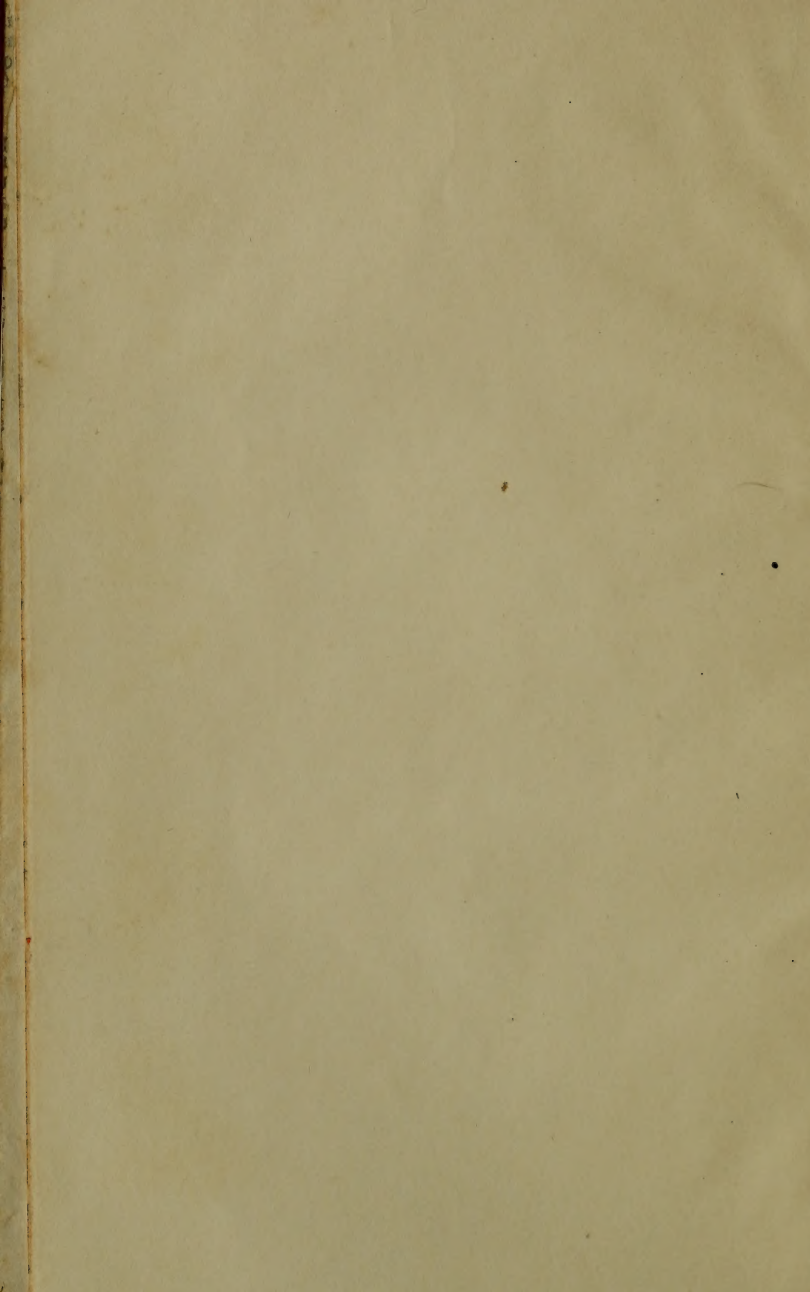

LIBRARY
Brigham Young University

DANIEL C. JACKLING LIBRARY
IN THE
FIELD OF RELIGION

h

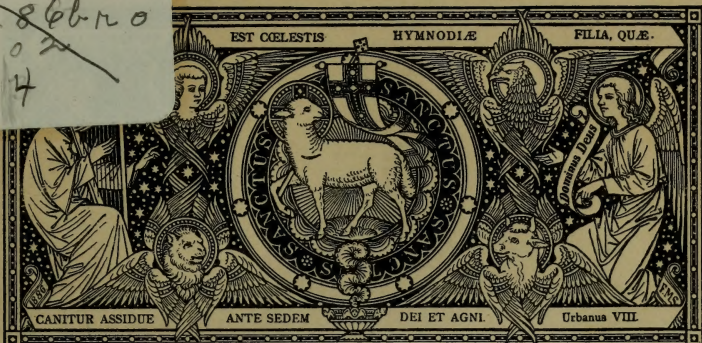

Obernetter repr. Nr. 310^b. Sumpt. Fr. Pustet Ratisb. Fr. M. Schmalzl C. Ss. Red. inv.

O Crux ave, spes unica.

S. Ecclesia.

282.02
C 2866 n o
1902
V. 4

BREVIARIUM ROMANUM

EX DECRETO SS. CONCILII TRIDENTINI RESTITUTUM

S. PII V. PONTIFICIS MAXIMI
JUSSU EDITUM

CLEMENTIS VIII., URBANI VIII. ET LEONIS XIII.

AUCTORITATE RECOGNITUM.

EDITIO NONA POST TYPICAM.

PARS AUTUMNALIS.

RATISBONÆ, ROMÆ, NEO EBORACI & CINCINNATI.
SUMPTIBUS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RITUUM CONGR. TYPOGR.

MDCCCCL.

Quæ jura a lege sunt, Typographus sibi reservat.

THE LIBRARY
BRIGHAM YOUNG UNIVERSITY
PROVO, UTAH

APPROBATIO.

Revisione rite peracta, omnia in hac Breviarii Romani editione cum altera typica Ratisbonensi, anno 1885 jussu Sacræ hujus Congregationis primum exarata, ac rubricarum variationibus ceterisque additionibus nuperrime decretis adamussim concordare reperta sunt.

In fidem etc.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 2. Aprilis 1898.

Diomedes Panici S. R. C. Secretarius

SUMMA BULLARUM

SUMMORUM PONTIFICUM

PRO EDITIONE HUIUS BREVIARII.

Pius V. Bulla, quæ incipit: *Quod a nobis*, data Romæ septimo Idus Julii anno 1568, significat causam edendi hujus Breviarii, nempe ad tollendam orandi varietatem. Enarrat ea, quæ in hac re præstiterè Paulus et Pius nomine Quarti, et quam ipse adhiberi operam curavit, ex Decreto Concilii Tridentini. Tollit et abolet omnino Breviarium, a Cardinale S. Crucis compositum, quod erat brevissimum. Item alia Breviaria Romana, et alia, quæ ex institutione, vel consuetudine legitima non superant ducentos annos. Permittit tamen ut antiquiora ducentis annis possint mutari in hoc Breviarium, iis omissis si Episcopus, et universum Capitulum consentiant. Revocat omnes permissiones, consuetudines, statuta, privilegia, licentias, et indulta precandi, et psallendi more et ritu prædictorum Breviariorum suppressorum. Præcipit observari hoc Breviarium in toto orbe, cum exceptione 200 annorum, de quo supra. Statuit in eo nihil mutandum, addendum et detrahendum. Obligat quosque, qui tenentur Horas Canonicas recitare, ut hoc utantur Breviario, alias non satisfaciunt muneri suo. Jubet omnibus Prælati, ut hoc introducant tam in choro, quam extra chorum. Tollit peccati obligationem, quæ erat, recitandi in choro Officium parvum B. M. V. et Defunctorum, Psalmos Pœnitentiales et Graduales, juxta Rubricas Breviarii. Hortatur, ut recitentur eadem, propositis indulgentiis dierum centum recitantibus Officium parvum B. M. V. et Defunctorum: quin-quaginta recitantibus Psalmos Pœnitentiales et Graduales, quando Rubricæ ea præscribant. Non tamen tollit laudabilem consuetudinem ubi est, recitandi Officium parvum B. M. V. in choro, imo eandem confirmat, et tandem tempus decernit obligationis ad usum Breviarii post ejusdem publicationem.

Clemens VIII. Bulla quæ incipit: *Cum in Ecclesia*, data Romæ die 10. Maji anno 1602 declarat, se per viros pios et eruditos Breviarium Romanum a Pio V. editum, et progressu temporis in multis depravatum, examinasse, et in statum pristinum restituisse: illudque sic restitutum in Typographia Vaticana imprimi, et divulgari jussisse. Prohibet ne alibi imprimatur nisi juxta exemplar Vaticanum, et habita Ordinariorum licentia, sub pœna excommunicationis latæ sententiæ. Interdicit usum Breviariorum impressorum absque tali Ordinariorum licentia in scriptis, quæ fidem

faciat de collatione facta prædictorum Breviariorum cum originali Romano; cujus etiam licentiæ copia initio, vel in calce cujusque Breviarii semper imprimatur. Prædictis Ordinariis prohibet, ne aliquid addi vel detrahi permittant. Et hæc sub pœna excommunicationis, suspensionis a divinis, ac interdicti ab ingressu Ecclesiæ. Verumtamen in gratiam pauperum, Breviaria hactenus impressa vendere, apud se retinere, ac illis uti permittit.

rbanus VIII. Bulla quæ incipit: *Divinam Psalmodiam*, data Romæ die 25. Januarii anno 1631 declarat se, piorum doctorumque virorum adhibita cura, Breviarium a Pio V. editum, et a Clemente VIII. recognitum, a pluribus mendis expurgasse: Hymnos ad metri, et latinitatis regulas revocasse: In Psalmis, et Canticis interpunctionem editionis vulgatæ restituisse: Sermones, Homilias, et Sanctorum historias, collatis veteribus manuscriptis, recognovisse. Quamobrem mandat, ut juxta hanc correctionem Romæ imprimatur, alibi juxta Romanum exemplar excudatur servatis conditionibus in suprascripta Clementis Bulla enumeratis, quas fere iisdem verbis repetit. Adjungens, easdem condiciones servandas in impressione eorum, quæ a Breviario Romano ortum habent, cujusmodi sunt Missalia, Diurnalialia, Officia parva B. M. V., Officia majoris Hebdomadæ, et alia id genus.

EX DECRETORUM REGISTRO

SACRÆ RITUUM CONGREGATIONIS

HÆC AD BREVIARIUM ROMANUM ATTINENT.

acra Rituum Congregatio declaravit et decrevit, non potuisse post Bullam Pii V. de Breviario Romano, neque posse locorum Ordinarios, tam Sæculares quam Regulares, addere Calendariis, etiam propriis, Sanctorum Officia, nisi ea dumtaxat, quæ Breviarii Romani Rubricis, vel Sacræ Rituum Congregationis, seu Sedis Apostolicæ licentia conceduntur: neque propria auctoritate, quovis prætextu, mutare ritum qui habetur in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii, in altiore ritum: neque extendere concessa Officia de loco ad locum.

Item vetuit et prohibuit, celebrari per totam Civitatem vel Diœcesim, etiam de cujuscumque Ordinarii auctoritate, Festum cum Officio, eo quod in loco adsit Ecclesia Parochialis, vel Regularis, vel Abbatialis, aut aliqua Reliquia; sed tantum in ipsius Sancti Ecclesia titulari, seu ubi asservatur corpus aut insignis Reliquia, et non alibi.

Insignes autem Reliquias declaravit esse caput, brachium, crus, aut illam partem corporis in qua passus est Martyr, modo sit integra, et non parva, et legitime ab Ordinariis approbata.

De sanctis Episcopis locorum, Martyribus, Civibus, et aliis Festis, de quibus in Calendario Romano seu Rubricis Breviarii nihil habetur, uti etiam de Beatis nondum canonizatis, nihil propria auctoritate constituitur, sed omnino consulatur Sacra Rituum Congregatio.

Decretum quoque nuper editum super electione Sanctorum in Paternos, et impressum omnino servetur.

Et hæc omnia decrevit, statuit, et mandavit, innovando pœnas Constitutionis S. Pii V. respective.

Facta demum relatione horum Decretorum Ss. D. N. Urbano Papæ VIII., ea laudavit et approbavit, atque ab omnibus ubique sub prædictis pœnis servari præcepit: necnon in novis Breviariis de mandato Sanctitatis Suae imprimendis apponi jussit. Die 13. Januarii 1631.

Loco ✠ Sigilli.

T. Tegrinius, Episcopus Assisien., Secret.

EJUSDEM PRO SANCTIS AD LIBITUM.

Eadem Sacra Rituum Congregatio, habita die 2. Decembris 1673, statuit ex mandato Clementis X. Festa Sanctorum ad libitum in posterum non esse transferenda, si eorum festivitas incidat in diem Dominicam, vel aliquem diem Festorum mobilium, sed tunc illo anno eorum Officia esse omittenda. Quod ipsum postea Innocentius Papa XI. in Congregatione habita 24. Jan. 1682 generali decreto confirmavit, et extendit insuper etiam ad Octavas et Natalitia Sanctorum, de præcepto in aliqua Religione vel Diœcesi, ex indulto Apostolico recitanda. Ita ut ne quidem dictis Festis vel Octavis Festa ad libitum tunc incidentia possint recitari, sed omitti prorsus debeant.

Permisit tamen, ut Festum translatum quod alias eo die celebrandum foret, in alium diem non impeditum transferatur: item ut eodem die omitti possit Officium semel per hebdomadam aut mensem recitandum ex indulto Apostolico, ut ita locus sit celebrando Officio ad libitum.

EJUSDEM PRO SANCTIS IN MARTYROLOGIO NON DESCRIPTIS.

Officia Sanctorum ratione Corporis, seu insignis Reliquiæ recitanda, ex Decreto S. R. Congregationis 11. Augusti 1691 intelligi debere de Sanctis dumtaxat in Martyrologio Romano descriptis, et dummodo constet de identitate Corporis, seu Reliquiæ insignis illiusmet Sancti, qui reperitur in Martyrologio Romano descriptus: de ceteris autem Sanctis in prædicto Martyrologio non descriptis, aut quibus a Sancta Sede non fuerit specialiter concessum, Officia recitari et Missas celebrari vetuerunt, non obstante quod ipsorum Corpora, vel insignes Reliquiæ in Ecclesiis asserventur: quibus tamen ab Ordinariis locorum approbatis debitam fidelium venerationem (prout hactenus servatum est) exhibendam esse censuerunt, sed absque Officio et Missa, sub pœnis de non satisfaciendo præcepto recitandi Officium, aliisque in Constitutione S. Pii V. contentis. Die 11. Augusti 1691. et Sanctissimus approbavit die 19. Octobris ejusdem anni 1691.

Loco ✠ Sigilli.

J. Vallemanus, S. R. C. Secret.

DECRETA GENERALIA CIRCA RUBRICAS.

um Sacrorum Rituum Congregationi demisse supplicatum fuerit sequentia dubia declarare:

Primum. An, cum multis Congregationibus, Religionibus, sive Ecclesiis, vel Nationibus concessum sit a Sancta Sede Apostolica, ut semel, vel pluries in singulis hebdomadis, vel mensibus celebrentur varia Officia per annum, v. g. de Sanctissimo Sacramento, vel de Sanctis, in diebus non impeditis aliquo Festo duplici vel semiduplici, liceat ejusmodi Officia facere etiam in diebus sanctæ Quadragesimæ, Adventus, Vigiliarum, et Quatuor Temporum, etiamsi de his diebus nulla sit facta specialis mentio in aliquibus Officiorum concessionibus?

Secundum. An dies impeditus Festo duplici vel semiduplici predictis officiis recitandis, intelligantur etiam dies, in quibus ponendum est Officium de Festo duplici vel semiduplici translato, quemadmodum dicitur responsum fuisse olim a Sacra Congregatione: Quod scilicet Festum duplex vel semiduplex etiam translatum, necnon dies Octavæ sit dies impeditus respectu talium Officiorum?

Tertium. An Regulares absque speciali privilegio, sed sola communicatione privilegiorum aliarum Religionum, possint addere nomen Sancti Fundatoris in Litanis, et Confiteor? itemque recitare Officia et Missas concessas aliis Religionibus?

Sacrorum Rituum eadem Congregatio ad relationem Eminentissimi et Reverendissimi Domini Card. Colloredo respondit:

Ad primum, Negative, et hujusmodi indulta non habere locum in Feriis Adventus, Quadragesimæ, Quatuor Temporum, Vigiliarum, sive cum jejuniis, sive absque jejuniis, nec in Feria secunda Rogationum, nec in illa Feria, in qua secundum Rubricas sit reponendum Officium Dominicæ.

Ad secundum, Affirmative.

Ad tertium, Negative in omnibus.

Et ita declaravit ac servari voluit. Ac insuper ut Declarationes, seu Decreta prædicta omnibus innotescant, typis ea imprimi mandavit. Die 20. Martii 1706.

G. Card. Carpineus.

Loco ✠ Sigilli.

B. Inghirami, Sac. Rit. Congr. Secret.

IGNATIUS

DIVINA MISERATIONE ET SEDIS APOSTOLICÆ GRATIA

EPISCOPUS RATISBONENSIS

PATRICIUS ROMANUS

SS. D. N. LEONIS XIII. PRÆLATUS DOMESTICUS ET SOLIO
PONTIFICIO ASSISTENS etc. etc.

OMNIBUS HAS LITTERAS VISURIS SALUTEM ET BENEDICTIONEM
A DOMINO.

um a Romano Pontifice Urbano VIII. decretum sit, ne a typographis Breviarium Romanum imprimatur et in lucem edatur, sine licentia eaque in scriptis obtenta ab Ordinario loci: Nos dilecto Filio Nostro Friderico Pustet, S. Sedis Apostolicæ necnon S. Rituum Congregationis Typographo et Bibliopolæ Ratisbonensi licentiam dedimus illud imprimendi, et R. P. Georgium Schober C. Ss. R., Consultorem S. R. C. et Censorem Nostrum, deputavimus, qui diligenti examine instituto novæ hujus Breviarii, in 12° ut dicunt, et in quatuor partes distributi, editionis ab eodem Friderico Pustet pulchre exornatæ integritatem, omnimodamque cum editione typica ac novissimis Rubricis consonantiam comprobaret.

Postquam autem fuimus ex illius Censoris testimonio informati, quartam hanc, quam autumnalem vocant, Breviarii Romani partem cum editionis typicæ parte autumnali ceterisque novissimis decretis ac Rubricis ejusdem S. Rit. Congregationis ad amussim concordare, excusam libentissime adprobamus evulgandique licentiam impertimur.

In quorum fidem has Nostras litteras, manu Nostra subscriptas atque majori Nostro Sigillo munitas, expediri jussimus.

Ratisbonæ, die 4. Aprilis 1898.

+ Ignatius Epops Ratisbon.

(L. S.)

Dr. Josef Kumpfmüller, Secret.

DE ANNO ET EJUS PARTIBUS.

Anus menses habet duodecim, hebdomadas duas et quinquaginta, et diem unum: dies vero trecentos sexaginta quinque, et fere sex horas: tanto enim temporis intervallo sol Zodiacum perlustrat. Quater autem sex horæ singulis quaternis annis diem constituunt: hinc annus ille intercalaris, Bissexthus, vel Bissextilis dicitur.

De anni correctione, ejusque necessitate, ac Calendario Gregoriano.

Quod dictum est, annum continere trecentos et sexaginta quinque dies, et fere sex horas, intelligendum est sex horas non esse integras, cum ad earum complementum aliqua minuta deficiant.

Ex quorum minorum neglectu progressum est, ac si annus ultra dies 365 contineret integras sex horas: et factum est, ut minuta, quæ ultra debitam quantitatem annis singulis tribuebantur, tractu temporis ita excreverint, ut invicem juncta constituerint dies decem: qui causam dederunt ut Æquinoctium verum sedem suam mutaverit.

Cui malo occurrens Gregorius XIII. non solum Æquinoctium verum restituit in pristinam sedem, a qua jam a Concilio Nicæno, decem circiter diebus in anno correctionis 1582 præcedendo recesserat, quod a Concilio ad xii. Kalendas Aprilis fuerat constitutum, et xiv. Lunam Paschalem suo in loco reposuit; sed viam quoque tradidit, et rationem, qua caveretur ut in posterum et Æquinoctium verum, et xiv. Luna Paschalis a propriis sedibus nunquam removerentur.

Utenim Æquinoctium verum ad xii. Kalendas Aprilis restitueretur, statuit ut dicti decem dies in mense Octobris ipsius anni 1582. eximerentur; ut post quartam diem Octobris sancto Francisco sacram, se-

quens dies non esset quinta, sed decima quinta Octobris. Et ita error, qui in præteritum tot annorum circulis irrepserat, in momento temporis fuit correctus.

Ut autem in posterum idem error vitaretur, ne ad xii. Kalendas Aprilis Æquinoctium verum recederet, statuit idem Gregorius, Bissextum quarto quoque anno (ut mos est) continuari debere, præterquam in centesimis annis: qui quamvis Bissextilis antea semper fuerint, qualem etiam esse voluit annum 1600. anno correctionis proximum, post eum tamen, qui deinceps consequentur, centesimi, non omnes Bissextilis essent, sed in quadringentis quibusque annis primi quique tres centesimi sine Bissexto transigerentur; quartus vero quique centesimus esset Bissextilis, ita ut annus 1700. 1800. 1900. Bissextilis non sint, anno vero 2000. more consueto dies Bissexthus intercalatur, Febuario dies 29 continente; idemque ordo intermittendi intercalandique Bissextum diem in quadringentis quibusque annis perpetuo conservaretur.

Quatuor Tempora.

Quatuor Tempora celebrantur quarta et sexta FERIA, ac Sabbato post tertiam Dominicam Adventus, post primam Dominicam Quadragesimæ, post Dominicam Pentecostes, post Festum Exaltationis S. Crucis.

Nuptiæ quando celebrari non possint juxta Decretum Tridentini Concilii.

A Dominica prima Adventus usque in diem Epiphaniæ, et a FERIA quarta Cinerum usque in Octavam Paschatis inclusive, sancta Synodus solemnitates Nuptiarum prohibet. In aliis vero temporibus Nuptias solemniter celebrari permittit.

Tabula Paschalis antiqua reformata.

Aur. num.	Cyclus Epactar.	Litteræ Domin.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.	Ascensio.	Pente- costes.	Corpus Christi.	Dominica post Pentec.	Domin. I. Adventus.
16 5	xxiii xxii	d	Jan. 18	Febr. 4	Mart. 22	Apr. 30	Maji. 10	Maji. 21	28	29 Nov.
13	xxi	e	19	5	23	1 Maj.	11	22	28	30
2	xx xix	f g	20 21	6 7	24 25	2 3	12 13	23 24	28 28	1 Dec. 2
10	xviii xvii	A b	22 23	8 9	26 27	4 5	14 15	25 26	28 27	3 27 Nov.
18	xvi	c	24	10	28	6	16	27	27	28
7	xv xiv	d e	25 26	11 12	29 30	7 8	17 18	28 29	27 27	29 30
15	xiii xii	f g	27 28	13 14	31 1 Apr.	9 10	19 20	30 31	27 27	1 Dec. 2
4	xi	A	29	15	2	11	21	1 Jun.	27	3
12	x ix	b c	30 31	16 17	3 4	12 13	22 23	2 3	26 26	27 Nov. 28
1	viii vii	d e	1 Feb. 2	18 19	5 6	14 15	24 25	4 5	26 26	29 30
9	vi	f	3	20	7	16	26	6	26	1 Dec.
17	v iv	g A	4 5	21 22	8 9	17 18	27 28	7 8	26 26	2 3
6	iii ii	b c	6 7	23 24	10 11	19 20	29 30	9 10	25 25	27 Nov. 28
14	i	d	8	25	12	21	31	11	25	29
3	* xxix	e f	9 10	26 27	13 14	22 23	1 Jun. 2	12 13	25 25	30 1 Dec.
11	xxviii xxvii	g A	11 12	28 1 Mrt.	15 16	24 25	3 4	14 15	25 25	2 3
19	25. xxvi	b	13	2	17	26	5	16	24	27 Nov.
8	xxv xxiv	c d	14 15	3 4	18 19	27 28	6 7	17 18	24 24	28 29
		e f g A b c	16 17 18 19 20 21	5 6 7 8 9 10	20 21 22 23 24 25	29 30 31 1 Jun. 2 3	8 9 10 11 12 13	19 20 21 22 23 24	24 24 24 24 23 23	30 1 Dec. 2 3 27 Nov. 28

Tabula Paschalis

Litteræ Dominical.	Cyclus Epactarum.	Septuages.	Dies Cinerum.
D	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	18 Jan. 25 Jan. 1 Febr. 8 Febr. 15 Febr.	4 Febr. 11 Febr. 18 Febr. 25 Febr. 4 Mart.
E	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	19 Jan. 26 Jan. 2 Febr. 9 Febr. 16 Febr.	5 Febr. 12 Febr. 19 Febr. 26 Febr. 5 Mart.
F	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	20 Jan. 27 Jan. 3 Febr. 10 Febr. 17 Febr.	6 Febr. 13 Febr. 20 Febr. 27 Febr. 6 Mart.
G	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	21 Jan. 28 Jan. 4 Febr. 11 Febr. 18 Febr.	7 Febr. 14 Febr. 21 Febr. 28 Febr. 7 Mart.
A	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	22 Jan. 29 Jan. 5 Febr. 12 Febr. 19 Febr.	8 Febr. 15 Febr. 22 Febr. 1 Mart. 8 Mart.
B	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	23 Jan. 30 Jan. 6 Febr. 13 Febr. 20 Febr.	9 Febr. 16 Febr. 23 Febr. 2 Mart. 9 Mart.
C	23. 22. 21. 20. 19. 18. 17. 16. 15. 14. 13. 12. 11. 10. 9. 8. 7. 6. 5. 4. 3. 2. 1. * 29. 28. 27. 26. xxv. 25. 24.	24 Jan. 31 Jan. 7 Febr. 14 Febr. 21 Febr.	10 Febr. 17 Febr. 24 Febr. 3 Mart. 10 Mart.

nova reformata.

Pascha.	Ascensio.	Pentecostes.	Corpus Christi.	Dominica post Pent.	Dominica I. Adventus.
22 Mart. 29 Mart. 5 Apr. 12 Apr. 19 Apr.	30 Apr. 7 Maji 14 Maji 21 Maji 28 Maji	10 Maji 17 Maji 24 Maji 31 Maji 7 Junii	21 Maji 28 Maji 4 Junii 11 Junii 18 Junii	28 27 26 25 24	29 Nov. 29 Nov. 29 Nov. 29 Nov. 29 Nov.
23 Mart. 30 Mart. 6 Apr. 13 Apr. 20 Apr.	1 Maji 8 Maji 15 Maji 22 Maji 29 Maji	11 Maji 18 Maji 25 Maji 1 Junii 8 Junii	22 Maji 29 Maji 5 Junii 12 Junii 19 Junii	28 27 26 25 24	30 Nov. 30 Nov. 30 Nov. 30 Nov. 30 Nov.
24 Mart. 31 Mart. 7 Apr. 14 Apr. 21 Apr.	2 Maji 9 Maji 16 Maji 23 Maji 30 Maji	12 Maji 19 Maji 26 Maji 2 Junii 9 Junii	23 Maji 30 Maji 6 Junii 13 Junii 20 Junii	28 27 26 25 24	1 Dec. 1 Dec. 1 Dec. 1 Dec. 1 Dec.
25 Mart. 1 Apr. 8 Apr. 15 Apr. 22 Apr.	3 Maji 10 Maji 17 Maji 24 Maji 31 Maji	13 Maji 20 Maji 27 Maji 3 Junii 10 Junii	24 Maji 31 Maji 7 Junii 14 Junii 21 Junii	28 27 26 25 24	2 Dec. 2 Dec. 2 Dec. 2 Dec. 2 Dec.
26 Mart. 2 Apr. 9 Apr. 16 Apr. 23 Apr.	4 Maji 11 Maji 18 Maji 25 Maji 1 Junii	14 Maji 21 Maji 28 Maji 4 Junii 11 Junii	25 Maji 1 Junii 8 Junii 15 Junii 22 Junii	28 27 26 25 24	3 Dec. 3 Dec. 3 Dec. 3 Dec. 3 Dec.
27 Mart. 3 Apr. 10 Apr. 17 Apr. 24 Apr.	5 Maji 12 Maji 19 Maji 26 Maji 2 Junii	15 Maji 22 Maji 29 Maji 5 Junii 12 Junii	26 Maji 2 Junii 9 Junii 16 Junii 23 Junii	27 26 25 24 23	27 Nov. 27 Nov. 27 Nov. 27 Nov. 27 Nov.
28 Mart. 4 Apr. 11 Apr. 18 Apr. 25 Apr.	6 Maji 13 Maji 20 Maji 27 Maji 3 Junii	16 Maji 23 Maji 30 Maji 6 Junii 13 Junii	27 Maji 3 Junii 10 Junii 17 Junii 24 Junii	27 26 25 24 23	28 Nov. 28 Nov. 28 Nov. 28 Nov. 28 Nov.

Tabella temporaria

Anni Dom.	Litt. Dom.	Aur. num.	Epactæ.	Septuages.	Dies Cinerum.	Pascha.
1899	A	19	xviii	29 Jan.	15 Febr.	2 Apr.
1900	g	1	xxix	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1901	f	2	x	3 Febr.	20 Febr.	7 Apr.
1902	e	3	xxi	26 Jan.	12 Febr.	30 Mart.
1903	d	4	ii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1904	c b	5	xiii	31 Jan.	17 Febr.	3 Apr.
1905	A	6	xxiv	19 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1906	g	7	v	11 Febr.	28 Febr.	15 Apr.
1907	f	8	xvi	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1908	e d	9	xxvii	16 Febr.	4 Mart.	19 Apr.
1909	c	10	viii	7 Febr.	24 Febr.	11 Apr.
1910	b	11	xix	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1911	A	12	*	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1912	g f	13	xi	4 Febr.	21 Febr.	7 Apr.
1913	e	14	xxii	19 Jan.	5 Febr.	23 Mart.
1914	d	15	iii	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1915	c	16	xiv	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1916	b A	17	25.	20 Febr.	8 Mart.	23 Apr.
1917	g	18	vi	4 Febr.	21 Febr.	8 Apr.
1918	f	19	xvii	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1919	e	1	xxix	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1920	d c	2	x	1 Febr.	18 Febr.	4 Apr.
1921	b	3	xxi	23 Jan.	9 Febr.	27 Mart.
1922	A	4	ii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1923	g	5	xiii	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1924	f e	6	xxiv	17 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1925	d	7	v	8 Febr.	25 Febr.	12 Apr.
1926	c	8	xvi	31 Jan.	17 Febr.	4 Apr.
1927	b	9	xxvii	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1928	A g	10	viii	5 Febr.	22 Febr.	8 Apr.
1929	f	11	xix	27 Jan.	13 Febr.	31 Mart.
1930	e	12	*	16 Febr.	5 Mart.	20 Apr.
1931	d	13	xi	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.
1932	c b	14	xxii	24 Jan.	10 Febr.	27 Mart.
1933	A	15	iii	12 Febr.	1 Mart.	16 Apr.
1934	g	16	xiv	28 Jan.	14 Febr.	1 Apr.
1935	f	17	25.	17 Febr.	6 Mart.	21 Apr.
1936	e d	18	vi	9 Febr.	26 Febr.	12 Apr.
1937	c	19	xvii	24 Jan.	10 Febr.	28 Mart.
1938	b	1	xxix	13 Febr.	2 Mart.	17 Apr.
1939	A	2	x	5 Febr.	22 Febr.	9 Apr.
1940	g f	3	xxi	21 Jan.	7 Febr.	24 Mart.
1941	e	4	ii	9 Febr.	26 Febr.	13 Apr.
1942	d	5	xiii	1 Febr.	18 Febr.	5 Apr.

festorum mobilium.

Anni Dom.	Ascensio.	Pente- costes.	Corpus Christi.	Indicti- ones.	Domin. p. Pent.	Dominica I. Adv.	Litt. Mart.
1899	11 Maji	21 Maji	1 Junii	12	27	3 Dec.	t
1900	24 Maji	3 Junii	14 Junii	13	25	2 Dec.	N
1901	16 Maji	26 Maji	6 Junii	14	26	1 Dec.	k
1902	8 Maji	18 Maji	29 Maji	15	27	30 Nov.	B
1903	21 Maji	31 Maji	11 Junii	1	25	29 Nov.	b
1904	12 Maji	22 Maji	2 Junii	2	26	27 Nov.	n
1905	1 Junii	11 Junii	22 Junii	3	24	3 Dec.	E
1906	24 Maji	3 Junii	14 Junii	4	25	2 Dec.	e
1907	9 Maji	19 Maji	30 Maji	5	27	1 Dec.	r
1908	28 Maji	7 Junii	18 Junii	6	24	29 Nov.	H
1909	20 Maji	30 Maji	10 Junii	7	25	28 Nov.	n
1910	5 Maji	15 Maji	26 Maji	8	27	27 Nov.	u
1911	25 Maji	4 Junii	15 Junii	9	25	3 Dec.	P
1912	16 Maji	26 Maji	6 Junii	10	26	1 Dec.	l
1913	1 Maji	11 Maji	22 Maji	11	28	30 Nov.	C
1914	21 Maji	31 Maji	11 Junii	12	25	29 Nov.	c
1915	13 Maji	23 Maji	3 Junii	13	26	28 Nov.	p
1916	1 Junii	11 Junii	22 Junii	14	24	3 Dec.	F
1917	17 Maji	27 Maji	7 Junii	15	26	2 Dec.	f
1918	9 Maji	19 Maji	30 Maji	1	27	1 Dec.	s
1919	29 Maji	8 Junii	19 Junii	2	24	30 Nov.	N
1920	13 Maji	23 Maji	3 Junii	3	26	28 Nov.	k
1921	5 Maji	15 Maji	26 Maji	4	27	27 Nov.	B
1922	25 Maji	4 Junii	15 Junii	5	25	3 Dec.	b
1923	10 Maji	20 Maji	31 Maji	6	27	2 Dec.	n
1924	29 Maji	8 Junii	19 Junii	7	24	30 Nov.	E
1925	21 Maji	31 Maji	11 Junii	8	25	29 Nov.	e
1926	13 Maji	23 Maji	3 Junii	9	26	28 Nov.	r
1927	26 Maji	5 Junii	16 Junii	10	24	27 Nov.	H
1928	17 Maji	27 Maji	7 Junii	11	26	2 Dec.	h
1929	9 Maji	19 Maji	30 Maji	12	27	1 Dec.	u
1930	29 Maji	8 Junii	19 Junii	13	24	30 Nov.	P
1931	14 Maji	24 Maji	4 Junii	14	26	29 Nov.	l
1932	5 Maji	15 Maji	26 Maji	15	27	27 Nov.	C
1933	25 Maji	4 Junii	15 Junii	1	25	3 Dec.	c
1934	10 Maji	20 Maji	31 Maji	2	27	2 Dec.	P
1935	30 Maji	9 Junii	20 Junii	3	24	1 Dec.	F
1936	21 Maji	31 Maji	11 Junii	4	25	29 Nov.	f
1937	6 Maji	16 Maji	27 Maji	5	27	28 Nov.	s
1938	26 Maji	5 Junii	16 Junii	6	24	27 Nov.	N
1939	18 Maji	28 Maji	8 Junii	7	26	3 Dec.	k
1940	2 Maji	12 Maji	23 Maji	8	28	1 Dec.	B
1941	22 Maji	1 Junii	12 Junii	9	25	30 Nov.	b
1942	14 Maji	24 Maji	4 Junii	10	26	29 Nov.	n

KALENDARIUM.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
Januarius.				
*	A	Kal.	1	Circumcisio Domini. dupl. 2. classis.
xxix	b	iv	2	Octava S. Stephani. dupl. commemor. Octavarum.
xxviii	c	iii	3	Oct. S. Joannis Apost. et Evang. dupl. comm. Oct. Ss. Innocentium.
xxvii	d	Prid.	4	Octava Ss. Innocentium Mm. dupl.
xxvi	e	Non.	5	Vigilia Epiph. semidupl. cum commemor. S. Telesphori Papæ, Mart.
25. xxv	f	viii	6	Epiphania Domini. dupl. 1. classis cum Octava.
xxiv	g	vii	7	De Octava Epiphaniæ. semidupl.
xxiii	A	vi	8	De Octava. semidupl.
xxii	b	v	9	De Octava. semidupl.
xxi	c	iv	10	De Octava. semidupl.
xx	d	iii	11	De Octava. semid. comm. S. Hygini Papæ, Mart.
xix	e	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xviii	f	Idib.	13	Octava Epiphaniæ. duplex. Domin. II. post Epiphaniam Ss̃mi Nominis Jesu. duplex 2. classis, commemor. Dominicæ.
xvii	g	xix	14	S. Hilarii Episc., Conf. et Eccl. Doct. dupl. comm. S. Felicis Presbyteri, Martyris.
xvi	A	xviii	15	S. Pauli primi Eremitæ Conf. dupl. commemor. S. Mauri Abbatis.
xv	b	xvii	16	S. Marcelli I. Papæ, Mart. semidupl.
xiv	c	xvi	17	S. Antonii Abbatis. duplex.
xiii	d	xv	18	Cathedra S. Petri Romæ. dupl. maj. commemor. S. Priscæ Virg. et Mart.
xii	e	xiv	19	S. Canuti Regis, Mart. semidupl. ad libitum, commemor. Ss. Marii et Soc. Mm.
xi	f	xiii	20	Ss. Fabiani Papæ et Sebastiani Mm. dupl.
x	g	xii	21	S. Agnetis Virg. et Mart. dupl.
ix	A	xi	22	Ss. Vincentii et Anastasii Mm. semiduplex.
viii	b	x	23	S. Raymundi de Peñafort Confess. semidupl. commem. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
vii	c	ix	24	S. Timothei Episc., Mart. dupl.
vi	d	viii	25	Conversio S. Pauli Apost. dupl. maj.
v	e	vii	26	S. Polycarpi Episc., Mart. dupl.
iv	f	vi	27	S. Joannis Chrysostomi Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	g	v	28	S. Agnetis Secundo.
ii	A	iv	29	S. Francisci Salesii Ep., Cf. et Eccl. Doct. dupl.
i	b	iii	30	S. Martinæ Virg. et Mart. semid.
*	c	Prid.	31	S. Petri Nolasco Conf. dupl.
Februarius.				
xxix	d	Kal.	1	S. Ignatii Episc., Mart. dupl.
xxviii	e	iv	2	Purificatio B. Mariæ Virg. dupl. 2. cl.
xxvii	f	iii	3	S. Blasii Episc., Mart.
25. xxvi	g	Prid.	4	S. Andreæ Corsini Episc., Conf. dupl.
xxv. xxiv	A	Non.	5	S. Agathæ Virg. et Mart. dupl.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xxiii	b	viii	6	S. Titi Episc., Conf. dupl. commemor. S. Dorotheæ Virg. et Mart.
xxii	c	vii	7	S. Romualdi Abbatis. dupl.
xxi	d	vi	8	S. Joannis de Matha Conf. dupl.
xx	e	v	9	S. Cyrilli Episc. Alexandrini, Conf. et Eccl. Doct. dupl., comm. S. Apolloniæ Vg. et Mart.
xix	f	iv	10	S. Scholasticæ Virg. dupl.
xviii	g	iii	11	Ss. Septem Fundatorum Ordinis Servorum B. Mariæ V. Conf. dupl.
xvii	A	Prid.	12	
xvi	b	Idib.	13	
xv	c	xvi	14	S. Valentini Presbyt., Mart.
xiv	d	xv	15	Ss. Faustini et Jovitæ Mm.
xiii	e	xiv	16	
xii	f	xiii	17	
xi	g	xii	18	S. Simeonis Episc., Mart.
x	A	xi	19	
ix	b	x	20	
viii	c	ix	21	
vii	d	viii	22	Cathedra S. Petri Antiochiæ. duplex majus.
vi	e	vii	23	S. Petri Damiani Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. Vigiliæ S. Mathiæ.
v	f	vi	24	S. Mathiæ Apostoli. dupl. 2. cl.
iv	g	v	25	
iii	A	iv	26	
ii	b	iii	27	
i	c	Prid.	28	
				In anno bissextili mensis Febr. est dierum 29. et festum S. Mathiæ celebratur die 25. Febr. et bis dicitur sexto Kalendas, id est die 24. et die 25.; et littera Dominicalis, quæ assumpta fuit in mense Januario, mutatur in præcedentem; ut si in Januario littera Dominicalis fuerit A, mutatur in præcedentem, quæ est g. etc.; et littera f. bis servit, 24. et 25.
				Martius.
*	d	Kal.	1	
xxix	e	vi	2	
xxviii	f	v	3	
xxvii	g	iv	4	S. Casimiri Conf. semiduplex, comm. S. Lucii I. Papæ, Mart.
xxvi	A	iii	5	
25. xxv	b	Prid.	6	
xxiv	c	Non.	7	S. Thomæ de Aquino Conf. et Eccl. Doct. dupl. commemor. Ss. Perpetuæ et Felicitatis Mm.
xxiii	d	viii	8	S. Joannis de Deo Conf. dupl.
xxii	e	vii	9	S. Francisæ Romanæ, Viduæ. dupl.
xxi	f	vi	10	Ss. Quadraginta Martyrum. semidupl.
xx	g	v	11	
xix	A	iv	12	S. Gregorii I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xviii	b	iii	13	
xvii	c	Prid.	14	
xvi	d	Idib.	15	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
xv	e	xvii	16	
xiv	f	xvi	17	S. Patritii Episc., Conf. dupl.
xiii	g	xv	18	S. Cyrilli Episc. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xii	A	xiv	19	S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 1. cl.
xi	b	xiii	20	
x	c	xii	21	S. Benedicti Abbatis. dupl. maj.
ix	d	xi	22	
viii	e	x	23	
vii	f	ix	24	
vi	g	viii	25	Annuntiatio B. M. V. dupl. 1. classis.
v	A	vii	26	
iv	b	vi	27	S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct. dupl.
iii	c	v	28	S. Jonnnis a Capistrano Conf. semid.
ii	d	iv	29	
i	e	iii	30	
*	f	Prid.	31	

Feria VI. post Domin. Passionis. **Septem Dolorum B. Mariæ V. duplex majus, comem.** Feriæ.

Aprilis.

xxix	g	Kal.	1	
xxviii	A	iv	2	S. Francisci de Paula Conf. dupl.
xxvii	b	iii	3	
25. xxvi	c	Prid.	4	S. Isidori Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xxv.xxiv	d	Non.	5	S. Vincentii Ferrerii Conf. dupl.
xxiii	e	viii	6	
xxii	f	vii	7	
xxi	g	vi	8	
xx	A	v	9	
xix	b	iv	10	
xviii	c	iii	11	S. Leonis I. Papæ, Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xvii	d	Prid.	12	
xvi	e	Idib.	13	S. Hermenegildi Reg., Mart. semid.
xv	f	xviii	14	S. Justini Mart. duplex, comem. Ss. Tiburtii, Valeriani et Maximi Mm.
xiv	g	xvii	15	
xiii	A	xvi	16	
xii	b	xv	17	S. Aniceti Papæ, Mart.
xi	c	xiv	18	
x	d	xiii	19	
ix	e	xii	20	
viii	f	xi	21	S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
vii	g	x	22	Ss. Soteris et Caji Pontt., Mm. semidupl.
vi	A	ix	23	S. Georgii Mart. semidupl.
v	b	viii	24	S. Fidelis a Sigmaringa Mart. dupl.
iv	c	vii	25	S. Marci Evang. duplex 2. classis.
iii	d	vi	26	Ss. Cleti et Marcellini Pontt., Mm. semidupl.
ii	e	v	27	
i	f	iv	28	S. Pauli a Cruce Conf. duplex, comem. S. Vitalis Martyris.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
ix xxix	g A	iii Prid.	29 30	S. Petri Mart. dupl. S. Catharinæ Senensis Virginis. dupl. Domin. III. post Pascha. Patrocinii S. Joseph Conf., Sponsi B. M. V. dupl. 2. cl. com. Dom.
Majus.				
xxviii xxvii xxvi	b c d	Kal. vi v	1 2 3	Ss. Philippi et Jacobi Apost. dupl. 2. classis. S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct. duplex. Inventio S. Crucis. duplex 2. classis, commem. Ss. Alexandri I. Papæ, Eventii et Theoduli Mm. ac Juvenalis Episc., Conf.
*25. xxv xxiv xxiii xxii xxi	e f g A b	iv iii Prid. Non. viii	4 5 6 7 8	S. Monicæ Viduæ. dupl. S. Pii V. Papæ, Conf. dupl. S. Joannis ante portam Latinam. duplex majus. S. Stanislai Episc., Mart. dupl. Apparitio S. Michaëlis Archangeli. duplex majus.
xx	c	vii	9	S. Gregorii Nazianzeni Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex.
xix	d	vi	10	S. Antonini Ep., Conf. dupl. comm. Ss. Gordiani et Epimachi Mm.
xviii xvii	e f	v iv	11 12	Ss. Nerei, Achillei et Domitillæ Virg. atque Pan- cratii Mm. semidupl.
xvi xv xiv xiii xii xi x	g A b c d e f	iii Prid. Idib. xvii xvi xv xiv	13 14 15 16 17 18 19	S. Bonifacii Mart. S. Ubaldi Episc., Conf. semidupl. S. Paschalis Baylon Conf. dupl. S. Venantii Mart. dupl. S. Petri Cœlestini Papæ, Conf. dupl. commem. S. Pudencianæ Virg.
ix viii vii vi v iv	g A b c d e	xiii xii xi x ix viii	20 21 22 23 24 25	S. Bernardini Senensis Conf. semid. S. Gregorii VII. Papæ, Conf. dupl. commem. S. Urbani I. Papæ, Mart.
iii	f	vii	26	S. Philippi Nerii Conf. dupl. commem. S. Eleu- therii Papæ, Mart.
ii	g	vi	27	S. Mariæ Magdalenæ de Pazzis Virg. semidupl. commem. S. Joannis I. Papæ, Mart.
i *	A b	v iv	28 29	S. Augustini Episc., Conf. dupl.
xxix xxviii	c d	iii Prid.	30 31	S. Felicis I. Papæ, Mart. S. Angelæ Mericiæ Virg. dupl. comm. S. Petro- nillæ Virg. Feria VI. post Octavam Ss. Corporis Christi Sacrat. Cordis Jesu. duplex 1. classis.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
Junius.				
xxvii	e	Kal.	1	
25. xxvi	f	iv	2	Ss. Marcellini, Petri atque Erasmi Martyrum.
xxv. xxiv	g	iii	3	
xxiii	A	Prid.	4	S. Francisci Caracciolo Conf. dupl.
xxii	b	Non.	5	S. Bonifacii Episc., Mart. dupl.
xxi	c	viii	6	S. Norberti Episc., Conf. dupl.
xx	d	vii	7	
xix	e	vi	8	
xviii	f	v	9	Ss. Primi et Feliciani Mm.
xvii	g	iv	10	S. Margaritæ Reginæ Scotiæ, Viduæ. semidupl.
xvi	A	iii	11	S. Barnabæ Apost. dupl. maj.
xv	b	Prid.	12	S. Joannis a S. Facundo Conf. dupl. commemor. Ss. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii Mm.
xiv	c	Idib.	13	S. Antonii de Padua Cf. dupl.
xiii	d	xviii	14	S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	e	xvii	15	Ss. Viti, Modesti atque Crescentii Martyrum.
xi	f	xvi	16	
x	g	xv	17	
ix	A	xiv	18	Ss. Marci et Marcelliani Mm.
viii	b	xiii	19	S. Julianæ de Falconeriis Virg. dupl. commemor. Ss. Gervasii et Protasii Martyrum.
vii	c	xii	20	S. Silverii Papæ, Mart.
vi	d	xi	21	S. Aloisii Gonzagæ Conf. dupl.
v	e	x	22	S. Paulini Episc., Conf.
iv	f	ix	23	Vigilia.
iii	g	viii	24	Nativitas S. Joannis Baptistæ. dupl. 1. classis cum Octava.
ii	A	vii	25	S. Gulielmi Abbatis. dupl. comm. Octavæ.
i	b	vi	26	Ss. Joannis et Pauli Mm. dupl. comm. Octavæ.
*	c	v	27	De Oct. Nativ. S. Joannis. semidupl.
xxix	d	iv	28	S. Leonis II. Papæ, Conf. semidupl. commemor. Octav. et Vigil.
xxviii	e	iii	29	Ss. Petri et Pauli Apost. dupl. 1. class. cum Oct.
xxvii	f	Prid.	30	Commemoratio S. Pauli Apost. duplex majus, commem. Octav. Nativit. S. Joannis.
Julius.				
				Dominica I. Julii. Pretios. Sanguinis D. N. J. C. dupl. 2. class. commemor. Dom.
xxvi	g	Kal.	1	Octava S. Joannis Baptistæ. dupl. commemor. Oct. Ss. Apostolorum.
25. xxv	A	vi	2	Visitatio B. M. V. duplex 2. cl. comm. Ss. Mart. Processi et Martiniani.
xxiv	b	v	3	De Octava Ss. Apost. semidupl.
xxiii	c	iv	4	De Octava. semidupl.
xxii	d	iii	5	S. Antonii Mariæ Zaccaria Conf. dupl. comm. Octavæ.
xxi	e	Prid.	6	Octava Ss. Apost. Petri et Pauli. duplex.
xx	f	Non.	7	Ss. Cyrilli et Methodii Episc., Conf. dupl.
xix	g	viii	8	S. Elisabeth Reginæ Portugalliæ Vid. semidupl.
xviii	A	vii	9	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. L.		D.M.	Mensis.
xvii	b	vi	10	Ss. Septem Fratrum Martyrum et Ss. Rufinæ ac Secundæ Virgg. et Mm. semidupl.
xvi	c	v	11	S. Pii I. Papæ, Mart.
xv	d	iv	12	S. Joannis Gualberti Abbatis. dupl. commemor. Ss. Naboris et Felicis Martyrum.
xiv	e	iii	13	S. Anacleti Papæ, Mart. semid.
xiii	f	Prid.	14	S. Bonaventuræ Ep., Conf. et Eccl. Doct. dupl.
xii	g	Idib.	15	S. Henrici Imperat. Conf. semidupl.
xi	A	xvii	16	B. Mariæ V. de Monte Carmelo. duplex majus.
x	b	xvi	17	S. Alexii Conf. semidupl.
ix	c	xv	18	S. Camilli de Lellis Conf. dupl. comm. Ss. Symphorosæ, et septem Filiorum ejus Mm.
viii	d	xiv	19	S. Vincentii a Paulo Conf. dupl.
vii	e	xiii	20	S. Hieronymi Æmiliani Conf. dupl. commemor. S. Margaritæ Virg. et Mart.
vi	f	xii	21	S. Praxedis Virginis.
v	g	xi	22	S. Mariæ Magdalenæ Pœnitent. dupl.
iv	A	x	23	S. Apollinaris Episc., Mart. duplex, commemor. S. Liborii Episc., Conf.
iii	b	ix	24	Vigilia, commem. S. Christinæ Virg. et Mart.
ii	c	viii	25	S. Jacobi Apost. duplex 2. classis, commemor. S. Christophori Mart.
i	d	vii	26	S. Annæ Matris B. M. V. dupl. 2. class.
*	e	vi	27	S. Pantaleonis Martyris.
xxix	f	v	28	Ss. Nazarii, Celsi Mm., Victoris I. Papæ, Mart. ac Innocentii I., Papæ, Conf. semid.
xxviii	g	iv	29	S. Marthæ Virg. semid. commemor. Ss. Felicis II. Papæ, et Simplicii, Faustini et Beatricis Mm.
xxvii	A	iii	30	Ss. Abdon et Sennen Martyrum.
25. xxvi	b	Prid.	31	S. Ignatii de Lojola Conf. dupl.

Augustus.

xxv.xxiv	c	Kal.	1	S. Petri ad Vincula. duplex majus, commemor. Ss. Machabæorum Martyrum.
xxiii	d	iv	2	S. Alfonsi Mariæ de Ligorio Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commemor. S. Stephani I. Papæ, Mart.
xxii	e	iii	3	Inventio S. Stephani Protomartyris. semidupl.
xxi	f	Prid.	4	S. Dominici Conf. dupl. majus.
xx	g	Non.	5	Dedicatio S. Mariæ ad Nives. duplex majus.
xix	A	viii	6	Transfiguratio D. N. J. C. dupl. maj. commem. Ss. Xysti II. Pap., Felicissimi et Agapiti Mm.
xviii	b	vii	7	S. Cajetani Conf. duplex, commemor. S. Donati Episc., Mart.
xvii	c	vi	8	Ss. Cyriaci Largi et Smaragdi Mm. semidupl.
xvi	d	v	9	Vigilia. commem. S. Romani Mart.
xv	e	iv	10	S. Laurentii Mart. dupl. 2. class. cum Octava.
xiv	f	iii	11	De Octava S. Laurentii. semidupl. commemor. Ss. Tiburtii et Susannæ Virg., Mm.
xiii	g	Prid.	12	S. Claræ Virg. dupl. comm. Oct.
xii	A	Idib.	13	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Hippolyti et Cassiani Mm.
xi	b	xix	14	De Octava. semid. comm. Vigil. ac S. Eusebii Cf

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
x	c	xviii	15	Assumptio B. Mariæ Virginis. dupl. 1. classis cum Oct. Dominica infra Oct. Assumptionis. S. Joachim Conf., Patris B. M. V. dupl. 2. class. commem. Dominicæ.
ix	d	xvii	16	S. Hyacinthi Conf. duplex, comm. Octavar. Assumptionis et S. Laurentii.
viii	e	xvi	17	Octava S. Laurentii Martyris. dupl. commem. Octavæ Assumptionis.
vii	f	xv	18	De Octava. semidupl. comem. S. Agapiti Mart.
vi	g	xiv	19	De Octava. semidupl.
v	A	xiii	20	S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. Octav.
iv	b	xii	21	S. Joannæ Franciscæ Fremiot de Chantal Viduæ. dupl. comm. Octav.
iii	c	xi	22	Octava Assumptionis B. M. V. dupl. commem. Ss. Timothei et Soc. Mm.
ii	d	x	23	S. Philippi Benitii Conf. dupl. comm. Vigiliæ.
i	e	ix	1	S. Bartholomæi Apost. dupl. 2. cl. (Romæ die 25.)
*	f	vii	25	S. Ludovici Regis Cf. semidupl. (Romæ die 26.)
xxix	g	vii	26	S. Zephyrini Papæ, Mart.
xxviii	A	vi	27	S. Josephi Calasancii Conf. dupl.
xxvii	b	v	28	S. Augustini Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, commem. S. Hermetis Martyris.
xxvi	c	iv	29	Decollatio S. Joannis Baptistæ. duplex majus, comm. S. Sabinæ Martyris.
25. xxv	d	iii	30	S. Rosæ Limanæ Virg. dupl. comm. Ss. Felicis et Adaucti Mm.
xxiv	e	Prid.	31	S. Raymundi Nonnati Conf. dupl.

September.

xxiii	f	Kal.	1	S. Ægidii Abbatis, commemor. Ss. duodecim Fratrum Martyrum.
xxii	g	iv	2	S. Stephani Hungariæ Regis, Conf. semidupl.
xxi	A	iii	3	
xx	b	Prid.	4	
xix	c	Non.	5	S. Laurentii Justiniani Episc., Conf. semidupl.
xviii	d	viii	6	
xvii	e	vii	7	
xvi	f	vi	8	Nativitas B. M. V. duplex 2. class. cum Oct. commemor. S. Hadriani Martyris. Dominica infra Octavam Nativitatis B. M. V. Ssmi Nominis ejusdem B. M. V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
xv	g	v	9	De Octava. semidupl. comm. S. Gorgonii Mart.
xiv	A	iv	10	S. Nicolai de Tolentino Cf. dupl. comm. Octav.
xiii	b	iii	11	De Octava. semidupl. commemor. Ss. Proti et Hyacinthi Mm.
xii	c	Prid.	12	De Octava. semidupl.
xi	d	Idib.	13	De Octava. semidupl.
x	e	xviii	14	Exaltatio S. Crucis. dupl. majus, comm. Octav.
ix	f	xvii	15	Octava Nativit. B. M. V. duplex, commemor. S. Nicomedis Mart.

Kalendarium.

Cyclus Epact.	L. D.		D. M.	Mensis.
viii	g	xvi	16	Dominica III. Sept. VII Dolorum B. Mariæ V. dupl. maj. commem. Dominicæ.
vii	A	xv	17	Ss. Cornelii Pap. et Cypriani Ep. Mart. semid. comm. Ss. Euphemie et Sociorum Mm.
vi	b	xiv	18	Impressio Sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf. dupl.
v	c	xiii	19	S. Josephi a Cupertino Conf. duplex.
iv	d	xii	20	Ss. Januarii Episc. et Socior. Martyrum. duplex.
iii	e	xi	21	Ss. Eustachii et Sociorum Mm. dupl. commemor. Vigiliæ.
ii	f	x	22	S. Matthæi Apost. et Evang. dupl. 2. class.
i	g	ix	23	S. Thomæ de Villanova Episc., Conf. duplex comm. Ss. Mauritii et Soc. Martyrum.
*	A	viii	24	S. Lini Papæ, Mart. semiduplex , commemor. S. Theclæ Virg. et Mart.
xxix	b	vii	25	B. Mariæ Virginis de Mercede. duplex majus.
xxviii	c	vi	26	Ss. Cypriani et Justinæ Virg., Mm.
xxvii	d	v	27	Ss. Cosmæ et Damiani Mm. semidupl.
25. xxvi	e	iv	28	S. Wenceslai Ducis Mart. semidupl.
xxv.xxiv	f	iii	29	Dedicatio S. Michaelis Archangeli. dupl. 2. cl.
xxiii	g	Prid.	30	S. Hieronymi Presbyt., Cf. et Eccl. Doct. dupl.

October.

				Dominica I. Octobris. Solemnitas Ssmi Rosarii B. M. V. dupl. 2. classis, comm. Dominicæ.
xxii	A	Kal.	1	S. Remigii Episc., Conf. semidupl. ad libit., vel simplex de præcepto.
xxi	b	v	2	Ss. Angelorum Custodum. dupl. majus.
xx	c	v	3	
xix	d	iv	4	S. Francisci Conf. duplex majus.
xviii	e	iii	5	Ss. Placidi et Sociorum Mm.
xvii	f	Prid.	6	S. Brunonis Conf. dupl.
xvi	g	Non.	7	S. Marci I. Papæ, Conf. commemor. Ss. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji Mm.
xv	A	viii	8	S. Birgittæ Viduæ. dupl.
xiv	b	vii	9	Ss. Dionysii Episc., Rustici et Eleutherii Mm. semiduplex.
xiii	c	vi	10	S. Francisci Borgia Conf. semidupl.
xii	d	v	11	
xi	e	iv	12	
x	f	iii	13	S. Eduardi Regis, Conf. semidupl.
ix	g	Prid.	14	S. Callisti I. Papæ, Mart. dupl.
viii	A	Idib.	15	S. Teresiæ Virginis. dupl.
vii	b	xvii	16	
vi	c	xvi	17	S. Hedwigis Viduæ. semidupl.
v	d	xv	18	S. Lucæ Evangelistæ. dupl. 2. class
iv	e	xiv	19	S. Petri de Alcantara Conf. dupl.
iii	f	xiii	20	S. Joannis Cantii Conf. dupl.
ii	g	xii	21	S. Hilarionis Abbatis, commem. Ss. Ursulæ ac Sociar. Virg. et Mm.
i	A	xi	22	
*	b	x	23	

Kalendarium.

Cyclus Epact.	D. L.		D. M.	Mensis.
xxix	c	ix	24	
xxviii	d	viii	25	Ss. Chrysanthi et Dariæ Martyrum.
xxvii	e	vii	26	S. Evaristi Papæ, Martyris.
xxvi	f	vi	27	Vigilia.
25. xxv	g	v	28	Ss. Simonis et Judæ Apostolor. dupl. 2. class.
xxiv	A	iv	29	
xxiii	b	iii	30	
xxii	c	Prid.	31	Vigilia.
November.				
xxi	d	Kal.	1	Omnium Sanctorum. dupl. 1. classis cum Oct.
xx	e	iv	2	De Octava. semidupl. Commem. Omnium Fide- lium Defunct. sub ritu duplici.
xix	f	iii	3	De Octava.
xviii	g	Prid.	4	S. Caroli Episc., Conf. dupl. comm. Octavæ, et Ss. Vitalis et Agricola Mm.
xvii	A	Non.	5	De Octava. semidupl.
xvi	b	viii	6	De Octava. semidupl.
xv	c	vii	7	De Octava. semidupl.
xiv	d	vi	8	Octava Omnium Sanctorum. duplex, commemor. Ss. Quatuor Coronatorum Martyrum.
xiii	e	v	9	Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris. dupl. maj. comm. S. Theodori Mart.
xii	f	iv	10	S. Andreae Avellini Conf. dupl. comm. Ss. Try- phonis, Respicii et Nymphæ Mm.
xi	g	iii	11	S. Martini Episc., Conf. duplex, commemor. S. Mennæ Mart.
x	A	Prid.	12	S. Martini I. Papæ, Mart. semidupl.
ix	b	Idib.	13	S. Didaci Conf. semidupl.
viii	c	xviii	14	S. Josaphat Episc., Mart. dupl.
vii	d	xvii	15	S. Gertrudis Virg. dupl.
vi	e	xvi	16	
v	f	xv	17	S. Gregorii Thaumaturgi Episc., Conf. semidupl.
iv	g	xiv	18	Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apost. duplex majus.
iii	A	xiii	19	S. Elisabeth Viduæ. duplex, comm. S. Pontiani Papæ, Martyris.
ii	b	xii	20	S. Felicis de Valois Conf. dupl.
i	c	xi	21	Præsentatio B. M. V. dupl. majus.
*	d	x	22	S. Cæciliæ Virg. et Mart. dupl.
xxix	e	ix	23	S. Clementis I. Papæ, Mart. duplex, commemor. S. Felicitatis Mart.
xxviii	f	viii	24	S. Joannis a Cruce Conf. duplex, commemor. S. Chrysogoni Mart.
xxvii	g	vii	25	S. Catharinæ Virg. et Mart. dupl.
25. xxvi	A	vi	26	S. Silvestri Abb. dupl. comm. S. Petri Alexan- drini Episc., Mart.
xxv. xxiv	b	v	27	
xxiii	c	iv	28	
xxii	d	iii	29	Vigilia et comm. S. Saturnini Mart.
xxi	e	Prid.	30	S. Andreae Apost. dupl. 2. classis.

Cyclus Epact.	L.D.		D.M.	Mensis.
December.				
xx	f	Kal.	1	
xix	g	iv	2	S. Bibianæ Virg. et Mart. semidupl.
xviii	A	iii	3	S. Francisci Xaverii Conf. dupl.
xvii	b	Prid.	4	S. Petri Chrysologi Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, comm. S. Barbaræ Virg. et Mart.
xvi	c	Non.	5	S. Sabbæ Abbatis commem.
xv	d	viii	6	S. Nicolai Episc., Conf. dupl.
xiv	e	vii	7	S. Ambrosii Episc., Conf. et Eccl. Doct. duplex, Vigilia.
xiii	f	vi	8	Immaculata Conceptio B. M. V. dupl. 1. classis cum Oct.
xii	g	v	9	De Octava. semiduplex.
xi	A	iv	10	De Octava. semidupl. commemor. S. Melchiadis Papæ, Mart.
x	b	iii	11	S. Damasi I. Papæ, Conf. semidupl. commemor. Octavæ.
ix	c	Prid.	12	De Octava. semidupl.
viii	d	Idib.	13	S. Luciæ Virg. et Mart. duplex, comm. Octavæ.
vii	e	xix	14	De Octava. semidupl.
vi	f	xviii	15	Octava Immac. Concept. B. M. V. dupl.
v	g	xvii	16	S. Eusebii Episc., Mart. semidupl.
iv	A	xvi	17	
iii	b	xv	18	
ii	c	xiv	19	
i	d	xiii	20	Vigilia.
*	e	xii	21	S. Thomæ Apost. dupl. 2. classis.
xxix	f	xi	22	
xxviii	g	x	23	
xxvii	A	ix	24	Vigilia.
xxvi	b	viii	25	Nativitas D. N. J. Chr. dupl. 1. class. cum Oct.
25. xxv	c	vii	26	S. Stephani Protomart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavæ.
xxiv	d	vi	27	S. Joannis Apostoli et Evangel. duplex 2. class. cum Oct. et comm. Octavarum.
xxiii	e	v	28	Ss. Innocentium Mart. dupl. 2. class. cum Oct. et commem. Octavarum.
xxii	f	iv	29	S. Thomæ Cantuariensis Episc., Mart. dupl. commem. Octavarum.
xxi	g	iii	30	De Dominica infra Oct. Nativ. vel de Octava, commem. aliarum Octavarum.
19. xx	A	Prid.	31	S. Silvestri I. Papæ, Conf. duplex, commemor. Octavarum.

Hæc Epacta 19. nigra numquam est in usu,
nisi quando eodem anno concurrit cum Aureo
numero xix.

DUÆ TABELLÆ

EX RÚBRICIS GENERALIBUS BREVIARII EXCERPTÆ,

in quarum prima statim videri poterit de quo celebrandum erit Officium, si plura eodem die Festa occurrant.

In secunda vero, quomodo Officium præcedens concurret in Vesperis cum Officio sequentis diei.

Ex utraque Tabella hoc ordine reperietur quod quæritur.

Primum inveniatur numerus positus in quadrangulo illo, in quo Festa, de quibus est controversia, sibi invicem occurrunt: deinde legatur regula juxta dictum numerum descripta, et ex ea clare videbitur quid sit agendum.

Exempli gratia: Quadrangulus, in quo sibi invicem occurrunt Duplex primæ classis et Dominica primæ classis, erit qui est in angulo superiori primæ Tabellæ, in quo signatus est numerus 1., quia si ad eum tam Duplex quam Dominica prædicta ex eorum locis recto tramite pergerent, in eo sibi invicem occurrerent. Regula autem juxta dictum numerum apposita sic habet:

1. **Translatio de primo, Officium de secundo.** Id est, Duplex primæ classis prædictum transferatur, et Officium fiat de Dominica primæ classis: quia cum in his regulis dicitur de primo seu præcedenti, intelligitur de Festo in superiori parte Tabellæ apposito, ut Duplex prædictum; cum de secundo vel sequenti, de Festo in inferiori parte sub numeris apposito, ut Dominica prædicta.

In aliquibus autem quadrangulis nullus appositus est numerus, vel quia nullus occursus, neque concursus esse potest, vel quia in propriis locis adnotatur in Breviario quid sit agendum.

Scire tamen oportet quæ sint Duplicia primæ et secundæ classis, et majora per annum, et quæ Dominicæ, et Feriæ majores dicantur.

Duplicia primæ classis,

in quibus nulla fit Commemoratio quorumcumque Festorum occurrentium, nisi prout supra in Rubricis.

Nativitas Domini.

Epiphania Domini.

Pascha Resurrectionis, cum tribus antecedentibus et duobus sequentibus diebus.

Ascensio Domini.

Pentecostes, cum duobus sequentibus diebus.

Festum Corporis Christi.

Festum Sacratissimi Cordis Jesu.

Immaculata Conceptio, Annuntiatio et Assumptio B. M. V.

Nativitas S. Joannis Baptistæ.

Festum S. Joseph Sponsi B. Mariæ V.

Festum Ss. Apost. Petri et Pauli.

Festum Omnium Sanctorum.

Dedicatio propriæ Ecclesiæ.

Patronus vel Titulus Ecclesiæ.

Duplicia secundæ classis,

in quibus de Simplicibus fit Commemoratio in Laudibus tantum; de aliis ut in Rubricis.

Circumcisio Domini.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Ss̃mæ Trinitatis.

Festum Pretiosiss. Sanguinis D. N. J. C.
 Inventio S. Crucis.
 Purificatio
 Visitatio
 Nativitas
 Solemnitas Ss̃mi Rosarii
 Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
 Festum Patrocinii S. Joseph Sponsi B. M. V.
 Natalitia undecim Apostolorum.
 Festa Evangelistarum.
 Festum S. Stephani Protomartyris.
 Festum Ss. Innocentium Martyrum.
 Festum S. Laurentii Mart.
 Festum S. Annæ Matris B. Mariæ V.
 Festum S. Joachim Patris B. Mariæ V.

B. Mariæ V.

Dominicæ majores

dividuntur in duas classes.

Dominicæ primæ classis,
 quæ numquam omittuntur.

Prima Adventus.
 Prima Quadragesimæ.
 Passionis.
 Palmarum.

Paschæ.
 In Albis.
 Pentecostes.
 Trinitatis.

Dominicæ secundæ classis,

quæ non omittuntur, nisi occurrente Duplici primæ classis, et tunc de iis fit Commemoratio in utrisque Vesperis et Laudibus.

Secunda }
 Tertia } Adventus.
 Quarta }
 Dominica Septuagesimæ.
 Dominica Sexagesimæ.

Dominica Quinquagesimæ.
 Secunda }
 Tertia } Quadragesimæ.
 Quarta }

Duplicia majora per Annum,

quæ aliis Duplicibus minoribus præferuntur.

Transfiguratio Domini.
 Exaltatio sanctæ Crucis.
 Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris.
 Duo Festa VII Dolorum B. Mariæ V.
 Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.
 Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
 Festum Ss̃mi Nominis Mariæ.
 Festum de Mercede B. M. V.
 Præsentatio B. M. V.
 Apparitio S. Michaëlis Archangeli.
 Festum Ss. Angelorum Custodum.
 Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri Apostoli utraque.
 Festum ejusdem ad Vincula.
 Conversio S. Pauli Apostoli.
 Commem. S. Pauli Apostoli.
 Dedicatio Basilicarum Ss. Apostolorum Petri et Pauli.
 Festum S. Joannis ante Portam Latinam.
 Festum S. Barnabæ Apostoli.
 Festum S. Benedicti Abbatis.
 Festum S. Dominici Conf.
 Festum S. Francisci Assisien. Conf.
 Festum Patronorum minus Principium.

**Feriæ majores,
de quibus semper fit Commemoratio.**

Adventus.
Quadragesimæ.

Quatuor Temporum.
Secunda Rogationum.

CATALOGUS FESTORUM,

quæ uti Primaria, vel Secundaria retinenda sunt, ex Decretis
generalibus S. R. C., diei 27. Aug. 1893 et 5. Februarii 1895.

Festa Primaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Nativitas Domini.	Festum S. Joseph Sponsi B. Ma-
Epiphania Domini.	riæ V.
Pascha Resurrectionis.	Festum Ss. Apostolorum Petri et
Ascensio Domini.	Pauli.
Pentecostes.	Festum Omnium Sanctorum.
Festum Corporis Christi.	Dedicatio propriæ Ecclesiæ.
Immaculata Conceptio, Annuntia-	Titulus Ecclesiæ.
tio et Assumptio B. M. V.	Patronus Principalis Regionis, vel
Nativitas S. Joannis Baptistæ.	Diocesis, aut loci.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Circumcisio Domini.
Festum S̃mæ Trinitatis.
Purificatio B. M. V.
Visitatio B. M. V.
Nativitas B. M. V.
Dedicatio S. Michaëlis Archangeli.
Natalitia undecim Apostolorum.
Festa Evangelistarum.
Festum S. Stephani Protomartyris.
Festum Ss. Innocentium Mart.
Festum S. Laurentii Mart.
Festum S. Annæ, Matris B. Mariæ V.
Festum S. Joachim, Patris B. Mariæ V.

§. III. Duplicia majora per Annum.

Transfiguratio Domini.
Dedicatio Archibasilicæ Ss̃mi Salvatoris.
Dedicatio S. Mariæ ad Nives.
Festum Ss. Angelorum Custodum.
Dedicatio Basilicarum Ss. Petri et Pauli Apostolorum.
Festum S. Barnabæ.
Festum S. Benedicti Abbatis.
Festum S. Dominici Confess.
Festum S. Francisci Conf.
Festum Patronorum minus Principalium.

§. IV. Alia Duplicia per Annum.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Pro aliquibus locis.

S. Gabriëlis Archangeli.

S. Raphaëlis Archangeli.

Dies Natalitia, vel quasi Natalitia uniuscujusque Sancti.

Commemoratio Sanctorum, quorum Corpora, vel Reliquiæ in Ecclesiis Diocesens asservantur.

Festa Secundaria.

In Kalendario universali.

§. I. Duplicia primæ classis.

Sacratissimi Cordis Jesu.

§. II. Duplicia secundæ classis.

Festum Ss̃mi Nominis Jesu.

Festum Inventionis S. Crucis.

Festum Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C.

Solemnitas Ss̃mi Rosarii B. M. V.

Festum Patrocinii S. Joseph, Sponsi B. M. V.

§. III. Duplicia majora.

Exaltatio S. Crucis.

Duo festa Septem Dolorum B. M. V.

Commemoratio B. M. V. de Monte Carmelo.

Festum Ss̃mi Nominis B. M. V.

Festum de Mercede B. M. V.

Præsentatio B. M. V.

Apparitio S. Michaëlis Archangeli.

Decollatio S. Joannis Baptistæ.

Cathedra S. Petri Apostoli utraque.

Festum ejusdem ad Vincula.

Conversio, et Commemoratio S. Pauli Apost.

Festum S. Joannis ante Portam Latinam.

Pro aliquibus locis.

Officia Mysteriorum et Instrumentorum Passionis D. N. J. C.

Ss̃mi Redemptoris.

Sanctæ Familiæ Jesu, Mariæ, Joseph.

Purissimi Cordis Mariæ.

Desponsationis, Maternitatis, Puritatis, Patrocinii B. M. V.

Translationis Almæ Domus B. M. V.

Expectationis Partus B. M. V.

B. M. V. Auxilium Christianorum.

Prodigiorum B. M. V.

Apparitionis B. M. V. Immaculatæ.

Manifestationis B. M. V. Immaculatæ, a sacro numismate.

Commemor. Omnium Ss. Summorum Pontificum.

Item alia quæcumque Festa sive Domini, sive B. M. V. sub aliquo peculiari titulo, sive Sanctorum, præter eorumdem natalem diem, uti Inventionis Corporum, Translationis, Receptionis, Patrocinii, et hisce similia.

SI OCCURRAT EODEM DIE .

Duplex i. classis,	6	4	0	6	6	4	6	6	2	2	2	8	4	4	1
Duplex ii. classis,	4	4	0	4	4	4	6	4	2	2	8	1	4	1	1
Duplex per añum majus	4	4	0	4	4	1	4	4	2	8	1	1	4	1	1
Duplex Doctoris Eccles.	4	4	0	4	4	1	4	0	0	1	1	1	4	1	1
Duplex per añum minus,	4	4	0	4	4	3	4	7	0	3	3	5	4	3	3
Dies infra Octavam,	4	4	0	4	3	3	7	3	3	3	5	5	3	3	3
Dies Octava,	4	4	0	4	4	7	4	4	2	2	3	3	4	3	3
Semiduplex,	4	4	0	4	7	3	4	3	3	3	3	5	3	3	3
Simplex,	3	3	3	0	3	3	3	3	3	3	3	5	3	3	3
S. Maria in Sabbato,	5	5	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Feria major.	6	0	6	4	3	3	3	3	3	3	3	3	0	0	0
Vigilia,	0	5	6	4	3	3	3	3	3	3	3	5	0	0	0
1. Translatio de primo, Officium de secundo.	Vigilia. Feria major. Sancta Maria in Sabbato. Simplex. Semiduplex. Dies Octava. Dies infra Octavam. Duplex per annum minus. Duplex Doctoris Ecclesiæ. Duplex per annum majus. Duplex secundæ classis. Duplex primæ classis. Dominica per annum. Dominica secundæ classis. Dominica primæ classis.	et Dominica primæ classis.													
2. Officium de primo, Translat. de secundo.															
3. Coñem. de primo, Officium de secundo.															
4. Officium de primo, Coñem. de secundo.															
5. Nihil de primo, Offi- cium de secundo.															
6. Officium de primo, nihil de secundo.															
7. Officium de digniori, Commem. de minus digno.															
8. Officium de digniori, Translatio de minus digno.															

1. Notandum, quod Duplex quodcumque, etiam Patroni et Tituli Ecclesiæ, vel Dedicationis ejusdem, occurrens in Vigilia Nativitatis Domini et Pentecostes, in die Circumcisionis, in die Octava Epiphaniæ, in Feria quarta Cinerum, ac in tota majori Hebdomada, et infra Octavam Paschæ et Pentecostes, in Ascensione Domini, in Festo Corporis Christi, in Festis Immaculatæ Conceptionis, Annuntiationis et Assumptionis B. M. Virg., in Nativitate sancti Joannis Baptistæ, in Festo S. Joseph, Ss. Apostolorum Petri et Pauli, et Omnium Sanctorum, transfertur, si transferri valeat, aliter de eo fit Commemoratio ipso die quo cadit, vel penitus omittitur, ut ponitur in propriis Rubricis.

2. Infra Octavam Epiphaniæ fit tantum de Duplicibus primæ classis occurrentibus cum Coñemoratione Octavæ. Alia Festa novem Lctionum in prima die libera post Octavam perpetuo celebrantur: de Simplicibus vero fit tantum Commemoratio, ut supra.

3. Infra Octavam Corporis Christi, de Semiduplici occurrente fit tantum Coñemoratio, neque fit de Duplici translato, nisi sit primæ vel secundæ classis, et de ea, quocumque adveniente Duplici, fit Commemoratio.

4. Infra illas Octavas, in quibus fit de Festis occurrentibus, de Semiduplici occurrente in Dominica, fit Coñem., ut alias juxta Rubricas.

5. De Octava Nativitatis Domini, Epiphaniæ, et Corporis Christi, semper fit Commemoratio, quocumque Festo in illis occurrente.

6. De aliis Octavis, quæ non sunt in Calendario, nihil fit a Feria IV. Cinerum usque ad Dom. in Albis, et a Vigilia Pentecostes usque ad Festum Ss. Trinitatis inclusive, et a die 17. Dec. usque ad Epiphaniam.

7. Dies Octavæ numquam transfertur: ideo quamquam Nativitas S. Joannis Baptistæ occurrens in die Corporis Christi, transferatur in diem sequentem; non tamen transfertur Octava, sed de ea fit tantum Commemoratio in Officio de Octava Corporis Christi.

8. Si accadat ut Patronus loci, vel Titulus Ecclesiæ descriptus sit eodem die in Calendario cum aliis Sanctis, qui separari queunt, in ea Ecclesia, vel in loco, fit tantum de Titulari vel Patrono. Alii si in dicto Calendario descripti sint sub ritu Duplici majori vel minori, aut Semiduplici, transferuntur perpetuo in diem primam liberam, et de eis fiat Officium Semiduplex. Si vero sint ex Duplicibus I. aut II. classis, similiter in diem primam liberam perpetuo transferantur, et de eis fiat Officium sub eodem ritu, ac si propria die celebrarentur. Si autem in Calendario omnes sint tamquam Festum Simplex, de eis nihil fit.

9. De Feriis Adventus et Quadragesimæ, quando de eis non fit Officium, fit Commemoratio in utrisque Vesperis, et Laudibus cujuscumque Festi: de Quatuor Temporibus, et Feria secunda Rogationum, ac Vigiliis, in Laudibus tantum. Si vero aliqua Vigilia occurrat in Adventu, Quadragesima, et Quatuor Temporibus, vel in diebus Festorum Duplicium primæ classis, sive Patroni, vel Tituli, aut Dedicationis Ecclesiæ, de ea nihil fit, nec etiam in Laudibus.

QUANDO CONCURRIT

Domin. i. et ii. classis,	0	4	3	4	4	3	3	3	3	3	0
Dominica per annum,	0	4	3	4	4	3	3	1	1	1	0
Duplex i. classis,	2	2	4	2	4	4	4	6	4	6	4
Duplex ii. classis,	4	4	4	4	4	4	4	3	6	3	4
Patronus, seu Tit. Ecclesiæ,	2	2	4	2	4	4	4	0	4	6	4
Duplex per annum majus,	4	4	4	4	4	4	6	1	3	1	4
Duplex per annum minus,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Semiduplex,	4	4	3	4	5	3	3	1	1	1	5
Dies Octava,	4	4	5	4	4	5	3	1	3	1	4
Dies infra Octavam,	0	0	3	4	3	3	3	1	1	1	5
1. Totum de sequenti, nihil de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	cum Dominica quacunque.
2. Totum de præcedenti, nihil de sequenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
3. Totum de sequenti, Commemoratio de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
4. Totum de præced., Commemoratio de sequenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
5. Capitulum de sequ., Commemoratio de præcedenti.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
6. Totum de digniori, Commem. de minus digno: in paritate dignitatis, a Capitulo de sequ.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„
Simplex, et S. Maria in Sabbato, Feria et Vigilia non concurrunt.	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„	„

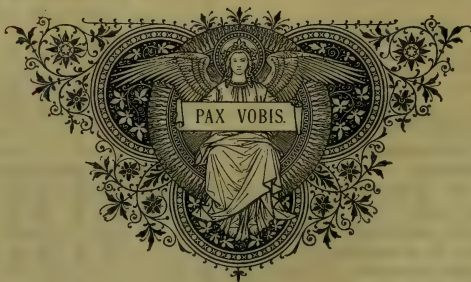
1. **N**otandum, quod in primis Vesperis diei Octavæ Ascensionis et Corporis Christi, aliorumque Festorum primariorum Domini, totum Officium fit de Octava, cum Commemoratione præcedentis Festi duplicis, nisi fuerit Festum solemne principale, aut primæ vel secundæ classis; quia tunc de Festo fieret Officium, et Commemoratio de Octava.

2. In secundis Vesperis diei Octavæ Festorum Domini, si primaria fuerint et solemniora, uti Epiphaniæ, Paschæ, Ascensionis, aliorumque, de sequenti Duplici, si concurrat, fit tantum Commemoratio, nisi hoc fuerit primæ vel secundæ classis; quia tunc de eo fieret Officium, et de Octava Commemoratio. Die Octava Corp. Chr. in II. Vesp. nulla fit Commemoratio sequentis Duplicis (Sacratissimi Cordis Jesu), nisi concurrat cum die Oct. S. Joānis Baptistæ, et tunc Vesperæ erunt de Oct. Corporis Christi, cum Commemoratione Octavæ S. Joannis.

3. Diebus Octavis Festorum primariorum B. Mariæ V., etiam particularibus alicujus Religionis, Angelorum, S. Joannis Baptistæ, S. Joseph et Sanctorum Apostolorum de præcedenti vel sequenti Duplici minori fit tantum Commemoratio.

4. In secundis Vesperis Duplicis primæ classis fit Commemoratio de Festis duplicibus et semiduplicibus reductis ad modum Simplicis tantummodo, si hujusmodi Commemoratio facienda sit die sequenti. In Duplicibus tamen II. classis de dictis Festis fit Commemoratio in utrisque Vesperis ad instar Octavæ et Dominicæ, uti in Rubricis generalibus de Commemorationibus dictum est; non fit vero Commemoratio de die infra Octavam, nisi quando de ea fieri debeat Officium die sequenti.

5. Cum plures fiunt Commemorationes, servetur hic ordo: Post Orationem Officii currentis, 1. de Dominica privilegiata, 2. de die Octava, 3. de Duplici majori, 4. de Duplici minori ad instar Simplicium reductis, 5. de Dominica communi, 6. de die infra Octavam Corporis Christi, 7. de Semiduplici, 8. de die infra Octavam communem ad simplicem ritum pariter reductis, 9. de Feria majori vel Vigilia, 10. de Simplici.

ABSOLUTIONES ET BENEDICTIONES

DICENDÆ ANTE LECTIONES IN OFFICIO NOVEM ET
TRIUM LECTIONUM.

In I. Nocturno.

Et pro II. et V. Feria.

Absolutio.

Exaudi Dómine Jesu
Christe preces servó-
rum tuórum, et miserére
nobis, qui cum Patre et
Spíritu sancto vivis et re-
gnas in sæcula sæculórum.
R. Amen.

Benedictiones.

1. Benedictióne perpétua
benedícat nos Pater æ-
térnus. **R.** Amen.
2. Unigénitus Dei Fílius
nos benedicere et ad-
juvare dignétur.
R. Amen.
3. Spíritus sancti grátia
illúminet sensus et cor-
da nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Et pro III. et VI. Feria.

Absolutio.

Ipsius píetas et miseri-
córdia nos ádjuvet, qui
cum Patre et Spíritu sancto
vivit et regnat in sæcula
sæculórum. **R.** Amen.

Benedictiones.

4. Deus Pater omnípotens
sit nobis propítius et
clemens. **R.** Amen.
5. Christus perpétuæ det
nobis gáudia vitæ.
R. Amen.
6. Ignem sui amóris ac-
céndat Deus in córdi-
bus nostris.
R. Amen.

In III. Nocturno.

Et pro Feria IV. et Sabbato.

Absolutio.

Avínculis peccatórum no-
strórum absólvat nos
omnípotens et miséricors
Dóminus. **R.** Amen.

Benedictiones.

7. Evangélica léctio sit no-
bis salus et protéctio.
R. Amen.
8. Divínium auxílium má-
neat semper nobíscum.
R. Amen.
9. Ad societátem civium
supernórum perdúcat
nos Rex Angelórum.
R. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta novem Lectionum, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédât pro nobis ad Dóminum.

Quando sunt plures, dicitur:

Quorum (vel Quarum) festum cólimus, ipsi (vel ipsæ) intercédant pro nobis ad Dóminum.

Si Officium fit de S. Maria, octava Benedictio erit:

Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum intercédât pro nobis ad Dñm.

Si in ultima Lectione legendum sit aliud Evangelium cum Homilia, nona Benedictio erit:

Per Evangélica dicta deleántur nostra delícta.

In Officio trium Lectionum dicuntur Absolutiones et Benedictiones prædictæ, ordine superioris in Rubricis generalibus descripto: et in eo, quando non legitur Homilia cum Evang. et Benedictiones sumendæ sunt ex III. Nocturno, prima Benedictio dicitur:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R̃. Amen.

2. Divínus auxílius máneat semper nobíscum.

R̃. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R̃. Amen.

In Officio trium Lectionum, quando legitur Homilia cum Evang., prima Benedictio erit:

1. Evangélica léctio sit nobis salus et protéctio.

R̃. Amen.

2. Divínus auxílius máneat semper nobíscum.

R̃. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R̃. Amen.

Si Officium fit de Sancto vel de Sancta trium Lectionum, prima Benedictio erit:

1. Ille nos benedícat, qui sine fine vivit et regnat.

R̃. Amen.

2. Cujus (vel Quorum, vel Quarum) festum cólimus, ipse (vel ipsa) intercédât (vel ipsi vel ipsæ intercédant) pro nobis ad Dóminum.

R̃. Amen.

3. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R̃. Amen.

In Officio de sancta Maria in Sabbato Absolutio et Benedictiones quæ ibidem ponuntur.

ORATIO

DICENDA ANTE DIVINUM OFFICIUM.

Aperi Dómine os meum
ad benedicéndum no-
men sanctum tuum: mun-
da quoque cor meum ab
ómnibus vanis, perversis
et aliénis cogitatiónibus:
intelléctum illúmina, affé-
ctum inflámma, ut digne,
attén-te ac devóte hoc Offi-
cium recitáre váleam, et

exaudíri mérear ante con-
spéctum divínæ Majestátis
tuæ. Per Christum Dómi-
num nostrum.

R. Amen.

Dómine in unióne illíus
divínæ intentiónis, qua ipse
in terris laudes Deo per-
solvísti, has tibi Horas per-
sólvo.

ORATIO

DICENDA POST DIVINUM OFFICIUM.

Orationem sequentem devote post Officium recitantibus Leo
Papa X. defectus et culpas in eo persolvendo ex humana fra-
gilitate contractas indulsit: dicitur flexis genibus.

Sacrosánc-tæ et indivíduæ
Trinitáti, crucifíxi Dó-
mini nostri Jesu Christi
humanitáti, beatíssimæ et
gloriosíssimæ sempérque
Vír-ginis Mariæ fœcúndæ
integritáti, et ómnium San-
ctórum universitáti sit sem-
pitérna laus, honor, virtus
et glória ab omni creatúra,

nobísque remissio ómnium
peccatórum, per infinita sæ-
cula sæculórum.

R. Amen.

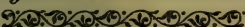

V. Beáta víscera Mariæ
Vír-ginis, quæ portavérunt
ætérni Patris Fílium.

R. Et beáta úbera, quæ
lactavérunt Christum Dñm.

Pater noster. **A**ve María.

Deus in adjutorium meum
intende.
Domine ad adjuvandum me
festina. Gloria Patri.

PSALTERIUM

DISPOSITUM

PER HEBDOMADAM

CUM ORDINARIO OFFICII DE TEMPORE.

PARS AUTUMNALIS.

Dominica ad Matutinum.

Ante Matutinum, et omnes Horas præterquam ad Completorium, dicitur secreto:

Pater noster, qui es in cœlis, sanctificetur nomen tuum. Advéniat regnum tuum. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo et in terra. Panem nostrum quotidianum da nobis hódie. Et dimitte nobis débita nostra, sicut et nos dimittimus debitóribus nostris. Et ne nos indúcas in tentatióem: sed libera nos a malo. Amen.

Ave María, grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui Jesus. Sancta María, Mater Dei, ora pro nobis peccatóribus, nunc et in hora mortis nostræ. Amen.

In principio Matutini et Primæ, ac in fine Completorii, dicitur etiam Symbolum Apóstolorum.

Credo in Deum, Patrem omnipoténtem, Creatórem cœli et terræ. Et in Jesum Christum, Fílium ejus únicum, Dóminum nostrum, qui concéptus est

de Spíritu sancto, natus ex María Vírgine, passus sub Póntio Piláto, crucifíxus, mórtuus, et sepúltus: descéndit ad ínferos: tértia die resurréxit a mórtuis: ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: inde ventúrus est judicáre vivos et mórtuos. Credo in Spíritum sanctum, sanctam Ecclésiám cathólicam, sanctórum communionem, remissionem peccatórum, carnis resurrectionem, vitam ætérnam. Amen.

Deinde clara voce dicitur Versus:

Dómine, lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. **Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto.** Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen. Allelúja.

Sic dicitur Allelúja, ad omnes Horas per Annum.

Invitatorium sequens dicitur ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Invitatorium. Adorémus Dóminum, * Qui fecit nos.

Repetitur: Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dómino, jubilémus Deo salutári nostro: præoccúpémus fáciem ejus in confessione, et in psalmis jubilémus ei.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Quóniam Deus magnus Dóminus, et Rex magnus super omnes deos: quóniam non repellet Dóminus plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitúdines móntium ipse cónspicit. **Qui fecit nos.**

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscae ejus.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatione secúndum diem tentationis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Qui fecit nos.

Quadráginta annis próximus fui generatióni huic,

et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introíbunt in réquiem meam.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. Sicut erat in princípío, et nunc, et semper, et in sǽcula sǽculórum. Amen. Quifecit nos.

Adorémus Dóminum, qui fecit nos.

Sequens Hymnus dic. ab Oct. Pentecostes usque ad Domin. proximiorum Kalendis Octobris.

Hymnus.

Nocte surgéntes vigilémus omnes,
Semper in psalmis meditémur, atque
Voce concórdi Dómino canámus

Dúlciter hymnos.

Ut pio Regi páriter canéntes,
Cum suis sanctis mereámur aulam
Ingredi cœli, simul et perénnem

Dúcere vitam.

Præstet hoc nobis Déitas beáta
Pátris, ac Nati, paritérque sancti
Spíritus, cujus résonat per omnem

Glória mundum.

Amen.

Sequens Hymnus dicitur a Dominica proximiori Kalendis Octobris usque ad Adventum.

Hymnus.

Primo die, quo Trínitas Beáta mundum cón-dit,

Vel quo resúrgens Cón-ditor

Nos morte victa liberat:

Pulsis procul torpóribus,
Surgámus omnes ócius,
Et nocte quærámus Deum,
Prophéta sicut præcipit:

Nostras preces ut aúdiat,
Suámque dextram pórrigat,
Et expiátos sórdibus
Reddat polórum sédibus:

Ut, quique sacratíssimo
Hujus diéi témpore
Horis quiétis psállimus,
Donis beátis múneret.

Jam nunc, patérna cláritas,

Te postulámus áffatim:
Absint faces libídinis,
Et omnis actus nóxius.

Ne foeda sit, vel lúbrica
Compágo nostri córporis,
Ob cujus ignes ígnibus
Avérnus urat ácrius.

Mundi Redémptor, quæsumus,

Tu probra nostra díluas:
Nobisque largus cómmoda
Vitæ perénnis cónferas.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno.

Per Annum. Ant. Servíte
Dómino.

Asteriscus * notat pausam can-
tus in Choro.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non
ábiit in consílio im-
piórum, et in via
peccatórum non stetit, * et
in cáthedra pestiléntiæ non
sedit:

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in tém-
pore suo:

Et fólium ejus non dé-
fuet: * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudicio: * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum períbit.

Glória Patri, et Fílio, *
et Spirítui sancto.

Sicut erat in princípio, et
nunc, et semper, * et in sæ-
cula sæculórum. Amen.

**Hic versus Glória. semper di-
citur in fine omnium Psalmorum,
nisi aliter notetur.**

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes,
* et pópuli meditáti sunt
inánia?

Astitérunt reges terræ,
et príncipes convenérunt in
unum * advérsus Dñm, et
advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eó-
rum: * et projiciámus a
nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irri-
débit eos: * et Dóminus
subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in
ira sua, * et in furóre suo
conturbábit eos.

Ego autem constitú-
tus sum Rex ab eo super Sion
montem sanctum ejus, *
prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: *
Fílius meus es tu, ego hó-
die génui te.

Póstula a me, et dabo tibi
Gentes hæreditátem tuam, *
et possessionem tuam tér-
minos terræ.

Reges eos in virga fér-
rea, * et tamquam vas figuli
confrínges eos.

Et nunc reges intelligite:
* erudímini qui iudicátis
terram.

Servíte Dño in timóre: *
et exsultáte ei cum tremóre.
Apprehéndite disciplínam,

nequándo irascátur Dñs, *
et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi
ira ejus, * beáti omnes qui
confidunt in eo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti
sunt qui trébulant me? *
multi insúrgunt advérsus
me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscéptor
meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus
sum: * et exsurrexi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me: * exsúrge
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum bene-
dictio tua.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo
árguas me, * neque in
ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine
quóniam infírmus sum: *

sana me Dómine quóniam
conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est
valde: * sed tu Dómine
úsquequo?

Convértere Dómine, et
éripe ánimam meam: * sal-
vum me fac propter mise-
ricórdiam tuam.

Quóniam non est in morte
qui memor sit tui: * in in-
férno autem quis confité-
bitur tibi?

Laborávi in gémitu meo,
lavábo per singulas noctes
lectum meum: * lácrimis
meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre ócu-
lus meus: * inveterávi inter
omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui
operámini iniquitátem: *
quóniam exaudivit Dómi-
nus vocem fletus mei.

Exaudivit Dñs depreca-
tiónem meam, * Dóminus
oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbén-
tur veheménter omnes ini-
míci mei: * convertántur et
erubéscant valde velóciter.

Per Annum. Ant. Servíte
Dómino in timóre: et ex-
sultáte ei cum tremóre.

Ant. Deus iudex justus.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te
sperávi: * salvum me
fac ex ómnibus persecué-
tibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus si feci istud, * si est iníquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et diriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, glá-

dium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis: * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum: * et incidit in fóveam quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iníquitas ejus descéndet.

Confitébor Dño secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 8.

Dómine Dñs noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et ho-

nóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres coeli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Psalmus 9.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * narrábo ómnia mirábília tua.

Lætabor et exsultábo in te: * psallam nómini tuo Altíssime,

In converténdo inimicum meum retrórsum: * infirmabúntur, et períbunt a fácie tua.

Quóniam fecísti iudícium meum et causam meam: * sedísti super thronum qui júdicas justítiam.

Increpásti Gentes, et périit impius: * nomen eórum delésti in ætérnum, et in sæculum sæculi.

Inimíci defecérunt frámeæ in finem: * et civitátes eórum destruxísti.

Périit memória eórum cum sónitu: * et Dóminus in ætérnum pérmanet.

Parávit in iudício thronum suum: * et ipse judi-

cábit orbem terræ in æquitáte, judicábit pópulos in justítia.

Et factus est Dóminus refúgium paúperi: * adjútor in opportunitátibus, in tribulatióne.

Et sperent in te qui novérunt nomen tuum: * quóniam non dereliquísti quærentes te Dómine.

Psállite Dómino, qui hábitat in Sion: * annuntiáte inter Gentes stúdia ejus:

Quóniam requírens sanguinem eórum recordátus est: * non est oblítus clamórem paúperum.

Miserére mei Dómine: * vide humilitátem meam de inimícis meis.

Qui exáltas me de portis mortis, * ut annúntiem omnes laudatiónes tuas in portis filiæ Sion.

Exsultábo in salutári tuo: * infixæ sunt Gentes in intéritu, quem fecérunt.

In láqueo isto, quem abscondérunt, * comprehensus est pes eórum.

Cognoscétur Dóminus júdicia fáciens: * in opéribus mánuum suárum comprehensus est peccátor.

Convertántur peccatóres in inférnum, * omnes Gentes quæ obliviscúntur Deum.

Quóniam non in finem oblívio erit paúperis: * pa-

tiéntia paúperum non peribit in finem.

Exsúrge Dómine, non confortétur homo: * júdicéntur Gentes in conspéctu tuo.

Constitúe Dómine legislatórem super eos: * ut sciant Gentes quóniam hómines sunt.

Ut quid Dómine recesísti longe, * déspicis in opportunitátibus, in tribulatióne?

Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: * comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Quóniam laudátur peccátor in desidériis ánimæ suæ: * et iníquus benedícitur.

Exacerbávit Dñm peccátor, * secúndum multitudinem iræ suæ non quæret.

Non est Deus in conspéctu ejus! * inquinátæ sunt viæ illíus in omni témpore.

Auferúntur júdicia tua a fácie ejus: * ómnium inimicórum suórum dominábitur.

Dixit enim in corde suo: * Non movébor a generatióne in generatióne sine malo.

Cujus maledictiόne os plenum est, et amaritúdine, et dolo: * sub lingua ejus labor et dolor.

Sedet in insídiis cum di-

vítibus in occúltis, * ut interficiat innocéntem.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * insidiátur in abscóndito, quasi leo in spelúnca sua.

Insidiátur ut rápiat paúperem: * rápere paúperem, dum átrahit eum.

In láqueo suo humiliábit eum: * inclinábit se, et cadet, cum dominátus fúerit paúperum.

Dixit enim in corde suo: Oblítus est Deus, * avértit faciém suam ne vídeat in finem.

Exsúrge Dómine Deus, exaltétur manus tua: * ne obliviscáris paúperum.

Propter quid irritávit ímpius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requíret.

Vides quóniam tu labórem et dolórem consíderas: * ut tradas eos in manus tuas.

Tibi derelíctus est pauper: * órphano tu eris adjútor.

Cóntere bráchium peccatóris et maligni: * quæretur peccátum illíus, et non inveniétur.

Dóminus regnábit in ætérnum, et in sæculum sæculi: * peribitis Gentes de terra illíus.

Desidérium paúperum exaudivit Dóminus: * præparatióne cordis eórum audivit auris tua.

Judicáre pupillo et húmili,
* ut non appónat ultra magnificáre se homo super terram.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómo dícitis ánimæ meæ:
* Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus.

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Per Annum. Ant. Deus judex justus, fortis et long-ánimis: numquid irascétur per síngulos dies?

Ant. Tu Dómine.

Psalmus 11.

Salvum me fac Dñe, quóniam defécit sanctus: * quóniam diminútæ sunt veritátes a filiis hóminum.

Vana locúti sunt unusquisque ad próximum suum: * lábia dolósa, in corde et corde locúti sunt.

Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa, * et linguam magníloquam.

Qui dixérunt: Linguam nostram magnificábimus, lábia nostra a nobis sunt, * quis noster Dóminus est?

Propter misériam ínopum, et gémitum paúperum, * nunc exsúrgam, dicit Dñs.

Ponam in salutári: * fiduciáliter agam in eo.

Elóquia Dómini, elóquia casta: * argéntum igne examinátum, probátum terræ purgátum séptuplum.

Tu Dómine servábis nos: et custódies nos * a generatióne hac in ætérnum.

In circúitu ípii ámbulant: * secúndum altitúdinem tuam multiplicásti filios hóminum.

Psalmus 12.

Usquequo Dómine obliuiscéris me in finem? * Usquequo avértis fáciem tuam a me?

Quámdu ponam consília in ánima mea, * dolórem in corde meo per diem?

Usquequo exaltábitur inimicus meus super me? * rēspice, et exaúdi me Dómine Deus meus.

Illúmina óculos meos ne umquam obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimicus meus: Præválui advérsus eum.

Qui trībulant me, exsultábunt si motus fúero: * ego autem in misericórdia tua sperávi.

Exsultábit cor meum in salutári tuo: cantábo Dómino qui bona trībuit mihi: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Psalmus 13.

Dixit insipiens in corde suo: * Non est Deus.

Corrúpti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum, * ut vídeat si est intélligens, aut requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Sepúlchrum patens est guttur eórum: linguis suis dolóse agébant, * venénium áspidum sub lábiis eórum.

Quorum os maledictióne et amaritúdine plenum est:

* velóces pedes eórum ad effundéndum ságuinem.

Contrítio et infelícitas in viis eórum, et viam pacis non cognovérunt: * non est timor Dei ante óculos eórum.

Nonne cognóscant omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam sicut escam panis?

Dóminum non invocavérunt, * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Dóminus in generatióne justa est, consílium inopis confudístis: * quóniam Dóminus spes ejus est.

Quis dabit ex Sion salutare Israël? * cum avérterit Dóminus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiēscet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malí-

gnus: * timéntes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvébitur in ætérnum.

Per Annum. Ant. Tu Dómine servábis nos: et custódies nos.

V. Memor fui nocte nóminis tui Dómine. **R.** Et custodívi legem tuam.

Post V. cujuslibet Noct. dic.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Exáudi Dómine Jesu Christe preces servórum tuórum, et miserére nobis, qui cum Patre et Spíritu sancto vivis et regnas in sǎcula sǎculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Benedictióne perpétua benedícat nos Pater ætérnus. **R.** Amen.

Deinde leguntur Lect. cum RR. ut in Proprio de Tempore assignantur.

Pro ii. Lectione.

Bened. Unigénitus Dei Fílius nos benedícere et adjuváre dignétur. **R.** Amen.

Pro iii. Lectione.

Benedictio. Spíritus sancti grátia illúminet sensus et corda nostra. **R.** Amen.

In II. Nocturno.

Per Annum Ant. Bonórum meórum.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo convénticula eórum de sanguinibus, * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restítues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * insuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætatum est cor meum, et exsultavit lingua mea: * insuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Per Añum. Ant. Bonórum meórum non indiges, in te sperávi, consérva me Dñe.

Ant. Propter verba.

Psalmus 16.

Exáudi Dómine justítiam meam: * inténde deprecationem meam.

Aúribus pèrcipe oratiónem meam, * non in lábiis dolósis.

De vultu tuo iudícium meum pródeat: * óculi tui vídeant æquitates.

Probásti cor meum, et visitásti nocte: * igne me examinásti, et non est invénta in me iníquitas.

Ut non loquátur os meum ópera hóminum: * propter verba labiórum tuórum ego custodívi vias duras.

Pèrfice gressus meos in sémitis tuis: * ut non moveántur vestigia mea.

Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: * in-

clína aurem tuam mihi, et exáudi verba mea.

Mirífica misericórdias tuas, * qui salvos facis sperántes in te.

A resisténtibus dexterae tuæ custódi me, * ut pupíllam óculi.

Sub umbra alárum tuárum prótege me: * a fácie impiórum qui me afflixérunt.

Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt, ádipem suum conclusérunt: * os eórum locútum est superbíam.

Projiciéntes me nunc circumdedérunt me: * óculos suos statuérunt declináre in terram.

Suscepérunt me sicut leo parátus ad prædam: * et sicut cátulus leónis hábitans in ábditis.

Exsúrge Dómine, præveni eum, et supplánta eum: * éripe ánimam meam ab impió, frámeam tuam ab inimícis manus tuæ.

Dómine a paucis de terra dívide eos in vita eórum: * de absconditis tuis adimplétus est venter eórum.

Saturáti sunt filiis: * et dimisérunt reliquias suas párvulis suis.

Ego autem in justítia aparébo conspéctui tuo: * satiabor cum apparúerit glória tua.

Per Annum. Ant. Propter verba labiŕum tuŕum ego custodiŕi vias duras.

Ant. Dŕligam te.

Et non repetitur in Psalmo: quod semper fit, quando **Ant.** incipit a primo Versu Psalmi; et Ps. tunc incipitur ab eo verbo, in quo desinit **Ant.**, sive integra dicatur, sive tantum inchoata; si tamen eadem sint verba, et continuetur **Ant.** cum Psalmo.

Psalmus 17.

Dŕligam te Dŕmine fortitudo mea: * Dñs firmamentum meum, et refugium meum, et liberator meus.

Deus meus adjutor meus, * et sperabo in eum.

Protector meus, et cornu salutis meae, * et susceptor meus.

Laudans invocabo Dominum: * et ab inimicis meis salvus ero.

Circumdederunt me dolores mortis: * et torrentes iniquitatis conturbaverunt me.

Dolores inferni circumdederunt me: * preoccupaverunt me laquei mortis.

In tribulatione mea invocavi Dominum, * et ad Deum meum clamavi:

Et exaudivit de templo sancto suo vocem meam: * et clamor meus in conspectu ejus, introivit in aures ejus.

Commota est, et contrémuit terra: * fundamenta montium conturbata sunt,

et commota sunt, quoniam iratus est eis.

Ascendit fumus in ira ejus: et ignis a facie ejus exarsit: * carbones succensi sunt ab eo.

Inclinavit celos, et descendit: * et caligo sub pedibus ejus.

Et ascendit super Cherubim, et volavit: * volavit super pennas ventorum.

Et posuit tenebras latibulum suum, in circuitu ejus tabernaculum ejus: * tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu ejus nubes transierunt, * grando et carbones ignis.

Et intonuit de caelo Dominus, et Altissimus dedit vocem suam: * grando et carbones ignis.

Et misit sagittas suas, et dissipavit eos: * fulgura multiplicavit, et conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum, * et revelata sunt fundamenta orbis terrarum:

Ab increpatione tua Domine, * ab inspiratione spiritus irae tuae.

Misit de summo, et accepit me: * et assumpsit me de aquis multis.

Eripuit me de inimicis meis fortissimis, et ab his qui oderunt me: * quoniam confortati sunt super me.

Prævenérunt me in die afflictiónis meæ: * et factus est Dñs protéctor meus.

Et edúxit me in latitúdinem: * salvum me fecit, quóniam vóluit me.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam, * et secúndum puritátem mánuum meárum retríbuet mihi:

Quia custodívi vias Dñi, * nec ímpie gessi a Deo meo.

Quóniam ómnia judícia ejus in conspéctu meo: * et justítias ejus non répuli a me.

Et ero immaculátus cum eo: * et observábo me ab iniquitáte mea.

Et retríbuet mihi Dóminus secúndum justítiam meam: * et secúndum puritátem mánuum meárum in conspéctu oculórum ejus.

Cum sancto sanctus eris, * et cum viro innocénte innocens eris:

Et cum elécto eléctus eris: * et cum perverso pervertéris.

Quóniam tu pópulum húmílem salvum fácies: * et óculos superbórum humiliábis.

Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.

Quóniam in te erípiar a tentatióne, * et in Deo meo transgrédiar murum.

Deus meus impollúta via ejus: elóquia Dómini igne examináta: * protéctor est ómnium sperántium in se.

Quóniam quis Deus præter Dóminum? * aut quis Deus præter Deum nostrum?

Deus qui præcínxit me virtúte: * et pósuit immaculátam viam meam.

Qui perfécit pedes meos tamquam cervórum, * et super excélsa státuens me.

Qui docet manus meas ad prælium: * et posuísti, ut arcum æreum, bráchia mea.

Et dedísti mihi protectiÓNem salútis tuæ: * et dextera tua suscepit me:

Et disciplína tua corréxit me in finem: * et disciplína tua ipsa me docébit.

Dilatásti gressus meos subtus me: * et non sunt infirmáta vestígia mea:

Pérsequar inimícos meos, et comprehéndam illos: * et non convértar, donéc deficiant.

Confríngam illos, nec póterunt stare: * cadent subtus pedes meos.

Et præcínxísti me virtúte ad bellum: * et supplantásti insurgéntes in me subtus me.

Et inimicos meos dedisti mihi dorsum, * et odientes me disperdidisti.

Clamaverunt, nec erat qui salvos faceret, ad Dominum: * nec exaudivit eos.

Et comminuum eos, ut pulverem ante faciem ventii: * ut lutum platearum delebo eos.

Eripies me de contradictionibus populi: * constitues me in caput Gentium.

Populus, quem non cognovi, servivit mihi: * in auditu auris obedivit mihi.

Filii alieni mentiti sunt mihi, * filii alieni inveterati sunt, et claudicaverunt a semitis suis.

Vivit Dominus, et benedictus Deus meus, * et exaltetur Deus salutis meae.

Deus, qui das vindictas mihi, et subdis populos sub me, * liberator meus de inimicis meis iracundis.

Et ab insurgentibus in me exaltabis me: * a viro iniquo eripies me.

Propterea confitebor tibi in nationibus Domine: * et nomini tuo psalmum dicam.

Magnificans salutes regis ejus, et faciens misericordiam Christo suo David, * et semini ejus usque in seculum.

Per Añum. Ant. Diligam te Domine virtus mea.

V. Quoniam tu illuminas lucernam meam Domine.

R. Deus meus illumina tenebras meas.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in tentationem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Ipsius pietas et misericordia nos adjuvet, qui cum Patre et Spiritu sancto vivit et regnat in secula seculorum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Deus Pater omnipotens sit nobis propitius et clemens. **R.** Amen.

Pro v. Lectione.

Bened. Christus perpetuae det nobis gaudia vitae.

R. Amen.

Pro vi. Lectione.

Bened. Ignem sui amoris accendat Deus in cordibus nostris. **R.** Amen.

In III. Nocturno.

Per Añum. Ant. Non sunt loquelae.

Psalmus 18.

Caeli enarrant gloriam Dei, * et opera manuum ejus annuntiat firmamentum.

Dies diei eructat verbum, * et nox nocti indicat scientiam.

Non sunt loquelae, neque

sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a suño cœlo egressio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapientiám præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum; illúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-

náti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Per Añum. Ant. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quorum non audiántur voces eórum.

Ant. Exaúdiat.

Psalmus 19.

Exaudíat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci-
derunt: * nos autem surré-
ximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac re-
gem: * et exáudi nos in die,
qua invocavérimus te.

Per Añum. Ant. Exáudiat
te Dñs in die tribulatiónis.

Ant. Dómine.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua
lætábitur rex: * et su-
per salutáre tuum exsul-
tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tri-
buisti ei: * et voluntáte labi-
orum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum
in benedictiόνibus dulcédi-
nis: * posuísti in cápite ejus
corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buísti ei longitudínem dié-
rum in sáculum, et in sáe-
culum sáculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo: * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictiόνem in sáculum
sáculi: * lætificábis eum in
gaúdío cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in
Dño: * et in misericórdia
Altíssimi non comóvêbitur.

Inveniátur manus tua ó-
mnibus inimícis tuis: * dex-
tera tua invéniat omnes, qui
te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus tui: *
Dñs in ira sua conturbábit
eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes: * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala: * cogitavérunt
consília, quæ non potué-
runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum: * in reliquiis tuis
præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in vir-
túte tua: * cantábitus et
psallémus virtútes tuas.

Per Añum. Ant. Dómine
in virtúte tua lætábitur rex.

V. Exaltáre Dómine in
virtúte tua. **R.** Cantábitus
et psallémus virtútes tuas.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo.

Absolutio.

A vínculis peccatórum no-
strórum absólvat nos
omnípotens et miséricors
Dóminus. **R.** Amen.

V. Jubedomne benedícere.

Bened. Evangélica léctio
sit nobis salus et protéctio.
R. Amen.

Pro viii. Lectione.

Bened. Divínus auxili-
um máneat semper nobíscum.
R. Amen.

Pro ix. Lectione.

Bened. Ad societátem cívium supernórum perdúcat nos Rex Angelórum.

R. Amen.

Seq. Hymnus semper dicitur post ult. Lect. in omnibus Dominicis et Festis tantum: in feriali Officio non dicitur, sed ejus loco ponitur tertium Responsorium.

Hymnus

Ss. Ambrosii et Augustini.

Te Deum laudámus: * te Dóminum confitémur.
Te ætérnum Patrem * omnis terra venerátur.

Tibi omnes Angeli, * tibi cœli, et univérsæ potestátes:

Tibi Chérubim et Séraphim, * incessábili voce proclámant:

Sanctus, * Sanctus, * Sanctus * Dñs Deus Sábaoth.

Pleni sunt cœli et terra * majestátis glóriæ tuæ.

Te gloriósus * Apostolórum chorus:

Te Prophetárum * laudábilis númerus:

Te Mártyrum candidátus * laudat exércitus.

Te per orbem terrárum * sancta confitétur Ecclésia,

Patrem * imménsæ majestátis:

Venerándum tuum verum * et únicum Fílium,

Sanctum quoque * Paráclitum Spíritum.

Tu Rex glóriæ * Christe.
Tu Patris * sempitérnus es Fílius.

Tu ad liberándum susceptúrus hóminem: * non horruísti Vírginis úterum.

Tu devícto mortis acúleo: * aperuísti credéntibus regna cœlórum.

Tu ad dexteram Dei sedes, * in glória Patris.

Judex créderis * esse ventúrus.

Te ergo quæsumus, tuis fámulis súbveni: * quos pretióso sáanguine redemísti.

Ætérna fac cum sanctis tuis: * in glória numerári.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, * et bénedic hæreditáti tuæ.

Et rege eos, * et extólle illos usque in ætérnum.

Per singulos dies * benedicimus te.

Et laudámus nomen tuum in sæculum, * et in sæculum sæculi.

Dignáre Dómine die isto * sine peccáto nos custodíre.

Miserére nostri Dómine: * miserére nostri.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos, * quemádmódum sperávimus in te.

In te Dómine sperávi: * non confúndar in ætérnum.

Ad Laudes.

Deus in adiutorium meum intende. **R.** Domine ad adjuvandum me festina. Glória Patri, etc. 2. Allelúja.

Ab Octava Pentecostes usque ad Adventum.

Ant. Allelúja.

Psalmus 92.

Dominus regnavit, decorem indutus est: * indutus est Dominus fortitudinem, et præcinxit se.

Etenim firmavit orbem terræ, * qui non commovebitur.

Parata sedes tua ex tunc: * a sæculo tu es.

Elevaverunt flumina Domine: * elevaverunt flumina vocem suam.

Elevaverunt flumina fluctus suos, * a vocibus aquarum multarum.

Mirabiles elationes maris: * mirabilis in altis Dñus.

Testimonia tua credibilia facta sunt nimis: * domum tuam decet sanctitudo Domine in longitudinem dierum.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Domino in lætitia.

Introíte in conspectu ejus, * in exultatione.

Scitote quoniam Dominus

ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos.

Pópulus ejus, et oves pascuæ ejus: * introíte portas ejus in confessione, átria ejus in hymnis: confitemini illi.

Laudáte nomen ejus: quoniam suavis est Dominus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generationem et generationem veritas ejus.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, * quam multipliciter tibi caro mea.

In terra desérta, et ínvia, et inaquósa: * sic in sancto apparui tibi, ut vidérem virtutem tuam, et glóriam tuam.

Quoniam mélior est misericórdia tua super vitas: * lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita mea: * et in nómine tuo levábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine repleátur ánima mea: * et lábiis exultationis laudábit os meum.

Si memor fui tui super stratum meum, in matutinis meditabor in te: * quia fuísti adiutor meus.

Et in velamento alarum tuarum exultábo, adhæsit

ánima mea post te: * me suscepit dextera tua.

Ipsi vero in vanum quæsiérunt ánimam meam, introibunt in inferióra terræ: * tradéntur in manus gládii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo, laudabúntur omnes qui iurant in eo: * quia obstrúctum est os loquéntium iniqua.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et benedícat nobis: * illúminet vultum suum super nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra viam tuam: * in ómnibus Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli Deus: * confiteántur tibi pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gentes: * quóniam júdicas pópulos in æquitáte, et Gentes in terra dirigis.

Confiteántur tibi pópuli Deus, confiteántur tibi pópuli omnes: * terra dedit fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus noster, benedícat nos Deus: * et métuant eum omnes fines terræ.

Glória Patri.

Per Annum. Ant. Allelúja, allelúja.

Ant. Tres púeri.

Canticum trium puerorum.

Danielis 3. e.

Benedícite ómnia ópera Dómini Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedícite Angeli Dómini Dómino: * benedícite cœli Dómino.

Benedícite aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, Dómino: * benedícite omnes virtútes Dómini Dómino.

Benedícite sol et luna Dómino: * benedícite stellæ cœli Dómino.

Benedícite omnis imber et ros Dómino: * benedícite omnes spíritus Dei Dño.

Benedícite ignis et æstus Dómino: * benedícite frigus et æstus Dómino.

Benedícite rores et pruina Dómino: * benedícite gelu et frigus Dómino.

Benedícite glácies et nives Dómino: * benedícite noctes et dies Dómino.

Benedícite lux et tenebræ Dómino: * benedícite fúlgora et nubes Dómino.

Benedícat terra Dómino: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite montes et colles Dómino: * benedícite univérsa germinántia in terra Dómino.

Benedícite fontes Dómi-

no: * benedícite mária et flúmina Dómino.

Benedícite cete, et ómnia, quæ movéntur in aquis, Dómino: * benedícite omnes vólucres cœli Dómino.

Benedícite omnes béstiæ et pécora Dómino: * benedícite filii hóminum Dño.

Benedícat Israël Dóminum: * laudet et superexáltet eum in sæcula.

Benedícite sacerdótes Dómini Dómino: * benedícite servi Dómini Dómino.

Benedícite spíritus, et ánimæ justórum Dómino: * benedícite sancti, et húmiles corde Dómino.

Benedícite Ananía, Azaría, Mísaël Dómino: * laudáte et superexaltáte eum in sæcula.

Benedicámus Patrem et Fílium cum sancto Spíritu: * laudémus et superexaltémus eum in sæcula.

Benedíctus es Dómine in firmaménto cœli: * et laudábilis, et gloriósus, et superexaltátus in sæcula.

Hic non dic. Glória Patri, **neque** Amen; **in aliis Canticis dicuntur.**

Per Añum. Ant. Tres púeri jussu regis in fornácem missi sunt, non timéntes flammam ignis, dicéntes: Benedíctus Deus.

Ant. Allelúja.

Psalmus 148.

Laudáte Dñm de cœlis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes Angeli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stellæ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœlórum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, et non præteríbit.

Laudáte Dñm de terra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles: * ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiæ, et univérsa pécora: * serpéntes, et vólucres pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines, senes cum junióribus laudent nomen Dñi: * quia exaltátum est nomen ejus solíus.

Conféssio ejus super cœ-

lum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus omnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et filii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dño in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natióibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscriptum: * glória hæc est omnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Glória Patri.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus

ejus: * laudáte eum secúndum multitudínem magnitudinis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Glória Patri.

Per Añum. Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capit. dicitur in Dominicis, a Dom. III. post Pentec. usque ad Adventum.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro in sæcula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

Sic respondetur in fine omnium Capitulorum.

Ab Oct. Pentec. usque ad Dom. proximioré Kalendis Octobris.

Hymnus.

Ecce jam noctis tenuátur umbra,
Lux et auróre rútilans corúscat:

Súpplícés rerum Dóminum canóra

Voce precémur:

Ut reos culpæ miserátus,
omnem
Pellat angórem, tríbuat sa-
lútem,
Donet et nobis bona sem-
piternæ
Múnera pacis.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti
Spíritus, cujus résonat per
omnem
Glória mundum. Amen.

*A Dom. proximiori Kalendis
Octobris usque ad Adventum.*

Hymnus.

Aterne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui
regis,
Et téporum das tépora,
Ut álleves fastídium.

Noctúrna lux viántibus
A nocte noctem ségregans,
Præco diéi jam sonat,
Jubárque solis évocat.

Hoc excitátus Lúcifer
Solvit polum calígine:
Hoc omnis errónum cohors
Viam nocéndi désérit.

Hoc nauta vires cólligit,
Pontíque mítescunt freta:
Hoc, ipsa petra Ecclésiæ,
Canénite, culpam díluit.

Surgámus ergo strénue:
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos increpat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénite spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrónis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labántes réspice,
Et nos vidén-do córrige:
Si réspicis, labes cadunt,
Fletúque culpa sólvitur.

Tu lux refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:

Te nostra vox primum so-
net,

Et vota solvámus tibi.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

Per Annum. V. Dóminus
regnávit, decórem índuit.
R. Índuit Dñs fortitúdinem,
et præcínxit se virtúte.

Canticum Zachariæ.

Luçæ 1. g.

Benedíctus Dóminus De-
us Israël, * quia visitá-
vit, et fecit redemptionem
plebis suæ.

Et eréxit cornu salútis
nobis: * in domo David
púeri sui.

Sicut locútus est per os
sanctórum, * qui a sæculo
sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimícis no-
stris, * et de manu ómnium,
qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericór-

diam cum pátribus nostris:
* et memorári testaménti
sui sancti.

Jusjurándum, quod jurá-
vit ad Abraham patrem no-
strum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu
inimicórum nostrórum li-
beráti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia
coram ipso, * ómnibus dié-
bus nostris.

Et tu puer, Prophéta Al-
tíssimi vocáberis: * præibis
enim ante fáciem Dómini
paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam sa-
lútis plebi ejus: * in remis-
sionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ
Dei nostri: * in quibus vi-
sitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in té-
nebris, et in umbra mortis
sedent: * ad dirigéndo pe-
des nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Deinde dic. *Ant. et Oratio pro-
pria*, et post eam, si occurrat eo
die aliquod Festum Simplex, vel
ad modum Simplicis recolendum
fit de eo Commem. Postremo (si
id tempus requirat) fiunt Comm.
de S. Maria, de S. Joseph, de Apo-
stolis, et de Patrono Ecclesiæ in
ordine aliarum Coñ. secundum
illius dignitatem, et ultimo loco
de Pace, ut infra in Vesp. Sabbati.

In fine, si discedendum sit a
Choro, dic. *Ant. Salve Regina,
ut habetur infra post Completor.*

Dominica ad Primam.

Pater noster. Ave María.
*Credo. V. Deus in adju-
tórium. 19.*

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
Deum precémur súpli-
ces,

Ut in diúrnis áctibus
Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrénans tém-
peret,

Ne litis horror ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat supérbiam
Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnes sæculum.
Amen.

In Dominicis per Annum.
Ant. Allelúja.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: * et
in virtúte tua júdi-
ca me.

Deus exaúdi oratióne
meam: * aúribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscéptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis: * et in veritaté tua disperde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi, * et confitébor nómini tuo Dómine: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribulatione eripuísti me: * et super inimícos meos depéxit óculus meus.

Sequens Ps. Confitémini Dómino dicitur tantum in Domin., quando fit Officium de Dom. ut in Psalt.

Psalmus 117.

Confitémini Dño quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc Israël quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicat nunc domus Aaron: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant nunc qui timent Dóminum: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

De tribulatione invocávi Dóminum: * et exaudivit me in latitúdine Dóminus.

Dóminus mihi adjutor: * non timébo quid fáciat mihi homo.

Dñs mihi adjutor: * et ego despiciam inimícos meos.

Bonum est confidere in Dómino, * quam confidere in hómine:

Bonum est speráre in Dómino, * quam speráre in principibus.

Omnes Gentes circuiérunt me: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Circumdántes circumdederunt me: * et in nómine Dñi quia ultus sum in eos.

Circumdedérunt me sicut apes, et exarsérunt sicut ignis in spinis: * et in nómine Dómini quia ultus sum in eos.

Impulsus evérsus sum ut caderem: * et Dóminus suscepit me.

Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus: * et factus est mihi in salutem.

Vox exsultationis, et salutis * in tabernáculis justórum.

Déxtera Dómini fecit virtutem: déxtera Dómini exaltávit me, * déxtera Dómini fecit virtutem.

Non móriar, sed vivam: * et narrábo ópera Dómini.

Castigans castigávit me Dóminus: * et morti non trádidit me.

Aperíte mihi portas justitiæ, ingressus in eas confitebor Dómino: * hæc porta Dómini, justi intrábunt in eam.

Confitebor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes: * hic factus est in caput ánguli.

A Dómino factum est istud: * et est mirábile in oculis nostris.

Hæc est dies, quam fecit Dóminus: * exsultémus, et lætémur in ea.

O Dómine salvum me fac, o Dómine, bene prospérare: * benedíctus qui venit in nómine Dómini.

Benedíximus vobis de domo Dómini: * Deus Dóminus, et illúxit nobis.

Constitúite diem solémnem in condénsis, * usque ad cornu altáris.

Deus meus es tu, et confitebor tibi: * Deus meus es tu, et exaltábo te.

Confitebor tibi quóniam exaudísti me: * et factus es mihi in salútem.

Confitemini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ meæ, * ad custodiéndas justificatiónes tuas!

Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

Confitebor tibi in directiône cordis: * in eo quod didici judícia justitiæ tuæ.

Justificatiónes tuas custodiam: * non me derelínquas usquequáque.

In quo córrigit adolescéntior viam suam? * in custodiéndo sermónes tuos.

In toto corde meo exquisívi te: * ne repéllas me a mandátis tuis.

In corde meo abscondi elóquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedíctus es Dñe: * doce me justificatiónes tuas.

In lábiis meis, * pronuntiávi ómnia judícia oris tui.

In via testimoniórum tuórum delectátus sum, * sicut in ómnibus divítiis.

In mandátis tuis exercébor: * et considerábo vias tuas.

In justificatióibus tuis meditabor: * non obliuiscar sermónes tuos.

Retríbeue servo tuo, vivífica me: * et custodiam sermónes tuos.

Revéla óculos meos: * et considerábo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, * in omni témpore.

Incepásti supérbos: * maledícti qui declínant a mandátis tuis.

Aufer a me oppróbrium, et contéptum: * quia testimónia tua exquisívi.

Etenim sedérunt príncipes, et advérsus me loquebántur: * servus autem tuus exercebátur in justificatióibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secúndum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercebor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tædio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua misere rére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis, Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Sequens Symbolum dicitur in Dominicis tantum, quando fit Offic. de Dom. ut in Psalt.

Symbolum S. Athanasii.

Quicúmque vult salvus esse, * ante ómnia opusest, ut téneat cathólicam fidem:

Quam nisi quisque íntegram inviolatámque serváverit, * absque dúbio in ætérnum períbit.

Fides autem cathólica hæc est: * ut unum Deum in Trinitáte, et Trinitátem in unitáte venerémur.

Neque confundétes persónas, * neque substántiam separántes.

Alia est enim persóna Patris, ália Fílii, * ália Spíritus sancti:

Sed Patris, et Fílii, et Spíritus sancti una est divíntas, * æquális glória, co-ætérna majéstas.

Qualis Pater, talis Fílius, * talis Spíritus sanctus.

Increátus Pater, increátus Fílius, * increátus Spíritus sanctus.

Imménsus Pater, imménsus Fílius, * imménsus Spíritus sanctus.

Ætérnus Pater, ætérnus Fílius, * ætérnus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres ætérni, * sed unus ætérnus.

Sicut non tres increáti, nec tres imménsi, * sed unus increátus, et unus imménsus.

Simíliter omnípotens Pater, omnípotens Fílius, * omnípotens Spíritus sanctus.

Et tamen non tres omnípoténtes, * sed unus omnípotens.

Ita Deus Pater, Deus Fílius, * Deus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dii: * sed unus est Deus.

Ita Dóminus Pater, Dóminus Fílius, * Dóminus Spíritus sanctus.

Et tamen non tres Dñi: * sed unus est Dóminus.

Quia, sicut singillátim unamquámque persónam Deum ac Dóminum confitéri christiána veritate compéllimur: * ita tres Deos aut Dóminos dicere cathólica religióne prohibémur.

Pater a nullo est factus: * nec creátus, nec génitus.

Fílius a Patre solo est: * non factus, nec creátus, sed génitus.

Spíritus sanctus a Patre et Fílio: * non factus, nec creátus, nec génitus, sed procédens.

Unus ergo Pater, non tres Patres: unus Fílius, non tres Fílii: * unus Spíritus sanctus, non tres Spíritus sancti.

Et in hac Trinitáte nihil prius aut postérius, nihil majus aut minus: * sed totæ tres persónæ coætérnæ sibi sunt et coæquáles.

Ita ut per ómnia, sicut jam supra dictum est, * et únitas in Trinitáte, et Trínitas in unitáte veneránda sit.

Qui vult ergo salvus esse, * ita de Trinitáte séntiat.

Sed necessárium est ad ætérnam salútem, * ut Incarnatióem quoque Dómini nostri Jesu Christi fidéliter credat.

Est ergo fides recta, ut credámus et confiteámur, * quia Dóminus noster Jesus Christus Dei Fílius, Deus et homo est.

Deus est ex substántia Patris ante sácula génitus: * et homo est ex substántia matris in sáculo natus.

Perfécus Deus, perfécus homo: * ex ánima rationáli, et humána carne subsístens.

Æquális Patri secúndum divinitátem: * minor Patre secúndum humanitátem.

Qui, licet Deus sit et homo, * non duo tamen, sed unus est Christus.

Unus autem non conversióne divinitátis in carnem; * sed assumptióne humanitátis in Deum.

Unus omníno, non confusióne substántiæ, * sed unitáte persónæ.

Nam sicut ánima rationalis et caro unus est homo: * ita Deus et homo unus est Christus.

Qui passus est pro salute nostra: descendit ad inferos: * tértia die resurrexit a mórtuis.

Ascéndit ad cœlos, sedet ad dexteram Dei Patris omnipoténtis: * inde ventúrus est iudicáre vivos et mórtuos.

Ad cuius advéntum omnes hómines resúrgere habent cum corpóribus suis: * et redditúri sunt de factis propriis ratióne.

Et qui bona egérunt, ibunt in vitam ætérnam: * qui vero mala, in ignem ætérnum.

Hæc est fides cathólica, * quam nisi quisque fidéliter firmitérque crediderit, salvus esse non póterit.

Glória Patri.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. 1. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. **Et repetitur:** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. **℣.** Qui sedes ad dexteram Patris.

R. Miserére nobis. **℣.** Glória Patri, et Fílio, et Spirítui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

℣. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Sequentes Preces non dicuntur in Dupl. nec infra Oct.; sed tunc dicto R. br. dicitur Dóminus vobíscum. et Oratio Dómine Deus omnipotens, ut infra. 30.

Kýrie eléison. Christe eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. secreto usque ad ℣. Et ne nos inducas in tentatióne. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto usque ad ℣. Carnis resurrectiόne. **R.** Vitam ætérnam. Amen.

℣. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

℣. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem gló-

riam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine avérte fáciem tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a fácie tua. **R.** Et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confírma me.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confíteor Deo omnipoténti, beátæ Mariæ semper Vírgini, beáto Michaéli Archángelo, beáto Joánni Baptístæ, sanctis Apóstolis Petro et Paulo, ómnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccávi nimis cogitatione, verbo et ópere: mea culpa, mea culpa, mea máxima culpa. Ideo precor beátam Mariám semper Vírginem, beátum Michaélem Archángelum, beátum Joánnem Baptístam, sanctos Apóstolos Petrum et Paulum, omnes Sanctos, et

vos fratres, oráre pro me ad Dñum Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereátur tui omnípotens Deus, et dimíssis peccátis tuis, perdúcat te ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Deinde repetit Confessionem: et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, dicatur, tibi pater, et te pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereátur vestri omnípotens Deus, et dimíssis peccátis vestris, perdúcat vos ad vitam ætérnam. **R.** Amen.

Indulgéntiam, absolutiónem, et remissionem peccatórum nostrórum tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. **R.** Amen.

Et prosequitur V. Dignáre Dómine die isto. **R.** Sine peccáto nos custodire.

V. Miserére nostri Dómine. **R.** Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua Dñe super nos. **R.** Quemádmódum sperávimus in te.

V. Dómine exaúdi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire

fecisti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitátiones et ópera. Per Dóminum. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. **R.** Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur lect. Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósia in conspéctu Dómini. **R.** Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína. Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réspíce in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige fílios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex coeli et terræ, hódie corda et córpora nostra, sensus, sermónes et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte salvi et líberi esse mereámur, Salvátormundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dñs omnípotens. **R.** Amen.

Ad Absolut. Capit. in Dom. et Feriis per Añum, ab Oct. Pentec. usque ad Adventum exclusive.

Lectio brevis. II. Thess. 3. b.

Dóminus autem dirigat corda et córpora nostra in caritaté Dei, et patiéntia Christi. Tu autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias.

Post Lect. brevem dicitur
V. Adjutorium nostrum
 in nómine Dómini. **R.** Qui
 fecit cœlum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Bened. Dóminus nos be-
 nedícat, et ab omni malo
 deféndat, et ad vitam per-
 dúcat ætérnam: et fidélium
 animæ per misericórdiam
 Dei requiêscant in pace.

R. Amen.

In feriali Officio ad Primam.

Pater noster. Ave María.
Credo. **V.** Deus in adju-
 torium. 19.

Hymnus.

Jam lucis orto sídere
 Deum precémur súpli-
 ces,

Ut in diúrnis áctibus
 Nos servet a nocéntibus.

Linguam refrænans tém-
 peret,

Ne litis horror ínsonet:
 Visum fovéndo cótegat,
 Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
 Absístat et vecórdia:
 Carnis terat supérbiam
 Potus cibíque párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
 Noctémque sors redúxerit,
 Mundi per abstinéntiam
 Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
 Ejúsque soli Fílio,
 Cum Spíritu Paráclito,
 Nunc, et per omne sœcu-
 lum. Amen.

Per Annum. Ant. Beáti
 qui ámbulant.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
 saluum me fac: *
 et in virtúte tua jú-
 dica me.

Deus exaúdi oratióem
 meam: * aúribus pércipe
 verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-
 xérunt advérsus me, et
 fortes quæsiérunt ánimam
 meam: * et non proposué-
 runt Deum ante conspé-
 ctum suum.

Ecce enim Deus áduvat
 me: * et Dóminus suscé-
 ptor est animæ meæ.

Avérte mala inimícis meis:
 * et in veritáte tua dis-
 pérde illos.

Voluntárie sacrificábo tibi,
 * et confitébor nómini tuo
 Dñe: quóniam bonum est:

Quóniam ex omni tribu-
 latióne eripuísti me: * et
 super inimícos meos de-
 spéxit óculus meus.

Post Ps. Deus in nómine tuo.
loco Ps. Confitémini. **dicitur unus**
ex infrascriptis Psalmis, secun-
dum Ferias distinctis. Sabbato
autem dicuntur tantum tres Psal-
mi, sicut in Festis.

Feria Secunda.**Psalmus 23.**

Dómini est terra, et plentúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Feria Tertiã.**Psalmus 24.**

Ad te Dómine levávi ánimam meam: * Deus

meus in te confído, non erubéscam.

Neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsti, qui sústinent te, non confundéntur.

Confundántur omnes iníqua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine démonstra mihi: * et sémitas tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua, et doce me: * quia tu es Deus salvátor meus, et te sustínui tota die.

Reminíscere miseratiónum tuárum Dómine, * et misericordiárum tuárum, quæ a sæculo sunt.

Delícta juventútis meæ, * et ignorántias meas ne meminérís.

Secúndum misericórdiam tuam meménto mei tu: * propter bonitátem tuam Dómine.

Dulcis et rectus Dóminus: * propter hoc legem dabit delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in iudício: * docébit mites vias suas.

Univérsæ viæ Dómini, misericórdia et véritas, * requiréntibus testaméntum ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dómine propitiáberis peccáto meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet

Dóminum? * legem státuit ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis demorábitur: * et semen ejus hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dóminus timéntibus eum: * et testaméntum ipsíus ut manifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dóminum: * quóniam ipse evéllet de láqueo pedes meos.

Réspice in me, et miserére mei: * quia únicus et pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei multiplicátæ sunt: * de necessitatibus meis érue me.

Vide humilitátem meam, et labórem meum: * et dímítte univérsa delícta mea.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicátisunt, * et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et érue me: * non erubéscam quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæserunt mihi: * quia sustínui te.

Líbera Deus Israél, * ex ómnibus tribulatió nibus suis.

Feria Quarta.

Psalmus 25.

Júdice me Dómine, quóniam ego in iñocéntia mea ingræssus sum: * et in Dño sperans non infirmábor.

Proba me Dómine, et tenta me: * ure renes meos et cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * et complácu in veritáte tua.

Non sedi cum concílio vanitátis: * et cum iníqua geréntibus non introibo.

Odívi ecclésiám malignántium: * et cum ímpiis non sedébo.

Lavábo inter innocéntes manus meas: * et circúmdabo altáre tuum Dómine:

Ut aúdiam vocem laudis, * et enárrem univérsa mirabilia tua.

Dómine diléxi decórem domus tuæ, * et locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis Deus ánimam meam, * et cum viris sánguinem vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt: * dextera eórum repléta est munéribus.

Ego autem in innocéntia mea ingræssus sum: * rédime me, et miserére mei.

Pes meus stetit in dirécto: * in ecclésiis benedícam te Dómine.

Feria Quinta.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et nihil mihi déerit: * in loco páscuæ ibi me collocávit. Super aquam refectiόnis

educávit me: * ánimam meam convértit.

Dedúxit me super sémitas justitiæ, * propter nomen suum.

Nam, et si ambulávero in médio umbræ mortis, non timébo mala: * quóniam tu mecum es.

Virga tua, et báculo tuus: * ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo mensam, * advérsus eos, qui tribulant me.

Impinguásti in óleo caput meum: * et calix meus inebrians quam præclárus est!

Et misericórdia tua subsequétur me * ómnibus diebus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo Dómini, * in longitudinem diérum.

Feria Sexta.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquisti? * longe a salute mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaudies: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israëli.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et sal-

vi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, deriserunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui exarxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te projectus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quóniam tribulatio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testatus mea, et lingua mea adhæsit faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeráverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideráverunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliúm tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non sprevit, neque despéxit deprecationem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dó-

minum qui requírunnt eum: * vivent corda eórum in sáculum sáculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Añuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt coeli justitiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Sabbato nihil additur, ut supra in Rubrica. 32.

Deinde dicitur

Psalmus 118.

Beáti immaculáti in via: * qui ámbulant in lege Dómini.

Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: * in toto corde exquírunnt eum.

Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.

Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.

Utinam dirigántur viæ

meæ, * ad custodiéndas justificationes tuas!

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici iudicia justitiæ tuæ.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dñe: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi omnia iudicia oris tui.

In via testimoniòrum tuòrum delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercabor: * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor: * non oblitiscar sermones tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermones tuos.

Revèla oculos meos: * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea desiderare justificationes tuas, * in omni tempore.

Increpasti superbos: * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium, et contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimonia tua meditatio mea est: * et consilium meum justificationes tuæ.

Adhæsit pavimento anima mea: * vivifica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiavi, et exaudisti me: * doce me justificationes tuas.

Viam justificationum tuarum instrue me: * et exercabor in mirabilibus tuis.

Dormitavit anima mea præ tédio: * confirma me in verbis tuis.

Viam iniquitatis amove a me: * et de lege tua miserere mei.

Viam veritatis elégi: * iudicia tua non sum oblitus.

Adhæsi testimoniis tuis Dñe: * noli me confundere.

Viam mandatorum tuorum cucurri, * cum dilatasti cor meum.

Per Annum. Ant. Beati qui ambulant in lege tua Dómine.

Capitulum. Zach. 8. d.

Pacem et veritatem diligite, ait Dóminus omnipotens. **R.** Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserere nobis. **Et repetitur:** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis. **V.** Qui sedes ad dexteram Patris. **R.** Miserere nobis. **V.** Glória Patri, et Filio, et Spirítui sancto. **R.** Christe Fili Dei vivi, miserere nobis.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et libera nos propter nomen tuum.

Kýrie eléison. Christe eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

V. Carnis resurrectionem. **R.** Vitam ætérnam. Amen.

V. Et ego ad te Dómine clamávi. **R.** Et mane oratio mea præveniet te.

V. Repleátur os meum laude. **R.** Ut cantem glóriam tuam, tota die magnitudinem tuam.

V. Dómine avérte faciém tuam a peccátis meis. **R.** Et omnes iniquitátes meas dele.

V. Cor mundum crea in me Deus. **R.** Et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

V. Ne projicias me a facie tua. **R.** Et Spíritum sanctum tuum ne auferas a me.

V. Redde mihi lætítiam salutáris tui. **R.** Et spíritu principáli confirma me.

Quando ad Laud. non sunt dictæ Preces feriales, statim dic. Adjutórium nostrum. et Confiteor Deo, etc. **ut supra 30.**

Quando autem ad Laud. dictæ sunt Preces feriales inferius positæ post Laud. Feriæ II., tunc ad Primam prædictæ Preces et sequentes dicuntur flexis genibus.

V. Eripe me Dómine ab hómine malo. **R.** A viro iníquo eripe me.

V. Eripe me de inimícis meis, Deus meus. **R.** Et ab insurgéntibus in me libera me.

V. Eripe me de operántibus iniquitátem. **R.** Et de viris sánguinem salva me.

V. Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sæculi. **R.** Ut reddam vota mea de die in diem.

V. Exaúdi nos Deus salutáris noster. **R.** Spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

V. Deus in adiutorium meum intende. **R.** Domine ad adiuvandum me festina.

V. Sanctus Deus, sanctus fortis, sanctus immortalis. **R.** Misere nobis.

V. Benedic anima mea Domino. **R.** Et omnia quæ intra me sunt, nomini sancto ejus.

V. Benedic anima mea Dño. **R.** Et noli oblivisci omnes retributiones ejus.

V. Qui propitiatur omnibus iniquitatibus tuis.

R. Qui sanat omnes infirmitates tuas.

V. Qui redimit de interitu vitam tuam. **R.** Qui coronat te in misericordia et miserationibus.

V. Qui replet in bonis desiderium tuum. **R.** Renovabitur ut aquilæ juvenis tua.

V. Adiutorium nostrum in nomine Domini. **R.** Qui fecit cælum et terram.

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem dicens: Confiteor Deo. Reliqua omnia ut supra in Dominica. 30.

In Festis per Annum.

Pater noster. Ave Maria. Credo. **V.** Deus in adiutorium meum. ut supra. 19.

Hymnus.

Jam lucis orto sidere
Deum precemur supplices,

Ut in diurnis actibus
Nos servet a nocentibus.

Linguam refrænans temperet,

Ne litis horror insonet:
Visum fovendo contegat,
Ne vanitates haúriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat et vecórdia:
Carnis terat superbiam
Potus cibique párcitas.

Ut cum dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinentiam
Ipsi canámus glóriam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

Ant. competens.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo
salvum me fac: *
et in virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi orationem meam: * aúribus pécipe verba oris mei.

Quóniam aliéni insurrexérunt advérsus me, et fortes quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuerunt Deum ante conspéctum suum.

Ecce enim Deus áduvat me: * et Dóminus suscëptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis meis:

* et in veritate tua disperse illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, * et confitebor nomini tuo Dñe: quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me: * et super inimicos meos depexit oculus meus.

Psalmus 118.

Beati immaculati in via: * qui ambulant in lege Domini.

Beati, qui scrutantur testimonia ejus: * in toto corde exquirunt eum.

Non enim qui operantur iniquitatem, * in viis ejus ambulaverunt.

Tu mandasti * mandata tua custodiri nimis.

Utinam dirigantur viae meae, * ad custodiendas justificationes tuas.

Tunc non confundar, * cum perspexero in omnibus mandatis tuis.

Confitebor tibi in directione cordis: * in eo quod didici judicia justitiae tuae.

Justificationes tuas custodiam: * non me derelinquas usquequaque.

In quo corrigit adolescentior viam suam? * in custodiendo sermones tuos.

In toto corde meo exquisivi te: * ne repellas me a mandatis tuis.

In corde meo abscondi eloquia tua: * ut non peccem tibi.

Benedictus es Dñe: * doce me justificationes tuas.

In labiis meis, * pronuntiavi omnia judicia oris tui.

In via testimoniis tuis delectatus sum, * sicut in omnibus divitiis.

In mandatis tuis exercabor: * et considerabo vias tuas.

In justificationibus tuis meditabor: * non obliviscar sermones tuos.

Retribue servo tuo, vivifica me: * et custodiam sermones tuos.

Revela oculos meos: * et considerabo mirabilia de lege tua.

Incola ego sum in terra: * non abscondas a me mandata tua.

Concupivit anima mea considerare justificationes tuas, * in omni tempore.

Incepisti superbos: * maledicti qui declinant a mandatis tuis.

Aufer a me opprobrium et contemptum: * quia testimonia tua exquisivi.

Etenim sederunt principes, et adversum me loquebantur: * servus autem tuus exercebatur in justificationibus tuis.

Nam et testimónia tua meditatio mea est: * et consílium meum justificatiónes tuæ.

Adhæsit paviménto ánima mea: * vivífica me secundum verbum tuum.

Vias meas enuntiávi, et exaudísti me: * doce me justificatiónes tuas.

Viam justificatiónum tuárum ínstrue me: * et exercébor in mirábilibus tuis.

Dormitávit ánima mea præ tédio: * confírma me in verbis tuis.

Viam iniquitátis ámove a me: * et de lege tua miserére mei.

Viam veritátis elégi: * iudícia tua non sum oblítus.

Adhæsi testimóniis tuis Dñe: * noli me confúndere.

Viam mandatórum tuórum cucúrri, * cum dilatásti cor meum.

Ant. competens.

Capitulum. I. Tim. 1. d.

Regi sæculórum immortalí et invisíbili, soli Deo honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

R. Deo grátias.

R. br. Christe Fili Dei vivi, * Miserére nobis. *Et repetitur:* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis. *V.* Qui sedes ad dexteram Patris. *R.* Miserére nobis. *V.* Glória Patri, et Fílio, et Spi-

rítui sancto. *R.* Christe Fili Dei vivi, miserére nobis.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. *R.* Et libera nos propter nomen tuum.

Preces. Kýrie eléison. quæ non dicuntur in Duplic. nec infra Oct. habentur supra in Dominica. 29.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Dómine Deus omnípotens, qui ad princípium hujus diéi nos pervenire fecísti: tua nos hódie salva virtúte; ut in hac die ad nullum declinémus peccátum, sed semper ad tuam justítiam faciéndam nostra procédant elóquia, dirigántur cogitatiónes et ópera. Per Dñm. *R.* Amen.

V. Dóminus vobíscum. *R.* Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino. *R.* Deo grátias.

Deinde in Choro legitur Martyrologium. Et quando dicenda est Prima de B. Maria, præponitur Lectioni Martyrologii.

Postea Hebdomadarius dicit

V. Pretiósa in conspéctu Dómini. *R.* Mors sanctórum ejus.

Et absolute sine Orémus.

Oratio.

Sancta María, et omnes Sancti intercédant pro nobis ad Dóminum, ut nos mereámur ab eo adjuvári

et salvári, qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Deus in adjutórium meum inténde. **R.** Dómine ad adjuvándum me festína.

Et dicitur ter: ultimo additur Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réspice in servos tuos Dómine, et in ópera tua, et dirige filios eórum. **R.** Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, et ópera mánuum nostrárum dirige super nos, et opus mánuum nostrárum dirige.

V. Glória Patri. **R.** Sicut erat.

Orémus. Oratio.

Dirigere et sanctificáre, régere et gubernáre dignáre, Dómine Deus Rex cœli et terræ, hódie corda et cörpera nostra, sensus, sermónes, et actus nostros in lege tua, et in opéribus mandatórum tuórum: ut hic, et in ætérnum, te auxiliánte, salvi et liberi esse mereámur, Salvátor mundi: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Dies et actus nostros in sua pace dispónat Dóminus omnipotens.

R. Amen.

Ad Absolutionem Capituli in Festis dic. Capit. Nonæ. Post Lectionem brevem dicitur

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

V. Benedícite. **R.** Deus.

Benedictio. Dóminus nos benedícat, et ab omni malo deféndat, et ad vitam perducát ætérnam: et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiészant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 19.

Hymnus.

Nunc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignáre promptus ingeri
Nostro refúsus pectori.

Os, lingua, mens, sensus,
vigor

Confessióem pérsonent,
Flamméscat igne caritas,
Accéndat ardor próximos.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito

Regnans per omne sæculum. Amen.

In Dom. per Annum. Ant.
Allelúja.

In feriali Offic. per Añum.
Ant. Deduc me.

Psalmus.

Legem pone mihi Dómine viam justificationum tuarum: * et exquiram eam semper.

Da mihi intelléctum, et scrutabor legem tuam: * et custodiam illam in toto corde meo.

Deduc me in sémitam mandatorum tuorum: * quia ipsam volui.

Inclína cor meum in testimónia tua: * et non in avaritiam.

Avérte óculos meos ne vídeant vanitatem: * in via tua vivifica me.

Státue servo tuo elóquium tuum, * in timóre tuo.

Amputa oppróbrium meum quod suspicátus sum: * quia iudícia tua jucúnda.

Ecce concupívi mandáta tua: * in æquitáte tua vivifica me.

Et véniat super me misericórdia tua Dómine: * salutare tuum secúndum elóquium tuum.

Et respondébo exprobrantibus mihi verbum: * quia sperávi in sermónibus tuis.

Et ne aúferas de ore meo

verbum veritátis usquequaque: * quia in iudíciis tuis supersperávi.

Et custodiam legem tuam semper: * in sæculum et in sæculum sæculi.

Et ambulábam in latitudine: * quia mandáta tua exquisívi.

Et loquébar in testimoniis tuis in conspéctu regum: * et non confundébar.

Et meditábar in mandátis tuis, * quæ diléxi.

Et levávi manus meas ad mandáta tua, quæ diléxi: * et exercébar in justificationibus tuis.

Memor esto verbi tui servo tuo, * in quo mihi spem dedísti.

Hæc me consoláta est in humilitáte mea: * quia elóquium tuum vivificávit me.

Supérbi inique agébant usquequaque: * a lege autem tua non declinávi.

Memor fui iudiciórum tuorum a sæculo Dómine: * et consolátus sum.

Deféctio ténuít me, * pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Cantábiles mihi erant justificationes tuæ, * in loco peregrinationis meæ.

Memor fui nocte nóminis tui Dómine: * et custodívi legem tuam.

Hæc facta est mihi: * quia justificationes tuas exquisivi.

Portio mea Domine, * dixi custodire legem tuam.

Deprecatus sum faciem tuam in toto corde meo: * miserere mei secundum eloquium tuum.

Cogitavi vias meas: * et converti pedes meos in testimonia tua.

Paratus sum, et non sum turbatus: * ut custodiam mandata tua.

Funes peccatorum circumplexi sunt me: * et legem tuam non sum oblitus.

Media nocte surgebam ad confitendum tibi, * super iudicia justificationis tuæ.

Particeps ego sum omnium timentium te: * et custodiientium mandata tua.

Misericordia tua Domine plena est terra: * justificationes tuas doce me.

Bonitatem fecisti cum servo tuo Domine, * secundum verbum tuum.

Bonitatem, et disciplinam, et scientiam doce me: * quia mandatis tuis credidi.

Priusquam humiliarer ego deliqui: * propterea eloquium tuum custodivi.

Bonus es tu: * et in bonitate tua doce me justificationes tuas.

Multiplicata est super me iniquitas superborum: * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.

Coagulatum est sicut lac cor eorum: * ego vero legem tuam meditatus sum.

Bonum mihi quia humiliasti me: * ut discam justificationes tuas.

Bonum mihi lex oris tui, * super millia auri et argenti.

Manus tuæ fecerunt me, et plasmaverunt me: * da mihi intellectum, et discam mandata tua.

Qui timent te videbunt me, et lætabuntur: * quia in verba tua supersperavi.

Cognovi Domine quia æquitas iudicia tua: * et in veritate tua humiliasti me.

Fiat misericordia tua ut consoletur me, * secundum eloquium tuum servo tuo.

Veniant mihi miserationes tuæ, et vivam: * quia lex tua meditatio mea est.

Confundantur superbi, quia injuste iniquitatem fecerunt in me: * ego autem exercebor in mandatis tuis.

Convertantur mihi timentes te: * et qui novérunt testimonia tua.

Fiat cor meum immaculatum in justificationibus tuis, * ut non confundar.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Sequens Capit. et alia in aliis
Horis dicuntur in Dominicis a
tertia post Pentecosten usque ad
Adventum. Responsoria brevia
etiam eodem tempore similiter
et quæ sequ. in feriali Officio.

Capitulum. I. Joa. 4. c.

Deus caritas est: et qui
manet in caritate, in
Deo manet, et Deus in eo.

R. br. Inclina cor meum
Deus * In testimonia tua.
Inclina. **V.** Averte oculos
meos, ne videant vanitatem:
in via tua vivifica me.
In. **Gloria Patri.** Inclina.

V. Ego dixi, Domine miserere
mei. **R.** Sana animam
meam, quia peccavi tibi.

In feriali Officio per An-
num. Ant. Deduc me Domine
in semitam mandatorum
tuorum.

Capitulum. Jerem. 17. c.

Sana me Domine et sa-
nabor: salvum me fac,
et salvus ero: quoniam laus
mea tu es.

R. br. Sana animam me-
am, * Quia peccavi tibi.
Sana. **V.** Ego dixi, Domine
miserere mei. Quia.
Gloria Patri. Sana.

V. Adjutor meus esto, ne
derelinquas me. **R.** Neque
despicias me Deus salutaris
meus.

Quando ad Matut. dictæ sunt
Preces, ad Tertiam, Sextam et
Nonam flexis genibus dicitur:

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos inducas in
tentationem. **R.** Sed libera
nos a malo.

V. Domine Deus virtutum
converte nos. **R.** Et
ostende faciem tuam, et
salvi erimus.

V. Exsurge Christe, ad-
juva nos. **R.** Et libera nos
propter nomen tuum.

V. Domine exaudi ora-
tionem meam. **R.** Et cla-
mor meus ad te veniat.

V. Dominus vobiscum.

R. Et cum spiritu tuo.*

Orémus. Oratio conveniens.

Ad Sextam.

Pater noster. Ave Maria.
Deus in adjutorium. 19.

Hymnus.

Rector potens, verax
Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane illuminas,
Et ignibus meridiem:

Exstingue flamas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

In Dom. per Añum. Ant.
Allelúja.

In feriali Officio per An-
num. Ant. Adjuva me.

Psalmus.

Defecit in salutáre tu-
um ánima mea: * et
in verbum tuum su-
persperávi.

Defecérunt óculi mei in
elóquium tuum, * dicéntes:
Quando consoláberis me?

Quia factus sum sicut uter
in pruína: * justificatiónes
tuas non sum oblítus.

Quot sunt dies servi tui?
* quando fácies de perse-
quéntibus me iudícium?

Narravérunt mihi iníqui
fabulatiónes: * sed non ut
lex tua.

Omnia mandáta tua véri-
tas: * iníque persecúti sunt
me, ádjuva me.

Paulo minus consumma-
vérunt me in terra: * ego
autem non derelíqui man-
dáta tua.

Secúndum misericórdiam
tuam vivífica me: * et custó-
diam testimónia oris tui.

In ætérnum Dómine, *
verbum tuum pérmanet in
cœlo.

In generatióem et gene-
ratióem véritas tua: * fun-
dásti terram, et pérmanet.

Ordinatióne tua persevé-
rat dies: * quóniam ómnia
sérviunt tibi.

Nisi quod lex tua meditá-
tio mea est: * tunc forte per-
íssem in humilitáte mea.

In ætérnum non obliví-
scar justificatiónes tuas: *
quia in ipsis vivificásti me.

Tuus sum ego, salvum
me fac: * quóniam justifica-
tiónes tuas exquisívi.

Me exspectavérunt pecca-
tóres ut pérderent me: *
testimónia tua intelléxi.

Omnis consumatiónis vidi
finem: * latum mandátum
tuum nimis.

Quómodo diléxi legem tu-
am Dómine? * tota die
meditatio mea est.

Super inimícos meos pru-
déntem me fecísti mandáto
tuo: * quia in ætérnum mi-
hi est.

Super omnes docéntes me
intelléxi: * quia testimónia
tua meditatio mea est.

Super senes intelléxi: *
quia mandáta tua quæsívi.

Ab omni via mala prohi-
bui pedes meos: * ut cu-
stódiam verba tua.

A iudíciis tuis non decli-
návi: * quia tu legem po-
suísti mihi.

Quam dúlcia faúcibus
meis elóquia tua, * super
mel ori meo!

A mandátis tuis intelléxi:
* proptérea odívi omnem
viam iniquitátis.

Lucérna pédibus meis
verbum tuum, * et lumen
sémitis meis.

Jurávi et státui * custo-
dire iudícia justítiæ tuæ.

Humiliátus sum usque-
quáque Dñe; * vivífica me
secúndum verbum tuum.

Voluntária oris mei bene-
plácita fac Dómine: * et
iudícia tua doce me.

Anima mea in mánibus
meis semper: * et legem
tuam non sum oblítus.

Posuérunt peccatóres lá-
queum mihi: * et de man-
dátis tuis non errávi.

Hæreditáte acquisívi te-
stimónia tua in ætérnum:
* quia exsultátio cordis
mei sunt.

Inclinávi cor meum ad fa-
ciéndo justificaciónes tuas
in ætérnum, * propter re-
tributióem.

Iníquos ódio hábui: * et
legem tuam diléxi.

Adjútor et suscep-tor meus
es tu: * et in verbum tuum
supersperávi.

Declináte a me maligni: * et
scrutábor mandáta Dei mei.

Súscipe me secúndum
elóquium tuum, et vivam:
* et non confúndas me ab
exspectatióne mea.

Adjuva me, et salvus ero:
* et meditábor in justifica-
tiónibus tuis semper.

Sprevísti omnes disce-
déntes a iudíciis tuis: * quia
injústa cogitátio eórum.

Prævaricántes reputávi o-
mnes peccatóres terræ: *
ideo diléxi testimónia tua.

Confíge timóre tuo car-
nes meas: * a iudíciis enim
tuis tímui.

Feci iudícium et justí-
tiam: * non tradas me ca-
lumniántibus me.

Súscipe servum tuum in
bonum: * non calumnién-
tur me supérbi.

Oculi mei defecérunt in
salutáre tuum: * et in eló-
quium justítiæ tuæ.

Fac cum servo tuo se-
cúndum misericórdiam tu-
am: * et justificatióes tuas
doce me.

Servus tuus sum ego: *
da mihi intelléctum, ut
sciam testimónia tua.

Tempus faciéndi Dñe: *
dissipavérunt legem tuam.

Ideo diléxi mandáta tua, *
super aurum et topázion.

Proptérea ad ómnia man-
dáta tua dirigébar: * o-
mnem viam iníquam ódio
hábuí.

Ant. Allelúja, allelúja, al-
lelúja.

Capitulum. Galat. 6.

Alter altérius ónera por-
táte, et sic adimplébitis
legem Christi.

Rp. br. In ætérnum Dó-

mine * Pérmānet verbum tuum. In. **V.** In sǎculum sǎculi véritas tua. Pérmānet. Glória Patri. In.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

In feriali Officio per Annum. Ant. Adjuva me, et salvus ero Dómine.

Capitulum. Alter altérius. ut supra. 47.

R. br. Benedícam Dóminum * In omni témpore. Benedícam. **V.** Semper laus ejus in ore meo. In. Glória Patri. Benedícam.

V. Dóminus regit me, et nihil mihi déerit. **R.** In loco páscuæ ibi me collocávit.

Kýrie eléison, si dicendum sit, ut supra ad Tertiam. 45.

Oratio conveniens.

Ad Nonam.

Pater noster. Ave María. Deus in adjutórium. 19.

Hymnus.

Rerum Deus tenax vigor,
Immótus in te pérmānens,

Lucis diúrnæ témpora
Succéssibus detérminans:

Largíre lumen véspere,
Quo vita nusquam décidat,
Sed præmium mortis sacrae
Perénis instet glória.

Præsta, Pater piíssime,
Pátri que compar Unice,

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sǎculum. Amen.

In Dom. per Añum. Ant. Allelúja.

In feriali Officio per Annum. Ant. Aspice in me.

Psalmus.

Mirabília testimónia tua: * ideo scrutáta est ea ánima mea.

Declarátio sermónum tuórum illúminat: * et intelléctum dat párvulis.

Os meum apérui, et atráxi spíritum: * quia mandáta tua desiderábam.

Aspice in me, et miserére mei, * secúndum judícium diligéntium nomen tuum.

Gressus meos dírige secúndum elóquium tuum: * et non dominétur mei omnis injustítia.

Rédime me a calúmniis hóminum: * ut custódiam mandáta tua.

Fáciem tuam illúmina super servum tuum: * et doce me justificatiónes tuas.

Exitus aquárum deduxérunt óculi mei: * quia non custodiérunt legem tuam.

Justus es Dómine: * et rectum judícium tuum.

Mandásti justítiam testimónia tua: * et veritátem tuam nimis.

Tabéscere me fecit zelus

meus: * quia obliti sunt verba tua inimici mei.

Ignitum elóquium tuum veheménter: * et servus tuus diléxit illud.

Adolescéntulus sum ego et contéptus: * justificatiónes tuas non sum oblítus.

Justítia tua, justítia in ætérnum: * et lex tua véritas.

Tribulátio, et angústia invenérunt me: * mandáta tua meditátio mea est.

Æquitas testimónia tua in ætérnum: * intelléctum da mihi, et vivam.

Clamávi in toto corde meo, exaúdi me Dómine: * justificatiónes tuas requíram.

Clamávi ad te, salvum me fac: * ut custódiam mandáta tua.

Præveni in maturitaté, et clamávi: * quia in verba tua supersperávi.

Prævenérunt óculi mei ad te dilúculo: * ut meditárer elóquia tua.

Vocem meam audi secúndum misericórdiam tuam Dómine: * et secúndum iudícium tuum vivífica me.

Appropinquavérunt persequéntes me iniquitáti: * a lege autem tua longe facti sunt.

Prope es tu Dómine: * et omnes viæ tuæ véritas.

Inítio cognóvi de testimóniis tuis: * quia in ætérnum fundásti ea.

Vide humilitátem meam, et éripe me: * quia legem tuam non sum oblítus.

Júdica iudícium meum, et rédime me: * propter elóquium tuum vivífica me.

Longe a peccatóribus salus: * quia justificatiónes tuas non exquisiérunt.

Misericórdiæ tuæ multæ Dómine: * secúndum iudícium tuum vivífica me.

Multi qui persequúntur me, et tribulant me: * a testimóniis tuis non declinávi.

Vidi prævaricántes, et tabescébam: * quia elóquia tua non custodiérunt.

Vide quóniam mandáta tua diléxi Dómine: * in misericórdia tua vivífica me.

Princípium verbórum tuórum, véritas: * in ætérnum ómnia iudícia justítiæ tuæ.

Príncipes persecúti sunt me gratis: * et a verbis tuis formidávit cor meum.

Lætabor ego super elóquia tua: * sicut qui invénit spólia multa.

Iniquitatém ódio hábui, et abominátus sum: * legem autem tuam diléxi.

Sépties in die laudem dixi tibi, * super iudícia justítiæ tuæ.

Pax multa diligentibus legem tuam: * et non est illis scándalum.

Exspectábam salutáre tuum Dómine: * et mandáta tua diléxi.

Custodívit ánima mea testimónia tua: * et diléxit ea veheménter.

Servávi mandáta tua, et testimónia tua: * quia omnes viæ meæ in conspéctu tuo.

Appropínquet deprecátio mea in conspéctu tuo Dómine: * juxta elóquium tuum da mihi intelléctum.

Intret postulátio mea in conspéctu tuo: * secúndum elóquium tuum éripe me.

Eructábunt lábia mea hymnum, * cum docúeris me justificatiónes tuas.

Pronuntiábit lingua mea elóquium tuum: * quia ómnia mandáta tua æquitas.

Fiat manus tua ut salvet me: * quóniam mandáta tua elégi.

Concupívi salutáre tuum Dómine: * et lex tua meditátio mea est.

Vivet ánima mea, et laudábit te: * et iudícia tua adjuvábunt me.

Errávi, sicut ovis, quæ périit: * quære servum tuum, quia mandáta tua non sum oblítus.

Ant. Allelúja, allelúja, allelúja.

Capitulum. I. Cor. 6. d.

Empti enim estis prétio magno. Glorificáte et portáte Deum in córpore vestro.

R. br. Clamávi in toto corde meo, * Exaúdi me Dómine. Clamávi. **V.** Justificatiónes tuas requíram. Exaúdi. **Gloria Patri.** Clamávi.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

In feriali Officio per Annum. **Ant.** Aspice in me, et miserére mei Dómine.

Capit. Empti. ut supra.

R. br. Rédime me Dómine, * Et miserére mei. Rédime. **V.** Pes enim meus stetit in via recta. Et. **Gloria Patri.** Rédime.

V. Ab occúltis meis munda me Dómine. **R.** Et ab aliénis parce servo tuo.

Kýrie eléison, si dicendum sit, ut supra ad Tertiam. 45.

Oratio conveniens.

Vesp. in Dom. et in Fer. habentur inferius post Laudes Sabbati.

**Feria secunda
ad Matutinum.**

Pater noster. Ave María. **Credo.**

V. Dómine lábia mea apéries. **ut supra.** 2.

Invit. Veníte, * Exsultémus Dómino.

Ps. Jubilémus Deo salutári nostro. **ut supra.** 2.

Hymnus.

Somno refécit ártubus,
Spreto cubíli súrgimus:
Nobis, Pater, canéntibus
Adesse te depóscimus.

Te lingua primum cónci-
nat,

Te mentis ardor ámbiat:
Ut áctuum sequéntium
Tu, sancte, sis exórdium.

Cedant tenébræ lúmini,
Et nox diúrno síderi,
Ut culpa, quam nox intulit,
Lucis labáscat múnere.

Precámur iidemsúpplīces,
Noxas ut omnes ámputes,
Et ore te canéntium
Laudéris omni témpore.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spírītu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

**Invitatoria per Ferias dicuntur
in feriali Officio ab Octava Pen-
tecostes usque ad Adventum.
Hymni vero tam ad Matutinum
quam ad Laud. et Vesp., et Ant.
Nocturnorum, ut infra.**

Ant. Dóminus defénsor.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio
mea, et salus mea,
* quem timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópīant super me

nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui trībulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consistant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,
hanc requíram, * ut inhá-
bitem in domo Dómini ó-
mnibus diébus vitæ meæ.

Ut vídeam voluptátem
Dómini, * et vísitem tem-
plum ejus.

Quóniam abscondit me in
tabernáculo suo: * in die
malórum protéxit me in
abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et
nunc exaltávit caput meum
super inimícos meos.

Circuívī, et immolávi in
tabernáculo ejus hóstiā
vociferatiónis: * cantábo,
et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem
meam, qua clamávi ad te: *
miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, ex-
quisívit te fácies mea: * fá-
ciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuā
a me: * ne declínes in ira
a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne
derelínquas me, neque de-

spicias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assumpsit me.

Legem pone mihi Dómine in via tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimicos meos.

Ne tradideris me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Psalmus 27.

Ad te Dómine clamábo, Deus meus ne síleas a me: * nequándo táceas a me, et assimilábor descendentibus in lacum.

Exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ dum oro ad te: * dum extóllo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul trahas me cum peccatóribus: * et cum operántibus iniquitátem ne perdas me.

Qui loquúntur pacem cum próximo suo, * mala autem in córdibus eórum.

Da illis secúndum ópera eórum, * et secúndum

nequítiam adinventiónum ipsórum.

Secúndum ópera mánuum eórum tribue illis: * redde retributióem eórum ipsis.

Quóniam non intellexérunt ópera Dómini, et in ópera mánuum ejus * destrues illos, et non ædificabis eos.

Benedíctus Dóminus: * quóniam exaúdivit vocem deprecationis meæ.

Dóminus adjútor meus, et protéctor meus: * in ipso sperávit cor meum, et adjútus sum.

Et reflóruit caro mea: * et ex voluntáte mea confitébor ei.

Dóminus fortitúdo plebis suæ: * et protéctor salvatiónum Christi sui est.

Salvum fac pópulum tuum Dómine, et benedic hæreditáti tuæ: * et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

Ant. Dóminus defénsor vitæ meæ.

Ant. Adoráte.

Psalmus 28.

Afférte Dómino filii Dei: * afférte Dómino filios arietum.

Afférte Dómino glóriam et honórem, afférte Dómino glóriam nómini ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Vox Dómini super aquas,
Deus majestátis intónuit: *

Dñs super aquas multas.

Vox Dómini in virtúte: *
vox Dñi in magnificéntia.

Vox Dómini confringén-
tis cedros: * et confrínget
Dóminus cedros Líbani:

Et commínuet eas tam-
quam vitulum Líbani: * et
diléctus quemádmódum fí-
lius unicórnium.

Vox Dómini intercidén-
tis flammam ignis: * vox
Dómini concutiéntis de-
sértum: et commovébit
Dóminus désértum Cades.

Vox Dómini præparántis
cervos, et revelábit con-
dénſa: * et in templo ejus
omnes dicent glóriam.

Dóminus dilúvium inha-
bitáre facit: * et sedébit
Dóminus rex in ætérnum.

Dóminus virtútem pópulo
suo dabit: * Dóminus bene-
dícet pópulo suo in pace.

Psalmus 29.

Exaltábo te Dómine quó-
niam suscepísti me: *
nec delectásti inimícos me-
os super me.

Dómine Deus meus cla-
mávi ad te, * et sanásti me.

Dómine eduxísti ab in-
férno ánimam meam: * sal-
vásti me a descendéntibus
in lacum.

Psállite Dómino sancti

ejus: * et confitémini me-
móriæ sanctitátis ejus.

Quóniam ira in indigna-
tíone ejus: * et vita in vo-
luntáte ejus.

Ad vésperum demorábi-
tur fletus: * et ad matutí-
num lætítia.

Ego autem dixi in abun-
dántia mea: * Non mové-
bor in ætérnum.

Dómine in voluntáte tua,
* præstitísti decóri meo
virtútem.

Avertísti faciém tuam a
me, * et factus sum con-
turbátus.

Ad te Dómine clamábo:
* et ad Deum meum de-
precábor.

Quæ utilitas in ságuine
meo, * dum descéndo in
corruptíonem?

Numquid confitébitur tibi
pulvis, * aut annuntiábit
veritátem tuam?

Audívit Dóminus, et mi-
sértus est mei: * Dóminus
factus est adjútor meus.

Convertísti planctum me-
um in gáudium mihi: *
conscidísti saccum meum,
et circumdedísti me lætítia:

Ut cantet tibi glória mea,
et non compúngar: * Dó-
mine Deus meus in ætér-
num confitébor tibi.

Ant. Adoráte Dóminum
in aula sancta ejus.

Ant. In tua justítia.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum: *
in iustítia tua libera me.

Inclína ad me aurem tu-
am, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem: et in domum refú-
gii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu: *
et propter nomen tuum de-
dúces me, et enútries me.

Educes me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi:
* quóniam tu es protéctor
meus.

In manus tuas comēdo
spíritum meum: * redemísti
me Dómine Deus veritátis.

Odísti observátes vani-
tátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino
sperávi: * exsultábo, et læ-
tabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti hu-
militátem meam, * salvásti
de necessitátibus ánimam
meam.

Nec conclusísti me in má-
nibus inimíci: * statuísti in
loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine
quóniam tríbulor: * con-
turbátus est in ira óculus
meus, ánima mea, et ven-
ter meus:

Quóniam defécit in doló-
re vita mea: * et anni mei
in gemítibus.

Infirmáta est in pauper-
táte virtus mea: * et ossa
mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos
meos factus sum oppróbri-
um et vicínis meis valde: *
et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras
fugérunt a me: * oblivióni
datus sum, tamquam mór-
tuus a corde.

Factus sum tamquam vas
pérditum: * quóniam au-
dívi vituperatióem mul-
tórú commorántium in
circuitu.

In eo dum convenírent
simul advérsus me, * ac-
cípere ánimam meam con-
siliáti sunt.

Ego autem in te sperávi
Dómine: * dixi: Deus me-
us es tu: in mánibus tuis
sortes meæ.

Eripe me de manu inimi-
córú meórum, * et a per-
sequéntibus me.

Illústra faciém tuam su-
per servum tuum, salvum
me fac in misericórdia tua:
* Dómine non confúndar,
quóniam invocávi te.

Erubéscant ímpii, et de-
ducántur in inférnum: *
muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus
justum iniquitátem, * in su-
pérbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo
dulcedinis tuæ Dómine, *

quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórurum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciúi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitaté muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projéctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem oratiónis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritatem requíret Dóminus, et retríbuet abundánter faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Psalmus 31.

Beáti quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non impútávit Dóminus peccátum, * nec est in spírítu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus, * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátió mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et ínstruam te in via hac, qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fieri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxillas eórum constrínge, * qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris, * sperántem autem in Dño misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino et exsultáte justí, * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. In tua justítia libera me Dómine.

Ant. Rectos decet.

Psalmus 32.

Exsultáte justi in Dómino: * rectos decet colaudátio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et judícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyíssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus dissipát consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogi-

tatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dñs, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cælo respéxit Dóminus: * vidit omnes filios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multitudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus:

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alateos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjutor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quem ádmodum sperávimus in te.

Psalmus 33.

Benedicam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur á-nima mea: * aúdiat man-suétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-cum: * et exaltémus no-men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et ex-audívit me: * et ex ómni-bus tribulatió nibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-minámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudívit eum: * et de ómnibus tribulatió ni-bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóni-am suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-riérunt: * inquiréntes au-tem Dóminum non minu-éntur omni bono.

Veníte fílii, audíte me: * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * díligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne lo-quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-

num: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-stos: * et aures ejus in pre-ces eórum.

Vultus autem Dñi super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-minus exaudívit eos: * et ex ómnibus tribulatió nibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatió nes justó-rum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-ma: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui spe-rant in eo.

Ant. Rectos decet collau-dátio.

Ant. Expúgna.

Psalmus 34.

Júdica Dómine nocéntes me, * expúgna impu-gnántes me.

Apprehénde arma et scu-tum: * et exsúrge in adju-tórium mihi.

Effúnde frámeam, et con-clúde advérsus eos, qui per-

sequúntur me: * dic ánimæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundántur et revere-
ántur, * quæréntes ánimam meam.

Avertántur retrórsus, et confundántur * cogitántes mihi mala.

Fiant tamquam pulvis ante faciém venti: * et Angelus Dómini coárctans eos.

Fiat via illórum ténebræ et lúbricum: * et Angelus Dómini persequens eos.

Quóniam gratis abscondérunt mihi intéritum láquei sui: * supervácue exprobravérunt ánimam meam.

Véniat illi láqueus, quem ignórat: et cáptio, quam abscondit, apprehéndat eum: * et in láqueum cadat in ipsum.

Anima autem mea exsultábit in Dómino: * et delectábitur super salutári suo.

Omnia ossa mea dicent: * Dómine, quis símilis tibi?

Erípiens ínopem de manu fortiórum ejus: * egénus et paúperem a diripiéntibus eum.

Surgéntes testes iníqui, * quæ ignorábam interrogábant me.

Retribuébant mihi mala pro bonis: * sterilitátem ánimæ meæ.

Ego autem cum mihi

molésti essent, * induébar cilício.

Humiliábam in jejúnio ánimam meam: * et orátio mea in sinu meo convertétur.

Quasi próximum, et quasi fratrem nostrum, sic complacébam: * quasi lugens et contristátus, sic humiliábar.

Et advérsus me lætáti sunt, et convenérunt: * congregáta sunt super me flagella, et ignorávi.

Dissipáti sunt, nec compuncti, tentavérunt me, subsannavérunt me subsannatióne: * frenduérunt super me déntibus suis.

Dómine quando respícies? * restitue ánimam meam a malignitaté eórum, a leónibus únicam meam.

Confitébor tibi in ecclésia magna, * in pópulo gravi laudábo te.

Non supergaúdeant mihi qui adversántur mihi iníque: * qui odérunt me gratis et ánnuunt óculis.

Quóniam mihi quidem pacífice loquebántur: * et in iracúndia terræ loquéntes, dolos cogitábant.

Et dilatavérunt super me os suum: * dixerunt: Euge, euge, vidérunt óculi nostri.

Vidísti Dñe, ne síleas: * Dómine ne discédas a me.

Exsúrge et inténde iudicio meo: * Deus meus, et

Dóminus meus in causam meam.

Júdica me secúndum justítiam tuam Dómine Deus meus, * et non supergaúdeant mihi.

Non dicant in córdibus suis: Euge, euge, ánimæ nostræ: * nec dicant: Devorávimus eum.

Erubéscant, et revereántur simul, * qui gratulántur malis meis.

Induántur confusióne et reveréntia * qui magna loquúntur super me.

Exsúltent et læténtur qui volunt justítiam meam: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus, qui volunt pacem servi ejus.

Et lingua mea meditábitur justítiam tuam, * tota die laudem tuam.

Psalmus 35.

Dixit injústus ut delínquat in semetípso: * non est timor Dei ante óculos ejus.

Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: * ut inveániátur iníquitas ejus ad ódium.

Verba oris ejus iníquitas, et dolus: * nóluit intelligere ut bene ágeret.

Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: * ástitit omni viæ non bonæ, malítiam autem non odívit.

Dómine in cœlo misericórdia tua: * et véritas tua usque ad nubes.

Justítia tua sicut montes Dei: * judícia tua abyíssus multa.

Hómines, et juménta salvábis Dómine: * quemádmódum multiplicásti misericórdiam tuam Deus.

Fílii autem hóminum, * in tégmine alárum tuárum sperábunt.

Inebriabúntur ab ubertáte domus tuæ: * et torrénate voluptátis tuæ potábis eos.

Quóniam apud te est fons vitæ: * et in lúmine tuo vidébimus lumen.

Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, * et justítiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non véniat mihi pes superbiæ: * et manus peccatóris non móveat me.

Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: * expúlsi sunt, nec potuérunt stare.

Ant. Expúgna impugnántes me.

Ant. Revéla.

Psalmus 36.

Noli æmulári in malignántibus: * neque zeláveris faciéntes iniquitátem.

Quóniam tamquam fœnum velóciter aréscent: * et quemádmódum ólera herbárum cito decédent.

Spera in Dómino, et fac bonitatem: * et inhábita terram, et pascéris in divítiis ejus.

Delectáre in Dómino: * et dabit tibi petitiónes cordis tui.

Revéla Dómino viam tuam, et spera in eo: * et ipse fáciét.

Et edúcet quasi lumen justítiam tuam: et judícium tuum tamquam merídiem: * súbditus esto Dómino, et ora eum.

Noli æmulári in eo, qui prosperátur in via sua: * in hómine faciénte injustítias.

Désine ab ira, et derelínque furórem: * noli æmulári ut malignéris.

Quóniam qui malignántur, exterminabúntur: * sustinéntes autem Dóminum, ipsi hæreditábunt terram.

Et adhuc pusillum, et non erit peccátor: * et quæres locum ejus, et non invénies.

Mansuétí autem hæreditábunt terram: * et delectabúntur in multitúdine pacis.

Observábit peccátor justum: * et stridébit super eum déntibus suis.

Dóminus autem irridébit eum: * quóniam próspicit quod véniet dies ejus.

Gládium evaginavérunt peccátóres: * intendérunt arcum suum,

Ut dejíciant paúperem et ínopem: * ut trucídent rectos corde.

Gládus eórum intret in corda ipsórum: * et arcus eórum confringátur.

Mélius est módicum justo, * super divítias peccatórum multas.

Quóniam bráchia peccatórum conteréntur: * confirmat autem justos Dñus.

Novit Dóminus dies ímaculatórum: * et hæreditas eórum in ætérnum erit.

Non confundéntur in témpore malo, et in diébus famis saturabúntur: * quia peccátóres períbunt.

Inimíci vero Dómini mox ut honorificáti fúerint et exaltáti: * deficiéntes, quemádmodum fumus defícient.

Mutuábitur peccátor, et non solvet: * justus autem miserétur et tríbuét.

Quia benedicéntes ei hæreditábunt terram: * maledicéntes autem ei disperíbunt.

Apud Dóminum gressus hóminis dirigéntur: * et viam ejus volet.

Cum ceciderit, non collidétur: * quia Dóminus supónit manum suam.

Júnior fui, étenim sénuí: * et non vidi justum derelíctum, nec semen ejus quærens panem.

Tota die miseretur et comodat: * et semen illius in benedictione erit.

Declina a malo, et fac bonum: * et inhabitabit in seculum seculi.

Quia Dominus amat iudicium, et non derelinquet sanctos suos: * in æternum conservabuntur.

Iniusti punientur: * et semen impiorum peribit.

Iusti autem hereditabunt terram: * et inhabitabunt in seculum seculi super eam.

Os iusti meditabitur sapientiam, * et lingua ejus loquetur iudicium.

Lex Dei ejus in corde ipsius: * et non supplantabuntur gressus ejus.

Considerat peccator iustum: * et querit mortificare eum.

Dominus autem non derelinquet eum in manibus ejus: * nec damnabit eum, cum iudicabitur illi.

Exspecta Dominum, et custodi viam ejus: et exaltabit te ut hereditate capias terram: * cum perierint peccatores videbis.

Vidi impium superexaltatum, * et elevatum sicut cedros Libani.

Et transivi, et ecce non erat: * et quaesivi eum, et non est inventus locus ejus.

Custodi innocentiam, et

vide æquitatem: * quoniam sunt reliquiae homini pacifico.

Iniusti autem disperibunt simul: * reliquiae impiorum interibunt.

Salus autem iustorum a Domino: * et protector eorum in tempore tribulationis.

Et adjuvabit eos Dominus et liberabit eos: * et eruet eos a peccatoribus, et salvabit eos: quia speraverunt in eo.

Psalmus 37.

Domine ne in furore tuo arguas me, * neque in ira tua corripas me.

Quoniam sagittae tuae infixae sunt mihi: * et confirmasti super me manum tuam.

Non est sanitas in carne mea a facie irae tuae: * non est pax ossibus meis a facie peccatorum meorum.

Quoniam iniquitates meae supergressae sunt caput meum: * et sicut onus grave gravatae sunt super me.

Putruerunt et corruptae sunt cicatrices meae, * a facie insipientiae meae.

Miser factus sum, et curvatus sum usque in finem: * tota die contristatus ingrediebar.

Quoniam lumbi mei impleti sunt illusionibus: *

et non est sánitas in carne mea.

Afflictus sum, et humiliátus sum nimis: * rugiébam a gémitu cordis mei.

Dómine, ante te omne desidérium meum: * et gémitus meus a te non est absconditus.

Cor meum conturbátum est, derelíquit me virtus mea: * et lumen oculórum meórum, et ipsum non est mecum.

Amíci mei, et próximi mei * advérsum me appropinquavérunt, et steterunt.

Et qui juxta me erant, de longe steterunt: * et vim faciébant qui quærébant ánimam meam.

Et qui inquirébant mala mihi, locúti sunt vanitátes: * et dolos tota die meditábantur.

Ego autem tamquam surdus non audiébam: * et sicut mutus non apériens os suum.

Et factus sum sicut homo non aúdiens: * et non habens in ore suo redargutiónes.

Quóniam in te Dómine sperávi: * tu exaúdiés me Dómine Deus meus.

Quia dixi: Nequándo supergaúdeant mihi inimíci mei: * et dum commovéntur pedes mei, super me magna locúti sunt.

Quóniam ego in flagélla parátus sum: * et dolor meus in conspéctu meo semper.

Quóniam iniquitátem meam annuntiábo: * et cogitábo pro peccáto meo.

Inimíci autem mei vivunt, et confirmáti sunt super me: * et multiplicáti sunt qui odérunt me iníque.

Qui retríbuunt mala pro bonis, detrahébant mihi: * quóniam sequébar bonitátem.

Ne derelínquas me Dómine Deus meus: * ne discesseris a me.

Inténde in adjutórium meum, * Dómine Deus salútis meæ.

Ant. Revéla Dómino viam tuam.

Per Annum. **V.** Dómine in cœlo misericórdia tua.

R. Et véritas tua usque ad nubes.

Pro uno Mart. **V.** Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plurib. Mart. **V.** Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. **V.** Amávit eum Dñs, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta. V. Spécie tua et pulchritúdine tua.
R. Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Laudes.

V. Deus in adiutorium. 19.

Ant. Miserére.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus,
 * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuarum,
 * dele iniquitatem meam.

Amplius lava me ab iniquitate mea: * et a peccato meo munda me.

Quóniam iniquitatem meam ego cognosco: * et peccatum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitatibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritatem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confírma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et ímpii ad te converténtur.

Líbera me de sanguinibus Deus, Deus salutis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluísset sacrificium, dedíssem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contrítum, et humiliátum Deus non despícies.

Benígne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc im-

pónent super altáre tuum vítulos.

Ant. Miserére mei Deus.

Ant. Intéllige.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pèr-
cipe Dómine, * intél-
lige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis
meæ, * Rex meus et Deus
meus.

Quóniam ad te orábo: *
Dómine mane exaúdiēs
vocem meam.

Mane astábo tibi et vi-
débo: * quóniam non Deus
volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te
málgnus: * neque perma-
nébunt injústi ante óculos
tuos.

Odísti omnes, qui operán-
tur iniquitátem: * perdes
omnes, qui loquúntur men-
dácium.

Virum sánguinem et do-
lósum abominábitur Dómi-
nus: * ego autem in multi-
túdine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam:
* adorábo ad templum
sanctum tuum in timóre
tuo.

Dómine deduc me in ju-
stítia tua: * propter inimi-
cos meos dirige in conspé-
ctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore
eórum véritas: * cor eó-
rum vanum est.

Sepúlchrum patens est
guttur eórum, linguis suis
dolóse agébant, * júdica
illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus
suis, secúndum multítudi-
nem impietátum eórum ex-
pélle eos, * quóniam irri-
tavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui
sperant in te, * in ætérnum
exsultábunt: et habitábis
in eis.

Et gloriabúntur in te o-
mnes, qui diligunt nomen
tuum, * quóniam tu bene-
díces justo.

Dómine, ut scuto bonæ vo-
luntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Intéllige clamórem
meum Dómine.

Ant. Deus Deus meus *
ad te de luce vígilo.

Ps. idem, ut supra. 19.

Ant. Convérsus est.

Canticum Isaiaë Prophetæ.

Cap. 12.

Confitébor tibi Dómine,
quóniam irátus es mihi:
* convérsus est furor tuus,
et consolátus es me.

Ecce Deus salvátor meus,
* fiduciáliter agam, et non
timébo.

Quia fortitúdo mea, et laus
mea Dóminus, * et factus
est mihi in salútem.

Hauriétis aquas in gaúdio
de fóntibus Salvatóris: * et

dicétis in die illa: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus:

Notas fácite in pópulis ad-inventiões ejus: * memen-tóte quóniam excélsus est nomen ejus.

Cantáte Dómino quóniam magnífice fecit: * annun-tiáte hoc in univérſa terra.

Exsúlta, et lauda habitá-tio Sion: * quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Ant. Convérsus est furor tuus Dómine, et consolá-tus es me.

Ant. Laudáte * Dóminum de cœlis.

Ps. idem, ut supra. 21.

Capit. sequens dicitur in fer. Offic. ab Oct. Pentecostes usque ad Adventum.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abji-ciámus ergo ópera tenebrá-rum, et induámur arma lu-cis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Splendor patrænæ glóriæ,
De luce lucem prófe-rens,
Lux lucis, et fons lúminis,
Diem dies illúminans:

Verúsque sol illábere,
Micans nitóre pérpeti:
Jubárque sancti Spíritus
Infúnde nostris sénsibus.

Votis vocémus et Patrem,
Patrem poténtis grátiae,
Patrem perénnis glóriæ:
Culpam reléget lúbricam.

Confírmēt actus strénuos:
Dentes retúndat ínvidi:
Casus secúndet ásperos:
Agénda recte dírigat.

Mentem gubérnet et regat:
Sit pura nobis cástitas:
Fides calóre férveat,
Fraudis venéna néschat.

Christúsque nobis sit ci-bus,

Potúsque noster sit fides:
Læti bibámus sóbriam
Profusióne Spíritus.

Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit ut dilúculum:
Fides velut merídiēs:
Crepúsculum mens néschat.

Auróra lucem próvehit,
Cum luce nobis pródeat
In Patre totus Fílius,
Et totus in Verbo Pater.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sœcu-lum. Amen.

Per Annum. V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Benedíctus * Dóminus Deus Israël.

In Feriis Quatuor Temporum, et Vigiliarum quæ jejunantur post Ant. ad Bened. dicuntur

sequ. *Preces flexis genibus: aliis temporibus non dicuntur:*

Kýrie eléison. **C**hriste eléison. **K**ýrie eléison.

Pater noster. totum dicitur clara voce etiam in Vesp.

V. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Ego dixi: Dñe misere re me. **R.** Sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

V. Convértere Dñe úsquequó. **R.** Et deprecábilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua Dñe super nos. **R.** Quem ádmodum sperávimus in te.

V. Sacerdótes tui induántur justítiam. **R.** Et sancti tui exsúltent.

V. Dómine salvum fac regem. **R.** Et exaúdi nos in die, qua invocáverimus te.

V. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bédic hæreditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

V. Meménto congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab iníitio.

V. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túrribus tuis.

V. Orémus pro fidélibus defúntis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Pro afflíctis et captívis. **R.** Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatióibus suis.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dic. Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiátio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex
ómnibus iniquitatibus ejus.
Glória Patri.

Finito Psalmo dicitur:

℣. Dómine Deus virtútum
convérte nos. ℞. Et ostén-
de faciém tuam, et salvi
érimus.

℣. Exsúrge Christe, ad-
juva nos. ℞. Et libera nos
propter nomen tuum.

℣. Dómine exaúdi ora-
tiónem meam. ℞. Et cla-
mor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Deinde dicitur Oratio propria.
Et quando in feriali Officio fiunt
Commemorationes communes
de S. Maria, de S. Joseph, de
Apostolis, de Titulo, et de Pace,
ante eas tam in Laudibus quam
in Vesp. fit seq. Coñem. de Cruce.

Ant. Per signum Crucis de
inimícis nostris libera nos
Deus noster.

℣. Omnis terra adóret te,
et psallat tibi. ℞. Psalmum
dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. Oratio.

Perpétua nos, quæsumus
Dómine, pace custó-
di: quos per lignum san-
ctæ Crucis redímere digná-
tus es.

Quæ Commem. de Cruce fit
etiam quando non dicuntur Pre-
ces, in feriali tantum Officio.

Feria tertia ad Matutinum.

Invit. Jubilémus Deo, *
Salutári nostro.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Consors patérni lúminis,
Lux ipse lucis, et dies,
Noctem canéndo rúmpi-
mus:

Assíste postulántibus.

Aufer tenébras méntium,
Fuga catérvas dáemonum,
Expélle somnoléntiam,
Ne pigritántes óbruat.

Sic Christe nobis ómnibus
Indúlgeas credéntibus,
Ut prosit exorántibus,
Quod præcinéntes psállí-
mus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Ut non delínquam.

Psalmus 38.

Dixi: Custódiam vias
meas: * ut non delín-
quam in lingua mea.

Pósui ori meo custódiam,
* cum consisteret peccátor
advérsus me.

Obmútui, et humiliátus
sum, et sílui a bonis: * et
dolor meus renovátus est.

Concáluit cor meum intra
me: * et in meditatióne
mea exardéscet ignis.

Locútus sum in lingua mea: * Notum fac mihi Dómine finem meum.

Et númerum diérum meórum quis est: * ut sciam quid desit mihi.

Ecce mensurábiles posuísti dies meos: * et substantia mea tamquam nihilum ante te.

Verúmtamen univérsa vánitas, * omnis homo vivens.

Verúmtamen in imágine pertránsit homo: * sed et frustra conturbátur.

Thesaurízat: * et ignórat cui congregábit ea.

Et nunc quæ est expectátio mea? Nonne Dóminus? * Et substantia mea apud te est.

Ab ómnibus iniquitatibus meis érue me: * oppróbrium insipiénti dedísti me.

Obmútui, et non apérui os meum, quóniam tu fecísti: * ámove a me plagas tuas.

A fortitúdine manus tuæ ego deféci in increpatiónibus: * propter iniquitatem corripuísti hóminem.

Et tabescere fecísti sicut aráneam ánimam ejus: * verúmtamen vane conturbátur omnis homo.

Exaúdi oratióem meam Dómine, et deprecatiónem meam: * aúribus pércipe lácrimas meas.

Ne síleas: quóniam ad-

vena ego sum apud te, et peregrínus, * sicut omnes patres mei.

Remítte mihi, ut refrígerrer priúsqvam ábeam, * et ámplius non ero.

Psalmus 39.

Exspéctans expectávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaúdívit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dño.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitates et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabília tua: * et cogitatiónibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificíum et oblatiónem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem volun-

tátem tuam: * Deus meus
vólui, et legem tuam in
medio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam
in ecclésia magna, * ecce
lábia mea non prohibébo:
Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abs-
cón-di in corde meo: * ve-
ritátem tuam et salutáre
tuum dixi.

Non abscondi misericór-
diam tuam et veritátem tu-
am * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne
longe fácias miseratiónes
tuas a me: * misericórdia
tua et véritas tua semper
suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt
me mala, quorum non est
númerus: * comprehendé-
runt me iniquitátes meæ,
et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super
capílos cápitis mei: * et
cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine
ut éruas me: * Dómine, ad
adjuvándum me respice.

Confundántur et reve-
rántur simul, qui quærunt
ánimam meam, * ut aúfe-
rant eam.

Convertántur retrórsum,
et revearéantur * qui volunt
mihi mala.

Ferant conféstim confu-
siónem suam, * qui dicunt
mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur su-
per te omnes quæréntes te:
* et dicant semper: Magni-
ficétur Dóminus: qui díli-
gunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum
et pauper: * Dóminus sol-
lícitus est mei.

Adjútor meus, et proté-
ctor meus tu es: * Deus
meus, ne tardáveris.

Ant. Ut non delínquam
in lingua mea.

Ant. Sana.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super
egénium, et paúperem: *
in die mala liberábit eum
Dóminus.

Dóminus consérvet eum,
et vivíficet eum, et beátum
fáciat eum in terra: * et non
tradat eum in ánimam ini-
micórum ejus.

Dóminus opem ferat illi
super lectum dolóris ejus:
* univérsum stratum ejus
versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine mise-
rére mei: * sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala
mihi: * Quando moriétur,
et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vi-
déret, vana loquebátur, *
cor ejus congregávit ini-
quitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et
loquebátur in idípsum

Advēsum me susurrābant omnes inimīci mei: * advēsum me cogitābant mala mihi.

Verbum inīquum constituerunt advēsum me: * Numquid qui dormit non adjiciet ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperāvi: * qui edēbat panes meos, magnificāvit super me supplantatiōnem.

Tu autem Dómine miserere mei, et resuscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluisti me: * quóniam non gaudēbit inimicus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepisti: * et confirmasti me in conspēctu tuo in ætérnum.

Benedictus Dóminus Deus Israēl a sáculo et usque in sáculum: * fiat, fiat.

Psalmus 41.

Quemádmōdum desíderat cervus ad fontes aquarum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante faciē Dei?

Fuērunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et

effúdi in me ánima mea: * quóniam transíbo in locum tabernáculi admirabilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultatiōnis, et confessiōnis: * sonus epulantis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutare vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte módico.

Abýssus abýssum ínvo-cat, * in voce cataractarum tuarum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Susceptor meus es.

Quare oblítus es mei: * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimicus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me inimici mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ani-

ma mea, et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quóniam
adhuc confitébor illi: * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Ant. Sana Dómine áni-
mam meam, quia peccávi
tibi.

Ant. Eructávit.

Psalmus 43.

Deus aúribus nostris au-
dívimus: * patres nostri
annuntiavérunt nobis.

Opus, quod operátus es
in diébus eórum, * et in
diébus antíquis.

Manus tua Gentes dispér-
didit, et plantásti eos: * af-
flixísti pópulos, et expu-
lísti eos.

Nec enim in gládio suo
possederunt terram, * et
bráchium eórum non sal-
vávít eos:

Sed délixtera tua, et brá-
chium tuum, et illuminátio
vultus tui: * quóniam com-
placuísti in eis.

Tu es ipse Rex meus et
Deus meus: * qui mandas
salútes Jacob.

In te inimícos nostros
ventilábimus cornu, * et in
nómine tuo spernémus in-
surgéntes in nobis.

Non enim in arcu meo
sperábo: * et gládius meus
non salvábit me.

Salvásti enim nos de af-

fligéntibus nos: * et odién-
tes nos confudísti.

In Deo laudábimur tota
die: * et in nómine tuo con-
fitebimur in sáculum.

Nunc autem repulísti et
confudísti nos: * et non
egrediéris Deus in virtú-
tibus nostris.

Avertísti nos retrórsum
post inimícos nostros: * et
qui odérunt nos, diripiébant
sibi.

Dedísti nos tamquam oves
escárum: * et in Géntibus
dispersísti nos.

Vendidísti pópulum tuum
sine prétio: * et non fuit
multitúdo in commutatió-
nibus eórum.

Posuísti nos oppróbrium
vicínis nostris, * subsanna-
tiónem et derísium his, qui
sunt in circuítu nostro.

Posuísti nos in similitú-
dinem Géntibus: * commo-
tiónem cápitis in pópulis.

Tota die verecúndia mea
contra me est, * et confúsio
faciei meæ coopérui me.

A voce exprobrántis, et
obloquéntis: * a fácie ini-
míci, et persequéntis.

Hæc ómnia venérunt su-
per nos, nec oblíti sumus
te: * et iníque non égimus
in testaménto tuo.

Et non recéssit retro cor
nostrum: * et declinásti sé-
mitas nostras a via tua:

Quóniam humiliásti nos in loco afflictiónis, * et copéruiť nos umbra mortis.

Si oblíti sumus nomen Dei nostri, * et si expándimus manus nostras ad deum aliénum:

Nonne Deus requíret ista? * ipse enim novit abscóndita cordis.

Quóniam propter te mortificámur tota die: * æstímáti sumus sicut oves occisiónis.

Exsúrge, quare obdórmis Dómine? * exsúrge, et ne repéllas in finem.

Quare fáciem tuam avértis, * oblivísceris inópiæ nostræ, et tribulatiónis nostræ?

Quóniam humiliáta est in púlvere ánima nostra: * conglutinátus est in terra venter noster.

Exsúrge Dómine, ádjuva nos: * et rédime nos propter nomen tuum.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ fíliis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptér ea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna,

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sáeculum sáeculi: * virga directiόnis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptér ea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te fíliæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fília, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietatibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sæculum sæculi.

Ant. Eructávit cor meum verbum bonum.

Ant. Adjutor.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjutor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitaté Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aufferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * susceptor noster Deus Jacob.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaúдите manibus: * jubiláte Deo in voce exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excélsus, terríbilis: * Rex magnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: * et Gentes sub pédibus nostris.

Elégit nobis hæreditátem suam: * spéciem Jacob, quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo: * et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psállite: * psállite Regi nostro, psállite.

Quóniam Rex omniterræ Deus: * psállite sapiénter.

Regnabit Deus super Gentes: * Deus sedet super sedem sanctam suam.

Príncipes populórum congregati sunt cum Deo Abraham: * quóniam dii fortes terræ veheménter elevati sunt.

Ant. Adjutor in tribulationibus.

Ant. Magnus Dóminus.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudabilis nimis * in civitate Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregati sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admirati sunt, conturbati sunt, commoti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídi-

mus in civitate Dómini virtutum, in civitate Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscévimus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justitia plena est dextera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filiae Judæ, * propter iudicia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectimini eam: * narrate in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtute ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Psalmus 48.

Audíte hæc omnes Gentes: * aúribus percípите omnes, qui habitátis orbem:

Quique terrígenæ, et filii hóminum: * simul in unum dives et pauper.

Os meum loquétur sapiéntiam: * et meditatio cordis mei prudéntiam.

Inclinábo in parábolam aurem meam: * apériam in psaltério propositiónem meam.

Cur timébo in die mala? * iníquitas calcánei mei circúmdabit me:

Qui confídunt in virtúte sua: * et in multitudíne divitiárum suárum gloriántur.

Frater non rédimit, rédimet homo: * non dabit Deo placatióem suam.

Et prétium redemptionis animæ suæ: * et laborábit in ætérnum, et vivet adhuc in finem.

Non vidébit intéritum, cum víderit sapiéntes moriéntes: * simul insípiens, et stultus períbunt.

Et relínquent aliénis divítias suas: * et sepúlchra eórum domus illórum in ætérnum.

Tabernácula eórum in progénie et progénie: * vocavérunt nómina sua in terris suis.

Et homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Hæc via illórum scándalum ipsis: * et póstea in ore suo complacébunt.

Sicut oves in inférno pósito sunt: * mors depáscet eos.

Et dominabúntur eórum justí in matutíno: * et auxiliúm eórum veteráscet in inférno a glória eórum.

Verúmtamen Deus rédimet ánimam meam de manu inferi, * cum accéperit me.

Ne timúeris, cum dives factus fúerit homo: * et cum multiplicáta fúerit glória domus ejus.

Quóniam cum interierit, non sumet ómnia: * neque descéndet cum eo glória ejus.

Quia ánima ejus in vita ipsíus benedicétur: * confitébitur tibi cum benefeceris ei.

Introíbit usque in progénies patrum suórum: * et usque in ætérnum non vidébit lumen.

Homo, cum in honóre esset, non intelléxit: * comparátus est juméntis insipiéntibus, et símilis factus est illis.

Ant. Magnus Dóminus, et laudábilis nimis.

Ant. Deus deórum.

Psalmus 49.

Deus deórum Dóminus locútus est: * et vocávit terram,

A solis ortu usque ad ocásum: * ex Sion spécies decóris ejus.

Deus maniféste véniet: * Deus noster et non silébit.

Ignis in conspéctu ejus exardéscet: * et in circúitu ejus tempéstas válda.

Advocábit cœlum desúrsum: * et terram discernere pópulum suum.

Congregáte illi sanctos ejus: * qui órinant testaméntum ejus super sacrificia.

Et annuntiábunt cœli iustítiam ejus; * quóniam Deus iudex est.

Audi pópulus meus, et loquar: Israël, et testificabor tibi: * Deus Deus tuus ego sum.

Non in sacrificiis tuis árguam te: * holocaústa autem tua in conspéctu meo sunt semper.

Non accípiam de domo tua vítulos: * neque de grégibus tuis hircos.

Quóniam meæ sunt omnes feræ silvárum, * juménta in móntibus et boves.

Cognóvi ómnia volatília cœli: * et pulchritúdo agri mecum est.

Si esuriero, non dicam tibi: * meus est enim orbis terræ, et plenitúdo ejus.

Numquid manducábo carnes taurórum? * aut sanguinem hircórum potábo?

Immola Deo sacrificium laudis: * et redde Altíssimo vota tua.

Et invoca me in die tribulatiónis: * éruam te, et honorificábis me.

Peccatóri autem dixit De-

us: * Quare tu enárras iustítias meas, et assúmis testaméntum meum per os tuum?

Tu vero odísti disciplinam: * et projecísti sermones meos retrórsum:

Si vidébas furem, currébas cum eo: * et cum adúlteris portiónem tuam ponébas.

Os tuum abundávit malítia: * et lingua tua concinábatur dolos.

Sedens advérsus fratrem tuum loquebáris, et advérsus filium matris tuæ ponébas scándalum: * hæc fecísti, et tácui.

Existimásti iníque quod ero tui símilis: * árguam te, et státuam contra faciém tuam.

Intelligite hæc qui obliviscimini Deum: * nequándo rápiat, et non sit qui erípiat.

Sacrificium laudis honorificábit me: * et illic iter, quo osténdam illi salutáre Dei.

Psalmus 51.

Quid gloriáris in malítia, * qui potens es in iniquitáte?

Tota die injustítiam cogitávit lingua tua: * sicut novácula acúta fecísti dolum.

Dilexísti malítiam super benignitátem: * iniquitátem

magis quam loqui æquitatem.

Dilexisti omnia verba præcipitationis, * lingua dolosa.

Propterea Deus destruet te in finem, * evellat te, et emigrabit te de tabernaculo tuo: et radicem tuam de terra viventium.

Videbunt iusti, et timebunt, et super eum ridebunt, et dicent: * Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorem suum:

Sed speravit in multitudine divitiarum suarum: * et prævaluit in vanitate sua.

Ego autem, sicut oliva fructifera in domo Dei, * speravi in misericordia Dei in æternum: et in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: * et expectabo nomen tuum, quoniam bonum est in conspectu sanctorum tuorum.

Ant. Deus deorum Dominus locutus est.

Per Añum. V. Imola Deo sacrificium laudis. R. Et redde Altissimo vota tua.

Pro uno Mart. V. Posuisti Domine super caput ejus. R. Coronam de lapide pretioso.

Pro plur. Mart. V. Exsultent iusti in conspectu Dei. R. Et delectentur in lætitia.

Pro Conf. Pont. V. Elégit eum Dominus sacerdotem sibi. R. Ad sacrificandum ei hostiam laudis.

Pro Conf. non Pont. V. Os iusti meditabitur sapientiam. R. Et lingua ejus loquétur iudicium.

Pro una Sancta. V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. R. Deus in medio ejus, non commovébitur.

Ad Laudes.

Ant. Dele Domine * iniquitatem meam.

Ps. Miserere. 63.

Ant. Salutare.

Psalmus 42.

Iudica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Ad te de luce * vígilo Deus.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Cunctis diébus.

Canticum Ezechiae.

Isaiae 38. b.

Ego dixi: In dimídio diérum meórum * vadam ad portas inferi.

Quaésívi resíduum annórum meórum. * Dixi: Non vidébo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultra, * et habitatórem quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcísá est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídít me: * de mane usque ad vésperam fínies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

: De mane usque ad vésperam fínies me: * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélsu:

Dómine vim pátiór, re-

spónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes annos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípíes me, et vivificábis me. * Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspectábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confitébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam faciet veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-bimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Ant. Cunctis diébus vitæ nostræ salvos nos fac Dñe.

Ant. Omnes Angeli ejus * laudáte Dóminum de coelis.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcèssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honéste ambulémus.

Hymnus.

Ales diéi nūntius
Lucem propinquam
præcinit:

Nos excitátor méntium
Jam Christus ad vitam vo-
cat.

Auférte, clamat, léctulos,
Ægro sopóre désides:
Castique, recti, ac sóbrii
Vigiláte, jam sum próxi-
mus.

Jesum ciámus vóci-
bus,
Flentes, precántes, sóbrii:
Inténta supplicatio
Dormíre cor mundum vetat.

Tu, Christe, somnum dí-
cute:

Tu rumpe noctis víncula:
Tu solve peccátum vetus,
Novúmque lumen íngere.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **R.** Exsul-
távimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. Eréxit no-
bis* Dóminus cornu salútis
in domo David púeri sui.

**Preces, quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria II. 66.**

— — — — —
Feria quarta
ad Matutinum.

Invit. In manu tua Dó-
mine * Omnes fines terræ.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster, á-
spice:

Nos a quiéte nóxia
Mersos sopóre libera.

Te, sancte Christe, pósci-
mus,

Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásquenoctrisúmpimus.

Mentes manúsque tólli-
mus,

Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Vides malū quod fécimus:
Occúlta nostra pándimus:
Preces geméntes fúndimus,
Dimítte quod peccávimus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Avértit Dóminus.

Psalmus 52.

Dixit insípiens in cor-
de suo: * Non est
Deus.

Corrúpti sunt, et abomi-
nábiles facti sunt in iniqui-
tátibus: * non est qui fáciat
bonum.

Deus de cœlo prospéxit
super fílios hóminum: * ut
videat si est intélligens, aut
requírens Deum.

Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt: * non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum.

Nonne scient omnes qui operántur iniquitátem, * qui dévorant plebem meam ut cibum panis?

Deum non invocavérunt: * illic trepidavérunt timóre, ubi non erat timor.

Quóniam Deus dissipávit ossa eórum qui homínibus placent: * confúsi sunt, quóniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutáre Israël? * cum convérterit Deus captivitátem plebis suæ, exsultábit Jacob, et lætábitur Israël.

Psalmus 54.

Exáudi Deus oratióem meam, et ne despéxeris deprecationem meam: * inténde mihi, et exáudi me.

Contristátus sum in exercitatióne mea: * et conturbátus sum a voce inimíci, et a tribulatióne peccatóris.

Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: * et in ira molésti erant mihi.

Cor meum conturbátum est in me: * et formído mortis cécidit super me.

Timor et tremor venérunt super me: * et contexérunt me ténebræ.

Et dixi: Quis dabit mihi

pennas sicut colúmbæ, * et volábo, et requiéscam?

Ecce elongávi fúgiens: * et mansi in solitúdine.

Exspectábam eum, qui salvum me fecit * a pusillanimitáte spíritus et tempestáte.

Præcípita Dómine, dívide linguas eórum: * quóniam vidi iniquitátem, et contradiciónem in civitáte.

Die ac nocte circúmdabit eam super muros ejus iniquitas: * et labor in médio ejus, et injustítia.

Et non defécit de platéis ejus * usúra, et dolus.

Quóniam si inimícus meus maledixísset mihi, * sustinúissem útique.

Et si is, qui óderat me, super me magna locútus fuísset: * abscondíssem me fórsitan ab eo.

Tu vero homo unánimis: * dux meus, et notus meus.

Qui simul mecum dulces capiébas cibos: * in domo Dei ambulávimus cum consénsu.

Véniat mors super illos: * et descéndant in inférnum vivéntes:

Quóniam nequítia in habitáculis eórum: * in médio eórum.

Ego autem ad Deum clamávi: * et Dóminus salvábit me.

Véspere, et mane, et merídie narrábo et annuntiábo: * et exaúdiet vocem meam.

Rédimet in pace ánimam meam ab his, qui appropínquant mihi: * quóniam inter multos erant mecum.

Exaúdiet Deus, et humiliábit illos, * qui est ante sæcula.

Non enim est illis commutatio, et non timuérunt Deum: * exténdit manum suam in retribuendo.

Contaminavérunt testamentum ejus, divísi sunt ab ira vultus ejus: * et appropinquávit cor illius.

Mollíti sunt sermónes ejus super óleum: * et ipsi sunt jácula.

Jacta super Dóminum curam tuam, et ipse te enútriet: * non dabit in ætérnum fluctuatióem justo.

Tu vero Deus dedúces eos, * in púteum intéritus.

Viri sánguinem, et dolósi non dimidiábunt dies suos: * ego autem sperábo in te Dómine.

Ant. Avértit Dóminus captivitatem plebis suæ.

Ant. Quóniam.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcavérunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo: * ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes meos, in Deo sperávi: * non timébo quid fáciat mihi caro.

Tota die verba mea exsecrabántur: * advérsus me omnes cogitatióes eórum in malum.

Inhabitábunt et abscondent: * ipsi calcáneum meum observábunt.

Sicut sustinuérunt ánimam meam, pro níhilo salvos fácies illos: * in ira pópulos confrínges.

Deus, vitam meam annuntiávi tibi: * posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo,

Sicut et in promissióe tua: * tunc converténtur inimíci mei retrórsus:

In quacúmque die invocávero te: * ecce cognóvi quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum, in Dómino laudábo sermónem: * in Deo sperávi, non timébo quid fáciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quæ reddam, laudatiónes tibi.

Quóniam eripuísti ánimam meam de morte, et

pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine vivéntium.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus, miserére mei: * quóniam in te confidit ánima mea.

Et in umbra alárum tuárum sperábo, * donec tráns-eat iniquitas.

Clamábo ad Deum altísimum: * Deum qui benefécit mihi.

Misit de cœlo, et liberávit me: * dedit in oppróbrium conculcántes me.

Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam, * et eripuit ánimam meam de médio catulórum leónum: dormívi conturbátus.

Fílii hóminum dentes eórum arma et sagíttæ: * et lingua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos Deus: * et in omnem terram glória tua.

Láqueum paravérunt pédibus meis: * et incurvavérunt ánimam meam.

Foderunt ante fáciem meam fóveam: * et incidérunt in eam.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psalmum dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est usque ad cœlos misericórdia tua, * et usque ad nubes véritas tua.

Exaltáre super cœlos Deus: * et super omnem terram glória tua.

Ant. Quóniam in te confidit ánima mea.

Ant. Justa judicáte.

Psalmus 57.

Si vere útique justítiam loquímini: * recta judicáte filii hóminum.

Etenim in corde iniquitates operámini: * in terra injustítias manus vestræ concínnant.

Alienáti sunt peccatóres a vulva, erravérunt ab útero: * locúti sunt falsa.

Furor illis secúndum similitúdinem serpéntis: * sicut áspidis surdæ, et obturántis aures suas,

Quæ non exaúdiet vocem incantántium: * et venéfici incantántis sapiénter.

Deus cóteret dentes eórum in ore ipsórum: * molas leónum confrínget Dóminus.

Ad níhilum devénient tamquam aqua decúrrens: * inténdit arcum suum donec infirméntur.

Sicut cera, quæ fluit, aufe-

réntur: * supercécidit ignis, et non vidérunt solem.

Priúsqvam intellígerent spinæ vestræ rhamnum: * sicut vivéntes, sic in ira absórbet eos.

Lætábitur justus cum víderit vindíctam: * manus suas lavábit in ságuine peccatóris.

Et dicet homo: Si útique est fructus justó: * útique est Deus júdicans eos in terra.

Psalmus 58.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * et ab insurgéntibus in me libera me.

Eripe me de operántibus iniquitátem: * et de viris sánguinem salva me.

Quia ecce cepérunt ánimam meam: * irruérunt in me fortes.

Neque iníquitas mea, neque peccátum meum Dómine: * sine iniquitáte cucúrri, et diréxi.

Exsúrge in occúrsum meum, et vide: * et tu Dómine Deus virtútum, Deus Israël,

Inténde ad visitándas omnes Gentes: * non misereáris ómnibus, qui operántur iniquitátem.

Converténtur ad vésperam: et famem patiéntur ut canes, * et circuíbunt civitátem.

Ecce loquéntur in ore suo, et gládius in lábiis eórum: * quóniam quis audívit?

Et tu Dómine deridébis eos: * ad níhilum dedúces omnes Gentes.

Fortitúdinem meam ad te custódiam, quia Deus suscepátor meus es: * Deus meus, misericórdia ejus præveniet me.

Deus osténdet mihi super inimícos meos, ne occídas eos: * nequándo obliviscántur pópuli mei.

Dispérge illos in virtúte tua: * et depóne eos prótector meus Dómine:

Delíctum oris eórum, sermónem labiórum ipsórum: * et comprehendántur in supérbia sua.

Et de exsecratíone et mendácio añuntiabúntur in consumatíone: * in ira consummatiónis, et non erunt.

Et scient quia Deus dominábitur Jacob: * et fínium terræ.

Converténtur ad vésperam et famem patiéntur ut canes: * et circuíbunt civitátem.

Ipsi dispergéntur ad manducándum: * si vero non fúerint saturáti, et murmurábunt.

Ego autem cantábo fortitúdinem tuam: * et exsul-

tábo mane misericórdiam tuam.

Quia factus es suscēptor meus, * et refúgium meum, in die tribulatiónis meæ.

Adjutor meus tibi psallam, quia Deus suscēptor meus es: * Deus meus misericórdia mea.

Ant. Justa judicáte filii hóminum.

Ant. Da nobis.

Psalmus 59.

Deus repulísti nos, et destruxísti nos: * irátus es, et misértus es nobis.

Comóvísti terram, et conturbásti eam: * sana contritiónes ejus, quia commóta est.

Ostendísti pópulo tuo dura: * potásti nos vino compunctiúnis.

Dedísti metuéntibus te significatióem: * ut fúgiant a fácie arcus:

Ut liberéntur dilécti tui: * salvum fac délixtera tua, et exaúdi me.

Deus locútus est in sancto suo: * Lætabor, et partíbor Síchimam: et convállem tabernaculórum metíbor.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses: * et Ephraïm fortitúdo cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab olla spei meæ.

In Idumæam exténdam

calceaméntum meum: * mihi alienígenæ súbditi sunt.

Quis dedúcet me in civitátem munitam: * quis dedúcet me usque in Idumæam?

Nonne tu Deus, qui repulísti nos: * et non egrediéris Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxiliúm de tribulatióne: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet tribulátes nos.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecatióem meam: * inténde oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sácula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratióem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjícies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * miseri-

córdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sáculum sáculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Da nobis Dómine auxiliúm de tribulatióne.

Ant. Nonne Deo.

Psalmus 61.

Nonne Deo subjécta erit ánima mea? * ab ipso enim salutáre meum.

Nam et ipse Deus meus, et salutáris meus: * suscēptor meus, non movébor ámplius.

Quóusque irrúitis in hóminem? * interfícitis universi vos: tamquam parieti inclináto et macériæ depúlsæ?

Verúmtamen prétium meum cogitavérunt repéllere, cucúrri in siti: * ore suo benedicébant, et corde suo maledicébant.

Verúmtamen Deo subjécta esto ánima mea: * quóniam ab ipso patiéntia mea.

Quia ipse Deus meus, et salvátor meus: * adjútor meus, non emigrábo.

In Deo salutáre meum, et glória mea: * Deus auxilií mei, et spes mea in Deo est.

Speráte in eo omnis congregátio pópuli, effúndite coram illo corda vestra: *

Deus adjútor noster in ætérnum.

Verúmtamen vani filii hóminum, mendáces filii hóminum in statéris: * ut decípiant ipsi de vanitáte in idípsum.

Nolíte speráre in iniquitáte, et rapínas nolíte concupíscere: * divítiae si áffluent, nolíte cor appónere.

Semel locútus est Deus, duo hæc audívi, quia potéstas Dei est, et tibi Dómine misericórdia: * quia tu reddes unicuíque juxta ópera sua.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióne meam cum deprecor: * a timóre inimíci éripe ánimam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * intenderunt arcum rem amáram, ut sagíttent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firmavérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum: * et infirmatæ sunt contra eos linguæ eorum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Nonne Deo subjécta erit ánima mea?

Ant. Benedícite.

Psalmus 65.

Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus: * date glóriam laudi ejus.

Dícite Deo, quam terribília sunt ópera tua Dómine! * in multitúdine virtútis tuæ mentiéntur tibi inimíci tui.

Omnis terra adóret te, et psallat tibi: * psalmum dicat nómini tuo.

Veníte, et vidéte ópera Dei: * terribilis in consíliis super filios hóminum.

Qui convértit mare in áridam, in flúmine pertransibunt pede: * ibi lætábimur in ipso.

Qui dominátur in virtúte sua in ætérnum, óculi ejus

super Gentes respíciunt: * qui exásperant non exalténtur in semetipsis.

Benedícite Gentes Deum nostrum: * et audítam fácite vocem laudis ejus.

Qui pósuit ánimam meam ad vitam: * et non dedit in commotióem pedes meos.

Quóniam probásti nos Deus: * igne nos examinásti, sicut examinátur argéntum.

Induxísti nos in láqueum, posuísti tribulatióes in dorso nostro: * imposuísti hómines super cápita nostra.

Transívimus per ignem et aquam: * et eduxísti nos in refrigerium.

Introibo in domum tuam in holocaústis: * reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea.

Et locútum est os meum, * in tribulatióne mea.

Holocaústa medulláta offeram tibi cum incénso aríetum: * offeram tibi boves cum hircis.

Veníte, audíte, et narrábo, omnes qui tímétis Deum, * quanta fecit ánimæ meæ.

Ad ipsum ore meo clamávi, * et exaltávi sub lingua mea.

Iniquitátem si aspéxi in corde meo, * non exaúdiet Dóminus.

Propterea exaudivit Deus,
* et attendit voci deprecationis meae.

Benedictus Deus, * qui
non amovit orationem meam,
et misericordiam suam a me.

Psalmus 67.

Exurgat Deus, et dissipentur inimici ejus, *
et fugiant qui oderunt eum,
a facie ejus.

Sicut deficit fumus, deficient:
* sicut fluit cera a facie ignis,
sic pereant peccatores a facie Dei.

Et justi epulentur, et exultent
in conspectu Dei: * et delectentur
in laetitia.

Cantate Deo, psalmum dicite
nomini ejus: * iter facite ei,
qui ascendit super occasum:
Dominus nomen illi.

Exsultate in conspectu ejus:
* turbabuntur a facie ejus,
patris orphanorum, et iudicis
viduarum.

Deus in loco sancto suo:
* Deus qui inhabitare facit
unius moris in domo:

Qui educit vinctos in fortitudine,
* similiter eos qui exasperant,
qui habitant in sepulchris.

Deus, cum egredereris in conspectu
populi tui, * cum pertransires
in deserto:

Terra mota est, etenim coeli
distillaverunt a facie

Dei Sinai, * a facie Dei
Israël.

Pluviam voluntariam segregabis
Deus hereditati tuae: * et infirmata
est, tu vero perfecisti eam.

Animalia tua habitabunt in ea:
* parasti in dulcedine tua pauperi
Deus.

Dominus dabit verbum evangelizantibus,
* virtute multa.

Rex virtutum dilecti dilecti:
* et speciei domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros,
penae columbae deargentatae, * et
posteriora dorsi ejus in pallore auri.

Dum discernit coelestis reges
super eam, nive dealbabuntur in
Selmon: * mons Dei, mons pinguis.

Mons coagulatus, mons pinguis:
* ut quid suspicimini montes
coagulatos?

Mons, in quo beneplacitum est
Deo habitare in eo: * etenim
Dominus habitabit in finem.

Currus Dei decem millibus
multiplex, millia latantium: *
Dominus in eis in Sina in sancto.

Ascendisti in altum, cepisti
captivitatem: * accepisti dona
in hominibus:

Etenim non credentes, * inhabitare
Dñum Deum.

Benedictus Dominus die

quotídie: * prósperum iter
fáciét nobis Deus salutá-
ri-um nostrórum.

Deus noster, Deus salvos
faciéndi: * et Dómini Dó-
mini éxitus mortis.

Verúmtamen Deus con-
fríngét cápita inimicórum
suórum: * vérticem capílli
perambulántium in delíctis
suis.

Dixit Dóminus: Ex Basan
convértam, * convértam in
profúndum maris:

Ut intingátur pes tuus in
ságuine: * lingua canum
tuórum ex inimícis, ab ipso.

Viderunt ingrédus tuos
Deus, * ingrédus Dei mei:
regis mei qui est in sancto.

Prævenérunt príncipes
conjúcti psalléntibus, * in
médio juvenculárum tym-
panistriárum.

In ecclésiis benedícite Deo
Dño, * de fóntibus Israël.

Ibi Bénjamin adolescén-
tulus, * in mentis excéssu.

Príncipes Juda, duces eó-
rum: * príncipes Zábulon,
príncipes Néphtali.

Manda Deus virtúti tuæ:
* confirma hoc Deus, quod
operátus es in nobis.

A templo tuo in Jerúsa-
lem, * tibi ófferent reges
múnera.

Increpa feras arúndinis,
congregátio taurórum in
vaccis populórum: * ut

exclúdent eos, qui probáti
sunt argénto.

Díssipa Gentes, quæ bella
volunt: vénient legáti ex
Ægýpto: * Æthiopia præ-
véniet manus ejus Deo.

Regna terræ, cantáte Deo:
* psállite Dómino.

Psállite Deo, qui ascéndit
super cœlum cœli, * ad
Oriéntem.

Ecce dabit voci suæ vo-
cem virtútis, date glóriam
Deo super Israël, * magni-
ficéntia ejus, et virtus ejus
in núbibus.

Mirábilis Deus in sanctis
suis, Deus Israël ipse dabit
virtútem, et fortitúdinem
plebi suæ, * benedíctus
Deus.

Ant. Benedícite Gentes
Deum nostrum.

Per Annum. **V.** Deus vi-
tam meam annuntiávi tibi.

R. Posuísti lácrimas meas
in conspéctu tuo.

Pro uno Mart. **V.** Magna
est glória ejus in salutári
tuo. **R.** Glóriam et ma-
gnum decórem impónes
super eum.

Pro plur. Mart. **V.** Justi
autem in perpétuum vivent.

R. Et apud Dóminum est
merces eórum.

Pro Conf. Pont. **V.** Tu
es sacérdos in ætérnum.

R. Secúndum órđinem
Melchisedech.

Pro Confess. non Pontif.
V. Lex Dei ejus in corde ipsius. **R.** Et non supplantabuntur gressus ejus.

Pro una Sancta. V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Ad Laudes.

Ant. Amplius lava me *
 Dómine ab injustítia mea.

Ps. Miserére. 63.

Ant. Te decet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam: *
 ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævaluerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiaberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímébunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et véspere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces corónæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Ant. Te decet hymnus Deus in Sion.

Ant. Lábía mea * laudábunt te in vita mea, Deus meus.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Dóminus judicábit.

Canticum Annæ.

I. Reg. 2.

Exultávit cor meum in Dómino, * et exaltátum est cornu meum in Deo meo.

Dilatátum est os meum super inimícos meos: * quia lætáta sum in salutári tuo.

Non est sanctus, ut est Dóminus: neque enim est álius extra te, * et non est fortis sicut Deus noster.

Nolíte multiplicáre loqui sublímia, * gloriántes:

Recédant vétëra de ore vestro: quia Deus scientiárum, Dóminus est, * et ipsi præparántur cogitatiónes.

Arcus fórtium superátus est, * et infirmi accínti sunt róbre.

Repléti prius, pro pánibus se locavérunt: * et famélici saturáti sunt.

Donec stérilis péperit plúrimos: * et quæ multos habébat filios, infirmáta est.

Dóminus mortíficat et vivíficat, * dedúcit ad ínferos et redúcit.

Dóminus paúperem facit et ditat, * humiliat et súblevat.

Súscitat de púlvere egénium, * et de stércore élevat paúperem:

Ut sédeat cum princípibus, * et sólum glóriæ téneat.

Dómini enim sunt cárdines terræ, * et pósuit super eos orbem.

Pedes sanctórum suórum servábit, et ímpii in ténebris conticéscunt: * quia

non in fortitúdi-
ne sua roborábitur vir.

Dóminus formidábunt adversárii ejus: * et super ipsos in cœlis tonábit:

Dóminus judicábit fines terræ, et dabit impérium regi suo, * et sublimábit cornu Christi sui.

Ant. Dóminus judicábit fines terræ.

Ant. Cœli cœlórum * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminus de cœlis. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Nox, et tenébræ, et núbila,
Confúsa mundi et túrbida:

Lux intrat, albéscit polus:
Christus venit: discédite.

Calígo terræ scínditur
Percússa solis spículo,
Rebúsque jam color redit,
Vultu niténtis síderis.

Te Christe solum nóvimus:

Te mente pura et simplici,
Flendo et canéndo quæsumus,
Inténde nostris sénsibus.

Sunt multa fucis illita,
Quæ luce purgéntur tua:
Tu vera lux coeléstium
Vultu seréno illúmina.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omnes sæculum.
Amen.

Y. Repléti sumus mane
misericórdia tua. R. Ex-
sultávimus, et delectáti
sumus.

Ad Bened. Ant. De manu
ómnium * qui odérunt nos,
libera nos Dómine.

Preces quando dicuntur, ha-
bentur supra in Feria II. 66.

Feria quinta ad Matutinum.

Invit. Dóminum qui fecit
nos, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Nox atra rerum cóntegit
Terræcolóres ómnium:
Nos confiténtes póscimus
Te, juste judex córdium:

Ut aúferas piácula,
Sordésque mentis ábluas:
Donésque Christe grátiam,
Ut arceántur crímina.

Mens ecce torpet ímpia,
Quam culpa mordet nóxia:
Obscúra gestit tóllere,
Et te Redémptor quærere.

Repélle tu caliginem
Intrínsecus quam máxime,
Ut in beáto gaúdeat
Se collocári lúmine.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Dómine Deus.

Psalmus 68.

Salvum me fac Deus:
* quóniam intravé-
runt aquæ usque ad
ánimam meam.

Infíxus sum in limo pro-
fúndi: * et non est sub-
stántia.

Veni in altitúdinem maris:
* et tempésta demérsit me.

Laborávi clamans, raucae
factæ sunt fauces meæ: *
defecérunt óculi mei, dum
spero in Deum meum.

Multiplicáti sunt super
capíllos cápitis mei, * qui
odérunt me gratis.

Confortáti sunt qui per-
secúti sunt me inimíci mei
injúste: * quæ non rápui,
tunc exsolvébam.

Deus tu scis insipiéntiam
meam: * et delícta mea a
te non sunt abscondita.

Non erubéscant in me
qui exspéctant te Dómine,
* Dómine virtútum.

Non confundántur super
me * qui quærunt te, Deus
Israël.

Quóniam propter te sustinui oppróbrium: * opéruit confúsio fáciem meam.

Extráneus factus sum frátribus meis, * et peregrínus filiis matris meæ.

Quóniam zelus domus tuæ comédit me: * et oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Et opéruí in jejúnio ánimam meam: * et factum est in oppróbrium mihi.

Et pósui vestiméntum meum cilícium: * et factus sum illis in parábolam.

Advérsum me loquebántur, qui sedébant in porta: * et in me psallébant qui bibébant vinum.

Ego vero oratióem meam ad te Dómine: * tempus benepláciti Deus.

In multitúdine misericórdiæ tuæ exaúdi me: * in veritáte salútis tuæ:

Eripe me de luto, ut non infigar: * libera me ab iis, qui odérunt me, et de profúndis aquárum.

Non me demérgat tempéstatas aquæ, neque absórbeat me profúndum: * neque úrgeat super me púteus os suum.

Exaúdi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua: * secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum réspice in me.

Et ne avértas fáciem tuam a púero tuo: * quóniam tribulor, velóriter exaúdi me.

Inténde ánimæ meæ, et libera eam: * propter inimicos meos éripe me.

Tu scis impropérium meum, et confusiónem meam, * et reveréntiam meam.

In conspéctu tuo sunt omnes qui tribulant me, * impropérium exspectávit cor meum, et misériam.

Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: * et qui consolarétur, et non invéni.

Et dedérunt in escam meam fel: * et in siti mea potavérunt me acéto.

Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, * et in retributiónes, et in scándalum.

Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: * et dorsum eórum semper incúrva.

Effúnde super eos iram tuam: * et furor iræ tuæ comprehéndat eos.

Fiat habitátio eórum déserta: * et in tabernáculis eórum non sit qui inhábitet.

Quóniam quem tu percussisti, persecúti sunt: * et super dolórem vúlnerum meórum addidérunt.

Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: * et non intrent in justítiam tuam.

Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis non scribántur.

Ego sum pauper et dolens: * salus tua Deus suscepit me.

Laudábo nomen Dei cum cántico: * et magnificábo eum in laude:

Et placébit Deo super vítulum novéllum: * córnua producéntem et úngulas.

Videant paúperes et læténtur: * quærite Deum, et vivet ánima vestra.

Quóniam exaudivit paúperes Dóminus: * et vinctos suos non despéxit.

Laudent illum coeli et terra, * mare, et ómnia reptília in eis.

Quóniam Deus salvam fáciat Sion: * et ædificabúntur civitátes Juda.

Et inhabitábunt ibi, * et hæreditáte acquirént eam.

Et semen servórum ejus possidébit eam, * et qui diligunt nomen ejus, habitábunt in ea.

Psalmus 69.

Deus in adiutorium meum inténde: * Dómine ad adiuvándum me festína.

Confundántur et reveréntur, * qui quærunt animam meam.

Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt mihi mala.

Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in te omnes qui quærunt te, * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui diligunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pauper sum: * Deus ádjuva me.

Adjutor meus, et liberátor meus es tu: * Dómine ne moréris.

Ant. Dómine Deus in adiutorium meum inténde.

Ant. Esto mihi.

Psalmus 70.

In te Dómine sperávi, non confundar in ætérnum: * in justítia tua libera me, et éripe me.

Inclína ad me aurem tuam, * et salva me.

Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munitum: * ut salvum me fácias,

Quóniam firmaméntum meum, * et refúgium meum es tu.

Deus meus éripe me de manu peccatóris, * et de manu contra legem agentis et iníqui:

Quóniam tu es patiéntia mea Dómine: * Dómine spes mea a juventúte mea.

In te confirmátus sum ex útero: * de ventre matris meæ tu es protector meus.

In te cantátio mea sem-

per: * tamquam prodígium factus sum multis: et tu adjútor fortis.

Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam tuam: * tota die magnitúdinem tuam.

Ne projicias me in témpore senectútis: * cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.

Quia dixerunt inimíci mei mihi: * et qui custodiébant ánimam meam, consílium fecerunt in unum,

Dicéntes: Deus derelíquit eum, persequímini, et comprehéndite eum: * quia non est qui erípiat.

Deus ne elongéris a me: * Deus meus in auxílium meum respice.

Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ meæ: * operiántur confusióne, et pudóre qui quærunt mala mihi.

Ego autem semper sperábo: * et adjíciam super omnem laudem tuam.

Os meum annuntiábit justítiam tuam: * tota die salutáre tuum.

Quóniam non cognóvi literatúram, introíbo in poténtias Dómini: * Dñe memorábor justítiæ tuæ solius.

Deus docuísti me a juventúte mea: * et usque nunc pronuntiábo mirabilia tua.

Et usque in senéctam et sénium: * Deus ne derelinquas me,

Donec annúntiem bráchi-um tuum * generatióni omni, quæ ventúra est:

Poténtiam tuam, et justítiam tuam Deus usque in altíssima, quæ fecísti magnália: * Deus quis símilis tibi?

Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: et convérsus vivificásti me: * et de abyssis terræ iterum reduxísti me:

Multiplicásti magnificéntiam tuam: * et convérsus consolátus es me.

Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritátem tuam: * Deus psallam tibi in cíthara sanctus Israël.

Exsultábunt lábia mea cum cantávero tibi: * et ánima mea, quam redemísti.

Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam tuam: * cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt mala mihi.

Psalmus 71.

Deus judícium tuum regida: * et justítiam tuam fílio regis:

Judicáre pópulum tuum in justítia, * et paúperes tuos in judício.

Suscípiant montes pacem pópulo: * et colles justítiam.

Judicabit paúperes pópuli, et salvos faciet filios paúperum: * et humiliabit calumniatórem.

Et permanébit cum sole, et ante lunam, * in generatíone et generatíonem.

Descéndet sicut plúvia in vellus: * et sicut stillicidia stillántia super terram.

Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia pacis: * donec auferátur luna.

Et dominábitur a mari usque ad mare: * et a flúmine usque ad términos orbis terrárum.

Coram illo prócident Æthíopes: * et inimíci ejus terram lingent.

Reges Tharsis, et insulæ múnera ófferent: * reges Arabum et Saba dona ad dúcent.

Et adorábunt eum omnes reges terræ: * omnes Gentes sérvient ei:

Quia liberábit paúperem a poténte: * et paúperem, cui non erat adjútor.

Parcet paúperi et ínopi: * et ánimas paúperum salvas faciet.

Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas eórum: * et honorábile nomen eórum coram illo.

Et vivet, et dábitur ei de auro Arábiæ, et adorábunt

de ipso semper: * tota die benedícent ei.

Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: * et florébunt de civitáte sicut fœnum terræ.

Sit nomen ejus benedíctum in sæcula: * ante solem pérmanet nomen ejus.

Et benedicéntur in ipso omnes tribus terræ: * omnes Gentes magnificábunt eum.

Benedíctus Dóminus Deus Israél, * qui facit mirabília solus:

Et benedíctum nomen majestátis ejus in ætérnum: * et replébitur majestáte ejus omnis terra: fiat, fiat.

Ant. Esto mihi Dómine in Deum protectórem.

Ant. Liberásti virgam.

Psalmus 72.

Quam bonus Israél Deus * his, qui recto sunt corde!

Mei autem pene moti sunt pedes: * pene effúsi sunt gressus mei.

Quia zelávi super iníquos, * pacem peccatórum videns.

Quia non est respéctus morti eórum: * et firmaméntum in plaga eórum.

In labóre hóminum non sunt, * et cum homínibus non flagellabúntur:

Ideo ténuít eos supérbia,*

opérti sunt iniquitáte et impietáte sua.

Pródiit quasi ex ádipe iniquitas eórum: * transiérunt in afféctum cordis.

Cogitavérunt, et locúti sunt nequítiam: * iniquitatem in excélso locúti sunt.

Posuérunt in cœlum os suum: * et lingua eórum transívit in terra.

Ideo convertétur pópulus meus hic: * et dies pleni inveniéntur in eis.

Et dixérunt: Quómodo scit Deus, * et si est sciéntia in excélso?

Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in sáculo, * obtinuérunt divítias.

Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor meum, * et lavi inter innocéntes manus meas:

Et fui flagellátus tota die, * et castigátio mea in matutínis.

Si dicébam: Narrábo sic: * ecce natiónem filiórum tuórum reprobávi.

Existimábam ut cognóscerem hoc, * labor est ante me:

Donec intrem in Sanctuárium Dei: * et intélligam in novíssimis eórum.

Verúmtamen propter dolos posuísti eis: * dejecísti eos dum allevaréntur.

Quómodo facti sunt in

desolatiónem, súbito defecerunt: * periérunt propter iniquitatem suam.

Velut sómnum surgéntium Dómine, * in civitáte tua imáginem ipsórum ad níhilum rédiges.

Quia inflamáturn est cor meum, et renes mei cómutati sunt: * et ego ad níhilum redáctus sum, et nescívi.

Ut juméntum factus sum apud te: * et ego semper tecum.

Tenuísti manum dextéram meam: et in voluntáte tua deduxísti me, * et cum glória suscepísti me.

Quid enim mihi est in cœlo? * et a te quid vólui super terram?

Defécit caro mea, et cor meum: * Deus cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

Quia ecce, qui elóngant se a te, peribunt: * perdidísti omnes, qui fornicántur abs te.

Mihi autem adhærére Deo bonum est: * pónere in Dómino Deo spem meam:

Ut añúntiem omnes prædicatiónes tuas, * in portis filíæ Sion.

Psalmus 73.

Ut quid Deus repulísti in finem: * irátus est furor tuus super oves páscuæ tuæ?

Memor esto congregatió-
nis tuæ, * quam possedisti
ab initio.

Redemisti virgam hære-
ditátis tuæ: * mons Sion,
in quo habitasti in eo.

Leva manus tuas in su-
pérbias eórum in finem: *
quanta malignátus est ini-
micus in sancto!

Et gloriáti sunt qui odé-
runt te: * in médio sole-
mnitátis tuæ.

Posuérunt signa sua, si-
gna: * et non cognovérunt
sicut in éxitu super sum-
mum.

Quasi in silva lignórum se-
cúribus excidérunt jánuas
ejus in idípsum: * in secúri
et áscia dejecerunt eam.

Incendérunt igni sanctuá-
rium tuum: * in terra pol-
luérunt tabernáculum nó-
minis tui.

Dixerunt in corde suo co-
gnátio eórum simul: * Qui-
éscere faciámus omnes dies
festos Dei a terra.

Signa nostra non vídimus,
jam non est prophéta: * et
nos non cognóscet ámplius.

Usquequo Deus impro-
perábit inimicus: * irrítat
adversárius nomen tuum
in finem?

Ut quid avértis manum tu-
am, et dexteram tuam, * de
médio sinu tuo in finem?

Deus autem rex noster

ante sácula: * operátus est
salútem in médio terræ.

Tu confirmásti in virtúte
tua mare: * contribulásti
cápita draconum in aquis.

Tu confregisti cápita dra-
cónis: * dedísti eum escam
pópulis Æthiopum.

Tu dirupísti fontes, et tor-
réntes: * tu siccásti flúvios
Ethan.

Tuus est dies, et tua est
nox: * tu fabricátus es au-
róram et solem.

Tu fecísti omnes téminos
terræ: * æstátem et ver tu
plasmásti ea.

Memor esto hujus, inimí-
cus impropérávit Dómino:
* et pópulus insípiens in-
citávit nomen tuum.

Ne tradas béstiis ánimas
confiténtes tibi, * et ánimas
paúperum tuórum ne obli-
viscáris in finem.

Réspice in testaméntum
tuum: * quia repléti sunt,
qui obscuráti sunt terræ
dómibus iniquitátum.

Ne avertátur húmilis fa-
ctus confúsus: * pauper
et inops laudábunt nomen
tuum.

Exsúrge Deus, júdica
causam tuam: * memor
esto impropériórum tuó-
rum, eórum quæ ab insi-
piénte sunt tota die.

Ne obliviscáris voces ini-
micórum tuórum: * supér-

bia eórum, qui te odérunt,
ascéndit semper.

Ant. Liberásti virgam hæ-
reditátis tuæ.

Ant. Et invocábimus.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus:
* confitébimur, et in-
vocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua:
* cum accépero tempus,
ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et
omnes qui hábitant in ea:
* ego confirmávi colúmnas
ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque
ágere: * et delinquéntibus:
Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum
cornu vestrum: * nolíte
loqui advérsus Deum ini-
quitátem.

Quia neque ab Oriénte,
neque ab Occidénte, neque
a desértis móntibus: * quó-
niam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc ex-
áltat: * quia calix in manu
Dñi vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in
hoc: verúmtamen fæx ejus
non est exinaníta: * bibent
omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in
sæculum: * cantábo Deo
Jacob.

Et ómnia córnua pecca-
tórum confríngam: * et ex-
altabúntur córnua justí.

Psalmus 75.

Notus in Judæa Deus: *
in Israël magnum no-
men ejus.

Et factus est in pace lo-
cus ejus: * et habitátio ejus
in Sion.

Ibi confrégit poténtias ár-
cuum, * scutum, gládium,
et bellum.

Illúminans tu mirabíliter
a móntibus ætérnis: * tur-
báti sunt omnes insipién-
tes corde.

Dormiérunt somnum su-
um: * et nihil invenérunt
omnes viri divitiárum in
mánibus suis.

Ab increpatióne tua Deus
Jacob * dormitavérunt qui
ascendérunt equos.

Tu terríbilis es, et quis re-
sístet tibi? * ex tunc ira tua.

De cælo audítum fecísti
judícium: * terra trémuit et
quiévit,

Cum exsúrgeret in judíci-
um Deus, * ut salvos fáce-
ret omnes mansuétos terræ.

Quóniam cogitátio hómi-
nis confitébitur tibi: * et
reliquiæ cogitatiónis diem
festum agent tibi.

Vovéte, et réddite Dómi-
no Deo vestro: * omnes
qui in circúitu ejus affértis
múnera.

Terríbili et ei qui aufert
spíritum princípum, * ter-
ríbili apud reges terræ.

Ant. Et invocábimus nomen tuum Dómine.

Ant. Tu es Deus.

Psalmus 76.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Deum, et inténdit mihi.

In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte contra eum: * et non sum decéptus.

Rénuit consolári ánima mea: * memor fui Dei, et delectátus sum, et exercitátus sum: et defécit spíritus meus.

Anticipavérunt vigílias óculi mei: * turbátus sum, et non sum locútus.

Cogitávi dies antiquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

Et meditátus sum nocte cum corde meo, * et exercitábar, et scopébam spírítum meum.

Numquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non apónet ut complacítior sit adhuc?

Aut in finem misericórdiam suam abscíndet, * a generatióne in generatióem?

Aut obliviscétur miseréri Deus? * aut continébit in ira sua misericórdias suas?

Et dixi: Nunc cœpi: * hæc mutatio dexteræ Excelsi.

Memor fui óperum Dómini: * quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum,

Et meditábor in ómnibus opéribus tuis: * et in adinventiόνibus tuis exercébor.

Deus in sancto via tua: quis Deus magnus sicut Deus noster? * tu es Deus qui facis mirabília.

Notam fecísti in pópulis virtútem tuam: * redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Jacob, et Joseph.

Vidérunt te aquæ Deus, vidérunt te aquæ: * et timuérunt, et turbátæ sunt abyssi.

Multitúdo sónitus aquárum: * vocem dedérunt nubes.

Etenim sagíttæ tuæ tráseunt: * vox tonítrui tui in rota.

Illuxérunt coruscationes tuæ orbi terræ: * commóta est, et contrémuit terra.

In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis multis: * et vestigia tua non cognoscéntur.

Deduxísti sicut oves pópulum tuum, * in manu Móysi et Aaron.

Psalmus 77.

Atténdite pópule meus legem meam: * inclináte aurem vestram in verba oris mei.

Apériam in parábolis os meum: * loquar propositiónes ab inítió.

Quanta audívimus et cognóvimus ea: * et patres nostri narravérunt nobis.

Non sunt occultáta a fíliis eórum, * in generatióne áltera.

Narrántes laudes Dómini, et virtútes ejus, * et mirabília ejus, quæ fecit.

Et suscitávit testimónium in Jacob: * et legem pósuit in Israël.

Quanta mandávit pátribus nostris nota fácere ea fíliis suis: * ut cognóscat generatió áltera.

Fílii qui nascéntur, et exsúrgent, * et narrábunt fíliis suis,

Ut ponant in Deo spem suam, et non obliviscántur óperum Dei: * et mandáta ejus exquírant.

Ne fiant sicut patres eórum: * generatió prava et exásperans.

Generatió, quæ non diréxit cor suum: * et non est créditus cum Deo spíritus ejus.

Fílii Ephrem intendéntes et mitténtes arcum: * convérsi sunt in die belli.

Non custodiérunt testaméntum Dei: * et in lege ejus noluérent ambuláre.

Et oblíti sunt benefactó-

rum ejus, * et mirabílium ejus quæ osténdit eis.

Coram pátribus eórum fecit mirabília in terra Ægýpti, * in campo Táneos.

Interrúpit mare, et perdúxit eos: * et státuit aquas quasi in utre.

Et dedúxit eos in nube diéi: * et tota nocte in illuminatióne ignis.

Interrúpit petram in erémo: * et adaquávit eos velut in abyssó multa.

Et edúxit aquam de petra: * et dedúxit tamquam flúmina aquas.

Et apposuérunt adhuc peccáre ei: * in iram excitavérunt Excélsum in inaquóso.

Et tentavérunt Deum in córdibus suis, * ut péterent escas animábus suis.

Et male locúti sunt de Deo: * dixerunt: Numquid póterit Deus paráre mensam in desérto?

Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, * et torréntes inundavérunt.

Numquid et panem póterit dare, * aut paráre mensam pópulo suo?

Ideo audívit Dóminus, et dístulit: * et ignis accénsus est in Jacob, et ira ascéndit in Israël:

Quia non credidérunt in Deo, * nec speravérunt in salutári ejus:

Et mandávit núbibus dé-
super, * et jánuas cœli a-
pérui.

Et pluit illis manna ad
manducándum, * et panem
cœli dedit eis.

Panem Angelórum man-
ducávit homo: * cibária
misit eis in abundántia.

Tránstulit Austrum de
cœlo: * et indúxit in vir-
túte sua Africum.

Et pluit super eos sicut
púlverem carnes: * et sicut
arénam maris volatília pen-
náta.

Et cecidérunt in médio
castrórum eórum: * circa
tabernácula eórum.

Et manducavérunt, et sa-
turáti sunt nimis, et desi-
dérium eórum áttulit eis: *
non sunt fraudáti a desi-
dério suo.

Adhuc escæ eórum erant
in ore ipsórum: * et ira Dei
ascéndit super eos.

Et occídit pingues eórum,
* et eléctos Israël impe-
dívít.

In ómnibus his peccavé-
runt adhuc: * et non credi-
dérunt in mirábilibus ejus.

Et defecérunt in vanitáte
dies eórum: * et anni eó-
rum cum festinatióne.

Cum occíderet eos, quæ-
rébant eum: * et reverte-
bántur, et dilúculo veniébant
ad eum.

Et rememoráti sunt quia
Deus adjútor est eórum: *
et Deus excélsus redém-
ptor eórum est.

Et dilexérunt eum in ore
suo, * et lingua sua men-
títi sunt ei:

Cor autem eórum non
erat rectum cum eo: * nec
fidéles hábiti sunt in testa-
ménto ejus.

Ipse autem est miséricors,
et propítius fiet peccátis eó-
rum: * et non dispédet eos.

Et abundávit ut avérteret
iram suam: * et non ac-
céndit omnem iram suam:

Et recordátus est quia ca-
ro sunt: * spíritus vadens,
et non rédiens.

Quóties exacerbavérunt
eum in desérto, * in iram
concitavérunt eum in ina-
quóso?

Et convérsi sunt, et tenta-
vérunt Deum: * et sanctum
Israël exacerbavérunt.

Non sunt recordáti ma-
nus ejus, * die qua redémít
eos de manu tribulántis,

Sicut pósuit in Ægýpto
signa sua, * et prodígia sua
in campo Táneos.

Et convértit in ságuinem
flúmina eórum, * et imbres
eórum, ne biberent.

Misit in eos cœnomyíam,
et comédit eos: * et ranam,
et dispédidit eos.

Et dedit ærúgini fructus

eórum, * et labóres eórum locústæ.

Et occídít in grándine víneas eórum, * et moros eórum in pruína.

Et trádidit grándini juménta eórum: * et possessionem eórum igni.

Misit in eos iram indignationis suæ: * indignationem, et iram, et tribulationem: immissiones per ángelos malos.

Viam fecit sémitæ iræ suæ, non pepércit a morte animábus eórum: * et juménta eórum in morte conclúsit.

Et percússit omne primogénitum in terra Ægýpti: * primítias omnis labóris eórum in tabernáculis Cham.

Et ábstulit sicut oves populum suum: * et perdúxit eos tamquam gregem in deserto.

Et dedúxit eos in spe, et non timuérent: * et inimícos eórum opéruit mare.

Et indúxit eos in montem sanctificationis suæ, * montem, quem acquisívit dextera ejus.

Et ejécit a fácie eórum Gentes: * et sorte divisit eis terram in funículo distributionis.

Et habitárefecit in tabernáculis eórum * tribus Israél.

Et tentavérunt, et exacerbavérunt Deum excélsum: * et testimónia ejus non custodiérunt.

Et avertérunt se, et non servavérunt pactum: * quemádmódum patres eórum, convérsi sunt in arcum pravum.

In iram concitavérunt eum in cóllibus suis: * et in sculptílibus suis ad æmulationem eum provocavérunt.

Audívit Deus, et sprevit: * et ad níhilum redégit valde Israél.

Et répulit tabernáculum Silo, * tabernáculum suum, ubi habitávit in homínibus.

Et trádidit in captivitatem virtútem eórum: * et pulchritúdinem eórum in manus inimíci.

Et conclúsit in gládio populum suum: * et hæreditatem suam sprevit.

Júvenes eórum comédit ignis: * et vírgines eórum non sunt lamentatæ.

Sacerdótes eórum in gládio cecidérunt: * et víduæ eórum non plorabántur.

Et excitátus est tamquam dórmíens Dóminus, * tamquam potens crapulátus a vino.

Et percússit inimícos suos in posterióra: * oppróbrium sempitérnum dedit illis.

Et répulit tabernáculum

Joseph: * et tribum Ephraim non elégit:

Sed elégit tribum Juda, * montem Sion quem diléxit.

Et ædificávit sicut unicórnum sanctificium suum in terra, * quam fundávit in sæcula.

Et elégit David servum suum, et sústulit eum de grégibus óvium: * de post fetántes accépit eum,

Páscere Jacob servum suum, * et Israël hæreditátem suam:

Et pavit eos in innocentia cordis sui: * et in intelléctibus mánuum suárum dedúxit eos.

Ant. Tu es Deus, qui facis mirabilia.

Ant. Propítius esto.

Psalmus 78.

Deus, venérunt Gentes in hæreditátem tuam, poluérunt templum sanctum tuum: * posuérunt Jerúsalem in pomórum custódiam.

Posuérunt morticina servórum tuórum, escas volatilibus cœli: * carnes sanctórum tuórum béstiis terræ.

Effudérunt ságuinem eórum tamquam aquam in circúitu Jerúsalem: * et non erat qui sepelíret.

Facti sumus oppróbrium vicínis nostris: * subsannatio et illúsis his, qui in circúitu nostro sunt.

Usquequo Dómine irascéris in finem: * accendétur velut ignis zelus tuus?

Effúnde iram tuam in Gentes, quæ te non novérunt: * et in regna, quæ nomen tuum non invocavérunt:

Quia comedérunt Jacob: * et locum ejus desolavérunt.

Ne memíneris iniquitátum nostrárum antiquárum, cito anticipent nos misericórdiæ tuæ: * quia paúperes facti sumus nimis.

Adjuva nos Deus salutáris noster: et propter glóriam nóminis tui Dómine libera nos: * et propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum:

Ne forte dicant in Géntibus: Ubi est Deus eórum? * et innotéscat in natióibus coram óculis nostris.

Ultio ságuinis servórum tuórum, qui effúsus est: * intróeat in conspéctu tuo gémitus compeditórum.

Secúndum magnitúdinem bráchii tui, * pösside filios mortificatórum.

Et redde vicínis nostris séptuplum in sinu eórum: * impropérium ipsórum, quod exprobravérunt tibi Dómine.

Nos autem pópulus tuus, et oves pásquæ tuæ, * confitébimur tibi in sæculum.

In generatióem et generatióem * annuntiábitus laudem tuam.

Psalmus 79.

Qui regis Israël, inténde: * qui dedúcis velut ovem Joseph.

Qui sedes super Chérubim, * manifestáre coram Ephraïm, Bénjamin, et Manásse.

Excita poténtiam tuam, et veni, * ut salvos fácias nos.

Deus convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Dómine Deus virtútum, * quousque irascéris super oratióem servi tui?

Cibábis nos pane lacrimárum: * et potum dabis nobis in lácrimis in mensúra?

Posuísti nos in contradiçãoem vicínis nostris: * et inimíci nostri subsannavérunt nos.

Deus virtútum convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Víneam de Ægýpto transtulísti: * ejecísti Gentes, et plantásti eam.

Dux itíneris fuísti in conspéctu ejus: * plantásti radices ejus, et implévit terram.

Opéruit montes umbra ejus: * et arbústa ejus cedros Dei.

Exténdit pálmities suos usque ad mare: * et usque ad flumen propágines ejus.

Ut quid destruxísti maceriam ejus: * et vindémiant eam omnes, qui prætergrediúntur viam?

Exterminávit eam aper de silva: * et singuláris ferus depástus est eam.

Deus virtútum convértere: * réspice de cœlo, et vide, et vísitá víneam istam.

Et pérfice eam, quam plantávit dextera tua: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Incénsa igni, et suffóssa * ab increpatione vultus tui peribunt.

Fiat manus tua super virum dexterae tuæ: * et super filium hóminis, quem confirmásti tibi.

Et non discédimus a te, vivificábis nos: * et nomen tuum invocábimus.

Dómine Deus virtútum, convérte nos: * et osténde fáciem tuam, et salvi érimus.

Ant. Propítius esto peccátis nostris Dómine.

Per Annum. V. Gaudébunt lábia mea, cum cantávero tibi. **R.** Et ánima mea quam redemísti.

Pro uno Mart. V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti

eum super ópera mánuum tuárum.

Pro plur. Mart. V. Lætámini in Dómino, et exultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Pro Conf. Pont. et non Pont. V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pro una Sancta. V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Laudes.

Ant. Tibi soli peccávi * Dómine miserére mei.

Ps. Miserére mei. 63.

Ant. Dómine.

Psalmus 89.

Dómine, refúgium factus es nobis: * a generatióne in generatióne.

Priúsqvam montes fierent, aut formarétur terra et orbis: * a sáculo et usque in sáculum tu es Deus.

Ne avértas hóminem in humilitátem: * et dixísti: Convertimini filii hóminum.

Quóniam mille anni ante óculos tuos, * tamquam dies hestérna, quæ prætériit,

Et custódia in nocte, * quæ pro níhilo habéntur, eórum anni erunt.

Mane sicut herba tráns-eat, mane flóreat, et tráns-eat: * véspere décidat, indúret et aréscat.

Quia defécimus in ira tua, * et in furóre tuo turbátí sumus.

Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu tuo: * sáculum nostrum in illuminatióne vultus tui.

Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua defécimus.

Anni nostri sicut aránea meditabúntur: * dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.

Si autem in potentátibus, octogínta anni: * et ámplius eórum, labor et dolor.

Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.

Quis novit potestátem iræ tuæ: * et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?

Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.

Convértere Dómine úsquequo? * et deprecábilis esto super servos tuos.

Repléti sumus mane misericórdia tua: * et exultávimus et delectáti sumus omnibus diébus nostris.

Lætáti sumus pro diébus,

quibus nos humiliásti: * an-
nis, quibus vídimus mala.

Réspice in servos tuos, et
in ópera tua: * et dirige
filios eórum.

Et sit splendor Dómini
Dei nostri super nos, et
ópera mánuum nostrárum
dirige super nos: * et opus
mánuum nostrárum dirige.

Ant. Dómine, refúgium
factus es nobis.

Ant. In matutínis * medi-
tabor in te.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Cantémus.

Canticum Moysi.

Exod. 15.

Cantémus Dómino: glo-
rióse enim magnificá-
tus est, * equum et ascen-
sórem dejécit in mare.

Fortitúdo mea, et laus mea
Dóminus, * et factus est
mihi in salútem:

Iste Deus meus, et glori-
ficábo eum: * Deus patris
mei, et exaltábo eum.

Dóminus quasi vir pugná-
tor, Omnípotens nomen
ejus. * Currus Pharaónis et
exércitum ejus projécit in
mare.

Elécti príncipes ejus sub-
mersi sunt in Mari rubro:
* abyssi operuérunt eos,
descendérunt in profún-
dum quasi lapis.

Déxtera tua Dómine ma-
gnificáta est in fortitúdi-
ne: dextera tua Dómine per-
cússit inimicum. * Et in
multitúdine glóriæ tuæ de-
posuísti adversários tuos:

Misísti iram tuam, quæ
devorávit eos sicut stípu-
lam. * Et in spíritu furóris
tui congregatæ sunt aquæ:

Stetit unda fluens, * con-
gregatæ sunt abyssi in mé-
dio mari.

Dixit inimicus: Pérsequar
et comprehéndam, * dívi-
dam spólia, implébitur áni-
ma mea:

Evaginábo gládium me-
um, * interficiet eos ma-
nus mea.

Flavit spíritus tuus, et o-
pérui eos mare: * submér-
si sunt quasi plumbum in
aquis veheméntibus.

Quis similis tui in fórti-
bus Dómine? * quis sími-
lis tui, magníficus in san-
ctitáte, terríbilis atque lau-
dábilis, fáciens mirabília?

Extendísti manum tuam,
et devorávit eos terra. *
Dux fuísti in misericórdia
tua pópulo quem redemísti:

Et portásti eum in forti-
túdine tua, * ad habitácu-
lum sanctum tuum.

Ascendérunt pópuli, et
iráti sunt: * dolóres obti-
nuérunt habitatóres Philí-
sthiim.

Tunc conturbáti sunt principes Edom, robústos Moab obtínuit tremor: * obriguérunt omnes habitatóres Chánaan.

Irruat super eos formído et pavor, * in magnítudine bráchii tui:

Fiant immóbiles quasi lapidis, donec pertránseat pópulus tuus Dómine, * donec pertránseat pópulus tuus iste, quem possedísti.

Introduces eos, et plantábis in monte hæreditátis tuæ, * firmíssimo habitáculo tuo quod operátus es Dñe:

Sanctuárium tuum Dómine, quod firmavérunt manus tuæ. * Dóminus regnabit in ætérnum et ultra.

Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus et equítibus ejus in mare: * et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

Filii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Ant. Cantémus Dómino glorióse.

Ant. In sanctis ejus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcéssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrárum, et induámur ar-

ma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Lux ecce surgit aúrea,
Pallens facéssat cæcitas,

Quæ nosmet in præceps diu Erróre traxit devio.

Hæc lux serénus conferrat,

Purósque nos præstet sibi:
Nihil loquámur súbdolum:
Volvámus obscurum nihil.

Sic tota decúrrat dies,
Ne lingua mendax, ne manus

Oculíve peccent lúbrici,
Ne noxa corpus inquinet.

Speculátor astat désuper,
Qui nos diébus ómnibus,
Actúsque nostros próspicit
A luce prima in vésperum.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum.
Amen.

℣. Repléti sumus mane misericórdia tua. **℞.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Ad Bened. Ant. In sanctitáte * serviámus Dño, et liberábit nos ab inimicis nostris.

Preces quando dicuntur, habentur supra in Feria II. 66.

**Feria sexta
ad Matutinum.**

Invit. Adorémus Dñm, *
Quóniam ipse fecit nos.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Tu Trinitátis Unitas,
Orbem poténter quæ
regis,
Atténde laudis cánticum,
Quod excubántes psállimus.

Nam léctulo consúrgimus
Noctis quiéto témpore,
Ut flagitémus ómnium
A te medélam vúlnerum.

Quo fraude quidquid dæ-
monum
In nóctibus delíquimus,
Abstérget illud cœlitis
Tuæ potéstas glóriæ.

Ne corpus astet sórdidum,
Nec torpor instet córdium,
Ne críminis contágio
Tepéscat ardor spíritus.

Ob hoc Redémptor, quæ-
sumus,
Reple tuo nos lúmine,
Per quod diérum círculis
Nullis ruámus áctibus.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

Ant. Exsultáte.

Psalmus 80.

Exsultáte Deo adju-
tóri nostro: * jubi-
láte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date
týmpanum: * psaltérium
jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoméniá
tuba, * in insígni die sole-
mnitátis vestræ.

Quia præcéptum in Israël
est: * et judíciū Deo Jacob.

Testimónium in Joseph
pósuit illud, cum exíret de
terra Ægýpti: * linguam,
quam non nóverát, audívit.

Divértit ab onéribus dor-
sum ejus: * manus ejus in
cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti
me, et liberávi te: * exau-
dívi te in abscondito tem-
pestátis: probávi te apud
aquam contradiciónis.

Audi pópulus meus, et
contestábor te: * Israël si
audieris me, non erit in te
deus recens, neque adorá-
bis deum aliénum.

Ego enim sum Dóminus
Deus tuus, qui edúxi te de
terra Ægýpti: * diláta os
tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus
meus vocem meam: * et
Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum
desidéria cordis eórum, *
ibunt in adinventiόνibus
suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israhël si in viis meis ambuláset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sácula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Psalmus 81.

Deus stetit in synagóga deórum: * in médio autem deos dijúdicat.

Usquequo judicátis iniquitátem: * et fácies peccatórum súmitis?

Judicáte egéno, et pupíllo: * húmílem, et paúperem justificáte.

Erípite paúperem: * et egénium de manu peccatóris liberáte.

Nesciérunt, neque intellexérunt, in ténebris ámbulant: * movebúntur ómnia fundaménta terræ.

Ego dixi: Dii estis, * et filii Excélsi omnes.

Vos autem sicut hómines moriémmini: * et sicut unus de princípibus cadétis.

Surge Deus, júdica terram: * quóniam tu hæreditábis in ómnibus Géntibus.

Ant. Exsultáte Deo adjutori nostro.

Ant. Tu solus.

Psalmus 82.

Deus, quis símilis erit tibi? * Ne táceas, neque compescáris Deus:

Quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: * et qui odérunt te, extulérunt caput.

Super pópulum tuum malignavérunt consilium: * et cogitavérunt advérsus sanctos tuos.

Dixérunt: Veníte, et disperdámus eos de gente: * et non memorétur nomen Israhël ultra.

Quóniam cogitavérunt unánimiter: * simul advérsus te testaméntum disposuérunt, tabernácula Idu-mæórum et Ismahelítæ:

Moab, et Agaréni, Gebal, et Ammon, et Amalec: * alienígenæ cum habitántibus Tyrum.

Etenim Assur venit cum illis: * facti sunt in adjutoriúm filiis Lot.

Fac illis sicut Mádian, et Sísaræ: * sicut Jabin in torrén-te Cisson.

Disperiérunt in Endor: * facti sunt ut stercus terræ.

Pone príncipes eórum sicut Oreb, et Zeb, * et Zébee et Sálmana:

Omnes príncipes eórum: * qui dixérunt: Hæreditáte possideámus Sanctuárium Dei.

Deus meus pone illos ut rotam: * et sicut stípulam ante faciē venti.

Sicut ignis, qui combúrit silvam: * et sicut flamma combúrens montes:

Ita persequéris illos in tempestáte tua: * et in ira tua turbábis eos.

Imple fácies eórum ignominia: * et quærent nomen tuum Dómine.

Erubéscant, et conturbéntur in sæculum sæculi: * et confundántur, et péreant.

Et cognóscant quia nomen tibi Dñs: * tu solus Altíssimus in omni terra.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliū abs te: * ascensióes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dñe Deus virtútum exaudi oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus: * et réspice in faciē Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis, * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernaculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Tu solus Altíssimus super omnem terram.

Ant. Benedixísti.

Psalmus 84.

Benedixísti Dómine terram tuam: * avertísti captivitátem Jacob.

Remisísti iniquitátem plebis tuæ: * operuísti ómnia peccáta eórum.

Mitigásti omnem iram tuam: * avertísti ab ira indignatióis tuæ.

Convérte nos Deus salutaris noster: * et avérte iram tuam a nobis.

Numquid in ætérnum irascéris nobis? * aut exténdes iram tuam a generatióne in generatióem?

Deus tu convérsus vivificábis nos: * et plebs tua lætábitur in te.

Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: * et salutáre tuum da nobis.

Aúdiam quid loquátur in me Dóminus Deus: * quóniam loquétur pacem in plebem suam.

Et super sanctos suos: * et in eos, qui convertúntur ad cor.

Verúmtamen prope timéntes eum salutáre ipsíus: * ut inhábitet glória in terra nostra.

Misericórdia, et véritas obviavérunt sibi: * justítia, et pax osculátæ sunt.

Véritas de terra orta est: * et justítia de cœlo prospéxit.

Etenim Dóminus dabit benignitátem: * et terra nostra dabit fructum suum.

Justítia ante eum ambulábit: * et ponet in via gressus suos.

Psalmus 85.

Inclína Dómine aurem tuam, et exaúdi me: * quóniam inops, et pauper sum ego.

Custódi ánimam meam, quóniam sanctus sum: *

salvum fác servum tuum, Deus meus, sperántem in te.

Miserére mei Dñe, quóniam ad te clamávi tota die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine ánimam meam levávi.

Quóniam tu Dómine suávis, et mitis: * et multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te.

Aúribus pércipe Dómine oratióem meam: * et inténde voci deprecatiónis meæ.

In die tribulatiónis meæ clamávi ad te: * quia exaudísti me.

Non est símilis tui in diis Dómine: * et non est secúndum ópera tua.

Omnes Gentes quascúmque fecísti, vénient, et adorábunt coram te Dñe: * et glorificábunt nomen tuum.

Quóniam magnus es tu, et fáciens mirabília; * tu es Deus solus.

Deduc me Dómine in via tua, et ingrédia in veritáte tua: * lætétur cor meum ut tímeat nomen tuum.

Confitébor tibi Dómine Deus meus in toto corde meo, * et glorificábo nomen tuum in ætérnum:

Quia misericórdia tua magna est super me: * et eruísti ánimam meam ex inférno inferióri.

Deus, iníqui insurrexérunt super me, et synagóga poténtium quæsiérunt ánimam meam: * et non proposuérunt te in conspéctu suo.

Et tu Dómine Deus miserátor et miséricors, * pátiens, et multæ misericórdiæ, et verax,

Réspice in me, et misérére mei, * da impérium tuum púero tuo: et salvum fac filium ancillæ tuæ.

Fac mecum signum in bonum, ut vídeant qui odérunt me, et confundántur: * quóniam tu Dñe adjuvísti me, et consolátus es me.

Ant. Benedixísti Dómine terram tuam.

Ant. Fundaménta ejus.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * díligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prin-

cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei langué-
runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliuionis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbáverunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amícum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Fundaménta ejus in móntibus sanctis.

Ant. Benedíctus.

Psalmus 88.

Misericórdias Dómini * in ætérnum cantábo. In generatióem et generatióem * annuntiábo veritátem tuam in ore meo.

Quóniam dixísti: In ætérnum misericórdia edificábitur in cœlis: * præparábitur véritas tua in eis.

Dispósui testaméntum eléctis meis, jurávi David servo meo: * usque in ætérnum præparábo semen tuum.

Et edificábo in generatióem et generatióem * sedem tuam.

Confitebúntur cœli mirabília tua Dómine: * etenim veritátem tuam in ecclésia sanctórum.

Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: * similis erit Deo in filiis Dei?

Deus, qui glorificáitur in consílio sanctórum: * magnus et terríbilis super omnes qui in circúitu ejus sunt.

Dómine Deus virtútum quis similis tibi? * potens es Dómine, et véritas tua in circúitu tuo.

Tu domináris potestáti maris: * motum autem flúctuum ejus tu mítigas.

Tu humiliásti sicut vulnerátum, supérbum: * in bráchio virtútis tuæ dispersísti inimícos tuos.

Tui sunt cœli, et tua est terra, orbem terræ et plenitúdinem ejus tu fundásti: * Aquilónem, et mare tu creásti.

Thabor et Hermon in nómine tuo exsultábunt: * tuum bráchium cum poténtia.

Firmétur manus tua, et exaltétur dextera tua: * iustítia et iudícium præparátio sedis tuæ.

Misericórdia et véritas præcédent faciém tuam: * beátus pópulus, qui scit jubilationem.

Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, et in nómine tuo exsultábunt tota die: * et in iustítia tua exaltabúntur.

Quóniam glória virtútis eórum tu es: * et in beneplácito tuo exaltábitur cornu nostrum.

Quia Dómini est assúptio nostra: * et sancti Israël regis nostri.

Tunc locútus es in visióne sanctis tuis, et dixísti: * Pósuí adjutórium in poténte: et exaltávi eléctum de plebe mea.

Invéni David servum meum: * óleo sancto meo unxi eum.

Manus enim mea auxiliábitur ei: * et bráchium meum confortábit eum.

Nihil profíciet inimícus in eo, * et fílius iniquitátis non appónet nocére ei.

Et concídam a faciē ipsíus inimícos ejus: * et

odiéntes eum in fugam convértam.

Et véritas mea, et misericórdia mea cum ipso: * et in nómine meo exaltábitur cornu ejus.

Et ponam in mari manum ejus: * et in flumínibus dexteram ejus.

Ipse invocábit me: Pater meus es tu: * Deus meus, et suscēptor salútis meæ.

Et ego primogénitum ponam illum * excélsam præ régibus terræ.

In ætérnum servábo illi misericórdiam meam: * et testaméntum meum fidéle ipsi.

Et ponam in sáculum sáculi semen ejus: * et thronum ejus sicut dies coeli.

Si autem derelíquerint fílii ejus legem meam: * et in iudíciis meis non ambuláverint:

Si iustítias meas profanáverint: * et mandáta mea non custodierint:

Visitábo in virga iniquitátes eórum: * et in verbéribus peccáta eórum.

Misericórdiam autem meam non dispérgam ab eo: * neque nocébo in veritáte mea:

Neque profanábo testaméntum meum: * et quæ procedunt de lábiis meis, non faciám írrita.

Semel jurávi in sancto meo, si David méntiar: * semen ejus in ætérnum manébit.

Et thronus ejus sicut sol in conspéctu meo, * et sicut luna perfécta in ætérnum: et testis in cœlo fidélis.

Tu vero repulísti et despexísti: * distulísti christum tuum.

Evertísti testaméntum servi tui: * profanásti in terra Sanctuárium ejus.

Destruxísti omnes sepes ejus: * posuísti firmaméntum ejus formídinem.

Diripuérunt eum omnes transeúntes viam: * factus est oppróbrium vicínis suis.

Exaltásti délixteram depri-méntium eum: * lætificásti omnes inimícos ejus.

Avertísti adjutórium glá-dii ejus: * et non es auxiliátus ei in bello.

Destruxísti eum ab emundatióne: * et sedem ejus in terram collisísti.

Minorásti dies témporis ejus: * perfudísti eum confusióne.

Usquequo Dómine avértis in finem: * exardescet sicut ignis ira tua?

Memoráre quæ mea sub-stántia: * numquid enim vane constituísti omnes fílios hóminum?

Quis est homo, qui vivet,

et non vidébit mortem: * éruet ánimam suam de manu ínferi?

Ubi sunt misericórdiæ tuæ antíquæ Dómine, * sicut jurásti David in veritáte tua?

Memor esto Dómine oppróbrii servórum tuórum * (quod continui in sinu meo) multárum Géntium.

Quod exprobravérunt inimíci tui Dómine, * quod exprobravérunt commutatiónem Christi tui.

Benedíctus Dóminus in ætérnum: * fiat, fiat.

Psalmus 93.

Deus ultiónum Dóminus: * Deus ultiónum libere egit.

Exaltáre qui júdicas terram: * redde retributióne superbis.

Usquequo peccatóres Dómine, * úsquequo peccatóres gloriabúntur:

Effabúntur, et loquéntur iniquitátem: * loquéntur omnes, qui operántur injustitiam?

Pópulum tuum Dómine húmiliavérunt: * et hæreditátem tuam vexavérunt.

Víduam, et ádvenam interfecérunt: * et pupíllos occidérunt.

Et dixerunt: Non vidébit Dóminus, * nec intélliget Deus Jacob.

Intelligite insipientes in populo: * et stulti aliquando sapite.

Qui plantavit aurem, non audiet? * aut qui finxit oculum, non considerat?

Qui corripit Gentes, non arguet: * qui docet hominem scientiam?

Dominus scit cogitationes hominum, * quoniam vanæ sunt.

Beatus homo, quem tu erudieris Domine: * et de lege tua docueris eum,

Ut mitiges ei a diebus malis: * donec fodiatur peccatori fovea.

Quia non repellet Dominus plebem suam: * et hereditatem suam non derelinquet.

Quoadusque iustitia convertatur in iudicium: * et qui iuxta illam omnes qui recto sunt corde.

Quis consurget mihi adversus malignantes? * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem?

Nisi quia Dominus adiuvit me: * paulo minus habitasset in inferno anima mea.

Si dicebam: Motus est pes meus: * misericordia tua Domine adjuvabat me.

Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo: * consolationes tuæ

laetificaverunt animam meam.

Numquid adhæret tibi sedes iniquitatis: * qui fingis laborem in præcepto?

Captabunt in animam iusti: * et sanguinem innocentem condemnabunt.

Et factus est mihi Dominus in refugium: * et Deus meus in adiutorium spei meæ.

Et reddet illis iniquitatem ipsorum: et in malitia eorum disperdet eos: * disperdet illos Dominus Deus noster.

Ant. Benedictus Dominus in æternum.

Ant. Cantate.

Psalmus 95.

Cantate Domino canticum novum: * cantate Domino omnis terra.

Cantate Domino, et benedicite nomini ejus: * annuntiante de die in diem salutare ejus.

Annuntiante inter Gentes gloriam ejus, * in omnibus populis mirabilia ejus.

Quoniam magnus Dominus, et laudabilis nimis: * terribilis est super omnes deos.

Quoniam omnes dii Gentium demonia: * Dominus autem celos fecit.

Confessio et pulchritudo in conspectu ejus: * san-

ctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Commovéatur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébatur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commovéatur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et calígo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus.

Per Añum. **V.** Intret orátio mea in conspéctu tuo Dómine. **R.** Inclína aurem tuam ad precem meam.

Pro uno Mart. V. Posuisti Dómine super caput ejus. **R.** Corónam de lápide pretiósó.

Pro plur. Mart. V. Exsultent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pro Conf. Pont. V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pro Conf. non Pont. V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur júdiciúm.

Pro una Sancta. V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Laudes.

Ant. Spíritu principáli * confírma cor meum Deus.

Ps. Miserére. 63.

Ant. In veritaté.

Psalmus 142.

Dómine exaúdi oratióem meam: aúribus pèrcipe obsecratióem meam in veritaté tua: * exaúdi me in tua justítia.

Et non intres in júdiciúm cum servo tuo: * quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens.

Quia persecútus est inimícus ánimam meam: * humiliávit in terra vitam meam.

Collocávit me in obscúris sicut mórtuos sæculi: * et anxiátus est super me spíritus meus, in me turbátum est cor meum.

Memor fui diérum antiqúorum, meditátus sum in ómnibus opéribus tuis: * in factis mánuum tuárum meditábar.

Expándi manus meas ad te: * ánima mea sicut terra sine aqua tibi.

Velóci ter exaúdi me Dñe: * defécit spíritus meus.

Non avértas faciém tuam a me: * et símilis ero descendéntibus in lacum.

Audítam fac mihi mane misericórdiam tuam: * quia in te sperávi.

Notam fac mihi viam, in qua ámbulem: * quia ad te levávi ánimam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntátem tuam, quia Deus meus es tu.

Spíritus tuus bonus dedúcet me in terram rectam: * propter nomen tuum Dómine vivificábis me, in æquitáte tua.

Edúces de tribulatióne ánimam meam: * et in misericórdia tua dispèrdes inimícos meos.

Et perdes omnes, qui tríbulant ánimam meam: *

quóniam ego servus tuus sum.

Ant. In veritáte tua ex-aúdi me Dómine.

Ant. Illúmina Dómine * vultum tuum super nos.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Dómine.

Canticum Habacuc. Cap. 3.

Dómine audívi auditió-nem tuam, * et tímui.

Dómine opus tuum, * in médio annórum vivífica illud:

In médio annórum no-tum fácies: * cum irátus fúeris misericórdiæ recor-dáberis.

Deus ab Austro véniet, * et sanctus de monte Pha-ran:

Opéruiit cœlos glória ejus: * et laudis ejus plena est terra.

Splendor ejus ut lux erit: * cónua in mánibus ejus:

Ibi abscondita est forti-túdo ejus: * ante faciẽm ejus ibit mors.

Et egrediẽtur diábolus ante pedes ejus. * Stetit, et mensus est terram.

Aspéxit, et dissólvit Gen-tes: * et contríti sunt mon-tes sœculi.

Incurváti sunt colles mun-di, * ab itinéribus æterni-tátis ejus.

Pro iniquitáte vidi tentó-ria Æthiópiae, * turbabún-tur pelles terræ Má dian.

Numquid in flumínibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? vel in mari indignátio tua?

Qui ascédes super equos tuos: * et quadrígæ tuæ salvátio.

Súscitans suscitábis ar-cum tuum: * juraménta trí-bubus quæ locútus es.

Flúvios scindes terræ: vidérunt te, et doluérunt montes: * gurges aquárum tránsiit.

Dedit abyíssus vocem su-am: * altitúdo manus suas levávit.

Sol, et luna steterunt in habitáculo suo, * in luce sagittárum tuárum, ibunt in splendóre fulgurántis hastæ tuæ.

In frémitu conculcábis terram: * et in furóre ob-stupefácies Gentes.

Egréssus es in salútem pópuli tui: * in salútem cum Christo tuo.

Percussísti caput de do-mo ímpii: * denudásti fun-daméntum ejus usque ad collum.

Maledixísti sceptris ejus, cápiti bellatórum ejus, * veniéntibus ut turbo ad dispergéndum me.

Exsultatio eorum * sicut ejus, qui dévorat pauperem in abscondito.

Viam fecisti in mari equis tuis, * in luto aquarum multarum.

Audívi, et conturbátus est venter meus: * a voce contremuerunt lábia mea.

Ingrediátur putredo in ossibus meis, * et subter me scáteat.

Ut requiescam in die tribulationis: * ut ascendam ad pópulum accinctum nostrum.

Ficus enim non florébit: * et non erit germen in vineis.

Mentiétur opus olivæ: * et arva non áfferent cibum.

Abscindétur de ovili pecus: * et non erit arménium in præsépiis.

Ego autem in Dómino gaudébo: * et exsultábo in Deo Jesu meo.

Deus Dóminus fortitúdo mea: * et ponet pedes meos quasi cervórum.

Et super excélsa mea dedúcet me victor * in psalmis canéntem.

Ant. Dómine audívi auditum tuum et tímui.

Ant. In týmpáno * et choro, in chordis et órgano laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dñm. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcëssit, dies autem appropinquávit. Abjiciámus ergo ópera tenebrarum, et induámur arma lucis. Sicut in die honeste ambulémus.

Hymnus.

Ætérna coeli glória,
Beáta spes mortá-
lium,

Summi Tonántis Unice,
Castæque proles Vírginis:

Da dexteram surgéntibus,
Exsúrgat et mens sóbria,
Flagrans et in laudem Dei
Grates repéndat débitas.

Ortus refúlget lúci fer,
Præítque solem nún-
tius: Cadunt tenébræ nóctium:
Lux sancta nos illúminet.

Manénsque nostris sénsi-
bus,

Noctem repéllat sáculi,
Omníque fine témporis
Purgáta servet péctora.

Quæsíta jam primum fides
In corde radices agat:
Secúnda spes congaúdeat,
Qua major exstat caritas.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sáculum. Amen.

Y. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Ad Benedictus. Ant. Per viscera * misericórdiæ Dei nostri visitávit nos Oriens ex alto.

Preces, quando dicendæ sunt, habentur supra in FERIA II. 66.

Sabbato ad Matutinum.

Invit. Dóminum Deum nostrum * Veníte, adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Suñæ Parens cleméntiæ,
Mundi regis qui máchinam,

Unius et substántiæ,
Trínusque persónis Deus:

Nostros pius cum cánticis
Fletus benigne súscipe:
Ut corde puro sórdium
Te perfruámur lárgius.

Lumbos, jecúrque mórbum

Flammis adúre cóngruis,
Accínti ut artus éxcubent
Luxu remóto péssimo.

Quicúmque ut horas nóctium

Nunc concinéndó rúmpimus,

Ditémur omnes áffatim
Donis beátæ pátriæ.

Præsta, Pater piíssime,
Pátri que compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sáculum. Amen.

Ant. Quia mirabília.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutare suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutare Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis iudícium díligit.

Tu parásti directiónes: * iudícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotíbus ejus: * et Sámuél inter eos, qui ínvo-cant nomen ejus:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adin-ventiónes eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Quia mirabília fecit Dóminus.

Sequens **Ant. et Ps.** Jubiláte hic prætermittitur, quando dicitur in Laud. ut in Sabbatis, in quibus fit Offic. de S. Maria, et ejus loco dicitur

Ant. et Ps. Bonum est * confitéri Dómino. ut *infra.*

Ant. Jubiláte.

Psalmus 99.

Jubiláte Deo omnis terra: * servíte Dómino in lætítia.

Introíte in conspéctu ejus, * in exsultatióne.

Scitóte quóniam Dóminus ipse est Deus: * ipse fecit nos, et non ipsi nos:

Pópulus ejus, et oves pás-cuæ ejus: * introíte portas ejus in confessióne, átria ejus in hymnis: confitémini illi:

Laudáte nomen ejus: quóniam suávis est Dóminus, in ætérnum misericórdia ejus, * et usque in generatióne et generatióne véritas ejus.

Vel Psalmus 91.

Bonum est confitéri Dómino: * et psállere nómini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane misericórdiam tuam: * et veritátem tuam per noctem.

In decachórdo, psaltério: * cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me Dómine in factúra tua: * et in opéribus mánuum tuárum exsultábo.

Quam magnificáta sunt ópera tua Dómine! * nimis profúndæ factæ sunt cogitatióes tuæ:

Vir insípiens non cognóscet: * et stultus non intéllegit hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut fœnum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sáculum sáculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui peribunt: * et disperségntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus aúdiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Psalmus 100.

Misericórdiam, et iudícium * cantábo tibi Dómine:

Psallam, et intéllegam in via immaculáta, * quando vénies ad me.

Perambulábam in innocentia cordis mei, * in médio domus meæ.

Non proponébam ante óculos meos rem injústam: * faciéntes prævaricationes odívi.

Non adhæsit mihi cor pravum: * declinántem a me malignum non cognoscébam.

Detrahéntem secréto próximo suo, * hunc persequébar.

Supérbo óculo, et insatiábili corde, * cum hoc non edébam.

Oculi mei ad fidéles terræ ut sédeant mecum: * ámbulans in via immaculáta, hic mihi ministrábat.

Non habitábit in médio domus meæ qui facit superbiam: * qui lóquitur iníqua, non diréxit in conspéctu oculórum meórum.

In matutíno interficiébam omnes peccatóres terræ: * ut dispérderem de civitáte Dómini omnes operántes iniquitátem.

Ant. Jubiláte Deo omnis terra.

Vel Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Clamor meus.

Psalmus 101.

Dómine exaúdi oratió-
nem meam: * et clamor
meus ad te véniat.

Non avértas fáciem tuam
a me: * in quacúmque die
tríbulor, inclína ad me au-
rem tuam.

In quacúmque die invo-
cávero te, * velóciter ex-
aúdi me.

Quia defecérunt sicut fu-
mus dies mei: * et ossa mea
sicut crémium aruérunt.

Percússus sum ut fœ-
num, et áruit cor meum: *
quia oblítus sum comédere
panem meum.

A voce gémitus mei *
adhæsit os meum carni
meæ.

Símilis factus sum pelli-
cáno solitúdinis: * factus
sum sicut nycticorax in
domicílio.

Vigilávi, * et factus sum
sicut passer solitárius in
tecto.

Tota die exprobrábant
mihi inimíci mei: * et qui
laudábant me, advérsus
me jurábant.

Quia cínerem tamquam
panem manducábam, * et
potum meum cum fletu mi-
scébam.

A fácie iræ et indignatió-
nis tuæ: * quia élevans al-
lisísti me.

Dies mei sicut umbra de-

clinavérunt: * et ego sicut
fœnum áruí.

Tu autem Dómine in æ-
térnum pérmanes: * et me-
moriále tuum in genera-
tiónem et generatióem.

Tu exsúrgens miseréberis
Sion: * quia tempus mi-
seréndi ejus, quia venit
tempus.

Quóniam placuérunt ser-
vis tuis lápides ejus: * et
terræ ejus miserebúntur.

Et timébunt Gentes no-
men tuum Dómine, * et
omnes reges terræ glóriam
tuam.

Quia ædificávit Dóminus
Sion: * et vidébitur in gló-
ria sua.

Respéxit in oratióem
humílium: * et non sprevit
precem eórum.

Scribántur hæc in gene-
ratione áltera: * et pópulus,
qui creábitur, laudábit Dó-
minum:

Quia prospéxit de excélso
sancto suo: * Dóminus de
cœlo in terram aspéxit:

Ut audíret gémitus com-
peditórum: * ut sólveret
fílios interemptórum:

Ut annúntient in Sion no-
men Dómini: * et laudem
ejus in Jerúsalem.

In conveniéndo pópulos
in unum, * et reges ut sér-
viant Dómino.

Respóndit ei in via virtú-

tis suæ: * Paucitatem diérum meórum núnčia mihi.

Ne révoques me in dimídio diérum meórum: * in generatióem et generatióem anni tui.

Inítio tu Dómine terram fundásti: * et ópera mánuum tuárum sunt coeli.

Ipsi peribunt, tu autem pérmanes: * et omnes sicut vestiméntum veteráscent.

Et sicut opertórium mutábis eos, et mutabúntur: * tu autem idem ipse es, et anni tui non deficiént.

Fílii servórum tuórum habitábunt: * et semen eórum in sæculum dirigétur.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dómino: * et noli oblivísci omnes retributióes ejus.

Qui propitiátur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimit de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miseratióibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovábitur ut áquilæ juvéntus tua:

Fáciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * fíliis Israël voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascétur: * neque in ætérnum comminábitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitúdinem coeli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miserétur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figmentum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illíus in fílios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémoires sunt mandatorum ipsius, * ad faciendum ea.

Dóminus in cœlo paravit sedem suam: * et regnum ipsius omnibus dominabitur.

Benedícite Dño omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiendam vocem sermonum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * ministri ejus, qui fácitis voluntatem ejus.

Benedícite Dño ómnia ópera ejus: * in omni loco dominationis ejus, bédedic anima mea Dómino.

Ant. Clamor meus ad te véniat Deus.

Ant. Bédedic.

Psalmus 103.

Bédedic anima mea Dómino: * Dómine Deus meus magnificátus es vehementer.

Confessióem, et decórem induísti: * amíctus lúmine sicut vestiménto:

Exténdens cœlum sicut pellem: * qui tegis aquis superióra ejus.

Qui ponis nubem ascensum tuum: * qui ámbulas super pennas ventórum.

Qui facis Angelos tuos, spíritus: * et ministros tuos ignem uréntem.

Qui fundásti terram super stabilitátem suam: * non inclinabitur in sáeculum sáeculi.

Abýssus, sicut vestiméntum amíctus ejus: * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatióne tua fugient: * a voce tonítrui tui formidábunt.

Ascéndunt montes: et descendunt campi * in locum, quem fundásti eis.

Términum posuísti, quem non transgrediéntur: * neque converténtur operíre terram.

Qui emíttis fontes in conválibus: * inter médium móntium pertransibunt aquæ.

Potábunt omnes béstiae agri: * exspectábunt ónagri in siti sua.

Super ea volúcres cœli habitábunt: * de médio petrarum dabunt voces.

Rigans montes de superioribus suis: * de fructu óperum tuórum satiábitur terra:

Prodúcens fœnum juméntis, * et herbam servitúti hóminum:

Ut edúcas panem de terra: * et vinum lætíficet cor hóminis:

Ut exhílalet fáciem in óleo: * et panis cor hóminis confírmet.

Saturabúntur ligna cam-
pi, et cedri Líbani, quas
plantávit: * illic pásseres
nidificábunt.

Heródii domus dux est
eórum: * montes excélsi
cervis: petra refúgium he-
rináciis.

Fecit lunam in témpora: *
solcognóvit occásusuum.

Posuísti ténebras, et facta
est nox: * in ipsa pertrans-
ibunt omnes béstiæ silvæ.

Cátuli leónum rugiéntes,
ut rápíant, * et quærant a
Deo escam sibi.

Ortus est sol, et congre-
gáti sunt: * et in cubílibus
suis collocabúntur.

Exíbit homo ad opus
suum: * et ad operatiónem
suam usque ad vésperum.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine! * ó-
mnia in sapiéntia fecísti:
impléta est terra posses-
sióne tua.

Hoc mare magnum, et
spatiósum mánibus: * illic
reptília, quorum non est
númerus.

Animália pusílla cum ma-
gnis: * illic naves pertrans-
ibunt.

Draco iste, quem formásti
ad illudéndum ei: * ómnia
a te exspéctant ut des illis
escam in témpore.

Dante te illis, cólligent: *
aperiénte te manum tuam,

ómnia implebúntur boni-
táte.

Averténte autem te fá-
ciem, turbabúntur: * aú-
feres spíritum eórum, et
deficient, et in púlverem
suum reverténtur.

Emíttes spíritum tuum, et
creabúntur: * et renovábis
fáciem terræ.

Sit glória Dómini in sæ-
culum: * lætábitur Dómi-
nus in opéribus suis:

Qui réspicit terram, et fá-
cit eam trémere: * qui tan-
git montes, et fúmigant.

Cantábo Dómino in vita
mea: * psallam Deo meo,
quámdiu sum.

Jucúndum sit ei elóquium
meum: * ego vero delectá-
bor in Dómino.

Defícient peccatóres a
terra, et iníqui ita ut non
sint: * bédedic ánima mea
Dómino.

Psalmus 104.

Confitémini Dómino, et
invocáte nomen ejus:
* annuntiáte inter Gentes
ópera ejus.

Cantáte ei, et psállite ei:
* narráte ómnia mirabília
ejus.

Laudámini in nómine
sancto ejus: * lætétur cor
quæréntium Dóminum.

Quærite Dóminum, et
confirmámini: * quærite fá-
ciem ejus semper.

Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit: * prodígia ejus, et judícia oris ejus.

Semen Abraham, servi ejus: * filii Jacob, elécti ejus.

Ipse Dóminus Deus noster: * in univérſa terra judícia ejus.

Memor fuit in ſæculum testaméntisui: * verbi, quod mandávit in mille generatiónes:

Quod dispósuit ad Abraham: * et juraménti sui ad Isaac:

Et státuit illud Jacob in præcéptum: * et Israël in testaméntum ætérnum:

Dicens: tibi dabo terram Chánaan, * funículum hæreditátis vestræ.

Cum essent número brevis, * paucíſſimi et incolæ ejus:

Et pertransiérunt de gente in gentem, * et de regno ad pópulum álterum.

Non reliquit hóminem nocére eis: * et corrípuit pro eis reges.

Nolíte tângere christos meos: * et in prophétis meis nolíte malignári.

Et vocávit famem super terram: * et omne firmaméntum panis contrívit.

Misit ante eos virum: * in servum venúmdatus est Joseph.

Humiliavérunt in compédibus pedes ejus, ferrum pertránsiit ánimam ejus, * donec veníret verbum ejus.

Elóquium Dómini inflamávit eum: * misit rex, et solvit eum; princeps pópulorum, et dimísit eum.

Constituit eum dóminum domus suæ: * et príncipem omnis possessiόνis suæ:

Ut erudíret príncipes ejus sicut semetípsum: * et senes ejus prudéntiam docéret.

Et intrávit Israël in Ægyptum: * et Jacob áccola fuit in terra Cham.

Et auxit pópulum suum veheménter: * et firmávit eum super inimícos ejus.

Convértit cor eórum ut odírent pópulum ejus: * et dolum fácerent in servos ejus.

Misit Móysen servum suum: * Aaron, quem elégit ipsum.

Pósuit in eis verba signórum suórum, * et prodigiórum in terra Cham.

Misit ténebras, et obscurávit: * et non exacerbávit sermónes suos.

Convértit aquas eórum in sánguinem: * et occídít pisces eórum.

Edidit terra eórum ranas * in penetrálibus regum ipsórum.

Dixit, et venit cœnomyia:
* et cínifes in ómnibus fi-
nibus eórum.

Pósuit plúvias eórum
grándinem: * ignem com-
buréntem in terra ipsórum.

Et percússit víneas eó-
rum, et ficúlneas eórum: *
et contrívit lignum finium
eórum.

Dixit, et venit locústa, et
bruchus, * cuius non erat
númerus:

Et comédit omne fœnum
in terra eórum: * et coméd-
it omnem fructum terræ
eórum.

Et percússit omne primo-
génitum in terra eórum: *
primítias omnis labóris
eórum.

Et edúxit eos cum argénto
et auro: * et non erat in
tribubus eórum infirmus.

Lætáta est Ægýptus in
profectione eórum: * quia
incúbuit timor eórum su-
per eos.

Expándit nubem in prote-
ctionem eórum, * et ignem
ut lucéret eis per noctem.

Petiérunt, et venit cotúr-
nix: * et pane cœli saturá-
vit eos.

Dirúpit petram, et fluxé-
runt aquæ: * abiérunt in
sicco flúmina;

Quóniam memor fuit ver-
bi sancti sui, * quod hábuit
ad Abraham púerum suum.

Et edúxit pópulum suum
in exsultatióne, * et eléctos
suos in lætítia.

Et dedit illis regiónes
Géntium: * et labóres po-
pulórum possederunt:

Ut custódiant justificatió-
nes ejus, * et legem ejus
requírant.

Ant. Bénedic ánima mea
Dómino.

Ant. Vísita nos.

Psalmus 105.

Confitémini Dómino quó-
niam bonus: * quóniam
in sæculum misericórdia
ejus.

Quis loquétur poténtias
Dómini, * audítas fáciet
omnes laudes ejus?

Beáti, qui custódiunt ju-
dícium, * et faciunt justí-
tiam in omni témpore.

Meménto nostri Dómine
in beneplácito pópuli tui: *
vísita nos in salutári tuo:

Ad vidéndum in bonitáte
electórum tuórum, ad læ-
tándum in lætítia gentis
tuæ: * ut laudéris cum hæ-
reditáte tua.

Peccávimus cum pátribus
nostris: * injúste égimus,
iniquitátem fécimus.

Patres nostri in Ægýpto
non intellexérunt mirabília
tua: * non fuérunt mémo-
res multitudinis misericór-
diæ tuæ.

Et irritavérunt ascen-
dentes in mare, * Mare
rubrum.

Et salvávit eos propter
nomen suum: * ut notam
fáceret poténtiam suam.

Et increpuit Mare ru-
brum, et exsiccátum est: *
et dedúxit eos in abyssis
sicut in desérto.

Et salvávit eos de manu
odiéntium: * et redémit eos
de manu inimíci.

Et opéruit aqua tribulán-
tes eos: * unus ex eis non
remánsit.

Et credidérunt verbisejus:
* et laudavérunt laudem
ejus.

Cito fecérunt, obliti sunt
óperum ejus: * et non sus-
tinuérent consílium ejus.

Et concupiérunt concupi-
scéntiam in desérto: * et
tentavérunt Deum in in-
aquóso.

Et dedit eis petitióem
ipsórum: * et misit satura-
tatem in ánimas eórum.

Et irritavérunt Móysen in
castris: * Aaron sanctum
Dómini.

Apérta est terra, et de-
glutívit Dathan: * et opé-
ruit super congregatióem
Abíron.

Et exársit ignis in syna-
goga eórum: * flańa com-
bússit peccatóres.

Et fecérunt vítulum in

Horeb: * et adoravérunt
scúlptile.

Et mutavérunt glóriam
suam * in similitúdinem
vítuli comedéntis fœnum.

Obliti sunt Deum, qui
salvávit eos, * qui fecit
magnália in Ægýpto, mira-
bília in terra Cham: terri-
bília in Mari rubro.

Et dixit ut dispéderet
eos: * si non Móyses elé-
ctus ejus stetisset in con-
fractiône in conspéctu ejus:

Ut avérteret iram ejus ne
dispéderet eos: * et pro
níhilo habuérunt terram
desiderábilem:

Non credidérunt verbo
ejus, et murmuravérunt in
tabernáculis suis: * non
exaudiérunt vocem Dñi.

Et elevávit manum suam
super eos: * ut prostérne-
ret eos in desérto:

Et ut dejíceret semen eó-
rum in natióibus: * et di-
spérgeret eos in regióibus.

Et initiáti sunt Beélphe-
gor: * et comedérunt sacri-
fícia mortuórum.

Et irritavérunt eum in ad-
inventiúnibus suis: * et mul-
tiplicáta est in eis ruína.

Et stetit Phínees, et placá-
vit: * et cessávit quassátio.

Et reputátum est ei in ju-
stítiam, * in generatióem
et generatióem usque in
sempitérnium.

Et irritavérunt eum ad Aquas contradictionis: * et vexátus est Móyses propter eos: quia exacerbavérunt spíritum ejus.

Et distínxit in lábiis suis: * non disperdidérunt Gentes, quas dixit Dñus illis.

Et commísti sunt inter Gentes, et didicérunt ópera eórum: et serviérunt sculptílibus eórum: * et factum est illis in scándalum.

Et imolavérunt fílios suos, * et fílias suas dæmóniis.

Et effudérunt sánguinem innocentem: * sánguinem filiórum suórum et filiárum suárum, quas sacrificavérunt sculptílibus Chánaan.

Et infécta est terra in sanguínibus, et contamináta est in opéribus eórum: * et fornicáti sunt in adinventiónibus suis.

Et irátus est furóre Dóminus in pópulum suum: * et abominátus est hæreditátem suam.

Et trádedit eos in manus Géntium: * et dominátisunt eórum qui odérunt eos.

Et tribulavérunt eos inimíci eórum, et humiliáti sunt sub mánibus eórum: * sæpe liberávit eos.

Ipsi autem exacerbavérunt eum in consílio suo: * et humiliáti sunt in iniquitatibus suis.

Et vidit cum tribularéntur: * et audívit oratióem eórum.

Et memor fuit testaménti sui: * et pœnítuit eum secundum multitudinem misericórdiæ suæ.

Et dedit eos in misericórdias * in conspéctu ómnium qui céperant eos.

Salvos nos fac Dómine Deus noster: * et cógrega nos de natióibus:

Ut confiteámur nómini sancto tuo: * et gloriémur in laude tua.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo et usque in sæculum: * et dicet omnis pópulus: Fiat, fiat.

Psalmus 106.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in sæculum misericórdia ejus.

Dicant qui redempti sunt a Dómino, quos redemit de manu inimíci: * et de regiónibus congregávit eos:

A solis ortu, et occásu: * ab aquilóne, et mari.

Erravérunt in solitúdine in inaquóso: * viam civitátis habitáculi non invénérunt.

Esuriéntes, et sitiéntes: * ánima eórum in ipsis defécit.

Et clamavérunt ad Dó-

minum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum erípuit eos.

Et dedúxit eos in viam rectam: * ut irent in civitatem habitatiónis.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia satiávit ánimam inánem: * et ánimam esuriéntem satiávit bonis.

Sedéntes in ténebris, et umbra mortis: * vinctos in mendicitate et ferro.

Quia exacerbavérunt elóquia Dei: * et consílium Altíssimi irritavérunt.

Et humiliátum est in labóribus cor eórum: * infirmáti sunt, nec fuit qui adjuváret.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Et edúxit eos de ténebris, et umbra mortis: * et vinctula eórum dirúpit.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Quia contrívit portas æreas: * et vectes férreos confrégit.

Suscépit eos de via iniquitátis eórum: * propter injustitias enim suas humiliáti sunt.

Omñem escam abomináta

est ánima eórum: * et appropinquavérunt usque ad portas mortis.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur: * et de necessitatibus eórum liberávit eos.

Misit verbum suum, et salvávit eos: * et erípuit eos de interitió nibus eórum.

Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et sacrificent sacrificium laudis: * et añúntient ópera ejus in exsultatióne.

Qui descéndunt mare in návibus, * faciéntes operatió nem in aquis multis.

Ipsi vidérunt ópera Dómini, * et mirabilia ejus in profúndo.

Dixit, et stetit spíritus procéllæ: * et exaltáti sunt fluctus ejus.

Ascéndunt usque ad cœlos, et descéndunt usque ad abyssos: * ánima eórum in malis tabescébat.

Turbáti sunt, et moti sunt sicut ébrius: * et omnis sapiéntia eórum devoráta est.

Et clamavérunt ad Dóminum cum tribularéntur, * et de necessitatibus eórum edúxit eos.

Et státuit procéllam ejus in auram: * et silué runt fluctus ejus.

Et lætáti sunt quia silué-

runt: * et deduxit eos in portum voluntatis eorum.

Confiteantur Dómino misericórdiæ ejus: * et mirabilia ejus filiis hóminum.

Et exáltent eum in ecclesiá plebis: * et in cátedra seniórú laudent eum.

Pósuit flúmina in désertum: * et éxitus aquárum in sitim.

Terram fructíferam in salúginem, * a malítia inhabitántium in ea.

Pósuit désertum in stagna aquárum: * et terram sine aqua in éxitus aquárum.

Et collocávit illic esuriéntes: * et constituérunt civitátem habitatiónis.

Et seminavérunt agros, et plantavérunt véneas: * et fecérunt fructum nativitátis.

Et benedíxit eis, et multiplicáti sunt nimis: * et juménta eórum non minorávit.

Et pauci facti sunt: * et vexáti sunt a tribulatióne malórum, et dolóre.

Effúsa est contéptio super príncipes: * et erráre fecit eos in invio, et non in via.

Et adjúvit paúperem de inópia: * et pósuit sicut oves famílias.

Vidébunt recti, et lætabúntur: * et omnis iníquitas oppilábit os suum.

Quis sápiens et custódiet hæc? * et intélliget misericórdias Dómini?

Ant. Vísitá nos Dómine in salutári tuo.

Ant. Confitébor Dómino.

Psalmus 107.

Parátum cor meum Deus, parátum cor meum: * cantábo, et psallam in glória mea.

Exsúrge glória mea, exsúrge psaltérium, et cíthara: * exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópulis Dómine: * et psallam tibi in natióibus.

Quia magna est super cœlos misericórdia tua: * et usque ad nubes véritas tua:

Exaltáre super cœlos Deus, et super omnem terram glória tua: * ut liberéntur dilécti tui.

Salvum fac dextera tua, et exaúdi me: * Deus locútus est in sancto suo:

Exsultábo, et dívidam Síchimam, * et convállem tabernaculórum dimétiar.

Meus est Gálaad, et meus est Manásses! * et Ephraïm suscéptio cápitis mei.

Juda rex meus: * Moab lebes spei meæ.

In Idumæam exténdam calceaméntum meum: * mihi alienígenæ amíci fácti sunt.

Quis dedúcet me in civitatem munitam? * quis dedúcet me usque in Idu-mæam?

Nonne tu Deus, qui repulisti nos, * et non exíbis Deus in virtútibus nostris?

Da nobis auxili-um de tribulatione: * quia vana salus hóminis.

In Deo faciémus virtutem: * et ipse ad níhilum dedúcet inimícos nostros.

Psalmus 108.

Deus laudem meam ne tacúeris: * quia os peccatóris, et os dolósi super me apértum est.

Locúti sunt advérsus me lingua dolósa, et sermónibus ódii circumdedérunt me: * et expugnavérunt me gratis.

Pro eo ut me dilígerent, detrahébant mihi: * ego autem orábam.

Et posuérunt advérsus me mala pro bonis: * et ódium pro dilectione mea.

Constitúe super eum peccatórem: * et diábolus stet a dextris ejus.

Cum judicátur, éxeat condemnátus: * et orátio ejus fiat in peccátum.

Fiant dies ejus pauci: * et episcopátum ejus accípiat alter.

Fiant filii ejus órphani: * et uxor ejus vídua.

Nutántes transferántur filii ejus, et mendícent: * et ejiciántur de habitatió-nibus suis.

Scrutétur fœnerátor omnemsubstántiam ejus: * et dirípiant aliéni labóres ejus.

Non sit illi adjútor: * nec sit qui misereátur pupíllis ejus.

Fiant nati ejus in intéri-tum: * in generatióne una deleátur nomen ejus.

In memóriam rédeat iní-quitas patrum ejus in conspéctu Dñi: * et peccátum matris ejus non deleátur.

Fiant contra Dñm semper, et dispéreat de terra memória eórum: * pro eo quod non est recordátus fácere misericórdiam.

Et persecútus est hómi-nem inopem, et mendícum, * et compúctum corde mortificáre.

Et diléxit maledictionem, et véniet ei: * et nóluit benedictionem, et elongábitur ab eo.

Et induit maledictionem sicut vestiméntum, * et intrávit sicut aqua in interi-óra ejus, et sicut óleum in óssibus ejus.

Fiat ei sicut vestiméntum, quo operítur: * et sicut zona, qua semper præcingitur.

Hoc opus eórum, qui detrahunt mihi apud Dñm: *

et qui loquúntur mala ad-
vérsus ánimam meam.

Et tu Dómine, Dómine,
fac mecum propter nomen
tuum: * quia suávis est mi-
sericórdia tua.

Libera me quia egénus, et
pauper ego sum: * et cor
meum conturbátum est in-
tra me.

Sicut umbra cum declí-
nat, ablátus sum: * et ex-
cússus sum sicut locústæ.

Génua mea infirmáta sunt
a jejúnio: * et caro mea im-
mutáta est propter óleum.

Et ego factus sum oppró-
brium illis: * vidérunt me,
et movérunt cápita sua.

Adjuva me Dómine Deus
meus: * salvum me fac
secúndum misericórdiam
tuam.

Et sciant quia manus tua
hæc: * et tu Dómine fe-
císti eam.

Maledícet illi, et tu be-
nedíces: * qui insúrgunt in
me, confundántur: servus
autem tuus lætábitur.

Induántur qui détrahunt
mihi, pudóre: * et operi-
ántur sicut diplóide confu-
sióne sua.

Confitébor Dómino nimis
in ore meo: * et in médio
multórum laudábo eum.

Quia ástitit a dextris
paúperis, * ut salvam fáce-

ret a persecuéntibus áni-
mam meam.

Ant. Confitébor Dómino
nimis in ore meo.

Per Annum. V. Dómine
exaúdi oratióem meam.

R. Et clamor meus ad te
véniat.

Pro B. Maria. V. Diffúsa
est grátia in lábiis tuis.

R. Proptérea benedíxit te
Deus in ætérnum.

Ad Laudes.

Ant. Benigne fac * in bona
voluntáte tua Dómine.

Ps. Miserére. 63.

Ant. Bonum est.

Psalmus 91.

Bonum est confitéri
Dño: * et psállere nó-
mini tuo Altíssime.

Ad annuntiándum mane
misericórdiam tuam: * et
veritátem tuam per noctem.

In decachódo, psaltério:
* cum cántico, in cíthara.

Quia delectásti me: Dó-
mine in factúra tua: * et
in opéribus mánuum tuá-
rum exsultábo.

Quam magnificáta sunt
ópera tua Dómine: * ni-
mis profúndæ factæ sunt
cogitatióes tuæ.

Vir insípiens non cognó-
scet: * et stultus non intél-
liget hæc.

Cum exórti fúerint peccatóres sicut foenum: * et apparúerint omnes, qui operántur iniquitátem:

Ut intéreant in sáeculum sáeculi: * tu autem Altíssimus in ætérnum Dómine.

Quóniam ecce inimíci tui Dómine, quóniam ecce inimíci tui períbunt: * et disperségéntur omnes, qui operántur iniquitátem.

Et exaltábitur sicut unicórnis cornu meum: * et senéctus mea in misericórdia úberi.

Et despéxit óculus meus inimícos meos: * et in insurgéntibus in me malignántibus áudiet auris mea.

Justus, ut palma florébit: * sicut cedrus Libani multiplicábitur.

Plantáti in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri florébunt.

Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: * et bene patiéntes erunt, ut annúntient:

Quóniam rectus Dóminus Deus noster: * et non est iníquitas in eo.

Ant. Bonum est confitéri Dómino.

Ant. Métuant Dóminum * omnes fines terræ.

Ps. Deus Deus meus. 19.

Ant. Date magnitúdinem.

Canticum Moysi.

Deut. 32.

Audíte cœli quæ loquor: * áudiat terra verba oris mei.

Concréscat ut plúvia doctrína mea, * fluat ut ros elóquium meum,

Quasi imber super herbam, et quasi stillæ super grámina. * Quia nomen Dómini invocábo.

Date magnificéntiam Deo nostro. * Dei perfécta sunt ópera, et omnes viæ ejus judícia:

Deus fidélis, et absque ulla iniquitáte, justus et rectus. * Peccavérunt ei, et non filii ejus in sórdibus:

Generátio prava atque perversa. * Hæccine reddis Dómino pópule stulte et insípiens?

Numquid non ipse est pater tuus, * qui possédit te, et fecit, et creávit te?

Meménto diérum antiquórum, * cógita generatiónes síngulas:

Intérroga patrem tuum, et annuntiábit tibi: * majóres tuos, et dicent tibi.

Quando dividébat Altíssimus Gentes: * quando separábat filios Adam,

Constítuit términos populórum * juxta númerum filiórum Israël.

Pars autem Dómini, pó-

pulus ejus: * Jacob funi-
culus hæreditátis ejus.

Invénit eum in terra de-
sérta, * in loco horróris, et
vastæ solitúdinis:

Circumdúxit eum, et dó-
cuit: * et custodívit quasi
pupíllam óculi sui.

Sicut áquila próvocans
ad volándum pullos suos, *

et super eos vólitans,
Expándit alas suas, et as-
súmpsit eum, * atque por-
távit in húmeris suis.

Dóminus solus dux ejus
fuit: * et non erat cum eo
deus aliénus.

Constituit eum super ex-
célsam terram: * ut com-
éderet fructus agrórum,

Ut súgeret mel de petra,
* oleúmque de saxo durís-
simo.

Butýrum de arménto, et
lac de óvibus * cum ádipe
agnórum, et ariétum filió-
rum Basan:

Et hircos cum medúlla
trítici, * et ságuinem uvæ
bíberet meracíssimum.

Incrassátus est diléctus,
et recalcitrávit: * incrassá-
tus, impinguátus, dilatátus,

Derelíquit Deum factórem
suum, * et recéssit a Deo
salutári suo.

Provocavérunt eum in
diis aliénis, * et in abomi-
natió nibus ad iracúndiam
concitavérunt.

Immolavérunt dæmóniis,
et non Deo, * diis, quos
ignorábant:

Novi recentésque vené-
runt, * quos non coluérunt
patres eórum.

Deum qui te génuít de-
reliquísti, * et oblítus es
Dómini creatóris tui.

Vidit Dóminus, et ad ira-
cúndiam concitátus est: *
quia provocavérunt eum
fílii sui et fíliæ.

Et ait: Abscóndam fáciem
meam ab eis, * et conside-
rábo novíssima eórum:

Generátio enim perversa
est, * et infidéles fílii.

Ipsi me provocavérunt in
eo, qui non erat Deus, * et
irritavérunt in vanitátibus
suis:

Et ego provocábo eos in
eo, qui non est pópulus, *
et in gente stulta irritábo
illos.

Ignis succénsus est in fu-
róre meo, * et ardébit us-
que ad inférni novíssima:

Devorabítque terram cum
gérmine suo, * et móntium
fundaménta combúret.

Congregábo super eos
mala, * et sagíttas meas
complébo in eis.

Consuméntur fame, * et
devorábunt eos aves morsu
amaríssimo:

Dentes bestiárum immít-
tam in eos, * cum furóre

trahéntium super terram,
atque serpéntium.

Foris vastábit eos glá-
dius, et intus pavor, * júve-
nem simul ac vírginem, la-
cténtem cum hómine sene.

Dixi: Ubinam sunt? *
cessáre fáciam ex homíni-
bus memóriam eórum.

Sed propter iram inimi-
córum dístuli: * ne forte
superbírent hostes eórum,

Et dícerent: Manus no-
stra excélsa, et non Dómi-
nus, * fecit hæc ómnia.

Gens absque consílio est,
et sine prudéntia. * Uti-
nam sáperent, et intellige-
rent, ac novíssima provi-
derént.

Quómodo ~~in~~ persecuátur
unus mille, * et duo fugent
decem míllia?

Nonne ídeo, quia Deus
suus véndidit eos, * et Dó-
minus conclúsit illos?

Non enim est Deus no-
ster ut dii eórum: * et ini-
míci nostri sunt júdices.

De vínea Sodomórum, ví-
nea eórum, * et de subur-
bánis Gomórrhæ:

Uva eórum uva fellis, *
et botri amaríssimi.

Fel draconum vinum eó-
rum, * et venénium áspi-
dum insanábile.

Nonne hæc cóndita sunt
apud me, * et signáta in
thesaúris meis?

Mea est últio, et ego re-
tríbuam in témpore, * ut
labátur pes eórum:

Juxta est dies perditiónis,
* et adesse festínant témpo-
ra.

Judicábit Dóminus pópu-
lum suum, * et in servis
suis miserébitur:

Vidébit quod infirmáta sit
manus, * et clausi quoque
defecérunt, residuíque con-
súpti sunt.

Et dicet: Ubi sunt dii eó-
rum, * in quibus habébant
fidúciam?

De quorum víctimis com-
edébant ádipes, * et bibé-
bant vinum libáminum.

Surgant, et opituléntur
vobis, * et in necessitaté
vos prótegant.

Vidéte quod ego sim so-
lus, * et non sit álius Deus
præter me:

Ego occídám, et ego ví-
vere fáciam: percútiam, et
ego sanábo, * et non est
qui de manu mea possit
erúere.

Levábo ad cœlum manum
meam, et dicam: * Vivo
ego in ætérnum.

Si acúero ut fulgur glá-
dium meum, * et arripúerit
judícium manus mea:

Reddam ultiónem hósti-
bus meis, * et his qui odé-
runt me retríbuam.

Inebriábo sagíttas meas

sánguine, * et gládus meus
devorábit carnes,

De cruóre occisórum, * et
de captivitáte, nudáti ini-
micórum cápitis.

Laudáte Gentes pópulum
ejus, * quia sánguinem ser-
vórum suórum ulciscétur:

Et vindíctam retribuet in
hostes eórum, * et propí-
tius erit terræ pópuli sui.

Ant. Date magnítudinem
Deo nostro.

Ant. In cýmbalis beneso-
nántibus * laudáte Deum.

Ps. Laudáte Dóminum de
cœlis. 21.

Capitulum. Rom. 13. d.

Nox præcëssit, dies au-
tem appropinquávit.
Abjiciámus ergo ópera te-
nebrárum, et induámur ar-
ma lucis. Sicut in die ho-
néste ambulémus.

Hymnus.

Auróra jam spargit po-
lum:

Terris dies illábitur:

Lucis resúltat spículum:

Discédát omne lúbricum.

Phantásma noctis éxsulet:
Mentis reátus córruat:

Quidquid tenébris hórrí-
dum

Nox áttulit culpæ, cadat.

Ut mane, quod nos últi-
mum

Hic deprecámur cérnui,

Cum luce nobis éffluat,
Hoc dum canóre cóncre-
pat.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Repléti sumus mane
misericórdia tua. **R.** Ex-
sultávimus, et delectáti su-
mus.

Ad Bened. Ant. Illumi-
náre * Dómine his, qui in
ténébris sedent, et dirige
pedes nostros in viam pa-
cis, Deus Israël.

Preces, quando dicendæ sunt,
habentur supra in FERIA II. 66.

Dominica ad Vesperas.

Pater noster. Ave María.

V. Deus in adjutórium. 19.

Ant. Dixit Dóminus.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dó-
mino meo: * Sede
a dextris meis:

Donec ponam inimícos
tuos, * scabéllum pedum
tuórum.

Virgam virtútis tuæ emít-
tet Dóminus ex Sion: *
domináre in médio inimi-
córum tuórum.

Tecum princípium in die
virtútis tuæ in splendóri-

bus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Jurávit Dñs, et non poenitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secúndum ór-dinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrén-te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dixit Dñs Dómino meo: Sede a dextris meis.

Ant. Fidélia.

Psalmus 110.

Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: * in consílio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisíta in omnes voluntátes ejus.

Conféssio et magnificéntia opus ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirábíl-ium suórum, miséricors et miserátor Dñs: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtútem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditátem Géntium: * ópera mánuum ejus véritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi, * facta in veritáte et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * inítium sapiéntiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudátio ejus manet in sæculū sæculi.

Ant. Fidélia ómnia mandáta ejus: confirmáta in sæculum sæculi.

Ant. In mandátis.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generátio rectórum benedicétur.

Glória, et divítiae in domo ejus: * et justítia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória æténa erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum

est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit pauperibus: justítia ejus manet in sáeculum sáeculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fremet et tabéscet: * desidérium peccatórum peribit.

Ant. In mandátis ejus cupit nimis.

Ant. Sit nomen Dómini.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sáeculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília respicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Sit nomen Dómini benedíctum in sáecula.

Ant. Nos qui vivimus.

Psalmus 113.

In éxitu Israël de Ægypto, * domus Jacob de pópulo bárbaro:

Facta est Judæa sanctificatio ejus, * Israël potéstas ejus.

Mare vidit, et fugit: * Jordánis convérsus est retrórsus.

Montes exsultavérunt ut arietes, * et colles sicut agni óvium.

Quid est tibi mare quod fugísti: * et tu Jordánis, quia convérsus es retrórsus?

Montes exsultástis sicut arietes, * et colles sicut agni óvium.

A fácie Dómini mota est terra, * a fácie Dei Jacob.

Qui convértit petram in stagna aquárum, * et rupem in fontes aquárum.

Non nobis Dómine, non nobis: * sed nómini tuo da glóriam.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * nequándo dicant Gentes: Ubi est Deus eórum?

Deus autem noster in cœlo: * ómnia quacúmque vóluit, fecit.

Simulácra Géntium argéntum, et aurum, * ópera mánuum hóminum.

Os habent, et non loquén-
tur: * óculos habent, et
non vidébunt.

Aures habent, et non aú-
dient: * nares habent, et
non odorábunt.

Manus habent, et non pal-
pábunt: pedes habent, et
non ambulábunt: * non
clamábunt in gútture suo.

Símiles illis fiant qui fá-
ciunt ea: * et omnes qui
confidunt in eis.

Domus Israël sperávit in
Dómino: * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Domus Aaron sperávit in
Dómino: * adjútor eórum
et protéctor eórum est.

Qui timent Dñm, speravé-
runt in Dño: * adjútor eó-
rum et protéctor eórum est.

Dóminus memor fuit no-
stri: * et benedíxit nobis:

Benedíxit dómui Israël: *
benedíxit dómui Aaron.

Benedíxit ómnibus, qui ti-
ment Dóminum, * pusíllis
cum majóribus.

Adjíciat Dóminus super
vos: * super vos, et super
fílios vestros.

Benedícti vos a Dño, * qui
fecit cœlum, et terram.

Cœlum cœli Dómino: *
terram autem dedit fíliis
hóminum.

Non mórtui laudábunt te
Dñe: * neque omnes, qui
descéndunt in inférnum.

Sed nos qui vívimus, be-
nedícimus Dño, * ex hoc
nunc et usque in sœculum.

Ant. Nos qui vívimus, be-
nedícimus Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum, et Deus totíus conso-
latiónis, qui consolátur nos
in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Lucis Creátor óptime
Lucem diérum prófe-
rens,
Primórdiis lucis novæ,
Mundi parans originem:

Qui mane junctum vésperi
Diem vocári præcipis:
Illábitur tetrum chaos,
Audi preces cum flétibus.

Ne mens graváta crimine,
Vitæ sit exsul múnere,
Dum nil perénne cógitat,
Seséque culpis fligat.

Cœléste pulset óstium:
Vitále tollat præmium:
Vitémus omne nóxium:
Purgémus omne péssimum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sœcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Prædictus Hymnus cum suo
 V. dicitur a Dom. III. post Pentec.
 usque ad Adventum, Capit. vero
 prædictum dicitur in eisdem
 Dom. Dicitur etiam in fer. Offic.
 ab Oct. Pentecostes usque ad
 Adventum. Similiter et V.; Ant.
 autem cum Ps. semper dicuntur
 ut supra, quando fit Offic. de Dom.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea
 Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus
 * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem
 ancillæ suæ: * ecce enim
 ex hoc beátam me dicent
 omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna
 qui potens est: * et san-
 ctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a
 progénie in progénies * ti-
 méntibus eum.

Fecit poténtiam in brá-
 chio suo: * dispérsit su-
 pérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de se-
 de, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis:
 * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum
 suum, * recordátus miseri-
 córdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres
 nostros, * Abraham, et sé-
 mini ejus in sæcula.

Glória Patri.

Deinde dicitur Antiphona et
 Oratio propria.

Feria secunda ad Vesperas.

Ant. Inclínávit.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam exaú-
 diet Dóminus * vo-
 cem oratiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
 suam mihi: * et in diébus
 meis invocábo.

Circumdederunt me doló-
 res mortis: * et perícula
 inférni invenérunt me.

Tribulatiónem et dolórem
 invéni: * et nomen Dómini
 invocávi.

O Dómine líbera ánimam
 meam: * miséricors Dómi-
 nus, et justus, et Deus no-
 ster miserétur.

Custódiens párvulos Dó-
 minus: * humiliátus sum,
 et liberávit me.

Convértere ánima mea in
 réquiem tuam: * quia Dó-
 minus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam me-
 am de morte: * óculos meos
 a lácrimis, pedes meos a
 lapsu.

Placébo Dómino * in re-
 gióne vivórum.

Ant. Inclínávit Dóminus
 aurem suam mihi.

Ant. Crédidi.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod lo-
 cútus sum: * ego autem
 humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo:
* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino,
* pro ómnibus, quæ retri-
buit mihi?

Cálicem salutáris accípi-
am: * et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam coram omni pópulo
ejus: * pretiósá in conspé-
ctu Dómini mors sanctó-
rum ejus:

O Dómine quia ego ser-
vus tuus: * ego servus tu-
us, et fílius ancillæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: *
tibi sacrificábo hóstiam
laudis, et nomen Dómini
invocábo.

Vota mea Dómino red-
dam in conspéctu omnis
pópuli ejus: * in átriis do-
mus Dómini, in médio tui
Jerúsalem.

Ant. Crédidi, propter quod
locútus sum.

Ant. Laudáte.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes
Gentes: * laudáte eum
omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est
super nos misericórdia
ejus: * et véritas Dómini
manet in ætérnum.

Ant. Laudáte Dóminum
omnes Gentes.

Ant. Clamávi.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audivit me.

Dómine libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugnábant
me gratis.

Ant. Clamávi, et exaudi-
vit me.

Ant. Unde véniet.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in
montes, * undé véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, *
qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiódinem
pedem tuum: * neque dor-
mítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custódit
Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te:
* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo: * custódiat áni-
mam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intrói-
tum tuum, et éxitum tuum:
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

Ant. Unde véniet auxili-
um mihi.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater
Dómini nostri Jesu
Christi, Pater misericordiá-
rum, et Deus totíus consola-
tiónis, qui consolátur nos
in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Imménse cœli Cónditor,
Qui mixta ne confúnde-
rent,

Aquæ fluénta dívidens,
Cœlum dedísti límitem.

Firmans locum cœlesti-
bus,

Simúlque terræ rívulis;
Ut unda flammas témparet,
Terræ solum ne díssipent.

Infúnde nunc, piíssime,
Donum perénnis grátiae:
Fraudis novæ ne cásibus
Nos error átterat vetus.

Lucem fides adaúgeat:
Sic lúminis jubar ferat:
Hæc vana cuncta próterat:
Hanc falsa nulla cómpri-
mant.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Magnífi-
cat * ánima mea Dóminum,
quia respéxit Deus humili-
tátem meam.

In Feriis Quatuor Temporum,
et Vigiliarum, quæ jejunantur,
post Ant. ad Magnificat, dicun-
tur sequentes Preces flexis geni-
bus, si dicendæ sint.

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. totum dici-
tur clara voce.

V. Et ne nos indúcas in
tentatiónem. **R.** Sed libera
nos a malo.

V. Ego dixi: Dñe mise-
rere mei. **R.** Sana ánimam
meam, quia peccávi tibi.

V. Convértere Dómine
úsquequo. **R.** Et deprecá-
bilis esto super servos tuos.

V. Fiat misericórdia tua
Dómine super nos. **R.**
Quemádmódum sperávi-
mus in te.

V. Sacerdótes tui indu-
ántur justítiam. **R.** Et san-
cti tui exsúltent.

V. Dómine salvum fac
regem. **R.** Et exaúdi nos in
die, qua invocáverimus te.

V. Salvum fac pópulum tuum Dómine, et bédedic hæreditáti tuæ. **R.** Et rege eos, et extólle illos usque in ætérnum.

V. Meménto congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab initio.

V. Fiat pax in virtúte tua. **R.** Et abundántia in túribus tuis.

V. Orémus pro fidélibus defúctis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine, et lux perpétua lúceat eis.

V. Requíescant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Pro afflíctis et captívis. **R.** Líbera eos Deus Israël ex ómnibus tribulatióibus suis.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

Deinde dicitur

Ps. 50. Miserére mei Deus. **ut in fer. 2. ad Laud. 63.**

Finito Psalmo, dicitur

V. Dómine Deus virtútum convérte nos. **R.** Et osténde fáciem tuam, et salví érimus.

V. Exsúrge Christe, ádjuva nos. **R.** Et líbera nos propter nomen tuum.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio, quando propria non assignatur, dicitur de Dom. præced., ut habetur in Proprio de Tempore.

Ant. cum Ps. semper dicuntur ad Vesp. in Offic. fer., ut hic in Psalt.: Hymni vero ab Oct. Pentec. usque ad Adventum; Ant. autem ad Magnificat eodem tempore.

Feria tertia ad Vesperas.

Ant. In domum Dómini.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini ibimus.

Stantes erant pedes nostri, * in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-tur ut civitas: * cujus participatio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudicio, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem, * et abundantia diligentibus te:

Fiat pax in virtute tua: * et abundantia in turribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquēbar pacem de te:

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsi bona tibi.

Ant. In domum Dómini lætantes ibimus.

Ant. Qui hábitas.

Psalmus 122.

Ad te levavi oculos meos, * qui hábitas in coelis.

Ecce sicut oculi servorum, * in manibus dominorum suorum,

Sicut oculi ancillæ in manibus dominæ suæ: * ita oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum donec misereatur nostri.

Miserere nostri Dómine, miserere nostri: * quia multum replēti sumus despectione:

Quia multum replēta est anima nostra: * opprobrium abundantibus, et despectio superbis.

Ant. Qui hábitas in coelis, miserere nobis.

Ant. Adjutorium.

Psalmus 123.

Nisi quia Dóminus erat in nobis, dicat nunc Israël: * nisi quia Dóminus erat in nobis.

Cum exsurgerent homines in nos, * forte vivos deglutissent nos:

Cum irasceretur furor eorum in nos, * forsitan aqua absorbuisset nos.

Torrentem pertransivit anima nostra: * forsitan pertransisset anima nostra aquam intolerabilem.

Benedictus Dóminus * qui non dedit nos, in captiōnem dentibus eorum.

Anima nostra sicut passer erēpta est * de láqueo venantium:

Láqueus contritus est, * et nos liberati sumus.

Adjutorium nostrum in nómine Dómini, * qui fecit coelum et terram.

Ant. Adjutorium nostrum in nómine Dómini.

Ant. Bénefac.

Psalmus 124.

Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: * non commovēbitur in ætérnum, qui hábitat in Jerúsalem.

Montes in circúitu ejus: * et Dóminus in circúitu populi sui, ex hoc nunc et usque in sæculum.

Quia non relinquet Dóminus virgam peccatorum super sortem justorum: * ut non extēdant justi ad iniquitatem manus suas.

Bénefac Dómine bonis, * et rectis corde.

Declinantes autem in obligationes adducet Dñs cum operantibus iniquitatem: * pax super Israël.

Ant. Benefac Domine bonis, et rectis corde.

Ant. Facti sumus.

Psalmus 125.

In convertendo Dominus captivitatem Sion: * facti sumus sicut consolati:

Tunc repletum est gaudio os nostrum: * et lingua nostra exultatione.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificavit Dominus facere cum eis.

Magnificavit Dominus facere nobiscum: * facti sumus laetantes.

Converte Domine captivitatem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui seminant in lacrimis, * in exultatione metent.

Euntes ibant et flebant, * mittentes semina sua.

Veniētes autem venient cum exultatione, * portantes manipulos suos.

Ant. Facti sumus sicut consolati.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, et Pater Domini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus.

Telluris alme Conditor,
Mundi solum qui se-
parans,

Pulsis aquae moléstis,
Terram dedisti imobilem:

Ut germen aptum profe-
rens,

Fulvis decora floribus,
Foecunda fructu sisteret,
Pastumque gratum redderet.

Mentis perustae vulnera
Munda virore gratiae:
Ut facta fletu diluat,
Motusque pravos atterat.

Jussis tuis obtemperet:
Nullis malis appropinquet:
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis ictum nesciat.

Praesta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spiritu Paracrito
Regnans per omne saeculum. Amen.

V. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Ad Magnif. Ant. Exsultet
* spiritus meus in Deo salu-
tari meo.

Preces, si dicendae sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 145.

**Feria quarta
ad Vesperas.**

Ant. Non confundetur.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáverit domum, * in vanum laboráverunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini filii: merces fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Non confundétur cum loquétur inimícis suis in porta.

Ant. Beáti.

Psalmus 127.

Beáti omnes, qui timent Dóminum, * qui ámbulant in viis ejus.

Labóres mánuum tuárum quia manducábis: * beátus es, et bene tibi erit.

Uxor tua sicut vitis abúndans, * in latéribus domus tuæ.

Fílii tui sicut novéllæ oli-

várum, * in circúitu mensæ tuæ.

Ecce sic benedicétur homo, * qui timet Dóminum.

Benedícat tibi Dóminus ex Sion: * et vídeas bona Jerúsalem ómnibus diébus vitæ tuæ.

Et vídeas filios filiórum tuórum, * pacem super Israël.

Ant. Beáti omnes, qui timent Dóminum.

Ant. Sæpe.

Psalmus 128.

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea, * dicat nunc Israël:

Sæpe expugnáverunt me a juventúte mea: * étenim non potuérunt mihi.

Supra dorsum meum fabricáverunt peccatóres: * prolongáverunt iniquitátem suam.

Dóminus justus concídit cervíces peccatórum: * confundántur et convertántur retrórsus omnes, qui odérunt Sion.

Fiant sicut fœnum tectórum: * quod priúsqvam evellátur, exáruit:

De quo non implévit manum suam qui metit, * et sinum suum qui manípulos cólligit.

Et non dixérunt qui præteríbant: Benedíctio Dñi super vos: * benedíximus vobis in nómine Dómini.

Ant. Sæpe expugnâverunt me a juventute mea.

Ant. De profundis.

Psalmus 129.

De profundis clamavi ad te Dómine: * Dómine exaudi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendentes, * in vocem deprecationis meæ.

Si iniquitates observaveris Dómine: * Dómine quis sustinebit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit anima mea in verbo ejus: * speravit anima mea in Dómino.

A custodia matutina usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericordia: * et copiosa apud eum redemptio.

Et ipse redimet Israël, * ex omnibus iniquitatibus ejus.

Ant. De profundis clamavi ad te Dómine.

Ant. Speret.

Psalmus 130.

Dómine non est exaltatum cor meum: * neque elati sunt oculi mei.

Neque ambulavi in magnis: * neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam: * sed exaltavi animam meam:

Sicut ablactatus est super matre sua, * ita retributio in anima mea.

Speret Israël in Dómino, * ex hoc nunc et usque in sæculum.

Ant. Speret Israël in Dómino.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, et Pater Dómini nostri Jesu Christi, Pater misericordiarum, et Deus totius consolationis, qui consolatur nos in omni tribulatione nostra.

Hymnus.

Cœli Deus sanctissime,
Qui lúcidas mundi plagas

Candore pingis igneo,
Augens decoro lumine:

Quarto die qui flámeam
Dum solis accendis rotam,
Lunæ ministras ordinem,
Vagósque cursus siderum:

Ut nóctibus, vel lúmini
Diremptionis términum,
Primórdiis et ménsium
Signum dares notíssimum;

Expélle noctem córdium:
Abstérge sordes méntium:
Resólve culpæ vínculum:
Evérte moles críminum.

Præsta, Pater piissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Respéxit * Dóminus humilitátem meam, et fecit in me magna, qui potens est.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 145.

Feria quinta ad Vesperas.

Ant. Et omnis.

Psalmus 131.

Memento Dñe David, * et omnis mansuetudinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introiero in tabernaculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum oculis meis, * et pálpebris meis dormitatióem:

Et réquiem temporibus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introibimus in tabernaculum ejus: * adorábimus in loco, ubi steterunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatióis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justítiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodierint fílii tui testaméntum meum, * et testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et fílii eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatióem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedícens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatióne exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimicos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Ant. Et omnis mansuetudinis ejus.

Ant. Ecce.

Psalmus 132.

Ecce quam bonum, et quam jucundum * habitare fratres in unum:

Sicut unguentum in capite, * quod descendit in barbam, barbam Aaron,

Quod descendit in oram vestimenti ejus: * sicut ros Hermon, qui descendit in montem Sion.

Quoniam illic mandavit Dominus benedictionem, * et vitam usque in sæculum.

Ant. Ecce quam bonum, et quam jucundum habitare fratres in unum.

Ant. Omnia.

Psalmus 134.

Laudate nomen Domini, * laudate servi Dñm.

Qui statis in domo Domini, * in atriiis domus Dei nostri.

Laudate Dominum, quia bonus Dñs: * psallite nomini ejus, quoniam suave.

Quoniam Jacob elegit sibi Dominus, * Israël in possessionem sibi.

Quia ego cognovi quod magnus est Dominus, * et Deus noster præ omnibus diis.

Omnia quæcumque voluit, Dominus fecit in cœlo, et

in terra, * in mari, et in omnibus abyssis.

Educens nubes ab extremo terræ: * fulgura in pluviam fecit.

Qui producit ventos de thesauris suis: * qui percussit primogenita Ægypti ab homine usque ad pecus.

Et misit signa, et prodigia in medio tui Ægypte: * in Pharaonem, et in omnes servos ejus.

Qui percussit gentes multas: * et occidit reges fortes:

Sehon regem Amorrhæorum, et Og regem Basan, * et omnia regna Chanaan.

Et dedit terram eorum hæreditatem, * hæreditatem Israël populo suo.

Domine nomen tuum in æternum: * Domine memoriæ tuum in generationem et generationem.

Quia judicabit Dominus populum suum: * et in servis suis deprecabitur.

Simulacra Gentium argentum, et aurum, * opera manuum hominum.

Os habent, et non loquuntur: * oculos habent, et non videbunt.

Aures habent, et non audient: * neque enim est spiritus in ore ipsorum.

Similes illis fiant qui faciunt ea: * et omnes, qui confidunt in eis.

Domus Israël benedícite Dómino: * domus Aaron benedícite Dómino.

Domus Levi benedícite Dómino: * qui timétis Dóminum, benedícite Dómino.

Benedíctus Dóminus ex Sion, * qui hábitat in Jerúsalem.

Ant. Omnia quaecúmque vóluit Dóminus fecit.

Ant. Quóniam in ætérnum.

Psalmus 135.

Confitémini Dómino quóniam bonus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo deórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui facit mirabília magna solus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit cœlos in intellectu: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui firmávit terram super aquas: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui fecit luminária magna: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Solem in potestátem diéi: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Lunam, et stellas in potestátem noctis: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit Ægýptum cum primogénitis eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui edúxit Israël de médio eórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

In manu poténti, et bráchio excélso: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui divisit Mare rubrum in divisiónes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et edúxit Israël per médium ejus: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et excússit Pharaónem, et virtútem ejus in Mari rubro: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui tradúxit pópulum suum per desértum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui percússit reges magnos: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et occídit reges fortes: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Sehon regem Amorrhæórum: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et Og regem Basan: * quóniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et dedit terram eorum hæreditatem: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Hæreditatem Israël servo suo: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Quia in humilitate nostra memor fuit nostri: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Et redemit nos ab inimicis nostris: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Qui dat escam omni carni: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Deo cœli: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Confitémini Dómino dominorum: * quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Quoniam in ætérnum misericórdia ejus.

Ant. Hymnum cantáte.

Psalmus 136.

Super flúmina Babylónis, illic sédimus et flévimus: * cum recordarémur Sion:

In salícibus in médio ejus, * suspéndimus órgana nostra.

Quia illic interrogavérunt nos, qui captívos duxérunt nos, * verba cantiónum:

Et qui abduxérunt nos: * Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Quómodo cantábimus cánticum Dómini * in terra aliéna?

Si oblítus fúero tui Jerúsalem, * oblivióni detur dextera mea.

Adhæreat lingua mea faúcibus meis, * si non meminero tui:

Si non proposúero Jerúsalem, * in princípío lætitiæ meæ.

Memor esto Dómine filiórum Edom, * in die Jerúsalem:

Qui dicunt: Exinaníte, exinaníte * usque ad fundaméntum in ea.

Fília Babylónis mísera: * beátus, qui retríbuet tibi retributióem tuam, quam retribuísti nobis.

Beátus, qui tenébit, * et allidet párvulos tuos ad petram.

Ant. Hymnum cantáte nobis de cánticis Sion.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedíctus Deus, et Pater Dñi nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totiús consolatióis, qui consolátur nós in omni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Magnæ Deus poténtiæ, Qui fértili natos aqua Partim relínquis gúrgiti, Partim levas in aëra.

Demersa lymphis ímpri-
mens,

Subvécta cœlis érigens:
Ut stirpe ab una pródita,
Díversa répleant loca:

Largire cunctis sérvulis,
Quos mundat unda sán-
guinis,

Nescíre lapsus críminum,
Nec ferre mortis tædium.

Ut culpa nullum déprimat:
Nullum éfferat jactántia:
Elísa mens ne cóncidat:
Eláta mens ne córruat.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Fac De-
us * poténtiam in bráchio
tuo: dispérde supérbos, et
exálta húmiles.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 145.

Feria sexta ad Vesperas.

Ant. In conspéctu.

Psalmus 137.

Confitébor tibi Dómi-
ne in toto corde
meo: * quóniam au-
disti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum
psallam tibi: * adorábo ad

templum sanctum tuum, et
confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et
veritáte tua: * quóniam
magnificásti super omne,
nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invo-
cávero te, exaúdi me: *
multiplicábis in ánima mea
virtútem.

Confiteántur tibi Dómine
omnes reges terræ: * quia
audiérunt ómnia verba oris
tui:

Et cantent in viis Dómi-
ni: * quóniam magna est
glória Dómini.

Quóniam excélsus Dómi-
nus, et humília réspicit: *
et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio
tribulatiónis, vivificábis
me: * et super iram inimi-
córum meórum extendísti
manum tuam, et salvum
me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro
me: * Dómine misericór-
dia tua in sæculum: ópera
mánuum tuárum ne de-
spicias.

Ant. In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi Deus
meus.

Ant. Dómine.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et
cognovísti me: * tu cog-
novísti sessiόνem meam,
et resurrectiόνem meam.

Intellexísti cogitatíones meas de longe: * sémitam meam, et funículum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antiqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirábilia ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum viderunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurrexi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinem declináte a me:

Quia dicitis in cogitatíone: * accipient in vanitáte civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Dómine probásti me, et cognovísti me.

Ant. A viro iníquo.

Psalmus 139.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * a viro iníquo éripe me.

Qui cogitavérunt iniquitátes in corde: * tota die constituébant prælia.

Acuérunt linguas suas sicut serpéntis: * venenum áspidum sub lábiis eórum.

Custódi me Dómine de manu peccatóris: * et ab homínibus iníquis éripe me.

Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos: * abscondérunt supérbi láqueum mihi:

Et funes extendérunt in láqueum: * juxta iter scándalum posuérunt mihi.

Dixi Dómino: Deus meus es tu: * exaúdi Dómine vocem deprecationis meæ.

Dómine, Dómine virtus salútis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli:

Ne tradas me Dómine a desidério meo peccatóri: * cogitavérunt contra me, ne derelínquas me, ne forte exalténtur.

Caput circúitus eórum: * labor labiórurn ipsórum opériet eos.

Cadent super eos carbó-

nes, in ignem dejícies eos: * in misériis non subsístent.

Vir linguósus non dirigétur in terra: * virum injústum mala cápient in in-
térítu.

Cognóvi quia fáciét Dóminus judícium inopis: * et vindíctam paúperum.

Verúmtamen justí confitebúntur nómini tuo: * et habitábunt recti cum vultu tuo.

Ant. A viro iníquo líbera me Dómine.

Ant. Dómine.

Psalmus 140.

Dómine clamávi ad te, exaúdi me: * inténde voci meæ, cum clamávero ad te.

Dirigátur orátio mea sicut incénsus in conspéctu tuo: * elevátio mánuum meárum sacrificium vespertínus.

Pone Dómine custódiam ori meo: * et óstium circumstántiæ lábiis meis.

Non declínes cor meum in verba malítiæ, * ad excusándas excusatiónes in peccátis.

Cum homínibus operántibus iniquitátem: * et non comunicábo cum eléctis eórum.

Corrípiet me justus in misericórdia, et increpábit me: * óleum autem pecca-

tóris non impínguet caput meum.

Quóniam adhuc et orátio mea in beneplácitis eórum: * absórpti sunt juncti petræ júdices eórum.

Aúdiunt verba mea quóniam potuérunt: * sicut crassitúdo terræ erúpta est super terram.

Dissipáta sunt ossa nostra secus inférnum: * quia ad te Dómine, Dómine óculi mei: in te sperávi, non aúferas ánimam meam.

Custódi me aláqueo, quem statuérunt mihi: * et a scándalis operántium iniquitátem.

Cadent in retiáculo ejus peccatóres: * singuláriter sum ego donec tránseam.

Ant. Dómine clamávi ad te, exaúdi me.

Ant. Pórtio mea.

Psalmus 141.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * voce mea ad Dóminum deprecátus sum:

Effúndo in conspéctu ejus oratióem meam, * et tribulatióem meam ante ipsum pronúntio.

In deficiéndo ex me spíritum meum, * et tu cognovísti sémitas meas.

In via hac, qua ambulábam, * abscondérunt láqueum mihi.

Considerábam ad dexteram et vidébam: * et non erat qui cognósceret me.

Périit fuga a me, * et non est qui requírat ánimam meam.

Clamávi ad te Dómine, * dixi: Tu es spes mea, pórtio mea in terra vivéntium.

Inténde ad deprecatióem meam: * quia humiliátus sum nimis.

Libera me a persecuéntibus me: * quia confortáti sunt super me.

Educ de custódia ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: * me expéctant justí, donec retríbuas mihi.

Ant. Pórtio mea Dómine sit in terra vivéntium.

Capitulum. 2. Cor. 1.

Benedictus Deus, et Pater Dñi nostri Jesu Christi, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui consolátur nos in ómni tribulatióne nostra.

Hymnus.

Hóminis supérne Cónditor,
Qui cuncta solus órдинans,
Humum jubes producere
Reptántis et feræ genus:

Et magna rerum córpora,
Dictu jubéntis vívida,
Per témporum certas vices
Obtemperáre sérvulis:

Repélle, quod cupídinis
Ciénte vi nos impetit,
Aut móribus se súggerit,
Aut áctibus se intérsarit.

Da gaudiórum præmia,
Da gratiárum múnera:
Dissólve litis víncula:
Astrínge pacis fœdera.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Dirigátur Dómine orá-
tio mea. **R.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Ad Magnif. Ant. Depó-
suit * poténtes, sanctos per-
sequéntes: et exaltávit hú-
miles, Christū confiténtes.

Preces, si dicendæ sint, habentur supra in Vesp. Fer. II. 145.

Sabbato ad Vesperas.

Ant. Benedictus.

Psalmus 143.

Benedíctus Dóminus
Deus meus, qui do-
cet manus meas ad
prælium, * et dígitos meos
ad bellum.

Misericórdia mea, et re-
fúgium meum: * suscep-
tor meus, et liberátor meus:

Protéctor meus, et in ipso
sperávi: * qui subdit pó-
pulum meum sub me.

Dómine quid est homo,
quia innotuísti ei? * aut
filius hóminis, quia répu-
tas eum?

Homo vanitáti símilis fa-
ctus est: * dies ejus sicut
umbra prætereunt.

Dómine inclína cœlos tu-
os, et descénde: * tange
montes, et fumigábunt.

Fúlgura coruscationem,
et dissipábis eos: * emítte
sagíttas tuas, et conturbá-
bis eos:

Emítte manum tuam de
alto, éripe me, et libera
me de aquis multis: * de
manu filiórum alienórum.

Quorum os locútum est
vanitátem: * et dextera eó-
rum, dextera iniquitátis.

Deus cánticum novum
cantábo tibi: * in psaltério,
decachórdo psallam tibi.

Qui das salutem régibus:
* qui redemísti David ser-
vum tuum de gládio ma-
ligno: éripe me.

Et érue me de manu filió-
rum alienórum, quorum
os locútum est vanitátem:
* et dextera eórum, dex-
tera iniquitátis:

Quorum filii, sicut no-
vellæ plantatiónes * in ju-
ventúte sua.

Filiæ eórum compósitæ:
* circumornátæ ut similitú-
do templi.

Promptuária eórum ple-

na, * eructántia ex hoc in illud.

Oveseórum foetósæ, abundántes in egréssibus suis: * boves eórum crassæ.

Non est ruína macériæ, neque tránsitus: * neque clamor in platéis eórum.

Beátum dixerunt pópulum, cui hæc sunt: * beátus pópulus, cujus Dóminus Deus ejus.

Ant. Benedíctus Dóminus Deus meus.

Ant. Per singulos dies.

Psalmus 144.

Exaltábo te Deus meus rex: * et benedicam nómini tuo in sæculum, et in sæculum sæculi.

Per singulos dies benedicam tibi: * et laudábo nomen tuum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magnus Dóminus et laudábilis nimis: * et magnitudinis ejus non est finis.

Generátio et generátio laudábit ópera tua: * et poténtiam tuam pronuntiábunt.

Magnificéntiam et glóriæ sanctitátis tuæ loquéntur: * et mirabilia tua narrábunt.

Et virtútem terribílium tuórum dicent: * et magnitudinem tuam narrábunt.

Memóriam et abundántiæ suavitátis tuæ eructábunt: * et justítia tua exsultábunt.

Miserátor et miséricors Dóminus: * pátiens, et multum miséricors.

Suávis Dóminus univér-sis: * et miseratiónes ejus super ómnia ópera ejus.

Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua: * et sancti tui benedicant tibi.

Glóriam regni tui dicent: * et poténtiam tuam loquéntur:

Ut notam fácient fíliis hó-minum poténtiam tuam: * et glóriam magnificéntiæ regni tui.

Regnum tuum regnum ómnium sæculórum: * et dominátio tua in omni generatióne et generatióne.

Fidélis Dñus in ómnibus verbis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Allevat Dóminus omnes qui córruunt: * et érigit omnes elisos.

Oculi ómnium in te sperant Dómine: * et tu das escam illórum in témpore opportúno.

Aperis tu manum tuam: * et imples omne ánimál benedictióne.

Justus Dóminus in ómnibus viis suis: * et sanctus in ómnibus opéribus suis.

Prope est Dóminus ómnibus invocántibus eum: * ómnibus invocántibus eum in veritáte.

Voluntátem timéntium se faciet: * et deprecationem eórum exáudiet: et salvos faciet eos.

Custódit Dóminus omnes diligéntes se: * et omnes peccatóres dispérdet.

Laudatióem Dómini loquétur os meum: * et benedícat omnis caro nómini sancto ejus in sǎculum, et in sǎculum sǎculi.

Ant. Per síngulos dies benedícam te Dómine.

Ant. Laudábo.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdui fuero.

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sǎculum, facit judícium injúriam patiéntibus: * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedí-

tos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elisos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscípiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sǎcula Deus tuus Sion, * in generatióem et generatióem.

Ant. Laudábo Deum meum in vita mea.

Ant. Deo nostro.

Psalmus 146.

Laudáte Dóminum quóniam bonus est psalmus: * Deo nostro sit jucúnda, decóraque laudátio.

Ædíficans Jerúsalem Dóminus: * dispersiões Israélis congregábit.

Qui sanat contrítos corde: * et álligat contritióes eórum.

Qui númerat multitudínem stellárum: * et ómnibus eis nómina vocat.

Magnus Dóminus noster, et magna virtus ejus: * et sapiéntiæ ejus non est númerus.

Suscípiens mansuétos Dóminus: * humílians autem peccatóres usque ad terram.

Præcínite Dómino in confessiõe: * psállite Deo nostro in cíthara.

Qui óperit cœlum núbibus: * et parat terræ plúviam.

Qui producít in móntibus fœnum: * et herbam serviútú hóminum.

Qui dat juméntis escam ipsórum: * et pullis corvórum invocántibus eum.

Non in fortitúdine equi voluntátem habébit: * nec in tibiis viri beneplácitum erit ei.

Beneplácitum est Dómino super timéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ant. Deo nostro jucúnda sit laudátio.

Ant. Lauda.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit fíliis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante fáciem frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Lauda Jerúsalem Dóminum.

Capitulum. Rom. 11. d.

O altitúdo divitiárum sapientiæ et sciétiæ Dei: quam incomprehensibília sunt judícia ejus, et investigábiles viæ ejus!

Hymnus.

Jam sol recédit igneus:
Tu lux perénis Unitas,
Nostris, beáta Trínitas,
Infúnde lumen córdibus.

Te mane laudum cármine,
Te deprecámur vespere;
Dignéris ut te súpplices
Laudémus inter cœlites.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.

Amen.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Ad Magnif. Ant. Suscépit
* Deus Israël púerum suum: sicut locútus est ad

Abraham, et semen ejus: exaltáre húmiles usque in sæculum.

Capit. O altitúdo. dicitur in Vesp. Sabbati ab Oct. Pentec. usque ad Adventum cum Hymno et V. sequenti. **Ant.** ad Magnificat, dicitur prout assignatur infra in Proprio de Tempore. Post Antiphonam dicitur Oratio propria.

Deinde fiunt sequentes Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, quæ dicuntur etiam ad Laudes.

Commemoratio de Cruce.

In feriali tantum Officio etiam quando non dicuntur Preces.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Per signum Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster.

V. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Orémus. **Oratio.**

Perpétua nos, quæsumus Dómine, pacé custódi: quos per lignū sanctæ Crucis redímere dignátus es.

Commemorationes communes,
sive Suffragia Sanctorum.
De S. Maria,
quando non dicitur ejus Officium parvum.

Ad Vesp. et Laudes. Ant. Sancta María succúrre mí-

seris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pó- pulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femí- neo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam commemoratiónem.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. **Oratio.**

Concède nos fámulos tu- os, quæsumus Dómine Deus, perpétua mentis et córporis sanitáte gaudére, et gloriósa beátæ Mariæ semper Vírginis interces- sióne, a præsénti liberári tristítia, et ætérna pérfrui lætítia.

De sancto Joseph.

Ad Vesp. Ant. Ecce fidé- lis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam.

V. Glória et divítiae in domo ejus. **R.** Et justítia ejus manet in sæculum sæ- culi.

Ad Laud. Ant. Ipse Je- sus erat incípiens quasi annórum trigínta ut puta- batur fílius Joseph.

V. Os justí meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Orémus. **Oratio.**

Deus, qui ineffábili providéntia beátum Joseph sanctíssimæ Genitrícis tuæ sponsum eligere dignátus es: præsta quæsumus; ut quem protectórem venerámur in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis.

De Apostolis.

Ad Vesp. Ant. Petrus Apostólus, et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docué-runt legem tuam Dómine.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Laud. Ant. Gloriósi príncipes terræ, quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Orémus. **Oratio.**

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulá-tem in flúctibus, ne merge-rétur, eréxit, et coapóstolum ejus Paulum tértio naufragántem de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis, æternitátis glóriam consequá-mur.

De Patrono

vel Titulari ecclesiæ fiat Comem. consueta ante vel post Comem. prædictas, pro dignitate illius, et ultimo loco

De Pace.

Ad Vesp. et Laudes. Ant.

Da pacem Dómine in dié-bus nostris, quia non est álius, qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster.

V. Fiat pax in virtúte tua.

R. Et abundántia in túrribus tuis.

Orémus. **Oratio.**

Deus, a quo sancta desi-déria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témpora sint tua protectióne tran-quílla. Per Dñm. **R.** Amen.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.

R. Deo grátias.

V. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requié-scant in pace. **R.** Amen.

Deinde dic. secr. Pater noster. Sic terminatur Offic., ubi alia non sequatur Hora, ut dicitur in Rubrica de Oratione Dominica.

Dictæ Commem. seu Suffragia dicuntur ab Oct. Pentec. usque ad Adventum, exceptis Dupl., et infra Octavas.

Quando dicitur Offic. B. Mariæ, non fit alia Commem. de ea.

Ad Completorium.

Lector incipit: *V.* Jube domne benedicere.

Bened. Noctem quietam, et finem perfectum concedat nobis Dominus omnipotens. *R.* Amen.

Lectio brevis. 1. Petr. 5. c.

Fratres: Sobrii estote, et vigilate: quia adversarius vester diabolus tamquam leo rugiens circuit, quaerens quem devoret: cui resistite fortes in fide. **Tu** autem Domine miserere nobis. *R.* Deo gratias.

V. Adjutorium nostrum in nomine Domini. *R.* Qui fecit coelum et terram.

Pater noster. *dicitur totum secreto.*

Deinde Hebdomadarius facit Confessionem.

Confiteor Deo omnipotenti, beatae Mariae semper Virgini, beato Michaeli Archangelo, beato Joanni Baptistae, sanctis Apostolis Petro et Paulo, omnibus Sanctis, et vobis fratres: quia peccavi nimis cogitatione, verbo et opere: mea culpa, mea culpa, mea maxima culpa. Ideo precor beatam Mariam semper Virginem, beatum Michaellem Archangelum, beatum Joannem Baptistam, sanctos Apostolos Petrum et Pau-

lum, omnes Sanctos, et vos fratres, orare pro me ad Dñm Deum nostrum.

Chorus respondet:

Misereatur tui omnipotens Deus, et dimissis peccatis tuis, perducat te ad vitam aeternam. *R.* Amen.

Deinde repetit Confessionem; et ubi dicitur vobis fratres, et vos fratres, *dicitur* tibi Pater, et te Pater.

Facta Confessione a Choro, Hebdomadarius dicit:

Misereatur vestri omnipotens Deus, et dimissis peccatis vestris, perducat vos ad vitam aeternam. *R.* Amen.

Indulgentiam, absolutiorem et remissionem peccatorum nostrorum tribuat nobis omnipotens et misericors Dñs. *R.* Amen.

Et facta Absolutione dic. *V.*

Converte nos Deus salutaris noster. *R.* Et averte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutorium meum intende. *R.* Dñe ad adjuvandum me festina.

Glória Patri. Sicut erat.

Ant. Miserere.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus justitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiêscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: * in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tuam, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum protectórem: et in domum refúgii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea, et refúgium meum es tu: * et própter nomen tuum dedúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc, quem abscondérunt mihi: * quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comēdo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Psalmus 90.

Qui hábitat in adjutório Altíssimi, * in protectióne Dei coeli commorábitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápulis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te veritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a négótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributióne peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagellum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem, et basiliscum ambulábis: * et conculcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípíam eum et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Psalmus 133.

Ecce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui státis in domo Dómini, * in átriis domus Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, * et benedícite Dóminum.

Benedícat te Dóminus ex Sion, * qui fecit coelum et terram.

Ant. Miserére mihi Dñe, et exaúdi oratióne meam.

Hymnus.

Te lucis ante términum,
Rerum Créator póscimus,

Ut pro tua cleméntia
Sis præsul et custódia.

Procul recédant sómnia;
Et nóctium phantásmata;
Hostémque nóstrum cómpri-

me,
Ne polluéantur córpora.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capitulum. Jerem. 14. b.

Tu autem in nobis es
Dómine, et nomen sanctum
tuum invocátum est
super nos, ne derelínquas
nos, Dómine Deus noster.

R. Deo grátias.

R. br. In manus tuas Dómine * Coméndo spíritum meum. **In. V.** Redemísti nos Dómine Deus veritátis. Comméndo. **Glória Patri. In.**

V. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi. **R.** Sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Ant. Salva nos.

Canticum Simeonis.

Luc. 2. e.

Nunc dimíttis servum tuum Dómine, * secúndum verbum tuum in pace:

Quia vidérunt óculi mei *
salutáre tuum,

Quod parásti * ante fáci-
em ómnium populórum:

Lumen ad revelatióem
Géntium, * et glóriam ple-
bis tuæ Israël.

Glória Patri.

Ant. Salva nos Dómine
vigilátes, custódi nos dor-
miéntes: ut vigilémus cum
Christo, et requiescámus
in pace.

Sequentes Preces semper di-
cuntur, præterquam in Officio
Duplici, et infra Octavas: quæ in
fer. Offic., et in Quatuor Temp.,
quando dictæ sunt Preces in
Vesp., dicuntur flexis genibus.

Kýrie eléison. **Christe**
eléison. **Kýrie eléison.**

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **R.** Sed libera
nos a malo.

Credo in Deum. secreto.

V. Carnis resurrectionem.

R. Vitam ætérnam. Amen.

V. Benedíctus es Dómine
Deus patrum nostrórum.

R. Et laudábilis et glorió-
sus in sæcula.

V. Benedicámus Patrem et
Fílium cum sancto Spíritu.

R. Laudémus, et superex-
altémus eum in sæcula.

V. Benedíctus es Dómine
in firmaménto cœli. **R.** Et
laudábilis, et gloriósus, et
superexaltátus in sæcula.

V. Benedícat et custódiat

nos omnípotens et miséri-
cors Dóminus. **R.** Amen.

V. Dignáre Dómine no-
cte ista. **R.** Sine peccáto
nos custodire.

V. Miserére nostri Dó-
mine. **R.** Miserére nostri.

V. Fiat misericórdia tua
Dómine super nos. **R.**
Quemádmódum sperávi-
mus in te.

V. Dómine exaúdi oratió-
nem meam. **R.** Et clamor
meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Vísita, quæsumus Dómi-
ne, habitatióem istam,
et omnes insídias inimíci
ab ea longe repélle: Angeli
tui sancti hábitent in ea,
qui nos in pace custódiant,
et benedictio tua sit super
nos semper. Per Dñm.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

V. Benedicámus Dómino.
R. Deo grátias.

Bened. Benedícat et cu-
stódiat nos omnípotens et
miséricors Dóminus, Pa-
ter, et Fílius, et Spíritus
sanctus. **R.** Amen.

Et non dicitur Fidélium áni-
mæ, **sed immediate dicitur se-**
quens Antiphona.

A I. Vesp. Festi Ss. Trinit. usque
ad Nonam Sabbati ante Advent.

Antiphona.

Salve Regína, mater misericórdiæ, vita, dulcédo et spes nostra, salve. Ad te clamámus, éxsules filii Hevæ. Ad te suspirámus, geméntes et flentes in hac lacrimárum valle. Eja ergo, advocáta nostra, illos tuos misericórdes óculos ad nos convérte. Et Jesum, benedíctum fructum ventris tui, nobis post hoc exsílum osténde. O clemens, o pia, o dulcis Virgo María.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus. Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui gloriósæ Virginis Matris Mariæ corpus et ánimam, ut dignum Filii tui habitáculum éffici mererétur, Spíritu sancto cooperánte, præparásti: da, ut cujus comemoratióne lætámur, ejus pia intercessióne, ab instántibus malis, et a morte perpétua liberémur. Pereúmdem Christum Dñm nostrum. **R.** Amen.

V. Divínium auxílium máneat semper nobíscum. **R.** Amen.

Deinde dicitur secreto Pater noster. Ave María et Credo.

Sic dicitur Completorium per Annum.

Si post Complet. iñmediate sequatur Matut., tunc bis dicatur Pater noster. Ave María. et Credo: quia Completorium, quod est finis Officii, sic terminari debet, et ante Matutinum iterum repetitur pro principio Officii sequentis diei.

Antiphona prædicta dicitur etiam in fine Laudum, quando discedendum est a Choro: sed si immediate post Matutinum subsequatur Prima, vel alia Hora, dicitur in fine ultimæ Horæ, ita ut dicatur semper, quando, terminata aliqua Hora, discedendum est a Choro: et tunc post **V.** Fidélium ánimæ. et Pater noster. secreto, dicitur **V.** Dóminus det nobis suam pacem. **R.** Et vitam ætérnam. Amen.

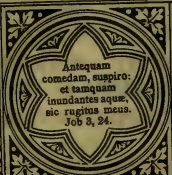
Deinde prædicta Antiphona et in fine Divínium auxílium máneat semper nobíscum.

R. Amen.

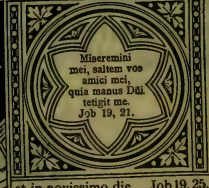
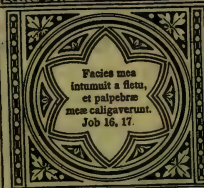
Extra Chorum autem dicitur in fine Laudum, si tunc terminandum sit Officium; alioquin in fine ultimæ Horæ. Post alias vero Horas, quando terminatur Officium, dicitur tantum Pater noster. secreto.

Pater si vis, transfer calicem

istum a me. Luc. 23, 42.

Scio quod Redemptor meus vivit

et in novissimo die... Job 19, 25.

PROPRIUM DE TEMPORE.

Sabbato

proximo Kalendis, Septembris.

Ad Magnif. Ant.

Cum audisset Job
* nuntiôrum ver-
ba, sustinuit pa-
tiënter, et ait: Si
bona suscepimus de manu
Dñi, mala autem quare non
sustineamus? In ómnibus
his non peccávit Job lábiis
suis, neque stultum áliquid
contra Deum locútus est.

¶ Vespertína orátio a-
scéndat ad te Dómine.

¶ Et descéndat super nos
misericórdia tua.

Dominica I.

Septembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Job.

Lectio i. Cap. 1.

Vir erat in terra Hus,
nómine Job, et erat
vir ille simplex, et

rectus, ac timens Deum, et
recédens a malo: Natique
sunt ei septem filii, et tres
filiaë. Et fuit posséssio ejus
septem millia óvium, et tria
millia camelórum, quingén-
ta quoque juga boum, et
quingéntæ ásinæ, ac famí-
lia multa nimis: erátque vir
ille magnus inter omnes
Orientales.

¶ Si bona suscepimus
de manu Dei, mala autem
quare non sustineamus? *
Dóminus dedit, Dóminus
ábstulit: sicut Dómino plá-
cuit, ita factum est: sit no-
men Dómini benedíctum.

¶ Nudus egréssus sum de
útero matris meæ, et nudus
revértar illuc. Dóminus.

Lectio ii.

Et ibant filii ejus, et facié-
bant convívium per do-
mos, unusquisque in die

suo. Et mitténtes vocábant tres soróres suas ut coméderent et bíberent cum eis. Cumque in orbem transís-sent dies convívii, mittébat ad eos Job, et sanctificábat illos, consurgénsque dilú-culo offerébat holocaústa pro síngulis. Dicébat enim: Ne forte peccáverint filii mei, et benedíxerint Deo in córdibus suis. Sic faciébat Job cunctis diébus.

R. Antequam cómedam, suspíro, et tamquam inun-dántes aquæ, sic rugítus meus: quia timor quem timébam, événit mihi; et quod verébar, áccidit: non-ne dissimulávi? nonne sí-lui? nonne quiévi? * Et venit super me indignátio. **V.** Ecce non est auxili-um mihi in me, et necessarij quoque mei recessérunt a me. Et venit.

Lectio iii.

Quadam autem die cum veníssent filii Dei ut assisterent coram Dómino, áffuit inter eos étiam Satan. Cui dixit Dóminus: Unde venis? Qui respóndens, ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Dixítque Dóminus ad eum: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei símilis in terra, homo simplex, et rectus, ac timens Deum, et

recédens a malo? Cui re-spóndens Satan, ait: Numquid Job frustra timet De-um? nonne tu vallásti eum, ac domum ejus, universám-que substántiam per circúi-tum, opéribus mánuum ejus benedixísti, et posséssio ejus crevit in terra? Sed exténde paúlulum manum tuam, et tange cuncta quæ póssidet nisi in fáciem be-nedíxerit tibi.

R. Quare detraxístis ser-mónibus veritátis: ad in-crepándum verba compó-nitis, et subvértere nitímini amicum vestrum? * Ver-úm tamen quæ cogitástis, expléte. **V.** Quod justum est, judicáte; et non inve-niétis in lingua mea iniqui-tátem. Verúm tamen. Gló-ria Patri. Verúm tamen.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 2. Cap. 1.

Scriptúra sacra men-tis óculis quasi quod-dam spéculum oppó-nitur, ut intérna nostra fá-cies in ipsa videátur. Ibi étenim foeda, ibi pulchra nostra cognóscimus: ibi sentímus quantum profíci-mus, ibi a proféctu quam longe distámus. Narrat au-tem gesta sanctórum, et ad

imitationem corda provocat infirmorum: dumque illorum victricia facta commemoratur, contra vitiorum praelia debilia nostra confirmat: fitque verbis illius, ut eo mens minus inter certamina trepidet, quo ante se positos tot virorum fortium triumphos videt.

R. Induta est caro mea putredine, et sordibus pulveris cutis mea aruit, et contracta est: * Memento mei Domine, quoniam ventus est vita mea. **V.** Dies mei velocius transierunt, quam a texente tela succiditur, et consumpti sunt absque ulla spe. Memento.

Lectio v.

Nonnumquam vero non solum nobis eorum virtutes asserit, sed etiam casus innotescit: ut et in victoria fortium, quod imitando arripere, et rursum videamus in lapsibus quid debeamus timere. Ecce enim Job describitur tentatione auctus, sed David tentatione prostratus: ut et maiorum virtus spem nostram foveat, et maiorum casus ad cautelam nos humilitatis accingat: quatenus dum illa gaudentes sublevant, ista metuentes premant: et audientis animus illinc spei fiducia, hinc hu-

ilitate timoris eruditus, nec temeritate superbiat, quia formidine premitur; nec pressus timore desperet, quia ad spei fiduciam virtutis exemplo roboratur.

R. Paucitas dierum meorum finiatur brevi: dimitte me Domine, ut plangam paululum dolorem meum, * Antequam vadam ad terram tenebroram, et operam mortis caligine. **V.** Manus tuae Domine fecerunt me, et plasmaverunt me totum in circuitu, et sic repente precipitas me? Antequam.

Lectio vi.

Lib. 1. Moral. cap. 1.

Vir erat in terra Hus, nomine Job. Idcirco sanctus vir ubi habitaverit, dicitur, ut ejus meritum virtutis exprimatur. Hus namque quis nesciat, quod sit in terra Gentilium? Gentilitas autem eo obligata vitiis existit, quo cognitionem sui conditoris ignoravit. Dicatur itaque ubi habitaverit: ut hoc ejus laudibus proficiat, quod bonus inter malos fuit. Neque enim valde laudabile est, bonum esse cum bonis, sed bonum esse cum malis. Sicut enim gravioris culpae est, inter bonos bonum non

esse: ita imménsi est præcónii, bonum étiam inter malos exstitisse.

R. Non abscondas me Dómine a fácie tua: manum tuam longe fac a me: * Et formido tua non me térreat. **V.** Córripe me Dómine in misericórdia, non in furóre tuo, ne forte ad níhilum rédigas me. Et. **Glória Patri.** Et.

R. vii. Quis mihi tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus Dómine, nisi tu, qui solus es Deus? * Et constitúas mihi tempus, in quo recordéris mei? **V.** Numquid sicut dies hóminis, dies tui, ut quæras iniquitátem meam; cum sit nemo, qui de manu tua possit erúere? Et.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad áltérum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth; * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena.

Infra Hebdom., Feria IV. post II. et III. Lectionem dicitur II. et III. Responsorium Feriæ II. sequentis.

Feria Secunda.

De libro Job.

Lectio i. **Cap. 1. c.**

Cum autem quadam die filii et filiæ ejus coméderent et bíberent vinum in domo fratris sui primogéniti, núntius venit ad Job, qui diceret: Boves arábant, et ásinæ pascebántur juxta eos, et irruérunt Sabæi, tulerúntque ómnia, et púeros percussérunt gládio, et evási ego solus ut nuntiárem tibi. Cumque adhuc ille loquerétur, venit alter, et dixit: Ignis Dei cécidit e coelo, et tactas oves puerósque consúmpsit, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Versa est in luctum cíthara mea, et órganum meum in vocem fléntium: * Parce mihi Dómine: nihil enim sunt diés mei. **V.** Cutis mea denigráta est super me, et ossa mea aruérunt. Parce.

Lectio ii.

Sed et illo adhuc loquente, venit álius, et dixit: Chaldæi fecérunt tres turmas, et invasérunt camélos, et tulerunt eos, necnon et púeros percussérunt gládio, et ego fugi solus ut nuntiárem tibi. Adhuc loquebátur ille, et ecce álius

intrávit, et dixit: Filiis tuis et filiabus véscentibus et bibéntibus vinum in domo fratris sui primogéniti, repén-te ventus véhemens irrui a regiónē desérti, et concússit quátuor ángulos domus, quæ córruens opprés-sit liberos tuos, et mór-tui sunt, et effúgi ego solus ut nuntiárem tibi.

R. Utinam appenderéntur peccáta mea, quibus iram mérui: * Et calámitas quam páti-or, in statéra. **V.** Quasi aréna maris hæc grávior apparéret, unde et verba mea dolóre sunt plena. Et calámitas.

Lectio iii.

Tunc surréxit Job, et scidit vestiménta sua, et tonso cápite córruens in terram, adorávit, et dixit: Nudus egréssus sum de útero matris meæ, et nudus revértar illuc: Dóminus dedit, Dóminus ábstulit: sicut Dómino plácuít, ita factum est: sit nomen Dómini benedíctum. In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis, neque stultum quid contra Deum locúsus est.

R. Quare detraxístis. 172.

Responsoria hujus II. Feriæ dicuntur etiam in II. Feria Hebdomadæ sequentis.

Feria Tertia.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 2.

Factum est autem cum quadam die venissent filii Dei, et starent coram Dómino, venisset quoque Satan inter eos, et staret in conspéctu ejus, ut diceret Dóminus ad Satan: Unde venis? Qui respóndens ait: Circuívi terram, et perambulávi eam. Et dixit Dóminus ad Satan: Numquid considerásti servum meum Job, quod non sit ei similis in terra, vir simplex et rectus, ac timens Deum, et recédens a malo, et adhuc rétinens innocéntiam? Tu autem commovísti me advérsus eum, ut afflígerem eum frustra. Cui respóndens Satan, ait: Pelle-m pro pelle, et cuncta quæ habet homo, dabit pro ánima sua: alióquin mitte manum tuam, et tange os ejus et carnem, et tunc vidébis quod in fáciem benedícat tibi.

R. Indúta est. 173.

Lectio ii.

Dixit ergo Dóminus ad Satan: Ecce in manu tua ést, verúmtamen ánimam illíus serva. Egréssus igitur Satan a fácie Dómini, percússit Job úlcere

péssimo, a planta pedis usque ad vérticem ejus: qui testa sániem radébat, sedens in sterquilínio. Dixit autem illi uxor sua: Adhuc tu pérmanes in simplicitáte tua? bédedic Deo et mórrere. Qui ait ad illam: Quasi una de stultis muliéribus locúta es. Si bona suscépimus de manu Dei, mala quare non suscipiámus? In ómnibus his non peccávit Job lábiis suis.

R. Paucitas. 173.

Lectio iii.

Igitur audiéntes tres amíci Job omne malum, quod accidisset ei, venérunt singuli de loco suo, Eliphaz Themanítes, et Baldad Suhítes, et Sophar Naamathítes. Condíxerant enim, ut páriter veniéntes visitárent eum, et consolaréntur. Cumque elevássent procul óculos suos, non cognovérunt eum, et exclamántes ploravérunt, scissisque véstibus sparsérunt púlverem super caput suum in cœlum. Et sedérunt cum eo in terra septem diébus et septem nóctibus, et nemo loquebátur ei verbum: vidébant enim dolórem esse vehementem.

R. Non abscondas. 174.

Feria Quarta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 3.

Post hæc apérui Job os suum, et maledíxit diéi suo, et locútus est: Péreat dies in qua natus sum, et nox in qua dictum est: Concéptus est homo. Dies ille vertátur in ténebras, non requírat eum Deus désuper, et non illustrétur lúmíne. Obscúrent eum ténebræ, et umbra mortis, óccupet eum caligo, et involvátur amaritúdine.

R. Quis mihi. 174.

Lectio ii.

Noctem illam tenebrósus turbo possídeat, non computétur in diébus anni, nec numerétur in ménsibus. Sit nox illa solitária, nec laude digna: maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti sunt suscitáre Leviáthan: obtenebréntur stellæ calígine ejus: exspéctet lucem et non vídeat, nec ortum surgéntis auróræ: quia non conclúsit óstia ventris, qui portávit me, nec ábstulit mala ab óculis meis.

R. Utinam. 175.

Lectio iii.

Quare non in vulva mórtuus sum, egréssus ex útero non statim périi?

Quare excéptus génibus? cur lactátus ubéribus? Nunc enim dórmienti silérem, et somno meo requiéscerem: cum régibus et consúlibus terræ, qui ædificant sibi solitúdi- nes: aut cum princípibus, qui póssident aurum, et replent domos suas argénto: aut sicut abortívum abscondítum non subsisterem, vel qui concépti non viderunt lucem.

R. Quare detraxístis. 172.

Feria Quinta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 4.

Respóndens autem Eliphaz Themanítes, dixit: Si cœpérimus loqui tibi, fórsitan moléste accípies, sed concéptum sermónem tenére quis póterit? Ecce docuísti multos, et manus lassas roborásti: vacillántes confirmavérunt sermónes tui, et génua treméntia confortásti: nunc autem venit super te plaga, et defecísti: tétigit te, et conturbátus es. Ubi est timor tuus, fortitúdo tua, patiéntia tua, et perféctio viárum tuárum?

R. Si bona. 171.

Lectio ii.

Recordáre, óbsecro te, quis umquam ínnocens

périit? aut quando recti deléti sunt? Quin pótius vidi eos, qui operántur iniquitátem, et séminant dolóres et metunt eos, flante Deo perísse, et spírítu iræ ejus esse consúptos: rugítus leónis, et vox leænæ, et dentes catulórum leónum contríti sunt. Tigris périit, eo quod non habéret prædam, et cá tuli leónis dissipáti sunt.

R. Antequam. 172.

Lectio iii.

Porro ad me dictum est verbum abscondítum, et quasi furtíve suscepit auris mea venas susúrri ejus. In horróre visiónis noctúrnæ, quando solet sopor occupáre hómines, pavor tenuit me, et tremor, et ómnia ossa mea pertérrita sunt: et cum spírítus me præsénte transíret, inhorruérunt pili carnis meæ. Stetit quidam, cujus non agnoscébam vultum, imágo coram óculis meis, et vocem quasi auræ lenis audívi. Numquid homo Dei comparatióne justificábitur, aut factóre suo púrior erit vir? Ecce qui sérvíunt ei, non sunt stábiles, et in Angelis suis réperit pravitátem.

R. Quare detraxístis. 172.

Feria Sexta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 6.

Respondens autem Job, dixit: Utinam appenderentur peccata mea, quibus iram méruí: et calamitas, quam pátiór, in statéra. Quasi aréna maris hæc grávior apparéret: unde et verba mea dolóre sunt plena: quia sagíttæ Dómini in me sunt, quarum indignátio ébibit spíritum meum, et terróres Dómini militánt contra me.

R. Indúta est. 173.**Lectio ii.**

Numquid rúgiet ónager cum habúerit herbam? aut múgiet bos cum ante præsépe plenum stéterit? Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale condítum? aut potest áliquis gustáre, quod gustátum affert mortem? Quæ prius nolébat tángere ánima mea, nunc præ angústia, cibi mei sunt.

R. Paucitas. 173.**Lectio iii.**

Quis det ut véniat petítio mea: et quod expécto, tríbuat mihi Deus? Et qui cœpit, ipse me cónterat: solvat manum suam, et succídat me? Et hæc mihi sit consolátio ut afflígens me

dolóre, non parcat, nec contradícam sermónibus Sancti. Quæ est enim fortitúdo mea ut sustíneam? aut quis finis meus, ut patiénter agam? Nec fortitúdo lápidum fortitúdo mea, nec caro mea ænea est. Ecce, non est auxílium mihi in me, et necessarij quoque mei recessérunt a me.

R. Non abscondas. 174.**Sabbato.**

De libro Job.

Lectio i. Cap. 7.

Milítia est vita hóminis super terram: et sicut dies mercenárij, dies ejus. Sicut servus desidérat umbram, et sicut mercénarius præstolátur finem óperis sui: sic et ego hábui menses vácuos, et noctes laboriósas enumerávi mihi. Si dormiéro, dicam: Quando consúrgam? et rursum exspectábo vésperam, et replébor dolóribus usque ad ténebras.

R. Quis mihi. 174.**Lectio ii.**

Indúta est caro mea putrédine et sórdibus púlveris, cutis mea áruit, et contrácta est. Dies mei velócius transiérunt quam a texénte tela succíditur, et consúpti sunt absque ulla

spe. Meménto quia ventus est víta mea, et non reuertétur óculus meus ut vídeat bona. Nec aspíciét me visus hóminis: óculi tui in me, et non subsístam.

R. Utinam. 175.

Lectio iii.

Sicut consúmitur nubes, et pertránsit: sic qui descéndet ad ínferos, non ascéndet. Nec reuertétur ultra in domum suam, neque cognóscet eum ámplius locus ejus. Quaprópter et ego non parcam ori meo, loquar in tribulatióne spíritus mei: confabulábor cum amaritúdine ánimæ meæ. Numquid mare ego sum, aut cetus, quia circumdedísti me cárcere?

R. Quare detraxístis. 172.

Ad Magnif. Ant. In ómnibus his * non peccávit Job lábiis suis, neque stultum áliquíd contra Deum locútus est.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Domin. II. Septembris.

In I. Nocturno.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 9.

Et respóndens Job, ait: Vere scio quod ita sit, et quod non

justificétur homo compósitus Deo. Si volúerit conténdere cum eo, non póterit ei respondére unum pro mille. Sápiens corde est, et fortis róbre: quis réstitit ei, et pacem hábuit? Qui tráns tulit montes, et nesciérunt hi quos subvértit in furóre suo.

R. Si bona. 171.

Lectio ii.

Qui cómmovet terram de loco suo, et columná ejus concutiúntur. Qui præcipit soli, et non óritur: et stellas claudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, et gráditur super fluctus maris. Qui facit Arctúrum, et Oríona, et Hýadas, et interióra Austri. Qui facit magna, et incomprehensibília, et mirabília, quorum non est númerus.

R. Antequam. 172.

Lectio iii.

Si vénerit ad me, non vídebo eum: si abíerit, non intélligam. Si repénite intéroget, quis respondébit ei? vel quis dícere potest: Cur ita facis? Deus, cujus iræ nemo resistere potest, et sub quo curvántur, qui portant orbem. Quantus ergo sum ego, ut respóndeam ei, et loquar verbis meis cum eo? Qui

étiam si habúero quíppiam justum, non respondébo, sed meum júdicem deprecábor. Et cum invocántem exaudíerit me, non credo quod audíerit vocem meam. In túrbine enim cónteret me, et multiplicábit vúlnera mea étiam sine causa.

R. Quare detraxístis. 172.

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Liber 9.

Cap. 2.

Lectio iv.

Vere scio quod ita sit, et quod non justificábitur homo compósitus Deo. Homo quippe Deo non compósitus justítiam pécipit, compósitus amíttit: quia quisquis se auctóri bonórum cómparat, bono se, quod accéperat, privat. Qui enim accépta bona sibi árrogat, suis contra Deum donis pugnat. Unde ergo despéctus erígitur, dignum est ut eréctus inde destruátur. Sanctus autem vir, quia omne virtútis nostræ méritum, esse vítium cónspicit, si ab intérrno árbitro distrícte judicétur, recte subjúngit: Si volúerit conténdere cum eo, non póterit respondére ei unum pro mille.

R. Indúta est. 173.

Lectio v.

In Scriptúra sancta millenárius númerus pro universitátesoletintélligi. Hinc étenim Psalmísta ait: Verbi, quod mandávit in mille generatiónes: cum profécto constet, quod ab ipso mundi exórdio usque ad Redemptóris advéntum per Evangelístam non ámplius quam septuagínta et septem propágines numeréntur. Quid ergo in millenário número nisi ad proféréndam novam sóbolem perfécta univérsitas præscítæ generatiónis exprimitur? Hinc et per Joánnem dicitur: Et regnábunt cum eo mille annis: quia videlicet regnum sanctæ Ecclésiæ universitátis perfectióne solidátur.

R. Paúcitas. 173.

Lectio vi.

Quia vero monas decies multiplicáta in denárium dúcitur, denárium per semetípsum ductus in centenárium dilatátur: qui rursus per denárium ductus, in millenárium ténditur: cum ab uno incípimus, ut ad millenárium veniámus, quid hoc loco uníus appellatióne, nisi bene vivéndi inítium: quid millenárii númeri amplitúdine, nisi ejúsdem bonæ vitæ perféctio

designátur? Cum Deo autem contendere, est, non ei tribuere, sed sibi glóriam suæ virtutis arrogare. Sed sanctus vir conspiciat, quia et qui summa jam dona percépit, si de accéptis extóllitur, cuncta quæ accéperat, amíttit.

R. Non abscóndas. 174.

R. vii. Quis mihi. 174.

R. viii. Duo Séraphim. 174.

~~~~~  
**Feria Secunda.**

**De libro Job.**

**Lectio i. Cap. 27.**

**A**ddidit quoque Job, assumens parabolam suam, et dixit: Vivit Deus, qui abstulit iudicium meum, et Omnipotens, qui ad amaritudinem adduxit animam meam. Quia donec superest halitus in me, et spíritus Dei in naribus meis. Non loquéntur lábia mea iniquitatem, nec lingua mea meditábitur mendácium. Absit a me ut justos vos esse júdicem: donec defíciam, non recédam ab innocéntia mea.

**R.** Versa est. 174.

**Lectio ii.**

**J**ustificatióem meam, quam cœpi tenére, non déseram: neque enim reprehéndit me cor meum in omni vita mea. Sit ut im-

pius, inimicus meus: et adversarius meus, quasi iniquus. Quæ est enim spes hypócritæ si aváre rápiat, et non liberet Deus animam ejus? Numquid Deus audiet clamórem ejus cum vénerit super eum angústia? aut póterit in Omnipotente delectári, et invocáre Deum omni témpore?

**R.** Utinam. 175.

**Lectio iii.**

**D**océbo vos per manum Dei quæ Omnipotens hábeat, nec abscóndam. Ecce, vos omnes nostis, et quid sine causa vana loquimini? Hæc est pars hominis ímpii apud Deum, et hæreditas violentórum, quam ab Omnipotente suscipient. Si multiplicati fuerint filii ejus, in gládio erunt, et nepótes ejus non saturabúntur pane. Qui reliqui fuerint ex eo, sepeliéntur in intéritu, et víduæ illius non plorábunt.

**R.** Quare detraxistis. 172.

~~~~~  
Feria Tertia.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 28. b.

Sapiéntia ubi invenitur? et quis est locus intelligentiæ? Nescit homo pretium ejus, nec invenitur in terra suáriter vivéntium. Abýssus dicit: Non est in

me: et mare loquitur: Non est mecum. Non dabitur aurum obrizum pro ea, nec appendetur argentum in commutatione ejus. Non conferetur tinctis Indiae coloribus, nec lapidi sardonycho pretiosissimo, vel sapphiro.

R. Induta est. 173.

Lectio ii.

Non adaequabitur ei aurum vel vitrum, nec commutabuntur pro ea vasa auri: excelsa et eminentia non memorabuntur comparatione ejus: trahitur autem sapientia de occultis. Non adaequabitur ei topazius de Aethiopia, nec tincturae mundissimae componetur. Unde ergo sapientia venit? et quis est locus intelligentiae? Abscondita est ab oculis omnium viventium, volucres quoque caeli latet. Perditio et mors dixerunt: Auribus nostris audivimus famam ejus.

R. Paucitas. 173.

Lectio iii.

Deus intelligit viam ejus, et ipse novit locum illius. Ipse enim fines mundi intuetur: et omnia, quae sub caelo sunt, respicit. Qui fecit ventis pondus, et aquas appendit in mensura. Quando ponebat pluviis legem, et

viam procellis sonantibus: tunc vidit illam, et enarravit, et preparavit, et investigavit. Et dixit homini: Ecce timor Domini, ipsa est sapientia: et recedere a malo, intelligentia.

R. Non abscondas. 174.

Feria Quarta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 31.

Pepigi foedus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine. Quam enim partem haberet in me Deus desuper, et hereditatem Omnipotens de excelsis? Numquid non perditio est iniquo, et alienatio operantibus injustitiam? Nonne ipse considerat vias meas, et cunctos gressus meos dinumerat? Si ambulavi in vanitate, et festinavi in dolo pes meus: appendat me in statera iusta, et sciat Deus simplicitatem meam.

R. Quis mihi. 174.

Lectio ii.

Sideclinavit gressus meus de via, et si secutum est oculos meos cor meum, et si manibus meis adhæsit macula: seram, et alius comedat: et progenies mea eradicetur. Si deciptum est cor meum super muliere, et

si ad óstium amíci mei in-sidiátus sum: scortum alté-rius sit uxor mea, et super illam incurvéntur álii. Hoc enim nefas est, et iníquitas máxima. Ignis est usque ad perditionem dévorans, et ómnia eradicans genímína.

R. Utinam. 175.

Lectio iii.

Si contémpsi subíre judí-cium cum servo meo, et ancílla mea, cum disce-ptárent advérsus me. Quid enim fáciám cum surréxerit ad judicándum Deus? et cum quæsíerit, quid respon-débo illi? Numquid non in útero fecit me qui et illum operátus est: et formávit me in vulva unus? Si negávi, quod volébant, pau-péribus, et óculos víduæ exspectáre feci: si comédi buccéllam meam solus, et non comédit pupíllus ex ea: (quia ab infántia mea crevit mecum miserátio: et de útero matris meæ egréssa est mecum.)

R. Quare detraxístis. 172.

~~~~~  
Feria Quinta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 38.

**R**espondens autem Dó-minus Job de túrbine, dixit: Quis est iste invól-vens senténtias sermónibus

imperítis? Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogá-bo te, et respónde mihi. Ubi eras quando ponébam fun-daménta terræ? índica mihi si habes intelligéntiam. Quis pósuit mensúras ejus, si nosti? vel quis teténdit super eam líneam? Super quo bases illíus solidátæ sunt? aut quis demísit lá-pidem angulárem ejus, cum me laudárent simul astra matutína, et jubilárent omnes filii Dei?

**R.** Si bona. 171.

### Lectio ii.

**Q**uis conclúsit óstiis mare, quando erumpébat qua-si de vulva procédens: cum pónerem nubem vestimén-tum ejus, et calígene illud quasi pannis infántiæ ob-vólverem? Circúmdedi il-lud términis meis, et pósui vectem, et óstia; et dixi: Usque huc vénies, et non procédes ámplius, et hic confrínges tuméntes fluctus tuos. Numquid post ortum tuum præcepísti dilúculo, et ostendísti auróræ locum suum? Et tenuísti concú-tiens extréma terræ, et ex-cussísti ímpios ex ea?

**R.** Antequam. 172.

### Lectio iii.

**R**estituétur ut lutum signá-culum, et stabit sicut ve-stiméntum: auferétur ab ím-



piis lux sua, et bráchium excélsu[m] confringétur. Numquid ingrédessus es profúnda maris, et in novíssimis abyssi deambulásti? Numquid apértæ sunt tibi portæ mortis, et óstia tenebrósa vidísti? Numquid considerásti latitúdinem terræ? índica mihi, si nosti ómnia, in qua via lux hábitet, et tenebrárum quis locus sit: ut ducas unumquódque ad términos suos, et intélligas sémitas domus ejus.

**R.** Quare detraxístis. 172.

~~~~~  
Feria Sexta.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 40.

Respóndens autem Dóminus Job de túrbine, dixit: Accínge sicut vir lumbos tuos: interrogábo te, et índica mihi. Numquid írritu[m] fácies júdicium meum, et condemnábis me, ut tu justificéris? Et si habes bráchium sicut Deus, et si voce símili tonas? Círcúm-da tibi decórem, et in sublíme erígere, et esto gloriósus, et speciósus induere véstibus.

R. Indúta est. 173.

Lectio ii.

Disperge superbos in fúrore tuo, et respiciens omnem arrogántem humi-

lia. Réspice cunctos superbos, et confúnde eos, et cóntere ímpios in loco suo. Abscónde eos in púlvere simul, et fácies eórum demerge in fóveam: et ego confitébor quod salváre te possit délixtera tua. Ecce, Béhemoth, quem feci tecum, fœnum quasi bos cómedet: fortitúdo ejus in lumbis ejus, et virtus illíus in umbilíco ventris ejus.

R. Paucitas. 173.

Lectio iii. Cap. 42.

Respóndens autem Job Dómino, dixit: Scio quia ómnia potes, et nulla te latet cogitátio. Quis est iste, qui celat consílium absque sciéntia? ídeo insipiénter locútus sum, et quæ ultra modum excéderent sciéntiam meam. Audi, et ego loquar: interrogábo te, et respónde mihi. Audítu auris audívi te, nunc autem óculus meus videt te. Idcírcó ipse me reprehéndo, et ago pœniténtiam in favilla et cínere.

R. Non abscondas. 174.

~~~~~
Sabbato.

De libro Job.

Lectio i. Cap. 42. b.

Postquam autem locútus est Dóminus verba hæc ad Job, dixit ad Eli-

phaz Themanitem: Iratus est furor meus in te, et in duos amicos tuos, quoniam non estis locuti coram me rectum, sicut servus meus Job. Sumite ergo vobis septem tauros, et septem arietes, et ite ad servum meum Job, et offerite holocaustum pro vobis: Job autem servus meus orabit pro vobis: faciem ejus suscipiam ut non vobis imputetur stultitia: neque enim locuti estis ad me recta, sicut servus meus Job.

R. Quis mihi. 174.

Lectio ii.

Abiérunt ergo Eliphaz Themanites, et Baldad Shuhites, et Sophar Naamathites, et fecerunt sicut locutus fuerat Dominus ad eos, et suscepit Dominus faciem Job. Dominus quoque conversus est ad poenitentiam Job, cum oraret ille pro amicis suis. Et addidit Dominus omnia quaecumque fuerant Job, duplicia. Venérunt autem ad eum omnes fratres sui, et universae sorores suae, et cuncti qui noverant eum prius, et comederunt cum eo panem in domo ejus: et moverunt super eum caput, et consolati sunt eum super omni malo quod intulerat Dominus super eum: et dederunt ei

unusquisque ovem unam, et inaurem auream unam.

R. Utinam. 175.

Lectio iii.

Dominus autem benedixit novissimis Job magis quam principio ejus. Et facta sunt ei quatuordecim millia ovium, et sex millia camelorum, et mille iuga boum, et mille asinae. Et fuerunt ei septem filii, et tres filiae. Et vocavit nomen unius Diem, et nomen secundae Cassiam, et nomen tertiae Cornustibii. Non sunt autem inventae mulieres speciosae sicut filiae Job in universa terra: deditque eis pater suus hereditatem inter fratres earum. Vixit autem Job post haec, centum quadraginta annis, et vidit filios suos, et filios filiorum suorum, usque ad quartam generationem, et mortuus est senex, et plenus dierum.

R. Quare detraxistis. 172.

Sabbato

ante Dom. III. Septembris.

Ad Magnif. Ant. Ne reminiscaris * Domine delicta mea, vel parentum meorum: neque vindictam sumas de peccatis meis.

V. Vespertina oratio ascendat ad te Domine. **R.** Et descendat super nos misericordia tua.

Dom. III. Septembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Tobíæ.

Lectio i. Cap. 1.

Tobías ex tribu et civitatē Néphthali (quæ est in superioribus Galilææ supra Naásson, post viam, quæ ducit ad Occidentem, in sinistro habens civitatem Sephet) cum captus esset in diebus Salmánasar regis Assyriorum, in captivitate tamen positus, viam veritatis non deseruit, ita ut omnia, quæ habere poterat, quotidie concaptivis fratribus, qui erant ex ejus genere, impertiret. Cumque esset júnior omnibus in tribu Néphthali, nihil tamen puerile gessit in opere.

R. Peto Dómine, ut de vínculo impropérii hujus absólvas me, aut certe desuper terram erípias me: * Ne reminiscáris delícta mea, vel paréntum meórum, neque vindíctam sumas de peccátis meis: quia éruis sustinéntes te Dómine.

V. Omnia enim judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ misericórdia et véritas: et nunc Dómine meménto mei. Ne reminiscáris delícta mea.

Lectio ii.

Dénique cum irent omnes ad vítulos aúreos, quos Jeróboam fécerat rex Israël, hic solus fugiébatur consortia ómnium, sed pergebatur in Jerúsalem ad templum Dómini, et ibi adorábat Dóminum Deum Israël, ómnia primitíva sua, et decimas suas fidéliter offérens, ita ut in tértio anno prosélytis et ádvenis ministráret omnem decimatió-nem. Hæc et his simília secúndum legem Dei puérulus observábat. Cum vero factus esset vir, accépit uxórem Annam de tribu sua, genuítque ex ea filium, nomen suum impónens ei, quem ab infántia timére Deum dócuit, et abstinére ab omni peccáto.

R. Omni témpore bédic Deum, et pete ab eo ut vias tuas dírigat: * Et in omni témpore consília tua in ipsa permáneant. **V.** Inquíre ut fácias quæ plácita sunt illi in veritatē, et in tota virtúte tua. Et in omni.

Lectio iii.

Igitur cum per captivitatem devenísset cum uxóre sua, et filio in civitatem Níniven cum omni tribu sua, (cum omnes éderent ex cibus Gentílium) iste cu-

stodivit ánimam suam, et numquam contaminátus est in escis eórum. Et quóniam memor fuit Dómini in toto corde suo, dedit illi Deus grátiam in conspéctu Salmánasar regis, et dedit illi potestátem quocúmque vellet ire, habens libertátem quaecúmque fácere voluisset. Pergébat ergo ad omnes, qui erant in captivitáte, et mónita salutis dabat eis.

R. Memor esto fili, quóniam paúperem vitam gérimus: * Habébis multa bona, si timúeris Deum. **V.** In mente habéto eum, et cave nequándo prætermittas præcépta ejus. Habébis. Glória Patri. Habébis.

In II. Nocturno.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 9. de junio 7. mensis.

Lectio iv.

Scio quidem, dilectíssimi, plúrimos vestrum ita in iis, quæ ad observántiam christiánæ fidei pértinent, esse devotos, ut nostris cohortationibus non indigeant admonéri. Quod enim dudum et tradítio decrevit, et consuetúdo firmávit; nec eruditio ignórat, nec pietas prætermittit. Sed quia sacerdotális officii est, erga

omnes Ecclésiæ filios curam habére commúnem, in id quod et rúdibus prosit et doctis, quos simul dilígimus, páriter incitámus: ut jejúnium, quod nobis séptimi mensis recúrsus indícit, fide álacri per castigationem ánimi et córporis celebrémus.

R. Sufficiébat nobis paupertas nostra, ut divítie computaréntur: numquam fuisset pecúnia ipsa, pro qua misísti filium nostrum, * Báculum senectútis nostræ. **V.** Heu me fili mi, ut quid te mísimus peregrinári, lumen oculórum nostrórum? Báculum.

Lectio v.

Ideo enim ipsa continéntie observántia quátuor est assignáta tempóribus, ut in idípsum totius anni redeúnte decúrsu, cognoscerémus nos indesinénter purificationibus indigére: semperque esse niténdum, dum hujus vitæ varietáte jactámur, ut peccátum, quod fragilitáte carnis et cupiditatum pollutióne contráhitur, jejúniis atque eleemósynis deleátur. Esuriámus paúlulum, dilectíssimi, et aliquántulum, quod juvándis possit prodésse paupéribus, nostræ consuetúdini subtrahámus.

R. Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. **V.** Ipsum benedícite, et cantáte illi: et enarráte ómnia mirabilia ejus. Quia.

Lectio vi.

Delectétur consciéntia benignórum frúctibus largitátis: et gáudia tribuens, quo es lætificándus, accípies. Diléctio próximi, diléctio Dei est, qui plenitúdinem legiset Prophetárum in hac géminæ caritátis unitáte constituit: ut nemo ambígeret, Deo se offerre, quod hómini contulísset, dicénte Dómino Salvatóre, cum de aléndis juvandisque paupéribus loquerétur: Quod uni eórum fecístis, mihi fecístis. Quarta igitur et sexta féria jejunémus; sábbato vero apud beátum Petrum Apóstolum vigílias celebrémus: cujus nos méritis et oratióibus crédimus adjuvándos, ut misericórdi Deo jejúnio nostro et devotióne placeámus.

R. Tempus est ut revértar ad eum, qui misit me: * Vos autem benedícite Deum, et enarráte ómnia mirabilia ejus. **V.** Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum

misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

R. vii. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recíperere fugam nostram: * Dómine miserére. **V.** Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem fécimus. Dómine miserére.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimoniúm dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena est.

Infra Hebdomadam, Fer. IV. et Sabbato post ii. et iii. Lectio-
nem dicitur ii. et iii. Responso-
rium I. Nocturni Dominicæ.

Feria Secunda.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 2.

Post hæc vero, cum esset dies festus Dómini, et factum esset prándium bonum in domo Tobíæ, dixit fílio suo: Vade, et adduc áliquos de tribu nostra, tíméntes Deum, ut epuléntur

nobiscum. Cumque abiisset, reversus nuntiavit ei, unum ex filiis Israël jugulatum jacere in platea. Statimque exsiliens de accubitu suo, relinquens prandium, jejūnus pervenit ad corpus: tollensque illud portavit ad domum suam occulte, ut dum sol occubisset, caute sepeliret eum.

R. Peto Dómine. 186.

Lectio ii.

Arguebant autem eum omnes próximos ejus, dicentes: Jam hujus rei causa interfici jussus es, et vix effugisti mortis impérium, et iterum sepelis mórtuos? Sed Tobías plus timens Deum, quam regem, rapiébat corpóra occisórum, et occultábat in domo sua, et médiis nóctibus sepeliébat ea. Cántigit autem ut quadam die fatigátus a sepultura, véniens in domum suam, jactásset se juxta parietem, et obdormísset, et ex nido hirúndinum dormienti illi cálida stercora inciderent super óculos ejus, fierétque cæcus. Hanc autem tentatióem ídeo permísit Dóminus eveníre illi, ut pósteris darétur exemplum paciéntiæ ejus, sicut et sancti Job.

R. Omni témpore. 186.

Lectio iii.

Nam cum ab infántia sua semper Deum timúerit, et mandáta ejus custodíerit, non est contristátus contra Deum quod plaga cæcitátis evénerit ei, sed inmóbilis in Dei timóre permánsit, agens grátias Deo ómnibus diébus vitæ suæ. Nam sicut beáto Job insultábant reges, ita isti paréntes et cognáti ejus irridébant vitam ejus, dicentes: Ubi est spes tua, pro qua eleemósynas, et sepultúras faciébas? Tobías vero increpábat eos, dicens: Nolíte ita loqui: quóniam filii sanctórum sumus, et vitam illam expectámus, quam Deus datúrus est his, qui fidem suam numquam mutant ab eo.

R. Memor esto. 187.

Feria Tertia.

De libro Tobíæ.

Lectio-i. Cap.2.d.et3.

Anna vero uxor ejus ibat ad opus textri-
num quotidie, et de labóre mánuum suárum victum, quem cónsequi póterat, deferébat. Unde factum est, ut hœdum caprárum accipiens detulísset domi: cuius cum vocem balántis vir ejus audísset, dixit: Vidéte, ne forte furtívus sit,

reddite eum dōminis suis, quia non licet nobis aut édere ex furto áliquid, aut contíngere.

R. Sufficiébat. 187.

Lectio ii.

Ad hæc uxor ejus iráta respōdit: Manifeste vana facta est spes tua, et eleemósynæ tuæ modo apparuérunt. Atque his, et áliis hujuscémodi verbis exprobrábat ei. Tunc Tobías ingémuit, et cœpit oráre cum lácrimis, dicens: Justus es Dómine, et ómnia judícia tua justa sunt, et omnes viæ tuæ, misericórdia, et véritas, et judícium. Et nunc Dómine memor esto mei, et ne vindíctam sumas de peccátis meis, neque reminiscáris delicta mea, vel paréntum meórum.

R. Benedícite. 188.

Lectio iii.

Quóniam non obedívimus præcéptis tuis, ídeo trádicti sumus in direptiónem, et captivitátem, et mortem, et in fábulam, et in improperium ómnibus natió nibus, in quibus dispersísti nos. Et nunc Dómine magna judícia tua, quia non égimus secúndum præcépta tua, et non ambulávimus sincériter coram te. Et nunc Dómine secúndum voluntátem tuam fac me-

cum, et præcipe in pace récipi spíritum meum: expedit enim mihi mori magis, quam vívere.

R. Tempus est. 188.

Feria Quarta

Quatuor Temporum Septembris.

Léctio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio i. Cap. 9. c.

In illo témpore: Respōdens unus de turba, dixit ad Jesum: Magíster, áttuli filium meum ad te habéntem spíritum mutum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. cap. 38. in Marcum 9.

Dæmoníacum hunc, quem descéndens de monte Dóminus sanávit, Marcus quidem surdum mutúmque, Matthæus vero lunáticum fuisse commémorat. Signícat autem eos, de quibus scriptum est, Stultus ut luna mutátur. Qui numquam in eódem statu permanéntes, nunc ad hæc, nunc ad illa vítia mutáti, crescunt atque decrescunt. Qui muti sunt, non confiténdó fidem: surdi, nec ipsum aliquátenus veritátis audiéndó sermónem. Spumant autem, cum stultítia tabescunt. Stultórum nam-

que, et languéntium, atque hébetum est, spumas salivárum ex ore dimíttre. Strident déntibus, cum iracúndiæ furóre flaméscunt: aréscunt, cum ótio torpénte languéscunt, et nulla virtútis indústria confortáti enérviter vivunt.

R. Tribulatiónes. 188.

Lectio ii.

Quod autem ait: Et dixi discipulis tuis ut ejicerent illum, et non potuerunt; laténter Apóstolos accúsat, cum impossibilitas curándi, intérdum non ad imbecillitátem curántium, sed ad eórum qui curándi sunt fidem referátur, dicénte Dómino: Fiat tibi secúndum fidem tuam. Qui respóndens eis, dixit: O generatio incrédula, quámdiu apud vos ero? quámdiu vos pátiar? Non quod tædio superátus sit, mansuétus ac mitis, qui non apérui sicut agnus coram tondénte os suum, nec in verba furóris erúpit: sed quo in similitúdinem médici, si ægrórum vídeat contra sua præcépta se gérere, dicat: Usquequo accédam ad domum tuam? quousque artis meæ perdam indústriam, me áliud jubénte, et te áliud perpetránte?

R. Omni témpore. 186.

Lectio iii.

Et dixit illis: Hoc genus in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio. Dum docet Apóstolos, quómodo dæmon nequíssimus débeat expélli, omnes instituit ad vitam: ut scilicet novérimus, gravíssima quæque vel immundórum spirítuum, vel hóminum tentaménta, jejúniis et oratió nibus esse superánda: iram quoque Dómini, cum in ultiónem nostrórum scelerum fúerit accénsa, hoc remédio singulári posse placári. Jejúnium autem generále est, non solum ab escis, sed et a cunctis illécebris abstinére carnálibus, imo ab ómnibus vitiórum continére se passió nibus. Sic et oratio generális non in verbis solum est, quibus divínam cleméntiam invocámus, verum étiam in ómnibus, quæ in obséquium nostri Conditóris fidei devotióne gérimus.

R. Memor esto. 187.

Ad Bened. Ant. Hoc genus * dæmoniórum in nullo potest exíre, nisi in oratióne et jejúnio.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

Misericórdiæ tuæ remédiis, quæsumus Dómine, fragilitas nostra subsistat: ut quæ sua conditióne attéritur, tua cleméntia reparétur. Per Dóminum.

Et dic. per Horas diei tantum.

Ad Vesperas, si fit de Feria, dicuntur Preces feriales. 145. cum Oratione Dominicæ præcedentis.

Feria Quinta.

De libro Tobíæ.

Lectio i. Cap. 12.

Mocávit ad se Tobías filium suum, dixitque ei: Quid pòssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábitus ei: aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit et redúxit sanum, pecúniã a Gabélo ipse recépit, uxórem ipse me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibus ejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum replétus sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te pater mi, ut roges eum, si forte digná-

bitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assumere.

R. Peto Dómine. 186.

Lectio ii.

Et vocántes eum, pater scilicet, et filius, tulérunt eum in partem: et rogáre cœpérunt ut dignáretur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesaúros auri recóndere: quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vitam ætérnam. Qui autem fáciunt peccátum, et iniquitátem, hostes sunt animæ suæ.

R. Omni témpore. 186.

Lectio iii.

Manifesto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas

prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratió-nem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te. Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaél Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audíssent, turbáti sunt, et treméntes cecidérunt super terram in fáciem suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére.

R. Memor esto. 187.

Feria Sexta

Quatuor Temporum Septembris.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 7. f.

In illo témpore: Rogábat Jesum quidam de pharisæis, ut manducáret cum illo. Et ingrédessus domum pharisæi discúbuit. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homilia 33. in Evangelia, post initium.

Quem pharisæus de falsa justítia præsumens, nisi Judáicum pópulum;

quem peccátrix múlíer ad vestígia Dómini véniens et plorans, nisi convérsam Gentilitátem désignat? Quæ cum alabástro venit, unguéntum fudit, retro secus pedes Dómini stetit, lácrimis pedes rigávit, capillis tersit, eosdémque quos infundébat et tergébat pedes osculári non désiit. Nos ergo, nos illa múlíer expréssit, si toto corde ad Dóminum post peccáta red-eámus, si ejus pœniténtiæ luctus imitémur. Quid namque unguénto, nisi bonæ odor opinióis exprimitur? Unde et Paulus dicit: Christi bonus odor sumus Deo in omni loco.

R. Sufficiébat. 187.

Lectio ii.

Si ergo recta ópera ágimus, quibus opinióis bonæ odóre Ecclésiám respérgámus, quid in Dómini corpore, nisi unguéntum fúndimus? Sed secus pedes Jesu múlíer stetit: contra pedes enim Dómini stétimus, cum in peccátis pósito ejus itinéríbus renitebámur. Sed si ad veram pœniténtiam post peccáta convér-timur, jam retro secus pedes stamus: quia ejus vestígia séquimur, quem impugnabámus. Lácrimis múlíer pedes ejus rigat: quod

nos quoque veraciter ágimus, si quibúslibet últimis membris Dómini per compassiónis afféctum inclinámur, si sanctis ejus in tribulatione compátimur, si eórum tristítiam, nostram putámus.

R. Benedícite Deum. 188.

Lectio iii.

Capíllis ergo pedes Dómini térgimus, quando sanctis ejus, quibus ex caritate compátimur, étiam ex his quæ nobis supérfluunt, miserémur: quátenus sic mens per compassiónem dóleat, ut étiam larga manus afféctum dolóris osténdat. Rigat namque lácrimis Redemptóris pedes, sed capíllis suis non tergit, qui utcúmque proximórum dolóri compátitur, sed tamen eis ex his, quæ sibi supérfluunt, non miserétur. Plorat, et non tergit, qui verba quidem dolóris tribuit, sed non ministrádo quæ desunt, vim dolóris mínime abscíndit. Osculátur múlter pedes, quos tergit: quod nos quoque plene ágimus, si studiósè dilígimus, quos ex largitáte continémus: ne gravis nobis sit necéssitas próximi; ne ipsa nobis ejus indigéntia, quæ sustentátur, fiat onerosa: et cum manus neces-

sária tribuit, ánimus a dilectióne torpéscat.

R. Tempus est. 188.

Ad Bened. Ant. Múlter * quæ erat in civitáte peccátrix, stans retro secus pedes Dómini, lácrimis cœpit rigáre pedes ejus, et capíllis cápitis sui tergébat, et deosculabátur pedes ejus et unguénto ungebát.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut observatiónes sacras ánnua devotióne recoléntes, et corpore tibi placeámus, et mente. Per Dóminum.

Et dicitur per Horas diei tantum. In Vesperis, nisi fiat de festo novem Lectionum, dicuntur Preces feriales. 145. et Oratio Dominicæ præteritæ.

S a b b a t o

Quatuor Temporum Septembris.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio i. Cap. 13.

In illo témpore: Dicébat Jesus turbis hanc similitúdinem: Arborem fici habébat quidam plantátam in

vínea sua, et venit quærens fructum in illa, et non invenit. Et reliqua.

Homilia sancti Gregorii Papæ.

Homilia 31. in Evangelia.

Dóminus ac Redemptor noster per Evangelium suum aliquando verbis, aliquando rebus loquitur: aliquando aliud verbis, atque aliud rebus: aliquando autem hoc verbis, quod rebus. Duas etenim res ex Evangelio fratres audistis: ficulneam infructuosam, et mulierem curvam: et utriusque rei est pietas impensa. Illud autem dixit per similitudinem: istud egit per exhibitionem. Sed hoc significat ficulnea infructuosa, quod mulier inclinata: et hoc ficulnea reservata, quod mulier erecta.

R. Tribulationes. 188.

Lectio ii.

Quid arbor fici, nisi humanam naturam designat? Quid mulier inclinata, nisi eandem naturam significando denuntiat? Quæ et bene plantata est sicut ficus, et bene creata sicut mulier: sed in culpam propria sponte lapsa, neque fructum servat operationis, neque statum rectitudinis.

Ad peccatum quippe ex voluntate corruens, quia fructum obedientiæ ferre noluit, statum rectitudinis amisit. Quæ ad Dei similitudinem condita, dum in sua dignitate non persistit, quod plantata vel creata fuerat, servare contempsit. Tertio dominus vineæ ad ficulneam venit, quia naturam generis humani ante legem, sub lege, sub gratia expectando, admonendo, visitando requisivit.

R. Omni tempore. 186.

Lectio iii.

Venit ante legem, quia per naturalem intellectum quid unusquisque exemplo sui, qualiter erga proximum agere debuisset, innovit. Venit in lege, quia præcipiendo docuit. Venit post legem per gratiam, quia pietatis suæ præsentiam exhibendo monstravit. Sed tamen in tribus annis fructum se non invenisse conquiritur: quia quorundam pravorum mentes nec inspirata lex naturalis corrigit, nec præcepta erudiant, nec incarnationis ejus miracula convertunt. Quid vero per cultorem vineæ, nisi præpositorum ordo exprimitur? Qui dum præ-

Domínicæ vineæ curam gerunt.

R. Memor esto. 187.

Ad Bened. Ant. Illuminâre Dómine * iis qui in ténébris sedent, et dirige pedes nostros in viam pacis, Deus Israël.

V. Repléti sumus mane misericórdia tua. **R.** Exsultávimus, et delectáti sumus.

Deinde dicuntur Preces, ut in Psalterio. 66.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui per continéntiam salutárem corpóribus medéris et méntibus: majestátem tuam súpplīces exorámus; ut pia jejunántium deprecatione placátus, et præséntia nobis subsídia tríbuas, et futúra. Per Dóminum nostrum.

Et dic. per Horas diei tantum.

S a b b a t o

ante Domin. IV. Septembris.

Ad Magnif. Ant. Adónai Dómine * Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ, exaúdi preces servórum tuórum.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dom. IV. Septembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Judith.

Lectio i. Cap. 1. et 2.

Arpháxad itaque, rex Medórum, subjugáverat multas gentes império suo, et ipse ædificávit civitátem potentíssimam, quam appellávit Ecbátanis, ex lapídibus quadrátis et sectis: fecit muros ejus in altitúdinem cubitórum septuagínta, et in latitúdinem cubitórum trigínta, turres vero ejus pósuit in altitúdinem cubitórum centum. Per quadrum vero eárum latus utrúmque vīcenórum pedum spátio tendebátur, posuítque portas ejus in altitúdinem túrriū: et gloria-bátur quasi potens in poténtia exércitus sui, et in glória quadrigárum suárum.

R. Adónai Dómine Deus magne et mirábilis, qui dedísti salútem in manu féminæ: * Exaúdi preces servórum tuórum. **V.** Benedíctus es Dómine, qui non derelínquis præsúmētes de te, et de sua virtúte gloriántes humílias. Exaúdi.

Lectio ii.

Anno igitur duodécimo regni sui: Nabuchodónosor rex Assyriórum, qui

regnabat in Nínive civitate magna, pugnavit contra Arphaxad, et obtinuit eum in campo magno, qui appellatur Rágau, circa Euphraten, et Tigrin, et Jádason in campo Erioch regis Elicórum. Tunc exaltatum est regnum Nabuchodónosor, et cor ejus elevatum est: et misit ad omnes, qui habitabant in Cilícia, et Damasco, et Líbano, et ad gentes quæ sunt in Carmélo, et Cedar, et inhabitantes Galiléam in campo magno Esdrelon, et ad omnes qui erant in Samaría, et trans flumen Jordánem usque ad Jerúsalem, et omnem terram Jesse quoúsque perveniátur ad términos Æthiopiæ.

R. Tribulationes civitatum audivimus, quas passæ sunt, et defecimus: timor et hebetudo mentis cecidit super nos, et super liberos nostros: ipsi montes nolunt recipere fugam nostram: * Dómine miserere. **Y.** Pecavimus cum patribus nostris, injúste egimus, iniquitatem fecimus. Dómine.

Lectio iii.

Ad hos omnes misit nuntios Nabuchodónosor rex Assyriórum: qui omnes uno ánimo contradixerunt, et remisérunt eos vacuos,

et sine honóre abjecerunt. Tunc indignátus Nabuchodónosor rex advérsus omnem terram illam, jurávit per thronum et regnum suum quod defénderet se de ómnibus regiónibus his. Anno tertiodécimo Nabuchodónosor regis, vigésima et secúnda die mensis primi factum est verbum in domo Nabuchodónosor regis Assyriórum ut defénderet se. Vocavítque omnes majóres natu, omnesque duces, et bellatóres suos, et hábuit cum eis mystérium consilii sui: dixítque cogitationem suam in eo esse, ut omnem terram suo subjugáret império.

R. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum.

Y. Benedíctus Dóminus, qui creávit cælum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut non. **G**loria Patri. Ut non.

In II. Nocturno.

Ex libro S. Ambrósii Epíscopi de Elía et jejúnio.

Lectio iv. Cap. 9.

Poténtes vinum prohibéntur bíbere, ne cum bíberint, obliviscántur sapiéntiam. Dé-

nique bibébant vinum in ebrietáte poténtes, qui Holoférni príncipi militíæ regis Assyriórum se trádere gestiébant: sed non bibébat fémina Judith, jejúnans ómnibus diébus viduitátis suæ, præter festórum diérum solemnitátes. His armis muníta procéssit, et omnem Assyriórum circumvénit exércitum. Sóbrii vigóre consílii ábstulit Holoférnis caput, servávit pudicitíam, victóriam reportávit.

R. Nos álium Deum nescimus præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a gènere nostro. **V.** Indulgéntiam ipsíus fusis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui.

Lectio v.

Hæc enim succíncta jejúnio in castris prætendebát aliénis: ille vino sepúltus jacébat, ut ictum vúlneris sentíre non posset. Itaque uníus mulieris jejúnium innúmeros stravit exércitus Assyriórum. Esther quoque púlchrior facta est jejúnio: Dóminus enim grátiam sóbriæ mentis augébat. Omne genus suum, id est, totum pópulum Judæórum a persecutiónis acer-

bitáte liberávit, ita ut regem sibi fáceret esse subjéctum.

R. Dominátor Dómine cœlórum et terræ, Creátor aquárum, Rex univérsæ creatúræ: * Exaúdi oratiónem servórum tuórum. **V.** Tu Dómine, cui humílium semper et mansuetórum plácuít deprecátio. Exaúdi.

Lectio vi.

Itaque illa, quæ trídúo jejúnávit continuo, et corpus suum aqua lavit, plus plácuít, et vindíctam rétulit: Aman autem, dum se regáli jactat convívio, inter ipsa vina pœnam suæ ebrietátis exsólvit. Est ergo jejúnium reconciliatiónis sacrificium, virtútis incrementum, quod fecit étiam féminas fortióres augménto grátiae. Jejúnium nescit fœneratórem, non sortem fœnoris novit: non rédolet usúras mensa jejunántium: étiam ipsis jejúnium convíviis dat grátiam. Dulcióres post famem épulæ fiunt, quæ assiduitáte fastídio sunt, et diutúrna continuatióne viléscunt. Condimentum cibi jejúnium est. Quanto avidior appeténtia, tanto esca jucúndior.

R. Dómine Deus, qui cónteris bella ab iníitio, éle-

va bráchium tuum super Gentes, quæ cógitant servis tuis mala: * Et dextera tua glorificétur in nobis. **V.** Alíde virtútem eórum in virtúte tua: cadat robur eórum in iracúndia tua. Et. **Glória Patri.** Et.

R. vii. Confórta me Rex, sanctórum principátum tenens: * Et da sermónem rectum, et bene sonántem in os meum. **V.** Dómine Rex univérsæ potestátis convérte consílium eórum super eos. Et da.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimoniúm dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena est.

Feria IV. hujus Hebd. post ii. et iii. Lectionem dicitur ii. et iii. R. I. Nocturni Dominicæ.

Feria Secunda.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 4.

Filii Israë́l, qui habitábant in terra Juda, timuérun't valde a fácie Holoférnis. Tremor, et horror invásit sensus eórum, ne hoc fáceret Jerúsalem

et templo Dómini, quod fécerat céteris civitatibus et templis eárum. Et miserunt in omnem Samariám per circúitum usque Jéricho, et præoccupavérunt omnes vértices móntium: et muris circumdedérunt vicos suos, et congregavérunt fruménta in præparatióem pugnæ.

R. Adonái. 196.

Lectio ii.

Sacerdos étiam Eliáchim scripsit ad univérsos, qui erant contra Esdreton, quæ est contra fáciem campi magni juxta Dóthain, et univérsos, per quos viæ tránsitus esse póterat, ut obtinérent ascénsus móntium, per quos via esse póterat ad Jerúsalem, et illic custodírent ubi angústum iter esse póterat inter montes. Et fecérunt filii Israë́l secúndum quod constitúerat eis sacerdos Dómini Eliáchim. Et clamávit omnis pópulus ad Dóminum instántia magna, et humiliavérunt ánimas suas in jejúniis, et oratióibus, ipsi et mulieres eórum.

R. Tribulatiónes. 197.

Lectio iii.

Et induérunt se sacerdotes cilíciis, et infántes prostravérunt contra fá-

ciem templi Dómini, et altáre Dómini operuérunt cilício: et clamavérunt ad Dóminum Deum Israël unánimiter ne daréntur in prædam infántes eórum, et uxóres eórum in divisió-nem, et civitátes eórum in exterminium, et sancta eórum in pollutió-nem, et fierent oppróbrium Géntibus. Tunc Eliáchim, sacerdos Dómini magnus, circuivit omnem Israël, allocutúsque est eos, dicens: Scitóte quóniam exaúdiat Dóminus preces vestras, si manéntes permanséritis in jejúniis, et oratió-nibus in conspéctu Dómini.

R. Benedícat te. 197.

Feria Tertia.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 8.

Et factum est, cum audisset hæc verba Judith vídua, quæ erat fília Merári, filii Idox, filii Joseph, filii Ozíæ, filii Elai, filii Jamnor, filii Gédeon, filii Ráphaim, filii Achitob, filii Melchíæ, filii Enan, filii Nathaníæ, filii Saláthiel, filii Símeon, filii Ruben: et vir ejus fuit Manásses, qui mórtuus est in diébus messis hordeáceæ: instábat enim super alligántes manípulos

in campo, et venit æstus super caput ejus, et mórtuus est in Bethúlia civitáte sua, et sepúltus est illic cum pátribus suis. Erat autem Judith relicta ejus vídua jam annis tribus, et ménsibus sex.

R. Nos álium. 198.

Lectio ii.

Et in superióribus domus suæ fecit sibi secrétum cubículum, in quo cum puéllis suis clausa morabátur, et habens super lumbos suos cilícium, jejunábat ómnibus diébus vitæ suæ, præter sábbata, et neomé-nias, et festa domus Israël. Erat autem elegánti aspéctu nimis, cui vir suus reliquerat divítias multas, et familiam copiósam, ac possessionés arméntis boum, et grégibus óvium plenas. Et erat hæc in ómnibus famosíssima, quóniam timébat Dóminum valde, nec erat qui loquerétur de illa verbum malum.

R. Dominátor. 198.

Lectio iii.

Hæc itaque cum audisset quóniam Ozías promississet quod transácto quinto die tráderet civitátem, misit ad presbýteros Chabri, et Charmi. Et venérunt ad illam, et dixit illis: Quod est hoc verbum, in quo con-

sénsit Ozías, ut tradat civitatem Assýriis si intra quinque dies non vénerit vobis adiutorium? Et qui estis vos, qui tentátis Dóminum?

R. Dómine Deus. 198.

Feria Quarta.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 10.

Factum est autem, cum cessáset clamáre ad Dóminum, surréxit de loco, in quo jacúerat prostráta ad Dóminum. Vocavítque abram suam, et descéndens in domum suam, ábstulit a se cilícium, et éxuit se vestiméntis viduitátis suæ, et lavit corpus suum, et unxit se myro óptimo, et discriminávit crinem cápitis sui, et impósuit mitram super caput suum, et induit se vestiméntis jucunditátis suæ, induítque sandália pédibus suis, assumpsítque dextraliola, et lília, et inaúres, et ánnulos, et ómnibus ornaméntis suis ornávit se. Cui étiam Dóminus cóntulit splendórem.

R. Confórta me. 199.

Lectio ii.

Factum est autem, cum descénderet montem, circa ortum diéi, occurrerunt ei exploratóres Assýriórum et tenuérunt eam,

dicéntes: Unde venis? aut quo vadis? Quæ respóndit: Fília sum Hebræórum, ideo ego fugi a fácie eórum, quóniam futúrum agnóvi, quod dentur vobis in deprædatiónem, pro eo quod contemnéntes vos, noluérunt ultro trádere seípsos ut invenírent misericórdiam in conspéctu vestro.

R. Tribulatiónes. 197.

Lectio iii.

Duxerúntque illam ad tabernáculum Holoférnis, annuntiántes eam. Cumque intrásset ante fáciem ejus, statim captus est in suis óculis Holoférnes. Dixerúntque ad eum satéllites ejus: Quis contémnat pópulum Hebræórum, qui tam decóras mulieres habent, ut non pro his mérito pugnáre contra eos debeámus? Videns itaque Judith Holoférnem sedéntem in conopéo, quod erat ex púrpura, et auro, et smarágdo, et lapídibus pretiósissimé intextum: et cum in fáciem ejus intendísset, adorávit eum, prostérnens se super terram.

R. Benedícat te. 197.

Feria Quinta.

Si hæc fuerit ultima Hebdomada Septembris, hac nocte ponitur liber Esther cum sua historia, ut

infra in Dominica V. hujus mensis 204, et legitur de eo etiam duobus sequentibus diebus. Quod si hoc triduo non occurrat Feria, in qua possint poni Responsoria, eo anno omittuntur.

Si vero non fuerit ultima Hebd., leguntur sequentes Lectiones.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 12. c.

Et factum est, in quarto die Holofernes fecit cenam servis suis, et dixit ad Vagao eunuchum suum: Vade, et suade Hebræam illam ut sponte consensiat habitare mecum. Foedum est enim apud Assýrios, si femina irrideat virum agendo ut immunis ab eo transeat. Tunc introivit Vagao ad Judith, et dixit: Non vereatur bona puella introire ad dominum meum, ut honorificetur ante faciem ejus, ut manducet cum eo, et bibat vinum in jucunditate. Cui Judith respondit: Quæ ego sum, ut contradicam domino meo?

R. Adonái. 196.

Lectio ii. Cap. 13.

Ut autem sero factum est, festinaverunt servi illius ad hospitia sua, et conclusit Vagao ostia cubiculi, et abiit. Erant autem omnes fatigati a vino: eratque Judith sola in cubiculo. Porro

Holofernes jacebat in lecto, nimia ebrietate sopitus. Dixitque Judith puellæ suæ ut staret foris ante cubiculum, et observaret. Stetitque Judith ante lectum, orans cum lacrimis, et labiorum motu in silentio, dicens: Confirma me Domine Deus Israël, et respice in hac hora ad opera manuum mearum, ut, sicut promissisti, Jerúsalem civitatem tuam erigas: et hoc quod credens per te posse fieri cogitavi, perficiam.

R. Tribulationes. 197.

Lectio iii.

Et cum hæc dixisset, accessit ad columnam, quæ erat ad caput lectuli ejus, et pugionem ejus, qui in ea ligatus pendebat, exsolvit. Cumque evaginasset illum, apprehendit comam capitis ejus, et ait: Confirma me Domine Deus in hac hora. Et percussit bis in cervicem ejus, et abscidit caput ejus, et abstulit conopæum ejus a columnis, et evolvit corpus ejus truncum. Et post pusillum exivit, et tradidit caput Holofernis ancillæ suæ, et jussit ut mitteret illud in peram suam.

R. Benedicat te. 197.

Feria Sexta.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 15.

Cumque omnis exercitus decollatum Holofernem audisset, fugit mens et consilium ab eis, et solo tremore et metu agitati, fugæ præsidium sumunt, ita ut nullus loqueretur cum proximo suo, sed inclinato capite, relictis omnibus, evadere festinabant Hebræos, quos armatos super se venire audiebant, fugientes per vias camporum et semitas collium. Videntes itaque filii Israël fugientes, secuti sunt illos. Descenderuntque clangentes tubis, et ululantes post ipsos. **R.** Nos alium. 198.

Lectio ii.

Misit itaque Ozias nuntios per omnes civitates et regiones Israël. Omnis itaque regio, omnisque urbs electam juventutem armatam misit post eos, et persecuti sunt eos in ore gladii, quousque pervenirent ad extremitatem finium suorum. Reliqui autem, qui erant in Bethulia, ingressi sunt castra Assyriorum, et prædam, quam fugientes Assýrii reliquerant, abstulerunt, et onustati sunt valde.

R. Dominátor. 198.

Lectio iii.

Joachim autem summus pontifex de Jerúsalem venit in Bethuliam cum universis presbyteris suis, ut videret Judith. Quæ cum exisset ad illum, benedixerunt eam omnes una voce, dicentes: Tu gloria Jerúsalem, tu lætitia Israël, tu honorificentia populi nostri: quia fecisti viriliter, et confortatum est cor tuum, eo quod castitatem amaveris, et post virum tuum, alterum nescieris: ideo et manus Domini confortavit te, et ideo eris benedicta in æternum. Et dixit omnis populus: Fiat, fiat.

R. Domine Deus. 198.

Sabbato.

De libro Judith.

Lectio i. Cap. 16. c.

Et factum est post hæc, omnis populus post victoriam venit in Jerúsalem adorare Dominum: et mox ut purificati sunt, obtulerunt omnes holocausta, et vota, et repromissiones suas. Porro Judith universa vasa bellica Holofernis, quæ dedit illi populus, et conopæum, quod ipsa sustulerat de cubili ipsius, obtulit in anathema oblivionis. **R.** Confórta me. 199.

Lectio ii.

Erat autem pópulus jú-
cúndus secúndum fá-
ciem sanctórum, et per tres
menses gáudium hujus vi-
ctóriæ celebrátum est cum
Judith. Post dies autem
illos unusquísque rédiit in
domum suam, et Judith
magna facta est in Bethúlia,
et præclárior erat univérsæ
terræ Israë́l. Erat étiam
virtúti cástitas adjúcta, ita
ut non cognósceret virum
ómnibus diébus vitæ suæ,
ex quo defúctus est Ma-
násses vir ejus. Erat autem
diébus festis procédens
cum magna glória.

R. Tribulatiónes. 197.

Lectio iii.

Mansit autem in domo
viri sui annos centum
quinque, et dimísit abram
suam liberam, et defúcta
est ac sepúlta cum viro suo
in Bethúlia. Luxítque illam
omnis pópulus diébus se-
ptem. In omni autem spátio
vitæ ejus non fuit qui per-
turbáret Israë́l, et post mor-
tem ejus annis multis. Dies
autem victóriæ hujus festi-
vitátis, ab Hebræis in nú-
mero sanctórum diérum ac-
cípitur, et cólitur a Judæis
ex illo témpore usque in
præséntem diem.

R. Benedícat te. 197.

Sabbato

ante Domin. V. Septembris.

Ad Magnif. Ant. Dómine
Rex omnípotens * in di-
tiónē tuā cuncta sunt pó-
sita, et non est qui possit
tuæ resistere voluntáti.

V. Vespertína orátio a-
scéndat ad te Dómine. **R.** Et
descéndat super nos mise-
ricórdia tua.

Domin. V. Septembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Esther.

Lectio i. Cap. 1.

In diébus Assuéri, qui
regnávit ab India
usque Æthiópiam
super centum viginti se-
ptem províncias: quando
sedit in sólio regni sui,
Susan civitas regni ejus
exórdium fuit. Tértio ígitur
anno impérii sui fecit gran-
de convívium cunctis prin-
cípibus, et púeris suis, for-
tíssimis Persárum, et Me-
dórum ínclytis, et præféctis
provinciárum coram se, ut
osténderet divítias glóriæ
regni sui, ac magnitúdinem,
atque jactántiam poténtiæ
suæ, multo témpore, cen-
tum vidélicet et octogínta
diébus.

R. Dómine mi Rex omní-
potens, in ditióne tuā cun-

cta sunt p̄sita, et non est qui possit resistere voluntati tuæ: * Libera nos propter nomen tuum. **V.** Exaudi orationem nostram, et converte luctum nostrum in gaudium. Libera.

Lectio ii.

Cumque implerentur dies convivii, invitavit omnem populum, qui inventus est in Susan, a máximo usque ad mínimum: et iussit septem diebus convivium præparari in vestibulo horti, et nemoris, quod regio cultu et manu consitum erat. Et pendebant ex omni parte tentoria aërii coloris, et carbāsini ac hyacynthini, sustentata fūnibus býssinis, atque purpūreis, qui ebūrneis cīrculis inserti erant, et colūnnis marmoreis fulciebantur. Lēctuli quoque aūrei et argētei, super pavimētum smaragdino et pário stratum lápide, dispositi erant: quod mira varietate pictūra decorabat.

R. Confórta me Rex, sanctorum principatū tenens: * Et da sermōnem rectum, et bene sonāntem in os meum. **V.** Dómine Rex univērsæ potestātis converte consilium eorum super eos. Et da sermōnem rectum.

Lectio iii.

Bibebant autem qui invitati erant, aūreis poculis, et aliis atque aliis vasis cibi inferebantur. Vinum quoque, ut magnificētia régia dignum erat, abundans et præcipuum ponebatur. Nec erat qui nolentes cogeret ad bibendum, sed sicut rex statuerat, præponens mensis singulos de principibus suis ut sumeret unusquisque quod vellet. Vasthi quoque regina fecit convivium feminarum in palatio, ubi rex Assuērus manere consueverat.

R. Spem in alium numquam habui, præterquam in te Deus Israël: * Qui irasceris, et propitius eris: et omnia peccata hominum in tribulatione dimittis. **V.** Dómine Deus creator cœli et terræ, respice ad humilitatem nostram. Qui. **Glória Patri. Qui.**

In II. Nocturno.

Ex libro Officiorum S. Ambrosii Episcopi.

Lectio iv. Lib. 3. Cap. 15.

Quid Esther regina, nonne ut populum suum periculo erueret (quod erat decorum atque honestum) morti se obtulit, nec immittis regis trepidavit furorem? Ipse

quoque rex Persarum ferox atque tímido corde, tamen decórum judicávit, índici insidiárum, quæ sibi parátæ forent, grátiam repræsentáre, populúmque liberum a servitúte erípere, erúere neci, nec párcere neci ejus, qui tam indecóra suasisset. Dénique quem secúndum a se, ac præcípuum inter omnes amícos habéret, cruci trádidit, quod dehonestátum se ejus frauduléntis consíliis animadvertisset.

R. Meménto mei Dómine Deus in bonum: * Et ne déleas miseratiónes meas, quas feci in domo Dei mei, et in cæremóniis ejus. **V.** Recordáre mei, Dómine Deus meus. Et ne déleas.

Lectio v. Cap. 16.

Ea enim amicítia probábilis, quæ honestátem tuétur, præferénda sane ópibus, honóribus, potestátibus; honestáti vero præférri non solet, sed honestátem sequi. Qualis fuit Jónathæ, qui pro pietáte nec offénsam patris, nec salútis perículum refugiébat. Qualis fuit Achímelech, qui pro hospitális grátiae officiis necem pótius sibi, quam proditionem fugiéntis amíci subeúndam arbitrabátur. Nihil ígitur

præferéndum honestáti: quæ tamen ne amicítiae stúdio prætereátur, étiam hoc Scriptúra ádmonet.

R. Tribulatiónes civitátum audívimus, quas passæ sunt, et defécimus: timor et hebetúdo mentis cécidit super nos, et super líberos nostros: ipsi montes nolunt recípere fugam nostram: * Dómine miserére. **V.** Peccávimus cum pátribus nostris, injúste égimus, iniquitátem féci-mus. Dómine.

Lectio vi.

Sunt enim pleræque philosophórum quæstiónes: Utrum amíci causa quisquam contra pátriam sentíre, necne, débeat, ut amíco obédiat: Utrum opórteat ut fidem déserat, dum indúlget atque inténdit amíci commoditátibus. Et Scriptúra quidem ait: Clava, et gládus, et sagítta ferráta: sic homo est testimónium dans falsum advérsus amícum suum. Sed consídera quid ástruat. Non testimónium reprehéndit dictum in amícum, sed falsum testimónium. Quid enim si Dei causa, quid si pátriæ, cogátur áliquis dicere testimónium? Numquid præponderáre debet

amicítia religióni, præponderáre caritatí vítium?

R. Benedícat te Dóminus in virtúte sua, qui per te ad níhilum redégit inimícos nostros: * Ut non deficiat laus tua de ore hóminum. **V.** Benedíctus Dóminus, qui creávit cœlum et terram: quia hódie nomen tuum ita magnificávit. Ut. **Gloría Patri.** Ut.

R. vii. Nos álium Deum nescímus, præter Dóminum, in quo sperámus: * Qui non déspicit nos, nec ámovet salútem suam a gènere nostro. **V.** Indulgéntiam ipsíus fuis lácrimis postulémus, et humiliémus illi ánimas nostras. Qui non déspicit nos.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Gloría Patri.** Plena.

Feria IV. hujus Hebdomadæ post ii. et iii. Lectionem dicitur ii. et iii. Responsorium I. Nocturni hujus Dominicæ.

Feria Secunda.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 2.

Erat vir Judæus in Susan civitatē, vocábulo Mardochæus fílius Jaír, fílii Sémei, fílii Cis, de stirpe Jémini, qui translátus fúerat de Jerúsalem eo tēpore, quo Jechoníam regem Juda Nabuchodónosor rex Babylónis transtúlerat, qui fuit nutritius fíliæ fratris sui Edíssæ, quæ áltero nómine vocabátur Esther: et utrúmque paréntem amíserat: pulchra nimis, et decóra fácie. Mortuísque patre ejus ac matre, Mardochæus sibi eam adoptávit in fíliam.

R. Dómine mi. 204.

Lectio ii.

Cumque percrebúisset regis impérium, et juxta mandátum illíus multæ pulchræ vírgines adduceréntur Susan, et Egéo traderéntur Eunúcho; Esther quoque inter céteras puéllas ei trádicta est, ut servarétur in número feminárum. Quæ plácuít ei, et invénit grátiam in conspéctu illíus. Et præcépit eunúcho, ut acceleráret mundum muliebrem, et tráderet ei partes suas, et septem puéllas speciosíssimas de domo re-

gis, et tam ipsam, quam pedíssequas ejus ornáret atque excóleret. Quæ nóluit indicáre ei pópulum et pátriam suam: Mardo-chæus enim præcéperat ei, ut de hac re omníno reticéret: qui deambulábat quotidie ante vestibulum domus, in qua eléctæ vírgines servabántur, curam agens salútis Esther.

R. Confórta me. 205.

Lectio iii.

Evolúto autem témpore per órđinem, instábat dies, quo Esther filia Abíhaíl fratris Mardo-chæi, quam sibi adoptáverat in filiam, debéret intráre ad regem. Quæ non quæsívit muliébre cultum, sed quæcúmque vóluit Egéus eunúchus custos vírginum, hæc ei ad ornátum dedit. Erat enim formósa valde, et incredíbili pulchritúdine, ómnium óculis gratiósa et amábilis videbátur. Ducta est itaque ad cubículum regis Assuéri mense décimo, qui vocátur Tebeth, séptimo anno regni ejus. Et ad-amávit eam rex plus quam omnes mulieres, habuítque grátiam et misericórdiam coram eo super omnes mulieres, et pósuit diadéma regni in cápite ejus, fecít-

que eam regnáre in loco Vasthi.

R. Spem in álium. 205.

Feria Tertia.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 3.

Post hæc rex Assuérus exaltávit Aman filium Amadáthi, qui erat de stirpe Agag: et pósuit sólium ejus super omnes príncipes, quos hábébat. Cunctíque servi regis, qui in fóribus palátii versabántur, flectébant génua, et adorábant Aman: sic enim præcéperat eis imperátor. Solus Mardo-chæus non flectébat genu, neque adorábat eum. Cui dixerunt púeri regis, qui ad fores palátii præsidébant: Cur præter céteros non obsévas mandátum regis?

R. Meménto mei. 206.

Lectio ii.

Cumque hoc crébrius dícerent, et ille nollet audíre, nuntiavérunt Aman, scire cupiéntes utrum perseveráret in senténtia: díxerat enim eis se esse Judæum. Quod cum audísset Aman, et experiménto probásset quod Mardo-chæus non flécteret sibi genu, nec se adoráret, irátus est valde, et pro níhilo duxit in

unum Mardochæum mittere manus suas.

R. Tribulationes. 206.

Lectio iii.

Audierat enim quod esset gentis Judææ: magisque voluit omnem Judæorum, qui erant in regno Assuëri, perdere nationem. Mense primo (cujus vocabulum est Nisan) anno duodécimo regni Assuëri, missa est sors in urnam, quæ Hebræice dicitur phur, coram Aman, quo die et quo mense gens Judæorum deberet interfici: et exivit mensis duodécimus, qui vocatur Adar.

R. Benedicat te. 207.

Feria Quarta.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 4.

Quæ cum audisset Mardochæus, scidit vestimenta sua, et indutus est sacco, spargens cinerem capiti: et in platea mediæ civitatis voce magna clamabat, ostendens amaritudinem animi sui, et hoc ejulatu usque ad fores palatii gradiens. Non enim erat licitum indutum sacco aulam regis intrare. In omnibus quoque provinciis, oppidis, ac locis, ad quæ crudèle regis dogma pervenerat, planctus ingens erat

apud Judæos, jejunium, ululatus, et fletus, sacco et cinere multis pro strato utentibus. Ingressæ autem sunt puellæ Esther et eunuchi, nuntiaveruntque ei. Quod audiens consternata est: et vestem misit, ut ablato sacco induerent eum: quam accipere noluit. Accitoque Athach eunuchus, quem rex ministrum ei dederat, præcepit ei ut iret ad Mardochæum, et disceret ab eo cur hoc faceret.

R. Nos alium. 207.

Lectio ii.

Egressusque Athach, ivit ad Mardochæum stantem in platea civitatis, ante ostium palatii: qui indicavit ei omnia quæ acciderant, quomodo Aman promississet, ut in thesauros regis pro Judæorum nece inferret argentum. Exemplar quoque edicti, quod pendebat in Susan, dedit ei, ut reginæ ostenderet, et moneret eam, ut intraret ad regem, et deprecaretur eum pro populo suo. Regressus Athach, nuntiavit Esther omnia, quæ Mardochæus dixerat. Quæ respondit ei, et jussit ut diceret Mardochæo: Omnes servi regis, et cunctæ, quæ sub ditione ejus sunt, norunt provinciæ, quod sive vir,

sive mŭlier non vocátus, intérius átrium regis intrá-
verit, absque ulla cuncta-
tione statim interficiátur:
nisi forte rex aúream vir-
gam ad eum teténderit pro
signo cleméntiæ, atque ita
possit vívere. Ego ígitur
quómodo ad regem intráre
pótero, quæ triginta jam
diébus non sum vocáta ad
eum?

R̃. Confórta me. 205.

Lectio iii.

Quod cum audísset Mar-
docháus, rursum man-
dávít Esther, dicens: Ne
putes quod ánimam tuam
tantum líberes, quia in do-
mo regis es præ cunctis
Judæis: si enim nunc si-
lúeris, per áliam occasi-
onem liberabúntur Judæi: et
tu, et domus patris tui per-
ibitis. Et quis novit utrum
idcirco ad regnum véneris,
ut in tali témpore pararé-
ris? Rursúmque Esther
hæc Mardochæo verba man-
dávít: Vade et cógrega o-
mnes Judæos, quos in Su-
san repéris, et oráte pro
me. Non comedátis, et non
bibátis tribus diébus, et tri-
bus nóctibus: et ego cum
ancillis meis simíliter jeju-
nábo, et tunc ingrédíar ad
regem contra legem fáci-
ens, non vocáta, tradéns-
que me morti et perículo.

Ivit itaque Mardochæus, et
fecit ómnia, quæ ei Esther
præcéperat.

R̃. Spem in álium. 205.

Feria Quinta.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 5.

Die autem tértio indúta
est Esther regálibus
vestiméntis, et stetit in átrio
domus régiæ, quod erat
intérius, contra basilícam
regis: at ille sedébat super
sólíum suum in consistó-
rio palátii contra óstium
domus. Cumque vidísset
Esther regínam stantem,
plácuit óculis ejus, et ex-
téndit contra eam virgam
aúream, quam tenébat ma-
nu. Quæ accédens oscu-
láta est summitátem virgæ
ejus. Dixítque ad eam rex:
Quid vis Esther regína?
quæ est petítio tua? étiam
si dimídiam partem regni
petieris, dábitur tibi. At
illa respóndit: Si regi pla-
cet, óbsecro ut vénias ad
me hódie, et Aman tecum
ad convívium, quod parávi.
Statímque rex, Vocáte, in-
quit, cito Aman ut Esther
obédiat voluntáti.

R̃. Dómine mi. 204.

Lectio ii.

Egréssus est itaque illo
die Aman lætus et ála-
cer. Cumque vidísset Mar-

dochæum sedentem ante fores palatii, et non solum non assurrexisse sibi, sed nec motum quidem de loco sessionis suæ, indignatus est valde: et dissimulata ira, reversus in domum suam, convocavit ad se amicos suos, et Zares uxorem suam: et exposuit illis magnitudinem divitiarum suarum, filiorumque turbam, et quanta eum gloria super omnes principes et servos suos rex elevasset. Et post hæc ait: Regina quoque Esther nullum alium vocavit ad convivium cum rege, præter me: apud quam etiam cras cum rege pransurus sum. Et cum hæc omnia habeam, nihil me habere puto, quamdiu videro Mardocheum Judæum sedentem ante fores regias.

R. Confórta me. 205.

Lectio iii.

Responderuntque ei Zares uxor ejus, et ceteri amici: Jube parari excelsam trabem habentem altitudinis quinquaginta cubitos, et dic mane regi ut appendatur super eam Mardocheus, et sic ibis cum rege lætus ad convivium. Placuit ei consilium, et jussit excelsam parari crucem.

R. Spem in alium. 205.

Feria Sexta.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 6.

Noctem illam duxit rex insomnem, jussitque sibi afferri historias et annales priorum temporum. Quæ cum illo præsentē legerentur, ventum est ad illum locum ubi scriptum erat quomodo nuntiasset Mardocheus insidias Bagathan, et Thares eunuchorum, regem Assuerum jugulare cupientium. Quod cum audisset rex, ait: Quid pro hac fide honoris ac præmii Mardocheus consecutus est? Dixerunt ei servi illius ac ministri: Nihil omnino mercedis accipit. Statimque rex, Quis est, inquit, in atrio? Aman quippe intèrius atrium domus regiae intraverat, ut suggereret regi, et juberet Mardocheum affigi patibulo, quod ei fuerat præparatum. Responderunt pueri: Aman stat in atrio. Dixitque rex: Ingrediatur.

R. Meménto mei. 206.

Lectio ii.

Cumque esset ingressus, ait illi: Quid debet fieri viro, quem rex honorare desiderat? Cógitans autem in corde suo Aman, et reputans quod nullum alium

rex, nisi se, vellet honoráre, respóndit: Homo, quem rex honoráre cupit, debet índui véstibus régiis, et impóni super equum, qui de sella regis est, et accípere régium diadéma super caput suum, et primus de régiis princípibus, ac tyránnis téneat equum ejus, et per platéam civitátis incédens clamet, et dicat: Sic honorábitur, quemcúmque volúerit rex honoráre.

R. Tribulationés. 206.

Lectio iii.

Dixítque ei rex: Festína, et sumpta stola et equo, fac, ut locútus es, Mardocháeo Judáeo, qui sedet ante fores palátii. Cave ne quidquam de his, quæ locútus es, prætermittas. Tulit itaque Aman stolam et equum, indutúmque Mardocháeum in platéa civitátis, et impósitum equo præcedébat, atque clamábat: Hoc honóre condígnus est, quemcúmque rex volúerit honoráre. Reversúsque est Mardocháeus ad jánuam palátii: et Aman festinávit ire in domum suam, lugens et opérto cápite: narrávitque Zares uxóri suæ, et amicis ómnia quæ evenissent sibi.

R. Benedícat te. 207.

Sabbato.

De libro Esther.

Lectio i. Cap. 7.

Intrávit itaque rex et Aman, ut biberent cum regína. Dixítque ei rex, étiam secúnda die postquam vino incalúerat: Quæ est petitio tua Esther ut detur tibi? et quid vis fieri? étiam si dimídiam partem regni mei petieris, impetrábis. Ad quem illa respóndit: Si invéni grátiam in óculis tuis, o rex, et si tibi placet, dona mihi ánimam meam pro qua rogo, et pópulum meum, pro quo óbsecro. Trádicti enim sumus ego et pópulus meus, ut conterámur, jugulémur, et pereámus. Atque útinam in servos et fámulas venderémur: esset tolerábile malum, et gemens tacérem: nunc autem hostis noster est, cujus crudélitas redúndat in regem.

R. Nos álium. 207.

Lectio ii.

Respondénsque rex Asuérus, ait: Quis est iste, et cujus poténtiæ, ut hæc aúdeat fácere? Dixítque Esther: Hostis et inimicus noster péssimus iste est Aman. Quod ille áudiens, illico obstúpuit, vul-tum regis ac regínæ ferre

non sústinens. Rex autem irátus surréxit, et de loco convívii intrávit in hortum arbóribus cónsitum. Aman quoque surréxit ut rogáret Esther regínam pro ánima sua, intelléxit enim a rege sibi parátum malum.

R. Confórta me. 205.

Lectio iii.

Qui cum revérsus esset de horto nemóribus cónsisto, et intrásset convívii locum, réperit Aman super léctulum corruísse, in quo jacébat Esther, et ait: Etiam regínam vult opprímere, me præsente, in domo mea. Necdum verbum de ore regis exíerat, et statim operuérunt fáciem ejus. Dixítque Harbóna, unus de eunúchis, qui stabant in ministério regis: En lignum, quod paráverat Mardocháó, qui locútus est pro rege, stat in domo Aman, habens altitúdinis quinquagínta cúbitos. Cui dixit rex: Appéndite eum in eo. Suspénsus est itaque Aman in patíbulo quod paráverat Mardocháó: et regis ira quiévit.

R. Spem in álium. 205.

S a b b a t o

ante Domin. I. Octobris.

Ad Magnif. Ant. Adapériat Dóminus * cor vestrum

in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem Dóminus Deus noster.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica I. Octobris.

In I. Nocturno.

Incipit liber primus Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est, postquam percússit Alexander Philíppi Mácedo, qui primus regnávit in Græcia, egréssus de terra Cethim, Dariúm regem Persárum, et Medórum: constituit prælia multa, et obtínuit ómnium munitiónes, et interfécit reges terræ, et pertránsiit usque ad fines terræ: et accépit spólia multitudinis Géntium: et síluit terra in conspéctu ejus. Et congregávit virtútem, et exércitum fortem nimis: et exaltátum est, et elevátum cor ejus: et obtínuit regiónes Géntium, et tyránnos: et facti sunt illi in tribútum. Et post hæc décidit in lectum, et cognóvit quia morerétur. Et vocávit púeros suos nóbiles, qui secum erant nutriti a juventúte: et divísit illis re-

gnum suum, cum adhuc viveret.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédât vobis salutem, et rédímat vos a malis. **V.** Exaúdiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédât vobis.

Lectio ii.

Et regnávít Alexánder annis duódecim, et mór-
tuus est. Et obtinuérunt púeri ejus regnum, unusquisque in loco suo: et imposuérunt omnes sibi diadémata post mortem ejus, et filii eórum post eos annis multis, et multiplicáta sunt mala in terra. Et éxiit ex eis radix peccátrix, Antíochus illústris, fílius Antíochi regis, qui fúerat Romæ obses: et regnávít in anno centésimo trigésimo séptimo regni Græcórum.

R. Exaúdiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo, * Dóminus Deus noster. **V.** Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

In diébus illis exiérunt ex Israél filii iníqui, et sua-

sérunt multis, dicétes: Eá-
mus, et disponámus testa-
méntum cum Géntibus, quæ
circa nos sunt: quia ex quo
recéssimus ab eis, invené-
runt nos multa mala. Et
bonus visus est sermo in
óculis eórum. Et destina-
vérunt áliqui de pópulo, et
abiérunt ad regem: et de-
dit illis potestátem ut fáce-
rent justítiam Géntium. Et
ædificavérunt gymnásium
in Jerosólymis secúndum
leges Natiónum: et fecé-
runt sibi præpútia, et re-
cessérunt a testaméto san-
cto, et juncti sunt Natióni-
bus, et venúmdati sunt ut
fácerent malum.

R. Congregáti sunt ini-
míci nostri, et gloriántur in
virtúte sua: cóntere forti-
túdinem illórum Dómine,
et dispérge illos: * Ut cog-
nóscant, quia non est álius
qui pugnet pro nobis, nisi
tu Deus noster. **V.** Dispér-
ge illos in virtúte tua, et
déstrue eos protéctor no-
ster Dómine. Ut. Glória
Patri. Ut.

In II. Nocturno.

**Ex libro Officiórum S. Am-
brósii Epíscopi.**

Lectio iv. Lib. 1. Cap. 40.

Fortásse áliquos bél-
lica defíxos glória
tenet, ut putent so-

lam esse præliarem fortitudinem; et ideo me ad ista deflexisse, quia illa nostris déforet. Quam fortis Jesus Nave, ut uno prælio quinque reges captos stérneret cum pópulis suis? Deinde cum advérsus Gabaonítas urgéret prælium, et vereretur ne nox impedíret victóriam, magnitúdine mentis et fidei clamávit: Stet sol: et stetit, donec victória consummarétur. Gédeon in trecentis viris de ingénti pópulo et acérbo hoste revéxit triúmphum. Jónathas adoléscentis virtútem magnam fecit in prælio.

R. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores estóte, quómodo salví facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. **V.** Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pharaóni, et exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

Quid de Machabæis loquar? Sed prius de pópulo dicam patrum: qui cum essent paráti ad repugnándum pro templo Dei, et pro legítimis suis, dolo hóstium die lacesítí sabbati, maluérunt vulnéribus offérre nuda córpora, quam repugnare, ne violárent

sábbatum. Itaque omnes læti se obtulérunt morti. Sed Machabæi considerántes quod hoc exémplo gens omnis posset períre, sabbato étiam, cum ipsi in bellum provocaréntur, ultí sunt innocéntium necem fratrum suórum. Unde postea stimulátus rex Antiochus, cum bellum accenderet per duces suos Lýsiam, Nicánorem, Górgiam, ita cum Orientálibus suis et Assýriis attrítus est cópiis, ut quadragínta et octo millia in médio campi a tribus millibus prosterneréntur.

R. Congregátæ sunt Gentes in multitúdine, ut dímicent contra nos, et ignorámus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus.

V. Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsistere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Virtútem ducis Judæ Machabæi de uno ejus milite consideráte. Namque Eleázarus, cum supereminéntem céteris elephántem loríca vestítum régia advértet, arbitrátus quod in eo esset rex, cursu cóncito in médium legiónis se prorúpit: et abjécto clýpeo,

utrâque manu interficiébat, donec perveniret ad béstiam, atque intrávit sub eam, et subjécto gládio interémit eam. Itaque cadens béstia opprêssit Eleázarum, atque ita mórtuus est. Quanta igitur virtus ánimi! primo, ut mortem non timéret: deínde, ut circumfúsus le-
giónibus inimicórum, in confértos raperétur hostes, médium penetráret agmen, et contémp-
ta morte ferócior, abjécto clýpeo, utrâque manu vulnerátæ molem béstiae subíret ac sustinéret, post infra ipsam succéderet, quo plenióri feríret ictu: cujus ruína inclúsus, magis quam opprêssus, suo est sepúltus triúmpho.

R. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. **V.** Creátor ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da. Glória Patri. Da.

R. vii. Refúlsit sol in clýpeos aúreos, et resplenduérunt montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. **V.** Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropriávit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad álte-

rum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Infra Hebdom. Feria iv. et Sabbato post ii. et iii. Lectio-
nem dicitur ii. et iii. Respon-
sorium sequentis Fer. ii.

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in sequ. Dominicis, us-
que ad Domin. I. Novembr.

Feria Secunda.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 1. c.

Et parátum est regnum in conspéctu Antíochi, et cœpit regnâre in terra Ægýpti ut regnâret super duo regna. Et intrávit in Ægýptum in multitudíne gravi, in cúrribus, et elephántis, et equítibus, et copiósá návium multitudíne: et constituit bellum advérsus Ptolemæum regem Ægýpti, et véritus est Ptolemæus a fácie ejus, et fugit, et cecidérunt vulneráti multi. Et comprehéndit civitátes munitas in terra Ægýpti: et accépit spólia terræ Ægýpti.

R. Dixit Judas Simóni fratri suo: Elige tibi viros,

et vade, libera fratres tuos in Galilæam: ego autem, et Jónathas frater tuus, ibimus in Galaadítim: * Sicut fúerit volúntas in cœlo, sic fiat. **Y.** Accingimini filii poténtes, et estóte paráti: quóniam mélius est nobis mori in bello, quam vidére mala gentis nostræ, et sanctórum. Sicut.

Lectio ii.

Et convértit Antíochus, postquam percússit Ægýptum in centésimo et quadragésimo tértio anno: et ascéndit ad Israël, et ascéndit Jerosólymam in multitudíne gravi. Et intrávit in sanctificatióne cum supérbia, et accépit altáre aúreum, et candelábrum lúminis, et univérsa vasa ejus, et mensam propositiόνis, et libatória, et phíalas, et mortarióla aúrea, et velum, et corónas, et ornámentum aúreum quod in fácie templi erat: et commínuit ómnia.

R. Ornavérunt fáciem templi corónis aúreis, et dedicavérunt altáre Dómino: * Et facta est lætítia magna in pópulo. **Y.** In hymnis et confessiόνibus benedicébant Dñm. Et.

Lectio iii.

Et accépit argéntum, et aurum, et vasa concu-

piscibília: et accépit thesaúros occúltos, quos invénit: et sublátis ómnibus ábiit in terram suam. Et fecit cædem hóminum, et locútus est in supérbia magna. Et factus est planctus magnus in Israël, et in omni loco eórum: et ingemuérunt príncipes, et senióres: vírgines, et júvenes infirmáti sunt: et speciósitas mulierum immutáta est. Omnis marítus sumpsit laméntum: et quæ sedébant in thoro maritáli, lugébant: et commóta est terra super habitántes in ea, et univérsa domus Jacob induit confusióne.

R. In hymnis et confessiόνibus benedicébant Dóminum: * Qui magna fecit in Israël, et victóriam dedit illis Dóminus omnípotens.

Y. Ornavérunt fáciem templi corónis aúreis, et dedicavérunt altáre Dómino. Qui. **Glória Patri. Qui.**

Responsoria hujus ii. Feriæ repetuntur in aliis ii. Feriis usque ad Domin. I. Novembris.

Feria Tertia.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 2.

In diébus illis surrêxit Mathathías fílius Joánnis, filii Simeónis, sa-

cérdos ex filiis Jóarib ab Jerúsalem, et consédit in monte Modin: et habébat filios quinque, Joánnem, qui cognominabátur Gad-dis: et Simónem, qui cognominabátur Thasi: et Judam, qui vocabátur Machabæus: et Eleázarum, qui cognominabátur Abaron: et Jónathan, qui cognominabátur Apphus. Hi vidérunt mala, quæ fiébant in pópulo Juda, et in Jerúsalem.

R. Hic est fratrum amátor, et pópuli Israël: * Hic est qui multum orat pro pópulo, et univérsa sancta civitáte Jerúsalem. **V.** Vir iste in pópulo suo mitíssimus apparuit. Hic.

Lectio ii.

Et dixit Mathathías: Væ mihi, ut quid natus sum vidére contritióem pópuli mei et contritióem civitátis sanctæ, et sedére illic, cum datur in mánibus inimicórum? Sancta in manu extraneórum facta sunt: templum ejus sicut homo ignóbilis. Vasa glóriæ ejus captíva abdúcta sunt: trucidáti sunt senes ejus in platéis, et júvenes ejus cecidérunt in gládio inimicórum. Quæ gens non hæreditávit regnum ejus, et non obtínuit spólia ejus?

R. Tu Dómine univérsorum, qui nullam habes indigéntiam, voluísti templum tuum fieri in nobis: * Consérva domum istam immaculatam in ætérnum Dómine. **V.** Tu elegísti Dómine domum istam ad invocándum nomen tuum in ea, ut esset domus oratiónis et obsecratiónis pópulo tuo. Consérva.

Lectio iii.

Et scidit vestiménta sua Mathathías, et filii ejus: et operuérunt se cilíciis, et planxérunt valde. Et venérunt illuc qui missi erant a rege Antiocho, ut cógerent eos, qui confúgerant in civitátem Modin, immoláre, et accéndere thura, et a lege Dei discédere. Et multi de pópulo Israël consentiéntes accessérunt ad eos: sed Mathathías, et filii ejus constánter steterunt.

R. Aperi óculos tuos Dómine, et vide afflictiónem nostram: circumdedérunt nos Gentes ad puniéndum nos: * Sed tu Dómine exténde bráchium tuum, et libera ánimas nostras. **V.** Afflíge oppriméntes nos, et contuméliam faciéntes in supérbiam; et custódi partem tuam. Sed. Glória Patri. Sed.

Responsoria hujus iii. Feriæ repetuntur in aliis iii. Feriis usque ad Domin. I. Novembr.

Feria Quarta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 2. b.

Et respondit Mathathías, et dixit magna voce: Et si omnes Gentes regi Antíocho obédiunt, ut discédant unusquisque a servitute legis patrum suorum, et conséntiat mandátis ejus: ego et filii mei, et fratres mei obediémus legi patrum nostrorum. Propítius sit nobis Deus: non est nobis útile relínquere legem, et justítias Dei: non audiémus verba regis Antíocho, nec sacrificábimus transgrediéntes legis nostræ mandáta, ut eámus áltera via.

R. Refúlsit sol. 216.

Lectio ii.

Et ut cessávit loqui verba hæc, accéssit quidam Judæus in ómnium óculis sacrificáre idólis super aram in civitaté Modin, secúndum jussum regis: et vidit Mathathías, et dóluit, et contremuérunt renes ejus, et accénsus est furor ejus secúndum judícium legis, et insíliens trucidávit eum super aram: sed et

virum, quem rex Antío-chus míserat, qui cogébat immoláre, occídit in ipso témpore, et aram destrúxit, et zelátus est legem, sicut fecit Phínees Zamri filio Salómi.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Et exclamávit Mathathías voce magna in civitaté, dicens: Omnis, qui zelum habet legis státuens testaméntum, éxeat post me. Et fugit ipse, et filii ejus in montes, et reliquérunt quæcúmque habébant in civitaté. Tunc descendérunt multi quæréntes judícium, et justítiam, in desértum: et sedérunt ibi ipsi, et filii eórum, et mulieres eórum, et pécora eórum: quóniam inundavérunt super eos mala.

R. In hymnis. 217.

Feria Quinta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 2. f.

Et appropinquavérunt dies Mathathíæ moriéndi, et dixit filiis suis: Nunc confortáta est supérbia, et castigátio, et tempus eversiónis, et ira indignatiónis. Nunc ergo, o filii, æmulatóres estóte

legis, et date ánimas vestras pro testaménto patrum vestrórum, et meméntóte óperum patrum, quæ fecérunt in generatióibus suis: et accipiétis glóriam magnam, et nomen ætérnum. Abraham nonne in tentatióne invéntus est fidélis, et reputátum est ei ad justítiam? Joseph in témpore angústiae suæ custodívit mandátum, et factus est dóminus Ægýpti. Phínees pater noster, zelándó zelum Dei, accépit testaméntum sacerdotii ætérni.

R. Adapériat. 214.

Lectio ii.

Jesus dum implévit verbum, factus est dux in Israë́l. Caleb, dum testificátur in ecclésia, accépit hæreditátem. David in sua misericórdia consecútus est sedem regni in sæcula. Eliás, dum zelat zelum legis, recéptus est in cœlum. Ananías et Azariás et Mísaël credéntes, liberáti sunt de flamma. Dániel in sua simplicitáte liberátus est de ore leónum. Et ita cogitáte per generatióem, et generatióem: quia omnes qui sperant in eum, non infirmántur. Et a verbis viri peccatóris ne timuéritis: quia glória ejus stercus, et

vermis est: hódie extóllitur, et cras non inveniétur: quia convérsus est in terram suam, et cogitátió ejus périit.

R. Exaúdiat. 214.

Lectio iii.

Vos ergo fílii confortámini, et viríliter ágite in lege: quia in ipsa gloriósi éritis. Et ecce Simon frater vester, scio quod vir consílii est: ipsum audíte semper, et ipse erit vobis pater. Et Judas Machabæus fortis víribus a juventúte sua, sit vobis princeps militiæ, et ipse aget bellum pópuli. Et adducétis ad vos omnes factóres legis: et vindicáte vindictam pópuli vestri. Retribúite retributió-nem Géntibus, et inténdite in præcéptum legis. Et benedíxit eos, et appósitus est ad patres suos.

R. Congregáti. 214.

Feria Sexta.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2. g. et 3.

Defúctus est Mathías anno centésimo et quadragésimo sexto: et sepúltus est a fíliis suis in sepúlchris patrum suórum in Modin, et planxérunt eum omnis Israë́l

planctu magno. Et surréxit Judas, qui vocabátur Machabæus fílius ejus pro eo: et adjuvábant eum omnes fratres ejus: et univérsi, qui se conjúnxerant patri ejus, et præliabántur prælium Israël cum lætítia. Et dilatávit glóriam pópulo suo. Et persecútus est iniquos perscrútans eos: et qui conturbábant pópulum suum, eos succéndit flammis: et repúlsi sunt inimíci ejus præ timóre ejus, et omnes operárii iniquitátis conturbáti sunt: et dirécta est salus in manu ejus.

R. Impetum. 215.

Lectio ii.

Et exacerbábat reges multos, et lætificábat Jacob in opéribus suis, et in sæculum memória ejus in benedictióne. Et perambulávit civitatés Juda, et pérdidit ímpios ex eis, et avértit iram ab Israël. Et nominátus est usque ad novíssimum terræ, et congregávit pereúntes. Et congregávit Apollónius Gentes, et a Samaría virtútem multam et magnam ad bellándum contra Israël. Et cognóvit Judas, et éxiit óbviám illi: et percússit, et occídit illum: et ceciderunt vulneráti multi, et réliqui fugérunt. Et accépit spólia eórum: et

gládium Apollónii ábstulit Judas, et erat pugnans in eo ómnibus diébus.

R. Congregátæ. 215.

Lectio iii.

Et cécidit timor Judæ, ac fratrum ejus, et formído super omnes gentes in circúitu eórum. Et pervénit ad regem nomen ejus, et de præliis Judæ narrábant omnes gentes. Ut audívit autem rex Antíochus sermones istos, irátus est ánimo: et misit, et congregávit exercítum univérsi regni sui, castra fórtia valde: et apéruit ærário suum, et dedit stipéndia exercítui in annum: et mandávit illis ut essent paráti ad ómnia.

R. Tua est. 216.

S a b b a t o.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3. f.

Et vidit Judas, et fratres ejus, quia multiplicáta sunt mala, et exercítus applicábant ad fines eórum: et cognovérunt verba regis, quæ mandávit pópulo fácere in intéritum, et consummationem: et dixerunt unusquisque ad primum suum: Erigámus dejectionem pópuli nostri, et pugnemus pro pópulo

nostro, et sanctis nostris. Et congregatus est convēnus ut essent parāti in praelium: et ut orarent, et peterent misericordiam, et miserationes. Et Jerusaleem non habitabatur, sed erat sicut desertum: non erat qui ingrederetur et egrederetur de natis ejus: et sanctum conculcabatur: et filii alienigenarum erant in arce, ibi erat habitatio Gentium: et ablata est voluptas a Jacob, et defecit ibi tibia, et cithara.

R. Refulsit sol. 216.

Lectio ii.

Et congregati sunt, et venerunt in Maspha contra Jerusaleem: quia locus orationis erat in Maspha ante in Israel. Et jejunaverunt illa die, et induerunt se ciliciis, et cinerem imposuerunt capiti suo: et disciderunt vestimenta sua: et expanderunt libros legis, de quibus scrutabantur Gentes similitudinem simulacrorum suorum: et attulerunt ornamenta sacerdotalia, et primitias, et decimas: et suscitaverunt Nazaræos, qui implerant dies: et clamaverunt voce magna in cœlum, dicentes: Quid faciemus istis, et quo eos ducemus? et sancta

tuâ conculcata sunt, et contaminata sunt, et sacerdotes tui facti sunt in luctum, et in humilitatem. Et ecce nationes conveniunt adversum nos ut nos disperdant: tu scis quæ cogitant in nos. Quomodo poterimus subsistere ante faciem eorum, nisi tu Deus adjuves nos?

R. Ornaverunt. 217.

Lectio iii.

Et tubis exclamaverunt voce magna. Et post hæc constituit Judas duces populi, tribunos, et centuriones, et pentacontarchos, et decuriones. Et dixit his, qui edificabant domos, et sponsabant uxores, et plantabant vineas, et formidolosis, ut redirent unusquisque in domum suam secundum legem. Et moverunt castra, et collocaverunt ad Austrum Emmaum. Et ait Judas: Accingimini, et estote filii potentes, et estote parati in mane, ut pugnatis adversus Nationes has, quæ conveniunt adversum nos disperdere nos, et sancta nostra: quoniam melius est nos mori in bello, quam videre mala gentis nostræ, et sanctorum. Sicut autem fuerit voluntas in cœlo, sic fiat. **R.** In hymnis. 217.

Sabbato

ante Domin. II. Octobris.

Ad Magnif. Ant. Refúlsit sol * in clýpeos aúreos, et resplenduérunt montes ab eis, et fortitúdo Géntium dissipáta est.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica II. Octobris.

In I. Nocturno.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 4. e.

Dixit autem Judas, et fratres ejus: Ecce contríti sunt inimíci nostri: ascendámus nunc mundáre sancta, et renováre. Et congregátus est omnis exércitus, et ascenderunt in montem Sion. Et vidérunt sanctificatió-nem desértam, et altáre profanátum, et portas exústas, et in átriis virgúlna nata sicut in saltu, vel in móntibus, et pastophória díruta. Et scidérunt vestiménta sua, et planxérunt planctu magno, et imposuerunt cínere[m] super caput suum. Et cecidérunt in fáciem super terram, et exclamavérunt tubis signó-

rum, et clamavérunt in cœlum. **R.** Adapériat. 214.

Lectio ii.

Tunc ordinávit Judas viros ut pugnárent advérsus eos, qui erant in arce, donec emundárent sancta. Et elégit sacerdótes sine mácula, voluntátem habéntes in lege Dei: et mundavérunt sancta, et tulérunt lápidés contaminatiónis in locum immúndum. Et cogitávit de altári holocaustórum, quod profanátum erat, quid de eo fáceret. Et incidit illis consílium bonum ut destrúerent illud: ne forte illis esset in oppróbrium, quia contaminavérunt illud Gentes, et demolíti sunt illud. Et reposerunt lápidés in monte domus in loco apto, quoadúsque veníret prophéta, et respondéret de eis.

R. Exaúdiat. 214.

Lectio iii.

Et accepérunt lápidés íntegros secúndum legem, et ædificavérunt altáre novum secúndum illud, quod fuit prius: et ædificavérunt sancta, et quæ intra domum erant intrínsecus: et ædem, et átria sanctificavérunt. Et fecérunt vasa sancta nova, et intulérunt candelábrum, et

altäre incensórum, et mensam in templum. Et incensum posuérunt super altäre, et accendérunt lucernas, quæ super candelábrum erant, et lucébant in templo. Et posuérunt super mensam panes, et appenderunt vela, et consummavérunt ómnia ópera, quæ fécerant.

R. Congregáti. 214.

In II. Nocturno.

Ex libro S. Augustíni Epíscopi de Civitáte Dei.

Lectio iv. Lib. 18. c. 45.

Posteáquam gens Judæa cœpit non habere prophétas, proculdúbio detérior facta est, eo scílicet témpore, quo se sperábat instauráto templo, post captivitátem, quæ fuit in Babylónia, futúram esse meliorem. Sic quippe intelligébat pópulus ille carnális, quod prænuntiátum est per Aggæum prophétam, dicentem: Magna erit glória domus istíus novísimæ plus quam primæ. Quod de novo testaménto dictum esse, paulo supérius demonstrávit, ubi ait apérte Christum promíttens: Et movébo omnes Gentes: et véniet desiderátus cunctis Géntibus.

R. Impetum. 215.

Lectio v.

Tálibus enim eléctis Géntium, domus Dei ædificátur per testaméntum novum lapídibus vivis, longe gloriósior, quam templum illud fuit, quod a rege Salomóne constrúctum est, et post captivitátem instaurátum. Propter hoc ergo nec prophétas ex illo témpore hábuit illa gens: sed multis cládibus afflícta est ab alienígenis régibus, ipsíisque Románis, ne hanc Aggæi prophetíam in illa instauratíone templi opinaretur implétam. Non multo enim post, adveniénte Alexándro, subjugáta est: quando etsi nulla facta est vastátio, quóniam non sunt ausi ei resistere, et ídeo placátum facillime súbditi receperunt; non erat tamen glória tanta domus illíus, quanta fuit in suórum regum líbera potestáte.

R. Congregátæ. 215.

Lectio vi.

Deínde Ptolemæus Lagi filius, post Alexándri mortem captívos inde in Ægýptum tránstulit: quos ejus succéssor Ptolemæus Philadélphus benevolentíssime inde dimísit: per quem factum est, ut Septuagínta intérpretum Scriptúras ha-

berémus. Deinde contriti sunt bellis, quæ in Machabæorum libris explicantur. Post hæc capti a rege Alexandriæ Ptolemæo, qui est appellatus Epíphanes, inde ab Antíocho rege Sýriæ multis et gravíssimis malis ad idóla colénda compúlsi: templúmque ipsum replétum sacrílegis superstitionibus Géntium, quod tamen dux eórum strenuissimus Judas, qui étiam Machabæus dictus est, Antíochi dúcibus pulsus, ab omni illa idololatriæ contaminatione mundávit.

R. Tua est. 216.

R. vii. Refúlsit sol. *ibid.*

R. viii. Duo Séraphim clamábant. *ibid.*

Feria Secunda.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 4. f.

An te matutínium surrexérunt quinta et vigésima die mensis noni (hic est mensis Casleu) centésimi quadragésimi octávi anni: et obtulérunt sacrificium secúndum legem super altáre holocaustórum novum, quod fecérunt. Secúndum tempus et secúndum diem, in qua

contaminavérunt illud Gentes, in ipsa renovátum est in cánticis, et cítharis, et cínyris, et cýmbalis. Et cécidit omnis pópulus in fáciem, et adoravérunt, et benedixérunt in cœlum eum, qui prosperávit eis.

R. Dixit Judas. 216.

Lectio ii.

Et fecérunt dedicatióem altáris diébus octo, et obtulérunt holocausta cum lætítia, et sacrificium salutaris, et laudis. Et ornavérunt fáciem templi coronis aúreis, et scútulis: et dedicavérunt portas, et pastophória, et imposuérunt eis jánuas. Et facta est lætítia in pópulo magna valde, et aversum est oppróbrium Géntium. Et státuit Judas, et fratres ejus, et univérsa ecclésia Israël ut agátur dies dedicatióis altáris in tempóribus suis ab anno in annum per dies octo a quinta et vigésima die mensis Casleu, cum lætítia et gaúdio.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Et ædificavérunt in tempore illo montem Sion, et per circúitum muros altos, et turres firmas, nequándo venírent Gentes, et

conculcarent eum sicut antea fecerunt. Et collocavit illic exercitum, ut servarent eum, et munivit eum ad custodiendam Bethsúram, ut haberet populus munitionem contra faciem Idumææ.

R. In hymnis. 217.

Feria Tertia.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 5.

Et factum est, ut audierunt Gentes in circuitu quia ædificatum est altare, et sanctuarium sicut prius, iratæ sunt valde: et cogitabant tollere genus Jacob, qui erant inter eos, et cœperunt occidere de populo, et persequi. Et debellabat Judas filios Esau in Idumæa, et eos, qui erant in Acrabathâne: quia circumsedebant Israëlitas, et percussit eos plaga magna. Et recordatus est malitiam filiorum Bean, qui erant populo in laqueum, et in scandalum, insidiantes ei in via. Et conclusi sunt ab eo in turribus: et applicuit ad eos, et anathematizavit eos, et incendit turres eorum igni cum omnibus, qui in eis erant.

R. Hic est. 218.

Lectio ii.

Et transivit ad filios Ammon, et invenit manum fortem, et populum copiosum, et Timotheum ducem ipsorum: et commisit cum eis praelia multa, et contriti sunt in conspectu eorum, et percussit eos: et cepit Gazer civitatem, et filias ejus, et reversus est in Judæam. Et congregatæ sunt Gentes, quæ sunt in Galaad adversus Israëlitas, qui erant in finibus eorum ut tollerent eos: et fugerunt in Datheman munitionem.

R. Tu Domine. 218.

Lectio iii.

Et miserunt litteras ad Judam, et fratres ejus, dicentes: Congregatæ sunt adversum nos Gentes per circuitum, ut nos auferant: et parant venire, et occupare munitionem, in quam confugimus: et Timotheus est dux exercitus eorum. Nunc ergo veni, et eripe nos de manibus eorum, quia cecidit multitudo de nobis. Et omnes fratres nostri, qui erant in locis Tubin, interfecţi sunt: et captivas duxerunt uxores eorum, et natos, et spolia, et peremerunt illic fere mille viros. **R.** Aperi. 218.

Feria Quarta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 5.f.

In diébus, quibus erat Judas, et Jónathas in terra Gálaad; et Simon frater ejus in Galilæa contra faciém Ptolemáidis, audívit Joséphus Zachariæ fílius, et Azariás princeps virtútis, res bene gestas, et prælia quæ facta sunt, et dixit: Faciámus et ipsi nobis nomen, et eámus pugnare advérsus Gentes, quæ in circúitu nostro sunt. Et præcépit his qui erant in exercitu suo, et abiérunt Jámniam.

R. Refúlsit sol. 216.

Lectio ii.

Et exívit Górgias de civitáte, et viri ejus óbviám illis in pugnam. Et fugáti sunt Joséphus et Azariás usque in fines Judææ: et cecidérunt illo die de pópulo Israël ad duo millia viri, et facta est fuga magna in pópulo: quia non audiérunt Judam, et fratres ejus, existimántes fórtiter se factúros. Ipsi autem non erant de sémine virórum illórum, per quos salus facta est in Israël.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Et viri Juda magnificáti sunt valde in conspéctu omnis Israël, et géntium ómnium ubi audiebátur nomen eórum. Et convenérunt ad eos fausta acclamántes. Et exívit Judas, et fratres ejus, et expugnábant filios Esau in terra, quæ ad Austrum est, et percússit Chebron et fílias ejus: et muros ejus, et turres succéndit igni in circúitu. Et movit castra ut iret in terram alienigenárum, et perambulábat Samariám. In die illa cecidérunt sacerdótes in bello, dum volunt fórtiter fácere, dum sine consílio éxeunt in prælium.

R. In hymnis. 217.

Feria Quinta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 6.

Et rex Antíochus perambulábat superiôres regiónés, et audívit esse civitátem Elymáidem in Pérside nobilíssimam, et copiósam in argénto, et auro, templúmque in ea lócuples valde: et illic velámina aúrea, et loriceæ, et scuta, quæ relíquit Alexánder Philíppi rex Mácedo, qui regnávit primus in Grácia. Et venit, et quæ-

rébat cápere civitátem, et deprædári eam: et non pótuit, quóniam innótuit sermo his, qui erant in civitáte: et insurrexérunt in prælium, et fugit inde, et ábiit cum tristítia magna, et revérsus est in Babylóniam. Et venit qui nuntiáret ei in Pérside, quia fugáta sunt castra, quæ erant in terra Juda: et quia ábiit Lýsias cum virtúte forti in primis, et fugátus est a fácie Judæórum.

R. Adapériat. 214.

Lectio ii.

Et invaluérent armis, et víribus, et spóliis multis, quæ cepérunt de castris, quæ excidérunt: et quia diruérunt abominatió-nem, quam ædificáverat super altáre, quod erat in Jerúsalem, et sanctificatió-nem, sicut prius, circum-dedérunt muris excélsis, sed et Bethsúram civitátem suam. Et factum est ut audívit rex sermónes istos, expávit, et commótus est valde: et décidit in lectum, et incidit in languórem præ tristítia, quia non factum est ei sicut cogitábat. Et erat illic per dies multos: quia renováta est in eo tristítia magna, et arbitrátus est se mori.

R. Exaúdiat. 214.

Lectio iii.

Et vocávit omnes amícos suos: et dixit illis: Ré-céssit somnus ab óculis meis, et cóncidi, et córrui corde præ sollicitú-dine: et dixi in corde meo: In quan-tam tribulatió-nem devéni, et in quos fluctus tristítiae, in qua nunc sum: qui jú-cúndus eram, et diléctus in potestáte mea! Nunc vero reminíscor malórum, quæ feci in Jerúsalem, unde et ábstuli ómnia spólia aúrea, et argénteá, quæ erant in ea, et misi auférre habitán-tes Judæam sine causa. Cognóvi ergo quia proptér-ea invenérunt me mala ista: et ecce péreo tristítia magna in terra aliéna.

R. Congregáti. 214.

Feria Sexta.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7.

Anno centésimo quin-quagésimo primo éx-iit Demétrius Seleúci fílius ab urbe Roma, et ascén-dit cum paucis viris in ci-vitátem marítimam, et re-gnávít illic. Et sedit Demé-trius super sedem regni sui: et venérunt ad eum viri iníqui, et ímpii ex Is-raël: et Alcimus dux eó-

rum, qui volébat fieri sacerdos. Et accusaverunt populum apud regem, dicentes: Pérdidit Judas, et fratres ejus omnes amicos tuos, et nos dispersit de terra nostra. Nunc ergo mitte virum, cui credis, ut eat, et videat exterminium omne, quod fecit nobis, et regionibus regis: et puniat omnes amicos ejus, et adjutores eorum.

R. Impetum. 215.

Lectio ii.

Et elegit rex ex amicis suis Baccchidem, qui dominabatur trans flumen magnum in regno, et fidelem regi: et misit eum, ut videret exterminium, quod fecit Judas: sed et Alcimum impium constituit in sacerdotium, et mandavit ei facere ultionem in filios Israël. Et surrexerunt, et venerunt cum exercitu magno in terram Juda: et miserunt nuntios, et locuti sunt ad Judam, et ad fratres ejus verbis pacificis in dolo. Et non intenderunt sermonibus eorum: viderunt enim quia venerunt cum exercitu magno.

R. Congregatæ. 215.

Lectio iii.

Et convenerunt ad Alcimum, et Baccchidem congregatio scribarum re-

quirere quæ justa sunt: et primi, Assidæi qui erant in filiis Israël, et exquirebant ab eis pacem. Dixérunt enim: Homo sacerdos de semine Aaron venit, non decipiet nos: et locutus est cum eis verba pacifica: et juravit illis, dicens: Non inferemus vobis malum, neque amicis vestris. Et crediderunt ei: Et comprehendit ex eis sexaginta viros, et occidit eos in una die secundum verbum, quod scriptum est: Carnes sanctorum tuorum, et sanguinem ipsorum effuderunt in circuitu Jerúsalem, et non erāt qui sepeliret.

R. Tua est. 216.

Sabbato.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 8.

Et audivit Judas nomen Romanorum, quia sunt potentes viribus, et acquiescunt ad omnia, quæ postulāntur ab eis: et quicumque accesserunt ad eos, statuerunt cum eis amicitias, et quia sunt potentes viribus. Et audierunt praelia eorum, et virtutes bonas, quas fecerunt in Galatia, quia obtinuerunt eos, et duxerunt sub tributum:

et quanta fecerunt in regione Hispániæ, et quod in potestatem redegerunt metalla argenti et auri, quæ illic sunt, et possederunt omnem locum consilio suo, et patientia: locaque quæ longe erant valde ab eis, et reges qui supervenerant eis ab extremis terræ, contriverunt, et percusserunt eos plaga magna: ceteri autem dant eis tributum omnibus annis. **R.** Refulsit sol. 216.

Lectio ii.

Et elegit Judas Eupoleum, filium Joannis, filii Jacob, et Jasonem, filium Eleázari, et misit eos Romam constituere cum illis amicitiam, et societatem: et ut auferrent ab eis jugum Græcorum, quia viderunt quod in servitutem premerent regnum Israël. Et abiierunt Romam viam multam valde, et introierunt curiam, et dixerunt: Judas Machabæus, et fratres ejus, et populus Judæorum miserunt nos ad vos statuere vobiscum societatem, et pacem, et conscribere nos socios, et amicos vestros. Et placuit sermo in conspectu eorum. Et hoc rescriptum est, quod rescripserunt in tabulis æreis, et miserunt in Jerúsalem, ut esset apud eos ibi

memoriale pacis, et societatis. **R.** Ornaverunt. 217.

Lectio iii.

Bene sit Romanis, et genti Judæorum in mari, et in terra in æternum: gladiusque et hostis procul sit ab eis. Quid si institerit bellum Romanis prius, aut omnibus sociis eorum in omni dominatione eorum: auxilium feret gens Judæorum, prout tempus dictaverit, corde pleno: et præliantibus non dabunt, neque subministrabunt triticum, arma, pecuniam, naves, sicut placuit Romanis: et custodient mandata eorum, nihil ab eis accipientes. Similiter autem et si genti Judæorum prius acciderit bellum, adjuvabunt Romani ex animo, prout eis tempus permiserit.

R. In hymnis. 217.

S a b b a t o

ante Domin. III. Octobris.

Ad Magnif. Ant. Lugébat autem Judam * Israël planctu magno, et dicebat: Quomodo cecidisti potens in prælio, qui salvum faciebas populum Domini?

V. Vespertina oratio ascendat ad te Domine.

R. Et descendat super nos misericordia tua.

Dominica III. Octobris.

In I. Nocturno.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 9.

Interea ut audivit Demetrius quia cecidit Nicānor, et exercitus ejus in prælio, apposuit Bāchidem, et Alcimum rursum mittere in Judæam, et dextrum cornu cum illis. Et abiērunt viam, quæ ducit in Gālgala, et castra posuerunt in Māsaloth, quæ est in Arbēllis: et occupaverunt eam, et peremerunt animas hominum multas. In mense primo anni centésimi et quinquagésimi secūdi applicuerunt exercitum ad Jerúsalem: et surrexerunt, et abiērunt in Béream viginti millia virorum, et duo millia equitum. Et Judas posuerat castra in Laisá, et tria milia viri electi cum eo: et viderunt multitudinem exercitus quia multi sunt, et timuerunt valde: et multi subtraxerunt se de castris, et non remanserunt ex eis nisi octingenti viri.

R. Adapériat. 214.

Lectio ii.

Et vidit Judas quod deflúxit exercitus suus, et bellum perurgebat eum, et

confractus est corde: quia non habebat tempus congregandi eos, et dissolutus est. Et dixit his, qui residui erant: Surgamus, et eamus ad adversarios nostros, si poterimus pugnare adversus eos. Et avertébant eum, dicentes: Non poterimus, sed liberemus animas nostras modo, et revertamur ad fratres nostros, et tunc pugnabimus adversus eos: nos autem pauci sumus. Et ait Judas: Absit istam rem facere ut fugiamus ab eis: et si appropriavit tempus nostrum, moriamur in virtute propter fratres nostros, et non inferamus crimen glóriæ nostræ. Et movit exercitus de castris, et steterunt illis obviam: et divisi sunt equites in duas partes, et fundibularii, et sagittarii præibant exercitum, et primi certaminis omnes potentes.

R. Exaúdiat. 214.

Lectio iii.

Bāchides autem erat in dextro cornu, et proximavit légio ex duabus partibus, et clamabant tubis: exclamaverunt autem et hi, qui erant ex parte Judæ étiam ipsi, et commota est terra a voce exercituum: et commissum est prælium a mane usque ad vesperam.

Et vidit Judas, quod firmior est pars exercitus Baccchidis in dextris, et convenérunt cum ipso omnes constantes corde: et contrita est dextera pars ab eis, et persecutus est eos usque ad montem Azoti. Et qui in sinistro cornu erant, viderunt quod contritum est dextrum cornu, et secuti sunt post Judam, et eos, qui cum ipso erant, a tergo: et ingravatum est praelium, et ceciderunt vulnerati multi ex his, et ex illis. Et Judas cecidit, et ceteri fugerunt. Et Jonathas, et Simon tulerunt Judam fratrem suum, et sepelierunt eum in sepulchro patrum suorum in civitate Modin. Et fleverunt eum omnis populus Israel planctu magno.

R. Congregati. 214.

In II. Nocturno.

Ex libro Officiorum sancti Ambrósii Episcopi.

Lectio iv. Lib. 1. cap. 41.

Quia fortitudo non solum secundis rebus, sed etiam adversis probatur, spectemus Judæ Machabæi exitum. Is enim post victum Nicanorem, regis Demetrii ducem, securius adversus viginti millia exercitus regis, cum octingentis viris bellum adorsus,

volentibus his cedere, ne multitudinem opprimerentur, gloriosam magis mortem, quam turpem fugam suavit. Ne crimen, inquit, nostræ relinquamus gloriæ. Ita commisso praelio, cum a primo ortu diei in vespere dimicaretur, dextrum cornu, in quo validissimam manum advertit hostium, aggressus, facile avertit. Sed dum fugientes sequitur, a tergo vulnere locum præbuit: itaque gloriosiorum triumphis mortem invenit.

R. Impetum. 215.

Lectio v.

Quid Jonatham fratrem ejus attexam, qui cum parva manu adversus exercitus regios pugnans, desertus a suis, et cum duobus tantum relictus, reparavit bellum, avertit hostem, fugitantes suos ad societatem revocavit triumphi? Habes fortitudinem bellicam, in qua non mediocris honesti ac decori forma est, quod mortem servituti præferat, ac turpitudini. Quid autem de Martyrum dicam passionibus? Et ne longius evagemur, non minorem de superbo rege Antiocho Machabæi pueri revexerunt triumphum, quam parentes pro-

prii: síquidem illi armáti, isti sine armis vicérunt.

R. Congregátæ. 215.

Lectio vi.

Stetit invícta septem puerórum cohors, régiis cincta legiónibus: defecérunt supplicia, cessérunt tortóres, non defecérunt Mártýres. Alius córium cápitis exútus, spéciem mutáverat, virtútem aúxerat. Alius linguam jussus amputándam prómere, respóndit: Non solos Dóminus audit loquéntes, qui audiébat Móysen tacéntem. Plus audit táctas cogitatíones suórum, quam voces ómnium. Linguæ flagéllum times, flagéllum sánguinis non times? Habet et sanguis vocem suam, qua clamat ad Deum, sicut clamávit in Abel.

R. Tua est. 216.

R. vii. Refúlsit sol. **ibid.**

R. viii. Duo Séraphim clamábant. **ibid.**

Feria Secunda.

De libro primo Machabéorum.

Lectio i. Cap. 9. c.

Et congregáti sunt omnes amíci Judæ, et dixerunt Jónathæ: Ex quo frater tuus Judas defúctus est, vir símilis ei non est,

qui éxeat contra inimícos nostros, BÁCchidem, et eos, qui inimíci sunt gentis nostræ. Nunc ítaque te hódie elégimus esse pro eo nobis in princípem, et ducem ad bellándum bellum nostrum. Et suscepit Jónathas tēpore illo principátum, et surréxit loco Judæ fratris sui. Et cognóvit BÁCchides, et quærébat eum occídere.

R. Dixit Judas. 216.

Lectio ii.

Et cognóvit Jónathas, et Simon frater ejus, et omnes, qui cum eo erant: et fugérunt in désertum Thécuæ, et consedérunt ad aquam lacus Asphar. Et cognóvit BÁCchides, et die sabbatórum venit ipse, et omnis exércitus ejus trans Jordánem. Et Jónathas misit fratrem suum ducem pópuli, et rogávit Nabuthæos amícos suos, ut commodárent illis apparátum suum, qui erat copiósus. Et exiérunt filii Jambri ex Mádaba, et comprehendérunt Joánnem, et ómnia, quæ habébat, et abiérunt habéntes ea.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Post hæc verba, renuntiátum est Jónathæ, et Simóni fratri ejus, quia filii Jambri faciunt nuptias ma-

gnas, et ducunt sponsam ex Mádaba, fíliam unius de magnis princípibus Chánaan cum ambióne magna. Et recordáti sunt sánguini Joánnis fratris sui: et ascendérunt, et abscondérunt se sub teguménto montis. Et elevavérunt óculos suos, et vidérunt: et ecce tumultus, et apparátus multus: et sponsus processit, et amíci ejus, et fratres ejus óbviám illis cum týmpanis, et músicis, et armis multis. Et surrexérunt ad eos ex insidiis, et occidérunt eos, et cecidérunt vulneráti multi, et resídui fugérunt in montes: et acceperunt ómnia spólia eórum.

R. In hymnis. 217.

Feria Tertia.

De libro primo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 12.

Et vidit Jónathas quia tempus eum juvat, et elégit viros, et misit eos Romam statúere, et renováre cum eis amicítiam: et ad Spartiátas, et ad ália loca misit epístolas secúndum eámdem formam: et abiérunt Romam, et intravérunt cúriam, et dixerunt: Jónathas summus sacérdos, et gens Judæórum mi-

sérunt nos, ut renovarémus amicítiam, et societátem secúndum prístinum: Et dedérunt illis epístolas ad ipsos per loca, ut dedúcerent eos in terram Juda cum pace. **R.** Hic est. 218.

Lectio ii.

Et hoc est exéplum epistolárum, quas scripsit Jónathas Spartiátis: Jónathas summus sacérdos, et senióres gentis, et sacerdótes, et réliquus pópulus Judæórum Spartiátis frátribus salútem. Jam pridem missæ erant epístolæ ad Oníam summum sacerdótem ab Arío, qui regnábat apud vos, quóniam estis fratres nostri, sicut rescriptum cóntinet, quod subjéctum est. Et suscepit Onías virum, qui missus fúerat, cum honóre: et accépit epístolas, in quibus significabátur de societáte, et amicítia.

R. Tu Dómine. 218.

Lectio iii.

Nos cum nullo horum indigerémus, habéntes solátio sanetos libros, qui sunt in mánibus nostris, malúimus mittere ad vos renováre fraternitátem, et amicítiam, ne forte aliéni efficiámur a vobis: multa enim témpora transiérunt, ex quo misístis ad nos. Nos

ergo in omni tēpore sine intermissiōe in diēbus solēmnibus, et céteris, quibus opórtet, mémores sumus vestri in sacrificiis, quæ offérimus, et in observatiōnibus, sicut fas est, et decet meminisse fratrum.

R. Aperi. 218.

Feria Quarta.

De libro primo Machabéorum.

Lectio i. Cap. 12. f.

Et cum cogitasset Tryphon regnare Asiæ, et assumere diadéma, et extendere manum in Antiochum regem: timens ne forte non permitteret eum Jónathas, sed pugnaret adversus eum, quærébat comprehendere eum, et occidere. Et exsurgens abiit in Bethsan. Et exivit Jónathas obviam illi cum quadraginta millibus virorum electorum in prælium, et venit Bethsan. Et vidit Tryphon quia venit Jónathas cum exercitu multo ut extenderet in eum manus, tímuit. Et excépit eum cum honóre, et commendávit eum omnibus amicis suis, et dedit ei múnera: et præcépit exercítibus suis ut obedirent ei, sicut sibi.

R. Refúlsit sol. 216.

Lectio ii.

Et dixit Jónathæ: Ut quid vexásti univérsum pópulum, cum bellum nobis non sit? Et nunc remitte eos in domos suas: élige autem tibi viros paucos, qui tecum sint, et veni mecum Ptolemáidam, et tradam eam tibi, et reliqua præsidia, et exercitum, et univérsos præpósitos negotii, et convérsus abíbo: propterea enim veni. Et crédidit ei, et fecit sicut dixit: et dimísit exercitum, et abiérunt in terram Juda. Retínuit autem secum tria millia virórum: ex quibus remisit in Galiléam duo millia, mille autem venérunt cum eo.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Ut autem intrávit Ptolemáidam Jónathas, clausérunt portas civitátis Ptoleménses: et comprehendérunt eum: et omnes, qui cum eo intráverant, gládio interfecérunt. Et misit Tryphon exercitum et équites in Galiléam, et in campum magnum ut pérderent omnes sócios Jónathæ. At illi cum cognovissent quia comprehénsus est Jónathas, et périit, et omnes, qui cum eo erant, hortáti sunt semetipsos, et exiérunt.

runt paráti in prælium. Et vidéntes hi, qui insecúti fúerant, quia pro ánima res est illis, revérsi sunt: illi autem venérunt omnes cum pace in terram Juda. Et planxérunt Jónathan, et eos, qui cum ipso fúerant, valde. **R.** In hymnis. 217.

Feria Quinta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 13.

Et audívit Simon, quod congregávit Tryphon exercitum copiósum ut veníret in terram Juda, et attéret eam. Videns quia in tremóre pópulus est, et in timóre, ascéndit Jerúsalem, et congregávit pópulum: et adhórtans dixit: Vos scitis quanta ego, et fratres mei, et domus patris mei fécimus pro légibus, et pro sanctis prælia, et angústias quales vídimus: horum grátia periérunt fratres mei omnes propter Israël, et relictus sum ego solus. Et nunc non mihi contíngat párcere ánimæ meæ in omni témpore tribulatiónis: non enim mélior sum frátribus meis. Vindicábo itaque gentem meam, et sancta, natos quoque nostros, et uxóres:

quia congregátæ sunt univérsæ Gentes contérere nos inimicítiæ grátia.

R. Adapériat. 214.

Lectio ii.

Et accénsus est spíritus pópuli simul ut audívit sermónes istos: et responderunt voce magna dicéntes: Tu es dux noster loco Judæ, et Jónathæ fratris tui: pugná prælium nostrum: et ómnia, quæcúmque díxeris nobis, faciémus. Et cóngregans omnes viros bellatóres, accelerávit consummáre univérsos muros Jerúsalem, et munívit eam in gyro. Et misit Jónathan fílium Absalómi, et cum eo exercitum novum in Joppen, et ejéctis his, qui erant in ea, remánsit illic ipse. Et movit Tryphon a Ptolemaída cum exercitu multo, ut veníret in terram Juda, et Jónathas cum eo in custódia. Simon autem applicuit in Addus contra fáciem campi.

R. Exaúdiat. 214.

Lectio iii.

Et ut cognóvit Tryphon quia surréxit Simon loco fratris sui Jónathæ: et quia commissúrus esset cum eo prælium, misit ad eum legátos, dicens: Pro argénto, quod debébat frater tuus Jónathas in ratióne

regis, propter negótia, quæ hábuit, detinúimus eum. Et nunc mitte argénti talénta centum, et duos filios ejus óbsides, ut non dimíssus fúgiat a nobis, et remittémus eum. Et cognóvit Simon quia cum dolo loquerétur secum, jussit tamen dari argéntum, et púeros: ne inimicitiam magnam súmeret ad pópulum Israël, dicéntem: Quia non misit ei argéntum, et púeros, proptérea périit. Et misit púeros, et centum talénta: et mentítus est, et non dimísit Jónathan.

R. Congregáti. 214.

~~~~~  
Feria Sexta.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 14. b.

Et auditum est Romæ quia defúctus esset Jónathas, et usque in Spartiátas: et contristáti sunt valde. Ut audiérunt autem quod Simon frater ejus factus esset summus sacerdos loco ejus, et ipse obtinéret omnem regiónem, et civitátes in ea: scripsérunt ad eum in tábulis æreis, ut renovárent amicitias, et societátem quam fécerant cum Juda, et cum Jónatha frátribus ejus. Et

lectæ sunt in conspéctu ecclésiæ in Jerúsalem. Et hoc exémpulum epistolárum, quas Spartiátæ misérunt.

R. Impetum. 215.

Lectio ii.

Spartianórum príncipes, et civitátes, Simóni sacerdoti magno, et senióribus, et sacerdotíbus, et réliquo pópulo Judæórum, frátribus, salútem. Legáti, qui missi sunt ad pópulum nostrum, nuntiavérunt nobis de vestra glória, et honóre, ac lætítia: et gavísumus in intróitu eórum. Et scrípsimus quæ ab eis erant dicta in concíliis pópuli, sic: Numénius Antíochi, et Antípater Jásonis filius, legáti Judæórum, venérunt ad nos, renovátes nobiscum amicitiam prístinam. Et plácuit pópulo excípere viros glorióse, et pónere exémpulum sermónum eórum in segregátis pópuli libris, ut sit ad memóriam pópulo Spartiatarum. Exémpulum autem horum scrípsimus Simóni magno sacerdoti.

R. Congregátæ. 215.

Lectio iii.

Post hæc autem misit Simon Numénium Romam, habéntem clýpeum aúreum magnum, pondo

mnarum mille, ad statuendam cum eis societatem. Cum autem audisset populus Romanus sermones istos, dixerunt: Quam gratiarum actionem reddemus Simóni, et filiis ejus? Restituit enim ipse fratres suos, et expugnauit inimicos Israël ab eis, et statuérunt ei libertatem, et descripserunt in tabulis æreis, et posuerunt in titulis in monte Sion.

R. Tua est. 216.

~~~~~  
S a b b a t o.

De libro primo Machabæorum.

Lectio i. et Cap. 16. c.

Simon autem, perambulans civitates, quæ erant in regione Judææ, et sollicitudinem gerens earum, descendit in Jéricho ipse, et Mathathías filius ejus, et Judas, anno centésimo septuagésimo séptimo, mense undécimo: hic est mensis Sabbath. Et suscepit eos filius Abóbi in munitiunculam, quæ vocatur Doch, cum dolo, quam ædificauit: et fecit eis convivium magnum, et abscondit illic viros. Et cum inebriatus esset Simon, et filii ejus, surrexit Ptolemæus cum suis, et sumpsérunt

arma sua, et intraverunt in convivium, et occiderunt eum, et duos filios ejus, et quosdam pueros ejus. Et fecit deceptionem magnam in Israël, et reddidit mala pro bonis.

R. Refulsit sol. 216.

Lectio ii.

Et scripsit hæc Ptolemæus, et misit regi ut mitteret ei exercitum in auxilium, et traderet ei regionem, et civitates eorum, et tributa. Et misit alios in Gázaram tollere Joánnem: et tribúnis misit epistolas, ut venirent ad se, et daret eis argentum, et aurum, et dona. Et alios misit occupare Jerúsalem, et montem templi. Et præcurrens quidam, nuntiavit Joánni in Gázara, quia periit pater ejus, et fratres ejus, et quia misit te quoque interfici.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Ut audivit autem, vehementer expavit: et comprehendit viros, qui venerant perdere eum, et occidit eos: cognovit enim quia quærebant eum perdere. Et cetera sermonum Joánnis, et bellorum ejus, et bonarum virtutum, quibus fortiter gessit, et ædificii murorum, quos extruxit, et rerum gestarum ejus: ecce

hæc scripta sunt in libro diérum sacerdótii ejus, ex quo factus est princeps sacerdótum post patrem suum.

R. In hymnis. 217.

Sabbato

ante **Dominicam IV. Octobris.**

Ad Magnif. Ant. Exaúdiat Dóminus * oratiónes vestras, et reconciliétur vobis: nec vos déserat in témpore malo Dóminus Deus noster.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dominica IV. Octobris.

In I. Nocturno.

Incipit liber secúndus Machabæórum.

Lectio i. Cap. 1.

Fratribus, qui sunt per Ægýptum, Judæis, salutem dicunt fratres, qui sunt in Jerosólymis, Judæi, et qui in regione Judææ, et pacem bonam. Benefáciat vobis Deus, et memínerit testaménti sui, quod locútus est ad Abraham, et Isaac, et Jacob servórum suórum fidélium: et det vobis cor ómnibus ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem

corde magno, et ánimo volénti. Adapériat cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem. Exaúdiat oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Et nunc hic sumus orántes pro vobis.

R. Adapériat Dóminus cor vestrum in lege sua, et in præcéptis suis, et fáciat pacem in diébus vestris: * Concédát vobis salutem, et rédímat vos a malis. **V.** Exaúdiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo. Concédát vobis salutem.

Lectio ii.

Factúri ígitur quinta et vigésima die mensis Casleu purificatiónem templi, necessárium dúximus significáre vobis: ut et vos quoque agátis diem scenopégiae, et diem ignis, qui datus est quando Nehemías ædificáto templo et altári obtulit sacrificia. Nam cum in Pérsidem duceréntur patres nostri, sacerdótes, qui tunc cultóres Dei erant, acceþtum ignem de altári ocúlte abscondérunt in valle, ubi erat púteus altus, et siccus, et in eo contutáti sunt eum, ita ut ómnibus ignótus esset locus.

R. Exaúdiat Dóminus oratiónes vestras, et reconciliétur vobis, nec vos déserat in témpore malo,

* Dóminus Deus noster.

V. Det vobis cor ómnibus, ut colátis eum, et faciátis ejus voluntátem. Dóminus.

Lectio iii.

Cum autem præterissent anni multi, et placuit Deo ut mitterétur Nehemías a rege Pérsidis: nepótes sacerdotum illórum, qui absconderant, misit ad requiréndum ignem: et sicut narravérunt nobis, non invénérunt ignem, sed aquam crassam. Et jussit eos haurire, et afferre sibi: et sacrificia, quæ impósita erant, jussit sacerdos Nehemías aspérge ipsa aqua, et ligna, et quæ erant superpósita. Utque hoc factum est, et tempus áffuit, quo sol refúlsit, qui prius erat in núbilo, accensus est ignis magnus, ita ut omnes miraréntur.

R. Congregáti sunt inimici nostri, et gloriántur in virtúte sua: cóntere fortitúdinem illórum Dómine, et dispérge illos: * Ut cognóscant, quia non est álius qui pugnet pro nobis, nisi tu Deus noster. **V.** Dispérge illos in virtúte tua, et destrue eos protector no-

ster Dómine. Ut cognóscant. **G**lória Patri. Ut cognóscant.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joánnis Chrysóstomi super Psalmum quadragésimum tertium.

Lectio iv.

Deus, aúribus nostris audívimus, patres nostri annuntiavérunt nobis opus, quod operátus es in diébus eórum. Hunc Psalmum dicit quidem Prophéta, dicit autem non ex persóna própria, sed ex persóna Machabæórum, narrans et prædicens quæ futúra erant illo témpore. Tales enim sunt Prophætæ: ómnia témpora percúrrunt, præsentia, præterita, futúra. Quinam sint autem hi Machabæi, quidque passi sint, et quid fécerint, necessárium est primum dicere, ut sint apertióra quæ in arguménto dicúntur. Ii enim, cum invásisset Judæam Antíochus, qui dictus est Epíphanes, et ómnia devastásset, et multos qui tunc erant, a pátriis institútis resilire cogísset, permansérunt illæsi ab illis tentatió nibus.

R. Impetum inimicórum ne timuéritis: mémores

estóte, quómodo salvi facti sunt patres nostri: * Et nunc clamémus in cœlum, et miserébitur nostri Deus noster. *V.* Mementóte mirabílium ejus, quæ fecit Pha-raóni, et exercítui ejus in Mari rubro. Et nunc.

Lectio v.

Et quando grave quidem bellum ingruébat, nec quidquam possent fácere quod prodéset, se abscondébant: nam hoc quoque fecérunt Apóstoli. Non enim semper apparéntes in média irruébant perícula, sed nonnúmquam et fugiéntes, et laténtes secedébant. Postquam autem parum respirárunt, tamquam generósi quidam cátuli ex antris exsiliéntes, et e látebris emergéntes, statuérunt non se ámplius solos serváre, sed étiam álios quoscúmque possent: et civitátem et omnem regiónem obeúntes, collegérunt quotquot invenérunt adhuc sanos et íntegros: et multos étiam qui laborábant et corrúpti erant, in statum prístinum redegérunt, eis persuadéntes redíre ad legem pátriam.

R. Congregátæ sunt Gentes in multítudine, ut dímicent contra nos, et ignorá-

mus quid ágere debeámus: * Dómine Deus, ad te sunt óculi nostri, ne pereámus. *V.* Tu scis quæ cógitant in nos: quómodo potérimus subsístere ante fáciem illórum, nisi tu ádjuves nos? Dómine.

Lectio vi.

Deum enim dicébant esse benígnum et cleméntem, nec umquam adímere salútem, quæ proficiscitur ex pœniténtia. Hæc autem dicéntes, habuérunt deléctum fortissimórum virórum. Non enim pro uxóribus, liberis, et ancíllis, patriæque eversióne et captivité, sed pro lege et pátria república pugnábant. Eórum autem dux erat Deus. Cum ergo áciem dirígerent, et suas ánimas prodígerent, fundébant adversários, non armis fidéntes, sed loco omnis armatúræ, pugnæ causam sufficere ducéntes. Ad bellum autem eúntes non tragœdias excitábant, non pæána canébant, sicut nonnúllo faciunt: non ascivérunt tibícines, ut fit in áliis castris: sed Dei supérne auxílium invocábant, ut adésset, opem ferret, et manum præbéret, propter quem bellum gerébant, pro cujus glória decertábant.

R. Tua est poténtia, tuum regnum Dómine: tu es super omnes gentes: * Da pacem Dómine in diébus nostris. **V.** Créator ómnium Deus, terríbilis et fortis, justus et miséricors. Da. Glória Patri. Da.

R. vii. Refúlsit sol in clýpeos aúreos, et resplenduérunť montes ab eis: * Et fortitúdo Géntium dissipáta est. **V.** Erat enim exercitus magnus valde, et fortis: et appropriávit Judas, et exercitus ejus in prælio. Et.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad áltérum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

~~~~~
Feria Secunda.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 2.

Invenítur autem in descriptionibus Jeremíæ prophétæ, quod jussit eos ignem accípere qui transmigrábant: ut significátum est, et ut mandávit transmigrátis. Et dedit illis

legem ne oblivisceréntur præcépta Dómini, et ut non exerrárent méntibus vidéntes simulácra aúrea, et argénteá, et ornáménta eórum. Et ália hujúsmodi dicens, hortabátur ne legem amovérént a corde suo.

R. Dixit Judas. 216.

Lectio ii.

Erat autem in ipsa scriptúra, quómodo tabernáculum, et arcam jussit prophéta divíno respónso ad se facto comitári secum, úsquequo éxiit in montem, in quo Móyses ascéndit, et vidit Dei hæreditátem. Et véniens ibi Jeremías invénit locum spelúncæ: et tabernáculum, et arcam, et altáre incénsi intulit illuc, et óstium obstrúxit. Et accessérunt quidam simul, qui sequebántur, ut notárent sibi locum: et non potuérunt inveníre.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Ut autem cognóvit Jeremías, culpans illos, dixit: Quod ignótus erit locus, donec cóngreget Deus congregatiónem pópuli, et propítius fiat: et tunc Dóminus osténdet hæc, et apparébit majéstas Dómini, et nubes erit, sicut et Móysi manifestabátur, et sicut

cum Sálomon pétiit ut locus sanctificaretur magno Deo, manifestábat hæc. Magnífice etenim sapiéntiam tractábat: et ut sapiéntiam habens, óbtulit sacrificium dedicatiónis et consummationis templi.

R. In hymnis. 217.

Feria Tertia.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3.

Igitur cum sancta civitas habitaretur in omni pace, leges étiam adhuc óptime custodiréntur, propter Oníæ pontificis pietátem, et ánimos ódio habéntes mala, fiébat ut et ipsi reges, et príncipes locum summo honóre dignum dúcerent, et templum máximis munéribus illustrárent: ita ut Seleúcus Asiæ rex de reditibus suis præstáret omnes sumptus ad ministériumsacrificiórumpertinéntes. Simon autem de tribu Bénjamin præpósitus templi constitútus, contendébat, obsisténte sibi príncipe sacerdotum, iníquum áliquid in civitaté molíri.

R. Hic est fratrum. 218.

Lectio ii.

Sed cum vincere Oníam non posset, venit ad Apollónium Tharsææ fi-

lium, qui eo témpore erat dux Cœlesýriæ, et Phœnicis: et nuntiávit ei, pecúniis innumerábilibus plenum esse ærárium Jerosólymis, et commúnes cópias imménsas esse, quæ non pértinent ad ratiónem sacrificiórums: esse autem possibile sub potestáte regis cádere unívrsa. Cumque retulísset ad regem Apollónius de pecúniis, quæ delátæ erant, ille accítum Heliodórum, qui erat super negótia ejus, misit cum mandátis, ut prædictam pecúniam transportáret. Státimque Heliodórus iter est aggréssus, spécie quidem quasi per Cœlesýriam, et Phœnicén civitátes esset peragráturus, revéra autem regis propósitum perfectúrus.

R. Tu Dómine. 218.

Lectio iii.

Sed, cum venísset Jerosólymam, et benígne a summo sacerdoté in civitate esset excéptus, narrávit de dato indício pecuniárum: et, cujus rei grátia adésset, apérui: interrogábat autem, si vere hæc ita essent. Tunc summus sacérdos osténdit depósita esse hæc, et victuália viduárum, et pupillórum: quædam vero es-

se Hircáni Tobíæ viri valde eminentis, in his, quæ detulerat impius Simon: universa autem argénti talénta esse quadringénta, et auri ducénta. Décipi vero eos, qui credidissent loco, et templo, quod per univérsum mundum honorátur, pro sui veneratióne, et sanctitáte omníno impossíbile esse.

R. Aperi óculos. 218.

Feria Quarta.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 3. d.

Heliódorus autem, quod decreverat, perficiebat eódem loco ipse cum satellítibus circa ærarium præsens. Sed spíritus omnipoténtis Dei magnam fecit suæ ostensiónis evidéntiam, ita ut omnes, qui ausi fúerant parére ei, ruéntes Dei virtúte, in dissolutiõem, et formídinem converteréntur. Appáruit enim illis quidam equus terríbilem habens sessórem, óptimis operiméntis adornátus: isque cum ímpetu Heliódoro prióres calces elisit. Qui autem ei sedébat, videbátur arma habére aúrea.

R. Refúlsit sol. 216.

Lectio ii.

Alii étiam apparuérunt duo júvenes virtúte decóri, óptimi glória, speciosíque amíctu: qui circumsteterunt eum, et ex utrâque parte flagellábant, sine intermissiõe multis plagis verberántes. Súbito autem Heliódorus cóncidit in terram eúmque multa calígene circumfúsum rapuérunt, atque in sella gestatória pósitum ejecérunt. Et is, qui cum multis cursóribus, et satellítibus prædictum ingressus est ærarium, portabátur nullo sibi auxiliū ferénte, manifestá Dei cógita virtúte: et ille quidem per divínam virtútem jacébat mutus, atque omni spe et salúte privátus.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Considerans autem summus sacérdos ne forte rex suspicaretur malítiam áliquam ex Judæis circa Heliódorum consumátam, obtulit pro salúte viri hóstiam salutárem. Cumque summus sacérdos exoráret, iidem júvenes eisdem véstibus amícti, astántes Heliódoro, dixerunt: Oníæ sacerdoti grátias age: nam propter eum Dóminus tibi vitam donávit. Tu autem a

Deo flagellátus, núntia ómnibus magnália Dei, et potestátem. Et his dictis, non comparuérunt.

R. In hymnis. 217.

Feria Quinta.

Si hæc Hebdomada fuerit ultima Octobris, in tribus sequentibus diebus leguntur Lectiones Dominicæ V. et Feriæ II. et III. ejusdem Hebdomadæ: qui si fuerint impediti, eo anno omittantur illæ Lectiones, quæ his diebus legi non possunt. Si vero in sequenti Hebdomada hæc Lectiones in suis Feriis legi non possint, ponantur in sequentibus Feriis ejusdem Hebdomadæ juxta ordinem historiæ et martyrii Machabæorum.

De libro secúndo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 4.

Simon autem prædictus pecuniarum, et patriæ delátor, male loquebatur de Oníá, tamquam ipse Heliodórum instigásset ad hæc, et ipse fuisset incéntor malórum: provisorémque civitátis, ac defensórem gentis suæ, et æmulatórem legis Dei audébat insidiatórem regni dicere. Sed, cum inimicitíæ in tantum procéderent, ut étiam per quosdam Simónis necessários homicídia fierent: considérans Onías periculum contentiónis, et Apolónium insaníre, útpote du-

cem Cœlesýriæ, et Phœnicis, ad augéndam malítiam Simónis, ad regem se cóntulit, non ut civium accusátor, sed commúnem utilitátem apud semetípsum univérsæ multitudinis considerans.

R. Adapériat. 239.

Lectio ii.

Vidébat enim sine regáli providéntia impossíbile esse pacem rebus dari, nec Simónem posse cessáre a stultitia sua. Sed post Seleúci vitæ excéssum, cum suscepísset regnum Antiochus, qui Nóbilis appellabatur, ambiébat Jason frater Oníæ summum sacerdotium: ádito rege, promittens ei argénti talénta trecenta sexagínta, et ex reditibus áliis talénta octogínta, super hæc promittébat et ália centum quinquagínta, si potestáti ejus concederétur gymnásium, et ephébiám sibi constitúere, et eos, qui in Jerosólymis erant, Antiochénos scríbere. **R.** Exaúdiat. 240.

Lectio iii.

Quod cum rex annuísset, et obtinuísset principátum, statim ad Gentílem ritum contribúles suos transférre cœpit. Et amótis his, quæ humanitátis causa Judæis a régibus fúerant con-

stituta, per Joannem patrem Eupolemi, qui apud Romanos de amicitia, et societate functus est legatione legitima, civium jura destituens, prava instituta sanciebat. *R.* Congregati. 240.

Feria Sexta.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 5.

Eodem tempore Antiochus secundam perfectionem paravit in Ægyptum. Contigit autem per universam Jerosolymorum civitatem videri diebus quadraginta per aëra equites discurrentes, auratas stolas habentes, et hastis, quasi cohortes, armatos, et cursus equorum per ordines digestos, et congressiones fieri cominus, et scutorum motus, et galeatorum multitudinem gladiis districtis, et telorum jactus, et aureorum armorum splendorem, omnisque generis loricarum. Quapropter omnes rogabant in bonum monstra converti.

R. Impetum. 240.

Lectio ii.

Sed cum falsus rumor exisset, tamquam vita excessisset Antiochus, assumptis Jason non minus mille

viris, repente aggressus est civitatem: et civibus ad murum convolantibus, ad ultimum apprehensa civitate, Menelaus fugit in arcem: Jason vero non parcibat in cæde civibus suis, nec cogitabat prosperitatem adversum cognatos malum esse maximum, arbitrans hostium et non civium se trophæa capturum. Et principatum quidem non obtinuit, finem vero insidiarum suarum confusionem accipit, et profugus iterum abiit in Ammaniten.

R. Congregatæ. 241.

Lectio iii.

Ad ultimum, in exitum sui conclusus ab Aréta Arabum tyranno fugiens de civitate in civitatem, omnibus odiosus, ut refuga legum et exsecrabilis, ut patriæ et civium hostis, in Ægyptum extrusus est: et qui multos de patria sua expulerat, peregre periit, Lacedæmonas profectus, quasi pro cognatione ibi refugium habiturus: et qui insepultos multos abjecerat, ipse et illamentatus, et insepultus abjicitur, sepultura neque peregrina usus, usque patrio sepulchro participans.

R. Tua est. 242.

S a b b a t o.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 6.

Sed non post multum témporismisit rex Antíochus senem quemdam Antiochénum, qui compéleret Judæos ut se transférrent a pátriis, et Dei légibus: contamináre étiam quod in Jerosólymis erat templum, et cognomináre Jovis Olym্পii: et in Garízim, prout erant hi, qui locum inhabitábant, Jovis hospitális. Péssima autem et univérssis gravis erat malórum incúrsio: nam templum luxúria, et comessatiónibus Géntium erat plenum, et scortántium cum meretrícibus, sacratísque ædibus mulieres se ultro ingerébant, intro feréntes ea, quæ non licébat.

℞. Refúlsit sol. 242.

Lectio ii.

Altáre étiam plenum erat illícitis, quæ légibus prohibebántur. Neque autem sábbata custodiebántur, neque dies solémnes pátrii servabántur, nec simpliciter Judæum se esse quisquam confitebátur. Ducebántur autem cum amára necessitáte in die natális regis ad sacrificia: et, cum

Líberi sacra celebraréntur, cogeántur hédera coronáti Líbero circuíre. Decrétum autem éxiit in próximas Géntilium civitátes, suggeréntibus Ptolemæis, ut parimodo et ipsi advérsus Judæos ágerent, ut sacrificarent: eos autem, qui nolent transíre ad institúta Géntium, interficerent: erat ergo vidére misériam.

℞. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Duæ enim mulieres delatæ sunt natos suos circumcidísse: quas, infántibus ad úbera suspénsis, cum públice per civitátem circumduxísset, per muros præcipitavérunt. Alii vero, ad próximas coëúntes spelúncas, et laténter sábbati diem celebrátes, cum indicáti essent Philípโป, flammis succénsi sunt, eo quod verebántur propter religióem et observántiam, manu sibimet auxílium ferre. Obsecro autem eos, qui hunc librum lectúri sunt, ne abhorréscant propter advérsos casus, sed réputent, ea, quæ accidérunt, non ad intéritum, sed ad correptiónem esse géneris nostri.

℞. In hymnis. 217.

Sabbato

ante Dominicam V. Octobris,
nisi sit dimittenda, quia hæc pro-
ximior sit Kalendis Nov.

Ad Magnif. Ant. Tua est
poténtia, * tuum regnum
Dómine, tu es super omnes
gentes: da pacem Dómine
in diébus nostris.

V. Vespertína orátio a-
scéndat ad te Dñe. **R.** Et
descéndat super nos mise-
ricórdia tua.

.....

Dominica V. Octobris.**In I. Nocturno.**

De libro secúndo Macha-
bæórum.

Lectio i. Cap. 6. d.

Igitur Eleázarus unus
de primóribus scri-
bárum, vir ætáte
provectus, et vultu decórus,
apérto ore hians compelle-
bátur carnem porcínam
manducáre. At ille glorio-
síssimam mortem magis
quam odíblem vitam com-
pléctens, voluntárie præ-
ibat ad supplícium. Intuens
autem, quemádmódum o-
portéret accédere, patiénter
sústinens, destinávit non
admittere ilícita propter
vitæ amórem. Hi autem,
qui astábant, iníqua mise-
ratione commóti, propter
antíquam viri amicítiam,
tolléntes eum secréto ro-

gábant afférri carnes, qui-
bus vesci ei licébat, ut si-
mularétur manducásse, sic-
ut rex imperáverat de sa-
crificii cárnibus: ut, hoc
facto, a morte liberarétur:
et propter véterem viri a-
micítiam, hanc in eo facié-
bant humanitátem.

R. Adapériat. 239.

Lectio ii.

At ille cogitare cœpit ætá-
tis ac senectútis suæ
eminéntiam dignam, et in-
génitæ nobilitátis canítiem,
atque a púero óptimæ con-
versatiónis actus: et secún-
dum sanctæ et a Deo cón-
ditæ legis constitúta, re-
spóndit cito, dicens, præ-
mítti se velle in inférnum.
Non enim ætáti nostræ di-
gnum est, inquit, fingere:
ut multi adolescéntium, ar-
bitrántes Eleázarum nona-
gínta annórum transísse ad
vitam alienigenárum: et
ipsi propter meam simula-
tiónem, et propter módi-
cum corruptíbilis vitæ tem-
pus decipiántur, et per hoc
máculam, atque exsecratió-
nem meæ senectúti conquí-
ram. Nam, etsi in præsénti
témpace supplíciis hómi-
num erípiar, sed manum
Omnipoténtis nec vivus, nec
defúctus effúgiam. Quam
ob rem fórtiter vita exce-
dendo, senectúte quidem

dignus apparébo: adole-
scéntibus autem exémplum
forte relínquam, si prompto
ánimo, ac fórtiter pro gra-
víssimis ac sanctíssimis lé-
gibus honésta morte per-
fúngar. His dictis, confé-
stim ad supplicium trahe-
bátur. **R.** Exaúdiat. 240.

Lectio iii. Cap. 7.

Contigit autem et septem
fratres una cum matre
sua apprehénsos, compélli
a rege édere contra fas car-
nes porcínas, flagris, et taú-
reis cruciátos. Unus autem
ex illis, qui erat primus, sic
ait: Quid quæris, et quid
vis díscere a nobis? paráti
sumus mori, magis, quam
pátrias Dei leges prævari-
cári. Irátus itaque rex jus-
sit sartágines, et ollas æneas
succéndi: quibus statim suc-
cénsis, jussit, ei qui prior
fúerat locútus, amputári
linguam: et, cute cápitis
abstrácta, summas quoque
manus et pedes ei præscín-
di, céteris ejus frátribus, et
matre inspiciéntibus. Et
cum jam per ómnia inútilis
factus esset, jussit ignem
admovéri, et adhuc spirán-
tem torréri in sartágine: in
qua cum diu cruciarétur,
céteri una cum matre invi-
cem se hortabántur mori
fórtiter.

R. Congregáti. 240.

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Gregórii
Nazianzéni.**

Oratio 20. de Machabæis.

Lectio iv.

Eleázarus primítiæ
eórum qui hic ante
Christum sunt passi,
quemádmódum post Chri-
stum Stéphanus. Is vir et
sacérdos et senex, canus
capíllis, canus et prudéntia,
prius quidem pro pópulo
sacrificábat et orábat: nunc
autem semetípsum hóstiam
óbtulit Deo perfectíssimam
ad totíus pópuli expiatió-
nem, faustum certáminis
ínitium, ad quod loquens
párter ac tacens cohorta-
bátur. Obtulit autem et fí-
lios septem, suæ fructus
disciplínæ, hóstiam vivén-
tem, sanctam, beneplácitam
Deo, omni legáli sacrificio
splendidiórem et puriorem:
quæ sunt enim filiórum, ad
patrem reférri, æquíssim-
um ac justíssimum est.

R. Impetum. 240.

Lectio v.

Ibi tum generósi et magn-
ánimi púeri, generósæ
matris nóbilis proles, glo-
riósi veritátis propugnató-
res, Antíochi tempóribus
excelsióres, veri Mosáicæ
legis discípuli, paternórum
rítuum observantíssimi, nú-

merus apud Hebræos laudabilis, et propter septenariæ quiétis mystérium venerabilis, unum spirantes, unum spectantes, unum illud ad vitam iter agnoscētes, ut mortem Dei causa susciperent: non minus animis fratres quam corpóribus, inter se mútuæ mortis æmuli: o rem admirādam! torménta quasi thesaúros præripiētes, pro magistra lege perícula subeūtes, quæ non magis illáta formidábant, quam relícta requirébant, unum illud vériti, ne tyránnus a pœnis desisteret, ne quis ipsórum sine coronæ præmio discēderet, ne invíti fratres álii ab álio sejungeréntur, et ne, in eo discrimine cruciátibus erépti, mala victória, superárent.

R. Congregátæ. 241.

Lectio vi.

Erat ibi fortis et generósa mater, puerórum simul ac Dei amans, cujus matrēna víscera supra naturæ consuetúdinem dilaniabántur. Non enim filiórum, qui in torméntis erant, miserebátur, sed timóre angebátur, ne non ea susciperent: neque magis eos, qui e vita migráverant, considerábat, quam precabátur, ut réliqui cum illis con-

jungeréntur: de quibus filiis magis quam de mórtuis, erat sollicita. Horum enim dúbium erat certámen, at illórumsecúrus vitæ éxitus: atque illos quidem jam Deo adjúnxerat; de his vero, quómodo eos Deus susciperet, laborábat. O virilem ánimum in córpore muliebri: o admirábile magni ánimi increméntum!

R. Tua est. 242.

R. vii. Refúlsit sol. **ibid.**

R. viii. Duo Séraphim clamábant. **ibid.**

Feria Secunda.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. b.

Mórtuo itaque illo primo, hoc modo, sequéntem deducébant ad illudéndum: et, cute cápitis ejus cum capíllis abstrácta, interrogábant, si manducáret prius, quam toto córpore per membra singula punirétur. At ille, respóndens pátria voce, dixit: Non fáciam. Propter quod et iste, sequénti loco, primi torménta suscepit: et in último spíritu constitútus, sic ait: Tu quidem scelestíssime in præsénti vita nos perdis: sed Rex mundi defúctos nos pro suis légibus in æternæ vitæ resur-

rectiōne suscitābit. Post hunc tertiū illūditur, et linguam postulātus cito protulit, et manus constanter extendit: et cum fiduciā ait: E cœlo ista possideo, sed propter Dei leges nunc hæc ipsa despicio, quoniam ab ipso mea receptūrum spero: ita ut rex, et qui cum ipso erant, mirarētur adolescentis animum, quod tamquam nihilum duceret cruciātus.

R. Dixit Judas.

Lectio ii.

Et hoc ita defuncto, quartum vexabant similiter torquētes. Et, cum jam esset ad mortem, sic ait: Pótius est ab hominibus morti datos spem expectāre a Deo, iterum ab ipso resuscitāndos: tibi enim resurrectio ad vitam non erit. Et cum admovissent quintum, vexabant eum. At ille respiciens in eum, dixit: Potestātem inter homines habens, cum sis corruptibilis, facis quod vis: noli autem putāre genus nostrum a Deo esse derelictum. Tu autem patienter sūstine, et vidēbis magnam potestātem ipsius, quāliter te, et semen tuum torquēbit. Post hunc ducēbant sextum, et is, mori incipi-

ens, sic ait: Noli frustra errāre: nos enim propter nosmetipsos hæc patimur peccāntes in Deum nostrum, et digna admiratiōne facta sunt in nobis: tu autem ne existimes tibi impūne futurum, quod contra Deum pugnāre tentāveris.

R. Ornavērunt. 217.

Lectio iii.

Supra modum autem mater mirābilis, et bonorum memoriā digna, quæ pereūntes septem filios sub unius diēi tēpore conspiciens, bono animo ferēbat propter spem, quam in Deum habēbat: singulos illorum hortabātur voce patriā fortiter, replēta sapiētia: et, femineæ cogitatiōni masculinum animum inserens, dixit ad eos: Nescio quāliter in útero meo apparuistis; neque enim ego spiritum et animam donāvi vobis et vitam, et singulorum membra non ego ipsa compēgi: sed enim mundi Creātor, qui formāvit hominis nativitātem, quique omnium invēnit originem, et spiritum vobis iterum cum misericórdia reddet et vitam, sicut nunc vosmetipsos despicietis propter leges ejus.

R. In hymnis. 217.

Feria Tertia.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 7. e.

Antiochus autem, contemni se arbitrátus, simul et exprobrántis voce despécta, cum adhuc adolescéntior superésset, non solum verbis hortabátur, sed et cum juraménto affirmábatur se dívitem et beátum factúrum, et translátum a pátriis légibus amicum habitúrum, et res necessárias ei præbitúrum. Sed ad hæc cum adollescens nequáquam inclinaretur, vocávit rex matrem, et suadébat ei ut adolescénti fieret in salutem. Cum autem multis eam verbis esset hortátus, promísit suáuram se filio suo. Itaque inclináta ad illum, irrídens crudélem tyránnum, ait pátria voce: Fili mi, miserére mei, quæ te in útero novem ménsibus portávi, et lac triénio dedi et álui, et in ætátem istam perdúxi.

R. Hic est fratrum. 218.

Lectio ii.

Peto, nate, ut aspicias ad cælum, et terram, et ad ómnia, quæ in eis sunt: et intélligas, quia ex níhilo fecit illa Deus, et hóminum genus: ita fiet, ut non tí-

meas carníficem istum, sed dignus frátribus tuis efféctus párticeps, súscipe mortem, ut in illa miseratióne cum frátribus tuis te recípiam. Cum hæc illa adhuc diceret, ait adollescens: Quem sustinétis? non obédio præcépto regis, sed præcépto legis, quæ data est nobis per Móysen. Tu vero, qui invéntor omnis malitiæ factus es in Hebræos, non effúgies manum Dei. Nos enim pro peccátis nostris hæc pátimur. Et si nobis propter increpatiónem, et correptiónem Dóminus Deus noster módicum irátus est: sed íterum reconciliábitur servis suis.

R. Tu Dómine. 218.

Lectio iii.

Tu autem, o sceléste, et ómnium hóminum flagitiosíssime, noli frustra extólli vanis spebus in servos ejus inflammátus. Nondum enim omnipoténtis Dei, et ómnia inspiciéntis júdicium effugísti. Nam fratres mei, módico nunc dolore sustentáto, sub testaménto æternæ vitæ effécti sunt: tu vero júdicio Dei justas superbiæ tuæ pœnas exsólves. Ego autem, sicut et fratres mei, ánimam, et corpus meum trado pro pátriis légibus: invocans Deum

matúrius genti nostræ propítium fieri, teque cum tormentis, et verbéribus confitéri quod ipse est Deus solus. In me vero, et in fratribus meis désinet Omnipotentis ira, quæ super omne genus nostrum juste superducta est. Tunc rex accensus ira in hunc super omnes crudélius desævit, indigne ferens se derisum. Et hic itaque mundus óbiiit, per ómnia in Dómino confidens. Novissime autem post filios et mater consumpta est.

R. Aperi óculos. 218.

~~~~~
Feria Quarta.

De libro secúndo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 8. c.

Constituit autem Nicánor, ut regi tributum, quod Románis erat dandum, duo millia talentorum de captivitate Judæorum suppleret: statimque ad marítimas civitates misit, cónvocans ad coëmptionem Judaicórum mancipiórum, promíttens se nonaginta mancipia talénto distractúrum, non respiciens ad vindíctam, quæ eum ab Omnipotente esset consecutúra. Judas autem ubi cómperit, indicávit his, qui

secum erant, Judæis Nicánoris advéntum. Ex quibus quidam formidantes, et non credentes Dei justitiæ, in fugam vertebántur: álíi vero si quid eis supérerat vendébant, simúlque Dóminum deprecabántur, ut eríperet eos ab ímpio Nicánore.

R. Refúlsit sol. 216.

Lectio ii.

Convocátis autem Machabæus septem millibus, qui cum ipso erant, rogábat ne hóstibus reconciliarentur, neque metúerent iníque veniéntium advérsus se hóstium multitudinem, sed fórtiter conténderent, ante óculos habéntes contuméliam, quæ loco sancto ab his injúste esset illáta, itémque et ludíbrius habitæ civitátis injúriam, adhuc étiam vétèrum institúta convúlta. Nam illi quidem armis confidunt, ait, simul et audácia: nos autem in omnipotente Dómino, qui potest et veniéntes advérsus nos, et univérsum mundum uno nutu delére, confidimus. Admónuit autem eos et de auxiliis Dei, quæ facta sunt erga paréntes: et quod sub Sennácherib centum octoginta quinque millia periérunt.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

His verbis constantes effecti sunt, et pro legibus, et patria mori parati. Constituit itaque fratres suos duces utriusque ordini, Simónem, et Joséphum, et Jónathan, subjectis unicuique millenis et quingentenis. Ad hoc etiam ab Esdra lecto illis sancto libro, et dato signo adiutorii Dei, in prima acie ipse dux commisit cum Nicánore. Et facto sibi adiutore Omnipotentem, interfecerunt super novem millia hominum: maiorem autem partem exercitus Nicánoris vulneribus debilem factam fugere compulerunt. Pecuniis vero eorum, qui ad emptiorem ipsorum venerant, sublatis, ipsos usquequaque persecuti sunt, sed reversi sunt hora conclusi: nam erat ante sabbatum: quam ob causam non perseveraverunt insequentes. Arma autem ipsorum, et spolia congregantes, sabbatum agebant: benedicentes Dominum, qui liberavit eos in isto die, misericordiam initium stillans in eos. Post sabbatum vero debilibus, et orphanis, et viduis diviserrunt spolia: et residua ipsi cum suis habuere.

R. In hymnis. 217.

Feria Quinta.

De libro secundo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 9.

Eodem tempore Antiochus inhoneste revertebatur de Perside. Intraverat enim in eam, quæ dicitur Persépolis, et tentavit exspoliare templum, et civitatem opprimere: sed multitudine ad arma concurrente, in fugam versi sunt: et ita contigit ut Antiochus post fugam turpiter rediret. Et cum venisset circa Ecbátanam, recognovit quæ erga Nicánorem, et Timótheum gesta sunt. Elatus autem in ira, arbitrabatur se injuriam illorum, qui se fugaverant, posse in Judæos retorquere: ideoque jussit agitari currum suum, sine intermissione agens iter, celesti eum iudicio perurgente, eo quod ita superbe locutus est se venturum Ierosolymam, et congeriem sepulchri Judæorum eam facturum. **R.** Adapériat. 239.

Lectio ii.

Sed qui universa conspiciat Dominus Deus Israël, percussit eum insanabili, et invisibili plaga. Ut enim finivit hunc ipsum sermonem, apprehendit eum

dolor dirus víscerum, et amára internórum torménta: et quidem satis juste, quippe qui multis, et novis cruciátibus aliórum tórserat víscera, licet ille nullo modo a sua malítia cessáret. Super hoc autem supérbia replétus, ignem spirans ánimo in Judæos, et præcípiens accelerári negótium, cóntigit illum ímpetu eúntem de curru cádere, et gravi córporis collisióne membra vexári.

R. Exaúdiat. 240.

Lectio iii.

Isque qui sibi videbátur étiam flúctibus maris imperáre, supra humánum modum supérbia replétus, et móntium altitúdes in statéra appéndere, nunc humiliátus ad terram in gestatório portabátur, manifestam Dei virtútem in semetípso contéstans: ita ut de córpore ímpii vermes scaturírent, ac vivéntis in dolóribus carnes ejus efflúerent, odóre étiam illíus et foetóre exércitus gravaretur. Et qui paulo ante sídera coeli cóntingere se arbitrabátur, eum nemo pótérat propter intolerántiam foetóris portáre.

R. Congregáti. 240.

Feria Sexta.

De libro secúndo Machabæórum.

Lectio i. Cap. 10.

Machabæus autem, et qui cum eo erant, Dómino se protegénte, templum quidem, et civitátem recépít: aras autem, quas alienígenæ per platéas extrúxerant, itémque delúbra demolítus est. Et purgáto templo, áliud altáre fecérunt: et de ignítis lapídis igne concépto, sacrificia obtulérunt post biénium, et incénsus, et lucernas, et panes propositionis posuérunt. Quibus gestis, rogábant Dóminum prostráti in terram, ne ámplius tálibus malis inciderent: sed et, si quando peccássent, ut ab ipso mítius corriperéntur, et non bárbaris, ac blasphémis homínibus traderéntur. Qua die autem templum ab alienígenis pollútum fúerat, cóntigit eádem die purificatió-nem fieri, vigésima quinta mensis, qui fuit Casleu.

R. Impetum. 240.

Lectio ii.

At Timótheus, qui prius a Judæis fúerat superátus, convocáto exércitu peregrínæ multitudinis, et congregáto equitátu Asiá-

no, advénit quasi armis Judæam capturus. Machabæus autem, et qui cum ipso erant, appropinquante illo deprecabântur Dóminum, caput terra aspergéntes, lumbósque cilíciis præcíncti, ad altáris crepídinem provolúti, ut sibi propítius, inimícis autem eórum esset inimícus, et adversáriis adversarétur, sicut lex dicit. Et ita post orationem, sumptis armis, longius de civitate procedentes, et próximi hóstibus effecti resederunt.

R. Congregatæ. 241.

Lectio iii.

Primo autem solis ortu utrique commiserunt: isti quidem victoriæ, et prosperitatis sponsorem cum virtute Dóminum habentes: illi autem ducem belli animum habebant. Sed, cum véhemens pugna esset, apparuérunt adversáriis de cælo viri quinque in equis, frænis aúreis decóri, ducatum Judæis præstantes: ex quibus duo Machabæum médium habentes, armis suis circumséptum incolumem conservabant: in adversários autem tela et fúlmina jaciébant, ex quo et cæcitate confúsi, et repléti perturbatióne cadébant. Interféciti sunt autem viginti

millia quingénti, et équites sexcénti. Timótheus vero confúgit in Gázaram præsidium munitum, cui præerat Chæréas.

R. Tua est. 242.

Sabbato.

De libro secúndo Machabæorum.

Lectio i. Cap. 15.b.

Machabæus autem semper confidébat cum omni spe auxiliú sibi a Deo affutúrum. Et hortabátur suos ne formidarent ad advéntum nationum, sed in mente habérent adjutória sibi facta de cælo, et nunc sperarent ab Omnipotente sibi affutúram victóriam. Et allocútus eos de lege, et Prophétis, admonens étiam certámina, quæ fécerant prius, promptiores constituit eos: et ita ánimis eórum eréctis, simul ostendébat Géntium falláciam, et juramentórum prævaricatióem. Súngulos autem illórum armávit, non clýpei, et hastæ munitiône, sed sermónibus óptimis, et exhortatió nibus, expósito digno fide sómnio, per quod univérsos lætificávit.

R. Refúlsit sol. 242.

Lectio ii.

Erat autem hujuscémodi visus: Oníam, qui fúe-

rat summus sacérdos, virum bonum et benígnum, verecúndum visu, modéstum móribus, et elóquio decórum, et qui a púero in virtútibus exercitátus sit, manus protendéntem, oráre pro omni pópulo Judæórum. Post hoc apparuisse et álium virum ætáte, et glória miráblem, et magni decóris habitúdine circa illum. Respondéntem vero Oníam dixísse: Hic est fratrú amátor, et pópuli Israël: hic est, qui multum orat pro pópulo, et univér-
sa sancta civitáte, Jeremías, prophéta Dei. Extendísse autem Jeremíam dextram, et dedísse Judæ gládium aúreum, dicéntem: Accipe sanctum gládium munus a Deo, in quo dejições adversários pópuli mei Israël.

R. Ornavérunt. 217.

Lectio iii.

Exhortáti itaque Judæ sermónibus bonis valde, de quibus extólli posset ímpetus, et ánimi júvenum confortári, statuérunt dimicáre et confígere fórtiter: ut virtus de negótiis judicáret, eo quod civitas sancta, et templum periclitaréntur. Erat enim pro uxóribus, et fíliis, itémque pro frátribus, et cognátis minor sollicitúdo: máximus vero

et primus pro sanctitáte timor erat templi. Sed et eos, qui in civitáte erant, non mínima sollicitúdo habébat pro his, qui congressúri erant.

R. In hymnis. 217.

S a b b a t o

ante Domin. I. Novembris.

Ad Magnif. Ant. Vidi Dóminum * sedéntem super sólíum excélsu, et plena erat omnis terra majestáte ejus: et ea quæ sub ipso erant, replébant templum.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Domin. I. Novembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo anno, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visiões Dei. In quinta mensis, ipse est annus quintus transmigratiónis regis Jóachin, factum est verbum Dómini ad Eze-

chiélem filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæorum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbini veniebat ab Aquilone: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est de médio ignis.

R. Vidi Dóminum sedentem super sólium excelsum et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. **V.** Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eorum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eorum pedes recti, et planta pedis eorum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eorum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant. Junctæque erant pennæ eorum altérius ad álterum: non revertébantur cum incéderent: sed

unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Aspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi,

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eorum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eorum, et pennæ eorum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungébantur, et duæ tegébant córpora eorum: et unumquódque eorum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébantur cum ambulárent.

R. Aspice Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristitia dómina Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. **V.** Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non. **Glória Patri.** Non.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Gregorii
Papae in Ezechiélem Pro-
phétam.

Liber 1. Homilia 2.**Lectio iv.**

Usus propheticæ locu-
tionis est, ut prius
personam, tempus,
locumque describat, et post-
modum dicere mystéria
prophetiæ incipiat: quatenus
ad veritatem solidius
ostendendam, ante histó-
riæ radicem figat, et post,
fructus spiritus per signa et
allegorias próferat. Ezé-
chiel itaque ætatis suæ tem-
pus indicat, dicens: Et fac-
tum est in trigésimo anno,
in quarto mense, in quinta
mensis. Locum quoque de-
nuntiāns, adjungit: Cum es-
sem in médio captivórum
juxta flumen Chobar, apérti
sunt cœli, et vidi visiones
Dei. Tempus étiam insi-
nuat, subdens: In quinta
mensis: ipse est annus quin-
tus transmigratiónis regis
Jóachin. Qui ut bene per-
sonam indicet, étiam genus
narrat, cum súbdit: Et
factum est verbum Dómini
ad Ezechiélem, filium Buzi,
sacerdotem.

R. Super muros tuos Je-
rúsalem constitui custódes:

* Tota die et nocte non ta-

cébunt laudáre nomen Dó-
mini. **V.** Prædicábunt pó-
pulis fortitúdinem meam,
et annuntiábunt Géntibus
glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Sed prima quæstio nobis
óritur, cur is qui nihil
adhuc díxerat, ita exórsus
est, dicens: Et factum est
in trigésimo anno. Et, nam-
que sermo conjunctiōnis
est: et scimus, quia non
conjungitur sermo subse-
quens, nisi sermóni præce-
denti. Qui igitur nihil díxe-
rat, cur dicit, Et factum
est: cum non sit sermo, cui
hoc quod incipit, subjún-
gat? Qua in re intuendum
est, quia sicut nos corporá-
lia, sic Prophétæ sensu spi-
ritália aspíciunt: eisque et
illa sunt præsentia, quæ no-
stræ ignorantiæ abséntia
vidéntur. Unde fit, ut
in mente Prophetárum ita
conjuncta sint exterióri-
bus interióra, quatenus si-
mul útraque vídeant: si-
múlque in eis fiat et intus
verbum quod aúdiunt, et
foris quod dicunt.

R. Muro tuo inexpugná-
bili circumcínge nos Dómi-
ne, et armis tuæ poténtiæ
prótege nos semper: * Lí-
bera Dómine Deus Israël
clamántes ad te. **V.** Erue
nos in mirábilibus tuis, et

da glóriam nómini tuo. Líbera Dómine.

Lectio vi.

Patet igitur causa, cur qui nihil dixerat, inchoávit, dicens: Et factum est in tricésimo anno: quia hoc verbum quod foris proutulit, illi verbo quod intus audierat, conjúnxit. Continuávit ergo verba quæ proutulit visioni íntimæ, et idcirco incipit, dicens: Et factum est. Subjúnxit enim hoc quod extérius loqui inchoat: ac si et illud foris sit, quod intus vidit. Hoc autem quod dicitur, quia in tricésimo anno spíritum prophetiæ accéperit, indicat áliquid nobis considerándum: videlicet quia juxta ratiónis usum, doctrinæ sermo non súppetit, nisi in ætáte perfectá. Unde et ipse Dóminus anno duodécimo ætátis suæ in médio doctórum in templo sedens, non docens, sed intérogans vóluit inveníri.

R. Sustinúimus pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. **V.** Peccávimus, ímpie gessimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. **Glória.** Non.

R. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæreditas mea Israël. **V.** Beáta gens, cujus est Dñs Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad áltér: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cœlo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena.

Infra Hebdomadam Feria IV. dicuntur Responsoria ibi assignata: in Sabbato autem dicitur primum **R.** Laudábilis. ii. et iii. **Feriæ II. sequentis.**

Responsoria hujus Dominicæ dicuntur in aliis Dominicis usque ad Adventum.

Feria Secunda.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 2.

Et audívi loquéntem ad me, et dicéntem: Fili hóminis, mitto ego te ad filios Israël, ad Gentes apostatríces, quæ recessérunt a me: ipsi, et patres eórum prævaricáti sunt pactum meum usque ad diem hanc. Et filii dura fácie, et indomábili corde sunt, ad quos

ego mitto te: et dices ad eos: Hæc dicit Dñs Deus: Si forte vel ipsi aúdiant, et si forte quiéscant, quóniam domus exásperans est: et scient quia prophéta fúerit in médio eórum.

R. Redémit pópulum suum, et liberávit eum: et vénient, et exsultábunt in monte Sion: et gaudébunt de bonis Dómini super fruménto, vino, et óleo: * Et ultra non esúrient. **V.** Eritque ánima eórum quasi hortus irriguus. Et.

Lectio ii.

Tu ergo fili hóminis ne timeas eos, neque sermones eórum métuas: quóniam incréduli et subversóres sunt tecum, et cum scorpiónibus hábitas. Verba eórum ne timeas, et vultus eórum ne formídes: quia domus exásperans est. Loquéris ergo verba mea ad eos, si forte aúdiant, et quiéscant: quóniam irritatóres sunt.

R. Angústiae mihi sunt úndique, et quid éligam ignóro. * Mélius est mihi incidere in manus hóminum, quam derelínquere legem Dei mei. **V.** Si enim hoc égero, mors mihi est: si autem non égero, non effúgiam manus vestras. Mélius.

Lectio iii.

Tu autem fili hóminis audi quaecúmque loquor ad te: et noli esse exásperans sicut domus exasperátrix est: áperi os tuum et cómede quaecúmque ego do tibi. Et vidi, et ecce manus missa ad me, in qua erat involútus liber: et expándit illum coram me, qui erat scriptus intus, et foris: et scriptæ erant in eo lamentatiónes, et carmen, et væ.

R. Misit Dóminus Angelum suum, et conclúsit oraleónum: * Et non contamináverunt: quia coram eo injustítia invénta non est in me. **V.** Misit Deus misericórdiam suam, et veritátem suam: ánimam meam erípuit de médio catulórum leónum. Et. **Gloria.** Et.

Responsoria hujus II. Feriæ repetuntur in aliis II. Feriis usque ad Adventum.

Feria Tertia.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

Et dixit ad me: Fili hóminis quodcúmque invéneris cómede: cómede volúmen istud, et vadens lóquere ad filios Israël. Et apérui os meum, et cibávit me volúmine illo: et dixit ad me: Fili hóminis venter

tuus cómedet, et víscera tua complebúntur volúmine isto, quod ego do tibi. Et comédi illud: et factum est in ore meo sicut mel dulce. Et dixit ad me: Fili hóminis vade ad domum Israë́l, et loquéris verba mea ad eos.

R. A fácie furóris tui Deus conturbáta est omnis terra: * Sed miserére Dómine, et ne fácias consummationem. **V.** Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum. Sed miserére.

Lectio ii.

Non enim ad pópulum profúndi sermónis, et ignótæ linguæ tu mitteris ad domum Israë́l: neque ad pópulos multos profúndi sermónis, et ignótæ linguæ, quorum non possis audíre sermónes: et si ad illos mitteréris, ipsi audírent te. Domus autem Israë́l nolunt audíre te: quia nolunt audíre me. Omnis quippe domus Israë́l attríta fronte est, et duro corde. Ecce dedi fáciem tuam valentiórem faciébúis eórum, et frontem tuam duriórem fróntibus eórum. Ut adamántem, et ut sílicem dedi fáciem tuam: ne tíneas eos, neque métuas a fácie eórum: quia domus exásperans est.

R. Civitátem istam tu circúmda Dómine: et Angeli tui custódiant muros ejus.

* Exaúdi Dómine pópulum tuum cum misericórdia.

V. Avertátur furor tuus Dómine a pópulo tuo, et a civitáte sancta tua. Exaúdi.

Lectio iii.

Et dixit ad me: Fili hóminis omnes sermónes meos, quos ego loquor ad te, assúme in corde tuo, et aúribus tuis audi: Et vade, ingrédere ad transmigratió-nem, ad filios pópuli tui, et loquéris ad eos, et dices eis: Hæc dicit Dóminus Deus: si forte aúdiant, et quiéscant. Et assúmpsit me spíritus, et audívi post me vocem commotiόνis magnæ: Benedícta glória Dómini de loco suo, et vocem alárum animálium percuti-éntium álteram ad álteram, et vocem rotárum sequéntium animália, et vocem commotiόνis magnæ.

R. Genti peccatríci, pópulo pleno peccáto miserére, * Dómine Deus.

V. Esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Dómine Deus. **Glória Patri.** Dómine Deus.

Responsoria hujus III. Feriæ repetuntur in aliis III. Feriis usque ad Adventum.

Feria Quarta.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 7.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Et tu fili hóminis, hæc dicit Dóminus Deus terræ Israhël: Finis venit, venit finis super quátuor plagas terræ. Nunc finis super te, et immittam furórem meum in te: et iudicábo te juxta vias tuas: et ponam contra te omnes abominationes tuas. Et non parcet óculus meus super te, et non miserébor: sed vias tuas ponam super te, et abominationes tuæ in médio tui erunt: et sciétis quia ego Dóminus.

R. Indicábo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus requirát a te: * Fácere iudícium et iustitiam, et sollicitum ambulare cum Deo tuo. **V.** Spera in Dómino, et fac bonitatem, et inhábita terram. Fácere.

Lectio ii.

Hæc dicit Dóminus Deus: Afflictio una, afflictio ecce venit. Finis venit, venit finis, evigilávit adversum te: ecce venit. Venit contritio super te, qui hábitas in terra: venit tempus, prope est dies occisiónis, et non glóriæ móntium. Nunc de propínquo effún-

dam iram meam super te, et complébo furórem meum in te: et iudicábo te juxta vias tuas, et impónam tibi ómnia scélera tua: Et non parcet óculus meus, nec miserébor, sed vias tuas impónam tibi, et abominationes tuæ in médio tui erunt: et sciétis quia ego sum Dóminus percútiens. **R.** Angústiae. 261.

Lectio iii.

Ecce dies, ecce venit: egréssa est contritio, flóruit virga, germinávit supérbia: Iniquitas surréxit in virga impietátis: non ex eis, et non ex pópulo, neque ex sónitu eórum: et non erit réquies in eis. Venit tempus, appropinquávit dies: qui emit, non lætétur: et qui vendit, non lúgeat: quia ira super omnem pópulum ejus. Quia qui vendit, ad id, quod véndidit, non revertétur, et adhuc in vivéntibus vita eórum.

R. Misit Dóminus. 261.

Responsoria hujus IV. Feriæ repetuntur in aliis IV. Feriis usque ad Adventum.

Feria Quinta.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 13.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, vaticináre ad

prophétas Israël, qui prophétant: et dices prophetantibus de corde suo: Audite verbum Dómini. Hæc dicit Dóminus Deus: Væ prophétis insipientibus, qui sequuntur spiritum suum, et nihil vident. Quasi vulpes in desértis, prophætæ tui Israël erant. Non ascendistis ex adverso, neque opposuistis murum pro domo Israël, ut starétis in prælio in die Dómini. Vident vana, et divinant mendacium, dicentes: Ait Dóminus: cum Dóminus non miserit eos: et perseveraverunt confirmare sermonem.

R. Vidi Dóminum. 258.

Lectio ii.

Numquid non visionem cassam vidistis, et divinationem mendacem locuti estis? et dicitis, ait Dóminus: cum ego non sim locutus. Propterea hæc dicit Dóminus Deus: Quia locuti estis vana, et vidistis mendacium: ideo ecce ego ad vos, dicit Dóminus Deus. Et erit manus mea super prophétas, qui vident vana, et divinant mendacium: in consilio populi mei non erunt, et in scriptura domus Israël non scribentur, nec in terram Israël ingrediuntur: et sciétis quia ego Dó-

minus Deus: Eo quod decéperint populum meum, dicentes: Pax, et non est pax: et ipse ædificabat parietem, illi autem liniébant eum luto absque pâleis.

R. Aspice Dómine de sede. 258.

Lectio iii.

Dic ad eos, qui liniunt absque temperaturâ, quod casurus sit: erit enim imber inundans, et dabo lapides prægrandes desuper irruentes, et ventum procellæ dissipantem. Siquidem ecce cecidit paries: numquid non dicetur vobis: Ubi est litura, quam linistis? Propterea hæc dicit Dóminus Deus: Et erumpere faciam spiritum tempestatum in indignatione mea, et imber inundans in furore meo erit: et lapides grandes in ira in consumptionem. Et destruiam parietem, quem linistis absque temperamento.

R. Aspice Dómine, quia facta est. 258.

Feria Sexta.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 15.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hominis, quid fiet de ligno vitis ex omnibus li-

gnis némorum, quæ sunt inter ligna silvárum? Numquid tollétur de ea lignum, ut fiat opus, aut fabricábitur de ea paxillus, ut dépendeat in eo quodcúmque vas? Ecce igni datum est in escam: utrámque partem ejus consúmpsit ignis, et mediétas ejus redácta est in favíllam: numquid útile erit ad opus? Etiam cum esset íntegrum, non erat aptum ad opus: quanto magis cum illud ignis devoráverit, et combússerit, nihil ex eo fiet óperis?

R. Super muros. 259.

Lectio ii.

Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Quómodo lignum vitis inter ligna silvárum, quod dedi igni ad devorándum, sic tradam habitatóres Jerúsalem. Et ponam fáciem meam in eos: de igne egrediéntur, et ignis consúmet eos: et sciétis quia ego Dóminus, cum posúero fáciem meam in eos, et dédero terram ínviam, et desolátam: eo quod prævaricatóres exstiterint, dicit Dóminus Deus.

R. Muro tuo. 259.

Lectio iii. Cap. 16.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, notas fac Jerúsalem abominatiónes

suas: et dices: Hæc dicit Dóminus Deus Jerúsalem: Radix tua, et generátio tua de terra Chánaan: pater tuus Amorrhæus, et mater tua Cethæa. Et quando nata es, in die ortus tui non est præcisus umbilícus tuus, et aqua non es lota in salútem, nec sale salíta, nec involúta pannis. Non pércit super te óculus ut fáceret tibi unum de his, misértus tui: sed projécta es super fáciem terræ in abjectióne ánimæ tuæ, in die qua nata es.

R. Sustinúimus. 260.

Sabbato.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 19.

Et tu assúme planctum super príncipes Israël, et dices: Quare mater tua leána inter leónes cubávit, in médio leunculórum enutrívít cátulos suos? Et edúxit unum de leúnculis suis, et leo factus est: et dídicit cápere prædam, hominémque comédere. Et audiérunt de eo Gentes, et non absque vulnéribus suis cepérunt eum: et adduxérunt eum in caténis in terram Ægýpti. Quæ cum vídisset quóniam infirmáta est, et périit exspectatio

ejus: tulit unum de leúnculis suis, leónem constituit eum. Qui incedébat inter leónes, et factus est leo: et didicit prædam cápere, et hómines devoráre: didicit víduas fácere, et civitátes eórum in desértum addúcere: et desoláta est terra, et plenitúdo ejus a voce rugítus illíus.

R. Laudábilis. 260.

Lectio ii.

Et convenérunt advérsus eum Gentes úndique de provínciis, et expandérunt super eum rete suum, in vulnéribus eárum captus est. Et misérunt eum in cáveam, in caténis adduxérunt eum ad regem Baby-lónis: miserúntque eum in cárcerem, ne audirétur vox ejus ultra super montes Israél. Mater tua quasi vínea in sáanguine tuo super aquam plantáta est: fructus ejus, et frondes ejus crevé-runt ex aquis multis. Et factæ sunt ei virgæ sólidæ in scepra dominántium, et exaltáta est statúra ejus inter frondes: et vidit altitúdinem suam in multítudine pálmitum suórum.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Et evúlsa est in ira, in terrámque projécta, et

ventus urens siccávit fructum ejus: marcuérunt, et arefáctæ sunt virgæ róboris ejus: ignis comédit eam. Et nunc transplantáta est in desértum, in terra ínvia, et sitiénti. Et egréssus est ignis de virga ramórum ejus, qui fructum ejus comédit: et non fuit in ea virga fortis, sceprum dominántium. Planctus est, et erit in planctum.

R. Misit Dóminus. 261.

S a b b a t o

ante **Dominicam II. Novembris.**

Ad Magnif. Ant. Aspice Dómine, * quia facta est desoláta civitas plena divítiis: sedet in tristítia dómina Géntium: non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Si November habeat quinque Dominicas, tunc II. Dominica leguntur sequentes Lectiones de Ezechiele: si vero habuerit tantum quatuor, Dominica II. legetur liber Danielis positus in III. Dominica, et Sabbato ad Magnif. dicetur Ant. Muro tuo. 274. et duabus sequentibus Dominicis leguntur Prophetæ minores.

Domin. II. Novembris.

In I. Nocturno.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 21.

Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam ad Jerúsalem, et stilla ad sanctuária, et prophéta contra humum Israël: Et dices terræ Israël: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te, et ejiciam gládium meum de vagína sua, et occídám in te justum et ímpium. Pro eo autem quod occídi in te justum et ímpium, idcirco egrediétur gládium meum de vagína sua ad omnem carnem ab Austro usque ad Aquilónem: ut sciat omnis caro quia ego Dóminus edúxi gládium meum de vagína sua irrevocabilem.

R. Vidi Dóminum. 258.

Lectio ii.

Et tu fili hóminis ingemísce in contritióne lumbórum, et in amaritudínibus ingemísce coram eis. Cumque díxerint ad te: Quare tu gemis? dices: Pro auditu: quia venit, et tabéscet omne cor, et dissolvén-tur univérsæ manus, et infirmábitur omnis spíritus, et per cuncta génua fluent aquæ: ecce venit, et fiet,

ait Dóminus Deus. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta, et dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Lóquere: Gládus, gládus exacútus est, et limátus. Ut cædat víctimas, exacútus est: ut spléndeat, limátus est: qui moves sceptrum filii mei, succidísti omne lignum. Et dedi eum ad levigándum, ut teneátur manu: iste exacútus est gládus, et iste limátus est ut sit in manu interficiéntis.

R. Aspice Dómine de sede. 258.

Lectio iii.

Clama, et úlula fili hóminis, quia hic factus est in pópulo meo, hic in cunctis dúcibus Israël, qui fúgerant: gládio trádití sunt cum pópulo meo, idcirco plaude super femur, quia probátus est: et hoc, cum sceptrum subvérterit, et non erit, dicit Dóminus Deus. Tu ergo fili hóminis prophéta, et pércute manu ad manum, et duplicétur gládus, ac triplicétur gládus interfectórum: hic est gládus occisiónis magnæ, qui obstupéscere eos facit, et corde tabéscere, et multiplicat ruínas.

R. Aspice Dómine, quia facta est. 258.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Hieronymi Presbyteri in Ezechielem Prophetam.

Lib. 7. in Ezechiel. cap. 21.

Lectio iv.

Quia supra dixerat: Ipsi dicunt ad me: Numquid non per parabolas loquitur iste? et apertam populus flagitabat sententiam: idcirco id quod Dominus per metaphoram, sive parabolam, et, ut alii vertere, proverbium, est locutus, nunc manifestius loquitur: saltus Nageb, et Darom, et Theman esse Jerusalem, et templum illius, sancta sanctorum, et omnem terram Judaeae: flammamque quae combustura sit saltum, intelligi gladium devorantem, qui eductus sit de vagina sua, ut interficiat justum et impium. Hoc est enim lignum viride, et lignum aridum. Unde et Dominus: Si in ligno, ait, viridi tanta faciunt, in sicco quid facient?

R. Super muros. 259.

Lectio v.

Primum dixerat: Vaticinare, vel stilla ad Austrum, Africum, et Meridiem, et ad saltum Meridianum. Quod quia videbatur obscurum, et dicta Pro-

phetæ populus nesciebat, secundo ponitur manifestius, saltum Meridianum esse Jerusalem; et omnes infructuosas arbores, ad quarum radices securis posita sit, intelligi habitatores ejus, gladiumque interpretari pro incendio. Tertio jubetur Prophetæ, ut tacentibus illis, nec interrogantibus cur ista vaticinatus sit, faciat per quæ interrogetur, et respondeat quæ Dominus locutus est.

R. Muro tuo. 259.

Lectio vi.

Ingemisce, inquit, ejulare non levi voce, nec dolore moderato, sed in contritione lumborum: ut gemitus tuus ex imis visceribus et amaritudine animi proferatur. Et hoc facies coram eis, ut cum te interrogaverint, cur tanto gemitu conteraris, et quid tibi mali acciderit, ut sic ingemiscas; tu eis meo sermone respondeas: Idcirco plango, et dolorem cordis mei dissimulare non valeo, quia auditus, qui semper meis auribus insonuerat, opere completur, et venit, imminens videlicet Babylonii furentis exercitus: qui cum venerit, et vallaverit Jerusalem, tunc tabescet omne cor, et dissolvuntur uni-

vérſæ manus: ut occupante pavóre mentes hóminum, nullus aúdeat repugnare.

R. Sustinúimus. 260.

R. vii. Laudábilis. **ibid.**

R. viii. Duo Séraphim clamábant. **ibid.**

Feria Secunda.

De Ezechiële Prophéta.

Lectio i. Cap. 33.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere ad fílios pópuli tui, et dices ad eos: Terra cum indúxero super eam gládium, et túlerit pópulus terræ virum unum de novíssimis suis, et constitúerit eum super se speculátorem: et ille viderit gládium veniéntem super terram, et cecínerit búccina, et annuntiáverit pópulo: aúdiens autem, quisquis ille est, sónitum búccinæ, et non se observáverit, venerítque gládus, et túlerit eum: sanguis ipsíus super caput ejus erit. Sonum búccinæ audívit, et non se observávit, sanguis ejus in ipso erit: si autem se custodíerit, ánimam suam salvábit.

R. Redémit. 261.

Lectio ii.

Quod si speculátor viderit gládium veniéntem, et

non insonúerit búccina: et pópulus se non custodíerit, venerítque gládus, et túlerit de eis ánimam: ille quidem in iniquitáte sua captus est, sánguinem autem ejus de manu speculátoris requíram. Et tu fili hóminis, speculátorem dedi te dómui Israél: aúdiens ergo ex ore meo sermónem, annuntiábis eis ex me. Si me dicénte ad ímpium: Impie, morte moriérís: non fúeris locútus ut se custódiat ímpius a via sua: ipse ímpius in iniquitáte sua moriétur, sánguinem autem ejus de manu tua requíram.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Si autem annuntiánte te ad ímpium ut a viis suis convertátur, non fúerit convérsus a via sua: ipse in iniquitáte sua moriétur: porro tu ánimam tuam liberásti. Tu ergo fili hóminis dic ad domum Israél: Sic locúti estis, dicétes: Iniquitátes nostræ et peccáta nostra super nos sunt, et in ipsis nos tabéscimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut convertátur ímpius a via sua, et vivat. Convertímini, convertímini a viis vestris

péssimis: et quare moriémini domus Israël?

R. Misit Dóminus. 261.

Feria Tertia.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 34.

Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophéta de pastóribus Israël: prophéta, et dices pastóribus: Hæc dicit Dóminus Deus: Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetipsos: nonne greges a pastóribus pascúntur? Lac comedebátis, et lanis operiebámini, et quod crassum erat occidebátis: gregem autem meum non pascebátis. Quod infirmum fuit non consolidástis, et quod ægrórum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, et quod abjéctum est non reduxístis, et quod perierat non quæsístis: sed cum austeritáte imperabátis eis, et cum poténtia.

R. A fácie. 262.

Lectio ii.

Et dispérsæ sunt oves meæ, eo quod non esset pastor: et factæ sunt in devoratióem ómnium bestiárum agri, et dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, et

in univérso colle excélso: et super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, et non erat qui requireret, non erat, inquam, qui requireret. Proptérea pastóres audíte verbum Dómini: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: quia pro eo quod facti sunt greges mei in rapinam, et oves meæ in devoratióem ómnium bestiárum agri, eo quod non esset pastor (neque enim quæsiérunt pastóres mei gregem meum:) sed pascébant pastóres semetipsos, et greges meos non pascébant: proptérea pastóres audíte verbum Dómini.

R. Civitátem istam. 262.

Lectio iii.

Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse super pastóres requíram gregem meum de manu eórum, et cessáre fáciam eos ut ultra non pascant gregem, nec pascant ámplius pastóres semetipsos: et liberábo gregem meum de ore eórum: et non erit ultra eis in escam. Quia hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse requíram oves meas, et visitábo eas. Sicut visitat pastor gregem suum in die, quando fúerit in médio óvium suárum dissipatá-

rum: sic visitábo oves meas, et liberábo eas de ómnibus locis, in quibus dispérsæ fúerant in die nubis, et caliginis.

R. Genti peccatrici. 262.

Feria Quarta.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 40.

In vigésimo quinto anno transmigratiónis nostræ, in exórdio anni, décima mensis, quartodécimo anno postquam percússa est civitas: in ipsa hac die facta est super me manus Dómini, et addúxit me illuc. In visió nibus Dei addúxit me in terram Israë l, et dimísit me super montem excélsum nimis: super quem erat quasi ædifici um civitátis vergéntis ad Austrum. Et introdúxit me illuc.

R. Indicábo tibi. 263.

Lectio ii.

Et ecce vir, cujus erat spécies quasi spécies æris, et funículus líneus in manu ejus, et cálamus mensúræ in manu ejus: stabat autem in porta. Et locútus est ad me idem vir: Fili hóminis vide óculis tuis, et aúribus tuis audi, et pone cor tuum in ómnia, quæ ego osténdam tibi: quia ut

ostendántur tibi addúctus es huc: annúntia ómnia, quæ tu vides, dómui Israë l.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Et ecce murus forínsecus in circúitu domus ún-dique, et in manu viri cá-lamus mensúræ sex cubitó-rum, et palmo: et mensus est latitúdinem ædifici i cá-lamo uno, altitúdinem quo-que cálam o uno. Et venit ad portam, quæ respiciébat viam Orientálem, et ascén-dit per gradus ejus: et men-sus est limen portæ cálam o uno latitúdinem, id est, li-men unum cálam o uno in latitú dine.

R. Misit Dóminus. 261.

Feria Quinta.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 41.

Et introdúxit me in templum, et mensus est frontes, sex cúbitos latitúdinis hinc, et sex cúbitos latitúdinis inde, latitú-dinem tabernáculi. Et lati-túdo portæ, decem cubitó-rum erat: et látera portæ, quinque cúbitis hinc, et quinque cúbitis inde: et mensus est longitudinem ejus quadragínta cubitó-rum, et latitúdinem vigínti cubitórum. Et introgréssus

intrínsecus mensus est in fronte portæ duos cúbitos: et portam, sex cubitórum: et latitúdinem portæ, septem cubitórum.

R. Vidi Dóminum. 258.

Lectio ii.

Et mensus est longitúdinem ejus vigínti cubitórum, et latitúdinem ejus vigínti cubitórum, ante fáciem templi: et dixit ad me: Hoc est sanctum sanctórum. Et mensus est parietem domus sex cubitórum: et latitúdinem láteris quátuor cubitórum úndique per circúitum domus. Látera autem, latus ad latus, bis trigínta tria: et erant eminéntia, quæ ingrederéntur per parietem domus, in latéribus per circúitum, ut continérent, et non attíngerent parietem templi.

R. Aspice Dómine de sede. 258.

Lectio iii.

Et platéa erat in rotúndum, ascéndens sursum per cóchleam, et in coenáculum templi deferébat per gyrum: idcirco látius erat templum in superioribus: et sic de inferioribus ascendebátur ad superiora in médium. Et vidi in domo altitúdinem per circúitum, fundáta látera ad mensúram cáлами sex

cubitórum spátio: et latitúdinem per parietem láteris forínsecus quinque cubitórum: et erat intérior domus in latéribus domus.

R. Aspice Dómine, quia facta. 258.

Feria Sexta.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 43.

Et duxit me ad portam, quæ respiciébat ad viam Orientálem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebátur per viam Orientálem: et vox erat ei quasi vox aquárum multárum, et terra splendébat a majestáte ejus. Et vidi visiónem secúndum spéciem, quam víderam, quando venit ut dispénderet civitátem: et spécies secúndum aspéctum, quem víderam juxta flúvium Chobar: et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingrèssa est templum per viam portæ, quæ respiciébat ad Oriéntem. Et elevávit me spíritus, et introduxit me in átrium intérius: et ecce repléta erat glória Dómini domus.

R. Super muros. 259.

Lectio ii.

Et audívi loquéntem ad me de domo, et vir qui stabat juxta me, dixit ad

me: Fili hóminis, locus sóli mei, et locus vestigiórum pedum meórum, ubi hábito in médio filiórum Israël in ætérnum: et non pólluent ultra domus Israël nomen sanctum meum, ipsi, et reges eórum in fornicatióibus suis, et in ruínis regum suórum, et in excélsis. Qui fabricáti sunt limen suum juxta limen meum, et postes suos juxta postes meos: et murus erat inter me et eos: et polluérent nomen sanctum meum in abominatióibus, quas fecérunt: propter quod cónsúpsi eos in ira mea.

R. Muro tuo. 259.

Lectio iii.

Nunc ergo repéllant procul fornicatióem suam, et ruínas regum suórum a me: et habitábo in médio eórum semper. Tu autem fili hóminis osténde dómui Israël templum, et confundántur ab iniquitatibus suis, et metiántur fábricam: et erubéscant ex ómnibus, quæ fecérunt: Fígúram domus, et fábricæ ejus éxitus, et intróitus, et omnem descriptiόnem ejus, et univérsa præcépta ejus, cunctúmque órđinem ejus, et omnes leges ejus osténde eis, et scribes in óculis eórum: ut custódiant omnes

descriptiόnes ejus, et præcépta illius, et fácient ea.

R. Sustinúimus. 260.

Sabbato.

De Ezechiéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 47.

Et convértit me ad portam domus, et ecce aquæ egrediebántur subter limen domus ad Oriéntem: fácies enim domus respiciébat ad Oriéntem: aquæ autem descendébant in latus templi dextrum ad Merídiem altáris. Et edúxit me per viam portæ Aquilónis, et convértit me ad viam foras portam exteriórem, viam quæ respiciébat ad Oriéntem: et ecce aquæ redundántes a látere dextro.

R. Laudábilis. 260.

Lectio ii.

Cum egrederétur vir ad Oriéntem, qui habébat funículum in manu sua, et mensus est mille cúbitos: et tradúxit me per aquam usque ad talos. Rursúmque mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad gēnua: et mensus est mille, et tradúxit me per aquam usque ad renes. Et mensus est mille, torrēntem, quem non pótui pertransíre: quóniam intumúerant aquæ

profúndi torréntis, qui non potest transvadári.

R. Angústiae. 261.

Lectio .iii.

Et dixit ad me: Certe vidisti fili hóminis. Et edúxit me, et convértit ad ripam torréntis. Cumque me convertíssem, ecce in ripa torréntis ligna multa nimis ex utrâque parte. Et ait ad me: Aquæ istæ, quæ egrediúntur ad túmulos sábuli Orientális, et descéndunt ad plana desérti, intrábunt mare, et exíbunt, et sanabúntur aquæ. Et ómnis ánima vivens, quæ serpit, quocúmque vénerit torrens, vivet: et erunt pisces multi satis postquam vénerint illuc aquæ istæ, et sanabúntur et vivent ómnia, ad quæ vénerit torrens.

R. Misit Dóminus. 261.

Sabbato

ante Domin. III. Novembris.

Ad Magnif. Ant. Muro tuo * inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dómine.

R. Et descéndat super nos misericórdia tua.

Dom. III. Novembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Daniélis Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Anno tértio regni Jóakim regis Juda, venit Nabuchodónosor rex Babylónis in Jérusalem, et obsédit eam; et trádidit Dóminus in manu ejus Jóakim regem Juda, et partem vasórum domus Dei: et asportávit ea in terram Sénnaar in domum dei sui et vasa íntulit in domum Thesaúri dei sui. Et ait rex Asphenez præpósito eunuchórum ut introdúceret de filiis Israél, et de sémine régio et tyrannórum, púeros, in quibus nulla esset mácula, decóros forma, et erudítos omni sapiéntia, cautos sciéntia, et doctos disciplína, et qui possent stare in palátio regis, ut docéret eos lítteras, et linguam Chaldæórum.

R. Vidi Dóminum. 258.

Lectio ii.

Et constituit eis rex anónam per singulos dies de cibis suis, et de vino unde bibébat ipse, ut enutriti tribus annis, póstea starent in conspéctu regis. Fuérunt ergo ínter eos de filiis Juda, Dániel, Ananías,

Mísaël, et Azarías. Et impósuit eis præpósitus eunuchórum, nómina: Daniéli, Baltássar: Ananíæ, Sidrach: Misaéli, Misach: et Azariæ, Abdénago. Propósuit autem Dániel in corde suo ne polluerétur de mensa regis, neque de vino potus ejus: et rogávit eunuchórum præpósitum ne contaminarétur. Dedit autem Deus Daniéli grátiam et misericórdiam in conspéctu principis eunuchórum.

R. Aspice... de sede. 258.

Lectio iii.

Et ait princeps eunuchórum ad Daniélem: Tímeo ego dóminum meum regem, qui constituit vobis cibum et potum: qui si viderit vultus vestros macilentíores præ céteris adolescentíbus coævis vestris, condemnábitis caput meum regi. Et dixit Dániel ad Málasar, quem constitúerat princeps eunuchórum super Daniélem, Ananíam, Misaélem, et Azariám: Tenta nos óbsecro servos tuos diébus decem, et dentur nobis legúmina ad vescéndum, et aqua ad bibéndum: et contempláre vultus nostros, et vultus puerórum, qui vescúntur cibo régio: et sicut víderis, fácies cum servis tuis. Qui, audíto ser-

móne hujuscémodi, tentávit eos diébus decem. Post dies autem decem apparuérunt vultus eórum meliøres, et corpulentíores præ ómnibus púeris, qui vescebántur cibo régio.

R. Aspice... quia. 258.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Athanásii Epíscopi ad Vírgines.

Liber de Virginitate, post init.

Lectio iv.

Si accédant áliqui, et dicant tibi: ne fréquénter jejúnes, ne imbecillior fias; ne credas illis, neque auscúltes: per istos enim inimícus hæc súggerit. Reminíscere ejus quod scriptum est, quod, cum tres púeri, et Dániel, et álii adolescentúli, captívi ducti essent a Nabuchodónosor rege Babylónis, júsumque esset ut de ipsíus mensa régia coméderent, et de vino bíberent; Dániel et tres púeri illi noluérunt póllui ex mensa regis, sed dixerunt eunúcho qui eos curándos suscepérat: Da nobis de semínibus terræ, et vescémur. Quibus ait eunúchus: Tímeo ego regem, qui constituit vobis cibum et potum, ne forte fácies vestræ appáreant regi squalidióres præ céte-

ris púeris qui régia mensa alúntur, et púniat me.

R. Super muros. 259.

Lectio v.

Cui dixerunt illi: Tenta servos tuos dies decem, et da nobis de semínibus. Et dedit eis legúmina ad vescéndum, et aquam ad bibéndum: et introduxit eos in conspéctu regis, et visæ sunt fácies ipsórum speciosióres præter céteros púeros, qui régiæ mensæ cibus nutriebántur. Vidésne quid fáciat jejúnium? Morbos sanat, distillatiónes córporis exsiccat, dæmones fugat, pravas cogitatiónes expéllit, mentem clariórem reddit, cor mundum éfficit, corpus sanctificat, dénique ad thronum Dei hóminem sistit. Et ne putes hæc témere dici, habes hujus rei testimónium in Evangéliis a Salvatóre prolátum. Cum enim quæsiuissent discipuli, quonam modo immúndi spíritus ejiceréntur, respóndit Dóminus: Hoc genus non ejicitur, nisi in oratióne et jejúnio.

R. Muro tuo. 259.

Lectio vi.

Quisquis igitur ab immúndo spíritu vexátur, si hoc animadvértat, et hoc phármaco utátur, jejúnio

inquam, statim spíritus malus opprèssus abscédet, vim jejúnii métuens. Valde enim dæmones oblectántur crápula et ebrietáte et córporis cómmodis. Magna vis in jejúnio, et magna ac præclára fiunt per illud: alióquin unde hómines tam mirífica præstarent, et signa per eos fierent, et sanitátem infirmis per ipsos largirétur Deus, nisi plane ob exercitatiónes spirituáles, et humilitátem ánimi, et conversatióne bonam? Jejúnium enim Angelórum cibus est: et qui eo útitur, órdis angélici censendus est.

R. Sustinúimus. 260.

R. vii. Laudábilis. *ibid.*

R. viii. Duo Séraphim clamábant. *ibid.*

Feria Secunda.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 2.e.

Tu rex vidébas, et ecce quasi státua una grandis: státua illa magna, et státúra sublímis stabat contra te, et intúitus ejus erat terríbilis. Hujus státuæ caput ex auro óptimo erat, pectus autem et bráchia de argénto, porro venter, et fémora ex ære. Tibiæ autem férreæ, pedum quæ-

dam pars erat férrea, quædam autem fictilis. Vidébas ita, donec abscissus est lapis de monte sine má-nibus: et percússit státuam in pédibus ejus férreis, et fictilibus, et commínuit eos. Tunc contríta sunt páriter ferrum, testa, æs, argéntum, et aurum, et redácta quasi in favíllam æstívæ áreæ, quæ rapta sunt vento: nullúsque locus invéntus est eis: lapis autem, qui percússerat státuam, factus est mons magnus, et implévit univérsam terram.

R. Redémit. 261.

Lectio ii.

Hoc est sómnum: interpretatiónem quoque ejus dicémus coram te, rex. Tu rex regum es: et Deus cœli, regnum, et fortitúdinem, et impérium, et glóriam dedit tibi: et ómnia, in quibus hábitant filii hóminum, et béstię agri: vólucres quoque cœli dedit in manu tua, et sub ditiónē tua univérsa constituit: tu es ergo caput aúreum. Et post te consúrget regnum áliud minus te argénteum: et regnum tértium áliud æreum, quod imperábit univérsæ terræ. Et regnum quartum erit velut ferrum. Quómodo ferrum commínuit, et domat ómnia, sic

commínuet, et cónteret ómnia hæc.

R. Angústię. 261.

Lectio iii.

Porro quia vidísti pedum, et digitórum partem testæ figuli, et partem férream: regnum divísus erit, quod tamen de plantáριο ferri oriétur, secúndum quod vidísti ferrum mistum testæ ex luto. Et digitos pedum ex parte férreos, et ex parte fictiles: ex parte regnum erit sólídum, et ex parte contrítum. Quod autem vidísti ferrum mistum testæ ex luto, commiscebúntur quidem humáno sémine, sed non adhærébunt sibi, sicuti ferrum miscéri non potest testæ. In diébus autem regnórum illórum suscitábit Deus cœli regnum, quod in ætérnum non dissipábitur, et regnum ejus álteri pópulo non tradétur: commínuet autem, et consúmet univérsa regna hæc: et ipsum stabit in ætérnum.

R. Misit Dóminus. 261.

Feria Tertia.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 3. b.

Pronuntiánsque Nabuchodónosor rex, ait eis: Veréne Sidrach, Mi-

sach, et Abdénago deos meos non cólitis, et státuam aúream, quam constítui, non adorátis? Nunc ergo si estis paráti, quacúmque hora audiéritis sónitum tubæ, fistulæ, cítharæ, sambúcæ, et psaltérii, et symphóniæ, omnisque géneris musicórum, próstérnite vos, et adoráte státuam, quam feci: quod si non adoravéritis, eádem hora mittémini in fornácem ignis ardéntis: et quis est Deus, qui erípiet vos de manu mea?

R. A fácie. 262.

Lectio ii.

Respondéntes Sidrach, Misach, et Abdénago, dixerunt regi Nabuchodónosor: Non opórtet nos de hac re respondére tibi. Ecce enim Deus noster, quem cólimus, potest erípere nos de camíno ignis ardéntis, et de mánibus tuis, o rex, liberáre. Quod si nolúerit, notum sit tibi, rex, quia deos tuos non cólimus, et státuam aúream, quam erexísti, non adorámus. Tunc Nabuchodónosor replétus est furóre: et aspéctus faciéis illíus immutátus est super Sidrach, Misach, et Abdénago, et præcépit ut succenderétur fornax sé-

ptuplum quam succénderi consuéverat.

R. Civitátem. 262.

Lectio iii.

Et conféstim viri illi vincti cum braccis suis, et tiáris, et calceaméntis et véstibus missi sunt in médium fornácis ignis ardéntis. Nam jússio regis urgébat: fornax autem succénsa erat nimis. Porro viros illos, qui míserant Sidrach, Misach, et Abdénago, interfécit flamma ignis. Viri autem hi tres, id est, Sidrach, Misach, et Abdénago, ceciderunt in médio camíno ignis ardéntis, colligáti. Et ambulábant in médio flammæ laudántes Deum, et benedicéntes Dómino.

R. Genti peccatríci. 262.

Feria Quarta.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. *1. Regum* Cap. 4. c.

Respondit Baltássar, et dixit: Dómine mi, sómnum his, qui te odérunt, et interpretátio ejus hóstibus tuis sit. Arborem, quam vidísti sublímem, atque robústam, cujus altitúdo pertíngit ad cœlum, et aspéctus illíus in omnem terram: et rami ejus pulchérrimi, et fructus ejus nímius, et esca ómnium in

ea, subter eam habitantes bestiae agri, et in ramis ejus commorantes aves coeli: Tu es rex, qui magnificatus es, et invaluisti: et magnitudo tua crevit, et pervenit usque ad coelum, et potestas tua in terminos universae terrae.

R. Indicabo. 263.

Lectio ii.

Quod autem vidit rex viggilem, et sanctum descendere de caelo, et dicere: Succidite arborem, et dissipate illam, attamen germen radicum ejus in terra dimittite, et vinciatur ferro et aere in herbis foris, et rore coeli conspergatur, et cum feris sit pabulum ejus, donec septem tempora mutantur super eum: Haec est interpretatio sententiae Altissimi, quae pervenit super dominum meum regem: Ejicient te ab hominibus, et cum bestiis ferisque erit habitatio tua, et foenum ut bos comedes, et rore coeli infunderis.

R. Angustiae. 261.

Lectio iii.

Septem quoque tempora mutabuntur super te, donec scias quod dominetur Excelsus super regnum hominum, et cuicumque voluerit, det illud. Quod autem praecipit ut relinque-

retur germen radicum ejus, id est arboris: regnum tuum tibi manebit postquam cognoveris potestatem esse coelestem. Quam ob rem rex consilium meum placeat tibi, et peccata tua eleemosynis redime, et iniquitates tuas misericordiis pauperum: forsitan ignoscet delictis tuis. Omnia haec venerunt super Nabuchodonosor regem.

R. Misit Dominus. 261.

Feria Quinta.

De Daniele Propheta.

Lectio i. Cap. 6.

Baltassar rex fecit grande convivium optimatibus suis mille: et unusquisque secundum suam bibebat aetatem. Praecipit ergo jam temulentus ut afferrentur vasa aurea et argentea, quae asportaverat Nabuchodonosor pater ejus de templo, quod fuit in Jerusalem, ut biberent in eis rex, et optimates ejus, uxoresque ejus, et concubinae. Tunc allata sunt vasa aurea, et argentea, quae asportaverat de templo, quod fuerat in Jerusalem: et bibērunt in eis rex, et optimates ejus, uxores et concubinae illius. Bibebant vinum, et laudabant deos

suos aúreos, et argénteos, æreos, férreos, ligneósque et lapídeos. In eádem hora apparuérunt dígití, quasi manus hóminis scribéntis contra candelábrum in superficie parietis aulæ régíæ: et rex aspiciébat artículos manus scribéntis. Tunc fácies regis commutáta est, et cogitatíones ejus conturbábant eum.

R. Vidi Dóminum. 258.

Lectio ii.

Igitur introductus est Dániel coram rege. Ad quem præfátus rex ait: Tu es Dániel de filiis captivitátis Judæ, quem addúxit pater meus rex de Judæa? Audívi de te quóniam spíritum deórum hábeas: et sciéntia, intelligéntiaque ac sapiéntia amplióres invéntæ sunt in te. Et nunc introgréssi sunt in conspéctu meo sapiéntes magi, ut scriptúram hanc légerent, et interpretatíonem ejus indicárent mihi: et nequiverunt sensum hujus sermónis edicere. Porro ego audívi de te, quod possis obscura interpretári, et ligáta dissolvere: si ergo vales scriptúram légere, et interpretatíonem ejus indicáre mihi, púrpura vestiéris, et torquem aúream circa collum tuum habébis, et tértius in

regno meo princeps eris. Ad quæ respóndens Dániel, ait coram rege: Múnera tua sint tibi, et dona domus tuæ álteri da: scriptúram autem legam tibi, rex, et interpretatíonem ejus osténdam tibi.

R. Aspice... de sede. 258.

Lectio iii.

Hæc est autem scriptúra, quæ digésta est: Mane, Thecel, Phares. Et hæc est interpretátio sermónis. Mane: numerávit Deus regnum tuum, et complévit illud. Thecel: appénsus es in statéra, et invéntus es minus habens. Phares: divísus est regnum tuum, et datum est Medis, et Persis. Tunc jubénte rege indútus est Dániel púrpura, et circúmdata est torques aúrea collo ejus: et prædicátum est de eo quod habéret potestátem tértius in regno suo. Eádem nocte interféctus est Baltássar rex Chaldæus. Et Dariús Medus succéssit in regnum annos natus sexaginta duos.

R. Aspice... quia. 258.

Feria Sexta.

De Daniéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 6. c.

Viri ergo illi curiosius inquiréntes invené-

runt Daniélem orántem, et obsecrántem Deum suum. Et accedéntes locúti sunt regisuper edicto: Rex numquid non constituísti, ut omnis homo, qui rogáret quemquam de diis, et homínibus usque ad dies trigínta, nisi te, rex, mitterétur in lacum leónum? Ad quos respóndens rex, ait: Verus est sermo juxta decretum Medórum, atque Persárum, quod prævaricári non licet. Tunc respondéntes dixerunt coram rege: Dániel de fíliis captivitátis Juda, non curávit de lege tua, et de edicto, quod constituísti: sed tribus temporíbus per diem orat obsecratióne sua. Quod verbum cum audísset rex, satis contristátus est: et pro Daniéle pósuit cor ut liberáret eum, et usque ad ocásum solis laborábat ut erúeret illum. Viri autem illi intelligéntes regem dixerunt ei: Scito rex, quia lex Medórum, atque Persárum est ut omne decretum, quod constitúerit rex, non líceat immutári.

R. Super muros. 259.

Lectio ii.

Tunc rex præcépit: et adduxérunt Daniélem, et misérunt eum in lacum

leónum. Dixítque rex Daniéli: Deus tuus, quem colis semper, ipse liberábit te. Allatúsque est lapis unus, et pósitus est super os laci: quem obsignávit rex ánnulo suo, et ánnulo optimátum suórum, ne quid fieret contra Daniélem. Et ábiit rex in domum suam, et dormívit incœnátus, cibique non sunt alláti coram eo, ínsuper et somnus recéssit ab eo. Tunc rex primo dilúculo consúrgens, festínus ad lacum leónum perréxit: appropinquánsque lácui, Daniélem voce lacrimábili inclamávit, et affátus est eum: Dániel serve Dei vivéntis, Deus tuus, cui tu servis semper, putásne váluit te liberáre a leónibus?

R. Muro tuo. 259.

Lectio iii.

Et Dániel regi respóndens ait: Rex in ætérnum vive: Deus meus misit Angelum suum, et clúsit ora leónum, et non nocuérunt mihi: quia coram eo justítia invénta est in me: sed et coram te, rex, delíctum non feci. Tunc vehementer rex gávísus est super eo, et Daniélem præcépit edúci de lacu: eductúsque est Dániel de lacu,

et nulla læsio invēta est in eo, quia crēdidit Deo suo. Jubēte autem rege, addūcti sunt viri illi, qui accusāverant Daniēlem: et in lacum leōnum missi sunt, ipsi, et filii, et uxōres eōrum: et non pervenērunt usque ad pavimētum laci, donec arrīperent eos leōnes, et omnia ossa eōrum comminuērunt.

R. Sustinúimus. 260.

S a b b a t o.

De Daniēle Prophēta.

Lectio i. Cap. 9.

In anno primo Darīi filii Assuēri de sēmine Medōrum, qui imperāvit super regnum Chaldæōrum: anno uno regni ejus, ego Dániel intellēxi in libris nūmerum annōrum, de quo factus est sermo Dómini ad Jeremíam prophētam, ut complerentur desolatiōnis Jerúsalem septuaginta anni. Et pōsui faciē meam ad Dóminum Deum meum rogāre et deprecāri in jejúniis, sacco, et cínere. Et orávi Dóminum Deum meum, et confessus sum, et dixi: Obsecro Dómine Deus magne et terribilis, custódiens pactum, et misericórdiam diligéntibus te, et custodién-

tibus mandáta tua. Peccávimus, iniquitátem fēcimus, impie égimus, et recéssimus: et declinávimus a mandátis tuis, ac judiciis.

R. Laudábilis. 260.

Lectio ii.

Adhuc me loquēte in oratiōe, ecce vir Gábriel, quem videram in visiōe a princípio, cito volans tēgit me in tēpore sacrificiī vespertīni. Et dócuit me, et locútus est mihi, dixitque: Dániel nunc egréssus sum ut docerem te, et intelligeres. Ab exórdio precum tuárum egréssus est sermo: ego autem veni ut indicārem tibi, quia vir desideriórum es: tu ergo animadvérte sermónem, et intéllege visiōnem. Septuaginta hebdomades abbreviátæ sunt super pópulum tuum, et super urbem sanctam tuam ut consummētur prævaricatio, et finem accípiat peccátum, et deleátur iniquitas, et adducátur justítia sempiterna, et impleátur visio, et prophetía, et ungátur Sanctus sanctorum.

R. Angústiae. 261.

Lectio iii.

Scito ergo, et animadvérte: Ab éxitu sermónis, ut íterum ædificétur Jerú-

saalem, usque ad Christum ducem, hebdomades septem, et hebdomades sexaginta duæ erunt: et rursum ædificabitur platea, et muri in angustia temporum. Et post hebdomades sexaginta duas occidetur Christus: et non erit ejus populus, qui eum negaturus est. Et civitatem, et sanctuarium dissipabit populus cum duce venturo: et finis ejus vastitas, et post finem belli statuta desolatio. Confirmabit autem pactum multis hebdomada una: et in dimidio hebdomadis deficiet hostia et sacrificium: et erit in templo abominatio desolationis: et usque ad consummationem et finem perseverabit desolatio.

R. Misit Dominus. 261.

~~~~~  
Sabbato

ante Domin. IV. Novembris.

Ad Magnif. Ant. Qui cœlorum * cōtines thronum, et abyssos intuēris, Dōmine Rex regum, montes pōnderas, terram palmo concludis: exaudi nos Dōmine in gemitibus nostris.

V. Vespertina oratio ascēdat ad te Dōmine.

R. Et descēdat super nos misericordia tua.

Dom. IV. Novembris.

In I. Nocturno.

Incipit liber Osée Prophætæ.

Lectio i. Cap. 1.

Verbum Dōmini, quod factum est ad Osée filium Béeri, in diēbus Ozíæ, Jóathan, Achaz, Ezechíæ regum Juda, et in diēbus Jeróboam filii Joas regis Israël. Príncipium loquēdi Dōmino in Osée: et dixit Dōminus ad Osée: Vade, sume tibi uxórem fornicatiónum, et fac tibi filios fornicatiónum: quia fórnicans fornicabitur terra a Dōmino. Et abiit, et accēpit Gomer filiam Debélaïm: et concēpit, et péperit ei filium.

R. Vidi Dōminum sedentem super sólum excelsum et elevatum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replēbant templum. **V.** Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ alteri. Et ea.

Lectio ii.

Et dixit Dōminus ad eum: Voca nomen ejus Jézrahel: quóniam adhuc módicum, et visitábo sánguinem Jézrahel super domum Jehu, et quiescere fáciam regnum domus Israël. Et in

illa die cónteram arcum Israël in valle Jézrahel. Et concépit adhuc, et péperit fíliam. Et dixit ei: Voca nomen ejus Absque misericórdia: quia non addam ultra miseréri dómui Israël, sed obliuione obliuiscar eórum. Et dómui Juda miserébor, et salvábo eos in Dómino Deo suo: et non salvábo eos in arcu, et gládio, et in bello, et in equis, et in equítibus.

R. Aspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, et audi: * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Et ablactávit eam, quæ erat Absque misericórdia. Et concépit, et péperit fílium. Et dixit: Voca nomen ejus: Non pópulus meus: quia vos non pópulus meus, et ego non ero vester. Et erit número filiórum Israël quasi aréna maris, quæ sine mensúra est, et non numerábitur. Et erit in loco ubi dicétur eis: Non pópulus meus vos: dicétur eis: Fílii Dei vivéntis. Et congregabúntur fílii Juda, et fílii Israël pá-

riter: et ponent síbimet caput unum, et ascéndent de terra: quia magnus dies Jézrahel.

R. Aspice Dómine, quia facta est desoláta civitas plena divítiis, sedet in tristítia dómína Géntium: * Non est qui consolétur eam, nisi tu Deus noster. **V.** Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllis ejus. Non. Glória. Non.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Augustíni
Epíscopi de Civitáte Dei.

Liber 18. Cap. 28.

Lectio iv.

Osée prophéta, quanto profúndius quidem lóquitur, tanto operósius penetrátur. Sed ali- quid inde suméndum est, et hic ex nostra promissió- ne ponéndum. Et erit, inquit, in loco quo dictum est eis, Non pópulus meus vos: vocabúntur et ipsi fílii Dei vivi. Hoc testimónium prophéticum de vocatióne pópuli Géntium, qui prius non pertinébat ad Deum, étiam Apóstoli intellexérunt.

R. Super muros tuos Jerúsalem constitúi custódes: * Tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini. **V.** Prædicábunt pópulis fortitúdinem meam, et

annuntiábunt Géntibus glóriam meam. Tota.

Lectio v.

Et quia ipse quoque pópulus Géntium spiritaliter est in filiis Abrahæ, ac per hoc recte dicitur Israël: propterea séquitur, et dicit: Et congregabúntur filii Juda, et filii Israël in idípsum: et ponent síbimet principátum unum, et ascéndent a terra. Hoc si adhuc velimus expónere, elóquii prophétici obtundétur sapor. Recolátur tamen lapis ille anguláris, et duo illi parietes, unus ex Judæis, alter ex Géntibus: ille* nómine filiórum Juda, iste nómine filiórum Israël: eídem uni principátui suo in idípsum inniténtes, et ascendéntes agnoscántur in terra.

R. Muro tuo inexpugnábili circumcínge nos Dómine, et armis tuæ poténtiæ prótege nos semper: * Líbera Dómine Deus Israël clamántes ad te. **V.** Erue nos in mirábilibus tuis, et da glóriam nómini tuo. Líbera Dómine.

Lectio vi.

Istos autem carnáles Israëlitas, qui nunc nolunt crédere in Christum, póstea creditúros, id est, filios eórum, (nam útique isti in su-

um locum moriéndò transibunt) idem Prophéta testátur, dicens: Quóniam diébus multis sedébunt filii Israël sine rege, sine príncipe, sine sacrificio, sine altári, sine sacerdotio, sine manifestationibus. Quis non vídeat, nunc sic esse Judæos?

R. Sustinúimus pacem, et non venit: quæsívimus bona, et ecce turbátio: cognóvimus Dómine peccáta nostra: * Non in perpétuum obliviscáris nos. **V.** Pec-cávimus, impie géssimus, iniquitátem fécimus Dómine in omnem justítiam tuam. Non. **Glória.** Non.

R. vii. Laudábilis pópulus, * Quem Dóminus exercítuum benedíxit, dicens: Opus mánuum meárum tu es, hæréditas mea Israël. **V.** Beáta gens, cujus est Dñs Deus, pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

R. viii. Duo Séraphim clamábant alter ad áltérum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt qui testimónium dant in cælo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. **Glória Patri.** Plena est.

Feria Secunda.**De Osée Prophéta.****Lectio i. Cap. 4.**

Audíte verbum Dómini, filii Israël, quia iudicium Dómino cum habitatoribus terræ: non est enim veritas, et non est misericórdia, et non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, et mendácium, et homicídium, et furtum, et adultérium inundavérunt, et sanguis ságuinem tétigit. Propter hoc lugébit terra, et infirmábitur omnis, qui hábitat in ea, in béstia agri, et in vólucres cœli: sed et pisces maris congregabúntur.

R. Redémit. 261.**Lectio ii.**

Verúmtamen unusquisque non júdicet: et non arguátur vir: pópulus enim tuus sicut hi, qui contradícunt sacerdoti. Et córrues hódie, et córruet étiam prophéta tecum: nocte tacére feci matrem tuam. Contícuít pópulus meus, eo quod non habúerit sciéntiam: quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdotio fungáris mihi: et oblíta es legis Dei tui, oblivíscar filiórum tuórum et ego.

R. Angústia. 261.**Lectio iii.**

Secúndum multitudinem eórum sic peccavérunt mihi: glóriam eórum in ignomíniam commutábo. Peccáta pópuli mei cómedent, et ad iniquitátem eórum sublevábunt ánimas eórum. Et erit sicut pópulus, sic sacerdos: et visitábo super eum vias ejus, et cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, et non saturabúntur: fornicáti sunt, et non cessavérunt: quóniam Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo.

R. Misit Dóminus. 261.**Feria Tertia.****Incipit Joël Prophéta.****Lectio i. Cap. 1.**

Verbum Dómini, quod factum est ad Joël filium Phátuel. Audíte hoc senes, et aúribus percípите omnes habitatóres terræ: si factum est istud in diébus vestris, aut in diébus patrum vestrórum? Super hoc filiis vestris narráte, et filii vestri fíliis suis, et filii eórum generatióni álteræ. Resíduum erúcæ comédit locústa, et resíduum locústæ comédit bruchus, et resíduum bruchi comédit rubígo.

R. A fácie. 262.

Lectio ii.

Expergiscimini ébrii, et flete, et ululáte omnes, qui bíbitis vinum in dulcédine: quóniam périit ab ore vestro. Gens enim ascéndit super terram meam, fortis et innumerábilis: dentes ejus ut dentes leónis: et moláres ejus ut cá tuli leónis. Pósuit vineam meam in desértum, et ficum meam decorticávit: nudans spoliávit eam, et projécit: albi facti sunt rami ejus.

R. Civitátem. 262.

Lectio iii.

Plange quasi virgo accíncta sacco super virum pubertátis suæ. Périit sacrificium, et libátio de domo Dómini: luxérunt sacerdótes ministri Dómini. Depopuláta est régio, luxit humus: quóniam devastátum est tríticum, confúsum est vinum, elánguit óleum. Confúsi sunt agricolæ, ululavérunt vinitóres super fruménto, et hórdeo, quia périit messis agri.

R. Genti peccatríci. 262.

Feria Quarta.

De Joéle Prophéta.

Lectio i. Cap. 3.

In diébus illis, et in tēpore illo cum con-

vértero captivitátem Juda, et Jerúsalem: congregábo omnes Gentes, et dedúcam eas in vallem Jósaphat: et disceptábo cum eis ibi super pópulo meo, et hæreditáte mea Israël, quos dispersérunt in natió nibus, et terram meam divisérunt. Et super pópulum meum misérunt sortem: et posué runt púerum in prostíbulo, et puéllam vendidérunt pro vino ut bíberent.

R. Indicábo. 263.

Lectio ii.

Verum quid mihi et vobis Tyrus et Sidon, et omnis términus Palæstinórum? numquid ultiónem vos reddétis mihi? et si ulciscímini vos contra me, cito velóciter reddam vicissitúdinem vobis super caput vestrum. Argéntum enim meum, et aurum tulístis: et desiderábilia mea, et pulchérissima intulístis in delúbra vestra. Et filios Juda, et filios Jerúsalem vendidístis filiis Græcórum, ut longe facerétis eos de finibus suis. Ecce ego suscitábo eos de loco, in quo vendidístis eos: et convértam retributió nem vestram in caput vestrum.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Et vendam filios vestros, et filias vestras in manibus filiorum Juda, et vendundabunt eos Sabæis, genti longinquæ, quia Dominus locutus est. Clamate hoc in Gentibus, sanctificate bellum, suscite robustos: accedant, ascendant omnes viri bellatores. Concidite aratra vestra in gladios, et ligones vestros in lanceas. Infirmus dicat: Quia fortis ego sum. Erumpite, et venite omnes gentes de circuitu, et congregamini: ibi occumbere faciet Dominus robustos tuos. Consurgant, et ascendant Gentes in vallem Josaphat: quia ibi sedabo ut iudicem omnes gentes in circuitu.

R. Misit Dominus. 261.

~~~~~  
Feria Quinta.

Incipit Amos Propheta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Amos, qui fuit in pastoribus de Thecua: quæ vidit super Israël in diebus Ozia regis Juda, et in diebus Jeroboam filii Joas regis Israël ante duos annos terramotus. Et dixit: Dominus de Sion rugiet, et de Jerusalem dabit vocem suam: et luxerunt speciosa pastorum, et

exsiccatus est vertex Carmeli.

R. Vidi Dominum. 283.

Lectio ii.

Hæc dicit Dominus: Super tribus scelëribus Damasci, et super quatuor non convertam eum: eo quod triturerint in plaustris ferreis Galaad. Et mittam ignem in domum Azaël, et devorabit domos Benadad. Et conteram vectem Damasci: et disperdam habitatorem de campo idoli, et tenentem sceptrum de domo voluptatis: et transferetur populus Syriæ Cyrenen, dicit Dominus.

R. Aspice... de sede. 284.

Lectio iii.

Hæc dicit Dominus: Super tribus scelëribus Gazæ, et super quatuor non convertam eum: eo quod transtulerint captivitatem perfectam, ut concluderent eam in Idumæa. Et mittam ignem in murum Gazæ, et devorabit ædes ejus. Et disperdam habitatorem de Azoto, et tenentem sceptrum de Ascalone: et convertam manum meam super Accaron, et peribunt reliqui Philistinorum, dicit Dominus Deus.

R. Aspice... quia. 284.

~~~~~

Feria Sexta.

Incipit Abdías Prophéta.

Lectio i.

Visio Abdíæ. Hæc dicit Dóminus Deus ad Edom: Audítum audívimus a Dómino, et legátum ad gentes misit: Súr-gite, et consurgámus advér-sus eum in prælium. Ecce párvulum dedi te in Génti-bus: contemptibilis tu es valde. Supérbia cordis tui éxtulit te, habitántem in scissúris petrárum, exal-tántem sólium tuum: qui dicis in corde tuo: Quis dé-trahet me in terram? Si ex-altátus fúeris ut áquila, et si inter sídera posúeris ni-dum tuum: inde détraham te, dicit Dóminus.

R. Super muros. 284.

Lectio ii.

Si fures introissent ad te, si latrónes per noctem, quómodo conticuisses? nonne furáti essent suffi-ciéntia sibi? si vindemiató-res introissent ad te, num-quid saltem racémum reli-quissent tibi? Quómodo scrutáti sunt Esau, investi-gavérunt abscondita ejus? Usque ad términum emisérunt te: omnes viri fœderis tui illusérunt tibi: invalué-runt advérsus te viri pacis tuæ: qui cómedunt tecum,

ponent insídias subter te: non est prudéntia in eo.

R. Muro tuo. 285.

Lectio iii.

Numquid non in die illa, dicit Dóminus, perdam sapiéntes de Idumæa, et prudéntiam de monte Esau? Et timébunt fortes tui a Meridie, ut intéreat vir de monte Esau. Propter inter-fectiónem, et propter ini-quitátem in fratrem tuum Jacob, opériet te confúsió, et peribis in ætérnum. In die cum stares advérsus eum, quando capiébant alié-ni exércitum ejus, et extrá-nei ingrediebántur portas ejus, et super Jerúsalem mittébant sortem: tu quo-que eras quasi unus ex eis.

R. Sustinúimus. 285.

S a b b a t o.

Incipit Jonas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est verbum Dómini ad Jonam filium Amáthi, dicens: Surge, et vade in Níniven civitátem grandem, et præ-dica in ea: quia ascéndit malítia ejus coram me. Et surréxit Jonas, ut fúgeret in Tharsis a fácie Dómini, et descendit in Joppen, et invénit navem eúntem in Tharsis: et dedit naulum

ejus, et descendit in eam ut iret cum eis in Tharsis a fácie Dómini. Dóminus autem misit ventum magnum in mare: et facta est tempésta magna in mari, et navis periclitabátur cón-teri. **R.** Laudábilis. 285.

Lectio ii.

Et timuérunt nautæ, et clamavérunt viri ad deum suum: et misérunt vasa, quæ erant in navi, in mare, ut alleviarétur ab eis: et Jonas descendit ad interióra navis, et dormiébat sopóre gravi. Et accéssit ad eum gubernátor, et dixit ei: Quid tu sopóre deprimeris? surge, invoca Deum tuum, si forte recógitet Deus de nobis, et non pereámus. Et dixit vir ad collégam suum: Veníte, et mittámus sortes, et sciámus quare hoc malum sit nobis. Et misérunt sortes: et cecidit sors super Jonam.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Et dixerunt ad eum: Indica nobis cujus causa malum istud sit nobis: quod est opus tuum? quæ terra tua, et quo vadis? vel ex quo pópulo es tu? Et dixit ad eos: Hebræus ego sum, et Dóminum Deum coeli ego tímeo, qui fecit mare et áridam. Et timuérunt viri ti-

móre magno, et dixerunt ad eum: Quid hoc fecísti? (Cognovérunt enim viri quod a fácie Dómini fúgeret, quia indicáverat eis.) Et dixerunt ad eum: Quid faciémus tibi, et cessábit mare a nobis? quia mare ibat, et intumescébat. Et dixit ad eos: Tóllite me, et míttite in mare, et cessábit mare a vobis: scio enim ego quóniam propter me tempésta hæc grandis venit super vos.

R. Misit Dóminus. 261.

Sabbato

ante Dominicam V. Novembris.

Ad Magnif. Ant. Super muros tuos * Jerúsalem constitui custódes: tota die et nocte non tacébunt laudáre nomen Dómini.

V. Vespertína orátio ascéndat ad te Dñe. **R.** Et descéndat super nos misericórdia tua.

Domin. V. Novembris.

In I. Nocturno.

Incipit Michæas Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verbum Dómini, quod factum est ad Michéam Morasthiten, in diébus Jóathan, Achaz, et Ezechíæ, regum Juda: quod vidit su-

per Samariám, et Jerúsalem. Audíte pópuli omnes, et atténdat terra, et plenitúdo ejus: et sit Dóminus Deus vobis in testem, Dóminus de templo sancto suo. Quia ecce Dóminus egrediétur de loco suo: et descéndet, et calcábit super excélsa terræ.

R. Vidi Dóminum. 283.

Lectio ii.

Et consuméntur montes subtus eum: et valles scindéntur sicut cera a fácie ignis, et sicut aquæ, quæ decúrrunt in præceps. In scélere Jacob omne istud, et in peccátis domus Israël. Quod scelus Jacob? nonne Samaría? et quæ excélsa Judæ? nonne Jerúsalem? et ponam Samariám quasi acérvum lápidum in agro cum plantátur vínea: et détraham in vallem lápidés ejus, et fundaménta ejus revelábo.

R. Aspice Dñe de sede. 284.

Lectio iii.

Et ómnia sculptília ejus concidéntur, et omnes mercédes ejus comburéntur igne, et ómnia idóla ejus ponam in perditionem: quia de mercédibus meretrícis congregáta sunt, et usque ad mercédem meretrícis reverténtur. Super hoc plan-

gam, et ululábo: vadam spoliátus, et nudus: fáciam planctum velut draconum, et luctum quasi struthiónum. Quia desperáta est plaga ejus, quia venit usque ad Judam, tétigit portam pópuli mei usque ad Jerúsalem.

R. Aspice Dñe, quia. 284.

In II. Nocturno.

De Sermóne sancti Basilii Magni in Psalmum trigésimum tértium.

Lectio iv.

Cum te appetítus inváserit peccáandi, velim cógites horribile illud et intolerábile Christi tribúnal, in quo præsidébit judex in alto et excélso throno: astábit autem ómnis creatúra, ad gloriósum illius conspéctum contremíscens. Adducéti étiam nos sumus singuli, eórum quæ in vita gesserimus, ratióne redditúri. Mox illis qui multa mala in vita perpetrárint, terribiles quidam et defórmes assistant ángeli, ígneos vultus præseferéntes, atque ignem spirántes, ea re propósi et voluntátis acerbitátem ostendéntes, nocti vultu símiles, propter mœrórem et ódium in humánum genus.

R. Super muros. 284.

Lectio v.

Ad hæc cõgites profûndum b̃arathrum, inextricabiles tenebras, ignem carentem splendore, urendi quidem vim habentem, sed privatum lumine: deinde vermium genus venenum immittens, et carnem vorans, inexplēbīliter edens, neque umquam saturitatem sentiens, intolerabiles dolores corrosione ipsa inficiens. Postrẽmo, quod suppliciorum omnium gravissimum est, opprobrium illud et confusione sempiternam. Hæc time, et hoc timore correptus, animam a peccatorum concupiscētia tamquam fræno quodam réprime.

R. Muro tuo. 285.

Lectio vi.

Hunc timorem Dõmini se docturum Propheta promisit: docere autem non simpliciter promisit, sed eos qui eum audire voluerint: non eos qui longius prolapsi sunt, sed qui salutem appetentes accurrunt: non alienos a promissionibus, sed ex baptismo filiorum adoptionis, verbo ipsi conciliatos atque conjunctos. Propterea, Venite, inquit, hoc est, per bona opera accedite ad me filii, quippe qui per regenerationem

filii lucis effici digni facti estis: audite, qui aures cordis habetis apertas; timorem Dõmini docebo vos: illum scilicet, quem paulo ante oratione nostra descripsimus.

R. Sustinuimus. 285.

R. vii. Laudabilis. **ibid.**

R. viii. Duo Sēraphim clamabant. **ibid.**

Feria Secunda.

Incipit Nahum Propheta.

Lectio i. Cap. i.

Nus Nīve: Liber visionis Nahum Elcesai. Deus æmulator, et ulciscens Dõminus: ulciscens Dõminus, et habens furorem: ulciscens Dõminus in hostes suos, et irascens ipse inimicis suis. Dõminus patiens, et magnus fortitudine, et mundans non faciet innocentem. Dõminus in tempestate et turbine viæ ejus, et nebulae pulvis pedum ejus. Increpans mare, et exsiccans illud: et omnia flumina ad desertum deducens.

R. Redemit. 261.

Lectio ii.

Infirmatus est Basan, et Carmelus: et flos Libani elanguit. Montes commoti sunt ab eo, et colles desolati sunt: et contrémuit terra a facie ejus, et orbis, et

omnes habitantes in eo. Ante faciē indignationis ejus quis stabit? et quis resistet in ira furoris ejus? indignatio ejus effusa est ut ignis: et petrae dissolutae sunt ab eo.

R. Angustiae. 261.

Lectio iii.

Bonus Dominus, et confortans in die tribulationis: et sciens sperantes in se. Et in diluvio praetereunte, consummationem faciet loci ejus: et inimicos ejus persequentur tenebrae. Quid cogitatis contra Dominum? consummationem ipse faciet: non consurget duplex tribulatio. Quia sicut spinæ se invicem complectuntur, sic convivium eorum pariter potantium: consumuntur quasi stipula ariditate plena.

R. Misit Dominus. 261.

Feria Tertia.

Incipit Habacuc Propheta.

Lectio i. Cap. 1.

Onus quod vidit Habacuc propheta. Usquequo Domine clamabo, et non exaudies? vociferabor ad te vim patiens, et non salvabis? Quare ostendisti mihi iniquitatem, et laborem, videre praedam, et injustitiam contra me? et

factum est iudicium, et contradictio potentior. Propter hoc lacerata est lex, et non pervenit usque ad finem iudicium: quia impius praevallet adversus justum, propterea egreditur iudicium perversum.

R. A facie. 262.

Lectio ii.

Aspicite in gentibus, et videte: admiramini, et obstupescite: quia opus factum est in diebus vestris, quod nemo credet cum narrabitur. Quia ecce ego suscitabo Chaldaeos, gentem amaram, et velocem, ambulantem super latitudinem terrae, ut possideat tabernacula non sua. Horribilis, et terribilis est: ex semetipsa iudicium, et onus ejus egrediatur.

R. Civitatem. 262.

Lectio iii.

Leviores pardis equi ejus, et velociores lupis verspertinis; et diffundentur equites ejus: equites namque ejus de longe venient, volabunt quasi aquila festinans ad comedendum. Omnes ad praedam venient: facies eorum ventus urens, et congregabit quasi arenam, captivitatem. Et ipse de regibus triumphabit, et tyranni ridiculi ejus erunt:

ipse super omnem muniti-
onem ridébit, et comportá-
bit ággerem, et cápíet eam.

R. Genti peccatríci. 262.

Feria Quarta.

Incipit Sophonías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verbum Dómini, quod
factum est ad Sopho-
niam filium Chusi, filii Go-
doliæ, filii Amaríæ, filii
Ezecíæ, in diébus Josíæ
filii Amon regis Judæ. Cón-
gregans congregábo ómnia
a fácie terræ, dicit Dómi-
nus: cóngregans hóminem,
et pecus, cóngregans vola-
tília cœli, et pisces maris:
et ruínæ impiórum erunt:
et dispérdam hómines a fá-
cie terræ, dicit Dóminus.

R. Indicábo. 263.

Lectio ii.

Et exténdam manum me-
am super Judam, et su-
per omnes habitántes Jerú-
salem: et dispérdam de lo-
co hoc reliquias Baal, et
nómina ædituórum cum sa-
cerdótibus: et eos, qui ad-
órant super tecta milítiam
cœli, et adórant, et jurant
in Dómino, et jurant in Mel-
chom. Et qui avertúntur de
post tergum Dómini, et qui
non quæsiérunt Dóminum,
nec investigavérunt eum.

R. Angústíæ. 261.

Lectio iii.

Siléte a fácie Dómini Dei:
quia juxta est dies Dó-
mini, quia præparávit Dó-
minus hóstiam, sanctificá-
vit vocátos suos. Et erit:
in die hóstiæ Dómini visi-
tábo super príncipes, et su-
per filios regis, et super o-
mnes, qui indúti sunt veste
peregrína: et visitábo su-
per omnem, qui arrogánter
ingréditur super limen in
die illa: qui complent do-
mum Dómini Dei sui ini-
quitáte, et dolo.

R. Misit Dóminus. 261.

Feria Quinta.

Incipit Aggæus Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

In anno secúndo Darii
regis, in mense sex-
to, in die una mensis, fa-
ctum est verbum Dómini
in manu Aggæi prophétæ
ad Zoróbabel filium Salá-
thiel, ducem Juda, et ad
Jesum, filium Jósedec, sa-
cerdótem magnum, dicens:
Hæc ait Dóminus exercí-
tuum, dicens: Pópulus iste
dicit: Nondum venit tem-
pus domus Dómini ædifi-
cándæ.

R. Vidi Dóminum. 283.

Lectio ii.

Et factum est verbum
Dómini in manu Aggæi

prophétæ, dicens: Numquid tempus vobis est ut habitétis in dómibus laqueátis, et domus ista desérta? Et nunc hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras. Seminástis multum, et intulístis parum: comedístis, et non estis satiáti: bibístis, et non estis inebriáti: operuístis vos, et non estis calefacti: et qui mercédes congregávit, misit eas in sáculum pertúsum.

R. Aspice Dñe desede. 284.

Lectio iii.

Hæc dicit Dóminus exercítuum: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portáte ligna, et ædificáte domum: et acceptábilis mihi erit, et glorificábor, dicit Dóminus. Respexístis ad ámplius, et ecce factum est minus: et intulístis in domum, et exsufflávi illud: quam ob causam, dicit Dóminus exercítuum? quia domus mea desérta est, et vos festinátis unusquisque in domum suam. Propter hoc super vos prohibiti sunt cœli ne darent rorem, et terra prohibita est ne daret germen suum.

R. Aspice Dñe, quia. 284.

Feria Sexta.

Incipit Zachariás Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

In mense octávo in anno secúndo Darii regis, factum est verbum Dómini ad Zachariám, filium Barachíæ filii Addo, prophétam, dicens: Irátus est Dóminus super patres vestros iracúndia. Et dices ad eos: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertimini ad me, ait Dóminus exercítuum: et convértar ad vos, dicit Dóminus exercítuum.

R. Super muros. 284.

Lectio ii.

Ne sitis sicut patres vestri, ad quos clamábant Prophétæ prióres, dicétes: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Convertimini de viis vestris malis, et de cogitationibus vestris péssimis: et non audiérunt, neque attendérunt ad me, dicit Dóminus. Patres vestri ubi sunt? et prophétæ numquid in sempitérnum vivent?

R. Muro tuo. 285.

Lectio iii.

Verúmtamen verba mea, et legítima mea, quæ mandávi servis meis prophétis, numquid non comprehendérunt patres vestros, et convérsi sunt, et

dixerunt: Sicut cogitavit Dóminus exercítuum fácere nobis secúndum vias nostras, et secúndum adinventiões nostras fecit nobis.

R. Sustinúimus. 285.

S a b b a t o.

Incipit Malachías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Onus verbi Dómini ad Israël in manu Malachíæ. Diléxi vos, dicit Dóminus, et dixístis: In quo dilexísti nos? Nonne frater erat Esau Jacob, dicit Dóminus, et diléxi Jacob, Esau autem ódio hábui? et pósui montes ejus in solitúdinem, et hæreditátem ejus in dracones déserti. Quod si díxerit Idu-mæa: Destrúcti sumus, sed reverténtes ædificábimus quæ destrúcta sunt: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Isti ædificábunt, et ego destruam: et vocabúntur términi impietátis, et pópulus, cui irátus est Dóminus usque in ætérnum.

R. Laudábilis. 285.

Lectio ii.

Et óculi vestri vidébunt: et vos dicétis: Magnificétur Dóminus super términum Israël. Fílius honorat patrem, et servus dóminum suum: si ergo Pa-

ter ego sum, ubi est honor meus? et si Dóminus ego sum, ubi est timor meus, dicit Dóminus exercítuum? ad vos, o sacerdótes, qui despícitis nomen meum, et dixístis: In quo despéximus nomen tuum? Offértis super altáre meum panem pollútum, et dicitis: In quo pollúimus te? In eo quod dicitis: Mensa Dómini despécta est.

R. Angústia. 261.

Lectio iii.

Si offerátis cæcum ad immolándum, nonne malum est? et si offerátis claudum, et lánguidum, nonne malum est? offer illud duci tuo, si placúerit ei, aut si suscéperit fáciem tuam, dicit Dóminus exercítuum. Et nunc déprecámini vultum Dei ut misereátur vestri (de manu enim vestra factum est hoc) si quómodo suscípiat fácies vestras, dicit Dóminus exercítuum. Quis est in vobis, qui claudat óstia, et incéndat altáre meum grátuito? non est mihi volúntas in vobis, dicit Dóminus exercítuum: et munus non suscípiam de manu vestra. Ab ortu enim solis usque ad occásum, magnum est nomen meum in Géntibus, et in omni loco sacrificátur, et offértur nó-

mini meo oblátio munda:
quia magnum est nomen
meum in Géntibus, dicit
Dóminus exercítuum.

R. Misit Dóminus. 261.

Sabbato
ante Dominicam I. Adventus.

Ad Vesperas.

Ant. et Ps. de Psalterio. 159.

Capitulum. Rom. 13. d.

Fratres: Hora est jam
nos de somno súrgere.
Nunc enim própior est no-
stra salus, quam cum cre-
dídimus. **R.** Deo grátias.

Hymnus.

Creátor alme síderum,
Ætérna lux credéntium,
Jesu Redémptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Qui dáemonis ne fraudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Comúne qui mundi nefas
Ut expiáres; ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat:

Et cóelites et inferi
Treménte curvántur genu.

Te deprecámur últimæ
Magnum diéi Júdicem,
Armis supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Roráte cœli désuper,
et nubes pluant justum.

R. Aperiátur terra, et gér-
minet Salvatórem.

Ad Magnif. Ant. Ecce
nomen Dómini * venit de
longínquo, et cláritas ejus
replet orbem terrárum.

Oratio.

Excita, quæsumus Dó-
mine, poténtiam tuam,
et veni: ut ab imminénti-
bus peccatórum nostrórum
perículis, te mereámur pro-
tegénte éripi, te liberánte
salvári: Qui vivis et regnas
cum Deo Patre.

Commem. seu Suffragia San-
ctorum non fiunt per totum Ad-
vent., etiam in Officio de Sanctis,
nec de Cruce in feriali Officio.

Hydria farinæ non deficiet, nec

lecythus olei ... III. Reg. 17, 14.

Illi offerebant vasa, et illa in-

fundebat. Cumque.. IV. Reg. 4, 5.

HOMILIÆ ET ORATIONES IN DOMINICIS

PER ORDINEM DISPOSITÆ

AB UNDECIMA POST PENTECOSTEN USQUE AD ADVENTUM.

Dominica XI. post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens sem-
pitérne Deus, qui
abundántia pie-
tátis tuæ, et mé-
rita súpplicum excédis et
vota: effúnde super nos mi-
sericórdiam tuam; ut dimít-
tas quæ consciéntia métuit,
et adjicias quod orátio non
præsúmit. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 7.d.

In illo témpore: Exiens
Jesus de fínibus Tyri,
venit per Sidónem ad ma-
re Galilææ, inter médios fi-
nes Decapóleos. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii
Papæ.

Homilia 10. liber 1. in Ezech.,
ante medium.

Quid est, quod créa-
tor ómnium Deus,
cum surdum et mu-
tum sanáre voluísset, in
aures illíus suos dígitos mi-
sit, et éxspuens linguam

ejus tégit? Quid per dígi-
tos Redemptóris, nisi dona
sancti Spíritus designán-
tur? Unde cum in álio loco
ejecísset dæmónium, dixit:
Si in dígitó Dei ejício dæ-
mónia, profécto pervénit
in vos regnum Dei. Qua
de re per Evangelístam
álium dixísse describitur:
Si ego in Spíritu Dei ejício
dæmones, ígitur pervénit
in vos regnum Dei. Ex
quo utróque loco collígi-
tur, quia dígitus Spíritus
vocátur. Dígitos ergo in
aurículas mittere, est per
dona Spíritus sancti men-
tem surdi ad obediéndum
aperíre.

Lectio viii.

Quid est vero, quod éx-
spuens linguam ejus té-
git? Salíva nobis est ex
ore Redemptóris, accépta
sapiéntia in elóquio divíno.
Salíva quippe ex cápite dé-
fluit in oré. Ea ergo sapi-
éntia, quæ ipse est, dum
lingua nostra tángitur, mox
ad prædicatiónis verba for-
mátur. Qui suspíciens in

coelum, ingémuit: non quod ipse necessariū gémítum habéret, qui dabat quod postulábat: sed nos ad eum gémere, qui cœlo præsidet, dócuit: ut et aures nostræ per donum Spíritus sancti aperíri, et lingua per salivam oris, id est, per sciéntiam divínæ locutiónis, solvi débeat ad verba prædicatiónis.

Lectio ix.

Cui mox, Ephphetha, id est, Adaperíre dicitur: et statim apértæ sunt aures ejus, et solútum est vñculum linguæ ejus. Qua in re notándum est, quia propter clausas aures dictum est, adaperíre. Sed cui aures cordis ad obediéndum apértæ fúerint, ex subsequénti procul dúbio étiam linguæ ejus vñculum solvitur: ut bona quæ ipse fécerit, étiam faciéndã aliis loquátur. Ubi bene additur: Et loquebátur recte. Ille enim recte loquitur, qui prius obediéndõ fécerit, quæ loquéndõ admonet esse faciéndã.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Cum transisset Dóminus * fines Tyri, surdos fecit audíre, et mutos loqui.

V. Dóminus regnávít, decórem índuit. **R.** Índuit

Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Bene ómnia fecit, * et surdos fecit audíre, et mutos loqui.

V. Dirigátur Dómine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica XII. post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, de cujus múnere venit, ut tibi a fidélibus tuis digne et laudábíliter serviátur: tribue quæsumus nobis; ut ad promissiões tuas sine offensiõe currámus. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis. Dico enim vobis, quod multi prophétæ et reges voluerunt vidére quæ vos vidétis, et non vidérunt. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 3. cap. 43. in Lucæ 10.

on óculi scribárum et pharisæórum, qui corpus tantum Dómini vidére; sed illi beátí

óculi, qui ejus possunt cognoscere sacramenta, de quibus dicitur: Et revelasti ea párvulis. Beáti óculi párvulorum, quibus et se et Patrem Fílius reveláre dignátur. Abraham exsultávit ut vidéret diem Christi: et vidit, et gávísus est. Isaías quoque, et Michæas, et multi álíi prophétæ vidérunt glóriam Dómini: qui et propterea Vidéntes sunt appelláti: sed hi omnes a longe aspiciéntes et salutántes, per spéculum et in ænigmate vidérunt.

Lectio viii.

Apóstoli autem in præsentiárum habéntes Dóminum, convescentésque ei, et quacúmque voluissent interrogándo discéntes, nequáquam per Angelos, aut várias visiónum spécies opus habébant docéri. Quos vero Lucas multos prophétas et reges dicit, Matthæus apértius prophétas et justos appellat. Ipsi sunt enim reges magni: quia tentatiónum suárum mótibz non consentiéndó succumbere, sed regéndó præesse novérunt.

Lectio ix.

Et ecce quidam legisperítus surréxit, tentans eum, et dicens: Magíster,

quid faciéndó vitam ætérnam possidébo? Legisperítus, qui de vita ætérna Dóminum tentans intérogat, occasiódinem, ut reor, tentándi de ipsis Dómini sermónibus sumpsit, ubi ait: Gaudéte autem quod nómina vestra scripta sunt in cœlis. Sed ipsa sua tentatióne declárat, quam vera sit illa Dómini conféssio, qua Patri lóquitur: Quod abscondisti hæc a sapiéntibus et prudéntibus, et revelasti ea párvulis.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Magíster * quid faciéndó vitam ætérnam possidébo? at ille dixit ad eum: In lege quid scriptum est? quómodo legis? Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

V. Dóminus regnávit, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Homo quidam * descendébat ab Jerúsalem in Jéricho, et incidit in latrónes: qui étiam despoliavérunt eum, et plagis impóstitis abiérunt, semivívo relicto.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica XIII. post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, da nobis fidei, spei, et caritátis augméntum: et ut mereámur ásequi quod promíttis; fac nos amáre quod præcipis. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 17. c.

In illo témpore: Dum iret Jesus in Jerúsalem, transibat per médiam Samariám, et Galilæam. Et cum ingrederétur quoddam castéllum, occurrérunt ei decem viri leprósi. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. quæst. Evang. cap. 40.

De decem leprósis, quos Dóminus ita mundávit, cum ait: **Ite**, osténdite vos sacerdótibus; quæri potest, cur eos ad sacerdótes míserit, ut cum irent, mundaréntur. Nullum enim eórum, quibus hæc corporália benefícia præstitit, invenítur misísse ad sacerdótes, nisi leprósos. Nam et illum a lepra mundáverat, cui dixit: **Vade**, osténde te sacerdótibus, et offer pro te

sacrificíum, quod præcépit Móyses, in testimónium illis. Quæréndum ígitur est: quid ipsa lepra significet: non enim sanáti, sed mundáti dicúntur, qui ea caruerunt. Colóris quippe vítiū est, non valetúdinis, aut integritátis sénsuum atque membrórum.

Lectio viii.

Leprósi ergo non absúrde intélligi possunt, qui sciéntiam veræ fidei non habéntes, várias doctrínas profiténtur erróris. Non enim abscondunt imperítiā suā: sed pro summa perítiā próferunt in lucem, et jactántia sermónis osténtant. Nulla porro falsa doctrína est, quæ non áliqua vera intermísceat. Vera ergo falsis inordináte permíxta, in una disputatióne vel narratióne hómīnis, tamquam in uníus corpōis colóre apparéntia, significant lepram, tamquam veris falsisque colórum fucis humana corpōra variántem atque maculántem.

Lectio ix.

Hi autem tam vitándi sunt Ecclésiæ, ut si fieri potest, lóngius remóti, magno clamóre Christum interpéllent: sicut isti decem stetérunt a longē, et levavérunt vocem; dicén-

tes: Jesu præceptor, miserere nostri. Nam et quod præceptorem vocant, quo nomine nescio utrum quisquam Dominum interpellaverit pro medicina corporali; satis puto significare, lepram falsam esse doctrinam, quam bonus præceptor abstergit.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Ant. Cum transiret Jesus * quoddam castellum, occurrerunt ei decem viri leprosi: qui steterunt a longe, et levaverunt vocem, dicentes: Jesu præceptor, miserere nostri.

℣. Dominus regnavit, decorem induit. **℞.** Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Ant. Unus autem * ex illis, ut vidit quod mundatus est, regressus est cum magna voce magnificans Deum, allelúja.

℣. Dirigatur Domine oratio mea. **℞.** Sicut incensum in conspectu tuo.

~~~~~

Dominica XIV. post Pentecosten.

Oratio.

Custodi Domine, quæsumus, Ecclesiam tuam propitiatione perpétua: et quia sine te labitur humana mortalitas; tuis semper

auxiliis et abstrahatur a noxiis, et ad salutaria dirigatur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Nemo potest duobus dominis servire. Et reliqua.

**Homilia sancti Augustini
Episcopi.**

**Lib. 2. de Sermone Domini
in monte, cap. 14.**

Nemo potest duobus dominis servire. Ad hanc ipsam intentionem referendum est quod consequenter exponit, dicens: Aut enim unum odio habebit, et alterum diliget: aut alterum patietur, et alterum contemnet. Quæ verba diligenter consideranda sunt: nam, qui sint duo domini, deinceps ostendit, cum dicit: Non potestis Deo servire, et mammonæ. Mammona apud Hebræos divitiæ appellari dicuntur. Congruit et Punicum nomen: nam lucrum Púnice mammon dicitur.

Lectio viii.

Sed qui servit mammonæ, illi utique servit, qui rebus istis terrenis merito suæ perversitatis præpositus, magistratus hujus

sæculi a Dño dicitur. Aut enim unum odio habebit homo, et alterum diligit, id est, Deum: aut alterum patietur, et alterum contemnet. Patietur enim durum et perniciosum dominum, quisquis servit mammonæ: sua enim cupiditate implicatus, subditur diabolo, et non eum diligit. Quis enim est qui diligat diabolum? sed tamen patitur.

Lectio ix.

Ideo, inquit, dico vobis, non habere sollicitudinem animæ vestræ quid edatis, neque corpori vestro quid induatis: ne forte, quamvis jam superflua non quærantur, propter ipsa necessaria cor duplicetur, et ad ipsa conquærenda, nostra detorqueatur intentio; cum aliquid quasi misericorditer operamur: id est, ut cum consulere alicui videri volumus, nostrum emolumentum ibi potius, quam illius utilitatem attendamus; et ideo nobis non videamur peccare, quia non superflua, sed necessaria sunt, quæ consequi volumus.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Ant. Nolite solliciti esse, * dicentes: Quid manducabimus, aut quid bibemus? scit enim

Pater vester, quid vobis necesse sit, allelûja.

V. Dominus regnavit, decorem induit. **R.** Induit Dominus fortitudinem, et præcinxit se virtute.

Ad Magnif. Ant. Quærite, primum * regnum Dei et iustitiam ejus, et hæc omnia adjicientur vobis, allelûja.

V. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Dominica XV. post Pentecosten.

Oratio.

Ecclésiā tuā Domine miseratio continuata mundet et muniat: et quia sine te non potest salva consistere; tuo semper munere gubernetur. Per Dñm.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 7. b.

In illo tempore: Ibat Jesus in civitatem, quæ vocatur Naïm: et ibant cum eo discipuli ejus, et turba copiosa. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Serm. 44. de Verbis Dñi, circa init.

De juvene illo resuscitato gavisā est mater vidua: de hominibus in spiritu quotidie suscitatis gaudet mater

Ecclésia. Ille quidem mórtuus erat córpore: illi autem mente. Illíus mors visibilis visibíliter plangebátur: illórum mors invisibilis nec quærebátur, nec videbátur. Quæsívit ille, qui nóverat mórtuos. Ille solus nóverat mórtuos, qui póterat fácere vivos. Nisi enim ad mórtuos suscitándos venísset, Apóstolus non diceret: Surge, qui dormis, et exsúrge a mórtuis, et illuminábit te Christus.

Lectio viii.

Tres autem mórtuos invenimus a Dómino resuscitátos visibíliter, mília invisibíliter. Quot autem mórtuos visibíliter suscitáverit, quis novit? Non enim ómnia, quæ fecit, scripta sunt. Joánnes hoc dixit: Multa ália fecit Jesus: quæ si scripta essent, árbitor totum mundum non posse libros cápere. Multi ergo sunt álii sine dúbio suscitáti, sed non tres frustra commemoráti. Dóminus enim noster Jesus Christus ea quæ faciébat corporáliter, étiam spiritaliter volébat intélligi. Neque enim tantum mirácula propter mirácula faciébat: sed ut illa, quæ faciébat, mira essent vidéntibus, vera essent intelligéntibus.

Lectio ix.

Quemádmódum qui videt lítebras in códice óptime scripto, et non novit légere, laudat quidem antiquárii manum, admirans ápicum pulchritúdinem: sed quid sibi velint, quid índicent illi ápices, nescit, et est óculis laudátor, mente non cógnitor. Alius autem et laudat artificium, et capit intelléctum: ille úti que, qui non solum vidére quod commúne est ómnibus, potest, sed étiam légere; quod qui non dídicit, non potest. Ita qui vidérunt Christi mirácula, et non intellexérunt quid sibi vellent, et quid intelligéntibus quodámmodo innúerent, miráti sunt tantum quia facta sunt: álii vero et facta miráti, et intellécta assecúti. Tales nos in schola Christi esse debémus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Ibat Jesus * in civitátem quæ vocátur Naím: et ecce defúnctus efferebátur fílius únicus matris suæ.

℣. Dóminus regnávit. 304.

Ad Magnif. Ant. Prophéta magnus * surréxit in nobis, et quia Deus visitávit plebem suam.

℣. Dirigátur Dñe. 304.

Dominica XVI. post Pentecosten.

Oratio.

Tua nos, quæsumus Dómine, grátia semper et prævéniat et sequátur: ac bonis opéribus júgiter præstet esse inténtos. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 14.

In illo témpore: Cum intráret Jesus in domum cujúsdam principis pharisæorum sábbato manducáre panem, et ipsi observábant eum. Et ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii
Epíscopi.

Liber 7. in Lucæ cap. 14.

Curátur hydrópicus, in quo fluxus carnis exúberans animæ gravábat officia, spíritus extinguébat ardórem. Deinde docétur humílitas, dum in illo convívio nuptiáli appeténtia loci superiórís arcétur: cleménter tamen, ut persuásio humanitátis asperitátem coërcitiónis exclúderet, rátio profícere ad persuasiónis efféctum, et corréctio emendáret afféctum. Huic quasi próxi-

mo límine humánitas copulátur: quæ ita Domínicæ senténtiæ definitióne distinguitur, si in paúperes et débiles conferátur: nam hospitálem esse remunera-túris, afféctus avaritíæ est.

Lectio viii.

Postrémo jam quasi eméritæ militíæ viro contemnendárum stipéndium præscribitur facultátum: quod neque ille, qui stúdiis inténtus inferióribus possessiones sibi terrénas coémit, regnum cœli possit adipísci, cum Dóminus dicat: Vende ómnia tua, et séquere me: nec ille, qui emit boves: cum Eliséus occíderit, et pópulo diviserit quos habébat: et ille qui duxit uxórem, cógitet quæ mundi sunt, non quæ Dei. Non quo conjúgium reprehendátur, sed quia ad majórem honórem vocétur intégritas: quóniam múlíer innúpta et vídua cógitat quæ sunt Domíni, ut sit sancta córpore et spíritu.

Lectio ix.

Sed ut in grátiam, ut supra cum víduis, ita nunc étiam cum conjúgibus revertámur: non refúgimus opinióem, quam sequúntur plerique, ut tria génera hóminum a consórtio ma-

gnæ illius cœnæ æstimemus exclúdi: Gentilium, Judæorum, Hæreticorum. Et ideo Apóstolus avaritiam dixit esse fugiendam: ne impediti more Gentili, iniquitate, malitia, impudicitia, avaritia, ad regnum Christi pervenire nequeamus. Omnis enim immundus, aut avárus, quod est idolórum sérvitus, non habet hæreditatem in regno Christi et Dei.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Ant. Cum intráret * Jesus in domum cujúsdam principis pharisæorum sábbato manducáre panem: ecce homo quidam hydrópicus erat ante illum: ipse vero apprehensum sanávit eum, ac dimisit.

Y. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Cum vocátus fúeris * ad núptias, recúmbe in novíssimo loco; ut dicat tibi qui te invitávit: Amíce, ascénde supérius; et erit tibi glória coram simul discumbéntibus, allelúja.

Y. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica XVII. post Pentecosten.

Oratio.

Da, quæsumus Dómine, pópulo tuo diabólica vitáre contágia: et te solum Deum pura mente sectári. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. d.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi: et interrogávit eum unus ex eis legis doctor, tentans eum: Magíster, quod est mandátum magnum in lege? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 72. in Matthæum.

Sadducæis confúsus, pharisæi rursus aggređiúntur: cumque quiescere oportéret, decertáre voluérunt: et legis perítiam profiténtem præmittunt, non discere, sed tentáre cupiéntes: ac ita interrogant: Quodnam primum mandátum in lege sit. Nam cum primum illud sit, Díliges Dóminum Deum tuum: putántes causas sibi allatúrum ad mandátum hoc corrigéndum, áliquíd addéndo, quóniam Deum se faciébat, hoc modo in-

térrogant. Quid ígitur Christus? Ut osténdat idcirco ad hæc eos devenísse, quia nulla in eis esset cáritas, sed invidiæ livóre tabéscerent: Díliges, inquit, Dóminum Deum tuum: hoc primum et magnum mandátum est. Secúndum autem símile huic: Díliges próximum tuum sicut teípsum.

Lectio viii.

Quamóbrem símile est huic? quóniam hoc illud indúcit, et ab illo rursus munítur. Quicúmque enim male agit, ódio habet lucem, et non venit ad lucem. Et rursus: Dixit insípiens in corde suo, Non est Deus. Deínde séquitur: Corrupti sunt, et abominábiles facti sunt in stúdiis suis. Et íterum: Radix ómnium malórum avarítia est: quam quidam appeténtes, erravérunt a fide. Et, Qui díligit me, mandáta mea servábit: quorum caput et radix est: Díliges Dóminum Deum tuum, et próximum tuum sicut teípsum.

Lectio ix.

Si ergo díligere Deum, díligere próximum est: (nam si díligis me, o Petre, inquit, pasce oves meas) si étiam diléctio próximi facit ut mandáta custódias:

mérito ait in his totam legem et Prophétas pendére. Et quemádmódum in superioribus, cum de resurrectione interrogarétur, plus dócuit quam tentántes petébant: sic in hoc loco de primo interrogátus mandáto, secúndum étiam non valde quam primum inférius, sponte áttulit: secúndum enim est primo símile. Ita occúlte insinuávit, ódio illos ad quæréndum incitári. Cáritas enim, inquit, non æmulátur.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Magíster, * quod est mandátum magnum in lege? Ait illi Jesus: Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, allelúja.

Y. Dóminus regnávít, decórem índuit. **R.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Quid vobis vidétur de Christo? * cujus fílius est? Dicunt ei omnes: David. Dicit eis Jesus: Quómodo David in spíritu vocat eum Dóminum, dicens: Dixit Dóminus Dómino meo: Sede a dextris meis?

Y. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsus in conspéctu tuo.

Dominica XVIII. post Pentecosten.

Oratio.

Dirigat corda nostra, quæsumus Dómine, tuæ miseratiónis operatio: quia tibi sine te placere non póssumus. Per Dóminum nostrum.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 9.

In illo témpore: Ascéndens Jesus in navículam, transfretávit, et venit in civitatem suam. Et réliqua.

Homília S. Petri Chrysólogi Epíscoli.

Sermone 50.

Christum in humánis áctibus divína gessisse mystéria, et in rebus visibílibus invisibília exercuisse negótia, léctio hodiérna monstrávit. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitatem suam. Nonne ipse est, qui fugátis flúctibus, maris profunda nudávit, ut Israëlíticus populus inter stupéntes undas sicco vestigio velut móntium cóncava pertransíret? Nonne hic est, qui Petri pédibus marinos vórtices inclinávit, ut iter lí-

quidum humánis gréssibus sólídum præbéret obsequium?

Lectio viii.

Et quid est, quod ipse sibi sic maris dénégat servitútem, ut brevíssimi lacus tránsitum sub mercéde náutica transfretáret? Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit. Et quid mirum, fratres? Christus venit suscípere infirmitates nostras, et suas nobis conférre virtútes: humána quærere, præstare divína: accípere injúrias, réddere dignitátes: ferre tædia, reférre sanitátes: quia medicus, qui non fert infirmitates, curáre nescit; et qui non fúerit cum infirmo infirmátus, infirmo non potest conférre sanitátem.

Lectio ix.

Christus ergo, si in suis mansísset virtútibus, commúne cum homínibus nil habéret: et nisi implésset carnis órđinem, carnis in illo esset otíosa, susceptio. Ascéndit, inquit, in navículam, et transfretávit, et venit in civitatem suam. Creátor rerum orbis Dóminus, posteáquam se propter nos nostra angustávit in carne, cœpit habére humánam pátriam, cœpit ci-

vitátis Judáicæ esse civis, paréntes habére cœpit paréntum ómnium ipse parens: ut invitáret amor, attráheret caritas, vincíret afféctio, suadéret humanitas, quos fugárat dominátio, metus dispérserat, fécerat vis potestátis extórres. **Te Deum.** 18.

Ad Bened. Ant. Dixit Dóminus * paralýtico: Confíde fili, remittúntur tibi peccáta tua.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Tulit ergo * paralýticus lectum suum, in quo jacébat, magnificans Deum: et omnis plebs, ut vidit, dedit laudem Deo.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incénsum in conspéctu tuo.

Dominica XIX. post Pentecosten.

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, unívrsa nobis adversántia propitiátus exclúde: ut mente et corpore páriter expediti, quæ tua sunt, liberis méntibus exsequámur. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

In illo témpore: Loquebátur Jesus princípibus sacerdotum et pharisæis in parábolis, dicens: Símile factum est regnum cœlór-um hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Et réliqua.

Homilia sancti Gregórii Papæ.

Homilia 38. in Evangelia, post initium.

Sæpe jam me dixisse mémini, quod plerúmque in sancto Evangélio regnum cœlór-um præsens Ecclésia nominátur: congregátio quippe justórum, regnum cœlór-um dicitur. Quia enim per Prophétam Dóminus dicit: Cœlum mihi sedes est: et Sálomon ait: Anima justí sedes sapiéntiæ: Paulus étiam dicit Christum Dei virtútem, et Dei sapiéntiam: líquido colligere debémus, quia si Deus sapiéntia, ánima autem justí, sedes sapiéntiæ, dum cœlum dicitur sedes Dei, cœlum ergo est ánima justí. Hinc per Psalmístam de sanctis prædicatóribus dicitur: Cœli enarrant glóriam Dei.

Lectio viii.

Regnum ergo cœlorum est Ecclesiâ justorum: quia dum eorum corda in terra nil ambiunt, per hoc quod ad supérna suspirant, jam in eis Dóminus quasi in cœlestibus regnat. Dicatur ergo: Simile est regnum cœlorum hómini regi, qui fecit núptias filio suo. Jam intélligit caritas vestra, quis est iste Rex Regis filii pater: ille nimirum, cui Psalmista ait: Deus iudícium tuum Regi da, et justítiam tuam filio Regis. Qui fecit núptias filio suo. Tunc enim Deus Pater Deo Fílio suo núptias fecit, quando hunc in útero Vírginis humanæ naturæ conjúnxit, quando Deum ante sæcula fieri voluit hóminem in fine sæculórum.

Lectio ix.

Sed quia ex duábus personis fieri solet ista nuptialis conjunctio; absit hoc ab intelléctibus nostris, ut personam Dei et hóminis Redemptóris nostri Jesu Christi, ex duábus personis credámus unítam. Ex duábus quippe, atque in duábus hunc natúris exsistere dicimus: sed ex duábus personis compósitum credi, ut nefas, vitámus.

Apértius ergo atque secúrius dici potest, quia in hoc Pater Regi Fílio núptias fecit, quo ei per incarnationis mystérium sanctam Ecclesiâ sociávit. Uterus autem Genitrícis Vírginis, hujus sponsi thálamus fuit. Unde et Psalmista dicit: In sole pósuit tabernáculum suum, et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Dícite invitátis: * Ecce prándium meum parávi, veníte ad núptias, allelúja.

℣. Dóminus regnávít. 310.

Ad Magnif. Ant. Intrávit autem Rex, * ut vidéret discumbéntes: et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli, et ait illi: Amice, quómodo huc intrásti, non habens vestem nuptiálem?

℣. Dirigátur Dómine. 310.

Dominica XX.

post Pentecosten.

Oratio.

Largíre, quæsumus Dómine, fidélibus tuis indulgéntiam placátus, et pacem: ut páriter ab ómnibus mundéntur offénsis, et secúra tibi mente deserviant. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 4. f.

In illo témpore: Erat quídam régulus, cujus fílius infirmabáthur Caphárnaum. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homilia 28. in Evangelia.

Léctio sancti Evangé-
líi, quam modo, fra-
tres, audístis, expo-
sitióne non indiget: sed
ne hanc táciti præteriísse
videámur, exhortándo pó-
tius, quam exponéndo in
ea áliquíd loquámur. Hoc
autem nobis solúmmodo
de expositiόne vídeo esse
requiréndum, cur is, qui
ad salútem fílio peténdam
vénerat, audívit: Nisi signa
et prodígia vidéritis, non
créditis. Qui enim salútem
fílio quærébat, proculdú-
bio credébat: neque enim
ab eo quæreret salútem,
quem non créderet Salva-
tórem. Quare ergo dicitur:
Nisi signa et prodígia vi-
déritis, non créditis: qui
ante credidit, quam signa
vidéret?

Lectio viii.

Sed mementóte quid pé-
tiit: et apérte cognoscé-
tis, quia in fide dubitávit.
Popóscit namque, ut de-
scénderet et sanáret fílium

ejus. Corporálem ergo præ-
séntiam Dómini quærébat,
qui per spíritum nusquam
déerat. Minus itaque in il-
lum credidit, quem non pu-
távit posse salútem dare,
nisi præsens esset et cór-
pore. Si enim perfécte cre-
didisset, proculdúbio sci-
ret, quia non esset locus
ubi non esset Deus.

Lectio ix.

Ex magna ergo parte dif-
físus est, qui virtútem
non dedit majestáti, sed
præséntiæ corporáli. Salú-
tem itaque fílio pétiit, et
tamen in fide dubitávit:
quia eum ad quem vénerat,
et poténtem ad curándum
credidit, et tamen moriénti
fílio esse abséntem putávit.
Sed Dóminus, qui rogá-
tur ut vadat; quia non desit
ubi invitá-
tur, indicat: solo
jussu salútem réddidit, qui
voluntáte ómnia creávit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Erat qui-
dam régulus, * cujus fílius
infirmabáthur Caphárnaum:
hic cum audísset quod Je-
sus veníret in Galiléam,
rogábat eum, ut sanáret fí-
lium ejus.

V. Dóminus regnávit, de-
córem induit. **R.** Induit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Cognóvit autem pater, * quia illa hora erat, in qua dixit Jesus: Fílius tuus vivit: et crédidit ipse, et domus ejus tota.

V. Dirigátur Dómine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Dominica XXI.

post Pentecosten.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, continúa pietáte custódi: ut a cunctis adversitatibus te protegente sit líbera; et in bonis áctibus tuo nómini sit devóta. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Assimilátum est regnum cœlórum hómini regi, qui vóluit ratió-nem pónere cum servis suis. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. Coñ. in cap. 18. Matth.

Familiáre est Syris, et máxime Palæstínis, ad omnem sermónem suum parábulas júngere: ut quod per simplex præcéptum tenéri ab auditóribus non potest, per si-

militúdinem exémploque teneátur. Præcépit itaque Dóminus Petro sub comparatióne regis et dómíni, et servi, qui débitor decem míllium talentórum a dómíno rogans véniam impetráverat, ut ipse quoque dimíttat consérvis suis minóra peccántibus. Si enim ille rex et dóminus servo debitóri decem míllia talentórum tam fá-cile dimísit: quanto magis servi consérvis suis debent minóra dimítttere?

Lectio viii.

Quod ut manifestius fiat, dicámus sub exémplo. Si quis nostrum commiserit adultérium, homicídium, sacrilégium; majóra crimína decem míllium talentórum rogántibus dimittúntur, si et ipsi dimíttant minóra peccántibus. Sin autem ob factam contuméliam simus implacábiles, et propter amárum verbum péripetes habeámus discórdias; nonne nobis vidémur recte redigéndi in cárce-rem, et sub exémplo óperis nostri hoc ágere, ut majórum nobis delictórum vénia non relaxétur?

Lectio ix.

Sic et Pater meus cœléstis faciet vobis, si non remisérítis unusquisque

fratri suo de córdibus vestris. Formidolósa sententia, si juxta nostram mentem sententia Dei fléctitur, atque mutátur: si parva frátribus non dimíttimus, magna nobis a Deo non dimitténtur. Et quia potest unusquisque dicere: Nihil hábeo contra eum, ipse novit, habet Deum júdicem; non mihi curæ est quid velit ágere, ego ignóvi ei: confirmat sententiam suam, et omnem simulatió-nem fictæ pacis evértit, dicens: Si non remiséritis unusquisque fratri suo de córdibus vestris.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Dixit autem * dóminus servo: Redde quod debes. Prócidens autem servus ille rogábat eum, dicens: Patiéntiam habe in me, et ómnia reddam tibi.

V. Dóminus regnávít, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Serve nequam, * omne débitum dimísi tibi, quóniam rogásti me: nonne ergo opóruit et te miseréri consérvui, sicut et ego tui misértus sum? allelúja.

V. Dirigátur Dómine orátio mea. **R.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica XXII.
post Pentecosten.

Oratio.

Deus, refúgium nostrum, et virtus: adésto piis Ecclésiæ tuæ précibus, auctor ipse pietátis, et præsta; ut quod fidéliter pétimus, effícaciter consequámur. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélíi secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22. b.

In illo témpore: Abeúntes pharisæi, consílium iníerunt ut cáperent Jesum in sermóne. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

In Comment. in Matth. can. 23.

Frequénter pharisæi comóventur, et occasiódinem insimulándi eum habére ex præterítis non possunt. Cádere enim vítium in gesta ejus et dicta non póterat: sed de malítiæ afféctu, in omnem se inquisitió-nem reperiúndæ accusatió-nis exténdunt. Namque a sáculi vítiis, atque a superstitionibus humanárum religió-num, univérsos ad spem regni cœléstis vocábat. Igitur an

violáret sáculi potestátem, de propósitæ interrogatiónis conditióne perténtant: an vidélicet reddi tribútum Cæsari oportéret.

Lectio viii.

Qui intérna cognitiónum secréta cognóscens (Deus enim nihil eórum quæ intra hóminem sunt absconsa, non speculátur) afférri sibi denárium jussit, et quæsívit cujus et inscriptio esset et forma. Pharisæi respondérunt: Cæsaris eam esse. Quibus ait: Cæsari redhibénda esse, quæ Cæsaris sunt: Deo autem reddénda esse, quæ Dei sunt. O plenam miráculi responsiõem, et perféctam dicti cœléstis absolutiõem! Ita ómnia inter contéptum sáculi, et contuméliam lædéndi Cæsaris temperávit, ut curis ómnibus et officiis humánis devótas Deo mentes absolveret, cum Cæsari quæ ejus essent, reddénda decérnit.

Lectio ix.

Si enim nihil ejus penes nos reséderit, conditióne reddéndi ei quæ sua sunt, non tenébimur. Porro autem si rebus illíus incubámus, si jure potestátis ejus útimur, et nos tamquam mercenários aliéni patrimoníi procuratióni

subjícimus: extra querélam injúriæ est, Cæsari redhibéri quod Cæsaris est; Deo autem quæ ejus sunt própria, réddere nos oportére, corpus, ánimam, voluntátem. Ab eo enim hæc profécta atque aucta retinémus: proinde condignum est, ut ei se totum reddant, cui debére se récolunt et originem et proféctum. **Te Deum. 18.**

Ad Bened. Ant. Magíster, * scimus quia verax es, et viam Dei in veritaté doces, allelúja.

Y. Dóminus regnávit. 314.

Ad Magnif. Ant. Réddite ergo * quæ sunt Cæsaris, Cæsari: et quæ sunt Dei, Deo, allelúja.

Y. Dirigátur Dómine. 314.

Si sequens Dominica fuerit ultima post Pentecosten, ejus loco ponitur xxiv. ut infra 322. et Officium hujus Domin. ponitur in Sabbato præcedenti, non impedito festo novem Lectionum, alioquin Feria vi., vel alia similiter non impedita.

Dominica XXIII. post Pentecosten.

Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, tuórum delícta populórum: ut a peccatórum néxibus, quæ pro nostra fragilitáte contráxi-

mus, tua benignitate liberemur. Per Dominum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 9. c.

In illo tempore: Loquente Jesu ad turbas, ecce princeps unus accessit, et adorabat eum, dicens: Domine, filia mea modo defuncta est. Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. I. Comment. in cap. 9. Matthaei.

Octavum signum est, in quo princeps suscitari postulat filiam suam, nolens de mysterio verae circumcisionis excludi; sed subintrat mulier sanguine fluens, et octavo sanatur loco; ut principis filia de hoc exclusa numero, veniat ad nonum, juxta illud quod in Psalmis dicitur: Aethiopia praeveniet manus ejus Deo: et, Cum intraverit plenitudo Gentium, tunc omnis Israel salvus fiet.

Lectio viii.

Et ecce mulier, quae sanguinis fluxum patiebatur duodecim annis, accessit retro, et tetigit fimbriam vestimenti ejus. In Evangelio secundum Lucam scribitur, quod prin-

cipis filia duodecim annos haberet aetatis. Nota ergo, quod eo tempore haec mulier, id est, Gentium populus coeperit aegrotare, quo genus Judaeorum crediderat. Nisi enim ex comparatione virtutum, vitium non ostenditur.

Lectio ix.

Haec autem mulier sanguine fluens, non in domo, non in urbe accedit ad Dominum, quia juxta legem urbibus excluderetur: sed in itinere ambulante Domino; ut dum pergit ad aliam, alia curaretur. Unde dicunt et Apostoli: Vobis quidem oportebat praedicari verbum Dei: sed quoniam vos judicastis indignos salute, transgredimur ad Gentes.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Ant. Dicebat enim * intra se: Si tetigero fimbriam vestimenti ejus tantum, salva ero.

V. Dominus regnavit, decorem induit. **R.** Induit Dominus fortitudinem, et praecinxit se virtute.

Ad Magnif. Ant. At Jesus conversus, * et videns eam, dixit: Confide filia, fides tua te salvam fecit, alleluja.

V. Dirigatur Domine oratio mea. **R.** Sicut incensum in conspectu tuo.

Dominicæ post Pentecosten non possunt esse pauciores xxiii, neque plures xxviii. Cum autem fuerint plures viginti quatuor, tunc post xxiii. Dominicam resumuntur, quæ eo anno superfuerunt post Epiphaniam, quoad Orationem, Homiliam, et Antiphonas ad Benedictus, et Magnificat, hoc ordine.

Si Dominicæ post Pentecosten fuerint xxv, Dominica xxiv. post Pentecosten erit quæ est vi. post Epiphaniam.

Si fuerint xxvi, Dominica xxiv. erit quæ est v. post Epiphaniam, et xxv. quæ est vi.

Si fuerint xxvii, Dominica xxiv. erit quæ est iv. post Epiphaniam, xxv. erit v. et xxvi. erit vi.

Si fuerint xxviii, Dominica xxiv. erit quæ est iii. post Epiphaniam, xxv. erit iv. et xxvi. erit v. et xxvii. erit vi. et ultimo loco semper ponitur, quæ sequitur hic in ordine xxiv.

Dominica III.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Omnipotens sempitærne Deus, infirmitatem nostram propitius respice: atque ad protegendum nos, dexteram tuæ majestatis extendere. Per Dóminum.

Lectio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 8.

In illo témpore: Cum descendisset Jesus de monte, secútæ sunt eum turbæ multæ; et ecce leprósus vé-

niens, adorábat eum. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in c. 8. Matth.

De monte Dómino descendente, occurrunt turbæ, quia ad altióra ascendere non valuerunt. Et primus ei occurrir leprósus: necdum enim póterat cum lepra tam multiplicem in monte Salvatóris audire sermónem. Et notándum, quod hic primus speciáliter curátus sit: secúndo, puer centuriónis: tértio, socrus Petri fébriens in Capharnaum: quarto loco, qui obláti sunt ei a dæmónio vexáti: quorum spíritus verbo ejiciébat, quando et omnes male habéntes curávit.

Lectio viii.

Et ecce leprósus véniens adorábat eum, dicens. Recte post prædicationem atque doctrinam signi offértur occasio, ut per virtutem miraculi præteritus apud audiéntes sermo firmétur. Dómine, si vis, potes me mundáre. Qui voluntátem rogat, de virtute non dúbitat. Et extendens Jesus manum, tétigit eum, dicens: Volo, mundáre. Extendente manum Dómino,

statim lepra fugit. Simul-
que considera, quam hú-
milis et sine jactántia re-
spónsio. Ille díxerat, Si vis:
Dóminus respóndit, Volo.
Ille præmiserat, Potes me
mundáre: Dóminus jungit,
et dicit, Mundáre. Non
ergo, ut plerique Latinó-
rum putant, jungéndum est
et legéndum, Volo mundá-
re: sed separátim, ut pri-
mum dicat, Volo: deinde
imperet, Mundáre.

Lectio ix.

Et ait illi Jesus: Vide,
némini díxeris. Et re-
véra quid erat necesse ut
sermóne jactáret, quod cór-
pore præferébat? Sed vade,
osténde te sacerdóti. Várias
ob causas mittit eum ad
sacerdótem: primum pro-
pter humilitátem, ut sacer-
dótibus deférre honórem
videátur. Erat enim lege
præcéptum, ut qui mun-
dáti fúerant a lepra, offér-
rent múnera sacerdótibus.
Deinde ut mundátum vi-
déntes leprósum, aut cré-
derent Salvatóri, aut non
créderent: si créderent,
salvaréntur: si non créde-
rent, inexcusábiles forent.
Et simul, ne, quod in eo
sæpissime criminabántur,
legem viderétur infringere.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Cum de-
scendisset * Jesus de mon-
te, ecce leprósus véniens
adorábat eum, dicens: Dó-
mine, si vis, potes me mun-
dáre; et exténdens ma-
num, tétigit eum, dicens:
Volo, mundáre.

℣. Dóminus regnávít, de-
córem índuit. **℞.** Índuit
Dóminus fortitúdinem, et
præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Dómine,
* si vis, potes me mundáre:
et ait Jesus: Volo, mundáre.

℣. Dirigátur Dómine o-
rátio mea. **℞.** Sicut incén-
sum in conspéctu tuo.

Dominica IV.

quæ superfuit post Epiph.

Oratio.

Deus, qui nos in tantis
perículis constitútos,
pro húmana scis fragilitáte
non posse subsistere: da
nobis salútem mentis et
córpore; ut ea, quæ pro
peccátis nostris pátimur, te
adjuvánte, vincámus. Per
Dóminum.

**Lectio sancti Evangélíi se-
cúndum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. 8. c.

In illo témpore: Ascen-
dente Jesu in navícu-
lam, secúti sunt eum discí-
puli ejus: et ecce motus
magnus factus est in mari,

ita ut navícula operirétur flúctibus, ipse vero dormiébat. Et réliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in c. 8. Matth.

Quintum signum fecit, quando ascéndens navem de Capharnaum, ventis imperávit et mari. Sextum, quando in regione Gerasenórum dedit potestátem dæmónibus in porcos. Séptimum, quando ingrédiens civitátem suam, paralýticum secúndum curávit in léctulo. Primus enim paralýticus est puer centuriónis.

Lectio viii.

Ipse vero dormiébat, et accessérunt ad eum, et suscitavérunt eum, dicétes: Dómine, salva nos. Hujus signi typum in Jona légimus, quando, céteris periclitántibus, ipse secúrus est, et dormit, et suscitátur; et império ac sacraménto passiónis suæ liberat suscitántes. Tunc surgens imperávit ventis et mari. Ex hoc loco intelligimus quod omnes creatúræ sentiant Creatórem. Quas enim increpávit, et quibus imperávit, sentiunt imperántem: non erróre hæreticórum, qui ómnia

putant animántia; sed majestáte Conditóris, quæ apud nos insensibília, illi sensibília sunt.

Lectio ix.

Porro hómines miráti sunt, dicétes: Qualis est hic, quia venti et mare obédiunt ei? Non discípuli, sed nautæ et céteri, qui in navi erant, mirabántur. Sin autem quis contentióse volúerit, eos, qui mirabántur, fuisse discípulos, respondébit, recte hómines appellátos, qui necdum nóverant poténtiam Salvatóris.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Ascendénte Jesu * in navículam, ecce motus magnus factus est in mari: et suscitavérunt eum discípuli ejus, dicétes: Dómine, salva nos, perímus.

V. Dóminus regnávít. 318.

Ad Magnif. Ant. Dómine,* salva nos, perímus: impera, et fac Deus tranquillitátem.

V. Dirigátur Dómine. 318.

Dominica V.

quæ superfuit post Epiphan.

Oratio.

Famíliam tuam, quæsumus Dómine, continúa pietáte custódi: ut quæ in sola spe grátiae cœlestis inítitur, tua semper protectióne muniátur. Per Dñm.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. c.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile factum est regnum coelórum hómini qui seminávit bonum semen in agro suo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. quæst. Evang. in Matth. cap. 11., tom. 4.

Cum negligéntius ágerent præpósiti Ecclésiæ, aut cum dormitiónem mortis accíperent Apóstoli, venit diábolus, et superseminávit eos, quos malos fílios Dóminus interpretátur. Sed quæritur, utrum hæréfici sint, an malevivéntes cathólici. Possunt enim dici fílii mali étiam hæréfici, quia ex eódem Evangélíi sémíne, et Christi nómine procreáti, pravis opinióibus ad falsa dógmata convertúntur.

Lectio viii.

Sed quod dicit eos in médio trítici seminátos, quasi vidéntur illi significári, qui unius communionis sunt. Verúmtamen quóniam Dóminus agrum ipsum, non Ecclésiám, sed hunc mundum interpretátus est: bene intelligúntur

hæréfici, quia non societáte unius Ecclésiæ, vel unius fidei, sed societáte solius nóminis cristiáni in hoc mundo permiscéntur bonis. At illi qui in eádem fide mali sunt, pálea pótius quam zizánia reputántur: quia pálea étiam fundaméntum ipsum habet cum fruménto, radicémque commúnem.

Lectio ix.

In illa plane sagéna qua concludúntur et mali et boni pisces, non absúrde mali cathólici intelligúntur. Aliud est enim mare, quod magis mundum istum significat: áliud sagéna, quæ unius fidei, vel unius Ecclésiæ communionem vidétur osténdere. Inter hæréticos et malos cathólicos hoc ínterest, quod hæréfici falsa credunt: illi autem vera credéntes, non vivunt ita ut credunt.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Dómine, * nonne bonum semen seminásti in agro tuo? unde ergo habet zizánia? Et ait illis: Hoc fecit inimícus homo.

V. Dóminus regnávit, decórem induit. **R.** Induit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Colligite primum zizânia, * et alligáte ea in fascículos ad comburéndum: triticum autem congregáte in hórreum meum, dicit Dóminus.

℣. Dirigátur Dómine oratio mea. **℞.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica VI.

quæ superfuit post Epiphan.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut semper rationabilia meditantes, quæ tibi sunt plácita, et dictis exsequámur, et factis. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. d.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 2. Comm. in c. 13. Matth.

Regnum cœlórum prædicatio Evangélíi est, et notítia Scripturárum, quæ ducit ad vitam, et de qua dicitur ad Judæos: Auferétur a

vobis regnum Dei, et dabitur genti faciénti fructus ejus. Símile est ergo hujuscémodi regnum grano sinápis, quod accípiens homo seminávit in agro suo. Homo qui séminat in agro suo, a plerisque Salvátor intelligitur, quod in ánimis credéntium séminet: ab áliis ipse homo séminans in agro suo, hoc est in semetípso, et in corde suo.

Lectio viii.

Quis est iste qui séminat, nisi sensus noster, et ánimus, qui suscípiens granum prædicatiónis, et fovens seméntem, humóre fidei facit in agro sui pectoris pulluláre? Prædicatio Evangélíi mínima est ómnibus disciplinis. Ad primam quippe doctrínam, fidem non habet veritátis, hóminem Deum, Christum mórtuum, et scándalum crucis prædicans. Confer hujuscémodi doctrínam dogmátibus philosophórum, et libris eórum, et splendóri eloquéntiæ, et compositiōni sermónum: et vidébis quanto minor sit céteris semínibus seméntis Evangélíi.

Lectio ix.

Sed illa cum créverint, nihil mordax, nihil vívidum, nihil vitále demón-

strant: sed totum fláccidum marcidúmque et molítum ebúllit in ólera et in herbas, quæ cito aréscunt et córruunt. Hæc autem prædicatio, quæ parva videbátur in princípio, cum vel in ánima credéntis, vel in toto mundo sata fúerit, non exsúrgit in ólera, sed crescit in árborem: ita ut vólucres cœli (quas vel ánimas credéntium, vel fortitúdines, Dei servítio mancipátas, sentire debémus) véniant et hábitent in ramis ejus. Ramos puto evangélicæ árboris, quæ de grano sinápis créverit, dógmatum esse diversitatés, in quibus supradictárum vólucrum unaquæque requiescit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Símile est

* regnum cœlórum grano sinápis, quod mínimum est ómnibus semínibus: cum autem créverit, majus est ómnibus oléribus.

℣. Dóminus regnávit, decórem índuit. **℞.** Índuit Dóminus fortitúdinem, et præcínxit se virtúte.

Ad Magnif. Ant. Símile est * regnum cœlórum fermento, quod accéptum múlier abscondit in farínæ satis tribus, donec fermentátum est totum.

℣. Dirigátur Dómine orátio mea. **℞.** Sicut incensum in conspéctu tuo.

Dominica XXIV. et ultima post Pentecosten.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, tuórum fidélium voluntates: ut divíni óperis fructum propénsius exsequéntes; pietátis tuæ remédia majóra percípiant. Per Dóminum.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum vidéritis abominatióem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat. Et réliqua.

**Homília S. Hierónymi
Presbýteri.**

Lib. 4. Comm. in c. 24. Matth.

Quando ad intelligéntiam provocámur, mýsticum monstrátur esse quod dictum est. Légimus autem in Daniéle hoc modo: Et in dimídio hebdómadis auferétur sacrificium et libámina: et in templo abominatio desolatiónum erit, usque ad consummationem témporis, et consummatio dábitur su-

per solitudinem. De hoc et Apóstolus loquitur, quod homo iniquitátis, et adversarius elevándus sit contra omne quod dicitur Deus et colitur: ita ut aúdeat stare in templo Dei, et ostendere quod ipse sit Deus: cujus advéntus secúndum operatióem sátanæ destruat eos, et ad Dei solitudinem rédigat, qui se suscepérunt.

Lectio viii.

Potest autem simpliciter aut de Antichrísto accipi, aut de imágine Cæsaris, quam Pilátus pósuit in templo, aut de Adriáni equéstri státua, quæ in ipso sancto sanctórum loco usque in præsentem diem stetit. Abominátio quoque secúndum véterem scriptúram idólum nuncupátur: et idcirco ádditur, desolatiónis, quod in desoláto templo atque destrúcto idólum pósitum sit.

Lectio ix.

Abominátio desolatiónis intélligi potest et omne dogma perversum: quod cum vidérimus stare in loco sancto, hoc est in Ecclésia,

et se osténdere Deum: debemus fúgere de Judæa ad montes, hoc est, dimíssa occidenté lítera, et Judáica pravitate, appropinquáre móntibus ætérnis, de quibus illúminat mirabíliter Deus; et esse in tecto, et in dómate, quo non possint igníta diaboli jácula perveníre, nec descéndere et tóllere áliquíd de domo conversatiónis pristinæ, nec quærere quæ retrórsum sunt: sed magis sérere in agro spirituálium scripturárum, ut fructus capíamus ex eo: nec tóllere álteram túnica, quam Apóstoli habére prohibéntur.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Bened. Ant. Cum videritis * abominatióem desolatiónis, quæ dicta est a Daniéle Prophéta, stantem in loco sancto: qui legit, intélligat.

V. Dóminus regnávít. 322.

Ad Magnif. Ant. Amen dico vobis, * quia non præteríbit generátio hæc, donec ómnia fiant: cœlum et terra transíbunt, verba autem mea non transíbunt, dicit Dóminus.

V. Dirigátur Dómine. 322.

Non recedat volumen le-

gis hujus ab ore . . Jos. 1.

Observa cuncta quæ ho-

die mando tibi. Ex. 34.

PROPRIUM SANCTORUM.

FESTA AUGUSTI.

Die 27. Augusti.

S. Iosephi Calasancii
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui per sanctum Ioséphum Confessorem tuum, ad erudiendam spíritu intelligentiæ ac pietatis juventutem, novum Ecclesiæ tuæ subsidium providere dignatus es: præsta, quæsumus; nos ejus exemplo et intercessiōe, ita facere et docere, ut præmia consequamur æterna. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ioséphus Calasáncius a Matre Dei, Petráltae in Aragónia nobili génere natus, a téneris annis futúrae in púeros caritátis et eórum institutiónis indícia præbuit. Nam adhuc párvulus eos ad se convocátos in mystériis fidei et sacris præcibus erudiébat. Humánis divinisque lítteris egrégie doctus, cum stúdiis theológicis Valéntiæ óperam daret, nobilis potentisque féminæ illécebris fórtiter superátis, virginitátem, quam Deo vóverat, inoffénsam insígni victória servávit. Sacerdos ex voto factus, a complúribus episcopis in Castéllæ Novæ, Aragóniæ et Catalaúniæ regnis in par-

tem labóris ascítus, exspectatiónem ómnium vicit, pravis ubíque móribus emendátis, ecclesiástica disciplina restitúta, inimicitiis cruentisque factiónibus mirífice exstíntis. At cœlésti visióne et Dei voce frequenter admónitus, Romam proféctus est.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

In Urbe summa vitæ asperitaté, vigíliis et jejúniis corpus affligens, in oratiónibus et cœléstium rerum contemplatióné dies noctesque versabátur, septem ejúsdem Urbis ecclésiassingulis fere nóctibus obíre sólitus: quem inde morem complúres annos servávit. Dato piis sodalitátibus nómine, mirum quanto ardóre paúperes, infirmos potissimum, aut carcéribus deténtos eleemósynis omníque pietátis officio subleváret. Lué Urbem depopulánte, una cum sancto Camillo, tanto fuit actus ímpetu caritátis, ut præter subsidia ægrótis paupéribus large

colláta, ipsa étiam defunctorum cadáverá suis húmeris tumulándá transféret. Verum cum divínitus accepísset, sed ad informándos intelligéntiæ ac pietátis spíritu adoléscentulos, præcipue paúperes, destinári, órđinem Clericórum regulárium paúperum Matris Dei scholárum piárum fundávit, qui peculiárem curam circa puerórum eruditiónem ex próprio institúto profiteréntur: ipsúmque órđinem a Cleménte octávo, a Paulo quinto aliisque Suñis Pontificibus magnópere probátum, brevi témpore per plúrimas Európæ províncias et regna mirabíliter propagávit. In hoc autem tot labóres perpéssus est, ac tot ærúmnas invícto ánimo tolerávit, ut ómnium voce miráculum fortitúdinis, et sancti Jobi exémplum dicerétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Quamvis órđini univérso præéssset, totisque víribus ad animárum salútem incumberet, numquam ta-

men intermísit púeros, præsertim pauperiores, erudíre, quorum scholas vérrere, eósque domum comitári consuévít. In eo summæ patientiæ et humilitátis múnere, valetúdine étiam infirma, duos et quinquaginta annos perseverávit: dignus propterea, quem crebris Deus miraculis coram discipulis illustráret, et cui beatíssima Virgo cum púero Jesu, illis orántibus benedicente, apparéret. Amplissimis ínterim dignitatibus repudiátis, prophetia, áb-dita córdium et abséntia cognoscéndi donis et miraculis clarus, Deíparæ Virginis, quam singulári pietate et ipse ab infántia cóluit, et suis máxime commendávit, aliorúmque cœlitum frequénti apparitióne dignátus, cum óbitus sui diem, et órdinis tunc prope evérsi restitutionem atque incrementum prænuntiáset, secúndum et nonagésimum annum agens, Romæ obdormívit in Dómino, octávo Kaléndas Septémbris, anno millésimo sexcentésimo quadragésimo octávo. Ejus cor et lingua post sæculum íntegra et incorrúpta repérta sunt. Ipse vero multis post óbitum quoque signis a Deo illu-

strátus, primum a Benedícto décimo quarto beatórum cultu decorátus fuit, ac deínde a Cleménte décimo tértio inter sanctos solémniter est relátus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discipuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

In cap. 18. Matth. Hom. 60.

Vidéte ne áliquem istórum contempseritis parvulórum, quia eórum Angeli Patris mei faciém semper aspíciunt, et quia ego propter eos veni, et hæc Patris mei volúntas est. Ad tuéndos conservandósque pusillos diligentióres nos reddit. Pérspicis quam ingéntia in tutelam tenúium mœnia eréxerit, et quantum stúdiu curámque hábeat, ne perdántur, tum quia suprémás despiciéntibus eos pœnas státuit, tum quia summam pollicétur mercédem his, qui curam eórum suscípi-

unt; idque tam suo, quam Patris exémplo corróborat.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Dóminum ígitur étiam nos imitémur, et nihil pro frátribus omittámus, étiam eórum quæ humília víliaque nímium vidéntur; sed si administratióne nostra étiam opus fúerit, quamvis ténuis atque abjéctus quidem, cui administrándum sit, fúerit, quamvis árdua nobis res atque labóris plena esse videátur, ómnia hæc pro fratris salúte tolerabilióra facilióraque, oro, videántur: tanto enim stúdio tantáque cura Deus dignam esse ánimam osténdit, ut neque Fílio suo pepérce-rit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núpitiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dó-

minus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Si non est nobis satis ad salútem, quod virtuóse ipsi vivámus, sed opórtet aliórum salútem re ipsa desideráre; cum neque nos recte vivámus, neque álios hortémur, quid respondébimus? Quæ nobis spes salútis réliqua erit? Quid majus, quam ánimis moderári, quam adolescentulórum fingere mores? Omni certe pictóre, omni certe statuá-rio, ceterisque hujúsmo-di ómnibus excellentiorem hunc duco: qui júvenum ánimos fingere non ignóret.

Te Deum laudámus. 18.

Die 28. Augusti.

S. Augustini Episcopi,
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Cómuni Conf. Pont.
[64] præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

Oratio.

Adésto supplicatió nibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúci- am sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno

Confessóre tuo atque Pontífice consuétæ misericórdiæ tríbue benígnus efféctum. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lect. Sapiéntiam. de Comm. Doct. [81]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Augustínus, Tagáste in Africa honéstis paréntibus natus, ac puer docilitáte ingénii æquáles longe súperans, brevi ómnibus doctrína antecélluit. Adoléscens, dum esset Carthágine, in Manichæórum hæresim incidit. Póstea Romam proféctus, inde Mediólánum missus ut rhetóricam docéret, cum ibi frequens Ambrósii epíscopi esset audítor, ejus ópera incénsus stúdio cathólicæ fidei, annos natus trigínta tres ab ipso baptizátur. Réversus in Africam, cum religióne vitæ sanctimóniam conjúgens, a Valério notæ sanctitátis epíscopo Hippónénsi présbyter factus est. Quo témpore famíliam instituit religiosórum, quibúscum victu commúni eodémque cultu utens, eos ad apostólicæ vitæ doctrínæque disciplínam diligentíssime erudiébat. Sed cum vigéret Manichæórum hæresis, veheméntius in illam invehi coepit, Fortunatúm-

que hæresiárcham confutávit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Hac Augustíni pietáte comótus Valérius, eum adjutórem adhíbuit episcopális offícií. Nihil illo fuit humílius, nihil continéntius. Lectus ac vestítus moderátus, vulgáris mensa, quam semper sacra vel lectióne vel disputatióne condiebat. Tanta benignitáte fuit in paúperes, ut, cum non esset ália facúltas, sacra vasa frángeret ad eórum inópiam sustentándam. Femínarum, et in eis soróris, et fratris fíliæ, contubérnium familiaritatémque vitávit: quippe qui diceret, etsi propínquæ mulieres suspéctæ non essent, tamen quæ ad eas ventitárent, posse suspicióne effícere. Nullum finem fecit prædicándi Dei verbum, nisi gravi morbo oppréssus. Hæréticos perpétuo insectátus et coram et scriptis, ac nullo loco passus consistere, Africam a Manichæórum, Donatistárum, Pelagianórum, alio-

rúmque prætérea hæreticórum erróre magna ex parte liberávit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Tam multa pie, subtiliter et copióse scripsit, ut christiánam doctrínam máxime illustrárit. Quem in primis secúti sunt, qui póstea theológicam disciplínam via et ratióne tradidérunt. Wándalis Africam bello vastántibus, et Hippónem tértium jam mensem obsidéntibus, in febrim incidit. Itaque cum discéssum e vita sibi instáre intelligeret, Psalmos David qui ad pœniténtiam pértinent, in conspéctu pósitos profúsis lácrimis legébat. Solébat autem dícere néminem, etsi nullíus scéleris sibi cónciscius esset, commíttere debére, ut sine pœniténtia migráret e vita. Ergo sénsibus íntegris, in oratióne defíxus, astántibus frátribus, quos ad caritátem, pietátem, virtutésque omnes erat adhortátus, migrávit in cœlum. Vixit annos septuagínta sex, in episcopátu ad

trigínta sex. Cujus corpus primum in Sardiníam delátum, deínde a Luitprándo, Longobardórum rege, magno prétio redemptum, Ticínium translátum est, ibique honorífice cónditum.

R. Iste est qui. [71]

In III. Noct. Homil. in Evang. Vos estis sal terræ. **de Comm. Doct. 1. loco.** [84]

Vesp. de sequ., cum commem. præced. et S. Sabinæ Mart.

Die 29. Augusti.

**In Decollatione
S. Joannis Baptistæ.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 335; Ps. ut in I. Vesp. de Comm. **Apost. [2]**

Hymn. Deus tuórum. [27]

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Misso Heródes spiculátore, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discípuliejus venérunt, et tulerunt corpus ejus, et posuerunt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptistæ Præcursóris et Mártiris tui, quæsumus Dómine: veneránda festívitás, salutáris auxílii nobis præstet efféctum: Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemor. præced.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Augustíne, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Adésto supplicatióibus nostris, omnípotens Deus: et quibus fidúciā sperándæ pietátis indúlges, intercedénte beáto Augustíno Confessóre tuo atque Pontífice consuétæ misericórdiæ tribue benignus efféctum.

Postea S. Sabinæ Mart.

Ant. Símile est regnum coelórum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretíosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prósperè procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui inter cétera potentíæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ Sabinæ Mártiris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Omnia de Comm. unius Mart.
[27], præter sequ.

In I. Nocturno.

Incipit Jeremías Prophéta.

Lectio i. Cap. 1.

Verba Jeremiæ filii Helciæ, de sacerdotibus, qui fuerunt in Anathoth, in Terra Bénjamin. Quod factum est verbum Dómini ad eum in diébus Josiæ filii Amon regis Juda, in tertiodécimo anno regni ejus. Et factum est in diébus Jóakim filii Josiæ regis Juda, usque ad consummationem undécimi anni Sedeciæ filii Josiæ regis Juda, usque ad transmigratióem Jerúsalem, in mense quinto. Et factum est verbum Dómini ad me, dicens: Priúsqvam te formárem in útero, novi te: et ántequam exíres de vulva, sanctificávi te, et prophétam in Géntibus dedi te.

R. Misit Heródes rex manus, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, quia metuébat eum, propter Herodiádem, * Quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem. **V.** Arguébat Heródem Joáñnes propter Herodiádem. Quam túlerat.

Lectio ii.

Et dixi, A a a, Dómine Deus: ecce nescio loqui, quia puer ego sum. Et dixit Dóminus ad me: Noli dicere: Puer sum: quóniam ad ómnia, quæ mitam te, ibis: et univérſa, quæcúmque mandávero tibi, loquéris. Ne timeas a fácie eórum: quia tecum ego sum ut éruam te, dicit Dóminus. Et misit Dóminus manum suam, et tétigit os meum: et dixit Dóminus ad me: Ecce dedi verba mea in ore tuo: ecce constitui te hódie super Gentes, et super regna, ut evéllas, et déstruas, et dispérdas, et díssipes, et ædífices, et plantes.

R. Joáñnes Baptísta arguébat Heródem * Propter Herodiádem, quam túlerat fratri suo vivénti uxórem. **V.** Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joáñnis in cárcere. Propter.

Lectio iii.

Tu ergo accínge lumbos tuos, et surge, et lóquere ad eos ómnia quæ ego præcípio tibi. Ne formídes a fácie eórum: nec enim timére te fáciam vultum eórum. Ego quippe dedi te hódie in civitátem muní-

tam, et in colúmnam férream, et in murum æreum, super omnem terram, régi-bus Juda, princípibus ejus, et sacerdotíbus, et pópulo terræ. Et bellábunt advérsus te, et non prævalébunt: quia ego tecum sum, ait Dóminus, ut líberem te.

R. Puéllæ saltánti imperávit mater: * Nihil áliud petas, nisi caput Joáñnis. * Et contristátus est rex propter jusjurándum, et propter simul discumbéntes. **V.** Ait puélla matri suæ: Quid petam? At illa ait: Nihil áliud. **G**lória Patri. Et contristátus.

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 3. post initium.

Lectio iv.

Quóniam beáti Joáñnis Baptístæ non strictim prætereúnda est recordátio, ínterest ut quis, et a quibus, et quam ob causam, quo modo, et quo témpore sit occísus, advértere debeámus. Ab adúlteris justus occíditur, et a reis in júdicem capitális scéleris pœna convértitur. Deínde præmium saltatrícis, mors est prophætæ. Postrémo (quod étiam

omnes bárbari horrére consuevérunt) inter épulas atque convívia consumãdæ crudelitátis profértur edíctum: et a convívio ad cárcerem: de cárcere ad convívium ferális flagítii circumfértur obséquium. Quanta in uno facínore sunt crimina!

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit.

Lectio v.

Quis non, cum e convívio ad cárcerem cursári vidéret, putáret prophétam jussum esse dimítti? Quis, inquam, cum audísset natálem esse Heródis, solémne convívium, puéllæ optiónem eligéndi quod vellet datam, missum ad Joánnem ob solutióem non arbitrarétur? Quid crudelitáti cum delíciis? quid cum funéribus voluptáti? Rápitur ad pœnam prophéta conviváli témpore, conviváli præcepto, quo non cúperet vel absólvi: perímítur gládio, caput ejus affértur in disco. Hoc crudelitáti férculum debebátur, quo insatiáta épulis féritas vescerétur.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirábília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Et.

Lectio vi.

Intuére rex acerbíssime tuo spectácula digna convívio. Pórrige dexteram, ne quid sævitiæ tuæ desit, ut inter dígitos tuos rivi défluant sacri cruóris. Et quóniam non exsaturári épulis fames, non restíngui póculis pótuit inaudítæ sævitiæ sitis: bibe sánguinem scaturiéntibus adhuc venis exsécti cápitis profluéntem. Cerne óculos in ipsa morte scéleris tui testes, aversántes conspéctum deliciárum. Claudúntur lúmina non tam mortis necessitáte, quam horróre luxúriæ. Os aúreum illud exsángue, cujus senténtiam ferre non póteras, coticéscit, et adhuc timétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Misit Heródes, ac tenuit Joánnem, et vinxit eum in cárcere, propter Herodiádem, uxórem Philíppi fratris sui, quia dúxerat eam. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 10. in novis. Serm.

Cum sanctum Evangélium legerétur, crudéle spectáculum ante óculos nostros constitútum est: caput sancti Joánnis in disco, ferális missus crudelitátis propter ódium veritátis. Puélla saltat, et sævit mater: et inter lascívias et delicias convívantium témere jurátur, et ímpie, quod jurátur, implétur. Factum est Joánni, quod ipse prædixerat. De Dómino enim Jesu Christo dixerat: Illum opórtet cre-scere, me autem minui. Iste minútus est in cápite, ille crevit in cruce. Odium péperit véritas. Non pótuit æquo ánimo tolerári, quod homo Dei sanctus monébat: qui útique salútem eórum quærébat, quos sic

monébat. Respondérunt illi mala pro bonis.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio viii.

Quid enim ille diceret, nisi quo plenus erat? Et quid illi respondérent, nisi quo pleni erant? Ille tríticum seminávit, sed spinas invénit. Dicébat regi: Non licet tibi habére uxórem fratris tui. **V.** Vincébat enim regem libído: tenébat apud se prohibítam uxórem fratris sui. Sed eum tamen sic libébat, ut non sævíret. Honorábat eum a quo verum audiébat: sed múlter detestábilis ódium concipiébat, quod aliquándó dato témpore páreret. Quando autem parturiébat, péperit fíliam, fíliam saltántem.

R. Stola jucunditátis induit eum Dóminus: * Et corónam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. **G**lória Patri. Et.

Pro S. Sabina Martyre.

Lectio ix.

Sabína múlíer Romána, Valentíni viri claríssimi uxor, a Seráphia vírgine christiánæ fídei præcéptis institúta, post sanctæ Virginis martýrium colléctas ejus reliquias piis exséquiis sepelívit. Quæ propter eam causam paulo post Adriáno imperatóre comprehénsa, Elpídio júdici sistitur. Cui is: Tu ne illa Sabína et génere et matrimónio nobilíssima? At illa, Sum, inquit: sed Dómino meo Jesu Christo grátias ago, qui me, intercessióne Seráphiæ fámulæ suæ, e dæmonum potestáte liberávit. Quam várie tentátam, ut propósitum mutáret, cum a fídei constántia movére non posset, præféctus, pronuntiáta senténtia quod deos contémneret, cápitis damnávit. Ejus corpus a Christiánis in eódem sepúlchro cónditum est, in quo ipsa magístam fídei suæ Seráphiam posúerat.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Heródes enim ténuít * et ligávit Joánnem, et pósuit in cárcerem propter Herodiádem.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Dómine mi rex, * da mihi in disco caput Joánnis Baptístæ.

3. Puéllæ saltánti * imperávit mater: Nihil áliud petas, nisi caput Joánnis.

4. Arguébat Heródem * Joánnes propter Herodiádem, quam túlerat fratri suo Philíppo uxórem.

5. Da mihi in disco * caput Joánnis Baptístæ: et contristátus est rex propter jusjurándum.

Capitulum. **San Jac. 1. b.**

Beátus vir qui suffert tentatióem: quóniam, cum probátus fúerit, accípiet coronam vitæ, quam repro-mísit Deus diligéntibus se.

Hymnus. Invícte Martyr, únicum. [38]

Y. Justus ut pálma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Misso Heródes spiculatóre, præcépit amputári caput Joánnis in cárcere. Quo audíto, discí-puli ejus venérunt, et tulérunt corpus ejus, et posué-runt illud in monuménto.

Oratio.

Sancti Joánnis Baptístæ Præcursóris et Mártýris tui, quæsumus Dómine: veneránda festívitás, salu-

táris auxilií nobis præstet effectum: Qui vivis.

Et fit commem. S. Sabinæ.

Ant. Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula, étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulisti: concéde propítius; ut qui beátæ Sabinæ Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum.

Ad Horas.

Ant. de Laud. 335, Capit. et **R. R.** de Comm. unius Mart. [39]

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 335; Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2] et último loco Ps. Crédidí. [59]

Hymnus. Deus tuórum. [27]

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Misit rex incredúlus minístros detestábiles, et amputári jussit caput Joánnis Baptístæ.

Deinde fit commem. sequ. et Ss. Felicis et Adaucti Mart.

Die 30. Augusti.

S. Rosæ a S. Maria Virginis Limanæ.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110] præter sequentia.

Ant. Veni sponsa Christi: áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Bonórum ómnium largitor, omnípotens Deus, qui beátam Rosam, coeléstis grátiae rore præventam, virginitátis et patiéntiæ decóre Indis floréscere voluísti: da nobis fámulis tuis; ut in odórem suavitátis ejus currétes, Christi bonus odor éffici mereámur: Qui tecum vivit.

Postea Ss. Felicis etc. Mm.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Majestátem tuam Dómine súpplices exorámus: ut sicut nos júgiter sanctórum tuórum com-

memoratióne lætíficas; ita semper supplicatióne de-fendás. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Primus Americæ Meridionalis flos sanctitatis, virgo Rosa, christiánis paréntibus Limæ progénita, mox ab incunábulis cláruit futúre sanctimóniæ indíciis. Nam vultus infántis mirábiliter in rosæ effigiem transfigurátus, huic nómini occasi-
onem dedit: cui póstea Virgo Deípara cognómen ad-jécit, jubens vocári deín-ceps Rosam a sancta Ma-
ría. Quinquéñis votum per-pétuæ virginitátis emísit. Adúltior, ne a paréntibus ad núptias cogerétur, clam síbimet venustíssimam cá-pitis cæsáriem præscídít. Je-júniis supra humánum modum addícta, íntegras Quadragésimas transégit, pane ábstinens, ac diétim solis quinque gránulis mali cítrini víctitans.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mira-bíliter délixtera tua. **V.** Spé-cie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere pro-céde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Hábitu tértii órdis sancti Domínici assúpto, prístinas vitæ austeritátes duplicávit: oblóngo asperimóque cilício sparsim minúsculas acus inéxuit: sub velo corónam densis acú-leis intrórsus obarmátam intérdiu noctúque gestávit. Sanctæ Catharínæ Senénsis árdua premens vestígia, ca-téna férrea, tríplici nexu circumdúcta, lumbos cin-xit. Léctulum sibi e trun-cis nodósis compósuit, ho-rúmque vácuas commissú-ras fragmínibus testárum implévit. Célulam sibi an-gustíssimam struxit in ex-trémo horti ángulo, ubi coeléstium contemplatióni dédita, crebris disciplínis, inédia, vigíliis corpúscu-lum exténuans, at spíritu vegetáta, larvas dáemonum, frequénti certámine victrix, impávide protrívit ac su-perávit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Pro-ptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Pro-pter veritátem, et mansue-túdinem, et justítiam. Pro-ptérea.

Lectio vi.

Aegritúdinum torméntis, domesticórum insúl-tibus, linguárum mórsibus

dire agitâta, nondum satis pro mérito se affligi quereb  tur. Per qu  ndecim annos ad pl  sculas horas desolatione sp  ritus et ariditate mis  rime contabescens, forti ánimo tulit agones omni morte amariiores. Exinde c  p  t supérnis abundáre deliciis, illustr  ri visionibus, colliquescere ser  phicis ardoribus. Angelo tutel  ri, sanct  e Catharin  e Sen  nsi, Virgini Deipar  e inter ass  duas apparitiones mire famili  ris, a Christo has voces audire méruit: Rosa cordis mei, tu mihi sponsa esto. Denique Sponsi hujus parad  so feliciter inv  ctam, plurimisque ante et post obitum miraculis cor  scam, Clemens d  cimus Póntifex M  ximus sanct  rum Virginum catálogo ritu solémni adscripsit.

R  . Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. S  mile erit. de Comm. Virg. 1. loco. [123]

Pro Ss. Mm. Felice et Adaucto.

Lectio ix.

Felix, Diocletiano et Maximiano imperatoribus, propter susceptam Christi religionem comprehensus, in Serapidis templum adductus est. Cui sacrificare cum juberetur, os

simulacri conspuuit. Quo facto, statim ærea statua corruit. Quod cum iterum ac tertio in   de Mercurii Dian  eque factum esset, impietatis et m  agic  e artis accusatus, equuleo torquetur. Mox ad secundum ab Urbe lapidem via Ostiensis ducitur, ut securi ferireretur. Cui inter viam oblatus quidam Christianus, cum Felicem agnoscens ad martyrium duci videret, Ego quoque, clara voce inquit, eadem, qua iste, lege vivo: ego eundem Jesum Christum colo. Itaque Felicem osculatus, cum eo securi perc  titur, tertio Kalendas Septembris. Cujus nomen cum ignotum esset Christianis, is Adaucti nomine nobilitatus est, quod sancto Martyri Felici adauctus sit ad coronam.

Te Deum laudamus. 18.

In Laud. fit c  mem. Ss. Mm.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passibus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R  .** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio. Majestatem. 336.

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 31. Augusti.

S. Raymundi Nonnati
Confessoris.**Duplex.****Omnia de Communi Conf. non**
Pont. [88], præter sequ.(m. t. v.)**Oratio.**

Deus, qui in liberândis
fidélibus tuis ab im-
piórum captivité beátum
Raymúndum Confessórem
tuum mirábilem effecísti:
ejus nobis intercessióne
concéde; ut a peccatórum
vínculis absolúti, quæ tibi
sunt plácita, liberis ménti-
bus exsequámur. Per Dó-
minum nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi:
accipe coronam, quam tibi
Dóminus præparávit in
æternum.

℣. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **℞.** Proptérea bene-
dixit te Deus in æternum.

Oratio. Bonórum. 336.**In I. Nocturno Lectiones de**
Scriptura occurrente.**In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Raymúndus, Nonná-
tus cognométo di-
ctus, quia præter
commúnem natúræ legem e
mórtuæ matris dissécto
látère in lucem edúctus fuit,
Portélli in Catalaúnia piis et
nóbilibus paréntibus ortus,
ab ipsa infántia futúræ san-

ctitátis indícia dedit. Nam
puerília oblectaménta, mun-
díque illécebras réspuens,
ita pietáti óperam dabat, ut
omnes in púero adúltam vir-
tútem admiraréntur. Cre-
scénte vero ætáte, litterá-
rum stúdiis incúbuit: sed
mox jubénte patre vitam
ruri agens, sacéllum sancti
Nicolái in Portélli fínibus
situm crebro adíbat, ut sa-
cram Deíparæ imáginem,
quæ in eo summa fidélium
veneratióne étiam nunc có-
litur, visitáret. Ibi effúsus
in preces, ipsam Dei pa-
réntem, ut se in filium ad-
optáre viámque salútis ac
sciéntiam sanctórum edo-
cére dignarétur, eníxe de-
precabátur.

℞. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem æternam.

℣. Justum dedúxit Dñs
per vias rectas, et osténdit
illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Nec defuit votis ejus be-
nigníssima Virgo. Ab
ipsa enim intelléxit grátis-
simum sibi fore, si religi-
ónem sub título de Mer-
céde, seu de Misericórdia
redemptiónis captivórum,
ea suggerénte nuper fun-
datam, ingrederétur. Qua

monitióne percépta, Barcinónem statim proféctus, illud tam præcelléntis erga próximum caritátis institútum ampléxus est. Regulári igitur militiæ adscriptus, virginitátem, quam pridem beátæ Vírgini consecráverat, perpétuo cóluit, ceterisque virtútibus enítuit, caritáte præsertim erga Christiános, qui sub potestáte paganórum míseram in captivitáte vitam degébant. Hos ut redímeret, in Africam missus, cum jam multos a servitúte liberásset, ne, consúmpta pecúnia, áliis item in próximo abnegándæ fidei discrímine constitútis deéssent, se ipsum pígnori dedit; sed cum ardentíssimo salutis animárum desidério succénsus, plures Mahometános suis conciónibus ad Christum convérteret, in arctam custódiam a bárbaris conjéctus, variisque suppliciis cruciátus, mox lábiis perforátis et sera férrea clausis, crudéle martyrium diu sustínuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Ob hæc et ália fórtiter gesta sanctitátis ejus fama longe latéque diffúsa est. Qua permótus Gregórius nonus, in amplíssimum sanctæ Románæ Ecclesiæ Cardinálium collégium Raymúndum adscripsit: sed vir Dei in ea dignitáte ab omni pompa abhórrens, religiósæ humilitátis tenacíssimus semper fuit. Romam vero pergens, statim ac Cardónam pervénit, extrémó morbo conféctus, ecclesiásticis sacraméntis muníri summis precibus postulávit. Cumque morbus ingravésceret, et sacerdos diútius tardáret, Angelórum ministério, sub specie religiosórum sui órdinis apparéntium, salutári viático reféctus fuit. Quo sumpto, et grátiis Deo peráctis, migrávit ad Dóminum Domínica última Augústi, anno millésimo ducentésimo quadragésimo. Mórtui corpus, cum circa locum sepultúræ conténtio orta esset, arcæ inclúsum, et mulæ cæcæ impósitum, ad sacéllum sancti Nicolái Dei nutu delátum fuit, ut ibi tumularétur, ubi prima jécerat sanctióriis vitæ fundaménta. Illic constrúcto sui órdinis cœnóbio, a con-

fluéntibus voti causa ex univérſa Catalaúnia fidélibus pópulis honorátur, váriis miráculis et signis glóriſus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

In II. Vesp. fit commem. sequ. ac Ss. Duodecim Fratrum Mm.

FESTA SEPTEMBRIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Die 1. Septembris.

S. Ægidii Abbatis.

Ad Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Ægidii Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commem. Ss. Duodecim Fratrum Mm.

Ant. Istórum est enim regnum coelórum, qui contempserunt vitam mundi,

et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Fratérna nos Dómine Mártyrum tuórum coróna lætíficet: quæ et fidei nostræ præbeat increménta virtútum, et múltiplici nos suffrágio consolétur. Per Dóminum.

Lectio iii.

Ægídus Atheniénsis, régiæ stirpis, a prima ætáte divínis lítteris et caritátis officiis ita déditus fuit, ut nihil prætérea curáre viderétur. Itaque paréntibus mórtuis, totum patrimonium in paúperes erogávit: quin étiam túnicam éxuit, ut ægrótum egéntem tégeret; qua ille indútus statim conváluit. Sed multis deinceps clárior miráculis, timens sui nóminis celebritátem, Arelátem ad beátum Cæsárium conténdit: a quo post biénnum discédens, secéssit in erémum, ubi diútius herbárum radícibus et cervæ lacte, quæ statis ad eum horis veniébat, admirábili sanctitáte vixit. Quæ cerva, insequéntibus quodam die

cánibus régiis, cum in an-
trum Ægidii refugisset, Gál-
liæ regem impulit, ut ab eo
summis précibus péteret,
ut in loco spelúncæ mona-
stérium éxstrui paterétur.
Cujus administratióem,
flagitante rege, invítus sus-
cépit: eóque múnere áli-
quot annis prudéter pié-
que gesto, migrávit in
cœlum.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. pro S. Ægidio.

Ant. Euge serve bone et
fidélis, quia in pauca fuísti
fidélis, supra multa te con-
stitúam: intra in gáudium
Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio nos. 341.

Et fit commemor. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis
omnes numeráti sunt: no-
líte timére: multis passéri-
bus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **V.** Lætábuntur in
cubílibus suis.

Oratio. Fratérna nos. 341.

Die 2. Septembris.

**S. Stephani Hungariæ
Regis Confessoris.**

Semiduplex.

**Omnia de Communi Conf. non
Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)**

Oratio.

Concède, quæsumus, Ec-
clésiæ tuæ omnipotens
Deus: ut beátum Stépha-
num Confessórem tuum,
quem regnántem in terris
propagatórem hábuit, pro-
pugnatórem habére mereátur
gloriósum in cœlis.
Per Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stéphanus in Hungári-
am Christi fidem et
régium nomen invé-
xit. Régia coróna a Romá-
no Pontífice impetráta, ejús-
que jussu in regem inún-
ctus, regnum Sedi apostó-
licæ obtulit. Vária pietátis
domicília Romæ, Jerosó-
lymis, Constantinópoli; in
Hungária archiepiscopá-
tum Strigoniensem, episco-
pátus decem, admirábili re-
ligióne et munificéntia fun-
dávit. Par in paúperes a-
mor et liberálitas, quos vél-
uti Christum ipsum com-
pléctens, néminem a se
mœréntem ac vácuum um-
quam dimísit; quin ad eó-
rum inópiam sublevándam
amplíssimis facultátibus e-
rogátis, domésticam quo-
que supelléctilem exímia
benignitáte frequénter dis-

tribuit: suis insuper manibus lavare pauperum pedes, noctu solus et ignotus nosocomia frequentare, decumbentibus inservire, ac cetera caritatis officia exhibere consuevit: quarum virtutum merito illius dextera, resolutio cetero corpore, incorrupta permansit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Orandi studio noctes penes totas ducebat insomnes, atque in coelestium rerum contemplatione defixus, interdum extra sensus raptus, sublimis in aera ferri visus fuit. Perduellium conspirationes, ac validorum hostium impetus, miro prorsus modo, non semel orationis praesidio evitavit. Susceptum ex Ghisella Bavaria, sancti Henrici imperatoris sorore, quam sibi matrimonio junxerat, Emericum filium tanta morum disciplina, talique pietate enutrivit, quantum ejus postea sanctitas declaravit. Regni vero negotia ita disposuit,

ut accitis undique prudentissimis et sanctissimis viris, nihil umquam sine illorum consilio moliretur. Humillimis interim precibus in cinere et cilicio Deum deprecans, ut universum Hungariae regnum, antequam e vita migraret, catholicum videre mereretur. Vere propter ingens dilatandae fidei studium, illius gentis Apostolus nuncupatus, facta a Romano Pontifice ipsi, posterisque regibus praeferendae crucis potestate.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Dei Genitricem, quam ardentissime venerabatur, amplissimo in ejus honorem constructo templo, Hungariae Patronam instituit, ab eadem vicissim Virgine receptus in coelum ipso suae Assumptionis die, quem Hungari, e sancti regis instituto, Magnae Dominae diem appellant. Sacrum ejus corpus suavissimo fragrans odore, liquore coelesti scatens, inter multa et varia miracula, Ro-

máni Pontíficis jussu, nobiliórem in locum translátum est, atque honorificéntius cónditum. Ejus autem festum Innocéntius undécimus Póntifex Máximus quarto Nonas Septémbris, ob insígnem victóriam ab exércitu Leopóldi primi Romanórum elécti imperatóris et Hungáriæ regis, eádem die in Budæ expugnatione, ope divína e Turcis reportátam, celebrándum instituit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis parábolam hanc: Homo quidam nóbilis ábiit in regiónem longínquam, accípere sibi regnum, et revérti. Et reliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Liber 8. in Lucam.

Bonus ordo, ut vocáturus Gentes, et Judæos jussurus interfici, qui noluerunt regnare supra se Christum, hanc præmitteret: comparatió-nem, ne dicerétur: Nihil déderat pópulo Judæórum, unde póterat mélior fieri?

ut quid ab eo qui nihil recépit, exígitur? Non mediócris ista est mna, quam supra múlíer evangélica quia non invénit, lucérnam accéndit, lúmine quærit admóto, gratulátur invéntam.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Dénique ex una decem mnas álius fecit, álius quinque. Fortásse iste morália habet, quia quinque sunt córporis sensus: ille duplicia, id est, mýstica legis, et morália probitátis. Unde et Matthæus quinque talénta, et duo talénta púsuit: in quinque taléntis ut sint morália, in duóbus utrúmque, mýsticum atque morále. Ita quod número inférius, re ubérius.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a

núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. **Gloría Patri.** Et.

Lectio ix.

Et hic póssumus decem mnas decem verba intelligere, id est, legis doctrínam: quinque autem mnas, magistéria disciplínæ. Sed legisperítum in ómnibus volo esse perféctum. Non enim in sermóne, sed in virtúte est regnum Dei. Bene autem, quia de Judæis dicit, duo soli multiplicátam pecúniã defe-runt, non útique æris, sed dispensatiónis usúris. Alia est enim pecúniæ fcenebris, ália doctrínæ coeléstis usúra.

Te Deum laudámus. 18.

Die 5. Septembris.

S. Laurentii Justiniani
Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni Conf. Pont.
[64], **præter sequ.** (m. t. v.)

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti Lauréntii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas et devotióne nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Lauréntius, ex illústri Justinianórum familia Venétiis natus, exímiam vel puer morum gravitátem præ se tulit. Ex-ácta inter pietátis officia adolescéntia, ad castum verbi et ánimæ connúbium a divína sapiéntia invitátus, de religiósæ vitæ institúto capesséndo delibérare cœpit. Novæ itaque militiæ clam prolúdens, præter álias córporis afflictatiónes, super nudos cubábat ásseres, sedénsque velut árbitr hinc inter sæculi blandiménta, paratásque a matre núptias, illinc claustráles inter austeritátes, óculis in Christi patiéntis crucem convérsis: Tu, inquit, es Dómine spes mea: ibi posuísti certíssimum refúgium tuum; ad canonicórum sancti Geórgii in Alga congregatió-nem convolávit: ubi novis excogitátis cruciátibus ácrius in seípsum, véluti in hostem infensíssimum, instauráns bellum, nullam ádeo sibi oblectatióne indulgébat, ut ne in domésticum umquam hortum, nec in patérnam quidem domum, nisi cum moriénti matri extrémã pietátis of-

fícia siccis óculis persól-
vit, exínde intráverit. Par
erat obediéntiæ, mansue-
túdinis, ac præcípue humi-
litátis stúdiu, cum abje-
ctíssima quæque cœnóbii
múnia sibi ultro desúme-
ret, celebérissima per urbis
loca, non tam victum quam
ludíbria emendicáret, illa-
tásque contumélias ac ca-
lúmnias immótus ac silens
perférrer; assíduæ præser-
tim oratiónis subsidío, qua
sæpe per mentis excéssum
rapiebátur in Deum; tan-
tóque cor ejus æstuábat
ardóre, ut nutántes étiam
sodáles ad perseverántiam
ac Jesu Christi amórem
inflammáret.

R. Invéni David servum
meum, óleo sancto meo
unxi eum: * Manus enim
mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-
hil profíciet inimícus in
eo, et filius iniquitátis non
nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Ab Eugénio quarto pá-
triæ epíscopus designá-
tus, quem magna conten-
tióné honórem detrectáve-
rat, majóri gessit cum lau-
de. Nam consuéta vivé-
diti ratióne nihil ádmodum im-
mutáta, paupertátem, quam
semper colúerat, in mensa,
supelléctili ac lecto perpé-

tuo retínuit. Módicam domi-
alébat familiam, quod gran-
dem álteram sibi esse dí-
ceret, paúperes Christi si-
gníficans. Quacúmque ad-
irétur hora, præsto ómni-
bus erat, patérna omnes
caritáte allevábat, non ré-
nuens vel ære se aliéno
graváre, illórum ne inópiæ
deésset. Rogátus qua spe
id fáceret? Dómini mei, qui
pro me dissólvere fáci-
lé póterit, respondébat. Spem
autem non confúndere di-
vína providéntia submissis
inopináto subsidiis júgiter
declarábat. Plura vírgi-
num monastéria constrú-
xit, quas étiam ad perfe-
ctiórís vitæ ratióne sua
vigilántia compósuit. Ma-
trónis a sæculi pompis et
ornátus vanitáte revocán-
dis, ecclesiásticæ disciplí-
næ ac móribus reformán-
dis maximópere stúduit;
dignus sane qui ab eódem
Eugénio glória et decus
præsulum coram cardiná-
libus vocarétur; et qui a
Nicoláo quinto ejus succes-
sóre, transláto e Gradénsi
civitáte título, primus Ve-
netiárum patriárcha renun-
tiarétur.

R. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. **¶** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Lacrimarum dono insignitus, omnipoténti Deo placatiónis hóstiam quotídie offerébat. Quod cum aliquándo nocte Domínicæ Nativitátis perágeret, Christum Jesum sub pulchér-rimi infántis spécie vidére promérui; tantúmque in eo erat commissi gregis præsidium, ut cœlitus aliquándo accéptum fúerit, pontíficis sui intercessióne ac méritis stetisse repúblicam. Prophetiæ spíritu afflátus, plura humanæ cognitióni prorsus impér-via prædixit: morbos ac dæmones suis précibus sæpe fugávit: libros étiam cœléstem doctrinam ac pietátem spirántes, grammáticæ pene rudis, conscripsit. Dénique cum lethálem incidisset in morbum, et cõmodiorem doméstici lectum seni atque ægro parárent, aversátus ejúsmodi delicias, tamquam a durís-

sima moriéntis Dómini sui cruce plus nímio abhorrén-tes, consuétó in strámine se jussit depóni, et finem vitæ suæ adventáre præ-nóscens, sublátis in cœlum óculis: Vénio, inquit, ad te, o bone Jesu; ac die octáva Januárii obdormívit in Dó-mino. Pretiósam ejus mor-tem testáti sunt angélici concéntus, a Carthusiánis quibúsdam mónachis au-díti, et sacrum cadáver per duos ultra menses inhumá-tum, suávi fragrans odóre, et rubescénte fácie, ínte-grum atque incorrúptum, ac nova post mortem pa-tráta mirácula: quibus per-mótus Alexánder octávus Póntifex Máximus eum san-ctórum número adscripsit. Innocéntius vero duodéci-mus quintam Septémbris diem qua vir sanctus ad pontificiam primo cáthe-dram fúerat evéctus, cele-brándo illius festo assi-gnavit.

R. Iste est. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pègre. de eo-dem Comuni 1. loco. [73]

Sapientia edificavit sibi domum.

excidit columnas septem. Prov. 9.1

Rursum dimisit columbam ex arca.

At illa venit ad eum . . . Genes. 8. 10.

Die 8. Septembris.

IN NATIVITATE B. MARIÆ V.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 353; Ps. ut in Festis B. M. V. per annum. [169]

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab initio, et ante sæcula creata sum, et usque ad futurum sæculum non desinam, et in habitatione sancta coram ipso ministravi.

Hymnus. Ave maris. [171]

V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis.

R. Cujus vita inclyta cunctas illustrat ecclesias.

Ad Magnif. Ant. Gloriosæ Virginis Mariæ ortum dignissimum recolamus, quæ et Genitricis dignitatem obtinuit, et virginalem pudicitiam non amisit.

Oratio.

Famulis tuis, quæsumus Domine, cœlestis gratiæ munus impertire: ut quibus beatæ Virginis partus exstitit salutis exordium, Nativitatis ejus votiva sollemnitas pacis tribuat incrementum. Per Dominum.

Ad Complet. et Horas diei, ac per totam Octav., in fine Hymn. ejusdem metri, dicitur:

**Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.**

Ad Matutinum.

Invit. Nativitatem Virgini Mariæ celebrémus: * Christum ejus Filium adorémus Dominum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

In I. Nocturno.

Ant., Ps. et VV. Nocturnorum, ut in Festis B. M. V. [172]

Incipiunt Cántica canticórum.

Lectio i. Cap. 1.

Osculétur me osculo oris sui: quia melióra sunt úbera tua vino, fragrantia unguentis óptimis. Oleum effúsum nomen tuum: ideo adolescentulæ dilexérunt te. Trahe me: post te currémus in odorem unguentórum tuórum. Introduxit me rex in cellária sua: exsultábitus et lætábimur in te, mémoires úberum tuórum super vinum: recti díligunt te. Nigra sum, sed formósa, filia Jerúsalem, sicut tabernácula Cedar, sicut pelles Salomónis.

R. Hódie nata est beata Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus apparuit, cujus vita gloriósa lu-

cem dedit sæculo. **V.** Nativitatem beætæ Mariæ Virginis cum gaudio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Nolíte me consideráre quod fusca sim, quia decolorávit me sol: filii matris meæ pugnavérunt contra me, posuérunt me custódem in vineis: vineam meam non custodívi. Indica mihi, quem diligit ánima mea, ubi pascas, ubi cubes in meridie, ne vagári incípíam post greges sodálium tuórum. Si ignóras te o pulchérissima inter mulieres, egrédere, et abi post vestigia gregum, et pasce hœdos tuos juxta tabernácula pastórum. Equitátui meo in cúrribus Phaónis assimilávi te amíca mea. Pulchræ sunt genæ tuæ sicut túrturis: collum tuum sicut monília.

R. Beatissimæ Virginis Mariæ Nativitatem devotissime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. **V.** Cum jucunditatem Nativitatem beætæ Mariæ Virginis devotissime celebrémus. Ut.

Lectio iii.

Murénulas aúreas faciémus tibi, vermiculátas argénto. Dum esset rex

in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suum. Fascículus myrrhæ diléctus meus mihi, inter úbera mea commorábitur. Botrus Cypri diléctus meus mihi, in vineis Engáddi. Ecce tu pulchra es amíca mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Ecce tu pulcher es dilécte mi, et decórus. Léctulus noster flóridus: tigna domórum nostrárum cédrina, laqueária nostra cypréssina.

R. Gloriósæ Virginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dñs humilitatem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. **V.** Beatissimæ Virginis Mariæ Nativitatem devotissime celebrémus. Cujus. Glória. Cujus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 18. de Sanctis, qui est
2. de Annunt. Dominica.

Lectio iv.

Adest nobis, dilectíssimi, optátus dies beætæ ac venerábilis semper Virginis Mariæ: ideo cum summa exsultatione gaúdeat terra nostra, tantæ Virginis illustráta natali. Hæc est enim flos campi, de qua ortum est pre-

tiósum lílium convállium, per cuius partum mutátur natúra protoplastórum, de- létur et culpa. Præcisum est in ea illud Hevæ infeli- citátis elógium, quo díci- tur: In dolóre páries filios tuos; quia ista in lætítia Dóminum péperit.

R. Nátivitas gloriósæ Vír- ginis Mariæ ex sémine A- brahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias. **V.** Hódie nata est beáta Virgo Mariá ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Heva enim luxit, ista ex- sultávit: Heva lácri- mas, Mariá gaúdium in ventre portávit: quia illa peccatórem, ista édedit in- nocéntem. Mater géneris nostri pœnam íntulit mun- do, Génitrix Dómini nostri salútem íntulit mundo. Au- ctriix peccáti Heva, auctriix mériti Mariá. Heva occi- déndo óbfruit, Mariá vivifi- cándó prófuit. Illa percús- sit, ista sanávit. Pro in- obediéntia enim obedién- tia commutátur, fides pro perfídia compensátur.

R. Cum jucunditáte Na- tivitátem beátæ Mariæ ce- lebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dó- minum Jesum Christum.

V. Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sa- cra solemnitáte præcélsæ Genitrícis Dei Mariæ. Ut.

Lectio vi.

Plaudat nunc órganis Ma- riá, et inter velóces ar- tículos týmpána puérperæ cóncrepent. Cóncinant læ- tántes chori, et alternánti- bus módulis dulcisona cár- mina misceántur. Audíte ígitur quemádmódum tym- panístria nostra cantáverit. Ait enim: Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultá- vit spíritus meus in Deo sa- lutári meo. Quia respéxit humilitátem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes genera- tiónes. Quia fecit mihi ma- gna qui potens est. Cau- sam ígitur invalescéntis er- ráti miráculum novi partus evícit, et Hevæ planctum Mariæ cantus exclúsit.

R. Nátivitas tua Dei Gé- nitrix Virgo gaúdium an- nuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus no- ster: * Qui solvens male- dictiónem: dedit benedi- ctiónem: et confúndens mortem, donávit nobis vi- tam sempitérnam. **V.** Bene- dícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex te. **Glória Patri. Qui.**

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth., in init.

In Isaia legimus: Generationem ejus quis enarrabit? Non ergo putemus Evangelistam Prophetæ esse contrarium, ut quod ille impossibile dixit effatu, hic narrare incipiat: quia ibi de generatione divinitatis, hic de incarnatione est dictum. A carnalibus autem cœpit, ut per hominem, Deum discere incipiamus. Filii David, filii Abraham. Ordo præpósterus, sed necessário commutatus. Si enim primum posuisset Abraham, et postea David, rursus ei repetendus fúerat Abraham, ut generationis séries texeretur.

R. Beátam me dicent omnes generationes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in

progénies tíméntibus eum. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Ideo autem céteris prætermíssis, horum filium nuncupávit: quia ad hos tantum facta est de Christo repromissio. Ad Abraham: In sémíne, inquit, tuo benedicéntur omnes gentes: quod est Christus. Ad David: De fructu ventris tui ponam super sedem tuam. Judas autem genuit Phares et Zaram de Thamar. Notándum, in genealogía Salvatóris nullam sanctárum assúmi mulierum, sed eas quas Scriptúra reprehéndit: ut qui propter peccatóres vénerat, de peccatóribus nascens, ómnium peccáta deléret. Unde et in consequéntibus Ruth Moabítis pónitur, et Bethsabée uxor Uriæ.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster.

V. Ora pro pópulo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória. Christus.

Pro S. Hadriano Martyre.

Lectio ix.

Hadriánus, jussu Maxi-
miáni imperatóris
apud Nicomedíam perse-
quens Christiános, cum sæ-
pius eórum in fidei confes-
sióne et tormentórum per-
pessióne constántiam de-
mirátus esset, veheménter
ea re commótus, ad Chri-
stum sese convértit. Quam-
óbrem cum áliis viginti tri-
bus Christiánis conjéctus
est in cárcerem: ubi eum
vísitans Natália uxor, quæ
et ipsa ántea in Christum
credíderat, ad martýrium
incéndit. Itaque e custódia
edúctus, támdiu flagéllis
cæsus est, donec intestína
diffúerent. Postrémo fra-
ctis crúribus, mánibus pe-
dibúsque præcisis, una cum
multis áliis martýrii certá-
men feliciter absólvit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Nátivitas gloriósæ
Vírginis Mariæ * ex sémine
Abrahæ, ortæ de tribu Ju-
da, clara ex stirpe David.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Nátivitas est hódie *
sanctæ Mariæ Vírginis, cu-
jus vita ínclýta cunctas il-
lústrat ecclésias.

3. Regáli ex progénie *
María exórta refúlget: cu-

jus précibus nos adjuvári
mente et spíritu devotíssi-
me póscimus.

4. Corde et ánimo * Chri-
sto canámus glóriam in hac
sacra solemnitáte præcélsæ
Genitrícis Dei Mariæ.

5. Cum jucunditáte * Na-
tivitátem beátæ Mariæ ce-
lebrémus: ut ipsa pro nobis
intercédat ad Dóminum Je-
sum Christum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab initio, et ante sæcula
creáta sum, et usque ad
futúrum sæculum non dési-
nam, et in habitatióne san-
cta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine;
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuas,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémtæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de VírGINE,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amē.

V. Nátivitas est hódie san-
ctæ Mariæ Vírginis. **R.** Cu-
jus vita ínclýta cunctas il-
lústrat ecclésias.

Ad Bened. Ant. Nativitatem hodiernam * perpétuæ Virginis Genitrícis Dei Mariæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni processit, allelúja.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus Dómine, cœlestis grátiae munus impertire: ut quibus beátæ Virginis partus exstitit salutis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat incrementum. Per Dñm.

Deinde fit comm. S. Hadriani, Mart., hoc loco tantum.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

℣. Justus ut palma florébit. **℞.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Hadriáni Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dñm.

Ad Primam.

In ℞. br. dicitur ℣. Qui natus es de Mariá Virgine.

Et sic dicitur per totam Octavam, etiam in Festis.

Ad Tertiam.

Capit. Ab initio. 353.

℞. br. Spécie tua * Et pulchritúde tua. Spécie. **℣.** Inténde, prospere pro-

cède, et regna. Et. Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **℞.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúde sanctórum deténtio mea.

℞. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít.

℣. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Glória Patri. Adjuvábít.

℣. Elégít eam Deus, et præelégít eam. **℞.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

℞. br. Elégít eam Deus, * Et præelégít eam. Elégít.

℣. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. Glória Patri. Elégít.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **℞.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 353. Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [169]

V. Nativitas est hodie sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Cujus vita inclyta cunctas illustrat ecclēsas.

Ad Magnif. Ant. Nativitas tua, * Dei Génitrix Virgo, gaudium annuntiavit universo mundo: ex te enim ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster: qui solvens maledictionem, dedit benedictionem, et confundens mortem, donavit nobis vitam sempiternam.

Et fit cōmem. S. Gorgonii Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super ópera manuum tuarum.

Oratio.

Sanctus tuus Dómine Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: et pia fáciat solemnitáte gaudére. Per Dóminum.

Dominica

infra Oct. Nativ. B. M. V.

Ss. Nominis B. M. V.

Duplex majus.

¶ Si hæc Domin. immediate sequatur Festum Nativ., Vesp.

dicuntur integræ de Nativ. sine cōmem. Ss. Nominis. Si autem Festum Ss. Nominis incidat in diem Oct. Nativ., Officium fit de eo, absque comm. diei Octavæ.

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virg. per añum [169], præt. sequ.

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succurre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro populo, intéveni pro clero, intercède pro devóto femineo sexu: séntiant omnes tuum juvamen, quicúmque célebrant tui sancti Nominis commemoratióne.

Oratio.

Concède, quæsumus omnípotens Deus: ut fideles tui, qui sub sanctissimæ Virginis Mariæ Nómine et protectióne lætántur; ejus pia intercessióne, a cunctis malis liberéntur in terris, et ad gaudia æterna pervenire mereántur in cœlis. Per Dóminum.

Et fit cōmem. Domin. occurr.

Ad Matutinum.

In I. Nocturno Lectiones Ego sapiéntia. [174]

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbatis.

Ex Homil. 2. super Missus est, circa finem.

Lectio iv.

t nomen, inquit, Virginis Mariæ. Loquámur pauca, et super

hoc nómine, quod interpretátum maris stella dicitur, et Matri Vírgini valde conveniénter aptátur. Ipsa namque aptíssime síderi comparátur, quia sicut sine sui corruptióne sidus suum emittit rádium, sic absque sui læsióne Virgo parturívit fílium. Nec síderi rádus suam mínuit claritátem, nec Vírgini fílius suam integritátem. Ipsa est igitur nóbilis illa stella ex Jacob orta, cujus rádus univérsum orbem illúminat: cujus splendor et præfúlget in supérnis, et ínferos pénétrat, terras étiam perlústrans, et calefáciens magis mentes quam córpora: fovet virtútes, éxcoquit vítia. Ipsa, inquam, est præclára et exímia stella super hoc mare magnum et spatiósum necessário subleváta, micans méritis, illústrans extrémis.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta,* Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómum et balsamum aromatízans. Dedi.

Lectio v.

O quisquis te intélligis in hujus sáculi proflúvio magis inter procéllas et tempestátes fluctuáre, quam

per terram ambuláre: ne avértas óculos a fulgóre hujus síderis, si non vis óbrui procéllis. Si insúrgant venti tentatiónum, si incúrras scópulos tribulatiónum, réspice stellam, voca Mariám. Si jactáris supérbiæ undis, si ambitiónis, si detractiónis, si æmulatiónis, réspice stellam, voca Mariám. Si iracúndia, aut avarítia, aut carnis illécebra navículam concússerit mentis, réspice ad Mariám. Si criminum immanitáte turbátus, consciéntiæ fœditáte confúsus, judícii horróre pertérritus, bátrathro incípias absorbérrí tristítiae, desperatiónis abýsso, cógita Mariám.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiae Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

In periculis, in angústiis, in rebus dúbiis Mariám cógita, Mariám invoca. Non recédât ab ore, non recédât a corde, et ut ímpetres ejus oratiónis suffrágium, non déseras conversatiónis extrémum. Ipsam sequens

non dévias: ipsam rogans
non despéras: ipsam cógi-
tans non erras: ipsa te-
nénte non córruis: ipsa
protegénte non métuís:
ipsa duce non fatigáris:
ipsa propítia pérvenis, et
sic in temetípso experíris
quam mérito dictum sit:
Et nomen Vírginis Maríæ.
Quod quidem venerábile
nomen, jamprídem in qui-
búsdam christiáni orbis
pártibus speciáli ritu cul-
tum, Innocéntius undéci-
mus Románus Póntifex,
ob insígnem victóriam sub
ejúsdem Vírginis Maríæ
præsídio de immaníssimo
Turcárum tyránno, cerví-
cibus pópuli christiáni in-
sultánte Viénnæ in Aústria
partam, et in perénne tanti
beneficíi monuméntum, in
Ecclésia universáli singu-
lis annis Domínica infra
Octávam Nativitátis beátæ
Vírginis Maríæ celebrári
præcépit.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
cúndum Lucam.

- Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est
Angelus Gábriel a Deo
in civitátem Galilææ, cui
nomen Názareth, ad Vír-
ginem desponsátam viro,

cui nomen erat Joseph, de
domo David, et nomen Vír-
ginis Maríæ. Et réliqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 142. de Annuntiát.

Audístis hódie, fra-
tres caríssimi, An-
gelum cum muliere
de hómínis reparatióne tra-
ctántem. Audístis agi, ut
homo cúrsibus eisdem qui-
bus dilápsus fúerat ad mor-
tem, redíret ad vitam. Agit,
agit cum Maríæ Angelus de
salúte, quia cum Heva án-
gelus égerat de ruína. Au-
dístis Angelum de carnis
nostræ limo templum diví-
næ majestátis arte ineffábili
construéntem. Audístis in
terris Deum, in cœlis hó-
minem sacraménto incom-
prehensíbili collocári. Au-
dístis inaudíta ratióne in
uno córpore Deum homi-
némque miscéri. Audístis
frágilem nostræ carnis na-
túram, ad portándam to-
tam Deitátis glóriam, angé-
lica exhortatióne robo-
rári.

R. Felix namque es, sacra
Virgo Maríæ, et omni laude
digníssima: * Quia ex te
ortus est sol justítiæ, Chri-
stus Deus noster. **V.** Ora
pro pópulo, intérvéni pro
clero, intercède pro devóto

femíneo sexu: sésentiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tui sancti Nóminis commemoratióem. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii.

Dénique, ne tanto pónde-
ri coeléstis fábricae in
María subtilis nostri cór-
poris aréna succumberet,
et in Vírgine totíus géneris
humáni portatúra fructum,
virga ténuis frangerétur,
fugatúra metum vox An-
geli mox præcéssit, dicens:
Ne timeas María. Ante
causam dígnitas Vírginis
annuntiátur ex nómine;
nam María hebræo ser-
móne, latíne Dómina nun-
cupátur. Vocat ergo Ange-
lus Dóminam, ut Domina-
tórís Genitricem trepidátio
déserat servitútis, quam
nasci et vocári Dóminam
ipsa sui gérmis fecit et
impetrávit auctóritas. Ne
timeas María: invenísti e-
nim grátiam. Verum est,
quia qui invénit grátiam,
nescit timére: invenísti
grátiam.

R. Beátam me dicent omnes generatióes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et miseri-

córdia ejus a progénie in
progénies timéntibus eum.
Quia. Glória Patri. Quia.

ix. Lectio de Homil. Domin. occur., cum ejus commem. in Laud. et in II. Vesp.

Si autem idem Officium, juxta Rubricas Brev. Romani, transferendum sit, ix. Lect. sumatur eo anno ex Officio B. Mariæ in Sabbato de mense, ad quem transfertur.

Die 9. Septembris.

**Secunda die infra Octavam
Nativ. B. M. V.**

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

**De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.**

Serm. 18. de Sanctis, in med.

Lectio iv.

Exsúltat María, et ma-
trem se læta mirá-
tur, et de Spíritu
sancto se peperísse gaudet;
nec quia péperit innúpta,
terrétur; sed quia genúerit,
cum exsultatióne mirátur.
O fémina super féminas
benedícta, quæ virum om-
nínino non novit, et virum
suo útero circúmdedit! Cir-
cúmdat virum María An-
gelo fidem dando, quia He-
va pérdidit virum, serpénti
consentiédo. O felix ob-
ediéntia, o insígnis grátia!
quæ dum fidem humíliter
dedit, coeli in se opíficem

corporávit. Hinc promérui glóriam, quam ipsa póstmodum auxit. Ecce, ait, ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

R. Nativitas. 351.

Lectio v.

O beáta María, quis tibi digne váleat jura gratiárum ac laudum præcónia repéndere, quæ singulári tuo assensu mundo succurrísti pérdito? Quas tibi laudes fragilitas húmáni géneris persólvat, quæ solo tuo comércio recuperándi áditum invénit? Accipe itaque quas-cúmque exíles, quascúmque méritis tuis ímpares gratiárum actiões: et cum suscéperis vota, culpas nostras orándo excúsa. Admítte nostras preces intra sacrárium exauditiónis, et repórta nobis antidotum reconciliatiónis.

R. Cum jucunditáte. 351.

Lectio vi.

Sit per te excusábile quod per te ingérimus: fiat impetrábile quod fida mente póscimus. Accipe quod offérimus, redóna quod rogámus, excúsa quod timémus: quia tu es spes única peccatórum. Per te sperá-mus véniam delictórum, et in te beatíssima nostrórum

est exspectatió præmiórum. Sancta María, succúrre miseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pó-pulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem.

R. Nativitas tua. 351.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

De Homilía S. Hierónymi Presbýteri.

Lib. 1. Comm. in Matth.

Jacob autem genuit Joseph. Hunc locum objécit nobis Juliánus Augústus de dissonántia Evangelistárum, cur Evangelísta Matthæus Joseph dixerit filium Jacob, et Lucas eum filium appellárit Heli: non intélligens consuetúdinem Scripturárum, quod alter secúndum natúram, alter secúndum legem ei pater sit. Scimus enim hoc per Móysen, Deo jubén-te, præcéptum, ut si frater aut propínquus abs-

que liberis mórtuus fúerit, álius accípiat uxórem ad suscitándum semen fratris vel propínqui sui. Joseph virum Mariæ. Cum virum audieris, suspício tibi non súbbeat nuptiárum: sed recordáre consuetúdinis Scripturárum, quod sponsi viri, et sponsæ vocéntur uxóres.

R. Beátam. 352.

Lectio viii.

Et a transmigratióne Babilónis usque ad Christum generatiónes quatuórdecim. Númera a Jechonía usque ad Joseph, et invénies generatiónes trédecim. Quartadécima ergo generatio in ipsum Christum reputábitur. Christi autem generatio sic erat. Quærat díligens lector, et dicat: Cum Joseph non sit pater Dómini Salvatóris, quid pértinet ad Dóminum generatiónis ordo dedúctus usque ad Joseph? Cui respondébimus, primum, non esse consuetúdinis Scripturárum, ut mulierum in generatióibus ordo texátur. Deínde, ex una tribu fuisse Joseph et Mariám, unde ex lege eam accíperere cogebátur ut propínquam: et quod simul censéntur in Béthlehem, ut de una videlicet stirpe generáti.

R. Felix namque. 352.

Pro S. Gorgonio Mart.

Lectio ix.

Gorgónius Nicomediæ natus, Diocletiáni imperatóris cubiculárius, Dorótheo colléga suo adjutore, réliquos omnes cubiculi ministros ad Christi fidem perdúxit. Utérque autem cum vidísset quodam die Mártirem coram Diocletiáno acerbíssime cruciári, ejus exémplo martýrii amóre incénsus est. Itaque ambórum hæc vox erúpit: Quid est, imperátor, quod hujus condemnáta sententia, quæ nobis cum eo comúnis est, unum illum punis? Istíus nostra étiam est fides, idem propósitum. Eos ígitur vinctos imperátor flagéllis concídi jubet, ita ut toto córpore cutis dirumperétur, et in plagas acétum infúndi sale permíxtum: mox revíntis in craticula súbjici ímperat vim candéntium carbónum. Dénique várie torti, suspéndio necáti sunt. Ac sancti Gorgónii corpus aliquándo Romam portátum, inter duas lauros via Latína sepúltum, póstea a Gregório quarto Summo Pontífice in basilícam princípis Apostolórum translátum est.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit coñ. S. Gorgonii.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Sanctus tuus Dómine Gorgónius sua nos intercessióne lætíficet: et pia fáciat solemnitáte gaudere. Per Dóminum.

Vesp. de sequ. cum coñ. Oct.

Die 10. Septembris.

S. Nicolai de Tolentino Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Adesto Dómine supplicatiónibus nostris, quas in beáti Nicolái Confessoris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justitiæ fidúciā non habémus, ejus qui tibi plácuīt, précibus adjuvémur. Per Dñm.

Deinde fit comm. Oct. Nativ.

Ant. Nativitas tua. **V.** Nativitas est. 355. **Oratio.** Fámulis. 354.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Nicoláus, Tolentinas a diutúrno illius civitátis domicílio appellátus, in óppido sancti

Angeli in Picéno est natus piis paréntibus: qui liberórum desidério Bárium voti causa profécti, ibíque a sancto Nicoláo de futúra prole confirmáti, quem suscepérunt filium de illius nómine appellárunt. Is ab infántia multárum virtútum, sed abstinéntiæ in primis spécimen dedit. Nam anno vix séptimo, beátum ipsum Nicoláum imitátus, complúres hebdómadae dies jejúnare cœpit, eámque póstea consuetúdinem retínuit, solo pane et aqua conténtus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Adúlta ætáte jam clericáli militiæ adscríptus, et canónicus factus, cum quodam die concionatórem órdinis Eremitárum sancti Augustíni de mundi contéptu dicéntem audísset, eo sermóne inflammátus, statim eúmdem órđinem est ingræssus. In quo tam exáctam religiósæ vitæ ratióne cóluit, ut áspero vestítu, verbéribus et férrea

caténa corpus domans, atque a carne et omni fere obsónio ábstinens, caritáte, humilitáte, patiéntia, ceterisque virtútibus áliis prælucéret.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Orándi assídium stúdi-um, quamvis sátanæ insídiis várie vexátus, et flagéllis intérdum cæsus, non intermittébat. Demum sex ante óbitum ménsibus, síngulis nóctibus angélicum concéntum audívit, cujus suavitate cum jam paradísi gáudia prægustáret, crebro illud Apóstoli repetébat: Cúpio dissólvi, et esse cum Christo. Dénique óbitus sui diem frátribus prædíxit, qui fuit quarto Idus Septémbris. Miráculis multis étiam post mortem cláruit, quibus rite et órdine cógnitis, ab Eugénio Papa quarto in sanctórum númerum est relátus. **R.** Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de eodem Comuni 2. loco. [104]

In Laudibus comém. Octavæ. Ant. Nativitatem. 354. **V.** Nativitas est. 353. Oratio. Fámulis. 354.

In II. Vesp. fit commém. ejusdem Octavæ. Ant. Nativitas tua. **V.** Nativitas est. 355. Oratio. Fámulis. 354.

Deinde Ss. Mm. Proti et Hyacinthi.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Proti et Hyacinthi nos Dómine fóveat pretiósá conféssio: et pia júgiter intercéssio tueátur. Per Dóminum nostrum.

Die 11. Septembris.

Quarta die infra Octavam
Nativ. B. M. V.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in cap. 12. Apocalypsis, ante medium.

Lectio iv.

Novum fecit Dóminus super terram, ut múlter circúmdaret virum, nec álium quam Christum, de quo dicitur: Ecce vir, Oriens nomen

ejus. Novum quoque fecit in cœlo, ut mulier sole appareret amicta. Denique et coronavit eum, et vicissim ab eo meruit coronari. Egredimini filiae Sion, et videte regem Salomonem in diademate, quo coronavit eum mater sua. Verum hoc alias. Interim sane ingredimini magis, et videte Reginam in diademate, quo coronavit eam filius suus. In capite, inquit, ejus corona stellarum duodecim.

R. Nativitas. 351.

Lectio v.

Dignum plane stellis coronari caput, quod et ipsis longe clarius micans, ornet eas potius quam ornentur ab eis. Quidni coronent sidera, quam sol vestit? Sicut dies verni circumdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Nimium laeva sponsi sub capite ejus, et jam dextera illius amplexatur eam. Quis illas aestimet gemas? Quis stellas nomenet, quibus Mariae regium diadema compactum est?

R. Cum jucunditate. 351.

Lectio vi.

Quid ergo sidereum micat in generatione Mariae? Plane quod ex regibus orta, quod ex semine Abrahæ, quod generosa ex

stirpe David. Si id parum videtur, adde quod generationi illi ob singulare privilegium sanctitatis divinitus noscitur esse concessa, quod longe ante eisdem patribus cœlitus repromissa, quod mysticis praefigurata miraculis, quod oraculis prænuntiata prophetis. Hanc enim sacerdotalis virga, dum sine radice floruit: hanc Gedeonis velus, dum in medio siccae areae madiuit: hanc in Ezechielis visione Orientalis porta, quæ nulli umquam patuit, praeignabat.

R. Nativitas tua. 351.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generationis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 1.

Gressus quem Matthæus in ordine regiae successione ediderat, et quem Lucas per sacerdotalem ordinem dinumerat, uterque agnationem in Domino utriusque tribus significat, et rectæ

generati6nis gradum ponit: quia sacerdot6lis et regi6e tribus societas, per David ex conjugio inita, jam a Sal6thiel in Zor6babel confirmatur ex genere. Atque ita, dum Matth6us paternam originem, qu6e ex Juda proficiscebatur, recenset; Lucas vero acceptum per Nathan ex tribu Levi genus edocet: suis uterque partibus D6mino nostro Jesu Christo, qui est 6ternus et Rex et Sacerdos, 6tiam in carnali ortu utriusque generis gl6riam probaverunt.

R. Be6tam. 352.

Lectio viii.

Quod vero Joseph p6tius quam Mari6e nativitas recensetur, nihil refert: eadem enim est totius tribus atque una cognatio. Exemplum autem 6tiam Matth6us et Lucas dederunt, patres invicem appellantes, non tam genere, quam gente: quia ab una tribu coepta, sub unius successi6nis et originis famili6a continetur. Cum enim filius David atque Abrah6e sit ostendendus, ita Matth6us coepit: Liber generati6nis Jesu Christi filii David, filii Abraham.

R. Felix namque. 352.

ProSs. Mart. Proto et Hyacintho.

Lectio ix.

Protus et Hyacinthus fratres; be6t6e Eug6ni6e v6rginis eun6chi, una cum illa ab H6leno episcopo baptizati, ac studiis dediti divin6rum litter6rum, aliqu6m diu in 6gyp̄to inter asc6tas mira humilitate et vit6e sanctitate vixerunt. Sed p6stea sanctam v6rginem Eug6niam Romam prosecuti, Galli6no imperatore, in Urbe propter christi6n6e fidei professi6nem comprehensi sunt. A quibus cum nullo modo impetrari posset, ut christi6nam religi6nem deserentes, deos c6lerent, acerbis verb6ribus c6si, securi feriuntur t6rtio Idus Sept6mbris.

Te Deum laud6mus. 18.

In Laud. fit coemem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis pass6ribus meli6res estis vos.

V. Exsultabunt sancti in gl6ria. **R.** L6tabuntur in cubilibus suis.

Oratio. Beat6rum. 362.

Die 12. Septembris.
Quinta die infra Octavam
Nativ. B. M. V.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.****Apud Metaphrasten.****Lectio iv.**

Dei Fílius non dívitem aut locuplétem áliquam féminam sibi matrem elégit, sed beátam Vírginem illam, cujus áni-ma virtútibus ornáta erat. Cum enim beáta María supra omnem humánam natúram castitátem serváret, proptérea Christum Dóminum in ventre concépit. Ad hanc ígitur sanctíssimam Vírginem et Dei Matrem accurréntes, ejus patrocínii utilitátem assequámur. Itaque quaecúmque estis vírgines ad Matrem Dómini confúgite. Illa enim pulchér-
rimam, pretiosíssimam, et incorruptíblem possessió-nem patrocínio suo vobis conservábit.

R. Nativitas. 351.**Lectio v.**

Magnum revéra mirácu-lum, fratres dilectíssi-mi, fuit beáta semper Virgo María. Quid namque illa majus aut illústrius ullo umquam témpore invén-tum est, seu aliquándo in-veníri póterit? Hæc sola cœlum ac terram amplitú-dine superávit. Quidnam illa sánctius? Non Prophe-

tæ, non Apóstoli, non Már-tyres, non Patriárchæ, non Angeli, non Throni, non Do-minatiónes, non Séraphim, non Chérubim: non déni-que áliud quídpiam inter creátas res visíbiles aut in-visíbiles, majus aut excel-léntius inveníri potest. Ea-dem ancílla Dei est et ma-ter: éadem Virgo et Génit-rix.

R. Cum jucunditáte. 351.**Lectio vi.**

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne prin-cípium génitus fuit, quem Angeli et hómines agnó-scunt Dóminum rerum ó-mnium. Visne cognóscere quanto Virgo hæc præstán-tior sit cœléstibus Potén-tiis? Illæ cum timóre et tremóre assístunt, fáciem velántes suam: hæc humá-num genus illi offert, quem génuit. Per hanc et pecca-tórum véniam conséqui-mur. Ave ígitur mater, cœlum, puélla, virgo, thro-nus, Ecclésiæ nostræ decus, glória et firmaméntum, as-sídue pro nobis precáre Jesum Fílium tuum, et Dó-minum nostrum: ut per te misericórdiam inveníre in die judícii, et quæ repósita sunt iis, qui diligunt Deum, bona cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómi-

ni nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul, et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Nativitas tua. 351.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et réliqua.

De Homilía sancti Hiláarii Epíscopi.

Comment. in Matthæi, cap. 1.

Non refert quis in originis número atque ordine collocetur, dúmmodo universórum familia cœpta esse intelligátur ab uno. Itaque cum ejúsdem tribus sit Joseph et María, dum profectus esse ex Abrahæ genere Joseph osténditur, profecta quoque docétur et María. Hæc enim in lege ratió servata est, ut si mórtuus sine fíliis familiæ princeps esset, defúnti uxórem postérieur frater ejúsdem cognatiónis accíperet, susceptósque fílios in familiam ejus qui mórtuus esset, reférret: mamerétque ita in primogénitis

successiόνis ordo, cum patris eórum qui post se nati essent, aut nómine haberéntur, aut génere.

R. Beátam. 352.

Lectio viii.

Sequens illud est, ut quia diximus secúndum rerum fidem generatiónis istius órđinem nec número sibi nec successiόνē constáre, hujus quoque rei ratió afferátur. Non enim levis causa est, ut áliud in narratióne sit, áliud fúerit in gestis: et áliud referátur in summa, áliud vero teneátur in número. Namque ab Abraham usque ad David quatuórdecim generatiónes numerátæ sunt: et a David usque ad transmigratiónem Babylónis in quibúsdam libris decem et septem deprehendúntur. Sed in hoc non mendácii aut negligentíæ vítium est. Tres enim generatiónes præteritæ sunt. Nam Joras genuit Ochoziam, Ochozias vero genuit Joam, Joas deínde Amasiam, Amasias autem Oziam: et in Matthæo Joras Oziam genuísse scríbitur, cum quartus ab eo sit. Hoc ita, quia ex Gentíli fémina Joras Ochoziam genuit, ex Achab scílicet, qui Jézabel hábuít uxórem.

R. Felix namque. 352.

Lectio ix.

Dénique per prophétam non nisi quarta generatióne in throno régio Israëlís quemquam de domo Achab esse sessúrum dicitur. Purgáta ígitur labe familiæ Gentílis, tribus, quæ præteritis jam régulis in quarto generatiónum consequéntium órđine numerátur, et usque ad Mariám generatiónes quatuórdecim esse scribúntur, cum in número decem et septem reperiántur, nullus error esse póterit sciéntibus non eam solum esse Dómino nostro Jesu Christo orígí- nem, quæ cœpit ex Mariá: sed in procreatióne corpórea, nativitátis æternæ significántiam comprehé- di.

Te Deum laudámus. 18.

Die 13. Septembris.

**Sexta die infra Octavam
Nativ. B. M. V.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Ex libro S. Epiphánii Epí-
scopi advérsus hæreses.**

Lib. 3. hæresi 78. post medium.

Lectio iv.

Beáta Mater Dei Mariá per Hevam significá- tur, quæ per ænigma accépit, ut mater vivéntium vocétur. Illa étenim mater

vivéntium vocáta est, étiam postquam audívit: Terra es, et in terram revertéris, post transgressiónem. Et mirum est, quod post transgressi- ónem hoc magnum cognó- men hábuit. Et quod qui- dem pértinet ad rem sensi- bilem, ab illa Heva omnis hóminum generatió dedú- cta est in terra: hic autem vere a Mariá hæc vita mun- do génita est, ut vivéntem gígeneret, et fieret Mariá ma- ter vivéntium. Per ænigma ígitur Mariá mater vivén- tium appelláta est.

R. Natívitás. 351.

Lectio v.

Hevæ datum est operíre corpus sensíbile pro- pter nuditátem sensíbilem: Mariæ vero datum est a Deo, ut páreret nobis Agnum et ovem, et ex glória ipsíus Agni et ovis fieret nobis velut a véllere in sapiéntia per virtútem ipsíus induméntum incorruptibi- litátis. Heva étiam mortis causa facta est homínibus: per ipsam enim mors ingrèssa est in mundum: Mariá vero causa vitæ, per quam génita est nobis víta, et per hanc Fílius Dei ad- vénit in mundum: et ubi abundávit peccátum, ibi superabundávit et grátia: et unde illáta est mors,

illinc procéssit et vita, ut vita pro morte fieret: et qui per mulierem nobis vita factus est, mortem ex muliere indúctam exclúderet. Et quóniam illic Heva, cum adhuc esset virgo, per inobediéntiam transgréssa est: e contrário per Vírginem obediéntia grátiae facta est, annuntiáto advéntu in carne de cœlo, et vita ætérna.

R. Cum jucunditáte. 351.

Lectio vi.

De María accípitur (líceat mihi hoc dícere) quod scriptum est de Ecclésia: Relínquet homo patrem suum et matrem suam, et adhærébit uxóri suæ: et erunt duo in carne una. Sanctus autem Apóstolus dicit: Mystérium hoc magnum est, ego autem dico in Christo et Ecclésia. Et vide Scripturárum accurátam dicéndi proprietátem, quod de Adam quidem dixit, formávit: de Heva vero non formátam esse, sed ædificátam. Accépit enim, inquit, unam de costis ejus, et ædificávit ipsi in uxórem. Quo osténdat, Dóminum quidem de María efformásse sibi ipsi corpus, ab ipsa vero costa ædificátam esse Ecclésiám, in eo quod punctum et apértum est ipsíus latus, et mystéria

sánguinis et aquæ, prætía redemptiónis facta sunt.

R. Nativitas tua. 351.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 2. de consensu Evang. c. 1.

Matthæus Evangélista sic orsus est: Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Quo exórdio suo satis osténdit, generatióem Christi secúndum carnem se suscepisse narrándam. Secúndum hanc enim Christus filius hóminis est: quod étiam se ipse sæpíssime appellat, coméndans nobis quid misericórditer dignátus sit esse pro nobis. Nam illa supérna et ætérna generátio, secúndum quam Fílius Dei unigénitus est ante omnem creatúram, quia ómnia per ipsum facta sunt, ita ineffábilis est, ut de illa dictum a prophéta intelligátur: Generatióem ejus quis enarrábit? **R.** Beátam. 352.

Lectio viii.

Exséquitur ergo humánam generatióem Christi Matthæus, ab Abraham generatóres comémorans, quos perdúcit ad Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus. Neque enim fas erat, ut ob hoc eum a conjúgio Mariæ separándum putáret, quod non ex ejus concúbitu, sed virgo péperit Christum. Hoc enim exémplo magnífice insinuátur fidélibus conjugátis, étiam serváta pari consensu continéntia, posse permanére vocaríque conjúgium, non permíxto corpóris sexu, sed custodíto mentis afféctu: præsertim quia nasci eis étiam fílius pótuit sine ullo compléxu carnáli, qui propter solos gignéndos filios adhibéndus est.

R. Felix namque. 352.

Lectio ix. Cap. 2.

Cum autem evidénter dicat Apóstolus Paulus ex sémine David secúndum carnem Christum; ipsam quoque Mariám de stirpe David áliquam consanguinitátem duxísse, dubitáre útique non debémus. Cujus fémínæ quóniam nec sacerdotále genus tacétur, insinuánte Luca quod cognáta

ejus esset Elísabeth, quam dicit de filiábus Aaron: firmissime tenéndum est, carnem Christi ex utróque genere propagátam, et regum scilicet, et sacerdotum; in quibus persónis apud illum pópulum Hebræórum étiam mýstica úctio figurabátur, id est, chrisma, unde Christi nomen elúcet, tanto ante étiam ista evidentíssima significatione prænuntiátum.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ de sequ., cum commemor. Octavæ.

Die 14. Septembris.

In

Exaltatione S. Crucis.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. 377; Ps. ut in I. Vesp. de Coñ. Apost. [2]

Hymnus.

Vexilla Regis prod-eunt:

Fulget Crucis mystérium,
Qua vita mortem pértulit,
Et morte vitam protulit.

Quæ vulneráta lánceæ
Mucróné diro, críminum
Ut nos laváret sórdibus,
Manávit unda, et sáanguine.

Impléta sunt quæ concin-

nit
David fidéli cármine,
Dicéndo natióibus:
Regnávit a ligno Deus.

Arbor decóra et fúlgida,
Ornáta Regis púrpura,
Elécta digno stípite
Tam sancta membra tán-
gere.

Beáta, cujus bráchiis
Prétium pepéndit sæculi,
Statéra facta córporis,
Tulítque prædam tártari.

O Crux ave spes única,
In hac triúmphi glória
Piis adaúge grátiam,
Reisque dele crímina.

Te, fons salútis Trínitas,
Collaúdet omnis spíritus:
Quibus Crucis victóriam
Largiris, adde præmium.
Amen.

¶. Hoc signum Crucis erit
in cœlo. R̃. Cum Dóminus
ad judicándum vénerit.

Ad Magnif. Ant. O Crux,
splendídior cunctis astris,
mundo célebris, homínibus
multum amábilis, sánctior
univérſis, quæ sola fuísti
digna portáre taléntum
mundi: dulce lignum, dul-
ces clavos, dúlcia ferens
póndera: salva præsentem
catérvam in tuis hódie lau-
dibus congregátam.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna
die Exaltatiónis sanctæ
Crucis ánnua solemnitate
lætificas: præsta, quæsu-
mus; ut cujus mystérium
in terra cognóvimus, ejus

redemptiόνis præmia in
cœlo mereámur. Per eúm-
dem Dóminum nostrum.

Et fit commem. Octavæ.

Ant. Nativitas tua, Dei
Génitrix Virgo, gáudium
annuntiávit univérſo mun-
do: ex te enim ortus est
sol justítiæ, Christus Deus
noster: qui solvens male-
dictiόνem, dedit benedi-
ctiόνem, et confúndens
mortem, donávit nobis
vitam sempitérnam.

¶. Nativitas est hódie
sanctæ Mariæ Vírginis.

R̃. Cujus vita ínclýta cun-
ctas illústrat ecclésias.

Oratio.

Fámulis tuis, quæsumus
Dómine, cœléstis grá-
tiæ munus impertíre: ut
quibus beátæ Vírginis par-
tus éxstitit salútis exórdi-
um, Nativitátis ejus votíva
solémnitas pacis tríbuat
incrementum. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem
pro nobis in Cruce exaltá-
tum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Pange lingua glorióſi
Laúream certáminis,
Et super Crucis trophæo
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redemptor orbis
Immolátus vícerit.

De Paréntis protoplásti
Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiális
In necem morsu ruit:
Ipse lignum tunc notávit,
Damna ligni ut sólveret.

Hoc opus nostræ salútis
Ordo depopóscerat;
Multifórmis proditóris
Ars ut artem fálleret,
Et medélam ferret inde,
Hostis unde læserat.

Quando venit ergo sacri
Plenitúdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis Cónditor:
Atque ventre virgináli
Carne amíctus pródiit.

Vagit infans inter arcta
Cónditus præsepia:
Membra pannis involúta
Virgo Mater álligat:
Et Dei manus pedésque
Stricta cingit fáschia.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri, Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Nóbile lignum exal-
tátur, Christi fides rútilat,
dum Crux ab ómnibus ve-
nerátur.

Ps. de Comm. unius Mart. [28]

Ant. Sancta Crux extólli-
tur a cunctis régibus, virga

régia erígitur, in qua Sal-
vátor triumphávit.

Ant. O Crux venerábilis,
quæ salútem attulísti míse-
ris, quibus te éfferam præ-
cóniis, quóniam vitam no-
bis cólitem præparásti?

V. Hoc signum Crucis erit
in cœlo. **R.** Cum Dóminus
ad judicándum vénerit.

De libro Númeri.

Lectio i. Cap. 21.

Cum audísset Chana-
næus rex Arad, qui
habitábat ad merí-
diem, venísse scílicet Is-
raël per exploratórum vi-
am, pugnávit contra illum,
et victor exsístens, duxit
ex eo prædam. At Israël
voto se Dómino óbligans,
ait: Si tradíderis pópulum
istum in manu mea, delébo
urbes ejus. Exaudivítque
Dóminus preces Israël, et
trádidit Chananæum, quem
ille interfécit subvérsis úr-
bibus ejus: et vocávit no-
men loci illíus Horma, id
est, anáthema.

R. Gloriósum diem sacra
venerátur Ecclésia, dum tri-
umphále exaltátur lignum,

* In quo Redémptor noster
mortis víncula rumpens,
cállidum áspidem superá-
vit. **V.** In ligno pendens
nostræ salútis sémitam
Verbum Patris invénit. In.

Lectio ii.

Profēcti sunt autem et de monte Hor, per viam, quæ ducit ad Mare rubrum, ut circumīrent terram Edom. Et tædere cœpit pópulum itineris ac labóris: locutúsque contra Deum et Móysen, ait: Cur eduxísti nos de Ægýpto, ut morerémur in solitúdine? Deest panis, non sunt aquæ: ánima nostra jam náuseat super cibo isto levíssimo. Quamóbrem misit Dóminus in pópulum ignítos serpētes.

R. Crux fidélis, inter omnes arbor una nóbilis: nulla silva talem profert, fronde, flore, gérmine: * Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit. **V.** Super ómnia ligna cedrórum tu sola excélsior. Dulce.

Lectio iii.

Ad quorum plagas et mortes plurimórum, venérunt ad Móysen, atque dixerunt: Peccávimus, quia locútí sumus contra Dóminum et te: ora ut tollat a nobis serpētes. Oravítque Móyses pro pópulo, et locútus est Dóminus ad eum: Fac serpētem áneum, et pone eum pro signo: qui percússus aspéxerit eum, vivet. Fecit ergo Móyses

serpētem áneum, et posuit eum pro signo: quem cum percússi aspicerent, sanabántur.

R. Hæc est arbor digníssima, in paradísi médio situáta, * In qua salutis auctor própria morte mortem ómnium superávit. **V.** Crux præcelléti decóre fúlgida, quam Heraclíus imperátor concupiscéti ánimo recuperávit. In qua. **Glória Patri.** In qua.

In II. Nocturno.

Ant. O Crucis victória, et admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justitiæ meæ: * in tribulatione dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubílibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dormiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singularíter in spe * constituísti me.

Ant. O Crucis victória, et admirábile signum, in cœlésti cúria fac nos captáre triúmphum.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula criminum.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómo dícitis animæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus interrogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Funéstæ mortis damnátur supplicium, dum Christus in Cruce nostra destrúxit víncula criminum.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur rex: * et super salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam delápide pretíoso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitúdinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gáudio cum vultu tuo.

Quóniam rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Rex exaltátur in æthera, cum nóbile trophæum Crucis ab univérsis Christícolis adorátur per sæcula.

V. Adorámus te Christe, et benedicimus tibi. **R.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Lectio iv.

Chósroas Persárum rex, extrémis Phocæ impérii téporibus, Ægýpto et Africa occupáta, ac Jerosólýma capta, multisque ibi cæsis Christianórum míllibus, Christi Dómini Crucem, quam Hélena in monte Calváriæ collocárat, in Pérsidem ábstulit. Itaque Heraclíus, qui Phocæ succésse rat, multis belli incómodis et calamitátibus affectus, pacem petébat, quam a Chósroa victóriis insolente ne iníquis quidem conditionibus impetráre póterat. Quare in summo discrimine se assíduis jejúniis et oratióibus exércens, opem a Deo vehementer implorábat: cujus mónitu exercítu comparáto, signa cum hoste contulit; ac tres duces Chósroæ cum tribus exercítibus superávit.

R. Nos autem gloriári opórtet in Cruce Dómini nostri Jesu Christi, in quo est salus, vita, et resurréctio nostra: * Per quem salváti et liberáti sumus. **V.** Tuam Crucem adorámus Dómi-

ne, et recólimus tuam gloriósam passióem. Per.

Lectio v.

Quibus cládibus fractus Chósroas, in fuga, qua trajícere Tigrim parábat, Medársen fílium sócium regni desígnat. Sed eam contuméliam cum Síroës Chósroæ major natu fílius ferret atróciter, patri simul et fratri necem machínatur: quam paulo post utríque ex fuga retrácto áttulit, regnúmque ab Heraclíio impetrávit, quibúsdam accéptis conditióibus, quarum ea prima fuit, ut Crucem Christi Dómini restitúeret. Ergo Crux, quatuórdecim annis postquam vénerat in potestátem Persárum, recépta est: quam rédiens Jerosólymam Heraclíus solémni celebritáte suis húmeris rétulit in eum montem, quo eam Salvátor túlerat.

R. Dum sacrum pignus cœlitus exaltátur, Christi fides roborátur: * Adsunt prodigia divína in virga Móysi prímítus figuráta. **V.** Ad Crucis contáctum resúrgunt mórtui, et Dei magnália reserántur. Adsunt.

Lectio vi.

Quod factum illústri miráculo commendátum est. Nam Heraclíus, ut erat

auro et gemmis ornátus, insístere coáctus est in porta, quæ ad Calváriæ montem ducébat. Quo enim magis prógredi conabátur, eo magis retinéri videbátur. Cumque ea re et ipse Heraclíus, et réliqui omnes obstupéscerent: Zachariás Jerosolymórum antístes, Vide, inquit, imperátor, ne isto triumpháli ornátu, in Cruce ferénda parum Jesu Christi paupertátem et humilitátem imitére. Tum Heraclíus abjécto amplíssimo vestítu, detractísque cálceis, ac plebéjo amíctu indútus, réliquum viæ fácte confécit, et in eódem Calváriæ loco Crucem státuit, unde fúerat a Persis asportáta. Itaque Exaltatióis sanctæ Crucis solémnitas, quæ hac die quotánnis celebrabátur, illústrior habéri cœpit ob ejus rei memóriam, quod ibídem fúerit repósita ab Heraclíio, ubi Salvatóri primum fúerat constitúta.

R. Hoc signum Crucis erit in cœlo, cum Dóminus ad judicándum vénerit: * Tunc manifestá erunt abscondíta cordis nostri. **V.** Cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, et cœperit judicáre sæculum per ignem. Tunc. **G**loria. Tunc.

In III. Nocturno.

Ant. Adoramus te Christe, et benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

Ps. ut in III. Noct. de Comuni Virg. [121]

Ant. Per lignum servi facti sumus, et per sanctam Crucem liberati sumus: fructus arboris seduxit nos: Filius Dei redemit nos, allelúja.

Ant. Salvator mundi salva nos: qui per Crucem et sanguinem tuum redemisti nos, auxiliare nobis, te deprecamur Deus noster.

V. Omnis terra adoret te, et psallat tibi. **R.** Psalmum dicat nomini tuo Domine.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo tempore: Dixit Jesus turbis Judæorum: Nunc iudicium est mundi: nunc princeps huius mundi ejicietur foras. Et reliqua.

Homilia S. Leonis Papæ.

Serm. 8. de Pass. Dñi, post med.

Exaltato, dilectissimi, per Crucem Christo, non illa tantum species aspectui mentis occurrat, quæ fuit in oculis impiorum, quibus per Moysen dictum est: Et erit pendens vita tua ante oculos

tuos, et timebis die ac nocte, et non credes vitæ tuæ. Isti enim nihil in crucifixo Domino præter facinus suum cogitare potuerunt, habentes timorem, non quo fides vera justificatur, sed quo conscientia iniqua torquetur. Noster vero intellectus, quem spiritus veritatis illuminat, gloriam Crucis, cælo terræque radiantem, puro ac libero corde suscipiat, et interiori acie videat, quale sit quod Dominus, cum de passionis suæ loqueretur instantia, dixit: Nunc iudicium mundi est, nunc princeps huius mundi ejicietur foras. Et ego si exaltatus fuero a terra, omnia traham ad meipsum.

R. Dulce lignum, dulces clavos, dulce pondus sustinuit: * Quæ sola digna fuit portare pretium huius sæculi. **V.** Hoc signum Crucis erit in cælo cum Dñs ad iudicandum venerit. Quæ.

Bened. Divinum auxilium maneat.

Lectio viii.

O admirabilis potentia Crucis! o ineffabilis gloria passionis, in qua et tribunal Domini, et iudicium mundi, et potestas est Crucifixi! Traxisti enim Domine omnia ad te, et cum

expandisses tota die manus tuas ad pópulum non credéntem et contradicéntem tibi, confiténdæ majestátis tuæ sensum totus mundus accépit. Traxísti Dómine ómnia ad te, cum in exsecrationem Judáici scéleris, unam protulérunt ómnia eleménta senténtiam, cum, obscurátis lumináribus cœli, et convérso in noctem die, terra quoque mótibz quaterétur insólitis, univér-saque creatúra impiórum úsui se negáret. Traxísti Dómine ómnia ad te, quóniam scisso templi velo, Sancta sanctórum ab indignis pontíficibus recessérunt, ut figúra in veritátem, prophetía in manifestatió-nem, et lex in Evangélium verterétur.

R. Sicut Móyses exaltávit serpéntem in desérto, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: * Ut omnis qui credit in ipsum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. **V.** Non misit Deus Fílium suum in mundum ut júdicet mundum, sed ut salvétur mundus per ipsum. Ut. Glória Patri. Ut.

Lectio ix.

Traxísti Dómine ómnia ad te, ut quod in uno Judææ templo obumbrátis significatió-nibz tegebátur,

pleno apertóque sacramén-to universárum ubíque natiónum devótio celebráret. Nunc étenim et ordo clárior levitárum, et dignitas ámplior seniórum, et sacrátior est únctio sacerdotum: quia Crux tua ómnium fons benedictiόνis, ómnium est causa gratiárum: per quam credéntibus datur virtus de infirmitáte, glória de opprobrio, vita de morte. Nunc étiam carnálium sacrificiów varietáte cessánte, omnes différentias hostiárum una Córporis et Sáanguinis tui implet oblátio: quóniam tu es verus Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi; et ita in te univérza pérficis mystéria, ut sicut unum est pro omni víctima sacrificium, ita unum de omni gente sit regnum. **Te Deum.** 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. O magnum pietátis opus: * mors mórtua tunc est, in ligno quando mórtua vita fuit.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Salva nos * Christe Salvátor per virtútem Crucis: qui salvásti Petrum in mari, miserére nobis.

3. Ecce Crucem Dómini, * fúgite partes advérsæ:

vicit leo de tribu Juda,
radix David, allelúja.

4. Nos autem gloriári *
opórtet in Cruce Dómini
nostri Jesu Christi.

5. Per signum Crucis *
de inimícis nostris libera
nos Deus noster.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte
in vobis quod et in
Christo Jesu: qui cum in
forma Dei esset, non rapínam
arbitrátus est esse se
æquálem Deo: sed semet-
ípsum exinanívit, formam
servi accípiens, in simili-
túdinem hóminum factus,
et hábitu invéntus ut homo.

Hymnus.

Lustra sex qui jam per-
égit,
Tempus implens córporis,
Sponte libera Redémptor,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levátur
Immolándus stípíte.

Felle potus ecce languet:
Spina, clavi, láncea
Mite corpus perforárunť:
Unda manat, et cruor:
Terra, pontus, astra, mun-
dus,
Quo lavántur flúmine!

Crux fidélis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Silva talem nulla profert
Fronde, flore, gérmine:

Dulce ferrum, dulcelignum,
Dulce pondus sústinent.

Flecte ramos, arbor alta,
Tensa laxa víscera,
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas;
Et supérni membra Regis
Tende miti stípíte.

Sola digna tu fuísti
Ferre mundi víctimam,
Atque portum præparáre
Arca mundo naufrago,
Quamsacer cruor perúnxit,
Fusus Agni córpore.

Sempitérna sit beátæ
Trinitáti glória,
Æqua Patri Filióque;
Par decus Paráclito:
Uníus Triníque nomen
Laudet univérstas. Amen.

V. Adorámus te Christe,
et benedícimus tibi. **R.** Quia
per Crucem tuam redemí-
sti mundum.

Ad Bened. Ant. Super
ómnia ligna cedrórum tu
sola excélsior, in qua vita
mundi pepéndit, in qua
Christus triumphávit, et
mors mortem superávit in
ætérum.

Oratio.

Deus, qui nos hodiérna
die Exaltatiónis sanctæ
Crucis ánnua solemnitate
lætíficas: præsta, quæsu-
mus; ut cujus mystérium
in terra cognóvimus, ejus
redemptiónis præmia in

cœlo mereámur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Postea fit commem. Octavæ.

Ant. Nativitátem hodiérnam perpétuæ Vírginis Genitrícis Dei Mariæ solémniter celebrémus, qua celsitúdo throni procéssit, allel.

℣. Nativitas est hódie sanctæ Mariæ Vírginis. **℞.** Cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésiás.

Oratio.

Fámulis tuis, quásumus Dómine, cœléstis grátiamunusimpertíre: ut quibus beátæ Vírginis partus éxstitit salútis exórdium, Nativitátis ejus votíva solémnitas pacis tríbuat increméntum. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Hoc. 378.

℞. br. Hoc signum Crucis
* Erit in cœlo. Hoc. **℣.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit. Erit. **Glória.** Hoc.

℣. Adorámus te Christe, et benedicímus tibi. **℞.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum.

Ad Sextam.

Capitulum. Galat. 6. d.

Mihi autem absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo.

℞. br. Adorámus te Chri-

ste, * Et benedicímus tibi. Adorámus. **℣.** Quia per Crucem tuam redemísti mundum. Et. **Glória Patri.** Adorámus.

℣. Omnis terra adóret te, et psallat tibi. **℞.** Psalmum dicat nómini tuo Dómine.

Ad Nonam.

Capitulum. **Philipp. 2.**

Humiliávit semetípsum factus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. Propter quod et Deus exaltávit illum, et donávit illi nomen, quod est super omne nomen.

℞. br. Omnis terra adóret te, * Et psallat tibi. Omnis.

℣. Psalmum dicat nómini tuo Dñe. Et. **Glória.** Omnis.

℣. Hoc signum Crucis erit in cœlo. **℞.** Cum Dóminus ad judicándum vénerit.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. 369.

Ad Magnif. Ant. O Crux benedícta, quæ sola fuísti digna portáre Regem cœlórum et Dóminum, allelúja.

Oratio. Deus, qui nos. 378.

Deinde fit commem. diei Octavæ Nativitatis B. Mariæ.

Ant. Gloriósæ Vírginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, quæ et Genitrícis dignitátem obtínuit, et virginálem pudicítiam non amísit.

V. Nativitas est hódie sanctæ Mariæ Virginis. **R.** Cujus vita inclyta cunctas illustrat ecclésiās.

Oratio. Fámulis tuis. 379.

Postea S. Nicomedis Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Adésto Dómine pópulo tuo: ut beáti Nicomedis Mártiris tui mérita præclára suscipiens, ad imetrándam misericórdiam tuam semper ejus patrocíniis adjuvétur. Per Dóminum.

Die 15. Septembris.

In Octava

Nativitatis B. M. V.

Duplex.

In I. Nocturno.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 8. b.

Quæ est ista, quæ ascendit de deserto, deliciis affluens, innoxia super dilectum suum? Sub árbore malo suscitávi te: ibi corrúpta est mater tua, ibi violáta est génitrix

tua. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum: quia fortis est ut mors diléctio: dura sicut inférnus æmulátio, lámpades ejus lámpades ignis atque flammárum.

R. Hódie nata est beáta Virgo María ex progénie David: * Per quam salus mundi credéntibus apparuit, cujus vita gloriósa lucem dedit sáculo. **V.** Nativitátem beátæ Mariæ Virginis cum gaúdio celebrémus. Per quam.

Lectio ii.

Aquæ multæ non potuérunt exstinguere caritatem, nec flúmina óbruent illam: si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectióne, quasi nihil despiciet eam. Soror nostra parva, et úbera non habet: quid faciémus soróri nostræ in die quando alloquéndam est? Si murus est, ædificémus super eum propugnácula argétea: si óstium est, compingámus illud tábulis cédrinis.

R. Beatíssimæ Virginis Mariæ Nativitátem devotíssime celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédant ad Dóminum Jesum Christum. **V.** Cum jucunditáte Nativitátem beátæ Mariæ

Virginis devotissime celebrémus. Ut.

Lectio iii.

Ego murus: et úbera mea sicut turris, ex quo facta sum coram eo quasi pacem repériens. Vinea fuit pacífico in ea, quæ habet pópulos: trádidit eam custódibus, vir affert pro fructu ejus mille argenteos. Vinea mea coram me est. Mille tui pacífici, et ducénti his, qui custódiunt fructus ejus. Quæ hábitas in hortis, amíci auscúltant: fac me audíre vocem tuam. Fuge dilécte mi, et assimiláre cápreæ hinnulóque cervórum super montes arómatum.

R. Gloriósæ Virginis Mariæ ortum digníssimum recolámus, * Cujus Dóminus humilitátem respéxit, quæ Angelo nuntiánte concépit Salvatórem mundi. **V.** Beatíssimæ Virginis Mariæ Nativitátem devotissime celebrémus. Cujus. **G**lória Patri. Cujus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Cyrilli Epíscopi Alexandríni.

Homilia contra Nestorium.

Lectio iv.

Hilarem video cœtum Sanctórum ómnium, qui convenerunt promptis ánimis, a

sancta et Dei Matre Mariá semper Virgine convocáti. Laus et glória sit tibi sancta Trínitas, quæ omnes nos ad hanc celebritátem convocásti. Sit étiam tibi sancta Dei Mater laus. Tu enim es pretiósá margaríta orbis terrárum: tu lampas inextinguíbilis, coróná virginitátis, sceptrum orthodóxæ fidei, templum indissolúbile, cóntinens eum qui nusquam continéri potest, Mater et Virgo; per quam benedíctus, qui venit in nómine Dómini, in sanctis Evangéliis nomináture.

R. Nativitas gloriósæ Virginis Mariæ ex sémine Abrahæ, ortæ de tribu Juda, clara ex stirpe David: * Cujus vita ínclýta cunctas illústrat ecclésias. **V.** Hódie nata est beáta Virgo Mariá ex progénie David. Cujus.

Lectio v.

Per te Trínitas sanctificátur: per te crux pretiósá celebrátur et adorátur in toto orbe terrárum. Per te exsúltat cœlum, lætántur Angeli et Archángeli, fugántur dæmones, et homo ipse ad cœlum revocátur. Per te omnis creatúra idólorum errore deténta, convérsa est ad agnitióner veritátis, et fidéles hómínes

ad sanctum baptisma pervenerunt, atque in toto orbe terrarum constructae sunt ecclesiae.

R. Cum jucunditate Nativitatem beatæ Mariæ celebrémus: * Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum. **V.** Corde et ánimo Christo canámus glóriam in hac sacra solemnitate præcelsæ Genitrícis Dei Mariæ. Ut.

Lectio vi.

Te adjutrice Gentes veniunt ad pœnitentiam. Quid plura? Per te unigénitus Dei Fílius, vera illa lux effúlsit sedéntibus in ténebris et umbra mortis. Per te Prophétæ prænuntiárunť, per te Apóstoli salutem Géntibus prædicárunť. Quisnam póterit tuárum laudum præcónia explicáre, María Mater et Virgo? Hanc, fratres dilectíssimi, celebrémus, ejus Fílium Ecclesiæ sponsum immaculátum adorántes: cui honor et glória in sæcula sæculórum. Amen.

R. Nativitas tua Dei Génitrix Virgo gáudium annuntiávit univérso mundo: * Ex te enim ortus est sol justítiæ, Christus Deus noster: * Qui solvens maledictiónem: dedit benedictiónem: et confúndens mor-

tem, donávit nobis vitam sempitérnam. **V.** Benedíctus tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Ex. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 1.

Liber generatiónis Jesu Christi filii David, filii Abraham. Abraham genuit Isaac. Isaac autem genuit Jacob. Et reliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homil. 2. in Matth., post init.

Audítu quidem mirá-
bile est quod ineffá-
bilis Deus, et qui
nec sermónibus explicári
potest, nec cogitatióibus
comprehéndi, Patrique per
ómnia coæquális, per Ví-
ginis ad nos venit úterum,
et fieri ex muliere digná-
tus est, et habére proge-
nítores David et Abraham:
et quid dico, David et
Abraham? étiam illas, quod
magis stupéndum est, fé-
minas, quas paulo ante
memorávi. Hæc igitur aú-
diens mente consúrge, ni-
hílque húmile suspicéris,
sed pótius propter hoc ip-
sum máxime miráre, quia

cum verus et diléctus Fíliussit sempitérni Dei, étiam fílius David esse dignátus est, modo ut te fílium fáceret Dei: servum patrem habére dignátus est, ut tibi servo patrem fáceret ipsum Deum.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia fecit.

Lectio viii.

Vides ab ipso statim principio, quam læta sint hæc núntia. Quod si ámbigis de his quæ ad tuum spectant honórem, ab iis quæ illius sunt, étiam tua disce credere. Quantum enim cónsequi potest humana rátió, multo est difficílius Deum hóminem fieri, quam hóminem Dei filium consecrári. Cum ergo audieris, quia Fílius Dei filius sit et David et Abrahæ: dubitáre jam désine, quod et tu, qui filius es Adæ, futúrus sis fílius Dei. Non enim semetípsum ita humiliásset, nisi nos esset exaltáturus. Natus est enim secúndum carnem, ut tu nascerére spírítu: natus est

ex muliére, ut tu desíneres filius esse mulieris.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam Nativitátem. Quia. Glória Patri. Christus.

Pro S. Nicomede Mart.

Lectio ix.

Nicomédes présbyter, persequénte Christiános Domitiáno imperatóre, quod corpus Felículæ virginis, propter confessiõem christiánæ fidei a Flacco cómite interféctæ, sepelísset, comprehéndijussus est: ductúsque ad státuas deórum, cum eis sacrificáre velle (quod fácere jubebátur) constánter negavísset, proptérea quod sacrificium uni Deo vero, qui regnat in cœlis, deberétur, plumbátis cæsus, in eo martýrio ánimam Deo réddidit. Cujus corpus cum idem comes in profluéntem Tíberim prójici imperásset, Justus Nicomédis clérícus diligénter conquisítum, ad muros Urbis, via Nomen-

tána, honorífice in sepúlchro cóndidit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit comm. S. Nico-medis.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Adésto Dómine. 380.

In II. Vesp. fit commem. de Ss. Mart. Cornelio et Cypriano, et aliis ut infra. 398.

Dominica III. Septembris.

Septem Dolorum B. M. V.

Duplex majus.

Impedita Dominica III. Sept. ob occursum Festi Duplicis I. vel 2. class., vel alicujus diei Octav., vel Duplicis majoris primarii, vel potioris dignitatis, Festum Septem Dolorum B. M. V. transfertur in proximiorē sequentem Dominicam, simili modo non impeditam. Quod si usque ad Adventum nulla supersit Dom. libera, Festum VII Dolorum ponatur, juxta Rubricas, in prima die non impedita post Domin. III. Septembris.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 396; Ps. ut in Festis B. M. V. [169]

Hymnus.

quot undis lacrimárū,
Quo dolóre vólvitur,
Luctuósa de cruénto

Dum, revúlsum stípíte,
Cernit ulnis incubántem
Virgo Mater fílium!

Os suáve, mite pectus,
Et latus dulcíssimum,
Dexterámque vulnerátam,
Et sinístram saúciam,
Et rubras cruóre plantas
Ægra tingit lácrimis.

Centiésque milliésque
Stringit arctis nélixibus
Pectus illud, et lacértos,
Illa figit vúlnera:
Sicque tota colliquéscit
In dolóris ósculis.

Eja Mater, obsecrámus
Per tuas has lácrimas,
Filiíque triste funus,
Vulnerúmque púrpuram,
Hunc tui cordis dolórem
Conde nostris córdibus.

Esto Patri, Filióque,
Et coævo Flámini,
Esto summæ Trinitáti
Sempitérna glória,
Et perénis laus, honórque
Hoc, et omni sáculo.

Amen.

V. Regína Mártyrum ora
pro nobis. **R.** Quæ juxta
crucem Jesu constitisti.

Ad Magnif. Ant. Nolíte
me consideráre, quod fú-
sca sim, quia decolorávit
me sol: filii matris meæ
pugnavérunt contra me.

Oratio.

Deus, in cujus passióne,
secúndum Simeónis

prophetiam, dulcissimam
animam gloriósæ Virginis
et Matris Mariæ doloris
gladius pertransiuit: con-
cede propitius; ut qui do-
lores ejus venerando recó-
limus, passionis tuæ effé-
ctum felicem consequá-
mur: Qui vivis et regnas.

Deinde fit commemor. Domin.

*Ad Completorium et per Ho-
ras in fine Hymn. dicitur*

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Stemus juxta cru-
cem cum María Matre Jesu,
* Cujus animam doloris
gladius pertransiuit.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Jam toto súbitus vesper
eat polo,
Et sol attónitum præcípitet
diem,

Dum sævæ récolo ludíbri-
um necis,
Divinámque catástrophén.

*Spectátrix áderas supplí-
cio Parens,
Malis uda, gerens cor ad-
amántinum:*

Natus funérea péndulus in
cruce

Altos dum gémitus dabat.

Pendens ante óculos Na-
tus, atróciбус
Sectus verbéribus, Natus
hiántibus

Fossus vulnéribus, quot
penetrántibus

Te confíxit acúleis!

Heu! sputa, álapæ, vér-
bera, vúlnera,

Clavi, fel, áloë, spóngia,
láncea,

Sitis, spina, cruor, quam
vária pium

Cor pressére tyránnide!

*Cunctis intérea stat ge-
nerósior*

Virgo Martíribus: prodí-
gio novo,

In tantis móriens non mó-
reris Parens,

Diris fixa doloribus.

*Sit summæ Tríadi glória,
laus, honor,*

A qua suppliciter, sollicita
prece,

Posco virgínei róboris æ-
mulas

Vires rebus in ásperis.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Multiplicáti sunt, qui
tribulant me: multi insúr-
gunt advérsus me.

Psalmus 3.

Dómine quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dñe suscēptor
meus es, * glória mea, et
exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporá-
tus sum: * et exsurrexi,
quia Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me: * exsúr-
ge Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pecca-
tórū contrivísti.

Dómini est salus: * et su-
per pópulum tuum bene-
díctio tua.

Ant. Multiplicáti sunt, qui
tribulant me: multi insúr-
gunt advérsum me.

Ant. Paravérunt sagíttas
suas in pháretra, ut sagít-
tent in obscúro rectos corde.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quó-
modo dícitis ánimæ
meæ: * Trásmigra in
montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres
intendérunt arcum, paravé-
runt sagíttas suas in phá-
retra, * ut sagíttent in obs-
cúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti,

destruxérunt: * justus au-
tem quid fecit?

Dñs in templo sancto suo,
* Dñs in cœlo sedes ejus:
Oculi ejus in paúperem
respiciunt: * pálpebræ ejus
intérrogant filios hóminum.

Dóminus intérogat ju-
stum et ímpium: * qui au-
tem diligit iniquitátem, odit
ánimam suam.

Pluet super peccatóres lá-
queos: * ignis, et sulphur,
et spíritus procellárum
pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus,
et justítias diléxit: * æqui-
tátem vidit vultus ejus.

Ant. Paravérunt sagíttas
suas in pháretra, ut sagít-
tent in obscúro rectos
corde.

Ant. Defécit in dolóre
vita mea, et anni mei in
gemítibus.

Psalmus 30.

In te Dómine sperávi, non
confúndar in ætérnum: *
in justítia tua líbera me.

Inclína ad me aurem tu-
am, * accélera ut éruas me.

Esto mihi in Deum prote-
ctórem: et in domum refú-
gii, * ut salvum me fácias.

Quóniam fortitúdo mea,
et refúgium meum es tu: *
et propter nomen tuum de-
dúces me, et enútries me.

Edúces me de láqueo hoc,
quem abscondérunt mihi:

* quóniam tu es protéctor meus.

In manus tuas comēdo spíritum meum: * redemísti me Dómine Deus veritátis.

Odísti observántes vanitátes, * supervácue.

Ego autem in Dómino sperávi: * exsultábo, et lætabor in misericórdia tua.

Quóniam respexisti humilitátem meam, * salvásti de necessitátibus ánimam meam.

Nec conclusísti me in má-nibus inimíci: * statuísti in loco spatióso pedes meos.

Miserére mei Dómine quóniam tribulor: * conturbátus est in ira óculus meus, ánima mea, et venter meus:

Quóniam defécit in dolóre vita mea: * et anni mei in gemítibus.

Infirmáta est in paupertáte virtus mea: * et ossa mea conturbáta sunt.

Super omnes inimícos meos factus sum oppróbrium et vicínis meis valde: * et timor notis meis.

Qui vidébant me, foras fugérunt a me: * oblivióni datus sum, tamquam mórtuus a corde.

Factus sum tamquam vas pérditum: * quóniam audívituperatióem multórum commorántium in circúitu.

In eo dum convenírent simul advérsus me, * accípere ánimam meam consiliáti sunt.

Ego autem in te sperávi Dómine: * dixi: Deus meus es tu: in má-nibus tuis sortes meæ.

Eripe me de manu inimicórum meórum, * et a persequéntibus me.

Illústra faciē tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Erubéscant impíi, et deducántur in inférnum: * muta fiant lábia dolósa.

Quæ loquúntur advérsus justum iniquitátem, * in superbia, et in abusióne.

Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dñe, * quam abscondísti timéntibus te.

Perfecísti eis, qui sperant in te, * in conspéctu filiórum hóminum.

Abscóndes eos in abscondito faciēi tuæ * a conturbatióne hóminum.

Próteges eos in tabernáculo tuo * a contradicióne linguárum.

Benedíctus Dóminus: * quóniam mirificávit misericórdiam suam mihi in civitáte muníta.

Ego autem dixi in excéssu mentis meæ: * Projé-

ctus sum a fácie oculórum tuórum.

Ideo exaudísti vocem orationis meæ, * dum clamárem ad te.

Diligite Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam veritátem requíret Dóminus, et retríbuet abundánte faciéntibus supérbiam.

Viríliter ágite, et confortétur cor vestrum, * omnes qui sperátis in Dómino.

Ant. Defécit in dolóre vita mea, et anni mei in gemítibus.

V. Regina Mártyrum ora pro nobis. **R.** Quæ juxta crucem Jesu constitísti.

De Jeremía Prophéta.

Lectio i. Thren. 1.

Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxíllisejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spreverunt eam, et facti sunt ei inimíci. Vide Dómine quóniam tribulor, conturbátus est venter meus: subvérsum est cor meum in memetípse, quóniam amaritúdine plena sum. Foris intérficit gládus, et domi mors similis est. Audiérunt quia ingemísco ego, et non est qui consolétur me.

R. Símeon vir justus et timorátus, dixit ad Mariám: * Tuam ipsíus ánimam pertransíbit gládus. **V.** Ne vocétis me pulchram, sed amáram, quia amaritúdine valde replévit me Omnípotens. Tuam.

Lectio ii. Thren. 2. d.

Cui comparábo te? vel cui assimilábo te filia Jerúsalem? cui exæquábo te, et consolábor te virgo filia Sion? magna est enim velut mare contrítio tua: quis medébitur tui? Plausérunt super te mánibus omnes transeúntes per viam: sibilavérunt, et movérunt caput suum super filiam Jerúsalem: Hæccine est urbs, dicéntes, perfécti decóris, gáudium univérsæ terræ? Aperuérunt super te os suum omnes inimíci tui: sibilavérunt, et fremuérunt déntibus, et dixerunt: Devorábimus.

R. Surge, et áccipe puerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi usque dum dicam tibi. **V.** Vocávi fílium meum ex Ægýpto, ut véniat salus in Israël. Et.

Lectio iii.

Fecit Dóminus quæ cogitávit, complévit sermónem suum, quem præcépe-

rat a diébus antiquis: destrúxit, et non pepércit, et lætificávit super te inimicum, et exaltávit cornu hóstium tuórum. Clamávit cor eórum ad Dóminum super muros filíæ Sion: Deduc quasi torréntem lácrimas per diem, et noctem: non des réquiem tibi, neque táceat pupílla óculi tui.

R. Fili, quid fecísti nobis sic? * Ego et pater tuus * Doléntes quærebámus te.

V. Quid est, quod me quærebátis? In his, quæ Patris mei sunt, opórtet me esse. Ego. **Glória.** Doléntes.

In II. Nocturno.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Psalmus 21.

Deus Deus meus respice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te

speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, erípiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extraxísti me de ventre: * spes mea ab ubéribus matris meæ. In te proyéctus sum ex útero:

De ventre matris meæ Deus meus es tu, * ne discesseris a me:

Quóniam tribulátio próxima est: * quóniam non est qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli multi: * tauri pingues obsederunt me.

Aperuérunt super me os suum, * sicut leo rápiens et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Factum est cor meum tamquam cera liquéscens * in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa virtus mea, et lingua mea adhæsít faucibus meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.

Quóniam circumdederunt me canes multi: * concílium malignántium obsédit me.

Foderunt manus meas et pedes meos: * dinumeráverunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideráverunt et inspexérunt me: * divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

Tu autem Dómine ne elongáveris auxiliúm tuum a me: * ad defensiónem meam cónspice.

Erue a frámea Deus ánimam meam: * et de manu canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: * et a córnibus unicórnium humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frátribus meis: * in médio ecclésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, laudáte eum: * univérsum semen Jacob glori ficáte eum.

Tímeat eum omne semen Israël: * quóniam non spre vit, neque despéxit deprecatiónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam a me: * et cum clamárem ad eum, exaudívit me.

Apud te laus mea in ecclésia magna: * vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.

Edent paúperes, et saturabúntur: et laudábunt Dó-

minum qui requírun eum: * vivent corda eórum in sǎculum sǎculi.

Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ familiæ Géntium.

Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.

Manducáverunt et adoráverunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei.

Ant. Deus vitam meam annuntiávi tibi: posuísti lácrimas meas in conspéctu tuo.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quóniam conculcávit me homo: * tota die impúgnans tribulávit me.

Conculcáverunt me inimíci mei tota die: * quóniam multi bellántes advérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo:
* ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes
meos, in Deo sperávi: *
non timébo quid fáciat mi-
hi caro.

Tota die verba mea exse-
crabántur: * advérsus me
omnes cogitatiónes eórum
in malum.

Inhabitábunt et abscón-
dent: * ipsi calcáneum me-
um observábunt.

Sicut sustinuérunt áni-
mam meam, pro nihilo sal-
vos fácies illos: * in ira
pópulos confrínges.

Deus, vitam meam añun-
tiávi tibi: * posuisti lácri-
mas meas in conspéctu
tuo,

Sicut et in promissióne
tua: * tunc converténtur
inimíci mei retrórsum:

In quacúmque die invo-
cávero te: * ecce cognóvi
quóniam Deus meus es.

In Deo laudábo verbum,
in Dómino laudábo ser-
mónem: * in Deo sperávi,
non timébo quid fáciat mi-
hi homo.

In me sunt Deus vota
tua, * quæ reddam, lau-
datiões tibi.

Quóniam eripuísti áni-
mam meam de morte, et
pedes meos de lapsu: * ut
pláceam coram Deo in lú-
mine vivéntium.

Ant. Deus vitam meam an-
nuntiávi tibi: posuisti lácri-
mas meas in conspéctu tuo.

Ant. Fuérunt mihi lácri-
mæ meæ panes die ac nocte.

Psalms 41.

Quemádmódum desíderat
cervus ad fontes aquá-
rum: * ita desíderat ánima
mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad De-
um fortem vivum: * quan-
do véniam, et apparébo
ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ
meæ panes die ac nocte:
* dum dicitur mihi quo-
tidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et
effúdi in me ánimam me-
am: * quóniam transíbo in
locum tabernáculi admirá-
bilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et
confessiónis: * sonus epu-
lántis.

Quare tristis es ánima
mea? * et quare contúrbas
me?

Spera in Deo, quóniam ad-
huc confitébor illi: * salutá-
re vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea
conturbáta est: * proptérea
memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a
monte módico.

Abýssus abýssum invo-
cat, * in voce cataractárum
tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tríbulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte.

V. Fascículus myrrhæ dilectus meus mihi. **R.** Inter úbera mea commorábitur.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Ex Sermone de duodecim stellis.

Lectio iv.

Martýrium Vírginis tam in Simeónis prophetía, quam in ipsa Domínicæ passiónis história commendátur. Pó-

situs est hic (ait sanctus senex de púero Jesu) in signum cui contradicétur; et tuam ipsíus ánimam (ad Mariám autem dicébat) pertransíbit gládius. Vere tuam, o beáta Mater, ánimam pertransívit: alióquin, nón nisi eam pertransiens, carnem Fílii tui penetráret. Et quidem posteaquam emísit spíritum tuus ille Jesus, ipsíus plane non áttigit ánimam crudélis láncea, quæ ipsíus apéruiť latus, sed tuam útique ánimam pertransívit. Ipsíus nímírum ánima jam ibi non erat, sed tua plane inde nequíbat avélli.

R. Jesum bajulántem sibi crucem * Sequebátur turba mulierum, quæ plangébant et lamentabántur eum.

V. Fíliæ Jerúsalem super vos ipsas flete, et super filios vestros. Sequebátur.

Lectio v.

Tuam ergo pertransívit ánimam vis dolóris, ut plusquam Mártýrem non immérito prædicémus, in qua nímírum corpóreæ sensum passiónis excésserit compassiónis afféctus. An non tibi plusquam gládius fuit sermo ille, revéra pertransiens ánimam, et pertíngens usque ad divisió-nem ánimæ et spíritus:

Múlier, ecce filius tuus? O commutatióem! Joánnes tibi pro Jesu tráditur, servus pro Dómino, discipulus pro Magístro, filius Zebedæi pro Filio Dei, homo purus pro Deo vero. Quómodo non tuam affectuosíssimam ánimam pertransíret hæc audítio, quando et nostra, licet sáxea, licet férrea péctora, sola recordatió scindit?

R. Postquam venérunt in locum, quid dicitur Calváriæ, ibi crucifixerunt eum: * Stabat autem juxta crucem Jesu Mater ejus. **V.** Tunc beátam illius ánimam dólóris gládius pertransívit. Stabat.

Lectio vi.

Non mirémini, fratres, quod María Martyr in ánima fuisse dicátur. Mirétur qui non memínerit se audivísse Paulum inter máxima Géntium crímina memorántem, quod sine affectiône fuissent. Longe id fuit a Mariæ viscéribus, longe sit a sérvulis ejus. Sed forte quis dicat: Numquid non eum præscíerat moritúrum? Et indubitánter. Numquid non sperábat continuo resurrectúrum? Et fidéliter. Super hæc dóluit crucifíxum? Et veheménter. Alióquin quis-

nam tu, frater, aut unde tibi hæc sapiéntia, ut miréris plus Mariám compatiéntem, quam Mariæ Fílium patiéntem? Ille étiam mori corpore pótuit; ista cómmori corde non pótuit? Fecit illud caritas, qua majórem nemò hábuit: fecit et hoc caritas, cui post illam similis áltera non fuit.

R. Joseph ab Arimathæa * Pétiit corpus Jesu, quod, de cruce depósitum, * Suo compléxu Mater excépit. **V.** Dolens Sunamítis sinu et génibus suis sustínuit mórtuum fílium. Pétiit. Glória Patri. Suo.

In III. Nocturno.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratió-nem meam cum dé-precor: * a timóre in-imíci éripe ánimam meam.

Protexísti me a convéntu malignántium: * a multitudíne operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firma-

vérunt sibi sermónem nequam.

Narravérunt ut absconderent láqueos: * dixerunt: Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecerunt scrutántes scrutinio.

Accédet homo ad cor altum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei, * et facta ejus intellexerunt.

Lætábitur justus in Dómino, et sperábit in eo, * et laudabúntur omnes recti corde.

Ant. Intendérunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúltis immaculátum.

Ant. Anima mea turbáta est valde: sed tu Dómine úsquequo?

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corripias me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est

valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * saluum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per singulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimicos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitatem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus orationem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimici mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Ant. Anima mea turbáta est valde: sed tu Dómine úsquequo?

Ant. Deus adjútor in tribulatióibus quæ invenérunt nos nimis.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tri-

bulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobíscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Deus adjútor in tribulatióibus quæ invenérunt nos nimis.

V. Per te salútem hauriámus, Virgo María. **R.** Ex vulnéribus Christi.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. e.

In illo témpore: Stabant juxta crucem Jesu Mater ejus, et soror Matris ejus María Cléophæ, et María Magdaléne. Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

De Institut. Virg. cap. 7.

Stabat juxta crucem Mater, et fugiéntibus viris, stabat intrépida. Vidéte, utrum pudórem mutáre potúerit Mater Jesu, quæ ánimum non mutávit. Spectábat piis óculis Fílii vulnèra, per quæ sciébat ómnibus futúram redemptiόνem. Spectábat non degeneri Mater spectáculo, quæ non metúerat peremptórem. Pendébat in cruce Fílius: Mater se persecutóribus offerébat.

R. Quis tibi sensus fuit, o Mater dolórum, * Dum Joseph síndone Fílium tuum invólvit, et pósuit eum in monuménto? **V.** Consideráte et vidéte, si est dolor, sicut dolor meus. Dum.

Bened. Cujus festum cólí-
mus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Ex ejusdem Epist. 25. ad Eccle-
siam Vercellensem, prope finem.

María Mater Dómini ante
crucem Fílii stabat.
Nullus me hoc dócuit, nisi
sanctus Joáñnes Evange-
lísta. Mundum álii concú-
ssum in passióne Dómini
conscripsérunt, cœlum té-
nebris obdúctum, refugísse
solem, in paradísum latró-
nem, sed post píam con-
fessióne, recéptum. Jo-
áñnes dócuit quod álii non
docuérunt, quemádmódum
in cruce pósitus Matrem
appelláverit. Pluris putá-
tur, quod victor supplició-
rum pietátis officia Matri
exhibébat, quam quod re-
gnum cœléste donábat.
Nam si religiósus est,
quod latróni donátur vénia,
multo uberióris pietátis est,
quod a Fílio Mater tanto
afféctu honorátur.

R. In toto corde tuo gé-
mitus Matris tuæ ne obli-
viscáris, * Ut perficiátur
propitiatio et benedíctio.

V. Ave princeps generósa,
Martyrúmque prima rosa,
Virginúmque lílium. Ut.
Glória Patri. Ut.

**Lectio ix. de Homilia Domi-
nicæ occurrentis.**

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Quo ábiit diléctus
tuus, * o pulchérissima mu-
líerum? quo declinávit di-
léctus tuus, et quærémus
eum tecum?

Ps. Dóminus regnávít. 19.

**2. Recédite a me, * amáre
flebo, nolíte incúmbere, ut
consolémíni me.**

**3. Non est ei spécies, *
neque decor, et vídimus
eum, et non erat aspéctus.**

**4. A planta pedis * usque
ad vérticem cápitis, non est
in eo sánitas.**

**5. Fulcíte me flóribus, *
stipáte me malis, quia amó-
re lángueo.**

Capitulum. Thren. 2. d.

Cui comparábo te? vel cui
assimilábo te filia Je-
rúsalem? cui exæquábo te,
et consolábor te virgo filia
Sion? magna est velut mare
contrítio tua.

Hymnus.

Summæ Deus cleméntiæ,
Septem dolóres Vírginis
Plagásque Jesu Fílii
Fac rite nos revólvere.

**Nobis salútem cónferant
Deíparæ tot lácrimæ,
Quibus laváre súfficis
Totíus orbis crimína.**

**Sit quinque Jesu vúlne-
rum**

Amára contemplátio,

Sint et dolóres Vírginis
Ætérna cunctis gaúdia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui passus es pro sérvulis,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amē.

℣. María Virgo per virtú-
tem tot dolórum. ℞. Fac nos
gaudére in regno cœlórum.

Ad Bened. Ant. Veníte
ascendámus ad montem
Dómini, et vidéte si est
dolor, sicut dolor meus.

Oratio.

Deus, in cujus passióne,
secúndum Simeónis
prophetíam, dulcíssimam
ánimam gloriósæ Vírginis
et Matris Mariæ dolóris
gládus pertransívit: con-
céde propítius; ut qui do-
lóres ejus venerádo recó-
limus, passiónis tuæ effé-
ctum felícem consequá-
mur: Qui vivis.

Et fit cõmem. Domin. occurr.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Qui passus es
propter nostram salútem.

Ad Tertiam.

Cap. Cui comparábo. 396.

℞. br. O vos omnes, * Qui
transítis per viam. O vos.
℣. Atténdite et vidéte, si est
dolor sicut dolor meus.
Qui. Glória Patri. O vos.

℣. Defecérunt præ lácri-
mis óculi mei. ℞. Conturbá-
ta sunt ómnia víscera mea.

Ad Sextam.

Capitulum. Thren. 1.

Plorans plorávit in nocte,
et lácrimæ ejus in ma-
xillis ejus: non est qui con-
solétur eam ex ómnibus
caris ejus.

℞. br. Defecérunt * Præ
lácrimis óculi mei. Defe-
cérunt. ℣. Conturbáta sunt
ómnia víscera mea. Præ.
Glória Patri. Defecérunt.

℣. Fascículus myrrhæ di-
léctus meus mihi. ℞. Inter
úbera mea commorábitur.

Ad Nonam.

Capitulum. Thren. 2. f.

Deduc quasi torréntem
lácrimas per diem, et
noctem: non des réquiem
tibi, neque táceat pupílla
óculi tui.

℞. br. Fascículus myrrhæ
* Diléctus meus mihi. Fa-
scículus. ℣. Inter úbera
mea commorábitur. Dilé-
ctus. Glória. Fascículus.

℣. Anima mea liquefácta
est. ℞. Ut diléctus locútus
est.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. 384.

℣. Regína Mártýrum ora
pro nobis. ℞. Quæ juxta
crucem Jesu constitisti.

Ad Magnif. Ant. Opprés-
sit me dolor, et fácies mea
intúmuit a fletu, et pálpe-
bræ meæ caligáverunt.

Et fit cõmem. Domin. occurr.

Die 16. Septembris.
Ss. Cornelii et Cypriani
 Pontificum et Martyrum.
 Semiduplex.

Omnia de Communi plurimor.
 Mart. [45], præter sequentia.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum paritérque Pontíficum Cornélii et Cypriáni nos, quæsumus Dómine, festa tueántur: et eórum coméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Et fit cõmem. Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mm.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amóre ságuinem suum fuderunt, id eo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Præsta Dómine précibus nostris cum exsultatióne provéntum: ut sanctó-

rum Mártyrum Euphemiæ, Lúciæ et Geminiáni, quorum diem passiónis ánnua devotióne recólimus, étiam fidei constántiam subseqúamur. Per Dóminum.

Si Festum Ss. Cornelii et Cypriani occurrerit in Dominica, fit Officium de Festo Septem Dolorum B. M. V., cum ix. Lect. de Homil. et commem. Domin., ac Ss. Martyrum Pontificum in utrisque Vesp. et Laud., necnon Ss. Euphemiæ, Luciæ et Geminiani Mm. in I. Vesp. et Laud. tantum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Fratres: Debitóres [48], et ix. Lect. de Homil. Fer. occurr., cum ejus commem. ad Laudes tantum.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cornélius Románu, Gallo et Volusiáno imperatóribus, pontificátum gerens, cum Lucína fémina sanctíssima, cõpõra Apostolórum Petri et Pauli e catacúmbis in opportuniórem locum tráns tulit: ac Pauli corpus Lucína in suo prædio via Ostiénsi, prope eum locum, ubi fúerat gládio percússus, collocávit: Cornélius Príncipis Apostolórum corpus non longe inde, ubi crucifixus fúerat, repósuit. Quod cum ad imperatóres delátum esset, et Pontífice au-

ctóre multos fieri Christiános, mittitur is in exsílum ad Centum cellas: ubi eum sanctus Cypriános epíscopus Carthaginiénsis per líttaras est consolátus.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra appáruit árida.

Lectio v.

Hoc autem christiánæ caritátis offícium cum frequens alter álteri persólveret, deteriorem in partem id accipiéntes imperatóres, accersítum Romam Cornélium, tamquam de majestáte reum plumbátis cædi, raptúmque ad Martis simulácrum ei sacrificáre jubent. Quam impietátem cum ille detestarétur, ei caput abscíssum est decimo octávo Kaléndas Octóbris: cujus corpus beáta Lucína cléricis adjutóribus humávit in arenária prædii sui prope cœmetérium Calísti. Vixit in pontificátu annos circiter duos.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei,

moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus ecclesiásticis.

Lectio vi.

Cypriános Afer, primum glorióse rhetóricam dócuit: exínde, suadénte presbýtero Cæcílio, a quo et cognoméntum sortítus est, Christiános factus, omnem substántiam suam paupéribus erogávit. Ac post non multum témporis eléctus in presbýterum, étiam epíscopus Carthaginiénsis constitútus est. Hujus ingénii supérfluum est índicem téxere, cum sole clarióra sint ejus ópera. Passus est sub Valeriáno et Galliéno princípibus, persecutióne octáva, eódem die quo Romæ Cornélius, sed non eódem anno. **R.** Tamquam. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Cum audiéritis. de eodem Communi 1. loco. [55]

Pro Ss. Mart. Euphemia, Lucia et Geminiano.

Lectio ix.

Euphémia, Lúcia et Geminíanus, in persecutióne Diocletiáni, non eó-

dem loco, sed eodem die, martyrio coronati sunt. Euphemia virgo apud Chalcédonem, Prisco procónsule, vária tormentorum génera, virgárum, equúlei, rotárum, ignis constánter passa: demum béstiis objécta, una ex iis morsum sancto corpore infigente, céteris pedes ejus lambéntibus, immaculátum spíritum Deo réddidit. Lúcia, vídua Romána, a filio Eutrópíó, quod Christum multos annos coluisset, accusáta, in ollam pice ac plumbo fervéntem demíttitur: unde incólumis evádens, cum ferro plumboque oneráta per Urbem ducerétur, Geminiánum, nóbilem virum, constántia fidei et martyrii ad Christum convértit: quem étiam cum multis áliis ad fidem perductis, várie tortum, gloriósi martyrii abscisso cápite sócium hábuit. Quorum corpóra Máxima, múlier christiána, honorífice sepelívit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laudib. commem. Ss. Mart.

Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et

exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio. Præsta Dómine. 398.

Vesp. de sequ. cum côm. præc.

Die 17. Septembris.

Impress. Ss. Stigmatum in corpore S. Francisci Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Hymnus.

Iste Conféssor Dómini, coléntes

Quem pie laudant pópuli per orbem,

Hac die lætus méruit beáta Vúlnera Christi.

Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,

Sóbriam duxit sine labe vitam,

Donec humános animávit auræ

Spíritus artus.

Cujus ob præstans méritum frequénter,

Ægra quæ passim jacuére, membra

Víribus morbi dómitis, salúti

Restituúntur.

Noster hinc illi chorus obsequéntem

Cóncinit laudem, celebrésque palmas;

Ut piis ejus précibus juvémur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli sólio corú-
scans,
Totius mundi sériem gu-
bérnat
Trinus, et unus. Amen.

In utrisque Vesperis.

V. Signásti Dñe servum
tuum Francíscum. **R.** Si-
gnis redemptiónis nostræ.

Ad Magnif. Ant. Similábo
eum viro sapiénti, qui ædi-
ficávit domum suam supra
petram.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui
frigescénte mundo, ad
inflamándum corda nostra
tui amóris igne, in carne
beatíssimi Francísci, passió-
nis tuæ sacra stígmata re-
novásti: concéde propítius;
ut ejus méritis et précibus
crucem júgiter ferámus, et
dignos fructus pœniténtiæ
faciámus: Qui vivis.

Et fit commem. præced.

Ant. Gaudent in cœlis áni-
mæ sanctórum, qui Christi
vestigia sunt secúti: et quia
pro ejus amóre sánguinem
suum fuderunt, ideo cum
Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

Oratio. Beatórum. 398.

Ad Matutinum.

Invitatorium. Regem Con-
fessórum Dóminum * Ve-
níte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus. Iste Conféssor. ut
supra. 400.

In I. Nocturno.

**De Epístola beáti Pauli
Apóstoli ad Gálatas.**

Lectio i. Cap. 5. d. et 6.

Si spíritu vívimus, spí-
ritu et ambulémus.
Non efficiámur in-
ánis glóriæ cúpidi, ínvicem
provocántes, ínvicem invi-
déntes. Fratres, et si præoc-
cupátus fúerit homo in áli-
quo delícto, vos, qui spiri-
tuáles estis, hujúsmodi in-
strúite in spíritu lenitátis,
consíderans te ipsum, ne
et tu tentéris. Alter altérius
ónera portáte, et sic adim-
plébitis legem Christi. Nam
si quis exístimat se áliquíd
esse, cum nihil sit, ipse se
sedúcit. Opus autem suum
probet unusquisque, et sic
in semetípso tantum gló-
riam habébit, et non in ál-
tero. Unusquisque enim
onus suum portábit. Com-
múnicet autem is, qui cate-
chizátur verbo, ei, qui se ca-
techizat, in ómnibus bonis.

R. Euge serve bone et fi-
délis, quia in pauca fuísti

fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Nolíte erráre: Deus non irridétur. Quæ enim semináverit homo, hæc et metet. Quóniam qui séminat in carne sua, de carne et metet corruptiónem: qui autem séminat in spíritu, de spíritu metet vitam ætérnam. Bonum autem faciéntes, non deficiámus; témpore enim suo metémus non deficiéntes. Ergo dum tempus habémus, opéremur bonum ad omnes, máxime autem ad domésticos fidei. Vidéte quálibus lítteris scripsi vobis mea manu. Quicúmque enim volunt placére in carne, hi cogunt vos circumcidi, tantum ut crucis Christi persecutióne non patiantur. Neque enim qui circumcúntur, legem custódiunt: sed volunt vos circumcidi, ut in carne vestra gloriéntur.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Mihi autem absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. In Christo enim Jesu neque circumcísio áliquid valet, neque præpútium, sed nova creatúra. Et quicúmque hanc régulam secúti fúerint, pax super illos, et misericórdia, et super Israël Dei. De cétero nemo mihi moléstus sit: ego enim stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. Grátia Dómini nostri Jesu Christi, cum spíritu vestro, fratres, Amen.

R. Iste cognóvit. [92]

In II. Nocturno.

Div. Bonaventura in Legenda S. Francisci, cap. 13.

Lectio iv.

Fidélis revéra fámulus et mínister Christi Francíscus, biénio ántequam spíritum rédderet cœlo, cum in loco excélso seórsum, qui mons Alvéniæ dicitur, quadragenárius ad honórem Archángeli Michaélis jejúnium inchoásset, supérnæ contemplatiónis dulcédine abundántius sólito superfúsus, ac cœléstium desideriórum ardentióri flamma

succensus, supernarum coepit inmissionum cumulatius dona sentire. Dum igitur seraphicis desideriorum ardoribus sursum ageretur in Deum, et affectus compassiva teneritudine in eum transformaretur, cui ex caritate nimia crucifigi complacuit: quodam mane circa festum Exaltationis sanctae Crucis, in latere montis orans, vidit quasi speciem unius Seraphim sex alas tam fulgidas quam ignitas habentem de coelorum sublimitate descendere: qui volatu celerrimo ad aeris locum viro Dei propinquum perveniens, non solum alatus, sed et crucifixus apparuit: manus quidem et pedes habens extensos, et cruci affixos, alas vero sic miro modo hinc inde dispositas, ut duas supra caput erigeret, duas ad volandum extenderet, duabus vero reliquis totum corpus circumplectendo velaret. Hoc videns, vehementer obstupuit, mixtumque dolori gaudium mens ejus incurrit, dum et in gratioso ejus aspectu sibi tam mirabiliter quam familiariter apparentis excessivam quamdam concipiebat laetitiam, et dira conspecta crucis affixio ipsius ani-

mae compassivi doloris gladio pertransivit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Intellexit quidem illo docente interius, qui et apparébat extérior: quod licet passionis infirmitas cum immortalitate spiritus Seraphici nullatenus conveniret, ideo tamen hujusmodi visio suis fuerat praesentata conspectibus; ut amicus ipse Christi praenoscere, se non per martyrium carnis, sed per incendium mentis totum in Christi Jesu crucifixi expressam similitudinem transformandum. Dispárens itaque visio post arcánium ac familiáre colloquium mentem ipsius seraphico interius inflammavit ardore; carnem vero Crucifixo conformi extérior insignivit effigie, tamquam si ad ignis liquefactivam virtutem praëambulam sigillativa quaedam esset impressio subsequuta. Statim namque in manibus et pedibus ejus apparere coeperunt signa clavorum,

ipsórum capítibus in inferiori parte mánuum et superiori pedum apparéntibus, et eórum acumínibus exsisténtibus ex adverso. Dextrum quoque latus quasi láncea transfixum rubra cicatrice obductum erat: quod sæpe ságuinem sacrum effúndens, túnica et femorália respérgébat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Postquam igitur novus homo Franciscus novo et stupéndo miraculo cláruit, cum singulári privilegio retroáctis sæculis non concéssó insignítus apparuit, sacris vidélicet stigmátibus decorátus, descéndit de monte secum ferens Crucifixi effigiem, non in tábulis lapídeis vel lígneis manu figurátam artificis, sed in cárneis membris descriptam dígitó Dei vivi: quóniam sacraméntum regis Seráphicus vir abscondere bonum esse óptime norat, secréti regális cónscius, signácula illa sacra pro víribus occultábat. Verum quia Dei est ad gló-

riam suam magna reveláre, quæ facit Dóminus ipse, qui signácula illa secréte imprésserat, miracula quædam apérte per ipsa monstrávit, ut illórum occúltata et mira vis stigmatum, manifestá patéret claritáte signórum. Porro rem admirábilem, ac tantópere testátam, atque in pontificiis diplomátibus præcípui laudibus et favóribus exaltátam, Benedíctus Papa undécimus anniversária solemnitate celebrári vóluit: quam póstea Paulus quintus Póntifex Máximus, ut corda fidélium in Christi crucifixi accenderéntur amórem, ad univérsam Ecclésiam propagávit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Si quis vult post me veníre, abneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequá-tur me. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evangel.

Quia Dóminus ac Redémptor noster novus homo venit in mundum, nova præcépta

dedit mundo. Vitæ etenim nostræ véteri in vítiis enutritæ contrarietatem opposuit novitatis suæ. Quid enim vetus, quid carnalis homo nóverat, nisi sua retinere, aliéna rápere, si posset; concupiscere, si non posset? Sed coeléstis médicus singulis quibúsque vítiis obviántia ádhibet medicaménta. Nam sicut arte medicínæ cálida frígidis, frígida cálidis curántur: ita Dóminus noster contrária oppósuit medicaménta peccátis, ut lúbicis continéntiam, tenácibus largitatem, iracúndis mansuetúdinem, elátis præcíperet humilitátem.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédât pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédât.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus nova mandáta propóneret, dixit: Nisi quis renuntiáverit ómnibus quæ pósidet, non potest meus esse discipulus. Ac si apérte di-

cat: Qui per vitam véterem aliéna concupíscitis, per novæ conversatiónis stúdium et vestra largímini. Quid vero in hac lectiône dicat, audiámus: Qui vult post me veníre, ábneget semetípsum. Ibi dícitur, ut abnegémus nostra: hic dícitur, ut abnegémus nos. Et fortásse laboriósus non est hómini relínquere sua; sed valde laboriósus est relínquere semetípsum. Minus quippe est abnegáre quod habet; valde autem multum est abnegáre quod est.

R. Mihi absit gloriári, nisi in cruce Dómini nostri Jesu Christi: * Per quem mihi mundus crucifíxus est, et ego mundo. **V.** Ego enim stigmata Dómini Jesu in corpore meo porto. Per. Glória Patri. Per.

In Quatuor Temp. Lect. ix. de Homil. Feriæ et ejus commem. in Laud.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si

vestitus quisque cum nudo
luctatur, citius ad terram
dejicitur, quia habet unde
teneatur. Quid enim sunt
terrena omnia, nisi quæ-
dam corporis indumenta?
Qui ergo contra diabolum
ad certamen properat, ve-
stimenta abiciat, ne suc-
cumbat.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne præmium:

Da supplicanti cœtui,
Hujus rogatu, nōxi
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Christi recepit stigmata.

Hic vana terræ gaudia,
Et luculenta prædia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet cœlestia.

Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo jūgiter,
Calcavit artes dæmonum,
Sævumque avēni princi-
pem.

Virtute clarus, et fide,
Confessione sedulus,
Jejuna membra deferens,
Dapes supernas obtinet.

Proinde te piissime
Precamur omnes suppli-
ces:

Nobis ut hujus grātia
Pœnas remittas debitas.

Patri perennis glória,
Natōque Patris único,
Sanctōque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

¶ Justum deduxit Dómi-
nus per vias rectas. R. Et
ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge ser-
ve bone et fidelis, quia in
paucis fuisti fidelis, supra
multa te constituam, intra
in gaudium Dómini tui.

Oratio ut supra. 401.

Vesp. de sequ. cum commem.
præced.

Die 18. Septembris.
S. Josephi a Cupertino
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [88] præter sequ.

Ad Magnif. Ant. Mór-
tuus sum, et vita mea est abs-
cōndita cum Christo in Deo.

Oratio.

Deus, qui ad unigénitum
Filiū tuū exaltatū
a terra omnia trāhere dis-
posuisti: pērfice propitius;
ut mēritis et exēplo se-
rāphici Confessoris tui Jo-
séphi supra terrēnas omnes

cupiditátes eleváti, ad eum pervenire mereámur: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit comm. Ss. Stigmatum S. Francisci.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

V. Signásti Dñe servum tuum Francíscum. **R.** Signis redemptionis nostræ.

Oratio. Dómine Jesu. 401.

In I. Nocturno.

De Epístola secúnda beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 4. b.

Deus, qui dixit de ténebris lucem splendescere, ipse illúxit in córdibus nostris ad illuminationem sciéntiæ claritátis Dei, in fácie Christi Jesu. Habémus autem thesaúrum istum in vasis fictilibus: ut sublímities sit virtútis Dei, et non ex nobis. In ómnibus tribulationem pátimur, sed non angustiamur: aporiámur, sed non destituimur: persecutióem pátimur, sed non derelinquimur: deícimur, sed non perimus: semper mortificationem Jesu in corpore nostro circumferéntes, ut et vita Jesu manifestétur in corpóribus nostris. Semper

enim nos, qui vivimus, in mortem trádimur propter Jesum: ut et vita Jesu manifestétur in carne nostra mortáli.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **V.** Dómine, quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii. Cap. 5.

Scimus enim quóniam si terréstris domus nostra hujus habitatióis dissolvátur, quod ædificationem ex Deo habémus, domum non manufactam, ætérnam in cœlis. Nam et in hoc ingemíscimus, habitatióem nostram, quæ de cœlo est, superíndui cupiéntes: si tamen vestíti, non nudi inveniamur. Nam et qui sumus in hoc tabernáculo, ingemíscimus graváti: eo quod nolumus exspoliári, sed supervestíri, ut absorbeátur quod mortále est, a vita. Qui autem éfficit nos in hoc ipsum, Deus, qui dedit nobis pignus spíritus. Audéntes igitur semper, sciéntes quóniam dum sumus in corpore, peregrinámur a Dómino (per fidem enim ambulámus, et non per spéciem): audémus autem,

et bonam voluntátem habémus magis peregrinári a corpore, et præséntes esse ad Dóminum.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii. Cap. 12.

Si gloriári opórtet (non Séxpeditquidem): véniam autem ad visiões, et revelatiões Dómini. Scio hóminem in Christo ante annos quatuórdecim, sive in corpore, néscio, sive extra corpus, néscio, Deus scit, raptum hujúsmodi usque ad tértium cœlum. Et scio hujúsmodi hóminem sive in corpore, sive extra corpus, néscio, Deus scit: quóniam raptus est in paradísium: et audívit arcána verba, quæ non licet hómini loqui. Pro hujúsmodi gloriábor: pro me autem nihil gloriábor, nisi in infirmitátibus meis. Nam, et si volúero gloriári, non ero insípiens: veritatem enim dicam: parco autem, ne quis me exístimet supra id, quod videt in me, aut áliquid audit ex me. Et ne magnitúdo revelatiónum extóllat me, datus est mihi stímulus carnis meæ, ángelus sátanæ, qui me cola-

phízet. Propter quod ter Dóminum rogávi, ut discéderet a me: et dixit mihi: Súfficit tibi grátia mea: nam virtus in infirmitáte perficitur. Libénter igitur gloriábor in infirmitátibus meis, ut inhábitet in me virtus Christi.

R. Iste cognóvit. [92]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joséphus a Cupertino, oppido in Salentínis diocésis Neritonénsis, anno reparátæ salútis millésimo sexcentésimo tértio, piis ibídem paréntibus ortus, Deíque amore prævéntus, puerítiam atque adolescéntiam summa cum simplicitáte morúmque innocéntia transégit. A diutúrno molestoque morbo patientíssime toleráto, Deíparæ Vírginis ope liberátus, se totum pietátis opéribus ac excoléndis virtútibus dedit: utque Deo ad majóra vocánti se intímius conjúngeret, órđini seráphico nomen dare constítuit. Post vários événtus voti tandem compos factus, apud Minóres Conventuáles in cœnóbio Crýptulæ, inter láicos primum ob litterárum imperítiam, deínde inter cléricos divína disposi-

tióne connumerátus est. Sacerdótio post solémnia vota initiátus, perféctius sibi vitæ institútum propósuit. Quamóbrem mundánis quibuscúmque afféctibus, terrenisque rebus pene ad vitam necessariis illico a se abdicátis, cilíciis, flagéllis, caténis, omni demum asperitátum ac pœnárum génere corpus afflíxit: spíritum vero sanctæ oratiónis altíssimæque contemplatiónis assiduitáte dúlciter enutrivit. Hinc factum est, ut caritas Dei, quæ jam erat in ejus corde a prima ætáte diffúsa, miro planéque singulári modo in dies coruscáverit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Elúxit præcípuè ardentíssima ejus caritas in extásibus ad Deum suavíssimis, stupendisque ráptibus, quibus frequénter afficiebátur. Mirum autem, quod alienáto a sénsibus ánimo statim ab éxtasi eum revocábat sola obediéntia. Hanc quippe vir-

tútem exímio stúdio prosequébatur, dicere sólitus, se ab ea véluti cæcum circumdúci, et mori pótius velle, quam non obedíre. Paupertátem vero seráphi-ci patriárchæ ita æmulátus est, ut morti próximus præláto suo assérere vere potúerit, se nihil habére, quod more religiosórum resignáret. Itaque mundo sibíque mórtuus, vitam Jesu manifestábat in carne sua, quæ dum in alíquibus ex turpitúdine obscórum flagítium sentiébat, prodigiósum de se efflábat odórem, indícium nitidíssimæ illíus puritátis, quam, im-múndo spíritu vehementíssimis tentatió nibus frustra obnubiláre diu conánte, servávit illæsam, tum arcta sénsuum custódia, tum jugi córporis maceratióne, tum dénique speciáli protecti-óne puríssimæ Vírginis Maríæ, quam matrem suam appelláre consuévít, ac véluti Matrem dulcíssimam íntimo cordis afféctu venerabátur, eámque ab áliis venerári exoptábat, ut cum ejúsdem patrocínio, sicut ipse ajébat, ómnia bona consequeréntur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et

ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Hæc beáti Joséphi sollicitúdo a sua erga próximos caritáte prodíbat: tanto enim animárum zelo exardébat, ut ómnium salútem modis ómnibus instantíssime procuráret. Exténdens páriter caritátem suam in próximum sive paúperem, sive infirmum, sive quacúmque ália tribulatióne vexátum, quantum in ipso erat, illum recreábat. Nec aliéni erant ab ejus caritáte, qui objurgatióibus, probris, omnisque géneris injúriis ipsum apépeterent; nam eádem patiéntia, mansuetúdine, vultúsque hilaritáte tália excipiebat, qua tot inter ac tantas vicissitúdines resplénduit, dum vel moderatórum órdis, vel sacræ Inquisitionis jussu hac illac erráre versaríque coáctus est. Quamquam veropópuli non solum, sed viri príncipes exímiam ejus sanctitátem et supérna charísmata admiraréntur, ea nihilóminus erat humilitáte, ut magnum se peccatórem reputans Deum eníxe deprecaretur, ut sua ab eo illústria dona

removéret, hómínes vero exoráret, ut in eum locum mórtuum ejus corpus injicerent, ubi memória sui esset prorsus oblitteráta. At Deus, qui ponit húmiles in sublíme, quique servum suum, dum viveret, cœlésti sapiéntia, prophetía, córdium perscrutatióne, curatiónum grátia, ceterisque donis cumulatíssime exornáverat, ejus quoque mortem iis, quibus ipse ántea prædixerat, loco ac tẽpore, anno ætátis suæ sexagésimo primo, Auxími in Picéno pretiósam reddidit, sepulchrúmque gloriósum. Illum dénique étiam post óbitum miráculis coruscántem Benedíctus quartus décimus beatórum, Clemens tértius décimus sanctórum fastis adscripsit. Ejus autem Offícium et Misam Clemens quartus décimus ejúsdem órdis ad universam Ecclésiám exténdit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 22.

In illo tẽpore: Loquebátur Jesus princípibus sacerdotum et pharisæis in parabolis, dicens: Símile factum est regnum cœló-

rum hómini regi, qui fecit nuptias filio suo. Et réliqua.

Homilía sancti Gregórii Papæ.

Lib. 2. Homiliar. Hom. 38, circa med.

Quia jam, largiēte Dómino, nuptiárum domum, id est, sanctam Ecclésiā, intrástis, solérter, fratres, aspícite, ne áliquid de mentis vestráe hábitu rex ingrédiens reprehéndat. Cum magno enim cordis timóre pensándum est quod prótinus súbditur: Intrávit autem rex, ut vidéret discumbéntes; et vidit ibi hóminem non vestítum veste nuptiáli. Quid, fratres caríssimi, exprimi per nuptiálem vestem putámus? Si enim vestem nuptiálem baptísma vel fidem díci-mus, quis sine baptísmate et fide has nuptias intrávit? Eo enim ipso foris est, qui necdum crédidit. Quid ergo debémus intelligere per nuptiálem vestem, nisi caritátem? Intrat enim ad nuptias, sed cum nuptiáli veste non intrat, qui in sancta Ecclésia assístens, fidem habet, sed caritátem non habet. Recte enim caritas nuptiális vestis vocátur, quia hanc in se cónditor noster hábit,

dum ad sociándæ sibi Ecclésiæ nuptias venit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Sola quippe dilectióne Dei actum est, ut ejus Unigénitus mentes sibi electórum hóminum uníret. Unde et Joánnes dicit: Sic enim diléxit Deus mundum, ut Fílium suum unigénitum daret pro nobis. Qui ergo per caritátem venit ad hómines, eámdem caritátem innótuit vestem esse nuptiálem. Omnis ergo vestrum, qui in Ecclésia pósitus Deo crédidit, jam ad nuptias intrávit: sed cum nuptiáli veste non venit, si caritátis grátiam non custódit. Et certe, fratres, si quis ad carnáles nuptias esset invitátus, vestem mutáret, congaudére se sponso et sponsæ ex ipso sui hábitus decóre osténderet, inter gaudéntes et festa celebrántes despéctis véstibus apparére erubésceret. Nos

ad Dei nuptias venimus, et cordis vestem mutare dissimulamus. Congaudent Angelis, cum ad cœlum assumuntur electi. Qua ergo mente hæc spirituália festa conspícimus, qui nuptiálem vestem, id est, caritatem, quæ sola nos speciosos exhibet, non habemus?

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

In Quatuor Temp. Lect. ix. de Homil. Feriæ, et ejus comm. in Laudibus tantum.

Lectio ix.

Sciendum vero est, quia sicut in duobus lignis, superiore videlicet et inferiore, vestis texitur: ita in duobus præceptis caritas habetur, in dilectione scilicet Dei et proximi. Scriptum quippe est: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota anima tua, et ex tota virtute tua, et proximum tuum sicut teipsum. Qua in re notandum est, quia in dilectione proximi mensura amoris ponitur, cum dici-

tur: Diliges proximum tuum sicut teipsum. Dei autem dilectio nulla mensura constringitur, cum dicitur: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, ex tota anima tua, ex tota virtute tua. Non enim jubetur quisque quantum diligat, sed ex quanto, cum dicitur, Ex toto; quia ille veraciter Deum diligit, qui sibi de se nihil relinquit. Duo ergo necesse est ut caritatis præcepta custodiat, quisquis habere in nuptiis vestem nuptiálem curat.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Bened. Ant. Ostendit mihi Dominus fluvium aquæ vivæ, splendidum tamquam crystallum, procedentem de sede Dei et Agni.

Oratio. Deus, qui. 406.

Vesperæ a Capitulo de sequ., cum commem. præced.

Die 19. Septembris.

Ss. Januarii Episcopi et Sociorum Martyrum.

Duplex.

Omnia de Comm. plurimor. Mart. [45], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos annua sanctorum Martyrum tuorum Januarii et Sociorum ejus solemnitate lætificas: concede propitius; ut quorum gaudemus meritis, ac-

cendámur exémplis. Per
Dóminum nostrum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Existimo ómnia de-
triméntum esse propter e-
minéntem sciéntiam Jesu
Christi Dómini mei.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 406.

*In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.*

*In Quatuor Temp. Lectiones
Fratres: Debitóres sumus. de
eod. Comm. [48], et ix. Lectio
de Homilia Feriæ occurr. cum
ejus comm. ad Laudes tantum.*

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Januárius, Benevénti
episcopus, Diocle-
tiano et Maximiano
in Christiános sæviéntibus,
ad Timótheum Campániæ
præsidentem ob christiánæ fí-
dei professiónem Nolam
perducitur. Ibi ejus con-
stántia várie tentáta, in ar-
déntem fornácem conjé-
ctus, ita illæsus evásit, ut
ne vestiméntum aut capíl-
lum quidem flamma violá-
verit. Hinc præses accén-
sus iracúndia, Mártyris cor-
pus imperat usque eo dí-
trahi, quoad nervórum com-
páges artuúmque solván-
tur. Festus intérea ejus diá-
conus, et Desidérius lector

comprehénsi, vinctique, una
cum episcopo ante rhedam
præsidis Putéolos pertra-
húntur, et in eúmdem cár-
cerem, in quo Sósius Misé-
nas, et Próculus Puteolá-
nus diáconus, Eútyches et
Acútius láici ad béstias da-
mnáti detinebántur, simul
conjiçiúntur.

R. Sancti tui Dómine,
mirábile consecúti sunt
iter, serviéntes præcéptis
tuis, ut inveniréntur illæsi
in aquis válidis: * Terra
appáruit árida, et in Mari
rubro via sine impedi-
ménto. **V.** Quóniam per-
cússit petram, et fluxérunt
aquæ, et torréntes inun-
davérunt. Terra.

Lectio v.

Pósteró die omnes in am-
phitheátro feris objécti
sunt: quæ naturális oblité-
feritátis, ad Januárii pedes
se prostravére. Id Timó-
theus mágis cantiónibus
tribuens, cum senténtiam
cápit in Christi Mártyres
pronuntiásset, óculis re-
pente captus, oránte mox
beáto Januário, lumen re-
cépit: quo miráculo hómi-
num míllia fere quinque
Christi fidem suscepérunt.
Verum ingrátus judex ní-
hilo placátior factus bene-
fício, sed conversióne tan-
tæ multitudinis actus in rá-

biem; véritus máxime príncipum decréta, sanctum episcopum cum sóciis gládio pércuti jussit.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini.

V. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Horum córpora finítimæ urbes, pro suo quæque stúdio certum sibi patrónum ex iis apud Deum ad optándi, sepeliéndi curárun. Januárii corpus Neapolitáni divíno admónitu extulére: quod primo Be-nevéntum, inde ad monastérium montis Vírginis, postrémo Neápolim translátum, et in majóri ecclésia cónditum, multis miráculis cláruit. Sed illud in primis memorándum, quod erumpéntes olim e monte Vesúvio flammárum globos, nec vicínis modo, sed longínquis étiam regiónibus vastitátis metum afferéntes, exstinxit. Præclárum illud quoque, quod ejus sanguis, qui in ampúlla vítea concrétus asservátur, cum in conspéctu cápitis ejúsdem Mártiris pónitur, admirándum in modum collique-

fieri et ebullíre, perinde atque recens effúsus, ad hæc usque témpora cérnitur.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24.

In illo témpore: Sedénte Jesu super montem Olivéti, accessérunt ad eum discípuli secréto, dicéntes: Dic nobis quando hæc erunt. Et réliqua.

Homilía sancti Hilárii Epíscopi.

Comment. in Matth. can. 25.

Discípuli Dóminum in-
térrogant quando hæc fierent, quod-
ve signum et advéntus sui et consummationis sæculi nóscerent. Et quia tria hæc in unum quæsíta sunt, distinctis et témporis et intelligéntiæ significatióibus separántur. Respondétur igitur primum de civitátis occásu, et confirmántur veritate doctrínæ, ne quis fallax ignorántibus posset obrepere. Ventúri enim erant étiam eórum témpore, qui se Christum essent nuncupáturi. Ut igitur fides pestífero mendácio détrahi posset, admonítio præcéssit.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas,

sancti Dei perstitérunt in amore fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. *V.* Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Lectio viii.

Confirmat igitur eos ad tolerántiam passiónum, fugæ, verberatiónis, intéritus, et públici in eos ódii propter nomen ejus. Atque his quidem vexatióibus multi turbabúntur, et tantis insurgéntibus malis scandalizabúntur, et usque in mútuum ódium excitabúntur. Et falsi prophétæ erunt (ut Nicoláus unus ex septem diacónibus fuit), multósque ementíta veritáte pervértent: et abundánte nequítia caritas refrigéscet.

R. Sancti mei, qui in carne pòsiti, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. *V.* Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

Lectio ix.

Sed usque in finem perseverántibus salus reserváta est: ac tum per omnes orbis partes viris apostólicis dispérsis, Evangelíi véritas prædicábitur. Et cum univérsis fúerit cognitio sacraménti coeléstis

invécta, tum Jerúsalem occásus et finis incúmbet: ut prædicatiónis fidem et infidélium pœna, et metus civitátis érutæ consequátur. Hæc igitur in eam, ut fúerant prædicta, perfécta sunt: et lapidátis, fugátis, perémpitis Apóstolis, fame, bello, captivitáte consumpta est. Ac tum fuit digna non esse, cum ejéctis prædicatóribus Christi, indignam Dei prædicatióne se præbuit.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ a Capitulo de sequ. cum commem. præced.

Die 20. Septembris.

Ss. Eustachii et Socior.

Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [45], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in ætérna beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestígia sunt secúti: et quia pro ejus amore sanguínem suum fuderunt, id-

eo cum Christo exsultant sine fine.

Y. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio. Deus, qui. 412.

In Quatuor Temp. Lect. Fratres: Debitóres sumus. **de eodem Comm.** [48], **Lectio ix.** legitur **de Hom. Fer. occurr. cum ejus comm. in Laud. tantum;** et **de Vigilia nihil fit, nisi in Missa.**

Si non venerit in Quatuor Temp., in I. Noct. Lect. de Script. occurr.; **ix. Lectio erit de Vigilia, cujus commem. fit in Laud.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eustáchius, qui et Plácidus, genere, ópi-bus et militári glória inter Romános insignis, sub Trajáno imperatóre magístri militum título méruit. Cum vero sese aliquándo in venatióne exercéret, ac fugiéntem miræ magnitúdinis cervum insequerétur, vidit repén-te inter consisténtis feræ córnua excélsam atque fulgéntem Christi Dómini e cruce pendéntis imáginem, cujus voce ad immortalis vitæ prædam invitátus, una cum uxóre Theopísta, ac duóbus párvulis fíliis Agapító et Theopísto, christiánæ militiæ nomen dedit.

R. Sancti tui Dómine mirá-bile consecúti sunt iter,

serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra ap-páruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

Y. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Mox ad visiónis prístinæ locum, sicut ei Dóminus præcéperat, regréssus, illum prænuntiántem audi-vit, quanta sibi deinceps pro ejus glória perferénda essent. Quocírca incredíbiles calamitátes mira patiéntia perpéssus, brevi in sum-mam egestátem redáctus est. Cumque clam se sub-dúcere cogerétur, in itinere cónjugem primum, deínde étiam líberos sibi mise-rabíliter eréptos ingémuit. Tantis obvolútus ærúmnis, in regióne longínqua villi-cum agens, longo témpore delítuit, donec cœlésti voce recreátus, ac nova occasi-óne a Trajáno conquisítus, íterum bello præfícitur.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nó-mine, * Ut hærédes fie-rent in domo Dómini.

Y. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad sup-plícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Illa in expeditiōne, liberis simul cum uxōre insperato recēptis, victor Urbem ingēnti omnium gratulatiōne ingrēditur. Sed paulo post inānibus diis pro parta victōria sacrificāre iussus, constantissimē rēnuit. Cumque vāriis artibus ad Christi fidem ejurādam frustra tentarētur, una cum uxōre et liberis leōnibus objicitur. Horum mansuetūdine concitatus imperātor, æneum in taurum subjēctis flammis candētem eos immitti jubet, ubi divinis in laudibus consummato martýrio, duodécimo Kalēdas Octōbris ad sempitērnā felicitatē convolārunt. Quorum illāsa cōrpora religiōse a fidēlibus sepulta, postmodum ad ecclēsiā, eōrum nōmine erēctā, honorífice translāta sunt.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descēdens Jesus. de eodem Communi 2. loco. [60]

Pro Vigilia S. Matthæi.

Bened. Per Evangēlica dicta.

Lectio sancti Evangēlii secundum Lucā.

Lectio ix. Cap. 5. e.

In illo tēpore: Vidit Jesus publicānum, nōmine

Levi, sedētem ad telōnium; et ait illi: Séquere me. Et réliqua.

Homilia sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 5. Comm. in Luc. cap. 5. post initium.

Mýstica est hæc vocatiō publicāni, quem sequi jubet, non cōrporis gressu, sed mentis affēctu. Itaque ille prius avāra de mercēdibus, dura de laboribus periculisque nautarum emolumēta convērtens, verbo vocatus propria derelinquit, qui rapiēbat aliēna: ac vile illud sedile destituens, toto post Dōminum vestigio mentis incēdit: convívii quoque magni exhibet apparātum. Qui enim domicílio Christum récipit intēno, máximis delectatiōnibus exuberāntium páscitur voluptātum. **Te Deum. 18.**

In Laud. pro commem. Vigil., Ant. et V. de Fer. occurr.

Oratio.

Da, quāsumus omnípotens Deus: ut beāti Matthæi Apóstoli tui et Evangelistæ, quam prævenimus, venerāda solēmnitas, et devotiōnem nobis augeat et salūtem. Per Dñm.

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 21. Septembris.

Sancti Matthæi Apostoli et Evangelistæ.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apostol.
[2], **præter sequ.**

Oratio.

Beati Apóstoli et Evangelistæ Matthæi, Dñe, precibus adjuvémur: ut, quod possibilitas nostra non óbtinet, ejus nobis intercessióne donétur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sanguinem suum fuderunt, ídeo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum Eustáchii et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones. Et factum est. de Coñ. Evang. [23]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Matthæus, qui et Levi, Apóstolus et Evangelista, Caphárnai cum ad telónium sedéret, a Christo vocátus, statim secútus est ipsum: quem étiam cum réliquis discípulis convívio excépit. Post Christi resurrectionem, ántequam in provinciam proficiscerétur, quæ ei ad prædicándum obtígerat, primus in Judæa, propter eos qui ex circumcisióne crediderant, Evangelium Jesu Christi hebráice scripsit. Mox in Æthíopiam proféctus, Evangélium prædicávit, ac prædicationem multis miráculis confirmávit.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti

sunt viri sancti facti amici Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volantem per medium cœlum, voce magna clamantem et dicentem. Isti.

Lectio v.

Illo igitur in primis miraculo, quo regis filiam a mortuis excitavit, regem patrem, et uxorem ejus, cum universa provincia ad Christi fidem convertit. Rege mortuo, Hirtacus, ejus successor, cum Iphigeniam, regiam filiam, vellet sibi dari in matrimonium, Matthæum, cujus opera illa virginitatem Deo voverat, et in sancto proposito perseverabat, ad altare mysterium celebrantem jussit occidi. Qui undécimo Kalendas Octóbris munus apostolicum martyrii glória cumulavit. Cujus corpus Salernum translatum, ac postmodum in ecclesia ejus nomine dedicata, Gregorio séptimo Summo Pontífice conditum, ibidem magno hominum concursu ac pietate colitur.

R. Beati estis, cum maledixerint vobis homines, et persecuti vos fuerint, et dixerint omne malum adversum vos, mentientes, propter me: * Gaudete et exultate, quoniam merces

vestra copiosa est in cœlis.

V. Cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint, et ejecerint nomen vestrum tamquam malum propter Filium hominis. Gaudete.

De Expositione sancti Gregorii Papæ super Ezechielem Prophetam.

Homil. 3. Lib. 1.

Lectio vi.

Sancta quatuor animalia, quæ prophetiæ spiritu futura prævidentur, subtili narratione describuntur, cum dicitur: Quatuor facies uni, et quatuor pennæ uni. Quid per faciem, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volatus exprimitur? Per faciem quippe unusquisque cognoscitur: per pennas vero in altum avium corpora sublevantur. Facies itaque ad fidem pertinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipotenti Deo cognoscimur, sicut ipse de suis omnibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elegerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in aëra levamur. **R.** Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 9. b.

In illo tempore: Vidit Jesus hominem sedentem in telonio, Matthæum nomine. Et ait illi: Séquere me. Et reliqua.

Homilia sancti Hierónymi Presbyteri.

Lib. 1. Comm. in Matth. cap. 9.

Ceteri Evangelistæ, propter verecundiam et honorem Matthæi, noluérunt eum nomine appellare vulgato, sed dixerunt, Levi: dúplici quippe vocabulo fuit. Ipse autem Matthæus (secundum illud quod dicitur a Salomone: Justus accusator est sui in principio sermonis: et in alio loco: Dic tu peccata tua, ut justificeris) Matthæum se et publicanum nominat, ut ostendat legentibus nullum debere salutem desperare, si ad meliора conversus sit, cum ipse de publicano in Apostolum sit repente mutatus.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálicem Dñi biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

Lectio viii.

Arguit in hoc loco Porphyrius, et Juliánus Augústus, vel imperitiam historici mentientis, vel stultitiam eorum, qui statim secuti sint Salvatorem, quasi irrationabiliter quolibet vocantem hominem sint secuti: cum tantæ virtutes tantaque signa præcesserint, quæ Apostolos, antequam crederent, vidisse non dubium est. Certe fulgor ipse, et majestas divinitatis occultæ, quæ etiam in humana facie relucebat, ex primo ad se videntes trahere poterat aspectu. Si enim in magnete lapide et succinis hæc esse vis dicitur, ut annulos, et stipulam, et festucas sibi copulent: quanto magis Dominus omnium creaturarum ad se trahere poterat quos vocabat?

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt iustitiam. Quorum. **G**loria Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et factum est, discumbente eo in domo, ecce

multi publicáni et peccatóres veniéntes discumbébant cum Jesu. Vidébant publicánum a peccátis ad melióra convérsu[m], locu[m] invenísse poeniténtiæ, et ob id étiam ipsi non despérant salútem. Neque vero in prístinis vítiis permanéntes véniunt ad Jesu[m], ut pharisæi et scribæ múrmurant: sed poeniténtiam agéntes, ut sequens Dómini sermo significat, dicens: Misericórdiam volo, et non sacrificiu[m]: non enim veni vocáre justos, sed peccatóres. Ibat autem Dóminus ad convívia peccatórum, ut occasiõnem habéret docé[n]di, et spirituáles invitatóribus suis præbéret cibos.

Te Deum laudámus. 18.

In II. Vesp. commemor. sequ. et Ss. Mauritii et Soc. Mm.

Die 22. Septembris.
S. Thomæ de Villanova
Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Co[m]muni Conf. Pont. [64], præter sequ. (m. t. v.)

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. Dispérsit, dedit paupéribus: justítia ejus manet in sæculu[m] sæculi.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. ℞. Stola[m] glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátu[m] Thomam Pontíficem insígnis in paúperes misericórdiæ virtúte decorásti: quæsumus; ut ejus intercessiõne in omnes qui te deprecántur, divítias misericórdiæ tuæ benígnus efúndas. Per Dóminu[m].

Deinde fit commemor. Ss. Mart. Mauritii et Soc.

Ant. Istórum est enim regnu[m] coelórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

℣. Lætámini in Dño; et exsultáte justí. ℞. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Annue, quæsumus omnípotens Deus: ut sanctórum Mártýrum tuórum Mauritii et Sociórum ejus nos lætíficet festíva solémnitas; ut quorum suffrágiis nítimur, eórum natalítiis gloriémur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temporibus Lect. Fidélis sermo. de eodem Co[m]m. 1. loco. [67] Lectio ix. de Feria et ejus commemor. in Laud. tant.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Thomas in óppido Fontispláni Toletá-næ diocéseos in

Hispania natus anno Domini millésimo quadringentésimo octogésimo octávo, ab óptimis paréntibus ineúnte vita pietátem et singulárem in paúperes misericórdiam accépit: cujus adhuc puer complúra dedit exémpia; sed illud in primis nóbile, quod ut nudos operíret, própriis véstibus non semel seípsum éxuit. Exácta puerítia, Complúto, quo missus fúerat, ut alúmnu in collégio majóri sancti Ildefónsi lítteris óperam daret, patris óbitu revocatús, univérsam hæreditátem egénis virgínibus aléndis dicávit; eodémque statim revérsus est, et sacre theologiæ cursu confécto, ádeo doctrína excélluit, ut in eádem Universitáte cáthedram ascéndere jussus, philosóphicas theologicásque quæstiónes mirabíliter explanáverit: interim assíduis précibus sciéntiam sanctórum, et rectam vitæ morúmque normam a Dómino vehementíssime póstulans. Quare divíno instíctu Eremitárum sancti Augustíni amplexus est institútum.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Ni-

hil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Religióem proféssus, ómnibus religiósi hómínis virtútibus et ornaméntis excélluit, humilitáte, patientía, continéntia, sed ardentíssima caritáte summe conspícuus: inter vários et assíduos labóres oratiónerúmque divinárum meditatióni invícto spírítu semper inténtus. Prædicándi onus, útpote sanctimónia et doctrína præstans, subíre jussus, cœlésti aspiránte grátia, innumerábiles e vitiórum cœno in viam salutis edúxit. Regéndis deínde frátribus admótus, prudentiam, æquitátem et mansuetúdinem pari sedulitáte ac severitáte conjúnxit: ádeo ut priscam sui órdinis disciplínam multis in locis vel firmáverit, vel restitúerit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Granaténsis archiepíscopus designátus, mira humilitáte et constántia insigne munus rejécit. Verum

non multo post Valentínam ecclésiám, superiórum auctoritaté coáctus, gubernándam suscepit: quam annis ferme úndecim ita rexit, ut sanctíssimi et vigilantíssimi pastóris partes expléverit. Céterum consuéta vivéndi ratióne nihil ádmodum immutáta, inexplébili caritatí multo magis indúlsit, cum amplos ecclésiæ réditus in egénos dispérsit, ne léctulo quidem sibi relicto: nam eum, in quo decumbébat, cum in cælum evocarétur, ab eodem commodátum hábuit, cui paulo ante eleemósynæ loco donáverat. Obdormívit in Dómino sexto Idus Septémbris, annos natus octo et sexagínta. Servi sui sanctitátem adhuc vivéntis, et exínde post mortem, miráculis Deus testátam voluit; præsertim, cum hórreum, fruménto paupéribus distribúto, pénitus vácuum, repénite plenum invéntum est, et cum ad ejus sepúlchrum puer mórtuus revíxit. Quibus aliisque non paucis fulgéntem signis Alexánder séptimus Póntifex Máximus sanctórum número adscripsit, atque ejus memóriam quarto décimo Kaléndas Octóbris celebráre mandávit. **R.** Iste est. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evangelium Homo peregri proficiscens. de eodem Communi 1. loco. [73]

Pro Ss. Mauritio et Soc. Mart.

Lectio ix.

Cum Maximianus imperator, ducto in Galliam exercitu, in finibus Sedunorum sacrificii causa constitisset, Thebæorum legio, ne se impiorum sacrorum societate contaminaret, a reliquis copiis discessit. Quare imperator misit ad eos milites, qui suo nomine nuntiarent, ut, si salvi esse vellent, in castra ad sacrificia redirent. Qui se christiana religione impediri responderunt. Quorum responsum ille indignissime ferens, majori iracundia, quam antea, exarsit. Itaque immissa parte exercitus in Thebæos, decimum quemque eorum primum occidi jussit: quod martyrium sua sponte, maximeque hortatore Mauritio, ferre maluérunt quam imperata facere nefarii imperatoris: ac deinde reliquos omnes, constantissime Christum prædicantes, decimo Kalendas Octobris ab universo exercitu trucidari imperat.

Te Deum laudamus. 18.

In Laudibus.

Ad Bened. Ant. Eleemósynas illius enarrábit omnis ecclésia sanctorum.

Deinde fit commem. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numeráti sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio. Annue. 421.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Dispérsit, dedit pauperibus: iustitia ejus manet in sæculum sæculi.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Et fit coñem. sequ. et S. Theclæ Virg. et Mart.

Die 23. Septembris.

S. Lini Papæ et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni unius Mart. [27], præter sequ.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiorum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Lini Mátyris tui atque Pontíficis ánnua solemnitáte lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit commemor. S. Theclæ Virg. et Mart.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beátæ Theclæ Vírginis et Mátyris tuæ natalítia cólimus, et ánnua solemnitáte lætémur; et tantæ fidei proficiámus exémplo. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In Quatuor Temp. Lect. A Míléto. de eodem Communi 1. loco. [30] **Lectio ix. de Homil. Feriæ et ejus commem. in Laudibus.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

inus Póntifex, Volatérreis in Etrúria natus, primus post Petrum gubernávit Ecclésiám. Cujus tanta fides et sánc-titas fuit, ut non solum dæ-mones ejiceret, sed étiam

mórtuos revocáret ad vitam. Scripsit res gestas beáti Petri, et ea máxime quæ ab illo acta sunt contra Simónem magum. Sancívit, ne qua múlter, nisi veláto cápite in ecclésiám introíret. Huic Pontífici caput amputátum est ob constántiam christiánæ fidei, jussu Saturníni ímpii et ingrátissimi consuláris, cujus fíliam a dæmonum vexatióne liberáverat. Sepúltus est in Vaticáno prope sepúlchrum princípis Apostolorum, nono Kaléndas Octóbris. Seddit annos úndecim, menses duos, dies vigínti tres, creatis bis mense Decémbri episcopis quíndecim, presbýteris decem et octo.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V. Descendítque cum illo in fóveam: et in vínculis non derelíquit eum. Et.

De Expositione S. Ambrósii Epíscopi in Psalmum centésimum décimū octávum.

Lectio v. Serm. 21.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutió-

num torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprèsserit, nullus sánguinem fúderit, nullus torum putáverit esse violándum: qui nihil légitibus débeat, et gravióra latrónum sustinére cogátur supplicia: qui loquátur iuste, et non audiátur: qui loquátur plena salútis, et impugnétur: ut possit dicere, Cum loquébar illis, impugnábant me gratis. Gratis ígitur persecutióem pátitur, qui impugnátur sine crimine: impugnátur ut nóxius, cum sit in tali confessiόe laudábilis: impugnátur quasi venéficus, qui in nómine Dómini gloriátur, cum píetas virtútum ómnium fundaméntum sit.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórū ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiόnibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam delápide pretiόso. Et.

Lectio vi.

Vere frustra impugnátur, qui apud ímpios et infidos impietátis arcéssitur, cum fidei sit magíster. Verum qui gratis impugnátur, fortis debet esse et constans. Quómodo ergo subtéxit: Et a verbis tuis tre-

pidávit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timoris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Timete Dominum, omnes sancti ejus: et, Beatus vir, qui timet Dñm. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

R. Stola jucunditatis. [35]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Communi 1. loco. [36]

Pro S. Thecla Virg. et Mart.

Lectio ix.

Thecla virgo, ex illustribus parentibus Iconii nata, a Paulo Apóstolo fidei præceptis instituta, miris sanctorum Patrum laudibus celebratur. Quæ decimum octavum annum agens: Thamiride sponso relicto, cum eam parentes, quod Christiana esset, accusassent, in ardentem rogam, qui, nisi Christo renuntiaret, ei paratus erat, prius signo crucis armata seipsam injecit. Sed igne pluvia, quæ repente exorta est, extincto, Antiochiam venit: ubi feris objecta, et tauris in diversa incitatis alligata, mox conjecta in fossam plenam serpētib, ex omnibus Jesu Christi gratia liberatur. Cujus ardore fidei et vitæ sancti-

tate multi ad Christum conversi sunt. Iterum in patriam rediens, in montem sola secéssit: deinde multis virtutibus et miraculis insignis, nonagenaria migravit ad Dominum, ac Se-leuciæ sepulta est.

Te Deum laudamus. 18.

In Laud. fit. comm. S. Theclæ.

Ant. Símile est regnum cœlorum hómini negotiátóri quærénti bonas margarítas: invénta una pretíosa, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Da, quæsumus. 424.

Vesperæ de sequenti cum commemor. præced.

Die 24. Septembris.

B. M. V. de Mercede.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. per annum [169], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui per gloriosissimam Filii tui Matrem ad liberandos Christianos a potestate paganorum nova Ecclesiam tuam prole amplificare dignatus es: præsta, quæsumus; ut, quam pie veneramur tanti operis institutricem, ejus pariter méritis et intercessiône a peccatis omnibus,

et captivitate dæmonis liberemur. Per eundem Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Qui vult venire post me, abneget semetipsum, et tollat crucem suam, et sequatur me.

V. Justus ut palma florebit. *R.* Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Deus, qui nos. 424.

In I. Nocturno Lectiones Ego sapientia. [174]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Quo tempore major feliciorque Hispaniarum pars diro Saracenorum opprimebatur jugo, innumerique fideles sub immâni servitute, máximo cum periculo christianæ fidei abjurandæ amittendæque salutis æternæ, infeliciter detinebantur, beatissima cælorum Regina, tot tantisque benigniter occurrens malis, nimiam caritatem suam in iis redimendis ostendit. Nam sancto Petro Nolasco, pietate et opibus florénti, qui sanctis vacans meditationibus jûgiter animo recogitabat quâ ratione tot Christianorum ærûmnis sub Maurorum captivitate degéntium succurri posset, ipsamet beatissima Virgo serena fronte se conspiciendam dedit, et

acceptissimum sibi ac unigénito suo Filio fore dixit, si suum in honorem institueretur ordo religiosorum, quibus cura incumberet captivos e Turcarum tyrannide liberandi. Quâ cœlesti visione vir Dei recreatus, mirum est, quo caritatis ardore flagrare cœperit, hoc unum servans in corde suo, ut ipse, ac instituenda ab eo religio maximam illam caritatem sêdulo exercerent, ut quisque animam suam poneret pro amicis et proximis suis.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cypressus in monte Sion: quasi myrrha electa,* Dedi suavitatem odoris. *V.* Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Ea ipsa nocte eadem Virgo sanctissima beato Raymundo de Peñaafort, et Jacôbo Aragóniæ regi apparuit, idipsum de religionis instituendis admonens, suadensque, ut opem pro constructione tanti operis ferrent. Petrus autem statim ad Raymúndi pedes, qui ipsi erat a sacris confessionibus, advolans, ei rem omnem aperuit: quem etiam cœlitus instructum reperit, ejusque directioni

se humillime subjécit. At superveniens Jacobus rex, quam et ipse accéperat a beatíssima Vírgine, revelationem éxsequi státuit. Unde collátis inter se consiliis, et consentiéntibus ánimis, in honórem ejusdem Vírginis Matris órđinem institúere aggréssi sunt, sub invocatióne sanctæ Mariæ de Mercéde Redemptionis captivórum.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúdbabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Die igitur décima Augústi anno Dómini millésimo ducentésimo décimo octávo, rex idem Jacobus eam institutióne jampridem ab iisdem sanctis viris concéptam éxsequi státuit, sodálibus quarto voto adstrictis, manéndi in pignus sub paganórum potestáte, si pro Christianórum liberatióne opus fúerit. Quibus rex ipse arma sua régia in pectore deferre concéssit, et a Gregório nono illud tam præcelléntis erga primum caritátis institútum

et religióne confirmári curávit. Sed et ipse Deus per Vírginem Matrem increméntum dedit, ut talis institútió celérius ac felicius totum per orbem divulgárétur, sanctisque viris florúerit caritáte ac pietáte insignibus, qui eleemósyas a Christi fidélibus coléctas in prétium redemptionis suórum proximórum expénderent, seque ipsos intérdum darent in redemptionem multórum. Ut autem tanti beneficii et institutiónis débitæ Deo et Vírgini Matri referántur grátia, Sedes apostólica hanc peculiárem festivitátem celebrári, et Officium recitári indúlsit, cum ália fere innúmera eidem órđini privilégia páriter contulisset.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Loquente Jesu. ut in festis B. M. V. [181]

Die 26. Septembris.

Ss. Cypriani et Justinæ Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum Cypriáni et Justínæ nos Dómine foveant continuáta præsidia: quia non désinis propítius intuéri, quos tali-bus auxiliis concésseris adjuvári. Per Dóminum.

Lectio ii.

Cypriánus primum magus, póstea Martyr, cum Justínâ, christiánâ virginem, quam júvenis quidam ardéter amábat, cantiónibus ac veneficiis ad ejus libídinis assénsum allícere conarétur, dæmonem consúluit, quam id re cónsequi posset. Cui dæmon respóndit, nullam illi artem processúram advérsus eos, qui vere Christum cólerent. Quo respónso commótus Cypriánus, veheménter dolére cœpit vitæ superiórís institútum. Itaque relíctis mágicis ártibus, se totum ad Christi Dómini fidem convértit.

Lectio iii.

Quam ob causam una cum vírgine Justína comprehénsus est, et ambo cólaphis flagellisque cæsi sunt: mox in cárcerem cónjécti, si forte senténtiam commutárent. Verum inde

póstea emissi, cum in christiána religióne constantísimi reperiréntur, in sartáginem plenam fervéntis picis, ádipis et ceræ injécti sunt. Demum Nicomediæ secúri feriúntur. Quorum proyécta córpora, cum sex dies inhumáta jacuissent, noctu quidam nautæ clam ea in navem impósita Romam portavérunt: ac primum in prædio Rufinæ nóbilis féminæ sepúlta sunt: póstea transláta in Urbem, in basílica Constantiniána cón dita sunt prope baptistérium.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 27. Septembris.

Ss. Cosmæ et Damiani Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim. Mart. [45], præter sequentia.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui sanctórum Mártyrum tuórum Cosmæ et Damiáni natalítia cólimus, a cunctis

malis imminéntibus, eórum
intercessiónibus liberémur.
Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cosmas et Damiánus,
fratres Arabes, in
Ægéa urbe nati, nó-
biles médici, imperatóribus
Diocletiáno et Maximiano,
non magis medicínæ scién-
tia quam Christi virtúte,
morbis étiam insanábilibus
medebántur. Quorum reli-
gióne cum Lýsias præfé-
ctus cognovisset, addúci
eos ad se jubet, ac de vi-
vendi institúto et de fidei
professione interrogátos,
cum se et Christiános esse,
et christiánam fidem esse
ad salutem necessariam,
libere prædicárent, deos
venerári imperat; et si id
recúsent, minátur cruciátus
et necem acerbíssimam.

R. Sancti tui Dómine mi-
rábile consecúti sunt iter,
serviéntes præcéptis tuis,
ut inveniréntur illæsi in
aquis válidis: * Terra ap-
páruit árida, et in Mari ru-
bro via sine impediménto.

V. Quóniam percússit pe-
tram, et fluxérunt aquæ,
et torréntes inundavérunt.
Terra.

Lectio v.

Verum ut se frustra hæc
illis propónere intélligit:
Colligáte, inquit, manus et
pedes istórum, eósque ex-
quisitis torquète suppliciis.
Quibus jussa exsequénti-
bus, nihilóminus Cosmas et
Damiánus in senténtia per-
sistébant. Quare ut erant
vincti, in profúndum mare
jaciúntur: unde cum salvi
ac solúti essent egréssi,
mágicis ártibus præféctus
factum assignans, in cár-
cerem tradit, ac postrídie
edúctos, in ardéntem rogam
ínjici jubet: ubi cum ab ip-
sis flamma refúgeret, várie
et crudéliter tortos secúri
pércuti vóluit. Itaque in Je-
su Christi confessióne mar-
tyrii palmam accepérunt.

R. Vérbera carníficum
non timuérunt sancti Dei,
moriéntes pro Christi nó-
mine, * Ut hærédes fie-
rent in domo Dómini.
V. Tradidérunt córpora
sua propter Deum ad sup-
plícia. Ut hærédes.

Sermo sancti Augustini
Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio vi.

Quotiescúmque, fratres
caríssimi, sanctórum
Mártýrum solémnia cele-
brámus, ita, ipsis interce-

déntibus, exspectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mártyres imitádo accípere mereámur æténa. Ab ipsis enim sanctórum Mártyrum in veritáte festivitátum gaúdia celebrántur, qui ipsórum Mártyrum exémpa sequúntur. Solemnitátes enim Mártyrum exhortatiónes sunt martyriórum: ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens Jesus. de eodem Communi 2. loco. [60]

R. viii. Hæc est vera. [56]

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 28. Septembris.

S. Wenceslai Ducis et Martyris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. unius Mart. [27], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui beátum Wencesláu per martýrii palmam a terréno principátu ad coeléstem glóriam transtulisti: ejus précibus nos ab omni adversitáte custódi; et ejúsdem tríbue gaudére consórtio. Per Dñm.

Et fit commem. præced.

Ant. Gaudent in coelis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et

quia pro ejus amóre sanguínem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio. Præsta. 429.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Wencesláu Bohémiae dux, Wratisláu patre christiáno, Drahomíra matre Gentíli natus, ab ávia Ludmílla fémina sanctíssima, pie educátus, omni virtútum genere insígnis, summo stúdio virginitátem per omnem vitam servávit illibátam. Mater per nefáriam Ludmíllæ necem regni administratiónem assecúta, ímpie cum junióre filio Bolesláu vivens, concitávit in se prócerum indignatióem: quare tyránnici et ímpii regíminis pertæsi, utriúsque excússo iugo, Wencesláu in urbe Pragénsi regem salutárunt.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem æténam. **V.** Descendítque cum illo

in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Ille regnum pietáte magis quam império regens, órphanis, víduis, egénis tanta caritáte subvénit, ut própriis húmeris aliquándó ligna indigéntibus noctu comportárit, paupéribus humándis frequénter adfúerit, captívos liberárit, carcéribus deténtos nocte intempésta visitárit, pecúniis et consílio sæpíssime consolátus. Miti ánimoprinceps veheménter dolébat quémpiam, etsi reum, morti adjudicári. Summa religióne sacerdótes venerátus, suis mánibus tríticum serébat, et vinum exprimébat, quibus in Missæ sacrificio uteréntur. Nocte nudis pédibus super nivem et gláciem circuíbat ecclésiás, sanguínea et terram calefaciéntia post se relínquens vestigia.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó. Et.

Lectio vi.

Angelos hábuit sui córporis custódes. Cum enim ad singuláre certámen advérsus Radisláum, ducem Curiménsem, eo fine accéderet, ut suórum salúti prospiceret, visi sunt Angeli arma ministrásse, et dixísse adversário, Ne férias. Pertérritus hostis, venerabúndus prócidens véniam exorávit. Cum in Germániam proféctus esset, imperátor, conspéctis duóbus Angelis aúrea cruce ad se accedéntem ornántibus, e sólio prosíliens bráchiis excépit, régiis insígnibus decorávit, eíque sancti Viti bráchium donávit. Nihilóminus ímpius frater, matre hortánte, convívio excéptum, et póstea in ecclésia orántem, parátæ sibi mortis præscium, adhíbitis scéleris comítibus, interfécit. Sanguis per paríetes aspérsus adhuc conspícitur: et, Deo víndice, matrem inhumánam terra absórbuit; interfectóres váriis modis mísere perierunt.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Si quis vult. de eodem Communi 2. loco. [42]

Vesp. de sequ. sine commem. præced.

Die 29. Septembris.

In Dedicatione S. Michaëlis Archangeli.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 439. Ps. ut in
I. Vesp. de Comuni Apost. [2]

Capitulum. Apoc. 1.

Significavit Deus
quæ opórtet fieri
cito, loquens per
Angelum suum
servo suo Joánni, qui testi-
mónium perhibuit verbo
Dei, et testimónium Jesu
Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Te splendor et virtus Pa-
tris,
Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum coróna militat:
Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis signifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,

Ducémque cum rebéllibus
Coelésti ab arce fúlminat. .

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prin-
cipem,
Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit jógiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi. **R.** Habens
thuríbulum aúreum in ma-
nu sua.

Ad Magnif. Ant. Dum sa-
crum mystérium cérneret
Joánnes, Archángelus Mí-
chaël tuba cécinit: Ignósce
Dómine Deus noster, qui
áperis librum, et solvis si-
gnácula ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui miro ordine Angelórum ministéria, hominúmque dispensas: concéde propítius; ut a quibus tibi ministrántibus in cœlo semper assístitur, ab his in terra vita nostra muniátur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archangelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te splendor. 433.

In I. Nocturno.

Ant. Concússum est mare, et contrémuit terra, ubi Archángelus Michaël descendébat de cœlo.

Ps. trium Noct. ut infra in Officio votivo de Ss. Angelis. [238]

Ant. Laudémus Dóminum, quem laudant Angeli, quem Chérubim et Séraphim, Sanctus, Sanctus, Sanctus proclámant.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Ex Daniéle Prophéta.

Lectio i. **Cap. 7. c.**

spiciébam donec throni pósito sunt, et antíquus diérum

sedit: vestiméntum ejus cándidum quasi nix, et capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flammæ ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebátur a fácie ejus. Millia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei: judícium sedit, et libri apérti sunt. Aspiciebam propter vocem sermonum grándium, quos cornu illud loquebátur: et vidi quóniam interfécta esset béstia, et periísset corpus ejus, et tráditum esset ad comburéndum igni.

R. Factum est siléntium in cœlo, dum committeret bellum draco cum Michaéle Archángelo: * Audíta est vox míllia míllium dicéntium: Salus, honor et virtus omnipoténti Deo. **V.** Millia míllium ministrábant ei, et décies centéna míllia assistébant ei. Audíta est.

Lectio ii. **Cap. 10.**

Die autem vigésima et quarta mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, et vidi: et ecce vir unus vestítus líneis, et renes ejus accíncti auro obrízo: et corpus ejus quasi chrysólithus, et

fácies ejus velut spécies fúlgoris, et óculi ejus ut lampas ardens: et bráchia ejus, et quæ deórsum sunt usque ad pedes, quasi spécies æris candéntis: et vox sermónum ejus ut vox multitudínis. Vidi autem ego Dániel solus visiónem: porro viri qui erant mecum, non vidérunt; sed terror nímius írruit super eos, et fugérunt in abscónditum. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: et non remánsit in me fortitúdo, sed et spécies mea immutáta est in me, et emárcui, nec hábui quidquam vírium.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio iii.

Et audívi vocem sermónum ejus: et aúdiens jacébam consternátus super fáciem meam, et vultus meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me,

et eréxit me super génua mea, et super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániel vir desideriórum, intéllige verba, quæ ego loquor ad te, et sta in gradu tuo: nunc enim sum missus ad te. Cumque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli metúere Dániel: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dei tui, exaudíta sunt verba tua: et ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti et uno diébus: et ecce Míchaël, unus de princípibus primis, venit in adjutórium meum, et ego remánsi ibi juxta regem Persárum. Veni autem ut docérem te quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visio in dies.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. **V.** Super misericórdia tua et veritaté tuá: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et confitébor. **Gloria Patri.** Et confitébor.

In II. Nocturno.

Ant. Míchaël Archángele, veni in adjutórium pópulo Dei.

Ant. Míchaël præpósitus paradísi, quem honoríficant Angelórum cives.

Ant. Gloriósus apparuísti in conspéctu Dómini: proptérea decórem induit te Dóminus.

V. Ascéndit fumus aró-matum in conspéctu Dómini. **R.** De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homil. 34. in Evang., ante medium.

Lectio iv.

Novem Angelórum ór-dines dícimus, quia vidélicet esse, testánte sacro elóquio sci-mus: Angelos, Archán-gelos, Virtútes, Potestátes, Principátus, Dominationes, Thronos, Chérubim atque Séraphim. Esse namque Angelos et Archángelos pene omnes sacri elóquii páginæ testántur: Chérubim vero atque Séra-phim sæpe, ut notum est, libri prophetárum loquún-tur. Quátuor quoque ór-di-num nómina Paulus Apó-stolus ad Ephésios enúme-rat, dicens: Supra omnem Principátum, et Potestá-tem, et Virtútem, et Domi-

natiónem. Qui rursus ad Colossénses scribens, ait: Sive Throni, sive Potestá-tes, sive Principátus, sive Dominationes. Dum ergo illis quátuor, quæ ad Ephé-sios dixit, conjungúntur Throni, quinque sunt ór-dines: quibus dum Angeli et Archángeli, Chérubim at-que Séraphim adjúcta sunt, procul dúbio novem esse Angelórum órdenes inveniúntur.

R. Hic est Míchaël Arch-ángelus, princeps militiæ Angelórum, * Cujus honor præstat beneficia populórum, et orátio perdúcit ad regna cœlórum. **V.** Arch-ángelus Míchaël, præpósi-tus paradísi, quem hono-ríficant Angelórum cives. Cujus honor.

Lectio v.

Sciéndum vero quod An-gelórum vocábulum no-men est officii, non natú-ræ. Nam sancti illi cœlé-stis pátriæ spíritus semper quidem sunt spíritus, sed semper vocári Angeli ne-quáquam possunt: quia tunc solum sunt Angeli, cum per eos áliqua nunti-ántur. Unde et per Psalmí-stam dicitur: Qui facit An-gelos suos spíritus. Ac si paténter dicat: Qui eos, quos semper habet spíri-

tus, étiam cum volúerit, Angelos facit. Hi autem qui mínima núniant, Angeli: qui vero summa annúniant, Archángeli vocántur. Hinc est enim quod ad Mariám Virgínem non quilibet Angelus, sed Gábriel Archángelus míttitur. Ad hoc quippe ministérium, summum Angelum veníre dignum fúerat, qui summum ómnium nuntiábat. Qui idcirco étiam privátis nomínibus censéntur, ut signétur per vocábula, étiam in operatióne quid váleant. Michaël namque, Quis ut Deus? Gábriel autem, Fortitúdo Dei: Ráphaël vero dicitur Medicína Dei.

R. Venit Míchaël Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísium exsultatiónis. **V.** Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

Lectio vi.

Et quóties miræ virtútis áliquíd ágitur, Michaël mitti perhibétur: ut ex ipso actu et nómine detur intélligi, quia nullus potest fácere, quod fácere prævalet Deus. Unde et ille antiquus hostis, qui Deo

esse per superbiam símilis concupívit, dicens: In cœlum conscéndam, super astra cœli exaltábo sólíum meum, símilis ero Altíssimo: dum in fine mundi in sua virtúte relinquétur extrémo supplicio periméndus, cum Michaële Archángelo præliatúrus esse perhibétur, sicut per Joánnem dicitur: Factum est prælium cum Michaële Archángelo. Ad Mariám quoque Gábriel míttitur, qui Dei Fortitúdo nominátur. Illum quippe nuntiáre veniébat, qui ad debellándas aéreas potestátes húmilis apparére dignátus est. Ráphaël quoque interpretátur, ut díximus, Medicína Dei: quia vidélicet dum Tobíæ óculos quasi per ofícium curatiónis tétigit, cæcitátis ejus ténebras tersit.

R. In témpore illo consúrget Michaël, qui stat pro filiis vestris: * Et véniet tempus, quale non fuit, ex quo gentes esse cœperunt usque ad illud. **V.** In témpore illo salvábitur pópulus tuus omnis, qui invéntus fúerit scriptus in libro vitæ. Et. Glória. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Angelus Archángelus Michaël, Dei núnthus

pro animábus justis, allelúja, allelúja.

Ant. Data sunt ei incénsa multa, ut adoléret ea ante altáre aúreum, quod est ante óculos Dómini.

Ant. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Hierónymi Presbíteri.

Lib. 3. Comm. in c. 18. Matth.

Post invéntum statérem, post tribúta réddita, quid sibi vult Apostolórum repentina interrogátio, Quis, putas, major est in regno cœlórum? Quia víderant pro Petro et Dómino idem tribútum réddítum, ex æqualitáte prétií arbitrátí sunt Petrum ómnibus Apóstolis esse prælátum, qui in red-

ditíone tribúti Dómino fúerat comparátus: ideo intérogant quis major sit in regno cœlórum. Vidénsque Jesus cogitatíones eórum, et causas erróris intélligens, vult desidérium glóriæ humilitátis contentíone sanáre.

R. In conspéctu Géntium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua. Angelus.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalízat te, abscínde eum, et prójice abs te. Necesse est quidem veníre scándala: væ tamen ei est hómini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vítio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncátur afféctus, et univérsa propínquitas amputátur, ne per occasíonem pietátis unusquisque crédentium scándalis páteat. Si, inquit, ita est quis tibi conjúctus, ut manus, pes, óculus, et est útilis atque sollicitus, et acútus ad perspiciéndum: scándalum autem tibi facit, et propter

dissonántiam morum te pértrahit in gehénnam: mélius est ut et propinquitáte ejus, et emoluméntis carnálibus cáreas: ne dum vis lucrifácere cognátos et necessários, causam hábeas ruinárum.

R. Michaël Archángelus venit in adjutórium pópulo Dei. * Stetit in auxiliúm pro animábus justis.

V. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua. Stetit. **Gloria.** Stetit.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eórum in cœlis semper vident fáciem Patris mei. Supra díxerat, per manum, et pedem, et óculum omnes propinquitátes et necessitúdes, quæ scándalum fácere póterant, amputándas: austeritátem itaque senténtiæ subjécto præcepto témperat, dicens: Vidéte ne contemnátis unum ex pusíllis istis. Sic, inquit, præcipio severitátem, ut commiscéri cleméntiam dóceam: quia Angeli eórum in cœlis vident semper fáciem Patris. Magna dígnitas animárum, ut unaquæque hábeat ab ortu natiuitátis in custódiam sui Angelum delegátum. Unde légimus in Apocalýpsi Jo-

ánnis: Angelo Ephesi, et reliquárum ecclesiárum, scribe hæc. Apóstolus quoque præcipit velári cápita in ecclésiis feminárum propter Angelos.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Stetit Angelus * juxta aram templi, habens thuribulum aúreum in manu sua.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Dum præliarétur * Michaël Archángelus cum draconè, audíta est vox dicéntium: Salus Deo nostro, allelúja.

3. Archángele Michaël, * constitui te príncipem super omnes ánimas suscipiéndas.

4. Angeli Dómini * Dóminum benedicite in ætérnum.

5. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominatiónes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allel.

Capitulum, Apoc. 1.

Significávit Deus quæ opórtet fieri cito, loquens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhibuit verbo Dei, et testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus
Angelórum,
Gentis humánæ sator et
redemptor,
Cœlitum nobis tribuas beá-
tas

Scándere sedes.

Angelus pacis Michaël in
ædes
Cœlitus nostras véniat, se-
renæ

Auctor ut pacis lacrimósa
in orcum

Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
hostes
Pellat antiquos, et amíca
cœlo,

Quæ triumphátor státuit
per orbem,

Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
salútis,
Adsit e cœlo Ráphaël, ut
omnes
Sanet ægrótos, dubiósque
vitæ

Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Geni-
tríxque lucis,
Et sacer nobis chorus An-
gelórum

Semper assístat, simul et
micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
beáta
Patris, ac Nati, paritérque
sancti

Spíritus, cujus résonat per
omnem

Glória mundum. Amen.

V. Stetit Angelus juxta
aram templi. **R.** Habens
thuríbulum aúreum in ma-
nu sua.

Ad Bened. Ant. Factum
est siléntium in cœlo, dum
draco committeret bellum:
et Michaël pugnávit cum
eo, et fecit victóriam, alle-
lúja.

Oratio.

Deus, qui miro órdine
Angelórum ministéria,
hominúmque dispénsas:
concéde propítius; ut a
quibus tibi ministrántibus
in cœlo semper assístitur,
ab his in terra vita nostra
muniátur. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Capit. Significávit. 439.

R. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuríbulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. **Apoc. 5. c.**

Audívi vocem Angelórum
multórum in circúitu
thróni, et animálium, et
seniórum: et erat númerus

eórum míllia míllium, voce magna dicéntium: Salus Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In conspéctu. Glória Patri. Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum, Apoc. 12. b.

Factum est prælium magnum in cœlo: Michaël et Angeli ejus præliabántur cum draconé, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. Glória Patri. In conspéctu.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 439. **Ps. de Dominica.** 139. et loco ultimi, **Ps. 137.** Confitébor tibi . . quóniam. 155.

Hymnus. Te splendor. ut supra. 433.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum; et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosissime, Michaël Archángele, esto memor nostri: hic et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei, allelúja, allelúja.

Et fit commem. sequi.

Die 30. Septembris.

S. Hieronymi Presbyt.,
Conf. et Eccl. Doct.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. O Doctor óptime, Ecclésiæ sanctæ lumen, beáte Hierónyme, divínæ legis amátor, deprecáre pro nobis Fílium Dei.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiæ tuæ in exponéndis sacris Scriptúris beátum Hierónymum Confessórem • tuum, Doctórem máximum providére dignátus es: præsta, quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, quod ore simul et ópere dócuit, te

adjuvante, exercere valeamus. Per Dominum.

In I. Nocturno Lect. Sapientiam. de Comm. Doct. [81]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hieronymus, Eusebii filius, Stridone in Dalmatia Constantio imperatore natus, Romae adolescens est baptizatus, et in liberalibus disciplinis a Donato et aliis viris doctissimis eruditus. Tum discendi studio Galiliam peragravit: ubi pios aliquot, et in divinis litteris eruditos viros coluit, multosque sacros libros sua manu descripsit. Mox se in Graciam conferens, philosophia et eloquentia instructus, summorum theologorum consuetudine floruit; in primis vero Gregorio Nazianzeno Constantinopoli operam dedit: quo doctore se sacras litteras didicisse profitetur. Tum religionis causa visit Christi Domini incunabula, totamque lustravit Palaestinam: quam peregrinationem, adhibitis Hebraeorum eruditissimis, ad sacrae Scripturae intelligentiam sibi multum profuisse testatur.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum

ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem aeternam. **V.** Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Deinde secessit in vastam Syriae solitudinem: ubi quadriennium in lectione divinorum librorum, celestisque beatitudinis contemplatione consumpsit, assidua se abstinencia, vilacrimarum, et corporis afflictatione discrucians. Presbyter a Paulino episcopo Antiochia factus, Romam de controversiis quorundam episcoporum cum Paulino et Epiphanio ad Damasum Pontificem profectus, ejus ecclesiasticis epistolis scribendis adjutor fuit. Verum cum pristinae solitudinis desiderio teneretur, in Palaestinam reversus, Bethlehem ad Christi Domini praesepe in monasterio, quod a Paula Romana exstructum erat, coelestem quamdam vitae rationem instituit: et quamquam varie morbis doloribusque tentaretur, tamen corporis incommoda piis laboribus et perpetua lectione ac scriptione superabat.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tamquam ad oráculum, ex ómnibus orbis terræ pártibus, ad ipsum divínæ Scriptúræ quæstiónes explicándæ referebántur. Illum Dámasus Póntifex, illum sanctus Augustínus de locis Scriptúræ difficillimis sæpe consúluit, propter ejus singulárem doctrínam, et linguæ non solum latínæ et græcæ, sed hebráicæ étiam et chaldáicæ intelligéntiam: et quod omnes pene scriptóres, ejúsdem Augustíni testimonío, légerat. Hæreticos acérrimis scriptis excitávit: piórum et catholicórum patrocínium semper suscepit. Vetus Testamentum ex hebræo convertit: novum, jussu Dámasi, Græcæ fidei reddidit, magna étiam ex parte explicávit. Multa præterea latíne reddidit scripta doctórum virórum, et ipse áliis próprii ingénii monumentis christíanam disciplínam illustrávit. Qui ad summam senectútem pervéniens, sanctitáte et do-

ctrína illústris, Honório imperatóre migrávit in cœlum. Cujus corpus ad Béthlehem sepúltum, póstea Romam in basilícam sanctæ Mariæ ad Præsépe translátum est.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam: * Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. Glória Patri. Quia.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbíteri.

Lib. 1. Comm. in c. 5. Matth.

Sal appellántur Apóstoli et Doctóres: quia per illos univérsus hóminum condítur genus. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Si doctórum erráverit, a quo álio doctóre emendábitur? Ad níhilum valet ultra, nisi ut mittátur foras, et conculcé-

tur ab homínibus. Exémplum de agricultúra sumptum est. Sal étenim sicut in cibórum condiméntum, et ad siccándas carnes necessárium est, ita álium usum non habet. Certe légitimus in Scriptúris urbes quasdam ira victórum sale seminátas, ut nullum in ipsis germen orirétur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Cáveant ergo doctóres et epíscopi, et vídeant poténtes poténter torménta sustinére, nihílque esse remédii, sed majórum ruínam ad tártarum dúcere. Vos estis lux mundi. Non potest civitas abscóndi supra montem pósita: neque accéndunt lucérnam, et ponunt eam sub módio, sed super candelábrum, ut lúceat ómnibus qui in domo sunt. Docet fidúciam prædicándi, ne Apóstoli abs-

condántur ob metum, et sint símiles lucérnæ sub módio; sed tota libertáte se prodant, ut quod audiérunt in cubiculis, prædicent in tectis.

R. In médio Ecclésiæ apérui os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exultatióem thesaurizávit super eum. Et. Glória. Et.

Lectio ix.

Nolíte putáre quóniam veni sólvere legem aut prophétas: non veni sólvere, sed adimplére. Sive quod de se per álios prophetáta compléverit, sive quod ea quæ ante propter infirmitátem audiéntium rúdia et imperfécata fúerant, sua prædicatióne compléverit, iram tollens, et vicem taliónis exclúdens, et occúltam in mente concupiscéntiam damnans. Donec transeat cælum et terra. Promittúntur nobis cœli novi, et terra nova, quæ factúrus est Dóminus Deus. Si ergo nova creánda sunt, consequénter vétera transitúra.

Te Deum laudámus. 18.

In II. Vesp. fit cõmem. S. Remigii, ut infra. 454.

FESTA OCTOBRIIS.

Prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Dominica I. Octobris.

In Solemnitate

SS. ROSARII B. MARIÆ VIRG.

Duplex 2. classis.

Si hoc Festum alicubi non habeat primas Vesperas, Hymnus Cœlestis aulæ. conjungitur cum Hymno In monte olivis. ad Matutinum.

In I. Vesperis.

Antiph.

Quæ est ista, speciosa sicut columba, quasi rosa plantata super rivos aquarum?

Ps. ut in Festis B. Mariæ V. per annum. [169]

2. Virgo potens, sicut turris David; mille clypei pendent ex ea, omnis armatura fortium.

3. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum, benedicta tu in mulieribus.

4. Benedixit te Dóminus in virtute sua, quia per

te ad nihilum redégit inimicos nostros.

5. Vidérunt eam filiae Sion vernantem in floribus rosarum, et beatissimam prædicavérunt.

Capitulum. Eccli. 24, 39.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtutis: ego quasi rosa plantata super rivos aquarum fructificavi.

Hymnus.

Cœlestis aulæ Nuntius, Arcána pandens Numinis,
Plenam salutat grátia Dei Paréntem Virginem.

Virgo propinquam sanguine
Matrem Joánnis vísitat,

Qui clausus alvo géstiens
Adesse Christum nūntiat.

Verbum, quod antesæcula
E mente Patris prōdiit,
E Matris alvo Vírginis
Mortális Infans nascitur.

Templo puéllus sistitur,
Legique paret Légifer,
Hic se Redēptor paúpere
Prétio redēptus immolat.

Quem jam dolébat pér-
ditum,
Mox læta Mater invenit
Ignóta doctis méntibus
Edisseréntem Fílium.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de VírGINE,
Cum Patre et almo Spírítu
In sempitérna sæcula.
Amen.

**Sic terminantur Hymni ad
Completor. et ad Horas.**

V. Regína sacratíssimi
Rosárii, ora pro nobis.
R. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

Ad Magnif. Ant. Beáta
es, Virgo María, Dei Gé-
nitrix, quæ credidísti Dó-
mino; perfécta sunt in te
quæ dicta sunt tibi, in-
tercéde pro nobis ad Dó-
minum Deum nostrum.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus
per vitam, mortem et
resurrectiónem suam no-
bis salutis æternæ præmia
comparávit: concéde, quæ-

sumus; ut hæc mystéria
sanctíssimo beátæ Mariæ
Vírginis Rosário recolén-
tes, et imitémur quod cón-
tinent, et quod promíttunt,
assequámur. Per eúmdem
Dóminum.

Et fit cōmem. Domin. occur.

Ad Matutinum.

Invit. Solemnitátem Ro-
sárii Vírginis Mariæ cele-
brémus: * Christum ejus
Fílium adorémus Dñm.

Ps. Veníte, exsultémus.

Hymnus.

In monte olivis cónsito
Redēptor orans, pró-
cidit,
Mœret, pavéscit, déficit,
Sudóre manans sánguineis.

A proditóre tráditus
Raptátur in pœnas Deus,
Durisque vinctus nexibus
Flagris cruéntis cæditur.

Intéxta acútis séntibus,
Coróna contuméliæ,
Squallénti amíctum púr-
pura,

Regem coronat glóriæ.

Molis crucem ter árduæ,
Sudans, anhélans, cónci-
dens,

Ad montis usque vérticem
Gestáre vi compéllitur.

Confíxus atro stípíte
Inter sceléstos ínnocens,
Orándo pro tortóribus,
Exsánguis efflat spírítum.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Angelus Gábríel nuntiávit Mariæ: et concépit de Spíritu sancto.

Ps. trium Nocturnorum ut in Festis B. Mariæ V. [172]

Ant. Intrávit María in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth.

Ant. Péperit Fílium suum primogénitum, et reclinávit eum in præsépio.

V. Sancta Dei Génitrix semper Virgo María. **R.** Intercede pro nobis ad Dóminum Deum nostrum.

De Libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 24.

In ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et dixit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévit in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radíces. Ab initio, et ante sæcula creáta sum, et usque ad futúrum sæculum non désinam, et in habitatióne sancta co-

ram ipso ministrávi. Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenítudine Sanctórum deténtio mea.

R. Súmíte psaltérium jucúndum in insígni die solemnitátis vestræ: * Et exsultáte Vírgini adjutríci nostræ. **V.** Cantáte ei cánticum novum: annuntiáte inter gentes glóriam ejus. Et exsultáte.

Lectio ii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho: Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanus exaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióne meam, et quasi bálsamum non mixtum odor meus. Ego quasi tere-

bínthus exténdi ramos meos, et rami mei honóris et grátiae.

R. Vidi speciósam ascendentem désuper rivos aquarum, cujus inæstimábilis odor erat nimis: * Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. **V.** Astitit Regína a dextris tuis in vestitu deauráto circúmdata varietáte. Et sicut.

Lectio iii.

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei. In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis. Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, et a generatióibus meis implémini: Spíritus enim meus super mel dulcis, et hæreditas mea super mel et favum: Memoria mea in generatióes sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: et qui bibunt me, adhuc sítient. Qui audit me, non confundétur: et qui operántur in me, non peccábunt. Qui elúcidant me, vitam ætérnam habébunt.

R. Quæ est ista quæ procéssit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? Vidérunt eam filiae Sion et

beátam dixerunt: * Et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Et reginæ. Glória Patri. Et reginæ.

In II. Nocturno.

Ant. Cum indúcerent Jesum paréntes ejus, ut sísterent eum Dómino, Símeon accépit eum in ulnas suas, et benedíxit Deum.

Ant. Requiréntes Jesum paréntes ejus, invenérunt illum post tríduum in médio doctórum.

Ant. Cœpit contristári, et factus est sudor ejus in horto, sicut guttæ sanguinis.

V. Post partum Virgo invioláta permansisti. **R.** Dei Génitrix, intercède pro nobis.

Lectio iv.

Cum Albigénsium hæresis per Tolosátium regiónem ímpie grassarétur, atque áltius in dies radices ágeret, sanctus Domínicus, qui nuper Prædicatórum órdis fundaménta jecerat, ad eam convelléndam totus incúbuit. Id ut præstáret valídius, auxiliúm beátæ Vírginis, cujus dígnitas illis erróribus impu-

dentissime petebátur, cui-
que datum est cunctas hæ-
reses interimere in uni-
vërso mundo, eníxis pré-
cibus implorávit. A qua
(ut memóriæ próditum est)
cum mónitus esset ut Ro-
sárium pópulis prædicáret,
velut singuláre advèrsus
hæreses ac vítia præsí-
dium; mirum est, quanto
mentis fervóre et quam
felíci succéssu injúctum
sibi munus sit exsecútus.
Est autem Rosárium certa
precándi fórmula, qua
quíndecim angelicárum sa-
lutatiónum décadas, ora-
tióne domínica interjécta
distinguímus, et ad eárum
sínulas tótidem nostræ re-
paratiónis mystéria pia me-
ditatióne recólimus. Ex eo
ergo témpore pius hic orán-
di modus mirabíliter per
sanctum Domínicum pro-
mulgári augeríque cœpit;
quem ejúsdem institutórem
auctorémque fuisse Summi
Pontífices apostólicis lítte-
ris passim affirmáru[n]t.

R. Tu glória Jerúsalem,
tu lætítia Israël, tu hono-
rificéntia pópuli nostri fe-
císti viríliter: * Quia cun-
ctas hæreses sola inter-
emísti. **V.** Pulchra es et
decóra, terríbilis ut castró-
rum ácies ordináta. Quia
cunctas.

Lectio v.

Innumerábiles porro fru-
ctus ex hac tam salutári
institutióne in christiánam
rempúblicam dimanáru[n]t,
inter quos victória illa mé-
rito numerátur, quam san-
ctíssimus Póntifex Pius
quintus, et ab eo inflam-
máti christiáni príncipes
apud Echínadas ínsulas de
Turcárum tyránno poten-
tíssimo reportáru[n]t. Nam
cum illa ipsa die ea victó-
ria reláta sit, qua die san-
ctíssimi Rosárii sodalitátes
per univërsum orbem con-
suétas supplicatiónes per-
ágerent, statutásque preces
de more fúnderent, iis pré-
cibus haud immérito refér-
tur accépta. Quod quidem
cum étiam Gregórius tér-
tius décimus testátus es-
set, ut pro tam singulári
benefício beátæ Vírgini sub
appellatióne Rosárii perén-
nes grátiae ubíque terrárum
haberéntur, in ecclésiis ó-
mnibus, in quibus altáre Ro-
sárii foret, prima quaque
Octóbris Domínica Offici-
um ritu dúplici majóri per-
pétuo celebrándum indíxit:
aliíque Pontífices Rosári-
um recitántibus, ejusdém-
que Rosárii sodalitátibus
indulgéntias pene innúme-
ras concessére.

R. Déxtera tua magnificata est in fortitudine, déxtera tua confrégit inimicos.
* Submersi sunt in aquis veheméntibus, et opéruit eos mare. **V.** Benedíxit te Dóminus in virtúte sua, quia per te ad níhilum redégit inimicos nostros. Submersi.

Lectio vi.

Clemens vero undécimus ánimó réputans insígnem páriter victóriam anno millésimo septingentésimo décimo sexto in Hungáriæ regno a Cárolo sexto in imperatórem Romanórum elécto de innúmeris Turcárum cópiis relátam, eo die contigisse quo festum Dedicatiónis sanctæ Mariæ ad Nives celebraretur, atque eódem ferme témpore, quo sanctíssimi Rosárii confrátres públicam solemnémque supplicatiónem in alma Urbe ingénti pópuli concúrso magnáque religióne peragéntes, férvidas ad Deum preces pro Turcárum depressióne fúnderent, ac poténtem opem Deíparæ Vírginis in auxílium Christianórum humíliter implorárent; eam ob rem, victóriam illam, nec non liberátam paulo post eorúmdem Turcárum

obsidióne Corcyrénssem insulam, ejúsdem beátæ Vírginis patrocínio pie cén-suit adscribéndam. Quamóbrem ut hujus quoque tam insígnis beneficii perénis semper et memória exstáret et grátia, sanctíssimi Rosárii festum eádem die eodémque ritu celebrándum ad Ecclésiám univérsam exténdit. Hæc ómnia Benedictus décimus tértius in Breviário Románo appóni jussit. Leo autem tértius décimus in turbulentíssimis Ecclésiæ tempóribus, diúque preméntium malórum sæva tempestáte, cunctos in Orbe fidéles, iterá-tis Apostólicis lítteris ad Mariális Rosárii, præsertim per Octóbrem mensem, fréquentiam veheménter incéndit, aucto quoque ánnui festi solemnitátis ritu, additáque Litaníis Lauretánis Reginæ sacratíssimi Rosárii invocatióne, et officio de eádem solemnitáte próprio Ecclésiæ univérsæ concéssó. Sanctíssimam ergo Dei Genitricem cultu hoc eídem gratíssimo júgiter venerémur: ut quæ tóties Christi fidélibus, Rosárii précibus exoráta, terrénos hostes profligáre dedit ac pérdere, inférnos páriter superáre concédát.

R. Signum magnum ap-
páruit in cœlo: mûlier amí-
cta sole, et luna sub pé-
dibus ejus: * Et in cápite
ejus coróna stellárum duó-
decim. **V.** Dábitur cápiti
tuo augméntum gratiárum,
et coróna ínclýta próteget
te. Et. **Glória Patri.** Et.

In III. Nocturno.

Ant. Apprehéndit Pilá-
tus Jesum, et flagellávit.

Ant. Míletes plecténtes
corónam de spinis, impo-
suérunt super caput ejus.

Ant. Crucis impérium su-
per húmerum ejus: regná-
vit a ligno Deus.

V. Speciósá facta es et
suávis. **R.** In delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

**Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus
est Angelus Gábriel a
Deo in civitátem Galilææ,
cui nomen Názareth, ad
Vírginem desponsátam vi-
ro, cui nomen erat Joseph
de domo David, et nomen
Vírginis María. Et réliqua.

**Homilía sancti Bernárdi
Abbátis.**

Sermo de S. Maria.

d commendatióem
grátiae suæ et ad
destructionem hu-

mánæ sapiéntiæ, Deus de
fémina, sed VírGINE digná-
tus est carnem assúmere,
ut símilem símili rédderet,
contrárium contrário curá-
ret, pestíferam spinam evél-
leret, peccáti chirógraphum
potentissime deléret. Eva
spina fuit, María rosa éx-
stitit. Eva spina vulne-
rándo, María rosa ómnium
afféctus mulcéndo. Eva
spina infigens ómnibus
mortem, María rosa red-
dens salutíferam ómnibus
sortem. María rosa fuit
cándida per virginitátem,
rubicúnda pèr caritátem.
Cándida carne, rubicúnda
mente, cándida virtútem
sectándo, rubicúnda vítia
calcándo. Cándida affé-
ctum purificándo, rubicún-
da carnem mortificándo:
cándida Deum diligéndo,
rubicúnda próxímo com-
patiéndo.

R. Ego quasi vitis fructi-
ficávi suavitátem odóris,*
Et flores mei fructus ho-
nóris et honestátis. **V.** Ego
mater pulchræ dilectiónis
et timóris et agnitiónis et
sanctæ spei. Et flores.

Lectio viii.

In serm. de Aquæductu.

Verbum caro factum est,
et hábitat jam in no-
bis. Hábitat in memória

nostra, hábitat in cogitatione, quia usque ad ipsam descendit imaginationem. Quonam modo, inquis? Nimirum jacens in præsepio, in virgináli grémio cubans, in monte prædicans, in oratione pernoctans, in cruce pendens, in morte pallens, liber inter mórtuos et in inférno imperans, seu étiam tértia die resurgens et Apóstolis loca clavórum, victóriæ signa demónstrans, novíssime coram eis cœli secréta conscéndens. Quid horum non vere non pie non sancte cogitátur? ¶ Quidquid horum cógito, Deum cógito, et per ómnia est Deus meus. Hæc ego meditári dixi sapiéntiam, et prudéntiam judicávi eructáre memóriam suavitátis: quóniam in hujuscémodi núcleis virga sacerdotális copiósá produxit, quam in supérnis háuriens, ubérius nobis Mariá refúdit. In supérnis plane et ultra Angelos, quæ Verbum ex ipso Patris corde suscepit.

R. Surge, própéra amíca mea: jam enim hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: * Flores apparuérunt in terra nostra. **V.** Dóminus dabit benignitátem, et terra nostra dabit fructum

suum. Flores. Glória Patri. Flores.

Lectio ix. de Homilia Dominicæ occurrentis.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Lætáre * Virgo Mater; surréxit Christus de sepúlchro.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Ascéndit Deus * in jubilatione, et Dóminus in voce tubæ.

3. Spíritus Dómini * replevit orbem terrárum.

4. Assúpta est * Mariá in cœlum; gaudent Angeli; laudántes benedícunt Dóminum, allelúja.

5. Exaltáta est * Virgo Mariá super choros Angelórum, et in cápíte ejus coróna stellárum duódecim.

Capitulum. Eccli. 24, 39.

In me grátia omnis viæ et veritátis, in me omnis spes vitæ et virtútis: ego quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificávi.

Hymnus.

Jam morte victor óbruta Ab inferis Christus redit, Fractisque culpæ vínculis, Cœli reclúdit límina.

Visus satis mortálibus Ascéndit ad cœléstia, Dextræque Patris ássidet Consors patrænæ glóriæ.

Quem jam suis promiserat,
Sanctum daturus Spíritum,
Linguis amoris ígneis
Mœstis alúmnnis impluit.

Solúta carnis pøndere
Ad astra Virgo tóllitur,
Excépta cœli júbilo,
Et Angelórum cánticis.

Bis sena cingunt sídera
Almæ paréntis vérticem:
Throno propínqua Fílii
Cunctis creátis ímpérat.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sácula.

Amen.

Ÿ. Elégit eam Deus et
præelégit eam. R. Et ha-
bitáre eam fecit in taber-
náculo suo.

Ad Bened. Ant. Solemni-
tátem hodiérnam sanctís-
simi Rosárii Genitrícis Dei
Mariæ devóte celebrémus,
ut ipsa pro nobis intercéd-
at ad Dóminum Jesum
Christum.

Oratio.

Deus, cujus Unigénitus
per vitam, mortem et
resurrectiónem suam no-
bis salútis æternæ præmia
comparávit: concéde quæ-
sumus; ut hæc mystéria
sanctíssimo beátæ Mariæ
Vírginis Rosário recolén-
tes, et imitémur quod cón-

tinent, et quod promíttunt,
assequámur. Per eúmdem
Dóminum.

Et fit comm. Dom. occur.

Ad Primam.

In R. br. Ÿ. Qui natus es.

Ad Tertiam.

Capit. In me grátia. ut
supra. 452.

R. br. Sancta Dei Génitrix,
*Semper Virgo Maria. San-
cta. Ÿ. Intercéde pro nobis
ad Dñm Deum nostrum.
Semper. Glória. Sancta.

Ÿ. Post partum Virgo
invioláta permansísti. R.
Dei Génitrix, intercéde pro
nobis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 30.

Floréte flores quasi líli-
um, et date odórem, et
frondéte in grátiam; collau-
dáte cánticum, et benedicite
Dóminum in opéribus suis.

R. br. Post partum Virgo *
Invioláta permansísti. Post
partum. Ÿ. Dei Génitrix
intercéde pro nobis. Invio-
láta. Glória. Post partum.

Ÿ. Speciósá facta es et
suávis. R. In delíciis tuis,
sancta Dei Génitrix.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

Quasicedrus exaltáta sum
In Líbano, et quasi cy-
préssus in monte Sion:

quasi palma exaltáta sum
in Cades, et quasi plantatio
rosæ in Jéricho.

R. br. Speciosa facta es *
Et suavis. Speciosa. **V.** In
deliciis tuis, sancta Dei
Génitrix. Et suavis. **Gloria**
Patri. Speciosa.

V. Elégit eam Deus et
prælégit eam. **R.** Et habi-
tare eam fecit in taberná-
culo suo.

In II. Vesperis.

**Omnia ut in primis, præter
sequentia.**

Hymnus.

Te gestiéntem gáudiis,
Te saúciam dolóribus,
Te jugi amíctam glória,
O Virgo Mater, pángimus.

Ave, redúndans gáudio
Dum cóncipis, dum vísitas,
Et edis, offers, ínvenis,
Mater beáta, Fílium,

Ave, dolens, et íntimo
In corde agónem, vérbera,
Spinas, crucémque Fílii
Perpéssa, princeps mártý-
rum.

Ave, in triúmphis Fílii,
In ígnibus Parácliti,
In regni honóre et lúmine,
Regína fulgens glória.

Venite gentes, cárpíte
Ex his rosas mystériis,
Et pulchri amóris ínclytæ
Matri corónas néctite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

V. Regína sacratíssimi
Rosárii, ora pro nobis.
R. Ut digni efficiámur pro-
missiónibus Christi.

Ad Magnificat. Ant. Be-
áta Mater et intácta Vir-
go, gloriósa Regína mundi,
séntiant omnes tuum juvám-
en quicúmque célebrant
tuam sanctíssimi Rosárii
solemnitátem.

Oratio. Deus, cujus. ut
supra. 453.

Et fit comm. Dominicæ occur.

Die 1. Octobris.

**S. Remigii Episcopi et
Confessoris.**

**Semiduplex ad libitum,
vel Simplex de præcepto.**

¶ Si hoc Festum celebretur
sub ritu simplici, ix. Lect. erit
Remígius Epíscopus. ut infra,
cum commemoratione de eo in
Vesp. et Laudibus.

Omnia de Comuni Conf. Pont.
[64] **præter sequ.** (m. t. v.)

Ant. Sacerdos et Pónti-
fex, et virtútum ópifex, pa-
stor bone in pópulo, ora
pro nobis Dóminum.

V. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stulam
glóriæ induit eum.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut beāti Remigii Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotiōnem nobis augeat et salutem. Per Dñm nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Remigius, episcopus Rhemensis, floruit Clodovéo rege Francorum, quem etiam baptizavit, et primus omnium doctrina et miraculis Francos ad Christi Dñi fidem perduxit. Ejus oratione mortua puella revixit. Multos interpretatus est divinæ Scripturæ libros. Amplius septuaginta annos summa cum laude Rhemensem ecclesiam administravit. Cujus vitæ et mortis sanctitatem multa, quæ consecuta sunt, miracula comprobaverunt.

R. Inveni David. [71]

Lectio v. Ad sancti. vi. Quidquid igitur. de eodem Comuni 1. loco [70] cum **R.** v. et vi. [71]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo peregre. de eodem Comuni 1. loco. [73]

Vesp. de sequ. comm. præced.

Die 2. Octobris.

Ss. Angelorum Custodum.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 460; **Ps.** ut in I. Vesp. de Com. Apost. [2]

Hymnus.

Custodes hominum psallimus Angelos, Naturæ fragili quos Pater addidit

Cœlestis cōmites, insidiantibus

Ne succumberet hostibus.

Nam quod corruperit proditor angelus,

Concessis merito pulsus honoribus,

Ardens invidia pèllere nititur

Quos cœlo Deus advocat.

Huc custos igitur pervigil advola,

Avèrtens patria de tibi credata

Tam morbos animi, quam requiescere

Quidquid non sinit incolas.

Sanctæ sit Triadi laus pia jūgiter,

Cujus perpétuo nūmine machina

Triplex hæc regitur, cujus in omnia

Regnat glória sæcula.

Amen.

V. In conspectu Angelorum psallam tibi Deus

meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio ut in Laud. 461.

Deinde fit comm. S. Remigii.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum, stolam glóriæ induit eum: et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelórum Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Custódes. 455.

In I. Nocturno.

Ant. Dóminus Deus * cœli et terræ, ipse mittet Angelum suum coram te.

Psalmi trium Noct. ut in Officio votivo de Ss. Angelis. [238]

Ant. Deus meus * misit Angelum suum, et conclúsit ora leónum, et non nocuerunt mihi.

Ant. Bene ambulétis, * et Dóminus sit in itinere vestro, et Angelus ejus comitétur vobíscum.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens

thuríbulum aúreum in manu sua.

De libro Exodi.

Lectio i. Cap. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus, nec contemnendum putes: quia non dimittet cum peccáveris, et est nomen meum in illo. Quod si audieris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimícis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

R. Angelissuis Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis: * In mánibus portábunt te, ne umquam offéndas ad lápidem pedem tuum. **V.** Míllia míllium ministrábant ei, et décies míllies centéna míllia assistébant ei. In.

Ex Zacharía Prophéta.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Factum est verbum Dómini ad Zachariám filium Barachíæ, filii Addo, prophétam, dicens: Vidi per noctem, et ecce vir ascéndens super equum rufum, et ipse stabat inter myrtéta quæ erant in profúndo: et post eum equi

rufi, varii, et albi. Et dixi: Quid sunt isti, Domine mi? Et dixit ad me Angelus, qui loquebatur in me: Ego ostendam tibi quid sint hæc. Et respondit vir, qui stabat inter myrteta, et dixit: Isti sunt quos misit Dominus ut perambularent terram. Et responderunt Angelo Domini, qui stabat inter myrteta, et dixerunt: Perambulavimus terram, et ecce omnis terra habitatur, et quiescit.

R. Respondit Angelus Domini, et dixit: Domine exercituum, * Usquequo tu non misereris Jerusalem et urbium Juda, quibus iratus es? **V.** Iste enim septuagesimus annus est. Usquequo.

Lectio iii. Cap. 2.

Et levavi oculos meos, et vidi: et ecce vir, et in manu ejus funiculus mensurorum. Et dixi: Quo tu vadis? Et dixit ad me: Ut metiar Jerusalem, et videam quanta sit latitudo ejus, et quanta longitudo ejus. Et ecce Angelus qui loquebatur in me, egrediebatur, et Angelus alius egrediebatur in occursum ejus. Et dixit ad eum: Curre, loquere ad puerum istum dicens: Absque muro habitatur

bitur Jerusalem prae multitudine hominum, et jumentorum in medio ejus. Et ego ero ei, ait Dominus, murus ignis in circuitu: et in gloria ero in medio ejus.

R. In conspectu Gentium nolite timere: vos enim in cordibus vestris adorare et timere Dominum: * Angelus enim ejus vobiscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuribulum aureum in manu sua. Angelus. **Gloria Patri.** Angelus.

In II. Nocturno.

Ant. Cum essem vobiscum, * per voluntatem Dei eram: ipsum benedicite, et cantate ei.

Ant. Tollens se Angelus Domini, * qui praecedebat castra Israel, abiit post eos.

Ant. Immittet Angelus Domini * in circuitu timentium eum, et eripiet eos.

V. Ascendit fumus aromaticum in conspectu Domini. **R.** De manu Angeli.

Sermo sancti Bernardi
Abbatis.

In Psalmum Qui habitat.

Lectio iv.

angelis suis mandavit de te. Mira dignatio, et vere magna dilectio caritatis. Quis

enim? quibus? de quo? quid mandávit? Studiósè considerémus, fratres, diligén-ter commendémus memóriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímibus, tam beátis quam próximis sibi cohæréntibus, et vere domésticis mandávit de te. Tu quis es? Quid est homo, quod memor es ejus? aut filius hóminis, quóniam réputas eum? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis. Sed quid putas mandávit de te? Ut custódiant te.

R. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. **V.** Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reverén-

tiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præsentia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Cautè ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne aúdeas illo præsente, quod vidénte me non audéres. An præsentem esse dúbitas, quem non vides? Quid si audíres? Quid si tangeres? Quid si olfáceres? Vide, quia non solo visu rerum præsentia comprobétur.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornace: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. **V.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio vi.

In ipso itaque, fratres, affectuósè diligámus Angelos ejus, tamquam futuros aliquándo cohærédes nostros, interim vero actóres et tutóres a Patre pósitos, et præpósitos nobis. Quid sub tantis custódibus

timeámus? Nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt: quid trepidámus? Tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectióne Dei cœli comóremur. Quóties ergo gravíssima cernitur urgére tentátio, et tribulátio véhemens imminére, invoca custódem tuum, ductórem tuum, adiutórem tuum in opportunitátibus, in tribulatióne: incláma eum, et dic: Dómine salva nos, perímus.

R. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, * Et Angelus faciéi ejus salvávit eos. **V.** In dilectióne sua et indulgéntia sua ipse redémit eos, et portávit eos, et elevávit eos cunctis diébus sæculi. Et. **Gloria.** Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus * Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum * omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino * omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes ver-

bum illíus, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilia sancti Hilárii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 18., post initium.

Nónnisi revérsos in natúram puerórum introíre regnum cœlórum Dóminus docet: id est, per simplicitátem puerílem vítia córporum nostrórum animæque revocánda. Púeros autem credéntes omnes per audiéntiæ fidem nuncupávit. Hi enim patrem sequúntur, matrem amant, próximo velle malum nésciunt, curam opum negligunt: non insoléscunt, non odérunt, non mentiúntur, dictis credunt, et quod aúdiunt, verum habent. Reverténdum igitur est ad simplicitátem infántium, quia in ea col-

locāti, spēcīem humilitātis dominicæ circumferémus.

R. Machabæus, et qui cum eo erant, cognovérunt expugnári præsídia: * Cum fletu et lácrimis rogábant Dóminum, et omnis turba simul, ut bonum Angelum mitteret ad salútem Israël.

V. Cum páriter prompto ánimo procédèrent Jerosólymis, apparuit præcédens eos eques in veste cándida. Cum.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Væ huic mundo ab scándalis. Humílitās passiōis scándalum mundo est. In hoc enim máxime ignorántia detinétur humana, quod sub deformitáte crucis, æternæ glóriæ Dóminum nóluit accípere. Et quid mundo tam periculósum, quam non recepisse Christum? Ideo vero necesse esse ait veníre scándala: quia ad sacraméntum reddendæ nobis æternitátis, omnis in eo passiōis humílitās esset explénda.

R. Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Sennácherib centum octogínta quinque millia: * Et nunc Dominátor cœlórū mitte Angelum tuum bonum ante nos,

in timóre et tremóre magnitudinis bráchii tui. **V.** Ut métuant qui cum blasphemía véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vidéte ne contemnátis unum de pusíllis istis qui credunt in me. Aptíssimum vínculum mútui amóris impósuit, ad eos præcípue qui vere in Dómino credidissent. Pusillórum enim Angeli quotidie Deum vident: quia Fílius hóminis venit salváre quæ pérđita sunt. Ergo et Fílius hóminis salvat, et Deum Angeli vident, et Angeli pusillórum præsumunt fidélium oratióibus. Præesse Angelos absolutá auctóritas est. Salvatórum igitur per Christum oratiónes Angeli quotidie Deo offerunt. Ergo periculóse ille contémnitur, cujus desidéria, ac postulatiónes ad ætérnum, et invisibilem Deum ambitiósó Angelórum famulátu ac ministério pervéhúntur. **Te Deum.** 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1: Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiānt te in ómnibus viis tuis.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Laudémus Dóminum,
* quem laudant Angeli,
quem Chérubim et Séraphim,
Sanctus; Sanctus,
Sanctus proclámant.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Benedictus Deus, * qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum.

5. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via et introducat in locum, quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Ætérne Rector síderum,
Qui, quidquid est,
poténtia

Magna creásti, nec regis
Minóre providéntia:

Adésto supplicántium
Tibi reórum cœtui,
Lucisque sub crepúsculum
Lucem novam da méntibus.

Tuúsque nobis Angelus
Eléctus ad custódiam,
Hic adsit; a contágio
Ut críminum nos próteget.

Nobis draconis æmuli
Versútias extérminet;
Ne rete frauduléntiæ
Incaúta nectat péctora.

Metum repéllat hóstium
Nostris procul de fínibus:
Pacem procúret cívium,
Fugétque pestiléntiam.

Deo Patri sit glória,
Qui, quos redémit Fílius,
Et sanctus unxit Spíritus,
Per Angelos custódiat.
Amen.

℣. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **℞.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Révêrus est Angelus * qui loquebátur in me, et suscitávit me, quasi virum qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui ineffábili providéntia sanctos Angelos tuos ad nostram custódiam mittere dignáris: largíre supplicibus tuis; et eórum semper protectióne deféndi, et ætérna societáte gaudére. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego. ut supra.

℞. br. Stetit Angelus * Juxta aram templi. Stetit. **℣.** Habens thuríbulum aureum in manu sua. Juxta. Glória Patri. Stetit.

℣. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini. **℞.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Exod. 23. d.

Nec contemnendum putas: quia non dimittet cum peccáveris: et est nomen meum in illo.

R. br. Ascéndit fumus aromatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In. **Glória Patri.** Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Exod. 23. e.

Quod si audieris vocem ejus, et féceris ómnia quæ loquor, inimicus ero inimicis tuis, et affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Glória.** In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 460;
Ps. ut in I. Vesperis de Comm.
Apost. [2] et loco ultimi Ps. 137.
Confitébor . . quóniam. 155.

Hymnus ut in I. Vesp. 455.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus

meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli * Custódes nostri,
deféndite nos in prælio, ut non pereámus in treméndo iudicio.

Die 4. Octobris.

S. Francisci Confess.**Duplex majus.**

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui Ecclésiám tuam beáti Francisci méritis foetu novæ prolis amplificas: tribue nobis ex ejus imitatione terréna despícere; et cœléstium donórum semper participatióne gaudére. Per Dñm.

In I. Nocturno Lect. Justus,
si morte. **de eodem Communi**
1. loco. [91]

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Franciscus, Assísii in Umbrianatus, patris exéplum secúsus, a prima ætáte mercatúram fecit. Qui quodam die pauperem, pro Christi amore flagitántem pecúniám, cum præter consuetúdinem repulisset, repénite eo facto commótus, large ei misericórdiam impertívit: et ex eo die Deo promísit se né-

mini umquam poscēti elemosynam negatūrum. Cum vero post in gravem morbum incidisset, ex eo aliquādo confirmātus, coepit ardentius colere officia caritātis. Qua in exercitatio-
ne tantum profecit, ut evangelicæ perfectionis cupidus, quidquid haberet, pauperibus largirētur. Quod ferens iniquius pater, eum ad Assisinātem episcopum duxit, ut coram illo bonis cederet patēnis: qui reje-
ctis etiā vēstibus, patri concessit omnia, illud sub-
jūgens, sibi in posterum majorem facultatem fore dicēdi: Pater noster, qui es in cœlis.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seducto-
ribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas, et ostendit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Cum autem illud ex Evangelio audisset: Nolite possidere aurum, neque argentum, neque pecuniam in zonis vestris, non peram in via, neque duas tunicas, neque calceamenta: sibi eam regulam servandam proposuit. Itaque detractis calceis, et una contentus tūni-

ca, cum duodecim socios adhibuisset, ordinem Minorum instituit. Quare Romam venit, annos salutis millesimo ducentesimo nono, ut sui ordinis regula ab Apostolica Sede confirmaretur. Quem cum accedentem ad se Summus Pontifex Innocentius tertius rejecisset; quod in somnis postea sibi ille, quem repulerat, collabentem Lateranensem basilicam suis humeris sustinere visus esset, conquisitum accersiri iussit: benignèque accipiens, omnem ejus institutorum rationem confirmavit. Franciscus igitur, dimissis in omnes orbis terrae partes fratribus ad praedicandum Christi Evangelium, ipse cupiens sibi aliquam dari martyrii occasionem, navigavit in Syriam: ubi a rege Soldano liberalissime tractatus, cum nihil proficeret, rediit in Italiam.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriæ induit eum, * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loriceam fidei, et ornavit eum. Et.

Lectio vi.

Multis igitur exstructis suae familiae domiciliis, se in solitudinem montis Alverni contulit: ubi qua-

draginta diérum, propter honórem sancti Michaélis Archángeli, jejúnio inchoáto, festo die Exaltatiónis sanctæ Crucis ei Séraphim crucifixi effígiem inter alas cóntinens appáruit: quiejus et mánibus, et pédibus, et láteri vestígia clavórum impréssit: quæ sanctus Bonaventúra, cum Alexándri quarti Summi Pontíficis prædicatióni interésset, narrásse Pontíficem a se visa esse, lítteris commendávit. His insígnibus summi in eum Christi amóris, máximam habébat ómnium admiratiónem. Ac biénio post gráviter ægrótans, deferri vóluit in ecclésiám sanctæ Mariæ Angelórum, ut ubi grátiae spíritum a Deo accéperat, ibi spíritum vitæ rédderet. Eo in loco fratres ad paupertátem ac patiéntiam, et sanctæ Románæ Ecclésiæ fidem servándam cohortátus, Psalmum illum pronúntians, Voce mea ad Dóminum clamávi; in eo versículo, Me exspéctant justí, donec retríbuas mihi: efflávit ánimam quarto Nonas Octóbris. Quem miráculis clarum Gregórius nonus Póntifex Máximus in sanctórum númerum adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Confíteor tibi. de Comuni Abbat. 2. loco. [106]

In II. Vesp. fit commemor. sequ.

Die 5. Octobris.

Ss. Placidi et Sociorum Martyrum.

Ad Vesp. Ant. Istórum est enim regnum cœlórum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenérunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni.

V. Lætámini in Dño, et exsultáte justí. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui nos concédis sanctórum Mártyrum tuórum Plácidi et Sociórum ejus natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dóminum.

Lectio iii.

Plácidus Romæ, Tertúllo patre in primis nóbili natus, puer Deo oblátus, et sancto Benedícto tráditus, tantum ejus disciplína et monásticæ vitæ institútis profécit, ut inter præcípuos illíus discípulos numerétur. Ab eo in Siciliam missus, monastérium et ecclésiám in honórem sancti Joáñis Baptístæ pro-

pe Messánæ portum constrúxit, ubi cum mónachis admirábili sanctitáte vixit. Ejus viséndi causa cum eo venissent Eutýchius et Victorínus illius fratres, et Flávia virgo soror, eódem témpore illuc áppulit immánis quidam piráta, Manúcha nómine: qui capto monastério, cum Plácidum et céteros nullo modo addúcere potuisset, ut Christum negárent, ipsum fratresque illius ac sorórem crudéliter necári jussit. Cum quibus étiam Donátus, Firmátus diáconus, Faustus, aliíque triginta mónachi, martýrii agónem felíciter consumárunt, tertio Nonas Octóbris, anno salutis quingentésimo trigésimo nono.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Die 6. Octobris.

S. Brunonis Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ.

Oratio.

Sancti Brunónis Confesoris tui, quæsumus Dómine, intercessiónibus adjuvémur: ut, qui majestátem tuam gráviter delinquéndo offéndimus, ejus méritis et précibus nostrórum delictórum véniam consequámur. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bruno Carthusiánæ religiónis institútor, Colóniæ Agrippinæ natus est. Ab ipsis incunábulis spécimen futúre sanctitátis præferens, morum gravitáte puerília illius ætátis, divína favénte grátia, declínans ádeo excélluit, ut jam inde monachórum pater vitæque anachoréticæ futúrus instaurátor agnoscerétur. A paréntibus genere ac virtúte claris, Lutétiæ Parisiórum missus, tantum ibi in philosophiæ ac theologiæ stúdiis profécit, ut doctóris ac magistri munus in utrâque facultáte sit adéptus: nec multo post, ob egrégias ipsius virtútes, ecclésiæ Rhémensis canonicátu potítus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum

ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Elápsis áliquot annis, cum sex áliis familiáribus mundo renúntians, sanctum Hugónem episcopum Gratianopolitánum ádiit. Qui causa eórum advéntus cógnita, eosdémque intélligens esse, quos eádem nocte véluti septem stellas ad suos pedes corruéntes in somnis víderat, montes suæ diocécisis aspérrimos, quos Carthusiános appéllant, illis concéssit. Illuc Bruno cum sóciis, ipso Hugóne comitánte, secédens, cum per áliquot annos eremíticam vitam egisset, ab Urbáno secúndo, qui ejúsdem Brunónis discípulus fúerat, Romam accersítur. Ejus consílio ac doctrína Póntifex, in tot illis Ecclésiæ calamitátibus, per áliquot annos usus est, donec Bruno, recusáto Rhegiénsi archiepiscopátu, discedéndi facultátem obtínuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit

eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Igitur solitúdinis amóre erémum quamdam apud Squillacum in Calábriæ finibus pétiit. Quo in loco, cum ipsum orántem Rogérius comes Calábriæ inter venándum, latrántibus ad illíus spelúncam cánibus, reperisset, sanctitáte viri permótus, illum ac sócios fovére et cólere impénse cœpit. Nec liberálitas sine præmio fuit. Cum enim idem Rogérius Cápuam obsidéret, eúmque Sérgius quidam excubiárum magister pródere statuisset, Bruno adhuc in dicta eremo vivens, in somnis illi ómnia apériens, ab imminénti perículo cómitem liberávit. Tandem virtútibus ac méritis plenus, nec sanctitáte minus quam doctrínæ fama clarus, obdormívit in Dómino, sepultúsque est in monastério sancti Stépiani, ab ipso Rogério constrúcto, ubi háctenus honorífice cólitur.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri, de eodem Communi 1. loco. [97]

In II. Vesp. commemor. sequ. et Ss. Mart. ut infra.

Die 7. Octobris.

S. Marci Papæ et Conf.

Ad Vesp. Ant. Sacerdos et Pontifex, et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dominum.

V. Amavit eum Dominus, et ornavit eum. **R.** Stulam gloriæ induit eum.

Oratio.

Exaudi Domine preces nostras: et, interveniente beato Marco Confessore tuo atque Pontifice, indulgentiam nobis tribue placatus et pacem. Per Dñm.

Deinde fit com. Ss. Mart. Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji.

Ant. Istorum est enim regnum coelorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et laverunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætâmini in Dño, et exultate justi. **R.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Oratio.

Sanctorum Martyrum tuorum nos Domine, Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji beata merita prosequantur: et tuo semper faciant amore ferventes. Per Dominum.

Lectio iii.

Marcus Romanus, Constantino magno imperatore Pontifex, instituit

ut episcopus Ostiensis, a quo Romanus Pontifex consecratur, pallio uteretur. Duas Romæ basilicas edificavit, alteram in Urbe, alteram via Ardeatina: quas Constantinus auctas, magnis muneribus exornavit. Vixit in pontificatu menses octo, sepultusque est in coemeterio Balbinæ.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laud. Ant. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituam, dicit Dominus.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Et fit commemor. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli capitis omnes numerati sunt: nolite timere: multis passeribus meliores estis vos.

V. Exsultabunt sancti in gloria. **R.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio: Sanctorum. *ut supra.*

Die 8. Octobris.

S. Birgittæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [131], præter sequ.

Oratio.

Domine Deus noster, qui beatæ Birgittæ per Filium tuum unigenitum secreta coelestia revelasti: ipsius

pia intercessióne da nobis fámulis tuis, in revelatióne sempiternæ glóriæ tuæ gaudére lætántes. Per eúndem Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Birgitta in Suécia illústribus et piis parentibus orta, sanctissime vixit. Cum adhuc in útero gestarétur, a naufrágio propter eam mater erépta est. Decénnis post auditum de passióne Dómini sermónem, sequénti nocte Jesum in cruce, recénti ságuine perfúsum, vidit, et de eádem passióne secum loquéntem. Quo ex témpore in ejúsdem meditatione ita afficiebátur, ut de ea sine lácrimis cogitare deinceps numquam posset.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Ulfóni Nericiæ príncipi in matrimónium trádicta, virum ipsum ad pietátis officia, tum óptimis exemplis, tum efficácibus verbis

adhortáta est. In filiórum educatione piússima; pauperibus, et máxime infirmis, domo ad id múnus dicáta, inserviébat quam diligentissime, illórum pedes sólita laváre et osculári. Cum autem una cum viro suo redíret Compostélla, ubi sancti Jacóbi Apóstoli sepúlchrum visitáverant, et Atrébati Ulfo gráviter ægrotáret, sanctus Dionýsius Birgittæ noctu appáruit, et de maríti salúte aliisque de rebus, quæ futúre erant, præmónuit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Viro Cisterciénsi mónacho facto, et paulo post defúncto, Birgitta, audíta Christi voce in somnis, arctiorem vitæ formam est aggréssa. Cui deinde arcána multa fuérunt divínitus reveláta. Monastérium Vastanéense sub régula sancti Salvatóris, ab ipso Dómino accépta, instítuit. Romam Dei jussu venit, ubi plúrimos ad amórem divínium veheménter accéndit. Inde Jerosólymam pétiit, et ite-

rum Romam. Qua ex peregrinatione cum in febrim incidisset, gravibus per annum integrum afflictata morbis, cumulata meritis, prænuntiato mortis die, mi-gravit in cœlum. Corpus ejus ad Vastanense monasterium translatum est: et miraculis illustrem Bonifacius nonus in sanctorum numerum retulit.

R. Fallax gratia, et vana est pulchritudo: * Mulier timens Deum, ipsa laudabitur. **V.** Date ei de fructu manuum suarum, et laudent eam in portis opera ejus. Mulier. Gloria Patri. Mulier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Simile est regnum cœlorum. de eodem Comuni. [135]

In II. Vesp. fit commem. sequ.

Die 9. Octobris.

Ss. Dionysii Episc.,
Rustici et Eleutherii
Martyrum.

Semiduplex.

Omnia de Communi plurim.
Mart. [45], præter sequ.

Ant. Istorum est enim regnum cœlorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætâmini in Dômino, et exsultate justi. **R.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Oratio.

Deus, qui hodierna die beatum Dionysium, Martyrem tuum atque Pontificem, virtute constantiae in passione roborasti, qui-que illi, ad prædicandum Gentibus gloriam tuam, Rusticum et Eleutherium sociare dignatus es: tribue nobis, quæsumus; eorum imitatione, pro amore tuo prospera mundi despiceret, et nulla ejus adversa formidare. Per Dôminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dionysius Atheniensis, unus ex Areopagitis iudicibus, vir fuit omni doctrinae genere instructus. Qui cum adhuc in Gentilitatis errore versaretur, eo die quo Christus Dôminus cruci affixus est, solem præter naturam defecisse animadvertens, exclamasse traditur: Aut Deus naturæ patitur, aut mundi machina dissolvetur. Sed cum Paulus Apostolus veniens Athénas, et in Areopagum ductus, rationem reddidisset ejus doctrinae quam prædicabat, affirmans Christum Dôminum resurrexisse, et mór-

tuos omnes in vitam redituros esse: cum alii multum ipse Dionysius in Christum credidit.

R. Sancti tui Domine mirabile consecuti sunt iter, serviētes praeceptis tuis, ut invenirentur illæsi in aquis validis: * Terra apparuit arida, et in Mari rubro via sine impedimento. **V.** Quoniam percussit petram, et fluxerunt aquae, et torrentes inundaverunt. Terra.

Lectio v.

Itaque et baptizatus est ab Apostolo, et Atheniensium ecclesiae praefectus. Qui cum postea Romam venisset, a Clemente Pontifice missus est in Galliam praedicandi Evangelii causa. Quem Lutetiam usque Parisiorum Rusticus presbyter, et Eleutherius diaconus prosecuti sunt: ubi a Fescennio praefecto, quod multos ad christianam religionem convertisset, ipse cum sociis virgis caesus est: cumque in praedicatione christianae fidei constanter perseveraret, in craticulam subiecto igne inicitur, multisque praeterea suppliciis una cum sociis cruciatur.

R. Verbera carnificum non timuerunt sancti Dei,

moriētes pro Christi nomine: * Ut haerēdes fierent in domo Domini. **V.** Tradiderunt corpora sua propter Deum ad supplicia. Ut haerēdes.

Lectio vi.

Sed ea tormentorum genera omnibus forti ac libenti animo perferentibus, Dionysius annum agens supra centesimum, cum reliquis securi percutitur septimo Idus Octobris. De quo illud memoriae proutum est, abscissum suum caput sustulisse, et progressum ad duo milia passuum in manibus gestasse. Libros scripsit admirabiles, ac plane coelestes, de divinis nominibus, de coelesti et ecclesiastica hierarchia, de mystica theologia, et alios quosdam.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Attēdite a fermento. de eodem Comm. 3. loco. [62]

Vesp. a Capit. de sequ. cum commem. praeced.

Die 10. Octobris.

**S. Francisci Borgiae
Confessoris.**

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], praeter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Dómine Jesu Christe, verae humilitátis et exemplar, et præmium: quæsumus; ut, sicut beátum Franciscum in terréni honóris contéptu imitatórem tui gloriósum effecísti, ita nos ejúsdem imitationis et glóriæ tríbuas esse consórtes: Qui vivis et regnas.

Et fit commemor. præced.

Ant. Gaudent in cœlis ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sanguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsultant sine fine.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábuntur in cubilibus suis.

Oratio. Deus, qui. 469.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Franciscus Gándiæ dux quartus, Joánnine Bórgia et Joánnæ Aragónia Ferdinándi Cathólici nepte génitus, post puerilem ætatem inter domésticos mira innocentia et pietate transáctam, in aula primum Cároli quinti Cæsaris, mox in Catalaúniæ administratióne admirabilius fuit cristiánæ vir-

tútis et vitæ austerióri ex-
émplis. Ad Granaténse sepúlchrum Isabéllam imperatricem cum detulisset, in ejus vultu fœde commutáto, mortálium ómnium caducitatem rélegens, voto se adstrínxit, rebus ómnibus, cum primum liceret, abjéctis, regum Regi únice inserviéndi. Inde tantum virtútis increméntum fecit, ut inter negotiórum turbas religiósæ perfectiónis simillimam imáginem référens, miráculum principum appellarétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Mórtua Eleonóra de Castro cónjuge, ingrésus est Societatem Jesu, ut in ea latéret secúrius, et præclúderet dignitatibus áditum, interpósita voti religióne: dignus, quem et viri príncipes complúres in amplecténdo severióri institúto fúerint secúti, et Cárolus quintus ipse in abdicándo império hortatórem sibi, aut ducem exstitisse

non diffiteretur. In eo arctioris vitae studio Franciscus jejuniis, catenis ferreis, asperissimo cilicio, cruentis longisque verberationibus, somno brevissimo, corpus ad extremam usque maciem redégit: nullis praeterea parcens laboribus ad sui victoriam et ad salutem animarum. Tot itaque instructus virtutibus, a sancto Ignatio primum Generalis Commissarius in Hispaniis, nec multo post Praepositus Generalis tertius a Societate universa, licet invitus, eligitur. Quo in munere principibus ac Summis Pontificibus prudentia ac morum sanctitate apprime carus, praeter complura vel condita vel aucta ubique domicilia, socios in regnum Poloniae, in insulas Oceani, in Mexicanam et Peruanam provincias invexit: missis quoque in alias regiones apostolicis viris, qui praedicatione, sudoribus, sanguine, fidem catholicam Romanam propagarunt.

R. Amavit eum Dominus, et ornavit eum: stolam gloriae induit eum: * Et ad portas paradisi coronavit eum.

V. Induit eum Dominus loricae fidei, et ornavit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

De se ita demisse sentiebat, ut peccatoris nomen sibi proprium faceret. Romanam purpuram, — a Summis Pontificibus saepius oblata, invicta humilitatis constantia recusavit. Verrere sordes, emendicare victum ostiatim, aegris ministrare in nosocomiis, mundi ac sui contemptor, in deliciis habuit. Singulis diebus multas continenter horas, frequenter octo, quandoque decem dabat coelestium contemplationi. Centies quotidie de genu Deum adorabat. Numquam a sacrificando abstinuit, prodebatur sese divinus, quo aestuabat, ardor, ejus vultu sacram Hostiam offerentis, aut concionantis interdum radiante. Sanctissimum Christi corpus in Eucharistia latens, ubi asservaretur, instinctu celesti sentiebat. Cardinali Alexandrino, ad jungendos contra Turcas christianos principes, legato comes additus a beato Pio quinto, arduum iter, fractis jam pene viribus, suscepit ex obedientia, in qua et vitae cursum Romae, ut optarat, feliciter consummavit, anno aetatis suae sexagesimo secundo, salutis vero mil-

lésimo quingentésimo septuagésimo secúndo. A sancta Terésia, quæ ejus utebátur consíliis, vir sanctus, a Gregório decimotértio fidélis adminíster appellátus; demum a Clemente décimo, plúribus magnisque clarus miraculis, in sanctorum número est adscriptus.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. de Communi Abbat. 1. loco. [105]

Die 13. Octobris.

S. Eduardi Regis, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum regem Eduárdum Confessórem tuum æternitátis glória coronásti: fac nos, quæsumus; ita eum venerári in terris, ut cum eo regnare possimus in cœlis. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eduárdus, cognóménto Conféssor, nepos sancti Eduárdi Regiset Mártiris, Anglo-Sáxonum regum últimus, quem futúrum regem Brithuáldo

viro sanctíssimo in mentis excéssu Dóminus demonstrávit, decénis a Danis Angliam vastántibus quæsitus ad necem, exsulare cógitur apud avúnculum, Normánniæ ducem: ubi in médiis vitiórum illécebris talem se exhibuit integritate vitæ, morúmque innocentia, ut ómnibus admiratióni esset. Elúxit in eo vel tum mira píetas in Deum ac res divínas, fuitque in génio mitíssimo, atque ab omni dominándi cupiditate aliéno. Cujus ea vox fertur, Malle se regno carere, quod sine cæde et ságuine obtinéri non possit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Exstinctis mox tyránnis, qui frátribus suis vitam et regnum eripúerant, revocátur in pátriam: ubi summis ómnium votis et gratulatióné regno potítus, ad hostílium irárum delénda vestígia totum se convértit, a sacris exórsus ac Divórum templis: quorum ália a fundaméntis eréxit, ália

refécit, auxítque redítibus ac privilégíis; in eam curam potíssimum inténtus, ut refluorésceret collápsa religio. Ab aulae procéribus compúlsum ad núptias, constans est assértio scriptórum, cum vírgine sponsa virginitátem in matrimónio servásse. Tantus in eo fuit in Christum amor et fides, ut illum aliquándo inter Missárum solémnia vidére merúerit blando vultu et divína luce fulgéntem. Ob profúsam caritatém, orphanórum et egenórum pater passim dicebátur, numquam lætior, quam cum régios thesaúros exhausisset in paúperes.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Prophetiæ dono illústris, de Angliæ futúro statu multa cœlitis prævidit: et illud in primis memorábile, quod Sweýni Danórum regis in mare demérsi mortem, dum Angliam invadéndi ánimo classem conscenderet, eódem quo accidit moménto, divínitus intelléxit. Joánnem Evangelí-

stam mirífice cóluit, nihil cuiquam, quod ejus nómine peterétur, negáre sólitus. Cui olim sub lácera veste suo nómine stipem rogánti, cum nummi deéssent, detráctum ex dígito ánnulum porréxit, quem Divus non ita multo post Eduárdo remisit, una cum núntio secutúræ mortis. Quare rex, indíctis pro se précibus, ipso ab Evangelísta prædicto die, piússime óbiit Nonis vidélicet Januárii, anno salútis millésimo sexagésimo sexto. Quem, sequénti sæculo, Alexánder Papa tértius miráculis clarum sanctorum fastis adscrípsit. At ejus memóriam Innocéntius undécimus Offício público per univérsam Ecclésiám eo die celebrári præcépit, quo annis ab óbitu sex et trigínta translátum ejus corpus incorrúptum, et suávem spirans odórem, repértum est.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Vesp. de sequ. cum commem. præced.

Die 14. Octobris.

S. Callisti I. Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Coñuni unius Mart. [27], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitate deficere: ad amorem tuum nos misericórditer per sanctorum tuorum exempla restaúra. Per Dóminum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triumpans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

V. Justum deduxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui beátum. 473.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Callistus Romáus præfuit Ecclésiæ Antoníno Heliogábalo imperatore. Constituit quatuor anni témpora, quibus jejúnium ex apostólica traditióne accéptum ab ómnibus servaretur. Ædificávit basilicam sanctæ Mariæ trans Tíberim, et in via Appia vetus cœmetérium ampliávit, in quo multi sancti Sacerdotes et Mártyres sepúlti sunt: unde ab eo Callisti cœmetérium appellátur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-

bus tutávit illum: * Et dedit illi claritatem ætérnam. **V.** Descendítque cum illo in foveam, et in vinctulis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

Ejúsdem pietátis fuit, quod beáti Calepódii Presbyteri et Mártyris corpus jactátum in Tíberim conquíri diligénte curávit, et invéntum honorífice sepelívit. Palmátium consulari, Simplícium senatória dignitate illústres, Felícem et Blandam, qui deinde omnes martýrium subiére, cum baptismo lustrásset, missus est in cárcerem, ubi Privátum mílitem, ulcéribus plenum, admirábiliter sanitati restitútum, Christo adjúnxit: pro quo idem, recens adhuc a fide suscepta, plumbátis usque ad mortem cæsus occúbuit.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntate labiórums ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuísti in cápite ejus coronam de lapide pretiósó. Et.

Lectio vi.

Sedit Callistus años quinque, mensem unum, dies duódecim. Ordinatióibus quinque mense Decémbri, creávit presbyteros sexde-

cim, diáconos quátuor, epíscopos octo. Post longam famem crebrásque verberatiónes, præceps jactus in púteum, atque ita martýrio coronátus sub Alexándro imperatóre, illátus est in coemetérium Calepódii, via Aurélia, tértio ab Urbe lápide, pridie Idus Octóbris. Ejus póstmodum corpus in basilícam sanctæ Mariæ trans Tíberim, ab ipso ædificátam, delátum, sub ara majóri, máxima veneratióne cólitur.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Nihil est opértum. de eodem Communi 3. loco. [43]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced.

Die 15. Octobris.

S. Teresiæ Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110], præter sequentia.

In utrisque Vesp. et in Laud.

Hymnus.

Regis supérni núnčia,
Domum patérnam déseris,
Terris Terésa bárbaris
Christum datúra, aut sán-guinem.

Sed te manet suávior
Mors, pœna poscit dúlcior:
Divíni amóris cúspide
In vulnus icta cóncides.

O caritátis víctima!
Tu corda nostra cóncrema,
Tibíque gentes créditas
Avérni ab igne libera.

Sit laus Patri cum Fílio
Et Spíritu Paráclito,
Tibíque sancta Trínitas,
Nunc, et per omne sæculum. Amen.

℣. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Ad Magnif. Antiph. Veni sponsa Christi: áccipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutáris noster: ut, sicut de beátæ Teresiæ Vírginis tuæ festivitáte gaudémus; ita cœléstis ejus doctrínæ pábulo nutriámur, et piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm nostrum.

Et fit commem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

℣. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui. 475.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Vírginum Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hæc est dies, qua cándidæ

Instar colúmbæ, cœlitum
Ad sacra templa spíritus
Se tránstulit Teresiæ.

Sponsíque voces aúdiit;
Veni soror de vértice
Carméli ad Agni núptias:
Veni ad corónam glóriæ.

Te sponse Jesu Vírginum
Beáti adórent órdenes,
Et nuptiáli cántico
Laudent per omne sæcu-
lum. Amen.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.**Lectio iv.**

Teresia virgo nata
est Abulæ in Hi-
spánia, paréntibus
tum gènere, tum pietáte
præcláris. Ab iis divíni ti-
móris lacte educáta, admi-
rándum futúrá sanctitátis
in tenérrima adhuc ætáte
spécimen dedit. Nam cum
sanctorum Mártyrum acta
perlégeret, ádeo in ejus
meditatíone sancti Spíritus
ignis exársit, ut domo au-
fúgiens, in Africam trají-
ceret, ubi vitam pro glória
Jesu Christi et animárum
salúte profúnderet. A pá-
truo revocáta, ardens mar-
týrii desidérium eleemósy-
nis aliisque piis opéribus

compensávit, júgibus lá-
crimis deplórans óptimam
sibi sortem fuisse præré-
ptam. Mórtua matre, cum
a beatíssima Vírgine péte-
ret, ut se matrem esse mon-
stráret, pii voti compos ef-
fécta est; semper perinde
ac filia patrocínio Deíparæ
pérfruens. Vigésimum æ-
tátis annum agens, ad mo-
niáles sanctæ Mariæ de
Monte Carmélo se cóntulit:
ibi per duodeviginti annos
gravíssimis morbis et vá-
riis tentatiónibus vexáta,
constantíssime méruit in
castris christiánæ poenitén-
tiæ, nullo refécta pábulo
cœléstium eárum consola-
tiónum, quibus solet étiam
in terris sánctitas abun-
dáre.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter délixtera tua. **V.** Spé-
cie tua, et pulchritúdine tua
inténde, prospere procéde,
et regna. Et.

Lectio v.

Angélicis ditáta virtútibus,
non modo própriam,
sed públicam étiam salú-
tem sollicita caritáte curá-
vit. Quare severiorem vé-
terum Carmelitárum régu-
lam, Deo afflánte, et Pio
quarto approbánte, pri-
mum muliéribus, deínde

viris observándam propósuit. Efflóruit in eo consilio omnipotens miseréntis Dómini benedíctio: nam duo supra trigínta monasteria inops Virgo pótuit ædificáre, ómnibus humanis destitúta auxiliis, quínimo adversántibus plerúmque sæculi princípibus. Infidélium et hæreticórum ténebras perpétuis deflébat lácrimis, atque ad placándam divínæ ultiónis iram, voluntários próprii corpóris cruciátus Deo pro eórum salúte dicábat. Tanto autem divíni amóris incéndio cor ejus conflagrávit, ut mérito víderit Angelum igníto jáculo sibi præcórdia transverberántem, et audíerit Christum data dextera dicéntem sibi: Deinceps ut vera sponsa meum zelábis honórem. Eo consiliánte, máxime árduum votum emisit, efficiéndi semper quidquid perféctius esse intelligeret. Multa cœléstis sapiéntiæ documénta conscrípsit, quibus fidélium mentes ad supérnæ pátriæ desidérium máxime excitántur.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansue-

túdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Cum autem assídua éderet exémpła virtútum, tam anxio castigándi corpóris desidério æstuábat, ut quamvis secus suaderent morbi quibus afflictabátur, corpus ciliciis, caténis, urticárum manípulis, aliisque aspérrimis flagéllis sæpe cruciáret, et aliquándo inter spinas volutáret, sic Deum álloqui sólita: Dómine aut pati, aut mori: se semper misérrima morte pereúntem existimans, quámdiu a cœlésti æternæ vitæ fonte abéssset. Prophetiæ dono excelluit, eámque divínis charismátibus tam liberáliter locupletábat Dóminus, ut sæpius exclámans pétet beneficiis in se divínis modum impóni, nec tam céleri obliuione culpárum suárum memóriam aboléri. Intolerábili igitur divíni amóris incéndio pótius quam vi morbi, Albæ cum decúmberet, prænuntiáto suæ mortis die, ecclesiásticis sacraméntis muníta, alúmnos ad pacem, caritátem et regulárem observántiam adhortáta, sub colúmbæ spécie puríssimam ánimam Deo réddidit, annos nata sexagínta septem, anno millé-

simo quingentésimo octogésimo secúndo, Idibus Octóbris, juxta Kalendárii Románi emendatiónem. Ei moriénti adesse visus est inter Angelórum ágmina Christus Jesus: et arbor árida cellæ próxima statim efflóruit. Ejus corpus usque ad hanc diem incorrúptum, odoráto liquóre circumfúsum, pia veneratióne cólitur. Miráculis cláruit ante et post óbitum, eámque Gregórius décimus quintus in sanctórum número rétulit.

R. Afferéntur. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1. loco. [123]

In Laudibus et II. Vesperis Hymnus ut in I. Vesp. 476.

Die 17. Octobris.

S. Hedwigis Viduæ.

Semiduplex.

Omnia de Comuni nec Virg. nec Mart. [131], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátam Hedwígem a sæculi pompa ad húmílem tuæ crucis sequélam toto corde transíre docuísti: concéde; ut ejus méritis et exémplo discámus peritúras mundi calcáre delicias, et in ampléxu tuæ crucis ómnia nobis aduersántia superáre: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hedwigis, régiis clara natálibus, innocéntia tamen vitæ longe clárior, sanctæ Elisabethæ filiae regis Hungáriæ matértera, Berthóldi et Agnétis Moráviæ marchiónum filia, ánimi ab ineúnte ætáte moderatiónem prótulit. Adhuc enim puéllula puerilibus abstínuit, et duodénnis Henríco Polóniæ duci a paréntibus núptui trádicta, thálami fide sancte serváta, prolem inde suscepam in Dei timóre erudit. Ut autem commódus Deo vacáret, ex pari voto et consénsu unánimi ad separatiónem thori virum indúxit. Quo defúcto, ipsa in monastério Trebnicénsi, Deo, quem assídus préci-bus exoráverat, inspiránte, Cisterciensem devóta sumpsit hábitum; in eóque contemplatióni inténta, divínis Officiis et Missárum solénniis a solis ortu ad merídiem usque assídua assístens, antiquum humáni géneris hostem fortis contémpsit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justiti-am: * Et dedúcet te mira-

bíliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Sæculi autem commércia, ni divína, vel animárum salútem attingerent, audire velloqui non sustinuit. Prudentia in agendis sic emicuit, ut neque excéssus esset in modo, nec error in ordine, comis alióqui, et mansuéta in próximum. Grandem autem de se triúmphum, jejúniis et vigíliis, vestiúmque asperitáte austéra carnem mácerans, reportávit; hinc sublimióribus florens virtútibus christiánis, consiliórum gravitáte, animíque candóre et quiéte, in exímium religiósæ pietátis evásit exemplar: ómnibus se ultro subjícere, atque vilióra præ ceteris moniálibus alácriter múnia subíre; paupéribus étiam flexo genu ministráre, leprosórum pedes ablúere et osculári, ipsi familiáre erat, neque illórum úlcera sánie manántia sui victrix abhórruit.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansue-

túdinem, et justítiam. Proptérea unxit.

Lectio vi.

Mira fuit ejus patiéntia animíque constántia; præcípuè vero in morte Henríci ducis Silésiæ sui, quem matérne diligébat, filii, in bello a Tártaris cæsi, enítuit: pótius enim grátias Deo, quam filio lácrimas réddidit. Miraculórum dénique glória percrébuit; púerum enim demersum, et molendíni rotis allísium et prorsus attrítum, invocáta, vitæ restítuit; áliaque præstitit, ut rite iis Clemens quartus probátis, sanctórum número eam adscripserit, ejúsque festum in Polónia, ubi præcípuè veneratione uti Patróna cólitur, die décima quinta Octóbris celebrári concésserit; quod deínde ut décima séptima in tota Ecclésia fieret, Innocéntius undécimus ampliávit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est regnum. de eodem Comm. 1. loco. [135]

Vesp. de sequ., sine com. præc.

Die 18. Octobris.

Sancti Lucae Evangelistæ.

Duplex 2. classis.

Omnia de Communi Apost. [2]
præter sequ.

Oratio.

Intervéniat pro nobis, quæsumus Dómine, sanctus tuus Lucas Evangelista: qui crucis mortificationem júgiter in suo corpore, pro tui nóminis honóre portávit. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones Et factum est. de Communi Evangelistarum. [23]

In II. Nocturno.

Ex libro sancti Hierónymi Presbýteri de Scriptóribus Ecclesiásticis.

Lectio iv.

Lucas médicus Antióchensis, ut ejus scripta índicant, græci sermónis non ignárus, fuit sectátor Apóstoli Pauli, et omnis peregrinatiónis ejus comes. Scripsit Evangélium, de quo idem Paulus: Misimus, inquit, cum illo fratrem, cujus laus est in

Evangélio per omnes ecclésiās. Et ad Colossénses: Salútat vos Lucas, médicus caríssimus. Et ad Timótheum: Lucas est mecum solus. Aliud quoque édedit volúmen egrégium, quod título, Acta Apostolorum, prænotátur: cujus história usque ad biénnum Romæ commorántis Pauli pérvenit, id est, usque ad quartum Nerónis annum. Ex quo intelligimus in eádem urbe librum esse compósitum.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Igitur períodos Pauli et Theclæ, et totam baptizáti Leónis fábulam, inter

apócrýphasscriptúras computámus. Quale enim est, ut indivíduus comes Apóstoli, inter céteras ejus res, hoc solum ignoráverit? Sed et Tertulliánus, vicínus eórum témporum, refert presbýterum quemdam in Asia amatórem Apóstoli Pauli, convíctum a Joánne, quod auctor esset libri, et conféssum se hoc Pauli amóre fecísse, et ob id loco excidísse. Quidam suspicántur, quotiescúmque in epístolis suis Paulus dicit, Juxta Evangélium meum, de Lucæ significáre volúmine.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentíentes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

Y. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Lucam autem non solum ab Apóstolo Paulo didicísse Evangélium, qui cum Dómino in carne non fúerat, sed a céteris Apóstolis: quod ipse quoque in

príncipio sui volúminis declárat, dicens: Sicut tradiderunt nobis, qui a princípio ipsi vidérunt, et ministri fuérunt sermónis. Igitur Evangélium, sicut audíerat, scripsit: Acta vero Apostolórum, sicut viderat ipse, compósuit. Vixit octogínta et quátuor annos, uxórem non habens: sepúltus est Constantinópoli, ad quam urbem vigésimo Constantíni anno ossa ejus cum reliquiis Andréæ Apóstoli transláta sunt de Achája.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Designávit. de Comuni Evangel. [25]

In II. Vesp. fit commem. sequ.

Die 19. Octobris. S. Petri de Alcantara Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stollam glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum Confessórem tuum admirábilis pœniténtiæ et altíssimæ contemplatiónis

múnere illustráre dignátus es: da nobis, quæsumus; ut ejus suffragántibus méritis, carne mortificáti, facílius coeléstia capiámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus, Alcántaræ in Hispânia nobilibus paréntibus natus, a téneris annis futúrae sanctitátis indícia præbuit. Décimo sexto ætátis anno ór-
dinem Minórum ingræssus, se ómnium virtútum exémp-
plar exhibuit. Tum munus concionatóris ex obedién-
tia exércens, innúmeros a vítiis ad veram pœnitén-
tiam tradúxit. Primævum sancti Francísci institútum exactíssime reparáre cúpi-
ens, ope divína fretus, et apostólica munitus auctori-
táte, angustíssimum et pau-
pérrimum coenóbium juxta Pedrósum fundávit: quod vitæ genus aspérrimum, ibi
feliciter cœptum, per di-
vérsas Hispániæ provín-
cias, usque ad Indias mirí-
fice propagátum fuit. San-
ctæ Terésia, cujus probá-
verat spíritum, in promo-
vénda Carmelitárum refor-
matione adjútor fuit. Ipsa

autem a Deo edócta, quod Petri nómine nihil quis-
quam péteret, quin próti-
nus exaudirétur, ejus pré-
cibus se commendáre, et
ipsum adhuc vivéntem San-
ctum appelláre consuévít.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætérnam.
Y. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et os-
téndit illi regnum Dei. Et
dedit illi.

Lectio v.

Principum obséquia, qui
ipsum velut oráculum
consulébant, summa humi-
lité declínans, Cárolo
quinto imperatóri a con-
fessionibus esse recusávit.
Paupertátis rigidíssimus
custos, una túnica, qua
nulla tetérior esset, con-
téntus erat. Puritatem ita
cóluit, ut a fratre, in ex-
trémo morbo sibi inservi-
énte, nec léviter quidem
tangi passus sit. Corpus
suum perpétuis vigíliis, je-
júniis, flagéllis, frígore,
nudité, atque omni génere
asperitátum in servitútem
redégít, cum quo pactum
iníerat, ne ullam in hoc
sæculo ei réquiem præ-
béret. Cáritas Dei et pró-

ximi in ejus corde diffúsa tantum quandóque excitábat incéndium, ut e cellæ angústiis in apértum campum prosilíre, aërisque refrigerío concéptum ardórem temperáre cogerétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Gratia contemplatiónis admirábilis in eo fuit, quæ cum assídue spíritus reficerétur, intérdum áccidit, ut ab omni cibo et potu plúribus diébus abstinúerit. In áëra frequénter sublátus, miro fulgóre coruscáre visus est. Rápidos flúvios sicco pede trajécit. Fratres in extrémá penúria, cóelitus deláta alimónia cibávit. Báculus ab ipso terræ defíxus, mox in víridem ficúlneam excrévit. Cum noctu iter ágeret, densa nive cadénte, dírutam domum sine tecto ingræssus est, eíque nix in áëre péndula pro tecto fuit, ne illíus cópia suffocarétur. Dono prophetiæ ac discretiónis spirítuum imbútum fuisse sancta Terésia testátur. Dénique an-

num agens sexagésimum tértium, hora qua prædixerat, migrávit ad Dóminum, mirábili visióne, sanctorúmque præsentia confortátus. Quem eódem moménto in cœlum ferri beáta Terésia procul distans vidit; cui póstea appárens dixit: O felix pœniténtia, quæ tantam mihi promérui glóriam! Post mortem vero plúrimis miráculis cláruit, et a Cleménte nono sanctórum número adscríptus est.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de eodem Communi 2. loco. [104]

Vesp. a Capit. de sequ. cum comm. præced.

Die 20. Octobris. S. Joannis Cantii Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88], præt. sequ.

In I. Vesperis.

Hymnus.

Gentis Polónæ glória,
Cleríque splendor nóbilis,
Decus Lycæi, et pátriæ
Pater, Joánnes ínclyte,

Legem supérni Núminis
Doces magíster, et facis.
Nil scire prodest: sédulo
Legem nitámur éxsequi.

Apostolorum límina
Pedes viátor vísitas;
Ad pátriam, ad quam tén-
dimus,
Gressus viámque dírige.

Urbem petis Jerúsalem:
Signáta sacro sáanguine
Christi colis vestígia,
Rigásque fusis flétibus.

Acérba Christi vúlnera,
Hæréte nostris córdibus,
Ut cogitémus cónsequi
Redemptiónis prétium.

Te prona mundi máchina,
Clemens adóret Trínitas,
Et nos novi per grátiam
Novum canámus cánticum.
Amen.

¶. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. R. Stolum
glóriæ índuit eum.

Ad Magnif. Ant. Similá-
bo eum viro sapiénti, qui
ædificávit domum suam
supra petram.

Oratio.

Da, quæsumus omnípo-
tens Deus: ut, sancti
Joánnis Confessóris exém-
plo in sciéntia sanctorum
proficiéntes, atque áliis
misericórdiam exhibéntes,
ejus méritis indulgéntiam
apud te consequámur. Per
Dóminum nostrum.

Deinde fit *commem. præc.*

Ant. Hic vir despíciens
mundum, et terréna triúm-

phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

¶. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. R. Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio.

Deus, qui beátum Petrum
Confessórem tuum ad-
mirábilis pœniténtiæ et
altíssimæ contemplatiónis
múnere illustráre dignátus
es: da nobis, quæsumus;
ut ejus suffragántibus mé-
ritis, carne mortificáti, faci-
lius cœléstia capiámus. Per
Dóminum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessó-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Corpus domas jejúniis,
Cædis cruénto vèrbere,
Ut castra pœniténtium
Miles sequáris ínnocens.

Sequámur et nos sédulo
Gressus paréntis óptimi:
Sequámur, ut licéntiam
Carnis refrænet spíritus.

Rigénte bruma próvidum
Præbes amíctum paúperi,
Sitim famémque egéntium
Esca potúque súblevas.

O qui negásti némini
Opem rogánti, pátrium
Regnum tuére, póstulant
Cives Polóni et éxteri.

Sit laus Patri, sit Fílio,
Tibique sancte Spíritus:
Preces Joánnis ímpetrent
Beáta nobis gaúdia.

Amen.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joánnes in óppido
Kenty Cracoviénsis
diocécis, a quo Cán-
tii cognómen duxit, Stanis-
láo et Anna piis et honéstis
paréntibus natus, morum
suavitate, innocéntia, gravi-
tate ab ipsa infántia spem
fecit máximæ virtútis. In
universitate Cracoviénsi
philosophiæ ac theologiæ
primum audítor, tum per
omnes academiæ gradus
ascendéndo proféssor ac
doctor, sacra, quam annis
multis trádidit, doctrína
mentes audiéntium non illu-
strábat modo, sed et ad
omnem pietátem inflammá-
bat, simul docens scilicet,
et fáciens. Sacerdos factus,
nihil de litterárum stúdio
remíttens, stúdiúm auxit
christiánæ perfectiónis. Ut-
que passim offéndi Deum
máxime dolébat, sic eum
sibi et pópulo placáre ob-
lato quotidie non sine mul-
tis lácrimis incruénto sacri-
ficio satagébat. Ilkusién-

sem paróchiam annis áli-
quot egrégie administrávit;
sed animárum perículo
commótus póstea dimísit,
ac postulánte academiá ad
prístinum docéndi officium
rédiit.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum
ab inimícis, et a seductóri-
bus tutávit illum: * Et de-
dit illi claritátem ætérnam.

Y. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas, et os-
téndit illi regnum Dei. Et
dedit.

Lectio v.

Quidquid témporis ab stú-
dio supérerat, partim
salúti proximórum, sacris
præsértim conciónibus cu-
rándæ, partim oratióni da-
bat, in qua cœléstibus quan-
dóque visiónibus et colló-
quiis dignátus fertur. Chri-
sti vero passióne sic afficie-
bátur, ut in ea contemplán-
da totas intérdum noctes
dúceret insómnes, ejúsque
causa mélius recoléndæ
Hierosólymam peregriná-
tus sit: ubi et martýrii de-
sidério flagrans, Turcis ip-
sis Christum crucifíxum
prædicáre non dubitávit.
Quater étiam ad Apostoló-
rum límina pedes, atque
viária onústus sárcina Ro-
mam venit, tum ut Sedem

apostólicam, cui máxime addíctus fuit, honoráret, tum ut sui (sic enim ajébat) purgatórii pœnas expósita illic quotidie peccatórum vénia redímeret. Quo in itinere a latrónibus olim spoliátus, et numquid habéret prætérea interrogátus, cum negásset, aúreos deínde áliquot suo insútos pállio recordátus, fugiéntibus hos étiam clamans ób tulit latrónibus: qui viri sancti candórem simul, et largitátem admiráti, étiam ablátos ultro reddidére. Aliénæ famæ ne quis detráheret, descriptis beáti Augustíni exémplo, in pariete versículis, se atque álios perpétuo vóluit admónitós. Famélicos de suo étiam obsónio satiábat: nudos autem non emptis modo, sed detráctis quoque sibi véstibus et cálceis operiébat, demisso ipse ínterim usque ad terram pállio, ne domum núdipes redíre viderétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Brevis illi somnus, atque humi; vestis, quæ nuditátem, cibus, qui mortem dumtáxat arcéret. Virgínalem pudicítiam, velut lílium inter spinas, áspero cilício, flagéllis atque jejúniis custodívit. Quin et per annos ante óbítum trigínta circiter et quinque ab esu cárnium perpétuo abstínuit. Tandem diérum juxta ac meritórum plenus, cum vicínæ, quam præsénsit, morti se diu diligentérque præparásset, ne qua re ámplius tenerétur, si quid domi supérrerat, id omníno paupéribus distribuit. Tum Ecclésiæ sacraméntis rite munítus, dissólvi jam cúpiens, et esse cum Christo, pridie Nativitátis ejus, in cœlum evolávit miráculis ante et post mortem clarus. Mór tuus ad próximam academiæ ecclésiám sanctæ Annæ delátus est, ibíque honorífice sepúltus. Auctáque in dies pópuli veneratióne ac frequéntia inter primários Polóniæ ac Lithuániæ Patrónos religiosíssime cólitur. Novisque corúscans miráculis, a Clemen te décimo tértio Pontífice Máximo décimo séptimo Kaléndas Augústi, anno millésimo septingentésimo sex-

agésimo séptimo, solémni ritu sanctórum fastis adscriptus est.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. de eodem Communi 1. loco. [97]

Ad Laudes, Hymnus ut in I. Vesp. vel Te deprecánte córporum. si non habeat II. Vesperas integras.

In II. Vesperis.

Hymnus.

Te deprecánte, córporum Lues recédit, improbi Morbi fugántur, pristina Rédeunt salútis múnera.

Phthisi, febríque, et úlcere Diram redáctos ad necem, Sacrátas morti víctimas, Ejus rapis e faúcibus.

Te deprecánte, túmido Merces abáctæ flúmине, Tractæ Dei poténtia Sursum fluunt retrógradæ.

Cum tanta possis, sédibus Coeli locátus, póscimus: Respónde votis súpplicum, Et invocátus súbveni.

O una semper Trínitas,
O trina semper Unitas:
Da, supplicánte Cántio,
ÆtéRNA nobis præmia.
Amen.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despíciens mundum, et ter-

réná triúmphans, divítias cœlo cóndidit ore, manu.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut, sancti Joánnis Confessóris exémplo in sciéntia sanctórum proficiéntes, atque áliis misericórdiam exhibéntes, ejus méritis indulgéntiam apud te consequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit comm. sequ. etc. ut infra.

Die 21. Octobris.

S. Hilarionis Abbatis.

Ad Vesp. Ant. Similábo eum viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stulam glóriæ induit eum.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis comméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commemor. Ss. Ursulæ et Soc. Virg. et Mart.

Ad Vesp. et Laud. Ant. Prudéntes vírgines, aptáte vestras lámpades: ecce sponsus venit, exíte ób-viam ei.

V. Adducéntur Regi Vírgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster: sanctárum Vírginum et Mártyrum tuárum Ursulæ et Sociárum ejus palmas incessábili devotióne venerári; ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquiiis. Per Dñm.

Lectio ii.

Hilárium, ortus Tabáthæ in Palæstína ex paréntibus infidélibus, Alexandríam missus studiórurum causa, ibi morum et ingénii laude flóruit: ac Jesu Christi suscepta religióne, in fide et caritaté mirábiliter profécit. Frequens enim erat in ecclésia, assíduus in jejúnio et oratióne: omnes voluptátum illécebras et terrenárum rerum cupiditátes contemnébát. Cum autem Antónii nomen in Ægýpto celebérrimum esset, ejus vidéndi stúdio in solitúdinem conténdit: apud quem duóbus ménsibus omnem ejus vitæ ratióne dídicit. Domum revérsus, mórtuis paréntibus, facultátes suas paupéribus dilargítus est: nec

dum quintum décimum annum egréssus, rédiit in solitúdinem, ubi, exstrúcta exígua casa, quæ vix ipsum cáperet, humi cubábat. Nec vero saccum, quo semel amíctus est, umquam aut lavit, aut mutávit, cum supervacáneum esse diceret, mundítias in cilicio quærere.

Lectio iii.

In sanctárum litterárum lectiόne et meditatiόne multus erat. Paucas ficus et succum herbárum ad victum adhibébát; nec illis ante solis occásu vescebátur. Continéntia et humilitáte fuit incredíbili. Quibus aliisque virtútibus várias horribílesque tentatiónes diaboli superávit, et innumerábiles dæmōnes in multis orbis terræ pártibus ex hóminum corpóribus ejécit. Qui octogésimum annum agens, multis ædificátiis monastériis, et clarus miráculis, in morbum incidit; cujus vi cum extrémopene spírítu conflictarétur, dicébat: Egrédere, quid times? egrédere, ánima mea, quid dúbitas? septuagínta prope annis servísti Christo, et mortem times? Quibus in verbis spírítum exhalávit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. pro S. Hilarione.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam: intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Pro Ss. Ursula et Soc. ut supra in Vesp. 488.

Die 25. Octobris.

Ss. Chrysanthi et Dariæ Mm.

Ad Vesp. Antiph. Istórum est enim regnum cœlórú, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Beatórum Mártyrum tuórum Dómine Chrysanthi et Dariæ, quæsumus, adsit nobis orátio: ut, quos venerámur obséquio, eórum pium júgiter experiámur auxílium. Per Dñm.

Lectio ii.

Chrysanthus et Daría conjuges, nobili genere nati, fide étiam clarióres, quam Daría, maríti ópera, cum baptismo suscepérat; Romæ innumerá-

bilem hóminum multitudinem, hæc mulierum, ille virórum, ad Christum convertérunt. Quare Celerínus præfécus comprehensos trádedit Claúdio tribúno: qui jussit a militibus Chrysanthum vinctum cruciátibus torquéri; sed víncula ómnia resoluta sunt; mox cómpedes, in quos conjéctus fúerat, confrácti.

Lectio iii.

Deinde bovis cório inclúsum, in ardentíssimo sole constituunt; tum pédibus ac mânibus caténa constrictis, in obsúrum cárcerem detrúduunt: ubi solútis caténis, claríssima lux locum illustrávit. Daría vero in lupánar compúlso, leónis tutéla, dum in oratióne defíxa est, a contumélia divínitus defénsa est. Dénique in arenáriam, quæ est via Salária, utérque ductus, effóssa terra, lapídbus óbruti, parem martýrii corónam adépti sunt.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Die 26. Octobris.

S. Evaristi Pap. et Mart.

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronasti eum Dómine. **R.** Et constituisti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram respice omnípotens Deus: et quia pondus próprie actionis gravat, beáti Evarísti Mártiris tui atque Pontificis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum nostrum.

Lectio iii.

Evarístus Græcus ex Judæo patre, Trajáno imperátore, pontificátum gessit. Qui ecclesiárum títulos urbis Romæ presbýteris divisit, et ordinávit, ut septem diáconi episcopum custodírent, dum evangélicæ prædicationis officio fungerétur. Idem constituit ex traditióne apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et sacerdotis benedictio adhibeátur. Præfuit Ecclésiæ annos novem, menses tres, presbý-

teris decem et septem, diáconis duóbus, episcopis quíndecim, quater mense Decémbri ordinátis. Mártýrio coronátus, prope sepúlchrum Príncipis Apostolorum in Vaticáno sepúltus est, séptimo Kaléndas Novémbris.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laud. Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Die 27. Octobris.

In Vigilia

Ss. Simonis et Judæ Apostolorum.

Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio i. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Ego sum vitis vera: et Pater meus agrícola est. Et reliqua.

Homília sancti Augustíni Episcopi.

Tract. 80. in Joannem.

Iste locus evangélicus, fratres, ubi se dicit Dóminus vitem, et discipulos suos pálmities, secúndum hoc dicit, quod

est caput Ecclésiæ, nosque membra ejus, mediátor Dei, et hóminum homo Christus Jesus. Uníus quippe natúræ sunt vitis et pálmities. Propter quod cum esset Deus, cujus natúræ non sumus, factus est homo, ut in illo esset vitis humana nátura, cujus et nos hómines pálmities esse possémus.

R.R. de Feria occurrente.

Lectio ii.

Quid ergo est, Ego sum vitis vera? Numquid ut ádderet, vera, hoc ad eam vitem rétulit, unde ista similitúdo transláta est? Sic enim díctur vitis per similitúdinem, non per proprietátem: quemádmódum díctur ovis, agnus, leo, petra, lapis anguláris, et cétera hujúsmodi, quæ magis ipsa sunt vera, ex quibus ducúntur istæ similitúdines, non proprietátes. Sed cum dicit, Ego sum vitis vera: ab illa se útique discérnit, cui díctur: Quómodo convér-sa es in amaritúdinem vitis aliéna? Nam quo pacto est vitis vera, quæ exspectáta est ut fáceret uvam, fecit autem spinas?

Lectio iii.

Ego sum, inquit, vitis vera: et Pater meus agrícola est. Numquid unum sunt agrícola et vitis? Secúndum hoc ergo vitis Christus, secúndum quod ait: Pater major me est. Secúndum autem id, quod ait: Ego, et Pater unum sumus; et ipse agrícola est: nec talis, quales sunt, qui extrínsecus operádo éxhibent ministérium; sed talis, ut det étiam intrínsecus increméntum. Nam neque qui plantat est áliquíd, neque qui rigat: sed, qui increméntum dat, Deus. Sed útique Deus est Christus, quia Deus erat Verbum: unde ipse, et Pater unum sunt: et, si Verbum caro factum est, quod non erat, manet quod erat.

In Laud. dicuntur Preces feriales flexis genibus. 66.

Oratio.

Concéde, quæsumus omnipotens Deus: ut, sicut Apostolórum tuórum Simónis et Judæ gloriósa natalítia prævenímus; sic ad tua benefícia promerénda majestátem tuam pro nobis ipsi præveníant. Per Dñm.

Die 28. Octobris.

Ss. Simonis et Judæ Apostolorum.

Duplex 2. classis.

Omnia de Comm. Apost. [2],
præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui nos per
beátos Apósto-
los tuos Simó-
nem et Judam
ad agnitióem tui nóminis
veníre tribuísti: da nobis
eórum glóriam sempitér-
nam et proficiéndo cele-
bráre, et celebrándo pro-
ficere. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

Incipit Epístola cathólica
beáti Judæ Apóstoli.

Lectio i.

Judas Jesu Christi
servus, frater au-
tem Jacóbi, his qui
sunt in Deo Patre diléctis,
et Christo Jesu conservá-
tis, et vocátis. Misericór-
dia vobis, et pax, et cári-
tas adimpleátur. Carissi-
mi, omnem sollicitúdinem
fáciens scribéndi vobis de
commúni vestra salúte, ne-

césse hábui scribere vobis:
déprecans supercertári se-
mel tráditæ sanctis fídei.
Subintroiérunt enim qui-
dam hómines (qui olim
præscripti sunt in hoc judí-
cium) ímpii, Dei nostri grá-
tiam transferéntes in luxú-
riam, et solum Dominató-
rem et Dóminum nostrum
Jesum Christum negántes.

R. Ecce ego mitto vos
sicut oves in médio lupó-
rum, dicit Dñs: * Estóte
ergo prudéntes sicut ser-
péntes, et simplices sicut
colúmbæ. **V.** Dum lucem
habétis, créдите in lucem,
ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Commonére autem vos
volo, sciéntes semel ó-
mnia, quóniam Jesus pó-
pulum de terra Ægýpti sal-
vans, secúndo eos, qui non
credidérunt, pérdidit: án-
gelos vero, qui non serva-
vérunt suum principátum,
sed dereliquérunt suum do-

micilium, in iudicium magni diei, vinculis æternis sub caligine reservavit. Sicut Sódoma, et Gomór-rha, et finitimæ civitates simili modo exfornicatæ, et abeúntes post carnem alteram, factæ sunt exéplum, ignis æterni pœnam sustinéntes. Similiter et hi carnem quidem máculant, dominationem autem spernunt, majestátem autem blasphemant.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum, et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniétis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Cum Míchaël Archángelus cum diábolo disputans altercarétur de Móysi corpore, non est ausus iudicium inférre blasphemíæ: sed dixit: Imperet tibi Dóminus. Hi autem quæcúmque quidem ignórant, blasphemant: quæcúmque autem naturáliter, tamquam muta animália, norunt, in his corrumpúntur. Væ illis, quia in via Cain abiérunt, et erróre Bálaam mercéde effúsi sunt, et in contradiccióne Core periérunt. Hi sunt in épulis suis máculæ,

convivántes sine timóre, semetípsos pascéntes, nubes sine aqua, quæ a ventis circumferúntur, árbores autumnáles, infructuósæ, bis mórtuæ, eradicatæ, fluctus feri maris, despumántes suas confusiónes, sídera errántia: quibus procélla tenebrárum serváta est in ætérnum.

R. Dum stetéritis. [9]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Simon Chananæus, qui et Zelótes, et Thaddæus, qui et Judas Jacóbi appellátur in Evangélio, unius ex catholicis Epístolis scriptor, hic Mesopotámiam, ille Ægyptum evangélica prædicatione peragravit. Póstea in Pérsidem convenientes, cum innumerábiles filios Jesu Christo peperissent, fidémque in vastíssimis illis regiónibus et efferátis gentibus disseminássent, doctrína et miráculis, ac dénique glorióso martýrio, simul sanctíssimum Jesu Christi nomen illustráunt.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Ange-

lum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Sermo S. Leónis Papæ.

Homilia 30. in Evang. post med.

Lectio v.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœlos. Ornaménta enim cœlórú sunt virtútes prædicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúmerat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secúndum eúmdem Spíritum, áliteri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtútum, álii prophetia, álii discretio spírituum, álii génera linguárum, álii interpretátio sermonum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens singulis prout vult.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósá est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum

tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Quot ergo sunt bona prædicántium, tot sunt ornáménta cœlórú. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmáti sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operáta, repénite de sancti Spíritus divinitáte adjúngitur: Et Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlórú ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contráire non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidásset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus; et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspicimus.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 15. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis: Hæc mando vobis, ut diligátis invicem. Si mundus vos odit: scitóte quia me prió-

rem vobis ódio hábuit. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Tractatu 87. in Joannem.

In lectione evangélica quæ hanc antecedit, díxerat Dñs: Non vos me elegístis: sed ego elégi vos, et pósui vos, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat: ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis. Hic autem dicit: Hæc mando vobis, ut diligátis ínvicem. Ac per hoc intelligere debemus hunc esse fructum nostrum, de quo ait: Ego vos elégi, ut eátis, et fructum afferátis, et fructus vester máneat. Et quod adjúnxit, Ut quodcúmque petiéritis Patrem in nómine meo, det vobis, tunc útique dabit nobis, si diligámus ínvicem: cum et hoc ipsum ipse déderit nobis, qui nos elégit non habéntes fructum, quia non eum nos elegerámus, et pósuit nos ut fructum afferámus, hoc est, ínvicem diligámus.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sángine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt.

V. In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Cáritas ergo est fructus noster, quam defínit Apóstolus, de corde puro, et consciéntia bona, et fide non ficta. Hac dilígimus ínvicem, hac dilígimus Deum: neque enim vera dilectione diligerémus ínvicem, nisi diligéntes Deum. Diligit enim unusquisque próximum suum tamquam seípsum, si diligit Deum: nam si non diligit Deum, non diligit seípsum. In his enim duóbus præcéptis caritátis, tota lex pendet et prophétæ. Hic est fructus noster. De fructu itaque nobis mandans, Hæc mando, inquit, vobis, ut diligátis ínvicem. Unde et Apóstolus Paulus, cum contra ópera carnis commendáre fructum spíritus vellet, a cápite hoc pósuit: Fructus, inquit, spíritus, caritas est: ac deínde cétera, tamquam ex isto cápite exórta et religáta contéxuit, quæ sunt, gaúdium, pax, longanimitas, benígnitas, bónitas, fides, mansuetúdo, continéntia, cástitas.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritaté non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam:

* Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna.

V. Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Quis autem bene gaudet, qui bonum non díligit unde gaudet? Quis pacem veram, nisi cum illo potest habére, quem veráciter díligit? Quis est longánimis in bono ópere perseveránter manéndo, nisi férveat diligéndo? Quis est benígnus, nisi díligat, cui opitulátur? Quis bonus, nisi diligéndo efficiátur? Quis salúbriter fidélis, nisi ea fide quæ per dilectiónem operátur? Quis útiliter mansuétus, cui non diléctio moderétur? Quis ab eo cón-
tinet unde turpátur, nisi dí-

ligat unde honestátur? Mérito itaque magíster bonus dilectiónem sic sæpe coméndat, tamquam sola præcipiéndá sit, sine qua non possunt prodésse cétera bona, et quæ non potest habéri sine céteris bonis, quibus homo effícitur bonus. **T**e Deum laudámus. 18.

Die 31. Octobris.

In Vigilia Omnium Sanctorum.

Tres Lectiones leguntur de Homilia in Evang. Descéndens Jesus. de Comm. plurim. Mart. 2. loco [60], cum **R**. de Feria occurrente.

In Laud. dicuntur Preces feriales flexis genibus. 66.

Oratio.

Dómine Deus noster, múltiplica super nos grátiam tuam: et quorum prævenímus gloriósa solémnia, tribue súbsequi in sancta professione lætítiam. Per Dóminum nostrum.

Vesp. de sequ. Festo.

Simile est regnum cœlorum

grano sinapis, ... Matth. 13, 31.

Simile est regnum cœlorum ho-

mini patrifamilias, ... Matth. 20, 1.

FESTA NOVEMBRIS.

Prima die non impedita, dicitur Officium Defunctorum.

Die 1. Novembris.

In Festo

OMNIUM SANCTORUM.

Duplex 1. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 510; Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Apoc. 7.

Ecce ego Joánnes
vidi álterum An-
gelum ascendén-
tem ab ortu so-
lis, habéntem signum Dei
vivi: et clamávit voce ma-
gna quátuor Angelis, qui-
bus datum est nocére ter-
ræ et mari, dicens: Nolíte
nocére terræ et mari, ne-
que arbóribus, quoadúsque
signémus servos Dei no-
stri in fróntibus eórum.

Hymnus.

Placáre, Christe, sérvu-
lis,
Quibus Patris cleméntiam
Tuæ ad tribúnal grátiae
Patróna Virgo póstulat.

Et vos beáta, per novem
Distíncta gyros ágmina,
Antíqua cum præséntibus,
Futúra damna péllite.

Apóstoli cum Vátibus,
Apud sevérum Júdicem,
Veris reórum flétibus
Expóscite indulgéntiam.

Vos purpuráti Mártyres,
Vos candidáti præmio
Confessiónis, éxsules
Vocáte nos in pátriam.

Choréa casta Vírginum,
Et quos erémus íncolas
Transmísit astris, cœlitum
Locáte nos in sédibus.

Auférte gentem pérfidam
Credéntium de fínibus,
Ut unus omnes únicum
Ovíle nos pastor regat.

Deo Patri sit glória,
Natóque Patris único,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

¶ Lætámini in Dómino,
et exsultáte justi. **R.** Et
gloriámini omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Angeli,
Archángeli, Throni et Do-

minationes, Principatus et Potestates, Virtutes celorum, Cherubim atque Seraphim, Patriarchae et Prophetae, sancti legis Doctores, Apostoli, omnes Christi Martyres, sancti Confessores, Virgines Domini, Anachoritae, Sanctique omnes intercedite pro nobis.

Oratio.

Omnipotens sempiternus Deus, qui nos omnium Sanctorum tuorum merita sub una tribuisti celebritate venerari: quaesumus; ut desideratam nobis tuae propitiationis abundantiam, multiplicatis intercessionibus largiaris. Per Dominum nostrum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem regum Dominum venite adoremus: * Quia ipse est corona Sanctorum omnium.

Ps. Venite, exultemus. 2.

Hymnus. Placare. 499.

In I. Nocturno.

Ant. Novit Dominus * viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in ca-

thedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Novit Dominus viam justorum, qui in lege ejus meditantur die ac nocte.

Ant. Mirificavit Dominus * Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Psalmus 4.

Cum invocarem exaudivit me Deus iustitiae meae: * in tribulatione dilatasti mihi.

Miserere mei, * et exaudi orationem meam.

Filii hominum usquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitatem, et queritis mendacium?

Et scitote quoniam mirificavit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me, cum clamavero ad eum.

Irascimini, et nolite peccare: * quæ dicitis in cordibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, et sperate in Domino. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedisti lætitiā in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Mirificavit Dominus Sanctos suos, et exaudivit eos clamantes ad se.

Ant. Admirabile est * nomen tuum Domine: quia glória et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

Psalmus 8.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Quoniam elevata est magnificentia tua, * super cælos.

Ex ore infantium et lactantium perfecisti laudem propter inimicos tuos, * ut destruas inimicum et ultorem.

Quoniam videbo cælos tuos, opera digitorum tuorum: * lunam et stellas, quæ tu fundasti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hominis, quoniam visitas eum?

Minuisti eum paulo minus ab Angelis, glória et honore coronasti eum: * et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Omnia subiecisti sub pedibus ejus, * oves et boves universas: insuper et pecora campi.

Volucres cæli, et pisces maris, * qui perambulant semitas maris.

Domine Dominus noster, * quam admirabile est nomen tuum in universa terra!

Ant. Admirabile est nomen tuum Domine: quia glória et honore coronasti Sanctos tuos, et constituisti eos super opera manuum tuarum.

V. Lætamini in Domino, et exultate iusti. **R.** Et gloriāmini omnes recti corde.

Ex libro Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 4.

Et ecce sedes pósito
erat in cœlo, et su-
pra sedem sedens.
Et qui sedébat similis erat
aspéctui lápidis jáspidis, et
sárdinis: et iris erat in cir-
cúitu sedis similis visióni
smarágdinæ. Et in circúitu
sedis sedília vigínti quá-
tuor: et super thronos vi-
gínti quátuor senióres se-
déntes, circumamícti vesti-
méntis albis, et in capíti-
bus eórum coronæ aúreæ.
Et de throno procedébant
fúlgora, et voces, et toni-
trua: et septem lámpades
ardéntes ante thronum, qui
sunt septem spíritus Dei.
Et in conspéctu sedis tam-
quam mare vítreum símile
crystállo: et in médio se-
dis, et in circúitu sedis,
quátuor animália plena ó-
culis ante et retro. Et áni-
mal primum símile leóni,
et secúndum ánimál símile
vítulo; et tértium ánimál
habens fáciem quasi hómi-
nis, et quartum ánimál sí-
mile áquilæ volánti. Et quá-
tuor animália, síngula eó-
rum habébant alas senas:
et in circúitu, et intus ple-
na sunt óculis: et réquiem
non habébant die ac nocte,

dicéntia: Sanctus, Sanctus,
Sanctus Dóminus Deus om-
nípótens, qui erat, et qui
est, et qui ventúrus est.

R. Vidi Dóminum sedén-
tem super sólíum excél-
sum et elevátum: et plena
erat omnis terra majestáte
ejus: * Et ea quæ sub ipso
erant, replébant templum.
V. Séraphim stabant super
illud: sex alæ uni, et sex
alæ álteri. Et ea.

Lectio ii. Cap. 5.

Et vidi in dextera sedén-
tis supra thronum, li-
brum scriptum intus et fo-
ris, signátum sigíllis se-
ptem. Et vidi Angelum
fortem, prædicántem voce
magna: Quis est dignus
aperíre librum, et sólvere
signácula ejus? Et nemo
póterat neque in cœlo, ne-
que in terra, neque subtus
terram, aperíre librum, ne-
que respícere illum. Et ego
flebam multum, quóniam
nemo dignus invéntus est
aperíre librum, nec vidére
eum. Et unus de senióri-
bus dixit mihi: Ne fléveris:
ecce vicit leo de tribu Ju-
da, radix David, aperíre
librum, et sólvere septem
signácula ejus. Et vidi: et
ecce in médio throni et
quátuor animálium, et in
médio seniórum, Agnum

stantem, tamquam occisum, habentem cornua septem et oculos septem: qui sunt septem spiritus Dei, missi in omnem terram. Et venit: et accepit de dextera sedentis in throno librum. Et cum aperuisset librum, quatuor animalia et viginti quatuor seniores ceciderunt coram Agno, habentes singuli citharas, et phialas aureas plenas odorem, quæ sunt orationes sanctorum.

R. Beata es Virgo Maria, Dei Genitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: ecce exaltata es super choros Angelorum: * Intcede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. **V.** Ave Maria, gratia plena, Dominus tecum. Intcede.

Lectio iii.

Et cantabant canticum novum, dicentes: Dignus es Domine accipere librum, et aperire signacula ejus: quoniam occisus es, et redemisti nos Deo in sanguine tuo ex omni tribu, et lingua, et populo, et natione: et fecisti nos Deo nostro regnum, et sacerdotes: et regnabimus super terram. Et vidi, et audivi vocem Angelorum multorum in circuitu throni, et

animalium, et seniorum: et erat numerus eorum millia millium, dicentium voce magna: Dignus est Agnus qui occisus est, accipere virtutem, et divinitatem, et sapientiam, et fortitudinem, et honorem, et gloriam, et benedictionem. Et omnem creaturam quæ in coelo est, et super terram, et sub terra, et quæ sunt in mari, et quæ in eo: omnes audivi dicentes: Sedenti in throno, et Agno: benedictio, et honor, et gloria, et potestas in sæcula sæculorum. Et quatuor animalia dicebant: Amen. Et viginti quatuor seniores ceciderunt in facies suas: et adoraverunt viventem in sæcula sæculorum.

R. In conspectu Angelorum psallam tibi: * Et adorabo ad templum sanctum tuum, et confitebor nomini tuo Domine. **V.** Super misericordia tua et veritate tua, quoniam magnificasti super nos nomen sanctum tuum. Et. Gloria Patri. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Domine, * qui operati sunt justitiam, habitabunt in tabernaculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum gloriúcat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit.

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, qui operáti sunt justítiam, habitábunt in tabernáculo tuo, et requiescent in monte sancto tuo.

Ant. Hæc est generatio * quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui habitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generatio quæréntium eum, * quæréntium fáciem Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hæc est generatio quæréntium Dóminum, quæréntium fáciem Dei Jacob.

Ant. Lætámini in Dómino, * et exsultáte justi, et gloriámini omnes recti corde.

Psalmus 31.

Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: * et quorum tecta sunt peccáta.

Beátus vir, cui non imputávit Dñs peccátum,* nec est in spíritu ejus dolus.

Quóniam tácuí, inveteráverunt ossa mea, * dum clamárem tota die.

Quóniam die ac nocte graváta est super me manus tua: * convérsus sum in ærúmna mea, dum configitur spina.

Delíctum meum cógnitum tibi feci: * et injustítiam meam non abscondi.

Dixi: Confitébor advérsus me injustítiam meam Dómino: * et tu remisísti impietátem peccáti mei.

Pro hac orábit ad te omnis sanctus * in témpore opportúno.

Verúmtamen in dilúvio aquárum multárum, * ad eum non approximábunt.

Tu es refúgium meum a tribulatióne, quæ circúmdedit me: * exsultátio mea érue me a circumdántibus me.

Intelléctum tibi dabo, et instruam te in via hac qua gradiéris: * firmábo super te óculos meos.

Nolíte fíeri sicut equus et mulus, * quibus non est intelléctus.

In camo et fræno maxíllas eórum constrínge,* qui non appróximant ad te.

Multa flagélla peccatóris: * sperántem autem in Dómino misericórdia circúmdabit.

Lætámini in Dómino, et exsultáte justí: * et gloriámini omnes recti corde.

Ant. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí, et gloriámini omnes recti corde.

℣. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℟.** Et delecténtur in lætítia.

Sermo Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Sermo 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Hódie, dilectíssimi, ómnium Sanctórum sub una solemnitátis lætítia celebrámus festivitátem: quorum societáte cælum exsultat, quorum patrocíniis terra lætátur, triúmphis Ecclésia sancta coronátur, quorum conféssio quanto in passióne fórtior, tanto est clárior in honóre: quia, dum crevit pugna, crevit et pugnántium glória, et martýrii triúmphus multiplici passiónum génere adornátur: perque gravióra torménta, gravióra fuére et præmia: dum cathólica mater Ecclésia

quæ per totum orbem longe latèque diffusa est, in ipso cápite suo Christo Jesu edócta est, contumélias, cruces et mortem non timére; magis magisque roboráta, non resisténdo, sed perferéndo, univérsis, quos ágmine ínclyto carcer pœnális inclúsit, pari et símili calóre virtútis ad geréndum certámen, glóriam triumphálem inspirávit.

R. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánne Baptísta. **V.** Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

O vere beáta mater Ecclésia, quam sic honor divínæ dignatiónis illúminat, quam vincéntium gloriósus Mártyrum sanguis exórnat, quam inviolátæ confessiós cándida induit virgíitas! Flóribus ejus nec rosæ nec lília desunt. Certent nunc caríssimi, sínguli, ut ad utrósque honóres amplíssimam accípiant dignitátem, coronas, vel de virginitáte cándidas, vel de passióne purpúreas. In coeléstibus castris pax et ácies habent flores suos, quibus mílites Christi coronántur.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiam ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Dei enim ineffábilis et iménsa bónitas étiam hoc providit, ut labórum quidem tempus et agónis non exténderet, nec longum fáceret, aut ætérnum, sed breve, et ut ita dicam, momentáneum: ut in hac brevi et exígua vita agónes essent et labóres; in illa vero quæ ætérna est, coronæ et præmia meritórum: ut labóres quidem cito finiréntur, meritórum vero præmia sine fine durárent: ut post hujus mundi ténebras visúri essent candidíssimam lucem, et acceptúri majórem passiónum cunctárum acerbítatibus beatitúdinem, testánte hoc idem Apóstolo, ubi ait: Non sunt condígnæ passiónes hujus témporis ad superventúram glóriam, quæ revelábitur in nobis.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei,

percípite regnum. Mercédem. Glória Patri. Mercédem.

In III. Nocturno.

Ant. Timéte Dóminum * omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur ánima mea: * aúdiant mansuétí, et læténtur.

Magnificáte Dóminum mecum: * et exaltémus nomen ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et exaudivit me: * et ex ómnibus tribulatióibus meis erípuit me.

Accédite ad eum, et illuminámini: * et fácies vestræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et Dóminus exaudivit eum: * et de ómnibus tribulatióibus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini in circúitu timéntium eum: * et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóniam suávis est Dóminus: * beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes sancti ejus: * quóniam non est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esuriérunt: * inquirentes autem Dóminum non minuéntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: * timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult vitam: * diligit dies vidére bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquire pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssi-

ma: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Timéte Dóminum omnes Sancti ejus, quóniam nihil deest timéntibus eum: ecce óculi Dómini super justos, et aures ejus ad preces eórum.

Ant. Dómine * spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecationem meam: * inténde oratióni meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitúdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti oratióem meam: * dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adíciēs: * annos ejus usque

in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritátem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Dómine spes Sanctórum, et turris fortitúdinis eórum, dedísti hæreditátem timéntibus nomen tuum, et habitábunt in tabernáculo tuo in sæcula.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, * lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et comóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter judícia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justi in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Qui dilígitis Dóminum, lætámini in Dómino, et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dñm est merces eórum.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. 1. de Sermone Domini in monte, sub initium.

Si quæritur quid significet mons, bene intelligitur significáre majóra præcépta justítiæ, quia minóra erant, quæ Judæis data sunt. Unus tamen Deus per sanctos prophétas et fámulos suos, secúndum ordinatíssimam distributióem témporum, dedit minóra præcépta pópulo, quem adhuc timóre alligári oportébat: et per Fílium suum majóra pópulo, quem caritáte jam liberári convénerat. Cum autem minóra minóribus, majóra majóribus dantur, ab eo dantur, qui solus novit congruéntem suis tépóribus géneri humano exhibére medicínam.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dñs vester ventúrus sit. Et.

Bened. Quorum festum.

Lectio viii.

Nec mirum est, quod dantur præcépta majóra propter regnum coelórum,

et minóra data sunt propter regnum terrénium, ab eódem uno Deo, qui fecit cælum et terram. De hac ergo justítia, quæ major est, per prophétam dicitur: Justítia tua sicut montes Dei: et hoc bene significat, quod ab uno magistro, solo docéndis tantis rebus idóneo, docétur in monte. Sedens autem docet, quod pértinet ad dignitátem magistérii. Et accédunt ad eum discipuli ejus, ut audiéndis illíus verbis hi essent étiam corpore vicinióres, qui præcéptis adimpléndis étiam ánimo propinquábant. Et apériens os suum docébat eos, dicens. Ista circumlocútio, qua scríbitur, Et apériens os suum; fortáassis ipsa mora coméndat aliquánto longiorem futúrum esse sermónem. Nisi forte non vacet, quod nunc eum dictum est aperuisse os suum, quod ipse in lege véteri aperíre soléret ora prophetárum.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.
V. Prudentes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Quid ergo dicit? Beátí paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum

cælórum. Légimus scriptum de appetitióne rerum temporálium: Omnia vánitas, et præsúptio spíritus. Præsúptio autem spíritus, audáciám et supérbiam significat. Vulgo étiam magnos spíritus supérbi habére dicúntur: et recte, quandoquidem spíritus étiam ventus vocátur. Unde scriptum est: Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum. Quis vero nesciat supérbos inflátos dici, tamquam vento disténtos? Unde est étiam illud Apóstoli: Sciéntia inflat, caritas vero ædificat. Quaprópter recte hic intelligúntur paúperes spíritu, húmiles et timéntes Deum, id est, non habéntes inflántem spíritum.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes et per Horas

Ant. 1. Vidi turbam magnam, * quam dinumeráre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, stantes ante thronum.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Et omnes Angeli * stabant in circúitu throni, et cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, et adoravérunt Deum.

3. Redemísti nos * Dómine Deus in ságuine tuo

ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natióne, et fecísti nos Deo nostro regnum.

4. Benedícite Dóminum * omnes elécti ejus: ágite dies lætítiæ, et confitémini illi.

5. Hymnus ómnibus Sanctis ejus: * fíliis Israél, pópulo appropinquánti sibi: glória hæc est ómnibus Sanctis ejus.

Capitulum. Apoc. 7.

Ecce ego Joánnes vidi áli-
terum Angelum ascen-
déntem ab ortu solis, ha-
béntem signum Dei vivi:
et clamávit voce magna
quátuor Angelis, quibus
datum est nocére terræ et
mari, dicens: Nolíte nocére
terræ et mari, neque arbó-
ribus, quoadúsque signé-
mus servos Dei nostri in
fróntibus eórum.

Hymnus.

Salútis æternæ dator,
Jesu, redéptis súb-
veni:

Virgo parens cleméntiæ
Dona salútem sérvulis.

Vos Angelórum míllia,
Patrúmque cœtus, ágmina
Canóra Vatum: vos reis
Precámini indulgéntiam.

Baptísta Christi prævius,
Summíque cœli Cláviger,
Cum céteris Apóstolis
Nexus resólvant críminum.

Cohors triúmphans Már-
tyrum,

Almus Sacerdótum chorus,
Et virginális cástitas
Nostros reátus ábluant.

Quicúmque in alta síde-
rum

Regnátis aula príncipes,
Favéte votis súpplicum,
Qui dona cœli flágitant.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

℣. Exsultábunt sancti in
glória. ℞. Lætabúntur in
cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Te glo-
riósus * Apostolórum cho-
rus, te Prophetárum lau-
dábilis númerus, te Márty-
rum candidátus laudat ex-
ércitus, te omnes Sancti et
elécti voce confiténtur un-
ánimes, beáta Trínitas, unus
Deus.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui nos ómnium
Sanctórum tuórum mérita
sub una tribuísti celebritáte
venerári: quæsumus; ut de-
siderátam nobis tuæ pro-
pitiationis abundántiam,
multiplicátis intercessóri-
bus largiáris. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego. ut supra.

R. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justi. Lætámini. **V.** Et gloriámini omnes recti corde. Et. Glória Patri. Lætámini.

V. Exsúltent justi in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Post hæc vidi turbam magnam, quam dinumeráre nemo póterat ex ómnibus géntibus, et tríbutus, et pópulis, et linguis, stantes ante thronum Dei, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, et palmæ in mánibus eórum.

R. br. Exsúltent justi * In conspéctu Dei. Exsúltent. **V.** Et delecténtur in lætítia. In. Glória Patri. Exsúltent.

V. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 7. c.

Benedíctio, et cláritas, et sapiéntia, et gratiárum áctio, honor, virtus, et fortitúdo Deo nostro, in sæcula sæculórum. Amen.

R. br. Justi autem * In perpétuum vivent. Justi. **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. In. Glória Patri. Justi.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. et **Cap.** de Laud. 510. **Ps.** ut in I. Vesp. de Coñ. Apost. [2] et loco ult., **Ps.** 115. Crédidi. [40]

Hymnus ut in I. Vesp. 499.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. O quam gloriósum * est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúmque ierit.

Dicto Benedicámus Dómino. dicuntur Vesp. Defunct., incipiendo ab **Ant.** Placébo Dómino. quæ integra dicitur ante et post Psalmum, similiter et aliæ **Ant.** ad modum Duplicis. **Ps.** Diléxi. et reliqua omnia ut in Vesperis Defunctorum, infra [195], excepto **Ps.** Lauda ánima. qui post **Pater noster** non dicitur: sed dicitur tantum **Oratio. Fidélium.** cum suo longiori conclusione et suis **VV.** et **RR.** ut ibidem notatur.

Si prima dies post Festum Omnium Sanctorum fuerit Dominica, fit Officium de ea, ut in Rubricis generalibus, et Officium Defunctorum transfertur in sequ. Feriam II., ita ut post Vesp. Domin. dic. Vesp. Defunctorum: Matutinum vero post Laudes Feriæ II., quæ erit tertia dies infra Octavam.

Die 2. Novembris.

**Secunda die infra Octavam
Omnium Sanctorum.**

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne Venerábilis
Bedæ Presbýteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Quam laxo sinu de
prælio reverténtes
cívitas cœléstis éx-
cipit, de hoste prostráto
trophæa feréntibus occúr-
rit. Cum triumphántibus vi-
ris et féminæ véniunt, quæ
cum sâculo sexum quoque
vicérunt, et gemináta gló-
ria militiæ, vírgines cum
púeris téneros annos virtú-
tibus transeúntes: sed et
cétera fidélium turba aulæ
perpétuæ régiam intrábit,
qui sinceritátem fidei in-
concússis præceptórum
cœléstium disciplínis unita
pace observavérunt.

R. Præcúrsor Dñi. 506.

Lectio v.

Ergo ágite nunc fratres,
aggrediámur iter vitæ,
revertámur ad civitátem
cœléstem, in qua scripti
sumus, et cives decreti.
Non sumus hóspites, sed
cives Sanctórum et domé-
stici Dei, étiam illíus hæré-
des, cohærédes autem Chri-

sti. Hujus nobis urbis já-
nuas apériet fortitúdo, et
fidúcia latum præbébit in-
gréssum. Considerémus er-
go ínclýtam urbis illíus fe-
licitátem, in quantum con-
sideráre possibile est: ut
enim vere est, comprehén-
dere nullus sermo sufficiet.

R. Isti sunt qui. 506.

Lectio vi.

Dícitur de ea in quodam
loco sic, Quod aufúgiat
ibi dolor, et tristitia, et gé-
mitus. Quid hac vita beá-
tius, ubi non est paupertá-
tis metus, non ægritúdinis
imbecillitas? Nemo lædé-
tur, irascétur nemo, nemo
ínvidet, cupíditas nulla ex-
ardéscit: nullum ibi desi-
dérium honóris pulsát, aut
potestátis ambítio. Nullus
ibi diáboli metus, insídiæ
dæmonum nullæ, terror ge-
hénnae procul: mors neque
córporis neque ánimæ erit,
sed immortalitátis múnere
vita jucúnda.

R. Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

**Léctio sancti Evangélíi se-
cúndum Matthæum.**

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns
Jesus turbas, ascéndit in
montem, et cum sedísset,
accessérunt ad eum disci-
puli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni
Epíscopi.Ex Lib. 1. de Serm. Domini in
monte. Cap. 1. et 2.

Nec aliunde omnino incípere opórtuit beatitudinem, quam a paupertáte spíritus, síquidem perventúra est ad summam sapiéntiam. Inítium autem sapiéntiæ timor Dómini: quóniam et e contráριο, Inítium omnis peccáti supérbia scribitur. Supérbi autem áppetunt et díligunt regna terrárum. Beátí mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram: illam credo terram, de qua in Psalmo dícitur: Spes mea es tu, pórtio mea in terra vivéntium. Signíficat enim quamdam soliditátem et stabilitátem hæreditátis perpétuæ, ubi ánima per bonum afféctum, tamquam loco suo requiêscit, sicut corpus in terra: et inde cibo suo álitur, sicut corpus ex terra: ipsa est réquies et vita Sanctórum. Mites autem sunt, qui cedunt improbitátibus, et non resistunt malo, sed vincunt in bono malum.

R. Sint lumbi. 509.

Lectio viii.

Beátí lugéntes: quóniam ipsi consolabúntur. Luctus est tristítia de amis-

siónē carórum: convérsti autem ad Deum, ea, quæ in hoc mundo cara amplectebántur, amíttunt. Non enim gaudent his rebus, quibus ante gaudébant: et donec fiat in illis amor æternórum, nonnúlla mœstítia sauciántur. Consolábúntur ergo Spíritu sancto, qui máxime proptérea Paráclitus nominátur, id est, Consolátor: ut temporália amitténtes, ætéRNA lætítia perfruántur.

R. Média nocte. 510.

Lectio ix.

Beátí qui esúriunt et sitiunt justítiam: quóniam ipsi saturabúntur. Jam istos amatóres dicit veri et inconcússi boni. Illo ergo cibo saturabúntur, de quo ipse Dóminus dicit: Meus cibus est, ut fáciam voluntátem Patris mei, quod est justítia: et illa aqua, de qua quisquis bíberit, ut idem dicit, fiet in eo fons aquæ saliéntis in vitam ætérnam. Beátí misericórdes: quóniam ipsórum miserébitur Deus. Beátos esse dicit, qui subvéniant miseris: quod eis ita repénditur, ut de miséria liberéntur. Te Deum. 18.

Post Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino. absolute incipit Matutinum Defunctorum ab

Invitatorio cum Ps. Veníte. et tribus Nocturnis, in quibus duplicantur Antiphonæ. Dicitur R. ix. Libera me Dómine de morte ætérna.

Ad Laudes similiter duplicantur Antiphonæ, et in fine Laudum non dicitur Ps. De profundis; sed dicto Pater noster, dicuntur Preces et Oratio Fidélium tantum, ut supra in Vesperis.

Die 3. Novembris.

Tertia die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne Venerábilis
Bedæ Presbýteri.

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Nulla erit tunc usquam discórdia, sed cuncta cónsona, cuncta conveniéntia, quia ómnium erit Sanctórum una concórdia, pax cuncta et lætítia cóntinet. Tranquílla sunt ómnia et quiéta: jugis splendor, non iste qui nunc est, sed tanto clárior, quanto felicior: quia civitas, ut légitur, illa non egébit lumine solis, sed Dóminus omnípotens illuminábit eam, et lucérna ejus est Agnus. Ibi Sancti fulgébunt ut stellæ in perpétuas æternitátes, et sicut splendor firmamenti, qui erúdiunt multos.

R. Præcúrsor Dñi. 506.

Lectio v.

Quaprópter nox ibi nulla, nullæ ténebræ, concúrsum núbium nullus, nec frígoris aut ardóris aspéritas ulla: sed talis quædam erit rerum tempéries, qualem nec óculus vidit, nec auris audívit, nec in cor hóminis ascéndit, nisi illórum qui ea pérfrui digni inveniúntur, quorum nómina scripta sunt in libro vitæ, qui et lavérunt stolas suas in sanguine Agni, et sunt ante sedem Dei, serviúntque ei die ac nocte. Non est senéctus ibi, nec senectútis miséria, dum omnes occurrunt in virum perféctum, in mensúram ætátis plenitúdinis Christi.

R. Isti sunt. 506.

Lectio vi.

Verum super hæc ómnia est, consociári Angelórum et Archangelórum cœtibus: Thronis étiam et Dominationibus, Principátibus et Potestátibus, omníumque cœléstium supernárum Virtútum contubérniis pérfrui, et intuéri ágmina Sanctórum splendídus sideribus micántia, Patriarchárum fide fulgéntia, Prophetárum spe lætántia, Apostolórum in duódecim tribubus Israél orbem judicántia, Mártyrum purpúreis

victóriæ corónis lucéntia, Vírginum quoque choro candéntia sarta gestántes inspícere.

R. Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset, accessérunt ad eum discipuli ejus. Et réliqua.

De Homilia S. Augustíni Epíscopi.

Ex lib. 1. de Sermone Domini in monte. Cap. 2. et 3.

Beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt. Quam ergo stulti sunt, qui Deum istis exterióribus óculis quærunt, cum corde videátur, sicut álibi scriptum est: Et in simplicitáte cordis quæríte illum. Hoc est enim mundum cor, quod est simplex cor: et quemádmodum lumen hoc vidéri non potest, nisi óculis mundis, ita nec Deus vidétur, nisi mundum sit illud quo vidéri potest. Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. In pace perféctio est, ubi nihil repúgnat: et ídeo filii Dei pacífici, quóniam nihil in his

resístit Deo, et útique filii similitúdinem patris habére debent.

R. Sint lumbi. 509.

Lectio viii.

Pacífici autem in semetipsis sunt, qui omnes ánimi sui motus componéntes et subjiciéntes ratióni, id est, menti et spirítui, carnalésque concupiscéntias habéntes edómitas, fiunt regnum Dei: in quo ita sunt ordináta ómnia, ut id quod est in hómine præcípuum et excéllens, hoc ímperet céteris non reluctántibus, quæ sunt nobis bestiis que comúnia; atque idípsum quod excéllit in hómine, id est, mens et rátió, subjiciátur potióri, quod est ipsa Véritas, unigénitus Fílius Dei. Neque enim imperáre inferiórius potest, nisi superiori se ipse subjíciat. Et hæc est pax quæ datur in terra homínibus bonæ voluntátis: hæc vita consummáti perfectíque sapiéntis.

R. Média nocte. 510.

Lectio ix.

De hujúsmodi regno pacatíssimo et ordinatíssimo missus est foras princeps hujus sæculi, qui perversis inordinatisque dominátur. Hac pace intrínsecus constitúta atque firmáta, quascúmque persecu-

tiones ille qui foras missus est, forinsecus concitaverit, auget gloriam quæ secundum Deum est; non aliquid in illo ædificio labefactans, sed deficientibus machinis suis innotescere faciens, quanta firmitas intus extructa sit. Ideo sequitur: Beati, qui persecutionem patiuntur propter iustitiam: quoniam ipsorum est regnum cælorum.

Te Deum laudamus. 18.

Vesp. de sequ. cum commem.
Octavæ ac Ss. Vitalis et Agricolæ Mart.

Die 4. Novembris.

S. Caroli Episc. et Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont.
[64], præter sequ.

Oratio.

Ecclésiā tuā Dómine sancti Cároli Confessoris tui atque Pontificis continua protectione custodi: ut sicut illum pastorális sollicitúdo gloriósum reddidit; ita nos ejus intercessio in tuo semper faciat amore ferventes. Per Dñm.

Deinde fit commem. Octavæ.

Ant. O quam gloriósum est regnum in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amicti stolis albis sequuntur Agnum quocúmque ierit.

℣. Exsultabunt sancti in glória. **℞.** Lætabuntur in cubilibus suis.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuorum mérita sub una tribuisti celebritate venerari: quæsumus; ut desideratam nobis tuæ propitiatiónis abundantiam, multiplicatis intercessoribus largiáris.

Postea Ss. Mart. Vitalis et Agricolæ.

Ant. Istorum est enim regnum cælorum, qui contempsérunt vitam mundi, et pervenerunt ad præmia regni, et lavérunt stolas suas in sanguíne Agni.

℣. Lætámini in Dómino et exsultáte justi. **℞.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, qui sanctorum Mártyrum tuorum Vitális et Agricolæ solémnia cólimus, eórum apud te intercessionibus adjuvemur. Per Dñm nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Cárolus, Medioláni nobili Borromæorum familia natus, quanta futurus esset sanctitate

conspícuus, divína lux super paríentis matris cubículum noctu corúscans præsignávit. A puerítia clericali militíæ adscríptus, abbatía póstmodum insignítus, patrem admónuit, ne réditus in rem familiárem converteréntur: quorum ipse nactus administratió-nem, quidquid supéreat, expendébat in paúperes. Adoléscens liberálibus disciplínis Papíæ óperam dedit. Castitátem ádeo cóluit, ut impudícas étiam mulieres ad labefactándam ejus pudicítiám plúries immísas invícta constántia fugáverit. Vigésimum tértium ætátis annum agens, a Pio quarto ejus avúnculo in sacrum Cardinálium collégium cooptátus, insígni pietátis ac virtútum ómnium splendóre præluxit. Mox ab eódem Mediolanénsis archiepíscopus creátus, in eo plúrimam óperam adhíbuit, ut juxta sacrosá-ctum Tridentínium concílium, quod ejus potíssimum sollicitúdine jam tum fúerat absolútum, ecclésiám sibi commíssam compóneret; atque ut depravátos plebis suæ mores reformáret, præter iterátam sápius synodórum celebratió-nem, seípsum exímíæ sanctitátis

præbuit exéplar. In profligándis hæréticis et pártibus Rhætórum et Helvetiórum, quorum plúrimos ad christiánam fidem convértit, máxime laborávit.

R. Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Hujus viri caritas præcipue enítuit, cum, Urináno principátu véndito, prétium univérsum ad quadragínta aureórum millia, una die in paúperes erogávit. Nec minóre pietáte vigínti millia, quæ sibi fúerant legáta, distribuit. Ecclesiásticos provéntus, quibus ab avúnculo copióse fúerat cumulátus, dimísit, nonnúl-lis reténtis, quibus ad próprios usus et egenórum necessitátes utebátur. Quo témpore pestis Medioláni grassabátur, domésticam supelléctilem, ne relicto sibi léctulo, in eósdem aléndon cón-tulit, super nuda in pósterum tábula decúmbens; eóque morbo laborántes sédulo invísens, patérno reficiébat afféctu, et Ecclesiæ sacraménta propriis ipse mánibus adminístrans, mi-

rum in modum solabátur: humíllimis interim préci-
bus reconciliátor accédens,
pública supplicatióne indí-
cta, fune sibi ad collum al-
ligáto, nudis pédibus, étiam
offendículo cruentátis, cru-
cem bájulans, semetípsum
pro peccátis pópuli hóstiam
ófferens, divínam indigna-
tiónem avértere satagébat.
Ecclesiásticæ libertátis fuit
acérrimus propugnátor. Di-
sciplínæ vero restituéndæ
sollícitus, a seditiósibus, dum
oratióne insisteret, torménti
béllici laxáta rota ígneo
glóbulo percússus, divína
virtúte servátur illæsus.

R. Pósui adjutórium su-
per poténtem, et exaltávi
eléctum de plebe mea: *
Manus enim mea auxiliá-
bitur ei. **V.** Invéni David
servum meum, óleo sancto
meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Abstinéntia fuit admirá-
bili: jejunábat sæpíssi-
me, pane tantum et aqua,
solis quandóque lupínis
conténtus. Noctúrnis vigi-
liis, aspérrimo cilício, assí-
duis flagéllis corpus domá-
bat. Humilitátis ac man-
suetúdinis studiosíssimus
fuit. Oratióne ac verbi
Dei prædicatióne, gravís-
simis licet curis occupátus,
numquam intermísit. Mul-

tas ecclésiás, monastéria,
collégia ædificávit. Plura
scripsit, ad episcopórum
præsértim instructióne
utilíssima: cujus étiam ópe-
ra parochórum catechí-
smus pródiit. Demum in
solitúdinem Varálli montis,
ubi sculptis imaginibus Do-
mínicæ passiónis mystéria
ad vivum repræséntantur,
secéssit: ibíque, diébus áli-
quot voluntária castigatió-
ne ásperam, sed Christi do-
lórum meditatióne suá-
vem vitam ducens, in fe-
brim incidit. Mediolánum
revérsus, in ingravescénte
morbo, cinere ac cilício
coopértus, et óculis in cru-
cifixi imáginem defíxis, mi-
grávit in cœlum, ætátis
anno quadragésimo sépti-
mo, Dómini veró millésimo
quingentésimo octogésimo
quarto, tértio Nonas No-
vémbris. Quem miráculis
clarum Paulus quintus Pón-
tifex Máximus in sanctó-
rum númerum rétulit.

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno Homilia in
Evangel. Homo péregre pro-
ficiscens. de eodem Communi
1. loco. [73]

Pro Ss. Vitale et Agricola Mm.

Lectio ix.

Vitalis, et Agricola ejus
dóminus, in persecu-
tione Diocletiani et Maxi-

miáni Bonóniæ ob Jesu Christiprædicationem comprehénsi sunt: cumque Vitális, quo magis précibus et minis tentarétur ut sententiam mutáret, eo magis se Christi cultórem ac servum profiterétur; vário tormentórum génere cruciátus, constánter ómnia pérferens, in oratione spíritum Deo réddidit. Agrícola vero, cum ejus supplicium dilátum esset, si forte tormentis servi permótus, Christo vellet renuntiáre, ejus exémplo magis confirmátus est. Itaque cruci affixus, Vitáli servo consors et sócius fuit nóbilis martýrii. Eórum córpora ad Judæórum sepúlchra cum essent humáta, a sancto Ambrósio invénta, in sacrum celebrémque locum transláta sunt.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit comm. Octavæ.

Ant. Te gloriósus Apostolorum chorus, te Prophetarum laudábilis númerus, te Mártyrum candidátus laudat exércitus, te omnes Sancti et elécti voce confiténtur unánimes, beáta Trínitas, unus Deus.

℣. Exsultábunt sancti in glória. **℞.** Lætabúntur in cubilibus suis.

Oratio. Omnípotens. 517.

Postea Ss. Martyrum.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

℣. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **℞.** Et delecténtur in lætítia.

Oratio. Præsta, quæsumus. 517.

In II. Vesp. fit comm. Octavæ.

Ant. O quam. **℣.** Exsultábunt.

Oratio. Omnípotens. 517.

Die 5. Novembris.

**Quinta die infra Octavam
Omnium Sanctorum.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**De Sermóne Venerábilis
Bedæ Presbýteri.**

Ex Sermone 18. de Sanctis.

Lectio iv.

Ad hanc igitur óperum salutárium délectet nos pervenire palmam. Libénter ac prompte certémus, omnes in agóne justítiæ Deo et Christo spectánte currámus; et qui sáculo et mundo majóres esse jam cóepimus, cursum nostrum nulla sáculi cupiditáte tardémus. Si expeditos, si céleres in óperis agóne curréntes dies nos últimus invénierit, nusquam Dóminus méritis nostris déerit remunerátor.

℞. Præcúrsor Dñi. 506.

Lectio v.

Qui coronam in persecutióne purpúream pro passióne donábit, ipse in pace vincéntibus pro justitiæ méritis dabit et cándidam. Nam nec Abraham, nec Isaac, nec Jacob occísi sunt: et tamen fídei et justitiæ méritis honoráti inter patriárchas primi esse meruerunt: ad quorum congregátur convívium quisquis fidélis, et justus, et laudábilis invenítur. Mémoires esse debémus, voluntátem non nostram, sed Dei fácere debére: quia qui fécerit ejus voluntátem, manet in ætérnum, quo modo et ille manet in ætérnum.

R. Isti sunt. 506.

Lectio vi.

Quaprópter, caríssimi, mente íntegra, fide firma, virtúte robústa, caritaté perfécta, paráti ad omnem voluntátem Dei simus, conservántes fórtiter Domínica mandáta, in simplicitáte innocéntiam, in caritaté concórdiam, modestiam in humilitáte, diligéntiam in administratióne, vigilántiam in adjuvándis laborántibus, misericórdiam in fovéndis paupéribus, in defendénda veritaté constantiam, in disciplínæ severitaté censúram, ne áli-

quid ad exéplum bonórum factórum desit in nobis. Hæc sunt enim vestigia quæ nobis Sancti quique reverténtes in pátriam reliquerunt, ut illórum sémitis inhæréntes, sequerémur et gaúdia. **R.** Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. *Matth.* Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte Cap. 3. et 4.

Itaque in hoc tértio gradu, in quo scientia est, lugétur amíssio summi boni, quia inhærétur extrémis. In quarto autem gradu labor est: ubi veheménter incúmbitur, ut sese ánimus avéllat ab eis quibus pestífera dulcédine innexus est. Hic ergo esurítur et sitítur justítia, et multum necessária est fortitúdo: quia non relínquitur sine dolóre, quod cum delectatióne retinétur. Quinto autem gradu perseverántibus in labóre datur evadéndi consílium: quia,

nisi quisque adjuvétur a superióre, nullo modo sibi est idóneus, ut sese tantis miseriárum implicaméntis expédíat. Est autem justum consílium, ut qui se a potentióri adjuvári vult, adjuvet et infirmiórem, in quo est ipse poténtior. Itaque, Beáti misericórdes: quia ipsórum miserébitur Deus.

R. Sint lumbi. 509.

Lectio viii.

Sexto gradu est cordis mundítia de bona consciéntia bonórum óperum, valens ad contemplándum suñm illud bonum, quod solo puro et seréno intelléctu cerni potest. Postrémo est séptima ipsa sapiéntia, id est, contemplátio veritátis, pacíficans totum hóminem, et suscípiens similitúdinem Dei, quæ ita conclúditur: Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Octáva tamquam ad caput redit, quia consummátum perfectúmque osténdit et probat. Itaque in prima et in octáva nominátum est regnum cœlórum: Beáti paúperes spíritu: quóniam ipsórum est regnum cœlórum; et, Beáti qui persecutiónem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsórum est regnum cœlórum.

R. Média nocte. 510.

Lectio ix.

Cum jam dicitur: Quis nos separábit a caritáte Christi? Tribulátio, an angústia, an persecútio, an fames, an núditas, an periculum, an gládius? Septem sunt ergo, quæ perficiunt: nam octáva clarífat, et quod perfectum est, demónstrat, ut per hos gradus perficiántur et céteri, tamquam a cápíte rursum exórdiens. Vidétur ergo mihi étiam septifórmis operátio Spíritussancti, de qua Isaías lóquitur, his grádibus sentiéntisque congrúere. Sed interest órdinis: nam ibi enumerátio ab excellentióribus cœpit, hic vero ab inferioribus. Ibi namque incipit a sapiéntia Dei, et désinit ad timórem Dei: sed inítium sapiéntiæ timor Dómini est. **Te Deum.** 18.

Die 6. Novembris.

Sexta die infra Octavam Omnium Sanctorum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. 2. de Festo Omn. Sanct.

Lectio iv.

Quia Sanctorum ómnium festívam hódie, dilectíssimi, o-

mníque digníssimam devotíone memóriam celebrámus, óperæ prétium puto, de commúni eórum felicitáte, in qua beáta jam réquie perfruúntur, et futúra quam præstolántur consummatíone, adjuvánte Spírítu sancto, sermónem fácere caritatí vestræ. Fidélis quippe sermo, et omni acceptíone dignus: ut quos solémni veneratíone proséquimur, étiam símili conversatíone sequámur: quos beatíssimos prædicámus, ad eórum beatitúdinem tota aviditaté currámus: quorum delectámur præcóniis, sublevémur eórum patrociníis.

R. Præcúrsor. 506.

Lectio v.

Sermone 5. de eodem Festo circa medium.

Ad quid ergo Sanctis laus nostra? ad quid glorificatio nostra? ad quid nostra hæc ipsa solémnitas? Quo eis terrénos honóres, quos juxta verácem Fílii promissionem honorificat Pater cœléstis? Quo eis præcónia nostra? Pleni sunt. Prorsus ita est, dilectíssimi: bonórum nostrórum Sancti non egent, nec quidquam eis nostra devotíone præstátur. Plane,

quod eórum memóriam venerámur, nostra ínterest, non ipsórum. Vultis scire quantum ínterest nostra? Ego in me (fáteor) ex hac recordatíone séntio desidérium véhemens inflam-mári, et desidérium triplex.

R. Isti sunt. 506.

Lectio vi.

Vulgo dicitur: Quod non videt óculus, cor non dolet. Oculus meus, memória mea: et cogitare de Sanctis, quodámmodo eos videre est. Sic nempe pórtio nostra in terra vivéntium; nec mó dica sane pórtio, si tamen, ut decet, memóriam afféctio comitétur: sic, inquam, conversatio nostra in cœlis est. Verúmtamen non sic nostra, sicut illórum. Ipsórum enim substantia ibi est, nostra autem desidéria: ipsi per præsentiam, nos per memóriam ibi sumus.

R. Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedísset; accessérunt ad eum discípuli ejus. Et réliqua.

De Homilia S. Augustini
Episcopi.

Ex Lib. 1. de Serm. Domini in
monte. Cap. 4.

Quapropter, si gradatim tamquam ascendentes numeremus, primus ibi est timor Dei, secunda pietas, tertia scientia, quarta fortitudo, quintum consilium, sextus intellectus, septima sapientia. Timor Dei congruit humilibus, de quibus hic dicitur: Beati pauperes spiritu: quoniam ipsorum est regnum celorum; id est, non inflati, non superbi, de quibus Apostolus dicit: Noli altum sapere, sed time; id est, noli extolli. Pietas congruit mitibus. Qui enim pie querit, honorat sanctam Scripturam, et non reprehendit quod nondum intelligit, et propterea non resistit; quod est mitem esse. Unde hic dicitur: Beati mites: quoniam ipsi hereditate possidebunt terram.

R. Sint lumbi. 509.

Lectio viii.

Scientia congruit lugentibus, qui jam cognoverunt in Scripturis, quibus malis vincti teneantur, quae tamquam bona et utilia ignorantes appetierunt; de quibus hic dicitur: Beati

qui lugent nunc. Fortitudo congruit esuriéntibus et sitiéntibus: laborant enim desiderantes gaudium de veris bonis, et amorem a terrenis et corporalibus avertere cupientes; de quibus hic dicitur: Beati qui esuriunt et sitiunt justitiam. Consilium congruit misericórdibus: hoc enim unum remedium est de tantis malis evadendi, ut dimittamus, sicut nobis dimitti volumus: et adjuvemus, in quo possumus, alios, sicut et nos, in quo non possumus, cupimus adjuvari; de quibus hic dicitur: Beati misericordes: quoniam ipsorum miserébitur Deus.

R. Média nocte. 510.

Lectio ix.

Intellectus congruit mundis corde, tamquam purgato oculo, quo cerni possit, quod corporeus oculus non vidit, nec auris audivit, nec in cor hominis ascendit; de quibus hic dicitur: Beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt. Sapientia congruit pacificis, in quibus jam ordinata sunt omnia, nullusque motus adversus rationem rebellis est, sed cuncta obtemperant spiritui hominis, cum et ipse obtemperet Deo; de quibus hic dicitur: Beati

pacífici. Unum autem præmium, quod est regnum cœlorum, pro his grádibus várie nominátum est.

Te Deum laudámus. 18.

Die 7. Novembris.

**Septima die infra Octavam
Omnium Sanctorum.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.**

**Serm. de Mart., quod aut imi-
tandi sunt, aut non laudandi.
Tom. 3.**

Lectio iv.

Qui Sanctorum mérita religiôsa caritatē mirátur, quique justorum glórias frequēti laude collóquitur, eorum mores sanctos atque justitiam imitétur: quóniam quem delectat Sancti alicujus méritum, delectare debet par circa cultum Dei obséquium. Quare aut imitari debet, si laudat: aut laudare non debet, si imitari delectat: ut qui álium laudat, laudabilem se reddat: et qui Sanctorum mérita admirátur, mirábilis ipse vitæ sanctitate reddatur. Nam si propterea justos fidelésque diligimus, quod in ipsis justitiam fidemque suspícimus, póssumus nos

quoque esse quod sunt, si faciámus ipsi quod faciunt.

R. Præcúrsor. 506.

Lectio v.

Neque enim difficile nobis est, quod ab ipsis géritur, imitari, cum sine præcedēti exémplo ab antiquis tália gesta conspícimus: ut non ipsi aliorum æmuli redderéntur, sed æmulandæ virtútis seipsos nobis præberent exémpulum: ut dum nos ex ipsis, et ex nobis álii proficiunt, sic Christus in suis semper servis in Ecclésia sancta laudétur. Unde ab origine mundi innocens Abel occíditur, Enoch Deo placens transfértur, justus Noë invenitur, Abraham fidélis probátur, Móyses mansuétus dignóscitur, Jesus castus, David lenis, Elías acceptus, Dániel sanctus, tres púeri victóres reddúntur.

R. Isti sunt. 506.

Lectio vi.

Apóstoli discipuli Christi, Acredéntium magistri habéntur: e quibus erudíti Confessóres fortíssimi pugnant, Mártyres perfécti triúmphant, et christiáni semper exércitus diábolum Deo armáti debéllant. In istis semper pares virtútes, dissímiles pugnæ, gloriósæ victóriæ. Unde tu Christiá-

ne delicátus es miles, si putas te posse sine pugna vincere, sine certámine triumpháre. Exsere vires, fórtiter dímica, atróciter in prælio isto concérta. Consídera pactum, conditió- nem atténde, milítiam nosce: pactum quod spon- disti; conditió- nem qua accessísti; milítiam cui no- men dedísti.

R. Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi se- cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Videns Jesus turbas, ascéndit in montem, et cum sedisset, accessérunt ad eum discí- puli ejus. Et réliqua.

De Homilía S. Augustíni Epíscopi.

Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte. Cap. 4.

In primo gradu, sicut oportébat, pósito- est regnum coeló- rum, quod est perféctæ summæque sapiéntiæ áni- mæ rationalis. Sic itaque dictum est: Beáti paúperes spírítu: quóniam ipsórum est regnum coelórum; tam- quam dicerétur: Inítium sapiéntiæ timor Dómini. Mítibus hæréditas data est, tamquam testaméntum pa-

tris cum pietáte quærénti- bus. Beáti mites: quóniam ipsi hæreditáte possidébunt terram. Lugéntibus conso- látió, tamquam sciéntibus quid amiserint, et quibus mersi sunt. Beáti qui lu- gent nunc: quóniam ipsi consolabúntur. Esuriénti- bus et sitiéntibus satúritas, tamquam reféctio laborán- tibus fortitérque certánti- bus ad salútem. Beáti qui esúriunt et sítiunt justítiam, quóniam ipsi saturabúntur.

R. Sint lumbi. 509.

Lectio viii.

Misericórdibus: miseri- córdia, tamquam vero et óptimo consílio uténti- bus, ut hoc eis exhibeátur a potentióre, quod invali- dióribus ipsi exhibent. Beáti misericórdes: quóniam ip- sórum miserébitur Deus. Mundis corde facúltas est vidé-ndi Deum, tamquam purum óculum ad intelli- génda æté- rna geréntibus. Beáti mundo corde: quó- niam ipsi Deum vidébunt. Pacíficis Dei similitúdo est, tamquam perfécte sapiénti- bus, formatisque ad imá- gi- nem Dei per regeneratió- nem renováti hóminis. Beáti pacífici: quóniam ipsi filii Dei vocabúntur. Et ista qui- dem in hac vita possunt compléri, sicut compléta

esse in Apóstolis crédimus. Nam illa omnímota et in angélicam formam mutatio, quæ post hanc vitam promittitur, nullis verbis exponi potest.

R. Média nocte. 510.

Lectio ix.

Beati ergo, qui persecuti-
onem patiuntur propter
justitiam: quoniam ipsorum
est regnum cœlorum. Hæc
octava sententia, quæ ad
caput redit, perfectumque
hominem declarat, signifi-
catur fortasse et circumci-
sione octava die in veteri
testamento; et Domini re-
surrectione post sabbatum,
qui est utique octavus,
idemque primus dies; et
celebratione octavarum fe-
riarum, quas in regenera-
tione novi hominis cele-
bramus; et numero ipso
Pentecostes: nam septen-
ario numero septies multi-
plicato, quo fiunt quadra-
ginta novem, quasi octavus
additur, ut quinquaginta
compleantur. Et tamquam
redeatur ad caput, quo die
missus est Spiritus sanctus,
eo in regnum cœlorum dú-
cimur, et hæreditatem acci-
pimus, et consolamur, et
pascimur, et misericordiam
consequimur, et mundá-
mur, et pacificamur. Atque
ita perfecti omnes extrinse-

cus illatas molestias pro
veritate et justitia sustine-
mus. **Te Deum.** 18.

Ad Vesperas.

Duplex.

Omnia ut in I. Vesp. Festi. 499.

**Et fit cœmem. Ss. Mart. Qua-
tuor Coronatorum.**

Ant. Istorum est enim re-
gnum cœlorum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenerunt ad præmia
regni, et laverunt stolas
suas in sanguine Agni.

V. Exsultabunt sancti in
gloria. **R.** Lætabuntur in
cubilibus suis.

Oratio.

Præsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut, qui
gloriosos Mártyres fortes
in sua confessione cognó-
vimus, pios apud te in no-
stra intercessionem sentiá-
mus. Per Dóminum.

Die 8. Novembris.

In Octava

Omnium Sanctorum.

Duplex.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Ex libro sancti Cypriani
Episcopi et Mártyris de
mortalitate.**

Lectio iv. In fine.

onsiderandum est,
fratres dilectissimi,
et idéntidem cogi-

tándum, renuntiásse nos mundo, et tamquam hóspites et peregrínos hic ínterim dégere. Amplectámur diem, qui assignat singulos domicílio suo, qui nos istinc eréptos, et láqueis sæculáribus exsolútos, paradíso restituit, et regno coelésti. Quis non péregre constitútus properáret in pátriam régredi? Quis non ad suos navigáre festinans, ventum prósperrum cupídus optáret, ut velóciter caros licéret amplécti?

R. Præcúrsor Dómini venit, de quo ipse testátur: * Nullus major inter natos mulierum Joánne Baptísta. **V.** Hic est prophéta, et plus quam prophéta, de quo Salvátor ait. Nullus.

Lectio v.

Pátriam nostram paradísus computámus, paréntes Patriárchas habére jam cóepimus: quid non properámus et cúrrimus, ut patriam nostram vidére, ut paréntes salutáre possimus? Magnus illic nos carórum númerus expéctat, paréntum, fratrum, filiórum frequens nos et copiósas turba desíderat, jam de sua iǵmortalitáte secúra, et adhuc de nostra salúte solícita. Ad horum conspéctum et compléxum veníre,

quanta et illis et nobis in commúne lætítia est! Qualis illic coeléstium regnórum volúptas sine timóre moriéndi, et cum æternitáte vivéndi! Quam summa et perpétua felícitas!

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclesiám sáanguine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio vi.

Illic Apostolórum glóriósus chorus, illic Propheetárum exsultántium númerus, illic Mártyrum innumerábilis pópulus, ob certáminis et passiónis victóriam coronátus. Triumphántes illic Vírgines, quæ concupiscéntiam carnis et córporis continéntiæ róbores subegérunt. Remuneráti misericóordes, qui aliméntis et largitióibus paúperum justitiæ ópera fecérunt, qui Domínica præcépta servántes, ad coeléstes thesaúros terréna patrimónia translérunt. Ad hos, fratres dilectíssimi, ávida cupiditáte properémus, et cum his cito esse, ut cito ad Christum veníre contingat, optémus.

R. Sancti mei. 506.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo tempore: Videns Jesus turbas, ascendit in montem, et cum sedisset, accesserunt ad eum discipuli ejus. Et reliqua.

De Homilia S. Augustini Episcopi.

Ex Lib. 1. de Sermone Domini in monte. Cap. 5.

Beati eritis, inquit, cum vobis maledicent, et persequuntur vos, et dicent omne malum adversum vos mentientes, propter me: gaudete et exultate, quoniam merces vestra multa est in coelis. Animadvertat quisquis delicias hujus sæculi, et facultates rerum temporalium querit in nomine christiano, intrinsecus esse beatitudinem nostram, sicut de anima ecclesiastica ore prophetico dicitur: Omnis gloria ejus filiae regis ab intus. Nam extrinsecus maledicta, et persecuciones, et detracciones promittuntur: de quibus tamen magna merces est in coelis, quæ sentitur in corde patientium, eorum qui jam possunt dicere: Gloriamur in tribulationibus: scientes

quod tribulatio patientiam operatur, patientia autem probationem, probatio vero spem, spes autem non confundit: quia caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum sanctum, qui datus est nobis.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: ***** Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos similes.

Lectio viii.

Non enim ista perpeti fructuosum est, sed ista pro Christi nomine non solum æquo animo, sed etiam cum exultatione tolerare. Nam multi hæretici nomine christiano animas decipientes, multa talia patiuntur: sed ideo excluduntur ab ista mercede, quia non dictum est tantum: Beati qui persecutionem patiuntur, sed additum est: Propter justitiam. Ubi autem sana fides non est, non potest esse justitia: quia justus ex fide vivit. Neque schismatici aliquid sibi ex ista mercede promittant: quia similiter, ubi caritas non est, non potest esse

justitia. Diléctio enim próximi malum non operátur: quam si habérent, non dilaniárent corpus Christi, quod est Ecclésia.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

V. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. **G**lória Patri. Ecce.

Pro Ss. Mart. Quatuor Coronatis.

Lectio ix.

Sevérus, Severiánus, Carpóphorus et Victorínus fratres, in persecutióne Diocletiáni deórum cultum libere detestántes, plumbátis cæsi, in verbéribus vitam pro Christi nómine profudérunt. Quorum córpora cánibus objécta, cum ab illis intácta diu fuissent, subláta a Christiánis, via Lavicána, tértio ab Urbe lápide, in arenária sepeliúntur prope sepúlchrum sanctórum Mártyrum Claúdi, Nicóstrati, Symphoriáni, Castórii et Simplicii, qui eódem imperatóre passi erant: quod, cum essent summi sculptóres, nullo modo addúci potúerant ut idolórum státuas fácerent; et ad Solis simulácrum ducti, ut illud veneraréntur, numquam commissúros se dixerunt, ut

adorárent ópera mánuum hóminum. Quamóbrem in cárcerem conjécti, cum ibi multos dies in eódem propósito perstitissent, primum scorpiónibus cæsi, deínde vivi plúmbeis lóculis inclúsi in flumen dejiúntur. Exstat in Urbe ecclésia sub nómine sanctórum Quátuor Coronatórum, quorum diu ignóta nómina, divínitus póstea patefácta sunt: ubi non solum illórum quátuor, sed étiam horum quinque Mártyrum córpora honorífice sepúlta sunt, et eórum festívitás sexto Idus Novémbris celebrátur.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit comm. Ss. Mart.

Ant. Vestri capílli cápitis omnes numeráti sunt: nolíte timére: multis passéribus meliôres estis vos.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio. Præsta, quæsumus. 527.

Vesp. de sequ. cum commem. Oct. et S. Theodori Mart.

Die 9. Novembris.

In Dedicatione Archibasilicæ Ss. Salvatoris.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Dedicationis Ecclesiæ [140], præter sequ.

Et fit commemor. Omnium Sanctorum.

Ant. O quam gloriósum est regnum, in quo cum Christo gaudent omnes Sancti, amícti stolis albis sequúntur Agnum quocúm-que íerit.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubílibus suis.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctórum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Deinde S. Theodori Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártiris tui confessióne gloriósa circúmdas et prótegis: præsta nobis ex ejus imitatióne proficere, et oratióne fulcírí. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 21. c.

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendentem de cœlo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. **V.** Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

Et habébat murum magnum, et altum, habéntem portas duódecim: et in portis Angelos duódecim, et nómina inscripta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israél. Ab Oriénte portæ tres: et ab Aquilóne portæ tres: et ab Austro portæ tres: et ab

Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolorum Agni. Et qui loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam aúream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine. **V.** Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iii.

Et civitas in quadro pó-sita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo: et mensus est civitátem de arúndine aúrea per stádia duódecim míllia: et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quátuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa vero civitas aurum mundum sí-mile vitro mundo.

R. Bénedic Dómine. [145]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ritus quos in conse-crándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instituit. Nam etsi jam ab Apostolorum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam súmere sólitus erat: non tamen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in título erectum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

R. Orántibus in loco isto, * Dímítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israél inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dímítte.

Lectio v.

Sed ubi Constantínus imperátor per baptísmi sacraméntum sanitátem sa-

lutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ecclésiás ædificárent: quos ille non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatióem est cohortátus. Nam et in suo Lateranénsi palátio ecclésiám Salvatóri dedicávit, et ei continéntem basilícam nómine sancti Joánnis Baptístæ cóndidit, eo loco quo ipse, baptizátus a sancto Silvestro, a lepra mundátus est: quam idem Póntifex consecrávit quinto Idus Novémbris: cujus consecratiónis memória celebrátur hodiérno die, quo primum Romæ públice ecclésiá consecráta est, et imágo Salvatóris in pariete depícta pópulo románo appáruit.

R. O quam metuéndus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

Quod si beátus Silvéster póstea in consecratióne altáris Príncipis Apostolórum decrevit, ut deinceps nisi ex lápide altária non ædificaréntur, tamen basilícae Lateranénsis altáre

fuit e ligno eréctum: quod mirum non est. Nam cum a sancto Petro usque ad Silvétrum, propter persecutiónes, Pontífices certo loco consístere non possent: quocúmque eos necéssitas compulísset, sive in crýptas, sive in cœmeteria, sive in ædes piórum, super illo altári ligneo ad arcæ similitúdinem cóncavo, sacra faciébant. Quo altári sanctus Silvéster, redita Ecclésiæ pace, honóris causa Príncipis Apostolórum, qui in illo sacrificásse dicitur, et reliquórum Pontíficum, qui usque ad id tempus ad mystéria conficiénda eo usi fúerant, in Lateranénsi prima ecclésiá collocáto, sancívit ne quisquam in eo, præter Románum Pontíficem, Missam deinceps celebráret. Eámdem ecclésiám incéndiis, vastatióibus, terræ insuper mótibz disjéctam ever-sámque, ac sédula Summórum Pontíficum cura reparátam, nova póstmodum molitióne restitútam, Benedictus décimus tértius Póntifex Máximus órdis Prædicatórum, die vigésima octáva Aprílis anni milésimi septingentésimi vigésimi sexti, ritu solémni consecrávit, ejúsque cele-

britátis memóriam hac die
recoléndam státuit.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Ingressus Jesus. de eo-
dem Communi. [151]

Pro S. Theodoro Mart.

Lectio ix.

Theodórus, miles chri-
stiánus Maximiano im-
peratóre, quod idolórum
fanum incendisset, compre-
hénsus, cum a præfécito le-
giónis pœna ei remitterétur,
si pœnitens facti chri-
stiánam fidem exsecrarétur,
constánter in fidei con-
fessióne perseverans, mis-
sus est in cárcerem: ubi
úngulis excarnificátus, dum
costæ nudaréntur, lætus ca-
nébat: Benedicam Dómi-
num in omni témpore. Qua-
re in ardéntem rogum in-
jéctus, in oratióne et divi-
nis laúdibus ánimam Chri-
sto réddidit, quinto Idus
Novémbris. Cujus corpus
Eusébia matróna síndone
involútum sepelivit in suo
prædio. **Te Deum.** 18.

In Laud. fit com. S. Theodori M.

Ant. Qui odit ánimam su-
am in hoc mundo, in vitam
æternam custódit eam.

Y. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Lí-
bani multiplicábitur.

Oratio ut supra. 531.

In II. Vesp. commem. sequ. ac
Ss. Mm. Tryphonis et Soc.

Die 10. Novembris.

S. Andreæ Avellini Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. [88], præter sequ.

Ant. Similábo eum viro
sapiénti, qui ædificávit do-
mum suam supra petram.

Y. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum. **R.** Stulam
glóriæ induit eum.

Oratio.

Deus, qui in corde beáti
Andréæ Confessóris
tui, per árduum quotidie in
virtútibus proficiéndi vo-
tum, admirábiles ad te a-
scensions disposuísti: con-
céde nobis, ipsius méritis
et intercessióne, ita ejús-
dem grátiae participes fieri;
ut perfectióra semper ex-
sequéntes, ad glóriæ tuæ
fastígium feliciter perducá-
mur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. Ss. Try-
phonis et Soc. Mart.

Ant. Istórum est enim re-
gnum coelórum, qui con-
tempserunt vitam mundi,
et pervenérunt ad præmia
regni, et lavérunt stolas
suas in ságuine Agni.

Y. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justi. **R.** Et glo-
riámini omnes recti corde.

Oratio.

Fac nos, quæsumus Dó-
mine, sanctórum Már-

tyrum tuorum Tryphónis, Respícií et Nymphæ semper festa sectári: quorum suffrágiis protectionis tuæ dona sentiámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Andréas Avellínus, dictus ántea Lancellóttus, apud Castrum Novum Lucániae pagum natus, inter ipsa infántiæ primórdia, futúrae sanctitátis non obscura præbuit indícia. Adoléscens ad litteras addiscéndas patróna e domo egréssus, lúbri- cam illíus ætátis sémitam inter bonárum ártium stúdia ita perégit, ut sapiéntiæ inítium, quod est timor Dómini, ob óculos potíssimum habére numquam prætermíserit. Cum egrégia proinde forma exímium castitátis stúdi- um conjúnxit, quo impudícas sæpe mulíerum insídias elúsit, intérdum étiam apértam vim propulsávit. Clericáli militiæ jam pridem adscriptus, Neápolim se cóntulit, ut legálibus disciplínis vacáret, ibíque jurisprudentiæ laúream adéptus, atque intérea ad sacerdotálem di-

gnitátem evéctus, causárum patrocínia in forodumtáxat ecclesiástico, proque privátis quibúsdam persónis, juxta sacrórum cánónum sanctiónes ágere cœpit. Verum cum aliquándo inter causam agéndam leve ei mendácium excidísset, mox vero fortúita sacrárum Scripturárum lectione in illa verba incidísset: Os, quod mentítur, occídít ánimam; tanto ejus culpæ dolóre ac pœniténtia corréptus est, ut statim ab ejusmodi vitæ institúto sibi recedéndum esse dúxerit. Itaque, abdicátis forénsibus curis, se totum divíno cultui sacrisque ministériis mancipávit. Cumque ecclesiásticæ virtútis exémp- lis eminéret, sanctimoniálíum regímíni a tunc exsistén- te archiepíscopo Neapolítano præféctus fuit. Quo in múnere cum pravórum hóminum ódia subiísset, primo quidem intentátæ sibi necis perículum declinávit; mox vero per sicárium tribus in fácie accéptis vulnéríbus, injúriæ atrocitátem æquo ánimo pértulit. Tunc perfectióris vitæ desidério flagrans, ut inter Cléricos Reguláres adscriberétur, suppliciter postulávit, votíque compos factus,

ob ingéntem, quo æstuábat, crucis amórem, ut sibi Andréæ nomen imponeretur, précibus impetrávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Arctiórís itaque vitæ curáculum álacri stúdio ingræssus, in eas máxime virtútis exercitatiónes incúbuit, ad quas sese árduis étiam emissis votis obstrínxit, áltero scilicet suæ ipsíus voluntáti júgiter obsisténdi, áltero vero in via christiánæ perfectiónis semper ultérius progrediéndi. Reguláris disciplínæ cultor assíduus, et in ea promovénda, cum áliis præesset, studiosíssimus fuit. Quidquid ab institúti sui officii et régulæ præscripto supérerat témporis, oratióni et animárum salúti tribuébat. In confessiόνibus excipiéndis mira ejus píetas et prudéntia enítuit: vicos et óppida Neápoli finítima evangélicis ministériis magno cum animárum lu-

cro frequens lustrábat. Quam ardéntem erga próximos sancti viri caritátem signis étiam Dóminus illustrávit. Cum enim intempestá nocte ab audíta ægri confessiódum redíret, ac plúviæ ventorúmque vis prælucéntem facem exstinxisset, non solum ipse cum sóciis inter effusíssimos imbres nihil madefáctus est; verum étiam, inusitáto splendóre e suo corpore mirábiliter emicánte, sóciis inter densíssimas ténebras iter monstrávit. Abstinéntia et patiéntia, nec non abjectiódne atque ódio sui sumópere præstitit. Necem fratris filio illátam imperturbáto ánimo tulit, ac suos ab omni ulciscéndi cupiditáte compéscuit, imo étiam pro interfectoribus opem et misericórdiam júdicum implorávit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Plúribus in locis Clericórum Regulárium ordínem propagávit, eorúmque domicília Medioláni et Pla-

céntiæ instituit. Illius óperam sanctus Cárolus Borromæus, et Paulus de Arétio Cléricus Reguláris, Cardinales, quibus erat acceptíssimus, in pastorális muneris curis adhibuérunt. Deíparam Vírginem singulári amóre et cultu prosequébatur. Angelórum colóquio pérfrui méruit, quos, cum divínas laudes persólveret, e regiône concinéntes se audísse testátus est. Dénique post heróica virtútum exéempla, prophetiæ quoque dono illústris, quo et secréta córdium, et abséntia, et futúra prospéxit, annis gravis, et labóribus fractus, ad aram celebráturus in verbis illis tértio repetitis: Introíbo ad altáre Dei, repentinó apopléxiæ morbo corréptus est; mox sacraméntis rite múnitus, placidíssime inter suos ánimam efflávít. Ejus corpus Neápoli in ecclésia sancti Pauli ad hæc usque témpora eo frequentíssimo pópuli concúrsu cólitur, quo fuit elátum. Illum dénique insígnibus in vita et post mortem miráculis clarum Clemens undécimus Póntifex Máximus solémni ritu sanctórum catálogo adscripsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. de eodem Communi 1. loco. [97]

Pro Ss. Mart. Tryphone,
Respicio et Nympha.

Lectio ix.

Tryphon Décio imperatóre, cum Jesu Christi fidem prædicans, omnes ad ejus cultum perdúcere conarétur, a Décii satellitibus comprehénsus, primum equúleo torquétur, et úngulis férreis excarnificátur: deinde sublimibus pedibus candéntibus clavis confíxus, fústibus cæditur, et admótis fácibus ardéntibus adúritur. Quæ cum ómnia fórtiter feréntem vidísset Respícius tribúnus, ad Christi Dómini fidem convérsus, statim se Christiánum esse palam proféssus est. Qui várie cruciátus, una cum Tryphóne rápitur ad Jovis simulácrum: quæ státua Tryphóne oránte cóncidit. Quare plumbátis crudelíssime contúsi, nobilíssimum martýrium consecúti sunt quarto Idus Novémbris. Eódem die virgo quædam, cui nomen Nympha, cum Jesum Christum verum esse Deum clara voce testaretur, martýrii palmam ad virginitátis corónam adjúnxit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit comm. Ss. Mart.

Ant. Vestri capilli cápitis omnes numeráti sunt: nólite timére: multis passéribus meliôres estis vos.

℣. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Oratio. Fac nos, quæsumus. 534.

Vesp. a Capit. de sequ., comm. præced. et S. Mennæ Mart.

Die 11. Novembris.

S. Martini Episc. et Conf.

Duplex.

In I. Vesperis.

Si dicendæ sint integræ, **Ant.** erunt de Laudib. 543; **Ps.** ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capit., Hymnus et ℣. de Comuni Conf. Pont. [64]

Ad Magnif. Ant. O beátum virum, cujus ánima paradísum póssidet: unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobíscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti Martíni Confessóris tui atque Pontíficis contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Deinde fit commem. præced.

Ant. Hic vir despíciens mundum, et terréna triúm-

phans, divítias cœlo cón-didit ore, manu.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui in corde. 534.

Postea S. Mennæ Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnípotens Deus: ut qui beáti Mennæ Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amore roborémur. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum nostrum * In confessióne beáti Martíni.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Iste Confessor. [64]

In I. Nocturno.

Ant. Martínus adhuc catechúmenus hac me veste contéxit.

Ps. de Comm. Conf. Pont. [65]

Ant. Sanctæ Trinitátis fidem Martínus conféssus est, et baptismi grátiam percépit.

Ant. Ego signo crucis, non clýpeo protéctus, aut gálea, hóstium cúneos penetrábo secúrus.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **℞.** Stolum glóriæ induit eum.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. Cap. 3.

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum, non percussórem, sed modéstum; non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitaté. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium incidat diaboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incidat, et in láqueum diaboli.

℞. Hic est Martinus eléctus Dei Póntifex, cui Dóminus post Apóstolos tantam grátiam conférre di-

gnátus est, * Ut in virtúte Trinitátis Deíficæ mererétur fieri trium mortuórum suscitátor magníficus.

℣. Sanctæ Trinitátis fidem Martinus conféssus est. Ut.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. Cap. 1. b.

Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argúere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

℞. Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso subíre propter eos labórem: * Fiat volúntas tua. **℣.** Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. Fiat.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem loquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in paciéntia: Anus similiter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adoléscentulas, ut viros suos ament, filios suos diligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur verbum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exéplum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensibile: ut is qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

R. O beátum virum Martínus Antístitem, * Qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit! **V.** Dómine, si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua. Qui. Glória Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Confído in Dómino, quod filia mea précibus tuis reddénda sit sanitáti.

Ps. de Comm. Conf. Pont. [68]

Ant. Tetrádius cógnota Dei virtúte, ad baptísmi grátiam pervénit.

Ant. O ineffáblem virum, per quem nobis tanta miracula corúscant!

V. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Lectio iv.

Martínus, Sabáriæ in Pañónia natus, cum décimum attigisset annum, invítis paréntibus ad Ecclésiám confúgiens, in catechumenórum número adscribi voluit. Quíndecim annos natus in militiam proféctus, primum in Constantii, deinde Juliáni exercitu militávit. Qui cum nihil habéret præter arma, et vestiméntum quo tegebátur, Ambiáni, pauperi ac nudo ab eo peténti, ut Christi nómine sibi elemósynam tribúeret, partem chlámýdis dedit. Cui sequénti nocte Christus dimidiáta illa veste indútus apparuit, hanc mittens vocem: Martínus catechúmenus hac me veste contéxit.

R. Oculis ac mánibus in cœlum semper inténtus, * Invíctum ab oratióne spíritum non relaxábat. **V.** Dum sacraménta offérret beátus

Martínus, globus ígneus
appáruit super caput ejus.
Invíctum.

Lectio v.

Decem et octo annos cum
habéret, baptizátus est.
Quare relícta militári vita,
ad Hilárium Pictaviénsem
episcopum se cóntulit, a
quo in acolythórum nú-
merum redáctus est. Post
factus episcopus Turonén-
sis monastérium ædificávit,
ubi cum octogínta móna-
chis sanctíssime aliquám-
diu vixit. Qui cum póstea
ad Candacénsem vicum
sue diocésis in gravem
febrim incidísset, assídua
Deum oratióne precabátur,
ut se ex illo mortáli cár-
cere liberáret. Quem au-
diéntes discípuli, sic rogá-
bant: Cur nos pater dé-
seris? cui nos míseros
derelínquis? Quorum voce
commótus Martínus, ita De-
um orábat: Dómine, si ad-
huc pópulo tuo sum neces-
sárius, non recúso labórem.

R. Beátus Martínus ób-
itum suum longe ante præ-
scívit, dixítque frátribus, *
Dissolutiódinem sui córporis
imminére, quia judicábat se
jam resólvi. **V.** Víribus cór-
poris cœpit repénite destí-
tui, convocátisque discípu-
lis dixit, Dissolutiódinem.

Lectio vi.

Sed cum eum in illa ve-
heménti febre supínus
orántem vidérent discípli,
supplíciter ab eo petiérunt,
ut convérso córpore tantís-
per, dum remítteret morbi
vis, pronus conquiérceret.
Quibus Martínus, Sínite
me, inquit, cœlum pótius,
quam terram aspícere, ut
suo jam itínere itúrus ad
Dóminum spíritus dirigá-
tur. Instánte jam morte,
viso humáni géneris hoste,
Quid, inquit, astas, cruénta
béstia? nihil in me funéste
repéries. Ea in voce, unum
et octogínta años natus, áni-
mam Deo réddidit: quam
Angelórum chorus excépit,
eósque divínas canéntes
laudes multi, in primisque
sanctus Severínus Coloni-
énsis episcopus, audiérunt.

R. Dixérunt discípli ad
beátum Martínus: Cur nos
pater déseris, aut cui nos
desolátos relínquis? * In-
vádent enim gregem tuum
lupi rapáces. **V.** Scimus qui-
dem desideráre te Chri-
stum, sed salva sunt tibi
tua præmia: nostri pótius
miserére, quos déseris. In-
vádent. **Glória.** Invádent.

In III. Nocturno.

Ant. Dóminus Jesus Chri-
stus non purpurátus, aut

diadémate reniténtem se ventúrum esse prædixit.

Ps. ex III. Noct. de Comuni unius Mart. [35]

Ant. Sacerdos Dei Martíne, apérti sunt tibi cœli, et regnum Patris mei.

Ant. Sacerdos Dei Martíne, pastor egrégie, ora pro nobis Deum.

V. Tu es sacerdos in ætérnum. **R.** Secúndum ór-dinem Melchisedech.

Lectio sancti Evangélíi se-cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Dixit Je-sus discípulis suis: Ne-mo lucérnam accéndit, et in abscondito ponit, neque sub módio: sed supra candelá-brum, ut qui ingrediúntur, lumen vídeant. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 7. Comment. in Luc. c. 11, post init.

Quia in superióribus Ecclésiám Synagógæ prætulit, hortá-tur nos, ut fidem pótius no-stram ad Ecclésiám trans-ferámus. Lucérna enim fi-des est, juxta quod scri-ptum est: Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómi-ne. Verbum enim Dei fides nostra est: verbum Dei lux est. Lucérna est fides. Erat

lux vera quæ illúminat om-nem hóminem veniéntem in hunc mundum. Lucérna autem lucére non potest, ni-si aliúnde lumen accéperit.

R. O beátum virum, in cuius tránsitu Sanctórum canit númerus, Angelórum exsúltat chorus, * Omniúm-que cœléstium Virtútum oc-cúrrit psalléntium exérci-tus! **V.** Ecclésia virtúte roborátur, sacerdótes Dei revelatióne glorificántur, quem Michaël assúmpsit cum Angelis. Omniúmque cœléstium.

Lectio viii.

Hæc est lucérna quæ ac-cénditur, virtus scílicet nostræ mentis et sensus, ut drachma illa possit, quæ perierat, reperíri. Nemo ergo fidem sub lege constítuat. Lex enim intra mensúram est, ultra mensúram grátia: lex obúmrat, grátia claríficat. Et ídeo nemo fidem suam intra mensúram legis inclúdat, sed ad Ecclésiám cónferat, in qua septifórmis Spíritus relúcet grátia, quam princeps ille sacerdotum fulgóre supér-næ divinitátis illúminat, ne eam legis umbra restínguat. **¶** Dénique lucérna illa, quam matutínis vespertínis-que tempóribus ritu véteri Judæórum princeps sacer-

dótum solébat accéndere, velut sub módio sita legis evánuít; et civitas illa Jerúsalem, quæ in terris est, quæ occídít prophétas, quasi in conválle fletus pósita delitéscit: illa autem Jerúsalem, quæ in cœlo est, in qua militat fides nostra, in illo altíssimo ómnium locáta monte, hoc est Christo, non potest ténebris et ruínis hujus mundi abscón-di, sed fulgens candóre solis æténi, luce nos grátiae spirítalis illúminat.

R. Martínus Abrahæ sinu lætus excípitur: Martínus, hic pauper et módicus, * Cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur. **V.** Martínus epíscopus migrávit a sæculo: vivit in Christo gemma sacerdotum. Cœlum. **G**lória Patri. Cœlum.

Pro S. Menna Mart.

Lectio ix.

Mennas Ægýptius, christiánus miles in persecutióne Diocletiáni et Maximiani imperatórum, cum pœniténtiæ causa in solitúdinem secessísset, natáli die imperatórum, quo pópulus célebris spectáculo tenebátur, in theátrum prosiliens, líbera voce Gentílium superstitiónem inse-

ctabátur. Quamóbrem comprehénsus, et Pyrrho præsíde, in metrópoli Cottíensium Phrýgiæ vinctus, loris crudéliter cæditur: deínde equúleo tortus, lampádibus ardéntibus ad corpus admótis, plagisque cilicio con-fricátis, tum per tríbulos et virgas férreas mánibus ac pédibus colligátis tractus, plumbátis étiam contúsus, demum gládio interficitur, in ignémque conjícitur. Corpus inde a Christiánis eréptum sepúltum est, ac póstea Constantinópolis translátum.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dixérunt discípuli * ad beátum Martínum: Cur nos pater déservis, aut cui nos desolátos relínquis? Invádent enim gregem tuum lupi rapáces.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Dómine, * si adhuc pópulo tuo sum necessárius, non recúso labórem: fiat volúntas tua.

3. O virum ineffábilem, * nec labóre victum, nec morte vincéndum, qui nec mori tímuit, nec vívere recusávit!

4. Oculis ac mánibus * in cœlum semper inténtus, in-

víctum ab oratione spíritum non relaxábat, allelúja.

5. Martinus Abrahæ sinu * lætus excípitur: **Martínus**, hic pauper et módicus, cœlum dives ingréditur, hymnis cœléstibus honorátur.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo, et invéntus est justus: et in témpore iracúndiæ factus est reconciliátio.

Hymnus.

Jesu Redémptor ómnium,
Perpes coróna Præsum,

In hac die cleméntius
Indúlgeas precántibus.

Tui sacri qua nóminis
Conféssor almus cláruit:
Hujus célébrat ánnua
Devóta plebs solémnia.

Qui rite mundi gaúdia
Hujus cadúca réspuens,
Æternitátis præmio
Potítur inter Angelos.

Hujus benígnus ánnue
Nobis sequi vestígia:
Hujus precátu sérvulis
Dimítte noxam críminis.

Sit Christe Rex piíssime
Tibi, Patrique glória,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sæculum. Amen.

V. Justum dedúxit Dñs per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. O beátum virum, cujus ánima paradísium póssidet: unde exsúltant Angeli, lætántur Archángeli, chorus Sanctórum proclámat, turba Vírginum invítat, Mane nobiscum in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui cónspicis, quia ex nulla nostra virtúte subsístimus: concéde propítius; ut intercessióne beáti **Martíni** Confessóris tui atque Pontíficis contra ómnia advérsa muniámur. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Mennæ.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Præsta, quæsumus. 538.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce sacérdos.

R. br. Amávit eum Dñs, * Et ornávit eum. Amávit.

V. Stolam glóriæ induit eum. Et. **Glória.** Amávit.

V. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Non est invéntus símilis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jureju-

rândo fecit illum Dóminus
créscere in plebem suam.

R. br. Elégite eum Dóminus
* Sacerdótem sibi. Elégit.

Y. Ad sacrificándum ei hó-
stiam laudis. Sacerdótem.

Glória Patri. Elégit.

Y. Tu es sacérdos in ætér-
num. **R.** Secúndum órdi-
nem Melchisedech.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 45. c.

Fungi sacerdótio, et ha-
bére laudem in nómine
ipsíus, et offérre illi incén-
sum dignum in odórem
suavitátis.

R. br. Tu es sacérdos * In
ætérnum. Tu. **Y.** Secúndum
órđinem Melchisedech. In.
Glória Patri. Tu.

Y. Justum dedúxit Dó-
minus per vias rectas.
R. Et osténdit illi regnum
Dei.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 543; Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]
et loco ultimi Ps. Meménto. [77]

Capit. et Hymn. ut in I. Vesp.
de Comm. Conf. Pont. [64]

Y. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. O beá-
tum Pontíficem, qui totis
viscéribus diligébat Chri-
stum Regem, et non formi-
dábat impérii principátum:
o sanctíssima ánima, quam

etsi gládius persecutóris
non ábstulit, palmam ta-
men martýrii non amísit!

Deinde fit commem. sequ.

Die 12. Novembris.

S. Martini I. Pap. et Mart.

Semiduplex.

Omnia de Communi unius
Mart. [27] præter sequ.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: fundátus
enim erat supra firmam
petram.

Y. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Mar-
tíni Mártiris tui atque
Pontíficis ánnua solemni-
táte lætíficas: concéde prop-
ítius; ut cujus natalítia có-
limus, de ejúsdem étiam
protectióne gaudeámus. Per
Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Martínus, Tudérti in
Umbria natus, iní-
tio pontificátus, et
litteris et legatióibus mis-
sis óperam dedit, ut Paulum
Constantinopolitánum Pa-
triárcham a nefária hæresi

ad cathólicæ fidei veritátem revocáret. Qui Constánte imperatóre hærético fretus, eo améntiæ progréssus fúerat, ut Sedis apostólicæ legátos várie in insulas relegárit. Quo ejus scélere comótus Póntifex, coácto Romæ concílio centum quinque episcopórum, eum condemnávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Descendítque cum illo in fóveam: et in vinctulis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Quæ causa fuit Constánti mitténdi in Itáliam Olýmpium exárchum, ut Martinum Pontíficem interficiéndum, aut ad se perducéndum curáret. Igitur Olýmpius Romam véniens lictóri mandat, ut Pontíficem, dum in basilíca sanctæ Mariæ ad Præsepe Missárum solémnia celebráret, occíderet. Quod ubi lictor aggréditur, cæcus repénite factus est.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: po-

suísti in cápíte ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Constánti autem imperatóri ex eo témpore multæ calamitátes incidérunt: quibus níhilo mélior factus, Theodórum Calliopam ad Urbem mittens, ímperat ut Pontífici manus injíciat. A quo per fraudem captus Martinus, et Constantinópolim perdúctus, deínde in Chersonésurn relegátus, ibi ob cathólicam fidem ærúmnis conféctus, pridie Idus Novémbris cessit e vita clarus miráculis. Cujus corpus Romam póstea translátum, in ecclésia cónditum est, quæ sanctórum Silvístri et Martíni nómine dedicáta erat. Præfuit Ecclésiæ annos sex, mensem unum, dies viginti sex. Hábuít ordinatiónes duas mense Decémbri, quibus creávit presbýteros úndecim, diáconos quinque, episcopos per divérsa loca triginta tres.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Communi I. loco. [36]

R. viii. Dñe prævenísti. [38]

Vesp. a Capit. de sequ., cum comm. præced.

Die 13. Novembris.

S. Didaci Confessoris.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui dispositióne mirábili infirma mundi éligis, ut fórtia quæque confúndas: concéde propítius humilitáti nostræ; ut piis beáti Dídaci Confessóris tui précibus, ad perénnem in cœlis glóriam sublimári mereámur. Per Dóminum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Y. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui. 545.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dídacus HispánuS, ex óppido sancti Nicolái de Portu diocésis Hispalénsis, ab ineúnte ætáte pii sub sacerdotis disciplína, sanctióriS vitæ solitária in ecclésiá, tyrocínium exércuit. Deínde ut firmius Deo se conjúngeret, in convéntu de Arizzáfa fratrum Minórum (quos

Observántes vocant) sancti Francísci régulam in statu laicáli proféssus est. Magna ibi alacritáte húmilis obediéntiæ et reguláris observántiæ jugum súbiens, contemplatióni in primis déditus, mira Dei luce perfundebátur, ádeo ut de rebus cœléstibus, litterárum expers, mirándum in modum et plane divínitus loquerétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Canáriis in ínsulis, ubi fratribus sui órdis præfuit, multa perpéssus, mártýrii æstuans desidério, plures infidéles verbo et exémplo ad Christi fidem convértit. Romam véniens anno jubilæi, Nicoláo quinto Pontífice, ægrotórum curæ in convéntu Aræ cœli destinátus, eo caritátis afféctu munus hoc exércuit, ut Urbe annónæ inópia laboránte, ægrótiS tamen, quorum aliquándó úlcerá étiam lambéndo abstergébat, nihil pénitus necessárii defécerit.

Exímia quoque fides et grátia curatiónum in eo elúxit, cum lámpadis, quæ collucébat ante imáginem beatissimæ Dei Genitrícis, quam summa devotióne colébat, óleo ægros inúngens, signo crucis impréssó, multórum morbos mirabíliter sanáverit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Demum Complúti finem sibi vitæ adesse intél- ligens, lácera et obsoléta indútus túnica, conjéctis in crucem óculis, singulári devotióne illis verbis ex sacro hymno pronuntiátis: Dulce lignum, dulces clavos, dúlcia ferens pón- dera, quæ fuísti digna portáre Regem coelórum et Dóminum, ánimam Deo réddidit, pridie Idus Novémbris, anno Dómini supra millésimum quadringentésimo sexagésimo tértio. Ejus corpus cum menses non paucos (ut pio confluéntium desidério fieret satis) insepúltum mansísset, quasi jam incorruptiónem indú-

erit, odórem suavíssimum efflávit. Illum multis et illústribus miráculis clarum Sixtus quintus Póntifex Máximus sanctórum número adscrípsit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Nolite timére. de eodem Communi 2. loco. [104]

Vesp. de sequ. comm. præced.

Die 14. Novembris.

S. Josaphat Episcopi et Martyris.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart. Pont. [27] præter sequentia.

Oratio.

Excita, quæsumus Dómine, in Ecclesiá tua Spíritum, quo replétus beátus Jósaphat Martyr et Póntifex tuus ánimam suam pro óvibus pósuit: ut, eo intercedente, nos quoque eódem Spíritu moti ac roboráti, ánimam nostram pro frátribus pónere non vereámur. Per Dóminum ... in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias coelo cón- didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vías rectas.

R. Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Omnípotens. 547.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Uósaphat Kuncewítius nobílibus et cathólicis paréntibus Vladimíriæ in Volhínia natus, cum puérulus matrem de Christi passióne loquéntem audíret, jáculo a látere imáginis Jesu crucifixi immísso, vulnus in corde suscepit. Dei amóre incénsus, ádeo oratióni aliisque piis opéribus instáre cœpit, ut provectióribus adolescéntibus exémplo et admiratióni esset. Vicénnis inter claustráles sancti Basilíi alúmnos monásticam régulam proféssus, mirum quos in evangélica perfectióne progréssus fécerit. Nudis pédibus, frigidíssima licet sæviénte regiónis híeme, incedébat: carnes numquam, vinum nónnisi ex obediéntia adhibuit, asperrimóque cilício ad óbítum usque corpus afflíxit. Castitátis florem, quem ab adolescén-
tia Vírgini Deíparæ vóverat, inviolátum servávit. Virtútis doctrinæque ejus brevi sic fama percrebuit,

ut quamvis júnior, Byténii monastério præfécus sit; mox Vilménsis archimandrita, ac demum archiepiscopus Polocénsis, invítus quidem, sed Cathólicis gestiéntibus, fúerit renunciátus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Descendítque cum illo in foveam, et in vinctulis non derelíquit eum. Et dedit illi.

Lectio v.

Hac dignitáte auctus, nihil de prióri vivéndi ratióne remíttens, nónnisi divinum cultum et creditárum sibi óvium salútem cordihábit. Cathólicæ unitátis ac veritátis strénuus propugnátor, totis víribus adlaborávit ut schismáticos hæreticosque ad comuniónem cum beáti Petri sede redúceret. Summum Pontíficem ejusque potestátis plenitúdinem ab impudentíssimis impiórum calúmniis et erróribus, qua conciónibus, qua scriptis pietáte ac doctrína refértis deféndere numquam déstitit. Episcopálem jurisdictiόnem et Ecclésiæ bona a láicis usurpáta vindicá-

vit. Incredibile dictu est quot hæréticos in sinum matris Ecclesiæ revocáverit. Uniónis vero Græcæ Ecclesiæ cum Latína Josaphátum promotórem existísse præclaríssimum, étiam pontificia orácula diserte testántur. Ad hæc, et templi Dei decóri instaurádo, et sacrárum vírginum extruéndis ædibus, aliisque piis opéribus juvándis, mensæ suæ provéntus ultro erogávit. In paúperes ádeo effúsus, ut cum olim inópiæ cuiúsdam víduæ sublevándæ nihil occurreret, episcopále pállium, seu Omophóriori, oppignorári jüsserit.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictionibus dulcédinis: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Et voluntáte.

Lectio vi.

Tot cathólicæ fidei incrementa perditissimórum hóminum ádeo excitáverunt ódia, ut, conspiratióne ínita, Christi athlétam ad necem quærerent; quam sibi imminére ipse in suo ad pópulum sermóne prænuntiávit. Cum itaque Vitépsum pastorális visitatiónis

grátia profectus esset, illi archiepiscopáles invádunt ædes: óbvios quosque feriunt ac cædunt. Tum vir mitíssimus quæréntibus sponte occúrrit, eósque amice compéllans, Filioli, inquit, quare familiáres meos cæditis? Si quid contra me habétis, ecce adsum. Hinc impetu facto, eum verbéribus contúndunt, telis confódiunt, ac demum immáni secúri necátum, in flumen projiciunt; die duodécima Novémbris anni sexcentésimi vicésimi tértii supra millésimum, ætátis ejus quadrágésimi tértii. Corpus mirábili luce circumfúsum, ex imo flúminis álveo elátum est. Sanguis Mártiris paricidis ipsis in primis prófuit, qui fere omnes cápitis damnáti, ejuráto schísmate sum scelus detestáti sunt. Cum tantus Præsul plúrimis post óbitum coruscáret miráculis, eum Urbánus octávus Póntifex Máximus Beatórum honóribus decorávit. Pius nonus tértio Kaléndas Júlias anni millésimi octingentésimi sexagésimi séptimi, cum sæculária Apostolórum Príncipum solémnia celebraréntur, coram Patrum Cardinálium senátu, simúlque astántibus fere quingéntis,

Patriárchis, Metropolítis et Episcopis cujuscúmque ritus, qui ex toto terrárum orbe convénierant, hunc ecclesiásticæ unitátis assertórem, primum ex orientálibus, solémni ritu in Vaticaná Basilica Sanctórum órđini accénsuit. Cujus Ofícium ac Missam Leo decimus tértius Summus Póntifex ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Stola jucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Dixit Jesus pharisæis: Ego sum pastor bonus. Bonus pastor ánimam suam dat pro óvibus suis. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 59. in Joannem.

Magnum quiddam, dilectíssimi, magnum, inquam, est Ecclésiæ prælatío, et quæ multa índiget sapiéntia et fortitúdine, qualem Christus propósuit: ut ánimam pro óvibus ponámus, et numquam illas deserámus: ut lupo generóse resistámus. Hæc enim inter pastórem et mercenárium est diffe-

réntia. Alter própria, contéptis óvibus: alter, sua contépta, óvium semper salúti invígilat. Pastóris ergo exémplo demonstráto, deceptóres duos méminit; furem mactántem et rapiéntem oves; et mercenárium permitténtem, neque defendéntem commíssas.

R. Coróna aúrea super caput ejus,* Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Lectio viii.

Quod superiori témpore Ezéchiél his verbis insectátus est: Væ pastóribus Israél: nonne pascébant semetípsos? nonne greges pascúntur a pastóribus? Sed illi contrárium faciébant, quod máximæ malítiæ genus est, et plurimórum causa malórum. Idcirco inquit: Neque quod abjéctum erat, reducébant: neque quod perierat quærébant: neque confráctum alligábant: neque infirmum consolidábant: quóniam se, non gregem pascébant. Idem et Paulus áliis verbis significat: Omnes quæ sua

sunt, quærunť, non quæ Jesu Christi.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sânguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Verum ab utrôque se dissidére osténdit Christus: ab illis quidem, qui in aliórum perníciam véniunt, cum dicat, se proptérea venísse, ut vitam habérent et abundántius habérent: ab his autem, qui oves a lupis rapi negligébant, dicéndo se propter eas ánimam pónere, ne oves perírent. Nam cum Judæi ipsum interímere vellent non proptérea déstitit a doctrína, neque credéntes trádidit, sed pérstitit, et pértulit mortem: ideo frequénter inquit: Ego sum pastor bonus. Quæ cum nullo niti testimonío videréntur (quod enim póneret ánimam suam, non multo post re monstrátum est; quod autem vitam habérent et abundántius habérent, evenúturum erat in futúro sœ-

culo) álterum ab áltero confírmát.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ a Capitulo de sequ. commem. præced.

Die 15. Novembris.

S. Gertrudis Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui in corde beátæ Gertrúdis Vírginis júcúndam tibi mansiónem præparásti: ipsíus méritis et intercessióne cordis nostri máculas cleménter abstérge; et ejúsdem tribue gaudére consórtio. Per Dóminum nostrum.

Et fit cominem. præced.

Ant. Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Excíta, quæsumus. 548.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gertrúdis Islébii in Saxónia nóbili génerenata, quinquénis in monastério Rodardénsi, órdisinis sancti Benedícti, virginitátem suam ac

seípsam Jesu Christo ób-
tulit. Quo ex témpore a
mundánis rebus prorsus
aliéna, virtutíque sédulo
inténta, coeléstis vitæ ge-
nus instituit. Ad humani-
orum litterárum notítiam re-
rum divinárum cogniti-
onem adjúnxit. Quarum me-
ditatióne veheméntius ad
virtútem incénsa, brevichri-
stiánam perfecti-
onem adépta est. De Christo ejúsque
vitæ mystériis sæpenúmero
pio cum ánimi sensu loque-
bátur, unámque Dei gló-
riam cógitans, ad illam
vota sua ómnia et acti-
ones referébat. Quamvis autem
multis exímiis natúræ et
grátiae donis a Deo aucta
esset, ita tamen sibi ipsa
vilescébat, ut inter præci-
pua divínæ bonitátis mirá-
cula, hoc item memoráret,
quod se indigníssimam mi-
sericórditer sustineret.

R. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua, et pulchritúdine
tua inténde, prospere pro-
cede, et regna. Et.

Lectio v.

Trigésimum ætátis añum
agens, primum Rodar-
dénsis monastérii, ubi reli-
giósam vitam est professa,
deínde Elpediáni præses

elécta, quadraginta annó-
rum spátio, ea caritáte,
prudéntia, et reguláris di-
sciplínæ stúdio munus ob-
ívit, ut cœnóbium religiósæ
perfecti-
onis domicílium vi-
derétur. Utrobíque vero,
licet esset ómnium mater
et magístra, ómnium tamen
mínima habéri volébat, ac
demi-
ssi-
one pari minístram
se exhibébat. Quo libérius
Deo vacáret, vigíliis, abs-
tinéntia, aliisque cruciáti-
bus corpus afflíxit: sempér-
que sui símilis, morum in-
nocéntiam, mansuetúdi-
nem, ac patiéntiam prætu-
lit singulárem. Proximó-
rum salúti omni ope stú-
duit, piáque curæ copió-
sum fructum rétulit. Di-
vini amoris vi frequéntes
patiebátur éxtases, altíssi-
mæque contemplati-
onis et
divínæ uni-
onis donum ob-
tínuit.

R. Dilexisti justítiam, et
odisti iniquitatem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætitiæ. **V.** Pro-
pter veritatem, et mansue-
túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Lectio vi.

Ut méritum acceptíssimæ
sibi sponsæ Christus
osténderet, in corde Ger-
trúdis jucúdam sibi esse
mansi-
onem testátus est.

Deíparam Vírginem véluti matrem et curatricem a Jesu accéptam pietáte præcípua prosequébatur, ab eáque multa accépit beneficia. Erga diviníssimum Eucharistiæ sacraméntum et passióem Dómini tanto amóre cum grati ánimi sensu afficiebátur, ut intérdum ubéribus lácrimis perfunderétur. Justórum ánimas, piaculáribus flammis addictas, quotidíanis subsidiis et précibus juvábatur. Multa ad confovéndam pietátem scripsit. Divinárum étiam revelatiónum et prophetiæ dono cláruit. Dénique flagrantíssimo Dei amóre pótius quam morbo languéscens, anno Dómini millésimo ducentésimo nonagésimo secúndo vita decéssit. Miráculis vivens et post mortem a Deo illustráta est.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile erit regnum cœlórum. **de eodem Communi 1. loco.** [123]

Die 17. Novembris.

S. Gregorii Thaumaturgi Episc. et Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont. [64], præter sequ.

Oratio.

Da, quâsumus omnípotens Deus: ut beáti Gregórii Confessóris tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotióne nobis aúgeat et salútem. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius Neocæsareæ Ponti episcopus sanctitatē doctrināque illūstris, signis vero ac miráculis multo illūstrior, quorum multitudīne atque præstantia Thaumaturgus appellátus est, et sancti Basilii testimonio cum Móyse, Prophétis et Apóstolis comparátus; montem, qui ecclésiæ ædificatióne impediebat, oratióne álio trānstulit. Item palúdē, inter fratres causam discordiárum, exsiccávit. Lycum flúvium, perniciosē agros inundántē, defíxo ad ripam, quo sustentabátur, báculo, qui statim viréntē crevit in árborem, coércuit, ut póstea ultra eum términum non efflúxerit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil profíciet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Sæpíssime dæmones ex idolórum simulácris, atque ex hóminum corpóribus ejécit, múltaque ália mirabíliter effécit, quibus innumerábiles hómines traxit ad Jesu Christi fidem, cum étiam prophético spírítu futúra prædiceret. Qui migratúrus e vita, cum quæsisset quot in civitáte Neocæsariénsi réliqui essent infidéles, responsúmque esset tantum esse septémdecim; Deo grátias agens, Tótidem, inquit, erant fidéles, cum cœpi episcopátum. Plura scripsit, quibus étiam, non solum miráculis, Dei Ecclesiám illustrávit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Sermo sancti Máximi
Epíscopi.

Ex Homilia 59., quæ est 2.
de S. Eusebio.

Lectio vi.

Beáti Patris Gregórii mérita jam in tuto pósta

secúri magnificémus: qui gubernáculum fídei viríliter tenens, áncoram spei tranquilla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflicтус?

R. Iste est qui. [71]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Marcum.

Lectio vii. Cap. 11. c.

In illo témpore: Respóndens Jesus discípulis suis, ait illis: Habéte fidem Dei. Amen dico vobis, quia quicúmque díxerit huic monti: Tóllere, et mittere in mare, et non hæsitáverit in corde suo, sed credíderit quia quodcúmque díxerit fiat, fiet ei. Et réliqua.

Homília Venerábilis Bedæ
Presbýteri.

Lib. 3. Comment. in Marc.
cap. 11.

Solent Gentíles, qui contra Ecclesiám maledicta scripsére, impropérare nostris, quod non habúerint ple-

nam fidem Dei, quia numquam montes transférre poterint. Quibus respondendum est, non ómnia scripta esse, quæ in Ecclesiâ sunt gesta, sicut étiam de factis ipsius Christi et Dñi nostri Scriptúra testátur. Unde et hoc quoque fieri potuisset, ut mons ablátus de terra mitterétur in mare, si necessitas id fieri poposcisset. Quómodo légimus factum précibus beáti Patris Gregórii Neocæsaráe Pontii antístitis viri méritis et virtútibus exímii, ut mons in terra tantum loco céderet, quantum incolæ civitátis opus habébant.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio viii.

Cum enim volens ædificare ecclesiâ in loco apto, vidéret eum angustiórem esse quam res exigébat, eo quod ex una parte rupe maris, ex álía monte próxímo coarctarétur, venit nocte ad locum, et génibus flexis admónuit Dóminum promissionis suæ, ut montem lóngius juxta

fidem peténtis ágeret. Et mane facto revérsus invénit montem tantum spátii reliquísse structóribus ecclésiæ, quantum opus habúerant. Póterat ergo hic, póterat álíus quis ejúdem mériti vir, si opportúnitas exegisset, impetráre a Dómino mérito fidei, ut étiam mons tollerétur et mitterétur in mare.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in manibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescitis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Verum quia montis nómine nonnúnquam diábolus significátur, vidélicet propter supérbiam qua se contra Deum érigit, et esse vult símilis Altíssimo: mons ad præcéptum eórum, qui fortes fide sunt, tollitur de terra, et in mare projícitur, cum prædicántibus verbum doctóribus sanctis, imúndus spíritus ab eórum corde repéllitur, qui ad vitam sunt præordináti, et in turbuléntis amarisque infidélium méntibus vesániam

suæ tyránnidis exercére permíttitur.

Te Deum laudámus. 18.

Vesperæ de sequ. cum commemor. præced.

Die 18. Novembris.

In Dedicatione
Basilicarum Ss. Apostolor.
Petri et Pauli.

Duplex majus.

Omnia de Communi Dedicationis Ecclesiæ [140], præter sequentia.

In I. Vesperis fit commemor. præced.

Ant. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum: et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oraño. Da, quæsumus. 554.

In I. Nocturno.

De libro Apocalýpsis beáti
Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 21. e.

Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa vero civitas aurum mundum símile vitro mundo. Et fundaménta muri civitátis omni lápide pretióso ornáta. Fundaméntum primum, jaspis: secúndum, sapphírus: tértium, chalcedónius: quartum, smarágdu: quintum, sár-

donyx: sextum, sárdius: séptimum, chrysólithus: octávum, berýllus: nonum, topázius: décimum, chrysóprasus: undécimum, hyacínthus: duodécimum, amethýstus.

R. In dedicatione templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

V. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

Et duódecim portæ, duódecim margarítæ sunt per singulas: et singulæ portæ erant ex singulis margarítis: et platéa civitátis aurum mundum, tamquam vitrum perlúcidum. Et templum non vidi in ea. Dóminus enim Deus omnipotens templum illius est, et Agnus. Et civitas non eget sole, neque luna, ut luceant in ea. Nam cláritas Dei illuminávit eam, et lúcer-na ejus est Agnus.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine. **V.** Veniéntes autem vénient cum exsultatione, por-

tántes manípulos suos. Et vénient.

Lectio iii.

Et ambulábunt gentes in lúmine ejus: et reges terræ áfferent glóriam suam, et honórem in illam. Et portæ ejus non claudéntur per diem: nox enim non erit illic. Et áfferent glóriam, et honórem géntium in illam. Non intrábit in eam áliquod coinquinátum, aut abominatióem fáciens, et mendácium, nisi qui scripti sunt in libro vitæ Agni.

R. Bénedic Dómine. [145]

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ex locis sacris quæ olim apud Christiános veneratióem habuérent, illa celebérrima et frequentíssima fuérunt, in quibus cóndita sanctórum córpora, vel áliquod Mártyrum vestígium aut monuméntum esset. In quorum númerosanctórum locórum, in primis semper fuit insígnis ea Vaticáni pars, quam sancti Petri Confessióem appellábant. Nam eo Christiáni ex ómnibus orbis terræ pártibus, tamquam ad fídei petram et Ecclésiæ fundaméntum conveniéntes, locum Príncipis Apostolórum sepúl-

chro consecrátum, summa religióne ac pietáte venerabántur.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Illuc Constantinus Magnus imperátor octávo die post susceptum baptísmum venit, depositóque diadémate, et humi jacens, vim lacrimárum profúdit: mox sumpto ligóne ac bidénte, terram éruit: indeque duódecim terræ cóphinis, honóris causa duódecim Apostolórum, ablátis, ac loco basilicæ Príncipis Apostolórum designáto, ecclésiám ædificávit. Quam sanctus Silvéster Papa décimo quarto Kaléndas Decémbris, eo modo quo Lateranénsem ecclésiám quinto Idus Novémbris consecráverat, dedicávit: et in ea altáre lapídeum chrísmate delibútum eréxit; atque ex eo témpore sancívit, ne deinceps altária nisi ex lápide fíerent. Idem beátus Silvéster basilícam sancti Pauli Apóstoli in via Ostiénsi ab eódem Constan-

tino imperatōre magnificētissime ædificatam dedicāvit. Quas basilicas idem imperator multis prædiis attribūtis locupletāvit, ac munēribus amplissimis exornāvit.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli. **V.** Hæc est domus Dómini firmiter ædificata, bene fundata est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

Porro Vaticanam basilicam vetustate jampridem collabentem, ac propterea multorum Pontificum pietate latius ac magnificētius a fundamentis erectam, Urbānus octāvus hac eādem recurrente die añi millésimi sexcentésimi vigésimi sexti, solémni ritu consecrāvit. Basilicam vero Ostiensem, quum dira incēdii vis anno millésimo octingentésimo vigésimo tertio pénitus consumpsisset, indefessa quātuor Pontificum cura splendīdus quam antea erectam, et ab intēritu véluti vindicatam, Pius nonus auspicatissimam nactus occasiōem qua dogma de Immaculata beātæ Mariæ Vírginis Conceptione nuper ab ipso proclamatum, ingentem cardi-

nālium et episcoporum nūmerum ex díssitis étiam cathólici orbis regiónibus Romam attráxerat, die decima Decēbris anni millésimi octingentésimi quinquagésimi quarti, tanta circúmdatus purpuratorum patrum et antístitum corónā solémniter dedicāvit, ejusque celebritatis memóriam hac die recolendam decrevit. **R.** Mane surgens. [148]

In III. Noct. Homil. in Evang. Ingressus Jesus. de iv. die infra Oct. Dedic. Eccles. [159]

In II. Vesp. cōmem. sequ. et S. Pontiani Papæ et Mart.

Die 19. Novembris.

S. Elisabeth Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [131], præter sequ.

Ant. Símile est regnum cœlorum hómini negotiātóri quærénti bonas margaritas: invēnta una pretiōsa, dedit ómnia sua, et comparāvit eam.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Intēnde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Tuorum corda fidélium Deus miserátor illústra: et beātæ Elisabeth præcibus gloriósis fac nos próspera mundi despícere; et cœlésti semper consolatiónē gaudere. Per Dñm.

Deinde fit coñmem. S. Pontiani Pap. et Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmítatem nostram respice omnipotens Deus: et quia pondus próprie actiónis gravat, beáti Pontiani Mátyristui atque Pontificis intercèssio gloriósa nos protégat. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Elisabeth Andréæ regis Hungáriæ filia ab infántia Deum timére cœpit: et crescens ætáte, crevit étiam pietáte. Ludovíco Lantgrávio Hássiæ et Thuríngiæ in cónjugem copuláta, non minóri cura quæ Dei, quam quæ viri sui erant, exsequebátur. Surgens enim noctúrno témpore, oratióni diu incumbébat; ac váriis misericórdiæ officiis dédita, víduis, pupíllis, ægrótiis, egéntibus sédulo inserviébat;

gravíque fame urgénte, domus suæ fruménta liberáliter erogábat. Leprósos hospítio suscípíens, manus eórum et pedes osculabátur. Curándis autem et aléndis paupéribus insigne xenodochíum constrúxit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirábiliter dextera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Defúncto cónjuge, ut Deo libérius servíret, depósitis ómnibus sæculáris glóriæ induméntis, vili túnica indúta est, atque órđinem Poeniténtium sancti Francísci ingrèssa, patiéntiæ et humilitátis virtúte máxime enítuit. Nam bonis ómnibus exúta, a próprieis ædibus ejécta, ab ómnibus derelícta, contumélias, irrisiones, obtrectatiónes invícto ánimo tolerávit, ádeo ut sumópere gauderet, se tália pro Deo pati. Ad ínfima quæque ministéria erga paúperes et ægrótos se abjiciens, eis necessariá procurábat, solis oléribus et legumínibus pro suo victu conténta.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Pro-

ptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Proptérea.

Lectio vi.

Cum vero in his aliisque plúrimis sanctis opéribus vitam religiosissime transegisset, finis tandem suæ peregrinationis advénit, quem domésticis suis ante prædixit. Cumque defixis in cœlum óculis divínæ contemplationi vacáret, a Deo mirabiliter recreáta, et sacraméntis refécta, obdormívit in Dómino. Statímque plúrima ad ejus túmulum miracula patrata sunt. Quibus audítis, et rite probátis, Gregórius nonus sanctórum número eam adscripsit.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. **Glória.** Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Símile est. de eodem Communi. [135]

Pro S. Pontiano Papa et Mart.

Lectio ix.

Pontiánus Románus præfuit Ecclésiæ Alexandro imperatóre: qui sanctum Pontíficem, pro-

pter christiánæ fidei confessionem, in Sardíniam insulam cum Hippólyto presbýtero relegávit. Ubi is pro Christi fide multis calamitatibus afflíctus, décimo tertio Kaléndas Decémbris e vita migrávit. Ejus corpus Fabiáno Pontífice, cum cleero Romam delátum, in cœmetério Callísti via Appia sepelítur. Sedit annos quátuor, menses quátuor, dies vigínti quinque. Fecit ordinationesduas mense Decém-bri, quibus creávit presbýteros sex, diáconos quinque, episcopos per diversa loca sex. **Te Deum.** 18.

In Laud. fit comm. S. Pontiani.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio. Infirmitatem. 560.

Vesp. a Capit. de sequ., commemor. præced.

Die 20. Novembris.

S. Felicis de Valois Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Felicem Confessórem tuum ex erémo ad munus rediméndi captivos cœlitis

vocáre dignátus es: præsta, quæsumus; ut per grátiam tuam ex peccatórum nostrórum captivité, ejus intercessióne liberáti, ad coeléstem pátriam perducámur. Per Dóminum.

Et fit commem. præced.

Ant. Manum suam apéruit ínopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et panem otíosa non comédit.

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Tuórum corda. 559.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Felix, Hugo ántea dictus, ex regáli Vale-siórum familia ortus in Gállia, ab ineúnte ætáte non lévia dedit futú-ræ sanctitátis indícia, præ-sértim misericórdiæ erga paúperes: nam adhuc infántulus, manu própria, ac si grándior esset, et judícii maturitáte polléret, num-mos egénis distribuit. Jam grandíusculus, solébat ex appóstitis in mensa dápi-bus ad ipsos mittere, et ferme eo, quod sapídus erat, ob-sónio paupérculos púeros recreábat. Adoléscens non semel véstibus se exspoliávit, ut ínopes cooperíret.

Ab avúnculo Theobáldo, Xamphánæ et Blésii có-mite, vitam reo mortis impe-trávit, prædicens hunc infámem háctenus sicárium, mox sanctíssimis prædi-tum móribus evasúrum: ve-rídicum testimónium mon-strávit événtus.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóri-bus tutávit illum: * Et de-dit illi claritátem ætérnam.

℣. Justum dedúxit Dómi-nus per vias rectas, et os-téndit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Post exáctam laudábíliter adolescéntiam, cœpit ex coeléstis contemplatió-nis stúdio solitúdinem co-gitáre; prius tamen vóluit sacris initiári, ut omnem regni, a cujus successióne jure legis Sálicæ non longe distábat, spem sibi præcí-deret. Sacérdos factus, et prima Missa devotíssime celebráta, non multo post in erémum secéssit, ubi summa abstinéntia vícti-tans, coeléstium charisma-tum abundántia pascebá-tur. Ibi cum sancto Joánne de Matha Parisiénsi do-ctóre, a quo ex divína in-spiratióne quæsítus et in-véntus, per áliquot annos sanctíssime vixit; donec

ambo per Angelum a Deo admóniti Romam petiérunt, speciálem a Summo Pontífice vivéndi régulam impetratúri. Facta igitur Innocéntio Papæ tértio inter Missárum solémnia revelatióne religiónis et institúti de rediméndis captívis, ab ipso Pontífice, simul cum sócio, cándidis véstibus bicolóri cruce signátis induitur, ad eam formam qua Angelus indútus apparuit: et insuper vóluit Póntifex, ut nova religio juxta tríplicem colórem, quo hábitus constat, sanctíssimæ Trinitátis título decorarétur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Régula própria ex Summi Pontificis Innocéntii confirmatióne accépta, in dioecési Meldénsi apud locum, qui Cervus Frigidus dícitur, primum órdis paulo ante a se et sócio extrúctum cœnóbium ampliávit, ubi religiósam observántiam, et Redemptiônis institútum mirífice có-

luit, ac inde per alúmnos in álias províncias diligéntissime propagávit. Illústrem hic a beáta Vírgine Matre favórem accépit: dormiéntibus síquidem cunctis frátribus, et ad matutínas preces in pervigílio Nativitátis Deíparæ média nocte recitándas, Deo sic disponénte, non surgéntibus, Felix de more vígilans, et horas prævéniens, chorum ingressus, réperit beátam Virginem in médio chori hábitu cruce órdis insigníto indútam, ac cœlítibus similiter indútis sociátam. Quibus permíxtus Felix, præcinénte Deípara, laudes divínas concínuit, ritéque persólvit. Et quasi jam a terréstri ad cœléstem chorum evocarétur, instántis mortis ab Angelo cértior factus, filios ad caritátem erga paúperes et captívos adhórtans, ánimam Deo réddidit, ætáte ac méritis consummátus, anno post Christum natum ducentésimo duodécimo supra milésimum, sub eódem Pontífice Innocéntio tértio.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Nolite timére. de eodem Comuni 2. loco. [104]

Vesp. de sequ. coñem. præced.

Quasi platanus exaltata sum

juxta aquam. Eccl. 24, 19.

Quasi oliva speciosa in

campis. Eccl. 24, 19.

Die 21. Novembris.

IN PRÆSENTATIONE B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V.
per annum [169], præter sequ.

In utrisque Vesp. ad Magnif.

Ant. Beáta Dei Génitrix
María, Virgo perpétua, tem-
plum Dómini, sacrárium
Spíritus sancti, sola sine
exémpló placuísti Dómino
nostro Jesu Christo, allel.

Oratio.

Deus, qui beátam
Mariám semper
Vírginem, Spíri-
tus sancti habi-
táculum, hodiérna die in
templo præsentári voluísti:
præsta, quæsumus; ut ejus
intercessióne in templo gló-
riæ tuæ præsentári mereá-
mur. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum: Qui tecum vi-
vit et regnat in unitáte ejús-
dem Spíritus sancti Deus.

Et fit commemor. præced.

Ant. Hic vir despiciens
mundum, et terréna triúm-
phans, divítias cœlo cón-
didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **R.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui. 561.

In I. Nocturno Lectiones Ego
sapiéntia. [174]

In II. Nocturno.

Ex libro S. Joánnis Dama-
scéni de fide orthodoxa.

Lib. 4. Cap. 15.

Lectio iv.

Joachim lectíssimam
illam ac summis laú-
dibus dignam mulie-
rem Annam matrimónio si-
bi copulávit. Verum, quem-
ádmodum prisca illa An-
na, cum sterilitátis morbo
laboráret, per oratióem
ac promissióem Samuél-
lem procreávit: eódem mo-
do hæc étiam per obseca-
tióem et promissióem
Dei Genitricem a Deo ac-
cépit, ut ne hic quoque cui-
quam ex illústribus matrón-
is céderet. Itaque grátia
(nam hoc sonat Annæ vocá-
bulum) Dóminam parit (id
enim Mariæ nómine signi-
ficátur): vere étenim rerum
ómnium conditárum Dómi-
na facta est, cum Creatóris
Mater éxstitit. In lucem
autem éditur in domo pro-
báticæ Jóachim, atque ad
templum addúctur: ac de-
índe in domo Dei plantáta,
atque per Spíritum sagi-
náta, instar olívæ frugíferæ
virtútum ómnium domicí-

lium efficitur: ut quæ videlicet ab omni hujusce vitæ et carnis concupiscéntia mentem abstraxisset, atque ita vírginem una cum corpore ánimam conservasset, ut eam decébat, quæ Deum sinu suo exceptúra erat.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, * Dedi suavitátem odóris. **V.** Et sicut cinnamómun et bálsamum aromatízans. Dedi.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Lib. 2. post init.

Lectio v.

Talis fuit María, ut ejus uníus vita ómnium sit disciplína. Si ígitur auctor non displicet, opus probémus: ut quæcúmque sibi ejus exóptat præmium, imitétur exéplum. Quantæ in una vírgine spécies virtútum émicant! Secrétum verecúndiæ, vexillum fidei, devotiónis obséquium: virgo intra domum, comes ad ministérium, mater ad templum. O quantis illa virgínibus occúrret! Quantas compléxa ad Dóminum trahet, dicens: Hæc torum filii mei, hæc thálamus nuptiáles immaculáto servávit pudóre!

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Vidérunt eam filiæ Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudavérunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Vidérunt.

Lectio vi.

Quid ergo éxsequar cibórum parsimóniam, officiórum redundántiam: álterum ultra natúram superfuísse, álterum pene ipsi natúræ defuísse? Illic nulla intermíssa témpora, hic congeminátos jejúnio dies. Et si quando reficiéndi successisset volúntas, cibis plerúmque óbvius, qui mortem arcéret, non delicias ministráret. Dormíre non prius cupiditas, quam necessità fuit: et tamen cum quiésceret corpus, vigiláret ánimus: qui frequénter in somnis aut lecta répetit, aut somno interrúpta continúa, aut dispósita gerit, aut gerénda prænúntiat.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Loquente Jesu. [181]

In R. vii. dicitur: tuam sanctam Præsentatiónem.

In II. Vesperis.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo, allel.
Et fit commem. sequ.

Die 22. Novembris.

S. Cæciliæ Virg. et Mart.

Duplex.

In I. Vesperis.

Si I. Vesperæ dicendæ sint integræ, **Ant.**, **Cap.** et **Hymn.** erunt de Laud. 572; **Ps.** ut in I. Vesp. de Communi Virg. [110]

Ad Magnif. Ant. Est secretum Valeriáne, quod tibi volo dicere: Angelum Dei hábeo amatórem, qui nímio zelo custódit corpus meum.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátæ Cæciliæ Vírginis et Mártiris tuæ solemnitáte lætíficas: da, ut quam venerámur officio, étiam piæ conversatiónis sequámur exémplo. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invitat. Regem Vírginum Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Vírginis Proles. [113]

In I. Nocturno.

Ant. Cæcília virgo Almáchium superábat: Tibúrtium et Valeriánum ad coronas vocábat.

Ps. trium Noct. de Communi Virg. [114]

Ant. Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, ut eam eríperet de inimícis.

Ant. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemítibus exorábat.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. e.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Existimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri: noli quærere solutióne. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióne tamen carnis habébunt hujúsmodi. Ego autem vobis parco.

Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: reliquum est, ut et qui habent uxores, tamquam non habentes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utuntur hoc mundo, tamquam non utantur: præterit enim figura hujus mundi.

R. Cantantibus organis Cæcilia virgo in corde suo soli Dómino decantabat, dicens: * Fiat Dómine cor meum et corpus meum immaculatum, ut non confundar. **V.** Biduánis et triduánis jejúniis orans, commendabat Dómino quod timebat. Fiat.

Lectio ii.

Volo autem vos sine sollicitudine esse. Qui sine uxore est, sollicitus est quæ Dómini sunt, quomodo placeat Deo. Qui autem cum uxore est, sollicitus est quæ sunt mundi, quomodo placeat uxóri, et divisus est. Et mulier innupta, et virgo cogitat quæ Dómini sunt, ut sit sancta corpore et spiritu. Quæ autem nupta est, cogitat quæ sunt mundi, quomodo placeat viro. Porro hoc ad utilitatem vestram dico:

non ut láqueum vobis injiciam, sed ad id, quod honestum est, et quod facultatem præbeat sine impedimento Dóminum obsecrandi.

R. O beata Cæcilia, quæ duos fratres convertisti, Almáchium júdicem superásti, * Urbánum episcopum in vultu angélico demonstrásti. **V.** Quasi apis argumentosa Dómino deservísti. Urbánum.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se vidéri existimat super vírgine sua, quod sit superadúlta, et ita opórtet fieri: quod vult fáciat: non peccat, si nubat. Nam qui stáruit in corde suo firmus, non habens necessitatem, potestatem autem habens suæ voluntátis, et hoc judicávit in corde suo, serváre vírginem suam, bene facit. Igitur et qui matrimónio jungit vírginem suam, bene facit: et qui non jungit, mélius facit. Múlier alligáta est legi quanto témpore vir ejus vivit. Quod si dormíerit vir ejus, liberáta est: cui vult nubat, tantum in Dómino. Beátior autem erit, si sic permánerit, secundum meum consílium: puto autem quod et ego Spíritum Dei hábeam.

R. Virgo gloriósa semper Evangelíum Christi gerébat in pectore, et non diébus neque nóctibus vacábat * A collóquiis divínis et oratióne. **V.** Expánsis mánibus orábat ad Dóminum, et cor ejus igne cælesti ardébat. A collóquiis. **Glória Patri.** A collóquiis.

In II. Nocturno.

Ant. Dómine Jesu Christe, seminátor casti consilii, súscipe séminum fructus, quos in Cæcília seminásti.

Ant. Beáta Cæcília dixit ad Tibúrtium: Hódie te fáteor meum cognátum, quia amor Dei te fecit esse contemptórem idolórum.

Ant. Fíat Dómine cor meum et corpus meum immaculátum, ut non confundar.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvèbitur.

Lectio iv.

Cæcília, virgo Romána, nóbili génere nata, a prima ætáte christiánæ fidei præcéptis institúta, virginitátem suam Deo vovit. Sed cum póstea contra suam voluntátem data esset in matrimónium Valeriáno, prima nuptiárum nocte hunc cum eo sermónem hábuit: Ego, Va-

leriáne, in Angeli tutelá sum, qui virginitátem meam custódit: quare ne quid in me committas, quo ira Dei in te concitétur. Quibus verbis commótus Valeriánus, illam attingere non est ausus: quin étiam áddidit, se in Christum creditúrum, si eum Angelum vidéret. Cui Cæcília, cum sine baptísimo negáret id fieri posse, incénsus cupidité vidéndi Angelum, se baptizári velle respóndit. Quare hortátu vírginis ad Urbánum Papam, qui propter persecutiónem in Mártyrum sepúlchris via Appia latébat, véniens, ab eo baptizátur.

R. Cilício Cæcília membra domábat, Deum gemitibus exorábat: * Tibúrtium et Valeriánum ad coronas vocábat. **V.** Hæc est Virgo sapiens, et una de número prudéntum. Tibúrtium.

Lectio v.

Inde ad Cæciliam réversus, orántem et cum ea Angelum divíno splendóre fulgéntem invénit. Quo aspéctu obstupéfáctus, ut primum ex timóre confirmátus est, Tibúrtium fratrem suum accérsit: qui a Cæcília Christi fide imbútus, et ab eódem Urbáno baptizátus, ipse étiam ejús-

dem Angeli, quem frater ejus viderat, aspectu dignatus est. Utérque autem paulo post Almáchio præfêcto constánter martýrium súbiit. Qui mox Cæciliam comprehénderi imperat, ab eáque primum, ubi Tibúrtii et Valeriáni facultates sint, exquirít.

R. Cæciliam intra cubiculum orántem invénit, et juxta eam stantem Angelum Dómini: * Quem videns Valeriánus, nímio terrore corréptus est. **V.** Angelus Dómini descéndit de cœlo, et lumen refúlsit in habitáculo. Quem.

Lectio vi.

Cui cum virgo ómnia illórum paupéribus distribúta esse respondísset, eo furóre concitátus est, ut eam in ipsíus ædes redúctam, in bálneo combúri jússet. Quo in loco cum diem noctémque ita fuísset, ut ne flamma quidem illam attíngeret; eo immíssus est cárnifex, qui ter secúri ictam, cum caput abscíndere non potuísset, semivívam relíquit. Illa trídúo post, décimo Kaléndas Decémbris Alexándro imperatóre dúplici virginitátis et martýrii palma decoráta, evolávit in cœlum. Cujus corpus ab ipso Urbáno

Papa in Callísti cœmetério sepúltum est, in ejus ædibus ecclésia ipsíus Cæciliæ nómine consecráta. Ejus et Urbáni ac Lúcii Pontíficum, Tibúrtii, Valeriáni et Máximi cõrpora a Pascháli primo Pontífice inde transláta in Urbem, in eádem sanctæ Cæciliæ ecclésia cõdita sunt.

R. Dómine Jesu Christe, pastor bone, seminátor casti consílii, súscipe séminum fructus quos in Cæcília seminásti: * Cæcília fámula tua quasi apis tibi argumentósa desérvit. **V.** Nam sponsum, quem quasi leónem ferócem accépit, ad té quasi agnum mansuetíssimum destinávit. Cæcília. **Gloria.** Cæcília.

In III. Nocturno.

Ant. Crédimus Christum Fílium Dei verum Deum esse, qui sibi talem elégit fámulam.

Ant. Nos sciéntes sanctum nomen ejus, omníno negáre non pòsumus.

Ant. Tunc Valeriánus perrexit, et signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis parabolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt óbviám sponso, et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilía 79. in Matth., post inít.

Quam ob causam in persóna virgínium hanc parabolam profert, nec qualemcúmque persónam sine discrimine súbjicit? Magna quædam de virginitáte disserúerat, dicens: Sunt eunúchi, qui seípsos castravérunt propter regnum cœlórum; et, Qui potest cápere, cápiat. Nec ignorábat, de virginitáte magnam esse vulgo existimatióem, quippe cum sit ea res natúra sublimis: quod inde patet, quia neque in véteri testaménto a priscis illis sanctisque viris culta fuit, et in novo nulla legis necessitáte jubétur: non enim id imperávit, sed fidélium voluntáti permísit. Unde et Paulus ait: De virgínibus autem præcéptum Dómini

non hábeo: et laudo quidem eum, qui hoc sectátur institútum; noléntem autem non cogo, neque eam rem præcéptum fácio.

R. Beáta Cæcília dixit Tibúrtio: Hódie te fáteor meum esse cognátum, quia amor Dei te fecit esse * Contemptórem idolórum.

V. Sicut enim amor Dei mihi tuum fratrem cónjugem fecit, ita te mihi cognátum fecit esse. Contemptórem.

Lectio viii.

Quóniam igitur et magna res erat, ac de ea apud multos magna erat existimatio, ne quis ea perfécta se totum perfecísse putáret, ac cétera negligeret, hanc parabolam pósuit, ut osténderet, virginitátem, quamvis cétera hábeat, si misericórdiæ bonis carúerit, cum fornicatóribus éjici. Ac mérito quidem inhumánum ac misericórdia caréntem cum illis cóllocat. Fornicátor enim córporum, istæ vero pecuniárum cupiditáte vincúntur. Non est autem córporum et pecúniæ par cupiditas: sed ácrior multo atque veheméntior illa córporum est. Quanto igitur cum imbecillióre luctántur, tanto minus vénia dignæ sunt, si vincántur. Idcirco

étiam fátuas appellávit: quóniam majóri certámine superáto, in facilióre totum perdidérunt.

R. Cæcília me misit ad vos, ut ostendátis mihi sanctum antístitem: * Quia ad ipsum hábeo secréta, quæ pérferam. **V.** Tunc Valeriánus perréxit, et signo quod accéperat, invénit sanctum Urbánum. Quia. **G**lória Patri. Quia.

Lectio ix.

Lámpades autem hoc loco illud ipsum virginitátis donum appéllat, et sanctimóniæ puritatem: óleum vero benignitatem, eleemósynam, impénsus indigéntibus auxílium. Tardánte autem sponso, dormitavérunt omnes, et dormiérunt. Non parvum témporis rursus spátium interjéctum osténdit, ut discípulos regnum ipsíus mox futúrum exspectántes, ab ea opinióne dedúceret; id enim illi sperábant: quaprópter crebro ab hujúsmodi eos spe révocat. Ad hoc, illud quoque índicat, somnum quemdam esse mortem: Dormiérunt, inquit; média autem nocte clamor factus est: vel, ut in eádem parábola persístat, vel rursus osténdit in nocte futúram esse resurrectionem. Clamórem

étiam Paulus commémorat, dicens: In jussu, in voce Archángeli, in novíssima tuba descéndet de cœlo.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Cantántibus órganis * Cæcília Dómino decantábat, dicens: Fiat cor meum immaculátum, ut non confúndar.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Valeriánus * in cubículo Cæciliám cum Angelo orántem invénit.

3. Cæcília fámula tua, * Dómine, quasi apis tibi argumentósa desérvit.

4. Benedíco te * Pater Dómini mei Jesu Christi, quia per Fílium tuum ignis exstíctus est a látere meo.

5. Triduánas a Dómino * popósci indúcias, ut domum meam ecclésiám consecrárem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit,
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsísque reddens præ-
mia.

Quocúmque tendis, Vír-
gines
Sequúntur, atque laúdibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces persó-
nant.

Te deprecámur súplices,
Nostris ut addas sénsibus,
Nescíre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.
Amen.

¶ Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Ad Bened. Ant. Dum au-
róra finem daret, Cæcília
exclamávit, dicens: Eja
míletes Christi, abjícite ó-
pera tenebrárum, et induí-
mini arma lucis.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beá-
tæ Cæciliæ Vírginis et
Mártyris tuæ solemnitáte
lætificas: da, ut quam ve-
nerámur officio, étiam piæ
conversatiónis sequámur
exémpló. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Qui. 572.

R. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie.
¶ Inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et. Glória
Patri. Spécie.

¶ Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non comóvêbitur.

Ad Sextam.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Aemulor enim vos Dei
Æmulatione. Despóndi
enim vos uni viro vírginem
castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít.
¶ Deus in médio ejus, non
commovêbitur. Deus. Gló-
ria Patri. Adjuvábít.

¶ Elégit eam Deus, et
præelégit eam. **R.** In taber-
náculo suo habitáre facit
eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, ex-
altásti super terram ha-
bitatiómem meam, et pro
morte defluente deprecáta
sum. Invocávi Dóminum
Patrem Dómini mei, ut non
derelínquat me in die tri-
bulatiónis meæ, et in tém-
pore superbórum sine ad-
jutório.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelegit. **Gloria Patri. Elégit.**

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 572; Ps. ut in I. Vesp. de Coñuni Virg. [110]

A Capit. fit de sequ. cum coñ. præc. et S. Felicitatis M. ut infra.

Die 23. Novembris.

S. Clementis I. Pap. Mart.

Duplex.

In I. Vesperis.

Si I. Vesp. dicendæ sint integræ, Ant. erunt de Laud. 579; Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert tentationem: quóniam cum probátus fúerit, accipiet coronam vitæ, quam repromísit Deus diligéntibus se.

Hymnus.

Deus tuórum militum
Sors, et coroná, præmiũ,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexu criminis.

**Hic nempe mundi gáudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle députans,
Pervénit ad cœlestia.**

**Pœnas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,**

Ætérna dona pössidet.

**Ob hoc precátu súplici
Te póscimus, piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris
Dimítte noxam sérvulis.**

**Laus et perénis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
Insempitérna sæcula. Amē.**

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

**Ad Magnif. Ant. Orémus
omnes ad Dóminum Jesum
Christum, ut Confessóribus
suis fontis venam apériat.**

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beátí
Cleméntis Mártyris tui
atque Pontificis solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, virtútem quoque passiónis imitémur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. præced.

**Ant. Virgo gloriósa semper
Evangélium Christi gerébat
in pectore suo, et non diébus
neque nóctibus a collóquiis
divínis et oratióne cessábat.**

℣. Diffusa est grátia in lábiis tuis. **R.** Propterea benedixit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus, qui nos. 573.

Deinde S. Felicitatis Mart.

**Ant. Símile est regnum
cœlórum hómini negotia-**

tóri quærenti bonas margaritas: inventa una pretiosa, dedit omnia sua, et comparavit eam.

V. Spécie tua et pulchritudine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, beatæ Felicitatis Mártyris tuæ solémnia recenséntes, méritis ipsíus protegámur et précibus. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Omnia usque ad Lectiones de Communi unius Mart. [28]

In I. Nocturno.

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 20. d.

AMiléo Paulus mitens Ephesum, vocavit majores natu Ecclésiæ. Qui cum venissent ad eum, et simul essent, dixit eis: Vos scitis a prima die, qua ingressus sum in Asiam, quáliter vobiscum per omne tempus fúerim, sérvians Dómino cum omni humilitate, et lácrimis, et tentationibus, quæ mihi acciderunt ex insidiis Judæórum: quómodo nihil subtráxerim útilium, quo minus annuntiárem vobis, et docérem vos públice, et per domos, testi-

ficans Judæis, atque Gentilibus in Deum pœniténtiam: et fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Jerúsalem: quæ in ea ventúra sint mihi ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitates mihi protestátur, dicens: quóniam víncula, et tribulationes Jerosólymis me manent. Sed nihil horum véreor: nec fácio animam meam pretiosiórem quam me, dúmmodo consummem cursum meum, et ministérium verbi, quod accepi a Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei.

R. Oránte sancto Clemente, apparuit ei Agnus Dei: * De sub cujus pede fons vivus emánat, flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei. **V.** Vidi supra montem Agnum stantem. De sub.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio quia ámplius non videbitis faciém meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérna die, quia mundus sum a sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminus annuntiárem omne consílium Dei vobis. At-

téndite vobis, et univérso gregi, in quo vos Spíritus sanctus pósuit episcopos régere Ecclésiám Dei, quam acquisívit sángine suo. Ego scio quóniam intrábunt post discessiónem meam lupi rapáces in vos, non parcéntes gregi. Et ex vobis ipsis exsúrgent viri loquéntes pervérsa, ut abdúcant discipulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes: quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

R. Omnes una voce dixerunt: Ora pro nobis sancte Clemens: * Ut digni efficiámur promissionibus Christi. **V.** Non meis méritis ad vos me misit Dóminus vestris coronis participem fieri. Ut.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est edificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum, et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his, qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, opórtet

suscípere infirmos, ac minísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accipere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum Pauli, osculábantur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius faciém ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Dedísti Dómine habitáculum Mártiri tuo Clementi in mari, in modum templi marmórei angélicis mánibus præparátum: * Iter præbens pópulo terræ, ut enárrent mirabília tua. **V.** Dedísti Dómine sanctis tuis viam in mari, et in flumínibus sémitam. Iter. Glória Patri. Iter.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Clemens Románus, Faustini fílius, de regione Cœlii montis, discipulus beáti Petri, cujus méminit Paulus scribens ad Philippéenses: Etiam rogo et te germáne compar, ádjuva illas quæ mecum laboravérunt in Evangélio, cum Clemente

et céteris adjutóribus meis, quorum nómina sunt in libro vitæ. Hic septem Urbis regiónés divisit septem Notáriis, singulas singulis attribuens, qui passiones Mártýrum et res ab eis gestas diligentíssime conquistás litéris mandárent. Multa scripsit et ipse accuráte et salutáriter, quibus christíanam religióem illustrávit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam. **V.** Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Lectio v.

Cum autem doctrína ac vitæ sanctitaté multos ad Christi fidem convérteret, a Trajáno imperátore relegátus est trans mare Pónticum in solitúdine urbis Chersónæ, in qua duo millia Christianórum réperit, qui ab eódem Trajáno condemnáti fúerant. Qui cum in eruéndis et secándis marmóribus aquæ penúria laborárent, Clemens facta oratióne, in vicinum collem ascéndit, in cujus jugo vidit Agnum dextero pede fontem aquæ dulcis,

qui inde scatébat, attingéntem; ubi omnes sitim explevérunt: eóque miráculo multi infidéles ad Christi fidem convérsi, Cleméntis étiam sanctitátem venerári cœpérunt.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedinis: posuísti in cápité ejus corónam de lápide pretiósó. Et voluntáte.

Lectio vi.

Quibus concitátus Trajánus, misit illuc, qui Cleméntem, alligáta ad ejus collum ánchora, in profúndum dejícèrent. Quod cum factum esset, Christiánis ad littus orántibus, mare ad tria milliária recéssit: eóque illi accédéntes, ædiculam marmóream in templi formam, et intus arcam lapídeam, ubi Mártýris corpus cónditum erat, et juxta illud áncoram, qua mer-sus fúerat, invenérunt. Quo miráculo incolæ permóti, Christi fidem suscepérunt. Ejus corpus póstea Romam, Nicoláo primo Pontífice translátum, in ecclésia ipsíus sancti Cleméntis cónditum est. Ecclésia

étiam in eo insulæ loco, unde divinitus fons manarat, ejusdem nómine dedicata est. Vixit in pontificatu annos novem, menses sex, dies sex. Fecit ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit presbyteros decem, diaconos duos, episcopos per diversa loca quindecim.

R. Stola jucunditatis. [35]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia sancti Hilarii Episcopi.

Comment. in Matth. can. 26.

Ut ignorantiam illam dei omnibus taciti, non sine utilis silentii ratione esse sciremus, vigilare nos Dominus propter adventum furis admonuit, et orationum assiduitate detentos, omnibus preceptorum suorum operibus inhærere. Furem enim esse ostendit zabulum, ad detrahenda ex nobis spolia pervigilem, et corporum nostrorum domibus insidiantem; ut ea incurio-

sis nobis, et somno deditis, consiliorum suorum atque illecebrarum jaculis perfodiat. Paratos igitur esse nos convenit: quia dei ignoratio intentam sollicitudinem suspensæ expectationis exagitet.

R. Corona aurea super caput ejus, * Expressa signo sanctitatis, gloria honoris, et opus fortitudinis. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidelis servus et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam? Quamquam in commune nos ad indefessam vigilantiae curam adhortetur: specialem tamen populi principibus, id est, episcopis, in expectatione adventusque suo sollicitudinem mandat. Hunc enim servum fidelem atque prudentem, prepositum familiae significat, commoda atque utilitates commissi sibi populi curantem. Qui si dicto audiens, et preceptis obediens erit, id est, si doctrinae opportunitate et veritate infirma confirmet, dis-

rupta consolidet, depravata convertat, et verbum vitæ in æternitatis cibum alendæ familiæ dispēdat, atque hæc agens, hisque immorans deprehendatur: gloriā a Dōmino tamquam dispensator fidēlis et villicus utilis consequetur, et super omnia bona constituetur; id est, in Dei gloriā collocabitur, quia nihil sit ultra, quod melius sit.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nōmine sanguinem suum fudit: * Qui minas iudicium non timuit, nec terrænæ dignitatis gloriā quæsivit, sed ad cœlestia regna pervenit. **V.** Justum deduxit Dōminus per vias rectas, et ostēdit illi regnum Dei. Qui. Glōria Patri. Qui.

Pro S. Felicitate Mart.

Sermo S. Gregōrii Papæ.

Ex Homilia 3. in Evang.

Lectio ix.

Beāta Felicitas, cujus hōdie natalitia celebrāmus, septem filios sic post se timuit vivos in carne relinquare, sicut carnāles parēntes solent metuere, ne mōrtuos prēmittant. In persecutiōnis enim labōre deprehēnsa, filiōrum corda in amorē supērnæ patriæ prædicādo roborāvit, et

parturivit spīritu, quos carne pepērerat; ut prædicatione pāreret Deo, quos carne pepērerat mundo. Numquid ergo hanc fēminam Mārtirem dixerim? Sed plus quam Mārtirem: quæ septem pignōribus ad regnum præmissis, tot ante se mōrtuos transmisit. Ad pœnam prima venit, sed pervenit octāva.

Te Deum laudāmus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Orānte sancto Clemēte, * apparuit ei Agnus Dei.

Ps. Dōminus regnāvit. 19.

2. Non meis mēritis * ad vos me misit Dōminus, vestris coronis participem fieri.

3. Vidi supra montem * Agnum stantem, de sub cuius pede fons vivus emānat.

4. De sub cuius pede * fons vivus emānat, flūminis impetus lætīficat civitatem Dei.

5. Omnes gentes * per gyrum crediderunt Christo Dōmino.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beātus vir, qui suffert tentationem: quōniam cum probātus fuerit, accipiet coronam vitæ, quam repro-misit Deus diligētibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum
Patris secútus Fílium,
Victis triúmphas hóstibus,
Victor fruens cœléstibus.

Tui precátus múnere
Nostrum reátum dílué,
Arcens mali contágium,
Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula
Tui sacráti córporis:
Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Cum iter
ad mare cepisset, pópulus
voce magna clamábat: Dó-
mine Jesu Christe, salva
illum: et Clemens cum lá-
crimis dicébat: Súscipe
Pater spíritum meum.

Oratio.

Deus, qui nos ánnua beáti
Cleméntis Mártiris tui
atque Pontíficis solemni-
táte lætíficas: concéde propí-
tius; ut cujus natalítia
cólimus, virtútem quoque
passiónis imitémur. Per
Dóminum nostrum.

Et fit commemor. S. Felicitatis.

Ant. Date ei de fructu
mánuum suárum, et lau-
dent eam in portis ópera
ejus.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedixit te Deus in ætér-
num.

Oratio.

Præsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut, beátæ
Felicitátis Mártiris tuæ so-
lémnia recenséntes, méritis
ipsíus protegámur et pré-
cibus. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capitulum. Jac. 1. b.

Beátus vir, qui suffert ten-
tationem: quóniam cum
probátus fúerit, accípiet co-
rónam vitæ, quam repro-
mísit Deus diligéntibus se.

R. br. Glória et honóre *
Coronásti eum Dómine.
Glória et honóre. **V.** Et con-
stituísti eum super ópera
mánuum tuárum. Coroná-
sti. Glória Patri. Glória et.

V. Posuísti Dómine su-
per caput ejus. **R.** Corón-
am de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 15.

Cibávit illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sa-
piéntiæ salutáris potávit il-
lum Dóminus Deus noster.

R. br. Posuisti Dómine
* Super caput ejus. Po-
suisti. **V.** Corónam de lá-
pide pretiósó. Super. **Gló-
ria** Patri. Posuisti.

V. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Gló-
riam et magnum decórem
impónes super eum.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádedit
ad vigilándum dilúculo
ad Dóminum, qui fecit il-
lum, et in conspéctu Altís-
simi deprecábitur.

R. br. Magna est glória
ejus * In salutári tuo. Ma-
gna. **V.** Glóriam et magnum
decórem impónes super
eum. In salutári. **Glória**
Patri. Magna.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. 579; Ps. ut in
I. Vesp. de Communi Apost. [2]
et loco ultimi, Ps. Crédidi. [40]

A Capit. fit de sequ. cum cōm.
præced. et S. Chrysogoni Mart.

Die 24. Novembris.

S. Joannis a Cruce
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non
Pont. [88], præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui sanctum Joán-
nem Confessórem tu-
um perféctæ sui abnega-
tiónis, et crucis amatórem
exímium effecísti: concéde;
ut ejus imitatióni júgiter
inhæréntes, glóriam asse-
quámur ætérnam. Per Dó-
minum nostrum.

Et fit commemor. præced.

Ant. Dedísti Dómine ha-
bitáculum Mártýri tuo Cle-
ménti in mari, in modum
templi marmórei, angélicis
mánibus præparátum, iter
præbens pópulo terræ, ut
enárrent mirabília tua.

V. Justus ut palma floré-
bit. **R.** Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Oratio. Deus, qui nos. 580.

Deinde S. Chrysogoni Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: fundátus
enim erat supra firmam
petram.

V. Glória et honóre coro-
násti eum Dómine. **R.** Et
constituísti eum super ó-
pera mánuum tuárum.

Oratio.

Adésto Dómine supplica-
tiónibus nostris: ut qui
ex iniquitáte nostra reos
nos esse cognóscimus, beá-
ti Chrysógoni Mártýris

tui intercessióne liberémur.
Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joannes a Cruce, Fontiberi in Hispania piis paréntibus natus, a primis annis certo innótuit, quam Deíparæ Vírgini futúrus esset accéptus; nam quinquénis in púteum lapsus, ejúsdem Deíparæ manu sublátus, incólumis evásit. Tanto autem patiéndi desidério flagrávit, ut novénis, spreto mollióri lecto, super sarméntis cubáre consuéverit. Adoléscens hospítio pauperum ægrotántium Metýmnæ Campi fámulum sese addíxit, quibus magno caritátis ardóre vilíssima quæque compléctens officia, præsto áderat. Cujus exémplo excitáti céteri, eadem caritátis múnera ardéntius obibant. Verum ad altióra vocátus, beátæ Mariæ Vírginis de Monte Carmélo institútum ampléxus est: ubi sacérdos ex obediéntia factus, severióri disciplínæ et arctióri vitæ cupidíssimus, primitívam órdinis régulam ex superioriis licéntia ita proféssus est,

ut, ob jugem Domínicæ passiónis memóriam, bello in se, tamquam in infensissimum hostem indícto, vigíliis, jejúniis, férreis flagéllis, omníque pœnárum génere, brevi carnem cum víitiis et concupiscéntiis suis crucifíxerit: dignus plane, qui a sancta Terésia inter puriôres sanctioresque ánimas Ecclésiám Dei id témporis illustrántes recenserétur.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

Singulári vitæ austeritáte, et ómnium virtútum præsidio múnitus, præ assídua rerum divinárum contemplatióne, diutúrnas et mirábiles éxtases frequénter patiebátur: tantóque in Deum æstuábat amóre, ut, cum divínus ignis sese intro diútius continére non posset, foras erúmpere, ejúsque vultum irradiáre visus sit. Proximórum salúti summópere inténtus, tum in verbi Dei prædicatióne, tum in sacramentórum ad-

ministratióne fuit assíduus. Hinc tot méritis auctus, strictiorisque disciplínæ promovéndæ ardóre vehemén-ter accénsus, sanctæ Terésiaë comes divínitus datus est, ut quam ipsa inter soróres primævam Carméli órdis observántiam instauráverat, eámdem et inter fratres, Joáñe adjutóre, restitúeret. Innúmeros itaque una cum Dei fámula in divíno ópere promovéndo perpéssus labóres, coenóbia quæ ejúsdem sanctæ Vírginis cura per totam Hispaniam erécta fúerant, nullis vitæ incómodis et periculis térritus, singula perlustrávit: in quibus aliisque quamplúrimis ejus ópera eréctis, restaurátam observántiam propagádo, verbo et exémplo firmávit; ut mérito primus post sanctam Terésiam Carmelitárum Excalceatórum órdis profésor et parens habeátur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícá fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Virginitátem perpétuo cóluit, impudentésque mu-

lières ejus pudicítiæ insidiári conántes, non modo répulit, sed étiam Christo lucrifécit. In divínis explícandis arcánis æque ac sancta Terésia, apostólicaë sedis judício, divínitus instrúctus, libros de mýstica theología coeléstí sapiéntia refértos conscrípsit. Semel interrogátus a Christo, quid præmii pro tot labóribus pósceret, respóndit: Dómine, pati, et contémni pro te. Império in dæmones, quos e corpóribus sæpe fugábat, discretióné spírituum, prophetiæ dono, miraculórum glória celebratíssimus, ea semper fuit humilitáte, ut sæpius a Dómino flagitáverit eo loco mori, ubi ómnibus esset ignótus. Voti compos factus, Ubédæ diro morbo, et in crure quinque plagis sánie manántibus, ad impléndum patiéndi desidérium constantíssime tolerátis, Ecclesiæ sacraméntis pie sanctéque susceptis, in Christi crucifíxi amplexu, quem semper in corde atque ore habúerat, post illa verba: In manus tuas comméndo spíritum meum, obdormívit in Dómino, die et hora a se prædictis, anno salútis millésimo quingentésimo nonagésimo primo, ætátis quadragésimo nono.

Migrántem ejus ánimam splendidíssimus ignis globus excépit: corpus vero suavíssimum odórem spirávit, quod etiámnun in-corrúptum Segóviæ hono-rífice cólitur. Eum plúrimis ante et post óbitum fulgéntem signis Benedíctus décimus tértius, Pón-tifex Máximus, in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97]

Pro S. Chrysogono Mart.

Lectio ix.

Chrysógonus Diocletiá-no imperatóre Romæ inclúsus in cárcere, ibi bi-énnum sanctæ Anastásiae facultátibus vixit: quam étiam afflíctam propter Christum a viro suo Públio, proptereaúque a suis oratióibus per líttas auxílium postulántem, mútis epístolis est consolátus. Sed cum imperátor Romam scripsisset, ut, réliquis Christiá-nis, qui in vínculis essent, interféctis, Chrysógonus Aquiléjam ad se mitterétur, eo perdúctus est. Cui imperátor: Accersívi, inquit, te Chrysógone, ut honóribus aúgeam, si modo indúxeris ánimus deos cólere. At ille: Ego eum

qui vere est Deus, mente et oratióne véneror; deos autem, qui nihil sunt nisi dáemonum simulácra, odi et éxsecror. Quo respónso excandéscens imperátor, ad Aquas Gradátas eum secúri pércuti jubet, octávo Kaléndas Decémbris. Cujus corpus proyéctum in mare, paulo post in líttore invéntum, Zóilus présbyter in suis ædibus sepelívit.

Te Deum laudámus. 18.

In Laud. fit coñem. S. Chrysogoni.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris: ut qui ex iniquitáte nostra reos nos esse cognóscimus, beáti Chrysógoni Mártyris tui intercessióne liberémur. Per Dóminum.

Vesp. a Capit. de sequ., cum commem. præced.

Die 25. Novembris.

S. Catharinæ Virginis et Martyris.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. [110], præter sequentia.

Oratio.

Deus, qui dedisti legem Móysi in summitate montis Sínai, et in eódem loco per sanctos Angelos tuos corpus beátæ Catharínæ Virginis et Mártiris tuæ mirabiliter collocasti: præsta, quæsumus; ut ejus méritis et intercessióne, ad montem, qui Christus est, pervenire valeámus: Qui tecum vivit et regnat.

Et fit commem. præced.

Ant. Hic vir despiciens mundum, et terréna triúmphans, divítias cælo cón-didit ore, manu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Deus, qui sanctum. 581.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Catharina nóbilis virgo Alexandrina, a prima ætate stúdia liberálium ártium cum fidei ardóre conjúgens, brevi ad eam sanctitátis et doctrínæ perfectiónem pervénit, ut decem et octo annos nata eruditissimum quemque superáret. Quæ cum Maximíni jussu multos propter christiánæ religiónis professiόνem várie torméntis cruciátos, ad suppli-

cium rapi vidéret, non dubitánte ipsum ádiit Maximínus, eíque nefáriam immanitátem objiciens, sapientíssimis ratióibus Christi fidem ad salútem necessariam esse affirmávit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Cujus prudéntiam Maximínus admirátus, retinéri eam jubet, accersitis úndique doctíssimis homínibus, magnisque propósitis præmiis, qui convíctam Catharínam a Christi fide ad idolórum cultum perduxissent. Quod contra accidit. Nam plures philósophi, qui ad eam coarguendam convénierant, vi ac subtilitáte ejus disputatiónis tanto Jesu Christi amore sunt incénsi, ut pro illo mori non dubitáverint. Quamóbrem Maximínus blandítiis ac promíssis Catharínam de senténtia dedúcere aggréditur: verum id frustra fieri intélligens, verbéribus affectam, plumbatísque contúsam, dies úndecim sine cibo ac potu inclúsam tenet in cárcere.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Quo témpore Maximíni uxor, et Porphyrius belli dux, visendæ virginis causa cárcerem ingressi, et ejúsdem prædicatione in Jesum Christum credentes, póstea martyrio coronati sunt. Interim Catharina edúctur e custódia, et rota expéditur, crebris et acútis præfixa gládiis, ut virginis corpus crudelissime dilacerarétur. Quæ máchina brevi, Catharinæ oratione, confrácta est: eoque miraculo multi Christi fidem suscéperunt. Ipse Maximínus in impietáte et crudelitáte obstinátior, Catharinam secúri pércuti ímperat. Quæ fórtiter dato cápite, ad duplicátum virginitátis et martyrii præmium evolávit, séptimo Kaléndas Decémbris: cujus corpus ab Angelis in Sina Arábiæ monte mirabíliter collocátum est. **R.** Afferéntur. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Simile erit regnum cœlórú. de eodem Communi 1. loco. [123]

Vesperæ a Capit. de sequ. cum commem. præced. et S. Petri Alexandrini Episc. et Mart.

Die 26. Novembris.

S. Silvestri Abbatis.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88], præter sequentia.

Oratio.

Clementissime Deus, qui sanctum Silvêstrum Abbátem sæculi hujus vanitátem in apérto túmulo pie meditántem ad erémum vocáre, et præcláris vitæ méritis decoráre dignátus es: te súpplíces exorámus; ut ejus exémplo terréna despiciéntes, tui consórtio perfruámur ætérno. Per Dóminum nostrum.

Deinde fit cõmem. præced.

Ant. Veni sponsa Christi, accipe coronam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Oratio. Deus qui dedisti. 585.

Postea cõmem. S. Petri Alexandrini Episc. Mart.

Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórú non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Y. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Oratio.

Infirmitátem nostram respice, omnípotens Deus: et quia pondus própriæ actiónis gravat, beáti Petri Mártiris tui atque Pontíficis, intercéssio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Silvéster, Auxími in Picéno nóbili génere ortus, statim puerilem ætátem lítteris ac bonis móribus mirífice exornávit. Adoléscens Bonóniam ad stúdia jurisprudentiæ missus a patre, cum sacris lítteris a Deo mónitus dedísset óperam, paréntis incurrit indignatióem, quam æquo ánimo toto decénio pértulit. Ob egrégiam ejus virtútem a canónicis cathedrális Auximánæ ecclésiæ sócius honóris eléctus est; in quo múnere pópulo oratióibus, exémplo et conciónibus opem tulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et de-

dit illi claritátem ætéram. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Inter funus nóbilis cuiusdam defúcti, in apérto túmulo formósi viri suíque propínqui defórme cadáver conspiciens: Ego, inquit, sum, quod hic fuit; quod hic est, ego ero. Et mox, perácto fúnere, illa sibi Dómini occurrénte senténtia: Qui vult veníre post me, ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me, in solitúdinem majóris perfectiόνis stúdio secéssit, ibíque vigíliis, oratióibus jejuniisque deditus, crudas tantum herbas in cibum sæpius adhíbuit. Ut autem magis latéret hómines, várias mutávit sedes; ac demum pervénit ad montem Fanum, locum, quamvis prope Fabriánum, eo tamen témpore desértum, ibíque in honórem sanctíssimi patris Benedícti templum eréxit, congregationisque Silvestrinórum fundaménta jecit, sub régula et hábitu in visióne sibi ab eódem Sancto osténsis.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad

portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

At invidens sáttanas váriis terróribus illíus mónachos turbáre nitebátur, noctu monastérii jánuas hostiliter invádens. Sed vir Dei hostis ímpetum ita repressit, ut mónachi in sancto institúto magis confirmaréntur, ac patris sanctitátem agnóscerent. Spíritu prophetiæ aliisque donis enítuit. Quæ ut semper profúnda humilitáte conservávit, ita contra se dæmonis invídiam concitávit, a quo præceps actus per scalas oratórii, et prope interimendus, præsentíssimo Vírginis beneficio incolumitáti rédditus est. Quod beneficium perpétua et singulári in illam pietáte commendávit ad últimum usque vitæ spíritum, quem fere nonagenárius, sanctitáte et miráculis clarus, Deo réddidit anno salútis millésimo ducentésimo sexagésimo séptimo, sexto Kaléndas Decémbris. Ejus Offícium ac Missam Leo décimus tértius Póntifex Máximus ad univérsam exténdit Ecclésiám.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Ecce nos reliquimus. de Comm. Abb. 1. loco. [105]

Lectio ix. de S. Petro Ep. M.

Lectio ix.

Petrus episcopus Alexandriæ, post Theónam virum sanctíssimum, sanctitátis et doctrinæ splendóre non solum illustrávit Ægýptum, sed toti luxit Ecclésiæ Dei. Qui in persecutióneMaximiániGalérii illam témporum acerbitátem ita pértulit, ut multi admirábilem ejus patiéntiam intuéntes, plúrimum in christiána virtúte proficerent. Is primus Aríum diáconum Alexandrínum, propter schisma Meletíanum, cui favébat, a fidélium communióne sejúnxit. Ad eum cápitis ab eódem Maximiáno damnátum in cárcere cum Achíllas et Alexandér presbýteri deprecatóres Aríi veníssent, respóndit, noctu apparuisse sibi Jesum veste discíssa, causámque rei sciscitánti dixisse: Aríus vestem meam, quæ est Ecclésia, dilacerávit. Quibus étiam prædicens fore, ut sibi in episcopátu succéderent, præcepit ne umquam Aríum in communiónem recíperent, quem Deo mórtuum esse sciret. Et hanc divínam

prænotionem veram fuisse, non diu post rei probavit eventus. Denique duodecimo sui episcopatus anno, sexto Kalendas Decembris abscisso capite ad martyrii coronam evolavit.

Te Deum laudamus. 18.

In Laud. fit commem. S. Petri Alexandrini Ep. Mart.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Infirmitatem. 587.

Die 29. Novembris.

Commemoratio

S. Saturnini Martyris.

Ad Vesp. Ant. Iste sanctus pro lege Dei sui certavit usque ad mortem, et a verbis impiorum non timuit: fundatus enim erat supra firmam petram.

V. Glória et honore coronasti eum Domine. **R.** Et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Oratio.

Deus, qui nos beati Saturnini Martyris tui concedis natalitio perfrui: ejus nos tribue meritis adjuvari. Per Dominum.

In Vigilia

S. Andreae Apostoli.

Si Festum S. Andreae venerit FERIA II., de Vigilia fit Officium in Sabbato præced. et commem. S. Saturnini in Dominica.

Offic. fit de FERIA, ut dictum est in Rubricis generalibus, cum Homilia et Oratione de Vigilia ut infra.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio i. Cap. 1. e.

In illo tempore: Stabat Joannes, et ex discipulis ejus duo. Et respiciens Jesum ambulantem, dicit: Ecce Agnus Dei. Et reliqua.

Homilia sancti Augustini Episcopi.

Tract. 7. in Joann., post init.

Quia talis erat Joannes amicus sponsi, non quærebat gloriam suam, sed testimonium perhibebat veritati: numquid voluit apud se remanere discipulos suos, ut non sequerentur Dominum? Magis ipse ostendit discipulis suis quem sequerentur: habebant enim illum tamquam agnum. Et ille: Quid me attenditis: Ego non sum agnus. Ecce Agnus Dei. De quo et superius dixerat: Ecce Agnus Dei. Et quid nobis prodest Agnus Dei? Ecce, ait, qui tollit peccá-

tum mundi. Secúti sunt illum, hoc audíto, duo qui erant cum Joánne.

R̃R̃. de Feria occurrente.

Lectio ii.

Videámus sequéntia. Ecce Agnus Dei. Hoc Joánnes. Et audiérunt eum duo discípuli loquéntem, et secúti sunt Jesum. Non sic illum sequebántur, quasi jam ut inhærérent illi: nam manifestum est, quando illi inhæsérunt, quia de navi eos vocávit. In his enim duóbus erat Andréas, sic ut modo audístis. Andréas autem frater Petri erat. Et nóvimus in Evangélio quod Petrum et Andréam Dóminus de navi vocávit, dicens: Veníte post me, et fáciam vos piscatóres hóminum. Et ex illo jam inhæsérunt illi, ut non recéderent.

Lectio iii.

Modo ergo quod illum sequúntur isti duo, non quasi non recessúri sequúntur, sed vidére voluérunt ubi habitáret, et fácere quod scriptum est: Limen ostiórum ejus éxterat pes tuus: surge ad illum veníre assidue, et erudíre præcéptis ejus. Osténdit eis ille ubi manéret: venérunt, et fué-

runt cum illo. Quam beátum diem duxérunt, quam beátam noctem! Quis est, qui nobis dicat quæ audierint illi a Dómino? Ædificémus et nosmetípsi in corde nostro, et faciámus domum, quo véniat ille, et dóceat nos, et colloquátur nobis.

Ad Laudes, ut in Psalt.

Et dicuntur Preces feriales flexis genibus. 66.

Oratio.

Quæsumus omnípotens Deus: ut beátus Andréas Apóstolus, cujus prævenímus festivitátem, tuum pro nobis implóret auxílium; ut a nostris reátibus absolúti, a cunctis étiam perículis eruámur. Per Dóminum.

Et fit commem. S. Saturnini.

Ant. Qui odit ánimam suam in hoc mundo, in vitam ætérnam custódit eam.

Y. Justus ut palma florébit. **R̃.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Saturníni Mártiris tui concédis natalítio pérfrui: ejus nos tríbue méritis adjuvári. Per Dóminum.

Die 30. Novembris.

Sancti Andreæ Apostoli.

Duplex 2. classis.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. 597. Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Rom. 10. b.

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exúltet orbis gáudiis:
Cœlum resúltet laúdi-
bus:

Apostolórum glóriam
Tellus et astra cóncinunt.

**Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina:
Votis precámur córdium,
Audíte voces súpplicum.**

**Qui templa cœli claúditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.**

**Præcépta quorum próti-
nus
Languor salúsque séntiunt:**

Sanáte mentes lánguidas;
Augéte nos virtútibus.

**Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.**

**Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.**

**¶. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. R. Et in
fines orbis terræ verba
eórum.**

**Ad Magnif. Ant. Unus ex
duóbus, qui secúti sunt Dó-
minum, erat Andréas, fra-
ter Simónis Petri, allelúja.**

Oratio.

Majestátem tuam Dómi-
ne suppliciter exorá-
mus: ut sicut Ecclésiæ tuæ
beátus Andréas Apóstolus
éxstitit prædicátor et re-
ctor; ita apud te sit pro
nobis perpétuus intercés-
sor. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostolorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolorum glóriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Cœléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perféccta Christi cáritas
Mundi tyránnum cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant Fílius,
In his volúntas Spíritus,
Cœlum replétur gáudio.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Vidit Dóminus Petrum et Andréam, et vocávit eos.

Ps. trium Noct. ut in Comuni Apost. [5]

Ant. Veníte post me, dicit Dóminus, fáciám vos fieri piscatóres hóminum.

Ant. Relíctis rétibz suis, secúti sunt Dóminum Redemptórem.

℣. In omnem terram exívit sonus eórum. **℞.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Romános.

Lectio i. Cap. 10.

Finis legis, Christus, ad justítiam omni credénti. Móyses enim scripsit, quóniam justítiam, quæ ex lege est, qui fécerit homo, vivet in ea. Quæ autem ex fide est justítia, sic dicit: Ne díxeris in corde tuo: Quis ascéndet in cœlum? id est, Christum dedúcere: Aut quis descéndet in abyssum? hoc est, Christum a mórtuis revocáre. Sed quid dicit Scriptúra? Prope est verbum in ore tuo, et in corde tuo: hoc est verbum fidei, quod prædicámus. Quia si confiteáris in ore tuo Dóminum Jesum, et in corde tuo credíderis quod Deus illum suscitávit a mórtuis, salvus eris.

℞. Cum perambuláret Dóminus juxta mare Galilææ, vidit Petrum et Andréam rétia mitténtes in mare, et vocávit eos, dicens: * Veníte post me, fáciám vos fieri piscatóres hóminum.

℣. Erant enim piscatóres, et ait illis. Veníte.

Lectio ii.

Corde enim créditur ad justítiam: ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur. Non enim est distíctio Judæi et Græci: nam idem Dóminus ómnium, dives in omnes qui ínvocant illum. Omnis enim, quicúmque invocáverit nomen Dómini, salvus erit. Quómodo ergo invocábunt, in quem non credidérunt? Aut quómodo credent ei, quem non audiérunt? Quómodo autem áudient sine prædicánte? Quómodo vero prædicábunt nisi mittántur? sicut scriptum est: Quam speciósi pedes evangelizántium pacem, evangelizántium bona!

R. Mox ut vocem Dómini prædicántis audívit beátus Andréas, relictis rétibus, quorum usu actúque vivébat, * **Æ**térnæ vitæ secútus est præmia largiéntem. **V.** Hic est qui pro amóre Christi pepéndit in cruce, et pro lege ejus sustínuit passiómem. **Æ**térnæ.

Lectio iii.

Sed non omnes obédiunt **E**vangélio. Isaías enim dicit: Dómine quis crédidit audítui nostro? Ergo fides ex audítu, audítus autem

per verbum Christi. Sed dico: Numquid non audiérunt? Et quidem in omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Sed dico: Numquid Israël non cognóvit? Primus Móyses dicit: Ego ad æmulatiómem vos addúcam in non gentem: in gentem insipiéntem, in iram vos mittam. Isaías autem audet, et dicit: Invéntus sum a non quæréntibus me: palam appáruí iis, qui me non interrogábant. Ad Israël autem dicit: Tota die expándi manus meas ad pópulum non credéntem et contradicéntem.

R. Doctor bonus, et amícus Dei Andréas dúcitur ad crucem, quam a longe aspíciens dixit: Salve crux, * **S**úscipe discípulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus. **V.** Salve crux, quæ in córpore Christi dedicáta es: et ex membris ejus tamquam margarítis ornáta. **S**úscipe. **G**lória Patri. **S**úscipe.

In II. Nocturno.

Ant. Dignum sibi Dóminus computávit Mártýrem, quem vocávit Apóstolum, dum esset in mari, allelúja.

Ant. Diléxit Andréam Dóminus in odórem suavitátis.

Ant. Bídúo vivens pendébat in cruce beátus Andréas pro Christi nómine, et docébat pópulum.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Lectio iv.

Andréas Apóstolus Bethsáidæ natus, qui est Galilææ vicus, frater Petri, discipulus Joánnis Baptistæ, cum eum de Christo dicentem audisset: Ecce Agnus Dei; secútus Jesum, fratrem quoque suum ad eúmdem perduxit: cum póstea una cum fratre piscarétur in mari Galilææ, ambo a prætereúnte Christo Dómino ante álios Apóstolos vocáti illis verbis: Veníte post me, fáciam vos fieri piscatóres hóminum; nullam interponéntes moram, et relictis rétib; secúti sunt eum. Post cujus passióem et resurrectionem, Andréas, cum in Scýthiam Európe, quæ ei provincia ad Christi fidem disseminándam obtígerat, venísset, deínde Epírum ac Thráciam peragrásset; doctrína et miráculis innumerábiles hómines ad Christum convértit. Post Patras Achájæ proféctus, et in ea urbe plúrimis ad

veritatém evangélicam perductis, Ægéam procónsulem, prædicatióni evangélicæ resisténtem, libérrime increpávit, quod, qui iudex hóminum habéri vellet, Christum Deum ómnium júdicem a dæmónibus elúsus non agnósceret.

R. Homo Dei ducebátur ut crucifigerent eum: pópulus autem clamábat voce magna, dicens: * Innocens ejus sanguis sine causa damnátur. **V.** Cumque dúcerent eum ut crucifigerétur, factus est concúrsus populórum clamántium, et dicéntium. Innocens.

Lectio v.

Tum Ægéas irátus, Désine, inquit, Christum jactáre, cui simília verba nihil profuérunt, quo minus a Judæis crucifigerétur. Andréam vero de Christo nihilóminus libere prædicántem quod pro salute húmáni géneris se crucifigéndum obtulísset, ímpia oratióne interpéllat, ac demum hortátur, ut sibi cónsulens, diis velit ímoláre. Cui Andréas: Ego omnipoténti Deo, qui unus et verus est, immolo quotidie, non taurórum carnes, nec hircórum ságuinem, sed immaculátum Agnum in altári: cujus carnem posteaquam omnis pó-

pulus credéntium manducáverit, Agnus, qui sacrificátusest, ínteger perseverát et vivus. Quamóbrem ira accénsus Ægéas, jubet eum in cárcerem detrúdi: unde pópulus Andréam fácte liberásset, nisi ipse sedásset multitudinem, veheméntius rogans, ne se ad optatissimam martýrii corónam properántem impedírent.

R. O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepisti; áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: * Ut per te me recípiat, qui per te me redémit.

V. Beátus Andréas expánsis mánibus ad cœlum orábat, dicens: Salva me bona crux. Ut per te.

Lectio vi.

Igitur paulo post in tribúnal productum, cum Ægéas crucis extolléntem mystéria, sibíque suam impietátem exprobrántem diútius ferre non posset, in crucem tolli, et Christi mortem imitári jussit. Addúctus Andréas ad locum martýrii, cum crucem vidísset, longe exclamáre cœpit: O bona crux, quæ decórem ex membris Dómini suscepisti, diu desideráta, solícite amáta, sine intermissióne quæsíta, et aliquándo cupiéti ánimo

præparáta: áccipe me ab homínibus, et redde me magístro meo: ut per te me recípiat, qui per te me redémit. Itaque cruci affíxus est: in qua bíduum vivus pendens, et Christi fidem prædicáre numquam intermíttens, ad eum migrávit, cujus mortis similitúdinem concupíerat. Quæ ómnia presbýteri et diáconi Achájæ, qui ejus passiónem scripsérunt, se ita ut coñmemoráta sunt, audísse et vidísse testántur. Ejus ossa primum Constantíno imperatóre Constantinópolis, deínde Amálphim transláta sunt. Caput, Pio secúndo Pontífice, Romam allátum, in basilíca sancti Petri collocátum est.

R. Expándi manus meas tota die in cruce ad pópulum non credéntem, sed contradicéntem mihi:

* Qui ámbulant vias non bonas, sed post peccáta sua.

V. Deus ultiónum Dóminus, Deus ultiónum libere egit: exaltáre qui júdicas terram, redde retributió-nem supérbis. Qui. Glória Patri. Qui.

In III. Nocturno.

Ant. Non me permíttas Dómine, fámulum tuum a te separári: tempus est ut

commendetur terræ corpus meum, et me ad te venire jubeas.

Ant. Andréas vero rogabat pópulum, ut non impediret passionem ipsius.

Ant. Accipe me ab hominibus, et redde me magistro meo: ut per te me recipiat, qui per te me redemit, allelúja.

V. Nimis honorati sunt amici tui Deus. **R.** Nimis confortatus est principatus eorum.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 4. c.

In illo tempore: Ambulans Jesus juxta mare Galilææ, vidit duos fratres, Simónem, qui vocatur Petrus, et Andréam fratrem ejus, mittentes rete in mare. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 5. in Evangelia.

Audistis, fratres carissimi, quia ad unius jussionis vocem Petrus et Andréas relictis rétib; secuti sunt Redemptorem. Nulla vero hunc facere adhuc miracula viderant; nihil ab eo de præmio æternæ retributionis audierant: et tamen ad unum Dómini præceptum, hoc quod possidere vide-

bantur, obliti sunt. Quanta nos ejus miracula videmus, quot flagellis affligimur, quantis minarum asperitatibus deterrémur, et tamen vocantem sequi contemnimus?

R. Oravit sanctus Andréas, dum respiceret in cælum, et voce magna clamavit et dixit: Tu es Deus meus, quem vidi: ne me patiáris ab ímpio júdice depóni: * Quia virtutem sanctæ crucis agnovi. **V.** Tu es magister meus Christus, quem diléxi, quem cognóvi, quem confessus sum: tantummodo in ista voce exaudi me. Quia.

Lectio viii.

In cælo jam sedet, qui de conversione nos ádmonet: jam iugo fidei colla Géntium súbdidit, jam mundi glóriam stravit, jam ruinis ejus crebrescentibus, districti sui judicii diem propinquantem denúnciat: et tamen superba mens nostra adhuc non vult hoc sponte desérere, quod quotidie perdit invíta. Quid ergo, fratres carissimi, quid in ejus iudicio dicturi sumus, qui ab amore præsentis sæculi nec præceptis fléctimur, nec verbérib; emendámur?

R. Videns crucem Andréas exclamavit, dicens:

O crux admirabilis, o crux desiderabilis, o crux quæ per totum mundum rútilas: * Súscipe discipulum Christi, ac per te me recípiat, qui per te móriens me redémit. **V.** O bona crux, quæ decórem et pulchritúdinem de membris Dómini suscepísti. Súscipe. **Glória** Patri. Súscipe.

Lectio ix.

Sed fortásse áliquis táctis sibi cogitatiónibus dicat: Ad vocem Domínicam utérque iste piscátor quid, aut quantum dimísit, qui pene nihil hábuit? Sed hac in re, fratres caríssimi, afféctum debémus pótius pensáre, quam censem. Multum reliquit, qui sibi nihil retínuit: multum reliquit, qui quantúmlibet parum, totum desérui. Certe nos et hábita cum amóre possidémus, et ea, quæ mínime habémus, ex desidério quærimus. Multum ergo Petrus et Andréas dimísit, quando utérque étiam desidéria habéndi dereliquit.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Salve crux pretiosa, * súscipe discipulum ejus, qui pepéndit in te magíster meus Christus.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Beátus Andréas * orábat, dicens: Dómine Rex ætérnæ glóriæ, súscipe me pendéntem in patíbulo.

3. Andréas Christi fámulus, * dignus Dei Apóstolus, germánus Petri, et in passióne sócius.

4. Maximílla Christo amábilis * tulit corpus Apóstoli, óptimo loco cum aromátibus sepelívit.

5. Qui persequébántur justum, * demersísti eos Dómine in inférno, et in ligno crucis dux justí fuísti.

Capitulum. Rom. 10. b.

Fratres: Corde enim créditur ad justítiam, ore autem conféssio fit ad salútem. Dicit enim Scriptúra: Omnis, qui credit in illum, non confundétur.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis:
Cœlum resúltet laúdibus:

Apostolórum glóriam
Tellus et astra concinunt.

Vos sæculórum júdices,
Et vera mundi lúmina,
Votis precámur córdium:
Audíte voces súpplicum.

Qui templa cœli cláuditis,
Serásque verbo sólvitis,
Nos a reátu nóxios
Solvi jubéte, quæsumus.

Præcepta quorum pró-
tinus

Languorsalúsqueséntiunt;
Sanáte mentes lánguidas:
Augéte nos virtútibus:

Ut, cum redíbit Arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempitérni gáudii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

¶ Annuntiavérunt ópera
Dei. R. Et facta ejus in-
tellexérunt.

Ad Bened. Ant. Concéde
nobis hóminem justum,
redde nobis hóminem san-
ctum: ne interficias hómi-
nem Deo carum, justum,
mansuétum, et pium.

Oratio.

Majestátem tuam Dómi-
ne suppliciter exorá-
mus: ut sicut Ecclésiæ tuæ
beátus Andréas Apóstolus
éxstitit prædicátor et re-
ctor; ita apud te sit pro
nobis perpétuus intercés-
sor. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Cap. Fratres: Corde. 597.

R. br. In omnem terram
* Exívit sonus eórum. In
omnem. ¶ Et in fines orbis
terræ verba eórum. Exívit.
Glória Patri. In omnem.

¶ Constitúes eos prínci-
pes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nómi-
nis tui Dómine.

Ad Sextam.

Capitulum. Rom. 10. c.

Non enim est distinctio
Judæi et Græci: nam
idem Dóminus ómnium, di-
ves in omnes, qui invocant
illum. Omnis enim, quicúm-
que invocáverit nomen
Dómini, salvus erit.

R. br. Constitúes eos prin-
cipes * Super omnem ter-
ram. Constitúes. ¶ Mémo-
res erunt nóminis tui Dñe.
Super. Glória. Constitúes.

¶ Nimis honoráti sunt
amíci tui Deus. R. Nimis
confortátus est principátus
eórum.

Ad Nonam.

Capitulum. Rom. 10. c.

Isaiás enim dicit: Dómine
I quis crédidit audítui no-
stro? Ergo fides ex audítu,
audítus autem per verbum
Christi. Sed dico: Numquid
non audiérunt? Et quidem
in omnem terram exívit so-
nus eórum, et in fines
orbis terræ verba eórum.

R. br. Nimis honoráti
sunt * Amíci tui Deus.
Nimis. ¶ Nimis confortá-
tus est principátus eórum.
Amíci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 597.
Ps. ut in II. Vesperis de Comm. Apost. [17]

Hymnus. Exsúltet. 597.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Magnif. Ant. Cum pervenisset beátus Andréas ad locum, ubi crux paráta erat, exclamávit et dixit: O bona crux, diu desideráta, et jam concupiscénti ánimo præparáta: secúrus et gaudens vénio ad te, ita et tu exsúltans suscípias me discípulum ejus, qui pepéndit in te.

FESTA DECEMBRIS.

Ante. Adventum prima die non impedita dicitur Officium Defunctorum.

Die 2. Decembris.

S. Bibianæ Virg. et Mart.

Semiduplex.

Omnia dicuntur de Comuni Virg. [110] præter sequentia.

Oratio.

Deus ómnium largítor bonórum, qui in fámula tua Bibiána cum virginitátis flore martýrii palmam

conjunxísti: mentes nostras ejus intercessióne tibi caritáte conjúnge; ut amótis perículis præmia consequámur æténa. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bibiána virgo Romána, nóbili génere nata, christiána fide nobílior fuit. Ejus enim pater Flaviánus sub Juliáno Apóstata impiíssimo tyránno expræfèctus, servilibúsque notis compúnctus, ad aquas Taurínas deportátus, martyr occúbuit. Mater Dafrósa, et filiæ primum conclúsæ domi, ut inédia conficeréntur; mox relegáta mater extra Urbem cápite plexa est. Mórtuis autem piis paréntibus, Bibiána cum soróre sua Demétria bonis ómnibusexspoliátur; Aproniánus Urbis prætor, pecúniis ínhians, soróres perséquitur; quas humána prorsus ope destitútas, Deo mirábiliter, qui dat escam esuriéntibus, enutriénte, cum vivacióres vegetiorésque conspexisset, veheménter est admirátus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justíti-

am: * Et dedúcet te mirabiliter dēxtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua intēde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Suádet nihilóminus Apro-
niánuſ, ut veneréntur
deos Géntium, amíſſas ídeo
opes, imperatóris grátiam,
præclaríſſimas núptias
consecutúræ. Si secus fé-
cerint, minátur cárceres,
virgas, secúres. At illæ
neque blandítiis, neque mi-
nis a recta fide declinántes,
parátæ pótius mori, quam
foedári móribus ethnicó-
rum, prætóris impietátem
constantíſſime detestántur.
Quare Demétria ob óculos
Bibiánæ repénſe córruens,
óbiit in Dómino: Bibiána
Rufínæ mulieri vaférrimæ
seducénda tráditur, quæ ab
incunábulis edócta, chri-
stiánas leges, et illibátum
serváre virginitátis florem,
se ipsa fórtior féminæ su-
perávit insídias, et prætó-
ris astus delúſit.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-

túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Lectio vi.

Nihil autem proficiénſe
Rufína, quæ, præter
dolósa verba, illam quotí-
die verbéribus affligébat, ut
de sancto propóſito dimo-
véret, spe sua frustrátus
prætor, accénsus ira, quod
in Bibiána perdidíſſet ópe-
ram, a lictóribus eam de-
nudári, vinctísque mánibus
columnáe alligári, eámque
plumbátiscædi jubet, donec
effláret ánimam. Cujus sa-
crum corpus objéctum cá-
nibus bíduo jácuit in foro
Tauri, illæsum tamen, et
divínitus servátum; quod
deínde Joánnes présbyter
sepelívit noctu juxta sepúl-
chrum soróris, et matris ad
palátium Liciniánum, ubi
usque in præsens exstat
ecclésia Deo, sanctæ Bibiá-
næ nómine, dicáta, quam
Urbánuſ octávus instaurá-
vit, sanctárum Bibiánæ, De-
métriae, et Dafrósæ corpó-
ribus in ea repértis, et sub
ara máxima collocátis.

R. Afferéntur. [121]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Símile est regnum. ut
in Comm. non Virg. [135] cum
R. de Comm. Virg.

COMMUNE SANCTORUM.

In Vigiliis Apostolorum.

Officium fit de Feria exceptis Lect. et Orat., quæ in propriis locis notantur.

Ubi vero non sunt propriæ Lect., legitur Evangelium cum Homilia sequenti.

Lectio sancti Evangélii secundum Joánnem.

Lectio i. Cap. 15. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Hoc est præceptum meum, ut diligátis invicem, sicut dilexi vos. Et reliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homil. 27. in Evangelia.

um cuncta sacra elóquia Domínici plena sint præceptis, quid est quod de dilectione, quasi de singulári mandáto, Dóminus dicit: Hoc est præceptum meum, ut diligátis

invicem: nisi quia omne mandátum de sola dilectione est: et ómnia unum præceptum sunt? quia quidquid præcipitur, in sola caritate solidátur. Ut enim multi árboris rami ex una radice pródeunt: sic multæ virtutes ex una caritate generántur. Nec habet áliquid viriditátis ramus boni óperis, si non manet in radice caritátis.

R.R. de Feria pro tempore.

Lectio ii.

Præcepta ergo Domínica et multa sunt, et unum: multa per diversitátem óperis, unum in radice dilectionis. Quáliter autem ista diléctio tenénda sit, ipse insínuat, qui in plerisque Scriptúræ suæ sententiis, et amícos jubet diligí in se, et inimícos propter se. Ille enim veráciter caritátem

habet, qui et amicum diligit in Deo, et inimicum diligit propter Deum. Nam sunt nonnulli, qui diligunt proximos, sed per affectum cognationis et carnis: quibus tamen in hac dilectione sacra eloquia non contradicunt: sed aliud est quod sponte impenditur naturæ, aliud quod præceptis Dominicis ex caritate debetur obedientiæ.

Lectio iii.

Hi nimirum et proximum diligunt, et tamen illa sublimia dilectionis præmia non assequuntur: quia a-

morem suum non spiritaliter, sed carnaliter impendunt. Proinde cum Dominus diceret: Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem: protinus addidit: Sicut dilexi vos; ac si aperte dicat: Ad hoc amate, ad quod amavi vos. Qua in re, fratres carissimi, solenter intuendum est, quod antiquus hostis, dum mentem nostram ad rerum temporalium dilectionem trahit, infirmiores contra nos proximum excitat, qui ea ipsa, quæ diligimus, auferre moliatur.

COMMUNE APOSTOLORUM ET EVANGELISTARUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalmus 109.

Dixit Dominus Domino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabellum pedum tuorum.

Virgam virtutis tuæ emitet Dominus ex Sion: * dominare in medio inimicorum tuorum.

Tecum principium in die virtutis tuæ in splendori-

bus sanctorum: * ex útero ante luciferum genui te.

Juravit Dominus, et non poenitebit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secundum ordinem Melchisedech.

Dominus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicabit in nationibus, implebit ruínas: * conquassabit capita in terra multorum.

De torrente in via bibet: * propterea exaltabit caput.

Ant. Hoc est præceptum meum, ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Ant. Majorem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Psalmus 110.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * in consilio justórum, et congregatióne.

Magna ópera Dómini: * exquisita in omnes voluntates ejus.

Confessio et magnificéntia opus ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Memóriam fecit mirabilium suórum, miséricors et miserátor Dñs: * escam dedit timéntibus se.

Memor erit in sæculum testaménti sui: * virtutem óperum suórum annuntiábit pópulo suo:

Ut det illis hæreditatem Géntium: * ópera mánuum ejus veritas, et judícium.

Fidélia ómnia mandata ejus: confirmata in sæculum sæculi, * facta in veritate et æquitáte.

Redemptiónem misit pópulo suo: * mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Sanctum, et terríbile nomen ejus: * iníitium sapientiæ timor Dómini.

Intelléctus bonus ómnibus faciéntibus eum: * laudatio ejus manet in sæculum sæculi.

Ant. Majorem caritatem nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

Ant. Vos amíci mei estis, * si fecéritis quæ præcípíto vobis, dicit Dóminus.

Psalmus 111.

Beátus vir, qui timet Dóminum: * in mandátis ejus volet nimis.

Potens in terra erit semen ejus: * generatio rectórum benedicétur.

Glória, et divitiæ in domo ejus: * et justitia ejus manet in sæculum sæculi.

Exórtum est in ténebris lumen rectis: * miséricors, et miserátor, et justus.

Jucúndus homo qui miserétur et cómmodat, dispónet sermónes suos in judicio: * quia in ætérnum non commovébitur.

In memória ætérna erit justus: * ab auditióne mala non timébit.

Parátum cor ejus speráre in Dómino, confirmátum est cor ejus: * non commovébitur donec despiciat inimicos suos.

Dispérsit, dedit paupéribus: justitia ejus manet in sæculum sæculi, * cornu ejus exaltábitur in glória.

Peccátor vidébit, et irascétur, déntibus suis fre-

met et tabéscet: * desidérium peccatórum períbit.

Ant. Vos amíci mei estis, si fecéritis quæ præcípíto vobis, dicit Dóminus.

Ant. Beáti pacífici, * beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásum, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Beáti pacífici, beáti mundo corde: quóniam ipsi Deum vidébunt.

Ant. In patiéntia vestra * possidébitis ánimas vestras.

Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Ant. In patiéntia vestra possidébitis ánimas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hóspites, et ádvenæ: sed estis cives sanctórum, et doméstici Dei: superædicáti super fundaméntum Apostolórum, et Prophetárum, ipso summo angulári lápide Christo Jesu.

R. Deo grátias.

Hymnus.

Exsúltet orbis gaúdiis: Cœlum resúltet laúdi-bus:

Apostolórum glóriam Tellus et astra cóncinunt.

Vos sæculórum júdices, Et vera mundi lúmina: Votis precámur córdium, Audíte voces súpplícum.

Qui templa cœli claúditis, Serásque verbo sólvitis, Nos a reátu nóxios Solvi jubéte, quæsumus.

Præcépta quorum prótinus Languor salúsque séntiunt: Sanáte mentes lánguidas; Augéte nos virtútibus.

Ut, cum redíbit árbitr
In fine Christus sǽculi,
Nos sempitérni gaúdii
Concédat esse cómpotes.

Patri, simúlque **Fílio**,
Tibíque sancte **Spíritus**,
Sicut fuit, sit júgiter
Sǽclum per omne glória.
Amen.

V. In omnem terram ex-
ívit sonus eórum. **R.** Et
in fines orbis terræ verba
eórum.

Ad Magnif. Ant. Tradent
enim vos * in concíliis, et
in synagógis suis flagellá-
bunt vos, et ante reges et
præsides ducémini propter
me in testimónium illis, et
Géntibus.

Oratio propria.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Apostoló-
rum Dóminum, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Ætérna Christi múnera,
Apostolórúmgloriam,
Palmas et hymnos débítos
Lætis canámus méntibus.

Ecclesiárum Príncipes,
Belli triumpháles duces,
Coeléstis aulæ mílites,
Et vera mundi lúmina.

Devóta sanctórum fides,
Invícta spes credéntium,
Perfécta Christi caritas
Mundi tyránnu cónterit.

In his Patérna glória,
In his triúmphant **Fílius**,
In his volúntas **Spíritus**,
Coelum replétur gaúdio.

Patri, simúlque **Fílio**,
Tibíque sancte **Spíritus**,
Sicut fuit, sit júgiter
Sǽclum per omne glória.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. In omnem terram *
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Psalmus 18.

Cœli enárrant glóriam
Dei, * et ópera má-
nuum ejus annún-
tiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum,
* et nox nocti índicat sci-
éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo coelo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque
ad summum ejus: * nec est
qui se abscondat a calóre
ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dñi fidèle, sapi-
éntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lúcidum; il-
lúminans óculos.

Timor Dómini sanctus,
pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípsa.

Desiderabilia super au-
rum et lápidem pretiósus
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus cu-
stódit ea, * in custodiéndis
illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: *
et ab aliénis parce servo
tuo.

Si mei non fúerint domi-
nāti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. In omnem terram
exívit sonus eórum, et in
fines orbis terræ verba
eórum.

Ant. Clamavérunt justí, *
et Dóminus exaudivit eos.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiant man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus nomen
ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquirentes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a malo: * et lábia tua ne loquántur dolum.

Divérte a malo, et fac bonum: * inquiré pacem, et perséquare eam.

Oculi Dómini super justos: * et aures ejus in preces eórum.

Vultus autem Dómini super faciéntes mala: * ut perdat de terra memóriam eórum.

Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos: * et ex ómnibus tribulatióibus eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: * et húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatióes justórum: * et de ómnibus his liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia ossa eórum: * unum ex his non conterétur.

Mors peccatórum péssima: * et qui odérunt justum, delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: * et non delínquent omnes qui sperant in eo.

Ant. Clamavérunt justí, et Dóminus exaudivit eos.

Ant. Constitues * eos príncipes super omnem terram: mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Lingua mea cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * propterea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua et pulchritúdine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter dextera tua.

Sagítæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua Deus in sáculum sáculi: * virga directiόνis virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * propterea unxit te Deus Deus tuus óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto: * circúmdata varietáte.

Audi fíliā, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet Rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et fíliæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus fíliæ Regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur Regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum Regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi fílli: * constítues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui: * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum: * et in sáculum sáculi.

Ant. Constítues eos príncipes super omnem terram: mémores erunt nóminis tui Dómine.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

Lect. de Script. positæ in Comm. Sanctorum leguntur, quando annotantur in Proprio Sanct. per Annum, et quando contingit fieri Offic. de aliquo Sancto illis diebus, in quibus in Offic. Feriæ non ponuntur Lect. de Script., sed tantum de Homilia, et quando aliquod Festum solemniter celebratur in propria ecclesia.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. **Cap. 4.**

Sic nos existimet homo ut ministros Christi: et dispensatores mysteriorum Dei. Hic jam quæritur inter dispensatores, ut fidelis quis inveniat. Mihi autem pro minimo est ut a vobis iudicer, aut ab humano die: sed neque meipsum iudico. Nihil enim mihi conscius sum: sed non in hoc justificatus sum: qui autem iudicat me, Dóminus est. Itaque nolite ante tempus iudicare, quoadúsque veniat Dóminus: qui et illuminabit abscondita tenebrarum, et manifestabit consilia cordium; et tunc laus erit unicuique a Deo.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lu-

pórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut fílii lucis sitis. Estóte ergo.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Hæc autem, fratres, transfigurávi in me et Apóllo, propter vos: ut in nobis discátis, ne supra quam scriptum est, unus advérsus álterum inflétur pro álio. Quis enim te discérnit? Quid autem habes, quod non accepísti? Si autem accepísti, quid gloriáris quasi non accéperis? Jam saturáti estis, jam dívites facti estis: sine nobis regnáti: et útinam regnéti, ut et nos vobíscum regnémus. Puto enim quod Deus nos Apóstolos novíssimos osténdit, tamquam morti destinátos: quia spectáculum facti sumus mundo, et Angelis, et homínibus.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et inveniéti réquiem animábus vestris. Jugum.

Bened. Spíritus sancti gratia.

Lectio iii.

Nos stulti propter Christum, vos autem prudéntes in Christo: nos infirmi, vos autem fortes: vos nóbiles, nos autem ignóbiles. Usque in hanc horam et esurímus, et sitímus, et nudi sumus, et cólaphis cædimur, et instábiles sumus, et laborámus operántes mánibus nostris: maledícimur, et benedícimus: persecutióne patimur, et sustinémus: blasphemámur, et obsecrámus: tamquam purgaménta hujus mundi facti sumus, ómnium peripséma usque adhuc. Non ut confúndam vos, hæc scribo, sed ut fílios meos carísimos móneo. Nam si decem míllia pædagogórum habeáti in Christo: sed non multos patres. Nam in Christo Jesu per Evangélium ego vos génui.

R. Dum stetéti ante reges et præsides, nolíte cogitare quómodo aut quid loquámini: * Dábitur enim vobis in illa hora, quid loquámini. **V.** Non enim vos estis qui loquámini: sed Spíritus Patris vestri, qui loquitur in vobis. Dábitur. Glória Patri. Dábitur.

In II. Nocturno.

Ant. Principes populórum
* congregáti sunt cum Deo
Abraham.

Psalmus 46.

Omnes Gentes plaú-
dite mánibus: * ju-
biláte Deo in voce
exsultatiónis.

Quóniam Dóminus excél-
sus, terríbilis: * Rex ma-
gnus super omnem terram.

Subjécit pópulos nobis: *
et Gentes sub pédibus no-
stris.

Elégit nobis hæreditátem
suam: * spéciem Jacob,
quam diléxit.

Ascéndit Deus in júbilo:
* et Dóminus in voce tubæ.

Psállite Deo nostro, psál-
lite: * psállite Regi nostro,
psállite.

Quóniam Rex omnis terræ
Deus: * psállite sapiénter.

Regnábít Deus super Gen-
tes: * Deus sedet super se-
dem sanctam suam.

Príncipes populórum con-
gregáti sunt cum Deo Abra-
ham: * quóniam dii fortes
terræ, veheménter eleváti
sunt.

Ant. Principes populórum
congregáti sunt cum Deo
Abraham.

Ant. Dedísti hæreditátem
* timéntibus nomen tuum
Dómine.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecá-
tiónem meam: * intén-
de oratióni meæ.

A fínibus terræ ad te cla-
mávi: * dum anxiarétur cor
meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus
es spes mea: * turris forti-
túdinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo
tuo in sæcula: * prótegar in
velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus
exaudísti oratiónem me-
am: * dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis ad-
jicies: * annos ejus usque
in diem generatiónis et ge-
neratiónis.

Pérmanet in ætérnum in
conspéctu Dei: * miseri-
córdiam et veritátem ejus
quis requíret?

Sic psalmum dicam nó-
mini tuo in sæculum sæ-
culi: * ut reddam vota mea
de die in diem.

Ant. Dedísti hæreditátem
timéntibus nomen tuum
Dómine.

Ant. Annuntiavérunt *
ópera Dei, et facta ejus
intellexérunt.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratiónem
meam cum déprecor: *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam.

Protexisti me a convéntu malignántium: * a multítudine operántium iniquitátem.

Quia exacuérunt ut gládi-um linguas suas: * inten-derunt arcum rem amáram, ut sagittent in occúl-tis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum, et non timébunt: * firma-vérunt sibi sermónem ne-quam.

Narravérunt ut absconde-rent láqueos: * dixerunt: Quis videbit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes: * defecérunt scrutántes scrutínio.

Accédet homo ad cor al-tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ sunt plagæ eórum: * et infirmátæ sunt contra eos linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui vidébant eos: * et tímuit omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera Dei: * et facta ejus intelle-xérunt.

Lætábitur justus in Dño, et sperábit in eo, * et lauda-búntur omnes recti corde.

Ant. Añuntiavérunt ópera Dei: et facta ejus intellexé-runt.

V. Constitues eos prínci-pes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne. **Bened.**

Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Homilia 30. in Evangelia, post medium.

Lectio iv.

Scriptum est: Spíritus Dómini ornávit cœ-los. Ornáménta enim cœlórum sunt virtútes præ-dicántium. Quæ videlicet ornáménta Paulus enúme-rat, dicens: Alii datur per Spíritum sermo sapiéntiæ, álii sermo sciéntiæ secún-dum eúmdem Spíritum, ál-teri fides in eódem Spíritu, álii grátia sanitátum in uno Spíritu, álii operátio virtú-tum, álii prophetía, álii dis-crétio spirítuum, álii genera-linguárum, álii interpretá-tio sermónum. Hæc autem ómnia operátur unus atque idem Spíritus, dívidens sín-gulis prout vult.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **V.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per mé-dium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quot ergo sunt bona prædicantium, tot sunt ornamenta cœlorum. Hinc rursus scriptum est: Verbo Dómini cœli firmati sunt. Verbum enim Dómini Fílius est Patris. Sed eósdem cœlos, videlicet sanctos Apóstolos, ut tota simul sancta Trínitas ostendátur operata, repente de sancti Spíritus divinitate adjungitur: Et spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Cœlorum ergo virtus de Spíritu sumpta est: quia mundi hujus potestátibus contraíre non præsumerent, nisi eos sancti Spíritus fortitúdo solidasset. Quales namque doctóres sanctæ Ecclesiæ ante advéntum hujus Spíritus fúerint, scimus: et post advéntum illíus, cujus fortitúdinis facti sint, conspícimus.

R. Beáti estis, cum maledixerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dixerint omne malum advérsus vos, mentientes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. **V.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter

Fílium hóminis. Gaudéte et exsultáte.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Certe iste ipse pastor Ecclesiæ, ad cujus sacratíssimum corpus sedémus, quantæ debilitátis, quantæque formídinis ante advéntum Spíritus fúerit, ancilla ostiária requisíta dicat. Una enim mulieris voce percussus, dum mori tímuit, vitam negávit. Et pensándum, quia eum comprehénsus Petrus negávit in terra, quem suspénsus latro conféssus est in cruce. Sed vir iste tantæ formídinis, qualis post advéntum Spíritus exsistat, audiámus. Fit convéntus magistrátus atque seniórum, cæsis denuntiátur Apóstolis, ne in nómine Jesu loqui débeant: Petrus magna auctoritáte respóndet: Obedíre opórtet Deo magis quam homínibus.

R. Isti sunt triumphatóres et amíci Dei, qui contemnentes jussa princípum, meruérunt præmia æterna: * Modo coronántur, et accípiunt palmam. **V.** Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in ságuine Agni. Modo coronántur. **Glória** Patri. Modo coronántur.

In III. Nocturno.

Ant. Exaltabúntur * córnua justí, allelúja.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirabília tua: * cum accépero tempus, ego justítias judicábo.

Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquéntibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humíliat, et hunc exáltat: * quia calix in mánu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia córnua peccatórum confríngam: et exaltabúntur córnua justí.

Ant. Exaltabúntur córnua justí, allelúja.

Ant. Lux orta est * justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur ínsulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et comóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit

Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Lux orta est justo, allelúja, rectis corde lætítia, allelúja.

Ant. Custodiébant * testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávit, irascántur pópuli: * qui sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terribile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiões: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scabéllum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui invocant nomen ejus:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in

colúmna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinventiões eórum.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dñs Deus noster.

Ant. Custodiébant testimónia ejus, et præcépta ejus, allelúja.

Y. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Pater noster.

Absolutio. A v́nculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. **Cap. 19. d.**

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía sancti Hierónymi Presbýteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fidúcia! Petrus piscátor erat, dives non fúerat, ci-

bos manu et arte quærebat: et tamen loquitur confidenter: Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis, quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. Non dixit: Qui reliquistis omnia; hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempsérunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálicem Domini biberunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálicem.

Bened. Cujus, vel Quorum festum colimus.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ (quan-

do et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis judicantium, condemnantes duodecim tribus Israël: quia vobis credentibus, illi credere noluérunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios, aut agros propter nomen meum, centuplum accipiet, et vitam æternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et prædicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et sæculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam æternam possidebunt.

R. Isti sunt viri sancti, quos elegit Dominus in caritate non ficta, et dedit illis gloriam sempiternam: * Quorum doctrina fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicerunt regna: operati sunt justitiam. Quorum. **Gloria Patri. Quorum.**

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiæ quidam introducunt mille años post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam æternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritualia recipiet: quæ comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur.

Deinde dicitur Hymnus:

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Hoc est præceptum meum, * ut diligatis invicem, sicut dilexi vos.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliq. de Dom. 19.

2. Majorem caritatem * nemo habet, ut animam suam ponat quis pro amicis suis.

3. Vos amici mei estis, * si feceritis quæ præcipio vobis, dicit Dominus.

4. Beati pacifici, * beati mundo corde: quoniam ipsi Deum videbunt.

5. In patientia vestra * possidebitis animas vestras.

Capitulum. Ephes. 2. d.

Fratres: Jam non estis hospites, et advenæ: sed estis cives sanctorum, et domestici Dei: superædificati super fundamentum Apostolorum et Prophetarum, ipso summo angulari lapide Christo Jesu.

R. Deo gratias.

Hymnus.

Exsultet orbis gaudiis: Cælum resulet laudibus:

Apostolorum gloriam
Tellus et astra concinunt.

Vos sæculorum iudices,
Et vera mundi lumina,
Votis precamur cordium:
Audite voces supplicum.

Qui templa cœli clauditis,
Serasque verbo solvitis,
Nos a reatu noxios
Solve jubete, quæsumus.

Præcepta quorum proutinus
Languor salusque sentiunt;
Sanate mentes languidas:
Augete nos virtutibus:

Ut, cum redibit arbiter
In fine Christus sæculi,
Nos sempiterni gaudii
Concedat esse cōpotes.

Patri, simulque Filio,
Tibi que sancte Spiritus,
Sicut fuit, sit iugiter
Sæclum per omne gloria.
Amen.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

Ad Bened. Ant. Vos qui reliquistis * ómnia, et secúti estis me, céntuplum accipiétis, et vitam ætérnam possidébitis.

Ad Tertiam.

Ant. Majórem caritátem.

Capit. Fratres: Jam non estis. **ut supra.** [16]

R. br. In omnem terram * Exívit sonus eórum. In omnem. **V.** Et in fines orbis terræ verba eórum. Exívit. Glória Patri. In omnem.

V. Constitúes eos príncipes super omnem terram. **R.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Sextam.

Ant. Vos amíci mei estis.

Capitulum. **Act. 5. d.**

Per manus autem Apostolorum fiébant signa et prodigia multa in plebe.

R. br. Constitúes eos príncipes * Super omnem terram. Constitúes. **V.** Mémoires erunt nóminis tui Dómine. Super. Glória Patri. Constitúes.

V. Nimis honoráti sunt amíci tui Deus. **R.** Nimis confortátus est principátus eórum.

Ad Nonam.

Ant. In patiéntia vestra.

Capitulum. **Act. 5. g.**

Ibant Apóstoli gaudéntes a conspéctu concílii, quóniam digni hábiti sunt pro nómine Jesu contuméliam pati.

R. br. Nimis honoráti sunt * Amíci tui Deus. Nimis.

V. Nimis confortátus est principátus eórum. Amíci. Glória Patri. Nimis.

V. Annuntiavérunt ópera Dei. **R.** Et facta ejus intellexérunt.

In II. Vesperis.

Ant. Jurávit Dóminus, * et non pœnitébit eum: Tu es sacérdos in ætérnum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis:

Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum génui te.

Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natió nibus, implébit ruínas: * conquasábit cápita in terra multórum.

De torrén te in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Jurávit Dóminus, et non pœnitébit eum: Tu es sacér dos in ætérnum.

Ant. Cóllocet eum * Dóminus cum princípibus pó puli sui.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásu m, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, * et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem, * et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus, * cum princípibus pó puli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo, * matrem filiórum lætántem.

Ant. Cóllocet eum Dóminus cum princípibus pó puli sui.

Ant. Dirupísti Dómine * víncula mea: tibi sacrificábo hóstiám laudis.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam coram omni pó pulo ejus: * pretiósá in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiám laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino redam in conspéctu omnis pó puli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Ant. Dirupísti Dómine víncula mea: tibi sacrificábo hóstiám laudis.

Ant. Eúntes ibant * et flebant, mitténtes sémína sua.

Psalmus 125.

In converténdo Dóminus captivitátem Sion: * facti sumus sicut consoláti: Tunc replétum est gáudio os nostrum: * et lingua nostra exsultatióne.

Tunc dicent inter Gentes: * Magnificávit Dóminus fácere cum eis.

Magnificávit Dóminus fácere nobiscum: * facti sumus lætántes.

Convérte Dómine captivitátem nostram, * sicut torrens in Austro.

Qui séminant in lácrimis, * in exsultatióne metent.

Eúntes ibant et flebant, * mitténtes sémina sua.

Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, * portántes manípulos suos.

Ant. Eúntes ibant et flebant, mitténtes sémina sua.

Ant. Confortátus est * principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Psalmus 138.

Dómine probásti me, et cognovísti me: * tu cognovísti sessiónem meam, et resurrectionem meam.

Intellexísti cogitationes meas de longe: * sémitam meam, et funiculum meum investigásti.

Et omnes vias meas prævidísti: * quia non est sermo in lingua mea.

Ecce Dómine tu cognovísti ómnia novíssima, et antíqua: * tu formásti me, et posuísti super me manum tuam.

Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: * confortáta est, et non pótero ad eam.

Quo ibo a spíritu tuo? * et quo a fácie tua fúgiam?

Si ascéndero in cœlum, tu illic es: * si descéndero in inférnum, ades.

Si sumpsero pennas meas dilúculo, * et habitávero in extrémis maris:

Etenim illuc manus tua dedúcet me: * et tenébit me dextera tua.

Et dixi: Fórsitan ténebræ conculcábunt me: * et nox illuminátio mea in delíciis meis.

Quia ténebræ non obscurabúntur a te, et nox sicut dies illuminábitur: * sicut ténebræ ejus, ita et lumen ejus.

Quia tu possedísti renes meos: * suscepísti me de útero matris meæ.

Confitébor tibi quia terribíliter magnificátus es: * mirábília ópera tua, et ánima mea cognóscit nimis.

Non est occultátum os meum a te, quod fecísti in occulto: * et substántia mea in inferióribus terræ.

Imperféctum meum vidérunt óculi tui, et in libro tuo omnes scribéntur: * dies formabúntur, et nemo in eis.

Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui Deus: * nimis confortátus est principátus eórum.

Dinumerábo eos, et super arénam multiplicabúntur: * exsurréxi, et adhuc sum tecum.

Si occíderis Deus peccatóres: * viri sánguinem declináte a me:

Quia dícitis in cogitatíone: * accípient in vanitaté civitatés tuas.

Nonne qui odérunt te Dómine, óderam? * et super inimícos tuos tabescébam?

Perfécto ódio óderam illos: * et inimíci facti sunt mihi.

Proba me Deus et scito cor meum: * intérroga me, et cognósce sémitas meas.

Et vide, si via iniquitátis in me est: * et deduc me in via æténa.

Ant. Confortátus est principátus eórum, et honoráti sunt amíci tui Deus.

Capit. Fratres: Jam non. **Hymn.** Exsúltet. **V.** Añuntiavérunt. **ut in Laud.** [16]

Ad Magnif. Ant. Estóte fortes * in bello, et pugnáte

cum antíquo serpénte: et accipiétis regnum æténum, allelúja.

II. Aliæ Lectiones pro Apostolis.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Augustini
Epíscopi super Psalmum
octogésimum sextum.

Lectio iv. Ante medium.

Fundaménta ejus in móntibus sanctis: diligit Dóminus portas Sion. Quare sunt fundaménta Apóstoli, et Prophétæ? Quia eórum auctoritas portat infirmitatē nostram. Quare sunt portæ? Quia per ipsos intrámus ad regnum Dei. Prædicant enim nobis: et cum per ipsos intrámus, per Christum intrámus. Ipse est enim jánuā. Et cum dicuntur duódecim portæ Jerúsalem, et una porta Christus, et duódecim portæ Christus, quia in duódecim portis Christus: et ideo duodenárius númerus Apostolorum. Sacraméntum magnum hujus duodenárii significátio est númeri. Sedébitis, inquit, super duódecim sedes, judicántes duódecim tribus Israël.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes,

et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: *Isti sunt viri sancti facti amíci Dei. **Y.** Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem, et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Si duódecim sellæ ibi sunt, non est ubi sédeat tertiusdecimus Paulus Apóstolus, et non erit quómodo júdicet: et ipse se judicatúrum dixit, non hómines tantum, sed et ángeles. Quos ángeles, nisi apóstatas ángeles? Nescítis, inquit, quia ángeles judicábimus? Respondéret ergo turba: Quid te jactas judicatúrum? Ubi sedébis? Duódecim sedes dixit Dóminus duódecim Apóstolis: unus cécidit Judas, in locum ipsíus sanctus Mathías ordinátus est: implétus est duodenárius númerus sédium. Primo locum ínveni, ubi sédeas, et sic te mináre judicatúrum. Duódecim ergo sedes quid sibi velint, videámus. Sacraméntum est cujúsdam universitátis, quia per totum orbem terrárum futúra erat Ecclésia: unde vocátur hoc ædifícium ad Christi compágem.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et dí-

xerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis. **Y.** Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et ideo quia úndique venítur ad judicándum, duódecim sedes sunt: sicut quia úndique intrátur in illam civitátem, duódecim portæ sunt. Non solum ergo illi duódecim et Apóstolus Paulus, sed quotquot judicatúri sunt, propter significatiónem universitátis ad sedes duódecim pértinent: quemádmódum quotquot intrábunt, ad duódecim portas pértinent. Partes enim mundi quátuor sunt, Oriens, Occidens, Aquilo et Merídiés. Istæ quátuor partes assídue nominántur in Scriptúris. Ab istis quátuor ventis, sicut dicit Dóminus in Evangélio, a quátuor ventis se collectúrum eléctos suos: ab ómnibus ergo istis quátuor ventis vocátur Ecclésia. Quómodo vocátur? Undique in Trinitáte vocátur. Non vocátur nisi per ba-

ptísum in nómine Patris, et Fílii, et Spíritus sancti. Quátuor ergo ter ducta duódecim inveniúntur.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos relíquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

Homilia in Natali S. Benedicti.

Perféctus ille est, qui ábiens vendit ómnia quæ habet, et dat paupéribus, ac véniens, séquitur Christum: habebit enim thesaúrum non deficientem in cœlis. Unde bene interrogánte Petro, dixit tálibus Jesus: Amen dico vobis, quod vos qui secúti estis me, in regeneratione, cum séderit Fílius hóminis in sede majestátis suæ, sedébitis et vos super sedes duódecim, judicántes duódecim tribus Israël. In hac quippe vita pro ejus nómine laborántes, in ália præmium speráre dócuit: id est, in regeneratione; cum videlicet in vitam immortálem fuérimus resur-

gendo regeneráti, qui in vitam cadúcam mortáliter erámus géniti.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám ságuine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Et justa prorsus retribútio, ut qui hic pro Christo humánæ glóriam celsitúdinis neglexérunt, illic a Christo júdices glorificáti singuláriter cum eo assideant, qui a sequéndis ejus vestígiis nulla ratióne póterant avélli. Nemo autem putet, duódecim tantum Apóstolos, quia pro Juda prævaricánte Mathías electus est, tunc esse judicatúros: sicut nec duódecim solæ sunt tribus Israël judicándæ: alióquin tribus Levi, quæ tertiadécima est, injudicáta recédet.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclésia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam. Quorum. **G**lória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Et Paulus, qui tertiusdecimus est Apóstolus, judicándi sorte privábitur, cum ipse dicat: Nescítis quóniam ángeles judicábitur, quanto magis sæculária? Sciéndum namque est, omnes, qui ad exémplum Apostolórum sua reliqué- runt ómnia, et secúti sunt Christum, júdices cum eo ventúros, sicut étiam omne mortálium genus esse judicándum. Quia enim duodenário sæpe número solet in Scriptúris univérsitas designári, per duódecim sedes Apostolórum, ómnium numerósitas judicántium, et per duódecim tribus Israël, univérsitas eórum, qui judicándi sunt, osténditur.

Te Deum laudámus. 18.

Pro Evangelistis

Lectiones.

In I. Nocturno.

Incipit liber Ezechiélis
Prophétæ.

Lectio i. Cap. 1.

Et factum est in trigésimo año, in quarto, in quinta mensis, cum essem in médio captivórum juxta flúvium Chobar, apérti sunt cœli, et vidi visionés Dei. In quinta mensis, ipse est annus quin-

tus transmigratiónis regis Jóachim, factum est verbum Dómini ad Ezechiélem, filium Buzi sacerdotem in terra Chaldæórum, secus flumen Chobar: et facta est super eum ibi manus Dómini. Et vidi, et ecce ventus túrbinis veniébat ab Aquilóne: et nubes magna, et ignis invólvens, et splendor in circúitu ejus: et de médio ejus quasi spécies eléctri, id est, de médio ignis.

R. Ecce ego mitto vos sicut oves in médio lupórum, dicit Dóminus: * Estóte ergo prudéntes sicut serpéntes, et simplices sicut colúmbæ. **V.** Dum lucem habétis, créдите in lucem, ut filii lucis sitis. Estóte.

Lectio ii.

Et in médio ejus similitúdo quátuor animálium: et hic aspéctus eórum, similitúdo hóminis in eis. Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Pedes eórum pedes recti, et planta pedis eórum quasi planta pedis vítuli, et scintíllæ quasi aspéctus æris candéntis. Et manus hóminis sub pennis eórum in quátuor pártibus: et fácies, et pennas per quátuor partes habébant, junctæque erant pennæ eórum altérius ad álterum. Non revertébantur

cum incéderent: sed unumquódque ante fáciem suam gradiebátur.

R. Tóllite jugum meum super vos, dicit Dóminus, et discite a me, quia mitis sum et húmilis corde: * Jugum enim meum suáve est, et onus meum leve. **V.** Et invenietis réquiem animábus vestris. Jugum.

Lectio iii.

Similitúdo autem vultus eórum: fácies hóminis, et fácies leónis a dextris ipsórum quátuor: fácies autem bovis, a sinístris ipsórum quátuor, et fácies áquilæ désuper ipsórum quátuor. Fácies eórum, et pennæ eórum exténtæ désuper: duæ pennæ singulórum jungébántur, et duæ tegébant córpora eórum: et unumquódque eórum coram fácie sua ambulábat: ubi erat ímpetus spíritus, illuc gradiebántur, nec revertébantur cum ambulárent.

R. Dum steteritis. [9]

In II. Nocturno.

De Expositione sancti Gregórii Papæ super Ezechíelem Prophétam.

Homil. 3. Lib. 1.

Lectio iv.

Sancta quátuor animalia, quæ prophetiæ spíritu futura prævidéntur, subtili nar-

ratione describúntur, cum dicitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni. Quid per fáciem, nisi notitia; et quid per pennas, nisi volátus exprimitur? Per fáciem quippe unusquisque cognóscitur: per pennas vero in altum ávium córpora sublevántur. Fácies itaque ad fidem pértinet, penna ad contemplationem. Per fidem namque ab omnipoténti Deo cognóscimur, sicut ipse de suis óvibus dicit: Ego sum pastor bonus, et cognóscio oves meas, et cognóscunt me meæ. Qui rursus ait: Ego scio quos elégerim. Per contemplationem vero, qua super nosmetipsos tollimur, quasi in áëra levámur.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dómini locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

V. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cælum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Quátuor ergo fácies uni sunt: quia si requíras quid Matthæus de incarnatione Dómini sentiat: hoc nimírum sentit, quod Marcus, Lucas, et Joánnes. Si quæras quid Joánnes sen-

tiat; hoc procul dúbio, quod Lucas, Marcus et Matthæus. Si quæras quid Marcus; hoc quod Matthæus, Joánnēs et Lucas. Si quæras quid Lucas; hoc quod Joánnēs, Matthæus, et Marcus sentit. Quátuor ergo fácies uni sunt: quia notítia fidei, qua cognoscúntur a Deo, ipsa est in uno, quæ est simul in quátuor. Quidquid enim in uno invéneris, hoc in ómnibus simul quátuor cognóscēs.

R. Beáti estis, cum maledíxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósā est in cœlis.

V. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum, propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Et quátuor pennæ uni: quia Dei omnipoténtis Fílium Dóminum nostrum Jesum Christum simul omnes concórditer prædicant: et ad divinitátem ejus mentis óculos levántes, penna contemplatiónis volant. Evangelistárum ergo fácies ad humanitátem Dómini

pértinet, penna ad divinitátem: quia in eum, quem corpóreum aspíciunt, quasi fácies inténdunt: sed dum hunc esse incircumscriptum atque incorpóreum ex divinitáte annúntiant, per contemplatiónis penam quasi in áëra levántur. Quia itaque una est fides incarnatiónis ejus in ómnibus, et par contemplatio divinitátis ejus in síngulis, recte nunc dícitur: Quátuor fácies uni, et quátuor pennæ uni.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10.

In illo témpore: Designávit Dóminus et álios septuagínta duos: et misit illos binos ante fáciem suam, in omnem civitátem et locum, quo erat ipse ventúrus. Et réliqua.

Homília sancti Gregórii Papæ.

Homília 17. in Evang.

Dóminus et Salvátor noster, fratres caríssimi, aliquándo nos sermónibus, aliquándo vero opéribus ádmonet. Ipsa étenim facta ejus præcepta sunt: quia dum áliquíd tácitus facit, quid ágere de-

beamus innotescit. Ecce enim binos in prædicationem discipulos mittit: quia duo sunt præcepta caritatis, Dei videlicet amor, et proximi: et minus quam inter duos caritas haberi non potest. Nemo enim proprie ad semetipsum habere caritatem dicitur: sed dilectio in alterum tendit, ut caritas esse possit.

R. Isti sunt qui viventes in carne, plantaverunt Ecclesiam sanguine suo: * Cálícem Dómini bibérunt, et amici Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exivit sonus eorum, et in fines orbis terræ verba eorum. Cálícem.

Lectio viii.

Ecce enim binos ad prædicandum discipulos Dóminus mittit: quatenus hoc nobis tácitus innuat, quia qui caritatem erga alterum non habet, prædicationis officium suscipere nullatenus debet. Bene autem dicitur, quia misit eos ante faciæ suam in omnem civitatem et locum, quo erat ipse venturus. Prædicatores enim suos Dóminus sequitur: quia prædictio prævenit, et tunc ad mentis

nostræ habitáculum Dóminus venit, quando verba exhortationis præcurrunt: atque per hoc veritas in mente suscipitur.

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritate non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnâ: * Quorum doctrína fulget Ecclesia, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt justítiam. Quorum. Glória Patri. Quorum.

Lectio ix.

Hinc namque eisdem prædicatóribus Isaías dicit: Paráte viam Dómini, rectas fácite sémitas Dei nostri. Hinc fíliis Psalmísta ait: Iter fácite ei, qui ascéndit super occásum. Super occásum namque Dóminus ascéndit: quia unde in passioné occúbuit, inde majórem suam glóriam resurgéndo manifestávit. Super occásum videlicet ascéndit; quia mortem quam pertulit, resurgéndo calcávit. Ei ergo qui ascéndit super occásum, iter fácimus, cum nos ejus glóriam vestris méntibus prædicámus, ut eas et ipse post véniens, per amoris sui præsentiam illustret. **Te Deum.** 18.

COMMUNE UNIUS MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laudibus; Ps. ut in I. Vesperis de Comm. Apost. [2] Capitulum. Jac. 1. b.

Beatus vir, qui suffert tentationem: quoniam cum probatus fuerit, accipiet coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Deus tuorum militum
Sors, et corona, praemiũ,
Laudes canentes Mátyris
Absolve nexu criminis.

Hic nempe mundi gaudia,
Et blanda fraudum pábula
Imbúta felle deputans,
Pervénit ad coeléstia.

Poenas cucúrrit fórtiter,
Et sústulit viríliter,
Fundénsque pro te sánguinem,

Ætérna dona póssidet.

Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus, piíssime;

In hoc triúmpho Mátyris
Dimítte noxam sérvulis.

Laus et perénnis glória
Patri sit, atque Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sácula.

Amen.

V. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **R.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ad Magnif. Ant. Iste sanctus * pro lege Dei sui certávit usque ad mortem, et a verbis impiórum non tímuit: fundátus enim erat supra firmam petram.

Pro Martyre et Pontifice.

Oratio.

Infirmítatem nostram réspice, omnípotens Deus: et quíia pondus própriæ actiónis gravat, beáti **N.** Mátyris tui atque Pontíficis intercésio gloriósa nos prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Mártiris tui atque Pontíficis ánnua solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut cujus natalítia cólimus, de ejúsdem étiam protectióne gaudeámus. Per Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut qui beáti **N.** Mártiris tui natalítia cólimus, intercessióne ejus in tui nóminis amóre roborémur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut, intercedente beáto **N.** Mártire tuo, et a cunctis adversitatibus liberémur in córpore, et a pravis cogitacionibus mundémur in mente. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Mátyrum, Dóminum, * Veníte, adórémus.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymn. Deus tuórum mílitum. ut supra. [27]

In I. Nocturno.

Ant. In lege Dómini * fuit volúntas ejus die ac nocte.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consílio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini volúntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non defluet: * et ómnia quæcúmque fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. In lege Dómini fuit volúntas ejus die ac nocte.

Ant. Prædicans * præceptum Dómini constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínám, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Prædicans præcéptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Voce mea * ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Voce mea ad Dóminum clamávi: et exaudivit me de monte sancto suo.

℣. Glória et honóre coronásti eum Dómine. **℞.** Et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

℣. Jube domne. **Bened.** Benedictióne perpétua.

Lect. sequ. I. Noct. leguntur
in Festo Mart. et Pont.

In Festo autem Martyr. non
Pont. leguntur quæ inferius po-
sitæ sunt in Communi plurim.
Mart. [48]

De Actibus Apostolorum.

Lectio i. Cap. 20. d.

Milêto Paulus mit-
tens Ephesum, vo-
cavit majores natu
Ecclésiæ. Qui cum venís-
sent ad eum, et simul es-
sent, dixit eis: Vos scitis a
prima die, qua ingressus
sum in Asiam, quáliter vo-
biscum per omne tempus
fúerim, sérvuens Dómino
cum omni humilitáte, et lá-
crimis, et tentatióibus,
quæ mihi accidérunt ex in-
sidiis Judæórum: quómodo
nihil subtráxerim utilium,
quo minus annuntiárem vo-
bis, et docérem vos públice,
et per domos, testíficans
Judæis, atque Gentilibus in
Deum pœniténtiam, et fi-
dem in Dóminum nostrum
Jesum Christum. Et nunc
ecce alligátus ego spírítu,
vado in Jerúsalem: quæ in
ea ventúra sint mihi, ignó-
rans: nisi quod Spírítus
sanctus per omnes civitátes
mihi protestátur, dicens:
quóniam víncula et tribu-
latiões Jerosólymis me
manent. Sed nihil horum
véreor: nec fácio ánimam

meam pretiosiórem quam
me, dúmmodo consúmmem
cursum meum, et ministé-
rium verbi, quod accépi a
Dómino Jesu, testificári
Evangélium grátiae Dei.

R. Iste sanctus pro lege
Dei sui certávit usque ad
mortem, et a verbis impió-
rum non tímuit: * Fundá-
tus enim erat supra firmam
petram. **V.** Iste est qui
contémpsit vitam mundi, et
pervénit ad cœléstia regna.
Fundátus.

Bened. Unigénitus Dei
Fílius.

Lectio ii.

Et nunc ecce ego scio
quia ámplius non vidé-
bitis fáciem meam vos o-
mnes, per quos transívi
prædicans regnum Dei.
Quaprópter contéstor vos
hodiérna die, quia mundus
sum a ságuine ómnium.
Non enim subterfúgi quó-
minus annuntiárem omne
consílium Dei vobis. At-
téndite vobis, et univérso
gregi, in quo vos Spíri-
tus sanctus pósuit epíscó-
pos régere Ecclésiám Dei,
quam acquisívit ságuine
suo. Ego scio quóniam
intrábunt post discessiõ-
nem meam lupi rapáces in
vos, non parcéntes gregi.
Et ex vobis ipsis exsúr-
gent viri loquéntes pervér-

sa, ut abdúcant discípulos post se. Propter quod vigiláte memória retinéntes: quóniam per triénnum nocte et die non cessávi, cum lácrimis monens unumquémque vestrum.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et nunc comméndo vos Deo, et verbo grátiae ipsíus, qui potens est aedificáre, et dare hæreditátem in sanctificátis ómnibus. Argéntum et aurum, aut vestem nullíus concupívi, sicut ipsi scitis: quóniam ad ea, quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes, oportet suscípere infirmos, ac meminísse verbi Dómini Jesu, quóniam ipse dixit: Beátius est magis dare, quam accípere. Et cum hæc dixisset, pósitis génibus suis orávit cum ómnibus illis. Magnus autem fletus factus est ómnium: et procumbéntes super collum

Pauli, osculabántur eum, doléntes máxime in verbo, quod díxerat, quóniam ámplius fáciem ejus non essent visúri. Et deducébant eum ad navem.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabília magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum * scitóte quia Dóminus sanctum suum mirificávit.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid diligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómi-

no. * Multi dicunt: Quis ostendit nobis bona?

Signatum est super nos lumen vultus tui Domine: * dedisti lætítiam in corde meo.

A fructu frumenti, vini, et olei sui * multiplicati sunt.

In pace in idipsum * dormiam, et requiescam;

Quoniam tu Domine singulariter in spe * constituisti me.

Ant. Filii hominum scitote quia Dominus sanctum suum mirificavit.

Ant. Scuto bonæ voluntatis * tuæ coronasti eum Domine.

Psalmus 5.

Verba mea auribus percipe Domine, * intellige clamorem meum.

Intende voci orationis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quoniam ad te orabo: * Domine mane exaudies vocem meam.

Mane astabo tibi et videbo: * quoniam non Deus volens iniquitatem tu es.

Neque habitabit juxta te malignus: * neque permanent in iusti ante oculos tuos.

Odisti omnes, qui operantur iniquitatem: * perdes omnes, qui loquuntur mendacium.

Virum sanguinum et dolosum abominabitur Dominus: * ego autem in multitudine misericordiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.

Domine deduc me in iustitia tua: * propter inimicos meos dirige in conspectu tuo viam meam.

Quoniam non est in ore eorum veritas: * cor eorum vanum est.

Sepulchrum patens est guttur eorum, linguis suis dolose agebant, * iudica illos Deus.

Décidant a cogitationibus suis, secundum multitudinem impietatum eorum expelle eos, * quoniam irritaverunt te Domine.

Et lætentur omnes, qui sperant in te, * in æternum exsultabunt: et habitabis in eis.

Et gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum, * quoniam tu benedices iusto.

Domine, ut scuto bonæ voluntatis tuæ * coronasti nos.

Ant. Scuto bonæ voluntatis tuæ coronasti eum Domine.

Ant. In universa terra * glória et honore coronasti eum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est
nomen tuum in univérſa
terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam visitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. In univérſa terra gló-
ria et honóre coronásti
eum.

Y. Posuísti Dómine su-

per caput ejus. **R.** Corónam
de lápide pretióso.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Y. Jube domne. **Bened.**

Deus Pater omnipotens.

**Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.**

Serm. 44. de Sanctis.

Lectio iv.

Triumphális beáti
Máryris **N.** dies hó-
die nobis anniversá-
ria celebritáte recúrrit: cu-
jus glorificatióni sicut con-
gaúdet Ecclesiá, sic ejus
propónit sequénda vestigia.
Si enim compátimur, et
conglorificábimur. In cu-
jus glorióso agóne duo nó-
bis præcípuè consideránda
sunt: induráta videlicet tor-
tórís sævítia, et Máryris
invícta patiéntia. Sævítia
tortórís, ut eam detestémur:
patiéntia Máryris, ut eam
imitémur. Audi Psalmí-
stam advérsus malítiam in-
crepántem: Noli æmulári in
malignántibus: quóniam
tamquam fœnum velóciter
aréscent. Quod autem ad-
vérsus malignántes patién-
tia exhibénda sit, audi Apó-
stolum suadéntem: Patién-
tia vobis necessária est, ut
reportétis promissiones.

R. Honéstum fecit illum
Dóminus, et custodívit eum

ab inimicis, et a seductóribus tutávit illum, * Et dedit illi claritátem ætérnam.

¶. Descendítque cum illo in fóveam, et in vínculis non derelíquit eum. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Coronáta itaque est beáti Mátyris patiéntia: mancipáta est ætérnis cruciátibus tortóris incorrécta malítia. Hoc atténdens in agóne suo gloriósus Christi athléta, non exhórruit cárcerem. Ad imitatiónem cápitis sui tolerávit probra, sustínuit irrisiones, flagélla non tímuit: et quot ante mortem pro Christo pértulit supplicia, tot ei de se óbtulit sacrificia. Quod enim propinánte Apóstolo bíberat, alte retinébat: Quia non sunt condígnæ passiones hujus témporis ad futúram glóriam, quæ revelábitur in nobis. Et quia momentáneum hoc et leve nostræ tribulatiónis, ætérnum glóriæ pondus operátur in cœlis. Hujus promissiónis amore a terrénis suspénsus, et prægustáta supérnæ suavitátis dulcedine ineffabíliter afféctus, dicébat cum Psalmísta: Quid mihi est in cœlo, et a te quid vólui super terram? Defécit caro mea et cor meum: Deus

cordis mei, et pars mea Deus in ætérnum.

R. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei Dómine, * Et voluntáte labiórumejus non fraudásti eum. ¶. Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcedínis: posuísti in cápite ejus coronam de lápide pretióso. Et.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Contemplabátur enim quantum in ænigmate infirmitas humana óculum mentis in æternitáte figere potest, quanta sint supérnæ civitátis gaúdia: et ea enarráre non sufficiens, admirádo clamábat: Quid mihi est in cœlo? Quasi díceret: Excédit vires meas, excédit facultátem eloquéntiæ meæ, transcendit capacitátem intelligéntiæ meæ illud decus, illa glória, illa celsitúdo, qua nobis, a conturbatióne hóminum remótis, in abscondito faciéi suæ Jesus Christus Dóminus noster reformábit corpus humilitátis nostræ, configurátum córpori claritátis suæ. Hujus perféctæ libertátis contemplatióne nullum vitábat perículum; nullum horrébat supplicium: et si millies posset mori, non putábat se hanc digne posse áliqua ratióne promeréri.

R. Stola iucunditátis induit eum Dóminus: * Et coronam pulchritúdinis pósuit super caput ejus. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus: et aqua sapiéntiæ salutáris potávit illum. Et. **G**lória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Justus Dóminus, * et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confido: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagittas suas in pháretra, * ut sagittent in obsúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respiciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem diligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur,

et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Justus Dóminus, et justítiam diléxit: æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Habitábit * in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malígnus: * tímētes autem Dóminum gloríficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Habitábit in tabernáculo tuo: requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Posuisti Dómine *
super caput ejus corónam
de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua
lætábitur Rex: * et su-
per salutáre tuum exsul-
tábit veheménter.

Desidérium cordis ejus
tribuisti ei: * et voluntáte
labiórú ejus non fraudá-
sti eum.

Quóniam prævenísti eum
in benedictionibus dulcé-
dinis: * posuisti in cápite
ejus corónam de lápide
pretiósó.

Vitam pétiit a te: * et tri-
buisti ei longitudínem dié-
rum in sǽculum, et in sǽ-
culum sǽculi.

Magna est glória ejus in
salutári tuo: * glóriam et
magnum decórem impónes
super eum.

Quóniam dabis eum in
benedictionem in sǽculum
sǽculi: * lætificábis eum in
gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in
Dómino: * et in miseri-
córdia Altíssimi non com-
movébitur.

Inveniátur manus tua ó-
mnibus inimícis tuis: * déx-
tera tua invéniat omnes, qui
te odérunt.

Pones eos ut clíbanum
ignis in témpore vultus tui:
* Dóminus in ira sua con-

turbábit eos, et devorábit
eos ignis.

Fructum eórum de terra
perdes: * et semen eórum
a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt
in te mala: * cogitavérunt
consília, quæ non potué-
runt stabilíre.

Quóniam pones eos dor-
sum: * in reliquiis tuis
præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in vir-
túte tua: * cantábitus et
psallémus virtútes tuas.

Ant. Posuisti Dómine su-
per caput ejus corónam de
lápide pretiósó.

Y. Magna est glória ejus
in salutári tuo. **R.** Glóriam
et magnum decórem im-
pónes super eum.

Pater noster.

Absolutio. **A.** vinctus.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica lécio.

**Lécio sancti Evangélii se-
cúndum Lucam.**

Lectio vii. **Cap. 14. f.**

In illo témpore: Dixit Je-
sus turbis: Si quis venit
ad me, et non odit patrem
suum, et matrem, et uxó-
rem, et filios, et fratres, et
soróres, adhuc autem et
ánimam suam, non potest
meus esse discipulus. Et
réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Hom. 37. in Evangelia.

Si considerémus, fratres caríssimi, quæ et quanta sunt, quæ nobis promittúntur in cœllis, viléscunt ánimo ómnia quæ habéntur in terris. Terréna namque substántia supérnæ felicitáti comparáta, pondus est, non subsidium. Temporális vita æternæ vitæ comparáta, mors est pótius dicénda quam vita. Ipse enim quotidianus deféctus corruptiónis quid est áliud, quam quædam prolixitas mortis? Quæ autem lingua dicere, vel quis intelléctus cápere súfficit, illa supérnæ civitátis quanta sint gáudia; Angelórum choris inter-esse, cum beatíssimis spirítibus glóriæ Conditóris assístere, præsentem Dei vultum cernere, incircumscriptum lumen vidére, nullo mortis metu áffici, incorruptiónis perpétuæ múnere lætári?

R. Coróna áurea super caput ejus, * Expréssa signo sanctitátis, glória honóris, et opus fortitúdinis. **V.** Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis, posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. Expréssa.

Bened. Cujus festum cólimus.

Lectio viii.

Sed ad hæc audíta inardéscit ánimus, jamque illic cupit assístere, ubi se sperat sine fine gaudére. Sed ad magna præmia perveníri non potest, nisi per magnos labóres. Unde et Paulus egrégíus prædicátor dicit: Non coronábitur, nisi qui legítime certáverit. Deléctat ergo mentem magnitúdo præmiórum, sed non detérreat certámen labórum. Unde ad se veniéntibus Véritas dicit: Si quis venit ad me, et non odit patrem suum, et matrem, et uxórem, et filios, et fratres, et soróres, adhuc autem et ánimam suam, non potest meus esse discípulus.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sánguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad cœléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Sequens **R.** dicitur ultimo loco in festis sex Ss. Mart. Pont. Eusebii, Marcelli, Joannis, Silverii, Martini, et Pontiani.

R. Dómine prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * Posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso. **V.** Vitam pétiiit a te, et tribuísti ei longitúdinem diérum in sáculum sáculi. Posuísti. **Gloria Patri.** Posuísti.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed percontári libet, quómo paréntes, et carnáliter propínquos præcipimur odísse, qui jubémur et inimícos diligere? Et certe Véritas de uxóre dicit: Quod Deus conjúnxit, homo non séparet. Et Paulus ait: Viri, diligite uxóres vestras, sicut et Christus Ecclesiám. Ecce, discípulus uxórem diligéndam prædicat, cum magister dicat: Qui uxórem non odit, non potest meus esse discípulus. Numquid áliud judex núnkiat, áliud præco clamat? An simul et odísse póssumus, et diligere? Sed si vim præcépti perpéndimus, utrúmque ágere per discretiónem valémus: ut uxórem, et eos, qui nobis carnis cognatióne conjúcti sunt, et quos próximos nóvimus, diligámus; et quos adversários in via Dei pátimur, odiéndo et fugiéndo nesciámus. **Te Deum.** 18.

**Ad Laudes
et per Horas.**

Ant. 1. Qui me conféssus fúerit * coram homínibus, confitébor et ego eum coram Patre meo.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Qui séquitur me, * non ámbulat in ténebris, sed habébit lumen vitæ, dicit Dóminus.

3. Qui mihi minístrat, * me sequátur: et ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

4. Si quis mihi ministráverit, * honorificábit eum Pater meus, qui est in cœlis, dicit Dóminus.

5. Volo Pater, * ut ubi ego sum, illic sit et miníster meus.

Capitulum. **Jac. 1. b.**

Beátus vir, qui suffert tentatióem: quóniam cum probátus fúerit, accípiet corónam vitæ, quam repro-mísit Deus diligentibus se.

Hymnus.

Invícte Martyr, únicum Patris secútus Fílium, Victis triúmphas hóstibus, Victor fruens cœléstibus:

Tui precátus múnere Nostrum reátum dílué, Arcens mali contágium, Vitæ repéllens tædium.

Solúta sunt jam víncula Tui sacráti córporis:

Nos solve vinclis sæculi
Dono supérni Núminis.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

℣. Justus ut palma floré-
bit. ℞. Sicut cedrus Líbani
multiplicábitur.

Ad Bened. Ant. Qui odit
* ánimam suam in hoc
mundo, in vitam ætérnam
custódit eam.

Pro Martyre et Pontifice.
Oratio.

I nfirmitátem nostram ré-
spice, omnipotens Deus:
et quia pondus propriæ
actiónis gravat, beáti N.
Mártýris tui atque Pontifi-
cis intercèssio gloriósa nos
prótegat. Per Dóminum.

Alia Oratio.

D eus, qui nos beáti N.
Mártýris tui atque Pon-
tíficis ánnua solemnitáte
lætificas: concéde propi-
tius; ut cujus natalítia cóli-
mus, de ejúsdem étiam pro-
tectióne gaudeámus. Per
Dóminum.

Pro Martyre tantum.

Oratio.

P ræsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut qui
beáti N. Mártyris tui na-

talítia cólimus, intercessió-
ne ejus in tui nóminis amó-
re roborémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

P ræsta, quæsumus omni-
potens Deus: ut inter-
cedénte beáto N. Mártyre
tuo, et a cunctis adversitá-
tibus liberémur in córpore,
et a pravis cogitatióibus
mundémur in mente. Per
Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Qui séquitur me.

Capit. Beátus vir. [38]

℞. br. Glória et honóre *
Coronásti eum Dómine.
Glória et. ℣. Et constitu-
ísti eum super ópera má-
num tuárum. Coronásti.
Glória Patri. Glória et.

℣. Posuísti Dómine su-
per caput ejus. ℞. Corón-
nam de lápide pretióso.

Ad Sextam.

Ant. Qui mihi minístrat.

Capitulum. Eccli. 15.

C ibávit illum pane vitæ et
intelléctus, et aqua sa-
piéntiæ salutáris potávit
illum Dóminus Deus noster.

℞. br. Posuísti Dómine *
Super caput ejus. Posuísti.
℣. Corónam de lápide pre-
tíoso. Super. Glória Patri.
Posuísti.

℣. Magna est glória ejus
in salutári tuo. ℞. Glóriam

et magnum decórem impónes super eum.

Ad Nonam.

Ant. Volo Pater.

Capitulum. **Eccli. 39.**

Justus cor suum trádedit ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altissimi deprecábitur.

R. br. Magna est glória ejus * In salutári tuo. Magna. **V.** Glóriam et magnum decórem impónes super eum. In. **Glória Patri.** Magna.

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [38]
Ps. ut in I. Vesp. de Comm.
Apost. [2] et loco ultimi

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis. Ego dixi in excéssu meo:

* Omnis homo mendax.

Quid retribuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retribuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósam in conspé-

ctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Hymn. ut in I. Vesp. [27]

V. Justus ut palma florébit. **R.** Sicut cedrus Líbani multiplicábitur.

Ad Magnif. Ant. Qui vult veníre post me, * ábneget semetípsum, et tollat crucem suam, et sequátur me.

Aliæ Lectiones

pro uno Martyre.

In II. Nocturno.

De Expositione S. Ambrósii Episcopi in Psalmum centésimum decimum octávum.

Sermone 21.

Lectio iv.

Príncipes persecúti sunt me gratis: et a verbis tuis trepidávit cor meum. Bene hoc Martyr dicit, quod injúste persecutiónum torménta sustíneat: qui nihil rapúerit, nullum violéntus opprésse-

rit, nullius sanguinem fuderit, nullius torum putaverit esse violandum: qui nihil legibus debeat, et graviora latronum sustinere cogatur supplicia: qui loquatur juste, et non audiat: qui loquatur plena salutis, et impugnetur: ut possit dicere, Cum loquebar illis, impugnabant me gratis. Gratis igitur persecutionem patitur, qui impugnatur sine crimine: impugnatur ut noxius, cum sit in tali confessione laudabilis: impugnatur quasi veneficus, qui in nomine Domini gloriatur, cum pietas virtutum omnium fundamentum sit.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam. **V.** Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

Vere frustra impugnatur, qui apud impios et infidos impietatis arcensitur, cum fidei sit magister. Verum qui gratis impugnatur, fortis debet esse et constans. Quomodo ergo subtexuit: Et a verbis tuis trepidavit cor meum? Trepidare infirmitatis est, timó-

ris atque formidinis. Sed est etiam infirmitas ad salutem, est etiam timor sanctorum. Time-te Dominum, omnes sancti ejus: et, Beatus vir, qui timet Dominum. Qua ratione beatus? Quia in mandatis ejus cupit nimis.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Domine, * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis: posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et.

Lectio vi.

Pone ergo Martyrem inter pericula constitutum, cum inde immánitas bestiárum ad incutiéndum terrórem infremat, aliunde stridor candéntium laminárum, et flamma forná-cis ardéntis exæstuet, ex parte ália pèrsonent tractus grá-vium catenárum, hinc cár-nifex cruéntus assístat: pone, inquam, circumspéctá-tem ómnia plena suppliciiis, deinde cogitántem mandá-ta divína, illum ignem perpétuum, illud sine fine incéndium perfidórum, illam pœnæ recrudescéntis ærú-mnam: trepidáre corde, ne, dum præséntibus cedat, perpétuis se dedat exítiis: perturbári ánimo, dum fu-

túri iudicii rhomphæam illam terribilem quadam conspéctus spécie contué-
tur. Nonne ad hanc trepi-
dationem fiduciæ viri con-
stántis, æquális in eúmdem
concúrrit efféctum confi-
déntia cupiéntis æténa, et
divína trepidántis?

R. Stola iucunditátis. [35]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii
secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 16. d.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Si
quis vult post me veníre,
ábneget semetípsum, et tol-
lat crucem suam, et sequá-
tur me. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homilia 32. in Evang.

Quia Dóminus ac Red-
émptor noster no-
vus homo venit in
mundum, nova præcépta
dedit mundo. Vitæ etenim
nostræ véteri in vítiis enu-
trítæ contrarietátem oppó-
suit novitátis suæ. Quid
enim vetus, quid carnális
homo nóverat, nisi sua re-
tinére, aliéna rápere, si pos-
set; concupíscere, si non
posset? Sed cœléstis mé-
dicus síngulis quibúsqve
vítiis obviántia ádhibet me-
dicaménta. Nam sicut arte

medicinæ cálida frígidis,
frígida cálidis curántur: ita
Dóminus noster contrária
oppósuit medicaménta pec-
cátis, ut lúbricis continén-
tiam, tenácibus largitátem,
iracúndis mansuetúdinem,
elátis præcíperet humilitá-
tem.

R. Coróna aúrea super
caput ejus, * Expréssa si-
gno sanctitátis, glória ho-
nóris, et opus fortitúdinis.
Y. Quóniam prævenísti
eum in benedictiónibus dul-
cédinis, posuísti in cápite
ejus corónam de lápide
pretiósó. Expréssa.

Lectio viii.

Certe cum se sequéntibus
nova mandáta propóne-
ret, dixit: Nisi quis renun-
tiáverit ómnibus quæ pós-
sidet, non potest meus esse
discípulus. Ac si apérte di-
cat: Qui per vitam véterem
aliéna concupíscitis, per
novæ conversatiónis stú-
dium et vestra largímini.
Quid vero in hac lectione
dicat, audiámus: Qui vult
post me veníre, ábneget
semetípsum. Ibi dicitur, ut
abnegémus nostra: hic díci-
tur, ut abnegémus nos. Et
fortásse laboriósus non est
hómini relínquere sua; sed
valde laboriósus est relín-
quere semetípsum. Minus

quippe est abnegare quod habet: valde autem multum est abnegare quod est.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguíneum suum fudit: * Qui minas júdicum non tímuit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad coeléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. **G**lória Patri. Qui.

Lectio ix.

Ad se autem nobis veniéntibus Dóminus præcépit, ut renuntiémus nostris: quia quicúmque ad fidei agónem venímus, luctámen contra malignos spíritus súmimus. Nihil autem maligni spíritus in hoc mundo próprium póssident: nudi ergo cum nudis luctári debémus. Nam si vestítus quisque cum nudo luctátur, cítius ad terram dejícitur, quia habet unde teneátur. Quid enim sunt terréna ómnia, nisi quædam córporis induménta? Qui ergo contra diábolum ad certámen próperat, vestiménta abjiciat, ne succumbat.

Te Deum laudámus. 18.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Nihil est opértum, quod non revelábitur; et occultum, quod non sciétur. Et reliqua.

Homilia sancti Hilárii Episcopi.

Coñment. in Matthæum, can. 10. post medium.

Dóminus diem júdicii osténdit, quæ abstrúsam voluntátis nostræ consciéntiam prodet: et ea quæ nunc occulta existimántur, luce cognitiónis públicæ déteget. Igitur non minas, non consília, non potestátes insectántium monet esse metuéndas: quia dies júdicii nulla hæc fuisse, atque inánia revelábit. Et quod dico vobis in ténebris, dicite in lúmine: et quod in aure auditis, prædicáte super tecta. Non légimus Dóminum sólitum fuisse nóctibus sermocinári, et doctrínam in ténebris tradidisse: sed quia omnis sermo ejus carnálibus ténebræ sunt, et verbum ejus infidélibus nox est.

R. Coróna aúrea super caput ejus: * Expréssa si-

gno sanctitátis, glória honoris, et opus fortitudinis.

V. Quóniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis, posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Expressa.

Lectio viii.

Itaque id quod a se dictum est, cum libertate fidei et confessionis vult esse loquendum. Idcirco quæ in tenebris dicta sunt prædicari jussit in lumine: ut quæ secreto aurium commissa sunt, super tecta, id est, excelsa loquentium præconio audiántur. Constanter enim Dei ingerenda cognitio est, et profundum doctrinæ evangelicæ secretum in lumine prædicationis apostolicæ revelandum: non timéntes eos, quibus cum sit licéntia in corpora, tamen in animam jus nullum est: sed timéntes pótius Deum, cui perdendæ in gehénna et animæ et corporis sit potestas.

R. Hic est vere Martyr, qui pro Christi nómine sanguinem suum fudit: * Qui minas júdicum non tí-

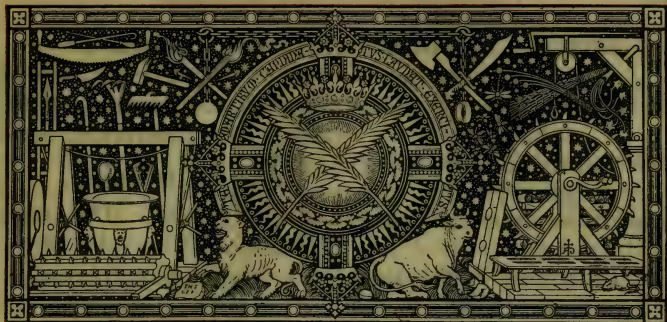
muit, nec terrénæ dignitátis glóriam quæsívit, sed ad coeléstia regna pervénit. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Qui. Glória Patri. Qui.

Lectio ix.

Nolite timére eos qui occidunt corpus. Nullus igitur córporum nostrórum casus est pertimescendus, neque ullus interimendæ carnis admittendus est dolor: quando pro natúræ suæ atque originis conditione resolúta, in substantiam spirituális animæ refundátur. Et quia doctrínis talibus confirmátos opórtet líberam confitendi Dei habére constántiam, étiam conditionem, qua tenerémur, adjécit: negatúrum se eum Patri in cœlis, qui se homínibus in terra negásset: eum porro qui confessus coram homínibus se fuisset, a se in cœlis confitendum: qualésque nos nóminis sui testes homínibus fuissémus, tali nos apud Deum Patrem testimonio ejus usúros.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE PLURIMORUM MARTYRUM.

In I. Vesperis.

Antiphonæ de Laudibus. [57]
Psalmi ut in I. Vesperis de
Communi Apost. [2]

Capitulum. Sap. 3.

Justorum animæ
in manu Deisunt,
et non tanget il-
los tormentum
mortis. Visi sunt oculis in-
sipientium mori: illi autem
sunt in pace.

Hymnus.

Sanctorum meritis incly-
ta gaudia
Pangamus socii, gesta que
fortia:
Gliscens fert animus pro-
mere cantibus
Victorum genus optimum.

Hi sunt, quos fatus mun-
dus abhorrui;
Hunc fructu vacuum, flori-
bus aridum

Contempsere tui nominis
assecleæ
Jesu Rex bone cœlitum.

Hi pro te furias, atque mi-
nas truces
Calcârunt hominum, sæva-
que verbera:
His cessit lacerans fortiter
ungula,
Nec carpsit penetrália.

Cæduntur gladiis more
bidantium:
Non murmur resonat, non
querimonia;
Sed corde impavido mens
bene conscia
Conservat patientiam.

Quæ vox, quæ poterit lin-
gua retexere,
Quæ tu Martyribus munera
præparas?
Rubri nam fluido sanguine
fulgidis
Cingunt tempora laureis.

Te summa o Déitas, úna-
que póscimus;
Ut culpas ábigas, nóxia
súbtrahas,
Des pacem fámulis, ut tibi
glóriam
Annórum in sériem canant.
Amen.

V. Lætámini in Dómino,
et exsultáte justí. **R.** Et
gloriámini omnes recti
corde.

Ad Magnif. Ant. Istórum
est enim * regnum coeló-
rum, qui contempsérunt
vitam mundi, et pervené-
runt ad præmia regni, et
lavérunt stolas suas in sân-
guine Agni.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Märturum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-
mine, festa tueántur: et eo-
rum comméndet orátio ve-
neránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédis
sanctórum Märturum
tuórum **N.** et **N.** natalítia
cólere: da nobis in ætérna
beatitúdine de eórum so-
cietáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua san-
ctórum Märturum tuó-
rum **N.** et **N.** solemnitate

lætíficas: concéde propíti-
us; ut quorum gaudémus
méritis, accendámur exém-
plis. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Märturum
Dñm, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Christo profúsum sángu-
nem,
Et Märturum victórias,
Dignámque cœlo laúream
Lætis sequámur yóci-
bus.

Terróre victo sæculi,
Pœnísque spretis córporis,
Mortis sacræ compéndio
Vitæ beátam póssident.

Tradúntur igni Märtures,
Et bestiárum déntibus:
Armáta sævit úngulis
Tortóris insáni manus.

Nudáta pendent víscera,
Sanguis sacrátus fúnditur:
Sed pérmanent immóbiles
Vitæ perénnis grátia.

Te nunc Redémptor quæ-
sumus,

Ut Märturum consórtio
Jungas precántes sérvulos
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Secus decúrsus aquá-
rum * plantávit véneam ju-
stórum, et in lege Dómini
fuit volúntas eórum.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Domini voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terrae.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dominus viam justorum: * et iter impiorum peribit.

Ant. Secus decursus aquarum plantavit vineam justorum, et in lege Domini fuit voluntas eorum.

Ant. Tamquam aurum * in fornace probavit electos Dñs: et quasi holocausta accepit eos in æternum.

Psalmus 2.

Quare fremuerunt gentes, * et populi meditati sunt inania?

Astitērunt reges terræ,

et principes convenērunt in unum * adversus Dominum, et adversus Christum ejus.

Dirumpāmus vincula eorum: * et projiciāmus a nobis jugum ipsorum.

Qui habitat in cœlis, iridebit eos: * et Dominus subsannabit eos.

Tunc loquētur ad eos in ira sua, * et in furōre suo conturbabit eos.

Ego autem constitutus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dominus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hodie genui te.

Postula a me, et dabo tibi Gentes hæreditatem tuam, * et possessionem tuam terminos terræ.

Reges eos in virga ferea, * et tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Domino in timore: * et exultate ei cum tremore.

Apprehēdite disciplinam, nequādo irascatur Dominus, * et pereatis de via justa.

Cum exarserit in brevi ira ejus, * beati omnes qui confidunt in eo.

Ant. Tamquam aurum in fornace probavit electos Dominus: et quasi holocausta accepit eos in æternum.

Ant. Si coram hominibus * tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt animæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Domine susceptor meus es, * glória mea, et exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, et soporatus sum: * et exsurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exsurge Domine, salvum me fac, Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * et super populum tuum benedictio tua.

Ant. Si coram hominibus tormenta passi sunt, spes electorum est immortalis in æternum.

V. Lætâmini in Dño, et exultate justi. **R.** Et gloriâmini omnes recti corde.

Pater noster.

Absolutio. Exaûdi Dñe.

V. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

De Epístola beáti Pauli Apóstoli ad Românos.

Lectio i. **Cap. 8. c.**

Fratres: Debitores sumus non carni, ut secundum carnem vivamus. Si enim secundum carnem vixeritis, moriemini: si autem spiritu facta carnis mortificaveritis, vivetis. Quicumque enim spiritu Dei aguntur, ii sunt filii Dei. Non enim accepistis spiritum servitutis iterum in timore, sed accepistis spiritum adoptionis filiorum, in quo clamamus: Abba (Pater). Ipse enim Spiritus testimonium reddit spiritui nostro, quod sumus filii Dei. Si autem filii, et hæredes: hæredes quidem Dei, cohæredes autem Christi: si tamen compátimur, ut et conglorificémur. Existimo enim quod non sunt condignæ passiones hujus temporis ad futuram glóriam, quæ revelabitur in nobis. Nam expectatio creaturæ revelationem filiorum Dei expectat.

R. Abstérget Deus omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: * Quóniam prióra transié-
runt. **V.** Non esúrient, neque sítient ámplius, neque cadet super illos sol, neque ullus æstus. Quóniam.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Scimus autem quóniam diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndum propósitum vocáti sunt sancti. Nam quos præscívit, et prædestinávit confórmes fieri imáginis Fílii sui, ut sit ipse primogénitus in multis frátribus. Quos autem prædestinávit, hos et vocávit: et quos vocávit, hos et justificávit: quos autem justificávit, illos et glorificávit. Quid ergo dicémus adhæc? Si Deus pro nobis, quis contra nos? Qui étiam próprio Fílio suo non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum: quómodo non étiam cum illo ómnia nobis donávit? Quis accusábit advérsus eléctos Dei? Deus qui justificat, quis est qui condémnet? Christus Jesus, qui mórtuus est, imó qui et resurréxit, qui est

ad délixteram Dei, qui étiam interpéllat pro nobis.

R. Viri sancti gloriósum sánguinem fuderunt pro Dómino, amavérunt Christum in vita sua, imitáti sunt eum in morte sua: * Et ídeo corónas triumpháles meruérunt. **V.** Unus spíritus, et una fides erat in eis. Et.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Quis ergo nos separábit a caritáte Christi? tribulátio, an angústia, an fames, an núditas, an perículum, an persecútio, an gládius? (sicut scriptum est: Quia propter te mortificámur tota die: æstimáti sumus sicut oves occisiónis.) Sed in his ómnibus superámus propter eum, qui diléxit nos. Certus sum enim quia neque mors, neque vita, neque Angeli, neque Principátus, neque Virtútes, neque instántia, neque futúra, neque fortitúdo, neque altitúdo, neque profúndum, neque creatúra ália póterit nos separáre a caritáte Dei, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro.

R. Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia: * Et meruérunt habére corónas perpétuas.

Y. Isti sunt qui venérunt ex magna tribulatióne, et lavérunt stolas suas in sanguine Agni. Et. Glória. Et.

In II. Nocturno.

Ant. Dabo sanctis meis * locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingreditur sine mácula, * et operátur justitiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glorícat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dabo sanctis meis locum nominátum in regno Patris mei, dicit Dóminus.

Ant. Sanctis, qui in terra sunte ius, * mirificávit omnes voluntátes meas inter illos.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventícula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * ínsuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * ínsuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiόνem.

Notas mihi fecísti vias vi-

tæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in dextera tua usque in finem.

Ant. Sanctis, qui in terra sunt ejus, mirificávit omnes voluntates meas inter illos.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, * habébunt fortitudinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrarum, et univérsi, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Sancti qui sperant in Dómino, habébunt fortitudinem, assúment pennas ut áquilæ, volábunt, et non deficient.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustini Epíscopi.

Serm. 47. de Sanctis.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, sanctorum Mátyrum solémnia celebrámus, ita, ipsis intercedéntibus, expectémus a Dómino cónsequi temporália benefícia, ut ipsos Mátyres imitádo accíperere mereámur æterna. Ab ipsis enim sanctorum Mátyrum in veritáte festivitátum gaúdia celebrántur, qui ipsórum Mátyrum exéempla sequúntur. Solemnitátes enim Mátyrum exhortatiónes sunt martyriórum:

ut imitári non pígeat, quod celebráre deléctat.

R. Sancti tui Dómine mirábile consecúti sunt iter, serviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impediménto.

V. Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torréntes inundavérunt. Terra.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Sed nos vólumus gaudére cum sanctis: et tribulatióem mundi nólumus sustinére cum ipsis. Qui enim sanctos Mártýres, in quantum potúerit, imitári nolúerit; ad eórum beatitúdinem non póterit perveníre. Sed et Paulus Apóstolus prædicat, dicens: Si fuérimus sócii passiónum, érimus et consolatiónum. Et Dóminus in Evangélio: Si mundus vos odit, scitóte quia me priórem vobis ódio hábuit. Recúsat esse in corpore, qui ódium non vult sustinére cum cápite.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriéntes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplicia. Ut.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Sed dicit áliquis: Et quis est qui possit beatórum Mártýrum vestigia sequi? Huic ego respódeo, quia non solum Mártýres, sed étiam ipsum Dóminum cum ipsíus adjutório, si vólumus, póssumus imitári. Audi non me, sed ipsum Dóminum géneri humano clamántem: Discite a me, quia mitis sum et húmilis corde. Audi et Petrum Apóstolum admonéntem: Christus passus est pro nobis, relínquens nobis exémplum, ut sequámur vestigia ejus.

R. Tamquam aurum in fornáce probávit eléctos Dóminus, et quasi holocausti hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confidunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiône acquiescent illi. Quóniam. **Glória Patri.** Quóniam.

In III. Nocturno.

Ant. Justi autem * in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Psalmus 32.

Exultáte justi in Dómino: * rectos decet collaudatio.

Confitémini Dómino in cíthara: * in psaltério decem chordárum psállite illi.

Cantáte ei cánticum novum: * bene psállite ei in vociferatióne.

Quia rectum est verbum Dómini, * et ómnia ópera ejus in fide.

Díligit misericórdiam et iudícium: * misericórdia Dómini plena est terra.

Verbo Dómini coeli firmáti sunt: * et spíritu oris ejus omnis virtus eórum.

Cóngregans sicut in utre aquas maris: * ponens in thesaúris abyssos.

Tímeat Dóminum omnis terra: * ab eo autem commoveántur omnes inhabitántes orbem.

Quóniam ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Dóminus díssipat consília Géntium: * réprobat autem cogitatiónes populórum, et réprobat consília príncipum.

Consílium autem Dómini in ætérnum manet: * cogitatiónes cordis ejus in generatióne et generatióne.

Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: * pópulus, quem elégit in hæreditátem sibi.

De cœlo respéxit Dñs: * vidit omnes fílios hóminum.

De præparáto habitáculo suo * respéxit super omnes, qui hábitant terram.

Qui finxit sigillátim corda eórum: * qui intélligit ómnia ópera eórum.

Non salvátur rex per multam virtútem: * et gigas non salvábitur in multítudine virtútis suæ.

Fallax equus ad salútem: * in abundántia autem virtútis suæ non salvábitur.

Ecce óculi Dómini super metuéntes eum: * et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Ut éruat a morte ánimas eórum: * et alat eos in fame.

Anima nostra sústinet Dóminum: * quóniam adjútor et protéctor noster est.

Quia in eo lætábitur cor nostrum: * et in nómine sancto ejus sperávimus.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: * quemádmodum sperávimus in te.

Ant. Justi autem in perpétuum vivent, et apud Dóminum est merces eórum.

Ant. Tradidérunt * córpora sua in mortem, ne servírent idólis: ideo coronáti póssident palmam.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in omni témpore: * semper laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur áni-
ma mea: * aúdiant man-
suéti et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus no-
men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et
exaudivit me: * et ex ómni-
bus tribulatióibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-
minámini: * et fácies ve-
stræ non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaudivit eum: *
et de ómnibus tribulatióni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quó-
niam suávis est Dóminus:
* beátus vir, qui sperat
in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquirentes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dómini docébo
vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * diligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquire pacem, et
perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dómini su-
per faciéntes mala: * ut
perdat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaudivit eos: * et
ex ómnibus tribulatióibus
eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis,
qui tribuláto sunt corde:
* et húmiles spíritu sal-
vábít.

Multæ tribulatióes justó-
rum: * et de ómnibus his
liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum: * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma: * et qui odérunt ju-
stum delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum: * et non
delínquent omnes qui spe-
rant in eo.

Ant. Tradidérunt córpora
sua in mortem, ne servírent
idólis: ideo coronáti pós-
sident palmam.

Ant. Ecce merces * sanctó-
rum copiósa est apud De-
um: ipsi vero mórtui sunt
pro Christo, et vivent in
æténum.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobis-

cum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Ecce merces sanctorum copiósa est apud Deum: ipsi vero mórtui sunt pro Christo, et vivent in ætérnum.

Y. Justi autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Pater noster.

Absolutio. **A** vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. **E**vangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. **Cap. 21. c.**

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Cum audiéritis prælia, et seditiões, nolite terréri: opórtet primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 35. in Evang.

Dóminus ac Redemptor noster peritúri mundi præcurréntia mala denúntiat, ut eo minus pertúrbent veniéntia, quo fúerint præscíta. Minus enim jácula fériunt, quæ prævidéntur: et nos tolerabílius mundi mala suscípimus, si contra hæc per præsciéntiæ clýpeum munímur. Ecce enim dicit:

Cum audiéritis prælia et seditiões, nolite terréri: opórtet enim primum hæc fieri, sed nondum statim finis. Pensánda sunt verba Redemptóris nostri, per quæ nos áliud intérius, áliud extérius passúros esse denúntiat. Bella quippe ad hostes pértinent, seditiões ad cives. Ut ergo nos indicet intérius exteriúsque turbári, áliud nos fatétur ab hóstibus, áliud a frátribus pèrpeti.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum! Quia unus.

Bened. Quorum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed his malis præveniéntibus, quia non statim finis sequátur, adjúngit: Surget gens contra gentem, et regnum advérsus regnum: et terræmótus magni erunt per loca, et pestiléntiæ, et fames, terróresque de cœlo: et signa magna erunt. Ultima tribulatio multis tribulatióibus prævenítur: et per crebra mala, quæ præveniunt,

indicántur mala perpétua, quæ subsequéntur. Et ideo post bella et seditiões non statim finis: quia multa debent mala præcurrere, ut malum váleant sine fine nuntiáre.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedicti Patris mei, percípите regnum. Mercédem. **Glória.** Mercédem.

Sequens R. dicitur post viii. vel ii. Lect. in festo plurimorum Martyrum fratrum.

R. Hæc est vera fraternitas, quæ numquam pótuit violári certámine; qui effúso ságuine secúti sunt Dóminum: * Contemnéntes aulam régiam, pervenérunt ad regna cœléstia. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Contemnéntes. **Glória** Patri. Contemnéntes.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed cum tot signa perturbationis dicta sint, opórtet, ut eórum consideratió-nem bréviter per síngula perstringámus: quia necesse est, ut ália e cœlo, ália e terra, ália ab eleméntis, ália ab homínibus patiámur. Ait enim: Surget gens contra gentem, ecce perturbatio

hóminum: erunt terræmó-
tus magni per loca, ecce res-
péctus iræ désuper: erunt
pestiléntiæ, ecce inæquáli-
tas córporum: erit fames,
ecce sterílitas terræ: terro-
résque de cœlo et tempestá-
tes, ecce inæquálitás áëris.
Quia ergo ómnia consum-
mánda sunt, ante consum-
mationem ómnia pertur-
bántur: et qui in cunctis
delíquimus, in cunctis ferí-
mur: ut impleátur quod dí-
citur, Et pugnábit pro eo
orbis terrárum contra in-
sensátos. **Te Deum.** 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Omnes sancti, *
quanta passi sunt tormén-
ta, ut secúri pervenírent ad
palmam martýrii.

Ps. Dóminus regnávít.
cum reliqu. 19.

2. Cum palma * ad regna
pervenérunt sancti, corón-
as decóris meruérunt de
manu Dei.

3. Córpóra sanctórum *
in pace sepúlta sunt: et
vivent nómina eórum in
ætérum.

4. Mártyres Dómini * Dó-
minum benedícite in ætér-
num.

5. Mártyrum chorus *
laudáte Dóminum de cœ-
lis, allelúja.

Capitulum. Sap. 3. c.

Justórum ánimæ in manu
Dei sunt, et non tanget
illos torméntum mortis. Vi-
si sunt óculis insipiéntium
mori: illi autem sunt in
pace.

Hymnus.

Rex glorióse Mártyrum,
Coróna confiténtium,
Qui respuéntes térrea
Perdúcis ad cœléstia.

Aurem benígnam prótinus
Inténde nostris vóci-
bus: Trophæa sacra pángimus:
Ignósce quod delíquimus.

Tu vincis inter Mártyres,
Parcísque Confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Largítor indulgéntiæ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Filio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Exsultábunt sancti in
glória. **R.** Lætabúntur in
cubílibus suis.

Ad Bened. Ant. Vestri
capilli cápitis * omnes nu-
meráti sunt: nolíte timére:
multis passéribus meliôres
estis vos.

Pro pluribus Mart. Pont.

Oratio.

Beatórum Mártyrum, pa-
ritérque Pontíficum **N.**
et **N.** nos, quæsumus Dó-

mine, festa tueántur: et eórum comméndet orátio veneránda. Per Dóminum.

Si non fuerint Pontifices.

Oratio.

Deus, qui nos concédís sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** natalítia cólere: da nobis in æténa beatitúdine de eórum societáte gaudére. Per Dñm.

Alia Oratio.

Deus, qui nos ánnua sanctórum Mártyrum tuórum **N.** et **N.** solemnitate lætíficas: concéde propítius; ut quorum gaudémus méritis, accendámur exémplic. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Cum palma.

Capit. Justórum. [57]

R. br. Lætámini in Dómino, * Et exsultáte justí. Lætámini. **V.** Et gloriámini omnes recti corde. Et. **Glória Patri.** Lætámini.

V. Exsúltent justí in conspéctu Dei. **R.** Et delecténtur in lætítia.

Ad Sextam.

Ant. Córpora sanctórum.

Capitulum. Sap. 10. d.

Réddidit Deus mercédem labórum sanctórum suórum, et dedúxit illos in via mirábili: et fuit illis in

velaménto diéi, et in luce stellárum nocte.

R. br. Exsúltent justí * In conspéctu Dei. Exsúltent. **V.** Et delecténtur in lætítia. In. **Glória Patri.** Exsúltent.

V. Justí autem in perpétuum vivent. **R.** Et apud Dóminum est merces eórum.

Ad Nonam.

Ant. Mártyrum chorus.

Capitulum. Sap. 3. b.

Fulgébunt justí, et tamquam scintillæ in arundinétó discúrrunt. Judicábunt natiónes, et dominabúntur pópulis: et regnabit Dóminus illórum in perpétuum.

R. br. Justí autem * In perpétuum vivent. Justí. **V.** Et apud Dóminum est merces eórum. In perpétuum. **Glória Patri.** Justí.

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætabúntur in cubilibus suis.

In II. Vesperis.

Ant. 1. Isti sunt sancti, * qui pro testaménto Dei sua córpora tradidérunt, et in ságuine Agni lavérunt stolas suas.

Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2] et locoult. **Ps. Crédidi.**

2. Sancti per fidem * vícerunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt re-promissiónes.

3. Sanctórum velut áquilæ * juvéntus renovábitur: florébunt sicut lílium in civitáte Dómini.

4. Abstérget Deus * omnem lácrimam ab óculis sanctórum: et jam non erit ámplius neque luctus, neque clamor, sed nec ullus dolor: quóniam prióra transiérunt.

5. In cœléstibus regnis * sanctórum habitatio est, et in ætérnum réquies eórum.

Psalmus 115.

Crédidi, propter quod locútus sum: * ego autem humiliátus sum nimis.

Ego dixi in excéssu meo: * Omnis homo mendax.

Quid retríbuam Dómino, * pro ómnibus, quæ retríbuit mihi?

Cálicem salutáris accípiam: * et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino reddam coram omni pópulo ejus: * pretiósa in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus:

O Dómine quia ego servus tuus: * ego servus tuus, et fílius ancíllæ tuæ.

Dirupísti víncula mea: * tibi sacrificábo hóstiam laudis, et nomen Dómini invocábo.

Vota mea Dómino red-

dam in conspéctu omnis pópuli ejus: * in átriis domus Dómini, in médio tui Jerúsalem.

Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. [45]

V. Exsultábunt sancti in glória. **R.** Lætábúntur in cubílibus suis.

Ad Magnif. Ant. Gaudent in cœlis * ánimæ sanctórum, qui Christi vestigia sunt secúti: et quia pro ejus amóre sánguinem suum fuderunt, ideo cum Christo exsúltant sine fine.

II. Aliæ Lectiones pro pluribus Martyribus.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 1. de Martyr. Tom. 3.

Lectio iv.

Nemo est qui nésciat, Mártýrum glórias ad hoc divíno consílio a Dei pópulis frequentári, ut et illis débitus honor dicétur, et nobis virtútis exémpia, favénte Christo, monstréntur: ut dum hæc ita celebrári perspícimus, cognoscámus quanta eos glória máneat in cœlis, quorum natalítia táliter celebrántur in terris: quo possímus étiam ipsi tálibus provocári exémpis, virtúte pari, de-

votiōne consímili ac fide: ut Christo præstānte, dimicāre et vīncere hostem possumus: ut parta victória, cum iisdem sanctis in regnis cœlestibus triumphemus.

R. Sancti tui Dómine mirābile consecúti sunt iter, serviētes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra apparuit árida, et in Mari rubro via sine impediménto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrētes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Quis est enim, qui eórum volens mérito copulári; nisi prius constántiam eórum téneat, sectétur fidem, imitétur virtútem passiōnis; eórum glóriam páribus vitæ lineaméntis aut invéniat, aut exquirat? Qui etsi martýrio par esse non possit: tamen múnere tanti dignitáte se quisque bonis áctibus dignum præbeat. Adest enim clementíssimus Deus, qui desiderántibus suis aut martýrium præbeat, aut sine martýrio cum sanctis præmia divína retribuat.

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine: * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tra-

didérunt cōrpora sua propter Deum ad supplícia. Ut.

Lectio vi.

Ut enim infirmátur peccátor advérsis, ita justus tentatiōnibus roborátur. Sic dimicárunt advérsus peccátum sancti: sic et laborándo fortióres et moriēdo victóres effécti sunt. Nullus athlètes sine certamine fórtior dici, nullus sine victória póterit coronári. Nemo miles sine prælio hostem subjécit: nemo sine bello imperatórem promérui. Habes, christiáne, competéntia arma, quibus hostem expúgnes: habes fortíssima tela, quibus inimicum debélles.

R. Tamquam aurum in fornace probávit eléctos Dóminus, et quasi holocaústi hóstiam accépit illos: et in témpore erit respéctus illórum: * Quóniam donum et pax est eléctis Dei. **V.** Qui confídunt in illum, intélligent veritátem: et fidéles in dilectiōne acquiescent illi. Quóniam. **G**lória Patri. Quóniam.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 6. c.

In illo témpore: Descendens Jesus de monte,

stetit in loco campéstri, et turba discipulórum ejus, et multitúdo copiósá plebis ab omni Judæa, et Jerúsalem, et marítima, et Tyri, et Sidónis. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 5. in Luc. Cap. 6., post init.

Advérte ómnia diligénte, quómodo et cum Apóstolis ascéndat et descéndat ad turbas. Quómodo enim turba nisi in húmili Christum vidéret? Non séquitur ad excélsa, non ascéndit ad sublímia. Dénique ubi descéndit, invénit infirmos: in excélsis enim infirmi esse non possunt. Hinc étiam Matthæus docet in inferióribus débiles esse sanátos. Prius enim unusquisque sanándus est, ut paulátim virtútibus procedéntibus ascéndere possit ad montem. Et ideo quemque in inferióribus sanat, hoc est, a libídine révocat, injúriam cæcitátis avértit. Ad vúlnera nostra descéndit: ut usu quodam et cópia suæ natúræ, participes nos fáciat esse regni coeléstis.

R. Propter testaméntum Dómini, et leges patérnas, sancti Dei perstitérunt in

amóre fraternitátis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucúndum habitáre fratres in unum. Quia.

Lectio viii.

Beáti paúperes, quia vestrum est regnum Dei. Quátuor tantum beatitúdines sanctus Lucas dominicas pósuit, octo vero sanctus Matthæus: sed in illis octo istæ quátuor sunt, et in quátuor istis illæ octo. Hic enim quátuor velut virtútes ampléxus est cardinales: ille in illis octo mysticum númerum reserávit. Pro octáva enim multi inscribúntur Psalmi: et mandátum áccipis octo illis partem dare, fortásse benedictiónibus. Sicut enim spei nostræ octáva perféctio est, ita octáva summa virtútum est.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípite regnum. Mercédem. **Glória.** Mercédem.

Lectio ix.

Sed prius quæ sunt amplióra videámus. Beáti, inquit, paúperes, quóniam vestrum est regnum

Dei. Primam benedictiōnem hanc utrūque Evangelista pōsuit. Ordine enim prima est, et parens quādam generatiōque virtutum: quia qui contēpserit sæcularia, ipse merēbitur sempiterna: nec potest quisquam mēritum regni cōlestis adipisci, qui mundi cupiditate pressus, emergēdi non habet facultatem.

Te Deum laudāmus. 18.

III. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12.

In illo tempore: Dixit Jesus discipulis suis: Attēdite a fermento pharisæorum, quod est hypōcrisis. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 4. in Lucam, cap. 52.

De hoc fermento Apóstolus præcipit: Itaque epulēmur, non in fermento vèteri, neque in fermento malitiæ et nequitiae, sed in ázymis sinceritatis et veritatis. Nam sicut módicum fermentum totam farinæ, cui injicitur, massam corrumpit, universamque mox conspersiōnem suo sapóre commacu-

lat: sic nimírum simulatio, cuius semel ánimum imbúerit, tota virtutum sinceritate et veritate fraudabit. Est ergo sensus: Attēdite ne æmulēmini simulatores, quia veniet profecto tempus, in quo et vestra virtus omnibus, et eorum revelētur hypōcrisis.

R. Propter testamentum Dómini, et leges patrernas, sancti Dei perstiterunt in amore fraternitatis: * Quia unus fuit semper spíritus in eis, et una fides. **V.** Ecce quam bonum et quam jucundum habitare fratres in unum. Quia unus.

Lectio viii.

Verum quod séquitur: Quóniam quæ in tenebris dixistis, in lumine dicentur: non solum in futuro, quando cuncta córdium abscondita proferentur ad lucem, sed et in præsenti tempore potest congruenter accipi: quóniam quæ inter tenebras quondam pressurarum, carcerumque umbras, vel locuti, vel passi sunt Apóstoli, nunc clarificata per orbem Ecclesia, lectis eorum actibus, publice prædicantur. Ne terreāmini ab his qui occidunt corpus. Si persecutores sanctorum, occisis corpóribus,

non habent ámplius quid contra illos agant; ergo supervácuá furunt insánia, qui mórtua Mártyrum membra feris avibúsque discerpénda projíciunt, cum nequáquam omnipoténtiæ Dei, quin ea resuscitándo vivíficet, obsistere possint.

R. Sancti mei, qui in carne pósito, certámen habuístis: * Mercédem labóris ego reddam vobis. **V.** Veníte benedícti Patris mei, percípíte regnum. Mercédem labóris. **G**lória Patri. Mercédem labóris.

Lectio ix.

Duo autem sunt génera persecutórum: unum palam sæviéntium, álterum fícte fraudulentérque blan-

diéntium. Contra utrúmque nos muníre atque institúere volens Salvátor, et supra ab hypócrisi pharisæórum atténdere, et hic a carníficum cæde præcipit non timére: quia vidélicet post mortem nec horum crudélitas, nec illórum váleat simulátio duráre. Noñe quinque pásseres véneunt dipóndio? Si minutíssima, inquit, animália, et quæ quolibet per áëra ferúntur volatília, Deus oblivísci non potest; vos qui ad imáginem facti estis Creatóris, non debétis terréri ab his, qui occídunt corpus: quia qui irrationabília animália gubérnat, rationabília curáre non désinit.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE CONFESSORIS PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [75], Psalm. ut
in I. Vesp. de Comm. Apost. [2].

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiæ factus est reconciliatio.

Hymnus.

Iste Confessor Domini colentes
Quem pie laudant populi
per orbem:
Hac die lætus meruit beatas
Scandere sedes.

Sin non est dies obitus, quod indicant in Propr. litteræ m. t. v. dic.:
Hac die lætus meruit supremos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, humilis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe vitam,

Donec humanos animavit
auræ

Spiritus artus.

Cujus ob præstans meritum frequenter,
Ægra quæ passim jacere membra,
Viribus morbi domitis, saluti

Restituuntur.

Noster hinc illi chorus obsequentem
Concinit laudem, celebrés-
que palmas;
Ut piis ejus precibus juvemur

Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super cœli solio coruscans,
Totius mundi seriem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

V. Amavit eum Dominus,
et ornavit eum. **R.** Stulam
gloriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Sacerdos et Pontifex, * et virtutum opifex, pastor bone in populo, ora pro nobis Dñm.

Oratio.

Da, quæsumus omnipotens Deus: ut beāti **N.** Confessoris tui atque Pontificis veneranda sollemnitas, et devotiōnem nobis augeat et salutem. Per Dñm.

Alia Oratio.

Exaudi, quæsumus Dñmine, preces nostras, quas in beāti **N.** Confessoris tui atque Pontificis sollemnitate deferimus: et qui tibi digne meruit famulari, ejus intercedentibus meritis ab omnibus nos absolve peccatis. Per Dñm nostrum.

Pro Doctoribus in utrisque Vesp.

Ad Magnif. Ant. O Doctor optime, Ecclesiæ sanctæ lumen, beate **N.**, divinæ legis amator, deprecare pro nobis Fñlium Dei.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum **N.** ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dñm, * Venite adorémus.

Ps. Venite, exultémus. 2.

Hymnus. Iste Confessor. ut supra. [64]

In I. Nocturno.

Ant. Beatus vir, * qui in lege Dñmi meditatur: voluntas ejus permanet die ac nocte, et omnia quaecumque faciet, semper prosperabuntur.

Psalmus 1.

Beatus vir, qui non abiit in consilio impiorum, et in via peccatorum non stetit, * et in cathedra pestilentiae non sedit:

Sed in lege Dñmi voluntas ejus, * et in lege ejus meditabitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantatum est secus decursus aquarum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et folium ejus non defluet: * et omnia quaecumque faciet, prosperabuntur.

Non sic impii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem projicit ventus a facie terræ.

Ideo non resurgent impii in iudicio: * neque peccatores in concilio justorum.

Quoniam novit Dñmus

viam justórum: * et iter impiórum períbit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volúntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confísus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie genui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, *

et possessiónem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas fíguli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dño in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confídunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confísus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedíctio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscepátor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

℣. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **℣.** Jube domne.

Bened. Benedictione perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Timótheum.

Lectio i. **Cap. 3.**

Fidélis sermo: Si quis episcopátum desíderat, bonum opus desíderat. Opórtet ergo episcopum irreprehensibilem esse, uníus uxóris virum, sóbrium, prudéntem, ornátum, pudícum, hospitálem, doctórem, non vinoléntum,

non percussórem, sed modéstum: non litigiósum, non cúpidum, sed suæ dómui bene præpósitum, filios habéntem súbditos cum omni castitáte. Si quis autem dómui suæ præesse nescit, quómodo Ecclésiæ Dei diligéntiam habébit? Non neóphytum: ne in supérbiam elátus, in iudícium incídat diáboli. Opórtet autem illum et testimónium habére bonum ab iis qui foris sunt, ut non in oppróbrium incídat, et in láqueum diáboli.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constítuam: * Intra in gáudium Dómini tui. **℣.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

De Epístola ad Titum.

Lectio ii. **Cap. 1. b.**

Opórtet enim episcopum sine crimine esse, sicut Dei dispensatórem: non supérbum, non iracúndum, non vinoléntum, non percussórem, non turpis lucri cúpidum: sed hospitálem, benígnum, sóbrium, justum, sanctum, continéntem, amplecténtem eum, qui secúndum doctrínam est, fidélem

sermónem: ut potens sit exhortári in doctrína sana, et eos, qui contradícunt, argüere. Sunt enim multi étiam inobediéntes, vaníloqui, et seductóres: máxime qui de circumcisióne sunt: quos opórtet redárgui: qui univérsas domos subvértunt, docéntes quæ non opórtet, turpis lucri grátia.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuít Deo: * Ideo jurejurándo fecit illum Dóminus crésce-re in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii. Cap. 2.

Tu autem lóquere quæ decent sanam doctrinam: Senes ut sóbrii sint, pudíci, prudéntes, sani in fide, in dilectióne, in patiéntia: Anus similiter in hábitu sancto, non criminatríces, non multo vino serviéntes, bene docéntes: ut prudéntiam dóceant adollescéntulas, ut viros suos ament, fílios suos díligant, prudéntes, castas, sóbrias, domus curam habéntes, benígnas, súbditas viris suis, ut non blasphemétur ver-

bum Dei. Júvenes similiter hortáre ut sóbrii sint. In ómnibus teípsum præbe exémpulum bonórum óperum, in doctrína, in integritáte, in gravitáte, verbum sanum, irreprehensibile: ut is, qui ex advérso est, vereátur, nihil habens malum dícere de nobis.

R. Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: * Tu es sacérdos in ætérnum secúndum órđinem Melchisedech **V.** Dixit Dñs Dómino meo, Sede a dextris meis. Tu. **Glória Patri.** Tu.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem * exaudivit Dóminus sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatióne dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exaúdi oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid díligitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exaúdiet me cum clamávero ad eum.

Irascímmini, et nolíte peccáre: * quæ díctis in cór-

dibus vestris, in cubilibus vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dómine: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et olei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudivit Dñus sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllege clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitúde misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimícos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatiónibus suis, secúndum multitúdinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificentia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut destruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Ÿ. Elégit eum Dóminus sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

Ÿ. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Homilia 59, quæ est 2.
de S. Eusebio Vercellensi.

Lectio iv.

Ad sancti ac beatissimi Patris nostri **N.**, cujus hódie festa celebrámus, laudes addidísse áliquíd, decerpsísse est: síquidem virtútum ejus grátia non sermónibus exponénda est, sed opéribus comprobánda. Cum enim dicat Scriptúra: Glória pa-

tris est filius sapiens: quantæ hujus sunt glóriæ, qui tantórum filiórum sapiéntia, et devotióne lætátur? In Christo enim Jesu per Evangélium ipse nos génuit.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil profíciet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quidquid igitur in hac sancta plebe potest esse virtútis et grátiae, de hoc quasi quodam fonte lucidíssimo, ómnium rivulórum púritas emanávit. Et enim quia castitátis pollébat vigóre, quia abstinéntiæ gloriabátur angústis, quia blandiméntis erat præditus lenitátis, ómnium cívium in Deum provocávit afféctum: quia Pontificis administratióne fulgébat, plures e discíplis reliquit sui sacerdotíi successóres.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Bene et cóngrue in hac die, quam nobis beáti Patris nostri **N.** ad paradísum tránsitus exsultábilem reddit, præsentis Psalmi versículum decantávimus: In memóriá ætéRNA erit justus. Digne enim in memóriam vértitur hóminum, qui ad gaúdium tránsiit Angelórum. Dicit sermo divínus: Ne laudes hóminem in vita sua: tamquam si diceret: Lauda post vitam, magnífica post consummationem. Dúplici enim ex causa útilius est hóminum magis memóriæ laudem dare, quam vitæ; ut illo potíssimum témpore mérita sanctitátis extóllas, quando nec laudántem adulatio movet, nec laudátum tentet elátio.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Iste est, qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Ipse. **Glória.** Ipse.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * tíméntes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniam suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non movébitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et su-

per salutáre tuum exsultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórum ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretióso.

Vitam pétiit a te: * et tribuísti ei longitudinem dierum in sæculum, et in sæculum sæculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sæculum sæculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovébitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui: * Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a fíliis hóminum.

Quóniam declinavérunt

in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábimus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétiit a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretiósó.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo, quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum ór dinem Melchisedech.

Pater noster.

Absolutio. A vñculis.

V. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Homo pér egre proficíscens, vocávit servos suos, et trádidit illis bona sua. Et réliqua.

Homilia S. Gregórii Papæ.

Homilia 9. in Evang.

Lectio sancti Evangé-
lii, fratres caríssimi,
sollícite consideráre
nos ádmonet, ne nos, qui
plus céteris in hoc mundo
accepísse áliquíd cernimur,
ab auctóre mundi grávius
inde judicémur. Cum enim
augéntur dona, ratiónes
etiám crescunt donórum.
Tanto ergo esse humílior,
atque ad serviéndum Deo
próptior quisque debet
ex múnere, quanto se obli-
gatiórem esse cónspicit in
reddénda ratióne. Ecce ho-
mo qui péregre proficisci-
tur, servos suos vocat,
eisque ad negótium talénta
partitur. Post multum vero
témporis positúrus ratió-
nem revértitur. Bene ope-
rántes pro apportáto lucro
remúnerat, servum vero a
bono óperé torpéntem da-
mnat.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, *. Et ad
portas paradísi coronávit
eum. **V.** Induit eum Dó-
minus lorícam fidei, et
ornávit eum. Et.

Bened. Cujus festum có-
limus.

Lectio viii.

Quis itaque iste homo est,
qui péregre proficisci-

tur, nisi Redémptor noster,
qui in ea carne quam as-
súmpserat, ábiit in cœlum?
Carnis enim locus próprius
terra est; quæ quasi ad per-
egrína dúcitur, dum per
Redemptórem nostrum in
cœlo collocátur. Sed ho-
mo iste péregre profici-
scens, servis suis bona sua
trádidit, quia fidélibus suis
spirituália dona concéssit.
Et uni quidem quinque ta-
lénta, álii duo, álii vero
commísit unum. Quinque
étenim sunt córporis sen-
sus, vidélicet: visus, audí-
tus, gustus, odorátus, et ta-
ctus. Quinque ergo taléntis,
donum quinque sénsuum,
id est, exteriórum sciéntia
exprimitur. Duóbus vero,
intelléctus et operátio de-
signátur. Uníus autem ta-
lénti nómine, intelléctus
tantúmmodo designátur.

R. Sint lumbi vestri præ-
cíncti, et lucérnæ ardéntes
in mánibus vestris: *. Et
vos símiles homínibus ex-
spectántibus dóminum su-
um, quando revertátur a
núptiis. **V.** Vigiláte ergo,
quia nescítis qua hora Dó-
minus vester ventúrus sit.
Et vos símiles.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Sed is, qui quinque talénta
accepérat, ália quinque

lucratus est: quia sunt nonnulli, qui etsi interna ac mystica penetrare nesciunt, pro intentione tamen supernae patriae docent recta quos possunt, de ipsis exterioribus, quae acceperunt, duplum talentum portant; dumque se a carnis petulantia, et a terrenarum rerum ambitu, atque a visibilium voluptate custodiunt, ab his etiam alios admonendo compescunt. Et sunt nonnulli, qui quasi duobus talentis ditati, intellectum atque operationem percipiunt, subtilia de internis intelligunt, mira in exterioribus operantur. Cumque et intelligendo et operando aliis praedicant, quasi duplicatum de negotio lucrum reportant.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Ecce sacerdos magnus, * qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus.

Psalm. Dominus regnavit. cum reliqu. 19.

2. Non est inventus * similis illi, qui conservaret legem Excelsi.

3. Ideo jurejurando * fecit illum Dominus crescere in plebem suam.

4. Sacerdotes Dei * benedicite Dominum: servi Domini hymnum dicite Deo, alleluja.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 44. c.

Ecce sacerdos magnus, qui in diebus suis placuit Deo, et inventus est justus: et in tempore iracundiae factus est reconciliatio.

Hymnus.

Jesu Redemptor omnium,
Perpes corona Praesulum,

In hac die clementius
Indulgeas precantibus.

Tui sacri qua nominis
Confessor almus claruit:
Hujus celebrat annua
Devota plebs sollemniam,
Qui rite mundi gaudia
Hujus caduca respuens,
Aeternitatis praemio
Potitur inter Angelos.

Hujus benignus annue
Nobis sequi vestigia:
Hujus precatu servulis
Dimitte noxam criminis.

Sit Christe Rex piissime
Tibi, Patrique gloria,
Cum Spiritu Paraclito,
Nunc et per omne saeculum. Amen.

V. Justum deduxit Dominus per vias rectas. **R.** Et ostendit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge serve bone * et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constituam, dicit Dóminus.

Oratio.

Da, quæsumus omnípotens Deus: ut beáti **N.** Confessorís tui atque Pontíficis veneránda solémnitas, et devotiónem nobis aúgeat, et salútem. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Exáudi, quæsumus Dómine, preces nostras, quas in beáti **N.** Confessorís tui atque Pontíficis sollemnitate deférimus: et qui tibi digne mérui famulári, ejus intercedéntibus méritis ab ómnibus nos absólve peccátis. Per Dóminum.

Pro Doctore.

Oratio.

Deus, qui pópulo tuo æternæ salútis beátum **N.** minístrum tribuísti: præsta quæsumus; ut, quem Doctórem vitæ habúimus in terris, intercessórem habére mereámur in cœlis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Non est invéntus.

Capit. Ecce sacérdos. [75]

R. br. Amávit eum Dóminus, * Et ornávit eum. Amá-

vit. **V.** Stolam glóriæ induit eum. Et. **Glória.** Amávit.

V. Elégit eum Dñs sacerdotem sibi. **R.** Ad sacrificándum ei hóstiam laudis.

Ad Sextam.

Ant. Ideo jurejurádo.

Capitulum. **Eccli. 44. c.**

Non est invéntus similis illi, qui conserváret legem Excélsi: ideo jurejurádo fecit illum Dóminus créscere in plebem suam.

R. br. Elégiteum Dóminus * Sacerdotem sibi. Elégit.

V. Ad sacrificándum ei hóstiam laudis. Sacerdotem.

Glória Patri. Elégit.

V. Tu es sacérdos in ætérnum. **R.** Secúndum órđinem Melchisedech.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. **Eccli. 45. c.**

Fungi sacerdotio, et habére laudem in nómine ipsíus, et offerre illi incénsum dignum in odórem suavitátis.

R. br. Tu es sacérdos * In ætérnum. Tu. **V.** Secúndum órđinem Melchisedech. In. **Glória Patri.** Tu.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud., Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost. [2] et loco ult.

Psalmus 131.

Memento Dómine David, * et omnis mansuetúdinis ejus:

Sicut jurávit Dómino, * votum vovit Deo Jacob:

Si introíero in tabernáculum domus meæ, * si ascéndero in lectum strati mei:

Si dédero somnum óculis meis, * et pálpebris meis dormitatiónem:

Et réquiem tempóribus meis: donec invéniam locum Dómino, * tabernáculum Deo Jacob.

Ecce audívimus eam in Ephrata: * invénimus eam in campis silvæ.

Introíbimus in tabernáculum ejus: * adorábimus in loco, ubi stetérunt pedes ejus.

Surge Dómine in réquiem tuam, * tu et arca sanctificatiónis tuæ.

Sacerdótes tui induántur justitiam: * et sancti tui exsúltent.

Propter David servum tuum, * non avértas fáciem Christi tui.

Jurávit Dóminus David veritátem, et non frustrábitur eam: * de fructu ventris tui ponam super sedem tuam.

Si custodíerint filíi tui testaméntum meum, * et

testimónia mea hæc, quæ docébo eos:

Et filíi eórum usque in sæculum, * sedébunt super sedem tuam.

Quóniam elégit Dóminus Sion: * elégit eam in habitatiónem sibi.

Hæc réquies mea in sæculum sæculi: * hic habitábo quóniam elégi eam.

Víduam ejus benedicens benedícam: * paúperes ejus saturábo pánibus.

Sacerdótes ejus induam salutári: * et sancti ejus exsultatiónem exsultábunt.

Illuc producám cornu David, * parávi lucérnam Christo meo.

Inimícos ejus induam confusióne: * super ipsum autem efflorébit sanctificatio mea.

Cap. et Hymn. ut in I. Vesp. [64]

Y. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Amávit eum Dóminus, * et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, et ad portas paradísi coronávit eum.

Sequens Ant. dicitur ad Magnificat in II. Vesperis pro solis summis Pontificibus:

Ant. Dum esset summus Póntifex, * terréna non méruit, sed ad coeléstia regna gloriósus migrávit.

Si occurrat celebrari festum plur. Pont. et Conf., Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermonē, quæ ponuntur in singulari, dicantur in plurali; et in I. Nocturno legantur sequentes Lectiones de Scriptura.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 44.

Laudémus viros gloriōsos, et parēntes nostros in generatiōe sua. Multam glóriam fecit Dñs magnificētia sua a sǎculo. Domināntes in potestātibus suis, hómīnes magni virtūte, et prudētia sua præditi, nuntiāntes in Prophētis dignitatem Prophetārum, et imperāntes in præsentī pópulo, et virtūte prudētiæ pópulis sanctissima verba. In peritīa sua requirēntes modos músicos, et narrāntes cārmina scripturārum.

R. Euge serve bone et fidēlis, quia in pauca fuisti fidēlis, supra multa te constitūam: * Intra in gaudiū Dómini tui. **V.** Dómine quinque talēnta tradidisti mihi, ecce ália quinque superlucrātus sum. Intra.

Lectio ii.

Hómīnes dívites in virtūte, pulchritúdinis stúdiū habēntes: pacificāntes in dómibus suis. Omnes isti in generatiōibus gentis suæ glóriam adépti sunt,

et in diēbus suis habēntur in laúdibus. Qui de illis nati sunt, reliquērunt nomen narrāndi laudes eórum: et sunt quorum non est memória: periērunt quasi qui non fúerint: et nati sunt, quasi non nati, et filii ipsórum cum ipsis.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diēbus suis plácuīt Deo: * Ideo jurejurādo fecit illum Dóminus crēscere in plebem suam. **V.** Benedictiōnem ómnium gēntium dedit illi, et testamētum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Lectio iii.

Sed illi viri misericórdiæ sunt, quorum pietātes non defuērunt: cum sémine eórum pérmanent bona, hæréditas sancta nepótes eórum et in testamētis stetit semen eórum: et filii eórum propter illos usque in ætérnum manent: semen eórum et glória eórum non derelinquétur. Córpora ipsórum in pace sepúlta sunt, et nomen eórum vivit in generatiōem et generatiōem. Sapiēntiam ipsórum narrent pópuli, et laudem eórum nuntiet Ecclé-sia.

R. Jurávit Dóminus. [68]

II. Aliæ Lectiones pro Pontificibus et Confessoribus.

In II. Nocturno.

Sermo S. Máximi Epíscopi.

Ex Homil. 59., de S. Eusebio 2.

Lectio iv.

Beatí Patris N. mérita jam in tuto pósita secúri magnificémus: qui gubernáculum fidei viríliter tenens, áncoram spei tranquílla jam in statióne compósuit, et plenam cœléstibus divítiis et ætérnis mércibus navem optáto in líttore collocávit: qui contra omnes adversários scutum timóris Dei támdiu infatigabíliter ténuít, donec ad victóriam perveníret. Quid enim fuit totus vitæ illíus cursus, nisi uníus cum vígili hoste conflictus?

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Quantis hic cæcis a via veritátis errántibus, et de summa jam in profúndum rupe pendéntibus amíssum réddidit visum, et illum, quo Christus víde-rétur, reparávit intúitum?

Quantórum aúribus surdis, et infidelitátis obturatíone damnátis, ad percipiéndam vocem cœléstium mandatórum, pretiósam infúdit auditum, ut vocánti Deo ad misericórdiam respondérent per obediéntiam? Quantos intrínsecus vulnerátos, angélici oris arte et oratíonum, ab infirmitáte curávit?

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Quantos per longam incúriam peccáti labe resolutos, et quadam lepræ contagióne perfúsos, castigatíonibus et exhortatíonibus expiándo, Deo in se operánte, mundávit? Quantórum ánimas vivéntes in córpore jam defúctas, et delictórum mole óbrutas ac sepúltas, ad emendatíonem tamquam ad lucem vocándo, Deo resuscitávit: ut Dómini sui admirándus imitátor, jam mórtuas Deo, e contrário mortíficet vitáli morte peccáto?

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et omnis terra doctrína ejus repléta est: * Ipse in-

tercedat pro peccátis ómnium populórum. *℣.* Iste est qui contempsit vitam mundi, et pervénit ad cœlestia regna. Ipse. *Glória.* Ipse.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 24. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vigilate, quia nescitis qua hora Dóminus vester venturus sit. Et reliqua.

Homilia S. Hilarii Episcopi. Coment. in Matth. can. 26. in fine.

Ut ignorántiam illam diéi ómnibus táciti, non sine útilis silentii ratióne esse scirémus, vigiláre nos Dóminus propter adventum furis admónuit, et oratiónum assiduitate deténtos, ómnibus præceptorum suórum opéribus inhærere. Furem enim esse osténdit zábulum, ad detrahénda ex nobis spólia pervigilem, et córporum nostrórum dómibus insidiántem: ut ea incuriósus nobis, et somno déditis, consiliórum suórum atque illecebrárum jáculis perfódiat. Parátos igitur esse nos cónvenit, quia diéi ignorátio inténtam sollicitúdinem suspénsæ exspectatiónis exágitet.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. *℣.* Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio viii. Can. 27.

Quisnam est fidélis servus et prudens, quem constituit Dóminus super familiam suam? Quamquam in commúne nos ad indeféssam vigilántiæ curam adhortétur: speciálem tamen pópuli princípibus, id est, episcopis, in exspectatióne adventúque suo sollicitúdinem mandat. Hunc enim servum fidélem atque prudentem, præpósitum familiæ significat, cómoda atque utilitatés commissi sibi pópuli curántem. Qui si dicto aúdiens, et præceptis obédiens erit, id est, si doctrínæ opportunitate et veritate infirma confírmnet, disrúpta consólidet, depraváta convértat, et verbum vitæ in æternitátis cibum aléndæ familiæ dispéndat, atque hæc agens, hisque ímmorans deprehendátur, glóriam a Dómino tamquam dispensátor fidélis, et villicus útilis consequétur, et super ómnia bona constituétur; id est, in Dei glória collocábitur, quia nihil sit ultra, quod mélius sit.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Quod si contuens longam Dei patientiam, quæ in profectum humanæ salutis extenditur, adversum conservos insolenscet, et sæculi malis vitiisque se tradet, presentium tantum curam in cultu ventris exercens: desperata die Dominus adveniet, eumque a bonis quæ spoponderat, dividet, portionemque ejus cum hypocritis in pænæ æternitate constituet: quia adventum desperaverit, quia mandatis non obtemperaverit, quia presentibus studuerit, quia vita Gentium vixerit, quia desperatione judicii commissam sibi familiam fame, siti, cæde vexaverit.

Te Deum laudamus. 18.

Pro Doctoribus.

Ad Magnif., in utrisque Vesp. Ant. O Doctor optime, * Ecclesiæ sanctæ lumen, beate **N.** divinæ le-

gis amator, deprecare pro nobis Filium Dei.

Oratio.

Deus, qui populo tuo æternæ salutis beatum **N.** ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut quem Doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dñm.

Lect. sequ. leguntur in Festis Doctorum. Offic. autem in illis fit de Conf. Pont. vel non Pont., pro qualitate Festi.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 39.

Sapientiam omnium antiquorum exquirere sapiens, et in prophetis vacabit. Narrationem virorum nominatorum conservabit, et in versutias parabolarum simul introibit. Occulta proverbiorum exquirere, et in absconditis parabolarum conversabitur. In medio magnatorum ministrabit, et in conspectu præsidis apparebit. In terram alienigenarum gentium pertransiet: bona enim et mala in hominibus tentabit.

R. Euge serve bone et fidelis, quia in pauca fuisti fidelis, supra multa te constituiam: * Intra in gaudium Domini tui. **V.** Domine

quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Lectio ii.

Cor suum tradet ad vigilándum dilúculo ad Dóminum, qui fecit illum, et in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Apériet os suum in oratióne, et pro delíctis suis deprecábitur. Si enim Dóminus magnus volúerit, spírítu intelligéntiæ replébit illum: et ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ suæ, et in oratióne confitébitur Dómino: et ipse díriget consílium ejus, et disciplínam, et in absconditis suis consiliábitur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Ecce sacérdos magnus, qui in diébus suis plácuit Deo: * Ideo jurejurádo fecit illum Dóminus crescere in plebem suam. **V.** Benedictiónem ómnium géntium dedit illi, et testaméntum suum confirmávit super caput ejus. Ideo.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Lectio iii.

Ipse palam fáciét disciplínam doctrínæ suæ, et in lege testaménti Dómini glo-

riábitur. Collaudábunt multi sapiéntiam ejus, et usque in sæculum non delébitur. Non recédet memória ejus, et nomen ejus requirétur a generatióne in generatió-nem. Sapiéntiam ejus enarrábunt gentes, et laudem ejus enuntiábit Ecclésia.

Pro Doctore Pontifice.

R. Jurávit Dóminus. [68]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste cognóvit. [92]

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lectio iv. Lib. 9. cap. 6.

Qui post Oríonas Hýadum nómine, nisi Doctóressanctæ Ecclésiæ designántur? Qui subductis Martýribus, eo jam témpore ad mundi notítiam venérunt, quo fides clárius elúcet, et représsa infidelitátis hieme, áltius per corda fidélium sol veritátis calet. Qui remóta tempestáte persecutiónis, explétis longis nóctibus infidelitátis, tunc sanctæ Ecclésiæ orti sunt, cum ei jam per credulitátis vernum lucídior annus aperítur.

Pro Doctore Pontifice.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim

mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

Ÿ. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Nec immérito Doctóres sancti Hýadum nuncupatióne signántur. Græco quippe elóquio hýetos plúvia vocátur: et Hýades nomen a plúviis accepérunt, quia ortæ procul dúbio imbres ferunt. Bene ergo Hýadum appellatióne expréssi sunt, qui ad statum universális Ecclesiæ, quasi in cœli fáciem dedúcti, super aréntem terram húmáni pectoris sanctæ prædicatiónis imbres fuderunt. Si enim prædicatiónis sermo plúvia non esset, Móyses mínime dixisset: Exspectétur sicut plúvia elóquium meum: et nequáquam per Isaíam Véritas diceret: Mandábo núbibus meis, ne pluant super eam imbrem: atque hoc, quod paulo ante protúlimus: Quamóbrem prohibetæ sunt stellæ pluviárum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **Ÿ.** Inveni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

Ÿ. Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Dum ergo Hýades cum plúviis véniunt, ad cœli spátia altióra sol dúcitur: quia apparénte Doctórum sciéntia, dum mens nostra imbre prædicatiónis infúnditur, fidei calor augétur. Et perfúsa terra ad fructum próficit, cum lumen ætheris ignéscit: quia ubérius frugem boni óperis réddimus, dum per sacræ eruditiónis flammam in corde clárius ardémus. Dumque per eos diébus singulis magis magisque sciéntia cœlestis osténditur, quasi intérni nobis lúminis vernum tempus aperítur; ut novus sol nostris méntibus rúilet, et eórum verbis nobis cógnotus, seípso quotidie clárior mictet. Urgénte etenim mundi

fine, supérna sciéntia pró-
ficit, et lárgius cum témpo-
re excreócit.

Pro Doctore Pontifice.

R. Iste est. [71]

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii se-
cúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Je-
sus discipulis suis: Vos
estis sal terræ. Quod si sal
evanúerit, in quo saliétur?
Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Episcopi.

Lib. 1. de Serm. Domini in monte.
Cap. 6. Tom. 4.

Osténdit Dóminus, fá-
tuos esse judicán-
dos, qui temporáli-
um bonórum vel cópiam
sectántes, vel inópiam me-
tuéntes, amíttunt ætérra,
quæ nec dari possunt ab
homínibus, nec auférri. Ita-
que si sal infatuátum fúerit,
in quo saliétur? Id est, si
vos, per quos condiéndo
sunt quodámmodo pópuli,
metu persecutiónum tempo-
rálium amisérítis regna cœ-
lórum; qui erunt hómines,
per quos a vobis error au-
ferátur, cum vos elégerit
Deus, per quos errórem
aúferat ceterórum?

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.
V. Induit eum Dóminus
lorícam fídei, et ornávit
eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante De-
um magnas virtútes ope-
rátus est, et de omni corde
suo laudávit Dóminum: *
Ipse intercédát pro peccá-
tis ómnium populórum.
V. Ecce homo sine que-
réla, verus Dei cultor, ábs-
tinens se ab omni ópere
malo, et pérmanens in in-
nocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Ergo ad nihilum valet sal
infatuátum, nisi ut mit-
tátur foras, et calcétur ab
homínibus. Non itaque cal-
cátur ab homínibus, qui
pátitur persecutiómem: sed
qui persecutiómem timéndo
infatuátur. Calcári enim
non potest nisi inférior:
sed inférior non est, qui
quamvis córpore multa in
terra sustíneat, corde ta-
men fixus in cœlo est.

R. In médio Ecclésiæ
apérui os ejus, * Et im-
plévit eum Dóminus spí-
ritu sapiéntiæ et intellé-
ctus. **V.** Jucunditátem et
exsultatiómem thesaurizá-

vit super eum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Vos estis lumen mundi. Quómodo dixit supérius sal terræ, sic nunc dicit lumen mundi. Nam neque supérius ista terra accipiéndā est, quam pēdibus corpóreis calcāmus: sed hómīnes, qui in terra hábítant, vel étiam peccatóres, quorum condiéndis et extinguéndis putóribus apostólicum salem Dóminus misit. Et hic mundum non cœlum et terram, sed hómīnes, qui sunt in mundo, vel dīligunt mundum, opórtet intēlligi, quibus illuminándis Apóstoli missi sunt. Non potest civitas abscóndi super montem pósita: id est, fundáta super insígnem magnámque justítiam, quam significat étiam ipse mons, in quo dísputat Dóminus.

Te Deum laudāmus. 18.

II. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discipulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matthæum, can. 4.

Vos estis sal terræ: quod si sal infatuátum fúerit, ad níhilum valet id quod saliétur. Sal, ut árbitror, terræ nullum est. Quómodo ergo Apóstolos sal terræ nuncupávit? Sed proprietas est quærénda dictórum, quā et Apostolórum offícium, et ipsíus salis natúra monstrábit. Sal est in se uno cóntinens aquæ et ignis elementum, et hoc ex duóbús est unum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédāt pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédāt.

Lectio viii.

Hic igitur in omnem usum humáni géneris effectus, incorruptiónem corpóribus, quibus fúerit aspérsus, impértit, et ad omnem sensum condíti sapóris aptíssimus est. Apóstoli autem sunt rerum cœléstium prædicatóres, et æternitátis velut satóres, imortalitátem ómnibus corpóribus, quibus eórum sermo aspérsus fúerit, conferéntes. ¶ Mérito igitur sal terræ nuncupáti sunt, per doctrínæ virtútem saliéndi modo æternitáti córpora reservántes.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **V.** Jucunditátem et exultatió- nem thesaurizávit super eum. Et. **Gloria Patri.** Et.

Lectio ix.

Sed natúra salis semper éadem est, nec immutári umquam potest. Verum quia conversióni homo súbjacet, et solus beátus, qui usque ad finem in ómnibus Dei opéribus permánserit: ideo eos sal terræ nuncupátos monet in tráditæ sibi potestátis virtúte persisteré, ne infatuáti nihil sáliant, et ipsi, sensu accépti sapóris amísso, vivificáre cor-

rúpta non possint, et prójecti de Ecclésiæ promptuáriis, cum his quos salierint, pédibus incedéntium proterántur. **Te Deum.** 18.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 5. b.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Vos estis sal terræ. Quod si sal evanúerit, in quo saliétur? Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis Chrysóstomi.

Homilia 15. in Matthæum, sub médium.

Atténdite quid díxerit, Vos estis sal terræ: per quod osténdit quam necessário ista præcípiat. Non enim de vestra, inquit, tantúmmodo vita, sed de unívérso orbe vobis rátió redéndá est. Non ad duas quippe urbes, aut decem, aut vigínti, neque ad unam gentem vos mitto, sicut mittébam prophétas: sed ad omnem terram prorsus ac mare, totúmque mundum, et hunc váriis crimínibus oppréssum.

Pro Doctore Pontifice.

R. Amávit eum Dóminus et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Y.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Pro Doctore non Pontifice.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **Y.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Dicéndo enim, Vos estis sal terræ, osténdit univérsam hóminum infatuátam esse natúram, et peccatórum vi corrúptam: et idcirco illas ab eis virtútes requírit, quæ máxime ad multórum salútem procurándam necessariæ sunt atque útiles. Nam qui mansuétus est ac modéstus, et miséricors et justus, non intra se tantúmmodo hæc recte facta conclúdit, verum in aliórum quoque utilitatem præcláros hos faciet effluere fontes. Igitur qui corde mundo est atque pacíficus, et persecutió-

pro veritáte pátitur, nihilóminus in commúne cómmódum vitam instítuit.

R. In médio Ecclésiæ apéruit os ejus, * Et implévit eum Dóminus spíritu sapiéntiæ et intelléctus. **Y.** Jucunditatem et exultatióem thesaurizávit super eum. Et implévit. **G**loria Patri. Et implévit.

Lectio ix.

Ne igitur putétis, inquit, ad lévia vos ducéndo esse certámina, neque exiguárum rerum vobis inéúndam esse ratióem, Vos estis sal terræ. Quid igitur? Ipsine putrefácta medicáti sunt? Nequáquam: neque enim fieri potest, ut ea quæ jam corrúpta sunt, salis perfricatióne reparéntur. Non ergo hoc fecérunt, sed ante renováta, sibique trádicta, atque ab illa jam putrédine liberáta, aspergébant sale, et in ea novitate conservábant, quam a Dómino suscepérant. Libérare quippe a putrédine peccatórum, Christi virtútis est: ut autem ad illa íterum non revertántur, Apostolórum curæ est ac labóris.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE CONFESSORIS NON PONTIFICIS.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [98] Ps. ut in
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui in-
ventus est sine
macula: et qui
post aurum non
abiit, nec speravit in pecu-
nia et thesauris. Quis est
hic, et laudabimus eum?
fecit enim mirabilia in vita
sua.

Hymnus.

Iste Confessor Domini,
colentes
Quem pie laudant populi
per orbem,
Hac die laetus meruit beatas
Scandere sedes.

Si non est dies obitus, quod indi-
cant in Propr. litteræ m. t. v. dic.:

Hac die laetus meruit su-
premos
Laudis honores.

Qui pius, prudens, húmi-
lis, pudicus,
Sobriam duxit sine labe
vitam,
Donec humanos animavit
auræ
Spiritus artus.

Cujus ob præstans méri-
tum frequenter,
Ægra quæ passim jacuere,
membra
Viribus morbi dómitis, sa-
luti
Restituuntur.

Noster hinc illi chorus
obsequentem
Concinit laudem, celebrés-
que palmas;
Ut piis ejus precibus juvé-
mur
Omne per ævum.

Sit salus illi, decus, atque
virtus,
Qui super coeli sólio corú-
scans,

Totius mundi sériem gubernat

Trinus, et unus. Amen.

V. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Ad Magnif. Ant. Similábo eum * viro sapiénti, qui ædificávit domum suam supra petram.

Oratio.

Deus, qui nos beáti **N.** Confessóris tui ánnua solemnitáte lætíficas: concede propítius; ut cujus natalítia cólimus, étiam actiões imitémur. Per Dñm.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplicatióibus nostris, quas in beáti **N.** Confessóris tui solemnitáte deférimus: ut qui nostræ justitiæ fidúciám non habémus, ejus, qui tibi plácuít, précibus adjuvémur. Per Dóminum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti **N.** Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Confessorum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.
Hymnus. Iste Confessor. ut supra. [88]

In I. Nocturno.

Ant. Beátus vir, * qui in lege Dómini meditátur: voluntas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciét, semper prosperabúntur.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non ábiit in consilio impiórum, et in via peccatórum non stetit, * et in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * et in lege ejus meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in témpore suo:

Et fólium ejus non défluet: * et ómnia quaecúmque fáciét, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii in judício: * neque peccatóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * et iter impiórum peribit.

Ant. Beátus vir, qui in lege Dómini meditátur: volún-

tas ejus pérmanet die ac nocte, et ómnia quaecúmque fáciat, semper prosperabúntur.

Ant. Beátus iste sanctus, * qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessionem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligíte: * erudímini qui judicátis terram.

Servíte Dómino in timóre: * et exsultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes qui confidunt in eo.

Ant. Beátus iste sanctus, qui confisus est in Dómino, prædicávit præceptum Dómini, constitútus est in monte sancto ejus.

Ant. Tu es glória mea, * tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscéptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudívit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurréxi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Tu es glória mea, tu es suscéptor meus Dómine: tu exáltans caput meum, et exaudísti me de monte sancto tuo.

Y. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum. **R.** Stolum glóriæ induit eum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe.

Y. Jube domne. **Bened.** Benedictione perpétua.

De libro Sapiéntiæ.

Lectio i. Cap. 4. b. et 5.

Iustus si morte præoccupátus fúerit, in refrigerio erit. Senectus enim venerábilis est non diutúrna, neque annórum número computáta: cani autem sunt sensus hómīnis, et ætas senectútis vita imaculáta. Placens Deo factus est diléctus, et vivens inter peccatóres translátus est. Raptus est ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut ne fictio decíperet áni-

mam illius. Fascinatio enim nugacitátis obscurat bona, et inconstántia concupiscéntiæ transvértit sensum sine malítia. Consummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illius: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum.

R. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. **Y.** Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra.

Bened. Unigénitus Dei Fílius.

Lectio ii.

Pópuli autem vidéntes, et non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis talia: quóniam grátia Dei et misericórdia est in sanctos ejus, et respéctus in eléctos illius. Condémnat autem justus mórtuus vivos ímpios, et juvéntus celérius consummáta longam vitam injústi. Vidébunt enim finem sapiéntis, et non intélligent quid cogitáverit de illo Deus, et quare muníerit illum Dóminus. Vidébunt et contémnent eum: illos autem Dóminus irridébit. Et erunt post hæc decidéntes sine honóre, et in contu-

mélia inter mórtuos in perpétuum: quóniam disrumpet illos inflátos sine voce, et commovébit illos a fundaméntis, et usque ad supréum desolabúntur.

R. Justus germinábit sicut lílím: * Et florébit in ætérnum ante Dñm. **V.** Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et.

Bened. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Et erunt geméntes, et memoria illórum períbit. Vénient in cogitatíone peccatórum suórum tímidi, et tradúcent illos ex advérso iniquitátes ipsórum. Tunc stabunt iusti in magna constantia advérsus eos qui se angustiavérunt, et qui abstulérunt labóres eórum. Vidéntes turbabúntur timóre horribili, et mirabúntur in subitátione insperátæ salutis, dicéntes intra se, poeniténtiam agéntes, et præ angústia spíritus geméntes: Hi sunt quos habúimus aliquándo in derísium et in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, et finem illórum sine honóre: ecce quómodo computáti sunt inter filios Dei, et inter sanctos sors illórum est.

R. Iste cognóvit justítiam, et vidit mirabilia magna, et exorávit Altíssimum: * Et invéntus est in número sanctórum. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad coeléstia regna. Et. **Gloria Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Invocántem exaudivit * Dñs sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit me Deus justítiæ meæ: * in tribulatíone dilatásti mihi.

Miserére mei, * et exáudi oratíonem meam.

Fílii hóminum úsquequo gravi corde? * ut quid dilígitis vanitátem, et quæritis mendácium?

Et scitóte quóniam mirificávit Dóminus sanctum suum: * Dóminus exáudiet me cum clamávero ad eum.

Irascímini, et nolíte peccáre: * quæ dicitis in córdibus vestris, in cubilibus vestris compungímini.

Sacrificáte sacrificium justítiæ, et speráte in Dómino. * Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona?

Signátum est super nos lumen vultus tui Dñe: * dedísti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine singuláriter in spe * constituísti me.

Ant. Invocántem exaudívit Dñs sanctum suum, Dóminus exaudivit eum, et constituit eum in pace.

Ant. Læténtur omnes, * qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et dolósum abominábitur Dómi-

nus: * ego autem in multítudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in justítia tua: * propter inimicos meos dirige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multítudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces justo.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Ant. Læténtur omnes, qui sperant in te Dómine: quóniam tu benedixísti justo, scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eum.

Ant. Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univér-
sa

terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut fílius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérſas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérſa terra! quia glória et honóre coronásti sanctum tuum, et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

V. Os justi meditábitur sapiéntiam. **R.** Et lingua ejus loquétur judícium.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

In Orat. de S. Philogonio, tom. 3.

Lectio iv.

Beáti **N.** dies, cujus festivitátem celebrámus, ad ipsíus recte factórum enarratióem linguam nostram evocávit, síquidem hódie beátus iste ad tranquíllam, omnísque perturbatiónis expértem vitam tránsiit: eóque navígium áppulit, ubi deinceps non póterit metúere naufrágium, nec ullam ánimi perturbatióem, aut dolórem. Et quid mirum est, si locus ille purus est ab omni moléstia ánimi, cum Paulus homínibus adhuc in hac vita degéntibus loquens dicat: Semper gaudéte, si ne intermissióne oráte?

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Quod si hic, ubi morbi, ubi insectatiónes, ubi præmatúræ mortes, ubi calúmniæ, ubi invidiæ, ubi perturbatiónes, ubi iræ, ubi cupiditátes, ubi innumerábiles insídiæ, ubi quotidíanæ sollicitúdines, ubi perpétua sibíque succedéntia mala sunt, innúmeros ex omni parte dolóres afferéntia, Paulus dixit fieri posse, ut semper gaudeámus, si quis paúlulum ex rerum mundanárum flúctibus eréxerit caput, vitámque suam recte composúerit: multo magis, postquam hinc demigravérimus, fácale cómpotes érimus ejus boni, cum hæc ómnia subláta fúerint, advérsa valetúdo, morbi, peccándi matéria, ubi non est meum ac tuum, frígídum illud verbum, et quidquid est malórum in vitam nostram ínvehens, innuméræque gignens bella.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam gló-

riæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Quamóbrem maximópere grátulor hujus sancti felicitáti, quod quamquam translátus est, atque hanc, quæ apud nos est, civitátem relíquit, tamen in álteram adscríptus est civitátem, nempe Dei: et digréssus ab hac Ecclésia, ad illam pervénit, quæ est primogenitórum descriptórum in cœlis: ac relictis hisce festis, tránsiit ad celebritátem Angelórum. Etenim quod et civitas sursum sit, et Ecclésia, et celébritas, audi Paulum dicéntem: Accessistis ad civitátem Dei vivéntis, Jerúsalem cœléstem, et Ecclésiám primitivórum, qui conscripti sunt in cœlis, et ad multórum míllium Angelórum fréquentiam.

R. Iste homo perfécit ómnia quæ locútus est ei Deus, et dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam:

* Quia te vidi justum coram me ex ómnibus géntibus. **V.** Iste est qui contémpsit vitam mundi, et pervénit ad cœléstia regna. Quia. **Glória Patri.** Quia.

In III. Nocturno.

Ant. Dómine, * iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non décipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Dómine, iste sanctus habitábit in tabernáculo tuo, operátus est justítiam, requiescet in monte sancto tuo.

Ant. Vitam pétiiit * a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decó-

rem imposuísti super eum: posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

Psalmus 20.

Dómine in virtúte tua lætábitur Rex: * et super salutáre tuum exultábit veheménter.

Desidérium cordis ejus tribuísti ei: * et voluntáte labiórú ejus non fraudásti eum.

Quóniam prævenísti eum in benedictiónibus dulcédinis: * posuísti in cápíte ejus corónam de lápide pretiósó.

Vitam pétiiit a te: * et tribuísti ei longitudínem diérum in sáculum, et in sáculum sáculi.

Magna est glória ejus in salutári tuo: * glóriam et magnum decórem impónes super eum.

Quóniam dabis eum in benedictiónem in sáculum sáculi: * lætificábis eum in gaúdio cum vultu tuo.

Quóniam Rex sperat in Dómino: * et in misericórdia Altíssimi non commovêbitur.

Inveniátur manus tua ómnibus inimícis tuis: * dextera tua invéniat omnes, qui te odérunt.

Pones eos ut clíbanum ignis in témpore vultus tui:

* Dóminus in ira sua conturbábit eos, et devorábit eos ignis.

Fructum eórum de terra perdes: * et semen eórum a filiis hóminum.

Quóniam declinavérunt in te mala: * cogitavérunt consília, quæ non potuerunt stabilíre.

Quóniam pones eos dorsum: * in reliquiis tuis præparábis vultum eórum.

Exaltáre Dómine in virtúte tua: * cantábitus et psallémus virtútes tuas.

Ant. Vitam pétii a te, et tribuísti ei Dómine: glóriam et magnum decórem imposuísti super eum: posuísti in cápite ejus corónam de lápide pretioso.

Ant. Hic accípiet * benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dñm.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plentúdo ejus: * orbis terrárum; et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit

in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?

* Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Hic accípiet benedictiónem a Dómino, et misericórdiam a Deo salutári suo: quia hæc est generátio quæréntium Dóminum.

Y. Lex Dei ejus in corde ipsíus. **R.** Et non supplantábuntur gressus ejus.

Pater noster.

Absolutio. A vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. e.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Sint

lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris. Et reliqua.

Homilia S. Gregorii Papæ.

Homilia 13. in Evang.

Sancti Evangelii, fratres carissimi, aperta vobis est lectio recitata. Sed ne aliquibus ipsa ejus planities alta fortasse videatur, eam sub brevitate transcurramus, quatenus ejus expositio ita nescientibus fiat cognita, ut tamen scientibus non sit onerosa. Dominus dicit: Sint lumbi vestri præcincti. Lumbos enim præcingimus, cum carnis luxuriam per continentiam coarctamus. Sed quia minus est, mala non agere, nisi etiam quisque studeat, et bonis operibus insudare, protinus additur: Et lucernæ ardentes in manibus vestris. Lucernas quippe ardentes in manibus tenemus, cum per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus. De quibus profecto operibus Dominus dicit: Luceat lux vestra coram hominibus, ut videant opera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum qui in coelis est.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo

laudavit Dominum: * Ipse intercedat pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permans in innocentia sua. Ipse. **Bened.** Cujus festum colimus.

Lectio viii.

Duo autem sunt, quæ jubentur, et lumbos restringere, et lucernas tenere: ut et munditia sit castitatis in corpore, et lumen veritatis in operatione. Redemptori etenim nostro unum sine altero placere nequaquam potest: si aut is qui bona agit, adhuc luxuriæ inquinamenta non deserit: aut is qui castitate præeminet, necdum se per bona opera exercet. Nec castitas ergo magna est si ne bono opere, nec opus bonum est aliquod sine castitate. Sed et si utrumque agitur, restat, ut quisquis ille est, spe ad supernam patriam tendat, et nequaquam se a vitiis pro mundi hujus honestate contineat.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo,

quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. Glória Patri. Et vos.

Bened. Ad societatem.

Lectio ix.

Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis: ut cum venerit et pulsaverit, confestim aperiant ei. Venit quippe Dominus, cum ad iudicium properat: pulsat vero, cum iam per aegritudinis molestias esse mortem vicinam designat. Cui confestim aperimus, si hunc cum amore suscipimus. Aperire enim iudici pulsanti non vult, qui exire de corpore trepidat: et videre eum, quem contempsisse se meminit, iudicem formidat. Qui autem de sua spe et operatione securus est, pulsanti confestim aperit, quia laetus iudicem sustinet. Et cum tempus propinquare mortis advenerit, de gloria retributionis hilarescit.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domine quinque talenta * tradidisti mihi: ecce alia quinque superlucratus sum.

Ps. Dominus regnavit. **cum reliqu.** 19.

2. Euge serve bone, * in modico fidelis, intra in gaudium Domini tui.

3. Fidelis servus * et prudens, quem constituit Dominus super familiam suam.

4. Beatus ille servus, * quem cum venerit Dominus ejus, et pulsaverit januam, invenerit vigilantem.

5. Serve bone * et fidelis, intra in gaudium Domini tui.

Capitulum. Eccli. 31.

Beatus vir, qui inventus est sine macula: et qui post aurum non abiit, nec speravit in pecunia et thesauris. Quis est hic, et laudabimus eum? fecit enim mirabilia in vita sua.

Hymnus.

Jesu corona celsior,
Et veritas sublimior,
Qui confitenti servulo
Reddis perenne praeium:

Da supplicanti coetui,
Hujus rogatu, noxii
Remissionem criminis,
Rumpendo nexum vinculi.

Anni reverso tempore,
Dies refulsit lumine,
Quo Sanctus hic de corpore
Migravit inter sidera.

Hic vana terrae gaudia,
Et luculenta praedia,
Polluta sorde deputans,
Ovans tenet coelestia.

Te Christe Rex piissime,
Hic confitendo júgiter,
Calcávit artes dáemonum,
Sævúmque avérni prínci-
pem.

Virtúte clarus, et fide,
Confessione sédulus,
Jejúna membra déferens,
Dapes supérnas óbtinet.

Proinde te piissime
Precámur omnes súpli-
ces:

Nobis ut hujus grátia
Pœnas remíttas débitas.

Patri perénis glória,
Natóque Patris único,
Sanctóque sit Paráclito,
Per omne semper sæculum.
Amen.

℣. Justum dedúxit Dómi-
nus per vias rectas. **℞.** Et
osténdit illi regnum Dei.

Ad Bened. Ant. Euge
serve bone * et fidélis, quia
in pauca fuísti fidélis, supra
multa te constitúam, intra
in gáudium Dómini tui.

Oratio.

Deus, qui nös beáti **N.**
Confessoris tui ánnua
solemnitáte lætificas: con-
céde propítius; ut cujus na-
talítia cólimus, étiam actió-
nes imitémur. Per Dómi-
num nostrum.

Alia Oratio.

Adésto Dómine supplica-
tiónibus nostris, quas
in beáti **N.** Confessoris tui

solemnitáte deférimus: ut
qui nostræ justitiæ fidúci-
am non habémus, ejus, qui
tibi plácuit, précibus adju-
vémur. Per Dóminum no-
strum Jesum Christum Fí-
lium tuum: Qui tecum.

Si fuerit Abbas.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsu-
mus Dómine, beáti **N.**
Abbátis comméndet: ut
quod nostris méritis non
valémus, ejus patrocínio
assequámur. Per Dóminum
nostrum Jesum Christum
Fílium tuum: Qui tecum.

Ad Tertiam.

Ant. Euge serve bone.

Capit. Beátus vir. [99]

℞. br. Amávit eum Dñs,
* Et ornávit eum. Amávit.
℣. Stolum glóriæ índuit
eum. Et. **G**lória Patri.
Amávit.

℣. Os justi meditábitur
sapiéntiam. **℞.** Et lingua
ejus loquétur judícium.

Ad Sextam.

Ant. Fidélis servus.

Capitulum. Eccli. 39.

Justus cor suum trádedit
ad vigilándum dilúculo
ad Dóminum, qui fecit il-
lum, et in conspéctu Altís-
simi deprecábitur.

℞. br. Os justi * Meditá-
bitur sapiéntiam. Os. **℣.** Et

lingua ejus loquétur júdicium. Meditábitur. Glória Patri. Os.

℣. Lex Dei ejus in corde ipsíus. ℞. Et non supplantabúntur gressus ejus.

Ad Nonam.

Ant. Serve bone.

Capitulum. Sap. 10. b.

Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei, et dedit illi sciéntiam sanctorum: honestávit illum in labóribus, et complévit labóres illíus.

℞. br. Lex Dei ejus * In corde ipsíus. Lex. ℣. Et non supplantabúntur gressus ejus. In. Glória. Lex.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

In II. Vesperis.

Ant. de Laud. [99], Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesp.

℣. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. ℞. Et osténdit illi regnum Dei.

Ad Magnif. Ant. Hic vir despiciens mundum * et terréna, triúmphans, divítias coelo cóndidit ore, manu.

Si occurrat celebrari Festum plurium Confessorum non Pontificum, Officium fit ut supra: sed in Oratione et Sermonem, quæ habentur in singulari, dicantur in plurali.

II. Aliæ Lectiones pro Confess. non Pontifice.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. Cap. 31.

Beatús vir qui invéntus est sine mácula: et qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnia et thesaúris. Quis est hic, et laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probátus est in illo, et perféctus est, erit illi glória æténa: qui pótuit tránsgrédi, et non est tránsgréssus: fácere mala, et non fecit: ideo stabilita sunt bona illíus in Dómino, et eleemósynas illíus enarrábit omnis ecclésia sanctorum.

℞. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuísti fidélis, supra multa te constitúam: * Intra in gáudium Dómini tui. ℣. Dómine quinque talénta tradidísti mihi, ecce ália quinque superlucrátus sum. Intra in gáudium.

Lectio ii.

Cap. 32. c. et 33.

Qui timet Dóminum, excípiet doctrínam ejus: et qui vigiláverint ad illum, invénient benedictiónem. Qui quærit legem, replébi-

tur ab ea: et qui insidióse agit, scandalizábitur in ea. Qui timent Dóminum, invénient iudícium justum, et justítias quasi lumen accéndent. Qui credit Deo, atténdit mandátis, et qui confídit in illo, non minorábitur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatióne Deus illum conservábit, et liberábit a malis. Sápiens non odit mandáta et justítias, et non illidétur quasi in procélla navis. Homo sensátus credit legi Dei, et lex illi fidélis.

R. Justus germinábit sicut lílium: * Et florébit in ætérnum ante Dóminum.

V. Plantátus in domo Dómini, in átriis domus Dei nostri. Et florébit in ætérnum.

Lectio iii. Cap. 34 b.

Spíritus timéntium Deum quæritur, et in respéctu illíus benedicétur. Spes enim illórum in salvántem illos, et óculi Dei in diligéntes se. Qui timet Dóminum, nihil trepidábit, et non pavébit: quóniam ipse est spes ejus. Timéntis Dóminum beáta est ánima ejus. Ad quem réspicit, et quis est fortitúdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firma-

méntum virtútis, tégimen ardóris, et umbráculum meridiáni, deprecátio offensiónis, et adjutórium casus, exáltans ánimam, et illúminans óculos, dans sanitátem, et vitam, et benedictiónem.

R. Iste cognóvit. [92].

In II. Nocturno.

Ex libro Morálium sancti Gregórii Papæ.

Lib. 10. Cap. 16. in c. 12. Job.

Lectio iv.

Deridétur justí simplicitas. Hujus mundi sapiéntia est, cormachinatióibus tégere, sensum verbis veláre; quæ falsa sunt, vera osténdere; quæ vera sunt, falsa demonstráre. Hæc nimírum prudéntia usu a juvénibus scitur, hæc a púeris prétio díscuritur: hanc qui sciunt, céteros despiciéndó superbíunt: hanc qui nesciunt, subjécti et tímidi in áliis mirántur: quia ab eis hæc éadem duplicitatís iniquitas nómine, palliáta dilígitur, dum mentis pervérsitas urbánitas vocátur. Hæc sibi obsequéntibus præcipit honórum cúlmina quærere, adépta temporális glóriæ vanitáte gaudére, irrogáta ab áliis mala multiplícius réddere: cum vires

súppetunt, nullis resisténtibus cédere: cum virtútis possibílitas deest, quidquid explére per malítiam non valent, hoc in pacífica bonitáte simuláre.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

At contra, sapiéntia justórum est: nil per ostensiónem fingere, sensum verbis aperíre, vera ut sunt diligere, falsa devitáre; bona gratis exhibére, mala libéntius toleráre, quam fácere; nullam injúriæ ultiónem quærere, pro veritáte contuméliam lucrum putáre. Sed hæc justórum simplicitas deridétur: quia ab hujus mundi sapiéntibus puritátis virtus fatúitas créditur. Omne enim quod innocénter ágitur, ab eis proculdúbio stultum putáitur: et quidquid in ópere véritas ápprobat, carnáli sapiéntiæ fátuum sonat. Quid namque stúltius vidétur mundo, quam mentem verbis osténdere, nil cállida machinatióne simuláre, nullas injúriis contumélias

réddere, pro maledicéntibus oráre, paupertátem quærere, posséssa relínquere, rapiénti non resistere, percutiénti álteram máxillam præbére?

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Cap. 17. post initium.

Lampas contémpta apud cogitatiónes dívítum. Sæpe contíngit, ut eléctus quisque, qui ad ætérnam felicitátem dúcitur, contínua hic adversitáte depri-mátur: non hunc rerum abundántia fúlciat, non dignitátum glória honorábilem osténdat, nulla ei obsequéntium frequéntia súppetat, nulla hunc humanís óculis véstium pompa compónat: a cunctis vero despicábilis cérnitur, et hujus mundi grátia indignus æstimátur: sed tamen ante occúlti júdicis óculos virtútibus émicat, vitæ méritis corúscat: honorári méuit, déspici non réfugit: corpus continéntia áfficit, sóla in ánimo dilectióne pinguéscit: mentem semper ad patiéntiam præparat, et eré-

ctus pro justítia, de percéptis contuméliis exsúltat: afflíctis ex corde compátitur, de bonórum prosperitátibus quasi de própriis lætátur, sacri verbi pábula in mente sollicitus rúminat, et inquisítus quódlibet élo-qui duplicíter ignórat.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evángelii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 12. d.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis: Nolíte timére pusíllus grex, quia complácuít Patri vestro dare vobis regnum. Et réliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 54. in Luc. 12.

Pusíllum gregem electórum, vel ob comparatióem majóris númeri reprobórum, vel pótius ob humilitátis devotióem nóminat: quia vidélicet Ecclésiam suam quantálibet numerositáte jam dilatátam, tamen usque ad finem mundi humilitáte vult créscere, et ad promíssum regnum humilitáte perveníre. Ideóque ejus labóres blande consolátus, quam regnum Dei tantum quærere præ-

cipit, eidem regnum a Patre dandum complácita benignitáte promíttit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni óperè malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse.

Lectio viii.

Véndite quæ possidétis, et date eleemósynam. Nolíte, inquit, timére, ne propter regnum Dei militántibus, hujus vitæ necesária desint: quin étiam posséssa propter eleemósynam véndite. Quod tunc digne fit, quando quis semel pro Dómino suis ómnibus spretis, nihilóminus post hæc labóre mánuum, unde et victum transígere, et eleemósynam dare queat, operátur. Unde gloriátur Apóstolus, dicens: Argéntum, aut aurum, aut vestem nullíus concupívi: ipsi scitis, quóniam ad ea quæ mihi opus erant, et his qui mecum sunt, ministravérunt manus istæ. Omnia osténdi vobis, quóniam sic laborántes opórtet suscípere infirmos.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Facite vobis sacculos qui non veterascunt: elemosynas videlicet operando, quarum merces in æternum maneat. Ubi non hoc præceptum esse putandum est, ut nil pecuniæ reservetur a sanctis, vel suis scilicet, vel pauperum usibus suggerendæ: cum et ipse Dominus, cui ministrabant Angeli, tamen ad informandam Ecclesiam suam loculos habuisse legatur, et a fidelibus oblata conservans, et suorum necessitatibus aliisque indigentibus tribuens; sed ne Deo propter ista serviatur, et ob inopiæ timorem iustitia deseratur.

Te Deum laudamus. 18.

Pro Abbatibus.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo tempore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos

reliquimus omnia, et secuti sumus te: quid ergo erit nobis? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. in Matth. cap. 19.

Grandis fiducia: Petrus piscator erat, dives non fuerat, cibos manu et arte quærebat: et tamen loquitur confidenter, Reliquimus omnia. Et quia non sufficit tantum relinquere, jungit quod perfectum est: Et secuti sumus te. Fecimus quod jussisti: quid igitur nobis dabis præmii? Jesus autem dixit illis: Amen dico vobis: quod vos qui secuti estis me, in regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede majestatis suæ, sedebitis et vos super sedes duodecim, judicantes duodecim tribus Israël. Non dixit, Qui reliquistis omnia: hoc enim et Crates fecit philosophus, et multi alii divitias contempsérunt: sed, Qui secuti estis me: quod proprie Apostolorum est atque credentium.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: * Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce

homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse intercedat.

Lectio viii.

In regeneratione, cum sederit Filius hominis in sede maiestatis suae (quando et mortui de corruptione resurgent incorrupti), sedebitis et vos in solis iudicantium, condemnantes duodecim tribus Israel: quia vobis credentibus, illi credere noluerunt. Et omnis qui reliquerit domum, vel fratres, aut sorores, aut patrem, aut matrem, aut uxorem, aut filios aut agros propter nomen meum: centuplum accipiet, et vitam aeternam possidebit. Locus iste cum illa sententia congruit, in qua Salvator loquitur: Non veni pacem mittere, sed gladium. Veni enim separare hominem a patre suo, et matrem a filia, et nurum a socru: et inimici hominis domestici ejus. Qui ergo propter fidem Christi, et praedicationem Evangelii, omnes affectus contempserint, atque divitias et saeculi voluptates: isti centuplum recipient, et vitam aeternam possidebunt.

R. Sint lumbi vestri praecincti, et lucernae ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et vos. **Gloria Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Ex occasione hujus sententiae quidam introducunt mille annos post resurrectionem, dicentes, tunc nobis centuplum omnium rerum quas dimisimus, et vitam aeternam esse reddendam: non intelligentes, quod, si in ceteris digna sit repromissio, in uxoribus appareat turpitudine: ut qui unam pro Domino dimiserit, centum recipiat in futuro. Sensus ergo iste est: Qui carnalia pro Salvatore dimiserit, spiritalia recipiet: quae comparatione et merito sui ita erunt, quasi si parvo numero centenarius numerus comparatur. **Te Deum.** 18.

II. Alia Homilia.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo tempore: Respondens Jesus dixit: Confiteor tibi, Pater, Domine

coeli et terræ, quia abscondisti hæc a sapiéntibus, et prudéntibus, et revelásti ea párvulis. Et réliqua.

Homilia sancti Augustíni
Epíscopi.

Sermone 10. de Verbis Domini.

Veníte ad me omnes qui laborátis. Quare enim omnes laborámus, nisi quia sumus hómines mortáles, frágyiles, infírmi, lútea vasa portántes, quæ faciunt invicem angústias? Sed si angustíantur vasa carnis, dilaténtur spátia caritátis. Quid ergo dicit, Veníte ad me omnes qui laborátis, nisi ut non laborétis? Dénique promíssio ejus in promptu est, quóniam laborántes vocávit. Quærent forte, qua mercéde vocáti sunt. Et ego vos, inquit, reficiam. Tóllite jugum meum super vos, et díscite a me, non mundum fabricáre, non cuncta visibília et invisibília créare, non in ipso mundo mirabília fácere, et mórtuos suscitáre; sed, Quóniam mitis sum, et húmilis corde.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ó-

mniumpopulórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Magnus esse vis? a mí-nimo íncipe. Cógitas magnam fábricam constrúere celsitúdinis? de fundaménto prius cógita humili-tátis. Et quantam quisque vult, et dispónit superimpónere molem ædificií, quanto erit majus ædificium, tanto áltius fodit fundaméntum. Et fábrica quidem cum constrúitur, in supérna consúrgit: qui autem fodit fundaméntum, ad ima deprímitur. Ergo et fábrica ante celsitúdinem humiliátur, et fastígium post humiliatió-nem erígitur.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **G**lória Patri. Et vos.

Lectio ix.

Quod est fastígium construéndæ fábricæ, quam molímur? quo perventúrum

est cacúmen ædificií? Cito dico, usque ad conspéctum Dei. Vidétis quam excélsum est, quanta res est conspícere Deum. Qui desíderat, et quod dico, et quod audit intélligit. Promíttitur nobis conspéctus Dei, veri Dei, summi Dei. Hoc enim bonum est, vidéntem vidére. Nam qui colunt falsos deos, fáçile illos vident: sed eos vident, qui óculos habent, et non vident. Nobis autem promíttitur vísis Dei vivéntis, et vidéntis.

Te Deum laudámus. 18.

III. Alia Homilia.

Léctio sancti Evangélii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Natali S. Benedicti.

Duo sunt órdenes electórum in iudicio futúri: unus iudicántium cum Dómino, de quibus hoc loco mémorat, qui reliquérunt ómnia, et secúti sunt illum: álius

iudicandórum a Dómino, qui non quidem ómnia sua páriter reliquérunt, sed de his tamen quæ habébant, quotidíanas dare eleemósynas Christi paupéribus curábant: unde et auditóri sunt in iudicio: Veníte benedícti Patris mei, possidéte præparátum vobis regnum a constitutióne mundi. Esurívi enim, et dedístis mihi manducáre: sitívi, et dedístis mihi bíbere.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Sed et reprobórum duos ibi futúros órdenes Dómino narránte comperimus: unum eórum, qui fidei christiánæ mystériis iniati, ópera fidei exercére contémnunt, quibus in iudicio testátur: Discédite a me maledícti in ignem ætérnum, qui præparátus est diábolo, et ángelis ejus: esurívi enim, et non dedístis mihi manducáre. Alte-

rum eórum, qui fidem et mystéria Christi vel numquam suscepére, vel susceptam per apostásiam deseruére: de quibus dicit: Qui autem non credit, jam iudicátus est: quia non credit in nómine unigéniti Fílii Dei.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et vos. **Glória Patri.** Et vos.

Lectio ix.

Verum his cum timóre et pavóre débito paulisper comémorátis, ad lætíssima pótius Dómini et Salvatóris

nostri promíssa convertámus audítum. Videámus quæ tantæ grátia pietátis: non ætérnæ tantúmmodo vitæ præmia suis sequácibus, sed et præsentis múnera pollicétur exímia. Et omnis, inquit, qui reliquerit domum, vel fratres, aut soróres, aut patrem, aut matrem, aut uxórem, aut filios, aut agros, propter nomen meum, céntuplum accípiet, et vitam ætérnam possidébit. Qui enim terrénis afféctibus sive possessiόνibus pro Christi discipulátu renuntiáverit, quo plus in ejus amórem profecerit, eo plures invéniet, qui se intérno suscipere afféctu, et suis gaúdeant sustentáre substántiis.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE VIRGINUM.

In I. Vesperis.

Ant. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus
Dómino meo: *
Sede a dextris
meis:

Donec ponam inimicos
tuos, * scabellum pedum
tuorum.

Virgam virtutis tuæ emittet
Dóminus ex Sion: *
dominare in medio inimicorum
tuorum.

Tecum principium in die
virtutis tuæ in splendóribus
sanctorum: * ex útero
ante luciferum genui te.

Juravit Dóminus, et non
poenitébit eum: * Tu es
sacerdos in ætérnum secundum
órdinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, *
confrégit in die iræ suæ
reges.

Judicábit in natióibus,
implébit ruínas: * conquasábit
cápita in terra multorum.

De torrénite in via bibet:
* propterea exaltábit caput.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
et una de número prudentum.

Ant. Hæc est Virgo sapiens,
* quam Dóminus vigilántem
invénit.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dñum: *
laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedictum,
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

A solis ortu usque ad occasum,
* laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes

Gentes Dóminus, * et super
cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus
noster, qui in altis hábitat,
* et humília réspicit in
cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens
paúperem:

Ut cóllocet eum cum prin-
cípibus, * cum princípibus
pópuli sui.

Qui habitáre facit stéri-
lem in domo, * matrem fi-
liórum lætántem.

Ant. Hæc est Virgo sápi-
ens * quam Dóminus vígi-
lántem invénit.

Ant. Hæc est quæ nescí-
vit * torum in delícto: ha-
bébit fructum in respectió-
ne animárum sanctárum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ
dicta sunt mihi: * In
domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificá-
tur ut civitas: * cujus par-
ticipátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt
tribus, tribus Dómini: * te-
stimónium Israë́l ad con-
fiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes
in judício, * sedes super
domum David.

Rogáte quæ ad pacem

sunt Jerúsalem: * et abun-
dántia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: *
et abundántia in túrribus
tuis.

Propter fratres meos, et
próximos meos, * loquébar
pacem de te:

Propter domum Dñi Dei
nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Hæc est quæ nescívit
torum in delícto: habébit
fructum in respectióne ani-
márum sanctárum.

Ant. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum
meum, allelúja.

Psalmus 126.

Nisi Dóminus ædificáve-
rit domum * in vanum
laboravérunt qui ædíficant
eam.

Nisi Dóminus custodíerit
civitátem, * frustra vígilat
qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lu-
cem súrgere: * súrgite
postquam sedéritis, qui
manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis
somnum: * ecce hæréditas
Dómini filii: merces fru-
ctus ventris.

Sicut sagíttæ in manu
poténtis: * ita filii excus-
sórum.

Beátus vir qui implévit de-
sidérium suum ex ipsis: *
non confundétur cum loqué-
tur inimícis suis in porta.

Ant. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, allelúja.

Ant. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crýstallum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefaciet ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israél.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Ista est speciósá inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non

enim qui seípsum comēdat, ille probátus est: sed quem Deus commēdat.

Hymnus.

Jesu, coróna Virginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Virginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Virgines

Sequúntur, atque laúdibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces pèrsonant.

Te deprecámur súpplīces;
Nostreis ut addas sénsibus,
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiōnis vúlnera.

Virtus, honor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prósperere procéde, et regna.

Ad Magnificat. Ant. Veni sponsa Christi: * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula

étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulisti:
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólimus,
per ejus ad te exémpa gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæ-
sumus Dómine, beáta **N.**
Virgo et Martyr implóret:
quæ tibi grata semper éx-
stitit et mérito castitátis,
et tuæ professióne virtútis.
Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre. Oratio.

Exáudi nos Deus salutá-
ris noster: ut sicut de
beátæ **N.** Vírginis tuæ fe-
stivitáte gaudémus; ita piæ
devotiónis erudiámur af-
féctu. Per Dóminum.

**Si fuerint plures, in utrisque
Vesp. ad Magnificat et in Laud.
ad Benedictus:**

Ant. Prudéntes Vírgines *
aptáte vestras lámpades:
ecce sponsus venit, exíte
óbviám ei.

Ÿ. Adducéntur Regi Vír-
gines post eam. **R.** Próxi-
mæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctárum Vírginum et Már-
tyrum tuárum **N.** et **N.** pal-
mas incessábili devotióne
venerári: ut quas digna

mente non póssumus cele-
bráre, humílibus saltem fre-
quentémus obséquiiis. Per
Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Vírginum
Dóminum, * Veníte ad-
orémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Vírginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperít-
que Virgo;
Vírginis partos cánimus de-
córa

Morte triúmphos.

Hæc enim palmæ dúplices
beáta
Sorte, dum gestit frágilem
domáre
Córporis sexum, dómuit
cruéntum
Cæde tyránnum.

Unde nec mortem, nec
amíca mortis
Mille pœnárum génera ex-
pavéscens,
Sáanguine effúso méruiť se-
rénum
Scándere cœlum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus unus
omni
Témporis ævo.
Amen.

Si Sancta fuerit Virgo tantum,
et non Martyr, dicitur Hymnus
sequens:

Virginis Proles, Opiféx-
que Matris,
Virgo quem gessit, peperit-
que Virgo;
Virginis festum cānimus
beátæ,
Accipe votum.

Hujus orátu Deus alme
nobis
Débitas pœnas scélerum
remítte;
Ut tibi puro resonémus al-
mum
Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæ-
que Proli,
Et tibi compar utriusque
virtus
Spíritus semper, Deus
unus omni
Témporis ævo.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. O quam pulchra *
est casta generatio cum
claritáte!

Psalmus 8.

Dómine Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen tu-
um in univérſa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimicum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut filius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-
nóre coronásti eum: * et
constituísti eum super ópe-
ra mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pé-
dibus ejus, * oves et boves
univérſas: insuper et pé-
cora campi.

Vólucres cœli, et pisces
maris, * qui perámbulant
sémitas maris.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est no-
men tuum in univérſa terra!

Ant. O quam pulchra est
casta generatio cum clari-
táte!

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus * sub cá-
pite meo, et dextera illius
amplexábitur me.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam
Dei, * et ópera mánu-
um ejus annúntiat firma-
méntum.

Dies diéi erúctat verbum,
* et nox nocti índicat sci-
éntiam.

Non sunt loquélæ, neque
sermónes, * quorum non
audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit
sonus eórum: * et in fines
orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernácu-
lum suum: * et ipse tam-
quam sponsus procédens
de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad
curréndam viam, * a sum-
mo coelo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad
summum ejus: * nec est qui
se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta
convértens ánimas: * testi-
mónium Dñi fidéle, sapi-
éntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, læ-
tificántes corda: * præcé-
ptum Dómini lícidum; il-
luminans óculos.

Timor Dómini sanctus,

pérmanens in sæculum sæ-
culi: * judícia Dómini vera,
justificáta in semetípse.

Desiderabília super au-
rum et lápidem pretiósum
multum: * et dulcióra su-
per mel et favum.

Etenim servus tuus custó-
dit ea, * in custodiéndis il-
lis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab
occúltis meis munda me: *
et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domi-
náti, tunc immaculátus ero:
* et emundábor a delicto
máximo.

Et erunt ut compláceant
elóquia oris mei: * et me-
ditátio cordis mei in con-
spéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, *
et redémptor meus.

Ant. Ante torum hujus
Virginis frequentáte nobis
dúlcia cántica drámatis.

Pro non Virgine.

Ant. Læva ejus sub cápite
meo, et dextera illius am-
plexábitur me.

Ant. Revértere, * revér-
tere Sunamítis: revértere,
revértere, ut intueámur te.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et pleni-
túdo ejus: * orbis ter-
rárum, et univérsti qui há-
bitant in eo.

Quia ipse super mária

fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Revértere, revértere Sunamítis: revértere, revértere, ut intueámur te.

V. Spécie tua et pulchritúdine tua. **R.** Inténde, prospere procéde, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dómine. **V.** Jube domne.

Bened. Benedictióne perpétua.

De Epístola prima B. Pauli Apóstoli ad Corínthios.

Lectio i. Cap. 7. e.

De virgínibus præcéptum Dómini non hábeo: consílium autem do, tamquam misericórdiam consecútus a Dómino ut sim fidélis. Exístimo ergo hoc bonum esse propter instántem necessitátem, quóniam bonum est hómini sic esse. Alligátus es uxóri? noli quærere solutióem. Solútus es ab uxóre? noli quærere uxórem. Si autem accéperis uxórem, non peccásti. Et si núpserit virgo, non peccávit. Tribulatióem tamen carnis habébunt hujusmodi. Ego autem vobis parco. Hoc itaque dico, fratres: Tempus breve est: réliquum est, ut et qui habent uxóres, tamquam non habéntes sint: et qui flent, tamquam non flentes: et qui gaudent, tamquam non gaudentes: et qui emunt, tamquam non possidentes: et qui utúntur hoc mundo, tamquam non utántur: præterit enim figúra hujus mundi.

Pro Martyre.

R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre

sanguinem tuum fudisti, *
Et cum Angelis in paradí-
sum introísti. **V.** Veni elé-
cta mea, et ponam in te
thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam.
Et cum.

Si non fuerit Martyr, dic. sequ.

R. Veni elécta mea, et
ponam in te thronum me-
um: * Quia concupívit Rex
spéciem tuam. **V.** Spécie
tua et pulchritúdine tua in-
ténde, prospere procéde, et
regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Volo autem vos sine sol-
licitúdine esse. Qui sine
uxóre est, sollicitus est
quæ Dómini sunt, quómo-
do pláceat Deo. Qui autem
cum uxóre est, sollicitus
est quæ sunt mundi, quó-
modo pláceat uxóri, et di-
vísus est. Et múlíer innúpta,
et virgo cógitat quæ Dó-
mini sunt, ut sit sancta cór-
pore, et spíritu. Quæ autem
nupta est, cógitat quæ sunt
mundi, quómodo pláceat
viro. Porro hoc ad utilitá-
tem vestram dico: non ut
láqueum vobis injíciam, sed
ad id, quod honéstum est,
et quod facultátem præbeat
sine impediménto Dómi-
num obsecrándi.

R. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis: * Proptérea be-

nedíxit te Deus in ætérnum.

V. Spécie tua, et pulchritú-
dine tua inténde, prospere
procéde, et regna. Pro-
ptérea.

Bened. Spíritus S.^g grátia.

Lectio iii.

Si quis autem turpem se
vidéri exístimat super
vírgine sua, quod sit super-
adúlta, et ita opórtet fieri:
quod vult fáciat: non pec-
cat, si nubat. Nam qui stá-
tuit in corde suo firmus, non
habens necessitátem, po-
testátem autem habens suæ
voluntátis, et hoc judicávit
in corde suo, serváre vírgi-
nem suam, bene facit. Igi-
tur et qui matrimónio jungit
vírginem suam, bene facit:
et qui non jungit, mélius fa-
cit. Múlíer alligáta est legi
quanto témpore vir ejus vi-
vit. Quod si dormierit vir
ejus, liberáta est: cui vult
nubat, tantum in Dómino.
Beátior autem erit, si sic
permánserit, secúndum me-
um consílium: puto autem
quod et ego Spíritum Dei
hábeam.

R. Spécie tua et pulchri-
túdine tua * Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis, proptérea bene-
díxit te Deus in ætérnum.
Inténde. **Glória.** Inténde.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum
verbum bonum: *
dico ego ópera mea
Regi.

Lingua mea, cálamus scribæ, * velóriter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * poténtissime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * et dedúcet te mirabíliter délixtera tua.

Sagíttæ tuæ acútæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sáculum sáculi: * virga directiónis, virga regni tui.

Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómi-

bus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filíæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, * circúmdata varietáte.

Audi, filía, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decórem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filíæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur, omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filíæ regis ab intus, * in fimbriis aúreis circumamácta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exsultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitues eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sáculum sáculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábite eam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Propterea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætificat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábite eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aufferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor

in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Adjuvábite eam Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ant. Aquæ multæ * non potuérunt exstinguere caritátem.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatíone universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus Deus mise-

ricórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et com- plectímini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritátem.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non comóvêbitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.

V. Jube domne.

Bened. Deus Pater omní- potens.

Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio iv.

uóniam hódie natá- lis est Virgínis, in- vítat nunc integri- tátis amor, ut áliquid de

virginitáte dicámus: ne vél- uti tránsitu quodam præ- strícta videátur, quæ prin- cipális est virtus. Non enim ideo laudábilis virginitas, quia in Martýribus reperí- tur: sed quia ipsa Mártýres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio com- prehéndere, quam nec na- túra suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce com- plécti, quod supra usum natúræ sit? E cœlo accer- sívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivén- di sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justíti- am: * Et dedúcet te mira- bíliter délixtera tua. **V.** Spé- cie tua et pulchritúdine tua inténde, prósperè procéde, et regna. Et.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Hæc nubes, áëra, Ange- los, síderaque trans- grédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invénit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescén- tulæ dilexérunt te, et attra- xérunt te. Postrémo, non

meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Quis igitur neget hanc vitam fluxísse de cœlo, quam non fácte invenímus in terris, nisi postquam Deus in hæc terréni córporis membra descéndit? Tunc in útero Virgo concépit, et Verbum caro factum est, ut caro fieret Deus. Dicet áliquis: Sed étiam Elías nullús corpórei cóitus fuisse permíxtus cupiditátibus invenítur. Ideo ergo curru raptus ad cœlum: ideo cum Dómino appáret in glória, ideo Domínici ventúrus est præcúrsor advéntus.

R. Afferéntur Regi vírgines post eam, próximæ ejus * Afferéntur tibi in lætitia et exsultatióne. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et

regna. Afferéntur. **Glória** Patri. Afferéntur.

In III. Nocturno.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus

univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Ant. Trahe me post te, * in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávít, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus

orbi terræ: * vidit, et commóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filiæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctorum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Trahe me post te, in odórem currémus unguentórum tuórum: óleum effúsum nomen tuum.

Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávít sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est miseri-córdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israë́l.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dómini: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terrárum in justítia, * et pópulos in æquitáte.

Ant. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

Y. Elégit eam Deus, et præ-

elégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Pater noster.

Absolutio. **A** vínculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplis suis parábolam hanc: Símile erit regnum coelórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt obviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Hom. 12. in Evang.

Sæpe vos, fratres caríssimi, admóneo prava ópera fúgere, mundi hujus inquinaménta devitáre: sed hodiérna sancti Evangélii lectione compéllor dicere, ut et bona quæ ágitis, cum magna cautéla teneátis: ne per hoc quod a vobis rectum géritur, favor aut grátia humana requirátur: ne appetítus laudis subrépat, et quod foris osténditur, intus a mercede vacuétur. Ecce enim Redemptóris voce decem vírgines, et omnes dicúntur vírgines, et tamen intra beatitúdinis jánuam non omnes sunt recéptæ: quia

eárum quædam, dum de virginitate sua glóriam foris expetunt, in vasis suis óleum habére noluérunt.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniente Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et veniente.

Bened. Cujus, vel Quarum festum cólimus.

Lectio viii.

Sed prius quæréndum nobis est, quid sit regnum cœlorum, aut cur decem virgínibus comparétur, quæ étiam vírgines prudéntes et fátuæ dicántur. Dum enim cœlorum regnum constat, quia reprobórum nullus ingréditur, étiam fátuis virgínibus cur simile esse perhibétur? Sed sciéndum nobis est, quod sæpe in sacro elóquio regnum cœlorum præsentis témporis Ecclésia dicitur. De quo álio in loco Dóminus dicit: Mittet Filius hóminis Angelos suos, et cólligent de regno ejus ómnia scándala. Neque enim in illo regno beatitúdinis, in quo pax summa est, inveníri scándala póterunt, quæ colligántur.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

V. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

In quinque autem córporis sénsibus unusquisque subsistit. Geminátus autem quinárius denárium pérficit. Et quia ex utróque sexu fidélium multitúdo colligitur, sancta Ecclésia decem virgínibus símilis esse denuntiátur. In qua quia mali cum bonis, et réprobi cum eléctis admíxti sunt, recte símilis virgínibus prudéntibus et fátuis esse perhibétur. Sunt namque plerique continéntes, qui ab appetitu se exterióri custodiunt, et spe ad interióra rapiúntur, carnem mácerant, et toto desidério ad supérnam pátriam anhelant, æténa præmia expetunt, pro labóribus suis recípere laudes humanas nollunt. Hi nimirum glóriam suam non in ore hóminum ponunt, sed intra consciéntiam cóntegunt. Et sunt plerique, qui corpus per abstinentiam affligunt, sed de ipsa sua abstinentia humanas favóres expetunt.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Hæc est Virgo sapiens, * et una de número prudentum.

Ps. Dóminus regnavit. cum reliqu. 19.

2. Hæc est Virgo sapiens, * quam Dóminus vigilántem invénit.

3. Hæc est quæ nescívit * torum in delicto: habébit fructum in respectióne animárum sanctárum.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósá * inter filias Jerúsalem.

Capitulum. 2. Cor. 10. d.

Fratres: Qui gloriátur, in Dómino gloriétur. Non enim qui seípsum comméndat, ille probátus est: sed quem Deus comméndat.

Hymnus.

Jesu coróna Vírginum,
Quem mater illa concipit,
Quæ sola Virgo párturit:
Hæc vota clemens áccipe.

Qui pergis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decórus glória,
Sponsisque reddens præmia.

Quocúmque tendis, Vírgines
Sequúntur, atque laúdibus

Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces péro-
nant.

Te deprecámur súpplīces,
Nostris ut addas sēnsibus,
Nescīre prorsus ómnia
Corruptiónis vúlnera.

Virtus, hōnor, laus, glória
Deo Patri cum Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sæculórum sæcula.

Amen.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Símile est
regnum cœlórum * hómīni
negotiátōri quærēnti bonas
margarítas: invēnta una
pretiósá, dedit ómnia sua,
et comparávit eam.

Oratio.

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulisti;
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Vírginis et Már-
tyris tuæ natalítia cólimus,
per ejus ad te exémp̃la gra-
diámur. Per Dóminum.

Alia Oratio.

Indulgéntiam nobis, quæ-
sumus Dómine, beáta
N. Virgo et Martyr impló-
ret: quæ tibi grata semper
éxstitit et mérito castitá-
tis, et tuæ professióne vir-
tútis. Per Dóminum.

Pro Virgine non Martyre.

Oratio.

Exauði nos, Deus salutaris noster: ut sicut de beatæ **N.** Virginis tuæ festivitâte gaudemus; ita piæ devotiõnis erudiâmur affectu. Per Dóminum.

Si fuerint plures, ad **Benedictus** dicitur

Ant. Prudentes Virgines * aptâte vestras lâmpades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

Y. Adducéntur Regi Virgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferéntur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctarum Virginum et Mátyrum tuarum **N.** et **N.** palmas incessabili devotiõne venerári: ut quas dignamente non pòssumus celebrâre, humilibus saltem frequentemus obséquiiis. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Hæc est Virgo.

Capit. Fratres: Qui gloriâtur. **ut supra.** [125]

R. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

Y. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. **Glória** Patri. Spécie.

Y. Adjuvâbit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est quæ nescivit.

Capitulum. 2. Cor. 11.

Emulo enim vos Dei æmulatione. Despón-di enim vos uni viro virginem castam exhibére Christo.

R. br. Adjuvâbit eam * Deus vultu suo. Adjuvâbit.

Y. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Glória** Patri. Adjuvâbit.

Y. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitâre facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciõsa.

Capitulum. Eccli. 51. b.

Dómine Deus meus, exaltásti super terram habitatiõnem meam, et pro morte defluente deprecátus sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelinquat me in die tribulatiõnis meæ, et in tempore superbórum sine adjutório.

Si fuerit Virgo et non Martyr, dic. sequ.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta generatio cum claritâte! immortalis est enim memoria illius: quóniam apud Deum nota est, et apud homines.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitare facit eam. Et præelégit. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in I. Vesp. [110]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Veni sponsa Christi, * áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum.

II. Aliæ Lectiones pro Virginibus.

Pro Virgine et Martyre, ac pro Martyre tantum, Lect. I. Noct. leguntur etiam ut infra.

De libro Ecclesiástici.

Lectio i. **Cap. 51.**

Confitébor tibi, Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitébor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et liberásti corpus meum a perditíone, a láqueo linguæ iníquæ, et a lábiis operántium mendácium, et in conspéctu astántium factus es mihi

adjútor. Et liberásti me secúndum multitudinem misericórdiæ nóminis tui a rugiéntibus præparátis ad escam, de mánibus quæréntium ánimam meam, et de portis tribulatiónum, quæ circumdedérunt me: a pressúra flammæ, quæ circumdedit me, et in médio ignis non sum æstuáta: de altitúdine ventris inferi, et a lingua coinquináta, et a verbo mendácii, a rege iníquo, et a lingua injústa.

R. Veni sponsa Christi, áccipe corónam, quam tibi Dóminus præparávit in ætérnum: pro cujus amóre ságuinem tuum fudísti, * Et cum Angelis in paradísum introísti. **V.** Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum, quia concupívit Rex spéciem tuam. Et cum.

Lectio ii.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, et vita mea appropinquans erat in inférno deórsum. Circumdedérunt me úndique, et non erat qui adjuváret. Respiciens eram ad adjutórium hóminum, et non erat. Memoráta sum misericórdiæ tuæ Dómine, et operatiónis tuæ, quæ a sáculo sunt: quóniam éruis sustinéntes

te Dómine, et líberas eos de mánibus géntium.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Lectio iii.

Exaltásti super terram habitatióem meam, et pro morte defluénte deprecáta sum. Invocávi Dóminum Patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiónis meæ, et in témpore superbórum sine adjutório. Laudábo nomen tuum assidue, et collaudábo illud in confessiône, et exaudíta est orátio mea. Et liberásti me de perditiónē, et eripuísti me de témpore iníquo. Proptérea confitébor, et laudem dicam tibi, et benedícam nómini Dñi.

R. Spécie tua. [117]

In II. Nocturno.

Ex libro S. Cypriáni, Epíscopi et Mártiris, de disciplína et hábitu Vírginum.

Lectio iv. Cap. 2.

Nunc nobis ad vírgines sermo est, quarum quo sublímius glória est, major et cura est. Flos est ille ecclesiástici gérmis, decus atque

ornaméntum grátiae spiritalis, læta índoles, laudis et honóris opus íntegrum atque incorrúptum, Dei imágo respóndens ad sanctimóniam Dómini, illústrior pórtio gregis Christi. Gaudet per illas, atque in illis lárgiter floret Ecclesiæ matris gloriósa fœcúnditas: quantóque plus copiósa virginitas número suo addit, tanto plus gáudium matris augéscit. Ad has lóquimur, has adhortámur affectiône pótius quam potestáte: non quod extrémī, et mínimi, et humilitátis nostræ ádmodum cónsicii áliquíd ad censúram licéntiæ vindicemus; sed quod ad sollicitúdinem magis cauti, plus de diaboli infestatióne timeámus.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Neque inánis hæc caútió est, et vana formído, quæ ad salútis viam cónsulit, quæ domínica et vitalia præcépta custódit, ut quæ se Christo dicáverint, et a carnáli concupiscéntia recedéntes, tam carne,

quam mente se Deo vóverint, consúmment opus suum magno præmio destinátum: nec ornári jam, aut placére cuíquam, nisi Dómino suo, stúdeant, a quo et mercédem virginitátis exspéctant, dicénte ipso: Non omnes cápiunt verbum, sed illi quibus datum est. Sunt enim spadónes, qui ex útero matris sic nati sunt: et sunt spadónes, qui coácti sunt ab homínibus: et sunt spadónes, qui se ipsos castravérunt propter regnum cœlórum.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Dénuo quoque per hanc Angeli vocem continéntiæ munus osténditur, virginitas prædicátur. Hi sunt, qui cum muliéribus se non coinquinavérunt: vírgines enim permansérunt: hi sunt qui sequúntur Agnum quocúmque ierit. Neque enim tantum másculis continéntiæ grátiam Dóminus repromíttit, et féminas præterit: sed quóniam fémina viri pórtio est, et ex

eo sumpta atque formáta est, in Scriptúris fere ómnibus ad protoplástum Deus lóquitur, quia sunt duo in carne una, et in másculo simul significátur et fémina. Quod si Christum continéntia séquitur, et regno Dei virginitas destinátur: quid est illis cum terréno cultu, et cum ornáméntis, quibus dum homínibus placére géstiunt, Deum offéndunt?

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Accessérunt ad Jesum pharisæi tentántes eum, et dicéntes: Si licet hómini dimíttre uxórem suam quacúmque ex causa? Et réliqua.

Homília sancti Joánnis Chrysóstomi.

Hom. 63. in Matth., sub med.

Dóminus noster, quia ad virginitátem hortári grave esse videbátur, a necessitaté legis de non solvéndo matrimónio, eos ad cupiditátem illíus tráhere studet. Deínde ut eam esse possíbilem osténdat, sic inquit: Sunt eunúchi qui ex ventre ma-

tris ita nati sunt, et sunt qui ab homínibus eunúchi facti sunt, et sunt qui se ipsos castravérunt propter regnum cœlórum. Quibus verbis laténter eos ad eligéndam virginitátem inducít, dum eam virtútem esse possíblem ástruit.

R. Hæc est Virgo sápiens, quam Dóminus vigilántem invénit, quæ, accéptis lampádibus sumpsit secum óleum: * Et veniénte Dómino, introívit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei. Et.

Lectio viii.

Id autem hoc fere modo confirmat. Cógita tecum, si aut a natúra talis esses, aut ab homínibus eam injúriam passus, quid fáceres, cum et ejúsmodi voluptáte caréres, et nullam caréndo mercédem consequeréris? Grátias igitur nunc Deo agas, quod cum mercéde atque corónis idem sústines, quod illi sine corónis ac præmio tó-

lerant: imo vero non idem, sed multo lévius; tum quia spe erígeris, et consciéntia recte facti; tum quia non ita ingéntibus concupiscéntiæ flúctibus jactáris.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exíte óbviám ei.

V. Prudéntes Vírgines, aptáte vestras lámpades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Lectio ix.

Cum ergo de illis eunúchis díxerit, qui nisi étiam ipsi mente se contíneant, frustra et inutiliter tales sunt; ac de illis, qui ut regnum cœlórum consequántur, se cóntinent, subjúnxit rursus, dicens: Qui potest cápere, cápiat: ut alacrióres efficiat eo ipso, quod grave esse opus osténdit, et ineffábili benignitáte sua nóluit eam rem intra necessitátem legis conclúdere: idque dicéndo, adhuc magis possíblem esse démonstrat, ut voluntátis stúdiúm plus augeátur.

Te Deum laudámus. 18.

COMMUNE S. MARTYRIS TANTUM ET NEC VIRGINIS NEC MARTYRIS.

In I. Vesperis.

Ant., de Laud. [136] **Ps. ut in**
I. Vesp. de Comm. Virg. [110]

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Confitébor tibi Dó-
mine Rex, et col-
laudábo te Deum
Salvatórem me-
um. Confitébor nómini tuo:
quóniam adjútor et proté-
ctor factus es mihi, et libe-
rásti corpus meum a per-
ditióne.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis
invéniet? procul, et de
últimis finibus prétium ejus.
Confídit in ea cor viri sui,
et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli pectore
Laudémus omnes fé-
minam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclýta.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxiũ
Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gaúdiis.

Rex Christe virtus fórtiũ,
Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súpplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc et per omne sœcu-
lum. Amen.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Magnif. Ant. Símile
est regnum cœlórum * hó-
mini negotiátóri quærénti

bonas margarítas: invénta una pretiósá, dedit ómnia sua, et comparávit eam.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera poténtiæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beátæ **N.** Mártyris tuæ natalítia cólimus, per ejus ad te exémpia gradiámur. Per Dóminum.

Pro plurib. Martyr. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster, sanctárum Mártyrum tuárum **N.** et **N.** palmas incessábili devotióne venerári: ut quas digna mente non póssumus celebráre, humílibus saltem frequentémus obséquii. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salutaris noster: ut sicut de beátæ **N.** festivitáte gaudémus; ita piæ devotiónis erudiámur afféctu. Per Dñm.

Ad Matutinum.

Invitat. Laudémus Deum nostrum, * In confessiône beátæ **N.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Hujus orátu Deus alme nobis

Débitas pœnas scélerum remítte:

Ut tibi puro resonémus al-
mum

Péctore carmen.

Sit decus Patri, genitæque Proli,

Et tibi compar utriúsque virtus

Spíritus semper, Deus unus omni

Témporis ævo.

Amen.

Ant., Ps. et VV. Noct. dicuntur ut in Comm. Virg. [114], excepta secunda Ant. I. Noct., cujus loco dicitur Ant. Læva ejus, ut ibi notatur.

In I. Nocturno.

Lectiones I. Noct. pro Martyre tantum leguntur ut supra. Confitébor. [127]

Pro nec Virgine nec Mart., ut sequuntur.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

Mulierem fortem quis invéniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit. Reddet ei bonum, et non malum, ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsívit lanam et linum, et operáta est consílio má-

nuum suárum. Facta est quasi navis institóris, de longe portans panem suum. Et de nocte surréxit, dedítque prædam domésticis suis, et cibária ancillis suis. Considerávit agrum, et emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit vineam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, et roborávit bráchium suum.

R. Veni elécta mea, et ponam in te thronum meum: * Quia concupívit Rex spéciem tuam. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Quia.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Gustávit, et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Manum suam misit ad fórtia, et dígití ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apérui inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómúi suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestítí sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et vén-

didit, et cingulum trádidit Chananæo.

R. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: * Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Proptérea.

Benedictio. Spíritus sancti grátia.

Lectio iii.

Fortitúdo et decor indumentum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apérui sapiéntiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérzas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlíer timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Spécie tua et pulchritúdine tua * Inténde, prospere procéde, et regna. **V.** Diffúsa est grátia in lábiis tuis, proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. Inténde. **G**lória Patri. Inténde.

In II. Nocturno.

**Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Víduis.**

Prope finem.

Lectio iv.

grum hunc Ecclé-
siae fértilem cerno,
nunc integritátis
flore vernántem, nunc vi-
duitátis gravitate pollén-
tem, nunc étiam conjúgii
frúctibus redundántē. Nam
etsi diversí, uníus tamen
agri fructus sunt: nec tanta
hortórum lília, quantæ arí-
stæ ségetum, méssium spi-
cæ: compluriúmque spá-
tia campórum recipiéndis
aptántur semínibus, quam
rédditis nováles frúctibus
feriántur. Bona ergo vidúi-
tas, quæ tóties apostólico
judício prædicátur. Hæc
enim magístra fídei, magí-
stra est castitátis.

R. Propter veritátem, et
mansuetúdinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter délixtera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine tua
inténde, prósperè procéde,
et regna. Et dedúcet.

Bened. Christus perpétuæ.

Lectio v.

Unde et illi qui deórum
suórum adultéria et
probra venerántur, cœlibá-
tus et viduitátis statuére
pœnas, ut æmuli críminum
mulctárent stúdia virtútum,

spécie quidem, qua fœcun-
ditátem quærerent, sed stú-
dio, quo propósitum casti-
tátis abolérent. Nam con-
fécis et miles stipéndiis
arma depónit, et relicto of-
fício quod gerébat, ad pró-
pria veteránuS rura dimít-
titur, ut et ipse exércitæ
labóribus vitæ réquiem
consequátur; et álios spes
futúræ quiétis subeúndis
fáciat opéribus promptiío-
res. Agrícola quoque ma-
túrior torquéndam áliis sti-
vam commíttit, et juvenili
gravátus ópere providén-
tiam curæ senílis expló-
rat: vitem facílius tondére,
quam prémere, ut juvene-
scéntem luxúriam réprimat,
et adolescéntem lascíviám
falce succídat: parcórum
quamdam pártuum castitá-
tem docens étiam in vítibus
expeténdam.

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitátem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritátem, et mansue-
túdinem, et justítiam. Pro-
ptérea.

Bened. Ignem sui amóris.

Lectio vi.

Símilis huic vídua velut
eméritis veterána sti-
péndiis castitátis, et si con-
júgii arma depónat, domus
tamen totíus pacem gubér-

nat: et si vehéndis onéribus otíosa, marítandis tamen junióribus próvida, ubi cultus útilior, ubi fructus uberior sit, quarum cópulam aptiorem, senili gravitate dispónit. Itaque si maturióribus quam junióribus commíttitur ager, cur putes utiliorem nuptam esse quam víduam? Quod si persecutóres fídei persecutóres fuérunt étiam viduitátis; úti-que fidem sequéntibus vídúitas non pro supplício fugiéndam est, sed tenénda pro præmio.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória. Múlier.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jesus discíplulis suis parábolum hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscóndito in agro. Et réliqua.

Homilía S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus sí-

mile dícitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non novit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu dídicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apéruiť sapientiæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et panem otíosa non comédit. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiátio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et panem.

Bened. Cujus Festum cólimus.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque nó-
tándum est, quod invéntus thesaúrus abscónditur, ut servétur: quia stú-
dium cœléstis desidérii a malignis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdibus non abscóndit. In præsénti ét-
enim vita, quasi in via sumus, qua ad pátriam pér-

gimus. Máligni autem spíritus iter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desidérat, qui thesáurum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et gloríficent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exéplum, et tamen per intentióem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi contépsi, propter amórem Dómini mei Jesu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi.

V. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Quem. Glória Patri. Quem.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Thesáurus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesáurus absconditur, disciplína stúdi cœléstis. Quem profecto

agrum, vénditis ómnibus, cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custódiám calcát: ut nihil jam, quod caro blanditur, libeat; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorrescat.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. **cum reliqu.** 19.

2. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus; adolescéntulæ dilexérunt te nimis.

3. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

4. Veni elécta mea, * et ponam in te thronum meum, allelúja.

5. Ista est speciósa * inter fílias Jerúsalem.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. **Eccli.** 51.

Confitebor tibi Dómine Rex, et collaudábo te Deum Salvatórem meum. Confitebor nómini tuo: quóniam adjútor et protéctor factus es mihi, et li-

berásti corpus meum a
perditíone.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis in-
veniet? procul, et de úl-
timis fínibus prétium ejus.
Confídit in ea cor viri sui,
et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Fortem viríli pectore
Laudémus omnes fémi-
nam,

Quæ sanctitátis glória
Ubíque fulget ínclita.

Hæc sancto amóre saúcia,
Dum mundi amórem nóxi-
um

Horréscit, ad cœléstia
Iter perégit árduum.

Carnem domans jejúniis,
Dulcíque mentem pábulo
Oratiónis nútriens,
Cœli potitur gáudiis.

Rex Christe virtus fór-
tium,

Qui magna solus éfficis,
Hujus precátu, quæsumus,
Audi benígnus súplices.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, et per omne sæcu-
lum. Amen.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Date ei *
de fructu mánuum suárum,

et laudent eam in portis
ópera ejus.

Pro una Martyre tantum.

Oratio.

Deus, qui inter cétera
poténtiæ tuæ mirácula
étiam in sexu frágili victó-
riam martýrii contulísti:
concéde propítius; ut qui
beátæ **N.** Mátyris tuæ na-
talítia cólimus, per ejus ad
te exémpla gradiámur. Per
Dóminum.

Pro plur. Martyrib. tantum.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dó-
mine Deus noster, san-
ctárum Mátyrum tuárum
N. et **N.** palmas incessá-
bili devotióne venerári: ut
quas digna mente non pós-
sumus celebráre, humílibus
saltem frequentémus obsé-
quiis. Per Dóminum.

Pro nec Virgine nec Mart.

Oratio.

Exáudi nos Deus salu-
táris noster: ut, sicut de
beátæ **N.** festivitáte gaudé-
mus; ita piæ devotiónis eru-
diámur afféctu. Per Dñm.

Ad Tertiam.

Ant. In odórem.

Pro Martyre tantum.

Capit. Confitébor. [136]

Pro nec Virgine nec Mart.

Capit. Mulierem fortem.
ut supra.

R. br. Spécie tua * Et pulchritudine tua. Spécie.

V. Inténde, prospere procéde, et regna. Et. **Gloria** Patri. Spécie.

V. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Ant. Jam hiems tránsiit.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Liberásti me secúndum multitudinem miséricordiæ nóminis tui a rugiéntibus, præparátis ad escam, de mánibus quærentium ánimam meam, et de multis tribulatióibus quæ circumdedérunt me.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. c.

Manum suam apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem. Non timébit dómui suæ a frigóribus nivis.

R. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Gloria** Patri. Adjuvabit.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Ista est speciósa.

Pro Martyre tantum.

Capitulum. Eccli. 51.

Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, quóniam éruis sustinéntes te, et liberas eos de manu angústiae, Dómine Deus noster.

Pro nec Virgine nec Mart.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ filiae congregaverunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: mulier timens Dóminum, ipsa laudábitur.

R. br. Elégit eam Deus, * Et præelégit eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et. **Gloria** Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Ant., Capit. et Hymn. de Laud. [136]; **Psalmi ut in I. Vesp. de Comm. Virg.** [110]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Manum suam * apéruiť inopi, et palmas suas exténdit ad paúperem, et pánem otíosa non comédit.

Si fuerint plures non Virgin., idem fit Offic. ut supra. [131]

II. Lectiones pro Martyre tantum.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Serm. 67. de diversis novi Te-
stamenti locis.

Lectio iv.

Ego máxime comme-
moratiónes díligo
Mártýrum, díligo, et
ampléctor; atque omnes
quidem, sed tum præcípue,
cum mulierum certámina
proponúntur. Quanto enim
infirmitus est vas, tanto ma-
ior est grátia, tanto illústri-
us est trophæum, tanto in-
signior est victória, non ob
imbecillitatem sexus athle-
tárum, sed quod per ea, qui-
bus vícerat inimícus, nunc
étiam vincátur.

R. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justí-
tiam: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine
tua inténde, prospere pro-
céde, et regna. Et.

Lectio v.

Per mulierem vicit, per
mulierem superátus est.
Hoc illíus ántea telum erat:
hoc illíus nunc cædis fa-
ctum est instruméntum,
hoc vas appáruit insuperá-
bile. Peccávit illa prior, et

mórtua est: ista mórtua
est, ne peccáret. Illa tum
fútilis promíssi spe infláta,
Dei leges violávit: hæc vi-
tam præsentem contémpsit,
ne fidem in suum benefa-
ctórem ejuráret. Quam ígi-
tur deinceps speráre pót-
erunt excusatióem viri, si
molles sint, et ignávi: quam
vero véniam, cum fórtiter
ac viríliter se gerant mu-
líeres, cum ádeo se gene-
róse ad certámina pietátis
accíngant?

R. Dilexísti justítiam, et
odísti iniquitatem: * Pro-
ptérea unxit te Deus, Deus
tuus, óleo lætítiæ. **V.** Pro-
pter veritatem, et man-
suetúdinem, et justítiam.
Proptérea.

Lectio vi.

Fuit illi corpus imbecíl-
lum, et obnóxius sexus
injúriæ; verúmtamen ómni-
um horum imbecillitatem
advéniens grátia occultávit.
Nihil enim est, nihil plane
poténtius est eo, qui magno
cum stúdio Dei timórem há-
beat in mente defíxum; sed
quamvis ignes, quamvis
ferrum, quamvis béstias,
quamvis áliud quidvis mi-
néntur hostes, ómnia nullo
negótio contémnit; quod úti-
que Beáta ista étiam fecit.
R. Fallax grátia. [135]

COMMUNE DEDICATIONIS ECCLESIAE.

In I. Vesperis.

Ant. de Laud. [152] *Ps. ut in*
I. Vesp. de Comm. Apost. [2]
et loco ultimi

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem
 Dóminum: * lau-
 da Deum tuum
 Sion.

Quóniam confortávit se-
 ras portárum tuárum: *
 benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pa-
 cem: * et ádipe fruménti
 sátiat te.

Qui emíttit elóquium su-
 um terræ: * velóci-ter cur-
 rit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut la-
 nam: * nébulam sicut cí-
 nerem spargit.

Mittit crystállum suam
 sicut buccéllas: * ante fá-
 ciem frígoris ejus quis
 sustinébit?

Emíttet verbum suum, et
 liquefáci-ét ea: * flabit spí-
 ritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum su-
 um Jacob: * justítias, et
 judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni na-
 tióni: * et judícia sua non
 manifestávit eis.

Capitulum. Apoc. 21.

Vidi civitátem sanctam
 Jerúsalem novam de-
 scendéntem de cœlo a Deo,
 parátam, sicut sponsam or-
 nátam viro suo.

Hymnus.

Cœléstis urbs Jerúsalem,
 Beáta pacis visio,
 Quæ celsa de vivéntibus
 Saxis ad astra tólleris,
 Sponsæque ritu cingeris
 Mille Angelórum míllibus.

O sorte nupta prósp-
 era,
 Dotáta Patris glória,

Respérsa sponsi grátia,
Regína formosíssima,
Christo jugáta Príncipi,
Cœli corúsca civitas.

Hic margarítis émicant,
Paténtque cunctis óstia:
Virtúte namque prævia
Mortális illuc dúcitur,
Amóre Christi pércitus
Torménta quisquis sústinet.

Scalpri salúbris íctibus,
Et tunsióné plúrima,
Fabri políta málleo
Hanc saxa molem cóstru-

unt,

Aptísque juncta néxibus
Locántur in fastígio.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et ínclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sácula.

Amen.

¶ Hæc est domus Dómini
fírmiter ædificáta. R. Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Magnif. Ant. Sanctifi-
cávit Dóminus * tabernáculum
suum: quia hæc est
domus Dei, in qua invocá-
bitur nomen ejus, de quo
scriptum est: Et erit nomen
meum ibi, dicit Dóminus.

In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob concu-
sum Dedicationis alterius Ec-
clesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibíli-
ter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitationis
illústra, et concéde; ut om-
nes, qui huc deprecáturi
convéniunt, ex quacúmque
tribulatióne ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-
nefícia consequántur. Per
Dóminum.

In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ et per Octavam.

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos años hujus sancti
templi tui consecratiónis
réparas diem, et sacris sem-
per mystériis repræsentas
incólumes: exaúdi preces
pópuli tui, et præsta; ut
quisquis hoc templum be-
nefícia petiturus ingrédit-
ur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Domum Dei decet
sanctitúdo: * Sponsum ejus
Christum adorémus in ea.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Cœléstis Urbs.
ut supra. [140]

In I. Nocturno.

Ant. Tóllite * portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plenitúdo ejus: * orbis terrárum, et univérsti, qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introíbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles.

Ant. Erit mihi * Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatió nibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor

in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscēptor noster Deus Jacob.

Ant. Erit mihi Dóminus in Deum, et lapis iste vocábitur domus Dei.

Ant. **Æ**dificávit * Móyses altáre Dómino Deo.

Psalmus 47.

Magnus Dóminus, et laudábilis nimis * in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus.

Fundátur exsultatióne universæ terræ mons Sion, * látera Aquilónis, civitas Regis magni.

Deus in dómibus ejus cognoscétur, * cum suscipiet eam.

Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt: * convenerunt in unum.

Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, commóti sunt: * tremor apprehéndit eos.

Ibi dolóres ut parturiéntis: * in spíritu veheménti cónteres naves Tharsis.

Sicut audívimus, sic vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: * Deus fundávit eam in ætérnum.

Suscépinus Deus misericórdiam tuam, * in médio templi tui.

Secúndum nomen tuum Deus, sic et laus tua in fines terræ: * justítia plena est délixtera tua.

Lætétur mons Sion, et exsúltent filíæ Judæ, * propter judícia tua Dómine.

Circúmdate Sion, et complectímmini eam: * narráte in túrribus ejus.

Pónite corda vestra in virtúte ejus: * et distribúite domos ejus, ut enarrétis in progénie áltera.

Quóniam hic est Deus, Deus noster in ætérnum, et in sáculum sáculi: * ipse reget nos in sácula.

Ant. **Æ**dificávit Móyses altáre Dómino Deo.

V. Domum tuam Dómine decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Pater noster.

Absolutio. Exaúdi Dñe. **V.** Jube domne. **Bened.** Benedictióne perpétua.

De libro secúndo Paralipómenon.

Lectio i. Cap. 7.

Cum complésset Sálomon fundens preces, ignis descendit de cœlo, et devorávit holocausta et víctimas: et majéstas Dómini implévit domum. Nec póterant sacerdótes íngredi templum Dómini, eo quod implésset

majestas Dómini templum Dómini. Sed et omnes filii Israël vidébant descendéntem ignem, et glóriam Dómini super domum: et corruéntes proni in terram super paviméntum stratum lápide, adoravérunt et laudavérunt Dóminum: Quóniam bonus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. Rex autem, et omnis pópulus immolábant víctimas coram Dómino. Mactávit igitur rex Sálomon hóstias, boum vigínti duo míllia, arietum centum vigínti míllia: et dedicávit domum Dei rex, et univérsus pópulus.

R. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus.

V. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Bened. Unigénitus Dei.

Lectio ii.

Sacerdótes autem stabant in officiis suis: et Levítæ in órganis cárminum Dómini, quæ fecit David rex ad laudándum Dóminum: Quóniam in ætérnum misericórdia ejus, hymnos David canéntes per manus suas: porro sacerdótes canébant tubis ante eos, cunctúsque Israël stabat. San-

ctificávit quoque Sálomon médium átrii ante templum Dómini: obtúlerat enim ibi holocaústa, et ádipes pacificórum: quia altáre æneum, quod fécerat, non pót-erat sustinére holocaústa et sacrificia et ádipes. Fecit ergo Sálomon solemnitátem in témpore illo septem diébus, et omnis Israël cum eo, ecclésia magna valde, ab intróitu Emath usque ad Torréntem Ægypti. Fecítque die octávo colléctam, eo quod dedicásset altáre septem diébus, et solemnitátem celebrásset diébus septem.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine.

V. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manipulos suos. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Complevítque Sálomon domum Dómini, et domum regis, et ómnia quæ disposúerat in corde suo, ut fáceret in domo Dómini, et in domo sua, et prospérátus est. Appáruit autem ei Dóminus nocte, et ait: Audívi oratiónem tuam, et elégi locum istum mihi in

domum sacrificii. Si cláu-
sero cœlum, et plúvia non
flúxerit, et mandávero et
præcépero locústæ, ut dé-
voret terram, et mísero
pestilentiam in pópulum
meum: convérsus autem
pópulus meus, super quos
invocátum est nomen me-
um, deprecátus me fúerit,
et exquisierit fáciem me-
am, et égerit pœniténtiam
a viis suis péssimis: et ego
exaúdiam de cœlo, et pro-
pítius ero peccátis eórum,
et sanábo terram eórum.
Oculi quoque mei erunt
apérti, et aures meæ eréctæ
ad oratióem ejus qui in
loco isto oráverit. Elégi
enim, et sanctificávi locum
istum, ut sit nomen meum
ibi in sempitérnum, et per-
máneant óculi mei et cor
meum ibi cunctis diébus.

R. Bénedic Dómine do-
mum istam, quam ædificá-
vi nómini tuo: veniéntium
in loco isto * Exaúdi pre-
ces in excélso sólio glóriæ
tuæ. **V.** Dómine, si con-
vérsus fúerit pópulus tuus,
et oráverit ad sanctuárium
tuum. Exaúdi. Glória Pa-
tri. Exaúdi.

In II. Nocturno.

Ant. Non est hic áliud, *
nisi domus Dei, et porta
cœli.

Psalmus 83.

Quam dilécta taberná-
cula tua Dómine vir-
tútum: * concupí-
scit, et déficit ánima mea
in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea
* exsultavérunt in Deum
vivum.

Etenim passer invénit sibi
domum: * et turtur nidum
sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine vir-
tútum: * Rex meus, et Deus
meus.

Beáti, qui hábitant in do-
mo tua Dñe: * in sæcula
sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxí-
lium abs te: * ascensiónes
in corde suo dispósuit, in
valle lacrimárum in loco,
quem pósuit.

Etenim benedictiónem da-
bit legislátor, ibunt de vir-
túte in virtútem: * vidébi-
tur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum
exaúdi oratióem meam,
* aúribus pèrcipe Deus
Jacob.

Protéctor noster áspice
Deus: * et réspice in fáci-
em Christi tui:

Quia mélior est dies una
in átriis tuis, * super míllia.

Elégi abjéctus esse in do-
mo Dei mei: * magis quam
habitáre in tabernáculis
peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in innocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Ant. Vidit Jacob scalam, * súmmitas ejus cœlos tangébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-tibus sanctis: * díligit Dóminus portas Sion super ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te, * cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Babilónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Tyrus, et pópulus Æthiopum, * hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Homo, et homo natus est in ea: * et ipse fundávit eam Altíssimus?

Dóminus narrábit in scriptúris populórum, et príncipum: * horum, qui fuérunt in ea.

Sicut lætántium ómnium * habitátio est in te.

Ant. Vidit Jacob scalam, súmmitas ejus cœlos tan-

gébat, et descendéntes Angelos, et dixit: Vere locus iste sanctus est.

Ant. Eréxit Jacob * lápidem in títulum, fundens óleum désuper.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis meæ: * in die clamávi, et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo orátio mea: * inclína aurem tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis ánima mea: * et vita mea inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum descendéntibus in lacum: * factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Sicut vulneráti dormiéntes in sepúlchris, quorum non es memor ámplius: * et ipsi de manu tua repúlsi sunt.

Posuérunt me in lacu inferióri: * in tenebrósis, et in umbra mortis.

Super me confirmátus est furor tuus: * et omnes fluctus tuos induxísti super me.

Longe fecísti notos meos a me: * posuérunt me abominatióem sibi.

Tráditus sum, et non egrediébar: * óculi mei languérunt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine

tota die: * expándi ad te manus meas.

Numquid mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, et confitebúntur tibi?

Numquid narrábit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * et veritátem tuam in perditíone?

Numquid cognoscéntur in ténébris mirabília tua: * et justítia tua in terra obliuónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea præveniet te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliátus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturbavérunt me.

Circumdedérunt me sicut aqua tota die: * circumdedérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Eréxit Jacob lápidem in títulum, fundens óleum désuper.†

Y. Domus mea. **R.** Domus oratiónis vocábitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas. **Y.** Jube domne. **Bened.** Deus Pater omnípotens.

Sermo sancti Augustíni Episcopi.

Serm. 252. de Tempore.

Lectio iv.

Quotiescúmque, fratres caríssimi, altáris vel templi festivitátem cólimus, si fídeliter ac diligénte atténdimus, et sancte ac juste vívimus, quidquid in templis manufáctis ágitur, totum in nobis spiritali ædificatióne complétur. Non enim mentítus est ille, qui dixit: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos; et íterum: Nescítis, quia córpora vestra templum sunt Spíritus sancti, qui in vobis est? Et ídeo, fratres caríssimi, quia nullis præcedéntibus méritis per grátiam Dei merúimus fieri templum Dei, quantum póssumus cum ipsíus adjutório laborémus, ne Dóminus noster in templo suo, hoc est, in nobis ipsis invéniat quod óculos suæ majestátis offéndat.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in

loco isto. **V.** Qui regis Israël intēde, qui dedūcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dīmītte.

Benedictio. Christus perpētuae.

Lectio v.

Sed habitāculum cordis nostri evacuētur vitiis, et virtūtibus repleatur: claudatur diabolo, et aperiatur Christo: et ita laborēmus, ut nobis bonōrum opērum clāvibus jānuam regni cōlēstis aperīre possimus. Sicut enim malis opēribus, quasi quibūsdam seris ac vēctibus, vitæ nobis jānuā clāuitur: ita absque dūbio bonis opēribus aperitur. Et ideo, fratres carīssimi, unusquisque cōsideret consciētiā suā, et quando se āliquo crimine vulnerātum esse cognōverit, prius oratiōnibus, jejūniis, vel eleemōsynis stūdeat mundāre consciētiā suā; et sic Eucharīstiam præsūmat accipere.

R. O quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic āliud, nisi domus Dei, et porta cōeli. **V.** Hæc est domus Dōmini firmiter ædificāta, bene fundāta est supra firmam petram. Vere.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Si enim agnōscens reātum suum, ipse se a divīno altāri subtrāxerit, cito ad indulgētiā divīnæ misericōrdiæ pervēniet. Quia sicut, qui se exāltat, humiliābitur; ita e contrārio, qui se humiliat, exaltābitur. Qui enim, sicut dixi, agnōscens reātum suum, ipse se humiliter ab altāri Ecclesiæ pro emendatiōne vitæ removēre volūerit, ab ætérno illo et cōlēsti convīvio excoīunicāri pēnitus non timēbit.

R. Mane surgens Jacob erigēbat lāpidem in tītulum, fundens oleum dēsuper, votum vovit Dōmino:

* Vere locus iste sanctus est, et ego nesciēbam.

V. Cumque evigilāssset Jacob de somno, ait. Vere. Glōria Patri. Vere.

In III. Nocturno.

Ant. Qui hābitat * in adiutorio Altīssimi, in protectiōne Dei cōmōrābitur.

Quando hæc Ant. dicitur integra, et illi non additur in fine Allelūja, tunc incipitur Psalmus idem a secundo Versu: Dicit Dōmino.

Psalmus 90.

Qui hābitat in adiutorio Altīssimi, * in protectiōne Dei cōmōrābitur.

Dicet Dómino: Suscéptor meus es tu, et refúgium meum: * Deus meus sperábo in eum.

Quóniam ipse liberávit me de láqueo venántium, * et a verbo áspero.

Scápolis suis obumbrábit tibi: * et sub pennis ejus sperábis.

Scuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis a timóre noctúrno,

A sagítta volánte in die, a negótio perambulánte in ténebris: * ab incúrsu, et dæmónio meridiáno.

Cadent a látere tuo mille, et decem míllia a dextris tuis: * ad te autem non appropinquábit.

Verúmtamen óculis tuis considerábis: * et retributió nem peccatórum vidébis.

Quóniam tu es Dómine spes mea: * Altíssimum posuísti refúgium tuum.

Non accédet ad te malum: * et flagéllum non appropinquábit tabernáculo tuo.

Quóniam Angelis suis mandávit de te: * ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

In mánibus portábunt te: * ne forte offéndas ad lápidem pedem tuum.

Super áspidem et basilíscum ambulábis: * et con-

culcábis leónem et dracónem.

Quóniam in me sperávit, liberábo eum: * prótegam eum, quóniam cognóvit nomen meum.

Clamábit ad me, et ego exaúdiam eum: * cum ipso sum in tribulatióne: erípíam eum, et glorificábo eum.

Longitúdine diérum replébo eum: * et osténdam illi salutáre meum.

Ant. Qui hábitat in adjutório Altíssimi, in protectione Dei cœli commorábitur.

Ant. Templum Dómini * sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Géntium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo

in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur coeli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudebunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Templum Dómini sanctum est, Dei structúra est, Dei ædificatio est.

Ant. Benedícta * glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

Psalmus 98.

Dóminus regnávít, irascántur pópuli: * qui

sedet super Chérubim, moveátur terra.

Dóminus in Sion magnus: * et excélsus super omnes pópulos.

Confiteántur nómini tuo magno: quóniam terríbile, et sanctum est: * et honor regis judícium díligit.

Tu parásti directiões: * judícium et justítiam in Jacob tu fecísti.

Exaltáte Dóminum Deum nostrum, et adoráte scábellum pedum ejus: * quóniam sanctum est.

Móyses et Aaron in sacerdotibus ejus: * et Sámuël inter eos, qui íncant nomen ejus:

Invocabant Dóminum, et ipse exaudiébat eos: * in columna nubis loquebátur ad eos.

Custodiébant testimónia ejus, * et præcéptum quod dedit illis.

Dómine Deus noster tu exaudiébas eos: * Deus tu propítius fuísti eis, et ulciscens in omnes adinveníones eórum.

Exaltáte Dñm Deum nostrum, et adoráte in monte sancto ejus: * quóniam sanctus Dóminus Deus noster.

Ant. Benedícta glória Dómini, de loco sancto suo, allelúja.

V. Hæc est domus Dómini

fírmiter ædificáta. **R.** Bene fundáta est supra firmam petram.

Pater noster.

Absolutio. A vînculis.

Y. Jube domne.

Bened. Evangélica lécio.

Lécio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homilía sancti Ambrósii
Epíscopi.

Lib. 8. in Luc., prope finem.

Zachæus statúra pusillus, hoc est, nulla nobilitátis ingénitæ dignitatē sublimis, exíguus méritis sicut pópulus nationum, audíto Dómini Salvatóris advéntu, quem sui non recéperant, vidére cupiébat. Sed nemo fácte Jesum videt: nemo potest Jesum vidére constitútus in terra. Et quíā non prophétas, non legem habébat, tamquam formæ grátiam naturalis, ascéndit in sycómorum, vanitátem scilicet Judæórum vestígio suo próterens, erráta quoque córrigens superiórís ætátis:

et ídeo Jesum in interiórís domus recépít hospítio.

R. Domus mea, domus oratiónis vocábitur, dicit Dóminus: in ea omnis qui petit, áccipit: et qui quærit, invenit: * Et pulsánti aperiétur. **Y.** Pétite, et accipiétis: quærite, et inveniétis. Et pulsánti.

Bened. Divínium auxílium.

Lectio viii.

Et bene ascéndit in árbo-rem, ut arbor bona bonos fructus fáceret: ac naturáli excísus oleástro, et contra natúram insértus in bonam olívam, fructum posset legis afférre. Radix enim sancta, etsi rami inútiles: quorum infructuósam glóriam plebs Géntium fide resurrectionis, quasi quadam cörperis elevatióne transcéndit. Zachæus ergo in sycómoro, cæcus in via: quorum álterum Dóminus miseratúrus exspéctat, álterum mansiónis suæ claritatē nobilitat: álterum sanatúrus intérrogat, apud álterum se non invitátus invitát. Sciébat enim úberem hospítii sui esse mercédem. Sed tamen, etsi nondum vocem invitántis audíerat, jam viderat afféctum.

R. Lápides pretiósí omnes muri tui. * Et turres Jerú-

saalem geñis ædificabúntur.
V. Portæ Jerúsalem ex
 sapphiro et smarágdo ædi-
 ficabúntur, et ex lápide
 pretiósó omnis circúitus
 muri ejus. Et turres. Gló-
 ria Patri. Et turres.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Verum ne cæcum illum
 tamquam fastidiósi paú-
 perum cito reliquísse vide-
 ámur, et transísse ad dívi-
 tem, exspectémus eum, quia
 exspectávit et Dóminus: in-
 terrogémus eum, quia in-
 terrogávit et Christus. Nos
 interrogémus, quia nesci-
 mus: ille quia nóverat. Nos
 interrogémus, ut sciámus
 unde iste curátus sit: ille
 interrogávit, ut in uno plu-
 res discerémus, unde Dó-
 minum vidére mereámur.
 Interrogávit enim, ut cre-
 derémus, néminem nisi con-
 fiténtem posse salvári.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Domum tuam Dó-
 mine * decet sanctitúdo in
 longitúdinem diérum.

Ps. Dóminus regnávit.
cum reliqu. 19.

2. Domus mea * domus
 oratiónis vocábitur.

3. Hæc est domus Dómi-
 ni * firmiter ædificáta, be-

ne fundáta est supra fir-
 mam petram.

4. Bene fundáta est * do-
 mus Dómini supra firmam
 petram.

5. Lápides pretiósí * omnes
 muri tui, et turres Jerúsa-
 lem gemmis ædificabúntur.

Capitulum. **Apoc. 21.**

Vidi civitátem sanctam
 Jerúsalem novam de-
 scendentem de cælo a Deo,
 parátam sicut sponsam or-
 nátam viro suo.

Hymnus.

Alto ex Olýmpi vértice
 Summi Paréntis Fílius,
 Ceu monte deséctus lapis
 Terras in imas decídens,
 Domus supérnæ, et ínfimæ,
 Utrúmque junxit ángulum.

Sed illa sedes cœlitum
 Semper resúltat laúdibus,
 Deúmque Trinum et Unicū
 Jugi canóre prædicat:
 Illi canéntes júngimur
 Almæ Siónis æmuli.

**Hæc templa, Rex cœlé-
 stium,**

Imple bénigno lúmine:
 Huc o rogátus ádveni,
 Plebísque vota súscipe,
 Et nostra corda júgiter
 Perfúnde cœli grátia.

Hic impetrent fidélium
 Voces precésquesúpplícum
 Domus beátæ múnera,
 Partísque donis gaúdeant:

Donec solúti corpore
Sedes beátas impleant.

Decus Parénti débitum
Sit usquequáque Altíssimo,
Natóque Patris único,
Et inclyto Paráclito,
Cui laus, potéstas, glória
Ætérna sit per sæcula.
Amen.

℣. Hæc est domus Dómini
firmiter ædificáta. **℞.** Bene
fundáta est supra firmam
petram.

Ad Bened. Ant. Zachæe *
festínans descénde, quia
hódie in domo tua opórtet
me manére: at ille festí-
nans descéndit, et suscepit
illum gaudens in domum
suam. Hódie huic dómui
salus a Deo facta est, alle-
lúja.

In ipso die Dedicationis Eccle-
siæ, et per Octavam, et quando
varianda est Oratio ob con-
cursum Dedicationis alterius
Ecclesiæ.

Oratio.

Deus, qui invisibíliter ó-
mnia cóntines, et tamen
pro salúte géneris humáni
signa tuæ poténtiæ visibí-
liter osténdis: templum hoc
poténtia tuæ inhabitatiónis
illústra, et concéde; ut o-
mnes, qui huc deprecáturi
convéniunt, ex quacúmque
tribulatióne ad te clamáve-
rint, consolatiónis tuæ be-

nefícia consequántur. Per
Dóminum nostrum.

**In Anniversario Dedicationis
Ecclesiæ, et per Octavam.**

Oratio.

Deus, qui nobis per sín-
gulos annos hujus san-
cti templi tui consecratió-
nis réparas diem, et sacris
semper mystériis repræ-
séntas incólumes: exaúdi
preces pópuli tui, et præsta;
ut quisquis hoc templum
benefícia petiturus ingréd-
ditur, cuncta se impetrásse
lætétur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Ant. Domus mea.

Capit. Vidi civitátem. **ut
supra.** [152]

℞. br. Domum tuam Dó-
mine * Decet sanctitúdo.
Domum. **℣.** In longitúdi-
nem diérum. Decet. Glória
Patri. Domum.

℣. Locus iste sanctus est, in
quo orat sacérdos. **℞.** Pro
delictis et peccátis pópuli.

Ad Sextam.

Ant. Hæc est domus Dó-
mini.

Capitulum. **Apoc. 21.**

Et audívi vocem magnam
de throno dicéntem:
Ecce tabernáculum Dei
cum homínibus, et habitá-
bit cum eis. Et ipsi póp-
ulus ejus erunt, et ipse Deus
cum eis erit eórum Deus.

R. br. Locus iste sanctus est, * In quo orat sacerdos. Locus. **V.** Pro delictis et peccatis populi. In. **Gloria Patri.** Locus.

V. Hæc est domus Domini firmiter ædificata. **R.** Bene fundata est supra firmam petram.

Ad Nonam.

Ant. Lápides pretiosi.

Capitulum. Apoc. 21. b.

Et abstergit Deus omnem lácrimam ab oculis eorum: et mors ultra non erit, neque luctus, neque clamor, neque dolor erit ultra, quia prima abiérunt. Et dixit qui sedebat in throno: Ecce nova fácio ómnia.

R. br. Hæc est domus Domini * Firmiter ædificata. Hæc. **V.** Bene fundata est supra firmam petram. Firmiter. **Gloria Patri.** Hæc.

V. Bene fundata est domus Domini. **R.** Supra firmam petram.

In II. Vesperis.

Ant., Psalmi, Capit. et Hymnus ut in I. Vesperis. [140]

V. Domum tuam Domine decet sanctitúdo. **R.** In longitúdinem diérum.

Ad Magnif. Ant. O quam metuendus est * locus iste:

vere non est hic aliud, nisi domus Dei, et porta cœli.

Secunda Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu S. Augustini Episcopi super Psalmos.

In Psalm. 121.

Lectio iv.

Ierúsalem, quæ ædificatur ut civitas. Fratres, quando dicebat ista David, perfecta erat illa civitas, non ædificabatur. Nescio quam ergo civitatem dicit, quæ modo ædificatur, ad quam currunt in fide lápides vivi; de quibus dicit Petrus: Et vos tamquam lápides vivi coædificamini in domum spiritalem, id est, templum Dei sanctum. Quid est, Lápidēs vivi coædificamini? Vis, si credis: si autem credis, efficiēris templum Dei; quia dicit Apóstolus Paulus: Templum enim Dei sanctum est, quod estis vos.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Ipsa ergo modo civitas ædificatur. Præciduntur de montibus lápides per

manus prædicantium veritatem, conquadrantur, ut intrent in structuram sempiternam. Adhuc multi lapides in manibus artificis sunt: non cadant de manibus artificis, ut possint perfecti coedificari in structuram templi. Est ergo ista Jerúsalem, quæ ædificatur ut civitas: fundamentum ipsius Christus est. Dicit Apóstolus Paulus: Fundamentum aliud nemo potest ponere præter id, quod positum est, quod est Christus Jesus.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Fundamentum quando ponitur in terra, desuper ædificantur parietes, et pondus parietum ad ima tendit, quia in imo positum est fundamentum. Si autem fundamentum nostrum in coelo est, ad coelum ædificemur. Corpora ædificaverunt istam structuram, quam videtis amplam surrexisse hujus basilicæ: et quia corpora ædificaverunt, fundamentum in imo posuerunt. Quia vero spiritaliter ædificamur, fundamentum nostrum in summo positum est. Illuc ergo curramus, ibi ædificemur, quia de ipsa Jerúsalem dictum est:

Stantes erant pedes nostri in atriis tuis Jerúsalem.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

De Homilia S. Ambrósii Episcopi.

Ex Lib. 8. in Luc., in fine.

Et confestim, inquit, vidit, et sequebatur illum, magnificans Dominum. Aliter enim non videret, nisi sequeretur Christum, nisi Dominum prædicaret, nisi sæculum præteriret. Cum divitibus quoque in gratiam revertamur. Nolumus enim offendere divites, qui volumus, si fieri potest, sanare omnes: ne in cameli comparatione præstricti, et in Zachæo citius quam oportuit, derelicti, justæ habeant commotionis offensam.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Discant divites non in facultatibus crimen hærére, sed in iis, qui uti

nesciant facultatibus. Nam divitiæ ut impedimenta improbis, ita bonis sunt adiumenta virtutis. Dives certe Zachæus, et electus a Christo: sed dimidium bonorum suorum pauperibus largiendo, reddendo etiam in quadruplum, quæ fraude sustulerat, (alterum enim non sat est, nec habet gratiam liberalitas, si injuria perseverat, quia non spolia, sed dona quærentur) uberiorem mercédem quam conferbat, accipit.

R. Lápides pretiosi. [151]

Lectio ix.

Et bene princeps inducitur publicanorum. Quis jam de se desperet, quando et iste, cui census ex fraude, ad salutem pervenit? Et ipse, inquit, dives. Ut scias non omnes divites, aváros. Quia statúra pusillus erat. Quid sibi vult, quod nullus alterius statúram Scriptúra, nisi hujus expréssit? Vide ne forte malítia pusillus, aut adhuc pusillus fide. Nondum enim réddere promiserat: nondum víderat Christum: mérito adhuc pusillus. Joánes autem magnus, quia et Christum vidit, et Spíritum sicut colúmbam super Christum manentem, sicut ipse ait: Vidi Spíri-

tum descendentem sicut colúmbam, et manentem super eum.

Te Deum laudamus. 18.

Tertia Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Celebritas hujus congregationis, dedicatio est domus orationis. Domus ergo nostrarum orationum ista, domus autem Dei nos ipsi. Si domus Dei nos ipsi, nos in hoc sæculo ædificamur, ut in fine sæculi dedicemur. Ædificium, imo ædificatio habet laborem; dedicatio exultationem. Quod hic fiebat, quando ista surgébant, hoc fit modo, cum congregántur credentes in Christum. Credendo enim, quasi de silvis et montibus ligna et lápides præcidúntur: cum vero catechizántur, baptizántur, formántur, tamquam inter manus fabricorum et opificum dolántur, collineántur, complanántur. Verúmtamen domum Dómini non faciunt,

nisi quando caritate compaginantur.

R. Orantibus in loco. [147]

Lectio v.

Ligna ista et lapides si non sibi certo ordine cohærent, si non se pacifice innecterent, si non se invicem, cohærendo sibi, quodammodo amarent, nemo huc intraret. Denique quando vides in aliqua fábrica lapides et ligna bene sibi cohærére, securus intras, ruinam non times. Volens ergo Dominus Christus intrare, et in nobis habitare, tamquam ædificando dicebat: Mandatum novum do vobis: Ut vos invicem diligatis. Mandatum, inquit, novum do vobis. Veteres enim eratis, domum mihi nondum faciebatis, in vestra ruina jacebatis. Ergo ut eruamini a vestræ ruinæ vetustate, vos invicem amate.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Consideret ergo caritas vestra, ædificari adhuc istam domum toto, sicut prædictum est et promissum, orbe terrarum. Cum enim ædificatur domus post captivitatem, sicut habet alius Psalmus, dicitur: Cantate Domino canticum

novum: cantate Domino omnis terra. Quod ibi dixit, Canticum novum; hoc Dominus dixit, Mandatum novum. Quid enim habet canticum novum, nisi amorem novum? Cantare amantis est. Vox hujus cantoris, fervor est sancti amoris. Amemus, gratis amemus: Dominum enim amamus, quo nihil melius invenimus: ipsum amemus propter ipsum, et nos in ipso, tamen propter ipsum.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus Jesus perambulabat Jericho. Et ecce vir nomine Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

**De Homilia S. Ambrósii
Episcopi.**

Ex lib. 8. in Lucam, prope finem.

Quæ autem turba, nisi imperitæ confusio multitudinis, quæ verticem nequit videre sapientiae? Ergo Zachæus quamdiu in turba est, non videt Christum: supra turbam ascendit, et vidit: hoc

est, plebis jam transgrés-
sus inscítiam, méruit quem
desiderábat, aspícere. Pul-
chre autem áddidit: Quia
illa parte erat transitúrus
Dóminus: vel ubi sycó-
morus, vel ubi creditúrus:
ut et mystérium serváret,
et grátiam semináret. Sic
enim vénerat, ut per Ju-
dæos transíret ad Gentes.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Vidit itaque Zachæum
sursum. Jam enim sub-
limitáte fidei inter fructus
novórum óperum, velut fœ-
cúndæ altitúdine árboris
eminébat. Et quóniam de
typo ad morália defléxi-
mus, inter tot credéntium
voluptátes Domínica die
relaxáre ánimum, festivi-
tátem admiscére deléctat.
Zachæus in sycómoro, no-
vum vidélicet novi témpo-
ris pomum, ut in hoc quo-
que complerétur illud: Ar-
bor fici prodúxit grossos
suos.

R. Lápides pretiíosi. [151]

Lectio ix.

Ad hoc enim Christus ad-
venit, ut ex lignis non
poma, sed hómines nasce-
réntur. Légimus álibi: Cum
esses sub árbore fici, vidi
te. Ergo Nathánaël sub ár-

bore, hoc est, supra radí-
cem, quia justus. Radix
enim sancta. Sub árbore
tamen Nathánaël, quia sub
lege: Zachæus supra árbo-
rem, quia supra legem. Ille
Dómini occúltus defénsor,
hic públicus prædicátor.
Ille adhuc Christum ex lege
quærébat: iste jam supra
legem relinquébat sua, et
Dóminum sequebátur.

Te Deum laudámus. 18.

Quarta Die

infra Octavam.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**De Sermóne S. Augustíni
Epíscopi.**

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

tténdite in psalmo
dedicatiónis, quem
modo cantávimus,
ex ruína ædificiórum. Con-
scidísti saccum meum: hoc
pértinet ad ruínam. Quid
ergo ad ædificium? Et ac-
cinxísti me lætítia. Vox de-
dicatiónis: Ut cantet tibi
glória mea, et non com-
púngar. Quis est, qui lóqui-
tur? In verbis ejus agnó-
scite. Si expóno, obscúrum
est. Ergo verba ejus dicam,
contínuo agnoscétis loquén-

tem, ut amétis alloquéntem. Quis est, qui dicere pótuit: Eruísti Dómine ab ínferis ánimam meam?

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Cujus ánima jam ab ínferis éruta est, nisi de qua dictum est álio loco: Non derelinquès ánimam meam in inférno? Propónitur dedicatio, et cantátur liberátio, cánticum dedicatiónis domus, et dicitur: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Atténdite Judæos inimícos, qui se putábant occidisse Christum, vicísse tamquam inimícum, perdidísse quasi hómínem céteris símílem atque mortálem.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Resurrexít tértia die, et ejus vox est: Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me. Atténdite Apóstolum dicéntem: Propter quod eum exaltávit. Et non jucundásti inimícos meos super me. Ipse quidem in Christi morte jucundabántur, sed in ejus resurrectióne, ascensióne, prædicatíone áliqui compungebántur. In ejus ergo prædicatíone,

et per Apostolorum constantíæ diffamatíonem áliqui compungebántur, et convertebántur: áliqui obdurabántur, et confunde-bántur, nulli tamen jucundabántur.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Lib 27. Moralium, cap. 27., post medium.

Si veráciter sapiéntes esse, atque ipsam sapiéntiam contemplári appetimus, stultos nos humíliter cognoscámus. Relinquámus nóxiam sapiéntiam, discámus laudábilem fatuitátem. Hinc quippe scriptum est: Stulta mundi elégit Deus, ut confúndat sapiéntes. Hinc rursum dicitur: Si quis vidétur inter vos sápiens esse in hoc sæculo, stultus fiat, ut sit sápiens. Hinc evangélicæ históriæ verba testántur: quia Zachæus cum vidére

præ turba nihil posset, sycómori árborem ascéndit, ut transeúntem Dóminum cérneret. Sycómorus quippe ficus fátua dicitur.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Pusillus itaque Zachæus sycómorum súbiit, et Dóminum vidit: quia qui mundi stultitiam humíliter éligunt, ipsi Dei sapiéntiam subtiliter contemplántur. Pusillitátem namque nostram ad vidéndum Dóminum turba præpedit: quia infirmitátem humanæ mentis, ne lucem veritátis inténdat, curárum sæculárium tumúltus premit. Sed prudénter sycómorum ascéndimus, si próvide eam quæ divínitus præcípitur, stultitiam mente tenémus. Quid enim in hoc mundo stúltius quam amíssa non quærere, posséssa rapiéntibus relaxáre, nullam pro accéptis injúriis injúriam réddere, imo adjúctis áliis patiéntiam præbére?

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

Quasi enim sycómorum nos ascéndere Dóminus præcipit, cum dicit: Qui aufert quæ tua sunt, ne répetas. Et rursum: Si quis

te percússerit in déxteram maxíllam, præbe illi et álteram. Per sycómorum Dóminus tránsiens cérnitur: quia per hanc sapiéntem stultitiam, etsi necdum, ut est, sólíde, jam tamen per contemplatiónis lumen Dei sapiéntia quasi in tránsitu vidétur, quam vidére néqueunt qui sibi sapiéntes esse vidéntur: quia ad conspiciéndum Dóminum, in eláta cogitatiónum suárum turba deprehénsi, adhuc sycómori árborem non invenérunt.

Te Deum laudámus. 18.

Quinta Die

infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermóne S. Augustíni Epíscopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Modo, quando impléntur ecclésiæ, putámus jucundári Judæos? Ecclésiæ ædificántur, dedicántur, impléntur: quómodo illi jucundántur? Non solum non jucundántur, sed étiam confundúntur, et implétur vox exsultántis: Exaltábo te

Dómine, quóniam suscepisti me: et non jucundásti inimícos meos super me. Non jucundásti super me: si mihi credant, jucundábis in me. Ne multa dicámus, ad illa, quæ cantávimus, aliquándo veniámus. Quómodo dicit Christus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia? Saccus ejus erat similitúdo carnis peccáti.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Non tibi viléscat, quod ait, Saccum meum: ibi erat inclúsum prétium tuum. Conscidísti saccum meum. Evásimus ad saccum istum. Conscidísti saccum meum. In passióne conscíssus est. Quómodo ergo Deo Patri dicitur: Conscidísti saccum meum? Quómodo Patri dicátur, vis audíre: Conscidísti saccum meum? Quia próprio Fílio non pepércit, sed pro nobis ómnibus trádidit illum. Fecit enim per Judæos nesciéntes, unde redimeréntur sciéntes, et confunderéntur negántes. Nesciunt enim quid boni nobis opéráti sunt malo suo. Suspénsus est saccus, et quasi lætátus est impius. Conscídit saccum lancea persecútor,

et fudit prétium nostrum Redémptor.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Cantet Christus Redémptor, gemat Judas vénditor, erubéscat Judæus emptor. Ecce Judas véndidit, Judæus emit, malum negótium egerunt, ambo damnáti sunt, seípsos perdidérunt vénditor et emptor. Dicat ergo caput nostrum, dicat pro córpore occíso, pro córpore dedicáto. Dicat, audiámus: Conscidísti saccum meum, et accinxísti me lætítia: id est, conscidísti mortalitátem meam, et accinxísti me iñmortalitáte et incorruptiÓne. Ut cantet tibi glória mea, et non compúngar. Quid est, Non compúngar? Jam contra me non ferat lanceam persecútor, Ut non compúngar. Christus enim surgens a mórtuis, jam non móritur, et mors illi ultra non dominábitur.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélli secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Jesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine

Zachæus: et hic princeps erat publicanorum, et ipse dives. Et reliqua.

Homilia venerabilis Bedæ Presbyteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Quæ impossibilia sunt apud homines, possible sunt apud Deum. Ecce enim camélus, depósita gibbi sarcina, per forámen acus transit, hoc est, dives et publicánus, relicto ónere divitiarum, contépto censu fraudum, angústam portam, arctámque viam, quæ ad vitam ducit, ascéndit. Qui mira devotiône fidei ad vidéndum Salvatórem, quod natura minus habúerat, ascénsu supplet árboris: atque ideo juste, quamvis ipse rogáre non aúdeat, benedictionem Domínicæ suspensionis, quam desiderábat, accépit.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Mýstice autem Zachæus, qui interpretátur justificátus, credéntem ex Génibus pópulum significat. Qui quanto curis sæculáribus occupátior, tanto flagítiis depriméntibus erat factus humílior. Sed ablúsus est, sed sanctificátus,

sed justificátus in nómine Dómini nostri Jesu Christi, et in spíritu Dei nostri. Qui intrántem Jéricho Salvatórem vidére quærébat, sed præ turba non póterat: quia grátia fidei, quam mundo Salvátor áttulit, participáre cupiébat: sed inólita vitiórum consuetúdo, ne ad votum perveniret, obstíterat.

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

Eadem namque turba nóxiæ consuetúdinis, quæ supra cæcum clamántem, ne lumen péteret, increpábat; étiam suspiciéntem publicánum, ne Jesum vídeat, tardat. Sed sicut cæcus turbárum voces magis ac magis clamádo devícit: ita pusíllus necesse est turbæ nocéntis obstáculum altióra peténdo transcéndat, terréna relínquat, árborem crucis ascéndat. Sycómorus namque (quæ est arbor fóliis moro símilis, sed altitúdine præstans, unde et a Latínis celsa nuncupátur), ficus fátua dicitur. Et éadem domínica crux, quæ credéntes alit ut ficus, ab incrédulis irrídetur ut fátua.

Te Deum laudámus. 18.

Sexta Die infra Octavam.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

De Sermone S. Augustini
Episcopi.

Ex Serm. 256. de Tempore.

Lectio iv.

Ergo, dum novam
constructionem sanctæ
huius ecclesiæ
libenter attendimus, quam
divino nomini hodie dedi-
cavimus, invenimus a nobis
debere et Deo nostro má-
ximam laudem, et sancti-
tati vestræ congruum de
divinæ domus ædificatione
sermone. Tunc autem
sermo noster congruus erit,
si in se aliquid ædificati-
onis habeat, quod utilitati
animarum vestrarum, Deo
vos interius ædificante, pro-
ficiat. Quod hic factum cor-
poraliter videmus in parietibus,
spiritualiter fiat in
mentibus: et quod hic per-
fectum cernimus in lapidi-
bus et lignis, hoc ædifi-
cante gratia Dei, perficiat-
ur in corporibus vestris.

R. Orantibus in loco. [147]

Lectio v.

Principaliter ergo gratias
agamus Domino Deo
nostro, a quo est omne
datum optimum, et omne

donum perfectum; et ejus
bonitatem tota cordis ala-
critate laudemus, quoniam
ad construendam istam do-
mum orationis, fidelium
suorum visitavit animum,
excitavit affectum, surro-
gavit auxilium, inspiravit
necdum volentibus ut vel-
lent, adjuvit bonæ voluntatis
conatus ut facerent: ac
per hoc Deus, qui operatur
in suis et velle et perficere
pro bona voluntate, hæc
omnia ipse coepit, ipse per-
fecit. **R.** O quam. [148]

Lectio vi.

Et quia opera bona in
conspectu suo num-
quam esse permittit inania,
fidelibus suis, quibus ope-
rantibus præbuit virtutis
sue favorem, tribuet con-
dignam pro tanta operatio-
ne mercedem. Adhuc am-
plius agendæ sunt gratiæ
Deo nostro. Hanc enim ec-
clesiam, quam fecit nomini
suo construere, fecit etiam
sanctorum Martyrum reli-
quiis amplius honorari.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
cundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo tempore: Ingressus
Jesus perambulabat Jé-

richo. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilia Venerábilis
Bedæ Presbýteri.

Lib. 5. Cap. 77. in Luc. 19.

Et cum venisset ad locum, suspiciens Jesus vidit illum. Perambulans Jéricho Salvátor, venit ad locum, ubi præcurrens Zachæus sycómorum conscenderat: quia missis per mundum sui verbi præcónibus, in quibus ipse nimirum et loquebatur et ibat, venit ad populum natiónum, qui passionis ejus fide jam sublimis exsistens, étiam divinitatis ejus ardébat ágnita facie beári. Suspiciens vidit illum, quia per grátiam fidei a terrénis cupiditatibus elevátum, turbisque infidelibus præeminéntem elégit. Vidére enim Dei, eligere vel amáre est. Unde est illud: Oculi Dómini super justos. Nam et nos quæ amámus, vidére; ab his, quæ exsecrámur, intúitum festinámus avértere.

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Vidit ergo Jesus vidéntem se, quia elégit eligéntem se, et amávit amán-

tem. Hunc sane órđinem proficiéndi, hoc est, per fidem dominicæ Incarnatiónis ad cognitióem divinitatis perveniéndi, quasi per sycómorum Jesu faciém speculándi Doctor egregius osténdit, cum ait: Non enim judicávi scire me áliquid inter vos, nisi Christum Jesum, et hunc crucifixum. Itémque áliis exprobrans: Facti estis, inquit, quibus lacte opus sit, non sólido cibo. Lac infirma temporáriæ dispensatiónis, sólídum cibum árdua perpétuæ majestátis appellans.

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

Et dixit ad eum: Zachæe, festínans descénde, quia hódie in domo tua opórtet me manére. Et festínans descéndit, et excépit illum gaudens. Manébat aliquándo Dóminus in domo principis pharisæórum, hoc est, in Judæórum synagóga docébat: sed quia non baptizátum ante prándium, sábbato curántem, publicános et peccatóres recipiéntem, contra avarítiam disputántem, et cétera digna Deo geréntem, lingua venenáta carpébant: pertæsus eórum facínora,

discéssit et aufúgit, dicens. Relinquétur vobis domus vestra desérta. Hódie autem in domo pusílli Zachæi opórtet illum manére: hoc est, novæ lucis grátia coruscánte, in húmili credéntium natiónum corde quiéscere.

Te Deum laudámus. 18.

—♦♦♦—

Septima Die infra Octavam.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura oçcurrente.**

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.**

Ex Hom. 33. in c. 9. Matth.

Lectio iv.

Commúnis ómnium domus est Ecclesiá, inquam, vobisprius ingræssis, nos intrámus, discipulórum formam retinéntes: ideóque commúniter ómnibus statim atque ingrèssi fuérimus, ut illis datam legem sequámur, pacem offérimus. Nemo igitur socórdia tórpeat: nemo sæculáribus rebus suspénsus ánimus hábeat, cum jam ad prædicándum sacerdótes intráverint. Non enim parva huic rei ímminet pœna. Equidem míllies pótius malim in domum

alicújus vestrum ingræssus destítui, quam hic prædicans non audíri. Hoc mihi moléstius esset, quam illud, quandóquidem magis própria hæc est, quam illa.

R. Orántibus in loco. [147]

Lectio v.

Nam hic magnæ illæ nostræ opes pósito sunt, hic spes nostra omnis. Quid enim hoc loco non magnum est et admirándum? Nam hæc mensa longe pretiósior est atque jucúndior: et lucérna hæc, quam illa, ut norunt qui cum fide óleo perúnti, a morbis liberáti sunt. Arca étiam hæc multo mélior, magisque necessária. Non enim vestes, sed misericórdiam inclúsam cóntinet: quamvis pauci sint, qui eam possídeant. Hic et léctulus est valde illo præstántior: divinárum enim Scripturárum réquies quovis lecto suávior est.

R. O quam. [148]

Lectio vi.

Et quidem si concórdia perfécte servarétur a nobis, nullam áliam domum præter hanc haberémus. Hoc autem quod dixi, non esse durum, testántur illa tria míllia, et quinque míllia hóminum, quibus et domus

una, et mensa una, et ánima una erat. Multitúdinis enim credéntium, inquit, unum erat cor, et ánima una. Sed quia longe ab illórum virtúte ábsumus, et per domos disjuncti sumus, saltem quando huc convenímus, id omni stúdio faciámus. Nam etsi in áliis rebus paúperes, et ínopes sumus, hoc loco saltem, cum huc ad vos intrámus, cum caritaté nos suscípите: cumque, Pax vobis, dico: Et cum spírítu tuo, non voce solum, sed ánimo quoque respondéte.

R. Mane surgens. [148]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 19.

In illo témpore: Ingréssus Iesus perambulábat Jéricho. Et ecce vir nómine Zachæus: et hic princeps erat publicanórum, et ipse dives. Et réliqua.

De Homilía Venerábilis Bedæ Presbýteri.

Paulo post prædicta.

Et cum vidérent omnes, murmurábant, dicéntes, quod ad hóminem peccatórem divértisset. Maniféstum est, Judæos semper Géntium

odísse salútem. Scriptum est enim: Sequénti vero sábbato pene univérsa civitas convénit audire verbum Dei. Vidéntes autem turbas Judæi repléti sunt zelo, et contradicébant iis, quæ a Paulo dicebántur. Et álibi, fidéles étiam fratres advérsus Apostolórum príncipem disceptábant, dicéntes: Quare introísti ad viros præpútium habéntes, et manducásti cum illis?

R. Domus mea. [151]

Lectio viii.

Stans autem Zachæus, dixit ad Dóminum: Ecce dimídium bonórum meórum Dómine do paupéribus: et si quid áliquem defraudávi, reddo quádruplum. Aliis calumniántibus hóminem peccatórem, ipse Zachæus stans, id est, in ea quam cœperat fídei veritaté persístens, non solum se ex peccatóre convérsum, sed étiam inter perféctos probat esse conversátum. Dicénte enim Dómino: Si vis perféctus esse, vade, vende ómnia quæ habes, et da paupéribus: quisquis ante conversiónem iñocénter vixit, ómnia convérsus potest dare paupéribus.

R. Lápides pretiósí. [151]

Lectio ix.

At qui aliqua fraude sustulit, primo hæc juxta legem reddere, deinde quod sibi remanserit, debet dare pauperibus. Ac sic et ipse, quia sibi nil retinet, omnia sua dispérgit, dat pauperibus, justitia ejus manet in sæculum sæculi. Et hæc est sapiens illa stultitia quam de sycómoro publicanus quasi fructum vitæ légerat: rapta videlicet reddere, propria relinquare, visibilia contemnere, pro invisibilibus etiam mori desiderare, seipsum abnegare, et ejus, qui necdum videatur, Domini vestigia sequi concupiscere.

Te Deum laudamus. 18.

In Octava

Dedicationis Ecclesiæ.

Duplex.

Omnia ut in die, præter Lect.
II. Nocturni.

Ex Epístola prima sancti
Felicis Papæ quarti.

De Consecr. dist. 1. cap. 2.

Lectio iv.

Tabernaculum Móysen, Dómino præcipiente, fecisse et sacrasse, cum mensa et altári ejus, et céteris vasis et utensilibus ad divinum

cultum expléndum, légitimus: et non solum divinis précibus ea sacrasse, sed etiam sancti olei unctione, Dómino jubente, perlinisse nóvimus. Quáliter autem hæc facta sint, et quómodo ipsa sacra non alii, quam sacerdotes sacra unctione delibúti, Dominóque cum vestibus sanctis sacrati, et Levítæ tractábant, ferébant, erigébant et deponébant: in ipsis institutiónibus, quæ jubente Dómino conscriptæ sunt per Móysen, in lege Dómini reperitur.

R. Orántibus in loco isto,
* Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ambulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Israël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Dimítte.

Lectio v.

Quáliter ergo David, regum piíssimus, amplificáverit cultum Dei, et templum Dómino ædificáre volúerit, sed propter multum sánguinem quem effúderat, prohibitus est, et ipse collégerat expénsas: Sálomon quoque, filius ejus idípsum, quod ipse fácere optáverat, jubente et auxiliánte Deo perfécit,

et templum cum altári, et réliqua ad divínium cultum peragendum consecrávit: in libro Regum légitur. Fecit ergo Sálomon in témpore illo festivitátem célebrem, et omnis Israél cum eo, multitúdo magna ab intróitu Emath usque ad rivum Ægýpti, coram Dómino Deo nostro septem diébus, et septem diébus, id est, quatuórdecim diébus, et in die octáva dimísit pópulos.

R. Ó quam metuendus est locus iste: * Vere non est hic áliud, nisi domus Dei, et porta coeli. **V.** Hæc est domus Dómini fírmiter ædificáta, bene fundáta est supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

De Consecr. dist. 1. c. 17.

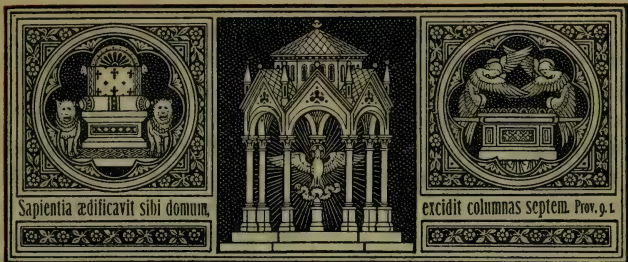
Solemnitátes dedicatiónum ecclesiárum et sa-

cerdótum, per síngulos annos solémniter sunt celebrándæ, ipso Dómino exémplum dante, qui ad festum dedicatiónis templi, ómnibus id faciéndi dans formam, cum réliquis pópulis eámdem festivitátem celebráturus venit, sicut scriptum est: Facta sunt encænia in Jerosólymis, et hiems erat, et ambulábat Jesus in templo in pórticu Salomónis. Quod autem octo diébus encænia sint celebránda, in libro Regum, perácta dedicatióne templi, reperiétis.

R. Mane surgens Jacob erigébat lápidem in titulum, fundens óleum désuper, votum vovit Dómino: * Vere locus iste sanctus est, et ego nesciébam. **V.** Cumque evigilásset Jacob de somno, ait. Vere. **G**lória Patri. Vere.

IN FESTIS B. MARIE V. PER ANNUM.

In I. Vesperis.

Ant. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalmus 109.

Dixit Dóminus Dómino meo: * Sede a dextris meis: Donec ponam inimicos tuos, * scabéllum pedum tuórum.

Virgam virtútis tuæ emittet Dóminus ex Sion: * domináre in médio inimicórum tuórum.

Tecum princípium in die virtútis tuæ in splendóribus sanctórum: * ex útero ante lucíferum genui te.

Jurávit Dóminus, et non poenitébit eum: * Tu es sacerdos in ætérnum secundum órđinem Melchisedech.

Dóminus a dextris tuis, * confrégit in die iræ suæ reges.

Judicábit in natióibus, implébit ruínas: * conquassábit cápita in terra multórum.

De torrénite in via bibet: * proptérea exaltábit caput.

Ant. Dum esset Rex in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ant. Læva ejus * sub cápite meo, et délixtera illíus amplexábitur me.

Psalmus 112.

Laudáte púeri Dóminum: * laudáte nomen Dómini.

Sit nomen Dómini benedíctum, * ex hoc nunc, et usque in sæculum.

A solis ortu usque ad occásam, * laudábile nomen Dómini.

Excélsus super omnes Gentes Dóminus, * et super cœlos glória ejus.

Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat,

* et humília réspicit in cœlo et in terra?

Súscitans a terra ínopem,
* et de stércore érigens paúperem:

Ut cóllocet eum cum princípibus,
* cum princípibus pópuli sui.

Qui habitáre facit stérilem in domo,
* matrem filiórum lætántem.

Ant. Læva ejus sub cápite meo, et dextera illius amplexábitur me.

Ant. Nigra sum, * sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Psalmus 121.

Lætátus sum in his, quæ dicta sunt mihi: * In domum Dómini íbimus.

Stantes erant pedes nostri,
* in átriis tuis Jerúsalem.

Jerúsalem, quæ ædificáitur ut cívitas: * cujus participátio ejus in idípsum.

Illuc enim ascendérunt tribus, tribus Dómini: * testimónium Israël ad confiténdum nómini Dómini.

Quia illic sedérunt sedes in iudício, * sedes super domum David.

Rogáte quæ ad pacem sunt Jerúsalem: * et abundantia diligéntibus te:

Fiat pax in virtúte tua: * et abundantia in túrribus tuis.

Propter fratres meos, et próximos meos, * loquébar pacem de te:

Propter domum Dñi Dei nostri, * quæsívi bona tibi.

Ant. Nigra sum, sed formósa, filiæ Jerúsalem: ideo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

Ant. Jam hiems tránsiit: * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Psalmus 126.

Nisi Dñs ædificáverit domum, * in vanum laboravérunt qui ædificant eam.

Nisi Dóminus custodíerit civitátem, * frustra vígilat qui custódit eam.

Vanum est vobis ante lucem súrgere: * súrgite postquam sedéritis, qui manducátis panem dolóris.

Cum déderit diléctis suis somnum: * ecce hæréditas Dómini filii: merces, fructus ventris.

Sicut sagíttæ in manu poténtis: * ita filii excusórum.

Beátus vir qui implévit desidérium suum ex ipsis: * non confundétur cum loquéatur inimícis suis in porta.

Ant. Jam hiems tránsiit: imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

Ant. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 147.

Lauda Jerúsalem Dóminum: * lauda Deum tuum Sion.

Quóniam confortávit seras portárum tuárum: * benedíxit filiis tuis in te.

Qui pósuit fines tuos pacem: * et ádipe fruménti sátiat te.

Qui emíttit elóquium suum terræ: * velóciter currit sermo ejus.

Qui dat nivem sicut lanam: * nébulam sicut cinerem spargit.

Mittit crystállum suam sicut buccéllas: * ante faciém frígoris ejus quis sustinébit?

Emíttet verbum suum, et liquefáciét ea: * flabit spíritus ejus, et fluent aquæ.

Qui annúntiat verbum suum Jacob: * justítias, et judícia sua Israël.

Non fecit táliter omni nátióni: * et judícia sua non manifestávit eis.

Ant. Speciósá facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab iníto et ante sácula creáta sum, et usque ad futúrum sáculum non désinam, et in habitatióne sancta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

Ave maris stella,
Dei Mater alma,
Atque semper Virgo,
Felix cœli porta.

Sumens illud Ave
Gabrielis ore,
Funda nos in pace,
Mutans Hevæ nomen.

Solve vincla reis,
Profer lumen cæcis,
Mala nostra pelle,
Bona cuncta posce.

Monstra te esse matrem,
Sumat per te preces,
Qui pro nobis natus,
Tulit esse tuus.

Virgo singuláris,
Inter omnes mitis,
Nos culpís solútos
Mites fac et castos.

Vitam præsta puram,
Iter para tutum,
Ut vidéntes Jesum,
Semper collætémur.

Sit laus Deo Patri,
Summo Christo decus,
Spirítui sancto,
Tribus honor unus. Amen.

V. Dignáre me laudáre te, Virgo sacráta. **R.** Da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Sancta María * succúrre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu:

séntiant omnes tuum juvâ-
men, quicúmque célebrant
tuam sanctam festivitâtem.

Oratio.

Concède nos fâmulos tu-
os, quæsumus Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitâte gaudére:
et gloriósa beátæ Mariæ
semper Vírginis interces-
sióne, a præsénti liberári
tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia. Per Dóminum.

Ad Completorium et Horas in
fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Sancta María Dei
Génitrix Virgo, * Intercé-
de pro nobis.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus:

Quem terra, pontus, sí-
dera
Colunt, adórant, prædicant,
Trinam regéntem máchi-
nam,
Clastrum Mariæ bájulat.

Cui luna, sol, et ómnia
Desérviunt per témpora,
Perfúsa cœli grátia,
Gestant puéllæ víscera.

Beáta Mater múnere,
Cujus supérnus ártifex

Mundum pugíllo cóntinens,
Ventris sub arca clausus
est.

Beáta cœli núntio,
Fœcúnda sancto Spíritu,
Desiderátus géntibus,
Cujus per alvum fusus est.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu * in mu-
liéribus, et benedíctus fru-
ctus ventris tui.

Psalmus 8.

Dómine, Dóminus no-
ster, * quam admi-
rábile est nomen
tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua * super cœ-
los.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
détruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod
memor es ejus? * aut fílius
hóminis, quóniam vísitas
eum?

Minuísti eum paulo minus
ab Angelis, glória et ho-

nóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas, insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine, Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui.

Ant. Sicut myrrha * élécta odórem dedísti suavitátis sancta Dei Génitrix.

Psalmus 18.

Cœli enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procédens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad summum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * festimónium Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justitiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præcéptum Dómini lúcidum; ilúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sáculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetipsa.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delícta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domináti, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delícto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Sicut myrrha élécta, odórem dedísti suavitátis, sancta Dei Génitrix.

Ant. Ante torum * hujus

Virginis frequentate nobis
dulcia cantica dramatis.

Psalmus 23.

Domini est terra, et plenitudo ejus: * orbis terrarum, et universi qui habitant in eo.

Quia ipse super maria fundavit eum: * et super flumina preparavit eum.

Quis ascendet in montem Domini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens manibus et mundo corde, * qui non accepit in vano animam suam, nec juravit in dolo proximo suo.

Hic accipiet benedictionem a Domino: * et misericordiam a Deo salutari suo.

Hæc est generatio querentium eum, * querentium faciem Dei Jacob.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis et potens: Dominus potens in prælio.

Attollite portas principes vestras, et elevamini portæ æternales: * et introibit Rex gloriæ.

Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus virtutum ipse est Rex gloriæ.

Ant. Ante torum hujus Virginis frequentate nobis dulcia cantica dramatis.

Y. Specie tua et pulchritudine tua. **R.** Intende, prospere procede, et regna.

Pater noster.

Absolutio. Exaudi Dñe.

Y. Jube domne.

Benedictio. Benedictione.

De Parabolis Salomonis.

Lectio i. Cap. 8. b. et 9.

Ego sapientia habito in consilio, et eruditus intersum cogitationibus. Timor Domini odit malum: arrogantiam, et superbiam, et viam pravam, et os lingue detestor. Meum est consilium et æquitas, mea est prudentia, mea est fortitudo. Per me reges regnant, et legum conditores justa decernunt: per me principes imperant, et potentes decernunt justitiam. Ego diligentes me diligo: et qui mane vigiliant ad me, invenient me.

R. Sancta et immaculata virginitas, quibus te laudibus offeram nescio: * Quia quem cæli capere non poterant, tuo gremio contulisti. **Y.** Benedicta tu in mulieribus, et benedictus fructus ventris tui. Quia.

Bened. Unigenitus Dei.

Lectio ii.

Mecum sunt divitiæ, et gloria, opes superbæ et justitia. Melior est enim

fructus meus auro, et lápide pretiósó, et genímína mea argénto elécto. In viis justítiæ ámbulo, in médio semitárum judícii, ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam. Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum, et ex antiquis ántequam terra fíeret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram: necdum fontes aquárum erúperant: necdum montes gravi mole constítierant: antecollesego parturiébar.

R. Congratulámini mihi omnes, qui dilígitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo: * Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem. **V.** Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. Et.

Bened. Spíritus S. grátia.

Lectio iii.

Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et observat ad postes óstii mei. Qui me invénierit, invéniet vitam, et háuriet salútem a Dómino: qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam. Omnes, qui me odérunt, dilígunt mortem. Sa-

piéntia ædificávit sibi domum, excídit columbas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, et propósuit mensam suam. Misit ancíllas suas ut vocárent ad arcem, et ad móenia civitátis: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipientibus locúta est: Veníte, comédite panem meum, et bíbite vinum quod míscui vobis.

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

V. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti. Glória Patri. Genuísti.

In II. Nocturno.

Ant. Spécie tua * et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Psalmus 44.

Eructávit cor meum verbum bonum: * dico ego ópera mea Regi.

Língua mea cálamus scribæ, * velóciter scribéntis.

Speciósus forma præ filiis hóminum, diffúsa est grátia in lábiis tuis: * proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Accíngere gládio tuo super femur tuum, * potentíssime.

Spécie tua, et pulchritudine tua * inténde, prospere procéde, et regna.

Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * et deducet te mirabiliter dextera tua.

Sagittæ tuæ acutæ, pópuli sub te cadent, * in corda inimicórum Regis.

Sedes tua, Deus, in sæculum sæculi: * virga directionis, virga regni tui.

Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * propterea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ præ consórtibus tuis.

Myrrha, et gutta, et cásia a vestiméntis tuis, a dómibus ebúrneis: * ex quibus delectavérunt te filiæ regum in honóre tuo.

Astitit regína a dextris tuis in vestitu deaurato, * circúmdata varietáte.

Audi, filia, et vide, et inclína aurem tuam: * et oblivíscere pópulum tuum, et domum patris tui.

Et concupíscet rex decorem tuum: * quóniam ipse est Dóminus Deus tuus, et adorábunt eum.

Et filiæ Tyri in munéribus * vultum tuum deprecabúntur: omnes dívites plebis.

Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus, * in fím-

briis aúreis circumamícta varietátibus.

Adducéntur regi vírgines post eam: * próximæ ejus afferéntur tibi.

Afferéntur in lætítia et exultatióne: * adducéntur in templum regis.

Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: * constitúes eos príncipes super omnem terram.

Mémores erunt nóminis tui * in omni generatióne et generatióne.

Proptérea pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, * et in sæculum sæculi.

Ant. Spécie tua et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna.

Ant. Adjuvábiteam * Deus vultu suo: Deus in médio ejus, non commovébitur.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulatióibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in cor maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sancti-

ficávit tabernáculum suum
Altíssimus.

Deus in médio ejus, non
commovébitur: * adjuvabit
eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes,
et inclináta sunt regna: *
dedit vocem suam, mota
est terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster
Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera
Dómini, quæ pósuit prodí-
gia super terram: * aúfe-
rens bella usque ad finem
terræ.

Arcum cónteret, et con-
frínget arma: * et scuta
combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam
ego sum Deus: * exaltábor
in Géntibus, et exaltábor
in terra.

Dóminus virtútum nobís-
cum: * suscéptor noster
Deus Jacob.

Ant. Adjuvabit eam Deus
vultu suo: Deus in médio
ejus, non commovébitur.

Ant. Sicut lætántium * ó-
mnium nostrum habitátio
est in te, sancta Dei Génitrix.

Psalmus 86.

Fundaménta ejus in món-
tibus sanctis: * diligit
Dóminus portas Sion super
ómnia tabernácula Jacob.

Gloriósá dicta sunt de te,
* cívitas Dei.

Memor ero Rahab, et Ba-
bylónis * sciéntium me.

Ecce alienígenæ, et Ty-
rus, et pópulus Æthiopum,
* hi fuérunt illic.

Numquid Sion dicet: Ho-
mo, et homo natus est in
ea: * et ipse fundávit eam
Altíssimus?

Dóminus narrábit in scri-
ptúris populórum, et prín-
cipum: * horum, qui fué-
runt in ea.

Sicut lætántium ómnium
* habitátio est in te.

Ant. Sicut lætántium ómni-
um nostrum habitátio est
in te, sancta Dei Génitrix.

V. Adjuvabit eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non comovébitur.

Pater noster.

Absolutio. Ipsíus píetas.
V. Jube domne benedícere.

Benedictio. Deus Pater
omnípotens.

Sermo sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Apud Metaphrasten.

Lectio iv.

Dei Filius non divi-
tem, aut locuplétem
álquam féminam
sibi matrem elégit, sed be-
átam Vírginem illam, cujus
ánima virtútibus ornáta e-
rat. Cum enim beáta María
supra omnem humanam
natúram castitátem servá-

ret, propterea Christum Dñm in ventre concēpit. Ad hanc igitur sanctissimam Virginem et Dei Matrem accurrentes, ejus patrocinii utilitatem assequamur. Itaque quaecumque estis virgines, ad Matrem Dñi confugite. Illa enim pulcherrimam, pretiosissimam, et incorruptibilem possessionem patrocinio suo vobis conservabit.

R. Sicut cedrus exaltata sum in Libano, et sicut cyprēssus in monte Sion: quasi myrrha electa, * Dedi suavitatem odoris. **V.** Et sicut cinnamomum et balsamum aromatizans. Dedi.

Bened. Christus perpētuae.

Lectio v.

Magnum revēra miraculum, fratres dilectissimi, fuit beāta semper Virgo Mariā. Quid namque illa majus aut illūstrius ullo umquam tēpore inventum est, seu aliquādo inveniri poterit? Hæc sola cælum ac terram amplitudine superavit. Quidnam illa sanctius? Non Prophætæ, non Apóstoli, non Mártyres, non Patriarchæ, non Angeli, non Throni, non Dominationes, non Séraphim, non Chérubim: non déni- que aliud quidpiam inter creatas res visibiles aut in-

visibiles, majus aut excellentius inveniri potest. Eadem ancilla Dei est et mater: eadem Virgo et Génitrix.

R. Quæ est ista quæ processit sicut sol, et formosa tamquam Jerúsalem? * Vidērunt eam filiæ Sion, et beātam dixerunt, et reginæ laudavērunt eam. **V.** Et sicut dies verni circūmdabant eam flores rosarum et lilia convallium. Vidērunt.

Bened. Ignem sui amoris.

Lectio vi.

Hæc ejus mater est, qui a Patre ante omne principium gēnitus fuit, quem Angeli et homines agnoscunt Dñm rerum omnium. Visne cognoscere quanto Virgo hæc præstantior sit cœlestibus Potētiis? Illæ cum timore et tremore assistent, faciē velantes suam: hæc humānum genus illi offert, quem genuit. Per hanc et peccatorum vēniam consequimur. Ave igitur mater, cælum, puēlla, virgo, thronus, Ecclēsiæ nostræ decus, glória et firmamentum, assidue pro nobis precāre Jesum Fīlium tuum, et Dñm nostrum: ut per te misericórdiam invenire in die iudicii, et quæ repōsita sunt iis, qui diligunt Deum, bo-

na cónsequi possimus, grátia et benignitáte Dómini nostri Jesu Christi: cum quo Patri simul et sancto Spirítui glória, et honor, et impérium, nunc et semper in sæcula sæculórum. Amen.

R. Ornátam monílibus filiam Jerúsalem Dóminus concupívit: * Et vidéntes eam filíæ Sion, beatíssimam prædicavérunt, dicéntes: * Unguéntum effúsum nomen tuum. **V.** Astitit regína a dextris tuis in vestítu deauráto, circúmdata varietáte. Et vidéntes. Glória Patri. Unguéntum.

In III. Nocturno.

Ant. Gaude María Virgo, * cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Psalmus 95.

Cantáte Dño cánticum novum: * cantáte Dño omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicíte nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirabília ejus.

Quóniam magnus Dñs, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Gén-

tium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Géntium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Comoveátur a fácie ejus univérsa terra: * dicíte in Géntibus quia Dñs regnávít.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra: commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Gaude María Virgo, cunctas háereses sola interemísti in univérso mundo.

Ant. Dignáre me * laudáre te, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Psalmus 96.

Dóminus regnâvit, exsultet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circûitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circûitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgora ejus orbi terræ: * vidit, et comóta est terra.

Montes, sicut cera fluxérunt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt filíæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Dignáre me laudárete, Virgo sacráta: da mihi virtútem contra hostes tuos.

Ant. Post partum * Virgo invioláta permansísti, Dei Génitrix intercède pro nobis.

Psalmus 97.

Cantáte Dómino cánticum novum: * quia mirabília fecit.

Salvávit sibi délixtera ejus: * et bráchium sanctum ejus.

Notum fecit Dóminus salutáre suum: * in conspéctu Géntium revelávit justítiam suam.

Recordátus est misericórdiæ suæ, * et veritátis suæ dómui Israël.

Vidérunt omnes términi terræ * salutáre Dei nostri.

Jubiláte Deo omnis terra: * cantáte, et exsultáte, et psállite.

Psállite Dómino in cíthara, in cíthara et voce psalmi: * in tubis ductílibus, et voce tubæ córneæ.

Jubiláte in conspéctu regis Dñi: * moveátur mare, et plenitúdo ejus: orbis terrárum, et qui hábitant in eo.

Flúmina plaudent manu, simul montes exsultábunt a conspéctu Dómini: * quóniam venit judicáre terram.

Judicabit orbem terrarum in justitia, * et populos in æquitate.

Ant. Post partum Virgo inviolata permansisti, Dei Genitrix intercède pro nobis.

V. Elégit eam Deus, et præelégit eam. **R.** In tabernáculo suo habitare facit eam.

Pater noster.

Absolutio. A vñculis.

V. Jube domne benedicere.

Bened. Evangélica léctio.

Léctio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 11. d.

In illo témpore: Loquente Jesu ad turbas, extóllens vocem quædam mûlier de turba dixit illi: Beátus venter, qui te portávit. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

Lib. 4. cap. 49. in Luc. 11.

Magnæ devotiõnis et fidei hæc mûlier osténditur, quæ scribis et pharisæis Dóminum tentántibus simul et blasphemántibus, tanta ejus incarnatióem præ ómnibus sinceritáte cognóscit, tanta fidúcia confitétur, ut et præsentium prócerum calúmniam, et futurórum

confúndat hæreticórum perfídiam. Nam sicut tunc Judæi, sancti Spíritus ópera blasphemádo, verum consubstantialémque Patri Dei Fílium negábant: sic hæretici póstea negádo Mariám semper Vírginem, sancti Spíritus operánte virtúte, nascitúro cum humánis membris Unigénito Dei, carnis suæ matériam ministrásse, verum consubstantialémque matri Fílium hóminis fatéri non debére dixerunt.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justitiæ, Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvени pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitátem. Quia.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo vírginum.

Lectio viii.

Sed si caro Verbi Dei secundum carnem nascéntis a carne Vírginis matris pronuntiátur extránea, sine causa venter qui eam portáset, úbera quæ lactásent, beatificántur. Dicit autem Apóstolus: Quia misit Deus Fílium suum fa-

ctum ex muliere, factum sub lege. Neque audiendi sunt, qui legéndum putant: Natum ex muliere, factum sub lege, sed, Factum ex muliere: quia concéptus ex útero virgináli, carnem non de níhilo, non aliúnde, sed matérna traxit ex carne: alióquin nec vere Fílius hóminis dicerétur, qui originem non habéret ex hómine. Et nos ígitur his contra Eútychen dictis, extollámus vocem cum Ecclésia cathólica, cujus hæc múlter typum gessit, extollámus et mentem de médio turbárum, dicamúsque Salvatóri: Beátus venter qui te portávit, et úbera quæ suxísti. Vere enim beáta parens, quæ, sicut quidam ait, Eníxa est puérpera Regem, qui cœlum terrámque tenet persæcula.

R. Beátam me dicent omnes generatiónes: * Quia fecit mihi Dóminus magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Et misericórdia ejus a progénie in progénies timéntibus eum. Quia. **Glória Patri.** Quia.

Bened. Ad societátem.

Lectio ix.

Quinímo beáti qui aúdiunt verbum Dei, et custodiunt. Pulchre Salvátor

attestatióni mulieris áñuit, non eam tantúmmodo quæ Verbum Dei corporáliter generáre merúerat, sed et omnes qui idem Verbum spiritaliter audítu fidei concípere, et boni óperis custodia vel in suo, vel in proximórum corde párrere, et quasi álere studúerint, assevérans esse beátos: quia et éadem Dei Génitrix, et inde quidem beáta, quia Verbi incarnándi mínistra facta est temporális; sed inde multo beátior, quia ejúsdem semper amándi custos manébat æténa.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Psalm. Dóminus regnávit. **cum reliquis.** 19.

2. Læva ejus * sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me.

3. Nigra sum, * sed formósa, fíliæ Jerúsalem: ídeo diléxit me Rex, et introduxit me in cubículum suum.

4. Jam hiems tránsiit, * imber ábiit, et recéssit: surge amíca mea, et veni.

5. Speciósa * facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Ab iníto, et ante sæcula
creáta sum, et usque ad
futúrum sæculum non dési-
nam, et in habitatióne san-
cta coram ipso ministrávi.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redéemptæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sæcula.

Amen.

℣. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **℞.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Bened. Ant. Beáta es
María, * quæ credidísti:
perficiéntur in te, quæ dicta
sunt tibi a Dómino, allelúja.

Oratio.

Concède nos fámulos tu-
os, quæsumus Dómine
Deus, perpétua mentis et
córporis sanitate gaudére:
et gloriósa beátæ Mariæ
semper Vírginis interces-
sióne, a præsentí liberári

tristítia, et ætérna pérfrui
lætítia. Per Dóminum.

Ad Primam.

In ℞. br. ℣. Qui natus es
de María Vírgine. **etiam in**
festis infra Octav. B. M. V.

Ad Tertiam.

Ant. Læva ejus.

Capit. Ab iníto. **ut supra.**

℞. br. Spécie tua * Et pul-
chritúdine tua. Spécie. **℣.**
Inténde, prospere procéde,
et regna. Et pulchritúdine.
Glória Patri. Spécie.

℣. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **℞.** Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

Ad Sextam.

Ant. Nigra sum.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta
sum, et in civitáte san-
ctificáta simíliter requiévi,
et in Jerúsalem potéstas
mea. Et radicávi in pópulo
honorificáto, et in parte Dei
mei hæréditas illíus, et in
plenitúdine sanctorum de-
téntio mea.

℞. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít.

℣. Deus in médio ejus, non
commovébitur. Deus. Gló-
ria Patri. Adjuvábít.

℣. Elégíteam Deus, et præ-
elégíteam. **℞.** In tabernácu-
lo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Ant. Speciôsa.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamó-
mum, et bálsamum aro-
matízans odórem dedi:
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus, *
Et præelégit eam. Elégit.
V. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et præ-
elégit. **Glória Patri.** Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia dicuntur ut in I. Vesp.
[169] **præter:**

V. Dignáre me laudáre te,
Virgo sacráta. **R.** Da mihi
virtútem contra hostes tuos.

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes genera-
tiones, quia ancillam hú-
mitem respéxit Deus.

OFFICIUM B. MARIÆ IN SABBATO.

Omnibus Sabbatis per annum,
præterquam in Quatuor Tempo-
ribus et Vigiliis, et nisi Officium
fieri debeat de FERIA, propter Of-
ficium alicujus Dominicæ infra
Hebdomadam ponendum, ut di-
citur in Rubrica de Dominicis;
ac nisi festum novem Lectionum
occurrat, fit Officium de sancta
Maria, modo infrascripto.

In Vesperis FERIÆ sextæ di-
cuntur Psalmi feriales in Psal-
terio positi, nisi fuerit festum
novem Lectionum: quia tunc de
sancta Maria fit tantum comme-
moratio in dictis Vesperis cum
Ant., **V.** et Oratione, ut infra:
quæ commem. omittitur, quan-
do FERIA sexta occurrit aliud
ejusdem B. Mariæ Officium.

Capitulum et Hymnus ut in
festis B. M. V. [171]

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedixit te Deus in ætér-
num.

Ad Magnif. Ant. Beáta
Mater, * et intácta Virgo,
gloriósa Regína mundi, in-
tercéde pro nobis ad Dó-
minum.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concède nos fámulos
tuos, quæsumus Dó-
mine Deus, perpétua
mentis et córporis sanitáte
gaudére: et gloriósa beátæ
Mariæ semper Vírginis in-
tercessióne, a præsentí li-
berári tristítia, et ætérna
pérfrui lætítia. Per Dñm.

Post Orat. fiunt Coñem. con-
suetæ de S. Joseph, de Apo-
stolis et de Pace. 163.

Si autem occurrat Festum
Simplex, de eo fit Commemor.
ante ipsa Suffragia.

Completorium ut in Psalterio.
Et in fine Hymni Te lucis ante
términum, **dicitur**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

etiãsi in Vesp. facta sit tantum
Coñ. de B. Maria, nisi Hymni il-
lius Festi, quod FERIA VI. celebra-
tum est, aliter concludendi sint,
ut in Transfiguratione Domini.

Ad Matutinum.

Invit. Ave María, grátia
plena, * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

Nocturnum Sabbati, ut in
Psalt. 121, et in fine

℣. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea be-
nedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster.

Absolutio.

Préciis et méritis beátæ
Mariæ semper Vírginis,
et ómnium Sanctórum, per-
ducát nos Dóminus ad re-
gna coelórum. **R.** Amen.

℣. Jube domne.

Pro i. Lect. Bened. Nos
cum prole pia benedícat
Virgo María. **R.** Amen.

Primæ duæ Lect. de Script.
libri currentis: tertia, una ex
inferius positis per ordinem.

R. i. Sancta et immacu-
láta virgíntas, quibus te
laúdibus éfferam, néscio: *
Quia quem coeli cápere non
póterant, tuo grémio con-
tulísti. **℣.** Benedícta tu in

muliéribus, et benedíctus
fructus ventris tui. Quia.

Pro ii. Lect. Bened. Ipsa
Virgo vírginum intercédát
pro nobis ad Dñm. **R.** Amen.

R. ii. Felix namque es,
sacra Virgo María, et omni
laude digníssima: * Quia
ex te ortus est sol justítiæ,
* Christus Deus noster.
℣. Ora pro pópulo, inté-
veni pro clero, intercède
pro devóto femíneo sexu:
séntiant omnes tuum juvá-
men, quicúmque célebrant
tuam sanctam coñemora-
tiónem. Quia ex te. Glória
Patri. Christus.

Pro iii. Lect. Bened. Per
Vírginem matrem concédát
nobis Dóminus salútem et
pacem. **R.** Amen.

Post iii. Lect. dicitur Te
Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Omnia ut in Festis B. M. V.
[182], præter sequentia.

℣. Benedícta tu in mulié-
ribus. **R.** Et benedíctus
fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei
Génitrix María, * Virgo
perpétua, templum Dómini,
sacrárium Spíritus sancti:
sola sine exémplo placuísti
Dómino nostro Jesu Chri-
sto: ora pro pópulo, inté-

veni pro clero, intercède
pro devoto femineo sexu.

Oratio. Concède. [184]

Deinde fiunt Commemorationes
ut supra.

Ad Vesperas.

Ant. et Psalmi feriales: Capit.
et reliqua omnia, si non occur-
rat Festum Duplex, de Dom.

In fine Commem. consuetæ,
ut in Psalt. 163.

Lectiones sequ. dicuntur singu-
lis mensibus in Officio B. M. V.
in Sabbato, ordine subscripto.

Mense Septembri.

Ex Epístola S. Leónis Papæ
ad Pulchériam Augústam.

Epístola 13. ante medium.

Lectio iii.

Sacraméntum reconci-
liationis nostræ ante
témpora ætérna dispósi-
tum, nullæ implébant figú-
ræ: quia nondum supervé-
nerat Spíritus sanctus in
Vírginem, nec virtus Altís-
simi obumbráverat ei, ut
et intra intemeráta víscera,
ædificánte sibi Sapiéntia
domum, Verbum caro fie-
ret, et forma Dei ac forma
servi in unam conveniéntem
persónam, Creátor témpo-
rum nascerétur in témpore,
et per quem facta sunt ó-
mnia, ipse inter ómnia gi-
gnerétur. Nisi enim novus
homo factus in similitúdi-
nem carnis peccáti nostram

suscíperet vetustátem, et
consubstantiális Patri, con-
substantiális esse dignaré-
tur et matri, naturámque
sibi nostram solus a pec-
cáto liber uníret, sub iugo
diáboli generáliter teneré-
tur humana captivitas.

Te Deum laudámus. 18.

Mense Octobri.

Sermo sancti Bernárdi
Abbátis.

Ex Sermone in cap. 12. Apoc.
ante medium.

Lectio iii.

Amplectámur Mariæ
vestigia, fratres mei,
et devotíssima supplica-
tióne beátis illius pédibus
provolvámur. Teneámus
eam, nec dimittámus, do-
nec benedíxerit nobis: po-
tens est enim. Nempe vel-
lus est médium inter ro-
rem et áream: múlter inter
solem et lunam: María in-
ter Christum et Ecclésiám
constitúta. Sed forte mirá-
ris, non tam vellus opértum
rore, quam amíctam sole
mulierem. Magna síquidem
familiáritas, sed mira omni-
no vicínitas solis, et mulie-
ris. Quómodo enim in tam
veheménti fervóre tam frá-
gilis natúra subsístit? Mé-
rito quidem admiráris Mói-
ses sancte, et curiosius de-

síderas intuéri. Verúmtamen solve calceaménta de pédibus tuis, et involúcra pone carnálium cogitátionum, si accédere concupíscis.

Te Deum laudámus. 18.

Mense Novembri.

De Expositione S. Basilii Episcopi in Isaíam Prophetam.

In cap. 8. post initium.

Lectio iii.

Accéssi, inquit, ad Prophetíssam, et in útero accépit, et péperit fílium. Quod María Prophetíssa fúerit, ad quam próxime accéssit Isaías per prænótiónem spíritus, nemo contradíxerit, qui sit memor verbórum Mariæ, quæ prophético afflata spírítu elocúta est. Quid enim ait? Magníficat ánima mea Dóminum: et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo: quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quod si ánimus accomodáveris univérsis ejus verbis; non útique per dissídium negáveris eam fuisse

Prophetíssam, quod Dómini Spíritus in eam supervénerit et virtus Altíssimi obumbráverit ei.

Te Deum laudámus. 18.

Mense Decembri ante Adventum.

Ex libro Officiórum sancti Ambrósii Episcopi.

Lib. 1. cap. 18.

Lectio iii.

Bonus regéndæ castitátis pudor est comes, qui primus in ipso cognitiónis ingrèssu Dómini matrem comméndat legéntibus, et tamquam testis lócuples dignam quæ ad tale munus eligerétur ástruit: quod in cubículo, quod sola, quod salutáta ab Angelo tacet, et mota est in intróitu ejus: quod ad virilis sexus spéciem peregrínam turbáitur aspéctus Vírginis. Itaque quamvis esset húmilis, præ verecúndia tamen non resalutávit, nec ullum respónsum rétulit, nisi ubi de suscipiéndâ Dómini generatióne cognóvit: ut qualitátem efféctus disceret, non ut sermónem reféllet.

Te Deum laudámus. 18.

OFFICIUM PARVUM B. MARIE VIRG.

Non dicitur, quando fit Officium novem Lectionum, nec in Sabbatis, quando fit Officium de S. Maria. Quibus diebus omittitur a primis Vesperis. Cum dicitur in Choro, in Matutinis et in Vesperis præponitur Officio diei; in aliis Horis postponitur. Prima dicitur post Benedicamus Dómino, antequam legatur Martyrologium. Extra Chorum potest dici pro temporis opportunitate.

Officium B. Mariæ V.
extra Adventum.

Ad Vesperas.

Ave María. secreto, quæ dic. semper in principio omnium Horarum B. M. V. quando non conjunguntur cum Officio diei.

℣. Deus in adjutórium. 19.

In cujus fine Allelúja, ad omnes Horas.

Ant., Ps., Capit. et Hymn. ut in Festis B. M. V. [169]

℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. R̃. Proptérea

benedíxit te Deus in ætérnum.

Ad Magnif. Ant. Beáta Mater, * et intácta Virgo, gloriósa Regína mundi, intercède pro nobis ad Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

℣. Dóminus vobíscum. R̃. Et cum spíritu tuo.

Oratio. Concède nos fámulos. [184]

Sequens Coñem. pro Sanctis fit tantum ad Vesp. et Laudes in Officio S. Mariæ.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

℣. Lætámini in Dómino, et exsultáte justí. R̃. Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et

aliórum Apostolórum patrocinio confidéntem, perpétua defensione consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocinia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde temporibus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salutis tuæ prosperitate dispóne: benefactoribus nostris sempitérna bona retribue, et ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætéram concéde. Per Dóminum.

Ad Completorium.

Ave Mariá. ut supra.

V. Convérte nos Deus salutáris noster. **R.** Et avérte iram tuam a nobis.

V. Deus in adjutórium.

Ps. 128. Sæpe expugnáverunt. **Ps. 129.** De profundis. **et Ps. 130.** Dómine non est exaltátum. **ut in Vespers Fer. IV. 149.**

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis,
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam sumpseris.

Mariá Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Capitulum. Eccli. 24. c.

Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei.

R. Deo grátias.

V. Ora pro nobis sancta Dei Génitrix. **R.** Ut digni efficiámur promissiόνibus Christi.

Ad Nunc dimittis. Ant. Sub tuum præsidium * confúgimus, sancta Dei Génitrix: nostras deprecaciónes ne despicias in necessitatibus, sed a perículis cunctis libera nos semper, Virgo gloriósa et benedícta.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Beátæ et gloriósæ semper Vírginis Mariæ, quæsumus Dómine, intercéssio gloriósa nos próteget, et ad vitam perdúcat ætéram. Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Ave Mariá. ut supra.

V. Dómine lábia mea apéries. **R.** Et os meum annuntiábit laudem tuam.

V. Deus in adjutórium.

Invit. Ave María, grátia plena: * Dóminus tecum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

In Nocturno.

Ant. et Psalmi dicuntur ut in Festis B. M. V., scilicet:

Feria II. et V. De I. Noct. [172]

Feria III. et VI. De II. Noct. [175]

Feria IV. et Sabbato. De III. Noct. [179]

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

Pater noster. secreto.

V. Et ne nos indúcas in tentatiónem. **R.** Sed libera nos a malo.

Absolutio.

Precibus et méritis beátæ Mariæ semper Vírginis et ómnium Sanctórum, perducát nos Dóminus ad regna cœlórum. **R.** Amen.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Nos cum prole pia benedícat Virgo María.

R. Amen.

Lectio i. Eccli. 24.

N in ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor. Tunc præcépit, et di-

xit mihi Creátor ómnium: et qui creávit me, requiévít in tabernáculo meo, et dixit mihi: In Jacob inhábita, et in Israël hæreditáre, et in eléctis meis mitte radices. **Tu** autem Dómine miserére nobis.

R. Deo grátias.

R. Sancta et immaculáta virgínitas, quibus te laudibus éfferam nésco: * Quia quem cœli cápere non póterant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Ipsa Virgo vírginum intercédát pro nobis ad Dóminum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitáte sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea. **Tu** autem.

R. Beáta es Virgo María, quæ Dóminum portásti, Creatórem mundi: * Genuísti qui te fecit, et in ætérnum pérmanes Virgo.

V. Ave María, grátia plena, Dóminus tecum. Genuísti.

V. Jube domne benedícere.

Bened. Per Vírginem Matrem concédât nobis Dóminus salútem et pacem.

R. Amen.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantátio rosæ in Jéricho. Quasi olíva speciósa in campis, et quasi plátanusexaltáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum, et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta, dedi suavitátem odóris. **Tu** autem Dómine.

R. Felix namque es, sacra Virgo María, et omni laude digníssima: * Quia ex te ortus est sol justítiæ, * Christus Deus noster. **V.** Ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu: sén- tiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuam sanctam comēmoratiónem. Quia. **Glória.** Christus.

Ad Laudes

et per Horas.

V. Deus in adjutórium.

Ant. 1. Assúpta est * María in cœlum: gaudent Angeli, laudántes benedícunt Dóminum.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. María Virgo* assúpta est ad æthéreum thálamum, in quo Rex regum stelláto sedet sólio.

3. In odórem * unguentórum tuórum cúrrimus: adollescéntulæ dilexérunt te nimis.

4. Benedícta fília * tu a Dómino: quia per te fructum vitæ comūnicávimus.

5. Pulchra es, * et decóra, fília Jerúsalem: terríbilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. **Cant. 6. c.**

Vidérunt eam fíliæ Sion, et beatíssimam prædicavérunt, et regínæ laudavérunt eam.

R. Deo grátias.

Hymn. O gloriósa. [183]

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Beáta Dei Génitrix María, * Virgo perpétua, templum Dómini, sacrárium Spíritus sancti: sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo: ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercède pro devóto femíneo sexu.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscipere voluísti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitricem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Christū Dóminum nostrum.

R. Amen.

Ant. Sancti Dei omnes intercédere dignémini pro nostra omniúmque salúte.

V. Lætámini in Dómino, et exsultáte justi. **R.** Et gloriámini omnes recti corde.

Oratio.

Prótege Dómine pópulum tuum, et Apostolórum tuórum Petri et Pauli, et aliórum Apostolórum patrocínio confidéntem, perpétua defensióne consérva.

Omnes Sancti tui, quæsumus Dómine, nos ubique ádjuvent: ut dum eórum mérita recólimus, patrocínia sentiámus: et pacem tuam nostris concéde tempóribus, et ab Ecclésia tua cunctam repélle nequítiam: iter, actus, et voluntates nostras, et ómnium famulórum tuórum, in salútis tuæ prosperitáte dispóne: benefactoribus nostris sempitérna bona re-

tríbe, et ómnibus fidélibus defúntis réquiem ætérrnam concéde. Per Dóminum.

Ad Primam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus.

Memento, rerum Cónditor,
Nostri quod olim córporis
Sacráta ab alvo Vírginis
Nascéndo formam sumpseris.

María Mater grátiae,
Dulcis Parens cleméntiae,
Tu nos ab hoste prótege,
Et mortis hora súscipe.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

Ant. Assúpta est.

Ps. 53. Deus in nómine tuo. **24. Ps. 84.** Benedixísti. **110. Ps. 116.** Laudáte Dóminum omnes Gentes. **144.**

Ant. Assúpta est María in cœlum: gaudent Angeli: laudántes benedícunt Dóminum.

Capitulum. Cant. 6. c.

Quæ est ista, quæ progreditur quasi auróra consurgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

R. Deo grátias.

V. Dignâre me laudâre te,
Virgo sacrâta. **R.** Da mihi
virtutem contra hostes tuos.

Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui virginâlem au-
lam beátæ Mariæ in
qua habitâres, elígere di-
gnátus es: da, quæsumus;
ut sua nos defensióne mu-
nítos, jucúndos fácias suæ
interesse commemoratióni:
Qui vivis et regnas.

Ad Tertiam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. María Virgo.

Ps. 119. Ad Dóminum,
cum tribulárer. **144. Ps. 120.**

Levávi óculos meos. ibid.

Ps. 121. Lætátus sum. 146.

Ant. María Virgo assúm-
pta est ad æthéreum thá-
lamum, in quo Rex regum
stelláto sedet sólio.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum,
et in civitáte sanctifi-
cáta simíliter requiévi, et
in Jerúsalem potéstas mea.

R. Deo grátias.

V. Diffúsa est grátia in
lábiis tuis. **R.** Proptérea
benedíxit te Deus in ætér-
num.

Kýrie eléison. Christe
eléison. Kýrie eléison.

V. Dóminus vobíscum.
R. Et cum spírítu tuo.

Oratio.

Deus, qui salútis æternæ,
beátæ Mariæ virginitá-
te fœcúnda, humáno géneri
præmia præstitísti: tribue,
quæsumus; ut ipsam pro
nobis intercédere sentiám-
us, per quam merúimus
auctórem vitæ suscípere,
Dóminum nostrum Jesum
Christum Fílium tuum: Qui
tecum vivit.

Ad Sextam.

Ave María.

V. Deus in adjutórium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. In odórem.

Ps. 122. Ad te levávi. 147.

Ps. 123. Nisi quia Dómi-
nus. et **Ps. 124. Qui con-**
fidunt in Dómino. **ibid.**

Ant. In odórem unguen-
tórum tuórum cúrrimus:
adolescéntulæ dilexérunt
te nimis.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et radicávi in pópulo ho-
norificáto, et in parte
Dei mei hæréditas illíus, et
in plenitúdine sanctórum
deténtio mea.

R. Deo grátias.

V. Benedícta tu in mulié-
ribus. **R.** Et benedíctus fru-
ctus ventris tui.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Concède miséricors Deus, fragilitáti nostræ præsidium: ut qui sanctæ Dei Genitrícis memóriam ágimus, intercessiónis ejus auxilio, a nostris iniquitatibus resurgámus. Per eúmdem Dóminum.

Ad Nonam.

Ave María.

℣. Deus in adiutorium.

Hymnus. Meménto. [192]

Ant. Pulchra es.

Ps. 125. In converténdo.
148. Ps. 126. Nisi Dóminus.
et **Ps. 127.** Beáti omnes.
149.

Ant. Pulchra es, et decóra, filia Jerúsalem: ter-

ribilis ut castrórum ácies ordináta.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum aro-
matizans odórem dedi:
quasi myrrha elécta dedi
suavitátem odóris.

℞. Deo grátias.

℣. Post partum Virgo in-
violáta permansísti. **℞.** Dei
Génitrix intercède pro no-
bis.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

℣. Dóminus vobíscum.
℞. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Famulórum tuórum, quæ-
sumus Dómine, delictis
ignósce: ut qui tibi placére
de áctibus nostris non va-
lémus, Genitrícis Filii tui
Dómininostri intercessióne
salvémur: Qui tecum vivit.

OFFICIUM DEFUNCTORUM.

Dicitur extra tempus Paschale prima cujusque mensis die, non impedita Festo ix Lect., alioquin alia sequenti die similiter non impedita. In Choro dicitur post Officium diei, id est, Vesperæ post Vesperas, et Matutinum post Laudes diei, nisi alia sit consuetudo ecclesiarum: extra Chorum vero pro opportunitate temporis.

Ad Vesperas.

Absolute incipitur ab

Ant. Placébo Dómino *
in regione vivórum.

Psalmus 114.

Diléxi, quóniam
exaúdiét Dómi-
nus * vocem ora-
tiónis meæ.

Quia inclinávit aurem
suam mihi: * et in diébus
meis invocábo.

Circumdedérunt me doló-
res mortis: * et perícula
inférni invenérunt me.

Tribulatióem et dolórem
invéni: * et nomen Dómini
invocávi.

O Dómine líbera ánimam
meam: * miséricors Dómi-
nus, et justus, et Deus no-
ster miserétur.

Custódiens párvulos Dó-
minus: * humiliátus sum,
et liberávit me.

Convértere ánima mea in
réquiem tuam: * quia Dó-
minus benefécit tibi.

Quia erípuit ánimam me-
am de morte: * óculos meos
a lácrimis, pedes meos a
lapsu.

Placébo Dómino * in re-
gióne vivórum.

In fine omnium Psalmorum
dicitur:

Réquiem ætérnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat
eis.

Ant. Placébo Dómino in
regiónē vivórum.

Ant. Hei mihi Dómine, *
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Psalmus 119.

Ad Dóminum cum tribu-
lárer clamávi: * et ex-
audívit me.

Dómine libera ánimam
meam a lábiis iníquis, * et
a lingua dolósa.

Quid detur tibi, aut quid
apponátur tibi * ad lin-
guam dolósam?

Sagíttæ poténtis acútæ, *
cum carbónibus desolató-
riis.

Heu mihi, quia incolátus
meus prolongátus est: ha-
bitávi cum habitántibus
Cedar: * multum íncola fuit
ánima mea.

Cum his, qui odérunt pa-
cem, eram pacíficus: * cum
loquébar illis, impugnábant
me gratis.

Réquiem ætérrnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Hei mihi Dómine,
quia incolátus meus pro-
longátus est.

Ant. Dóminus custódit te
* ab omni malo: custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Psalmus 120.

Levávi óculos meos in
montes, * unde véniet
auxílium mihi.

Auxílium meum a Dño, *
qui fecit cœlum et terram.

Non det in commotiônem
pedem tuum: * neque dor-
mítet qui custódit te.

Ecce non dormitábit ne-
que dórmiet, * qui custódit
Israël.

Dóminus custódit te, Dó-
minus protéctio tua, * su-
per manum dexteram tuam.

Per diem sol non uret te:
* neque luna per noctem.

Dóminus custódit te ab
omni malo: * custódiat áni-
mam tuam Dóminus.

Dóminus custódiat intrói-
tum tuum, et éxitum tuum:
* ex hoc nunc, et usque in
sæculum.

Réquiem ætérrnam * dona
eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat
eis.

Ant. Dóminus custódit te
ab omni malo: custódiat
ánimam tuam Dóminus.

Ant. Si iniquitátes * ob-
serváveris Dómine: Dómi-
ne quis sustinébit?

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad
te Dómine: * Dómine
exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ inten-
déntes, * in vocem depre-
catiónis meæ.

Si iniquitátes observáve-
ris Dómine: * Dómine
quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustinui te Dómine.

Sustinuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Si iniquitátes observáveris Dómine: Dómine quis sustinébit?

Ant. Opera * mánuum tuárum Dómine ne despicias.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitebor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et veritáte tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exáudi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine

omnes rēges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit délixtera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sǎculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceateis.

Ant. Opera mánuum tuárum Dómine ne despicias.

V. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Magnif. Ant. Omne * quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejíciam foras.

Canticum B. Mariæ Virg.

Lucæ 1. c.

Magnificat * ánima mea Dóminum:

Et exsultávit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: * ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * et sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus a progénie in progénies * tíméntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * et exaltávit húmiles.

Esuriéntes implévit bonis: * et dívites dimísit inánes.

Suscépit Israël púerum suum, * recordátus misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad patres nostros, * Abraham, et sémini ejus in sæcula.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Et lux perpétua * lúceat eis.

Ant. Omne quod dat mihi Pater, ad me véniet: et eum qui venit ad me, non ejiciam foras.

Preces infrascriptæ dicuntur flexis genibus; similiter et ad Laudes.

Pater noster. **secreto.**

Y. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

Sequens Ps. Lauda ánima mea, in Vesp., similiter et **Ps.** De pro-

fúndis, in fine Laudum, non dicuntur in die Commem. omnium Fidelium Defunctorum, neque in die obitus seu depositionis Defuncti. Alias semper dicuntur.

Psalmus 145.

Lauda ánima mea Dóminum, laudábo Dóminum in vita mea: * psallam Deo meo quámdiu fúero.

Nolíte confídere in princípibus: * in filiis hóminum, in quibus non est salus.

Exíbit spíritus ejus, et revertétur in terram suam: * in illa die períbunt omnes cogitatióes eórum.

Beátus, cujus Deus Jacob adjútor ejus, spes ejus in Dómino Deo ipsíus: * qui fecit cœlum et terram, mare, et ómnia, quæ in eis sunt.

Qui custódit veritátem in sæculum, facit judícium injúriam patiéntibus; * dat escam esuriéntibus.

Dóminus solvit compedítos: * Dóminus illúminat cæcos.

Dóminus érigit elísos, * Dóminus diligit justos.

Dóminus custódit ádvenas, pupíllum et víduam suscépiet: * et vias peccatórum dispérdet.

Regnábit Dóminus in sæcula Deus tuus Sion, *

in generatióem et generatióem.

In fine Psalmi: Réquiem ætérnam * dona eis Dñe.

Etlux perpétua * lúceateis.

Deinde V. A porta inferi.

R. Erue Dómine ánimas eórum.

V. Requiéscant in pace.

R. Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecísti dignitaté vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humanæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatióis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitúdinis consórtium perveníre concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor, animábus famulórum fa-

mularúmque tuárum remisióem cunctórum tribue peccatórum: ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die vero Coñmemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, quando dicitur hæc ultima tantum Oratio, dicitur: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. **R.** Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui **N.**, ut defúctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu véniam misericordissimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dicatur ánimam fámulæ tuæ **N.**, ut defúcta.

In Anniversario die.

Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiósni diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitúdi-

nem, et lúminis claritátem.
Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anni-
versarium, dicatur in singulari
numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostóli-
cos sacerdótes fámu-
lum tuum **N.** pontificáli fe-
císti dignitáte vigére: præ-
sta, quæsumus; ut eórum
quoque perpétuo aggregé-
tur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur
sacerdotáli fecísti, etc.

**Pro fratribus vero et familia-
ribus, vel benefactoribus, dici-
tur Oratio.** Deus, véniæ largítor.
ut supra.

Pro patre et matre.

Oratio.

Deus, qui nos patrem et
matrem honoráre præ-
cepísti: miserére cleménter
animábus patris et matris
meæ, eorúmque peccáta
dimítte; meque eos in ætér-
næ claritátis gaúdio fac vi-
dére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dicatur
animábus paréntum nostrórum,
et ubi dicitur meque, dicatur
nosque.

Si pro patre tantum, dicatur
animæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur
animæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto.

Oratio.

Inclína Dómine aurem
tuam ad preces nostras,

quibus misericórdiam tu-
am súplices deprecámur:
ut ánimam fámuli tui, quam
de hoc sæculo migráre jus-
sísti, in pacis ac lucis re-
gióne constitúas, et san-
ctórum tuórum júbeas esse
consórtem. Per Dñm.

Pro una Defuncta.

Oratio.

Quæsumus Dómine pro
tua pietáte miserére áni-
mæ fámulæ tuæ: et a con-
tágiis mortalitátis exútam,
in ætérnæ salvatiónis par-
tem restítue. Per Dñm.

V. Réquiem ætérnam do-
na eis Dómine. **R.** Et lux
perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace.
R. Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Regem, cui ómnia
vivunt, * Veníte adorémus.

Psalmus 94.

Veníte, exsultémus Dó-
mino, jubilémus Deo
salutári nostro: præoccu-
pémus faciém ejus in con-
fessióne, et in psalmis ju-
bilémus ei.

Regem, cui ómnia vivunt,
veníte adorémus.

Quóniam Deus magnus
Dóminus, et Rex magnus
super omnes deos: quóni-
am non repéllet Dóminus

plebem suam, quia in manu ejus sunt omnes fines terræ, et altitudines montium ipse cōspicit.

Veníte adorémus.

Quóniam ipsíus est mare, et ipse fecit illud, et áridam fundavérunt manus ejus: veníte, adorémus, et procidámus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, et oves páscuæ ejus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hódie si vocem ejus audieritis, nolíte obduráre corda vestra, sicut in exacerbatióne secúndum diem tentatiónis in desérto: ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt et vidérunt ópera mea.

Veníte adorémus.

Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, et dixi: Semper hi errant corde: ipsi vero non cognovérunt vias meas, quibus jurávi in ira mea, si introibunt in réquiem meam.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

Veníte adorémus.

Regem, cui ómnia vivunt, veníte adorémus.

Hoc Invitatorium dic. tantum in die Cōmemoratiónis omnium Fidelium Defunctorum, et in die depositiōis Defuncti: quibus diebus dicuntur tres infrascripti Nocturni, et Ant. duplicantur. Aliis temporibus dicitur tantum unum Nocturnum cum Laudibus, hoc ordine: Feria II. et V., I. Nocturnum; Feria III. et VI., II. Nocturnum; Feria IV. et Sabbato, III. Nocturnum.

In I. Nocturno.

Pro Feria II. et V.

Ant. Dírige * Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Psalmus 5.

Verba mea aúribus pércipe Dómine, * intéllige clamórem meum.

Inténde voci oratiónis meæ, * Rex meus et Deus meus.

Quóniam ad te orábo: * Dómine mane exaúdiēs vocem meam.

Mane astábo tibi et vidébo: * quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.

Neque habitábit juxta te malignus: * neque permánébunt injústi ante óculos tuos.

Odísti omnes, qui operántur iniquitátem: * perdes omnes, qui loquúntur mendácium.

Virum sánguinem et do-

lòsum abominábitur Dóminus: * ego autem in multitudine misericórdiæ tuæ.

Introibo in domum tuam: * adorábo ad templum sanctum tuum in timóre tuo.

Dómine deduc me in iustítia tua: * propter inimicos meos dírige in conspéctu tuo viam meam.

Quóniam non est in ore eórum véritas: * cor eórum vanum est.

Sepúlchrum patens est guttur eórum, linguis suis dolóse agébant, * júdica illos Deus.

Décidant a cogitatióibus suis, secúndum multitudinem impietátum eórum expélle eos, * quóniam irritavérunt te Dómine.

Et læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exsultábunt: et habitábis in eis.

Et gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, * quóniam tu benedíces iusto.

Dómine, ut scuto bonæ voluntátis tuæ * coronásti nos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam.

Ant. Convértere * Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Psalmus 6.

Dómine, ne in furóre tuo árguas me, * neque in ira tua corrípias me.

Miserére mei Dómine quóniam infirmus sum: * sana me Dómine quóniam conturbáta sunt ossa mea.

Et ánima mea turbáta est valde: * sed tu Dómine úsquequo?

Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: * salvum me fac propter misericórdiam tuam.

Quóniam non est in morte qui memor sit tui: * in inférno autem quis confitébitur tibi?

Laborávi in gémitu meo, lavábo per síngulas noctes lectum meum: * lácrimis meis stratum meum rigábo.

Turbátus est a furóre óculus meus: * inveterávi inter omnes inimícos meos.

Discédite a me omnes, qui operámini iniquitátem: * quóniam exaudivit Dóminus vocem fletus mei.

Exaudivit Dóminus deprecationem meam, * Dóminus oratióem meam suscepit.

Erubéscant, et conturbéntur veheménter omnes inimíci mei: * convertántur et erubéscant valde velóciter.

Réquiem ætérnam.

Ant. Convértere Dómine, et éripe ánimam meam: quóniam non est in morte, qui memor sit tui.

Ant. Nequándo rápiat * ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Psalmus 7.

Dómine Deus meus in te sperávi: * salvum me fac ex ómnibus persecuéntibus me, et libera me.

Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

Dómine Deus meus, si feci istud, * si est iniquitas in mánibus meis:

Si réddidi retribuéntibus mihi mala, * decídám mérito ab inimícis meis inánis.

Persequátur inimícus ánimam meam, et comprehéndat, et concúlcet in terra vitam meam, * et glóriam meam in púlverem dedúcat.

Exsúrge Dómine in ira tua: * et exaltáre in fínibus inimicórum meórum.

Et exsúrge Dómine Deus meus in præcépto quod mandásti: * et synagóga populórum circúmdabit te.

Et propter hanc in altum regrédere: * Dóminus júdicat pópulos.

Júdica me Dómine secúndum justítiam meam, * et secúndum innocéntiam meam super me.

Consumétur nequítia peccatórum, et díriges justum, * scrutans corda et renes Deus.

Justum adjutórium meum a Dómino, * qui salvos facit rectos corde.

Deus iudex justus, fortis, et pátiens: * numquid irascitur per síngulos dies?

Nisi convérsi fuéritis, gládium suum vibrábit: * arcum suum teténdit, et parávit illum.

Et in eo parávit vasa mortis, * sagíttas suas ardéntibus effécit.

Ecce partúriit injustítiam: * concépit dolórem, et péperit iniquitátem.

Lacum apérui, et effódit eum: * et incidit in fóveam, quam fecit.

Convertétur dolor ejus in caput ejus: * et in vérticem ipsíus iniquitas ejus descéndet.

Confitébor Dómino secúndum justítiam ejus: * et psallam nómini Dómini altíssimi.

Réquiem ætérnam.

Ant. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.

V. A porta inferi. **R.** Erue
Dómine ánimas eórum.

Pater noster. tot. secreto.

**Lectiones leguntur sine Absolu-
tione, Benedictionibus et Titulo.**

Lectio i. Job 7. d.

Parce mihi Dómine;
nihil enim sunt dies
mei. Quid est homo,
quia magnificas eum? aut
quid appónis erga eum cor
tuum? Vísitas eum dilúcu-
lo, et súbito probas illum.
Usquequo non parcis mihi,
nec dimíttis me, ut glútiam
salívam meam? Peccávi,
quid fáciam tibi o custos
hóminum? quare posuísti
me contrárium tibi, et fa-
ctus sum mihimetípsi gra-
vis? Cur non tollis peccá-
tum meum, et quare non
aufers iniquitátem meam?
ecce nunc in púlvere dór-
miam: et si mane me quæ-
sieris, non subsístam.

**Lectiones terminantur sine Tu
autem. vel alia conclusione.**

R. Credo quod Redémptor
meus vivit, et in novíssimo
die de terra surrectúrus
sum: * Et in carne mea vi-
débo Deum Salvatórem me-
um. **V.** Quem visúrus sum
ego ipse, et non álius: et ócu-
li mei conspectúri sunt. Et.

Lectio ii. Job 10.

Tædet ánimam meam vi-
tæ meæ, dimíttam ad-

vérsum meelóquium meum,
loquar in amaritúdi-
næ meæ. Dicam Deo: Noli
me condemnáre: indica
mihi cur me ita júdices.
Numquid bonum tibi vidét-
ur, si calumniéris me, et
ópprimas me opus mánu-
um tuárum, et consílium
impiórum ádjuves? Num-
quid óculi cárnei tibi sunt:
aut sicut videt homo, et tu
vidébis? Numquid sicut
dies hóminis dies tui, et
anni tui sicut humána
sunt témpora, ut quæras
iniquitátem meam, et pec-
cátum meum scrutéris? Et
scias quia nihil ímpium fé-
cerim, cum sit nemo qui de
manu tua possit erúere.

R. Qui Lázarum resuscitá-
sti a monuménto fœtidum:
* Tu eis Dómine dona ré-
quiem, et locum indulgén-
tiæ. **V.** Qui ventúrus es ju-
dicáre vivos et mórtuos, et
sæculum per ignem. Tu eis.

Lectio iii. Job 10. b.

Manus tuæ fecérunt me,
et plasmavérunt me
totum in circúitu: et sic re-
pente præcípitas me? Me-
ménto quæso quod sicut
lutum féceris me, et in púl-
verem redúces me. Nonne
sicut lac mulsísti me, et
sicut cáseum me coagu-
lásti? Pelle et cárnibus ve-

stísti me: óssibus et nervis
compegísti me: Vitam et
misericórdiam tribuísti mi-
hi, et visitátio tua custodí-
vit spíritum meum.

R. Dómine, quando vé-
neris judicáre terram, ubi
me abscondam a vultu iræ
tuæ? * Quia peccávi nimis
in vita mea. **V.** Commissa
mea pavésco, et ante te
erubésco: dum véneris ju-
dicáre, noli me conde-
mnáre. Quia. **V.** Réquiem
æternam dona eis Dómi-
ne: et lux perpétua lúceat
eis. Quia.

Postea ad Laudes, ut infra
[213] quando dicitur unum tan-
tum Nocturnum.

In II. Nocturno.

Pro Feria III. et VI.

Ant. In loco páscuæ * ibi
me collocávit.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et
nihil mihi déerit: *
in loco páscuæ ibi
me collocávit.

Super aquam refectionis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justitiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos, qui
tribulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitudinem
diérum.

Réquiem æternam.

Ant. In loco páscuæ ibi
me collocávit.

Ant. Delicta * juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Psalmus 24.

Ad te Dómine levávi
ánimam meam: * Deus
meus in te confído; non
erubéscam.

Neque irrídeant me ini-
míci mei: * étenim univér-
si, qui sústinent te, non
confundéntur.

Confundántur omnes iní-
qua agéntes * supervácue.

Vias tuas Dómine de-
mónstra mihi: * et sémitas
tuas édoce me.

Dírige me in veritáte tua,
et doce me: * quia tu es
Deus salvátor meus, et te
sustínui tota die.

Reminíscere miseratió-
num tuárum Dómine, * et

misericordiárum tuárum,
quæ a sæculo sunt.

Delicta juventútis meæ, *
et ignorántias meas ne
memíneris.

Secúndum misericórdiam
tuam meménto mei tu: * pro-
pter bonitátem tuam Dñe.

Dulcis et rectus Dóminus:
* propter hoc legem dabit
delinquéntibus in via.

Díriget mansuétos in ju-
dício: * docébit mites vias
suas.

Univérsæ viæ Dómini,
misericórdia et véritas, *
requiréntibus testaméntum
ejus et testimónia ejus.

Propter nomen tuum Dó-
mine propitiáberis peccáto
meo: * multum est enim.

Quis est homo qui timet
Dóminum? * legem státuit
ei in via, quam elégit.

Anima ejus in bonis de-
morábitur: * et semen ejus
hæreditábit terram.

Firmaméntum est Dómi-
nus timéntibus eum: * et
testaméntum ipsíus ut ma-
nifestétur illis.

Oculi mei semper ad Dó-
minum: * quóniam ipse e-
véllet deláqueo pedes meos.

Réspice in me, et mise-
rére mei: * quia únicus et
pauper sum ego.

Tribulatiónes cordis mei
multiplicátæ sunt: * de ne-
cessitátibus meis érue me.

Vide humilitátem meam,
et labórem meum: * et di-
mítte univérsa delicta mea.

Réspice inimícos meos
quóniam multiplicáti sunt, *
et ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam meam, et
érue me: * non erubéscam,
quóniam sperávi in te.

Innocéntes et recti adhæ-
sérunt mihi: * quia sustí-
nui te.

Líbera Deus Israël, * ex
ómnibus tribulatióibus
suis.

Réquiem ætérnam.

Ant. Delicta juventútis
meæ, et ignorántias meas
ne memíneris Dómine.

Ant. Credo vidére * bona
Dómini in terra vivéntium.

Psalmus 26.

Dóminus illuminátio mea
et salus mea, * quem
timébo?

Dóminus protéctor vitæ
meæ, * a quo trepidábo?

Dum apprópíant super me
nocéntes, * ut edant carnes
meas:

Qui tríbulant me inimíci
mei, * ipsi infirmáti sunt,
et cecidérunt.

Si consístant advérsus
me castra, * non timébit
cor meum.

Si exsúrgat advérsus me
prælium, * in hoc ego spe-
rábo.

Unam pétii a Dómino,

hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluptátem Dómini, * et vísitem templum ejus.

Quóniam abscondit me in tabernáculo suo: * in die malórum protéxit me in abscondito tabernáculi sui.

In petra exaltávit me: * et nunc exaltávit caput meum super inimícos meos.

Circuíví, et immolávi in tabernáculo ejus hóstiam vociferatiónis: * cantábo, et psalmum dicam Dómino.

Exaúdi Dómine vocem meam, qua clamávi ad te: * miserére mei, et exaúdi me.

Tibi dixit cor meum, exquisívit te fácies mea: * fáciem tuam Dñe requíram.

Ne avértas fáciem tuam a me: * ne declínes in ira a servo tuo.

Adjútor meus esto: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutáris meus.

Quóniam pater meus, et mater mea dereliquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem pone mihi Dómine in vía tua: * et dirige me in sémitam rectam propter inimícos meos.

Ne tradíderis me in ánimas tribulántium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, et mentíta est iníquitas sibi.

Credo vidére bona Dómini * in terra vivéntium.

Exspécta Dóminum, viríliter age: * et confortétur cor tuum, et sústine Dñm.

Réquiem ætérnam.

Ant. Credo vidére bona Dómini in terra vivéntium.

V. Cóllocet eos Dóminus cum princípibus. **R.** Cum princípibus pópuli sui.

Pater noster. tot. secreto.

Lectio iv. Job 13. d.

Respónde mihi: Quantas hábeo iniquitates et peccáta, scélera mea et delícta osténde mihi. Cur fáciem tuam abscondis, et arbitráris me inimícum tuum? Contra fólium, quod vento rápitur, osténdis poténtiam tuam, et stípulam siccam perséqueris: scribis enim contra me amaritúdines, et consúmme me vis peccátis adollescéntiæ meæ. Posuísti in nervo pedem meum, et observásti omnes sémitas meas, et vestígia pedum meórum considerásti: qui quasi putrédo consuméndus sum, et quasi vestiméntum, quod coméditur a tínea.

R. Meménto mei Deus, quia ventus est vita mea, * Nec aspíciat me visus hóminis. **V.** De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exaúdi vocem meam. Nec.

Lectio v. Job 14.

Homo natus de muliere, brevi vivens témpore, replétur multis misériis. Qui quasi flos egréditur et contéritur, et fugit velut umbra, et numquam in eódem statu pérmanet. Et dignum ducis super hujuscémodi aperíre óculos tuos, et addúcere eum tecum in iudícium? Quis potest fácere mundum de immúndo concéptum sémine? Noñe tu qui solus es? Breves dies hóminis sunt, númerus ménsium ejus apud te est: constituísti términos ejus, qui præteríri non póterunt. Recéde paúlulum ab eo, ut quiéscat, donec optáta véniat, sicut mercenárii dies ejus.

R. Hei mihi Dómine, quia peccávi nimis in vita mea: Quid fáciam, miser? ubi fúgiam, nisi ad te Deus meus? * Miserére mei, dum véneris in novíssimo die. **V.** Anima mea turbáta est valde, sed tu Dómine succúrre ei. Miserére.

Lectio vi. Job 14. c.

Quis mihi hoc tríbuat, ut in inférno prótegas me, et abscondas me, donec pertránseat furor tuus, et constítuas mihi témpus in quo recordéris mei? Putásne mórtuus homo rursum vivat? Cunctis diébus quibus nunc mílito, exspécto donec véniat imútatio mea. Vocábis me, et ego respondébo tibi: óperi mánuum tuárum pórriges dexteram. Tu quidem gressus meos dinumerásti, sed parce peccátis meis.

R. Ne recordéris peccáta mea Dómine, * Dum véneris iudicáre sáculum per ignem. **V.** Dírige Dómine Deus meus in conspéctu tuo viam meam. Dum. **V.** Réquiem ætérnam. Dum.

Postea ad Laudes, ut infra [213] quando dicitur unum tantum Nocturnum.

In III. Nocturno.

Pro Feria IV. et Sabbato.

Ant. Compláceat * tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me réspice.

Psalmus 39.

Exspéctans exspéctávi Dóminum, * et inténdit mihi.

Et exaudivit preces meas: * et edúxit me de lacu misériæ, et de luto fæcis.

Et státuit super petram pedes meos: * et diréxit gressus meos.

Et immísit in os meum cánticum novum, * carmen Deo nostro.

Vidébunt multi, et timébunt: * et sperábunt in Dómino.

Beátus vir, cujus est nomen Dómini spes ejus: * et non respéxit in vanitátes et insánias falsas.

Multa fecísti tu Dómine Deus meus mirabilia tua: * et cogitatióibus tuis non est qui símilis sit tibi.

Añuntiávi et locútus sum: * multiplicáti sunt super númerum.

Sacrificium et oblatiõem noluísti: * aures autem perfecísti mihi.

Holocaústum et pro peccáto non postulásti: * tunc dixi: Ecce vénio.

In cápite libri scriptum est de me ut fácerem voluntátem tuam: * Deus meus vólui, et legem tuam in médio cordis mei.

Añuntiávi justítiam tuam in ecclésia magna, * ecce lábia mea non prohibébo: Dómine tu scisti.

Justítiam tuam non abscondi in corde meo: * veritátem tuam et salutáre tuum dixi.

Non abscondi misericór-

diam tuam et veritátem tuam * a concílio multo.

Tu autem Dómine ne longe fácias miseratiónes tuas a me: * misericórdia tua et véritas tua semper suscepérunt me.

Quóniam circumdedérunt me mala, quorum non est númerus: * comprehendérunt me iniquitátes meæ, et non pótui ut vidérem.

Multiplicátæ sunt super capílos cápitis mei: * et cor meum derelíquit me.

Compláceat tibi Dómine ut éruas me: * Dómine, ad adjuvándum me respice.

Confundántur et revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, * ut áuferant eam.

Convertántur retrórsum, et revereántur * qui volunt mihi mala.

Ferant conféstim confusiõem suam, * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exsúltent et læténtur super te omnes quæréntes te: * et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre tuum.

Ego autem mendícus sum et pauper: * Dóminus solícitus est mei.

Adjútor meus, et protéctor meus tu es: * Deus meus, ne tardáveris.

Réquiem ætérnam.

Ant. Compláceat tibi Dómine, ut erípias me: Dómine ad adjuvándum me respice.

Ant. Sana Dómine * ánimam meam, quia peccávi tibi.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénium, et paúperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine misérére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et períbit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsum me susurrábant omnes inimíci mei: * advérsum me cogitábant mala mihi.

Verbum iníquum constituérunt advérsum me: *

Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: * qui edébat panes meos, magnificávit super me supplantatióem.

Tu autem Dómine misérére mei, et resúscita me: * et retribuam eis.

In hoc cognóvi quóniam voluísti me: * quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Me autem propter innocentiam suscepísti: * et confirmásti me in conspéctu tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus Israël a sæculo, et usque in sæculum: * fiat, fiat.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sana Dómine ánimam meam, quia peccávi tibi.

Ant. Sitívit * ánima mea ad Deum vivum: quando véniam, et apparébo ante faciém Dómini?

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat cervus ad fontes aquárum: * ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparébo ante faciém Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: *

dum dicitur mihi quotidie:
Ubi est Deus tuus?

Hæc recordatus sum, et
effudi in me animam me-
am: * quoniam transibo in
locum tabernaculi admirá-
bilis, usque ad domum Dei:

In voce exsultationis, et
confessionis: * sonus epu-
lantis.

Quare tristis es anima
mea? * et quare conturbas
me?

Spera in Deo, quoniam adhuc
confitebor illi: * salutáre
vultus mei, et Deus meus.

Ad meipsum anima mea
conturbata est: * propterea
memor ero tui de terra
Jordánis, et Hermóniim a
monte módico.

Abýssus abýssum invo-
cat, * in voce cataractarum
tuarum.

Omnia excelsa tua, et flu-
ctus tui * super me trans-
iérunt.

In die mandavit Dóminus
misericórdiam suam: * et
nocte cánticum ejus.

Apud me oratio Deo vitæ
meæ, * dicam Deo: Suscé-
ptor meus es.

Quare oblitus es mei? * et
quare contristatus incedo,
dum affligit me inimicus?

Dum confringuntur ossa
mea, * exprobraverunt mi-
hi qui tribulant me inimici
mei.

Dum dicunt mihi per sín-
gulos dies: Ubi est Deus
tuus? * quare tristis es áni-
ma mea, et quare contúr-
bas me?

Spera in Deo, quoniam
adhuc confitebor illi: * sa-
lutáre vultus mei, et Deus
meus.

Réquiem ætérnam.

Ant. Sitívit anima mea
ad Deum vivum: quando
véniám, et apparebo ante
faciem Dómini?

V. Ne tradas béstiis áni-
mas confitentes tibi. **R.** Et
ánimas paúperum tuórum
ne obliviscáris in finem.

Pater noster. **tot. secreto.**

Lectio vii. Job 17.

Spíritus meus attenuá-
bitur, dies mei bre-
viabúntur, et solum
mihi súperest sepúlchrum.
Non peccávi, et in amari-
tudínibus morátur óculus
meus. Líbera me Dómine,
et pone me juxta te, et
cujúsvis manus pugnet
contra me. Dies mei trans-
iérunt, cogitationes meæ
dissipatæ sunt, torquéntes
cor meum. Noctem verté-
runt in diem, et rursum
post ténebras spero lucem.
Si sustinúero, inférnus do-
mus mea est, et in ténebris
stravi léctulum meum. Pu-
trédini dixi: Pater meus es,

mater mea, et soror mea, vérnibus. Ubi est ergo nunc præstolatio mea, et patientiam meam quis considerat?

R. Peccantem me quotidie, et non me poenitentem, timor mortis conturbat me:

* Quia in inférno nulla est redemptio, miserere mei Deus, et salva me. **V.** Deus in nómine tuo saluum me fac, et in virtute tua libera me. Quia.

Lectio viii. Job 19. c.

Pelli meæ, consumptis cárnibus, adhæsit os meum, et derelicta sunt tantummodo lábia circa dentes meos. Miseremini mei, miseremini mei, saltem vos amici mei, quia manus Dómini tetigit me. Quare persequimini me sicut Deus, et cárnibus meis saturamini? Quis mihi tribuat ut scribantur sermones mei? quis mihi det ut exarentur in libro stylo fere, et plumbi lámina, vel celte sculpantur in sílice? Scio enim quod Redemptor meus vivit, et in novissimo die de terra surrecturus: et rursum circumdabor pelle mea, et in carne mea vidébo Deum meum. Quem visurus sum ego ipse, et óculi mei conspecturi sunt, et non álius: repósi-

ta est hæc spes mea in sinu meo.

R. Dómine secundum actum meum noli me iudicare: nihil dignum in conspectu tuo egi: ideo deprecor majestatem tuam, * Ut tu Deus deleas iniquitatem meam. **V.** Amplius lava me Dómine ab injustitia mea, et a delicto meo munda me. Ut.

Lectio ix. Job 10. d.

Quare de vulva eduxisti me? qui útinam consumptus essem ne óculus me videret. Fuissem quasi non essem, de útero translatus ad túmulum. Numquid non paucitas dierum meorum finiétur brevi? dimitte ergo me, ut plangam paululum dolorem meum: antequam vadam, et non revertar, ad terram tenebrósam et opertam mortis caligine: terram miseriæ et tenebrarum, ubi umbra mortis, et nullus ordo, sed sempiternus horror inhabitat.

R. Libera me Dómine de viis inférni, qui portas æreas confregisti: et visitasti inférnum, et dedisti eis lumen, ut viderent te: * Qui erant in poenis tenebrarum. **V.** Clamantes et dicentes: Advenisti Redemptor no-

ster. Qui. **V.** Réquiem ætérnam. Qui.

Sequens R. dicitur solummodo in die Coëm. omnium Defunctorum, et quodcumque pro Defunctis dicuntur ix Lectiones.

R. Libera me Dómine de morte ætérna in die illa treménda: * Quando cœli movéndi sunt et terra: * Dum véneris iudicáre sæculum per ignem. **V.** Tremens factus sum ego, et timeo, dum discússio vénerit, atque ventúra ira. Quando. **V.** Dies illa, dies iræ, calamitátis et misériæ, dies magna et amára valde. Dum. **V.** Réquiem ætérnam. Libera me. **usque ad primum V.**

Ad Laudes.

Absolute incipitur.

Ant. Exsultábunt * Dómino ossa humiliáta.

Psalmus 50.

Miserére mei Deus, * secúndum magnam misericórdiam tuam.

Et secúndum multitudinem miserationum tuárum, * dele iniquitátem meam.

Amplius lava me ab iniquitáte mea: * et a peccáto meo munda me.

Quóniam iniquitátem meam ego cognóscó: * et peccátum meum contra me est semper.

Tibi soli peccávi, et malum coram te feci: * ut iustificéris in sermónibus tuis, et vincas cum iudicáris.

Ecce enim in iniquitátibus concéptus sum: * et in peccátis concépit me mater mea.

Ecce enim veritátem dilexísti: * incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi.

Aspérges me hyssópo, et mundábor: * lavábis me, et super nivem dealbábor.

Audítui meo dabis gaúdium et lætítiam: * et exsultábunt ossa humiliáta.

Avérte faciém tuam a peccátis meis: * et omnes iniquitátes meas dele.

Cor mundum crea in me Deus: * et spíritum rectum innova in viscéribus meis.

Ne projicias me a faciē tua: * et Spíritum sanctum tuum ne aúferas a me.

Redde mihi lætítiam salutaris tui: * et spíritu principáli confirma me.

Docébo iníquos vias tuas: * et impii ad te converténtur.

Libera me de sanguínibus Deus, Deus salútis meæ: * et exsultábit lingua mea justítiam tuam.

Dómine, lábia mea apéries: * et os meum annuntiábit laudem tuam.

Quóniam si voluisses sacrificium, dedissem útique: * holocaústis non delectáberis.

Sacrificium Deo spíritus contribulátus: * cor contritum, et humiliátum Deus non despíces.

Benigne fac Dómine in bona voluntáte tua Sion: * ut ædificéntur muri Jerúsalem.

Tunc acceptábis sacrificium justitiæ, oblatiónes, et holocaústa: * tunc impónent super altáre tuum vítulos.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exsultábunt Dómino ossa humiliáta.

Ant. Exaúdi Dómine * oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Psalmus 64.

Te decet hymnus Deus in Sion: * et tibi reddétur votum in Jerúsalem.

Exaúdi oratióem meam: * ad te omnis caro véniet.

Verba iniquórum prævalúerunt super nos: * et impietátibus nostris tu propitiáberis.

Beátus, quem elegísti, et assumpsísti: * inhabitábit in átriis tuis.

Replébimur in bonis domus tuæ: * sanctum est templum tuum, mirábile in æquitáte.

Exaúdi nos Deus salutáris noster, * spes ómnium finium terræ, et in mari longe.

Præparans montes in virtúte tua, accíntus poténtia: * qui contúrbas profúndum maris sonum flúctuum ejus.

Turbabúntur Gentes, et tímebunt qui hábitant téminos a signis tuis: * éxitus matutíni, et vespere delectábis.

Visitásti terram, et inebriásti eam: * multiplicásti locupletáre eam.

Flumen Dei replétum est aquis, parásti cibum illórum: * quóniam ita est præparátio ejus.

Rivos ejus inébria, multiplica genímína ejus: * in stillicídiis ejus lætábitur gérmínans.

Benedíces coronæ anni benignitátis tuæ: * et campi tui replebúntur ubertáte.

Pinguéscent speciósa déserti: * et exsultatióne colles accingéntur.

Indúti sunt arietes óvium, et valles abundábunt fruménto: * clamábunt, étenim hymnum dicent.

Réquiem ætérnam.

Ant. Exaúdi Dómine oratióem meam: ad te omnis caro véniet.

Ant. Me suscepit * dextera tua Dómine.

Psalmus 62.

Deus Deus meus * ad te
de luce vígilo.

Sitívit in te ánima mea, *
quam multipliciter tibi caro
mea.

In terra desérta, et ínvia,
et inaquósa: * sic in sancto
appáruí tibi, ut vidérem
virtútem tuam, et glóriam
tuam.

Quóniam mélior est mise-
ricórdia tua super vitas: *
lábia mea laudábunt te.

Sic benedicam te in vita
mea: * et in nómine tuo le-
vábo manus meas.

Sicut ádipe et pinguédine
repleátur ánima mea: * et
lábiis exsultatiónis laudá-
bit os meum.

Si memor fui tui super
stratum meum, in matutí-
nis meditábor in te: * quia
fuísti adjútor meus.

Et in velaménto alárum
tuárum exsultábo, adhæsit
ánima mea post te: * me
suscépit délixtera tua.

Ipsi vero in vanum quæ-
siérunt ánimam meam, in-
troíbunt in inferióra terræ:
* tradéntur in manus glá-
dii, partes vúlpium erunt.

Rex vero lætábitur in Deo,
laudabúntur omnes qui ju-
rant in eo: * quia obstrú-
ctum est os loquéntium in-
íqua.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 66.

Deus misereátur nostri, et
benedícat nobis: * illú-
minet vultum suum super
nos, et misereátur nostri.

Ut cognoscámus in terra
viam tuam: * in ómnibus
Géntibus salutáre tuum.

Confiteántur tibi pópuli
Deus: * confiteántur tibi
pópuli omnes.

Læténtur et exsúltent Gen-
tes: * quóniam júdicas pó-
pulos in æquitáte, et Gentes
in terra dírigis.

Confiteántur tibi pópuli
Deus, confiteántur tibi pó-
puli omnes: * terra dedit
fructum suum.

Benedícat nos Deus, Deus
noster, benedicat nos De-
us: * et métuant eum omnes
fines terræ.

Réquiem ætérrnam.

Ant. Me suscepit délixtera
tua Dómine.

Ant. A porta inferi * érue
Dómine ánimam meam.

Canticum Ezechíæ.

Isaíæ 38. b.

Ego dixi: In dimídio dié-
rum meórum * vadam
ad portas inferi.

Quæsívi resíduum annó-
rum meórum. * Dixi: Non
vidébo Dóminum Deum in
terra vivéntium.

Non aspiciam hóminem
ultra, * et habitatórem
quiétis.

Generátio mea abláta est, et convolúta est a me, * quasi tabernáculum pastórum.

Præcisa est velut a texén-te, vita mea: dum adhuc ordírer, succídit me: * de mane usque ad vésperam finies me.

Sperábam usque ad mane, * quasi leo sic contrívit ómnia ossa mea:

De mane usque ad véspe-ram finies me: * sicut pul-lus hirúndinis sic clamábo, meditábor ut colúmba:

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excésum:

Dómine vim pátiór, re-spónde pro me. * Quid di-cam, aut quid respondébit mihi, cum ipse fécerit?

Recogitábo tibi omnes an-nos meos * in amaritúdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, et in tálibus vita spíritus mei, corrípies me, et vivificábis me. * Ecce in pace amari-túdo mea amaríssima:

Tu autem eruísti ánimam meam ut non períret: * projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Quia non inférnus confi-tébitur tibi, neque mors laudábit te: * non exspe-ctábunt qui descéndunt in lacum, veritátem tuam.

Vivens vivens ipse confi-

tébitur tibi, sicut et ego hódie: * pater filiis notam fáciét veritátem tuam.

Dómine salvum me fac, * et psalmos nostros cantá-bimus cunctis diébus vitæ nostræ in domo Dómini.

Réquiem ætérnam.

Ant. A porta ínferi éruet Dómine ánimam meam.

Ant. Omnis spíritus * lau-det Dóminum.

Psalmus 148.

Laudáte Dóminum de cœ-lis: * laudáte eum in excélsis.

Laudáte eum omnes An-geli ejus: * laudáte eum omnes virtútes ejus.

Laudáte eum sol et luna: * laudáte eum omnes stel-læ, et lumen.

Laudáte eum cœli cœló-rum: * et aquæ omnes, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, et facta sunt: * ipse mandávit, et creáta sunt.

Státuit ea in ætérnum, et in sæculum sæculi: * præ-céptum pósuit, et non præ-teríbit.

Laudáte Dóminum de ter-ra, * dracónes, et omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus procellárum: * quæ faciunt verbum ejus:

Montes, et omnes colles:

* ligna fructífera, et omnes cedri.

Béstiae, et univérſa pécora: * serpéntes, et volúcrés pennátæ:

Reges terræ, et omnes pópuli: * príncipes, et omnes júdices terræ.

Júvenes, et vírgines; senes cum junióribus laudent nomen Dómini: * quia exaltátum est nomen ejus solius.

Conféssio ejus super cœlum, et terram: * et exaltávit cornu pópuli sui.

Hymnus ómnibus sanctis ejus: * fíliis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 149.

Cantáte Dómino cánticum novum: * laus ejus in ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit eum: * et fílii Sion exsúltent in rege suo.

Laudent nomen ejus in choro: * in týmpano, et psaltério psallant ei:

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * et exaltábit mansuétos in salútem.

Exsultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubilibus suis.

Exaltatiónes Dei in gútture eórum: * et gládii ancípites in mánibus eórum:

Ad faciéndam vindíctam in natió nibus: * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eórum in compédibus: * et nóbiles eórum in mánicis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscriptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Hic non dicitur Réquiem.

Psalmus 150.

Laudáte Dóminum in sanctis ejus: * laudáte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudáte eum in virtútibus ejus: * laudáte eum secundum multitudínem magnitudínis ejus.

Laudáte eum in sono tubæ: * laudáte eum in psaltério, et cíthara.

Laudáte eum in týmpano, et choro: * laudáte eum in chordis, et órgano.

Laudáte eum in cýmbalis benesonántibus: laudáte eum in cýmbalis jubilatiónis: * omnis spíritus laudet Dóminum.

Réquiem ætérnam.

Ant. Omnis spíritus laudet Dóminum.

V. Audívi vocem de cœlo dicéntem mihi. **R.** Beáti mórtui qui in Dómino moriúntur.

Ad Bened. Ant. Ego sum * resurrectio et vita: qui credit in me, étiam si mórtuus

fúerit, vivet: et omnis qui vivit et credit in me, non moriétur in ætérnum.

Deinde dicitur flexis genibus

Pater noster. secreto.

¶ Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Psalmus 129.

De profúndis clamávi ad te Dómine: * Dómine exaúdi vocem meam:

Fiant aures tuæ intendéntes, * in vocem deprecatiónis meæ.

Si iniquitátes observáveris Dómine: * Dómine quis sustinébit?

Quia apud te propitiatio est: * et propter legem tuam sustínui te Dómine.

Sustínuit ánima mea in verbo ejus: * sperávit ánima mea in Dómino.

A custódia matutína usque ad noctem: * speret Israël in Dómino.

Quia apud Dóminum misericórdia: * et copiósa apud eum redemptio.

Et ipse rédimet Israël, * ex ómnibus iniquitatibus ejus.

Réquiem ætérnam.

Deinde ¶. A porta ínferi. R. Erue Dómine ánimas eórum.

¶. Requiéscant in pace. R. Amen.

¶. Dómine exaúdi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes, fámulos tuos pontificáli seu sacerdotáli fecisti dignitate vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregéntur consórtio.

Deus, véniæ largítor et humánæ salútis amátor: quæsumus cleméntiam tuam; ut nostræ congregatiónis fratres, propínquos et benefactóres, qui ex hoc sæculo transiérunt, beáta María semper Vírgine intercedénte cum ómnibus Sanctis tuis, ad perpétuæ beatitudínis consórtium pervenire concédas.

Fidélium Deus ómnium cónditor et redemptor: animábus famulórum famularúmque tuárum remissionem cunctórum tribue peccatórum; ut indulgéntiam quam semper optavérunt, piis supplicatióibus consequántur: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum. R. Amen.

In die vero Comem. omnium Fidel. Defunct., quando dic. hæc ult. tant. Oratio, dic.: Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate

Spiritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. *R.* Amen.

In die depositionis Defuncti. Oratio.

Absólve, quæsumus Dómine, ánimam fámuli tui *N.*, ut defúnctus sæculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem carnis humana conversatióne commísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Dñm.

Si fuerit femina, dic. ánimam fámulæ tuæ N., ut defúncta.

In Añiversario die. Oratio.

Deus indulgentiárum Dómine: da animábus famulórum famularúmque tuárum, quorum anniversárium depositiόνis diem commemorámus, refrigerií sedem, quiétis beatitudinem, et lúminis claritátem. Per Dóminum.

Si pro uno tantum fit Anniversarium, dic. in singulari numero.

Pro uno Episcopo defuncto.

Oratio.

Deus, qui inter apostólicos sacerdótes fámulum tuum *N.* pontificáli fecísti dignitáte vigére: præsta, quæsumus; ut eórum quoque perpétuo aggregétur consórtio. Per Dñm.

Si fuerit Sacerdos, dicatur sacerdotáli fecísti, etc.

Pro fratribus vero et familiaribus, vel benefactoribus, dic. Orat. Deus, vénia largítor. ut supra.

Pro patre et matre. Oratio.

Deus, qui nos patrem et matrem honoráre præcepísti: miserére cleménter animábus patris et matris meæ, eorúmque peccáta dimitte; meque eos in æternæ claritátis gaúdio fac vidére. Per Dóminum.

Si fit pro pluribus dic. animábus paréntum nostrórum, et ubi dicitur meque, dicatur nosque.

Si pro patre tantum, dicatur ánimæ patris mei, vel nostri.

Si pro matre tantum, dicatur ánimæ matris meæ, vel nostræ.

Pro uno Defuncto. Oratio.

Inclína Dómine aurem tuam ad preces nostras, quibus misericórdiam tuam súpplíces deprecámur: ut ánimam fámuli tui, quam de hoc sæculo migráre jussísti, in pacis ac lucis regione constítuas; et Sanctórum tuórum júbeas esse consórtem. Per Dñm.

Pro una Defuncta. Oratio.

Quæsumus Dómine, pro tua pietáte miserére ánimæ fámulæ tuæ: et a contágiis mortalitátis exútam, in æternæ salvatiónis partem restítue. Per Dñm.

℣. Réquiem æternam dona eis Dómine. *R.* Et lux perpétua lúceat eis.

℣. Requiéscant in pace. *R.* Amen.

PSALMI GRADUALES.

Dicuntur in Quadragesima, Feria IV. cujuslibet Hebdomadæ, non impedita aliquo Festo ix Lectionum: in Choro ante Matutinum diei; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Primi quinque Psalmi dicuntur sine Glória Patri; sed in fine ultimi dicitur Réquiem ætérnam.

Incipiuntur absolute sine Ant.

Psalmi Ad Dóminum, cum tribulárer. 144. **Levávi. ibid.** Lætátus sum. 146. **Ad te levávi. et Nisi** quia. 147.

Réquiem ætérnam * dona eis Dómine.

Etlux perpétua * lúceate eis.

Deinde dicitur flexis genibus:

Pater noster. **secreto.**

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

℣. A porta ínferi. **R.** Erue Dómine ánimas eórum.

℣. Requíescant in pace. **R.** Amen.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Absolve, quæsumus Dómine, ánimas famulórum famularúmque tuárum, et ómnium fidélium defunctórum, ab omni vínculo delictórum: ut in resurrectionis glória inter sanctos et eléctos tuos re-

suscitáti respírent. Per Christum Dóminum nostrum.

R. Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi Qui confídunt. 147. In converténdo. 148. Nisi Dóminus. 149. **Beáti omnes. et Sæpe** expugnáverunt. **ibid.**

Postea dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

℣. Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

℣. Meménto congregatiónis tuæ. **R.** Quam possedísti ab initio.

℣. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

℣. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constringit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Post Orationem statim dicuntur alii Psalmi Graduales qui sequuntur; et in fine cujuslibet Psalmi dicitur Glória Patri.

Psalmi De profúndis. 150. Dómine non est exaltátum. *ibid.* Meménto. 151. Ecce quam bonum. 152. et Ecce nunc benedícite. 167.

Deinde dicitur flexis genibus

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

Y. Et ne nos indúcas in tentatióem. R. Sed libera nos a malo.

Y. Salvos fac servos tuos.

R. Deus meus sperántes in te.

Y. Dómine exaúdi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Y. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Prætende Dómine famulis et famulábus tuis dexteram cœlestis auxilií: ut te toto corde perquirant, et quæ digne póstulant, cónsequi mereántur. Per Christum Dóminum nostrum. R. Amen.

SEPTEM PSALMI PŒNITENTIALES CUM LITANIIS.

Dicuntur flexis genibus in omnibus VI. Feriis Quadrag., quando Officium fit de Feria.

Litaniæ autem, omissis septem Psalm., dicuntur in Litaniis majoribus in Festo sancti Marci, et in tribus diebus Rogationum.

Dicuntur autem in Quadrag. in Choro post Matutinum et Laudes diei, dicto Benedicámus Dómino; extra Chorum pro opportunitate temporis.

Ant. Ne reminiscáris.

Ps. 6. Dómine, ne in furóre. 5. Ps. 31. Beáti quorum. 55. Ps. 37. Dómine ne in furóre tuo. 61. Ps. 50. Miserére mei Deus. 63. Ps. 101. Dómine exaúdi. 124. Ps. 129. De profúndis. 150.

Ps. 142. Dómine exaúdi oratióem meam. 118.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delicta nostra, vel paréntum nostrórum: neque vindíctam sumas de peccátis nostris.

Litaniæ.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison. Christe audi nos. Christe exaúdi nos. Pater de cœlis Deus, miserére nobis. Fili Redemptor mundi Deus, miserére nobis.

Spiritus sancte Deus, mi-
serere nobis.

Sancta Trinitas unus Deus,
miserere nobis.

Sancta María, ora pro nobis.

Sancta Dei Génitrix, ora.

Sancta Virgo virginum, ora.

Sancte Michaël, ora.

Sancte Gábriel, ora.

Sancte Ráphaël, ora.

Omnes sancti Angeli et
Archángeli,
oráte pro nobis.

Omnes sancti beatórum
Spirítuum órdenes, oráte.

Sancte Joáñes Baptísta, ora.

Sancte Joseph, ora.

Omnes sancti Patriárchæ et
Prophétæ, oráte.

Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.

Sancte Andréa, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Joáñnes, ora.

Sancte Thoma, ora.

Sancte Jacóbe, ora.

Sancte Philíppe, ora.

Sancte Bartholomæe, ora.

Sancte Matthæe, ora.

Sancte Simon, ora.

Sancte Thaddæe, ora.

Sancte Mathía, ora.

Sancte Bárnaba, ora.

Sancte Luca, ora.

Sancte Marce, ora.

Omnes sancti Apóstoli et
Evangelístæ, oráte.

Omnes sancti Discípuli Dó-
mini, oráte pro nobis.

Omnes sancti Innocéntes,
oráte.

Sancte Stéphane, ora.

Sancte Lauréti, ora.

Sancte Vincéti, ora.

Sancti Fabiáne et Sebastíá-
ne, oráte pro nobis.

Sancti Joáñnes et Paule,
oráte.

Sancti Cosma et Damiáne,
oráte.

Sancti Gervási et Protási,
oráte.

Omnes sancti Mártires,
oráte.

Sancte Silvéster, ora.

Sancte Gregóri, ora.

Sancte Ambrósi, ora.

Sancte Augustíne, ora.

Sancte Hierónyme, ora.

Sancte Martíne, ora.

Sancte Nicolæe, ora.

Omnes sancti Pontífices et
Confessóres, oráte.

Omnes sancti Doctóres,
oráte.

Sancte Antóni, ora.

Sancte Benedícte, ora.

Sancte Bernárde, ora.

Sancte Domínice, ora.

Sancte Francísce, ora.

Omnes sancti Sacerdótes
et Levítæ, oráte.

Omnes sancti Mónachi et
Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna,
ora.

Sancta Agatha, ora.

Sancta Lúcia, ora.

Sancta Agnes, ora.

Sancta Cæcília, ora pro nobis.

Sancta Catharina, ora.

Sancta Anastasia, ora.

Omnes sanctæ Virgines et Viduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ Dei, intercédite pro nobis.

Propítius esto, parce nobis Dómine,

Propítius esto, exaúdi nos Dómine.

Ab omni malo, libera nos Dómine.

Ab omni peccato, libera.

Ab ira tua, libera.

A subitanea et improvsa morte, libera.

Ab insidiis diaboli, libera.

Ab ira, et odio, et omni mala voluntate, libera.

A spiritu fornicationis, lib.

A fúlgure et tempestate, lib.

A flagello terræmótus, lib.

A peste, fame et bello, lib.

A morte perpétua, libera.

Per mystérium sanctæ Incarnationis tuæ, libera.

Per advéntum tuum, lib.

Per nativitatem tuam, lib.

Per baptísmum et sanctum jejúnium tuum, libera.

Per crucem et passionem tuam, libera.

Per mortem et sepultúram tuam, libera.

Per sanctam resurrectionem tuam, libera.

Per admirabilem ascensionem tuam, libera.

Per advéntum Spíritus sancti Parácliti, libera.

In die iudicii, libera.

Peccatores, te rogámus audi nos.

Ut nobis parcas, te rogámus audi nos.

Ut nobis indúlgeas, te rogámus audi nos.

Ut ad veram pœniténtiam nos perdúcere dignéris, te rogámus audi nos.

Ut Ecclesiám tuam sanctam régere et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut domnum Apostólicum et omnes ecclesiásticos órdenes in sancta religióne conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut inimicos sanctæ Ecclesiæ humiliáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut régibus et princípibus christiánis pacem et veram concórdiam donáre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut cuncto pópulo christiáno pacem et unitátem largíri dignéris, te rogámus audi nos.

Ut nosmetipsos in tuo sancto servítio confortáre et conserváre dignéris, te rogámus audi nos.

Ut mentes nostras ad cœléstia desidéria érigas, te rogámus audi nos.

Ut ómnibus benefactóribus
nostris sempitérna bona
retribuas, te rogámus
audi nos.

Ut ánimas nostras, fratrum,
propinquórum et bene-
factórum nostrórum ab
ætérna damnatióne erípi-
as, te rogámus audi nos.

Ut fructus terræ dare et
conserváre dignéris, te
rogámus audi nos.

Ut ómnibus fidélibus de-
fúntis réquiem ætérnam
donáre dignéris, te ro-
gámus audi nos.

Ut nos exaudíre dignéris,
te rogámus audi nos.

Fili Dei, te rogámus audi
nos.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, parce nobis
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis pec-
cáta mundi, exaúdi nos
Dómine.

Agnus Dei, qui tollis peccá-
ta mundi, miserére nobis.

Christe audi nos.

Christe exaúdi nos.

Kýrie eléison. Christe eléi-
son. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in
tentatióem. **℞.** Sed libera
nos a malo.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium me-
um inténde: * Dómine
ad adjuvándum me festína.

Confundántur et reve-
réntur, * qui quærun-
t animam meam.

Avertántur retrórsum, et
erubéscant, * qui volunt
mihi mala.

Avertántur statim erube-
scéntes, * qui dicunt mihi:
Euge, euge.

Exsúltent et læténtur in
te omnes qui quærun-
t te, *
et dicant semper: Magnifi-
cétur Dóminus: qui díli-
gunt salutáre tuum.

Ego vero egénus, et pau-
per sum: * Deus ádjuva
me.

Adjútor meus, et liberátor
meus es tu: * Dómine ne
moréris.

Glória Patri. Sicut erat.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperántes
in te.

℣. Esto nobis Dómine
turris fortitúdinis. **℞.** A fá-
cie inimíci.

℣. Nihil profíciat inimi-
cus in nobis. **℞.** Et fílius
iniquitátis non appónat
nocére nobis.

℣. Dómine non secún-
dum peccáta nostra fácias
nobis. **℞.** Neque secúndum
iniquitátes nostras retri-
buas nobis.

℣. Orémus pro Pontífice
nostro **N. ℞.** Dóminus con-
sérvet eum, et vivíficet
eum, et beátum fáciat eum

in terra, et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

V. Orémus pro benefactóribus nostris. **R.** Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. Amen.

V. Orémus pro fidélibus defúntis. **R.** Réquiem ætérnam dona eis Dómine: et lux perpétua lúceat eis.

V. Requiéscant in pace. **R.** Amen.

V. Pro frátribus nostris abséntibus. **R.** Salvos fac servos tuos, Deus meus, sperántes in te.

V. Mitte eis Dómine auxílium de sancto. **R.** Et de Sion tuére eos.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, cui próprium est miseréri semper et párcere: súscipe deprecatióem nostram; ut nos, et omnes fámulos tuos, quos delictórum caténa constríngit, miserátio tuæ pietátis cleménter absólvat.

Exáudi, quæsumus Dómine, súpplicum preces, et confiténtium tibi parce peccátis: ut páriter

nobis indulgéntiam tríbuas benígnus et pacem.

Ineffáblem nobis Dómine misericórdiam tuam cleménter osténde: ut simul nos et a peccátis ómnibus éxuas, et a pœnis, quas pro his merémur, erípias.

Deus, qui culpa offénderis, pœniténtia placáris: preces pópuli tui supplicántis propítius réspice; et flagélla tuæ iracúndiæ, quæ pro peccátis nostris merémur, avérte.

Omnípotens sempitérne Deus, miserére fámulo tuo Pontífici nostro **N.**, et dirige eum secúndum tuam cleméntiam in viam salútis ætérnæ: ut, te donánte, tibi plácita cúpiat, et tota virtúte perficiat.

Deus, a quo sancta desideria, recta consília, et justa sunt ópera: da servis tuis illam, quam mundus dare non potest, pacem; ut et corda nostra mandátis tuis dédita, et hóstium subláta formídine, témporasint tua protectióe tranquilla.

Ure igne sancti Spíritus renes nostros et cor nostrum Dómine: ut tibi casto córpore serviámus, et mundo corde placeámus.

Fidélium, Deus, ómnium Cónditor et Redémptor,

animâbus famulôrum famularûmque tuârum remissionem cunctôrum tribue peccatôrum: ut indulgentiam, quam semper optaverunt, piis supplicatiónibus consequântur.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirândo præveni, et adjuvândo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Omnípotens sempitérne Deus, qui vivôrum domináris simul et mortuôrum, omniûmque miseréris quos tuos fide et ópere

futúros esse prænóscis: te supplices exorámus; ut pro quibus effúndere preces decrévimus, quosque vel præsens sæculum adhuc in carne rétinet, vel futúrum jam exútos corpore suscepit, intercedéntibus ómnibus Sanctis tuis, pietátis tuæ cleméntia ómnium delictôrum suôrum véniam consequântur. Per Dóminum.

V. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

V. Exaúdiat nos omnípotens et miséricors Dóminus.

R. Amen.

V. Et fidélium animæ per misericórdiam Dei requiescant in pace. **R.** Amen.

ORDO COMMENDATIONIS ANIMÆ.

Primum dicuntur Litaníæ breves in hunc modum.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.
 Sancta María, ora pro eo.
 Omnes sancti Angeli et Archángeli, oráte pro eo.
 Sancte Abel, ora.
 Omnis chorus Justórum, ora.
 Sancte Abrahám, ora.
 Sancte Joáñnes Baptísta, ora.
 Sancte Joseph, ora.
 Omnes sancti Patriárchæ et Prophétæ, oráte.
 Sancte Petre, ora.

Sancte Paule, ora.
 Sancte Andréa, ora.
 Sancte Joáñnes, ora.
 Omnes sancti Apóstoli et Evangelístæ, oráte.
 Omnes sancti Discípuli Dómini, oráte.
 Omnes sancti Innocéntes, oráte.
 Sancte Stéphané, ora.
 Sancte Laurénti, ora.
 Omnes sancti Mártires, oráte.
 Sancte Silvéster, ora.
 Sancte Gregóri, ora.
 Sancte Augustíne, ora.

Omnes sancti Pontífices et
Confessóres, oráte.

Sancte Benedícite, ora.

Sancte Francísce, ora.

Sancte Camílle, ora.

Sancte Joáñnes de Deo, ora.

Omnes sancti Mónachi et

Eremítæ, oráte.

Sancta María Magdaléna,

ora.

Sancta Lúcia, ora.

Omnes sanctæ Vírgines et

Víduæ, oráte.

Omnes Sancti et Sanctæ

Dei, intercédite pro eo.

Propítius esto, parce ei Dñe.

Propítius esto, libera eum

Dómine.

Propítius esto, libera.

Ab ira tua, libera.

A perículo mortis, libera.

A mala morte, libera.

A pœnis inférni, libera.

Ab omni malo, libera.

A potestáte diaboli, libera.

Per nativitátem tuam, lib.

Per crucem et passióem

tuam, libera eum Dñe.

Per mortem et sepultúram

tuam, libera.

Per gloriósam resurrecti-
óem tuam, libera.

Per admirábilem ascensi-
óem tuam, libera.

Per grátiam Spíritus sancti

Parácliti, libera eum Dñe.

In die iudícii, libera.

Peccatóres, te rogámus

audi nos.

Ut ei parcas, te rogámus.

Kýrie eléison. Christe eléi-
son. Kýrie eléison.

Deinde, cum in agone sui ex-
itus anima anxietur, dicuntur
sequentes Orationes.

Oratio.

Proficiscere ánima chri-
stiána de hoc mundo,
in nómine Dei Patris omni-
poténtis, qui te creávit: in
nómine Jesu Christi Fílii
Dei vivi, qui pro te passus
est: in nómine Spíritus san-
cti, qui in te effúsus est: in
nómine Angelórum et Arch-
angelórum: in nómine
Thronórum et Dominatió-
num: in nómine Principá-
tuum et Potestátum: in nó-
mine Chérubim et Séra-
phim: in nómine Patriar-
chárum et Prophetárum: in
nómine sanctórum Aposto-
lórum et Evangelistárum:
in nómine sanctórum Már-
tyrum et Confessórum: in
nómine sanctórum Mona-
chórum et Eremítárum: in
nómine sanctárum Vírgi-
num, et ómnium Sanctórum
et Sanctárum Dei: hódie sit
in pace locus tuus, et habi-
tatio tua in sancta Sion.
Per eúmdem Christum Dó-
minum nostrum. **R.** Amen.

Oratio.

Deus miséricors, Deus
clemens, Deus, qui se-
cúndum multitudinem mi-
seratiónum tuárum peccáta

pœniténtium deles, et præteritórûm críminum culpas vénia remissiónis evácuas: réspice propítius super hunc fámulum tuum **N.**, et remissiónem ómnium peccatórum suórum tota cordis confessióne poscéntem deprecátus exaúdi. Rénova in eo, piíssime Pater, quidquid terréna fragilitáte corrúptum, vel quidquid diabólica fraude violátum est: et unitáti córporis Ecclésiæ membrum redemptiónis annécte. Miserére Dómine gemítuum, miserére lacrimárum ejus: et non habéntem fidúciám, nisi in tua misericórdia, ad tuæ sacraméntum reconciliatiónis admítte. Per Christum Dóminum nostrum. **R.** Amen.

Coméndo te omnipoténti Deo, caríssime frater, et ei, cujus es creatúra, commítto: ut, cum humanitátis débitum morte interveniéntem persólveris, ad auctórem tuum, qui te de limo terræ formáverat, revertáris. Egrediénti itaque ánimæ tuæ de córpore spléndidus Angelórum cœtus occúrrat: iudex Apostolórum tibi senátus advéniat: candidatórum tibi Mártyrum triumphátor exercitus óbviat: liliáta rutilántium te Confessórum turma circúmdet:

jubilántium te Vírginum chorus excípiat: et beátæ quiétis in sinu Patriarchárum te compléxus astríngat: mitis atque festívus Christi Jesu tibi aspéctus appáreat, qui te inter assisténtes sibi júgiter interésse decérnat. Ignóres omne quod horret in ténebris, quod stridet in flammis, quod crúciat in torméntis. Cedat tibi tetérrimus sátanas cum satellítibus suis: in advéntu tuo te comitántibus Angelis contremíscat, atque in æternæ noctis chaos immáne diffúgiat. Exsúrgat Deus, et dissipéntur inimíci ejus: et fúgiant, qui odérunt eum, a fácie ejus. Sicut déficit fumus, deficiant: sicut fluit cera a fácie ignis, sic péreant peccátóres a fácie Dei: et justí epuléntur, et exsúltent in conspéctu Dei. Confundántur igitur et erubéscant omnes tartáreæ legiões, et ministri sátanæ iter tuum impedíre non aúdeant. Líberet te a cruciátu Christus, qui pro te crucifíxus est. Líberet te ab æterna morte Christus, qui pro te mori dignátus est. Constítuat te Christus Fílius Dei vivi intra paradísi sui semper amóena viréntia, et inter oves suas te verus ille Pa-

stor agnóscat. Ille ab ómnibus peccátis tuis te absólvat, atque ad dexteram suam in electórum suórum te sorte constituat. Redemptórem tuum fácie ad fáciem vídeas, et præsens semper assístens, manifestíssimam beátis óculis aspícias veritátem. Constitútus igitur inter ágmina Beatórum, contemplatiónis divínæ dulcedíne potiáris in sæcula sæculórum.

R. Amen.

Oratio.

Súscipe Dómine servum tuum in locum sperándæ sibi salvatiónis a misericórdia tua. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui ex ómnibus perículis inférni, et de láqueis pœnarum, et ex ómnibus tribulatióibus. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Henoch et Eliám de commúni morte mundi. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Noë de dilúvio. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Abraham de Ur Chaldæórum. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Job de passióibus suis.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Isaac de hóstia et de manu patris sui Abrahæ.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Lot de Sódomis, et de flamma ignis. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Móysen de manu Pharaónis regis Ægyptiórum.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Daniélem de lacu leónum.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti tres púeros de camíno ignis ardéntis, et de manu regis iníqui. *R.* Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Suánnam de falso crimine.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti David de manu regis Saul, et de manu Golíæ.

R. Amen.

Libera Dómine ánimam servi tui, sicut liberásti Petrum et Paulum de carcéribus. *R.* Amen.

Et sicut beatíssimam Theclam Vírginem et Mátyrem tuam de tribus atrocíssimis torméntis liberá-

sti, sic liberâre digneris animam hujus servi tui, et tecum facias in bonis congaudere cœlestibus.

R. Amen.

Oratio.

Commendâmus tibi Dômine animam famuli tui **N.**, precamurque te Dômine Jesu Christe Salvâtor mundi: ut propter quam ad terram misericorditer descendisti, Patriarcharum tuorum sinibus insinuare non rénuas. Agnosce Dômine creaturam tuam, non a diis aliénis creatam, sed a te solo Deo vivo et vero: quia non est alius Deus præter te, et non est secundum ópera tua. Lætifica Dômine animam ejus in conspectu tuo, et ne memineris iniquitatum ejus antiquarum, et ebrietatum, quas suscitâvit furor sive fervor mali desiderii. Licet enim peccâverit, tamen Patrem, et Fílium, et Spíritum sanctum non negâvit, sed credidit, et zelum Dei in se hábuit, et Deum, qui fecit ómnia, fidéliter adorâvit.

Oratio.

Delicta juventutis, et ignorantias ejus, quæsumus, ne memineris Dômine; sed secundum magnam misericordiam tuam memor esto

illius in glória claritatis tuæ. Aperiântur ei cœli, collaténtur illi Angeli. In regnum tuum Dômine servum tuum súscipe. Suscipiat eum sanctus Michaël Archángelus Dei, qui militiæ cœlestis méruit principátum. Véniant illi obviam sancti Angeli Dei, et perdúcant eum in civitatem cœlestem Jerúsalem. Suscipiat eum beátus Petrus Apóstolus, cui a Deo claves regni cœlestis tráditæ sunt. Adjuvet eum sanctus Paulus Apóstolus, qui dignus fuit esse vas electiónis. Intercédât pro eo sanctus Joánnes, eléctus Dei Apóstolus, cui reveláta sunt secreta cœlestia. Orent pro eo omnes sancti Apóstoli, quibus a Dño data est potestas ligándi atque solvéndi. Intercédant pro eo omnes Sancti et Elécti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt: ut vînculis carnis exútus, pervenire mereátur ad glóriam regni cœlestis, præstánte Dño nostro Jesu Christo: Quicum Patre et Spíritus sancto vivit et regnat in sæcula sæculórum. **R.** Amen.

Si anxiatur adhuc anima, dicuntur hi Psalmi, videlicet Confitémini. 25. et totus Ps. Beáti immaculáti. per Horas distributus. 26.

Egressa autem anima, dic. hoc

R. Subveníte Sancti Dei, occúrrite Angeli Dómini: * Suscipiéntes ánimam ejus: * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Suscípiat te Christus, qui vocávit te, et in sinum Abrahæ Angeli dedúcant te. **R.** Suscipiéntes ánimam ejus, * Offeréntes eam in conspéctu Altíssimi. **V.** Réquiem ætérnam dona ei Dómine, et lux perpétua lúceat ei. * Offeréntes.

Deinde **Kýrie** eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Postea Pater noster. **secreto.** **V.** Et ne nos indúcas in tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Réquiem ætérnam dona ei Dómine. **R.** Et lux perpétua lúceat ei.

V. A porta ínferi. **R.** Erue Dómine ánimam ejus.

V. Requiéscat in pace. **R.** Amen.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. **Oratio.**

Tibi Dómine commendámus ánimam fámuli tui **N.**, ut defúctus sáculo tibi vivat: et quæ per fragilitátem humánæ conversatióis peccáta comísit, tu vénia misericordíssimæ pietátis abstérge. Per Christum Dñm nostrum. **R.** Amen.

FORMULA

AD IMPERTIENDAM INDULGENTIAM PLENARIAM IN ARTICULO MORTIS

AB HIS, QUI FACULTATEM HABENT A SEDE APOSTOLICA DELEGATAM.

V. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. **R.** Qui fecit cœlum et terram.

Ant. Ne reminiscáris Dómine delícta fámuli tui (**vel** ancíllæ tuæ), neque vindíctam sumas de peccátis ejus.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

V. Et ne nos indúcas in

tentatióem. **R.** Sed libera nos a malo.

V. Salvum fac servum tuum (**vel** ancíllam tuam).

R. Deus meus sperántem in te.

V. Dómine exaúdi oratióem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Clementissime Deus, Pater misericordiárum, et Deus totíus consolatiónis, qui néminem vis períre in te credéntem atque sperántem: secúndum multitudínem miseratiónum tuárum réspice propítius fámulum tuum **N.** quem (vel fámulam tuam **N.** quam) tibi vera fides et spes christiána comméndant. Vísita eum (vel eam) in salutári tuo, et per Unigéniti tui passió-nem et mortem, ómnium ei delictórum suórum remissió-nem et véniam cleménter indúlge, ut ejus á-ni-ma in hora éxitus sui te júdicem propitiátum invén-iat, et in sánguine ejús-dem Fílii tui ab omni má-cula ablúta, transíre ad vi-tam mereátur perpétuam. Per eúmdem Christum Dó-minum nostrum. Amen.

Tunc dicto ab uno e Clericis
astantibus Confíteor, Sacerdos
dicat Misereátur, ac deinde:

Dóminus noster Jesus Christus, Fílius Dei vi-vi, qui beáto Petro Apóstolo suo dedit potestátem li-gándi atque solvéndi, per

suam piíssimam misericór-diam recípiat confessiό-nem tuam, et restituát tibi sto-lam primam, quam in ba-ptísmate recepísti: et ego, facultáte mihi ab apostóli-ca sede tribúta, indulgén-tiam plenáriam et remis-siό-nem ómnium peccató-rum tibi concédo. In nó-mine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

Per sacrosáncta humánæ reparatiό-nis mystéria, re-míttat tibi omnípotens Deus omnes præ-séntis et futú-ræ vitæ pœnas, paradísi portas apériat, et ad gáudia sem-pitérna perdúcat. Amen.

Benedícat te omnípotens Deus Pater ✠, et Fílius, et Spíritus sanctus. Amen.

Si vero Infirmus sit adeo morti proximus, ut neque confessionis generalis faciendæ, neque præ-missarum precum recitandarum suppetat tempus, statim sacerdos benedictionem ei impertiatur, dicendo: Dóminus noster, etc.

Et si mors proxime urgeat, dicat:

Indulgéntiam plenáriam et remissiό-nem ómnium peccatórum tibi concédo, in nó-mine Patris ✠, et Fílii, et Spíritus sancti. Amen.

BENEDICTIO MENSÆ.

Ante Prandium.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde dicit: *℣.* Oculi ómnium, et alii *prosequuntur*: In te sperant, Dómine, et tu das escam illórum in témpore opportúno. Aperis tu manum tuam, et imples omne ánimam benedictióne. Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℞.* Sed libera nos a malo.

Postea Sacerdos dicit:

Orémus.

Benedic Dómine nos, et hæc tua dona, quæ de tua largitate sumus sumptúri. Per Christum Dñum nostrum. *℞.* Amen.

Deinde Lector: Jube domne benedícere.

Bened. Mensæ coeléstis participes fáciat nos Rex æternæ glóriæ.

℞. Amen.

Post Prandium

aguntur gratiæ hoc modo:

Dicto a Lectore Tu autem Dómine miserére nobis.

℞. Deo grátias, omnes surgunt.

Sacerdos incipit: *℣.* Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. *℞.* Et sancti tui benedícant tibi.

Glória Patri. Sicut erat.

Postea Sacerdos absolute dicat:

Agimus tibi grátias, omnipotens Deus, pro universis beneficiis tuis: Qui vivis et regnas in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Psalmus Miserére mei Deus. 63.

Vel Psalmus 116.

Laudáte Dóminum omnes Gentes: * laudáte eum omnes pópuli:

Quóniam confirmáta est super nos misericórdia ejus: * et véritas Dómini manet in ætérnum.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Sacerdos dic. Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. *℞.* Sed libera nos a malo.

℣. Dispérsit, dedit paupéribus. *℞.* Justítia ejus manet in sæculum sæculi.

℣. Benedicam Dóminum in omni témpore. ℞. Semper laus ejus in ore meo.

℣. In Dómino laudábitur ánima mea. ℞. Aúdiant mansuétí, et læténtur.

℣. Magnificáte Dóminum mecum. ℞. Et exaltémus nomen ejus in idípsum.

℣. Sit nomen Dómini benedíctum. ℞. Ex hoc nunc et usque in sæculum.

Deinde sine Orémus.

Retribúere dignáre Dómine ómnibus nobis bona faciéntibus propter nomen tuum vitam ætérnam. ℞. Amen.

℣. Benedicámus Dómino. ℞. Deo grátias.

℣. Fidélium ánimæ per misericórdiam Dei requiescant in pace.

℞. Amen.

Pater noster. secreto.

Quo finito, dicit Sacerdos:

℣. Deus det nobis suam pacem. ℞. Amen.

~~~~~ Ante Cœnam.

Sacerdos benedicturus mensam incipit Benedícite. et alii repetunt Benedícite.

Deinde Sacerdos incipit ℣., et alii prosequuntur:

Edent paúperes, et saturabúntur, et laudábunt Dóminum, qui requírun

eum: vivent corda eórum in sæculum sæculi.

Glória Patri. Sicut erat.

Kýrie eléison. Christe eléison. Kýrie eléison.

Pater noster. secreto.

℣. Et ne nos indúcas in tentatiónem. ℞. Sed libera nos a malo.

Orémus. Bénedic Dñe. ut supra in prandio.

℣. Jubedomnebenedícere.

Bened. Ad cœnam vitæ ætérnæ perdúcat nos Rex ætérnæ glóriæ.

℞. Amen.

In fine Cœnæ

dicitur ℣. Memóriam fecit mirabílium suórum miséricors et miserátor Dóminus.

℞. Escam dedit timéntibus se.

Glória Patri. Sicut erat.

Sacerdos dicat:

Benedíctus Deus in donis suis, et sanctus in ómnibus opéribus suis: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum.

℞. Amen.

Deinde alternatim dicitur Ps. Laudáte Dóminum omnes Gentes, et reliqua, ut supra. [233]

Quando semel comeditur, omnia dicuntur ut in cœna.

Prædictus modus benedicendi mensam, et agendi gratias, servatur omni tempore hujus Partis Autumnalis.

ITINERARIUM.

Clericus in ipso itineris ingressu, si solus fuerit, dicat quæ sequuntur in singulari: si cum sociis, in plurali.

Ant. In viam pacis.

Canticum Zachariæ.

Lucæ 1. g.

Benedictus Dóminus Deus Israël, * quia visitávit, et fecit redemptionem plebis suæ.

Et eréxit cornu salutis nobis: * in domo David púeri sui.

Sicut locútus est per os sanctórum, * qui a sæculo sunt, prophetárum ejus:

Salútem ex inimicis nostris, * et de manu ómnium, qui odérunt nos:

Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * et memorári testaménti sui sancti.

Jusjurándum quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, * datúrum se nobis:

Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, * serviámus illi.

In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

Et tu puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam sa-

lútis plebi ejus: * in remissionem peccatórum eórum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

Illumináre his, qui in tenebris, et in umbra mortis sedent: * ad dirigéndo pedes nostros in viam pacis.

Glória Patri.

Ant. In viam pacis et prosperitátis dirigat nos omnípotens et miséricors Dóminus: et Angelus Raphaél comitétur nobiscum in via, ut cum pace, salúte, et gaúdio revertámur ad própria.

Kýrie eléison. **Christe** eléison. **Kýrie** eléison.

Pater noster. **secreto.**

℣. Et ne nos indúcas in tentationem. **℞.** Sed libera nos a malo.

℣. Salvos fac servos tuos.

℞. Deus meus sperántes in te.

℣. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto. **℞.** Et de Sion tuére nos.

℣. Esto nobis Dómine turris fortitúdinis. **℞.** A fácie inimíci.

℣. Nihil proficiat inimicus in nobis. **℞.** Et fílius iniquitátis non appónat nocére nobis.

V. Benedíctus Dóminus die quotidie. **R.** Prósperum iter fáciat nobis Deus salutarium nostrórum.

V. Vias tuas Dómine demónstra nobis. **R.** Et sémitas tuas édoce nos.

V. Utinam dirigántur viæ nostræ. **R.** Ad custodiéndas justificatiónes tuas.

V. Erunt prava in dirécta. **R.** Et áspera in vias planas.

V. Angelis suis Deus mandávit de te. **R.** Ut custódiat te in ómnibus viis tuis.

V. Dómine exaúdi oratió-nem meam. **R.** Et clamor meus ad te véniat.

V. Dóminus vobíscum. **R.** Et cum spíritu tuo.

Orémus. Oratio.

Deus, qui filios Israël per maris médium sicco vestígio ire fecísti, quique tribus Magis iter ad te stella duce pandísti: tríbue nobis quæsumus iter prósperum tempúsque tranquillum; ut, Angelo tuo sancto cómite, ad eum quo pèrgimus locum, ac demum ad æternæ salútis portum pervenire feliciter valeámus.

Deus, qui Abraham puerum tuum de Ur Chaldæórum edúctum per omnes suæ peregrinatiónis vias illæsum custodísti,

quæsumus, ut nos fámulos tuos custodíre dignéris: esto nobis Dómine in procíntu suffrágium, in via solátium, in æstu umbráculum, in plúvia et frígore teguméntum, in lassitúdine vehículum, in adversitaté præsidium, in lúbrico báculus, in naufrágio portus; ut, te duce, quo téndimus, prósperè perveniámus, et demum incólumes ad própria redeámus.

Adésto, quæsumus Dómine, supplicatió-nibus nostris: et viam famulórum tuórum in salútis tuæ prosperitaté dispóne; ut inter omnes viæ et vitæ hujus varietátes tuo semper protegámur auxílio.

Præsta, quæsumus omnipotens Deus: ut familia tua per viam salútis incédât; et beáti Joánnis Præcursórishortaménta sectándo, ad eum quem prædixit, secúra perveniat, Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum.

R. Amen.

V. Procedámus in pace.

R. In nómine Dómini. Amen.

OFFICIA VOTIVA PER ANNUM.

Officia hæc Votiva per añum ritu Semiduplici pro singulis hebdomadæ Feriis, a Summo Pontifice Leone XIII. per Decretum Urbis et Orbis Sacrorum Rituum Congregationis die 5. Julii 1883 generali Indulto concessa, persolvi possunt, juxta idem Indultum, loco Officiorum Ferialium occurrentium, quocumque anni tempore; exceptis Feria IV. Cinerum, Feriis totius temporis Passionis, ac Sacri Adventus a die 17. ad 24. Decembris inclusive. Habent juxta Rubricas, prout alia Festa Semiduplicia novem Lectionum, tum Commemorationes Feriæ et Festi Simplicis occurrentis, tum nonam Lectionem de Homilia super Evangelium ejusdem Feriæ, aut de Sancto. Adduntur Commemorationes communes, seu Suffragia Sanctorum, ut in Psalterio, si facienda sint, omissa Commemoratione ejus, de quo fit officium Votivum. Si die præcedenti aut sequenti occurrat officium aliud quodcumque novem Lectionum, Vesperæ Officii Votivi currentis ordinandæ erunt juxta Rubricam de *Concurrentiâ Officii*.

Pro Feria II. Officium votivum de Sanctis Angelis.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [247]
Psalmi ut in I. Vesperis de
Communi Apost. [2]

Hymnus.

Te splendor, et virtus
Patris,

Te vita, Jesu, córdium,
Ab ore qui pendent tuo,
Laudámus inter Angelos.

Tibi mille densa millium
Ducum coróna militat:

Sed éxplicat victor crucem
Míchaël salútis sínifer.

Dracónis hic dirum caput
In ima pellit tártara,
Ducémque cum rebéllibus
Coelésti ab arce fúlminat.

Contra ducem supérbiæ
Sequámur hunc nos prín-
cipem,

Ut detur ex Agni throno
Nobis coróna glóriæ.

Patri, simúlque Fílio,
Tibíque sancte Spíritus,
Sicut fuit, sit júgiter
Sæclum per omne glória.
Amen.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Omnes sunt * administratórii spíritus in ministérium missi propter eos, qui hæreditátem cápiunt salútis.

Oratio ut infra ad Laud. [248]

Ad Matutinum.

Invit. Regem Angelórum Dóminum, * Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Te splendor. **ut supra.** [237]

In I. Nocturno.

Ant. Multa magnália.

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Quóniam eleváta est magnificéntia tua, * super cœlos.

Ex ore infántium et lacténtium perfecísti laudem propter inimícos tuos, * ut déstruas inimícum et ultórem.

Quóniam vidébo cœlos tuos, ópera digitórum tuórum: * lunam et stellas, quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius

hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pedibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsa terra!

Ant. Multa magnália de Michaële Archángelo, qui fortis in prælio fecit victóriam.

Ant. Gábriel Archángelus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómo dico: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dñs in templo sancto suo, * Dñs in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias díléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Gábriel Archángelus locútus est Mariæ dicens: Ecce concípies in útero et páries Fílium et vocábis nomen ejus Jesum.

Ant. Benedícite Deum cœli.

Psalmus 14.

Dómine quis habitábit in tabernáculo tuo? * aut quis requiescet in monte sancto tuo?

Qui ingréditur sine mácula, * et operátur justítiam:

Qui lóquitur veritátem in corde suo, * qui non egit dolum in lingua sua:

Nec fecit próximo suo malum, * et oppróbrium non accépit advérsus próximos suos.

Ad níhilum dedúctus est in conspéctu ejus malignus: * timéntes autem Dóminum glórficat:

Qui jurat próximo suo, et non decipit, * qui pecúniám suam non dedit ad usúram, et múnera super innocéntem non accépit:

Qui facit hæc, * non móvêbitur in ætérnum.

Ant. Benedícite Deum cœli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuríbulum aúreum in manu sua.

Lectiones de Script. occurr.

R. i. Venit Míchaël Archángelus cum multitudíne Angelórum, cui trádedit Deus ánimas sanctórum, * Ut perdúcat eas in paradísium exsultatiónis. **V.** Emítte Dómine Spíritum sanctum tuum de cœlis, spíritum sapiéntiæ et intelléctus. Ut.

R. ii. Respóndit Angelus Dómini, et dixit: Dómine exercítuum, * Usquequo tu non miseréberis Jerúsalem et úrbium Juda, quibus irátus es? **V.** Iste enim septuagésimus añus est. Usquequo.

R. iii. In conspéctu Génitium nolíte timére: vos enim in córdibus vestris adoráte et timéte Dóminum: * Angelus enim ejus vobíscum est. **V.** Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua. Angelus. Glória Patri. Angelus.

In II. Nocturno.**Ant.** Ascéndit fumus.**Psalmus 18.**

Celi enarrant glóriam Dei, * et ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum.

Dies diéi erúctat verbum, * et nox nocti índicat sciéntiam.

Non sunt loquélæ, neque sermónes, * quorum non audiántur voces eórum.

In omnem terram exívit sonus eórum: * et in fines orbis terræ verba eórum.

In sole pósuit tabernáculum suum: * et ipse tamquam sponsus procedens de thálamo suo:

Exsultávit ut gigas ad curréndam viam, * a summo cœlo egréssio ejus:

Et occúrsus ejus usque ad suñum ejus: * nec est qui se abscondat a calóre ejus.

Lex Dómini immaculáta convértens ánimas: * testimoniúm Dñi fidéle, sapiéntiam præstans párvulis.

Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda: * præceptum Dómini lúcidum; ilúminans óculos.

Timor Dómini sanctus, pérmanens in sæculum sæculi: * judícia Dómini vera, justificáta in semetípse.

Desiderabília super aurum et lápidem pretiósum

multum: * et dulcióra super mel et favum.

Etenim servus tuus custódit ea, * in custodiéndis illis retribútio multa.

Delicta quis intélligit? ab occúltis meis munda me: * et ab aliénis parce servo tuo.

Si mei non fúerint domínati, tunc immaculátus ero: * et emundábor a delicto máximo.

Et erunt ut compláceant elóquia oris mei: * et meditátio cordis mei in conspéctu tuo semper.

Dómine adjútor meus, * et redémptor meus.

Ant. Ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angeli.

Ant. Immíttet Angelus Dómini.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum, et univérsi qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Innocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedicti-
onem a Dómino: * et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæ-
réntium eum, * quæréntium
faciem Dei Jacob.

Attóllite portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
íbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus fortis et potens:
Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas prín-
cipes vestras, et elevámini
portæ æternáles: * et intro-
íbit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ?
* Dóminus virtútum ipse
est Rex glóriæ.

Ant. Immíttet Angelus
Dómini in circúitu timén-
tium eum, et erípiet eos.

Ant. Laudémus Dñm.

Psalmus 33.

Benedícam Dóminum in
omni témpore: * sem-
per laus ejus in ore meo.

In Dómino laudábitur á-
nima mea: * aúdiant man-
suéti, et læténtur.

Magnificáte Dóminum me-
cum: * et exaltémus no-
men ejus in idípsum.

Exquisívi Dóminum, et ex-
aúdívit me: * et ex ómni-
bus tribulatió nibus meis
erípuit me.

Accédite ad eum, et illu-

minámini: * et fácies vestræ
non confundéntur.

Iste pauper clamávit, et
Dóminus exaúdívit eum: *
et de ómnibus tribulatió ni-
bus ejus salvávit eum.

Immíttet Angelus Dómini
in circúitu timéntium eum:
* et erípiet eos.

Gustáte, et vidéte quóni-
am suávis est Dóminus: *
beátus vir, qui sperat in eo.

Timéte Dóminum omnes
sancti ejus: * quóniam non
est inópia timéntibus eum.

Dívites eguérunt et esu-
riérunt: * inquirentes au-
tem Dóminum non minu-
éntur omni bono.

Veníte filii, audíte me: *
timórem Dñi docébo vos.

Quis est homo qui vult
vitam: * díligit dies vidére
bonos?

Próhibe linguam tuam a
malo: * et lábia tua ne lo-
quántur dolum.

Divérte a malo, et fac bo-
num: * inquire pacem, et
perséquare eam.

Oculi Dómini super ju-
stos: * et aures ejus in pre-
ces eórum.

Vultus autem Dñi super
faciéntes mala: * ut per-
dat de terra memóriam
eórum.

Clamavérunt justí, et Dó-
minus exaúdívit eos: * et

ex ómnibus tribulatióibus
eórum liberávit eos.

Juxta est Dóminus iis, qui
tribuláto sunt corde: * et
húmiles spíritu salvábit.

Multæ tribulatiónes justó-
rum: * et de ómnibus his
liberábit eos Dóminus.

Custódit Dóminus ómnia
ossa eórum: * unum ex his
non conterétur.

Mors peccatórum péssi-
ma: * et qui odérunt justum,
delínquent.

Rédimet Dóminus ánimas
servórum suórum: * et non
delínquent omnes qui spe-
rant in eo.

Ant. Laudémus Dómi-
num, quem laudant Angeli,
quem Chérubim et Séra-
phim, Sanctus, Sanctus,
Sanctus proclámant.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Sermo S. Gregórii Papæ.

Ex Homilia 34. in Evang.

Lectio iv.

Quia Angelórum no-
mina interpretádo
perstrínximus, sú-
perest, ut ipsa officiórum
vocábula brévitèr exsequá-
mur. Virtútes étenim vo-
cántur illi nímírum spíri-
tus, per quos signa et mi-
rácula fréquentius fiunt.

Potestátes étiam vocántur
hi, qui hoc poténtius céte-
ris in suo órdine percepé-
runt, ut eórum ditióni vir-
tútes advérsæ subjéctæ
sint, quorum potestáte re-
frænántur, nec corda hó-
minum tantum tentáre præ-
váleant, quantum volunt.

R. Omnes Angeli stabant
in circúitu throni, et senió-
rum, et quátuor animálium:
* Et cecidérunt in conspé-
ctu throni in fácies suas, et
adoravérunt Deum. **V.** Ad-
oráte Dóminum omnes An-
geli ejus. Et cecidérunt.

Lectio v.

Pincipátus étiam vocán-
tur, qui ipsis quoque
bonis Angelórum spíriti-
bus præsunt, qui subjéctis
áliis dum quæque sunt a-
géndæ dispónunt, eis ad
expléndæ divína ministéria
principántur. Dominatió-
nes autem vocántur, qui
étiam potestátes principá-
tuum dissimilitúdine alta
transcéndunt. Nam princi-
pári est inter réliquos prió-
rem exsistere: dominári
vero est étiam subjéctos
quosque possidére. Throni
quoque illa ágmina sunt
vocáta, quibus ad exercén-
da judícia semper Deus o-
mnípotens præsidet. Unde
et per Psalmístam dicitur:

Sedes super thronum, qui júdicas æquitátem.

R. Stetit Angelus juxta aram templi, habens thuríbulum aúreum in manu sua, et data sunt ei incénsa multa: * Et ascéndit fumus arómatum de manu Angeli in conspéctu Dómini. **V.** In conspéctu Angelórum psallam tibi: adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo Dómine. Et ascéndit.

Lectio vi.

Chérubim quoque plení-túdo sciéntiæ dicitur: et sublimióra illa ágmina idcirco Chérubim vocáta sunt, quia tanto perfectióri sciéntia plena sunt, quanto claritátem Dei vicínus contemplántur. Séraphimétiam vocántur illa spirítuum sanctórum ágmina, quæ ex singulári propinquitáte Conditóris sui incomparábili ardent amóre. Séraphim namque ardéntes vel incendéntes vocántur; quorum profécto flamma amor est: quia quo subtilius claritátem divinitátis ejus aspiciunt, eo validius in ejus amóre flamméscunt.

R. In conspéctu Angelórum psallam tibi, et adorábo ad templum sanctum tuum: * Et confitébor nómini tuo Dómine. **V.** Su-

per misericórdia tua et veritáte tua: quóniam magnificásti super nos nomen sanctum tuum. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Misit Dóminus.

Psalmus 95.

Cantáte Dómino cánticum novum: * cantáte Dómino omnis terra.

Cantáte Dómino, et benedicite nómini ejus: * annuntiáte de die in diem salutáre ejus.

Annuntiáte inter Gentes glóriam ejus, * in ómnibus pópulis mirábilia ejus.

Quóniam magnus Dóminus, et laudábilis nimis: * terríbilis est super omnes deos.

Quóniam omnes dii Génitium dæmónia: * Dóminus autem cœlos fecit.

Conféssio, et pulchritúdo in conspéctu ejus: * sanctimónia et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Afférte Dómino pátriæ Génitium, afférte Dómino glóriam et honórem: * afférte Dómino glóriam nómini ejus.

Tóllite hóstias, et introíte in átria ejus: * adoráte Dóminum in átrio sancto ejus.

Coñoveátur a fácie ejus

univérſa terra: * dícite in Géntibus quia Dóminus regnávit.

Etenim corréxit orbem terræ qui non commovébitur: * judicábit pópulos in æquitáte.

Læténtur cœli, et exsúltet terra, commoveátur mare, et plenitúdo ejus: * gaudébunt campi, et ómnia quæ in eis sunt.

Tunc exsultábunt ómnia ligna silvárum a fácie Dómini, quia venit: * quóniam venit judicáre terram.

Judicábit orbem terræ in æquitáte, * et pópulos in veritáte sua.

Ant. Misit Dóminus Angelum suum, qui percússit omnem virum robústum, et bellatórem, et príncipem exércitus regis Assyriórum.

Ant. Adoráte Dóminum.

Psalmus 96.

Dóminus regnávit, exsúltet terra: * læténtur insulæ multæ.

Nubes, et caligo in circúitu ejus: * justítia, et júdicium corréctio sedis ejus.

Ignis ante ipsum præcédet, * et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Illuxérunt fúlgura ejus orbi terræ: * vidit, et com móta est terra.

Montes, sicut cera fluxé-

runt a fácie Dómini: * a fácie Dómini omnis terra.

Annuntiavérunt cœli justítiam ejus: * et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Confundántur omnes, qui adórant sculptília: * et qui gloriántur in simulácris suis.

Adoráte eum omnes Angeli ejus: * audívit, et lætáta est Sion.

Et exsultavérunt fíliæ Judæ, * propter júdicia tua Dómine:

Quóniam tu Dóminus Altíssimus super omnem terram: * nimis exaltátus es super omnes deos.

Qui diligitis Dóminum, odíte malum: * custódit Dóminus ánimas sanctórum suórum, de manu peccatóris liberábit eos.

Lux orta est justo, * et rectis corde lætítia.

Lætámini justí in Dómino: * et confitémini memóriæ sanctificatiónis ejus.

Ant. Adoráte Dóminum omnes Angeli ejus: audívit, et lætáta est Sion.

Ant. Benedícite Dómino.

Psalmus 102.

Benedic ánima mea Dómino: * et ómnia, quæ intra me sunt, nómini sancto ejus.

Benedic ánima mea Dó-

mino: * et noli oblivisci omnes retributiões ejus.

Qui propitiatur ómnibus iniquitatibus tuis: * qui sanat omnes infirmitates tuas.

Qui rédimít de intéritu vitam tuam: * qui coronat te in misericórdia et miserationibus.

Qui replet in bonis desiderium tuum: * renovabitur ut áquilæ juvénus tua:

Faciens misericórdias Dóminus: * et judícium ómnibus injúriam patiéntibus.

Notas fecit vias suas Móysi, * filiis Israél voluntates suas.

Miserátor, et miséricors Dóminus: * longánimis, et multum miséricors.

Non in perpétuum irascetur: * neque in ætérnum comminabitur.

Non secúndum peccáta nostra fecit nobis: * neque secúndum iniquitates nostras retribuit nobis.

Quóniam secúndum altitudinem cœli a terra: * corroborávit misericórdiam suam super timéntes se.

Quantum distat ortus ab occidente: * longe fecit a nobis iniquitates nostras.

Quómodo miseretur pater filiórum, misértus est Dóminus timéntibus se: * quóniam ipse cognóvit figméntum nostrum.

Recordátus est quóniam pulvis sumus: * homo, sicut fœnum dies ejus, tamquam flos agri sic efflorébit.

Quóniam spíritus pertransíbit in illo, et non subsistet: * et non cognóscet ámplius locum suum.

Misericórdia autem Dómini ab ætérno, * et usque in ætérnum super timéntes eum.

Et justítia illius in filios filiórum, * his qui servant testaméntum ejus:

Et mémores sunt mandatorum ipsius, * ad faciéndum ea.

Dóminus in cœlo parávit sedem suam: * et regnum ipsius ómnibus dominabitur.

Benedícite Dómino omnes Angeli ejus: * poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

Benedícite Dómino omnes virtútes ejus: * ministri ejus, qui fácitis voluntátem ejus.

Benedícite Dómino ómnia ópera ejus: * in omni loco dominatiónis ejus, bédedic ánima mea Dómino.

Ant. Benedícite Dómino omnes Angeli ejus, poténtes virtúte, faciéntes verbum illius, ad audiéndam vocem sermónum ejus.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Léctio sancti Evangélii secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 1. g.

In illo témpore: Vidit Jesus Nathánaël veniéntem ad se, et dicit de eo: Ecce vere Israélita, in quo dolus non est. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

In Ps. Qui hábitat. Sermo 11.

Quæ vero sunt sanctorum Angelorum viæ? Profécto illæ, quas Unigénitus enarrávit dicens: Vidébitis Angelos ascendéntes et descendéntes super Fílium hóminis. Ascénsio igitur et descénsio viæ illórum; ascénsio propter se, descénsio vel pótius condescénsio propter nos. Sic beáti illi spíritus ascendunt per contemplationem Dei, descendunt per compassionem tui, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Ascéndunt ad vultum ejus, descendunt ad nutum ejus: Quóniam Angelis suis mandávit de te. Nec tamen vel descendédo visione glóriæ frau-

dántur, quia semper vident fáciem Patris.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque contristávit. **V.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos, qui credidérunt in eum. Et non.

Lectio viii.

Cum ascendunt ad contemplationem, inquirunt veritátem, de qua et desiderádo satiántur, et satiádo desiderant. Cum vero descendunt, faciunt nobíscum misericórdiam, ut custódiant nos in ómnibus viis nostris. Administratórii enim spíritus sunt, missi in ministérium propter nos. Plane ministri nostri, non dómini nostri. Et in hoc Unigéniti formam imitántur, qui non venit ministrári, sed ministráre, qui stetit inter discípulos tamquam qui ministrat. Fructus angelicárum viarum, quod ad ipsos spectat, sua ipsórum beatitúdo, et obediéntia est caritátis: quod autem ad nos pértinet, inde quidem obténtus divínæ grátiae, hinc vero custódia viæ nostræ: síquidem

Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus indigéntiis tuis.

R. Tu Dómine, qui misisti Angelum tuum sub Ezechía rege Juda, et interfecisti de castris Senáchérib centum octogínta quinque millia: * Et nunc Dominátor cœlórum mitte Angelum tuum bonum ante nos, in timóre et tremóre magnitúdinis bráchii tui.

V. Ut métuant qui cum blasphémia véniunt advérsus sanctum pópulum tuum. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de festo Simplicii, si occurrat; alias

Lectio ix.

Interim ergo mandávit Angelis suis Deus, non quidem ut amóveant te a viis tuis, sed in eis ipsis te custódiant, et quasi per vias suas, vias tuas dírigant in vias ipsíus. Quonam modo, inquis? Nempe ut quod Angelus ex sola caritáte púrius agit, ut própria salutem necessitáte compúlsus et admónitus, descénderas, et condescénderas; exhibére scílicet próximo misericórdiam; et rursum cum eódem Angelo levans desidéria tua, tota ánimi cupiditáte ascénderes stúdeas ad suãnam et perpétuam Veritátem. Hinc enim moné-

mur leváre corda nostra cum mánibus; hinc audímus quotidie: Sursum corda. Hinc quoque negligéntes argúimur, et dicitur nobis: Fílii hóminum, úsquequo gravi corde? ut quid dilígitis vanitátem et quæritis mendácium? Exonerátum enim cor et leve levátur magis, ut quærat et díligat veritátem. **Te Deum. 18.**

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Angeli Dómini
* Dóminum benedícite in ætérnum.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Angelis suis * Deus mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis.

3. Angeli eórum * semper vident fáciem Patris mei, qui est in cœlis.

4. Laudáte Deum * omnes Angeli ejus, laudáte eum omnes virtútes ejus.

5. Angeli, Archángeli, * Throni et Dominationes, Principátus et Potestátes, Virtútes cœlórum, laudáte Dóminum de cœlis, allelúja.

Capitulum. Exod. 23. d.

Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcedat te, et custódiat in via, et introducat in locum quem parávi. Obsérva eum, et audi vocem ejus.

Hymnus.

Christe, sanctórum decus
 Angelórum,
 Gentis humánæ sator et
 redemptor,
 Cœlitum nobis tríbuas
 beátas
 Scándere sedes.

Angelus pacis Míchaël in
 ædes
 Cœlitus nostras véniat, se-
 rénæ
 Auctor ut pacis lacrimósa
 in orcum
 Bella reléget.

Angelus fortis Gábriel, ut
 hostes
 Pellat antíquos, et amíca
 cœlo,
 Quæ triumphátor státuit
 per orbem,
 Templa revísat.

Angelus nostræ médicus
 salútis,
 Adsit e cœlo Ráphaël, ut
 omnes
 Sanet ægrótos, dubiósque
 vitæ

Dírigat actus.

Virgo dux pacis, Geni-
 tríxque lucis,
 Et saçer nobis chorus An-
 gelórum
 Semper assístat, simul et
 micántis

Régia cœli.

Præstet hoc nobis Déitas
 beáta
 Patris, ac Nati, paritérque
 sancti

Spíritus, cujus résonat per
 omnem

Glória mundum. Amen.

V. In conspéctu Ange-
 lórum psallam tibi Deus
 meus. **R.** Adorábo ad tem-
 plum sanctum tuum, et con-
 fitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Angelus,
 qui loquebátur * in me,
 suscitávit me, quasi virum
 qui suscitátur a somno suo.

Oratio.

Deus, qui miro órđine An-
 gelórum ministéria, ho-
 minúmque dispénsas: con-
 cède propítius; ut a quibus
 tibi ministrántibus in cœlo
 semper assístitur, ab his in
 terra vita nostra muniá-
 tur. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Ecce ego. ut supra. [247]

R. br. Stetit Angelus *
 Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuríbulum aú-
 reum in manu sua. Juxta.
 Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
 matum in conspéctu Dó-
 mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Apoc. 5. c.

Audívi vocem Angelórum
 multórum in circúitu
 throni, et animálium, et
 seniórum: et erat númerus
 eórum míllia míllium, voce
 magna dicéntium: Salus
 Deo nostro.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In conspéctu. **Glória Patri.** Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12. b.

Factum est prælíum magnum in cœlo: Michaël et Angeli ejus præliabántur cum dracóne, et draco pugnábat, et ángeli ejus: et non prævaluérunt, neque locus invéntus est eórum ámplius in cœlo.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In. **V.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Glória.** In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [247]; **Ps. ut in I. Vesp. de Comm. Apost.** [2] et loco ultimi Ps. 137. Confitébor .. quóniam. 155.

Capit. et Hymnus ut supra in I. Vesperis. [237]

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Magnif. Ant. Sancti Angeli, * qui Deo in cœlis semper assístitis, deféndite nos in prælio, ut non per eámus in treméndo judício.

Pro FERIA III.

Officium votivum

de Sanctis Apostolis.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apostol. [2] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos per beátos Apóstolos tuos ad agnitióem tui nóminis venire tribuísti: da nobis eórum glóriam sempitérnam et proficiéndo celebráre, et celebrándo profícere. Per Dóminum.

Si festum Ss. Simonis et Judæ concurrat cum Officio votivo de Apostolis, pro commemoratione Officii votivi dicitur sequens

Oratio.

Deus, qui nos beatórum Apostolórum comémoratióne lætíficas: præsta, quæsumus; ut quorum gaudémus méritis instruámur exémpis. Per Dóminum.

In I. Noct. Lect. de Script. occ.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustíni Epíscopi.

Serm. 43. de Sanctis.

Lectio iv.

Isti sunt lux mundi: quia per ipsos lumen fidei, et veræ

sciéntiæ primum Dóminus huic mundo trádidit, et ab errórum ac peccatórum ténebris Gentes et pópulos éruit. Isti sunt sal terræ: quia per eos terrigenæ condiméntum sapóris vitæ ætérnæ percepérunt, ut restringerent carnis lasciviam, et a putrédine peccatórum et vitiórum vérmi-bus servaréntur illæsi. Isti sunt lápides pretiósí, quos in fundaménto cœléstis ædificií pósitos Joánnes in Apocalýpsi sua describit: quia prædicatio eórum Ecclésiæ fundaménta locávit. Unde et Paulus ait: Vos estis cives Sanctórum et doméstici Dei, superædificáti super fundaméntum Apostolorum et Prophetárum.

R. Vidi conjúctos viros, habéntes spléndidas vestes, et Angelus Dñi locútus est ad me, dicens: * Isti sunt viri sancti facti amíci Dei.

Y. Vidi Angelum Dei fortem, volántem per médium cœlum, voce magna clamántem et dicéntem. Isti.

Lectio v.

Hoc ergo considerántes, fratres caríssimi, quæ tanti duces pópuli nos docuérunt, studeámus factis implére, quæ illi jussérunt. Discámus eórum exémplo mundi divítias contémnere,

præséntis sœculi voluptátem non amáre, regnum cœléste desideráre, Christo nihil præpónere, sed ejus mandátis in ómnibus obedire, paupertátem præséntium rerum diligere, virtútum divítias habére, sapiéntiæ thesaúrum appétere, spiritáles delicias quærere, nulli invidére, sed omnes hómines diligere, amícos in Deo et inimícos propter Deum; quia hæc est vera et sola diléctio.

R. Beáti estis, cum male-díxerint vobis hómines, et persecúti vos fúerint, et díxerint omne malum advérsus vos, mentiéntes, propter me: * Gaudéte et exsultáte, quóniam merces vestra copiósa est in cœlis.

Y. Cum vos óderint hómines, et cum separáverint vos, et exprobráverint, et ejécerint nomen vestrum tamquam malum propter Fílium hóminis. Gaudéte.

Lectio vi.

Isti ergo Príncipes nostri, in amóre Dei perfectíssimi, et in proximórum dilectione impléti, hinc potuérunt mundi ímpetum vinceré, et cruéntum sæculum domáre, quia nihil amavérunt in omni re, nisi Dei voluntátem. Ita et nos, fratres, diligámus in ómnibus

rebus Dei fácere voluntátem, et Creatórem nostrum amémus in semetípso, creatúram vero in conditóre suo, et sic habébimus ordinatíssimam caritátem: quia Deus cáritas est, et qui díligit hanc dilectiónem, díligit Deum. Et si ita dílexérimus, díligit nos ipse Deus, díligunt nos et sancti Apóstoli júdices nostri, et exórant pro nobis, ut in universáli júdicio Christi cum ipsis in perpétuum coronémur. **R.** Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homilía S. Hilárii Epíscopi.

Comm. in Matth. Can. 20.

Apóstoli dictis Dómini hæc reddunt, reliquísse se ómnia, et cum ipso esse. Quibus Dóminus, cum séderit in majestátis suæ sede, sessúros super sedes duódecim, ac tótidem tribus Israhél judicatúros spopóndit; omnibúsque qui unívrsa relíquerint propter nomen ejus, fructum céntupli præ-

mii reservátum: multos autem ex novíssimis primos, et ex primis futúros novíssimos. Multa sunt quæ non sinunt nos símplici intelléctu dicta Evangélica suscípere.

R. Isti sunt qui vivéntes in carne, plantavérunt Ecclésiám sángine suo: * Cálicem Dómini bibérunt, et amíci Dei facti sunt. **V.** In omnem terram exívit sonus eórum, et in fines orbis terræ verba eórum. Cálicem.

Lectio viii.

Interpósitis nonnúlhis rebus, quæ ex natúra húmáni sensus sibi contráriæ sunt, ratiónem quærere cœléstis intelligéntiæ admonémur. Apóstoli dicunt, et sequi se Christum, et se ómnia reliquísse. Quómodo ígitur fiunt tristes, et quómodo métuunt dicéntes, salvum esse néminem posse? Namque et ab áliis fieri póterat, si quid fecísset ipsi. Deínde cum fecísset ipsi; quare metus, vel unde suscéptus est? Additur étiam in responsiône Dómini, hæc apud hómines impossibília, posibília apud Deum. Numquid apud hóminem impossibília erant, quæ et Apóstoli fecísse se gloriántur, et fecísse eos Dñs agnóscit?

R. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in caritáte non ficta, et dedit illis glóriam sempitérnam: * Quorum doctrína fulget Ecclesiá, ut sole luna. **V.** Sancti per fidem vicérunt regna: operáti sunt iustítiam. Quorum. **Glória.** Quorum.

Lectio ix.

Omnis itaque hic sermo est spiritális. Quid autem Dei virtúti tam possibile est, quam ut per fidem salvet? ut per aquam regéneret? ut per crucem vincat? ut per Evangélia adóptet? ut per resurrectionem ex morte vivíficet? Quibus audítis Apóstoli cito credunt, seséque ómnia reliquísse profiténtur. Sed hanc eórum obediéntiam cito Dóminus remunerátur, omnem difficultátem superióris quæstiónis absólvens, cum dicit: Vos, qui secúti estis me in regeneratióne, iudicábitis duódecim tribus Israël. Hæc enim illa regeneratió est, quam Apóstoli sunt secúti, quam lex indulgére non pótuit, quæ eos super duódecim thronos in iudicándis duódecim tríbubus Israël, in duódecim Patriarchárum glória copulávit. **Te Deum.**

Pro Feria IV.

Officium votivum

**de S. Joseph Sponso
B. M. V.**

Confessore et Catholicæ Ecclesiæ Patrono.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [257]
Psalmi ut in I. Vesp. de Comuni Apostolorum. [2]

Hymnus.

Te Joseph célèbrent ágmina cœlitum,
Te cuncti résonent christi-
adum chori,
Qui clarus méritis, junctus
es inclytæ
Casto fœdere Vírgini.

Almo cum túmidam gérmine cónjugem
Admírans, dúbio tängeris
ánxius,
Afflátu súperi Fláminis Angelus
Concéptum púerum docet.

Tu natum Dóminum stríngis, ad éxteras
Ægýpti prófugum tu sé-
queris plagas;
Amíssum Sólymis quæris,
et invenis,
Miscens gáudia flétibus.

Postmortem réliquos mors
pia cónsecrat,
Palmámque eméritos glória
súscipit:

Tu vivens, Súperis par,
frúeris Deo,
Mira sorte beátor.

Nobis, summa Trias, par-
ce precántibus,
Da Joseph méritis sídera
scándere:
Ut tandem líceat nos tibi
pérpetim
Gratum prómere cánticum.
Amen.

V. Constituit eum dómi-
num domus suæ. **R.** Et
príncipem omnis posses-
sionis suæ.

Ad Magnif. Ant. Cum es-
set desponsáta * Mater Jesu
María Joseph, ántequam
convenírent, invénta est in
útero habens de Spíritu
sancto.

Oratio ut ad Laud. [258]

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In veneratióne
beáti Joseph, protectóris
nostri.

Ps. Veníte, exsultémus 2.

Hymnus. Te Joseph. **ut su-
pra.** [252]

In I. Nocturno.

Ant. Ascéndit Joseph * a
Galilæa de civitáte Náza-
reth in Judæam, in civitá-
tem David, quæ vocátur
Béthlehem, ut profiterétur
cum María.

**Ps. trium Noct. de Comuni
Conf. non Pont.** [89]

Ant. Venérunt pastóres *
festinántes: et invenérunt
Mariám et Joseph, et infán-
tem pósitum in præsépio.

Ant. Ecce Angelus Dó-
mini * appáruit in somnis
Joseph, dicens: Surge, et
áccipe púerum, et matrem
ejus, et fuge in Ægýptum.

V. Confitébor nómini tuo.

R. Quóniam adjútor et pro-
tector factus es mihi.

Lectiones de Scriptura occurr.

R. i. Clamávit pópulus ad
regem, aliménta petens: *
Quibus ille respóndit: Ite
ad Joseph. **V.** Salus nostra
in manu tua est: respice
nos tantum, et læti servié-
mus regi. Quibus.

R. ii. Fecit me Deus quasi
patrem regis, et dóminum
univérsæ domus ejus: *
Exaltávit me, ut salvos
fáceret multos pópulos.
V. Veníte ad me, et ego
dabo vobis ómnia bona
Ægýpti, ut comedátis me-
dúllam terræ. Exaltávit.

R. iii. Jam lætus móriar,
quia vidi faciém tuam, et
superstitem te relínquo.
Non sum fraudátus aspé-
ctu tuo: * Insuper osténdit
mihi Dóminus semen tuum.
V. Qui pascit me ab adole-
scéntia mea, benedícat púe-
ris istis, et invocétur super
eos nomen meum. Insuper.
Glória Patri. Insuper.

In II. Nocturno.

Ant. Consúrgens Joseph,
* accépit púerum et ma-

trem ejus nocte, et secéssit in Ægýptum: et erat ibi usque ad óbitum Heródis.

Ant. Defúnto Heróde, * Angelus Dómini appáruit in somnis Joseph in Ægýpto, dicens: Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et vade in terram Israël: defúnti sunt enim qui quærébant ánimam púeri.

Ant. Accépit Joseph * púerum et matrem ejus, et venit in terram Israël.

Y. Réspice de cœlo et vide, et vísita víneam istam.

R. Et pérfice eam.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Homilia 2. super Missus.

Lectio iv.

Desponsáta est María Joseph, vel pótius (sicut ponit Evangelísta) viro, cui nomen erat Joseph: virum nóminat, non quia marítus, sed quod homo virtútis erat: vel pótius quia juxta álium Evangelístam, non vir simpliciter, sed vir ejus dictus est, mérito appellátur, quod necessário putátur. Débuit ergo vir ejus appellári, quia necesse fuit et putári: sicut et pater Salvatóris non quidem esse, sed dici méruit, ut putarétur esse,

dicénte hoc ipso Evangelísta: Et ipse Jesus erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur, filius Joseph.

R. Dedísti mihi protectiódinem salútis tuæ, et délixtera tua suscepit me: * Protéctor meus, et cornu salútis meæ, et suscepitor meus.

Y. Ego protéctor túus sum, et merces tua magna nimis. Protéctor.

Lectio v.

Non est dúbium, quin bonus et fidélis homo fúerit iste Joseph, cui Mater desponsáta est Salvatóris. Fidélis, inquam, servus et prudens, quem constitúit Dóminus suæ Matris solátium, suæ carnis nutritium, solum dénique in terris magni consílii coadjutórem fidelíssimum. Huc accédit, quod dícitur fuisse de domo David. Vere enim de domo David. Vere de régia stirpe descéndit vir iste Joseph, nóbilis génere, mente nobílior. Plane filius David, non degénerans a patre suo David; prorsus, inquam, filius David, non tantum carne, sed fide, sed sanctitáte, sed devotiódine, quem tamquam álterum David Dóminus invénit secúndum cor suum, cui tuto commít-

teret sacratissimum atque secretissimum sui cordis arcánum: cui, tamquam álteri David, incérta et oc-cúlta sapiéntiæ suæ mani-festávit, et dedit illi non ignárumesse mystérii, quod nemo princípum hujus sæ-culi agnóvit.

R. Státuet filios suos sub tégmine illíus, et sub ramis ejus morábitur: protegétur sub tégmine illíus a fervóre: * Et in glória ejus re-quiéscet. **V.** Speráte in eo, omnis congregátio pópuli: effúndite coram illo corda vestra. Et.

Lectio vi.

Cui dénique datum est, quod multi reges et prophétæ cum vellent vidére, non vidérunt, audíre et non audiérunt, non solum vi-dére et audíre, sed étiam portáre, dedúcere, amplé-cti, deosculári, et nutrírre et custodírre. Non tantum autem Joseph, sed et Ma-ría descendísse credénda est de domo David: alió-quin non esset desponsáta viro de domo David, si non esset et ipsa de domo David. Ambo igitur erant de domo David: sed in ál-tera compléta est véritas, quam jurávit Dóminus Da-vid, áltero tamen cónsocio

et teste adimplétæ promís-siónis.

R. Si consístant advérsus me castra, non timébit cor meum: * Si exsúrgat advérsus me prælium, in hoc ego sperábo. **V.** In te can-tátio mea semper, quóniam tu adjútor fortis. Si. **Glória Patri. Si.**

In III. Nocturno.

Ant. Aúdiens Joseph * quod Archeláus regnáret in Judæa pro Heróde pa-tre suo, tímuit illo ire.

Ant. Admónitus in so-mnis, * Joseph secéssit in partes Galiléæ, et véniens habitávit in civitaté quæ vocátur Názareth; ut ad-implerétur quod dictum est per Prophétas: Quóniam Nazaræus vocábitur.

Ant. Erat pater Jesu * et mater mirántes súper his quæ dicebántur de illo; et benedíxit illis Símeon.

V. Invocávi Dóminum, Patrem Dómini mei. **R.** Ut non derelínquat me in die tribulatiónis.

Lectio sancti Evangélíi se-cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 3. c.

In illo témpore: Factum est autem, cum baptiza-rétur omnis pópulus et Jesu baptizáto et oránte, apér-tum est cœlum. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni
Epíscopi.

Lib. 23. contra Faust. cap. 7. 8.

Sic de cœlo dictum est super aquam Jordánis: Hic est Fílius meus diléctus, in quo mihi bene complácuí: quemádmódum dictum est et in monte. Neque enim quia et ibi de cœlo vox ipsa sónnuit, Fílius Dei ante non fuit: quandóquidem ex útero Vírginis ille accépit formam servi, qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est, esse se æquálem Deo. Dénique idem Apóstolus Paulus álio loco apertíssime dicit: Cum autem venit plenitúdo témporis, misit Deus Fílium suum factum ex muliere, factum sub lege, ut eos, qui sub lege erant, redímeret, ut filiórum adoptionem reciperémus. Ipse ergo est Fílius Dei, qui et Dóminus David secúndum divinitátem, et idem ipse Fílius David ex sémine David secúndum carnem.

R. Joseph fili David, noli timére accípere Mariám cónjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est: páriet autem fílium, * Et vocábis nomen ejus Jesum. **V.** Ipse enim salvum fáciét pópu-

lum suum a peccátis eórum. Et vocábis.

Lectio viii.

Quod si nobis crédere non prodésset, non hoc tam attén-te idem Apóstolus Timótheo commendáret dicens: Memor esto Christum Jesum resurrexisse a mórtuis, ex sémine David, secúndum Evangélíum meum. Quid ergo jam móveat sancti Evangélíi sectatórem, quod sine concúbitu Joseph Christus natus ex Vírgine, fílius tamen David appellátur, cum generatiónum sériem non usque ad Mariám, sed usque ad Joseph Matthæus Evangelísta perdúcat? Primo quia maríti ejus fúerat propter virílem sexum pótius honoránda persóna: neque enim quia concúbitu non permíxtus, ideo non marítus, cum ipse Matthæus narret ab Angelo Mariám cónjugem ipsíus appellátam, qui narrat, quod de Spíritu sancto concéperat.

R. Surge, et áccipe púerum et matrem ejus, et fuge in Ægýptum: * Et esto ibi, usque dum dicam tibi. **V.** Ut adimplerétur quod dictum est a Dómino per Prophétam dicéntem: Ex Ægýpto vocávi fílium meum. Et. **G**lória Patri. Et.

Lectio ix.

Cum vero unus idémque narrátor utrúmque dicat, utrúmque comméndet, et virum Mariæ Joseph, et Christi Vírginem Matrem, et Christum ex sémine David, et Joseph in série progeneratórum Christi ex David: quid restat, nisi et Mariám non fuisse extraneam a cognatióne David, et eam Joseph cónjugem non frustra appellátam propter órđinem sexus et animórum confœderatiónem; et Joseph pótius propter dignitátem virílem ab órđine generatiónum illárum non fuisse separándum, ne hoc ipso viderétur ab illa fémina separátus, cui eum conjungébat mentis afféctus?

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Jacob autem * génuít Joseph virum Mariæ, de qua natus est Jesus, qui vocátur Christus.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Missus est * Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galiléæ, cui nomen Náza-reth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph.

3. Ascéndit autem * Joseph a Galiléa de civitáte

Názareth, in Judæam, in civitátem David, quæ vocátur Béthlehem.

4. Et venérunt festinántes, * et invenérunt Mariám et Joseph, et infántem pósito in præsépio.

5. Et ipse Jesus * erat incípiens quasi annórum trigínta, ut putabátur fílius Joseph.

Capitulum. Gen. 49. d.

Benedictiões patris tui confortátæ sunt benedictiõibus patrum ejus, donec veníret desidérium cóllium æternórum: fiant in cápite Joseph, et in vértice Nazaræi inter fratres suos.

Hymnus.

Cœlitum Joseph decus,
atque nostræ
Certa spes vitæ, columén-
que mundi,
Quas tibi læti cánimus, be-
nignus
Súscipe laudes.

Te Sator rerum státuit
pudícæ
Vírginis sponsum, voluít-
que Verbi
Te patrem dici, dedit et
minístrum
Esse salutis.

Tu Redemptórem stábulo
jacéntem,
Quem chorus Vatum céci-
nit futúrum,

Aspicias gaudens, humilis-
que natum
Numen adóras.

Rex Deus regum, Domi-
nátor orbis,
Cujus ad nutum tremit in-
ferórum

Turba, cui pronus famu-
látur æther,
Se tibi subdit.

Laus sit excélsæ Tríadi
perénis,
Quæ tibi præbens súperos
honóres,
Det tuis nobis méritis beátæ
Gaúdia vitæ. Amen.

V. Dedísti mihi protectió-
nem salútis tuæ. **R.** Et dex-
tera tua suscepit me.

Ad Bened. Ant. Joseph,
fili David, * noli timére ac-
cípere Mariám cónjugem
tuam; quod enim in ea
natum est, de Spíritu san-
cto est.

Oratio.

Deus, qui ineffábili pro-
vidéntia beátum Jo-
seph sanctíssimæ Genitrícis
tuæ sponsum elígere digná-
tus es: præsta, quæsumus;
ut quem protectórem vene-
rámur in terris, intercessó-
rem habére mereámur in
coelis: Qui vivis.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictiones. [257]

R. br. Constituit eum *
Dóminum domus suæ. Con-

stituit. **V.** Et príncipem o-
mnis possessiónis suæ. Dó-
minum. **Glória.** Constituit.

V. Confitébor nómini tuo.
R. Quóniam adjutor et pro-
tector factus es mihi.

Ad Sextam.

Capitulum. **Gen. 49. c.**

Deus patris tui erit adjú-
tor tuus, et Omnípo-
tens benedicet tibi benedi-
ciónibus cœli désuper.

R. br. Confitébor * Nómi-
ni tuo. Confitébor. **V.** Quó-
niam adjutor et protector
factus es mihi. Nómini.
Glória Patri. Confitébor.

V. Justus germinábit sicut
lílium. **R.** Et florébit in
æternum ante Dóminum.

Ad Nonam.

Capitulum. **Gen. 49. c.**

Filius accrésceus Joseph,
filius accrésceus, et de-
córus aspéctu: filiæ dis-
currérunt super murum.

R. br. Justus germiná-
bit * Sicut lílium. Justus.
V. Et florébit in æternum
ante Dóminum. Sicut. **Gló-
ria Patri.** Justus.

V. Plantátus in domo Dó-
mini. **R.** In átriis domus
Dei nostri.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesperis [252]
præter sequentia.

V. Sub umbra illius quem
desideráveram sedi. **R.** Et

fructus ejus dulcis gútturi meo.

Ad Magnif. Ant. Fili, quid fecisti * nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te.

~~~~~
Pro FERIA V.

Officium votivum
de Ss. Eucharistiæ
Sacramento.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Sacerdos in ætérnum * Christus Dóminus secúndum órđinem Melchisedech, panem et vinum obtulit.

Ps. 109. Dixit Dñs. 139.

2. Miserátor Dóminus * escam dedit timéntibus se in memóriam suórum mirábílium.

Ps. 110. Confitébor. 140.

3. Cálicem salutáris * accípíam, et sacrificábo hóstíam laudis.

Ps. 115. Crédidi. 143.

4. Sicut novéllæ olivárum, * Ecclésiæ filii sint in circúitu mensæ Dómini.

Ps. 127. Beáti omnes. 149.

5. Qui pacem * ponit fines Ecclésiæ, fruménti ádipe sátiat nos Dóminus.

Ps. 147. Lauda Jerúsalem. 162.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi Córporis mystérium, Sanguínisque pretiósi, Quem in mundi prétium Fructus ventris generósi Rex effúdit Géntium.

Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversátus,
Sparso verbi sémíne,
Sui moras incolátus
Miro clausit órđine.

In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus
Observáta lege plene
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.

Verbum caro, panem verū
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit,
Ad firmándum cor sincérum
Sola fides súfficit.

Tantum ergo Sacramén-
tum
Venerémur cernui:
Et antiquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides supplemén-
tum
Sénsuum deféctui.

Genitóri, Genitóque
Laus et jubilátio,
Salus, honor, virtus quoque
Sit et benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio.
Amen.

Y. Panem de cœlo præ-
stitisti eis. **R.** Omne dele-
ctaméntum in se habén-
tem.

Ad Magnif. Ant. O quam
suávis est * Dómine spí-
ritus tuus, qui ut dulcédi-
nem tuam in filios demon-
stráres, pane suavíssimo de
cœlo præstíto, esuriéntes
reple bonis, fastidiósos
dívites dimíttens inánes.

Oratio ut ad Laudes. [272]

**Ad Completorium, et per Ho-
ras, in fine Hymnorum dicitur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Virgine.

Ad Matutinum.

**Invit. Christum Regem ad-
orémus dominántem Gén-
tibus: * Qui se manducán-
tibus dat spíritus pingué-
dinem.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Sacris solémniis juncta
sint gaúdia,
Et ex præcórdiis sonent
præcónia;
Recédant vétera, nova sint
omnia,
Corda, voces, et ópera.

Noctis recólitur cœna no-
víssima,
Qua Christus créditur a-
gnum et ázyna
Dedísse frátribus, juxta le-
gítima
Priscis indúlta pátribus.

Post agnum týpicum, ex-
plétis épulis,
Corpus Domínicum datum
discípulis,
Sic totum ómnibus, quod
totum síngulis,
Ejus fatémur mánibus.

Dedit fragílibus córporis
férculum,
Dedit et trístibus sánguinis
póculum,
Dicens: accípíte quod trado
vásculum,
Omnes ex eo bíbite.

Sic sacrificium istud in-
stítuit,
Cujus officiũ comítti vóluit
Solis presbýteris, quibus
sic cóngruit,
Ut sumant, et dent céteris.

Panis angélicus fit panis
hóminum;
Dat panis cóelicus figúris
términum:

O res mirábilis, mandúcat
Dóminum

Pauper, servus, et húmilis.

Te trina Déitas únaque
póscimus,

Sic nos tu vísita, sicut te
cólimus:

Per tuas sémitas duc nos
quo téndimus,

Ad lucem, quam inhábitas.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Fructum salutíferum.

Psalmus 1.

Beátus vir, qui non áb-
iit in consílio impió-
rum, et in via pecca-
tórum non stetit, * et in cá-
thedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini vo-
lúntas ejus, * et in lege ejus
meditábitur die ac nocte.

Et erit tamquam lignum,
quod plantátum est secus
decúrsus aquárum, * quod
fructum suum dabit in témpo-
re suo:

Et fólium ejus non dé-
fluet: * et ómnia quæcúm-
que fáciat, prosperabúntur.

Non sic ímpii, non sic: *
sed tamquam pulvis, quem
próicit ventus a fácie terræ.

Ideo non resúrgent ímpii
in iudício: * neque pecca-
tóres in concílio justórum.

Quóniam novit Dóminus
viam justórum: * et iter
impiórum períbit.

Ant. Fructum salutíferum
gustándum dedit Dóminus
mortis suæ témpore.

Ant. A fructu fruménti.

Psalmus 4.

Cum invocárem exaudivit
me Deus justítiae meae:
* in tribulatióne dilatásti
mihi.

Miserére mei, * et exaúdi
oratióem meam.

Fílii hóminum úsquequo
gravi corde? * ut quid di-
lígitis vanitátem, et quæri-
tis mendácium?

Et scitóte quóniam miri-
ficávit Dóminus sanctum
suum: * Dóminus exaúdiat
me, cum clamávero ad eum.

Irascimini, et nolíte pec-
cáre: * quæ dicitis in cór-
dibus vestris, in cubilibus
vestris compungimini.

Sacrificáte sacrificium ju-
stítiae, et speráte in Dómi-
no. * Multi dicunt: Quis
osténdit nobis bona?

Signátum est super nos
lumen vultus tui Dñe: * de-
disti lætítiam in corde meo.

A fructu fruménti, vini, et
ólei sui * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dór-
miam, et requiéscam;

Quóniam tu Dómine sin-
guláriter in spe * consti-
tuísti me.

Ant. A fructu fruménti et
vini multiplicáti fidéles in
pace Christi requiéscunt.

Ant. Communióne cálicis.

Psalmus 15.

Consérva me Dómine, quóniam sperávi in te. * Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non eges.

Sanctis, qui sunt in terra ejus, * mirificávit omnes voluntátes meas in eis.

Multiplicátæ sunt infirmitátes eórum: * póstea acceleravérunt.

Non congregábo conventicula eórum de sanguínibus: * nec memor ero nóminum eórum per lábia mea.

Dóminus pars hæreditátis meæ, et cálicis mei: * tu es, qui restitues hæreditátem meam mihi.

Funes cecidérunt mihi in præcláris: * étenim hæreditas mea præclára est mihi.

Benedícam Dóminum, qui tribuit mihi intelléctum: * însuper et usque ad noctem increpuérunt me renes mei.

Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: * quóniam a dextris est mihi, ne commóvear.

Propter hoc lætátum est cor meum, et exsultávit lingua mea: * însuper et caro mea requiescet in spe.

Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: * nec dabis sanctum tuum vidére corruptiónem.

Notas mihi fecisti vias vitæ, adimplébis me lætítia cum vultu tuo: * delectatiónes in délixtera tua usque in finem.

Ant. Communióne cálicis, quo Deus ipse súmitur, non vitulórum sángine, congregávit nos Dóminus.

℣. Panem cœli dedit eis.

℞. Panem Angelórum manducávit homo.

Lectiones de Scriptura occurrente.

℞. i. Immolábit hædum multitúdo filiórum Israël ad vésperam Paschæ: * Et edent carnes, et ázymos panes. **℣.** Pascha nostrum immolátus est Christus: itaque epulémur in ázymis sinceritátis et veritátis. Et.

℞. ii. Comedétis carnes, et saturabímmini pánibus: * Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. **℣.** Non Móyses dedit vobis panem de cœlo, sed Pater meus dat vobis panem de cœlo verum. Iste est.

℞. iii. Respéxit Eliás ad caput suum subcinerícium panem: qui surgens comédit et bibit: * Et ambulávit in fortitúdine cibi illíus usque ad montem Dei. **℣.** Si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Et. **Glória Patri.** Et.

In II. Nocturno.

Ant. Memor sit Dóminus.

Psalmus 19.

Exáudiat te Dóminus
in die tribulatiónis:
* próteget te nomen
Dei Jacob.

Mittat tibi auxiliúm de san-
cto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii
tui: * et holocaústum tuum
pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor
tuum: * et omne consílium
tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo:
* et in nómine Dei nostri
magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes
petitiónes tuas: * nunc
cognóvi quóniam salvum
fecit Dñs Christum suum.

Exaúdiet illum de cœlo
sancto suo: * in potentáti-
bus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in
equis: * nos autem in nó-
mine Dómini Dei nostri
invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceci-
derunt: * nos autem surré-
ximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac re-
gem: * et exaúdi nos in die,
qua invocáverimus te.

Ant. Memor sit Dómi-
nus sacrificii nostri, et ho-
locaústum nostrum pingue
fiat.

Ant. Parátur.

Psalmus 22.

Dóminus regit me, et ni-
hil mihi déerit: * in
loco páscuæ ibi me collo-
cávit.

Super aquam refectiόνis
educávit me: * ánimam
meam convértit.

Dedúxit me super sémi-
tas justítiæ, * propter no-
men suum.

Nam, et si ambulávero in
medio umbræ mortis, non
timébo mala: * quóniam tu
mecum es.

Virga tua, et báculo tuus:
* ipsa me consoláta sunt.

Parásti in conspéctu meo
mensam, * advérsus eos,
qui tríbulant me.

Impinguásti in óleo caput
meum: * et calix meus iné-
brians quam præclárus est!

Et misericórdia tua sub-
sequétur me * ómnibus dié-
bus vitæ meæ:

Et ut inhábitem in domo
Dómini, * in longitúdinem
diérum.

Ant. Parátur nobis mensa
Dómini advérsus omnes,
qui tríbulant nos.

Ant. In voce exsultatiónis.

Psalmus 41.

Quemádmódum desíderat
cervus ad fontes aquá-
rum: * ita desíderat ánima
mea ad te Deus.

Sitívit ánima mea ad Deum fortem vivum: * quando véniam, et apparebo ante fáciem Dei?

Fuérunt mihi lácrimæ meæ panes die ac nocte: * dum dicitur mihi quotidie: Ubi est Deus tuus?

Hæc recordátus sum, et effúdi in me ánimam meam: * quóniam transibo in locum tabernáculi admirábilis, usque ad domum Dei.

In voce exsultatiónis, et confessiόνis: * sonus epulántis.

Quare tristis es ánima mea? * et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ad meípsum ánima mea conturbáta est: * propterea memor ero tui de terra Jordánis, et Hermóniim a monte mó dico.

Abýssus abýssum invocát, * in voce cataractárum tuárum.

Omnia excélsa tua, et fluctus tui * super me transiérunt.

In die mandávit Dóminus misericórdiam suam: * et nocte cánticum ejus.

Apud me orátio Deo vitæ meæ, * dicam Deo: Suscéptor meus es.

Quare oblítus es mei? * et quare contristátus incédo, dum affligit me inimícus?

Dum confringúntur ossa mea, * exprobravérunt mihi, qui tribulant me inimíci mei.

Dum dicunt mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus? * quare tristis es ánima mea, et quare contúrbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. In voce exsultatiónis résonent epulántes in mensa Dómini.

V. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Mensibus Septembri et Octobri.

Ex libro sancti Ambrósii
Epíscopi de Sacraméntis.

Lib. 4. Cap. 4.

Lectio iv.

Auctor sacramentórum quis est, nisi Dóminus Jesus? De cœlo ista sacraménta venérunt. Consílium enim omne de cœlo est. Vere autem magnum est et divínium miráculum, quod pópulo pluit Deus manna de cœlo, et non laborábat pó-

pulus, et manducábat. Tu forte dicis: Meus panis est usitátus. Sed panis iste, panis est ante verba sacramentórum: ubi accésserit consecrátió, de pane fit caro Christi. Hoc igitur astruámus. Quómodo potest, qui panis est, corpus esse Christi? Consecratióne. Consecrátió igitur quibus verbis est, et cujus sermónibus? Dómini Jesu. Nam réliqua ómnia quæ dicúntur, laudem Deo deferunt, orátio præmittitur pro pópulo, pro régibus, pro céteris; ubi venítur ut conficiátur venerábile Sacraméntum, jam non suis sermónibus sacerdos, sed útitur sermónibus Christi.

R. Cœnantibus illis accépit Jesus panem, et benedíxit, ac fregit, dedítque discíplis suis, et ait: * Accípite, et comédite: hoc est corpus meum. **V.** Dixérunt viri tabernáculi mei: Quis det de cárnibus ejus, ut saturémur? Accípite.

Lectio v.

Ergo sermo Christi hoc cónficit Sacraméntum. Quis sermo Christi? Nempe is, quo facta sunt ómnia. Jussit Dóminus, et factum est cœlum: jussit Dóminus, et facta est terra: jussit

Dóminus, et facta sunt mária: jussit Dóminus, et omnis creatúra generáta est. Vides ergo quam operatórius sit sermo Christi. Si ergo tanta vis est in sermóne Dómini Jesu, ut inciperent esse quæ non erant: quanto magis operatórius est, ut quæ erant, in áliud commuténtur? Cœlum non erat, mare non erat, terra non erat. Sed audi dicéntem: Ipse dixit, et facta sunt: ipse mandávit, et creáta sunt. Ergo tibi ut respóndeam, non erat corpus Christi ante consecratióne: sed post consecratióne dico tibi quod jam corpus est Christi. Ipse dixit, et factum est: ipse mandávit, et creátum est.

R. Accépit Jesus cálicem, postquam cœnávit, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo ságuine: * Hoc fácite in meam comémoratióne. **V.** Memória memor ero, et tabescet in me ánima mea. Hoc fácite.

Lectio vi.

Cap. 5.

Jam redi mecum ad propositionem meam. Magnum quidem et venerábile, quod manna Judæis pluit e cœlo. Sed intéllege quid est ámplius, manna de cœlo, an

corpus Christi? Corpus Christi útique, qui auctor est cœli. Deínde manna qui manducávit, mórtuus est: qui manducáverit hoc corpus, fiet ei remissio peccatórum, et non moriétur in ætérnum. Ergo non otíose, cum áccipis, tu dicis, Amen; jam in spírítu cónfitens quod accípias corpus Christi. Dicit tibi sacérdos, Corpus Christi: et tu dicis, Amen, hoc est, verum. Quod confitétur lingua, téneat afféctus.

R. Ego sum panis vitæ: patres vestri manducavérunt manna in desérto, et mórtui sunt: * Hic est panis de cœlo descéndens, ut si quis ex ipso mandúcet, non moriátur. **V.** Ego sum panis vivus, qui de cœlo descendi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum. Hic. **G**lória Patri. Hic.

Mense Novembri.

Sermo sancti Cyrílli Epíscopi Hierosolymítáni.

Catechesi mystagog. 4.

Lectio iv.

Ipsa beáti Pauli doctrína abúnde sufficere vidétur, ut certam vobis de divinis mystériis fidem fáciat, quibus digni rédditi, concorpórei, ut ita dicam, et consanguí-

nei Christi facti estis. Ipse enim modo clamábat, quod in nocte qua tradebátur Dóminus noster Jesus Christus, accípiens panem, et grátias agens fregit, et dedit discíplis suis, dicens: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum. Et accípiens cálicem, et grátias agens, dixit: Accípíte, et bíbite: hic est sanguis meus. Cum ígitur ipse de pane pronuntiáverit ac díxerit: Hoc est corpus meum: quis audébit deinceps ambígere? Et cum idem ipse tam asseveránter díxerit: Hic est sanguis meus: quis umquam dubitáverit, ut dicat non esse ejus sánguinem?

R. Coenántibus. [265]

Lectio v.

Aquam olim in vinum convertit in Cana Galilææ, quod habet quamdam cum ságuine propinquitatem: et eum parum dignum existimáimus, cui credámus quod vinum in sánguinem transmutárit? Ad eas nuptias, quibus córpora copulántur, vocátus, præter opíniónem ómnium hoc fecit miráculum: et non multo magis sic eum corpus et sánguinem suum fruéndam nobis donásse persuásum firmiter habébimus, ut ea

cum omni certitudine tamquam corpus ipsius et sanguinem sumamus? Nam in specie panis dat nobis corpus, et in specie vini dat nobis sanguinem: ut, cum sumpseris, gustes corpus et sanguinem Christi, factus ejusdem corporis et sanguinis particeps. Sic enim efficitur Christiferi, hoc est Christum in corporibus nostris ferentes, cum corpus ejus et sanguinem in membra nostra recipimus: sic secundum beatum Petrum, divinæ naturæ consortes reddimur.

R. Accépit Jesus. [265]

Lectio vi.

Olim cum Judæis Christus disserens, Nisi manducaveritis, inquit, carnem meam, et biberitis meum sanguinem, non habebitis vitam in vobis. Cum autem illi, quæ dicta fuerant, non spiritaliter accepissent, offensi abiierunt retro: putabant enim quod eos ad manducandas carnes hortaretur. Erant et in veteri testamento panes propositionis; verum illi cum fuerint veteris testamenti, finem jam acceperunt. In novo vero testamento panis est cœlestis, et calix salutaris, qui et animam et corpus sancti-

ficant. Quamobrem non sic hæc attendas velim, tamquam sint nudus et simplex panis, nudum et simplex vinum: corpus enim sunt et sanguis Christi. Nam etiam si sensus illud tibi renuntiat, fides tamen te confirmet. Ne iudices rem ex gustu: sed te citra ullam dubitationem fides certum reddat, quod sis dignus factus, qui corporis et sanguinis Christi particeps fieres.

R. Ego sum panis. [266]

In III. Nocturno.

Ant. Introibo.

Psalmus 42.

Judica me Deus, et discerne causam meam de gente non sancta, * ab homine iniquo, et doloso erue me.

Quia tu es Deus fortitudo mea: * quare me repulisti? et quare tristis incedo, dum affligit me inimicus?

Emitte lucem tuam et veritatem tuam: * ipsa me deduxerunt, et adduxerunt in montem sanctum tuum, et in tabernacula tua.

Et introibo ad altare Dei: * ad Deum, qui lætificat juventutem meam.

Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus: * quare tristis es anima mea? et quare conturbas me?

Spera in Deo, quóniam adhuc confitébor illi: * salutáre vultus mei, et Deus meus.

Ant. Introíbo ad altáre Dei: sumam Christum, qui rénovat juventútem meam.

Ant. Cibávit nos Dñs.

Psalmus 80.

Exultáte Deo adjutóri nostro: * jubiláte Deo Jacob.

Súmíte psalmum, et date týmpanum: * psaltérium jucúndum cum cíthara.

Buccináte in Neoménia tuba, * in insígni die solemnítatis vestræ.

Quia præcéptum in Israël est: * et iudícium Deo Jacob.

Testimónium in Joseph pósuit illud, cum exíret de terra Ægýpti: * linguam, quam non nóverat, audívit.

Divértit ab onéribus dorsum ejus: * manus ejus in cóphino serviérunt.

In tribulatióne invocásti me, et liberávi te: * exaudivi te in abscondito tempestátis: probávi te apud aquam contradicciónis.

Audi pópulus meus, et contestábor te: * Israël si audieris me, non erit in te deus recens, neque adorábis deum aliénium.

Ego enim sum Dóminus

Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægýpti: * diláta os tuum, et implébo illud.

Et non audívit pópulus meus vocem meam: * et Israël non inténdit mihi.

Et dimísi eos secúndum desidéria cordis eórum, * ibunt in adinventiόνibus suis.

Si pópulus meus audísset me: * Israël si in viis meis ambulásset:

Pro níhilo fórsitan inimícos eórum humiliássem: * et super tribulántes eos misíssem manum meam.

Inimíci Dómini mentíti sunt ei: * et erit tempus eórum in sǎcula.

Et cibávit eos ex ádipe fruménti: * et de petra, melle saturávit eos.

Ant. Cibávit nos Dóminus ex ádipe fruménti: et de petra, melle saturávit nos.

Ant. Ex altári tuo.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernácula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxiliū abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exáudi oratióem meam: * aúribus pèrcipe Deus Jacob.

Protéctor noster aspice Deus: * et réspice in faciē Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in iñocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Ex altári tuo Dómine, Christum súmimus: in quem cor et caro nostra exsúltant.

V. Edúcas panem de terra. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis.

Mensibus Septembri et Octobri.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus, et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homília sancti Hilárii Epíscopi.

Lib. 8. de Trinit., ante med.

Non est humano aut sæculi sensu in Dei rebus loquéndum. Quæ scripta sunt, legámus: et quæ legérimus, intelligámus; et tunc perféctæ fidei officio fungémur. De naturáli enim in nobis Christi veritáte quæ dícimus, nisi ab eo díscimus, stulte atque ímpie dícimus. Ipse enim ait: Caro mea vere est esca, et sanguis meus vere est potus. Qui edit carnem meam, et bibit sanguínem meum, in me manet, et ego in eo. De veritáte carnis et sanguíinis non relictus est ambigéndi locus.

R. Qui mandúcat meam carnem, et bibit meum sán-

guinem, * In me manet, et ego in eo. **V.** Non est ália nátio tam grandis, quæ hábeat deos appropinquántes sibi, sicut Deus noster ad est nobis. In.

Lectio viii.

Nunc enim et ipsíus Dómini professione, et fide nostra vere caro est, et vere sanguis est. Et hæc accépta atque hausta id efficiunt, ut et nos in Christo, et Christus in nobis sit. An ne hoc véritas non est? Contíngat plane his verum non esse, qui Christum Jesum verum esse Deum negant. Est ergo in nobis ipse per carnem, et sumus in eo, dum secum hoc quod nos sumus, in Deo est. Quod autem in eo per sacraméntum communicátae carnis et ságuinis simus, ipse testátur, dicens: Et hic mundus jam me non videt, vos autem me vidébitis: quóniam ego vivo, et vos vivétis: quóniam ego in Patre meo, et vos in me, et ego in vobis.

R. Misit me vivens Pater, et ego vivo propter Patrem: * Et qui mandúcat me, vivet propter me. **V.** Cibávit illum Dóminus pane vitæ et intelléctus. Et qui. **Glória Patri.** Et qui.

Lectio ix.

Quod autem in nobis naturalis hæc únitas sit, ipse ita testátus est: Qui edit carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in eo. Non enim quis in eo erit, nisi in quo ipse fúerit: ejus tantum in se assúptam habens carnem, qui suam sumpserit. Perféctæ autem hujus unitátis sacraméntum supérius jam docúerat, dicens: Sicut me misit vivens Pater, et ego vivo per Patrem; et qui mandúcat meam carnem, et ipse vivet per me. Vivit ergo per Patrem: et quo modo per Patrem vivit, eódem modo nos per carnem ejus vivemus. **Te Deum.** 18.

Mense Novembri.

Léctio sancti Evangélii scúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 6. f.

In illo témpore: Dixit Jesus turbis Judæórum: Caro mea, vere est cibus: et sanguis meus, vere est potus. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epíscopi Alexandríni.

Lib. 4. in Joannem, cap. 17.

Qui mandúcat, inquit, carnem meam, et bibit ságuinem meum, in me manet, et ego in

illo. Sicuti enim si quis liquefactæ ceræ aliam ceram infuderit, alteram cum altera per totum commisceat necesse est: sic qui carnem et sanguinem Domini recipit, cum ipso ita coniungitur, ut Christus in ipso, et ipse in Christo inveniatur. Simili quodam modo apud Matthæum compéries. Simile est, inquit, regnum cælorum fermento, quod acceptum abscondit mulier in farinæ satis tribus. Sicut parum, ut Paulus ait, fermenti totam massam fermentat, sic parvula benedictio totum hominem in seipsam attrahit, et sua gratia replet; et hoc modo in nobis Christus manet, et nos in Christo.

R. Qui manducat. [269]

Lectio viii.

Nos vero, si vitam æternam consequi volumus, si largitorem immortalitatis habere in nobis desideramus, ad recipiendam benedictionem libenter concurramus: caveamusque ne loco láquei damnosam religionem diabolus nobis prætendat. Recte (inquit) dicis: scriptum tamen esse non ignoramus, iudicium sibi comedere atque bibere illum, qui de pane comedit

et de cálice bibit indigne. Ego igitur probo meipsum, et indignum invenio. Quando igitur, quicumque tu es qui ista dicis, dignus eris? quando Christo teipsum offeres? Nam si peccando indignus es, et peccare non desinis, (quis enim delicta intelligit? secundum Psalmistam) expers omnino eris vivificæ huius sanctificationis.

R. Misit me vivens. [270]

Lectio ix.

Quare pias quæso cogitationes suscipias, studiose sanctæque vivas, et benedictionem participes: quæ (mihi crede) non mortem solum, verum etiam morbos omnes depellit. Sedat enim, cum in nobis maneat Christus, sævientem membrorum nostrorum legem: pietatem corroborat, perturbationes animi extinguit, ægròtos curat, collisos redintegrat: et sicut pastor bonus, qui animam suam pro ovibus posuit, ab omni nos erigit casu.

Te Deum laudamus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Sapientia * ædificavit sibi domum, miscuit vinum, et posuit mensam.

Ps. Dominus regnavit. 19.

2. Angelórum esca * nutritísti pópulum tuum, et panem de cœlo præstitísti eis.

3. Pinguis est panis * Christi, et præbébit delicias régibus.

4. Sacerdótes sancti * incensum et panes offerunt Deo.

5. Vincénti dabo * manna absconditum, et nomen novum.

Capitulum. 1. Cor. 11. e.

Fratres: Ego enim accépi a Dómino, quod et tradidi vobis, quóniam Dóminus Jesus in qua nocte tradebátur, accépit panem, et grátias agens fregit, et dixit: Accípíte, et manducáte: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratióem.

Hymnus.

Verbum supérnum prodíens,
Nec Patris linquens dexteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperam.

In mortem a discípulo
Suis tradéndus æmulis,
Prius in vitæ férculo
Se tradidit discípulis.

Quibus sub bina spécie
Carnem dedit et sánguinem;
Ut dúplicis substántiæ
Totum cibáret hóminem.

Se nascens dedit sócium,
Convéscens in edúlium,
Se móriens in prétium,
Seregnans dat in præmium.

O salutáris hóstia,
Quæ cœli pandis óstium,
Bella premunt hostília,
Da robur, fer auxílium.

Uni trinóque Dómino,
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria.

Amen.

Y. Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te.

Ad Bened. Ant. Ego sum * panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnum.

Oratio.

Deus, qui nobis sub Sacramento mirábili passiónis tuæ memóriam reliquisti: tribue, quæsumus, ita nos córporis et ságuinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptionis tuæ fructum in nobis júgiter sentiámus: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. Y. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Fratres: Ego enim. **R. br. Y.** Panem cœli * Dedit eis. Panem. **Y.** Panem

Angelórum manducávit homo. Dedit. **Glória.** Panem.

Y. Cibávit illos ex ádipe fruménti. **R.** Et de petra, melle saturávit eos.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc, et cálicem bibétis: mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

R. br. Cibávit illos * Ex ádipe fruménti. Cibávit.

Y. Et de petra, melle saturávit eos. **Ex. Glória.** Cibávit.

Y. Edúcas panem de terra. **R.** Et vinum lætíficet cor hóminis.

Ad Nonam.

Capitulum. 1. Cor. 11. f.

Quicúmque manducáverit panem hunc, vel bíberit cálicem Dómini indigne: reus erit Córporis et Sanguinis Dómini.

R. br. Edúcas panem * De terra. Edúcas. **Y.** Et vinum lætíficet cor hóminis. De. **Glória.** Edúcas.

Y. Pósuit fines tuos pacem. **R.** Et ádipe fruménti sátiat te.

In II. Vesperis.

Omnia ut in primis Vesperis.

Y. Panem de cœlo præstísti eis. **R.** Omne delectaméntum in se habéntem.

Ad Magnif. Ant. O sacrum convívium, * in quo Christus súmitur; recólitur memoria passiónis ejus: mens implétur grátia: et futúra glóriæ nobis pignus datur.

Pro FERIA VI.

Officium votivum

de Passione D. N. J. C.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Cálicem salutáris * accípiam, et nomen Dómini invocábo.

Ps. 115. Crédidi. 143.

2. Cum his * qui odérunt pacem, eram pacíficus: dum loquébar illis, impugnábant me gratis.

Ps. 119. Ad Dóminum cum tribulárer. 144.

3. Ab homínibus * iniquis libera me Dómine.

Ps. 139. Eripe me Dñe. 157.

4. Custódi me * a láqueo, quem statuérunt mihi, et a scándalis operántium iniquitátem.

Ps. 140. Dñe clamávi. 157.

5. Considerábam * ad dexteram, et vidébam, et non erat qui cognósceret me.

Ps. 141. Voce mea. 158.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quod et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non ra-

pínam arbitrátus est esse se
æquálem Deo: sed semet-
ípsum exinanívit, formam
servi accípiens, in similitú-
dinem hóminum factus, et
hábitu invéntus ut homo.
Humiliávit semetípsum, fa-
ctus obédiens usque ad mor-
tem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Mœréntes óculi, spárgite
lágrimas,
Et luctu résonent íntima
córdium:

Illátas réfero Númini ab
impiis

Pœnas, et fera vúlnera.

Accíncta, heu! gládiis
turba satéllitum

Arréptum Dóminum fústi-
bus ímpetit,

Nunc cædit cólaphis, nunc
quatit hórridis

Divínum caput íctibus.

Haud finis scéleri: trádi-
tur improbo

Christus carnífici: nec mo-
ra bárbarus

In regem súperum non
timet ímpio

Ausu vértere délixteram.

Audíte, o pópuli, Numen
amábile,

Manánte ex húmeris úndi-
que sángine,

Lictóris rábidi sústinet ím-
petum,

Et vocem premit ínno-
cens.

Quis non illácrimet? Jam
nova cóndidit

Torménta indómitæ gentis
iníquitas:

Infígit cérebro, proh do-
lor! éfferis

Sertum véprius áspe-
rum.

Heu crimen! tráhitur fú-
nibus ímprobis

Funésti Dóminus supplicii
ad locum;

Illic oppétiit fúnere, spíri-
tum

Patri restítuens suo.

Passo pro míseris tam
fera vúlnera

In terris résonet débíta
glória;

Sacrúmque assídue nomen
in æthera

Humánus genus éffe-
rat. Amen.

V. Oblátus est quia ipse
vóluit. **R.** Et livóre ejus
sanáti sumus.

Ad Magnif. Ant. O vos
omnes * qui transítis per
viam, atténdite, et vidéte
si est dolor sicut dolor
meus.

Oratio ad Laud. [287]

**Ad Complet. et per Horas
diei, in fine Hymnorum dic.:**

Sit laus Patri, ac Paráclito,
Natóque Patris único,
Nostræ dedit qui pródigus
Prétium salútis ságuinem.
Amen.

Ad Matutinum.

Invit. Christum Regem crucifixum, * Vénite adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Aspice, infámi Deus ipse ligno
Pendet, effúso mádidus cruóre:

Aspice, immíti manus alma clavo

Fínditur alte.

Hunc, velut pravi scéleris mínístrum,
Inter indígnos médium latrónes

Cerne: crudélis fuit ista gentis

Dira volúntas.

Pallet heu! vultus; caput ecce lassum
Fléctitur: clausis óculis Redémptor

Spirítum sacro méritis onústum

Fundit ab ore.

O cor, æs durum súperas, geméndo
Ni scelus tergas; tua culpa Christum

Stípiti affíxit, tua culpa morti

Súbdidit atræ.

Sit Deo ætérnum decus omne in ævum,
Qui pius nostri géneris Redémptor,

Críminis labem míseris nocéntem

Sánguine tersit.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Astitérunt reges terræ.

Psalmus 2.

Quare fremuérunt Gentes, * et pópuli meditáti sunt inánia?

Astitérunt reges terræ, et principes convenérunt in unum * advérsus Dñm, et advérsus Christum ejus.

Dirumpámus víncula eórum: * et projiciámus a nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: * et Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * et in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum Rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præcéptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Fílius meus es tu, ego hódie génui te.

Póstula a me, et dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * et possessióem tuam términos terræ.

Reges eos in virga férrea, * et tamquam vas figuli confrínges eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicatis terram.

Servite Dómino in timóre: * et exsultate ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplínam, nequándo irascátur Dñs, * et pereátis de via justa.

Cum exárserit in brevi ira ejus, * beáti omnes, qui confidunt in eo.

Ant. Astitérunt reges terræ, et príncipes convenérunt in unum advérsus Dóminum, et advérsus Christum ejus.

Ant. Multiplicáti sunt.

Psalmus 3.

Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? * multi insúrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ: * Non est salus ipsi in Deo ejus.

Tu autem Dómine suscēptor meus es, * glória mea, et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum clamávi: * et exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus sum: * et exsurrexi, quia Dóminus suscepit me.

Non timébo millia pópuli circumdántis me: * exsúrge Dómine, salvum me fac, Deus meus.

Quóniam tu percussísti omnes adversátes mihi sine causa: * dentes peccatórum contrivísti.

Dómini est salus: * et super pópulum tuum benedictio tua.

Ant. Multiplicáti sunt qui tríbulant me: multi insúrgunt advérsus me.

Ant. Divisérunt.

Psalmus 21.

Deus Deus meus réspice in me: quare me dereliquísti? * longe a salúte mea verba delictórum meórum.

Deus meus clamábo per diem, et non exaúdiēs: * et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

Tu autem in sancto hábitas, * laus Israël.

In te speravérunt patres nostri: * speravérunt, et liberásti eos.

Ad te clamavérunt, et salvi facti sunt: * in te speravérunt, et non sunt confúsi.

Ego autem sum vermis, et non homo: * oppróbrium hóminum, et abjéctio plebis.

Omnes vidéntes me, derisérunt me: * locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

Sperávit in Dómino, eripiat eum: * salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Quóniam tu es, qui extra-
xísti me de ventre: * spes
mea ab ubéribus matris
meæ. In te projectus sum
ex útero:

De ventre matris meæ
Deus meus es tu, * ne dis-
césσης a me:

Quóniam tribulatio próxi-
ma est: * quóniam non est
qui ádjuvet.

Circumdedérunt me vítuli
multi: * tauri pingues ob-
sedérunt me.

Aperuérunt super me os
suum, * sicut leo rápiens
et rúgiens.

Sicut aqua effúsus sum: *
et dispérsa sunt ómnia os-
sa mea.

Factum est cor meum
tamquam cera liquéscens *
in médio ventris mei.

Aruit tamquam testa vir-
tus mea, et lingua mea ad-
hæsit faúcibus meis: * et
in púlverem mortis dedu-
xísti me.

Quóniam circumdedérunt
me canes multi: * concílium
malignántium obsédit me.

Fodérunt manus meas et
pedes meos: * dinumera-
vérunt ómnia ossa mea.

Ipsi vero consideravérunt
et inspexérunt me: * divi-
sérunt sibi vestiménta mea,
et super vestem meam mi-
sérunt sortem.

Tu autem Dómine ne

elongáveris auxílium tuum
a me: * ad defensióem
meam cónspice.

Erue a frámea Deus áni-
mam meam: * et de manu
canis únicam meam:

Salva me ex ore leónis: *
et a córnibus unicórnium
humilitátem meam.

Narrábo nomen tuum frá-
tribus meis: * in médio ec-
clésiæ laudábo te.

Qui timétis Dóminum, lau-
dáte eum: * univérsum se-
men Jacob glorificáte eum.

Tímeat eum omne semen
Israël: * quóniam non spre-
vit, neque despéxit depre-
caciónem paúperis:

Nec avértit fáciem suam
a me: * et cum clamárem
ad eum, exaudivit me.

Apud te laus mea in ec-
clésia magna: * vota mea
reddam in conspéctu ti-
méntium eum.

Edent paúperes, et satu-
rabúntur: et laudábunt Dó-
minum qui requírunť eum:
* vivent corda eórum in
sæculum sæculi.

Reminiscéntur et conver-
téntur ad Dóminum * uni-
vérsi fines terræ:

Et adorábunt in conspé-
ctu ejus * univérsæ familiæ
Géntium.

Quóniam Dómini est re-
gnum: * et ipse dominábi-
tur Géntium.

Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: * in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.

Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.

Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: * et annuntiábunt cœli justítiam ejus pópulo qui nascétur, quem fecit Dóminus.

Ant. Divisérunt sibi vestiménta mea, et super vestem meam misérunt sortem.

V. Oblátus est, quia ipse voluit. **R.** Et livóre ejus sanátí sumus.

Lectiones de Scriptura occurrente.

R. i. Vinea mea elécta, ego te plantávi, dicit Dóminus: et tu facta es mihi nimis amára: * Quia parásti crucem Salvatóri tuo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Quia.

R. ii. Ego edúxi te de Ægýpto, demérso Pharaóne in Mare rubrum, et ante te præívi in columna nubis: * Et tu me tradidísti princípibus sacerdotum, et me duxísti ad prætóríum Piláti. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

R. iii. Ego propter te flagellávi Ægýptum cum primogénitis suis: * Et tu me flagellátum tradidísti, * Qui tamquam agnus coram tondénte se obmútui, et non apérui os meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et tu. **Glória Patri.** Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Inimíci mei.

Psalmus 40.

Beátus qui intélligit super egénum, et pauperem: * in die mala liberábit eum Dóminus.

Dóminus consérvet eum, et vivíficet eum, et beátum fáciat eum in terra: * et non tradat eum in ánimam inimicórum ejus.

Dóminus opem ferat illi super lectum dolóris ejus: * univérsum stratum ejus versásti in infirmitáte ejus.

Ego dixi: Dómine miserére mei: * sana ánimam meam, quia peccávi tibi.

Inimíci mei dixerunt mala mihi: * Quando moriétur, et peribit nomen ejus?

Et si ingrediebátur ut vidéret, vana loquebátur, * cor ejus congregávit iniquitátem sibi.

Egrediebátur foras, * et loquebátur in idípsum.

Advérsus me susurrá-
bant omnes inimíci mei: *
advérsus me cogitábant
mala mihi.

Verbum iníquum consti-
tuérunt advérsus me: *
Numquid qui dormit non
adjíciet ut resúrgat?

Etenim homo pacis meæ,
in quo sperávi: * qui edébat
panes meos, magnificávit
super me supplantatióem.

Tu autem Dómine mise-
rére mei, et resúscita me:
* et retribúam eis.

In hoc cognóvi quóniam
voluísti me: * quóniam non
gaudébit inimícus meus su-
per me.

Me autem propter inno-
céntiam suscepísti: * et con-
firmásti me in conspéctu
tuo in ætérnum.

Benedíctus Dóminus Deus
Israël a sáculo, et usque in
sáculum: * fiat, fiat.

Ant. Inimíci mei dixé-
runt mala mihi: Quando
moriétur, et períbit nomen
ejus?

Ant. Aliéni insurrexé-
runt.

Psalmus 53.

Deus in nómine tuo sal-
vum me fac: * et in
virtúte tua júdica me.

Deus exaúdi oratióem
meam: * aúribus pércipe
verba oris mei.

Quóniam aliéni insurre-

xérunt advérsus me, et
fortes quæsiérunt ánimam
meam: * et non proposué-
runt Deum ante conspé-
ctum suum.

Ecce enim Deus áduvat
me: * et Dóminus suscé-
ptor est ánimæ meæ.

Avérte mala inimícis me-
is: * et in veritáte tua dis-
pérde illos.

Voluntárie sacrificábo ti-
bi, * et confitébor nómini
tuo Dómine: quóniam bo-
num est:

Quóniam ex omni tribu-
latiône eripuísti me: * et
super inimícos meos de-
spéxit óculus meus.

Ant. Aliéni insurrexérunt
in me, et fortes quæsiérunt
ánimam meam.

Ant. Conculcavérunt me.

Psalmus 55.

Miserére mei Deus, quo-
niam conculcávit me
homo: * tota die impúgnans
tribulávit me.

Conculcavérunt me ini-
míci mei tota die: * quo-
niam multi bellántes ad-
vérsus me.

Ab altitúdine diéi timébo:
* ego vero in te sperábo.

In Deo laudábo sermónes
meos, in Deo sperávi: *
non timébo quid fáciat mi-
hi caro.

Tota die verba mea exse-
crabántur: * advérsus me

omnes cogitationes eorum in malum.

Inhabitabunt et abscondent: * ipsi calcaneum meum observabunt.

Sicut sustinuerunt animam meam, pro nihilo salvos facies illos: * in ira populos confringes.

Deus, vitam meam annuntiavi tibi: * posuisti lacrimas meas in conspectu tuo.

Sicut et in promissione tua: * tunc convertentur inimici mei retrorsum:

In quacumque die invocavero te: * ecce cognovi quoniam Deus meus es.

In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: * in Deo speravi, non timebo quid faciat mihi homo.

In me sunt Deus vota tua, * quae reddam, laudationes tibi.

Quoniam eripuisti animam meam de morte, et pedes meos de lapsu: * ut placeam coram Deo in lumine viventium.

Ant. Conculcaverunt me inimici mei tota die; adversum me omnes cogitationes eorum in malum.

V. Proprio Filio suo non pepercit Deus. **R.** Sed pro nobis omnibus tradidit illum.

Sermo sancti Bernardi Abbatis.

Feria 4. Hebdom. S. Serm. de Passione Domini.

Lectio iv.

In passione dominica, fratres, tria specialiter convenit intueri: opus, modum, causam. Nam in opere quidem patientia, in modo humilitas, in causa caritas commendatur. Patientia autem singularis, quod videlicet: cum supra dorsum ejus fabricarent peccatores; cum sic tenderetur in ligno, ut dinumerarentur omnia ossa ejus; cum fortissimum illud propugnaculum, quod custodit Israel, undique foraretur; cum foderentur manus ejus et pedes, sicut agnus ad occisionem ductus sit et tamquam ovis coram tondeute non aperuit os suum. Non adversus Patrem murmurans, a quo missus fuerat; non adversus humanum genus, pro quo, quae non rapuit, exsolvebat; non denique vel contra populum ipsum peculiarem sibi, a quo pro tantis beneficiis tanta mala recipiebat.

R. Ego propter te Chananæorum reges percussi, et dedi tibi sceptrum regale: * Et tu dedisti capiti meo spineam coronam, et

percussisti arúndine caput meum. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio v.

Modum ipsum, si diligénte atténderas, non modo mitem, sed et húmiliem corde cognóscas. Nempe in humilitáte iudícium ejus sublátum est, cum nec ad tantas blasphemias, nec ad falsíssima, quæ sibi objiciebantur crimina responderet. Vidimus, inquit, eum et non erat ei aspéctus, nec speciósum forma præ filiis hóminum, sed opprobrium hóminum et tamquam leprósum; novíssimum virórum, plane virum dolorum a Deo percússum et humiliátum; ita ut nulla esset ei spécies, neque decor. O novíssimum et altíssimum! O húmiliem et sublímem! O opprobrium hóminum et glóriam Angelórum! Nemo illo sublímius, neque humílior. Denique sputis illitus est, opprobriis saturátus est, morte turpíssima condemnátus est, cum scelerátis deputátus est. Nihilque merebitur vel ista humilitas, quæ hunc habet modum: imo quæ tam est ultra modum? Sicut est patiéntia

singuláris, sic et humilitas admirábilis; útraque sine exémplo.

R. Ego duxi te per désertum quadraginta annis, et manna cibávi te: * Et tu me cecidísti álapis et flagéllis. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio vi.

Utrámque tamen magnífice causa ipsa commendat, nimirum caritas est. Propter nímiā enim caritátem suā, qua diléxit nos Deus, ut servum redímeret, nec Pater Fílio, nec sibi Fílius ipse pepércit. Vere nímiā, quia et hæc mensúram excédit, modum súperat, plane superéminens univérsum. Majórem, inquit, caritátem nemo habet, quam ut ánimam suā ponat quis pro amicis suis. Tu majórem habuísti Dómine, ponens eam étiam pro inimicis. Cum enim adhuc inimici essémus, per mortem tuam et tibi reconciliáti sumus et Patri. Quænam ergo ália vidébitur esse, vel fuisse, vel fore huic símilis caritáti? Vix pro justo quis móritur. Tu pro injústis passus es, móriens propter delicta nostra, qui venísti justificáre

gratis peccatóres, servos
fácere fratres, captivos co-
hærédes, éxsules reges.

R. Ego exaltávi te magna
virtúte: * Et tu me suspen-
dísti in patíbulo crucis, *
In qua expándi manus me-
as ad pópulum non cre-
déntem et contradicéntem.

V. Pópule meus, quid feci
tibi, aut in quo contristávi
te? respónde mihi. Et tu
me. **G**lória Patri. In qua
expándi.

In III. Nocturno.

Ant. Fílii hóminum.

Psalmus 56.

Miserére mei Deus,
miserére mei: *
quóniam in te con-
fídit ánima mea.

Et in umbra alárum tuá-
rum sperábo, * donec tráns-
eat iníquitas.

Clamábo ad Deum altís-
simum: * Deum qui bene-
fécit mihi.

Misit de cœlo, et liberá-
vit me: * dedit in oppró-
brium conculcántes me.

Misit Deus misericórdi-
am suam, et veritátem su-
am, * et erípuit ánimam
meam de médio catulórum
leónum: dormívi contur-
bátus.

Fílii hóminum dentes eó-
rum arma et sagíttæ: * et lin-
gua eórum gládus acútus.

Exaltáre super cœlos De-
us: * et in omnem terram
glória tua.

Láqueum paravérunt pé-
dibus meis: * et incurvavé-
runt ánimam meam.

Fodérunt ante fáciem me-
am fóveam: * et incidérunt
in eam.

Parátum cor meum Deus,
parátum cor meum: * can-
tábo, et psalmum dicam.

Exsúrge glória mea, ex-
súrge psaltérium et cíthara:
* exsúrgam dilúculo.

Confitébor tibi in pópuli-
lis Dómine: * et psalmum
dicam tibi in Géntibus:

Quóniam magnificáta est
usque ad cœlos misericór-
dia tua, * et usque ad nu-
bes véritas tua.

Exaltáre super cœlos De-
us: * et super omnem ter-
ram glória tua.

Ant. Fílii hóminum den-
tes eórum arma et sagíttæ,
et lingua eórum gládus
acútus.

Ant. Intendérunt arcum.

Psalmus 63.

Exáudi Deus oratióem
meam cum déprecor: *
a timóre inimíci éripe áni-
mam meam.

Protexísti me a convéntu
malignántium: * a multi-
túdine operántium iniqui-
tátem.

Quia exacuérunt ut gládi-
um linguas suas: * inten-
dérunt arcum rem amá-
ram, ut sagíttent in occúl-
tis immaculátum.

Súbito sagittábunt eum,
et non timébunt: * firma-
vérunt sibi sermónem ne-
quam.

Narravérunt ut absconde-
rent láqueos: * dixerunt:
Quis vidébit eos?

Scrutáti sunt iniquitátes:
* defecérunt scrutántes
scrutinío.

Accédet homo ad cor al-
tum: * et exaltábitur Deus.

Sagittæ parvulórum factæ
sunt plagæ eórum: * et
infirmátæ sunt contra eos
linguæ eórum.

Conturbáti sunt omnes qui
vidébant eos: * et tímuit
omnis homo.

Et annuntiavérunt ópera
Dei, * et facta ejus intelle-
xérunt.

Lætábitur justus in Dó-
mino, et sperábit in eo, *
et laudabúntur omnes recti
corde.

Ant. Intendérunt arcum
rem amáram, ut sagíttent
in occúltis immaculátum.

Ant. Factus sum.

Psalmus 87.

Dómine Deus salútis
meæ: * in die clamávi,
et nocte coram te.

Intret in conspéctu tuo
orátio mea: * inclína aurem
tuam ad precem meam:

Quia repléta est malis
ánima mea: * et vita mea
inférno appropinquávit.

Æstimátus sum cum de-
scendéntibus in lacum: *
factus sum sicut homo sine
adjutório, inter mórtuos
liber.

Sicut vulneráti dormién-
tes in sepúlchris, quorum
non es memor ámplius: *
et ipsi de manu tua repúlsi
sunt.

Posuérunt me in lacu
inferióri: * in tenebrósis, et
in umbra mortis.

Super me confirmátus est
furor tuus: * et omnes flu-
ctus tuos induxísti super
me.

Longe fecísti notos meos
a me: * posuérunt me ab-
ominatióne sibi.

Tráditus sum, et non egre-
diébar: * óculi mei langué-
runt præ inópia.

Clamávi ad te Dómine
tota die: * expándi ad te
manus meas.

Numquid mórtuis fácies
mirábilia: * aut médici sus-
citábunt, et confitebúntur
tibi?

Numquid narrábit áliquis
in sepúlchro misericórdiam
tuam, * et veritátem tuam
in perditiónem?

Numquid cognoscéntur in ténebris mirabília tua: * et justítia tua in terra obli-viónis?

Et ego ad te Dómine clamávi: * et mane orátio mea prævéniét te.

Ut quid Dómine repéllis oratióem meam: * avértis faciém tuam a me?

Pauper sum ego, et in labóribus a juventúte mea: * exaltátus autem, humiliá-tus sum et conturbátus.

In me transiérunt iræ tuæ: * et terróres tui conturba-vérunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die: * circumde-dérunt me simul.

Elongásti a me amicum et próximum: * et notos meos a miséria.

Ant. Factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mor-tem autem crucis.

Léctio sancti Evangélíi se-cúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 19. f.

In illo témpore: Sciens Jesus, quia ómnia con-summáta sunt, ut consum-marétur Scriptúra, dixit: Sítio. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Epí-scopi Alexandríni.

Comment. in Joannem. Lib. 12. cap. 35.

Cum truculénter ó-mnia impietáte Ju-dæórum essent per-ácta, nec quidquam ad sum-mam crudelitátem deéssset, tandem sanctíssima caro Christi naturále quid páti-tur. Multis enim, ac váriis dolóribus exsiccáta, siti tor-quétur. Multum enim pos-sunt dolóres ad commovén-dam sitim; innátum enim calórem exagitántes, vel, quod in profunditáte húmi-dum est, consúmunt et ígne-is ardóribus doléntis víscera urunt. Sicut igitur céteras passiónes, sic hanc étiam sponte Christus perpéssus est. Bíbere igitur petit: illi autem ádeo longe ab omni humanitáte áberant, ut pro júvante potu atque jucúndo nocéntem et acérbum attú-lerint, et humanitátem, qua movéri videbántur, in im-pietátem convérterint. Nam cum peténti dabant, caritá-tis hábitum suscípere vide-bántur; sed non est possí-bile mentíri Scriptúram, in qua ex persóna Christi dí-citur: Et dedérunt in escam meam fel, et in siti mea po-tavérunt me acéto.

R. Ego te potávi aqua salutis de petra: * Et tu me potásti felle et acéto. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et.

Lectio viii. Idem Cap. 36.

Cum ergo accepisset Jesus acétum, dixit: Consummátum est: et inclináto cápite trádidit spíritum. Consummátum jam esse Salvátor dicit, quia sæviénde Judæórum potéstas in ipsum per mortem suam términum hábuit. Quid enim non excogitárunť, aut quid suprémæ inhumanitátis relíctum sibi est? Quis cædéndi, quis contumeliándi modus non adhibitus? Mérito igitur consummátum esse, ait. Cumque tempus jam esset, ut étiam spíritibus apud ínferos prædicáret (venit enim, ut tam vivórum quam mortuórum dominaréťur), mortem pro nobis suscepit: et hanc naturæ nostræ própriam passióem sponte súbiit secúndum carnem, quamvis, ut Deus vita naturáliter sit, ut spoliátis ínferis, primitiæ dormiéntium, et primogénitus (ut Scripturæ dicunt) mortuórum factus, recúrsum ad vitam naturæ nostræ largirétur.

R. Ego ante te apérui mare: * Et tu aperuísti lancea latus Salvatóri tuo, * Qui redémit mundum in ságuine suo. **V.** Pópule meus, quid feci tibi, aut in quo contristávi te? respónde mihi. Et. **Glória.** Qui.

Lectio ix.

Inclinávit igitur caput. Accidit enim moriéntibus, vigóre carnis jam consumpto et ánima, quæ corpus rétinet, abeúnte, inclinátio cápitis. Quámobrem verbis hoc modo usus Evangelísta est. Sic et tradidisse spíritum, a consuetúdiue nostra sibi dictum est: multi enim sic exstíngui, et mori dicúntur. Quamvis mihi videátur ideo non simpliciťer mórtuum esse, sed tradidisse spíritum Evangelísta dixisse; quia in manus Dei Patris ánimam suam commendávit, ut ipse dixit: Pater! in manus tuas coméndo spíritum meum. Quod nobis magnæ spei fundaméntum, atque originem præbet.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Fui flagellátus * tota die, et castigátio mea in matutínis.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Veni ad montem myrrhæ * et ad collem thuris: tamquam agnus ad occisió-nem ductus, obmútui, et non apéruí os meum.

3. Fodérunt manus meas * et pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea.

4. Consolántem me * quæsívi, et non invéni: dedérunt in escam meam fel, et in siti mea potavérunt me acéto.

5. Cum accepísset Jesus * acétum, dixit: Consummátum est; et inclináto cápite, emísit spíritum.

Capitulum. Philipp. 2.

Fratres: Hoc enim sentíte in vobis, quód et in Christo Jesu: qui cum in forma Dei esset, non rapínam arbitrátus est esse se æquálem Deo: sed semetípsum exinanívit, formam servi accípiens, in similitúdinem hóminum factus, et hábitu invéntus ut homo. Humiliávit semetípsum, factus obédiens usque ad mortem, mortem autem crucis.

Hymnus.

Sævo dolórum túrbine
Jactátur, atris óbrutus
Pœnis, acérba sústinens
Redémptor affíxus cruci.

**Pedes manúsque horribili
Clavi cruéntant vúlnerē:**

Cor, vultus, artus, péctora
Sacro redúndant sáanguine.

**Flet, orat, et clamans
obit:**

Cor Matris ictum cóncidit:
Heu Mater! heu Fili! dolor
Ingráta frangat péctora.

**Montes, sepúlchra, sáxa-
que**

Scindúntur: arva, flúmina,
Rupes, et æquor cóntre-
munt,

Templíque velum scínditur.

**Sol, luna, cœlum, sídera
Plangunt, et orbis íngemit:
O vos viri, vos párvuli,
Nuptæ, puéllæ, plángite.**

**Astáte mœréntes cruci,
Pedes beátos úngite,
Laváte fletu, térgite
Comis, et ore lámbite.**

**Tu caritátis víctima,
Ut nostra tollas crímina,
Nobis salúbri pérficis
Adoptiódinem sáanguine.**

**Nostra ergo pax et gaú-
dium**

Sis vita, Jesu, et præ-
mium;

Sis ductor et lux in via,
Merces, coróna in pátria.

Amen.

Y. Ipse vulnerátus est
propter iniquitátes nostras.

R. Et attrítus est propter
scélera nostra.

Ad Bened. Ant. Ad Jesum autem * cum venissent, ut viderunt eum jam mortuum, non fregérunt ejus crura; sed unus militum lancea latus ejus aperuit, et continuo exívit sanguis et aqua.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui de coelis ad terram de sinu Patris descendísti, et sanguinem tuum pretiosum in remissionem peccatorum nostrorum fudísti: te humiliter deprecámur; ut in die judicii, ad dexteram tuam audire mereámur: Veníte benedícti: Qui vivis.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui pro nobis pati dignátus es.

Ad Tertiam.

Capitulum. Fratres: Hoc enim. **ut supra.** [286]

R. br. Oblátus est, * Quia ipse voluit. Oblátus. **V.** Et livóre ejus sanátus sumus. Quia. **Glória Patri.** Oblátus.

V. Próprio Fílio suo non pepércit Deus. **R.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum.

Ad Sextam.

Capitulum. **Zach. 13. c.**

Quid sunt plagæ istæ in médio mánuum tuá-

rum? Et dicet: His plagátus sum in domo eórum qui diligébant me.

R. br. Próprio Fílio suo * Non pepércit Deus. Próprio. **V.** Sed pro nobis ómnibus trádedit illum. Non. **Glória Patri.** Próprio.

V. Factus est obédiens usque ad mortem. **R.** Mortem autem crucis.

Ad Nonam.

Capitulum. **Isaïæ 53.**

Generationem ejus quis enarrábit? Quia abscísus est de terra vivéntium: propter scelus pópuli mei percússi eum.

R. br. Factus est obédiens: * Usque ad mortem. Factus. **V.** Mortem autem crucis. Usque. **Glória Patri.** Factus.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I., præter sequ.

V. Ipse vulnerátus est propter iniquitátes nostras. **R.** Et attrítus est propter scélera nostra.

Ad Magnif. Ant. Depónens Joseph * corpus Jesu invólvit síndone, et pósuit eum in monuménto excíso. Fuit planctus magnus in

illa die; mulieres autem sedentes contra sepulchrum dolébant, sicut doléri solet in morte primogéniti.

Pro Sabbato.

Officium votivum
de Immacul. Concept.
B. Mariæ Virg.

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Cap. de Laud. [293],
Ps. ut in Festis B. Mariæ V.
per annum. [169]

Hymn. Ave maris. [171]

Y. Immaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gaúdium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Magnif. Ant. Beátam
me dicent * omnes genera-
tiones, quia fecit mihi ma-
gna, qui potens est, allel.

Oratio ut ad Laud. [294]

Ad Complet. et alias Horas,
in fine omnium Hymn. dic.:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculátam Conce-
ptionem Vírginis Mariæ ce-
lebrémus: * Christum ejus
Fílium adorémus Dñm.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Præclára custos vírgi-
num,
Intácta mater Núminis,
Cœlestis aulæ jánuas,
Spes nostra, cœli gaúdium.

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérmans
Nostro medélam vúlneri.

Turris draconí impérvia,
Amíca stella naúfragis,
Tuére nos a fraudibus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras discute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter, déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est *
nomen tuum Dómine in
univérsa terra, quia in Vír-
gine María dignum tibi ha-
bitáculum præparásti.

Ps. trium Noct. ut in Festis
B. M. V. per annum. [172]

Ant. In sole pósuit *
Deus tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua
* accépit María benedicti-
onem a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

Y. Deus omnípotens præ-
cínxit me virtúte. R. Et
pósuit immaculátam viam
meam.

Lectiones de Scriptura occur-
rente.

R. i. Per unum hóminem
peccátum in hunc mundum

intrávit, in quo omnes peccavérunt. * Ne tíneas María, invenísti grátiam apud Deum. **V.** Erípuit Dóminus ánimam tuam de morte, et contra inimícum factus est protéctor tuus. Ne tíneas.

R. ii. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me: * Et narrábo vobis, quanta fecit Deus ánimæ meæ. **V.** Vivit Dóminus, quóniam adimplévit in me misericórdiam suam. Et.

R. iii. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distillans lábia ejus: * Mel et lac sub lingua illíus. **V.** Veni de Líbano, sponsa mea, veni, coronáberis coróna gratiárum. Mel. Glória Patri. Mel.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est * grátia in Conceptione ejus, et speciósa appáruit inter fílias hóminum.

Ant. Adjúvit eam * Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa * dicta sunt de te, civitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

V. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ex Bulla dogmática Pii Papæ noni.

Lectio iv.

Omnes norunt quanto stúdio hæc de Immaculáta Deiparæ Vírginis Conceptione doctrína a spectatíssimis religiósus familiis et celebrióribus theológicis academíis, ac præstantíssimis divinárum rerum sciéntia doctóribus fúerit trádicta, assérta ac propugnáta. Omnes páriter norunt quanto opere solliciti fúerint sacrorum Antístites vel in ipsis ecclesiásticis convéntibus palam publicéque profitéri, sanctíssimam Dei Genitricem Vírginem Mariám ob prævísa Christi Dómini Redemptóris mérita nunquam origináli subjacuisse peccáto, sed præservátam omníno fuisse ab originis labe, et idcirco sublimióri modo redemptam. Quibus illud profecto gravíssimum et omníno máximum accédit, ipsam quoque Tridentínam sýnodum, cum dogmáticum de peccáto origináli éderet decretum, quo juxta sacrárum Scripturarum sanctorúmque Patrum ac probatíssimórum conciliórum testimónia státuit ac definívit: Omnes hómines nasci origináli culpa infé-

ctos; tamen solémniter declarásse: Non esse suæ intentionis, in decreto ipso tantæque definitionis amplitudine comprehendere beatam et Immaculatam Virginem Dei Genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini Patres, ipsam beatissimam Virginem ab origináli labe solutam, pro rerum temporumque adiunctis, satis innuerunt, atque ádeo perspicue significarunt, nihil ex divinis litteris, nihil ex traditione, Patrumque auctoritate rite afférri posse, quod tantæ Virginis prærogativæ quovis modo refragetur.

R. Ego ex ore Altissimi prodivi, primogénita ante omnem creaturam: ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indeficiens. * Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram. **V.** Deus enim creávit me in justitia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

Et re quidem vera hanc de Immaculata beatissimæ Virginis Conceptione doctrinam quotidie magis gravissimo Ecclésiæ sensu, magisterio, stúdio, sciéntia ac sapiéntia tam spléndice explicátam, declarátam, confirmátam, et apud o-

mnes cathólici orbis populos ac nationes mirándum in modum propagátam, in ipsa Ecclésia semper existísse véluti a maioribus acceptam, ac revelatæ doctrinæ caractére insignitam, illústria venerandæ antiquitátis Ecclésiæ orientális et occidentális monumenta validíssime testantur. Equidem Patres Ecclesiæque scriptóres, cœlestibus edócti elóquiis, nihil antiquius habuére, quam in libris ad explicandas Scriptúras, vindicánda dógmata, erudiendósque fidéles elucubrátis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem, atque ab omni peccáti labe integritatem, ejusque præclaram de tetérrimo humani géneris hoste victóriam, multis mirisque modis certatim prædicáre atque efférre.

R. Nihil inquinátum in eam incúrrit: * Candor est lucis æternæ et spéculum sine mácula. **V.** Est enim hæc speciósior sole, et luci comparáta invenitur purior. Candor est.

Lectio vi.

Quaprópter enarrantes verba, quibus Deus præparáta renovándis mortálibus suæ pietátis remédia inter ipsa mundi primórdia

prænúntians; et deceptóris serpéntis retúdit audáciám et nostri géneris spem mirífice eréxit ínquiens: Inimicítias ponam ínter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus, docuére: dívino hoc oráculo clare apertéque demonstrátum fuisse misericórdem humáni géneris Redemptórem, scilicet unigénitum Dei Fílium Christum Jesum, ac designátam beatíssimam ejus Matrem Vírginem Mariám, ac simul ipsíssimas utriúsque contra diábolum inimicítias insígniter expréssas. Quocírca sicut Christus Dei homínúmque mediátor, humána assúpta nátúra, delens quod advérsus nos erat chirógraphum decreti, illud cruci triumphátor affixit, sic sanctíssima Virgo, arcetíssimo et indissolúbili vínculo cum eo conjúcta, una cum illo et per illum, sempitérnas contra venenósum serpéntem inimicítias exércens ac de ipso pleníssime triúmphans, illíus caput imáculáto pede contrivit.

R. Signum magnum apparuit in cœlo: Múlier amícta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duódecim. **V.** Induit eam Dó-

minus vestiméntis salútis, induménto justítiæ, et quasi sponsam ornávit eam monílibus suis. Et. Glória. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia * in Conceptióne ejus; añuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes * in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit * Dóminus opus suum: in conspéctu géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

V. Exaltábo te Dómine, quóniam suscepísti me.

R. Nec delectásti inimícos meos super me.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Názareth, ad Vírginem desponsátam viro, cui nomen erat Joseph, de domo David, et nomen Vírginis María. Et réliqua.

Homilía sancti Sophrónii Epíscopi.

Homilia in Deiparæ Annunt.

ere benedícta tu in muliéribus, quóniam Hevæ male-

dictionem in benedictionem commutasti; quoniam Adam, qui prius jacébat exsecratione percussus, ut per te benediceretur effecisti. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam benedictio Patris per te affulsit hominibus, eosque a veteri maledicto liberavit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia per te progenitores tui salutem inveniunt; tu siquidem genitura es Servatorem, qui divinam ipsis salutem comparabit. Vere benedicta tu in mulieribus, quoniam sine semine eum protulisti fructum, qui benedictionem terrarum orbi elargitur, ipsumque a maledictione spinas germinante redimit. Vere benedicta tu in mulieribus, quia mulier naturali conditione cum sis, Dei tamen Genitrix reipsa fies. Etenim si, qui ex te nasciturus est, secundum veritatem Deus est incarnatus, ipsa jure meritoque diceris Deipara, quippe quæ Deum verissime paris.

R. Hortus conclusus soror mea sponsa, hortus conclusus, fons signatus: * Emissiones tuæ paradisus, o María. **V.** Apèri mihi, soror mea, amica mea, columba mea, immaculata mea. Emissiones.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Ne timeas María, invenisti enim apud Deum gratiam perire nesciam; invenisti apud Deum gratiam præ quâlibet eximiam; invenisti apud Deum gratiam omnibus votis expetendam; invenisti apud Deum gratiam omnium gratiarum splendidissimam; invenisti apud Deum gratiam numquam elanguentem; invenisti apud Deum gratiam quæ te salvam præstet; invenisti apud Deum gratiam, quæ nullo impetu quatiatur; invenisti apud Deum gratiam plane invictam; invenisti apud Deum gratiam perenniter duraturam. Et alii quidem, iique plures ante te eximia sanctitate floruerunt. Sed nemini, quemadmodum tibi, plena gratia impertita est; nemo sicut tu, ad tantum magnificentiae est evectus; nemo sicut tu, purificante gratia præoccupatus est; nemo sicut tu, cœlesti lumine refulsit; nemo sicut tu, præ omni celsitudine exaltatus est.

R. Magnificat ánima mea Dóminum, * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus.

V. Ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes. Quia. Glória. Quia.

Lectio ix.

Et mérito quidem; nemo enim sicut tu, ad Deum tam prope accéssit; nemo sicut tu, Dei donis ditátus est; nemo sicut tu, Dei grátiae párticeps fuit. Omnia vincis, quaecúmque inter hómines emíneant; ómnia súperas múnera, quæ effúsa a Dei largitáte in quólibet dimanáverint. Plus enim ómnibus inhabitántis Dei possessióne ditéscis. Nemo sic in se Deum complécti pótuit; nemo pótuit sic frui Dei præséntia; nemo dignus est hábitus, qui sic per Deum illuminaré-
tur; ac proptérea non modo Deum ómnium Conditórem ac Dóminum in te excepísti, sed eum habes ex te ineffabíliter incarnátum, atque in útero tuo gestátum, et post hæc génitum, et univérsos hómines a patérna condemnatióne rediméntem, ac salútem, quæ nullum finem habitúra sit, ipsis elargiéntem. Et proptérea tibi clamávi, atque íterum veheménter clamábo: Ave grátia plena, Dóminus tecum: benedícta tu in muliéribus.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es María, et mácula originális non est in te.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Vestiméntum tuum * cándidum quasi nix, et fácies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia Israël, tu honorificéntia pópuli nostri.

4. Benedícta es tu, * Virgo María, a Dómino Deo excélso præ ómnibus muliéribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculáta, post te currémus in odórem unguentórum tuórum.

Capitulum. Prov. 8. c.

Dóminus possédit me in inítio viárum suárum, ántequam quidquam fáceret a princípío. Ab ætérno ordináta sum, et ex antíquis, ántequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concépta eram.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgha:
Vitā datā per Vírginem
Gentes redémp̃tæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sácula. Amē.

Y. Immaculáta Concéptio
tua Dei Génitrix Virgo.

R. Gaúdium annuntiávit
univérso mundo.

Ad Bened. Ant. Ait Dóminus Deus * ad serpén-tem: Inimicítias ponam in-ter te et mulierem, et semen tuum et semen illíus: ipsa cónteret caput tuum, allel.

Oratio.

Deus, qui per Immaculátam Vírginis Conceptionem dignum Fílio tuo habitáculum præparásti: quæsumus; ut, qui ex morte ejúsdem Fílii tui prævísa eam ab omni labe præservásti, nos quoque mundos ejus intercessióne ad te pervenire concédas. Per eúndem Dóminum nostrum.

Ad Primam.

In R. br. dicitur Y. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dóminus. [293]

R. br. Deus omnípotens
* Præcínxit me virtúte.
Deus omnípotens. **Y.** Et

pósuit immaculátam viam
meam. Præcínxit. **Glória**
Patri. Deus omnípotens.

Y. In hoc cognóvi, quóniam voluísti me. **R.** Quóniam non gaudébit inimícus meus super me.

Ad Sextam.

Capitulum. **Ezech. 44.**

Porta hæc clausa erit, non
aperiétur, et vir non in-
trábit per eam, quóniam
Dóminus Deus Israël in-
gréssus est per eam: erít-
que clausa principi. Prin-
ceps ipse sedébit in ea.

R. br. In hoc cognóvi, *
Quóniam voluísti me. In
hoc cognóvi. **Y.** Quóniam
non gaudébit inimícus meus
super me. Quóniam voluí-
sti. **Glória** Patri. In hoc.

Y. Exaltábo te Dómine,
quóniam suscepísti me.
R. Nec delectásti inimícos
meos super me.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum appáruit
in cælo: Múlier amícta
sole, et luna sub pédibus
ejus, et in cápite ejus coróna
stellárum duódecim.

R. br. Exaltábo te Dñe,
* Quóniam suscepísti me.
Exaltábo. **Y.** Nec delectásti
inimícos meos super me.
Quóniam. **Glória** Patri. Ex-
altábo.

V. Immaculata Concéptio tua Dei Génitrix Virgo.
R. Gáudium annuntiávit univérso mundo.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. præter:

Ad Magnif. Ant. Sancta María, * succurre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intercéde pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámén, quicúmque célebrant tuam sanctam Immaculátam Conceptionem.

R O M Æ.

Pro Feria III.

Officium votivum

de Ss. Apostolis Petro et Paulo.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Apost. [2], præter sequentia.

In utrisque Vesperis.

V. Constitues eos príncipes super omnem terram.

R. Mémoires erunt nóminis tui Dómine.

Ad Magnif. Ant. Petrus Apóstolus, * et Paulus Doctor Géntium, ipsi nos docuerunt legem tuam Dñe.

Oratio.

Deus, cujus dextera beátum Petrum ambulántem in flúctibus, ne mergerétur, eréxit, et coapósto-

lum ejus Paulum, tértio naufragántem, de profúndo pélagi liberávit: exáudi nos propítius, et concéde; ut ambórum méritis æternitátis glóriam consequámur: Qui vivis et regnas.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Leónis Papæ.

Ex Hom. 82. in Nat. Ss. Apost. Petri et Pauli.

Lectio iv.

Nerónis furor per ómnium vitiórum inflammátus excésum in hunc eum usque torréntem suæ præcipitávit insánia, ut primus nómini christiáno atrocitátem generális persecutiónis inféret, quasi per sanctórum Apostolórum Petri et Pauli neces grátia Dei posset exstíngui; quibus hoc ipsum erat máximum lucrum, ut contéptus vitæ hujus occíduæ, percéptio fieret felicitátis æternæ. Pretiósá est ergo in conspéctu Dómini mors sanctórum ejus: nec ullo crudelitátis génere destrui potest sacraménto crucis Christi fundáta religio. Non minúitur persecutióibus Ecclésia, sed augétur: et semper Domínicus ager ségete ditióri vestítur, dum grana, quæ singula cadunt,

multiplicátanascúntur. Unde duo ista præclára divíni séminis gérmína in quantam sóbolem germinárint, beatórum míllia Mártýrum protestántur, qui apostolícórum æmulitriumphórum, Urbem nostram purpurátis, et longe latéque rutilántibus pópulis ambiérunt, et quasi ex multárum honóre gemmárum consérto uno diadémate coronárunt.

R. Vidi conjúctos. [11]

Lectio v.

De quorum præsidio, dilectíssimi, divínitus nobis ad exémplum patientiæ et confirmatiónem fidei præparáto, universáliter quidem in ómnium Sanctórum comémoratióne lætándum est: sed in horum excelléntia Patrum mérito est excelléntius gloriándum, quos grátia Dei in tantum ápicem inter ómnia Ecclésiæ membra provéxit, ut eos in corpore, cui caput est Christus, quasi géminum constitúeret lumen oculórum. De quorum méritis atque virtútibus, quæ omnem loquéndi súperant facultatem, nihil diversum, nihil debémus sentíre discrétum: quia illos et eléctio pares, et labor símiles, et finis fecit æquáles.

R. Beáti estis. [12]

Lectio vi.

Sicut autem et nos expérti sumus, et nostri probavére majóres, crédimus atque confidimus, inter omnes labóres istius vitæ, ad obtinéndam misericórdiam Dei semper nos speciálium patronórum oratióibus adjuvándos: ut quantum propriis peccátis deprímimur, tantum apostólicis méritis erigámur. Per Dóminum nostrum Jesum Christum, cui est cum Patre et sancto Spíritu éadem potéstas, una divínitas, in sæcula sæculórum. Amen.

R. Isti sunt. [12]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 19. d.

In illo témpore: Dixit Petrus ad Jesum: Ecce nos reliquimus ómnia, et secúti sumus te: quid ergo erit nobis? Et réliqua.

Homília sancti Ambrósii Epíscopi.

In Ps. 118. Serm. 8. post init.

Ecce nos ómnia dereliquimus, et secúti sumus te. Hoc est, non quæsívimus quæ sæculi sunt, non quæsívimus partem de possessióibus, sed te elégimus portiónem. Reliquísti ergo ómnia, Pe-

tre, quæ habébas; unde habes quod habére te dicis? Surgit claudus, et sono tui sermónis erigitur: sanitátem áliis donas, qui indigébas ipse tuæ salútis auxilio. Reliquísti ergo quæ habébas, et cepísti, quæ non habébas. Christus tibi pórtio, Christus tibi posséssio est: illíus nomen tibi muníficum, illíus nomen tibi est fructuósum, illíus nomen tibi tribúta depéndit, et bona tribúta, non pecúniæ, sed grátia.

R. Isti sunt qui. [15]

Lectio viii.

Quicúmque reliquerit patrem, aut matrem, aut domum, aut fratres, aut soróres, céntuplum accípiet in hoc sáculo, et vitam ætérnam possidébit. Multos quidem in hoc sáculo, qui sua paupéribus donavérunt, uberióre thesaúro locupletátos fuisse cognóvimus. Est pulchérissimus locus, ut étiam ad misericórdiam provocéntur. Sed non debent a Dómino sæculárem hujúsmodi exigere mercédem, nec speráre quæ mundi sunt; sed magis, quia iis, qui ómnia reliquerint, Deus pórtio est. Ipse est útique merces perfécta vir-

tútum, qui non céntupli enumeratióne, sed perféctæ plenitúdinis æstimatióne censétur. Ego, inquit, Deus tuus sum. Non dixit: Ero, sed: Jam sum, jam inhábito, jam possídeo.

R. Isti sunt viri. [15]

Lectio ix.

Habes homo inter multa propósita, étiam hujúsmodi portióne. Propósuit tibi Dóminus in portióne possessiones, in portióne aurum, in portióne argéntum, in portióne honóres, in portióne nobilitátem, propósuit étiam in portióne seípsum. Habes igitur plúrimas portiónes; élige quam putas; non te númerus pertúrbet, sed éxcitet grátia; non te labor avértat, sed fructus invítet.

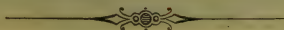
Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes.

V. In omnem terram exívit sonus eórum. **R.** Et in fines orbis terræ verba eórum.

Ad Bened. Ant. Gloriósi príncipes terræ,* quómodo in vita sua dilexérunt se, ita et in morte non sunt separáti.

Oratio. Deus, cujus déxtera. [295]

Fecit et altare thymiamatis

de lignis setim. Exod. 37, 25.

Urna aurea, habens manna,

et virga Aaron. Hebr. 9, 4.

OFFICIA PROPRIA

PRO ALIQUIBUS LOCIS.

Domin. post Oct. Assumpt.

**Purissimi Cordis
B. Mariæ V.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

*Ant. de Laud. [304]; Ps. ut in
Festis B. M. V. [169]*

Capitulum. Cant. 8. b.

Pone me ut signá-
culum super cor
tuum, ut signá-
culum super brá-
chium tuum: quia fortis
est ut mors diléctio, dura
sicut inférnus æmulátio.
Lámpades ejus, lámpades
ignis atque flammárum.

Hymn. Ave maris. [171]

V. Exsúlta in omni corde
fília Jerúsalem. **R.** Rêx Is-
raël Dóminus in médio tui.

Ad Magnif. Ant. Exsul-
távit cor meum in Dómino,
et exaltátum est cornu me-

um in Deo meo, quia læ-
táta sum in salutári tuo.

Oratio.

Omnípotens sempitérne
Deus, qui in Corde beá-
tæ Mariæ Vírginis dignum
Spíritus sancti habitácu-
lum præparásti: concéde
propítius; ut ejúsdem pu-
ríssimi Cordis festivitátem
devóta mente recoléntes,
secúndum Cor tuum ví-
vere valeámus. Per Dómi-
num . . . in unitáte ejúsdem
Spíritus.

Et fit comm. Domin. occur.

**Ad Complet. et per Horas in
fine Hymnorum dicitur:**

**Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.**

Ad Matutinum.

**Invit. Ave María, grátia
plena: * Dóminus tecum.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Quem terra. [172]

In I. Nocturno.

Ant. Benedícta tu inter mulieres, et benedíctus fructus ventris tui.

Ps. trium Nocturnorum ut in Festis B. M. V. [172]

Ant. Et ait María: Magnificat ánima mea Dóminum, et exsultávit spíritus meus in Deo salutári meo.

Ant. Quia respéxit humilitátem ancillæ suæ: ecce enim ex hoc beátam me dicent omnes generatiónes.

Y. Anima mea liquefacta est. **R.** Ut locútus est diléctus.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 4.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut vitta coccínea, lábia tua, et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Vulnerásti cor meum, soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Favus distillans lábia

tua sponsa, mel et lac sub lingua tua. Hortus conclúsus, fons signátus.

R. Deduc me Dómine in via tua, et ingrédiar in veritáte tua: lætétur cor meum, * Ut timeat nomen tuum.

Y. Pone me ut signáculum super cor tuum, ut signáculum super bráchium tuum. Ut timeat.

Lectio ii. Cap. 5.

Veni in hortum meum soror mea sponsa, méssui myrrham meam cum aromátibus meis: comédi favum cum melle meo. Vox dilécti mei pulsántis: Aperi mihi soror mea, amíca mea, colúmbe mea, immaculáta mea: quia caput meum plenum est rore, et cincínni mei guttis nóctium. Surréxi, ut aperírem dilécto meo: manus meæ stillavérunt myrrham, et dígití mei pleni myrrha probatíssima. Apérui dilécto meo: at ille declináverat, atque transíerat. Anima mea liquefacta est, ut locútus est.

R. In Dómino gaudébo, et exsultábo in Deo Jesu meo: Deus Dóminus fortitúdo mea, * Super excélsa dedúcet me. **Y.** Læva ejus sub cápite meo, et dextera illíus amplexábitur me. Super.

Lectio iii. Cap. 5. et 6.

Qualis est diléctus tuus ex dilécto, o pulchér-
 rima mulierum? qualis est
 diléctus tuus ex dilécto,
 quia sic adjurásti nos? Di-
 léctus meus cándidus et
 rubicúndus, eléctus ex míl-
 libus, totus desiderábilis.
 Talis est diléctus meus, et
 ipse est amícus meus, filíæ
 Jerúsalem. Quo ábiit dilé-
 ctus tuus, o pulchér-
 rima mulierum? quo declinávit
 diléctus tuus, et quærémus
 eum tecum? Pulchra es
 amíca mea, suávis, et de-
 córa sicut Jerúsalem: ter-
 ribilis ut castrórum ácies
 ordináta. Una est colúmba
 mea, perfécta mea, una est
 matris suæ, elécta genitríci
 suæ. Vidérunt eam filíæ,
 et beatíssimam prædicavé-
 runt: regínæ laudavérunt
 eam.

R. Invéni grátiam apud
 óculos tuos Dómine mi, *
 Qui consolátus es me, et
 locútus es ad cor ancillæ
 tuæ. **V.** In toto corde meo
 exquisívi te: ne repéllas me
 a mandátis tuis. Qui. Gló-
 ria Patri. Qui.

In II. Nocturno.

Ant. Beáta quæ credidí-
 sti, quóniam perficiéntur
 ea quæ dicta sunt tibi a
 Dómino.

Ant. Fecit mihi magna
 qui potens est, et sanctum
 nomen ejus.

Ant. Fecit poténtiam in
 bráchio suo: dispérsit su-
 pèrbos mente cordis sui.

V. Fortis est ut mors di-
 léctio. **R.** Dura sicut infér-
 nus æmulátio.

Sermo sancti Bernardíni
 Senénsis.

Ex Serm. 9. de Visitatione.

Lectio iv.

Quis mortálium, nisi
 divíno fretus orá-
 culo, de vera Dei
 et hóminis Genitríce quid-
 quam módicum, sive gran-
 de, præsumat pollútis lá-
 biis nomináre, quam Pater
 ante sæcula Deus perpé-
 tuam prædestinávit in Vír-
 ginem digníssimam: Fílius
 elégit in Matrem: Spíritus
 sanctus omnis grátiae do-
 micílium præparávit? Qui-
 bus verbis ego homúnculus
 sensus altíssimos virgínei
 cordis, sanctíssimo ore
 prolátos, éfferam, quibus
 non súfficit lingua ómnium
 hóminum et étiam Angeló-
 rum? Dóminus enim ait:
 Bonus homo de bono the-
 saúro cordis sui profert
 bona. Quis autem inter pu-
 ros hómines mélior homo
 potest excogitári, quam illa,
 quæ méruit éffici Mater

Dei, quæ in corde et in útero suo ipsum Deum hospitáta est? Quis thesaúrus mélior, quam ipse divínus amor, quo cor Vírginis ardens erat?

R. Ego diligéntes me diligo, et qui mane vígilant ad me, invénient me. Mecum sunt divítiae et glória: * Opes supérbæ et justítia. **V.** Ut ditem diligéntes me, et thesaúros eórum répleam. Opes.

Lectio v.

De hoc igitur corde quasi fornáce divíni ardóris Virgo beáta proutulit verba bona, id est verba ardentíssimæ caritátis. Sicut enim a vase óptimo vino pleno, non potest exíre nisi óptimum vínium, aut sicut a fornáce summi ardóris non egréditur nisi incéndium fervens: sic de corde Matris Christi exíre non pótuit verbum, nisi summi summéque divíni amóris atque ardóris. Septem verba tantum miræ senténtiæ et virtútis a Christi benedictíssimæ Matre legúntur dicta. Cum Angelo bis tantum locúta est. Cum Elisabeth bis étiam. Cum Filio étiam bis. Cum ministris in núptiis semel. Hæc septem verba, secúndum septem amóris actus, sub miro

gradu et órdine proláta, quasi sunt septem flammæ cordis ejus.

R. Ego mater pulchræ dilectiónis, et timóris, et agnitiónis, et sanctæ spei: in me grátia omnis viæ et veritátis: * In me omnis spes vitæ et virtútis. **V.** Transíte ad me omnes qui concupiscitis me, et a generatiónibus meis implémini. In.

Lectio vi.

Quæ verba consíderans mens devóta, cum ipso prophéta ait: Quam dúlcia faucibus meis, id est ómnibus affectiónibus, elóquia tua! Porro dulcédo hæc, quam in verbis beátæ Vírginis devóta mens sentit, est ardor piæ devotiόνis, quam in eis ánima experimentáliter probat. Distinguámus igitur per órdinem has septem flammæ amóris, verbórum Vírginis benedíctæ. Prima est flamma amóris separántis. Secúnda amóristransformántis. Tértia amóris comunicántis. Quarta amóris jubilántis. Quinta amóris saporántis. Sexta amóris compatiéntis. Séptima amóris consummántis.

R. Beátus homo qui audit me, et qui vígilat ad fores meas quotidie, et obsérvat ad postes óstii mei. * Qui

me invenerit, inveniet vitam, et hauriet salutem a Domino. **V.** Qui autem in me peccaverit, lædet animam suam: omnes qui me oderunt, diligunt mortem. Qui. **Glória Patri.** Qui.

In III. Nocturno.

Ant. Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me?

Ant. Misericordia ejus a progenie in progenies timéntibus eum.

Ant. Suscépit Israël puerum suum, recordátus misericordiæ suæ.

V. Ego dilécto meo. **R.** Et ad me convérsio ejus.

Lectio sancti Evangélii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2. g.

In illo témpore: Dixit Mater Jesu ad illum: Fili, quid fecísti nobis sic? Ecce pater tuus et ego doléntes quærebámus te. Et reliqua.

Homília venerábilis Bedæ Presbýteri.

In Homilia Hiem. de Tempore, Domin. I. post Epiph.

Mater ejus, inquit Evangelísta, conservábat ómnia verba hæc in corde suo. Omnia quæ de Domino vel a Domino dicta sive acta cognóverat Mater Virgo, dili-

géntius in corde retinébat, solícite cuncta memóriæ commendábat, ut cum demum tempus prædicandæ, sive scribendæ Incarnatiónis ejus adveníret, sufficénter univérsa, prout essent gesta, posset explicáre quærentibus. Imitémur et nos, fratres mei, piam Domini Matrem, ipsi quoque ómnia verba et facta Domini ac Salvatoris nostri fixa in corde conservádo.

R. Aquæ multæ non potuerunt exstinguere caritatem: * Neque flúmina obruent eam. **V.** Si déderit homo omnem substántiam domus suæ pro dilectiône, quasi nihil despiciet eam. Neque.

Lectio viii.

Horum Domini verbórum et actórum meditatione diúrna et noctúrna importunos inánium nocentiúmque cogitatiónum repellámus incúrsus: horum crebra collatióne et nos et próximos nostros a fábulis supervácuís et male dulcorátis detractiόνum collóquiis castigáre, atque ad divínæ frequéntiam laudis accéndere curémus. **¶** Si enim, fratres caríssimi, in futúri beatitúdine sæculi habitáre in domo Domini, ac perpétuo illum laudáre

desiderámus, opórtet nimí-
rum et in hoc sǎculo, quod
in futúro quærámus, solli-
cite præmonstrémus: fre-
quentádo vidélicet Ecclé-
siæ límina, et non solum
in ea laudes Dómini ca-
nén-do, sed et in omni loco
dominatiónis ejus ea, quæ
ad laudem gloriámque Con-
ditóris nostri proficiant,
verbis páriter ac factis os-
tendéndo.

R. Spíritus meus super
mel dulcis, et hæréditas
mea super mel et favum.
Qui audit me, non confun-
détur: * Et qui operántur
in me, non peccábunt.

V. Qui elúcidant me, vitam
ætérnam habébunt. Et qui.
Glória Patri. Et qui.

Lectio ix. de Homil. Domin.
occurr.; sed si extra Dom. agi
de hoc Festo contingat, tunc
ix. Lect. incipiet ab hoc signo 7.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Trahe me, * post
te currémus in odórem
unguentórum tuórum.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Diléctus meus * lóqui-
tur mihi: Surge, própéra,
amíca mea.

3. Fulcíte * me flóribus,
stipáte me malis, quia
amóre lángueo.

4. Adjúro vos * fíliæ Je-
rúsalem, ne suscitétis di-

léctam, quoadúsque ipsa
velit.

5. Ego dórmio, * et cor
meum vígilat.

Capitulum. Cant. 8. b.

Pone me ut signáculum
super cor tuum, ut si-
gnáculum super bráchium
tuum: quia fortis est ut
mors diléctio, dura sicut
inférnus æmulátio. Lámpa-
des ejus, lámpades ignis
atque flammárum.

Hymnus.

O gloriósa vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténte nutris úbere.

Quod Heva tristis ábstulit,
Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu Regis alti jánuá,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem
Gentes redémtæ plaúdite.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu
In sempitérna sǎcula.

Amen.

V. Qui me invénierit, in-
véniet vitam. **R.** Et háuriet
salútem a Dómino.

Ad Bened. Ant. Extóllens
vocem quædam múlíer de
turba, dixit illi: Beátus
venter qui te portávit, et
úbera quæ suxísti.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui in Corde beátæ Mariæ Vírginis dignum Spíritus sancti habitáculum præparásti: concéde propítius; ut ejúsdem puríssimi Cordis festivitátem devóta mente recoléntes, secúndum Cor tuum vívere valeámus. Per Dñm . . in unitáte ejúsdem Spíritus.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de María Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Pone me. [304]

R. br. Anima mea * Liquefacta est. Anima. *V.* Ut locútus est diléctus. Liquefacta. *Glória.* Anima.

V. Fortis est ut mors diléctio. *R.* Dura sicut inférnus æmulátio.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24.

Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis, ut orirétur lumen indeficiens, et sicut nébula texi omnem terram.

R. br. Fortis est * Ut mors diléctio. Fortis. *V.* Dura sicut inférnus æmulátio. Ut. *Glória* Patri. Fortis.

V. Ego dilécto meo. *R.* Et ad me convérsio ejus.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24.

In omni terra steti, et in omni pópulo: et in ómnibus réquiem quæsívi, et in hæreditáte Dómini morábor.

R. br. Ego * Dilécto meo. Ego. *V.* Et ad me convérsio ejus. Dilécto. *Glória* Patri. Ego.

V. Qui me invénierit, invéniet vitam. *R.* Et háueriet salútem a Dómino.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [299], præter

V. Viam mandatórum tuórum cucúrri. *R.* Cum dilatásti cor meum.

Ad Magnif. Ant. Exsultávit cor meum in Deo salutári meo: quia fecit mihi magna qui potens est.

Et fit comm. Domin. occur.

Dominica infra Octavam
sive post festum
Sancti Augustini.

**B. Mariæ Virginis
de Consolatione.**

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [310], Ps. et reliqua hic non propria ut in Festis B. M. V. [169]

Hymn. Ave maris. [171]

V. Numquid obliviscetur Virgo ornamenti sui? *R.* Aut sponsa fásciae pectorális suæ?

Ad Magnif. Ant. Sancta Mariâ, succurre miseris, juva pusillânes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intécede pro devóto femíneo sexu, séntiant omnes tuum juvâmen, quicúmque célebrant tuam sanctam festivitâtem.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiârum et Deus totíus consolatiónis: concéde propítius; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitrícem tuam Mariâm sub consolatiónis título gaudéntes venerâmur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereâmur in coelis: Qui vivis.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invitat. Jesum per Mariâm nos consolântem *
Veníte adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

In I. Nocturno.

De Cánticis Canticórum.

Lectio i. Cap. 4.

quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui

columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascendérunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascendérunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta coccínea lábia tua: et elóquium tuum, dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armátúra fórtium.

R. Sancta et immaculáta virginitas, quibus te laúdibus éfferam néscio: * Quia quem coeli cápere non pótérant, tuo grémio contulísti. **V.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Quia quem coeli.

Lectio ii.

Tota pulchra es amíca mea, et mácula non est in te: Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápíte Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in

uno oculórum tuórum, et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! pulchrióra sunt úbera tua vino, et odor unguentórum tuórum super ómnia arómata.

R. Congratulámini mihi omnes, qui diligitis Dóminum, quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo:

***** Et de meis viscéribus génui Deum et hóminem.

V. Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. Et de meis.

Lectio iii.

Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus. Emissiões tuæ paradísus malórum punicórum cum pomórum frúctibus. Cypri cum nardo, nardus et crocus, fístula et cinnamómum cum univérsis lignis Líbani, myrrha et álœ cum ómnibus primis unguéntis. Fons hortórum: púteus aquárum vivéntium, quæ fluunt ímpetu de Líbano. Surge Aquilo, et veni Auster, perfla hortum meum, et fluant arómata illíus.

R. Beáta es Virgo. [175]

In II. Nocturno.

Sermo sancti Bernárdi Abbátis.

Serm. in Dominica infra Oct. Assumpt. B. M. V. super sig. mag.

Lectio iv.

Jure Mariá sole perhibétur amícta, quæ profundíssimam divínæ sapiéntiæ, ultra quam credi váleat, penetrávit abýssum; ut, quantum sine personáli unióne creatúræ condítio pátitur, luci illi inaccessíbili videátur immérsa. Illo nimírum igne Prophétæ lábia purgántur, illo igne Séraphim accendúntur. Longe vero áliter Mariá méruit, non velut summátim tangi, sed operíri magis úndique, et circumfúndi et tamquam ipso igne conclúdi. Candidíssimus sane, sed et calidíssimus hujus mulieris amíctus: cujus ómnia tam excellénter irradiáta noscúntur, ut nihil in ea, non dico tenebrósum, sed ne subobs-cúrum saltem, vel minus lúcidum, sed ne tépidum quidem áliquíd, aut non ferventíssimum líceat suspicári.

R. Sicut cedrus exaltáta sum in Líbano, et sicut cypréssus in monte Sion: quasi myrrha elécta, ***** Dedi suavitátem odóris. **V.** Et

sicut cinnamómum et balsamum aromatizans. Dedi.

Lectio v.

Mulier amicta sole. Plane amicta lumine tamquam vestiménto. Non percipit forte carnális: nimirum spirituále est, stultitia illi videtur. Non sic videbatur Apóstolo, qui dicebat: Induimini Dóminum Jesum Christum. Quam familiáris ei facta es Dómina! Quam próxima, imo quam íntima fieri meruísti: quantam invenísti grátiam apud eum! In te manet, et tu in eo, et vestis eum, et vestiris ab eo. Vestis eum substántia carnis, et vestit ille te glória suæ majestátis. Vestis solem nube, sole ipsa vestiris. Novum enim fecit Dóminus super terram, ut múlter circúmdaret virum.

R. Quæ est ista, quæ processit sicut sol, et formósa tamquam Jerúsalem? * Viderunt eam filiae Sion, et beátam dixerunt, et reginæ laudaverunt eam. **V.** Et sicut dies verni circúmdabant eam flores rosárum et lília convállium. Viderunt.

Lectio vi.

Te itaque, Mater misericórdiæ, mediátricem nobis apud solem justítiæ

constitútam devótis supplicatióibus interpellámus, ut in lumine tuo videámus lumen, et solis grátiam tuo mereámur obténtu, quam vere amávit præ ómnibus, et ornávit, stola glóriæ induens, et corónam pulchritúdinis ponens in cápite tuo. Plena es gratiárum, plena rore cœlesti, inníxa super diléctum, delíciis áffluens. Ciba hódie paúperes tuos Dómina: ipsi quoque catélli de micis edant; nec púero Abrahæ tantum, sed et camélis potum tríbuas de superéfluénti hýdria tua: quia tu vere puélla es præelécta, et præparáta Altíssimi Fílio. Cujus divíno instíctu sanctus Póntifex et Doctor Ambrósius, postquam Augustínus sacro baptísmate expiávit, novum hóminem novis véstibus induit, cuculláque nígra, et cingulo ex cório ipse, ut fertur, præcínxit. Hujus autem sacri cinguli ornáméntum póstea religio Augustiniána semper gestávit in signum devotiónis erga beátam Vírginem Mariám, sanctum patrem Augustínus, piámque ejus matrem Mónica, ita ut Eugénio quarto adprobánte fúerit institúta societas Cincturatórum sanctórum Au-

gustíni et Mónicæ, et ália símilis sub invocatióne beátæ Mariæ Vírginis de Consolatione, quas Gregórius décimus tértius in unum corpus redégit; ac sodalítium Cincturatórum beátæ Mariæ Vírginis vóluit appellári, illúdque tum Gregórius ipse, tum multi álii ejus successóres innúmeris grátiis et privilégiis cumuláru[n]t.

R. Ornátam. [179]

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. d.

In illo témpore: Exsúrgens María ábiit in montána cum festinatióne in civitátem Juda. Et intrávit in domum Zachariæ, et salutávit Elísabeth. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

Lib. de Præsentia Dei, sive Epist. 187. alias 57. n. 23.

Hæc sunt certe verba Elísabeth matris Joánnis: Beáta tu inter mulieres, et beátus fructus ventris tui. Et unde hoc mihi, ut véniat mater Dómini mei ad me? Ecce enim ut facta est vox salutatiónis tuæ in aúribus meis, exsultávit in gaúdio infans in útero meo. Hoc autem ut

diceret, sicut Evangelísta prælocútus est, repléta est Spíritu sancto, quo procul dúbio revelánte cognóvit, quid illa exsultátió significáret infántis, id est illius venísse matrem, cujus præcúrsor ipse et demonstrátor esset futúrus. Pótuít ergo esse ista significátió rei tantæ a majóribus cognoscéndæ, non a párvulo cógnitæ.

R. Sub tuum præsidium confúgimus, clementíssima Virgo, súscipe nos, única spes nostra, et nostris delectáre laúdibus, * Quibus indígni omni te laude digníssimam collaudámus.

V. Aufer a nobis iniquitates nostras, ut digni canámus tibi glóriæ melos. Quibus indígni.

Lectio viii.

Nam neque cum hoc ante in Evangélio narráretur, dictum est, crédidit infans in útero ejus, sed, exsultávit; neque ipsa dixit: exsultávit in fide infans in útero meo, sed, exsultávit in gaúdio. Vidémus autem exsultatiónem non solum parvulórum, sed étiam pécorum; non útique de áliqua fide, vel religióne, vel qualicúmque rationáli cognitióne veniéntem. **¶** Sed hæc plane inusitáta et nova exstitit, quia in útero, et ad

ejus advéntum, quæ hóminum Salvatórem fúerat paritúra. Ideo mira, ídeo in magnis signis deputánda: ídeo hæc exsultátio, et tamquam matri Dómini réddita resultátio, sicut solent mirácula fíeri, facta est divínitus in infánte, non humanitus ab infánte.

R. Porta cœli et stella maris es Virgo María, Regis ætérni mater, gratos nos redde fílio tuo: * Quia omnis virtus, et decor, et glória ex te respléndet.

V. Tu véniæ vena, tu grátix mater, tu spes mundi; exaúdi nos clamántes ad te. Quia. **Glória Patri.** Quia.

**Lectio ix. de Homilia Domini-
nicæ occurr.**

Ad Laudes et per Horas.

Ant. 1. Odor vestimentórum * tuórum sicut odor thuris.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Cíngulo suo * confortávit nos, et potestátem suam dedit in manu nostra.

3. Justítia * cíngulum lumbórum ejus, et fides cinctórium renum ejus.

4. Myrrha, et gutta, * et cásia a vestiméntis tuis.

5. Séntiens vestimentórum illíus * fragrántiam, benedíxit nobis Deus noster.

Capitulum. Isaia 11.

Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet. Et requiescet super eum Spíritus Dómini.

Hymnus. O gloriósa. [183]

V. Benedícta tu in muliéribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Bened. Ant. Quæ est ista, quæ ascéndit sicut auróra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordináta?

Oratio.

Dómine Jesu Christe, pater misericordiárum et Deus totíus consolationis: concéde propítius; ut sicut lumbos præcíncti puríssimam Genitrícem tuam Mariám sub consolationis título gaudéntes venerámur in terris, ita perénni ejúsdem consórtio pérfrui mereámur in cœlis: Qui vivis.

Et fit comm. Domin. occurr.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de Mariá Vírgine.

Ad Tertiam.

Capit. Egrediétur virga.

R. br. Spécie tua * Et pulchritúdine tua. Spécie. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine. **Glória.** Spécie.

℣. Adjuvabit eam Deus vultu suo. **℞.** Deus in medio ejus, non commovebitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmata sum, et in civitate sanctificata similiter requievi, et in Jerusalem potestas mea. Et radicavi in populo honorificato, et in parte Dei mei hereditas illius, et in plenitudine sanctorum deitio mea.

℞. br. Adjuvabit eam * Deus vultu suo. Adjuvabit.

℣. Deus in medio ejus, non commovebitur. Deus. Gloria Patri. Adjuvabit.

℣. Elegit eam Deus, et praelegit eam. **℞.** In tabernaculo suo habitare facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In plateis sicut cinnamomum, et balsamum aromatizans odorem dedi: quasi myrrha electa dedi suavitatem odoris.

℞. br. Elegit eam Deus, * Et praelegit eam. Elegit.

℣. In tabernaculo suo habitare facit eam. Et praelegit. Gloria Patri. Elegit.

℣. Diffusa est gratia in labiis tuis. **℞.** Propterea benedixit te Deus in aeternum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp., praeter

Ad Magnif. Ant. Sub tuum praesidium confugimus, clementissima Virgo, suscipe nos, unica spes nostra, et nostris delectare laudibus.

FESTA SEPTEMBRIS.

Dominica I. Septembris.

Ss. Angelorum Custodum.

Duplex 2. classis cum Oct.

Officium in Festo fit ut in Brev. die 2. Oct. 455, ix. Lectio legitur de Dominica, de qua fit comem. in utrisque Vesp. et Laud.

Feria Secunda infra Oct.

Ss. Angelorum Custodum.

Officium per Octavam dicitur ut in die Festi.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente, nimirum de Domin. I. Septembris, quia heri non sunt lectae.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini Episcopi.

Lib. 11. de Civit. Dei, c. 31.

Lectio iv.

Sancti Angeli ad quorum societatem et congregationem in hac peregrinatione laboriosissima suspiramus, sic ut habent permanendi aeternitatem, ita cognoscendi facilitatem, et requiescendi

felicitatem; sine difficultate quippe nos adjuvant, quoniam spiritalibus motibus puris et liberis non laborant.

R. Vivit ipse Dñs. 458.

Lectio v.

Idem ibidem, cap. 33.

Nos duas societates angelicas intelligimus, unam fruentem Deo, alteram tumentem typho. Unam, cui dicitur: Adorate eum omnes Angeli ejus: aliam, cujus princeps dicit: Hæc omnia dabo tibi, si prostratus adoraveris me. Unam sancto Dei amore flagrantem: alteram propriæ celositudinis immundo amore fumantem. Et quoniam, sicut scriptum est, Deus superbis resistit, humilibus autem dat gratiam; illam in cœlis habitantem, istam inde dejectam in hoc infimo aëreo cœlo tumultuantem.

R. Angelus Domini. 458.

Lectio vi.

Illam luminosa pietate tranquillam: istam tenebris cupiditatibus turbulentam. Illam Dei nutu clementer subvenientem, juste ulciscentem: istam suo fastu subdendi, et nocendi libidine æstuantem. Illam, ut quantum vult, consulat Dei bonitatis ministram: istam, ne quantum vult, noceat, Dei potestate fre-

nata. Illam huic illudentem, ut nolens prosit persecutionibus suis; hanc illi invidentem, cum peregrinos colligit suos.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii secundum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tempore: Accesserunt discipuli ad Jesum, dicentes: Quis, putas, major est in regno cœlorum? Et reliqua.

Homilia sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 3. Comment. in c. 18. Matth.

Post inventum statuerem, post tributum reddita, quid sibi vult Apostolorum repentina interrogatio, Quis, putas, major est in regno cœlorum? Quia viderant pro Petro et Domino idem tributum redditum, ex æqualitate pretii arbitrati sunt Petrum omnibus Apostolis esse prelatum, qui in redditione tributum Domino fuerat comparatus: ideo interrogant, quis major sit in regno cœlorum. Vidensque Jesus cogitationes eorum, et causas erroris intelligens, vult desiderium gloriæ humilitatis contentione sanare.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Si autem manus tua, vel pes tuus scandalizat te, abscinde eum, et projice abs te. Necesse est quidem venire scandala; vae tamen ei est homini, qui, quod necesse est ut fiat in mundo, vitio suo facit ut per se fiat. Igitur omnis truncatur affectus, et universa propinquitas amputatur, ne per occasionem pietatis unusquisque credentium scandalis pateat. Si, inquit, ita est quis tibi conjunctus, ut manus, pes, oculus, et est utilis atque sollicitus, et acutus ad perspicendum; scandalum autem tibi facit, et propter dissonantiam morum te pertrahit in gehennam: melius est, ut et propinquitate ejus, et emolumentis carnalibus careas: ne dum vis lucrificare cognatos et necessarios, causam habeas ruinarum.

R. Tu Domine. 460.

Lectio ix.

Dico vobis, quia Angeli eorum in coelis semper vident faciem Patris mei. Supra dixerat, per manum et pedem et oculus omnes propinquitates et necessitudines, quae scandalum facere poterant, amputandas: austeritatem itaque sententiae subiecto praeccepto tem-

perat, dicens: Videte, ne contemnatis unum ex pusillis istis. Sic, inquit, praecipio severitatem, ut commisceri clementiam doceam: quia Angeli eorum in coelis vident semper faciem Patris. Magna dignitas animarum, ut unaquaque habeat ab ortu nativitatis in custodiam sui Angelum delegatum. Unde legimus in Apocalypsi Joannis: Angelo Ephesi, et reliquarum ecclesiarum, scribe haec. Apostolus quoque praecipit velari capita in ecclesiis feminarum propter Angelos.

Te Deum laudamus. 18.

Feria Tertia infra Octavam
**Ss. Angelorum
Custodum.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Bernardi
Abbatis.**

In Festivitate S. Michaelis.

Lectio iv.

Hic est funiculus triplex, quo de excelsis coelorum habitaculo ad consolandos, ad visitandos, ad adjuvandos nos, attrahitur supereminens caritas Angelorum, propter Deum, propter nos, propter seipsos. Propter

Deum útique, cujus tanta erga nos misericórdiæ víscera ipsi quoque imitántur. Propter nos, in quibus própriam similitúdinem miserántur. Propter seípsos, quorum órdenes instaurándos ex nobis toto desidério præstolántur. In ore enim parvulórum, qui lactemodo vescúntur, et nondum sólido cibo, perficiénda est laus illa majestátis divínæ, cujus habéntes primítias angélici spíritus, beáta delectatióne fruúntur: sed tanto avidius nos expéctant, quanto consummationis ejus expectatióne et expetitióne sollicitántur.

R. Vivit ipse. 458.

Lectio v.

Quæ cum ita sint, pensáte étiam quanta nobis sollicitúdi-ne opus est; ut dignos nos exhibeámus eórum frequéntia, et eo módo conversémur in conspéctu Angelórum, ne forte sanctos offendámus obtútus. Væ enim nobis, si quando provocáti peccátis et negligéntiis nostris, indígnos nos judicáverint præsentia et visitatióne sua, ut jam necesse habeámus et nos plángere, et dícere cum Prophéta: Amíci mei et próximi mei advérsus me appropinquavérunt, et ste-

térunt: et qui juxta me erant, de longe stetérunt: et vim faciébant, qui quærébant ánimam meam. E-longátis nimirum eis, quorum præsentia protégere nos, et propulsáre póterat inimícum.

R. Angelus Dómini. 458.

Lectio vi.

Quod si tam necessariam habémus familiaritátem dignatiónis angélicæ, cavénda nobis est eórum of-fénsa, et in his máxime exercéndum, quibus eos nóvimus oblectári. Sunt enim plúrima, quæ eis placent, et quæ in nobis inveníre deléctat, ut est sobrietas, cástitas, paupértas voluntária, crebri in cœlum gémitus, et oratiónes cum lácrimis et cordis intenti-one. Attamen super ómnia hæc unitátem et pacem a nobis éxigunt Angeli pacis. E contra vero nihil æque offéndit, et ad indignatió-nem próvocat eos, quómo-do dissensiónes et scándala.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, ma-

jor est in regno cœlórum?
Et réliqua.

Homilia sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex variis in Matthæum locis,
Homil. 18.

æ mundo ab scán-
dalis. Mundum
istum, terrénus
locum dicit, neque vero de
cœlo et terra intelligere de-
bémus mundum, sed mun-
dum hic intelligámus terré-
num: ídeo quod dixit Dó-
minus: Regnum meum non
est de isto mundo: si es-
sem de mundo, amáret
me mundus. Et dicitur ad
Apóstolos: Vos non estis
de mundo.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Væ igitur mundo, hoc est,
terrénó loco, ab scán-
dalis: necesse enim est ut
véniant scándala: non quia
necesse, sed quia mundo
necesse ut véniant. Vidéte
quod dicimus, subtile est:
si necesse est ut véniant
scándala, ergo absque cul-
pa est ille per quem venit
scándalum.

R. Tu Dómine. 460.

Lectio ix.

Sed nos dicimus, scánd-
alum non venit nisi in
terrénó mundo. Vis tibi
non veníre scándalum? noli
esse terrénus. Propterea di-

co, mundus terrénus scán-
dalum habet, terra ista ne-
césse est ut hábeat scán-
dalum: noli portáre terré-
num, sed cœléstem, et scán-
dalum non habébis. Ve-
rúmtamen væ hómini illi
per quem scándalum venit.

Te Deum laudámus. 18.

Feria Quarta infra Octavam Ss. Angelorum Custodum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Hilárii Episcopi.

Lectio iv. In Ps. 137.

In conspéctu Ange-
lórum psallam tibi.
Parum sibi exísti-
mat prophéta esse, ut ho-
mínibus tantum præsénti-
bus psallat, quia hómines
corporálium tantum nego-
tiórú officia inspíciunt:
in eo enim quod psallit,
motum complácitæ opera-
tiónis Deo osténdit. Non
ergo quæ vidéntur in cór-
pore, cerni desíderat: sed
ea quæ spirituáliter natúrae
spirituáles contuéntur, gé-
rere festínat. Scit enim sub
spécula Angelórú vitam
omnem morésque ágere, et
ubíque hæc divinórú mi-
nisteriórú auxília fidéli-
bus cunctis assístere, ut

scriptum est: Præest Angelus Dómini in circúitu tíméntium eum.

R. Vivit ipse. 458.

Lectio v.

Legem étiam Móysi in manu mediatóris per Angelos fuisse depósitam, docet Apóstolus. Nec non et Eliséus absolutissime dócuit, humánas infirmitates Angelórum auxiliis deféndi, et in ómnibus periculis, si fides máneat in nobis, adesse spirituálium virtutum defénsionem. Nam cum rex Sýriæ cápere Geth urbem, in qua idem prophéta Eliséus esset, paráret, et noctúrnis itinéribus exercitum suum, qui antelucánus urbem obsidéret, destinásset, puer Eliséi conspécta obsidióne, dixit: O dómine, quid faciémus? Et dixit: Noli timére, quia plures sunt nobíscum quam cum illis.

R. Angelus. 458.

Lectio vi.

Et orávit Eliséus ad Dóminum, et dixit: Adáperi Dómine óculos púeri hujus, ut vídeat: et apéruit Dóminus óculos púeri, et vidit, et ecce mons erat plenus equis et cúrribus in gyro Eliséi, et descenderunt ad eos. Tantis et

tam nóbilis prophéta solus contemplatióne auxiliórum spirituálium dignus est. Sed orátio ejus ad Deum visum incorporálium étiam púero suo méruit. In horum igitur assisténtium humánis auxiliis Angelórum conspéctu psallat prophéta, simplicibus spirituálium óperum contemplatióne placitúrus.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii scúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbatis.

Tom. 1., in Festiv. S. Michaëlis Serm. 2.

Audístis, fratres, evangélicam lectiõem advérsus eos, qui pusillos scandalízant, satis terribíliter intonántem. Némini blandítur Véritas, néminem palpat, nulum sedúcit, apérte denúntians, quóniam væ hómini illi, per quem scándalum venit: expedit ei, ut suspendátur in collo ejus mola asinária: et pro suávi jugo

et levi ónere Salvatóris, gravi mole terrénæ cupiditátis húmeris ejus impósita, demergátur in profúndum maris hujus magni et spatiósi máribus, quod est sine dúbio sǽculum nequam. Períre síquidem necesse est hóminem qui caritátem non habet, étiam si tradíderit corpus suum ita ut árdeat: et hoc díxerim, fratres, ut in ea caritáte, et unanimítate, et pace, in qua statis in Dómino, solliciti sitis perseveráre et abundáre magis.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Quæ est enim spes nostra, et gáudium nostrum, et coróna glóriæ? nonne únitas et unanímitas vestra, in qua gaúdeo vos inveníri fraternitátis amatóres, et ante ómnia mútuam in vobismetípsis caritátem habéntes, quod est vínculo perfectiónis? In hoc enim cognóscunt omnes, étiam Angeli sancti, quod Christi estis discípuli, si dilectiónem habuéritis ad ínvicem. Dénique potest hinc quoque fratérnæ dilectiónis utilitas magnífice commendári: numquid enim Christi grátia diligémur ab Angelis, si de mútuæ dilectiónis inópia cognóverint nequá-

quam ejus nos esse discípulos? Numquid diligémur ab eis propter nos ipsos, id est, spirituális natúræ similitúdinem, si invenímur non dilígere humánæ natúræ nostræ consórtes? imo vero, si ex eis quæ inter nos sunt contentiónibus, carnáles nos magis quam spirituáles esse constíterit?

R. Tu Dómine. 460.

Lectio ix.

Dénique numquid Angeli dilígent nos propter seípsos, et futúram de nobis civitátis suæ restauratiómem, si (quod absit) unum, quo solo úniri et co-ædicári eis póssumus, defúerit glútinum caritátis? Quómodo sperábunt re-ædicándos de nobis perpétuos civitátis illíus muros, si cognóverint, si viderint, nos non lápidés esse vivos, qui possint ínvicem cohærere, sed magis púlverem, quem prójicit ventus a fácie terræ, quem uníus verbi flatus in túrbí-nem éxcitet, et suspiciónis cujúslibet levíssima aura dispérgat? Et hæc quidem dixísse sufficiat, pro eo quod ait Dóminus: Si quis scandalizáverit unum de pusíllis istis.

Te Deum laudámus. 18.

Feria Quinta infra Octavam
**Ss. Angelorum
 Custodum.**

In I. Nocturno Lectiones de
 Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Augustini
 Episcopi.

Lib. 9. de Civit. Dei, cap. 22.

Lectio iv.

Angelis bonis omnis
 corporaliū tem-
 poraliūque rerum
 sciētia vilis est, non quod
 earum ignāri sint, sed
 quod illis Dei, qua sancti-
 ficantur, caritas cara est.
 Præ cuius non tantum in-
 corporali, verum etiam in-
 commutabili et ineffabili
 pulchritudine, cuius sancto
 amore inardescunt, omnia
 quæ infra sunt, et quod
 illud est, non sunt, seque
 ipsos intra illa contemnunt,
 ut ex toto, quod boni sunt,
 eo bono, ex quo boni sunt,
 perfruantur.

R. Vivit ipse. 458.

Lectio v.

Ibidem lib. 10., cap. 7.

Angeli in cœlestibus sedi-
 bus constituti immortā-
 les et beāti, qui creatōris
 sui participatiōe gaudent,
 cuius æternitate firmi, cu-
 jus veritate certi, cuius
 mūnere sancti sunt: quō-
 niam nos mortāles et mi-

seros, ut immortāles beatī-
 que simus, misericōrditer
 diligunt, nolunt nos sibi
 sacrificare, sed ei, cuius et
 ipsi nobiscum se sacrifi-
 cium esse novērunt.

R. Angelus Dōmini. 458.

Lectio vi.

Cum ipsis sumus una ci-
 vitas Dei, cui dicitur
 in Psalmo: Gloriōsa dicta
 sunt de te civitas Dei: cu-
 jus pars in nobis peregrinā-
 tur, pars in illis opitulā-
 tur. De illa quippe supēr-
 na civitate, ubi Dei volū-
 tas intelligibilis atque in-
 commutabilis lex est: de
 illa supērna quodāmodo
 cūria (gēritur namque ibi
 cura de nobis) ad nos mi-
 nistrata per Angelos san-
 cta Scriptūra descendit.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Lectio sancti Evangelii se-
 cūndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo tēpore: Accessē-
 runt discipuli ad Jesum,
 dicētes: Quis, putas, ma-
 jor est in regno cœlōrum?
 Et reliqua.

Homilia sancti Bernārdi
 Abbātis.

Tom. 1. in Festiv. S. Michaëlis.

Uam vero quem non
 mōveat quod séqui-
 tur in Evangēlio: Si

óculus tuus scandalizáverit te, érue eum? Numquid enim corporálem hunc óculum monémur erúere, aut unam ex mánibus istis, simíliter et unum abscíndere pedem? Absit a nobis hujúsmodi carnális omníno et nimis ridiculósa cogitátio.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Porro triplex fieri scándalum istud quotidiáno nobis nosse licet experimento. Intérdum enim est in nobis spiritalis intentiónis óculus simplex, et qui grátiae magis quam noster dicéndus sit, sed scandalízat nos óculus noster, et qui vere a nobis est, dum volúntas nostra áliam minus castam importúne ingerit intentiónem; sed habémus super hoc salúbre consílium Salvatóris: Erue eum, inquit, et prójice abs te. Hoc autem fiet, si non conséntias, si abjicias, si resístas. Simili modo de manu ac pede est intelligéndum.

R. Tu Dómine. 460.

Lectio ix.

Cum autem bonis opéribus inténtos, ad ália ópera tráhere volúntas própria conátur, manus nostra est, quæ scandalízat nos; sed abscíndi debet, et pró-

jici a nobis, ut non ei consentiámus. Sic étiam profícere in sancta conversatióne, et ascéndere per gradus scalæ, quæ Jacob apparuit, ac juxta quod ait Psalmísta, de virtúte in virtútem ire desiderántes, sæpius scándalum pátimur a pede quodam pusillanimitátis et negligéntiæ nostræ, qui nimírum descéndere magis, ac remissius ire conátur; sed abscíndi eum necesse est, ut pes grátiae, qui stat in dirécto, cúrrere possit sine offensióne, sine scándalo, sine impediménto.

Te Deum laudámus. 18.

Feria Sexta infra Octavam

**Ss. Angelorum
Custodum.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

In Festiv. S. Michaëlis.

Lectio iv.

Dignum est, ut glóriam Angelórum non capiéntes, tanto magis amplectámur misericórdiam, qua nimírum constat nihilóminus abundáre domésticos Dei, cœli cives, príncipes paradísi. Testátur enim Apóstolus, qui raptus ad tértium cœlum,

beátæ illi cúriæ méruiť interésse, atque ejus nosse secréta, quóniam omnes administratórii sunt spíritus, missi in ministérium propter eos qui hæreditátem cápiunt salútis. Neque id cuíquam incredíbile videátur, quandóquidem ipse quoque Creátor et Rex Angelórum venit non ministrári, sed ministráre, et ánimam suam dare pro multis.

R. Vivit ipse. 458.

Lectio v.

Ministrant Angeli, sed de aliéno, offeréntes Deo boná ópera, non sua, sed nostra, et nobis ejus grátiam referéntes. Unde et Scriptúra dicit: Quóniam ascéndit fumus arómatum in conspéctu Dómini de manu Angelórum: solícite præmisit, data ei fuisse incénsa multa. Nostros enim sudóres, non suos; nostras, non suas lácrimas ófferunt Deo; nobis quoque ejus múnera réferunt, non sua. Non sic mínister ille sublírior cunctis, sed humílior univérſis, qui semetípsum óbtulit sacrificium laudis, qui Patri ófferens ánimam suam, nobis ministrat usque hódie carnem suam.

R. Angelus Dómini. 458.

Lectio vi.

Hujus itaque tanti ministri grátia, nihil mirum si dignánter nobis, imo et libénter Angeli sancti ministrent. Ipsi enim amant nos, quia nos amávit Christus. Dícitur certe vulgári provérbio: Qui me amat, amat et canem meum. Nos vero, o beáti Angeli, catélli sumus Dómini illíus, quem tanto afféctu dilígitis. Catélli, inquam, cupiéntes saturári de micis, quæ cadunt de mensis dominórum nostrórum, qui estis vos. Et hæc díxerim, fratres, ut ampliórem de cétero erga beátos Angelos fidúciám habeátis, ac proinde familiárius in omni necessitáte vestra illórum invocétis auxília; sed et digne in eórum præsentia conversári, et magis ac magis eórum vobis conciliáre grátiam, captáre benevoléntiam, exoráre cleméntiam studeátis.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Matthæum.

Lectio vii. in Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno coelórum? Et réliqua.

**Homilia sancti Joannis
Chrysostomi.**

Ex Homil. 10. in Matth.

Videte, ne contemnatis unum de parvulis istis. Parvulos non ætate, sed multorum æstimatione appellavit; pauperes, inquam, ignotos, ceterosque hujusmodi, quos multi contemnunt, qui revèra parvuli non sunt, cum Creatoris omnium amici sint: quos ipse multo magis venerabilius facit, dicens: Quia Angeli eorum semper vident faciem Patris mei, qui in coelis est.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Hinc manifestum est, quia omnes Sancti Angelos habeant. Apostolus etiam ait de muliere, quoniam velamen debeat habere in capite propter Angelos; et Moyses: Statuit fines, inquit, Gentium secundum numerum Angelorum Dei. Hic vero non de Angelis simpliciter dicitur, sed de Angelis excellentibus atque supremis. Nihil enim aliud designatur, cum, faciem, dicat, Patris mei aspiciunt, quam summa fiducia eorum et honor præcipuus.

R. Tu Domine. 460.

Lectio ix.

Vides, quot quibuscque rationibus ad modestiam et ad curam tenuiorum fratrum nos revocat? Infan-tem in medio statuit, et dixit: Efficiamini sicut parvuli: et quicumque talem suscepit parvulum, me suscipiet: et quicumque hunc scandalizaverit, extréma luet supplicia: et scandalizantes homines, etiam si loco manuum atque oculorum nobis essent, abscindere jussit; Angelorum quoque auctoritate, qui hos ténues fratres tutantur, ut eos venerémur, impellit.

Te Deum laudamus. 18.

**Sabbato infra Octavam
Ss. Angelorum
Custodum.**

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

**Sermo sancti Ambrósii
Episcopi.**

Serm. 1. de Eliseo.

Lectio iv.

Hostium tumultus bellicosos minime timere debemus, nec quamlibet numerosam hostium multitudinem formidare. Quoniam, sicut ait Apostolus, major est qui in nobis est, quam qui in mundo: hoc est, potèntior

est ad protegéndos fámulos suos Christus, quam diábolus ad instigándos inimícos: quamvis enim idem diábolus cólligat sibi turbas, et crudéli eas armet insánia, tamen fácte destruúntur, quia melióribus pópulum suum Salvátor circúmdat auxiliis. Ait enim Prophéta: Immíttet Angelum Dóminus in circúitu timéntium eum, et erípiet eos. Quod si Angelus Dñi timéntes eum de perículis erípit, non potest timére bárbarum, qui timúerit Salvatórem. **R.** Vivit ipse. 458.

Lectio v.

Idem in Epist. ad Hebr., cap. 1.

Quid miráris, si Fílio ministérium éxhibent Angeli, cum étiam nostræ salútis ministros eos constet efféctos? Fílius tamen sicut Dóminus salvat: isti vero sicut servi salúti prædestinatórum desérviunt. Intelígite ígitur, quantus honor nobis exsístit, ad quos sicut ad amícos, ita ministros Angelos suos déstinat Deus.

R. Angelus Dómini. 458.

Lectio vi.

Idem in Psalm. 37.

Qui juxta me erant, de longe stetérunt: ne mýsticus quidem pietátis abhórreat afféctus, ut pro Angelis díxerit, qui prætén-

dunt timéntibus Dóminum, ut erípiant eos de tentatió-nibus, quas ferre non possunt. Quómodo ergo longe stant, qui ad adjuméntum sunt attribúti? Sed non illi se séparant, sed qui urgétur tentatió-nibus, putat eos longe abesse, quos própius sibi adesse desíderat, et arbitrátur dissimuláre, cum illi adjuvándi tempus nutu sui imperatóris expéctent, qui athlétam suum quo gloriósius vínceret, diútius certáre præcépit.

R. In omni. 459.

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 18.

In illo témpore: Accessérunt discípuli ad Jesum, dicéntes: Quis, putas, major est in regno cœlórum? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis Chrysóstomi.

Ex Homil. 59.

Curióse, inquit, scrutatámini vos, quis vestrum major sit, et de primátus honóre conténditis. Ego autem, si quis humiliórem se céteris non effécerit, ipso ingrèssu cœlésti omníno indígnum ássero. Recte autem ante óculos monstratióne párvuli

totam rem p[ro]sui: ipso asp[ec]tu eos conv[er]tens, ac persuádens, ut absque simulatióne áliqua humilitátem amplectántur.

R. Machabæus. 460.

Lectio viii.

Párvuli autem non invídere, nec inánem expectáre glóriam, nec primátus desideráre dignitátem novérunt; sed máxime hanc virtútem p[oss]ident, puram dico simplicitátem et humilitátem. Non ergo fortitúdine tantum, ac prudéntia, sed humilitátis quoque virtúte, et simplicitáte nobis opus est; quæ si non adest, salus nostra certe cláudicat.

R. Tu Dómine. 460.

Lectio ix.

Párvulum autem ætáte, et quidem, mea senténtia, valde párvulum, qui ab ómnibus esset passióibus liber, in médio státuit. Illa enim ætas omni arrogántia, omni glóriæ inánis furóre, omni livóris insánia, omni contentiónis cupiditate, ceterisque hujúsmodi afféctibus immúnis est. Cumque præcípui muniátur virtútibus, simplicitátis scilicet ac humilitátis, de nulla istárum supérbit, ita dúplici philosophía ornátur.

Te Deum laudámus. 18.

Dominica II. Septembris.

Octava Ss. Angelorum Custodum.

Duplex.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo S. Bernárdi Abbátis.

Ex Serm. 12. super Psalm.

Qui hábitat.

Lectio iv.

Angelis suis mandávit de te. Mira dignátio, et vere magna diléctio caritátis. Quis enim? quibus? de quo? quid mandávit? studióse considerémus, fratres, diligénter comendémus memoriæ hoc tam grande mandátum. Quis enim mandávit? cujus sunt Angeli? cujus mandátis obtémperant? cujus obédiunt voluntáti? Nempe Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te in ómnibus viis tuis. Nec cunctántur, quin étiam in mánibus tollant te. Summa ergo majéstas mandávit Angelis, et Angelis suis mandávit. Illis útique sublímis, tam beátis, tam próxime sibi cohæréntibus, tam familiáriter sibi adhæréntibus, et vere domésticis Dei mandávit de te. Tu quis es? Quasi vero non sit homo putrédo, et fílius hóminis vermis.

R. Vivit ipse Dóminus, * Quóniam custodívit me Angelus ejus, et hinc eúntem, et ibi commorántem, et inde huc reverténtem. **V.** Et non permísit me Dóminus ancíllam suam coinquinári. Quóniam.

Lectio v.

Sed quid, putas, mandávit de te? Numquid scripsit contra te amaritúdines? numquid ut contra fólium, quod vento rápitur, osténdant poténtiam suam, et stípulam siccam persecuántur? numquid ut tollant ímpium, ne vídeat glóriam Dei? mandándum istud est, non mandátum. Itaque Angelis suis mandávit de te, ut custódiant te. Pretiósus depósitum nobis commiserat, fructum crucis suæ, prétium sánguinis sui: non est conténtus custódia hac tam parum tuta, tam parum útili, tam frágili, tam insufficiénti. Super muros tuos, Jerúsalem, constitúit custódes, nempe étiam ipsi qui vidéntur muri, aut in muro ipso colúmnæ, his custódi-bus egent et máxime.

R. Angelus Dómini descendit cum Azaría et sóciis ejus in fornácem, et excússit flammam ignis de fornáce: * Et non tétigit eos omníno ignis, neque

contristávit. **V.** Benedíctus Deus eórum, qui misit Angelum suum, et éruit servos suos qui credidérunt in eum. Et non tétigit eos.

Lectio vi.

Quantam tibi debet hoc verbum inférre reveréntiam, afférre devotiónem, conférre fidúciam! Reveréntiam pro præséntia, devotiónem pro benevoléntia, fidúciam pro custódia. Caute ámbula, ut vidélicet, cui adsunt Angeli, sicut eis mandátum est, in ómnibus viis tuis. In quovis diversório, in quovis ángulo Angelo tuo reveréntiam habe. Tu ne aúdeas illo præsente, quod vidénte me non audéres? Céterum, etsi tam párvuli sumus, et tam magna nobis, nec modo tam magna, sed et tam periculósa via restat, quid tamen sub tantis custódi-bus timeá-mus? nec superári, nec sedúci, minus autem sedúcere possunt, qui custódiunt nos in ómnibus viis nostris. Fidéles sunt, prudéntes sunt, poténtes sunt; quid trepidá-mus? tantum sequámur eos, adhæreámus eis, et in protectiône Dei coeli com-moremur.

R. In omni tribulatióne eórum non est tribulátus, *

Et Angelus faciēi ejus salvavit eos. **V.** In dilectione sua et indulgentia sua ipse redemit eos, et portavit eos, et elevavit eos cunctis diebus sæculi. Et. Glória. Et.

In III. Nocturno Lect. vii. et viii. ut in die Festi. Lectio ix. de Homilia Domini, cujus fit comm. in Laudibus et utrisque Vesperis.

Si dies Oct. S. Angeli Custodis inciderit in Festum Nativitatis B. M. V., fit de B. Maria Virg., cum comm. diei Octavæ S. Angeli Custodis.

Die 4. Septembris.

S. Rosæ Viterbiensis Virginis.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. [110], præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beatam Rosam sanctarum tuarum Virginum collegio aggregare dignatus es: tribue nobis, quaesumus; ut ejus precibus et meritis a culpis omnibus expiemur, et tuæ majestatis consortio perfruamur æterno. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rosa Viterbii piis parentibus nata ab ipsa infántia omni virtute enituit, facta perfectionis magistra, cum vix loqui

didicisset. Mundi exosa vanitates, rudi amictu, pedum nuditate, cilicio, jejuniis, aliisque austeritatibus corpusculum affligens, divinæ contemplationi jûgiter vacabat. Hanc vero eximiam sanctitatem insigni miraculo Deus testatam voluit; nam adhuc puella avunculam defunctam ad vitam revocavit. Ad virginitatem, quam perpétuo coluit, solo aspectu intuentium ánimos excitabat. Caritatis erga pauperes studiosissima, cum aliquando hibérno tempore subtráctum sibi panem clam illis deferret, patre imperante, ut pröderet quid in grémio absconditum ferret, panis in rosas conversus est.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritudine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Cum séptimum explésset annum, solitudinis desiderio flagrans, domus suæ angústam célula[m] elégit, cui se tamquam voluntário cárceri inclúsit, et orationi corporisque castigatióni ardenter incumbens, Dei cleméntiam deprecabátur pro

sanctæ Ecclesiæ tranquillitate, quam Friderici secundi imperatoris impietas acerrime divexabat. Ex diutina autem maceratione in morbum lethalem incidit, in quo beatae Virginis visitatione recreata, habitum tertii ordinis sancti Francisci induere iussa est. Decennis a Deo inspirata, piis adhortationibus validisque argumentis multos hæreticos ad fidem et obediëntiam Romani Pontificis reduxit. Qua de causa cum tota cognatione sua in exsilium ejecta, ad vicina oppida venit, ubi Friderici mortem et Ecclesiæ pacem prophético spiritu prædixit. Mulierem cæcam a nativitate illuminavit, et ad fidei veritatem astruendam, succensum rogum ingressa, ac tribus horis in eo illæsa permanens, cuiusdam hæreticæ mulieris pervicaciam vicit, eamque cum aliis ad fidem convertit.

R. Dilexisti iustitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et iustitiam. Propterea.

Lectio vi.

Tandem Viterbium summa civium gratulatione re-

versa, in consortium sanctimonialium sanctæ Mariæ de Rosis admitti petiit; sed illis ingressum ob puellæ inopiam denegantibus, se mortuam in eo cœnobio commoratûram prædixit. Mox ad pristinum domus suæ carcerem regressa, cum in ea duobus annis permansisset, morbo correpta, et ad beatam patriam suspirans, meritis plena migravit ad sponsum, decimo octavo suæ vitæ anno nondum exacto. Corpus ejus miro splendore illustratum, suavique odore perfusum, in templo sanctæ Mariæ de Pódio, effossa humo, ac desuper ingesta, tumulatum fuit; donec post triginta circiter menses ab Alexandro quarto, tunc Viterbii sedente, et in somnis ter ab ea admônito refossum et incorruptum repertum, pridie Nonas Septembris ad præfatum monasterium; quod postea sanctæ Rosæ nuncupatum est, sollemniter translatum fuit: ubi usque ad hodiernam diem integrum et flexibile summa totius orbis admiratione, asservatur, et novis semper miraculis coruscet.

R. Afferentur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Simile erit regnum. de
eodem Comm. 1. loco. [123]

Eadem Die.

Sanctæ Rosaliæ Virg.
Panormitanæ.
Semiduplex.

Omnia de Comm. Virg. [110]
præter sequentia.

Oratio.

Exaudi nos Deus salutâ-
ris noster: ut sicut de
beâtæ Rosaliæ Virginis tuæ
festivitate gaudemus; ita
piæ devotionis erudiâmur
affectu, et ejus intercessi-
one ab iracundiæ tuæ fla-
gellis misericorditer libe-
rémur. Per Dóminum.

Pro regno Siciliæ.

Alia Oratio.

Deus, qui beátam Rosá-
liam Virginem e regá-
libus mundi delíciis in món-
tium solitudinem transtuli-
sti: concède propítius; ut
ejus méritis et patrocínio a
sæculi voluptatibus in cœ-
lestium amorem transferá-
mur; et ab iracundiæ tuæ
flagellis misericorditer li-
berémur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Rosalia virgo, orta
Panórmí, ex nóbili
génere suam origi-
nem trahens a Cárolo Ma-

gno, in Quísquina montem
quadraginta círciter mille
pássibus distántem sola se-
cédens, patérnæ domus o-
pes, delicias, ac spem majó-
ris amplitúdinis ob propin-
quitatem et benevoléntiam
regum Siciliæ, contémnens,
cum tétricæ rupis horróre
et asperitate commutávit:
inque antrum, cui tunc úni-
cus et quidem angústus
áditus e superiori loco pa-
tébat, intrépide descendit
ea mente quam caractéri-
bus saxo inscúlptis adhuc
paténtibus expréssit: Ego
Rosalia Sinibáldi Quísqui-
næ et Rosárum dómini fí-
lia, amóre Dómini mei Jesu
Christi in hoc antro habi-
tare decrevi. Qua inscri-
ptióne óculis obversánte,
susceptæ vitæ propósitum
áltius cordi infígere, ac di-
vínæ benevoléntiæ signa
ad castíssimæ mentis blan-
diménta vicíssim provocá-
re consuevit.

R. Propter veritatem, et
mansuetudinem, et justíti-
am: * Et dedúcet te mira-
bíliter dextera tua. **V.** Spé-
cie tua et pulchritúdine tua
inténde, prospere procéde,
et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

In hac specu subterrânea
sibi et mundo emórtua,
consepúltaque Jesu Chri-

sto, ut soli Deo viveret, diu noctúque látuit, cavens præcípue, in móntibus patérni principátus, ne forte ágnita in domum urbémque pátriam abducerétur invíta. Cállidas dæmonum insídias, quæ ásperæ vitæ tædium et solitúdinis horrórem ánimo ingerébant, ácritèr sæviéndo in se férrea caténa, vigíliis et humi cubatióne forti ánimo superásse antíquæ icónes significant. Cumque humanis destitúta præsídiis, nihil solátii aliúnde hauríret, quæ e cœlo; Dóminus, qui consolátur et coronat sanctos suos, angélicis delíciis illam sæpius recreábat.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Cœlésti deínde consílio ex antro Quisquinénsi in horridiorem spelúncam Peregríni montis, tribus fere mille pássibus procúl Panórmò, Rosália se tráns-tulit, ut quo difficiliorem pugnam secum ipsa committeret e conspéctu domus patérnæ, eo laudabílius de contémpthis mundi

illécebris triumpháret. Latébat ibi ad partem lævam angústus cóncavus, quem éadem post repértas ejus reliquias illuc venánti, cui se vidéndam præbuit, dixit esse suam cellam peregrínam, ubi multum ætátis exegísset. Hic tamquam colúmba in foramínibus petræ gemens, in cœléstium rerum contemplatióne defíxa, ad perfectíssimam divíni amóris normam in solitúdine vitam tradúxit, et sanctíssime perénnibus caritátis rosis et virginitátis líliis coronáta, depósuit pridie Nonas Septémbris. Cujus corpus Urbáno octávò Pontífice Máximo divínus anno jubilæi totíus Sicíliæ plausu repértum, illam a peste liberávit.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum. de eodem Comm. 1. loco.

Die 9. Septembris.

S. Petri Claver Confess.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus qui abréptos in servitútem Nigrítas ad agnitiónem tui nóminis vocatúrus, beátum Petrum mira in eis juvándis cari-

táte et patiéntia roborásti: ejus nobis intercessióne concéde; ut quæ Jesu Christi sunt quæréntes, próximos ópere et veritáte diligámus. Per eúmdem Dñm.

Et fit comm. Oct. et S. Gorgonii Mart. 355.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Petrus Claver Hispánus Verdúni natus, óppido Catalaúniæ, Societáti Jesu nomen dedit adoléscentis móribus innocentíssimis. Tirocínio ad exémplum functus ac lítteris humanióribus excúltus in Baleárium máximam trájecit philosophiæ óperam datúrus. Ibi Alphónso Rodríguez, qui multa de futúro ejus apostolátu atque amplíssimo in cœlis præmio divínitus accéperat, pia necessitúde conjúctus, sublimiórís ab eo virtútis arcána parátosque sibi labóres edóctus est. Inde revocatús, theologiæ curriculum Barcinóne iniit, sed áltero anno transmittere jussus in Americam, abrúptum studiórú cursum in urbe Sanctæ Fidei Bogoténsi confécit. Póstea Cartháginem ad oram maris Atlántici, quo primum ap-

púlerat, revérsus, et sacerdotío auctus, Nigrítis turpi mercátu illuc abdúctis vitam suam, interpósita sacraménti fide, plane devóvit. In his autem doctrína christiána imbuéndis dici vix potest quanta patiéntia et caritáte annos ámplius quadragínta insudáverit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **Y.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Non eórum ánimis solum sed et corpóribus opitulabátur assídue. Ut naves eisdem onústæ ad empórium illud appellébant, præsto áderat Petrus, homínésque miséria conféctos, ceu pater filios, peramánter compléctens, nudis indumenta, esuriéntibus escam, ægris medicámina suppeditábat. Lue pestífera vel áliis morbis inféctos, nihil de se ípso sollicitus, cura et ope levábat peculiári, visus haud raro pútrida eórum úlceras, nauseánte nequídquam nátura, tractáre studiósius, exímiis inde charísmatis a Deo dignátus. Quamplúres a médicis desperátos

súbito sanitáti restítuit, multis oculórum lúmine captis visum réddidit, tres a mórtuis excitávit. Pállium suum quod ægris impónere vel substérnere solébat, ulceratórum sórdibus utcúmque inquinátum, odórem non efflábat nisi suavíssimum, ejúsque contactu plures tetérime ægrotántes repénite convaluérunt.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum,* Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dñs lorícám fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Quod a Nigritárum cura sibi supérerat témporis, juvándis hæréticis ac mahumetánis, nedum cívibus advenísque cathólicis, impertiébat. Post diúrnos labóres, oratióni in seram noctem instábat. Omnibus benígnus, in se unum erat immítis ex caritáte in próximos. Domi forísque in honóre hábitus numquam éxtulit ánimus: ódia vero et convícia improbórum immóta fortitúdine tolerábat. Qua erat vitæ severitáte, castimóniam ad túmulum usque servávit illibátam. His excéllens méritis annos expléverat quatuor et septuagínta, quum

die natáli Deíparæ, quam tenérismo colúerat afféctu, ad Cœlites migrávit. Vir sane dignus, quem Patres Tarraconénses in epístola synódica ad Benedíctum tértium décimum laudárent uti álterum Xavérium. In Beatórum album a Pio nono relátum, Leo décimus tértius novis miráculis refulgéntem Cœlítum Sanctórum fastis adscrípsit, Africa jam tum látius reclúdi cœpta Evangélio. Dénique instántibus plúrimis Viris ecclesiásticis, præsértim Episcopis constitútis apud Nigrítas per Orbem terrárum disseminátos, idem Póntifex Máximus Patrónum cœléstem peculiárem sacrárum ad Nigrítas missiónum, e Sacræ Rítuum Congregatiónis Consúlto, auctoritáte sua supréma eúmdem sanctum Petrum Claver constitúit atque declarávit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 10. c.

In illo témpore: Legis perítus quidam volens justificáre seípsum, dixit ad Jesum: Et quis est meus próxímus? Et réliqua.

Homilía sancti Joánnis
Chrysóstomi.

Ex Homil. 8. adv. Judæos.

Imitáre Samaritánum illum qui in Evangelio tantam erga vulnerátum præstitit sollicitúdinem. Etenim illic præteriit levíta, præteriit pharisæus, ac neuter defléxit ad jacéntem; sed incleménter crudelitérque relícto illo, abiérunt. Samaritánus autem, qui nulla ex parte illi conjúctus erat, non prætercúrrit: sed occúrrens misértus est, instillávit óleum et vinum, impósuit ásino, duxit ad diversórium, pecúniám partim dedit, partim pollicitus est, pro ejus, qui nihil ad ipsum pertinébat, curatióne. Si Samaritánus ádeo húmánus mitisque fuit erga hóminem ignótum, quam habitúri sumus nos véniam, si próprios fratres neglexérimus in malis gravióribus? Ne igitur dissimulémus, neque incleménter prætereámus; quin etiámsi álíi hoc fécerint, cave tu ne idem fácias.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce

homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et permanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Neque enim Samaritánus ille dicébat: Ubi nunc sacerdótes, ubi nunc pharisæi, ubi nunc Judæórum doctóres? Sed perinde ac venátum quemdam máximum nactus esset, ita lucrándi ansam arrípuít. Et tu ergo cum víderis álium egéntem curatióne vel córporis vel ánimæ, ne dicas apud temetípsum: Quare ille et ille eum non curavérunt? Sed illum tu a morbo líbera, nec ratiónes negligéntiæ ab illis éxigas. Si aurum jacens invénias, num dicis apud temetípsum: Quare ille aut ille non sustulérunt? et non festínas ante álios rápere? Itidem et de frátribus collápsis cógita putatóque thesaúrum te reperísse, nimírum curam illórum. **¶** Et enim si instilláveris cúpiam, velut óleum, doctrínam sermónis, si ligáveris eum mansuetúidine, si sanáveris tolerántia, ille te fáciét ditiórem quovis thesaúro. Qui enim separáverit pretiósium a vili, tamquam os meum erit, inquit

Deus. Quid huic bono poterit æquiparari? Quod neque jejuniū, neque humi cubationes, neque pervigilia, neque aliud quidpiam potest efficere, id efficit fratris procurata salus.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardentes in manibus vestris: * Et vos similes hominibus expectantibus dominum suum, quando revertatur a nuptiis. **V.** Vigilate ergo, quia nescitis qua hora Dominus vester venturus sit. Et. **Gloria Patri.** Et.

Pro S. Gorgonio Mart.

Lectio ix.

Gorgonius Nicomediæ natus, Diocletiani imperatoris cubicularius, Dorothæo collæga suo adiutore, reliquos omnes cubuli ministros ad Christi fidem perduxit. Utérque autem cum vidisset quodam die Mátyrem coram Diocletiano acerbissime cruciari, ejus exemplo martyrii amore incensus est. Itaque amborum hæc vox erupit: Quid est, imperator, quod hujus condemnata sententia, quæ nobis cum eo communis est, unum illum punis? Istius nostra etiam est fides, idem propositum. Eos igitur vinctos imperá-

tor flagellis concidi jubet, ita ut toto corpore cutis dirumperetur, et in plagas acétum infundi sale permixtum: mox revinctis in craticula subjici imperat vim candentium carbonum. Denique varie torti, suspendio necati sunt. Ac sancti Gorgonii corpus aliquando Romam portatum, inter duas lauros via Latina sepultum, postea a Gregorio quarto Summo Pontifice in basilicam principis Apostolorum translatum est.

Te Deum laudamus. 18.

In Laudib. fit commemor. Oct. Nativitat. B. M. V. 354, deinde S. Gorgonii. 361.

Die 11. Septembris.

S. Pulcheriæ Imperatr. Virginis.

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beatam Pulcheriam Virginem tuam singulâri castitatis prærogativa decorasti, quique illi ad defendendam Ecclesiam tuam summum fidei amorem tribuere voluisti: concede; ut ejus intercessionem, tibi puris mentibus inhærentes, ab omnium hostium insidiis misericorditer liberemur. Per Dñm.

Comem. Oct. 355, et Ss. Mm.
Proti et Hyacinthi. 362.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

AElia Pulcheria Augústa, patre, avo, fratre atque viro Romanórum imperatóribus máxime nóbilis, profligátis sua præsertim ópera hæreticórum erróribus, et cathólico dógmate circa Incarnatiónis mystérium et divínam Maternitatem constitúto multo nobílior, ab ipsa puerítia tanta sapiéntia divínitus prædita fuit, ut ii quibus post Arcádii patris óbitum impérii procuratio, dum Theodósius adolésce- ret, commissa fúerat, ejus arbitrátu ómnia fácerent, essétque constans opínio, uníus puéllulæ virtúte ac sapiéntia, quæ instáre atque ingrúere videbántur, períc- ula discússa, et felicitátem império constitútam. Domi assídua disciplínæ exá- ctriix, eam vivéndi formam indúxit, ut illa jam non aula imperatórum, sed as- cetérium vulgo dicerétur. Theodósium fratrem, Eu- dóxiam, quam illi matri- mónio conjungéndam cu- rávit, Flaccíllam, Arcá- diam, Marínam soróres ita

imbuébat bonis móribus, exercebátque ad virtútem, ut quibus ætáte non mul- tum præstábat, eórum mo- derátrix ac propémodum mater esse viderétur. Qua institutióne soróres quan- tum profecerint, vel ex hoc uno intélligi potest, quod Pulcheriam imitatæ, se suámque virginitatem Deo devovérunt: utque Augú- sta virgo ea quæ decre- verat ámplius confirmáret, omnesque voluntátis suæ testes habéret, ex auro et pretiósiss lapídibus sacram mensam in ecclésia Con- stantinopolitána pro virgi- nitáte sua et fratris impé- rio dedicávit, et in fronte ipsíus mensæ hæc éadem inscripsit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justiti- am: * Et dedúcet te mira- bíliter dextera tua. **V.** Spé- cie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Pótior autem ejus in Theodósio instituendo elúxit cura; eúmque, ubi opus esset, mira quadam dexteritáte corrigébat; qui quidem talis est efféctus, ut absolutíssimum óptimi veréque christiáni princípis exémplar fúerit, dum Pul-

chériæ consíliis est obsecútus. Post diutúrnā cum fratre concórdiam, turbis malevolórum fraude atque obtrectatióne in aula excitátis, tempus nacta, quo sibi jam uni, Deoque vacāre posset, secéssit in Hébdomum, locum Byzántio suburbánū, ibique vitam agens pene monásticā aliquámdiu se continúa; cum vero felicitas impérii una cum ea exsuláret, a fratre accersíta, ubi deesse vidit qui prælia Dómini pugnáret, Debbóram imitáta, fide ac religiōe armáta procéssit, et missis in omnem partem epístolis hortádo, monédo, minitádo, non pecúniæ, non labóribus parcens, digna effécta est quam Patres concílii Chalcedonénsis una ómnium voce atque præcónio custódem fidei, pacis conciliatricem, expultricem hæreticórum, piā, orthodoxā, novā Hēlenā (sicut Marciánū tunc imperátorem novum Constantínū) consalutárent; cuique sanctus Leo totíus Románæ Ecclésiæ nómine plúrimū grātularétur, ejúsque causa exsultáre se diceret, ac digna Deo vota persólvere, quod de Nestoriána primum impietáte, mox et nefário Eu-

tychéti erroré perémpto, dúplicem illi et palmam contúlerat et corónam.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Atque hæ tantæ curárum moles, quas præsertim in Ephesíno ac Chalcedonénsi concíliis Romanórum Pontificum auctoritatē convocátis, necessarió suscepérat, níhilo illam ad cétera christiánæ pietátis officia obeúnda fecére segniórem. Assidue cœlestium rerum contemplatióne, sacrórum librórum lectiōe, córporis afflictatiōnibus sponte susceptis se exercébat; Psalmos de nocte surgens una cum régiæ familiæ principibus decantábat: Dei ac Sanctórum (quorum et colloquio non semel dignáta est) cultrix exímia; quæ étiam summópere semper conténdit, ut erga eórum reliquias cultus augerétur. Deíparam in primis cóluit, cui hanc ipsam Deíparæ appellatiōnem contra Nestorianórum blasphemias assérui; vóluit namque

summa sapiéntiæ suæ dispositione divína providéntia, ut per vírginem summa Vírginis dígnitas inoffénsa pénitus servarétur; quam étiam est imitáta servádo perpétuam in ipso conjúgio virginitátem: cujus dénique cúltui amplificádo complúra templa regáli plane magnificéntia excitávit, donáriis auxit, reditibus locupletávit. In placánda divína justítia mira pietáte enítuit. Fuit erga paúperes misericórdia plane singulári: quos et matérna quadam caritáte compléxa est quoad vixit, et móriens eórum quæ assídua effusissimáque liberalitas réliqua fécerat, scripsit hærédes. Quod cautum ab ipsa testaménto fuit, diligénter curávit Marciánus, quem pari religiónis stúdio, rebusque ómnibus império digníssimum, ipsa evéxerat ad impérium, sibique hanc ipsam ob causam, salva quam Deo vóverat virginitáte, cónjugem délégerat. Obiit anno quadringentésimo quinquagésimo tértio, magno ómnium luctu, maximisque sanctórum Patrum, ceterorúmque ejus ævi scriptórum laúdi-bus celebráta.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélli secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 17.

In illo témpore: Dixit Jesus: Hæc est autem vita ætérna, ut cognóscant te solum Deum verum, et quem misísti Jesum Christum. Et réliqua.

Homilía sancti Cyrílli Alexandríni.

De Fide ad Pulcheriam et sorores reginas.

Sane vos sacras castissimásque Christi ómnium nostrum Salvatóris sponsas, religiosissimæ ac Deo dilectissimæ imperatríces, orbis terrarum ornáméntum, sanctissimarúmque ecclesiárum decus óptimo jure quisquis appelláverit, in quibus nímrum omne virtútum genus, omnisque ornátus divínæ majestátis óculis gratus acceptúsque mirífice splendet. Neque his ópibus conténtæ omnem quoque curam omnéque stúdiu adhibétis, quo fide recta, nullámque in partem vacillánte, excellátis. Neque Christi regnum capéssere, et ea quæ illi grata sunt fácere et sentíre omíttitis, partim quidem præcláris actiónibus, partim rursum cum vestras, tum prínci-

pum quoque vestrorum aulas virginitatis gloria condecorantes; partim denique sumptuosissima templa Christo Domino excitantes: nam et hoc quoque pietatis studium inter cetera ille sanctis vestris animis impertitus est.

R. Hæc est Virgo sapiens, quam Dominus vigilantem invenit, quæ acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: *. Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viii.

Igitur ex sacris litteris vobis vere sanctis Christi sponsis (quamquam ad quodvis opus bonum abunde instructæ videamini) aliquid deproram. Hinc etenim et Emauelem verum, ac naturalem Deum, et Virginem Matrem, quæ eum peperit, veram per ipsum Deiparam esse planum fiet. Ait Christus: Hæc est vita æterna, ut cognoscant te solum Deum verum, et quem misisti Jesum Christum. Si cum solius verique Dei cognitione Jesu Christi cognitionem necessariam associatamque esse oportet, et hoc ipsum æternam vitam

conciliat, cui obscurum esse potest Christum verum esse Deum? Verbum sane caro factum est, sed mansit interim Verbum.

R. Média nocte clamor factus est: *. Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes virgines aptate vestras lampades. Ecce. Glória Patri. Ecce.

Pro Ss. Mm. Proto et Hyacintho.

Lectio ix.

Protus et Hyacinthus fratres, beatæ Eugeniæ virginis eunuchi, una cum illa ab Héleno episcopo baptizati, ac studiis dediti divinarum litterarum, aliquamdiu in Ægypto inter ascetas mira humilitate et vitæ sanctitate vixerunt. Sed postea sanctam virginem Eugéniam Romam prosecuti, Galliëno imperatore, in Urbe propter christianæ fidei professionem comprehensi sunt. A quibus cum nullo modo impetrari posset, ut christianam religionem deserentes, deos colerent, acerbis verberibus cæsi, securi feriuntur tertio Idus Septembris.

Te Deum laudamus. 18.

Alias Lectio ix. erit sequens.

Lectio ix.

Et ego claritatem quam dedisti mihi, dedi eis,

ut sint unum, sicut et nos unum sumus. Qualem itaque glóriam Fílius a Patre accepisse se narrat, quam nobis deinde commúnem fécerit? Sane ipse ab hac quæstióne nos liberat, dum ait, Ut unum sint, sicut et nos unum sumus. Nam etsi Dei Patris Verbum secúndum própriam hypóstasim álius a Patre esse dignoscátur, naturáli tamen identitáte unum plane et idem est cum illo. At quo pacto Verbum illud, unum quoque nobíscum factum est? Ad eúndem omníno modum, puta, secúndum essentiálem et naturálem identitátem. At cum divína natura tanto a creatúra distet intervállo, ut secúndum esséntiam cum ea coíre nequáquam váleat, ecquo, inquis, modo secúndum naturám unum ille factus est nobíscum, qui omnem omníno creatúram excéllit? Verbum factus est homo, ut quemádmódum in Deitáte unum et idem est cum Patre, ita secúndum naturæ humanæ habitúdinem sit unum quoque nobíscum. **Te Deum. 18.**

In Laud. fit comm. Oct. Nativ. B. M. V. 354. Postea commem. Ss. Mm. Proti et Hyacinthi. 364.

Die 22. Septembris.
**S. Mariæ de Socos
Virginis.**

Duplex.

**Omnia de Comm. Virg. [110],
præter sequentia.**

In I. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Flagéllis et caténa María corpus domábat: siléntio et abstinéntia ánimum custodiébat: oratióibus incessánte instábat, docens Christi spon-sas vas corruptibile in sanctificatióne et honóre possidére.

Oratio.

Deus, qui nos cóspicis in tot periculis constitutos pro nostra fragilitáte non posse subsistere: concede propítius; ut intercedente beáta María fámula tua de præséntis vitæ fluctibus edúcti, ad æternæ salútis portum pervenire valeámus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

María, nóbili família de Cervellióne Barcinóne in Hispánia nata, et a paréntibus in Dei timóre primis ab annis enutrita, virginitátem suam, cum decem et octo esset annórum, illi devóvit. Ejus

vivendi ratio erat: in publicum rarius prodire, ægrotantibus domesticis sedulo adesse, et in nosocomio ter in hebdomada pauperibus ministrare. Annum trigésimum agens, defuncto patre, habitum ordinis sanctæ Mariæ de Mercède prima ex feminis suscipiens, sanctimoniâlibus ejusdem ordinis ducem, et magistram, et exemplar se præbuit, ac distributo patrimonio in redemptionem captivorum, professionem in eodem ordine una cum voto de laborando pro redimendis captivis emisit.

R. Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam: * Et deducet te mirabiliter dextera tua. **V.** Specie tua, et pulchritudine tua intende, prospere procede, et regna. Et.

Lectio v.

Matre evivis sublata, cum aliquot honestis feminis ejusdem instituti piam sanctamque vitam perégit: solita quotidie mulierum, a suis fratribus redemptarum, ac Barcinonem adveniéntium, pedes in hospitâli domo lavare: quinquies in hebdomada sacra Eucharistia refici, terque jejunaere solo pane et aqua contenta;

quotidianis flagellis insuper et ferrea catena corpus suum affligens. Silentium, quod mira observantia colebat, inanibus verbis numquam infringit; ac parcius indulgens somno, expetebat ab ejusmodi necessitate liberari, ut illo solo frueretur incessanter, quo jucundantur coeli, et Angeli lætantur. Quod diurni temporis supererat ab oratione et pietatis exercitiis, in pauperes juvandos impendebat: nullum officii genus prætermittens, quo afflictos consolaretur, oppressos liberaret, et vinctos educeret de carcèribus.

R. Dilexisti justitiam, et odisti iniquitatem: * Propterea unxit te Deus, Deus tuus oleo lætitiæ. **V.** Propter veritatem, et mansuetudinem, et justitiam. Propterea.

Lectio vi.

Futuras maris tempestates prænuntiabat, illasque sæpe suis orationibus sedavit: visa aliquoties super undas incedere, quo fratres captivorum redemptores, aliosque in mari periclitantes servaret incolumes: unde ei Mariâ de Subsídio, vulgo de Socos, nomen est inditum. Denique

post multa virtútum insígnia, Barcinóne migrávit ad Dóminum, décimo tértio Kaléndas Octóbris, anno salútis millésimo ducentésimo nonagésimo. Ejus corpus, ex quo suavíssimus odor manábat, sepúltum est in ecclésia fratrum órdis sui: quod nonagésimo post anno, epíscopo Barcinonénsi, Petro Aragóniæ rege, ceterisque aulæ et civitátis primátibus astántibus, solémni pompa elevátum, incorrúptum repértum fuit, ac decentióri loco, ubi religiósè cólitur, asservátur.

R. Afferéntur. [121]

In III. Noct. Homil. in Evang. Símile erit regnum. **de eodem Comuni 1. loco.** [123]

Ad Bened. Ant. Adducéntur in lætítia et exsultatíone Regi Dómino vírgines post Mariám, ut in sanctitáte et justítia sérviant illi, et quocúmque íerit, ipsum Agnum sequántur.

In II. Vesperis.

Ad Magnif. Ant. Mare et venti Mariæ obédiunt, angélici candóris virtúte polénti: aquæ multæ cessérunt ardóri caritátis ejus.

FESTA OCTOBRIS.

Dominica II. Octobris.
Maternitatis B. M. V.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [344]; **Ps. et alia hic non propria ut in Festis B. M. V.** [169]

Hymnus. Ave maris. [171]

V. Benedícta tu in mulieribus. **R.** Et benedíctus fructus ventris tui.

Ad Magnif. Ant. Cum jucunditáte Maternitátem beátæ Mariæ semper Vírginis celebrémus.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ Vírginis útero Verbum tuum, Angelo nuntiánte, carnem suscípere voluísti: præsta supplicibus tuis; ut qui vere eam Genitrícem Dei crédimus, ejus apud te intercessiónibus adjuvémur. Per eúmdem Dóminum nostrum.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Complet. et per Horas in fine Hymnorum dicitur

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Maternitátem beátæ Mariæ Vírginis celebrémus:
* Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Cœlo Redemptor prætulit
 Felicis alvum Virginis,
 Ubi futura victima
 Mortale corpus induit.

Hæc Virgo nobis edidit
 Nostræ salutis auspiciem,
 Qui nos redemit sanguine,
 Poenas crucemque pertulit.

Spes læta nostro e pectore
 Pellat timores anxios:
 Hæc quippe nostras lacrimas
 Precésque defert Filio.

Voces Parentis excipit,
 Votisque Natus annuit:
 Hanc quisque semper diligat,
 Rebusque in arctis invocet.

Sit Trinitati gloria,
 Quæ Matris intactum sinum
 Ditavit almo germine,
 Laus sit per omnes sæculum.
 Amen.

In I. Nocturno.

De libro Ecclesiastici.

Lectio i. Cap. 24.

Ego ex ore Altissimi
 prodivi, primogénita
 ante omnem creaturam:
 ego feci in cœlis ut
 oriretur lumen indeficiens,
 et sicut nébula texi omnem
 terram: ego in altissimis
 habitavi, et thronus meus
 in columna nubis. Gyrum
 cœli circuivi sola, et profundum
 abyssi penetravi,

in fluctibus maris ambulavi,
 et in omni terra steti: et
 in omni populo, et in omni
 gente primatum habui: et
 omnium excellentium et
 humilium corda virtute
 calcavi: et in his omnibus
 requiem quæsi, et in hæreditate
 Domini morabor.

R. Felix es, sacra Virgo
 Maria, et omni laude dignissima:
 * Ex qua ortus est sol
 justitiæ, Christus Deus noster,
 per quem salvati et redempti sumus.
V. Maternitatem beatæ Mariæ
 Virginis cum gaudio celebrémus.
 Ex.

Lectio ii.

Tunc præcepit, et dixit
 mihi Creator omnium:
 et qui creavit me, requievit
 in tabernaculo meo, et dixit
 mihi: In Jacob inhabitata, et
 in Israël hæreditare, et in
 electis meis mitte radices.
 Ab initio, et ante sæcula
 creata sum, et usque ad
 futurum sæculum non desinam,
 et in habitatione sancta
 coram ipso ministravi.
 Et sic in Sion firmata sum,
 et in civitate sanctificata
 similiter requievi, et in
 Jerúsalem potestas mea.
 Et radicavi in populo
 honorificato, et in parte
 Dei mei hæreditas illius,
 et in plenitudine sanctorum
 detentio mea.

R. Sine tactu pudóris invénta es Mater Salvatóris:
*** Qui** cœlum terrámque regit, in tua se clausit víscera factus homo. **R.** Benedícta tu in muliéribus, et benedíctus fructus ventris tui. Qui cœlum.

Lectio iii.

Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, et quasi cypréssus in monte Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, et quasi plantatio rosæ in Jéricho: quasi olíva speciósá in campis, et quasi plátanusexaltátasum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum et bálsamum aromatizans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: et quasi storax, et gálbanus, et úngula, et gutta, et quasi Líbanus non incísus vaporávi habitatióem meam, et quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus exténderamos meos, et rami mei honóris et grátiae. Ego quasi vitis fructificávi suavitátem odóris.

R. Multæ fíliæ congregavérunt divítias, tu supergréssa es univérsas: *** Speciósá** facta es et suávis in delíciis tuis, sancta Dei Génitrix. **V.** Séntiant omnes

tuum juvámén, quicúmque célebrant tuamsanctam Maternitátem. Speciósá. **Glória** Patri. Speciósá.

In II. Nocturno.

Ex Sermóne sancti Leónis Papæ.

Serm. 1. de Nativ. Domini.

Lectio iv.

Mirgo régia Davídica stirpis elígitur, quæ sacro gravidánda foetu, divínam humanámque prolem prius concíperet mente quam corpore: et ne supérni ignára consílii ad inusitátos pavéret affátus, quod in ea operándum erat a Spíritu sancto, collóquio didicit angélico, nec damnum crédidit pudóris Dei Génitrix mox futúra. Cur enim de conceptionis novitáte despéret, cui efficiéntia de Altíssimi virtúte promíttitur? Confirmátur credéntis fides étiam præeúntis attestatióne miráculi. Donátur Elísabeth inopináta foecúnditas, ut qui concéptum déderat stérili, datúrus non dubitarétur et Vírgini. Verbum igitur Dei Fílius, qui in princípío erat apud Deum, per quem facta sunt ómnia, et sine quo factum est nihil, propter liberándum hóminem ab ætérna morte, factus est homo.

R. Gloriósæ Vírginis Mariæ Maternitatem dignissimam recolamus: * Cujus Dóminus humilitatem respéxit, quæ Angelo nuntiante concépit Salvatorem mundi. **V.** Christo canamus glóriam in hac sacra solemnitate mirábilis Genitricis Dei. Cujus.

Lectio v.

Serm. 2. de Nativ. Domini.

Ingreditur hæc infima Jesus Christus Dóminus noster de cœli sede descendens, et a patérna glória non recedens, novo ordine, nova nativitate generátus. Novo ordine, quia invisibilis in suis, visibilis factus est in nostris: incomprehensibilis voluit comprehendí: ante témpora manens, esse cœpit in témpore. Nova autem nativitate génius est: concéptus a Vírgine, natus ex Vírgine, sine patérnæ carnis concupiscéntia, sine matérnæ integritátis injúria: quia futurum hóminum Salvatorem talis ortus decébat, qui et in se habéret humanæ substantiæ natúram, et humanæ carnis inquinaménta nescíret. Origo dissímilis, sed natúra consímilis: humano usu et consuetúdine, quod crédimus, caret: sed

divína potestáte subnixum est, quod Virgo concéperit, Virgo pepérerit, Virgo permanserit.

R. Benedícta fília tua a Dómino, quia per te fructum vitæ cómunicávimus: * Sola sine exémplo placuisti Dómino nostro Jesu Christo. **V.** Nostras deprecationes ne despicias in necessitatibus nostris, et a periculis cunctis libera nos sancta Dei Génitrix. Sola.

Lectio vi.

Opórtuit ut primam Genitricis integritatem nascéntis incorruptio custodíret, et complácitum sibi claustrum pudóris et sanctitátis hospítium divíni Spíritus virtus infúsa serváret, quæ statúerat dejécta erigere, confrácta solidáre, et superándis carnis illécebris multiplicátam pudicitiae donáre virtútem; ut virginitas, quæ in áliis non pót erat salva esse generádo, fieret áliis imitábilis nascéndo. Hoc ipsum autem, quod Christus nasci éligit ex Vírgine, nonne appáret altíssimæ fuisse ratiónis, ut scilicet humano géneri natam salútem diábolus ignoráret, et spirituáli laténte concéptu, quem non álium vidéret quam álios, non áliter créderet natum

esse quam ceteros? Quod ut fieret, editus est Christus ex Virgine, quam Spiritus sanctus foecundavit; et cum in omnibus matribus non fiat sine peccati sorde conceptio, hæc inde purgationem traxit, unde concepit.

R. Benedicta tu inter mulieres, et benedictus fructus ventris tui: * Unde hoc mihi, ut veniat Mater Domini mei ad me? **V.** Respexit humilitatem ancillæ suæ, et fecit mihi magna, qui potens est. Unde. **Gloria Patri.** Unde.

In III. Nocturno.

V. Fecit mihi magna, qui potens est. **R.** Misericordia ejus a progenie in progenies timéntibus eum.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio vii. Cap. 2. f.

In illo tempore: Cum redirent, remansit puer Jesus in Jerúsalem, et non cognoverunt parentes ejus. Et reliqua.

Homilia sancti Bernardi Abbátis.

Homil. 1. de Laud. Virg. Matris.

Deum et Dominum Angelorum María suum Filium appellat, dicens: Fili, quid fecisti nobis sic? Quis hoc audeat Angelorum? Sufficit

eis, et pro magno habent, quod cum sint spiritus ex conditione, ex gratia facti sint et vocati Angeli, testante David: Qui facit Angelos suos spiritus. María vero matrem se agnoscens, majestatem illam, cui illi cum reverentia serviunt, cum fiducia suum nuncupat Filium: nec dedignatur nuncupari Deus, quod esse dignatus est. Nam paulo post subdit Evangelista: Et erat subditus illis. Quis? quibus? Deus hominibus? Deus, inquam, cui Angeli subditi sunt, cui Principatus et Potestates obediunt, subditus erat Mariæ.

R. Beata es Virgo María, Dei Génitrix, quæ credidisti Domino: perfecta sunt in te quæ dicta sunt tibi: * Propterea benedixit te Deus in æternum. **V.** Diffusa est gratia in labiis tuis: intercede pro nobis ad Dominum Deum nostrum. Propterea.

Bened. Cujus festum colimus, ipsa Virgo virginum.

Lectio viii.

Mirare utrumlibet, et elige quod amplius mireris, sive Filii benignissimam dignationem, sive Matris excellentissimam dignitatem. Utrumque stupor, utrumque miraculum. Et

quod Deus fémínæ obtémperet, humílitas absque exémplo: et quod Deo fémína principétur, sublímitas sine sócio. In laúdisbus Vírginum singuláriter cánitur quod sequúntur Agnumquocúmque íerit. Quibus ergo laúdisbus júdicas dignam, quæ étiam præit? Disce homo obedíre: disce terra subdi: disce pulvis obtemperáre. De Auctóre tuo loquens Evangelísta: Et erat, inquit, súbditus illis. Erubésce supérbe cinis: Deus se humiliat, et tu te exáltas? Deus se homínibus subdit, et tu domínari géstiens homínibus, tuo te præpónis Auctóri?

✠ Felix María, cui nec humílitas défuit, nec virgíntas! Et quidem singuláris virgíntas, quam non temerávit, sed honorávit fœcúnditas. Et nihilóminus speciális humílitas, quam non ábstulit, sed éxtulit fœcúnda virgíntas: et incomparábilis prorsus fœcúnditas, quam virgíntas simul comitátur et humílitas. Quid horum non mirábile? quid non incomparábile? quid non singuláre? Mirum vero, si non hæsitas, in horum ponderatióne, quid tua júdices dígnius admiratióne, utrum vidélicet pótius stu-

pénda sit fœcúnditas in Vírgine, an in Matre intégritas: sublímitas in prole, an cum tanta sublimitáte humílitas: nisi quod indubítanter horum singulis præferénda sunt simul cuncta, et incomparabiliter exceléntius est atque felícitus ómnia percepísse quam áliqua. Et quid mirum, si Deus, qui mirábilis cérnitur et légitur in Sanctis suis, mirabiliórem se exhibuit in Matre sua? Venerámini ergo cónjuges in carne corruptibili carnis integritátem: vos sacræ vírgines in Vírgine fœcunditátem. Imitámini omnes homínes Dei Matris humilitátem.

R. Congratulámini mihi omnes qui dilígitis Dóminum: quia cum essem párvula, plácuí Altíssimo: * Et de meis viscéribus genui Deum et hóminem. **Y.** Beátam me dicent omnes generatiónes, quia ancíllam húmílem respéxit Deus. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix. de Homilia Domínicæ occurrentis.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Beáta es * Virgo María, quæ ómnium portásti Creatórem.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Genuísti * qui te fecit,
et in ætérnum pérmanes
Virgo.

3. Beátam me dicent *
omnes generatiónes, quia
ancíllam húmílem respéxit
Dóminus.

4. Fecit mihi magna * qui
potens est, et sanctum no-
men ejus.

5. Vidérunt eam * fíliæ
Sion, et beátam dixerunt,
et regínæ laudavérunt eam.

Capitulum. Eccli. 24.

Qui creávit me, requiévit
in tabernáculo meo, et
dixit mihi: In Jacob in-
hábita, et in eléctis meis
mitte radices.

Hymnus.

Te, Mater alma Núminis,
Orámus omnes súpli-
ces,

A fraude nos ut dæmonis
Tua sub umbra prótegas.

Ob pérditum nostrum ge-
nus

Primi paréntis crímíne,
Ad ínclytum Matris decus
Te Rex suprémus éxtulit.

Cleménter ergo próspice
Lapsis Adámi pósteris:
A te rogátus Fílius
Depónat iram víndicem.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.

Amen.

Y. Germinávit radix Jes-
se: orta est stella ex Jacob.

R. Virgo péperit Salvató-
rem: te laudámus Deus
noster.

Ad Bened. Ant. Sancta
María succúrre miseris,
juva pusillánimes, réfove
flébiles, ora pro pópulo,
intérveni pro clero, inter-
céde pro devóto femíneo
sexu: séntiant omnes tuum
juvámén, quicúmque céle-
brant tuam admirábilem
Maternitátem.

Oratio.

Deus, qui de beátæ Mariæ
Víriginis útero Verbum
tuum, Angelo nuntiánte,
carnem suscípere voluísti:
præsta supplicibus tuis; ut
qui vere eam Genitricem
Dei crédimus, ejus apud
te intercessiόνibus adjuvé-
mur. Per eúmdem Dñm.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Tertiam.

Capit. Qui creávit me. *ut
supra.*

R. br. Spécie tua *. Et
pulchritúdine tua. Spécie
tua. **Y.** Inténde, prospere
procéde, et regna. Et pul-
chritúdine tua. **Glória Pa-**
tri. Spécie tua.

Y. Adjuvábít eam Deus
vultu suo. **R.** Deus in mé-
dio ejus, non commové-
bitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta simíliter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópulo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum de-téntio mea.

R. br. Adjuvábít eam * Deus vultu suo. Adjuvábít.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. Gló-
ria Patri. Adjuvábít.

V. Elégít eam Deus, et prælégit eam. **R.** In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamó-
mum et bálsamum aro-
matízans odórem dedi: qua-
si myrrha elécta dedi sua-
vitátem odóris.

R. br. Elégít eam Deus,
* Et prælégit eam. Elégít.

V. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et præ-
elégit. Glória Patri. Elégít.

V. Diffúsa est grátia in lá-
biis tuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [339] **præter**

Ad Magnif. Ant. Matérni-
tas tua, Dei Génitrix Virgo,

gaúdium annuntiávit uni-
vérso mundo; ex te enim
ortus est sol justítiæ, Chri-
stus Deus noster.

Et fit comm. Domin. occur.

Dominica III. Octobris.
Puritatis B. Mariæ V.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [352];
Ps. et alia hic non propria, ut
in Festis B. M. V. [169]

Hymnus.

Præclára custos Vírgi-
num,

Intácta Mater Núminis,
Cœléstis aulæ jánuas,
Spes nostra, cœli gaúdium:

Inter rubéta lílium,
Colúmba formosíssima,
Virga e radíce gérminans
Nostro medélam vúlneri:

Turris draconí impérvia,
Amíca stella náufragis,
Tuére nos a fraudíbus,
Tuáque luce dírige.

Erróris umbras discute,
Syrtes dolósas ámove,
Fluctus tot inter déviis
Tutam reclúde sémitam.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula.

Amen.

V. Cum jucúnditáte virgi-
nitátem beátæ Mariæ sem-
per Vírginis celebrémus.

R. Ut ipsa pro nobis intercédât ad Dóminum Jesum Christum.

Ad Magnif. Ant. Nihil inquinátum in eam incúrrit: candor est lucis æternæ, et spéculum sine mácula.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípotens æternæ Deus: ut puríssimæ Vírginis Mariæ integérrimam Virginitátem festiva celebritáte venerántes; ejus intercessióne, puritátem mentis et córporis consequámur. Per Dñm.

Et fit comm. Domin. occur.

Ad Complet. et per Horas, in fine Hymnorum dicitur:

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Virginitátem Deiparæ celebrémus: * Christum ejus Fílium adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

O stella Jacob fúlgida,
O solis instar spléndida
Auróra, qua nil púrius
Refúlget inter sídera.

Stolis amictæ cándidis,
Tibi catérvæ cóelitum
Plaudunt, sacræque vírgi-
nes

Laudes peréñes cóncinunt.

Quin obsequéntes ófferunt
Ligústra et alba lília;

Candor sed horum víncitur
Candóre casti péctoris.

Nostra Angelórum laú-
dibus

Abjécta tellus ássonans
Ad astra voces éfferat,
Et Vírginis præcónia.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu
In sempitérna sæcula. Amē.

In I. Nocturno.

V. Venérunt mihi ómnia
bona páriter cum illa. **R.** Et
ínumerábilis honéstas per
manus illíus.

De Cánticis canticórum.

Lectio i. Cap. 2.

Ego flos campi, et lí-
lium convállium. Sic-
ut lílium interspinas,
sic amíca mea inter fílias.
Sicut malus inter ligna sil-
várum, sic diléctus meus
inter fílios. Sub umbra il-
líus quem desideráveram,
sedi: et fructus ejus dulcis
gútturi meo. Introdúxit me
in cellam vináriam, ordi-
návit in me caritátem. Ful-
cíte me flóribus, stipáte me
malis: quia amóre lángueo.
Læva ejus sub cápite meo,
et dextera illíus amplexá-
bitur me. Adjúro vos fíliæ
Jerúsalem per cápreas, cer-
vósque campórum, ne sus-
citétis, neque evigiláre fa-
ciátis diléctam, quoadúsque

ipsa velit. Vox dilécti mei, ecce iste venit sáliens in móntibus, transíliens colles: símilis est diléctus meus cáprea, hinnulóque cervórum. En ipse stat post paríetem nostrum, respíciens per fenéstas, prospíciens per cancéllos. En diléctus meus lóquitur mihi: Surge, própéra amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni.

R. Diléctus meus mihi, et ego illi, qui páscitur inter lília: * Pulchra es amíca mea, suávis et decóra sicut Jerúsalem, terribilis ut castrórum ácies ordináta. **V.** Una est colúmba mea, perfécta mea. Vidérunt eam filíæ Sion, et beatíssimam prædicáverunt. Pulchra es.

Lectio ii. Cap. 4.

Quam pulchra es amíca mea, quam pulchra es! Oculi tui columbárum, absque eo, quod intrínsecus latet. Capílli tui sicut greges caprárum, quæ ascenderunt de monte Gálaad. Dentes tui sicut greges tonsárum, quæ ascenderunt de lavácro, omnes geméllis fœtibus, et stérilis non est inter eas. Sicut vitta cocínea lábia tua: et elóquium tuum dulce. Sicut fragmen mali púnici, ita genæ

tuæ, absque eo, quod intrínsecus latet. Sicut turris David collum tuum, quæ ædificáta est cum propugnáculis: mille clýpei pendent ex ea, omnis armatúra fórtium. Duo úbera tua sicut duo hinnuli cápreae gemélli, qui pascúntur in líliis, donec aspíret dies, et inclinéntur umbræ, vadam ad montem myrrhæ et ad collem thuris. Tota pulchra es amíca mea, et mácula non est in te.

R. Surge, própéra amíca mea, colúmba mea, formósa mea, et veni: * Jam hiems tránsiit, imber ábiit et recéssit: flores apparuerunt in terra nostra. **V.** Surgam, et circuibo civitátem: per vicos et platéas quæram quem díligit ánima mea. Jam hiems.

Lectio iii.

Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, veni: coronáberis de cápíte Amana, de vértice Sanir et Hermon, de cubílibus leónum, de móntibus pardórum. Vulnerásti cor meum soror mea sponsa, vulnerásti cor meum in uno oculórum tuórum et in uno crine colli tui. Quam pulchræ sunt mammæ tuæ soror mea sponsa! Pulchrióra sunt úbera tua vino, et

odor unguentórum tuórum super ómnia arómata. Favus distíllans lábia tua sponsa, mel et lac sub lingua tua: et odor vestimentórum tuórum sicut odor thuris. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus.

R. Adjúro vos filíæ Jerúsalem, si invenéritis dílectum meum, ut nuntiétis ei quia amóre lángueo. *

Qualis est dílectus tuus, o pulchérissima mulierum?

V. Dílectus meus cándidus et rubicúndus, eléctus ex millibus. Talis est dílectus meus: ipse est amícus meus filíæ Jerúsalem. Qualis.

Glória Patri. Qualis.

In II. Nocturno.

V. Post partum Virgo invioláta permansísti. **R.** Dei Génitrix intercède pro nobis.

Ex libro sancti Ambrósii Epíscopi de Virgínibus.

Libr. 2. post init.

Lectio iv.

Sit vobis tamquam in imáGINE descRÍPTA virgínitas vítaque beátæ Mariæ, de qua, velut in spéculo, refúlget spécies castitátis et forma virtútis. Hinc sumátis licet exémpLA vivéndi, ubi tamquam in exemplári magistéRIA ex-

préssa probitátis, quid corrígere, quid effúgere, quid tenére debeátis, osténdunt. Primus discéndi ardor nobílitas est magístri. Quid nobílius Dei Matre? Quid splendídus ea, quam splendor elégit? Quid cástius ea quæ corpus sine córporis contagióne generávit?

R. Beatíssima Virgo María, hortus conclúsus, fons signátus, Regína Angelórum, Dómina mundi, * Per quam Deus descendit in terras, ut hómines ascéndere mereréntur ad coelos.

V. Ad te clamámus éxsules filii Hevæ: recordáre nostri sanctíssima Virgo. Per quam.

Lectio v.

De céteris ejus virtútibus quid loquar? Virgo erat non solum córpore, sed étiam mente, quæ nullo doli ámbitu sincérum adulteráret afféctum. Corde húmilis, verbis gravis, ánimo prudens, loquéndi párcior, legéndi studiósior, non in incérto divitiárum, sed in prece paúperis spem repónens; inténta óperi, verecúnda sermóne, árbitrum mentis sólita non hóminem, sed Deum quærere: nullum lædere, bene velle ómnibus, fúgere jactántiam, ratió-nem sequi, amáre virtútem.

R. Beáta María tantæ exstitit puritátis, ut Mater Dómini esse mererétur. * Deus quam elégerat creávit: de qua crearétur elégit. **V.** Ipsa est stella ex Jacob, cujus rádius univérsum orbem illúminat. Deus.

Ex S. Petro Chrysólogo.

Lectio vi. Sermon. 143.

Hæc dedit cœlis glóriam, terris Deum, fidem Génitibus, finem vítiis, vitæ ordinem, móribus disciplinam. Grátiam, quam détulit Angelus, accépit Virgo, salutem sæculis redditúra. Vere benedícta Virgo, quæ et virginitátis póssidet decus, et matris dignitatem: vere benedícta, quæ et supérni concéptus méruiť grátiam, et servávit integritátis corónam. Vere benedícta, quæ et divíni gérmis suscepit glóriam, et regína exstitit totíus castitátis.

R. Quómodo fiet istud, quóniam virum non cognosco? Spíritus sanctus supervéniet in te, * Et virtus Altíssimi obumbrábit tibi: ideóque * Quod nascétur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. **V.** Dixit autem María: Ecce ancílla Dómini, fiat mihi secúndum verbum tuum. Et. **Glória Patri.** Quod.

In III. Nocturno.

V. Invenísti grátiam apud Deum. **R.** Sancta Dei Génitrix, Virgo imaculáta.

Lectio sancti Evangélii secúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1. c.

In illo témpore: Missus est Angelus Gábriel a Deo in civitátem Galilææ, cui nomen Náza-reth, ad Virginem desponsátam viro. Et réliqua.

Homília sancti Bernárdi Abbátis.

Homil. 2. super Missus est.

Novum cánticum illud, quod solis dábitur in regno Dei cantáre virgínibus, ipsam virginum Reginam, imo primam inter céteras esse cantatúram, nemo est qui ámbigat. Puto autem illam, præter illud quod solis licet, cum ómnibus tamen virgínibus ei, ut dixi, comúnē erit, dulcióri quodam atque elegantióri cármine lætificatúram esse civitátem Dei. Hujus itaque dulcisonos deprómere vel exprímere módulos ne ipsárum quidem virgínium ulla digna inveniétur, quia mérito decantándum servábitur illi, quæ sola de partu, et partu divíno gloriátur.

Gloriátur, dixi, de partu, non in se, sed in ipso quem péperit. Deus síquidem, (Deus enim est, quem péperit) Matrem suam singulári in cœlestibus donáturus glória, singulári in terris præveníre curávit et grátia, qua videlicet ineffabíliter et intácta concíperet et páreret incorrupta.

R. Egrediétur virga de radíce Jesse, et flos de radíce ejus ascéndet: * Ecce Virgo concípíet, et páriet Filium, et vocábitur nomen ejus Emánuel. **V.** Joseph fili David, noli timére accípere Mariám conjugem tuam: quod enim in ea natum est, de Spíritu sancto est. Ecce.

Bened. Cujus festum cólimus, ipsa Virgo víginum.

Lectio viii.

Deum hujúsmodi decébat natívitás, qua nonnisi de Vírgine nascerétur. Talis congruébat et Vírgini partus, ut non páreret, nisi Deum. Proínde factor hóminum, ut homo fieret, nascitúrus de hómine, talem sibi ex ómnibus débuit delígere, imo cóndere matrem, qualem et se decére sciébat, et sibi nóverat placitúram. Vóluit itaque esse Víginem, de qua immacu-

láta immaculátus procéderet, ómnium máculas purgatúrus. Vóluit et húmílem, de quá mitis et húmílis corde prodíret, harum in se virtútum necessárium ómnibus, saluberrímumque exéplum ostensúrus. Dedit Vírgini partum, qui ei jam ante et virginitátis inspiráverat votum, et humilitátis prærogáverat méritum. Ut igitur, quæ Sanctum sanctórum conceptúra erat páriter et paritúra, sancta esset cópore, accépit donum virginitátis; ut esset et mente, accépit donum humilitátis. **¶** O admirábilem et omni honóre digníssimam Víginem! O féminam singuláriter venerándam, super omnes féminas admirábilem, paréntum reparatrícem, posterórum vivificatrícem! Missus est Angelus ad Víginem, Víginem carne, Víginem mente, Víginem professione, Víginem dénique, qualem describit Apóstolus, mente et cópore sanctam, nec nóviter, nec fortúito invéntam, sed a sæculo eléctam, ab Altíssimo præcóginitam, et sibi præparátam, ab Angelis servátam, a Pátribus præfigurátam, a Prophétis promísam.

R. Beáta Dei Génitrix
María, templum Dómini,
sacrárium Spíritus sancti, *
Sola sine exémplo placuísti
Dómino nostro Jesu Chri-
sto. **V.** Genuísti qui te fe-
cit, et in ætérnum pérmanes
Virgo. Sola. **Glória.** Sola.

Lectio ix. de Homil. Domin. occurrentis.

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Sicut lílium * in-
ter spinas, sic amíca mea
inter filias.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Diléctus meus mihi, *
et ego illi, qui páscitur
inter lília.

3. Quam pulchra es, * amí-
ca mea, quam pulchra es!

4. Una est * colúmba
mea, perfécta mea.

5. Vidérunt eam * filíæ
Sion, et beatíssimam præ-
dicavérunt.

Capitulum. Sap. 4.

O quam pulchra est casta
generátio cum claritáte!
Immortális est enim me-
mória illíus, quóniam et
apud Deum nota est, et
apud hómines.

Hymnus.

O gloriósa Vírginum,
Sublímis inter sídera,
Qui te creávit, párvulum
Lacténtē nutris úbere.

**Quod Heva tristis ábs-
tulit,**

Tu reddis almo gérmine:
Intrent ut astra flébiles,
Cœli reclúdis cárdines.

Tu regis alti jánuā,
Et aula lucis fúlgida:
Vitam datam per Vírginem,
Gentes redémtæ plaúдите.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre et almo Spíritu,
In sempitérna sácula.

Amen.

V. Spécie tua et pulchri-
túdine tua. **R.** Inténde, pró-
spere procéde, et regna.

Ad Bened. Ant. Sancta
et imaculáta Mariæ Virgi-
nitas, quibus te laúdis
éfferam néscio: quia per
te Redemptórem nostrum
suscépimus Dóminum no-
strum Jesum Christum.

Oratio.

Da, quæsumus, omnípo-
tens ætérne Deus: ut
puríssimæ Vírginis Mariæ
integérrimam Virginitátem
festíva celebritáte venerán-
tes; ejus intercessióne, pu-
ritátem mentis et córporis
consequámur. Per Dñm.

Et fit comm. Domin. occurr.

Ad Tertiam.

Capit. O quam pulchra.
ut supra.

R. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie

tua. **V.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. **Glória** Patri. Spécie tua.

V. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébitur.

Ad Sextam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

Et sic in Sion firmáta sum, et in civitaté sanctificáta similiter requiévi, et in Jerúsalem potéstas mea. Et radicávi in pópu-lo honorificáto, et in parte Dei mei hæréditas illíus, et in plenitúdine sanctórum deténtio mea.

R. br. Adjuvábít eam *

Deus vultu suo. Adjuvábít.

V. Deus in médio ejus, non commovébitur. Deus. **Glória** Patri. Adjuvábít.

V. Elégit eam Deus, et præelégít eam. **R.** In tabernáculo suo habitáre facit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Eccli. 24. b.

In platéis sicut cinnamómum et bálsamum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris.

R. br. Elégit eam Deus,

* Et præelégít eam. Elégit.

V. In tabernáculo suo habitáre facit eam. Et præelégít. **Glória** Patri. Elégit.

V. Diffúsa est grátia in lábiis tuis. **R.** Proptérea benedíxit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. [346] **præter**

Ad Magnif. Ant. Beáta Dei Génitrix María, Virgo perpétua, sacrárium Spíritus sancti, sola sine exémplo placuísti Dómino nostro Jesu Christo.

Et fit comm. Dom. occur.

Die 5. Octobris.

S. Gallæ Viduæ.

Duplex.

Omnia de Communi nec Virg. nec Mart. [131] **præter sequ.**

Oratio.

Omnípotens et miséricors Deus, qui beátam Gallam exímia in paúperes dilectiónis virtúte decorásti: ejus méritis et précibus concéde; ut caritátis ópera exercéntes, misericórdiam tuam cónsequi mereámur. Per Dóminum nostrum.

Et fit commem. Ss. Placidi et Soc. Mart. 464.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex libro quarto Dialogórum S. Gregórii Papæ.

Lectio iv.

othórum tempóribus, Galla hujus urbis nobilíssima

puella, Sýmmachi cónsulis ac patrítii filia, intra adollescéntiæ témpora marito trádicta, in uníus anni spátio ejus est morte viduáta. Quam dum fervénte mundi cópia ad iterándum thálamum et opes et ætas vocárent, elégit magis spirituálibus núptiis copulári Deo, in quibus a luctu incípitur, sed ad gaúdia æténa pervénitur, quam carnálibus núptiis súbjici, quæ a lætítia semper incípiunt, et ad finem cum luctu tendunt.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Mox ergo ut ejus marítus defúctus est, abjécto sæculári hábitu, ad omnipoténtis Dei servítium sese apud beáti Petri Apóstoli ecclésiám monastério trádidit; ibíque multis annis simplicitáti cordis atque oratióni dédita, larga indigéntibus ópera eleemosynárum impéndit. Cumque omnípotens Deus perénem jam mercédem reddere ejus labóribus decrevísset, cancri úlcere in ma-

milla percússa est. Noctúrno autem témpore ante lectum ejus duo candelábra lucére consuéverant, quia vidélicet amíca lucis, non solum spirituáles, sed étiam corporáles ténebras ódio habébat. Quæ dum nocte quadam ex hac eádem jacéret infirmitáte fatigáta, vidit beátum Petrum Apóstolum inter útraque candelábra ante suum lectum consisténtem; nec pertérrita tímuit, sed ex amóre sumens audáciam exsultávit, eíque dixit: Quid est Dómine mi, dimíssa sunt mihi peccáta mea? Cui ille, benigníssimi ut est vultus, inclináto cápite, ánnuit, dicens: Dimíssa, veni.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætítiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Sed quia quamdam sanctimoniálem féminam in eódem monastério præ céteris diligébat, illico Galla subjúnxit: Rogo ut soror Benedícta mecum véniat. Cui ille respóndit: Non, sed illa talis véniat tecum; hæc vero, quam petis, die

erit trigésimo secutúra. His itaque explétis, visio Apóstoli assisténtis et colloquéntis ei abláta est. At illa prótinus cunctæ congregatiónis accívit matrem, eíque quid víderit, quidve audierit, indicávit. Tértio autem die cum ea, quæ jussa fúerat, soróre defúncta est; illa vero, quam ipsa popóscerat, die est trigésimo subsecúta. Quod factum nunc usque in eódem monastério manet memorábile, sicque hoc a præcedéntibus mátribus tráditum narráre illic solent subtiliter junióres, quæ nuñc sunt sanctimoniáles vírgines, ac si illo in témpore huic tam grandi miráculo et ipsæ affuissent.

R. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: * Múlier timens Deum, ipsa laudábitur. **V.** Date ei de fructu mánuum suárum, et laudent eam in portis ópera ejus. Múlier. Glória Patri. Múlier.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile est regnum. de eodem Communi. [135]

Lectio ix. de Ss. Placido et Soc. Mart. 464, cum comm. eorundem in Laudibus.

Die 10. Octobris.

S. Ludovici Bertrandi Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui beátum Ludovicum Confessórem tuum per córporis mortificatiónem et fidei præcónium, sanctórum glóriæ cœquásti: præsta; ut, quod fide profitémur, pietátis opéribus júgiter impleámus. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus Bertrándus, Valentíæ in Hispania Tarraconénsi, honéstis piisque paréntibus natus, ab ipsa pene infántia sanctitátis ac pœniténtiæ tyrocínium inchoávit. Exácta pueritia intérdum nuda cubábat humo, noctes sæpe ducébat insómnies, ac in pietátis, et caritátis officia sédulus incumbébat. Mundi contéptu, ac religiósæ vitæ ardóre succensus, paréntum artes, quibus eum a sancto propósito dimovére conabántur, mira constántia superávit. Sui tandem voti compos effé-

ctus, Prædicatórum ordini nomen dedit: ubi brevi tantum profécit, ut vel provectióribus ipsis, quamvis tyro, fúerit exémplo. Emissa professione, mirum quot et quantis virtútum increméntis priórem vitæ ratióem cumulárit. Jejúniis, flagéllis, cilíciis, vigiliisque carnem domans, mentem jugi oratiónis pábulo nutriébat: ex quo tantum intérnæ ánimí modéstiæ, ac puritátis hauriébat, ut vel in ejus oculis ac vultu apparéret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Adhuc júvenis novitiórum præféctus institútus, eos ad omnem verbo et exémplo sanctimóniam efformábat. Ad occidentáles Indos evangélicus prædicátor missus, quamvis uno tantum Hispánico uterétur idiómate, eum tamen diversæ, atque inter se díssitæ nátiónes, sua véluti loquéntem lingua, singulæ audiébant, ex quibus innúmeros ad christiánam fidem adúxit: ibíque venénum, non

semel sibi a bárbaris propinátum innóxie hausit. Públicam vitiórum objurgatióem tamquam in se unum diréctam nóbilis quidam ultúrus, mortem Ludovíco inténtat, cum strictus in eum sclopus in Crucifixi formam repénite convertitur. Quo miraculo nefárius aggréssor permótus ad sancti viri pedes provolútus, tanti facínoris véniam eníxe deprecátur.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Humilitáte, ac patiéntia insignis, illud idéntidem usurpábat: Dómine hic ure, hic seca, hic non parcas, ut in ætérnum parcas. Prophético afflátus spíritu multa prædíxit. Ignem signo crucis exstínxit, tempestátem sedávit, ferárum ímpetus cohíbuit, mórtuis vitam, cæcis visum, claudis gressum, surdis réddidit audítum. Tandem durióris pœniténtiæ labóribus fractus, in morbum incidit sacrísque mystériis rite expiátus, migrávit in cœlum, séptimo Idus Octóbris, año

millésimo quingentésimo octogésimo primo, ætátis vero suæ quinquagésimo quinto. Quem multis étiam post óbitum miráculis clarum Paulus quintus beatorum, Clemens vero decimus sanctorum número adscrípsit. Ejus demum festum Alexánder octávus, instánte rege cathólico, ab univérso ditiónis ipsíus clero sæculári, sub ritu dúplici celebrándum decrevit, sanctúmque Confessórem novi regni Granaténsis patrónum apostólica auctoritáte declarávit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi. de eodem Communi 1. loco. [97].

Die 17. Octobris.

**Beatæ Margaritæ
Mariæ Alacoque Virg.**

Duplex.

Omnia de Comm. Virg. [110]
præter sequentia.

Oratio.

Dómine Jesu Christe, qui investigábiles divítias cordis tui beatæ Margaritæ Vírgini mirábiliter revelásti: da nobis ejus méritis et imitatione; ut te in ómnibus, et super ómnia diligétes, jugem in eódem corde tuo mansiónem habére mereámur: Qui vivis.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Margarita Maria Alacoque, in pago diocesis Augustodunensis honesto genere nata, miro præveniéntis grátiae instinctu a téneris annis viam perfectiónis arrípuít, ac primos innocentíssimi cordis afféctus ad eam interiórís vitæ formam, ad quam divínitus elécta erat, compósuit. Puéllula vix dum ratiónis compos nihil magis in delíciis hábuit, quam génibus pósito, junctisque mánibus cœlésti sponso sistere se, ei cor suum dicáre, et virginálem devovére castitátem, ipso intérius votum supra ætátem inspiránte. Stúdiu placéndi Jesu, et píetas in Deíparam, cui se ab illo coméndátam novit, páriter crevére cum annis. Ex hoc Christi amóre, quem producta ad plures horas meditátio alébat, ingens exársit patiéndi amor, ut ei, quem únice diligébat, símilem se exhibéret. Hinc corpus jejúniis, vigíliis, aliisque asperitatibus ad morbum usque afflíxit: ánimu vero inter diutúrnas vexatiónes, quas patre or-

báta a fámulis pértulit, ad imáginem ejus, qui mitis est et húmilis corde, constánter effíngens, brevi ad magnam sanctitátem in ipso sæculo pervénit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justitiam: * Et dedúcet te mirábiliter dèxtera tua. **V.** Spécie tua, et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et.

Lectio v.

Ordinem Visitatiónis sanctæ Mariæ, quo a propínquis abésset lóngius, Parédii ingressa, statim in tirocínio cunctis religiósæ vitæ virtútibus indúbium sanctitátis spécimen præbuit. Interim Christus sublimiórís oratiónis dono, intérnis locutió nibus aliisque charismátibus sponsam suam illustráre et ad sua consília própius dispónere instituit. Inter várias apparitiónes illa máxime célebris fuit, qua ante Eucharístiam oránti Jesus semetípsum conspiciéndum obtulit, et divinum cor suum in apérto pectore flammis incénsum, et spinis constrictum osténdit, præcepítque, ut pro tali caritáte, et ad reparándas ingratorum hóminum injúrias illa públicum cordi suo cultum, magnis propósis

gratiárum præmiis, instituéndum curáret, et cunctántem humilitátis causa, seque tantæ rei imparem dictitántem, promísso auxílio et prænuntiáto succéssu confirmávit. Exínde fidíssima Christi sponsa hoc unum spiráre, verbis, exémpis, scriptis, jugi vitæ suæ sacrificio hoc unum quærere visa est, ut sanctíssimo cordi Jesu intérior, exteriórque cultus, qualem ei placére ab ipso didícerat, ab ómnibus tribuerétur; quod et tunc fieri mirábiliter cœpit, et póstea, approbánte sancta Sede quanto fructu sit perféctum univérsum orbis cathólicus testátur.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Quod eníxe a Dómino petierat, ut illústria ejus dona in sui contéptum verteréntur, abúnde obtínuít. Numquam enim defuére domi et foris qui illam mísere illúsam credéntes, aut saltem dubitántes, ejus spíritum dictériis carperent, vel certe assíduis

ac duris subjicerent experimentis: in quibus tamen mitissimæ Virginis humilitas, patientia, obediencia, et caritas magis semper eluxerunt. Contumelias quoque ac minas ab extraneis ob nobilem alumnā a tirocinio fortiter dimissam invicta constantia toleravit. Accessere morbi graves et diuturni, quibus levandis remedia a medicis oblata nocēbant. Inter hæc illa in divīno Christi corde absorpta, et igne caritatis ejus incensa plura et graviora pati semper optabat. Extrēmum morbum patientissime toleranti subito divīni judicii cogitatio tantum injecit metum, ut cum tremore ac fletu Crucifixum stringens misericordiam sibi precaretur: sed mox consolationes Dei lætificaverunt animam ejus. Igitur tamquam consummata caritatis victima, die decima séptima Octobris ad sponsum evolavit, annos nata tres et quadraginta. Cœlestem ejus gloriā miracula confirmaverunt, quibus rite probatis, eam Pius nonus Pōtifex Māximus magna piōrum gratulatiōe quartodécimo Kalēdas Octobris anni millésimi octingentésimi sexagésimi

quarti beatārum Virgīnum cœtui adscripsit.

R. Afferentur Regi. [121]

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit regnum, de eodem Communi 1. loco. [123]

Die 21. Octobris.

Ss. Ursulæ et Sociarum Virginum et Martyrum.

Duplex.

Omnia de Communi Virg. et Mart. [110], præter sequentia.

In utrisque Vesp. ad Magnif. et in Laud. ad Bened.

Ant. Prudentes Virgines, aptate vestras lámpades: ecce sponsus venit, exite obviam ei.

V. Adducētur Regi Virgines post eam. **R.** Próximæ ejus afferentur tibi.

Oratio.

Da nobis, quæsumus Dómine Deus noster: sanctārum Virgīnum et Mártýrum tuārum Ursulæ et Sociārum ejus palmas incessabili devotiōne venerari; ut, quas digna mente non possumus celebrare, humilibus saltem frequentemus obséquiiis. Per Dñm.

Et fit cōm. S. Hilarionis Abb.

Ant. Similabo eum viro sapienti, qui ædificavit domum suam supra petram.

V. Amavit eum Dóminus, et ornavit eum. **R.** Stolam glóriæ induit eum.

Oratio.

Intercéssio nos, quæsumus Dómine, beáti Hilariónis Abbátis coméndet: ut quod nostris méritis non valémus, ejus patrocínio assequámur. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Dum sæculo quinto fere médio Attila Hunnórum dux a prima sua in Gállias irruptione, ubi ad Catalaúnum profligátus fúerat, in Panóniam revertebátur, ántequam Rhenum trajiceret, nobilíssimam urbem Colóniam Agrippinam aggréditur, et ob ódium cathólicæ religiónis, quæ ibi máxime florébat, eam rapína ac cædibus vastábat. Sævíssimo autem ímpetu bárbari libídine æstuántes in vírgines puéllas irruébant, quæ a Británnia emigrántes ibídem commorabántur: inter quas præclaríssima éststitit virgo Ursula nómine, quæ céteras hortabátur sócias, ómnia pótius subíre torménta, mortémque crudelíssimam obíre, quam virgínalis pudicítiæ detriméntum pati.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabíliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, prospere procéde, et regna. Et dedúcet.

Lectio v.

Cum nóbile hoc virgíneum agmen constantíssime Hunnis restitisset, partim ab ipsis gládio trucidátæ, partim sagíttis transfíxæ, partim véctibus contúsæ martýrium consummárunť. Ursula vero super cómitum suárum velut cœléstium margaritárum acervum gloriósa víctima procúm-bens, púrpura pro fide et castitáte fusi sánguinis decoráta, exercitum géminis virginitátis et fídei corónis insígnem in cœlum triúm-phans introduxit. Postquam vero sæva barbarórum procélla deflúxit, Coloniénses supérstites vírginum aliorúmque civium Mártyrum córpora ut pretiósá pignora collegérunt, et summo honóre condidérunt.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Proptérea unxit te Deus, Deus tuus, óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

In agro virgíneo sángine rubro, in quo sacra quies Martýribus data fuit, basilica ædificáta est, jam médio sæculo séptimo sanctárum Vírginum dicta, ob quarum reveréntiam nullum exinde cadáver humánum illic tumulabátur. Quæ sæculo nono monastérium facta, iníitio décimi moniáles ob metum Hungarórum prófugas recépít, semper ab ínclytæ civitátis præsulibus liberáliter dotáta et pie visitáta. Conspiciúntur usque in hunc diem ecclésiæ sæpe restaurátæ muri Mártyrum lóculis úndique exornáti, dum major reliquiárum pars intra chori paríetes et sub paviménto látitant; cernúntur in próximo oratório innúmera vírginum cápita, martýrii vestígiis partim insigníta, partim crínibus sanguinoléntis tecta. Hæc sacra pignora prætéritis temporibus piis peregrinationibus fidéles prosequíti sunt.

R. Afferéntur Regi. [121]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 25.

In illo témpore: Dixit Jesus discípulis suis pará-

bolam hanc: Símile erit regnum cœlórum decem virgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt óbviam sponso et sponsæ. Et réliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.**Serm. 93. al. 23. de verb. Dom.**

Sapiéntium lámpades ardébant de óleo in téрно, de consciéntiæ securitáte, de interióre glória, de íntima caritáte. Ardébant tamen et illárum factuárum. Quare tunc ardébant? Quia non déerant laudes hóminum. Póstea vero quam surrexérunt, id est, in resurrectione a mórtuis, cœpérunt aptáre lámpades suas, id est, præparáre Deo óperum suórum réddere ratiónem. **¶** Et quia tunc nemo est, qui laudet, omnis homo causæ suæ vacat, nemo est tunc, qui non de se cógitet, non ergo erant qui óleum venderent: cœpérunt defícere lámpades, et convertérunt se fátuæ ad quinque prudéntes: Date nobis de óleo vestro, quia lámpades nostræ exstinguúntur. Hoc quærébant, quod consuévérant, id est, aliéno óleo lucére, ad aliénas laudes ambuláre.

R. Hæc est virgo sapiens, quam Dominus vigilātem invēnit, quæ, acceptis lampadibus, sumpsit secum oleum: * Et veniente Domino, introivit cum eo ad nuptias. **V.** Média nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite obviam ei. Et veniente.

Lectio viii.

Clausum est ergo ostium. Et quid illis dictum est: Non novi vos. Non illas novit, qui omnia novit? Quid ergo est: Non novi vos? Improbo vos, réprobo vos: in arte mea non vos agnōsco, ars mea nescit vitia. Hoc est autem magnum: et nescit vitia, et júdicat vitia; nescit faciēdo, júdicat arguēdo. Sic ergo non novi vos. Ierunt, intraverunt quinque prudentes. Quam multi estis, fratres mei, in nómine Christi: sint in vobis quinque prudentes, sed nolite quinque homines. Sint in vobis quinque prudentes, ad istam prudentiam quinaríi númeri pertinentes. Véniet enim hora, et quando nescimus, véniet. Média nocte véniet. Vigiláte. Sic clausit Evangélium: Vigiláte, quia nescitis diem, neque horam.

R. Média nocte clamor factus est: * Ecce sponsus venit, exite obviam ei. **V.** Prudentes vírgines aptáte vestras lámpades. Ecce sponsus venit. **Gloria Patri.** Ecce sponsus venit.

ix. Lect. pro S. Hilarionæ Abb. ut in Breviario eadem die 489, cujus commem. fit in Laud.

Ant. Euge serve bone et fidélis, quia in pauca fuisti fidélis, supra multa te constitúam: Intra in gáudium Dómini tui.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas. **R.** Et osténdit illi regnum Dei.

Oratio. Intercéssio nos. [360]

Die 23. Octobris.

Ss. Redemptoris.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Ant. 1. Virgam virtútis suæ emittet Dóminus ex Sion, et regnabit in sæculum sæculi.

Ps. 109. Dixit Dóminus. 139.

2. Redemptiónem misit Dóminus pópulo suo: mandávit in ætérnum testaméntum suum.

Ps. 110. Confitébor tibi Dómine. 140.

3. Misericórdia mea, et refúgium meum Dóminus: suscéptor meus, et liberátor meus.

Ps. 115. Crédidi, propter. 143.

4. Apud Dóminum misericórdia, et copiósa apud eum redemptio.

Ps. 129. De profúndis. 150.

5. In quacúmque die invocávero te, exaúdiēs me: multiplicábis in ánima mea virtútem.

Ps. 137. Confitébor tibi, . . . quóniam audísti. 155.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedíctum nomen tuum Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui invocant te.

Hymnus.

Creátor alme sítiderum,
ÆtéRNA lux credéntium,
Jesu Redemptor ómnium,
Inténde votis súpplicum.

Comúne qui mundi nefas
Ut expiáres, ad crucem
E Vírginis sacrário
Intácta prodís víctima.

Cujus potéstas glóriæ,
Noménque cum primum
sonat,

Et cœlites, et ínferi
Treménte curvántur genu.

Qui dæmonis ne fraudibus
Períret orbis, ímpetu
Amóris actus, lánguidi
Mundi medéla factus es.

Te deprecámur últimæ
Magnum díei Júdicem,
Armís supérnæ grátiae
Defénde nos ab hóstibus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spírítu
In sempitérna sæcula.

Amen.

Sic terminantur Hymni ad omnes Horas.

V. Redemísti nos Dómine in ságuine tuo. **R.** Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Salus autem mea in sempitérnum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptórem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua caritáte adhærere, et ejúsdem redemptionis fructum percípere mereámur. Per eúndem Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Redemptórem sæculórum, ipsum Regem Angelórum, * Adorémus Dóminum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Rerum Creátor óptime,
Rectórque noster áspice:

Nos a quíete nóxia
Mersos sopóre líbera.

Mentes, manúsque tólli-
mus,
Prophéta sicut nóctibus
Nobis geréndum præcipit,
Paulúsque gestis cénsuit.

Te sancte Christe pósci-
mus,
Ignósce culpis ómnibus:
Ad confiténdum súrgimus,
Morásque noctis rúmpi-
mus.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempitérna sæcula.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Voce mea ad Dómi-
num clamávi, et exaudivit
me de monte sancto suo.

Psalmus 3.

Dómine quid multipli-
cáti sunt qui tribu-
lant me? * multi in-
súrgunt advérsus me.

Multi dicunt ánimæ meæ:
* Non est salus ipsi in Deo
ejus.

Tu autem Dómine suscé-
ptor meus es, * glória mea,
et exáltans caput meum.

Voce mea ad Dóminum
clamávi: * et exaudivit me
de monte sancto suo.

Ego dormívi, et soporátus

sum: * et exsurréxi, quia
Dóminus suscepit me.

Non timébo míllia pópuli
circumdántis me: * exsúrge
Dómine, salvum me fac,
Deus meus.

Quóniam tu percussísti
omnes adversántes mihi
sine causa: * dentes pec-
catórum contrivísti.

Dómini est salus: * et
super pópulum tuum bene-
díctio tua.

Ant. Voce mea ad Dómi-
num clamávi, et exaudivit
me de monte sancto suo.

Ant. Dómine Dñs noster,
quam admirábile est nomen
tuum in univérsta terra!

Quando Antiphona dicitur in-
tegra, Psalmus incipitur a se-
cundo versu:

Psalmus 8.

Dómine Dóminus noster,
* quam admirábile est
nomen tuum in univérsta
terra!

Quóniam eleváta est ma-
gnificéntia tua, * super
cœlos.

Ex ore infántium et la-
cténtium perfecísti laudem
propter inimícos tuos, * ut
déstruas inimícum et ultó-
rem.

Quóniam vidébo cœlos
tuos, ópera digitórum tuó-
rum: * lunam et stellas,
quæ tu fundásti.

Quid est homo, quod memor es ejus? * aut filius hóminis, quóniam vísitas eum?

Minuísti eum paulo minus ab Angelis, glória et honóre coronásti eum: * et constituísti eum super ópera mánuum tuárum.

Omnia subjecísti sub pédibus ejus, * oves et boves univérsas: insuper et pécora campi.

Vólucres cœli, et pisces maris, * qui perámbulant sémitas maris.

Dómine Dóminus noster, * quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Dómine Dóminus noster, quam admirábile est nomen tuum in univérsta terra!

Ant. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus.

Psalmus 10.

In Dómino confído: quómodo dícitis ánimæ meæ: * Trásmigra in montem sicut passer?

Quóniam ecce peccatóres intendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, * ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Quóniam quæ perfecísti, destruxérunt: * justus autem quid fecit?

Dóminus in templo sancto suo, * Dóminus in cœlo sedes ejus:

Oculi ejus in paúperem respíciunt: * pálpebræ ejus intérogant filios hóminum.

Dóminus intérogat justum et ímpium: * qui autem díligit iniquitátem, odit ánimam suam.

Pluet super peccatóres láqueos: * ignis, et sulphur, et spíritus procellárum pars cálicis eórum.

Quóniam justus Dóminus, et justítias diléxit: * æquitátem vidit vultus ejus.

Ant. Dóminus in templo sancto suo: Dóminus in cœlo sedes ejus.

Y. Rédime me Dómine et miserére mei. **R.** In ecclésiis benedícam te Dómine.

Lectio i. Cap. 51.

De Isaia Prophéta.

Audíte me, qui sequimini quod justum est et queritis Dóminum: attendite ad petram, unde excísi estis, et ad cavérnam laci, de qua præcisi estis. Consolábitur ergo Dóminus Sion, et consolábitur omnes ruínas ejus: et ponet desértum ejus quasi delicias, et solitúdinem ejus quasi hortum Dómini. Gaúdium et lætítia inveniétur

in ea, gratiárum áctio, et vox laudis. Atténdite ad me pópule meus, et tribus mea me audíte: quia lex a me éxiet, et iudícium meum in lucem populórum requiescet. Prope est justus meus, egréssus est salvátor meus, et bráchia mea pópulos iudicábunt: me insulæ exspectábunt, et bráchium meum sustinébunt.

R. Vidi Dóminum sedéntem super sólum excélsu et elevátum: et plena erat omnis terra majestáte ejus: * Et ea quæ sub ipso erant, replébant templum. **V.** Séraphim stabant super illud: sex alæ uni, et sex alæ álteri. Et ea.

Lectio ii.

Leváte in cœlum óculos vestros, et vidéte sub terra deórsum: quia cœli sicut fumus liquéscent, et terra sicut vestiméntum atterétur, et habitatóres ejus sicut hæc interibunt: Salus autem mea in sempiternum erit, et justítia mea non deficiet. Audíte me qui scitis justum, pópulus meus lex mea in corde eórum: nolíte timére oppróbrium hóminum, et blasphémias eórum ne metuátis. Sicut enim vestiméntum, sic cómedet eos vermis: et sicut lanam,

sic devorábit eos tinea: Salus autem mea in sempiternum erit, et justítia mea in generatiónes generatiónum.

R. Aspice Dómine de sede sancta tua, et cógita de nobis: inclína Deus meus aurem tuam, et audi. * Aperi óculos tuos, et vide tribulatióem nostram. **V.** Qui regis Israël, inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph. Aperi.

Lectio iii.

Consúrge, consúrge, indúere fortitudinem bráchium Dómini: consúrge sicut in diébus antiquis, in generatióibus sæculórum. Numquid non tu percussísti supérbum, vulnerásti draconem? Numquid non tu siccásti mare, aquam abyssi veheméntis: qui posuísti profúndum maris viam, ut transírent liberáti? Et nunc, qui redépti sunt a Dómino, reverténtur, et vénient in Sion laudántes, et lætítia sempiterna super cápita eórum, gáudium et lætítiam tenébunt, fúgiet dolor et gémitus. Ego, ego ipse consolábor vos: quis tu, ut timéres ab hómine mortáli, et a filio hóminis, qui quasi fœnum ita aréscet? Et oblítus es Dómini factóris tui,

qui teténdit cœlos, et fundávit terram: et formidásti júgiter tota die a fácie furóris ejus, qui te tribulábat, et paráverat ad perdéndum: ubi nunc est furor tribulántis? Cito véniet grádiens ad aperiéndum, et non interfíciét usque ad internecciónem, nec defíciét panis ejus. Ego autem sum Dóminus Deus tuus.

R. Deus, qui sedes super thronum, et júdicas æquitátem, esto refúgium pauperum in tribulatióne: * Quia tu solus labórem, et dolórem consíderas. **V.** Tibi enim derelíctus est pauper, pupíllo tu eris adjútor. Quia. Glória Patri. Quia.

In II. Nocturno.

Ant. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in medio templi tui.

Psalmus 19.

Exáuđiat te Dóminus in die tribulatiónis: * prótegat te nomen Dei Jacob.

Mittat tibi auxílium de sancto: * et de Sion tueátur te.

Memor sit omnis sacrificii tui: * et holocaústum tuum pingue fiat.

Tribuat tibi secúndum cor tuum: * et omne consílium tuum confírmet.

Lætábimur in salutári tuo: * et in nómine Dei nostri magnificábimur.

Impleat Dóminus omnes petitiónes tuas: * nunc cognóvi quóniam salvum fecit Dñs Christum suum.

Exáuđiet illum de cœlo sancto suo: * in potentátibus salus dexteræ ejus.

Hi in cúrribus, et hi in equis: * nos autem in nómine Dómini Dei nostri invocábimus.

Ipsi obligáti sunt, et ceciderunt: * nos autem surreximus et erécti sumus.

Dómine salvum fac regem: * et exáuđi nos in die, qua invocavérimus te.

Ant. Suscépimus Deus misericórdiam tuam in medio templi tui.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Psalmus 23.

Dómini est terra, et plení tudo ejus: * orbis terrárum, et univérsti qui hábitant in eo.

Quia ipse super mária fundávit eum: * et super flúmina præparávit eum.

Quis ascéndet in montem Dómini? * aut quis stabit in loco sancto ejus?

Iñocens mánibus et mundo corde, * qui non accépit

in vano ánimam suam, nec jurávit in dolo próximo suo.

Hic accípiet benedictiónem a Dómino: * et misericórdiam a Deo salutári suo.

Hæc est generátio quæréntium eum, * quæréntium faciém Dei Jacob.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus fortis et potens: Dóminus potens in prælio.

Attóllite portas príncipes vestras, et elevámini portæ æternáles: * et introibit Rex glóriæ.

Quis est iste Rex glóriæ? * Dóminus virtútum ipse est Rex glóriæ.

Ant. Tu es ipse Rex meus, qui mandas salútes in Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

Psalmus 45.

Deus noster refúgium, et virtus: * adjútor in tribulationibus, quæ invenérunt nos nimis.

Proptérea non timébimus dum turbábitur terra: * et transferéntur montes in maris.

Sonuérunt, et turbátæ sunt aquæ eórum: * conturbáti sunt montes in fortitúdine ejus.

Flúminis ímpetus lætíficat civitátem Dei: * sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Deus in médio ejus, non commovébitur: * adjuvábít eam Deus mane dilúculo.

Conturbátæ sunt Gentes, et inclináta sunt regna: * dedit vocem suam, mota est terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Veníte, et vidéte ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram: * aúferens bella usque ad finem terræ.

Arcum cónteret, et confrínget arma: * et scuta combúret igni.

Vacáte, et vidéte quóniam ego sum Deus: * exaltábor in Géntibus, et exaltábor in terra.

Dóminus virtútum nobiscum: * suscéptor noster Deus Jacob.

Ant. Immola Deo sacrificium laudis, et redde Altíssimo vota tua.

V. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. **R.** Vísita nos in salutári tuo.

Sermo S. Leónis Papæ.

Serm. 1. de jejunio x. mensis et collectis.

Lectio iv.

Si fideliter, dilectissimi, atque sapienter creationis nostræ intelligamus exordium, inveniēmus hominem ideo ad imaginem Dei conditum, ut imitator sui esset auctoris: et hanc esse naturalem nostri generis dignitatem, si in nobis quasi in quodam speculo, divinæ benignitatis forma resplendeat. Ad quam quotidie nos utique reparat gratia Salvatoris, dum quod cecidit in Adam primo, erigitur in secundo. Causa autem reparationis nostræ non est, nisi misericordia Dei, quem non diligeremus, nisi prius nos ipse diligeret, et tenebras ignorantiae nostræ suæ veritatis luce discuteret.

R. A dextris est mihi Dominus, ne commovear: * Propter hoc dilatatum est cor meum, et exsultavit lingua mea. **V.** Dominus pars hereditatis meæ, et calicis mei. Propter.

Lectio v.

Diligendo itaque nos Deus, ad imaginem suam nos reparat: et ut in nobis formam suæ bonitatis in-

veniat, dat unde ipsi quoque, quod operatur, operemur, accendens scilicet mentium nostrarum lucernas, et igne nos suæ caritatis inflammans, ut non solum ipsum, sed etiam quidquid diligit, diligamus. Nam si inter homines ea demum firma amicitia est, quam morum similitudo sociarit, cum tamen paritas voluntatum sæpe in reprobos tendat affectus: quantum nobis optandum, atque nitendum est, ut in nullo ab iis, quæ Deo sunt placita, discrepemus? De quo dicit Propheta: Quoniam ira in indignatione ejus, et vita in voluntate ejus, quia non aliter nobis erit dignitas divinæ maiestatis, nisi imitatio fuerit voluntatis.

R. Apud Dominum misericordia * Et copiosa apud eum redemptio. **V.** Humiles spiritu salvabit. Et.

Lectio vi.

Dicente itaque Domino: Diliges Dominum Deum tuum ex toto corde tuo, et ex tota mente tua: et diliges proximum tuum sicut teipsum, suscipiat fidelis anima auctoris sui atque rectoris inmarcescibilem caritatem, totamque se etiam ejus subiciat voluntati, in

cujus opéribus atque judiciis nihil vacat a veritate justitiæ, nihil a miseratione clementiæ. Quóniam etsi magnis quis labóribus, et multis fatigétur incómodis, bona est illi causa tolerándi, qui se advérsis vel córrigi intélligit, vel probári.

R. Rememoráti sunt, quia Deus adjútor est eórum: * Et Deus excélsus Redemptor eórum est. **V.** Et pavit eos in innocéntia cordis sui. Et. Glória Patri. Et.

In III. Nocturno.

Ant. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Psalmus 60.

Exáudi Deus deprecationem meam: * inténde orationi meæ.

A finibus terræ ad te clamávi: * dum anxiarétur cor meum, in petra exaltásti me.

Deduxísti me, quia factus es spes mea: * turris fortitudinis a fácie inimíci.

Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: * prótegar in velaménto alárum tuárum.

Quóniam tu Deus meus exaudísti orationem meam: * dedísti hæreditatem timéntibus nomen tuum.

Dies super dies regis adjicies: * annos ejus usque in diem generatiónis et generatiónis.

Pérmanet in ætérnum in conspéctu Dei: * misericórdiam et veritatem ejus quis requíret?

Sic psalmum dicam nómini tuo in sæculum sæculi: * ut reddam vota mea de die in diem.

Ant. Ego autem ad Deum clamávi, et Dóminus salvávit me.

Ant. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Psalmus 74.

Confitébimur tibi Deus: * confitébimur, et invocábimus nomen tuum.

Narrábimus mirábilia tua: * cum accépero tempus, ego justitias judicábo.

Liquefacta est terra, et omnes qui hábitant in ea: * ego confirmávi colúmnas ejus.

Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: * et delinquentibus: Nolíte exaltáre cornu:

Nolíte extóllere in altum cornu vestrum: * nolíte loqui advérsus Deum iniquitatem.

Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis móntibus: * quóniam Deus judex est.

Hunc humiliat, et hunc exáltat: * quia calix in manu Dómini vini meri plenus misto.

Et inclinávit ex hoc in hoc: verúmtamen fæx ejus non est exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

Et ómnia cónua peccatórum confríngam: * et exaltabúntur cónua iusti.

Ant. Deus meus, Salvátor meus, salutáre meum, et spes mea in ætérnum.

Ant. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

Psalmus 83.

Quam dilécta tabernacula tua Dómine virtútum: * concupíscit, et déficit ánima mea in átria Dómini.

Cor meum, et caro mea * exsultavérunt in Deum vivum.

Etenim passer invénit sibi domum: * et turtur nidum sibi, ubi ponat pullos suos.

Altária tua Dómine virtútum: * Rex meus, et Deus meus.

Beáti, qui hábitant in domo tua Dñe: * in sæcula sæculórum laudábunt te.

Beátus vir, cujus est auxílium abs te: * ascensiónes in corde suo dispósuit, in

valle lacrimárum in loco, quem pósuit.

Etenim benedictiónem dabit legislátor, ibunt de virtúte in virtútem: * vidébitur Deus deórum in Sion.

Dómine Deus virtútum exaúdi oratióem meam: * aúribus pércipe Deus Jacob.

Protéctor noster áspice Deus: * et réspice in fáciem Christi tui:

Quia mélior est dies una in átriis tuis * super millia.

Elégi abjéctus esse in domo Dei mei: * magis quam habitáre in tabernáculis peccatórum.

Quia misericórdiam, et veritátem díligit Deus: * grátiam, et glóriam dabit Dóminus.

Non privábit bonis eos, qui ámbulant in iñocéntia: * Dómine virtútum, beátus homo, qui sperat in te.

Ant. Protéctor noster áspice Deus, et réspice in fáciem Christi tui.

V. Notam fecísti in Géntibus virtútem tuam. **R.** Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum.

Léctio sancti Evangélli secundum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 3. b.

In illo témpore: Dixit Jesus Nicodémo: Nemo

ascéndit in cœlum, nisi qui descéndit de cœlo, Fílius hóminis, qui est in cœlo. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni
Episcopi.

Ex Tract. in cap. 3. Joann.

Nemo ascéndit in cœlum, nisi qui de cœlo descéndit. Descéndit enim, et mórtuus est, et ipsa morte liberávit nos a morte. Morte occísus, mortem occídít. Et nostis, fratres, quia mors ista per diáboli invídiam intrávit in mundum. Deus mortem non fecit, Scriptúra lóquitur: Nec lætátur, inquit, in perditíone vivórum: creávit enim, ut essent ómnia. Sed quid ibi ait? Invídia autem diáboli mors intrávit in orbem terrárum. Ad mortem a diabolo propinátam non veníret homo vi adáctus: non enim cogéndi poténtiam diábolus habébat, sed persuadéndi versútiam. Si non consentíres, nihil invéxerat diábolus; consénsio tua, o homo, te perdúxit ad mortem. A mortáli mortáles nati, et ex immortalibus mortáles facti. Ab Adam omnes hómines mortáles; Jesus autem Fílius Dei, Verbum Dei, per quod fa-

cta sunt ómnia, únicus, æquális Patri, mortális factus est, quia Verbum caro factum est, et habitávit in nobis. Si ergo mortem suscepit, et mortem suspéndit in cruce, de ipsa morte liberántur mortáles. Quod in figúra factum est apud antíquos, commemorávit illud Dóminus.

R. Laudábilis pópulus, * Quem Dñs exercítuum benedíxit dicens: Opus mánuum meárum tu es: hæreditas mea Israël. **V.** Beáta gens, cujus est Dóminus Deus; pópulus eléctus in hæreditátem. Quem.

Lectio viii.

Et sicut, inquit, Móyses exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári opórtet Fílium hóminis: Quis est serpens exaltátus? Mors Dómini in cruce. Quia enim a serpente mors, per serpéntis effígiem figuráta est mors. Morsus serpéntum lethális, mors Dómini vitalis. Atténditur serpens, ut nihil váleat serpens. Quid est hoc? Atténditur mors, ut nihil váleat mors. Sed cujus mors? Mors vitæ. Noñe vita Christus? Et tamen mórtuus est Christus.

R. Duo Séraphim clamábant alter ad álterum: * Sanctus, Sanctus, Sanctus

Dóminus Deus Sábaoth: * Plena est omnis terra glória ejus. **V.** Tres sunt, qui testimónium dant in coelo, Pater, Verbum, et Spíritus sanctus: et hi tres unum sunt. Sanctus. Glória Patri. Plena.

Lectio ix.

Interim modo fratres, ut a peccáto sanémur, Christum crucifíxum intueámur: quia sicut Móyses, inquit, exaltávit serpéntem in erémo, ita exaltári oportet Fílium hóminis; ut omnis, qui credit in eum, non péreat, sed hábeat vitam ætérnam. Quómodo, qui intuebántur illum serpéntem, non peribant mórsibus serpéntum: sic, qui intuéntur fide mortem Christi, sanántur a mórsibus peccatórum. Sed illi sanabántur a morte ad vitam temporálem: hic autem ait, ut hábeant vitam ætérnam. Hoc enim ínterest inter figurátam imáginem, et rem ipsam: figúra præstábat vitam temporálem: res ipsa, cujus illa figúra erat, præstat vitam ætérnam.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Cantáte Dómino, * quóniam magnífice fecit:

annuntiáte hoc in univérſa terra.

Ps. Dóminus regnávít. 19.

2. Ecce Deus * Salvátor meus, fiduciáliter agam: quia factus est mihi in salutem, allelúja.

3. Hauriétis aquas * in gaudio de fóntibus Salvátoris, et dicétis: Confitémini Dómino, et invocáte nomen ejus.

4. Facta est salus, * et virtus, et regnum Dei nostri, et potéstas Christi ejus.

5. Exsúlta et lauda * habitátio Sion, quia magnus in médio tui sanctus Israël.

Capitulum. Tob. 3. b.

Benedíctum nomen tuum Deus patrum nostrórum: qui cum irátus fúeris, misericórdiam fácies, et in témpore tribulatiónis peccáta dimíttis his, qui invocant te.

Hymnus.

Salútis humánæ sator,
Jesu volúptas córdium,
Orbis redépti cónditor,
Et casta lux amántium.

Qua victus es cleméntia,
Ut nostra ferres crimina?
Mortem subíres ínnocens,
A morte nos ut tólleret?

Te cogat indulgéntia,
Ut damna nostra sárcias,
Tuíque vultus cómpotes
Dites beáto lúmine.

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, et almo Spíritu,
In sempiterna sæcula.

Amen.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. **R.** A generatione, et progénie.

Ad Bened. Ant. Ecce Deus noster iste, exspectávimus eum, et salvábit nos: sustinúimus eum; exultávimus, et lætábimur in salutári ejus, allelúja.

Oratio.

Deus, qui Unigénitum tuum mundi Redemptorem constituísti, et per eum, devícta morte, nos misericórditer ad vitam reparásti: concéde; ut hæc beneficia recoléntes, tibi perpétua caritate adhærere, et ejúsdem redemptionis fructum percipere mereámur. Per eúmdem Dóminum.

Ad Primam.

In R. **br. dicitur** ℣. Qui redemísti mundum.

Ad Tertiam.

Capit. Benedictum. [373]

R. **br.** Rédime me Dómine, * Et miserere mei. Rédime. ℣. In ecclésiis benedícam te Dómine. Et miserere mei. **Glória Patri.** Rédime.

℣. Meménto nostri Dómine in beneplácito pópuli

tui. **R.** Vísita nos in salutári tuo.

Ad Sextam.

Capitulum. 1. Cor. 1.

Ex ipso autem vos estis in Christo Jesu, qui factus est nobis sapiéntia a Deo, et justítia, et sanctificátio, et redemptio.

R. **br.** Meménto nostri Dómine * In beneplácito pópuli tui. Meménto. ℣. Vísita nos in salutári tuo. In beneplácito. **Glória Patri.** Meménto.

℣. Redemísti nos Dñe in ságuine tuo. **R.** Et fecísti nos Deo nostro regnum.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 4. d.

Dignus es Dómine Deus noster, accipere glóriam, et honórem, et virtútem: quóniam occísus es, et redemísti nos Deo in ságuine tuo ex omni tribu, et lingua, et pópulo, et natione, et fecísti nos Deo nostro regnum.

R. **br.** Notam fecísti in pópulis * Virtútem tuam. Notam. ℣. Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum. Virtútem tuam. **Glória Patri.** Notam.

℣. Dómine refúgium factus es nobis. **R.** A generatione, et progénie.

In II. Vesperis.

*Omnia ut in I. Vesp. [362],
præter*

Y. Redemisti nos Dñe in
sanguine tuo. *R.* Et fecisti
nos Deo nostro regnum.

Ad Magnif. Ant. Regnum
tuum, regnum omnium sæ-
culorum, et dominatio tua
in omni generatione, et ge-
nerationem, allelúja.

Vesp. de sequ. cum com. præc.

Die 24. Octobris.

S. Raphaëlis Archangeli.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

*Ant. et Capit. de Laud. [381];
Ps. ut in I. Vesperis de Comm.
Apost. [2]*

Hymnus.

Tibi Christe splendor Pa-
tris,
Vita, virtus cordium,
In conspectu Angelorum
Votis, voce psállimus:
Alternantes concrepando
Melos damus vocibus.

Collaudamus venerantes
Omnes cœli principes,
Sed præcipue fidèlem
Mèdicum, et còmitem
Raphaëlem, in virtute
Alligantem dæmonem.

Quo custode procul pelle,
Rex Christe piissime,
Omne nefas inimici:
Mundo corde et corpore
Paradiso redde tuo
Nos sola clemètia.

Glóriam Patri melòdis
Personémus vóci-
bus:
Glóriam Christo canámus,
Glóriam Paráclito:

Qui trinus, et unus Deus
Exstat ante sæcula. Amen.

Y. Stetit Angelus juxta
aram templi. *R.* Habens
thuribulum aúreum in ma-
nu sua.

Ad Magnif. Ant. Ego sum
Ráphaël Angelus, qui asto
ante Dóminum: vos autem
benedícite Deum, et nar-
ráte ómnia mirabilia ejus.

Oratio.

Deus, qui beátum Ra-
phaélem Archángelum
Tobiæ fámulo tuo còmitem
dedisti in via: concède no-
bis fámulis tuis; ut ejúsdem
semper protegámur custó-
dia, et muniámur auxilio.
Per Dóminum.

Ad Matutinum.

Invit. Regem Archange-
lòrum Dóminum, * Veníte
adorémus.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus. Tibi Christe. *ut
supra.*

In I. Nocturno.

Ant. Egréssus Tobias in-
venit júvenem præcinctum,
et quasi parátum ad ambu-
lándum, et ignórans quod
Angelus esset, salutávit
eum.

Psalmi trium Noct. ut in Officio votivo de Ss. Angelis. [238]

Ant. Angelus Ráphaël se ipsum occúltans, ait: Ego sum Azarías magni Ananíæ fílius.

Ant. Sanum ducam fílium tuum in regiónem Medórum, et sanum tibi redúcám, allelúja.

V. Data sunt Angelo incénsa multa. **R.** Ut adolérret ea ante altáre aúreum, quod est ante óculos Dómini.

De libro Tobíæ.

Lectio i. **Cap. 12.**

Vocávit ad se Tobías fílium suum, dixítque ei: Quid póssumus dare viro isti sancto, qui venit tecum? Respóndens Tobías, dixit patri suo: Pater, quam mercédem dábitus ei? aut quid dignum póterit esse beneficiis ejus? Me duxit et redúcxit sanum, pecúniam a Gabélo ipse recépit, uxórem ipsé me habére fecit, et dæmónium ab ea ipse compéscuit, gáudium paréntibusejus fecit, meípsum a devoratióne piscis erípuit, te quoque vidére fecit lumen cœli, et bonis ómnibus per eum repléti sumus. Quid illi ad hæc potérimus dignum dare? Sed peto te

pater mi, ut roges eum, si forte dignábitur medietátem de ómnibus, quæ alláta sunt, sibi assumere.

R. In illo témpore exaudítæ sunt preces ambórum in conspéctu glóriæ summi Dei: * Et missus est Angelus Dómini sanctus Ráphaël, ut curáret eos ambos, quorum uno témpore sunt oratiónes in conspéctu Dñi recitátæ. **V.** Tobías et Sara in tribulatióne pósito, cum lácrimis oráre coépérunt. Et.

Lectio ii.

Et vocántes eum, pater scilicet et fílius, tulérunt eum in partem: et rogáre coépérunt ut dignarétur dimídiam partem ómnium, quæ attúlerant, accéptam habére. Tunc dixit eis occúlte: Benedícite Deum cœli, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Etenim sacraméntum regis abscóndere bonum est: ópera autem Dei reveláre et confitéri honoríficum est. Bona est orátio cum jejúnio, et eleemósyna magis quam thesaúros auri recóndere; quóniam eleemósyna a morte liberat, et ipsa est, quæ purgat peccáta, et facit inveníre misericórdiam et vi-

tam ætérnam. Qui autem faciunt peccátum et iniquitátem, hostes sunt ánimæ suæ. Manifésto ergo vobis veritátem, et non abscondam a vobis occúltum sermónem. Quando orábas cum lácrimis, et sepeliébas mórtuos, et derelinquébas prándium tuum, et mórtuos abscondébas per diem in domo tua, et nocte sepeliébas eos, ego óbtuli oratió-nem tuam Dómino. Et quia accéptus eras Deo, necesse fuit ut tentátio probáret te.

R. Egréssus Tobías invénit júvenem spléndidum stantem præcínctum, et quasi parátum ad ambulándum, et salutávit eum, et dixit: * Unde te habemus bone júvenis? **V.** Et ignórans, quod Dómini Angelus esset, salutávit eum, et dixit. Unde.

Lectio iii.

Et nunc misit me Dóminus ut curárem te, et Saram uxórem filii tui a dæmónio liberárem. Ego enim sum Ráphaël Angelus, unus ex septem, qui astámus ante Dóminum. Cumque hæc audissent, turbáti sunt, et treméntes ceciderunt super terram in faciém suam. Dixítque eis Angelus: Pax vobis, nolíte timére. Etenim cum essem

vobíscum, per voluntátem Dei eram: ipsum benedicite, et cantáte illi. Vidébar quidem vobíscum manducáre, et bíbere: sed ego cibo invisíbili, et potu, qui ab homínibus vidéri non potest, utor. Tempus est ergo ut revértar ad eum, qui me misit: vos autem benedicite Deum, et narráte ómnia mirábilia ejus. Et cum hæc dixisset, ab aspéctu eórum ablátus est, et ultra eum vidére non potuérunt. Tunc prostráti per horas tres in faciém, benedixerunt Deum, et exurgéntes narravérunt ómnia mirábilia ejus.

R. Ingréssus Angelus ad Tobíam, salutávit eum, et dixit: Gaúdium sit tibi semper: * Forti ánimo esto, in próximo enim est, ut a Deo curéris. **V.** Et respóndens Tobías, ait: Quale gaúdium mihi erit, qui in ténebris sédeo, et lumen cœli non vídeo? Forti. **G**lória. Forti.

In II. Nocturno.

Ant. Dixit autem Angelus: Apprehénde bránciam piscis, et trahe eum extra aquas.

Ant. Obsecro te Azaría frater, ut dicas mihi, quod remédium habébunt ista, quæ de pisce serváre iussisti.

Ant. Lúmina fel sanat,
sed virtus cordis et jécoris
diáboli expéllit potestátem.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dñi.

R. De manu Angeli.

Sermo sancti Augustíni
Epíscopi.

Serm. 1. in Dom. 15. de B. Tobia,
qui est 226. de Temp.

Lectio iv.

Beátus Tobías, qui pa-
nem suum nóverat
frángere esuriénti,
mercédem célerem merce-
nário præparat laboránti.
Patiénter lectione percé-
pta, quæ nuper est recitáta,
admirabámur patris filiíque
tractátum, quemádmódum
Angelus monet, quem æsti-
mábant terrénium sub cœ-
lésti glória mercenáriū.
Ad hoc enim cæcitatís in-
cúrrit exítium, ut Angelum
suscíperet médicum, qui
divínis fácibus incénsus sic
anhelávit. Honésta est orá-
tio cum jejúnio et eleemó-
syna. Orátio justí clavis
est cœli. Ascéndit precá-
tio, et descéndit Dei mise-
rátio. Licet alta sit terra,
altum cœlum, audit tamen
Deus hóminis linguam, si
mundam habet conscién-
tiam. Cum sénsibus lóqui-
tur, si sit solus noster gé-
mitus. Súfficit aúribus im-

ber oculórum: fletus cítius
audit quam voces. Orátio
ínvidi solet de aúribus pro-
pulsári. Erat patris et filii
ánima una: dum esset pro-
prietas membrórum, erat
illis singuláris germánitas
animórum. Fili, inquit, di-
mittámus istum hóminem,
adjiciéntes ad mercédem
plácitam, quia nobis multa
ópere suo cóntulit bona: et
rogáre cœpit mercenáriū,
ut mercédis suæ sumat ef-
féctum. Frater, inquit, ác-
cipe quod tuum est, et tunc
vade salvus. Récipe mer-
cédem tuam, quia mihi et
filio meo bonam præbuísti
misericórdiam. Tolle, ut
dixi, médiam substántiam,
quam cum filio meo repor-
tásti: nam grátia, quam
tibi debémus, non potest
ponderári.

R. Interrogávit Tobías
Angelum: De qua domo,
aut de qua tribu es tu?
Qui respóndens, ait: * Ego
sum Azarías Ananíæ magni
filius. **V.** Genus quæris mer-
cenárii, an ipsum mercená-
rium, qui cum filio tuo eat?
Sed ne forte sollicitus sis.
Ego.

Lectio v.

Contínuo Angelus gaudet
de cogitáta mercéde,
qui missus fúerat gratis
fácere pietátem. Tobis, in-

quit, vel Tobía, quid de mea mercéde satis superflue cogitátis? Habéte quod vobis donávit Pater ille cœléstis. Ego miníster sum curationis, ille est auctor sanitátis. Nescítis cujus mercenárii ope pérfrui meruístis. Defúntos captivitátis sepelíre non timuístis: Tobis, ascendérunt ad Dóminum ópera tua, quia relicto prándio, reddidísti mórtuum sepultúræ. Ego Dómino medulláta intuli sacrificia pro venerábili sepultúra. Ego diréctus sum operárius fori cœléstis. Mórtuum sepelístis, et mortis acúleum non timuístis. Ipse sepúltus pro vobis voce tácita proclamávit. Probationis fúerat cæcitas oculórum, unde patiéntia tua clárius meruisset de cœléstibus ornaméntum. Ego sum Ráphaël, unus ex septem Angelis, qui astámus ante claritátem Dei. Non indígeo fructu humánæ mercédis; dívitem me facit conversátio majestátis. Dives est ille, qui me misit: gratis jussit impénderi, quod gratis ipse concéssit. Nec ipsum honórem gratiárum mihi deputétis, quia nihil meis víribus percepístis. Deum benedicite, et illi confitémini, et ipsum glo-

rificáte, quia vobíscum fecit bona.

R. Exívit Tobías, ut laváret pedes suos, et ecce piscis immánis exívit ad devorándum eum: qui expavéscens, clamávit voce magna, dicens: Dómine, invádit me. Et dixit ei Angelus: Apprehénde bránchiam ejus, et trahe eum ad te. * Exéntera hunc piscem, et cor ejus, et fel, et jecur repóne tibi: sunt enim necessária ad medicaménta útiliter. **V.** Attráxit autem Tobías piscem in siccum, et palpitáre cœpit ante pedes ejus, et ait Angelus ei. Exéntera.

Lectio vi.

Súbite patefacto mystérii cœléstis honóre, voce Raphaëlis Archángeli attóniti Tobis et Tobías, collápsi in terram proruérunt, vocem trémulam pénitus occultavérunt, quia vocem insólitam audiérunt. Quid metuístis pater Tobis, filiúsque Tobía? Mercenárium habére cœléstem, et tamquam operárium locáre terrestrem? Celávit vobis Angelus nomen: Azarías sum, inquit, Ananíæ magni fílius; et non dixit: Ego sum Ráphaël Angelus. Celávit in primo nómine dignitátem, ne fáceret locatóri

terrórem. Si enim diceret: Ego sum Angelus: non esset Tobíæ mercenárius. Serváta est dignitas nóminis, ut postrémo magnitúdo clarésceret dignitátis. Vidéte, caríssimi, quantum sit eleemósynæ méritum: Angelum méruit habére oparárium. Vidétis quantum próficit mórtuos sepelíre, ut oblátio ejus per Angelum Raphaélem ad cœlestem ascénderet majestátem. Vidétis, quia eleemósyna a morte liberat, et ipsa purgat peccáta, facit purgatióem oculórum, liberat a ténebris peccatórum. Tobis via sua dedúctur: Sara tot viris contristáta per Angelum matrimónio copulátur.

R. Ubi introíeris domum tuam, dixit Angelus Ráphaël ad Tobíam, statim adóra Dóminum Deum tuum, et grátias agens ei, accéde ad patrem tuum, et osculáre eum: * Statímque lini super óculos ejus ex felle isto piscis, quem portas tecum; scias enim, quóniam mox aperiéntur óculi ejus, et vidébit pater tuus lumen cœli, et in aspéctu tuo gaudébit. **Y.** Tolle tecum ex felle isto piscis; erit enim necessárium. Statímque. **G**lória. Statímque.

In III. Nocturno.

Ant. Est hic Sara Raguélis fília, quæ tibi conjúgio dábitur, et omnis substántia ejus.

Ant. Septem viros hábuit, quos dæmónium oppréssit; timeo ne mihi símile contingat.

Ant. Per tres dies oratióni cum uxóre tua vacábis, ut in sémine Abrahæ benedictiόnem in filiis consequáris.

Y. Apprehéndit Angelus Ráphaël dæmónium. **R.** Et religávit illud in desérto superiόris Ægypti.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 5.

In illo témpore: Erat dies festus Judæórum, et ascéndit Jesus Jerosólymam. Et réliqua.

Homília sancti Augustíni Epíscopi.

Tract. 17. in Joann. cap. 5.

Mirum non esse debet a Deo factum miráculum: mirum enim esset, si homo fecísset. Magis gaudére, quam mirári debémus, quia Dóminus noster et Salvátor Jesus Christus homo factus est, quam quod divína inter hómines Deus fecit. Plus est enim ad salútem no-

stram, quod factus est propter hómines, quam quod fecit inter hómines; et plus est, quod vítia sanávit animárum, quam quod sanávit languóres córporum moriturórum.

R. Benedícite Deum coeli, dixit Angelus Ráphaël, et coram ómnibus vivéntibus confitémini ei: * Quia fecit vobíscum misericórdiam suam. **V.** Ipsum benedícite, et cantáte illi, et narráte ómnia mirabília ejus. Quia.

Lectio viii.

Sed quia ipsa ánima non eum nóverat, a quo sanánda erat, et óculos habebat in carne, unde facta corporália vidéret: nondum habebat sanos in corde, unde Deum laténtem agnósceret. Fecit quod vidéri póterat, ut sanaréture, unde vidéri non póterat. Ingressus est locum, ubi jacébat magna multitúdo languéntium, cécórum, claudórum, aridórum.

R. Tempus est ut revértar ad eum, qui me misit, dixit Angelus Ráphaël: * Vos autem benedícite Dóminum, et narráte ómnia mirabília ejus. **V.** Confitémini ei coram ómnibus vivéntibus, quia fecit vobíscum misericórdiam suam. Vos. Glória Patri. Vos.

Lectio ix.

Et cum esset médicus et animárum et córporum, et qui venísset sanáre omnes ánimas crediturórum, de illis languéntibus unum elégit, quem sanáret, ut unitátem significáret. Si mediócri corde, et quasi humáno captu et ingénio considerémus faciéntem, et quod ad potestátem pértinet, non magnum áliquid perfécit; et quod ad benignitátem, parum fecit. Tot jacébant, et unus curátus est, cum posset uno verbo omnes erigere.

Te Deum laudámus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Missus est Angelus * Ráphaël ad Tobíam et Saram, ut curáret eos.

Ps. Dóminus regnávit. 19.

2. Ingréssus Angelus * ad Tobíam, salutávit eum, et dixit: Gaúdium sit tibi semper.

3. Forti ánimo * esto Tobía: in próximo enim est ut a Deo curéris.

4. Benedícite Deum coeli, * et coram ómnibus vivéntibus confitémini illi, quia fecit vobíscum misericórdiam suam.

5. Pax vobis, * nolíte timére: Deum benedícite, et cantáte illi.

Capitul. Tob. 12. c.

Quando orábas cum lá-
crimis, et sepeliébas
mórtuos, et derelinquébas
prándium tuum, et mórtuos
abscondébas per diem in
domo tua, et nocte sepelié-
bas eos, ego óbtuli oratió-
nem tuam Dómino.

Hymnus.

Christe sanctórum decus
Angelórum,
Rector humáni géneris et
auctor,
Nobis sacrátum tríbue be-
nígnum
Scándere cœlum.

**Angelum nobis médicum
salútis**
Mitte de cœlis Ráphaël, ut
omnes
Sanet ægrótos, paritérque
nostros
Dírigat actus.

**Hinc Dei nostri Génitrix
María,**
Totus et nobis chorus An-
gelórum
Semper assístat, simul et
beáta
Cóncio tota.

**Præstet hoc nobis Déitas
beáta**
Patris, ac Nati, paritérque
sancti
Spíritus, cujus réboat in
omni
Glória mundo. Amen.

V. In conspéctu Angeló-
rum psallam tibi Deus
meus. **R.** Adorábo ad
templum sanctum tuum,
et confitébor nómini tuo.

Ad Bened. Ant. Ego sum
Ráphaël Angelus, qui asto
ante Dóminum: vos autem
benedícite Deum, et narráte
ómnia mirábilia ejus, alle-
lúja.

Oratio.

Deus, qui beátum Rapha-
élem Archángelum To-
bíæ fámulo tuo cómitem
dedísti in via: concéde no-
bis fámulis tuis; ut ejús-
dem semper protegámur
custódia, et muniámur au-
xílio. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Quando. ut supra.
R. br. Stetit Angelus *
Juxta aram templi. Stetit.
V. Habens thuríbulum aú-
reum in manu sua. Juxta.
Glória Patri. Stetit.

V. Ascéndit fumus aró-
matum in conspéctu Dó-
mini. **R.** De manu Angeli.

Ad Sextam.

Capitulum. Tob. 12. c.
Et nunc misit me Dómi-
nus ut curárem te, et
Saram uxórem filii tui a
dæmónio liberárem. Ego
enim sum Ráphaël Ange-
lus, unus ex septem qui
astámus ante Dóminum.

R. br. Ascéndit fumus arómatum * In conspéctu Dómini. Ascéndit. **V.** De manu Angeli. In conspéctu. **Glória.** Ascéndit.

V. In conspéctu Angelórum psallam tibi Deus meus. **R.** Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Ad Nonam.

Capitulum. Tob. 12. d.

Tempus est ut revértar ad eum qui me misit: vos autem benedícite Deum, et narráte ómnia mirabilia ejus.

R. br. In conspéctu Angelórum * Psallam tibi Deus meus. In conspéctu.

V. Adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo. Psallam. **Glória Patri.** In.

V. Adoráte Deum. **R.** Omnes Angeli ejus.

In II. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. [381]; **Ps. ut in I. Vesperis de Comm.** **Apost.** [2] et loco ult.

Psalmus 137.

Confitebor tibi Dómine in toto corde meo: * quóniam audísti verba oris mei.

In conspéctu Angelórum psallam tibi: * adorábo ad templum sanctum tuum, et confitébor nómini tuo.

Super misericórdia tua, et

veritate tua: * quóniam magnificásti super omne, nomen sanctum tuum.

In quacúmque die invocávero te, exaúdi me: * multiplicábis in ánima mea virtútem.

Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: * quia audiérunt ómnia verba oris tui:

Et cantent in viis Dómini: * quóniam magna est glória Dómini.

Quóniam excélsus Dóminus, et humília réspicit: * et alta a longe cognóscit.

Si ambulávero in médio tribulatiónis, vivificábis me: * et super iram inimicórum meórum extendísti manum tuam, et salvum me fecit dextera tua.

Dóminus retribuet pro me: * Dómine misericórdia tua in sáculum: ópera mánuum tuárum ne despicias.

Hymn. Tibi Christe. [375]

V. Stetit Angelus juxta aram templi. **R.** Habens thuribulum aúreum in manu sua.

Ad Magnif. Ant. Princeps gloriosíssime Ráphaël Archángele; esto memor nostri; hic et ubique semper precáre pro nobis Fílium Dei.

Die 31. Octobris.
S. Wolfgangi Episc. et
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.
 [64] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nobis æternæ salutis beatum Wolfgangum Episcopum ministrum tribuisti: præsta, quæsumus; ut, quem doctorem vitæ habuimus in terris, intercessorem habere mereamur in cœlis. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Wolfgangus nobili in Suavia genere prognatus, rerum exterarum fuit, et sui contemptor egrégus, solum ex animo Deum quærens: honores amplissimos ab Henrico Trevirensium episcopo sibi oblatos recusavit; illoque demortuo, pollicitationibus aliorum contemptis, monasticam tandem vitam, cujus semper desiderio flagraverat, est amplexus. Sacris ordinibus a beato Udalrico initiatus, cum in Panoniam prædicandi Evangelii causa se prius contulisset, propter conjunctam in eo eximia cum pietate

prudéntiam, Ottónis imperatoris stúdio, totiúsque cleri et pópuli acclamatióne, ecclésiæ Ratisbonénsi rite præfícitur.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Suscépto episcopátus munere, gregem Dómini verbo pavit, et exémplo, sanctissimisque ecclésiám temperávit institútis. Monastério sancti Emmerámi, quod jam diu episcopi administráverant, restitútis provéntibus, magno illius bono, insígnem virum Romuáldum præpósuit. Sanctimoniálium cœnóbium, quod ipse fundáverat, tam sancte instituit, ut collápsa in áliis disciplína eo exémplo sit fáciie restauráta, novóque pietátis odóre capta Brigída, Baváriæ ducis filia, sponsum Christum secúta, ad sacras se vírgines aggregárit. Bohémis, quo amplióra apud illos fides incrementa cáperet, contempto suæ ecclésiæ detríménto, rejéctis aliórum consíliis, próprium dari episcopum libentíssime permísit.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Egrégiam viri sanctitátem comprobáruntenergúmeni, et váriis languóribus oppréssi, quos precatíone sanávit. Divíno afflá-tus instíntu, sanctum Hen-ricum imperatórem regna-túrum, fratrem ipsíus Bru-nónem ad episcopátum pro-mótum iri, e soróribus ál-teram regínam, abbatíssam álteram fore prædixit. Dé-nique cum vigínti et ám-plius annis in séduli Pastó-ris múnere peráctis, extré-mum sibi diem imminére intelligeret, quæ ex usitáta liberalitáte supérerant, per manus paúperum præmisit, sacræque Eucharístiæ viá-tico præmunítus, in sancti Othmári æde, uti divínitus ántea futúrum accéperat, sanctíssimam vitam pari morte conclúsit, Ratisbó-næ in templo sancti Em-merámi sepúltus.

R. Iste est. [71]

In III. Nocturno Homilia in
Evang. Vigiláte, quia nescítis.
de eodem Comm. 2. loco. [80]

Dominica IV. Octobris.

Ss. Reliquiarum.

Duplex.

Omnia de Communi plurim.
Mart. [45] præter sequentia.

Oratio.

Auge in nobis Dómine re-surrectiónis fidem, qui in sanctórum tuórum Relí-quis mirabilia operáris: et fac nos immortalis glóriæ participes, cujus in eórum cinéribus pignora venerá-mur. Per Dóminum.

Et fit comm. Dom. occur.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Ex Tractátu sancti Joán-nis Damascéni de fide
orthodoxa.

Lectio iv. Lib 4. cap. 16.

Christus Dñs sanctó-rum reliquias velut salutíferos fontes præbuit, ex quibus plúrima nobis beneficia manant, suavissimúmque unguén-tum prófluit. Nec vero quisquam huic sermóni fi-dem détrahat; nam si aqua in desérto ex áspera et sóli-da rupe, atque ex ásini ma-xílla ad sedándam Samsó-nis sitim, Deo ita volénte, prosíliit, erítne cur cuíquam incredibile videátur, ex Már-tyrum reliquiis suáve un-guéntum scaturíre? Mínime

certē; iis quidem, quibus Dei potētia honórque quo Sanctos suos áfficit, perspéctus et explorátus est. Atque illud quidem véteri lege comparátum erat, ut quisquis mórtuum contígisset, immúndus censeretur; verum hi in mortuórum número mínime habēdi sunt.

R. Sancti tui Dómine, mirábile consecúti sunt iter, serviētes præcéptis tuis, ut inveniréntur illæsi in aquis válidis: * Terra appáruit árida, et in Mari rubro via sine impedimēto. **V.** Quóniam percússit petram, et fluxérunt aquæ, et torrētes inundavérunt. Terra.

Lectio v.

Ex quo enim ipsamet vita, ac vitæ Auctor inter mórtuos adscriptus est, eos, qui in spe resurrectionis fideique erga eum diem extrémum clausérunt, mórtuos haudquáquam appellámus. Qui enim mórtuum corpus mirácula édere queat? Per ea dæmones expellúntur, morbi profligántur, ægróti sanántur, cæci prospíciunt, leprósi mundántur, tentatiónes ac mœróre discutiúntur, ac dénique omne donum óptimum a Patre lúminum, eó-

rum ópera, ad eos, qui fide mínime dúbia póstulant, descéndit. Quid non labóris suscípias, ut patrónum quemdam nanciscáris, qui te mortáli regi ófferat, ac tuo nómine ad eum verba fáciat? An non igitur hi honorándi sunt, qui totíus humáni géneris patrónos se profiténtur, ac Deo nostra causa súpplicant?

R. Vérbera carníficum non timuérunt sancti Dei, moriētes pro Christi nómine, * Ut hærédes fierent in domo Dómini. **V.** Tradidérunt córpora sua propter Deum ad supplícia. Ut hærédes.

Lectio vi.

Honorándi certe, et quidem ita, ut in eórum nómine templa Deo extruámus, dona offerámus, eórum memóriam colámus, atque in ea spirituáliter oblectémur; quo nimirum lætítia nostra iis, a quibus invitámur, cóngruat, ne, dum eos cólere et demeréri studémus, offendámus pótius et irritémus. Quibus enim rebus Deus cólitur, iisdem quoque servi ipsíus oblectántur: quibus autem Deus offénditur, iisdem étiam ipsíus mílites offendúntur. Quocírca in psalmis, et hymnis, et cánticis spirituáli-

bus, et compunctiōe, et eórum, qui in egestáte versántur, cōmiseratiōe, quibus obséquiiis Deus potissimum conciliátur, sanctos colámus; státuas ípsis et visíbles imágines erigámus; imo ipsi virtútibus eórum imitándis hoc consequámur, ut vivæ eórum státuæ atque imágines simus.

R. Tamquam aurum. [52]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Descéndens Jesus. de eodem Communi 2. loco. [60]

FESTA NOVEMBRIS.

Dominica II. Novembris.
Patrocinii B. Mariæ V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ Virg. [169], præter sequ.

In Ant. ad Magnif. in I. Vesp. et in **R.** vii. ad Matutinum loco: tuam sanctam Festivitatē dicitur: tuum sanctum Patrocínium.

Lectio ix. de Homilia Domin. occurr. Et fit comm. Domin. in utrisque Vesp. et Laud.

Die 5. Novembris.

S. Zachariæ Confessoris,
Patris S. Joannis Bapt.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Vigeat, quæsumus Dómine, semper in córdibus nostris divínæ tuæ præ-

séntiæ memória, beáti Zachariæ sanctíssimi Præcursoris tui patris suffragántibus méritis: ut te super ómnia diligéntes; ad promissiōnes tuas, quæ omne desidérium súperant, sine offensiōe currámus: Qui vivis et regnas.

Et fit cōm. Oct. Oo. Sanctorum in utrisque Vesp. et Laud.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Sermo sancti Joánnis Chrysóstomi.

Tom. 5. hom. 2. cont. Anom.

Lectio iv.

Fuit Zachariás miræ virtútis præclaríque nóminis, sacerdotio præditus, et patrocínium totíus pópuli comméritus apud Deum immortálem: qui Sancta Sanctorum ingressus, ipsum scilicet penetrále, quod uni fas erat illi inspícere, ac pro pópulo Deo súpplicans, et Dóminum reddens propítium fámulis, quasi quidam esset intérpres Dei et hóminum, vidit Angelum intra parietem sacri illius domicílii stantem, cujus aspéctu ictus, atque expávidus aúdiit: Noli timére Zacharía, exaudíta est orátio tua, et ecce Elísabeth uxor tua páriet fílium.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam.

V. Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et.

Lectio v.

Sed unde hæc verba consequéendi habent ratió- nem? Ille pro pópulo rogábat, pro peccátis véniam suis consérvis implorábat: hic noli timére, inquit, nam exaudíta est orátio tua, atque exaudiéndi indícium addit, fílium in lucem ventúrum Joánnem. Vide, quam recte ista sequántur. Cum pro peccátis rogáret pópuli, nasci ex eo debére fílium, qui clamáret: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccáta mundi. Ratióne sane óptima, ita Angelus rétulit, exaudíta est orátio tua.

R. Amávit eum Dñs, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum.

V. Induit eum Dñs lorícá fídei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Quid ille ad hæc? conspí- cáus est suam ætátem, suam canítiem, animadvér- tit suæ uxóris natúrám stérilem: atque ita diffídít, et modum quo ita fíeret pétiit.

Nonne illi seni díxeris igno- scéndum, cum rerum órdi- nem petat, et legem natúræ consíderet? Sed tamen Deo nullam véniam meréri vi- sus est. Cum enim ásserit Deus, nullus rerum conse- quéntiæ, aut natúræ neces- sitáti locus relínquitur. Id- círcó moléste Angelus tulit, ne sacerdótii quidem negó- tio pepércit. Imo ob id- ípsam pœnam illi subeún- dam cénsuit graviórem. Qui enim plusquam céteri obtinébat honóris, fidem quoque habére debébat cé- teris ampliórem. Et eris, inquit, tacens, et non pót- eris loqui usque in diem quo hæc fient.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi se- cúndum Lucam.

Lectio vii. Cap. 1.

Fuit in diébus Heródis regis Judææ sacerdos quidam nómine Zachariás de vice Abía, et uxor illíus de filiábús Aaron, et no- men ejus Elísabeth. Et ré- liqua.

Homília sancti Petri Chrysólogi.

Serm. 91.

urum de terra lé- gere qui novérunt, ubi dívitem sénse-

rint venam, ibi quidquid artis est, quidquid labóris impéndunt: et nos quia in sancto Zacharía cœléstem nóvimus latére thesaurum, in ipso totum, quod sermónis est nostri, quod vestri audítus est, occupémus. Fuit, inquit, in diébus Heródis regis Judææ sacerdos quidam nómine Zacharías ex vice Abía, et uxor ejus de filiábus Aaron, et nomen ejus Elísabeth; erant autem justi ambo apud Deum. Ambo justi, quia in ambóbus erat una justítia. Ambo justi, quia constábat inter eos ñon de diligéntia sed de sanctitáte conjúgium. Ambo justi, quia sexu díspares, pares méritis habebántur. Ambo justi, quia ut erat in duóbus una caro, sic erat in duóbus unus spíritus.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dñm: * Ipse intercédat pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocentia sua. Ipse.

Lectio viii.

Erant, inquit, justi ambo ante Deum. Et ubi est illud, Non justificábitur in

conspéctu tuo omnis vivens? Ante hómines forte quis putétur justus, quia hómines, ut culpas córporum norunt, sic vítia mentis ignórant. Ante Deum vero, cui pectoris claustra patent, quem cogitatónum secréta non latent, quis innocens habétur et justus? Estne homo, qui corde non peccet, non cogitátione delínquat, non offéndat dubitátione, non lapsum trepidatiónis incúrrat? Móyses dúbitat, Aaron déviat, Petrus negat, et quis justus? Et quómodo ambo justi ante Deum? Ante Deum, sed semper. Ambo justi apud Deum, non labóre, sed grátia. Audi Apóstolum: Justificáti gratis per grátiam ipsíus.

R. Sint lumbi vestri præcíncti, et lucérnæ ardéntes in mánibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dómimum suum, quando revertátur a núptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Erant, inquit, ambo justi ante Deum, incedéntes in ómnibus mandátis et justificatiónibus Dei sine que-

réla. Incedéntes, dixit, ut eos osténderet cucurrísse virtútibus, non stetísse: et ambulásse in via justítiæ, non sedísse; nec reman-sísse in itinere mandatórum, sed ad mandatórum plenitúdinem pervenísse. Incedéntes in ómnibus mandátis et justificatióibus Dei sine queréla. Beáti quos pércutit, non vúlnerat crimen; sed beatióres isti, quos tétigit nec queréla. Sine queréla. Si puerítia, si adolescéntia, si juvéntus sine queréla est, qualis horum senéctus? Si tale iní-tium, qualis finis? Ascen-dísse justificatiónum vérti-ces, colles mandatórum, nec in áliquo titubásse, est grátia singularis, est única felicitátis insígne.

Te Deum laudámus. 18.

Die 13. Novembris.
S. Stanislai Kostkæ
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. non
 Pont. [88] præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui inter cétera sa-piéntia tuæ mirácula, étiam in ténera ætáte matú-ræ sanctitátis grátiam con-tulisti: da, quæsumus; ut beáti Stanislái exémplo, tempus instánte operádo

rediméntes, in ætérrnam ín-gredi réquiem festinémus. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
 Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Stanisláus, senatória Kostkárum gente ortus in Polónia, quam olim esset militiam se-cutúrus, nomen Jesu præ-nuntiávit, paritúrae matris grémio divínitus inscri-ptum. Virginitátem adhuc puer ita cóluit, ut patérna in mensa si quid minus pu-díce dictum audísset, præ horróre exánimis corrúe-ret. Ad Viennénse in Aú-stria seminárium studiórum causa missus, non minus exémplo sodálibus quam veneratióni fuit. Co-áctus inde in lutheráni hó-spitis ædes migráre; ibi-que a Paulo fratre ad libe-riórem vitam omni étiam asperitátum génere incitátus, domésticum bellum toto biénnio constantíssi-me sustinuit, ad ætérrna se, non ad cadúca natum affír-mans. Itaque únicum illi erat rerum coeléstium desi-dérium, perpétua cum Deo consuetúdo, cultus Deí pa-ræ ádeo tener, ut matrem suavíssime appelláret.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérmam. **V.** Justum dedúxit Dñs per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Quotidiánæ fratris vexatíoni crebra ipse jejúnia, flagélla, aliósque insóntis corpúsculi cruciátus adjícíens, lethálem in morbum incidit. Quo ingravescénte, cum dáemonem horrénci canis spécie insiliéntem signo crucis ter fugásset, sacrum Viáticum, quod in hærética domo decúmbens frustra ab homínibus petébat, ab Angelis accépit. Mox ad púeri Jesu compléxum a beatíssima ejus Matre cómiter admissus, ac Societáti jussus nomen dare, súbito conváluit. Sed cum áditum ad illam patris timor in Germánia præclúderet, peregríni hábitu, solus, pedes, mendícus fugam árripit, certus non sístere, nisi voti compos fiat. Iter non uno Dei beneficio próspérum fuit. Nam præter álía, Pauli prófugum fratrem jam assequéntis equi, immisso divínitus torpóre, constitérunt; et Stanisláus Angelórum pane íterum an-

gélíco ministério reféctus, post duodécies centéna pásuum millia, tandem Romæ in Societátem Jesu a sancto Francísco Bórgia generáli præpósito méruiť cooptári.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Tirónis emériti virtútes in religiósæ vitæ palæstra splendídus eluxére; caritas præsértim erga Deum, in quem assídue alienáta a sénsibus mente rapiébátur. Inde illi fácies semper accénsa, nonnúquam rádians, perénnes lácrimæ; ardor péctoris tantus, ut média quoque hieme foret ingésta idéntidem gélima temperándus. Itaque amóre vérius quam febrí æstuans, die assúptæ in cœlum Vírgini sacro, ad ejus triumphálem pompam própius, ut optáverat, spectándam, ab ipsa beatárum Vírginum choro stipáta vocátus est ex Quirináli domo probatiónis, anno innocéntis vitæ décimo octávo, óperum plénior quam diérum. Multis post óbitum miráculis in sua præsértim Poló-

nia enítuit; cujus armis contra formidábiles Turcárum exércitus spectábilis e cœlo ádfuit non semel, et civitátes álias peste, álias incéndio liberávit. Quamóbrem Clemens décimus eum inter primários totíus regni Patrónos constituit; Benédíctus vero décimus tértius (quod a Cleménte undécimo jamprídem fúerat decrétum) in sanctorum número rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. **Cap. 19. b.**

In illo témpore: Oblátis sunt Jesu párvuli, ut manus eis impóneret. Et reliqua.

Homilía sancti Augustíni Epíscopi.

In Psalm. 118.

Quid párvulus, nisi húmilis? Hæc sunt mirabília testimónia tua Dómine, quæ scrutatá est ánima párvuli hujus: et ídeo invénit, quia humiliátus est, et párvulus factus est. Quis enim facit mandáta tua, sicut faciéndá sunt, id est ex fide, quæ per dilecciónem Dei operátur, nisi ejus in corde per Spíritum sanctum ipsa diléctio

diffundátur? Hoc étiam iste párvulus confitétur. Os meum, inquit, apérui, et atráxi spíritum, quia mandáta tua desiderábam. Quid desiderábat, nisi fácere mandáta divína? Sed non erat unde fáceret infirmus fórtia, et párvulus magna. Apérui os, cónfítens quod per se ipse non fáceret, et atráxit unde fáceret.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

Lectio viii.

Júnior sum ego, inquit, et contéptus: justificatiónes tuas non sum oblítus. Non sicut inimíci mei, qui oblíti sunt verbórum tuórum. Vidétur autem minor ætáte non oblítus justificatiónes Dei, dolére pro inimícis suis ætáte majóribus, qui oblíti sunt. Nam quid est, Júnior ego non sum oblítus, nisi illi majóres oblíti sunt? Sed contéptum se dicit hic júnior; ídeo factus est major: quia ignobília et contemptibília

mundi elégit Deus, et ea quæ non sunt, tamquam sint, ut ea quæ sunt, evacuéntur. Et ecce sunt novíssimi, qui erant primi, et primi, qui erant novíssimi.

R. Sint lumbi vestri præcincti, et lucernæ ardéntes in mânibus vestris: * Et vos símiles homínibus expectántibus dóminum suum, quando revertátur a nuptiis. **V.** Vigiláte ergo, quia nescítis qua hora Dóminus vester ventúrus sit. Et. Glória Patri. Et.

Lectio ix.

Iste autem júnior non est oblítus, quia non suam vóluit habére justitiam, sed Dei; de qua étiam nunc dicit: Justítia tua, justítia in ætérnum. Propter hanc passus est persecutióem júnior a majóre, ut diceret júnior quod séquitur: Tribulatio et necéssitas invenérunt me; mandáta tua meditatio mea est. Sæviant, persecúantur; dum tamen mandáta Dei non relinquantur, et ex ipsis mandátis étiam qui sæviunt diligántur. Intelléctum da mihi, et vivam. Intelléctum poscit iste júnior, quem si non habéret, non super senióres intelligeret. Sed eum poscit in tribulatióne et

necéssitate, quo intélligat quam sit contemnéndum quod ei possunt auférre persecuéntes inimíci, a quibus se dicit esse contémp-tum.

Te Deum laudámus. 18.

Die 26. Novembris.

S. Leonardi a Portu Mauritio Conf.

Duplex.

Omnia de Coñuni Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui in obstinátis peccatórum córdibus ad pœniténtiam flecténdis beátum Leonárdum Confessórem tuum ópere ac sermóne poténtem effecísti: da quæsumus; ut per ejus preces et mérita e córdibus nóstris contritió-nis lácrimas elicere valeámus. Per Dóminum.

Et fit commemor. S. Petri Episc. et Mart. 586.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Leonárdus in Portu Maurítio ad ora Ligústica Itáliæ ortus est paréntibus pietáte egré-giis pótius, quam genere claris; qui púerum ánimam sortítum bonam, di-

vina favente grátia, in timóre Dómini omni cura instituérent. Mirándum erat eum in templo vel domi vidére et audíre, sive férvidas ad Deum effúndere preces, sive hortári coætáneos ad religiónis aliarúmque virtútum ópera exercénda. Adoléscens studiórum causa Romam missus ad instar novi síderis in Gregoriáno collégio tum litterárum ac scientiárum proféctu, tum potíssimum vitæ sanctitaté effúlsit. Jam de virtúte in virtútem quotidie magis progrédiens, ut intímius Deo servíret ac proximórum utilitatí vacáret, de religióso institúto amplecténdo cogitávit. Et licet pátruus pro víribus niterétur, ut hunc nepótem appríme carum ab hujúsmodi consílio retráheret, ipse tamen, ejúsdem blandítiis minisque posthábitis, fratrum Minórum exalceatórum rigidióris observántiæ consórtio cooptári obtínuit, eórum præsertim modéstia captus, ac extréma paupertáte.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérrnam.

V. Justum dedúxit Dómi-

nus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit illi.

Lectio v.

A primo tirocínio, et quoad in eo supér fuit vitæ anhélitus, nil hábuit antíquiús, quam ut Seráphici patris exémpia perfectíssime imitarétur, præsertim cum vix ac cléricus effectus, desidério incensus fuit migrándi in bárbaras terras, ut ságuinem suum profúnderet ad infidélium ánimas Christi lucrándas. Verum divínæ providéntiæ consiliis ánimus compónensuum, disciplínas theológicas sédulo excólere satégit, ut ad omne opus bonum instrúctus foret. Sacris deínde ordínibus initiátus, ac sacerdotáli caractére insignítus, prótinus in cultíssimis étiam Itáliæ úrbibus evangélii præcónis múnere fungi cœpit. Apostólicam vivéndi formam sequútus únicam habens túnica atque abjéctis cálceis, quamvis ténuí esset corpúsculo, tamen periculis, difficultátibus, asperitátibus laboribúsque haud fractum se umquam sensit. Sic réliquam vitam per annos quátuor supra quadragínta strénue impéndit, cum ingénti ubique animá-

rum lucro et religiõnis incremẽto.

R̃. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ induit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **Ṽ.** Induit eum Dóminus lorícam fidei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Imménsa porro fuit populórum ad eum audiendum frequẽtia, et innumerábiles conversiões inde subsequútæ. Ipsa enim sáxea ac férrea corda, eo audíto, vehemẽter scindebántur ad pœnitẽtiam tum ob miram sermónis effacíam, ac ardentíssimum loquẽtis zelum, tum præsertim ob præcláram ejus vitæ sanctimóniam, quæ suavíssimum Christi odórem ubique efflábatur. Sénio tandem ac innúmeris labóribus consúptus, cum Summo Pontífici Benedícto décimo quarto fidem dedísset nulloibi se nisi Romæ moritúrum, in aliam hanc Urbem rédiens e Bononiénsi missióne, morbo tentári cœpit, quo sibi brevi decedendum esse palam edíxit. Cum igitur sancti Bonaventúre cœnóbium ingræssus esset, illico Ecclésiæ sacraméntis mu-

níri vóluit, quibus admirábili fervóre atque inexplébili ánimi gaudio suscéptis, placidíssime in Dómini ósculo quíevit. Leonárdi óbitum plúrima sequúta sunt prodígia, quibus rite probátis, a Pio sexto Pontífice Máximo idem inter beátos cœlites adnumerátus est. Novis deinde fulgẽtem signis, tandem Pius nonus Póntifex Máximus præclaríssimum hunc verbi Dei præcónem sanctórum catálogo accénsuit.

R̃. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Designávit Dóminus. de Communi Evangelist. [25] cum R̃R̃. de Communi Conf. non Pont.

Lectio ix. de S. Petro Episc. et Mart. ut in Breviario, cujus comm. fit in Laud. 588.

Die 27. Novembris.

In Festo

**Manifestationis
Immacul. Virg. Mariæ
a Sacro Numismate**

vulgo

Della Medaglia Miracolosa.

Duplex majus.

In I. Vesperis.

Antiph. et Capitulum de Laudibus. [402]

Ps. ut in festis B. M. V. per annum. [169]

Hymn. Ave maris. [171]

Y. Signum magnum ap-
páruit in cœlo. **R.** Múlier
amícta sole et luna sub pé-
dibus ejus.

Ad Magnif. Ant. Qui me
invénierit, invéniet vitam
et haúriet salútem a Dó-
mino.

Oratio ut ad Laud. [403]

**Ad Complet. et per Horas di-
citur:**

Jesu, tibi sit glória,
Qui natus es de Vírgine.

Ad Matutinum.

Invit. Immaculátam Con-
ceptionem Vírginis Mariæ
celebrémus: * Christum
ejus Fílium adorémus Dó-
minum.

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymnus.

Tutéla præsens ómnium,
Salvéto Mater Númi-
nis;

Íntácta in Hevæ fíliis,
Tu fœda mundes pectora.

Numísma quos ornat tu-
um,

Fove benígno lúmine;
Virtus sit interprœlia
Ægisque in hostes præpo-
tens.

Sit fléntibus solátium,
Ægris levámen ártubus;
In mortis hora, fúlgidæ
Æternitátis spónsio.

Jesu, tuam qui fíniens
Matrem dedísti sérvulis,
Precánte Matre, fíliis
Largíre cœli gaúdia.
Amen.

In I. Nocturno.

Ant. Admirábile est no-
men tuum Dómine in uni-
vérsa terra, quia in Vír-
gine Mariá dignum tibi ha-
bitáculum præparásti.

**Psalmi trium Nocturnorum
ut in Festis B. Mariæ V. per
annum.** [172]

Ant. In sole pósuit Deus
tabernáculum suum.

Ant. In Conceptione sua
accépit Mariá benedictió-
nem a Dómino, et mise-
ricórdiam a Deo salutári
suo.

Y. Qui me invénierit, in-
véniet vitam. **R.** Et haúriet
salútem a Dómino.

**De libro Apocalýpsis
beáti Joánnis Apóstoli.**

Lectio i. Cap. 12.

Signum magnum ap-
páruit in cœlo: Mú-
lier amícta sole, et
luna sub pédibus ejus, et
in cápite ejus coróna stel-
lárum duódecim: et in úte-
ro habens, clamábat par-
túriens, et cruciabátur ut
páriat. Et visum est áliud
signum in cœlo: et ecce
draco magnus rufus, ha-

bens cápita septem, et cór-
nua decem: et in capítibus
ejus diadémata septem: et
cauda ejus trahébat tér-
tiam partem stellárum cœ-
li, et misit eas in terram,
et draco stetit ante mulie-
rem, quæ erat parítura: ut,
cum peperisset, filium ejus
devoráret. Et péperit fi-
lium másculum, qui rectú-
rus erat omnes Gentes in
virga férrea: et raptus est
fílius ejus ad Deum, et ad
thronum ejus; et múl-
ier fugit in solitúdinem, ubi
habébat locum parátum a
Deo, ut ibi pascant eam
diébus mille ducéntis sexa-
gínta.

R. Per unum hóminem
peccátum in hunc mundum
intrávit, in quo omnes pec-
cavérunt. * Ne tíneas Ma-
ría, invenísti grátiam apud
Deum. **V.** Eripuit Dómi-
nus ánimam tuam de mor-
te, et contra inimícum fa-
ctus est protéctor tuus. Ne
tíneas.

Lectio ii.

Et factum est prælium
magnum in cœlo: Mí-
chaël et Angeli ejus prælia-
bántur cum dracóne, et
draco pugnábat, et ángeli
ejus: et non valuérunt, ne-
que locus invéntus est eó-
rum ámplius in cœlo. Et
projéctus est draco ille ma-

gnus, serpens antíquus, qui
vocátur diábolus, et sáta-
nas, qui sedúcit univérsum
orbem: et projéctus est in
terram, et ángeli ejus cum
illo missi sunt. Et audívi
vocem magnam in cœlo di-
céntem: Nunc facta est sa-
lus, et virtus, et regnum
Dei nostri, et potéstas Chri-
sti ejus: quia projéctus est
accusátor fratrum nostró-
rum, qui accusábat illos
ante conspéctum Dei nostri
die ac nocte. Et ipsi vicé-
runt eum propter sángu-
inem Agni et propter ver-
bum testimónii sui, et non
dilexérunt ánimas suas us-
que ad mortem. Proptérea
lætámini cœli, et qui habi-
tátis in eis. Væ terræ, et
mari, quia descéndit diá-
bolus ad vos, habens iram
magnam, sciens quod mó-
dicum tempus habet.

R. Transíte ad me omnes
qui concupíscitis me: * Et
narrábo vobis quanta fecit
Deus ánimæ meæ. **V.** Vivit
Dóminus, quóniam adim-
plévit in me misericórdiam
suam. Et narrábo.

Lectio iii.

Et postquam vidit draco
quod projéctus esset in
terram, persecútus est mu-
lièrem, quæ péperit máscu-
lum: et datæ sunt mulieri

alæ duæ áquilæ magnæ, ut voláret in desértum in locum suum, ubi álitur per tempus et témpora et dimídium témporis, a fácie serpéntis. Et misit serpens ex ore suo post mulierem, aquam tamquam flumen, ut eam fáceret trahi a flúmine. Et adjúvit terra mulierem; et apéruit terra os suum, et absórbuit flumen, quod misit draco de ore suo. Et irátus est draco in mulierem: et ábiit fácere próelium cum réliquis de sémine ejus, qui custódiunt mandáta Dei, et habent testimónium Jesu Christi. Et stetit supra arénam maris.

R. Elécta mea cándida sicut nix in Líbano; sicut favus distillans lábia ejus: * Mel et lac sub lingua illius. **V.** Veni de Líbano, sponsa mea, veni coronáberis coróna gratiárum. Mel et lac. **Gloria Patri.** Mel et lac.

In II. Nocturno.

Ant. Diffúsa est grátia in Conceptione ejus, et speciósá appáruit inter filias hóminum.

Ant. Adjúvit eam Deus mane dilúculo; sanctificávit tabernáculum suum Altíssimus.

Ant. Gloriósa dicta sunt de te, civitas Dei: fundávit te Dóminus in móntibus sanctis.

V. Mélior est fructus meus auro. **R.** Et genímína mea argénto elécto.

Lectio iv.

Anno Christi millésimo octingentésimo trigésimo, quod legítima testántur monuménta, beatíssima Dei Mater sanctimoniáli cuidam féminæ, Catharínæ Labouré nuncupátæ, e familia puelárum caritátis sancti Vincéntii a Paulo, sese vidéndam exhibuit; eamdémque jussit curáre ut Numísma in honórem Immaculátæ Conceptionis suæ cuderétur. Cudéndi autem ea lex erat ex visu, ut in advérse fronte Deíparæ prostáret effígies, virgíneo quidem pede serpéntis próterens caput, mánibus vero pátilis subjéctum terræ orbem rádiis illústrans; inscripta circum circa ea prece: O María concépta sine peccáto, ores pro nobis qui ad te confúgimus. Inesse autem in fronte avérse sacrosáncctum Mariæ nomen debébat, eminente supra crucis signo, binis inférius adjéctis córdibus, áltero ób-sito spinis, áltero ense trans-

fósso. Jubénti Vírgini páruit puélla; remque divínitus accéptam événtus comprobávit. Vix enim novum Numísma in vulgus pródiit, illico a christifidélibus, uti religio Matri sanctíssimæ pergráta, coli certátim ac gestári cœptum; in Gállia primum, mox, probántibus Episcopis, ubíque terrárum. Cujus augescéntis in dies reveréntiæ ac fidúciæ id causæ fuit, quod a Vírgine respiciénte plúrima patrabántur mira seu córporis ærúmnis levándis, seu ánimis e vitiórum cœno eruéndis.

R. Ego ex ore Altíssimi prodívi, primogénita ante omnem creatúram: ego feci in cœlis ut orirétur lumen indeficiens. *Nondumerant abyssi, et ego jam concépta eram. **V.** Deus enim creávit me in justítia, et apprehéndit manum meam, et servávit me. Nondum.

Lectio v.

In his illud præ céteris memorátu dignum, quod Alphónso Ratisbónne Romæ cóntigit décimo tértio Kaléndas Febuárii anno millésimo octingéntésimo quadragésimo secúndo, legítimo ecclesiásticæ auctoritátis testimónio compro-

bátum. Argentoráti judáicis ortus paréntibus, in Oriéntem iter fáciens Alphónsus Romæ substíterat. Ubi quum amicitiam cum nóbili viro, ex hæreasi ad cathólica sacra convérso, junxisset; is, adolescéntis miserátus vicem, omni ope conténdit ut illum ad veram Christi religiónem tradúceret. Nihil tamen verbis proféctum; unum hoc impetrátum, ut hebræus homo sacrum Deíparæ Numísma e collo pendens deferret. Preces ínterim pro eo ad Vírginem Immaculátam adhibebántur. Nec diu Virgo exoráta auxílium conférre dístulit. Nam, quum Alphónsus templum sancti Andréæ in Vico nemorénsi, vulgo delle Fratte, fortúitu sub merídiem esset ingræssus, repénite illi ædes obscurári visa, una excépta Archángeli Michaélis cella, unde vivídior contra lux emicábat. Eo dum, horróre corréptus, advértit óculos, ecce illi beáta Virgo María conspiciéndam se præbet vultu mitíssimo, eóque hábitu quo in sacro Numísmate refértur. Cœlésti visu súbito immutári Alphónsus; tum lácrimis perfúsus judáicam abhorrére perfídiam, et cathólicam religió-

nem, quam paulo ante detestabatur, veram profiteri totoque pectore amplecti. Christiana dogmata edoctus, paucis post diebus, comuni Urbis lætitia, sacro baptismo lustratus est.

R. Nihil inquinatum in eam incurrit: * Candor est lucis æternæ et speculum sine macula. **V.** Est enim hæc speciosior sole, et luci comparata invenitur purior. Candor est.

Lectio vi.

Tantæ igitur pientissimæ Matris per sacrum Numisma potentiæ ac liberalitatis ut memoria recoleretur, simulque christianarum gentium erga Immaculatam ejusdem Virginis Conceptionem religio ampliores haberet auctus, censuit Apostolica Sedes, quod dudum ab ea pro sacratissimo Rosário et carmelítico Scapulári concessum fuerat, Manifestationem hanc sanctissimæ Dei Parentis et sacrum ipsius Numisma peculiári festo quotannis commemoranda. Quamobrem, tota factorum série a Sacra Rítuum Congregatione recognita maturèque perpensa, ex ejusdem Congregationis consúlto Leo

Décimus tertius Póntifex Máximus Societáti Presbyterorum Sancti Vincéntii a Paulo, quibus ex sancti Auctóris lege solémne semper fuit illábem Mariæ originem profiteri et cólere, Manifestationis ejusdem beatæ Virgínis Offícium et Missam celebráre concessit, idémque indúltum ad singulos Episcopos ac Religiosorum famílias peténtes exténdit.

R. Signum magnum apparuit in cœlo: Múlier amicta sole, et luna sub pedibus ejus: * Et in cápite ejus coróna stellárum duodecim. **V.** Induit eam Dóminus vestiméntis salutis, induménto justitiæ, et quasi sponsam ornávit eam monilibus suis. Et in cápite. Glória Patri. Et in cápite.

In III. Nocturno.

Ant. Sanctimónia et magnificéntia in Conceptione ejus; annuntiáte in ómnibus pópulis glóriam ejus.

Ant. Lætámini omnes in Dómino: et confitémini memóriæ sanctitátis ejus.

Ant. Notum fecit Dóminus opus suum; in conspéctu Géntium revelávit glóriam Genitrícis suæ.

V. Esto mihi in domum refúgii. **R.** Ut salvum me fácias.

Léctio sancti Evangélíi secúndum Joánnem.

Lectio vii. Cap. 2.

In illo témpore: Núptiæ factæ sunt in Cana Galilææ: et erat Mater Jesu ibi. Vocátus est autem et Jesus, et discípuli ejus, ad núptias. Et réliqua.

Homilía sancti Bernárdi Abbátis.

Dom. 1. p. Epiph. Serm. 1.

inum non habent. Compássa est María eórum verecúndiæ, sicut miséricors, sicut benigníssima. Quid de fonte pietátis procéderet, nisi pietas? Quid, inquam, mirum si pietátem éxhibent víscera pietátis? Nonne qui pomum in manu sua tenúerit dimidia die, réliqua diéi parte pomi servábit odórem? Quantum ígitur víscera illa virtus pietátis affécit, in quibus novem ménsibus requiévit? Nam et ante mentem replévit, quam ventrem, et cum procéssit ex útero, ab ánima non recéssit. Dúrior fortásse et austérior vidéri posset respónsio Dómini; sed nóverat ille, cui loquerétur; et quis loque-

rétur illa non ignorábat. Dénique ut scias, quómodo respónsum ipsum accéperit, aut quantum de Fílii benignitáte præsúmpserit, ait ministris: Quaecúmque præcéperit vobis, serváte et fácite.

R. Hortus conclúsus soror mea sponsa, hortus conclúsus, fons signátus: * Emissiões tuæ paradísus, o María. **V.** Aperi mihi, soror mea, amíca mea, colúmba mea, immaculáta mea. Emissiões tuæ.

Lectio viii.

Ibid. Serm. 2.

Quid mihi et tibi est múlier? Quid tibi et illi est, Dómine? Nonne quod fílio et matri? Quid ad illam pértines quæris, cum tu sis benedíctus fructus ventris ejus iñaculáti? Nonne ipsa est, quæ salvo pudóre concépit et sine corruptiõe te péperit? Nonne ipsa est, in cujus útero novem ménsibus morátus es, cujus virgíneis ubéribus lactátus es, cum qua jam duódecim annórum factus de Jerúsalem descendísti, et eras súbditus illi? Nunc ergo, Dómine, quid moléstus es illi, dicens: Quid mihi et tibi? Multum per omnem modum. Sed manifeste jam ví-

deo, quod non velut indignans aut confundere volens virginis Matris tēnerram verecūdiam, dixeris: Quid mihi et tibi? Cum, venientibus ad te juxta Matris præceptum ministris, nihil cunctatus facias quod illa suggessit.

R. Magnificat anima mea Dominum: * Quia fecit mihi magna qui potens est, et sanctum nomen ejus. **V.** Ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes. Quia. Glória Patri. Quia.

Lectio ix.

Serm. de divd. prerogat.

Quid ergo ad Mariam accedere trépides humana fragilitas? Nihil austerum in ea, nihil terribile: tota suavis est, omnibus offerens lac et lanam. Revolve diligentius evangēlicæ historiæ sēriem univērsam et si quid forte increpatōrium, si quid durum, si quod dēnique signum vel tēnuis indignationis occurrerit in Mariā, de cētero suspēctam hābeas, et accēdere vereāris. Quod si (ut vere sunt) plena magis omnia pietātis et grātiæ, plena mansuetūdinis et misericordiæ, quæ ad eam pērtinent invēneris, age grātiās ei, qui talem tibi mediātricem benignis-

sima miseratione providit, in qua nihil potest esse suspēctum: quæ omnibus misericordiæ sinum aperit, ut de plenitudine ejus accipiant univērsi, captivus redemptionem, æger curationem, tristis consolationem, peccātor vēniam, justus grātiām, ut non sit, qui se abscondat a calore ejus.

Te Deum laudāmus. 18.

Ad Laudes

et per Horas.

Ant. 1. Tota pulchra * es Mariā, et macula originālis non est in te.

Ps. Dominus regnāvit. cum reliquis. 19.

2. Vestimentum tuum * cādidum quasi nix, et facies tua sicut sol.

3. Tu glória Jerúsalem. * tu lætitia Israēl, tu honorificētia pōpuli nostri.

4. Benedicta es tu, * Virgo Mariā, a Dōmino Deo excēlso præ omnibus mulieribus super terram.

5. Trahe nos * Virgo immaculāta, post te currēmus in odōrem unguentōrum tuōrum.

Capitulum. **Prov. 8.**

Dominus possēdit me in initio viārum suārum, antequam quidquam faceret a principio. Ab ætérno

ordinata sum, et ex antiquis antequam terra fieret. Nondum erant abyssi, et ego jam concepta eram.

Hymnus. O glorioſa. [183]

V. O Maria, sine labe originali concepta. **R.** Intercede pro nobis, qui ad te confugimus.

Ad Bened. Ant. Posuit in ea verba signorum suorum et prodigiorum suorum in terra.

Oratio.

Domine Jesu Christe, qui beatissimam Virginem Mariam Matrem tuam ab origine immaculatam innumeris miraculis clarescere voluisti: concede; ut ejusdem patrocinium semper implorantes, gaudia consequamur æterna: Qui vivis et regnas cum Deo Patre.

Ad Primam.

In R. br. V. Qui natus es de Maria Virgine.

Ad Tertiam.

Capit. Dominus possedit me. [402]

R. br. Deus omnipotens præcinxit me virtute. Deus. **V.** Et posuit immaculatam viam meam. Præcinxit. **Glória Patri.** Deus.

V. In hoc cognovi quoniam voluisti me. **R.** Quoniam non gaudet inimicus meus super me.

Ad Sextam.

Capitulum. Ezech. 44.

Porta hæc clausa erit, non aperiétur, et vir non intrabit per eam, quoniam Dominus Deus Israël ingressus est per eam: eritque clausa Principi. Princeps ipse sedebit in ea.

R. br. In hoc cognovi, * Quoniam voluisti me. In hoc. **V.** Quoniam non gaudet inimicus meus super me. Quoniam. **Glória Patri.** In hoc.

V. Exaltabo te Domine, quoniam suscepisti me. **R.** Nec delectasti inimicos meos super me.

Ad Nonam.

Capitulum. Apoc. 12.

Signum magnum apparuit in cælo: Mulier amicta sole, et luna sub pedibus ejus, et in capite ejus corona stellarum duodecim.

R. br. Exaltabo te Domine, * Quoniam suscepisti me. Exaltabo. **V.** Nec delectasti inimicos meos super me. Quoniam suscepisti. **Glória Patri.** Exaltabo.

V. Immaculata Conceptio tua Dei Genitrix Virgo. **R.** Gaudium annuntiavit universo mundo.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. [395], præter sequentia.

Ad Magnif. Ant. Sancta María succurre míseris, juva pusillánimes, réfove flébiles, ora pro pópulo, intérvieni pro clero, intércède pro devóto femíneo sexu: séntiant omnes tuum juvámen, quicúmque célebrant tuum sanctum Patrocínium.

Die 28. Novembris.

S. Jacobi de Marchia
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont. [88] præter sequ.

Oratio.

Deus, qui ad animárum salútem, et peccatóres e vitiórum cœno ad viam virtútis revocándos, beátum Jacóbum Confessórem tuum Evangélíi præcónem exímium effecísti: concéde propítius; ut ejus intercessióne a peccátis ómnibus expiáti, vitam consequámur ætérmam. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Jacóbus Monte Prandóno Piceníóppido, in diocési Asculána, piis paréntibus natus,

ab ipsa puerítia bonárum ártium et litterárum stúdia magna cum pietáte conjúnxit. Adoléscens mundi vanitátem cógitans, Carthusianórum institúto nomen dare constitúerat: Deo tamen, qui eum ad animárum salútem, et fidei propagatiónem destináverat, ducénte, Minórum famíliam ingrèssus est. In ipso tirocínio, quod in cœnóbio Cárcerum apud Assísium pósuit, obediéntia, paupertáte, ceterisque virtútibus ita excélluit, ut religiósæ perfectiónis exémpplar absolutíssimum ab ómnibus haberétur. Virginitátem perpétuo illibátam servávit, trium horárum somno conténtus, réliquam noctem divínis in laúdibus, cruéntis flagellatióibus rerúmque cœléstium contemplatióne transigébat. Lorícam férream supra nudas carnes annis gestávit prope vigínti, quam póstea jussu sacerdotís, qui ejus confessiões excipiébat, cilicio aspérrimo commutávit. Semel in die pane et aqua vescebátur, ádditis raro crudis fabis herbisque silvéstribus obsónii loco. Quam duríssimam vivéndi ratióne tenuit, donec ætáte provéctum, et ob as-

síduos labóres mala afféctum valetúdine, ut mítius aliquándo secum ágeret, sancti Bernardíni Senénsis auctóritas ímpulit.

R. Honéstum fecit illum Dóminus, et custodívit eum ab inimícis, et a seductóribus tutávit illum: * Et dedit illi claritátem ætérnam. **V.** Justum dedúxit Dóminus per vias rectas, et osténdit illi regnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Sacérdos factus, et ad munus concionándi delectus, vivo et effící sermóne flagítia hóminum constánter et líbere increpábat: nec viros nóbiles ac poténtes reprehéndere est véritus, si quos criminíbus irretítos offendísset; tantúsque fiébat ad eum audiéndum concúrsus, ut cum fréquentiam cápere vel magna templa non possent, in platéis atque áreis suggéstá érigi passim oportéret. Hinc imperatóres, reges et præsules amplíssimi certátim apud se eum concionántem habére voluérent. Medioláni de Magdalénæ lácrimis dicens, sex et trigínta impudícas mulíeres a turpi quæstu avocávit, quibus étiam pecúnia corrogáta ad pie vi-

véndum domicílium exstrúxit. Tum Sfórtia duce ac cívibus veheménter instántibus, ut archiepiscopále munus suscíperet, eam dignitátem constantíssime recusávit. Bis centéna infidélium míllia baptísmi lavácro tinxísse, et in Hungária brevi témpore quinquagínta hæreticórum míllia ad Ecclésiæ sinum reduxísse fertur. In Itália nequíssimam Fraticellórum sectam, íterum ac tértio reviviscéntem, pénitus extínxit. Ferrariénsi concílio, quod póstea Floréntiam translátum fuit, intérfuit. Sigismúndum et Albértum imperatóres in máximis regni difficultátibus, præsértim vero in expeditióne in Turcas promovénda, et hæreticis debellándis, consílio et ópera adjúvit. Sancto Joánni a Capistráno sacri sociális belli advérsus Turcas, pontificiæ legatiónis consiliário in Hungária defúnto sufféctus fuit.

R. Amávit eum Dóminus, et ornávit eum: stolam glóriæ índuit eum, * Et ad portas paradísi coronávit eum. **V.** Índuit eum Dóminus lorícam fídei, et ornávit eum. Et ad portas.

Lectio vi.

Martíni quinti, Eugénii quarti, Nicolái quinti, Callísti tértii, Pii secúndi, Pauli item secúndi et Sixti quarti contra hæréticos Fraticéllos, Manichæos redivivos, Patarénos, Hussítas, Taborítas legatióibus functus est. Quibus in expeditionibus Itáliam univérsam non semel percucúrrit; Illýricum tértio, Pannóniam, Sarmátiam, Bohémiam, finitimásque provincias peragrávit. Tot autem itinera sine sáculo et pera, Apostolorum more pédibus confécit, ope divina únice fretus; quæ tum máxime páuit, cum rejéctus a nauta Padum amnem, pállio super aquas instráto, cum sócio pertránsiit. Dénique Neápoli, quo Sixti quarti jussu, instánte Ferdinándo rege, proféctus erat, extrémó morbo corréptus, Ecclésiæ sacraméntis rite susceptis, anno millésimo quadringentésimo séptuagésimo sexto, ætátis octogési-

mo quinto, quarto Kaléndas Decémbris, spíritum Deo réddidit. Multis post óbitum miráculis cláruit, quibus rite cógnitis, Urbánus octávus ejus Offícium et Missam ab órđine Fratrum Minórum et a clero Neápolis celebrári permísit, quæ Jacóbum inter álios patrónos cooptáverat. Corpus ejus in æde sacra sanctæ Mariæ Novæ incorruptum adhuc et flexíbile pérmanet. Quod cum Vincéntius cardínalis Ursínus, qui post Benedíctus décimú tértius fuit, suis mánibus contrectáret, et Philippo quinto Hispániæ regi venerándum offérret, odórem suavíssimum exspiráre compértum est. Idem vero Póntifex anno millésimo septingentésimo vigésimo sexto, Jacóbum novis miráculis coruscántem, in sanctórum númerum rétulit.

R. Iste homo. [95]

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Sint lumbi vestri. de eodem Communi 1. loco. [97]

PRÆPARATIO AD MISSAM.

Antiph. Ne reminiscáris. In
Duplicibus duplicatur.

Psalm. Quam dilécta. p. 110.
Benedixísti. *ibid.* Inclína. p. 111.
Crédidi. p. 143. **De profúndis.**
p. 150.

Antiph.

Ne reminiscáris Dó-
mine delicta no-
stra, vel paréntum
nostrórum: neque
vindíctam sumas de peccátis no-
stris.

Kýrie eléison. **Christe eléison.**
Kýrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos. **R.** Sed líbera.

Ÿ. Ego dixi: Dómine miserére
mei. **R.** Sana ánimam meam,
quia peccávi tibi.

Ÿ. Convértere Dómine ali-
quántulum. **R.** Et deprecáre su-
per servos tuos.

Ÿ. Fiat misericórdia tua Dó-
mine super nos. **R.** Quemádmó-
dum sperávimus in te.

Ÿ. Sacerdótes tui induántur
justitiam. **R.** Et sancti tui ex-
súltent

Ÿ. Ab occúltis meis munda
me Dómine. **R.** Et ab aliénis
parce servo tuo.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem
meam. **R.** Et clamor meus ad
te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Aures tuæ pietátis, mitíssime
Deus, inclína précibus no-
stris, et grátia sancti Spíritus
illúmina cor nostrum: ut tuis
mystériis digne ministráre, teque
æterna caritáte diligere mereá-
mur.

Deus, cui omne cor patet, et
omnis volúntas lóquitur, et
quem nullum latet secrétum:
purifica per infusióem sancti
Spíritus cogitatióes cordis no-
stri; ut te perfécte diligere, et
digne laudáre mereámur.

Ure igne sancti Spíritus renes
nostros et cor nostrum, Dó-
mine: ut tibi casto córpore ser-
viámus, et mundo corde placeá-
mus.

Mentes nostras, quæsumus Dómine, Paráclitus, qui a te procedit, illúminet: et indúcat in omnem, sicut tuus promísit Fílius, veritátem.

Adsit nobis, quæsumus Dñe, virtus Spíritus sancti: quæ et corda nostra cleménter expúrget, et ab ómnibus tueátur advérsis.

Deus, qui corda fidélium sancti Spíritus illustratióne docuisti: da nobis in eódem Spíritu recta sápere, et de ejus semper consolatióne gaudére.

Consciéntias nostras, quæsumus Dómine, visitádo purifica: ut véniens Dóminus noster Jesus Christus Fílius tuus, parátam sibi in nobis invéniat mansiónem: Qui tecum vivit et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, per ómnia sæcula sæculórum. Amen.

Oratio S. Ambrosii

ante Missam.

Ad mensam dulcíssimi convívii tui pie Dómine Jesu Christe ego peccátor de pròpriis meis méritis nihil præsumens, sed in tua confidens misericórdia et bonitáte, accédere véreor, et contremisco. Nam cor et corpus hábeo multis crimínibus maculátum, mentem, et linguam non caute custodítam. Ergo, o pia déitas, o treménda majéstas, ego miser inter angústias deprehensus, ad te fontem misericórdiæ recúrro, ad te festíno sanándus, sub tuam protectiόnem fúgio: et quem Júdicem sustinére néqueo, Salvatórem habére suspíro. Tibi

Dómine plagas meas osténdo: tibi verecúndiam meam détego. Scio peccáta mea multa et magna, pro quibus tímeo. Spero in misericórdias tuas, quarum non est númerus. Réspice ergo in me óculis misericórdiæ tuæ, Dómine Jesu Christe, Rex ætérne, Deus et homo, crucifixus propter hóminem. Exaúdi me sperántem in te: miserére mei pleni misériis et peccátis, tu qui fontem miseratiónis numquam manáre cessábis. Salve salutáris víctima pro me et omni humáno gènere in patíbulo Crucis obláta. Salve nóbilis et pretióse Sanguis de vulnéribus crucifixi Dómini mei Jesu Christi prófluens, et peccáta totíus mundi ábluens. Recordáre Dómine creatúræ tuæ, quam tuo Sanguine redemísti. Pœnitet me peccásse, cúpio emendáre quod feci. Aufer ergo a me, clementíssime Pater, omnes iniquitátes et peccáta mea: ut purificátus mente et córpore digne degustáre mérear sancta sanctórum: et concede, ut hæc sancta prælibátio Córporis et Sanguinis tui, quam ego indígnus súmerem inténdo, sit peccatórum meórum rémissio, sit delictórum perfécta purgátio, sit túrpium cogitatiónum effugátio, ac bonórum sénsuum regenerátio, operúmque tibi placéntium salúbris efficácia, animæ quoque et córporis contra inimicórum meórum insídias firmíssima tuítio. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Omnípotens sempitérne Deus ecce accédo ad sacraméntum unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi: accédo tamquam infirmus ad médicum vitæ, immúndus ad fontem misericórdiæ, cæcus ad lumen claritátis æternæ, pauper et egénus ad Dóminum coeli et terræ. Rogo ergo imménsæ largitátis tuæ abundántiam, quátenus meam curáre dignéris infirmitátem, laváre foeditátem, illumináre cæcitaté, ditáre paupertátem, vestíre nuditaté: ut panem Angelórum, Regem regum, et Dóminum dominántium, tanta suscípíam reveréntia et humilitáte, tanta contritióne et devotióne, tanta puritaté et fide, tali propósito et intentiόne, sicut expedit salúti animæ meæ. Da mihi, quæso, Domínici córporis et ságuinis non solum suscipere sacraméntum, sed étiam rem et virtútem sacraménti. O mitíssime Deus, da mihi corpus unigéniti Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi, quod traxit de Vírgine Maríá, sic suscipere, ut córpori suo mýstico mérear incorporári, et inter ejus membra connumerári. O amantíssime Pater, concede mihi diléctum Fílium tuum, quem nunc velátum in via suscipere propóno, reveláta tandem fácie perpétuo contemplári. Qui tecum vivit, et regnat in unitáte Spíritus sancti Deus, etc.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad B. V. M.

ante Missam.

O Mater pietátis et misericórdiæ, beatíssima Virgo Maríá, ego miser et indignus peccátor ad te confúgio toto corde et affectu, et precor pietátem tuam: ut sicut dulcíssimo Fílio tuo in cruce pendénti astitisti, ita et mihi mísero peccatóri, et sacerdotíbus ómnibus hic et in tota sancta Ecclésia hódie offeréntibus, cleménter assístere dignéris, ut tua grátia adjúti, dignam et acceptábilem hóstiam in conspéctu summæ et individuae Trinitátis offerre valeámus. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 17. Febr. 1883.

Oratio ad S. Josephum.

O felicem virum beátum Joseph, cui datum est, Deum, quem multi reges voluérunt vidére, et non vidérunt, audíre, et non audiérunt, non solum vidére et audíre, sed portáre, deosculári, vestíre et custodíre.

Ÿ. Ora pro nobis beáte Joseph. R. Ut digni efficiámur promissionibus Christi.

Orémus.

Deus, qui dedísti nobis regále sacerdotíum, præsta quæsumus, ut sicut beátus Joseph unigénitum Fílium tuum natum ex Maríá Vírgine, suis mánibus reverénter tractáre méruit et portáre, ita nos fácias cum cordis mundítia et óperis innocéntia tuis sanctis altáribus deservíre, ut sacrosáctum Fílii tui Corpus et Sanguinem hódie digne su-

mámus, et in futúro sáculo præmium habére mereámur ætérnum. Per eúmdem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Pius IX. 4. Febr. 1877.

Oratio ad omnes Angelos et Sanctos.

Angeli, Archángeli, Throni, Dominationés, Principátus, Potestátes, Virtútes cœlórum, Chérubim atque Séraphim, omnes Sancti et Sanctæ Dei, præsertim Patróni mei, intercédere dignémini pro me, ut hoc sacrificium Deo omnipoténti digne váleam offérre, ad laudem et glóriam nóminis sui, ad utilitátem meam, totiúsque Ecclésiæ suæ sanctæ. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joannem.

Inclite Apóstole, qui ob tuam virgínalem puritátem Jesu tam carus exstitisti, ut supra pectus ejus reclináres caput, quique dignus es hábitus quem, loco sui, Matri beatíssimæ uti fílium relínqueret; da mihi, supplex oro, ut Jesum et Mariám flagrantíssima caritáte compléctar. Fac quæso, tua ad Deum prece, ut ego quoque, corde ab omni terréna affectióne emundáto, Jesu fidélis discipulus, Mariæ fílius amans, semper adhæream in terris, ut eis in sempitérnum conjúngi mérear in cœlis. Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 21. Martii 1891.

Oratio

tantummodo dicenda, quando Sacerdos in honorem Sancti vel Beati Missam celebrat.

O sancte **N.**, ecce ego miser peccátor, de tuis méritis confisus, offero nunc sacratíssimum Sacraméntum Córporis et Sanguinis Dñi nostri Jesu Christi pro tuo honóre et glória. Precor te humíliter et devóte, ut pro me intercédere dignéris, ut tantum sacrificium digne et acceptabiliter offérre váleam, ut eum tecum, et cum ómnibus eléctis ejus æternáliter laudáre, atque cum eo regnáre váleam: Qui vivit et regnat in sæcula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.

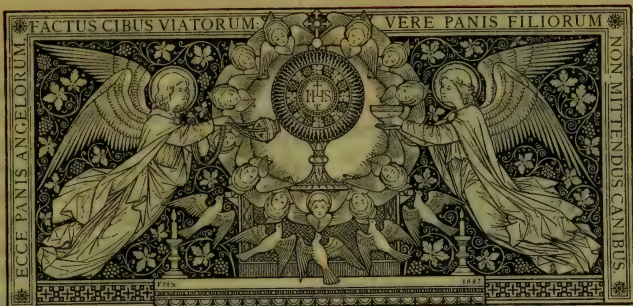
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Protestatio facienda ante Missam.

Ego volo celebráre Missam, et conficere Corpus et Sanguinem Dómini nostri Jesu Christi, juxta ritum sanctæ Románæ Ecclésiæ, ad laudem omnipoténtis Dei, totiúsque cúriæ triumphántis, ad utilitátem meam, totiúsque cúriæ militántis, pro ómnibus, qui se commendavérunt oratiónibus meis in génere et in spécie, et pro felíci statu sanctæ Románæ Ecclésiæ. Amen.

Gaúdium cum pace, emendatiónem vitæ, spátium veræ poeniténtiæ, grátiam et consolatió nem sancti Spíritus, perseverántiam in bonis opéribus, tríbuat nobis omnípotens et miséricors Dóminus. Amen.

Indulg. 50 dier. Gregorius PP. XIII.

GRATIARUM ACTIO POST MISSAM.

Antiph. Trium puerorum. In Duplicibus duplicatur.

Cant. Benedicite. p. 20. Ps. Laudáte Dñm in sanctis. p. 22.

Antiph.

Trium puerorum cantémus hymnum, quem cantábant sancti in camíno ignis, benedicéntes Dóminum.

Kýrie eléison. Christe eléison.

Kýrie eléison.

Pater noster.

Ÿ. Et ne nos. R. Sed libera.

Ÿ. Confiteántur tibi Dómine ómnia ópera tua. R. Et sancti tui benedicánt tibi.

Ÿ. Exsultábunt sancti in glória. R. Lætábúntur in cubílibus suis.

Ÿ. Non nobis Dómine, non nobis. R. Sed nómini tuo da glóriam.

Ÿ. Dómine exaúdi oratióem meam. R. Et clamor meus ad te véniat.

Ÿ. Dóminus vobíscum.

R. Et cum spíritu tuo.

Orémus.

Deus, qui tribus púeris mití-gásti flammás ignium: concéde propítius; ut nos fámulos tuos non exúrat flamma vitiórum.

Actiões nostras, quæsumus Dómine, aspirándo præveni, et adjuvándo proséquere: ut cuncta nostra orátio et operátio a te semper incípiat, et per te cœpta finiátur.

Da nobis, quæsumus Dómine, vitiórum nostrórum flaías exstíngere: qui beáto Lauréntio tribuísti tormentórum suórum incéndia superáre. Per Christum Dóminum nostrum. Amen.

Sacerdos, qui post antecedentes Canticum, Psalmum, Ant., ŸŸ. et Orationes recitat sequ. duas Orationes, quarum altera S. Thomæ Aquin. est, altera S. Bonaventuræ, lucratur Indulg. unius anni. (Leo XIII. 20. Dec. 1884.)

Oratio

S. Thomæ Aquinatis.

Gratias tibi ago Dómine sancte, Pater omnipotens, ætérne Deus, qui me peccatórem indignum fámulum tuum, nullis meis méritis, sed sola dignatióne misericórdiæ tuæ satiáre dignátus es pretiósó Córpoze et Sanguine Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi; et precor, ut hæc sancta commúnio non sit mihi reátus ad pœnam, sed intercæssio salutáris ad véniam. Sit mihi armatúra fídei, et scutum bonæ voluntátis. Sit vitiórum meórum evacuátió, concupiscéntiæ et libidinis exterminátió, caritátis et paciéntiæ, humilitátis et obediéntiæ, omniúmque virtútum augmentátió: contra insídias inimicórum ómnium, tam visibílium, quam invisibílium, firma defénsio: mótuum meórum, tam carnálium, quam spirituálium, perfectá quietátió: in te uno ac vero Deo firma adhæsió: atque finis mei felix consummátió. Et precor te, ut ad illud ineffábile convívium me peccatórem perducere dignéris, ubi tu cum Fílio tuo, et Spíritu sancto, Sanctis tuis es lux vera, satietas plena, gáudium sempitérnum, jucúnditas consummáta, et felicitas perfectá. Per eúndem Christum Dóminum nostrum. Amen.

Oratio S. Bonaventuræ.

Transfige, dulcíssime Dómine Jesu, medúllas et víscera animæ meæ suavíssimo ac salubérrimo amóris tui vúlnerē, vera

serenáque et apostólica sanctíssima caritáte, ut lángueat, et liquefiat ánima mea solo semper amóre et desidério tui, te concupíscat, et deficiat in átria tua, cúpiat dissólvi, et esse tecum. Da, ut ánima mea te esúriat, panem Angelórum, refectiόnem animárum sanctárum, panem nostrum quotidianum, supersubstantiálem, habéntem omnem dulcédinem, et sapórem, et omne delectaméntum suavitátis: te, in quem desiderant Angeli prospícere, semper esúriat et cómedat cor meum, et dulcédine sapóris tui repléántur víscera animæ meæ: te semper sítiat fontem vitæ, fontem sapiéntiæ et sciéntiæ, fontem ætérni lúminis, torréntem voluptátis, ubertátem domus Dei: te semper ámbiat, te quærat, te invéniat, ad te tendat, ad te pervéniat, te meditétur, te loquátur, et ómnia operétur in laudem et glóriam nóminis tui, cum humilitáte et discretiόne, cum dilectiόne et delectatiόne, cum facilitáte et afféctu, cum perseverántia usque in finem: ut tu sis solus semper spes mea, tota fidúcia mea, divítiæ meæ, delectátió mea, jucúnditas mea, gáudium meum, quies et tranquillitas mea, pax mea, suávitás mea, odor meus, dulcédo mea, cibus meus, refectiό mea, refúgium meum, auxílium meum, sapiéntia mea, pórtio mea, posséssio mea, thesaúrus meus, in quo fixa, et firma, et immobiliter semper sit radicáta mens mea, et cor meum. Amen.

Rhythmus S. Thomæ ad sacram Eucharistiam.

Adoro te devôte, latens Déitas,
Quæ sub his figúris vere lá-
títas:

Tibi se cor meum totum súbjicit,
Quia te contémplans totum dé-
fícit.

**Visus, tactus, gustus in te fál-
litur,**

Sed audítu solo tuto créditur:
Credo quidquid dixit Dei Filius:
Nil hoc verbo veritátis vérius.

In cruce latébat sola Déitas,
At hic latet simul et humánitas:
Ambo tamen credens atque cón-
fitens,

Peto quod petívit latro pcénitens.

**Plagas, sicut Thomas, non in-
túeor,**

Deum tamen meum te confíteor:
Fac me tibi semper magis cré-
dere,

In te spem habére, te diligere.

O memoriále mortis Dómini,
Panis vivus, vitam præstans hó-
mini:

Præsta meæ menti de te vívere,
Et te illi semper dulce sápere.

Pie pellicáne Jesu Dómine,
Me immúndum munda tuo sán-
guine:

Cujus una stilla salvum fácere
Totum mundum quit ab omni
scélere.

**Jesu, quem velátum nunc a-
spício,**

Oro fiat illud, quod tam sítio:
Ut te reveláta cernens fácie,
Visu sim beátus tuæ glóriæ.

Amen.

Indulg. 100 dierum.

Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio coram imagine Crucifixi.

En ego, o bone et dulcíssime
Jesu, ante conspéctum tuum
génibus me provólvo ac máximo
ánimi ardóre te oro atque obté-
stor, ut meum in cor vívidos fi-
dei, spei et caritátis sensus, at-
que veram peccatórum meórum
pcénitentiam, éaque emendándi
firmíssimam voluntátem velis
imprimere: dum magno ánimi
afféctu et dolóre tua quinque
vúlnera mecum ipse consídero,
ac mente contémplo, illud præ-
óculis habens, quod jam in ore
ponébat tuo David Prophéta
de te, o bone Jesu: Fodérunt
manus meas et pedes meos:
Dinumeravérunt ómnia ossa
mea. **Ps. 21.**

Indulg. plenar.

Pius IX. 31. Julii 1858.

Oratio ad Dominum Je- sum Christum.

Obsecro te dulcíssime Dómine
Jesu Christe, ut pássio tua
sit mihi virtus qua múníar, pró-
tegar, atque deféndar: vúlnera
tua sint mihi cibus, potúsque,
quibus pascar, inébrier, atque
delécter: aspérsio sánguinis tui

sit mihi ablútio ómnium delictórum meórum: mors tua sit mihi glória sempitérna. In his sit mihi refectio, exultatio, sánitas et dulcédo cordis mei: Qui vivis et regnas in sǎcula sæculórum. Amen.

Post Missam recit. Indulg. 3 añorum.
Pius IX. 11. Dec. 1846.

Aspirationes

S. Ignatii ad Ss. Redemptorem.

Anima Christi sanctifica me.
Corpus Christi salva me.
Sanguis Christi inébria me. Aqua láteris Christi lava me. Pássio Christi confórta me. O bone Jesu, exaúdi me. Intra tua vúlnera absconde me. Ne permittas me separári a te. Ab hoste maligno defénde me. In hora mortis meæ voca me. Et jube me veníre ad te, ut cum sanctis tuis laudem te in sǎcula sæculórum. Amen.

Post Missam Indulg. 7 annorum semel in die; aliter 300 dierum toties quoties. Indulg. plenar. semel in mense, si hæc Oratio quotidie recitatur. Pius IX. 9. Jan. 1854.

Oblatio sui.

Súscipe Dómine univérsam meam libertátem. Accipe memóriam, intelléctum, atque voluntátem omnem. Quidquid habeo, vel possídeo, mihi largítus es: id tibi totum restítuo, ac tuæ prorsus voluntáti trado gubernándum. Amórem tui solum cum grátia tua mihi dones, et dives sum satis, nec áliud quidquam ultra posco.

Indulg. 300 dierum.
Leo PP. XIII. 26. Maji 1883.

Oratio ad B. V. M.

O María, Virgo et Mater sanctíssima, ecce suscépi dilectíssimum Fílium tuum, quem immaculáto útero tuo concepisti, genuisti, lactásti, atque suavíssimis ampléxibus strinxisti. Ecce, cujus aspéctu lætabáris, et ómnibus delíciis replebáris, illum ipsum tibi humíliter et amánte repræsénto, et óffero tuis bráchiis constringéndum, tuo corde amándum, sanctíssimæque Trinitáti in suprérum latríæ cultum pro tui ipsíus honóre et glória, et pro meis, totiúsque mundi necessitatibus offeréndum. Rogo ergo te, piíssima Mater, ímpetra mihi véniam ómnium peccatórum meórum, uberémque grátiam ipsi deinceps fidélius serviéndi, ac dénique grátiam finálem, ut eum tecum laudáre possim per ómnia sǎcula sæculórum. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Leo PP. XIII. 20. Dec. 1884.

Oratio ad S. Joseph.

Virginum Custos, et Pater sancte Joseph, cujus fidéli custodiæ ipsa Innocéntia Christus Jesus et Virgo Virgínium María commissa fuit: Te, per hoc utrúmque caríssimum pignus Jesum et Mariám óbsecro et obtéstor, ut me ab omni immundítia præservátum, mente incontamináta, puro corde, et casto corpore Jesu et Mariæ semper fácias castíssime famulári. Amen.

Indulg. 100 dierum.
Pius IX. 4. Febr. 1877.

INDEX PSALMORUM.

119	Ad Dominum.	pag.	144	45	Deus noster refugium.	pag.	73
27	Ad te Domine clamabo.		52	82	Deus, quis similis erit tibi.		109
24	Ad te Domine levavi.		33	59	Deus repulisti nos.		84
122	Ad te levavi oculos meos.		147	81	Deus stetit.		109
28	Afferte Domino.		52	78	Deus venerunt gentes.		103
77	Attendite popule meus.		99	93	Deus ultionum.		115
48	Audite hæc.		74	114	Dilexi, quoniam.		143
118	Beati immaculati.		36	17	Diligam te Domine.		13
127	Beati omnes.		149	38	Dixi: Custodiam.		67
31	Beati quorum.		55	109	Dixit Dominus.		139
40	Beatus qui intelligit.		69	35	Dixit injustus.		59
1	Beatus vir, qui non abiit.		4	13	Dixit insipiens . . . Domi- nus.		10
111	Beatus vir, qui timet.		140	52	Dixit insipiens . . . Deus.		79
33	Benedicam Dominum.		56	140	Domine clamavi.		157
102	Benedic . . . et omnia.		125	7	Domine Deus meus.		5
103	Benedic . . . Domine.		126	87	Domine Deus salutis.		112
143	Benedictus Dominus.		159	8	Domine Dominus noster.		6
84	Benedixisti Domine.		110	142	Domine exaudi . . . auri- bus.		118
91	Bonum est confiteri.		135	101	Domine exaudi . . . et cla- mor.		124
95	Cantate Domino . . . can- tate.		116	20	Domine in virtute tua.		17
149	Cantate Domino . . . laus.		22	6	Domine, ne in furore . . . Miserere.		5
97	Cantate Domino . . . quia.		121	37	Domine ne in furore . . . Quoniam.		61
18	Cœli enarrant.		15	130	Domine non est exaltatum.		150
74	Confitebimur tibi.		98	138	Domine probasti me.		155
110	Confitebor . . . in consilio.		140	3	Domine, quid multiplicati.		5
9	Confitebor . . . narrabo.		7	14	Domine, quis habitabit.		10
137	Confitebor . . . quoniam.		155	89	Domine, refugium.		105
106	Confitemini . . . Dicant.		131	23	Domini est terra.		33
117	Confitemini . . . Dicat.		25	26	Dominus illuminatio.		51
104	Confitemini . . . et invo- cate.		127	22	Dominus regit me.		34
105	Confitemini . . . Quis		129	92	Dominus regnavit, deco- rem.		19
135	Confitemini . . . quoniam.		153	96	Dominus regnavit, exsul- tet.		117
15	Conserva me Domine.		11	98	Dominus regnavit, ira- scantur.		121
115	Credidi.		143	133	Ecce nunc benedicite.		167
4	Cum invocarem.		165	132	Ecce quam bonum.		152
129	De profundis.		150	58	Eripe me de inimicis meis.		83
43	Deus auribus nostris.		71	139	Eripe me Domine.		157
49	Deus deorum Dominus.		75	44	Eructavit cor meum.		72
62	Deus Deus meus ad te.		19	144	Exaltabo te Deus.		160
21	Deus Deus meus respice.		35				
69	Deus in adjutorium.		93				
53	Deus in nomine tuo.		24				
71	Deus iudicium tuum.		94				
108	Deus laudem meam.		134				
66	Deus misereatur nostri.		20				

29 Exaltabo te Domine.	pag. 53	47 Magnus Dominus.	pag. 74
63 Exaudi...cum deprecor.	85	131 Memento Domine David.	151
60 Exaudi Deus deprecationem meam.	84	56 Miserere... miserere.	82
54 Exaudi Deus orationem meam.	80	55 Miserere... quoniam.	81
16 Exaudi Domine.	12	50 Miserere... secundum.	63
19 Exaudiat te Dominus.	16	100 Misericordiam.	123
39 Expectans exspectavi.	68	88 Misericordias Domini.	113
80 Exsultate Deo.	108	126 Nisi Dominus.	149
32 Exsultate justi.	56	123 Nisi quia Dominus.	147
67 Exurgat Deus.	87	36 Noli æmulari.	59
86 Fundamenta ejus.	112	61 Nonne Deo.	85
85 Inclina Domine.	111	75 Notus in Judæa Deus.	98
125 In convertendo.	148	46 Omnes Gentes plaudite.	73
10 In Domino confido.	9	107 Paratum cor meum.	133
113 In exitu Israël.	141	72 Quam bonus Israel Deus.	95
30 In te Domine speravi... accelera.	54	83 Quam dilecta.	110
70 In te Domine speravi... et salva me.	93	2 Quare fremuerunt.	4
65 Jubilate Deo... psalmum.	86	41 Quemadmodum.	70
99 Jubilate Deo... servite.	19	124 Qui confidunt.	147
34 Judica Domine.	57	51 Quid gloriaris.	76
42 Judica me Deus.	77	90 Qui habitat.	166
25 Judica me Domine.	34	79 Qui regis Israël.	104
121 Lætatus sum.	146	128 Sæpe expugnaverunt me.	149
145 Lauda anima mea.	161	68 Salvum me fac Deus.	91
147 Lauda Jerusalem.	162	11 Salvum me fac Domine.	9
148 Laudate... de cælis.	21	57 Si vere utique.	82
150 Laudate... in sanctis.	22	136 Super flumina.	154
116 Laudate... omnes gentes.	144	64 Te decet hymnus.	89
146 Laudate Dñm quoniam.	161	12 Usquequo Domine.	9
134 Laudate nomen.	152	73 Ut quid Deus.	96
112 Laudate pueri.	141	94 Venite exsultemus.	2
120 Levavi oculos meos.	144	5 Verba mea auribus percipe.	64
		141 Voce mea... deprecatus.	158
		76 Voce mea... et intendit.	99

INDEX CANTICORUM.

Audite, cæli.	pag. 136	Ego dixi.	pag. 78
Benedicite, omnia opera.	20	Exsultavit cor meum.	89
Benedictus Dominus.	23	Magnificat anima mea.	143
Cantemus Domino.	106	Nunc dimittis.	167
Confitebor tibi, Domine.	64	Quicumque vult salvus esse.	27
Domine audivi.	119	Te Deum laudamus.	18

INDEX HYMNORUM.

Æterna Christi munera. pag. [5]	Memento , rerum Conditor. pag. [189]
Æterna cœli gloria. 120	Mœrentes oculi. [274]
Æterne Rector siderum. 461	Nocte surgentes. 3
Æterne rerum Conditor. 23	Nox atra rerum contegit. 91
Ales diei nuntius. 79	Nox et tenebræ. 90
Alto ex Olympi vertice. [152]	Nunc , sancte, nobis. 42
Aspice , infami. [275]	O gloriosa Virginum. [183]
Aurora jam spargit polum. 139	O quot undis lacrimarum. 384
Ave , maris stella. [171]	O stella Jacob fulgida. [347]
Christe , sanctorum ... Gentis. 440	Pange , lingua, gloriosi Corp. [259]
Christe sanctorum ... Rector. [382]	Pange , lingua, gloriosi Lauream. 370
Christo profusum. [46]	Placare , Christe, servulis. 499
Cœlestis aulæ Nuntius. 445	Præclara custos Virginum. [288]
Cœlestis urbs Jerusalem. [140]	Primo die, quo Trinitas. 3
Cœli Deus sanctissime. 150	Quem terra, pontus. [172]
Cœlitum Joseph. [257]	Rector potens. 45
Cœlo Redemptor prætulit. [340]	Regis superni nuntia. 476
Consors paterni luminis. 67	Rerum Creator optime ...
Corpus domas jejuniis. 485	Mentes. [363]
Creator alme siderum. [363]	Rerum Creator optime ...
Custodes hominum. 455	Te, sancte. 79
Deus , tuorum militum. [27]	Rerum Deus tenax. 48
Ecce jam noctis. 22	Rex gloriose Martyrum. [57]
Exsultet orbis gaudiis. [4]	Sacris solemnibus. [260]
Fortem virili pectore. [131]	Sævo dolorum turbine. [286]
Gentis Polonæ gloria. 484	Salutis æternæ dator. 511
Hæc est dies, qua candidæ. 477	Salutis humanæ Sator. [373]
Hominis superne Conditor. 158	Sanctorum meritis. [45]
Hujus oratu Deus. [132]	Somno reffectis artubus. 51
Immense cœli Conditor. 145	Splendor paternæ gloriæ. 65
In monte olivis. 446	Summæ Deus clementiæ. 396
Invicte Martyr unicum. [38]	Summæ Parens clementiæ. 121
Iste Confessor Domini. [64]	Te deprecante, corporum. 488
Jam lucis orto sidere. 24	Te Joseph celebrent. [252]
Jam sol recedit igneus. 162	Te gestientem gaudiis. 454
Jam toto subitus vespër. 385	Telluris alme Conditor. 148
Jam morte victor. 452	Te lucis ante terminum. 167
Jesu corona celsior. [99]	Te Mater alma Numinis. [345]
Jesu corona Virginum. [112]	Te splendor, et virtus Patris. 433
Jesu Redemptor omnium. [75]	Tibi , Christe, splendor Patris. [375]
Lucis Creator optime. 142	Tutela præbens somnium. [396]
Lustra sex qui jam peregit. 378	Tu Trinitatis Unitas. 108
Lux ecce surgit aurea. 107	Verbum supernum. [272]
Magnæ Deus potentiæ. 154	Vexilla Regis prodeunt. 369
	Virginis Proles ... Hæc. [113]
	Virginis Proles ... Hujus. [114]

INDEX ALPHABETICUS

OMNIUM FESTORUM ET NOMINUM SANCTORUM

HUIUS PARTIS AUTUMNALIS BREVIARII.

Signum * denotat Festum pro aliquibus locis.

A driani, Mart. Commem.	8 Sept.	pag. 354
Ægidii, Abbatis.	1 "	341
Andreas, Apostoli.	30 Nov.	591
" " Vigilia.	29 "	589
Andreas Avellini, Conf.	10 "	534
* Angelorum Custodum.	Dom. I. Sept.	[311]
* " " Octava	Dom. II. Sept.	[323]
Angelorum Custodum.	2 Oct.	455
Augustini, Episc. Conf. et Eccl. Doct.	28 Aug.	328
B ibianæ, Virg. et Mart.	2 Dec.	599
Birgittæ, Viduæ.	8 Oct.	467
Brunonis, Conf.	6 "	465
C æciliæ, Virg. et Mart.	22 Nov.	567
Callisti I., Papæ et Mart.	14 Oct.	474
Caroli, Episc. et Mart.	4 Nov.	517
Catharinæ, Virg. et Mart.	25 "	584
Chrysanthi et Dariæ, Mm. Commem.	25 Oct.	490
Chrysogoni, Mart. Commem.	24 Nov.	581
Clementis, Papæ et Mart.	23 "	574
* Commem. omnium Fidelium Defunctorum.	2 "	[199]
* Cordis puriss. B. M. V.	Dom. post Oct. Assumpt.	[299]
Cornelii, Papæ, et Cypriani, Episc. et Mart.	16 Sept.	398
Cosmæ et Damiani, Mart.	27 "	429
Cypriani et Justinæ, Mart. Commem.	26 "	428
D ecollationis S. Joannis Bapt.	29 Aug.	330
Dedicationis S. Michaëlis, Archang.	29 Sept.	433
" " Basilicæ Ss. Salvatoris.	9 Nov.	530
" " " Ss. Petri et Pauli.	18 "	557
Didaci, Conf.	13 "	547
Dionysii, Rustici et Eleutherii, Mart.	9 Oct.	469
Dolorum Septem B. M. V.	Dom. III. Sept.	384
Duodecim Fratrum, Mart. Commem.	1 Sept.	341
E duardi, Regis, Conf.	13 Oct.	473
Elisabeth, Viduæ.	19 Nov.	559
Euphemie, Lucie et Geminiani, Mart. Commem.	16 Sept.	398
Eustachii et Soc., Mart.	20 "	415
Evaristi, Papæ et Mart. Commem.	26 Oct.	491
Exaltationis S. Crucis.	14 Sept.	369
F elcis de Valeis, Conf.	20 Nov.	561
Felcis et Adaucti, Mart. Commem.	30 Aug.	336
Felicitatis, Mart. Commem.	23 Nov.	574
Francisci, Conf.	4 Oct.	462
Francisci Borgiæ, Conf.	10 "	470
* G allæ, Viduæ.	5 "	[353]
Gertrudis, Virg.	15 Nov.	552

Gorgonii, Mart. Commem.	9 Sept.	pag. 355
Gregorii Thaumaturgi, Episc. et Conf.	17 Nov.	554
Hedwigis, Reginae Poloniae, Viduae.	17 Oct.	479
Hieronymi, Presb., Conf. et Doct.	30 Sept.	441
Hilarionis, Abbatis.	21 Oct.	488
Impressionis Ss. Stigmatum in corpore S. Francisci.	17 Sept.	400
* Jacobi de Marchia, Conf.	28 Nov.	[404]
Januarii, Episc. et Soc., Mart.	19 Sept.	412
Joannis a Cruce, Conf.	24 Nov.	581
Joannis Cantii, Conf.	20 Oct.	484
Josaphat, Episc. et Mart.	14 Nov.	548
Josephi Calasactii, Conf.	27 Aug.	325
Josephi a Cupertino, Conf.	18 Sept.	406
Laurentii Justiniani, Episc. et Conf.	5 „	345
* Leonardi a Portu Mauritio, Conf.	26 Nov.	[393]
Lini, Papae et Mart.	23 Sept.	424
Lucæ, Evangelistæ.	18 Oct.	481
* Ludovici Bertrandi, Conf.	10 „	[355]
* Manifestationis Immaculatæ Virg. Mariæ a Sacro Numismate vulgo Della Medaglia Miracolosa.	27 Nov.	[395]
Marci, Papæ et Conf.	7 Oct.	467
* Margaritæ Mariæ Alacoque B., Virg.	17 „	[357]
* Mariæ B. V. de Consolatione. Dom. infra Oct. sive p. fest. S. August.		[305]
„ „ de Mercede.	24 Sept.	426
* „ „ Maternitatis.	Dom. II. Oct.	[339]
„ „ Nativitatis.	8 Sept.	349
„ „ Nominis. Dom. infra Oct. Nat.		355
* „ „ Patrocinii.	Dom. II. Nov.	[387]
„ „ Præsentationis.	21 Nov.	565
* „ „ Purissimi Cordis.	Dom. post Oct. Assumpt.	[299]
* „ „ Puritatis.	Dom. III. Oct.	[346]
„ „ Rosarii.	Dom. I. Oct.	445
„ „ Septem Dolorum.	Dom. III. Sept.	384
* Mariæ de Socos, Virg.	22 Sept.	[337]
Martini, Episc. et Conf.	11 Nov.	538
Martini I., Papæ et Mart.	12 Nov.	545
* Maternitatis B. M. V.	Dom. II. Oct.	[339]
Matthæi, Apost. et Evang.	21 Sept.	418
„ „ Vigilia.	20 „	417
Mauritii et Soc., Mart. Commem.	22 „	421
Mennæ, Mart. Commem.	11 Nov.	538
Nativitatis B. Mariæ V.	8 Sept.	349
„ „ Octava.	15 „	380
Nicolai de Tolentino, Conf.	10 „	361
Nicomedis, Mart. Commem.	14 „	380
Nominis B. M. V.	Dom. infra Oct. Nat.	355
* Patrocinii B. Mariæ V.	Dom. II. Nov.	[387]
Petri Alexandrini, Episc. et Mart. Commem.	26 Nov.	586
* Petri Claver, Conf.	9 Sept.	[328]
Petri de Alcantara, Conf.	19 Oct.	482
Placidi et Soc., Mart.	5 „	464
Pontiani, Papæ et Mart. Commem.	19 Nov.	560
Præsentationis B. Mariæ V.	21 „	565
Proti et Hyacinthi, Mart. Commem.	12 Sept.	362

* Pulcheriæ, Imperatricis, Virg.	11 Sept.	pag. [332]
* Puritatis B. Mariæ V.	Dom. III. Oct.	[346]
Quatuor Coronatorum Martyrum, Commem.	7 Nov.	527
* Raphaëlis, Archangeli.	24 Oct.	[375]
Raymundi Nonnati, Conf.	31 Aug.	339
* Redemptoris Ss.	23 Oct.	[362]
* Reliquiarum Ss.	Dom. IV. Oct.	[385]
Remigii, Episc. et Conf.	1 Oct.	454
Rosæ a S. Maria, Virg. Limanæ.	30 Aug.	336
* Rosæ Viterbiensis, Virg.	4 Sept.	[325]
* Rosaliæ, Virg. Panormitanæ.	4 "	[327]
Rosarii B. Mariæ V.	Dom. I. Oct.	445
Sabinæ, Mart. Commem.	29 Aug.	331
Sanctorum omnium.	1 Nov.	499
" " Vigilia.	31 Oct.	497
" " Octava.	8 Nov.	527
Saturnini, Mart. Commem.	29 "	589
Sergii, Bacchi, Marcelli et Apuleji, Mm. Commem.	7 Oct.	467
Silvestri, Abbatis.	26 Nov.	586
Simonis et Judæ, Apost.	28 Oct.	493
" " Vigilia.	27 "	491
* Stanislai Kostkæ, Conf.	13 Nov.	[390]
Stephani, Hung. Regis, Conf.	2 Sept.	342
Teresiæ, Virg.	15 Oct.	476
Theclæ, Virg. et Mart. Commem.	23 Sept.	424
Theodori, Mart. Commem.	9 Nov.	531
Thomæ de Villanova, Episc. et Conf.	22 Sept.	421
Tryphonis, Respicii et Nymphæ, Mart. Commem.	10 Nov.	534
Ursulæ et Soc., Virg. et Mart. Commem.	21 Oct.	488
* " " " " Festum.	21 "	[359]
Vitalis et Agricolæ, Mart. Commem.	4 Nov.	517
Wenceslai, Ducis et Mart.	28 Sept.	431
* Wolfgangi, Episc. et Conf.	31 Oct.	[384]
* Zachariæ, Conf., Patris S. Joannis Bapt.	5 Nov.	[387]

OFFICIA VOTIVA.

De sanctis Angelis.	pag. [237]	De Passione D. N. J. C.	pag. [273]
" " Apostolis.	[249]	" Immaculata Conceptione	
" sancto Joseph Conf.	[252]	B. M. V.	[288]
" Ss. Eucharist. Sacramento.	[259]	Romæ. Ss. Ap. Petri et Pauli.	[295]

Die 9. Novembris.

In Dedicatione Archibasilicæ Ss̃m̃i Salvatoris.

Duplex majus.

Omnia de Comm. Dedicat. Ecclesiæ, præter sequ.

Et fit Commemor. Omnium Sanctorum.

Ant. O quam gloriósum.

Ÿ. Exsultábunt. R̃. Lætabúntur.

Oratio.

Omnípotens sempitérne Deus, qui nos ómnium Sanctorum tuórum mérita sub una tribuísti celebritáte venerári: quæsumus; ut desiderátam nobis tuæ propitiatiónis abundántiam, multiplicátis intercessóribus largiáris.

Deinde S. Theodori Mart.

Ant. Iste sanctus.

Ÿ. Glória et honóre. R̃. Et constituísti.

Oratio.

Deus, qui nos beáti Theodóri Mártiris tui confessione gloriósa circúmdas et prótegis: præsta nobis ex ejus imitatione proficere, et oratione fulciri. Per Dóminum.

In I. Nocturno.

De libro Apocalýpsis beáti Joánnis Apóstoli.

Lectio i. Cap. 21. c.

Et venit unus de septem Angelis habéntibus phíalas plenas

septem plagis novíssimis, et locútus est mecum, dicens: Veni, et osténdam tibi sponsam, uxórem Agni. Et sústulit me in spíritu in montem magnum et altum, et osténdit mihi civitátem sanctam Jerúsalem descendéntem de coelo a Deo, habéntem claritátem Dei: et lumen ejus símile lápidi pretióso tamquam lápidi jáspidis, sicut crystállum.

R̃. In dedicatióne templi decantábat pópulus laudem: * Et in ore eórum dulcis resonábat sonus. Ÿ. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et vénient ad eam omnes Gentes. Et.

Lectio ii.

Et habébat murum magnum et altum, habéntem portas duódecim: et in portis Angelos duódecim, et nómina inscripta, quæ sunt nómina duódecim tribuum filiórum Israël. Ab Oriénte portæ tres: et ab Aquilóne portæ tres: et ab Austro portæ tres: et ab Occásu portæ tres. Et murus civitátis habens fundaménta duódecim, et in ipsis duódecim nómina duódecim Apostolorum Agni. Et qui

loquebátur mecum, habébat mensúram arundíneam aúream, ut metirétur civitátem, et portas ejus, et murum.

R. Fundáta est domus Dómini supra vérticem món-tium, et exaltáta est super omnes colles: * Et vénient ad eam omnes Gentes, et dicent: Glória tibi Dómine.

V. Veniéntes autem vénient cum exsultatióne, portántes manípulos suos. Et.

Lectio iii.

Et civitas in quadro pó-sita est, et longitúdo ejus tanta est quanta et latitúdo: et mensus est civitátem de arúndine aúrea per stádia duódecim míllia: et longitúdo, et altitúdo, et latitúdo ejus æquália sunt. Et mensus est murum ejus centum quadragínta quá-tuor cubitórum, mensúra hóminis, quæ est Angeli. Et erat structúra muri ejus ex lápide jáspide: ipsa vero civitas aurum mundum sí-mile vitro mundo.

R. Bénedic Dómine.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ritus quos in conse-crándis ecclésiis et altáribus Romána servat Ecclésia, beátus Silvéster Papa primus instítuit. Nam etsi jam ab Apo-

stolórum témpore loca fuérunt Deo dicáta, quæ a quibúsdam Oratória, ab áliis Ecclésiæ dicebántur, ubi colléctæ fiébant per unam sábbati, et christiánus pópulus oráre, Dei verbum audíre, et Eucharístiam sú-mere sólitus erat: non támen illa ádeo solémni ritu consecrabántur, nec in eis adhuc in título erectum erat altáre, quod chrísmate delibútum, Dómini nostri Jesu Christi, qui altáre, hóstia et sacérdos noster est, figúram exprímeret.

R. Orántibus in loco isto, * Dimítte peccáta pópuli tui Deus, et osténde eis viam bonam, per quam ámbulent, et da glóriam in loco isto. **V.** Qui regis Is-raël inténde, qui dedúcis velut ovem Joseph, qui sedes super Chérubim. Di-mítte.

Lectio v.

Sed ubi Constantínus imperátor per baptís-mi sacraméntum sanitátem salutémque consecútus est, tum primum lege ab eo lata concéssum est toto orbe terrárum, Christiáni ut ec-clésias ædificárent: quos ille non solum edícto, sed étiam exémplo ad sacram ædificatióem est cohortátus. Nam et in suo Latera-

nénsi palátio ecclésiã Sal-
vatóri dedicávit, et ei con-
tinéntem basilicã nómine
sancti Joánnis Baptístæ
cóndidit, eo loco quo ipse,
baptizátus a sancto Silvé-
stro, ab infidelitátis lepra
mundátus est: quam idem
Póntifex consecrávit quin-
to Idus Novémbris: cujus
consecratiónis memória ce-
lebrátur hodiérno die, quo
primum Romæ públice ec-
clésia consecráta est, et
imágo Salvatóris in pariete
depícta pópulo Románo
appáruit.

R. O quam metuéndus
est locus iste: * Vere non
est hic áliud, nisi domus
Dei, et porta cœli. **V.** Hæc
est domus Dómini firmiter
ædificáta, bene fundáta est
supra firmam petram. Vere.

Lectio vi.

Quod si beátus Silvéster
póstea in consecratióne
altáris Príncipis Apostoló-
rum decrevit, ut deinceps
nisi ex lápide altária non
ædificaréntur, tamen ba-
silicæ Lateranénsis altáre
fuit e ligno eréctum: quod
mirum non est. Nam cum
a sancto Petro usque ad
Silvéstrum, propter perse-
cutiões, Pontífices certo
loco consistere non pos-
sent: quocúmque eos ne-
cèssitas compulísset, sive

in cryptas, sive in cœme-
téria, sive in ædes piórum,
super illo altári lígneo ad
arcæ similitúdinem cónca-
vo, sacra faciébant. Quo al-
tári sanctus Silvéster, réd-
dita Ecclésiæ pace, honóris
causa Príncipis Apostoló-
rum, qui in illo sacrificásse
dicitur, et reliquórum Pon-
tíficum, qui usque ad id
tempus ad mystéria con-
ficiénda eo usi fúerant, in
Lateranénsi prima ecclésia
collocáto, sancívit ne quis-
quam in eo, præter Romá-
num Pontíficem, Missam
deinceps celebráret. Eám-
dem ecclésiã incendiis,
vastatióibus, terræ insu-
per mótibus disjéctam ever-
sámque, ac sédula Summó-
rum Pontíficum cura repa-
rátam, nova póstmodum
molitióne restitútam, Bene-
dictus décimus tértius Pón-
tifex Máximus órdis Præ-
dicatórum, die vigésima
octáva Aprílis anni millé-
simi septingentésimi vigé-
simi sexti, ritu solémni con-
secrávit, ejúsque celebritá-
tis memóriã hac die re-
coléndã státuit. Quod au-
tem Pius nonus perficién-
dum censúerat, Leo déci-
mus tértius, cellam máxi-
mam, vetustáte fatiscén-
tem, ingénti molitióne pro-
ducéndã laxandámque

curavit, vetus musivum, multis jam antea partibus, instauratum, ad antiquum exemplar restitui et in novam absidem, opere cultique magnifico, exornatam transferri, aulam transversam laqueari et contignatione refectis expoliri iussit, anno millésimo octingentesimo octuagesimo quarto, Sacratio, æde canonicorum perpetuæque ad Baptistarium constantinianum porticu adjectis.

R. Mane surgens.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Ingressus Jesus. de eodem Communi.

Pro S. Theodoro Mart.

Lectio ix.

Theodorus, miles christianus Maximiano imperatore, quod idolorum fanum incendisset, comprehensus, cum a præfecto legionis poena ei remitteretur, si

pœnitens facti christianam fidem exsecraretur, constanter in fidei confessione perseverans, missus est in carcerem: ubi ungulis excarnificatus, dum costæ nudarentur, lætus canebat: Benedicam Dominum in omni tempore. Quare in ardentem rogam injectus, in oratione et divinis laudibus animam Christo reddidit, quinto Idus Novembris. Cujus corpus Eusebia matróna sindone involutum sepelivit in suo prædio.

Te Deum laudamus.

In Laudibus fit Commem. S. Theodori Mart.

Ant. Qui odit animam suam in hoc mundo, in vitam æternam custodit eam.

V. Justus ut palma florebit. **R.** Sicut cedrus Libani multiplicabitur.

Oratio. Deus, qui.

In II. Vesp. Commem. sequ. ac Ss. Mm. Tryphonis et Soc.

Concordat cum Originali.

In fidem etc.

Ex Secretaria S. R. C. hac die 9. Decembris 1899.

(L. ✕ S.)

D. Panici, S. R. C. Secretarius.

I m p r i m a t u r.

Ratisbonæ, die 15. Decembris 1899.

Dr. Fr. X. Leitner, Vicarius in Spirit. Gen.

OFFICIA PROPRIA
SS. SUMMORUM PONTIFICUM
SANCTÆ ROMANÆ ECCLESIAE

ALIORUMQUE SANCTORUM VEL BEATORUM

OMNIBUS VEL PLURIBUS DIOECESIBUS CONCESSA
QUÆ KALENDARIUM CLERO ROMANO PROPRIUM SEQUUNTUR.

EDITIO TYPICA.]

PARS AUTUMNALIS.

RATISBONÆ, NEO EBORACI ET CINCINNATH.
SUMPTIBUS, CHARTIS ET TYPIS FRIDERICI PUSTET,
S. SEDIS APOST. ET S. RIT. CONGR. TYPOGR.
MDCCLXXXVI.

Ex Secretaria Sacrorum Rituum Congregationis
die 12. Septembris 1885.

Lawrence Salvat. A. R. C. *Lawrence*

Ratisbonæ, die 31. Decembris 1885.

M. Dandl, Vicarius in Spirit. Generalis.

OFFICIA PROPRIA
SS. S. R. E. SUMMORUM PONTIFICUM
ET ALIORUM
ROMANO CLERO SÆCULARI ET REGULARI CONCESSA.

PARS AUTUMNALIS.

Dominica post Octavam
Assumpt. B. M. V.
Purissimi Cordis B. M. V.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu.
locis eadem Dominica.

FESTA SEPTEMBRIS.

Die i.

(Dies ass. ex 26. Aug.)

S. Ludovici Regis, Conf.

Semiduplex.

Omnia de Comm. Conf. non
Pont. præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beatum
Ludovicum Con-
fessorem tuum
de terræno regno
ad cœlestis regni glóriam
transtulisti: ejus, quæsu-
mus, méritis et intercessió-
ne, Regis regum Jesu Chri-
sti Filii tui fácias nos esse
consórtes: Qui tecum vivit.

Commem. S. Ægydii Abbat.
(Ant. et V. variantur), deinde
Ss. XII Fratrum Mart.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Ludovicus nonus Gál-
liæ rex, duódecim
annos natus, patre
amisso, et in Blanchæ ma-
tris sanctíssima disciplína
educátus, cum jam vigési-
mum annum in regno áge-
ret, in morbum incidit: quo
têmpore cogitávit de recu-
peránda possessione Jero-
solymórum. Quamóbre
ubi conváluisset, vexillum
ab episcopo Parisiénsi ac-
cépit: deinde mare cum
ingénti exércitu trajiciens,
primo prælio Saracénos fu-
gávit. Sed cum ex pesti-
léntia magna militum mul-
títúdo periisset, victus ipse
captúsque est.

R. Honéstum fecit illum
Dñs, et custodívit eum ab
inimícis, et a seductóribus
tutávit illum: * Et dedit illi
claritátem ætérmam. **V.** Ju-
stum dedúxit Dñs per vias
rectas, et osténdit illi re-
gnum Dei. Et dedit.

Lectio v.

Rebus póstea cum Sara-
cénis compósitis, liber
rex exercitúsque dimítti-
tur. Quinque annis in Orién-
te commorátus, plúrimos
Christiános a barbarórum
servitúte redémit, multos
étiam infidéles ad Christi
fidem convértit: prætérea
áliquot Christianórum ur-
bes refécit suis sump̃tibus.
Interim mater ejus migrat
e vita: quare domum red-
íre cógitur, ubi totum se
dedit pietátis officiis.

R̃. Amávit eum Dóminus,
et ornávit eum: stolam gló-
riæ induit eum, * Et ad por-
tas paradísi coronávit eum.
Ṽ. Induit eum Dñs lorícám
fidei, et ornávit eum. Et.

Lectio vi.

Multa ædificávit mona-
stéria, et paúperum ho-
spítia: beneficéntia egéntes
sublevábat: frequens visé-
bat ægrótos, quibus ipse
non solum suis sump̃tibus
ómnia suppeditábat, sed
étiam, quæ opus erant, má-
nibus ministrábat. Vestítu
vulgári utebátur, cilício ac
jejúnio corpus assídue af-
fligébat. Sed cum iterum
transmisísset, bellum Sa-
racénis illatúrus, jamque
castra in eórum conspéctu
posuísset, pestiléntia decés-
sit in illa oratióne: Introibo

in domum tuam; adorábo
ad templum sanctum tuum,
et confitébor nómini tuo.
Ejus corpus póstea Lutéti-
am Parisiórum translátum
est, quod in célebrí sancti
Dionýsii templo asservátur
et cólitur; caput vero in
sacra æde sanctæ Capéllæ.
Ipse clarus miráculis a
Bonifácio Papa octávo in
sanctorum númerum est
relátus. **R̃.** Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo quidam. ut in Brev. in fe-
sto S. Steph. Reg. Cf. die 2. Sept.

Lectio ix. de S. Ægydio, de quo
cóm. in Laud., ac Ss. XII Fratrum.

Die iii.

(Dies ass. ex 8. Jul.)

**S. Elisabeth Reg. Por-
tugalliæ, Viduæ.**

Semiduplex.

In I. Vesperis.

Ant. et Capit. de Laud. 10* Ps.
ut in I. Vesperis de Comm. Virg.

Hymnus.

Domáre cordis ímpetus
Elisabeth

Fortis, inópsque Deo
Servíre, regno prætulit.

En fúlgidis recépta cœli
sédibus,

Sidereæque domus
Ditáta sanctis gáudiis.

Nunc regnát inter cœlites
beátior,

Et premit astra, docens
Quæ vera sint regni bona.

Patri potestas, **Filióque**
glória,
Perpetuúmque decus
Tibi sit alme **Spiritus**.
Amen.

V. Ora pro nobis beá-
ta **Elisabeth.** **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Et nunc
*reges intelligite, erudímini
qui judicátis terram.

Oratio ut infra in Laud. 10*

Ad Matutinum.

Invit. Laudémus Deum
nostrum * In sanctis opé-
ribus beátæ **Elisabeth.**

Ps. Veníte, exsultémus. 2.

Hymn. Domáre. ut supra.

In I. Nocturno.

Ant. Eleváta est * magni-
ficéntia **Elisabeth** super
cœlos.

Ps. trium Noct. de Coñ. Virg.

Ant. Veni elécta mea, *
et ponam in te thronum
meum, quia concupívit Rex
spéciem tuam.

Ant. Accépit benedictió-
nem * a Dómino, et miseri-
córdiam a Deo salutári suo.

V. Multæ filiæ congrega-
vérunt divítias. **R.** Tu su-
pergréssa es univérsas.

De Parábolis Salomónis.

Lectio i. Cap. 31. b.

uliérem fortem quis
invéniet? procul,
et de últimis fini-

bus prétium ejus. Confídit
in ea cor viri sui, et spóliis
non indigébit. Reddet ei
bonum, et non malum, ó-
mnibus diébus vitæ suæ.
Quæsívit lanam et linum,
et operáta est consílio má-
nuum suárum. Facta est
quasi navis institóris, de
longe portans panem su-
um. Et de nocte surréxit,
deditque prædam domésti-
cis suis, et cibária ancillis
suis. Considerávit agrum,
et emit eum: de fructu má-
nuum suárum plantávit ví-
neam. Accínxit fortitúdine
lumbos suos, et roborávit
bráchium suum.

R. Regáli exórta progé-
nie trúmphat in cœlis **Elí-
sabeth**, tríplici circúmdata
varietáte meritórum: * Nam
in terra in tríplici vitæ gra-
du pósteris imitánda virtú-
tum relíquit exémpa. **V.** Vir-
ginálem statum, conjugá-
lem, et viduálem inoffénso
pede cucúrrit. Nam.

Lectio ii.

Gustávit, et vidit quia bo-
na est negotiátio ejus:
non exstinguétur in nocte
lucérna ejus. Manum suam
misit ad fórtia, et dígití ejus
apprehendérunt fusum. Ma-
num suam apéruit inopi, et
palmas suas exténdit ad
paúperem. Non timébit dó-

mui suæ a frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplicibus. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus et púrpura induméntum ejus. Nóbilis in portis vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, et vén-didit, et cingulum trádidit Chananéo.

R. Os suum apérui sapientíæ, * Et lex cleméntiæ in lingua ejus. **V.** Quóniam prævenísti eam in benedictionibus dulcédinis. Et lex cleméntiæ.

Lectio iii.

Fortitúdo et decor induméntum ejus, et ridébit in die novíssimo. Os suum apérui sapientíæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus. Considerávit sémitas domus suæ, et panem otíosa non comédit. Surrexérunt filii ejus, et beatíssimam prædicavérunt: vir ejus, et laudávit eam. Multæ filiæ congregavérunt divítias: tu supergréssa es univérsas. Fallax grátia, et vana est pulchritúdo: múlter timens Dóminum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: et laudent eam in portis ópera ejus.

R. Desidérium animæ ejus tribuísti ei, * Et voluntáte labiórurn ejus non fraudá-

sti eam. **V.** Scuto bonæ voluntátis tuæ coronásti eam Dómine. Et voluntáte. **G**loria Patri. Et voluntáte.

In II. Nocturno.

Ant. Propter veritátem, * et mansuetúdinem, et justítiam dedúcet te mirábíliter délixtera tua.

Ant. Arcum cónteret * et confrínget arma, et scuta combúret igni.

Ant. Justítia * et misericórdia plena est délixtera tua.

V. Virga tua, et báculus tuus. **R.** Ipsa me consoláta sunt.

Lectio iv.

lisabeth Aragóniæ régibus ortam, Christi anno millésimo ducentésimo septuagésimo primo, in præságium futú-ræ sanctimóniæ paréntes, præter morem, relicto matris aviæque nómine, a magna ejus matértera, Thüringiæ dómina, sancta Elisabeth, in baptísimo nominátam voluére. Ubi nata est, statim pátuít, quam felix regum regnorúm-que esset futúra pacátrix: natalítia enim ejus lætítia perniciosas avi patrís-que dissensiónes in concórdiam convértit. Pater vero crescéntis póstea filiæ admirátus índolem, affir-

mábat fore, ut una Elísa-
beth réliquas Aragoniórum
regum sángine creatas fé-
minas virtúte longe super-
áret. Sic cœléstem ipsíus
vitam in contemnendo cõr-
poris ornátu, in fugiendis
voluptátibus, in jejúniis fre-
quentándis, in divínis pré-
cibus assidue recitándis, in
caritátis opéribus exercén-
dis, venerátus, rerum suá-
rum regníque felicitátem
uníus filiæ méritis referé-
bat accéptam. Tandem ubí-
que nota, et a multis prin-
cípibus exoptáta, Dionýsio
Lusitániæ regi christiánis
cæremóniis rite est in ma-
trimónium collocáta.

R. Audi filia, et vide, et
inclína aurem tuam, et ob-
liviscere pópulum tuum, et
domum patris tui: * Et
concupiscet Rex decórem
tuum. **V.** Spécie tua et pul-
chritúdine tua inténde, pró-
spere procéde, et regna. Et
concupiscet.

Lectio v.

Juncta conjúgio, non mi-
nórem excoléndis virtú-
tibus, quam liberis educán-
dis óperam dabat, viro pla-
cère studens, sed magis
Deo. Médiam fere anni
partem solo pane tolerábat
et aqua: quæ in quodam
ipsíus morbo divínitus ver-
sa est in vinum, cum id a

médicis præscriptum bí-
bere recusáset. Paúperis
féminæ ulcus horréndum
exosculáta, derepente sa-
návit. Pecúnias paupéribus
distribuéndas, ut regem la-
térent, hibérno témpore in
rosas convértit. Vírginem
cæcam a nativité illuminávit:
multos álios solo
crucis signo a gravíssimis
morbis liberávit: plúrima
id genus miracula patrávit.
Monastéria, collégia, et
templa non modo exstrú-
xit, sed étiam magnífice
dotávit. In regum discór-
diis componéndis admirá-
bilis fuit: in privátis publi-
cisque mortálium subleván-
dis calamitátibus indefessa.

R. Manum suam misit
ad fórtia: * Manum suam
aperuit ínopi, et palmas
suas exténdit ad paúperem.
V. Dispérsit, dedit pau-
péribus, justítia ejus manet
in sæculum sæculi. Manum
suam.

Lectio vi.

Defúncto rege Dionýsio,
sicut virgínibus in pri-
ma ætáte, in matrimónio
conjúgibus, ita víduis in
solitúdine fuit ómnium vir-
tútum exéplar. Illico enim
religiósis sanctæ Claræ vé-
stibus indúta, régio fúneri
constánter intérfuit, ac
paulo post Compostéllam

proficiscens, multa ex holosérico, argénto, auro, gemisque donária pro regis ánima obtulit. Inde revérsa domum, quidquid sibi carum aut pretiósum supererat, in sacros ac pios usus convertit: absolvendóque suo vere régio Conimbricensi vírginum coenóbio, et aléndis paupéribus, et protegéndis víduis, defendéndis pupíllis, miseris ómnibus juvándis inténta, non sibi, sed Deo, et mortálium ómnium cómodis vivébat. Reges duos fílium et génerum pacificatúra, Stremótium nóbile óppidum veniens, morbo ex itinere contrácto, ibídem a Vírgine Deípara visitáta sanctíssimé óbiit, anno millésimo trecentésimo trigésimo sexto die quarta Júlii. Post mortem multis miráculis cláruit, præsértim suavíssimo córporis jam per annos fere trecéntos incorrupti odóre; semper étiam regínæ sanctæ cognoménto célebris. Tandem anno jubiléi, et nostræ salútis millésimo sexcentésimo vigesimoquinto, totíus christiáni orbis concúrsu et appláusu, ab Urbáno octávo rite inter Sanctos adscrípta est.

R. Regnum mundi, et omnem ornátum sæculi

contémpsi propter amórem Dómini mei Jèsu Christi: * Quem vidi, quem amávi, in quem crédidi, quem diléxi. **V.** Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea Regi. Quem. **G**lória Patri. Quem.

In III. Nocturno.

Ant. Conféssio, * et pulchritúdo in conspéctu ejus, sánctitas et magnificéntia in sanctificatióne ejus.

Ant. Annuntiavérunt * cœli justítiam ejus, et vidérunt omnes pópuli glóriam ejus.

Ant. Judicávit * in justítia, et pópulos in æquitáte.

V. Ignis ante ipsam præcédet. **R.** Et inflammábit in circúitu inimícos ejus.

Lectio sancti Evangélíi secúndum Matthæum.

Lectio vii. Cap. 13. f.

In illo témpore: Dixit Jèsus discíplis suis parábolam hanc: Símile est regnum cœlórum thesaúro abscondito in agro. Et réliqua.

Homília S. Gregórii Papæ.

Homil. 11. in Evang.

cœlórum regnum, fratres caríssimi, idcirco terrénis rebus símile dicitur, ut ex his quæ ánimus novit, surgat ad incógnita quæ non no-

vit: quátenus exémplo visibílium se ad invisibília rápiat, et per ea, quæ usu didicit, quasi confricátus incaléscat: ut per hoc, quod scit notum dilígere, discat et incógnita amáre. Ecce enim cœlórum regnum thesaúro abscóndito in agro comparátur: quem qui invenit homo, abscóndit, et præ gaúdio illíus vadit, et vendit univérsa quæ habet, et emit agrum illum.

R. Os suum apérui sapientíæ, et lex cleméntiæ in lingua ejus: considerávit sémitas domus suæ, * Et loquebátur de testimoniis Dómini. **V.** Gustávit et vidit quia bona est negotiatio ejus: non exstinguétur in nocte lucérna ejus. Et loquebátur.

Lectio viii.

Qua in re hoc quoque notándum est, quod inventus thesaúrus abscónditur, ut servétur: quia stúdiu cœléstis desidérii a malínis spirítibus custodíre non súfficit, qui hoc ab humánis laúdis non abscóndit. In præsentí ét enim víta, quasi in via sumus, qua ad pátriam pèrgimus. Malíni autem spirítus íter nostrum quasi quidam latrúnculi óbsident. Deprædári ergo desiderat,

qui thesaúrum públice portat in via. Hoc autem dico, non ut próximi ópera nostra bona non vídeant, cum scriptum sit: Vídeant ópera vestra bona, et glorificent Patrem vestrum, qui in cœlis est: sed ut per hoc, quod ágimus, laudes extérius non quæramus. Sic autem sit opus in público, quátenus inténtio máneat in occúlto: ut et de bono ópere próximis præbeámus exémplum, et tamen per intentiónem, qua Deo soli placére quærimus, semper optémus secrétum.

R. Invocávi, et venit in me spíritus sapientíæ, et præpósui illam regnis et sédibus: * Et divítias nihil esse duxi in comparatióne illíus. **V.** Mélior est enim sapientia cunctis ópibus pretiosíssimis. Et divítias. Glória Patri. Et divítias.

Lectio ix.

Thesaúrus autem cœléste est desidérium: ager vero, in quo thesaúrus abscónditur, disciplína stúdií cœléstis. Quem profecto agrum vénditis ómnibus cómparat, qui voluptátibus carnis renúntians, cuncta sua terréna desidéria per disciplínæ cœléstis custodiam calcatur: ut nihil jam, quod caro blandítur, libe-

at; nihil quod carnálem vitam trucídat, spíritus perhorréscat. **Te Deum.**

Ad Laudes
et per Horas.

Ant. 1. Dum esset Rex * in accúbitu suo, nardus mea dedit odórem suavitátis.

Ps. Dóminus regnávít. **cum reliquis de Domin.**

2. Et concupíscet Rex * decórem tuum, quia ipse est Dóminus Deus tuus.

3. Potens in ópere * et sermóne, lenívit iracúndiam Dómini, et conciliávit cor patris ad filium.

4. Quasi arcus refúlgens * inter nébulas glóriæ, et quasi flos rosárum in diébus vernis.

5. Quasi stella matutína * in médio nébulæ, et quasi luna plena in diébus suis.

Capitulum. Prov. 31. b.

Mulierem fortem quis inveniet? procul, et de últimis finibus prétium ejus. Confidit in ea cor viri sui, et spóliis non indigébit.

Hymnus.

Opes decúsque régium reliqueras
Elisabeth, Dei dicáta númini:

Recépta nunc beáris inter
Angelos;

Libens ab hóstium tuére
nos dolis.

Præi, viámque dux salutis índica!

Sequémur: O sit una mens
fidélium,

Odor bonus sit omnis áctio,
tuis

Id innuit rosis opérta cáritas.

Beáta caritas, in arce
síderum

Potens locáre nos per omne sáeculum:

Patrique, Filióque summa
glória,

Tibique laus perénis alme
Spíritus. Amen.

V. Méritis et précibus
beátæ Elisabeth. **R.** Propítius esto Dómine pópulo tuo.

Ad Bened. Ant. Tu glória Jerúsalem, * tu lætítia
Israël, tu honorificéntia pópuli tui.

Oratio.

Clementíssime Deus, qui beátam Elisabeth reginam, inter céteras egrégias dotes, béllici furóris sedándi prærógativa decorásti: da nobis ejus intercessióne post mortális vitæ, quam suppliciter pétimus, pacem, ad ætérna gáudia pervenire. Per Dóminum.

Ad Tertiam.

Capit. Mulierem fortem.
ut supra.

R. br. Spécie tua * Et
pulchritúdine tua. Spécie

tua. **℣.** Inténde, prospere procéde, et regna. Et pulchritúdine tua. **Gloria** Patri. Spécie tua.

℣. Adjuvábít eam Deus vultu suo. **R.** Deus in médio ejus, non commovébítur.

Ad Sextam.

Capitulum. Prov. 31. d.

Manum suam apéruiť in-
opi, et palmas suas ex-
téndit ad paúperem. Non
timébit dómui suæ a frigó-
ribus nivis.

R. br. Adjuvábít eam *
Deus vultu suo. Adjuvábít
eam. **℣.** Deus in médio
ejus, non commovébítur.
Deus. **Gloria** Patri. Adju-
vábít eam.

℣. Elégit eam Deus, et
prælégit eam. **R.** In ta-
bernáculo suo habitáre fa-
cit eam.

Ad Nonam.

Capitulum. Prov. 31. d.

Multæ filiæ congregavé-
runt divítias: tu super-
gréssa es univérsas. Fal-
lax grátia, et vana est pul-
chritúdo: múlíer timens
Dóminum ipsa laudábítur.

R. br. Elégit eam Deus,
* Et prælégit eam. Elégit.

℣. In tabernáculo suo ha-
bitáre facit eam. Et. **Gloria**
Patri. Elégit.

℣. Diffúsa est grátia in lá-
biistuis. **R.** Proptérea bene-
dixit te Deus in ætérnum.

In II. Vesperis.

Omnia ut in I. Vesp. 4*

℣. Ora pro nobis beá-
ta Elísabeth. **R.** Ut digni
efficiámur promissionibus
Christi.

Ad Magnif. Ant. Elísa-
beth * pacis et pátriæ ma-
ter, in cœlo triúmphans,
dona nobis pacem.

Die iv.

S. Rosæ Viterbien. Virg.

Duplex.

Ut inter festa pro aliquibus locis
eadem die.

Die ix.

S. Sergii I. Papæ et
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont.,
præter sequ.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Sérgius, Antiochénus
génere, Tibério pa-
tre, Panórmí in Si-
cília natus, Conóne víta
functo, anno Christi sex-
centésimo octogésimo sé-
ptimo, annuente Deo, et
suffragántibus ómnium vo-

tis, in sacro Lateranénsi palátio assúptus, foedíssimum schisma, quod ex-árchí imperatóris avarítia et Paschális archidiáconi ambítio excitárant, in ipso ortu exstínxit. Adeódato Pontífice Romam véniens, in Ecclésiæ Románæ clerum ab eódem ascítus, et a Leóne hujus nóminis secúndo présbyter títuli sanctæ Susánnæ ordinátus, impigre suo múnere defúnctus est.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitátis non nocébit ei. Manus enim.

Lectio v.

Cánones a Græcis sextæ sýnodo dein affíctos, in-stánte licet et díra minánte imperatóre, admíttere nóluit, sed ut spúrios, non sine vitæ perículo, constánter abjécit. Magnam Domínicæ crucis portiónem, revelánte Deo a se invéntam, in basílica Constantiniána pópulo adorándam collocávit. Corpus sancti Leónis in obscúro cónditum ángulo, Dei nutu, inde amóvit, et ornatíori loco ómnibus coléndum expósuit. Basíli-

cam demum Vaticánam innúmeris donis brnávít, egrégiis certe amóris sui erga Príncipem Apostolórum monuméntis.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus enim.

Lectio vi.

Chiliánum et sócios mártýrio deinde afféctos in Germániam, Willibrórdum et Switbértum cum sóciis in Frísiam aliásque circumjéctas regiónés misit, in quibus máximum paganórum númerum ad Christi fidem convertérunt. Coadvállum Britónum regem Romam veniéntem excépit, et sacro baptísmate tinxit. Ravenátibus Damiánum, Leodiénsibus Ubértum, Británnis Berectuáldum episcopos ordinávit. Státuit ut Liturgíæ sacrae pius versus: Agnus Dei, qui tollis peccáta mundi, miserére nobis, adderétur. Méritis dénique plenus, postquam sedisset trédecim annis, ménsibus octo, sancto fine quiévit, ac sepúltus est in Vaticáno.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangelium. Homo peregri proficiscens. de eodem Communi 1. loco, cum ix. Lect. S. Gorgonii Mart.

In Laud. commem. Oct. Nativ. B. M. V. et S. Gorgonii Mart.

Die x.

S. Hilari Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Exaudi nos.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Hilarus, natione Sardinus, patre Crispino genitus, post sancti Leonis transitum Romanæ Ecclesiæ Pontifex factus est. Eum adhuc diaconum idem Leo legatum destinavit pro Ephesina synodo celebranda. Sed cum Dioscori, Alexandrini episcopi, furore per vim et metum Ephesi patrarentur indigna, Hilarus vix effugiens per invia loca et multa pericula, divina ope liberatus, ad Leonem reversus est. Pontifex autem renuntiatus, nihil antiquius habuit quam quæ contra hæreticos constituta fuerant suo decreto firmare. Quamobrem encyclicam epistolam scripsit de damna-

tionem Nestorii et Eutychetis, ac trium præcipuorum confirmationem conciliorum.

R. Inveni David. 12*

Lectio v.

Ab eo invitatus Victorinus, natione Aquitanus, Paschalem cursum cautissima indagatione composuit. Ecclesiasticæ disciplinæ retinentissimus, nullum voluit episcopum per ecclesias consecrari, præter Metropolitanum consensum, nec episcopum quempiam relicta propria ecclesia, ad aliam transferri, neque transcendere terminos a Patribus constitutos. Leontium Arelatensem episcopum suæ sedis vicarium constituit per Gallias, cui sollicitudinem in congregandis quotannis episcopis delegavit. Ecclesiæ prædia, quæ neque deserta, neque inutilia essent, quibus plurimorum necessitatibus subveniretur, alienari, nisi prius apud Concilium alienationis causa dicta, prohibuit; aliaque complura sancte decrevit in ea synodo quam apud sanctam Mariam Majorem coegit.

R. Posui adjutorium. 12*

Lectio vi.

Anthemium imperatorem, cum Philotheus Macedonianus, ejus familiaritate

suffultus, nova diversarum conciliabula sectarum in Urbem conaretur inducere, apud beatum Petrum Apostolum, palam ne id fieret oburgando cohibuit: in tantum ut ea non fore introducenda promiserit imperator, interposito etiam juramento. Fecit in Constantinianæ basilicæ baptisterio oratoria quatuor, nempe sanctæ Crucis, sancti Joannis Baptistæ, sancti Joannis Evangelistæ, et sancti Stéphani, ac insuper bibliothecas duas. Monasterium construxit una cum balneo et prætorio, ad sanctum Laurentium foris, alterumque in Urbe ad Lunam. Plura atque magnifica tum alia ornamenta ex auro, argento, lapidibusque pretiosis, sacris locis contulit. Constituit in Urbe ministeriales, qui præfixas obirent stationes. Pro communi sacerdotum Domini concordia sollicitè procuravit, ne sua auderent quærere, sed quæ essent Christi studerent obtinere. Demum ipse corpore solutus, abiit in cælum regnaturus cum Christo, quarto Idus Septembris, sub imperatoribus Leone et Anthémio; ejusque corpus sepultum fuit ad sanctum Laurentium

in crypta juxta corpus beati Xysti. Una ordinatione mense Decembri creavit presbyteros viginti quinque, diaconos sex, episcopos per diversa loca viginti duos. Apostolicæ Sedis regimen tenuit annos sex, menses novem, dies viginti et octo.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigilate. de eodem Communi 2. loco.

Die xx.

S. Agapiti I. Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da, quæsumus.

In I. Noct. Lect. de Script. occur. In Quatuor Temp. Fidélsis sermo. de eodem Comm. 1. loco.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Agapitum hujus nominis secundo, e vivis sublato, Agapitus, Romanus genere, patre Gordiano, sanctæ Romanæ Ecclesiæ archidiaconus, propter singularem eruditionem, qua probe et apprime instructus erat, et compositos castigatissimæ vitæ mores, quibus præ ceteris eminēbat, communibus totius cleri suffragiis, et omnium bonorum gra-

tulatione, ad sanctam Petri sedem promotus est; et sublimem illam provinciam perinde administravit, ac si non ab hominibus, sed ab ipso Deo electus fuisset.

R. Inveni David. 12*.

Lectio v.

Egregiis laudum titulis ab antiquis Patribus decoratus est, dictusque ab iis præco justitiæ, Evangelii tuba, vas catholicum, vir pietate et miraculis celeberrimus, quibus heróicas illius virtutes et apostolicæ vitæ sanctimoniam Deus illustravit. Aliquot hujus sanctissimi Præsulis decretales exstant, in quibus catholicæ fidei dogmata sarta tectaque servantur, ecclesiasticæ disciplinæ forma et régula traditur, sacrorum canonum et antiquarum traditionum indecmitati consulitur, ac demum omnes et singulæ pastorális sollicitudinis partes implentur.

R. Pósuí adjutórium. 12*.

Lectio vi.

Constantinópolis profectus est, alio prorsus quam ad quem homines illum destinarent consilio, divino scilicet instinctu et nutu: ut Anthimum hæreticum patriarcham Constantinopolitanum Theodóra

imperatricis malis artibus intrusum exauctoraret atque damnaret, et in ejus locum Mennam substitueret; patriarchales item sedes Alexandrinam et Antiochenam, extrusis hæreticis, catholicis pastóribus restitueret. Sed tandem biennio pontificatus nondum expleto, vir sanctissimus, in quo nihil, nisi longiorem vitam catholici desiderassent, Constantinópolis obiit, anno Christi quingentesimo trigésimo sexto. Ejus corpus Romam translatum, in Vaticano conditum est.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Homo peregre proficiscens. de eod. Comm. 1. loco, cum ix. Lect. Vigil., nisi venerit in Fer. Quatuor Temporum.

Die xxvi.

S. Eusebii Papæ et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmi-tatem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Eusebius natione Græcus, patre Médico, post sanctum Marcéllum Romænæ Ecclé-

sia est constitutus episcopus. Is hæreticos invenit in Urbe, quos resipiscētes sola manuum impositione Ecclesiæ reconciliavit. Cui et e Sardinia accedens nobilis femina Restituta, filium suum erudiendum tradidit, quem egregie fide christiana imbutum baptizavit, suoque nomine insignivit, atque Eusebium nominavit. Dignum plane tanti Pontificis germen, quo Vercellēsi postea episcopo fides catholica in Oriente propemodum extincta, lætiore propagine revivisceret.

R. Honestum fecit illum Dominus, et custodivit eum ab inimicis, et a seductoribus tutavit illum: * Et dedit illi claritatem æternam.

V. Descenditque cum illo in foveam, et in vinculis non dereliquit eum. Et.

Lectio v.

Sanctus hic Pontifex boni pastoris Christi Jesu misericordiam imitatus, benignum erga eos quoque se ostendit, qui ob persecutiōnis metum in idololatriam lapsi fuissent; at improbam propterea nonnullorum clerico, quodam Heraclio ductore, severitatem offendit. Quorum ardens studium adeo in Eusebium efferebuit,

ut non modo ipsum laceraverint, sed turbi discordiisque Romæ excitatis, occasionem tyranno Maxentio præbuerint, qua ad publicam quietem restituendam, sanctum Pontificem pacis sequēstem, tamquam seditiōnis auctorem, in Siciliam relegavit. Ibi exsiliū ærumnis confectus vitam finivit sexto Nonas Octōbris. Ejus deinde corpus ad Urbem translātum, depositum fuit in cœmetério Callixti via Appia. Eusebii sepulchro postea sanctus Damasus Summus Pontifex metricam apposuit epigraphem, in qua malignantium calumnias, exsiliū ejus, et obitum commemorans, sanctum episcopum Eusebium Martyrem declaravit. Rexit Ecclesiam annos duos, menses octo, dies sexdecim; et una ordinatione mense Decēbri creavit presbyteros tresdecim, diaconos tres, episcopos per diversa loca quatuordecim.

R. Desiderium animæ ejus tribuisti ei Dōmine * Et voluntate labiorum ejus non fraudasti eum. **V.** Quoniam prævenisti eum in benedictionibus dulcedinis; posuisti in capite ejus coronam de lapide pretioso. Et voluntate.

**Sermo sancti Ambrósii
Epíscopi.**

De S. Euseb. 70. 6., edit. Rom.

Lectio vi.

Depositionem sancti Eusébii hódie celebrámus. Quid est depositio? Non illa útique quæ, sepeliéndis in terra membrórum reliquiis, clericórum máni-bus procurátur; sed illa qua homo vínculis carnálibus absolutus, liber itúrus ad cœlum, terrénus corpus expónit. Ipsa plane est depositio, in qua concupíscere abjícimus, cessámus delínquere, peccáre desíni-mus, et totum quidquid salúti est grave, quasi abjécta sárcina óneris expóni-mus. Nam ídeo hæc dies pro celebritáte máxima procurátur, quia vere est summa festívitatis, mórtuum esse vítiis, soli vigére justítiae.

R. Stola jucunditátis.

In III. Noct. Homil. in Evang. Si quis venit. de eod. Coñ. 1. loco.

R. viii. Dómine præveniisti.

Lectio ix. ex duabus una, et
commem. Ss. Mart. Cypriani et
Justinæ in Laudibus.

FESTA OCTOBRIS.

Die i.

**S. Gregorii Episcopi
Majoris Armeniæ et Mart.**

Duplex.

Omnia de Communi unius Mart.
præter seq.

Oratio.

Deus, qui per beátum Gregórium Pontíficem et Mátyrem tuum Arméniae gentis pópulum regém-que veræ fidei lucem recí-pere tribuísti: da Ecclésiæ tuæ de tantis gaudere triúm-phis, et apud te méritis ejús-dem et précibus adjuvári. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregórius, Arméniae régibus cretus, qui primus post sanctum Bartholomæum Apóstolum in illam provinciam Christi fidem invéxerat, dictus propterea pátria voce Illuminátor, infans clam eréptus ad declinándam necem, qua ejus familia petebátur, Cæsaréæ Cappadóciæ pie est educátus, legémque Christi edóctus baptismum suscepit. Secésserat illuc Terídates filius Cusaronis Armenórum regis, ab Anach Gregórii patre dolóse interémpti, a Persis regno spoliátus, cui Gregórius patérni scéleris bene cónscius se in servitútem trádidit, et cum eo qui jam a Románis regnum recuperáverat, deinde in Arméniam rédiit, ubi a Terídate sápius tentátus, ut

idólis sacrificáre vellet, cum constantíssimere nuísset, in-númera pene et incredibília tormentórum génera subíre coáctus est.

R. Honéstum fecit. 16*

Lectio v.

Arcta primum custódia Gregórium inclúsit Terídates; tunc manus ejus latéribus sic alligári jussit, ut exstárent cúbiti, et camum ori ejus ínseri, mas-sásque excísi salis dorso ejus impóni, constrictúm-que loro circa pectus fór-titer stringénte suspéndi celsíssimo loco. Mansit au-tem sic suspénsus septem diébus, post quos, cum in sua senténtia permanéret, ex uno pede suspénsus co-áctus est fumum hauríre excitátum ex fimo graveo-lénte, dum intérea fórtiter cædebátur báculis húmidis. Inter hæc eníxis Deum pré-cibus exorávit pro salúte ómnium, præsértim gentis Arméníæ, atque ut sibi con-stántiam pro fide tribúeret. Hanc rex demirátus qui-dem, crudélius tamen desæ-viit, mandavítque afférri li-gnórum truncos, et compóni tábulas super anterióres partes pedum ejus, eásque fúnibus nodósis veheménter constríngi, donec déflúeret sanguis per summitátes di-

gitórum. Cólaphis insuper contúsus fuit, et caput ejus artificiósæ cóchleæ impósi-tum, et admóta nari ejus fistula, effúsa sunt sal, ni-trum et acétum simul com-míxta. Multa simília et pe-jóra crudelitátis génera per-péssus est, ádeo ut rex ipse veheménter mirarétur man-sísse vivum, et níhili fecísse dolóres inténsos.

R. Desidérium ánimæ. 16*

Lectio vi.

Cum autem quidam ex sá-trapis regem allocútus illi manifestásset Gregó-rium filium esse Anach, in-terfectóris patris ejus Cusa-rónis, jussit illum mánibus pedibúsque et collo vinctum perdúci in provínciam Ara-rat, trudíque in vérticem castri Artáxat, demittíque in ínfimum hiátum, donec ibídem morerétur. Deus vero, qui e tantis torméntis vivum illum eripúerat, ex hoc páriter servávit incólu-mem, et post longum tem-pus Terídatem ipsum velut álterum Nabuchodónosor tentatióne probátum ad fidei lumen addúxit, quem Gre-górius jejúnio purgátum, Deo per baptísmum recon-ciliávit. Itaque facta pote-státe públice prædicándi Christi Evangélium, ma-

jóris Arménia gentem in fide erudívit, et sacro fonte lustrávit, ecclesiásque undequaque eréxit, destrúxit superstitionis simulácris, templisque eórum evérsis, Cæsaráe ordinátus suæ gentis archiepíscopus, impénsius Arménos divína doctrína instrúxit, atque in fide suscépta confirmávit. Quiétis tandem ac divíní ótii cupidíssimus, in solitúdinem se recépit, ubi jejúnio et contemplatióni déditus, méritis cumulátus in bona senectúte obdormívit in Dómino, Constantíno Magno imperatóre. Corpus illius christiáni ex Arménia fugiéntes in Itáliam transtulérunt; caput cum caténis quibus vinctus fúerat Neápoli, bráchium vero in cathedráli Neritonénsi collocátum fuit.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Communi I. loco.

R. viii. Dómine prævenísti.

Lectio ix. de S. Remigio, cujus commem. in Laud.

Die v.

Sanctæ Gallæ Viduæ.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die vii.

S. Marci Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Coñuni Confessoris Pontificis, præter sequentia.

Oratio.

Exáudi Dómine preces nostras: et interveniénte beáto Marco Confessóre tuo atque Pontífice indulgéntiam nobis tríbue placátus et pacem. Per Dóminum.

Et fit coñ. Ss. Sergii, etc. Mart.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

arcus RománuS, Constantíno Magno imperatóre Póntifex, instituit ut epíscopus Ostiénsis, a quo RománuS Póntifex consecrátur, pállio uterétur. Duas Romæ basilícas ædificávit, álteram in Urbe, álteram via Ardeatína: quas Constantínus auctas, magnis munéribus exornávit. Vixit in pontificátu menses octo, sepultúsque est in cœmétério Balbínæ.

R. Invéni David. 12*

Sermo S. Gregórii Papæ.

2. part. Past. c. 1.

Lectio v.

Tantum debet actiónem pópuli áctio transcéndere præsulis, quantum di-

stāre solet a grege vita pastoris. Opórtet namque, ut metíri se sollicite stúdeat, quanta tenéndæ rectitudinis necessitatē constringitur, sub cuius æstimatióne pópulus grex vocátur. Sit ergo (necesse est) cogitatióne mundus, actióne præcípuus, discrétus in siléntio, útilis in verbo, singulis compassióne próximus, præ cunctis contemplatióne suspensus, bene agéntibus per humilitatē sócius, contra delinquéntium vítia per zelum justitiæ eréctus, internórum curam in exteriorum occupatióne non mínuens, exteriorum providéntiam in interiorum sollicitúdine non relínquens.

R. Pósui adjutórium. 12*

Lectio vi.

Considerándum quoque est, quia cum curam pópuli eléctus Præsul súscipit, quasi ad ægrum médicus accédit. Si ergo adhuc in ejus corpore passiões vivunt, qua præsumptiōne percússum medéri próperat, qui in fácie vulnus portat? Ille ígitur modis ómnibus debet ad exémplum bene vivéndi pértrahi, qui cunctis carnis passiōibus móriens jam spirituáliter vivit: qui próspéra mundi post-

pónit: qui nulla adversa pertiméscit: qui sola inténa desíderat. Cujus intentiōi bene cóngruens, nec omníno per imbecillitatē corpus, nec valde per contumáciam repúgnat spíritus: qui ad aliéna cupiéndam non dúcitur, sed própria largítur.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigiláte. de eodem Comuni 2. loco.

In Laudib. commem. Ss. Sergii et Socior. Martyrum.

Dominica II. Octobris.
Maternitatis B. Mariæ V.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

Dominica III. Octobris.
Puritatis B. Mariæ Virg.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem Dominica.

Die xi.

Beati Joannis Leonardi
Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. non Pont., præter sequ. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Joáñem Confessórem tuum ad fidem in Géntibus propagándam mirabíliter excitáre dignátus es, ac per eum in erudiéndis fidélibus novam

in Ecclesiā tua familiam congregasti: da nobis famulis tuis; ita ejus institutis proficere, ut præmia consequamur æterna. Per Dñm.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Joānnes Leonārdi in oppido Décimi non longe a Lucēsi urbe piis et honestis ortus parēntibus, jam inde a prima ætate, solitudinis et precatōnis amōre, grave quiddam ac matūrum præsetulit. Annos natus viginti sex a Deo vocātus ad ecclesiasticæ militiæ nomen dandum, sæculāribus curis illico nūntium remisit. Ac primo inter pūeros latinæ linguæ rudimentis instrūctus, deinde in lītteris et philosophicis ac theologicis disciplinis adeo profecit, ut vix acto quadriennio ad sacerdotium ex obediētia promōtus fuerit. Multo alacrius tunc ad dominici agri culturam se convertit, et aliquot nactus bonæ indolis nobiles jūvenes, cum eos ad virtutis perfectionem sedulo exercuisset, insequenti anno Congregationem instituit Clericorum Regularium, quam a Matre Dei, ob incensum erga ipsam

sue devotiōnis affectum, nuncupavit. Mox eorum cura et zelo explicata pueris ac rudibus christiāne doctrinæ præcepta, flagitiosi ad justitiæ semitam traducti, puellarum castitati consultum, pia erecta sodalitia, frequens invectus sacramentorum usus, tantaque peracta est animorum commutatio, ut cum in Lucēsi república, hæreticorum præsertim perfidiōsis artibus, ardērent civium odia, profligatique essent mores, brevi tempore primæva Christianorum pietas ibidem revixisse videretur.

R. Honestum fecit. 3*

Lectio v.

Tam salutarium operum causa incidit Joānnes in acerrimas insectationes hominum nequam, qui eum ac socios, etiam apud Pontificem Maximum, fictis criminationibus impetentes, recens coactam familiam perdere omni ope nitebantur. Adeo, instigante dæmone, efferbuit procēlla, ut religiosi sodales omni ad vitandū subsidio privati, dejectique e suis ædibus, alio perfugium quærere coacti fuerint. Sed aquæ multæ numquam potuerunt exstinguere caritatem viri Dei, qui præclare sibi a-

ctum ducébat si quídlíbet pro Jesu Christi nómine paterétur. Impetráta a Summo Pontífice Gregório decimotértio suæ Congregatiónis confirmatióne, Apostólici sui labóris fructus constánter servávit, imo vel ultra pátriæ reipúblicæ fines ubérime auxit. Ob cógnitam in árduis étiam negotiis singulárem ejus prudentiam, sæpe, magno ubique cum animárum bono, nedum ab episcopis adhibitus est ad relevándas componendásque ecclesiárum res, sed et Románi Pontíficis auctoritaté delegátus ad intricáta litígia diriménda, et ad religiósas familias reformándas. Páriter sancto Josépho Calasáncio, ejúsque pene collápsæ societáti præsto fuit. Haud levem quoque impéndit operam negotiis nosocomii sancti Spíritus in Sáxia, et moniálibus oblátis sanctæ Franciscæ Románæ excoléndis.

R. Amávit eum. 4*

Lectio vi.

Gráviter dolens Gentes ádeo plúrimas remótis in regiónibus sedére adhuc in ténebris, luce Evangélii caréntes; inflammabátur desidério migrándi in illas

oras ad lumen veræ religionis effundéndum. At cum intellexisset a sancto Philíppo Nério (a quo verus reformátor dicebátur) se suámque Congregatióne ad instituéndos Itáliæ populos destinári, divínæ acquiévit voluntáti; mínime tamen abstínuit quin, si áliquam infidélibus opem afférre posset, experirétur. Hinc præsulí Vives piíssimo se adjúnxit, initisque cum eo consiliis cœtum instituit presbyterórum, quibus propositum esset idóneos informáre adolescentes in dissitas regiónés subínde mitténdos ad fidem propagándam: quare mérito véluti auctor censétur præclaríssimi illíus institúti, quod Sumórum Pontíficum ópera amplificátum, proferéndæ per univérsum orbem cathólicæ fidei mirabíliter insérvit. Plura ópera de re sacra et moráli conscripsit cuívis hóminum conditióni accommodatíssima. Dénique a sacro ministério nunquam defíciens, cum tota vitæ ratióne non modo suis, sed et univérso clero præluxisset exémplo, in cinere et cilício ad Dóminum migrávit Romæ, die nona Octóbris anno millésimo sexcentésimo nono, ætátis

sexagésimo sexto. Quem sanctitáte, divínis donis et miráculis illústrem Pius nonus Summus Póntifex beatórum fastis accénsuit.

R. Iste homo.

In III. Noct. Homil. in Evang.
Designávit Dóminus. de Comm.
Evangelist. cum **R.** de Comm.
Conf. non Pont.

Die xiv.

S. Callisti I. Papæ Mart.

Duplex.

Omnia ut in Breviario eadem die, præter sequ.

Oratio.

Deus, qui nos cónspicis ex nostra infirmitáte deficere: ad amórem tuum nos misericórditer per beáti Callisti Mártiris tui atque Pontíficis exémpa restáura. Per Dóminum.

Die xvi.

S. Philumenæ Virg. Mart.

Duplex.

Omnia de Comúni Virg. Mart. præter sequ.

Oratio.

Deus, qui inter cétera potentíæ tuæ mirácula étiam in sexu frágili victóriam martýrii contulísti: concéde propítius; ut qui beatæ Philuménæ, Vírginis et Mártiris tuæ, natalítia cólimus, per ejus ad te exémpa gradiámur. Per Dóminum nostrum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Inter cétera Mártýrum sepúlchra, quæ in coemeterio Priscillæ ad viam Saláriam reperiri solent, illud éxstitit quo repositum fúerat sanctæ Philuménæ corpus, uti ex túmuli inscriptióne tribus latérculis appósita perlegebátur. Licet vero invénta ibidem fúerit phíala sanguínis, et ália inscúlpta conspiceréntur martýrii insígnia, doléndum tamen est, res ab eádem gestas, áctaque ac genus martýrii quod ipsa fecit, obscúra perstitisse. Céterum ubi primum sacrum hoc corpus, ex beneficéntia Pii séptimi iníitio pontificátus ejus accéptum, cúltui fidélis pópuli propósitum fuit Mugnáni in Nolána diocéssi, ingens illico famæ célebritas ac relígio erga sanctam Mártýrem percrebuit, præsertim ob signa, quæ ejúsdem præsidio accessísse úndique ferebátur. Hinc factum est ut complúrium antistitum, cultorúmque Mártiris postulatióibus permótus Gregórius décimus sextus Póntifex Máximus, unívrsa rei ratióne matúre perpénsa,

festum ejúsdem cum Officio et Missa in memoráta Nólana diocési et álibi agéndum benígne permiserit.

R. Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam: * Et dedúcet te mirabiliter délixtera tua. **V.** Spécie tua et pulchritúdine tua inténde, próspere procéde, et regna. Et.

Sermo sancti Ambrósii Epíscopi.

Lib. 1. de Virg., circa init.

Lectio v.

Quóniam hódie náalis est Virginis, invítat nunc integritátis amor, ut áliquíd de virginitáte dicámus: ne véluti tránsitu quodam præstrícta videátur, quæ principális est virtus. Non enim ideo laudábilis virgíntas, quia in Martýribus reperítur: sed quia ipsa Mártyres fáciat. Quis autem humáno eam possit ingénio comprehendere, quam nec nátura suis inclúsit légibus? Aut quis naturáli voce complécti, quod supra usum naturæ sit? E cœlo accersívit, quod imitarétur in terris. Nec immérito vivéndi sibi usum quæsívit e cœlo, quæ sponsum sibi invénit in cœlo.

R. Dilexísti justítiam, et odísti iniquitátem: * Pro-

ptérea unxit te Deus, Deus tuus óleo lætitiæ. **V.** Propter veritátem, et mansuetúdinem, et justítiam. Proptérea.

Lectio vi.

Hæc nubes, aëra, Angelos, síderaque transgrédiens, Verbum Dei in ipso sinu Patris invénit, et toto hausit pectore. Nam quis tantum, cum invénerit, relínquat boni? Unguéntum enim exinanítum est nomen tuum: proptérea adolescéntulæ dilexérunt te, et attraxérunt te. Postrémo, non meum est illud, quóniam quæ non nubunt, neque nubéntur, erunt sicut Angeli Dei in cœlo. Nemo ergo mirétur, si Angelis comparéntur, quæ Angelórum Dómino copulántur.

R. Afferéntur Regi.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Símile erit. de eodem Comm. 1. loco.

Die xxiii.

Ss. Redemptoris.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die xxiv.

S. Raphaëlis Archang.

Duplex majus.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem die.

Die xxv.

**S. Bonifacii I. Papæ et
Confessoris.****Duplex.****Omnia de Comuni Conf. Pont.
præter sequentia.****Oratio.** Da, quæsumus.**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.****In II. Nocturno.****Lectio iv.**

Bonifácus Románuſ, patre Jucúndo preſbýtero, poſt beátum Zóſimum húmániſ rebus exémpturn, Románæ Eccléſiæ epiſcopátum adéptuſ eſt. Iſ annóſuſ préſbyter, ac in lege doctiſſimuſ, boniſque móribuſ comprobátuſ, invítuſ ac relúctanuſ, totiúſ pópuli acclamatíone, ac Urbis optimátum conſénuſ, a ſeptuagínta preſbýteríſ, novémque diverſárum provinciárum epiſcopíſ, divínæ inſtitutíoniſ órđine ſerváto, conſecrátuſ eſt in baſílica Júlii: quo témpore Euláliuſ archidiáconuſ, diaconíbuſ circumvénťiſ, pauciſſimíſque de clero, ac multítudíne turbátæ plebiſ, in locum ſibi non débitum, per ámbítum próruenſ, ordinátur in Conſtantiána baſílica. Eo in ſchíſmate Bonifácus legítimuſ Póntifex veheménter depreſſuſ, coáctuſ eſt beáti

Petri baſílicam deſérere, et una cum ſuiſ ad beáti Pauli ſecédere. Deláta mox cauſa ad epiſcopórum concílium, cum patreſ inter ſe diſſidérent, pleníori ſýnodo reſ tota ſervátur, juiſſiſ intérea, Honórii Augúſti ópera, tum Bonifácio, tum Eulálio, ab Urbe diſcédere. Quare hic Antium, ſanctæ Felicitátis baſílicam ille pétiiť.

R. Invéni David. 12***Lectio v.**

Sed cum Euláliuſ ſe in Urbem intruſiſſet, occaſionémque præbuiſſet públicæ ſeditíoniſ, Honóriuſ, ea re commótuſ, Eulálium Urbe pelléndum, Bonifáciuſ vero in eam inducéndum reſcřiſit; quod frequénti epiſcopórum ſýnodo confirmátum fuit. Itaque Bonifácus regréſſuſ, ſollicita cura conátuſ eſt cunctoſ in mútuam reſtitúere concórdiam, cui et in futúrum conſúluit, ne poſt óbitum ſuum gravióri ſciſſúra diſtraherétur Eccléſia. Piſſimórum autem imperatórum devotióne gaudébat, et contra inimícoſ grátiae Dei, non ſolum apoſtolicíſ, ſed étiam régiſ utebátur edíctiſ; et licet ipſe doctiſſimuſ eſſet, advérſuſ libroſ tamen Pelagianórum, beáti Augu-

stini episcopi responsa poscébat; cui et Augustinus tantum détulit, ut ei sua scripta non tam ediscenda, quam examinanda et emendanda diréxerit.

R. Pósui adjutórium. 12*

Lectio vi.

Pátroclum Arelatensem episcopum aliénæ metrópolis jura invadentem représsit; datisque lítteris ad Hilárium Narbonensem episcopum jussit, ut jure metropolitáni et apostólicæ Sedis præceptióne ad pervásum locum accéderet, agéndaque vidéret, et apostólicæ Sedi cuncta reférret. Constituit ne múlter vel mónacha sacráta pállia contíngeret aut laváret; neve quis incénsum in ecclésia póneret, nisi mínister esset. Servum, vel cúriæ, vel rei cuilibet obnoxium, cléricum fieri vétuit. Fecit oratórium in cœmetério sanctæ Felicitátis Mártiris, juxta corpus ejus, cujus itémque sancti Sylváni sepúlchrum ornávit, plúribus donis oblátis. Dénique fama celebérri-mus, et grátia Dei plenus, ejúsdem glóriam adéptus est, Honório et Theodósio princípibus, sepultúsque in cœmetério sanctæ Felicitátis via Salária, octávo Kaléndas Novémbris. Semel

mense Decémbri creávit presbýteros trédecim, diáconos tres, episcopos per diversa loca sex supra trigínta. Pontificátum tenuit annos quinque, minus duób. mensibus et tribus diébus.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo pégre. de eodem Comuni 1. loco.

Lectio ix. ex duabus una et comm. Ss. Chrysanthi et Dariæ Mart. in Laud.

Die xxvi.

S. Evaristi Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comm. unius Mart., præter sequentia.

Oratio. Infirmitatem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Evaristus Græcus natione, patre Judæo génitus, christiánæ pietátis studiosíssimus Trajáno imperatóre ad cáthedram Petri promótus est, sedítque in ea annos novem, menses tres. Fecit ordinationes quátuor mense Decémbri, ac creávit presbýteros decem et septem, diáconos duos, episcopos per diversa loca quíndecim.

R. Honéstum fecit. 16*

Lectio v.

Ecclésiârum títulos Urbis Romæ presbýteris eum divisísse légimus, ut unusquisque suæ paréciae términis ac limitibus distinguerétur; et mandásse, ut altária, in quibus Sacra fiunt, exstrúcta ex lápide, benediceréntur: ut septem diáconi episcopum custodírent, ipsíque adéssent dum prædicatiónis evangélicæ officio et ministério fúngitur, quasi tráditæ ab illo doctrinæ testes.

R. Desidérium animæ. 16*

Lectio vi.

Constituit étiam ex traditíone apostólica, ut matrimónium públice celebrétur, et sacerdotis benedictio adhibeátur. His aliisque salutáribus utilibúsq; constitutíonibus edéndis pontificátus sui tempus transégit; non tamen illud omísit, ut simulacrórum cultum ex ánimis hóminum avélleret; qua in re, cum strénue laborásset, martýrio coronátus est, ac sepúltus prope sepúlchrum Principis Apostolorum in Vaticáno, séptimo Kaléndas Novémbris.

R. Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Si quis venit. de eodem Comuni 1. loco.

Die xxxi.

S. Siricii Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio.

Deus, qui beátum Sirici-um Confessórem atque Pontíficem ecclesiásticæ disciplínæ propagatórem exímium effecísti: da Ecclésiæ tuæ, ejus institútis profícere, et méritis adjuvári. Per Dóminum.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

iricius RománuS, ex presbýtero tituli Pastóris, vita functo sancto Dámaso Papa, cleri populíque univérSi acclamatíone ad apostólicam Sedem evéctus est, obnitente frustra Ursicíno schismático, gratulánte vero in primis Valentiniáno imperatóre, qui magnum inno- céntiæ et probitátis exémplum eum prædicávit. Ipso sui pontificátus exórdio decretálem epístolam, salubérrimis institutíonibus plenam, ad Himérium dedit Tarraconénsem episcopum, áliis Hispaniárum ecclésiis communicándam, ut corrúpti clericórum mores emen-

daréntur, et disciplínæ vigor instaurarétur, quam in Africa quoque collabéntem, hábita Romæ sýnodo octogínta episcopórum, reparándam curávit.

R. Invéni David. 12*

Lectio v.

Innúmera sunt cétera, quæ pro fidei defensióne toto sui pontificátus témpore invícte perégit. Joviniánum mónachum, sanctæ virginitátis hostem, et christiánum Epicúrum in Romána sýnodo anathémate confixit. Bonósum quoque Sardicénsem episcopum, Christi divinitátem et Deíparæ post partum virginitátem inficiántem damnávit. Manichæos ex Urbe ejéctos imperiáli lege sæculáribus pœnis coërcéndos subjécit; redeúntes vero ad Ecclésiám in monastéria detrúdi, ac nónnisi in vitæ éxitu ad communionem récipi vóluit.

R. Pósui adjutórium. 12*

Lectio vi.

Religiónis tuéndæ et amplificándæ stúdium, quod sane quam máximum declarábat, egrégie adjúvit magnus Theodósius imperátor, qui cum, sublátis Gentílium simulácris, templisque interdíctis aut evérsis, idolórum cultum o-

mnem aboléri jussisset, christiána religió, ipso sedénte Pontífice, mirífice propagáta est. Præcláris pro Ecclésia functus labóribus, editisque sanctíssimis légibus, septuagenário major obdormívit in Dómino, anno salutis trecen-tésimo nonagésimo octávo. Sedit in pontificátu annos circiter quatuórdecim. Ejus corpus e cœmetério Priscillæ via Salária in túlum sanctæ Praxedis a Pascháli primo translátum est. Illius vero nomen Benedictus décimus quartus Póntifex Máximus, plene vindicáta ejus ab objéctis criminibus innocéntia, in Románi Martyrológii tábulas reférri jussit.

R. Iste est, qui.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Vigilate. de eodem Comuni 2. loco.

Lect. ix. de Hom. Vigil. Omn. Sanct. ejusque cõmem. in Laud.

FESTA NÖVEMBRIS.

Die ix.

Dedicationis
Basilicæ Ss. Salvatoris.

Duplex 1. cl. cum Oct.

Ut in Brev., sine commem. Oct. Omnium Sanctor. et S. Theodori.

In festis infra Oct. occurr., fit commem. Dedicat.

Dominica II. Novembris.

Patrocini B. Mariæ V.

Duplex majus.

Omnia ut in Festis B. Mariæ V. etiam Lectiones trium Nocturn.

In Ant. ad Magnif. in I. Vesp. et in R. vii. ad Matut. loco: tuam sanctam Festivitatē, dicitur: tuum sanctum Patrocinium.

Lectio ix. de Homil. Dominicæ occurrentis.

Et fit cōmem. Domin. in utrisque Vesp. et Laud.

Die xlii.

S. Nicolai I. Papæ et Conf.

Duplex.

Omnia de Cōmuni Conf. Pont., præter sequentia.

Oratio. Da quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

icoláus hujus nóminis primus, natione RománuS, patre Theodóro regionário, Benedícto tértio e vivis sublato, mirábili ómnium consensióne, año Christi octingentésimo quinquagésimo octávo, a clero eléctus, et ex basílica princípis Apostolorum, in qua latitábat, per vim edúctus, adductusque in Lateranénse patriarchium, RománuS Póntifex renunciátus est. A prima puerítia pietátem omnémque virtútem cóluit,

eósque in sacris lítteris progréssus fecit, ut eum Sérgius secúndus in ipso eódem patriarchio, Ecclésiæ Románæ subdiáconum, Leo vero quartus diáconum creáverint, Benedíctus demum tértius ejus consilio et ductu univérSAM Ecclésiám administráverit.

R. Invéni David. 12*

Lectio v.

Exstant plúrimæ ab eo scriptæ epístolæ, in quibus errántes corréxit, supérbos depréssit, opprésos recreávit. Episcopos, reges, imperatóres in officio continuit: Joánnis Ravennátis archiepíscopi contumáciám fregit: Hincmárum Rheménsem archiepiscopum de injústa Rhotaldi epíscopi Suessionénsis depositióne ácritè reprehéndit; ejus ea de re, nec non sýnodi Sylvanecténsis judícium abrogávit; tum apud sanctam Mariám Majórem in pervigílio Nativitátis Domínicæ Missárum solémnia explens, episcopum ipsum prístinæ dignitáti, et paulo post suæ sedi plene restítuit. Lothárium regem, qui rejécta legítima uxóre Theutbérge, Waldrádam concubínam dúxerat, intentáto anathémate, ad saniórem men-

tem redúxit. Electiõnem Phótii láici hóminis repro-
bávit, et patriárcham Igná-
tium in prístinam sedem
restituit. Ecclésiæ demum
Románæ jura ita deféndit,
ut singulæ illius epístolæ
quasi tótidem fortíssima
Sedis apostólicæ muni-
ménta esse videántur.

R. Pósuí adjutórium. 12*

Lectio vi.

Cum illius zelus intra tunc
præscriptos Ecclésiæ
fines continéri non posset,
ad conversiõnem infidéli-
um applicuit ánimus, fe-
cítque ut amplíssima Bul-
garórum gens, una cum
rege, ad Christi fidem con-
versa, Ecclésiæ Románæ,
frendente licet imperatóre
schismático, accésserit. O-
peram quoque suam privá-
tis pietátis officiis sédulo
navávit. Hinc descripta ó-
mnium indigéntium nómi-
na apud se habére vóluit,
ut singulis accurátius suc-
curreret. Reparándis étiam
ornandisque basilícis Ur-
bis, præcípuè Lateranénsi
patriarchiõ liberálem ma-
num appósuit, et nullis
súptibus pepércit. Inito
demum décimo pontificá-
tus anno, in cœlum migrá-
vit, et in Vaticáno sepúl-
tus est.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homilia in Evang.
Homo peregere. de eodem Com-
muni 1. loco.

Die xiv.

S. Deusdedit Papæ Conf.

Duplex.

Omnia de Comuni Conf. Pont.,
præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio. Da quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Bonifacio hujus nó-
minis quarto e vivis
sublato, postquam
Sedes apostólica mēsis
quinque et duódecim dié-
bus vacasset, beátus Deus-
dedit egrégiis virtútibus et
exímia sanctitáte conspi-
cuius, natióne Románus,
patre Stéphano, unánimi
ómnium consensióne, ex
subdiácono Románus Pón-
tífex creátus est. Ut autem
subdiáconus Póntífex crea-
rétur, tunc primum áccidit
absque majórum exémplo;
sed ut, áliis prætermíssis,
Deusdedit eligerétur, in-
signis ejúsdem sanctimónia
præstitit, qua mirífice inter
tot ténebras illustrátus emí-
cuit.

R. Invéni David. 12*

Lectio v.

Hic a domo Dei regími-
nis iníitium fecit. Cleri
enim máximam curam ges-

sit, quem cum imminutum et valde distractum invenisset, eundem plurimum auxit, in pristinas sedes restituit, et multis beneficiis cumulavit. Sed plane dolendum est, tanti Pontificis facta, scriptorum inopia, aut certe temporis injuria, obscura mansisse: quæ quidem insignia fuisse oportuit, cum eum antiquitus Ecclesia inter sanctos receperit, et annua commemoratione ut sanctum fuerit venerata.

R. Pósui adiutorium. 12*

Lectio vi.

Illud tamen unum ac singulare non excidit. Cum enim ob terramotus vehementissimos, elephantiæ lues orta esset, dum afflictæ Urbi sanctissimus Pontifex prospiceret, præsensque raro exemplo ægros inviseret, unum ex illis, in quo Christum contemplatus est, benigne complexus et osculatus, divino miraculo eundem a lepra mundavit, ut vetera Ecclesiæ monumenta testantur. Epistolæ ab eo scriptæ fragmentum exstat, in quo luculentum de spirituali cognatione decretum continetur. Ubi demum tres annos sedisset, ex hac vita discessit, anno Christi sex-

centésimo décimo séptimo, et sepultus est in Vaticanó.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Homo peregre proficiscens. de eodem Comm. 1. loco.

Die xvi.

Octava Dedicationis Basilicæ Ss. Salvatoris.

Duplex.

Omnia ut in Comm. Dedicat.

Die xix.

S. Pontiani Pap. et Mart.

Duplex.

Omnia de Comuni unius Mart. præter sequentia.

Oratio. Infirmiorem.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Pontianus Romanus præfuit Ecclesiæ Alexandro imperatore qui sanctum Pontificem, propter christianæ fidei confessionem, in Sardiniam insulam cum Hippolyto presbytero relegavit. Ubi is pro Christi fide multis calamitatibus afflictus, decimotertio Kalendas Decembris e vita migravit. Ejus corpus Fabiano Pontifice, cum clero Romam delatum, in cœmetério Calisti via Appia sepelitur. Sedit annos quatuor, menses quatuor, dies viginti

quinque. Fecit ordinationes duas mense Decembri, quibus creavit presbyteros sex, diaconos quinque, episcopos per diversa loca sex.

R. Honestum fecit. 16*

Sermo sancti Augustini Episcopi.

De S. Cypriano, serm. 12.

Lectio v.

Sermónem éxigit tam grata et religiôsa solémnitas, qua passiónem beáti Mártyris Pontíani celebrámus. Tristis procul dúbio tunc Ecclésia fuit, non damno cadéntis, sed desiderio recedéntis, semper cúpiens vidére præsentem tam bonum rectórem atque doctórem. Sed quos afflíxerat sollicitúdo certáminis, consoláta est coróna victóris. Et nunc non solum sine ulla tristítia, verum étiam cum ingénti lætítia, cuncta quæ tunc gesta sunt, legéndo recólimus: diéque isto gaudére nobis concéssum est, non timére. Neque enim formidámus terribíliter veniéntem, sed exspectámus hiláriter redeúntem.

R. Desidérium. 16*

Lectio vi.

Vicina córporis morte, non moriebátur in ánimó pastóris vigilántia pa-

storális: et cura tuéndi Domínici gregis usque ad extrémum vitæ hujus diem mentesóbriatenebátur. Nec excutiébat ab ánimo diligéntiam fidelíssimi dispensatóris manus jam próxima cruénti carníficis. Ita se Mártyrem cogitábat futúrum, ut esse non obliviscerétur episcopum; magis curans, quam ratiónem pastórum príncipi de commissis sibi óvibus rédderet, quam quid infidéli próconsuli de fide própria responderet. Amábat quippe eum qui Petro díxerat: Amas me? pasce oves meas. Et pascébat oves ejus pro quibus sánguinem fúndere, illum ímitans, præparábat. **R.** Stola jucunditátis.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Nihil est opértum. de eodem Comm. 3. loco.

R. viii. Dómine prævenísti.

Die xxvi.

S. Silvestri Abbatis.

Duplex.

Omnia ut inter festa pro aliqu. locis eadem díe.

Die xxviii.

S. Gregorii III. Papæ et Confessoris.

Duplex.

Omnia de Comm. Conf. Pont., præter sequ.

Oratio. Da quæsumus.

In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

Gregorius, hujus nominis tertius, natione Syrus, patre Joanne, Gregorio secundo vita functo, unanimi cleri et populi consensu, nec non divino quodam instinctu, cum dignissimus omnium esset, subrogatus est, anno Christi septingentesimo trigésimo primo. Vir singulari doctrina et virtute, latina et græca lingua eruditus, mirabili dicendi facundia, atque adeo felici memoria, ut totum Psalterium memoriter recitaret; is demum, quem prædecessori suo Gregorio, doctrina et prudentia sapientissimi homines æquiparandum esse duxerunt.

R. Inveni David. 12*

Lectio v.

Catholicæ fidei propugnator acerrimus, Leonem Isaûrum imperatorem Iconoclastam paternis monitis et litteris ad saniores mentem reducere conatus est. Sed cum nihil proficeret, convocato Romæ nonaginta quinque episcoporum concilio, sacrarum imaginum cultum apostolico de-

creto firmavit, et diro anathemate feriit Iconomachos. Quæ cum ad Leonis aures pervenissent, altius rugire coepit, misitque adversus Gregorium florentissimam classem cum potentissimo exercitu; sed hæc, volente, ac vindice Deo, in Adriatico sæva tempestate agitata fædo naufragio periit.

R. Posui adjutorium. 12*

Lectio vi.

Multa quoque a Luitprando Longobardorum rege inique passus est, qui et Urbem longa obsidione cinxit, et sancti Petri basilicam sacrilega manu diripuit. In his angustiis sanctissimus Pontifex ad Carolum Martellum, antecessoris exemplo, legatos cum sacris muneribus destinavit. Munivit Urbis moenia, largas in egenos elemosynas erogavit, novas basilicas a fundamentis extruxit, antiquas ornavit, ac restauravit, Vaticanam præsertim, intra quam oratorium auro, argento, gemmis, omnique pretiosi operis genere ditatum erexit, in quo sanctorum Apostolorum, et Martyrum reliquias, summa cura et diligentia toto christiani orbis ambitu conquiritas reposuit, et colendas

expósuit, eo máxime tēmpore, quo illas Agiómachi diabólico furóre proculcábant. Multa monastéria restituit, et sanctis légibus instrúxit, statuítque, ut presbýteri et mónachi alternis noctu diúque divínas laudes celebrárent. Fractus demum labóribus, méritis licet atque virtútibus ínclytus, anno sui pontificátus undécimo nondum perácto, quarto Kaléndas Decémbris pie óbiit in Dómino, et in prædicto oratório Vati-cáno sepúltus est.

R. Iste est.

In III. Nocturno Homilia in Evang. Homo pègre. de Coñ. 1. loco.

Vesp. a Cap. de sequ. comm. præc. Oratio. Exaúdi quæsumus. 2. loco.

Die xxix.

S. Gelasii I. Pap. et Conf.

Duplex.

Omnia de Communi Conf. Pont. præter sequentia. (m. t. v.)

Oratio. Da quæsumus.

Et fit commem. S. Saturnini ut in Brev.

In I. Nocturno Lectiones de Scriptura occurrente.

In II. Nocturno.

Lectio iv.

elásius, gente Afri-cánus, patre Valé-rio, in Felícis tértii locum subrogátus, pontifi-cátum gessit annos quátuor,

menses octo, duodeviginti dies. Creávit in dúplici ordinatione diáconos duos, presbýteros trigínta et duos, sexagínta septem per di-vérsa loca episcopos. Vir sane singulári fidei propa-gándæ ac servándæ zelo ar-dentissimus, omni litteratúra, præsertim sacra, instru-ctissimus, et intrépidi pé-ctoris róbre, tum ad vin-dicándæ Ecclésiæ, et Sedis apostólicæ jura, tum ad re-tundéndam hæreticórum et schismaticórum protérviam armátus.

R. Invéni David. 12*

Lectio v.

Ejus cura et stúdio non clerus modo plúrimum auctus est, verum étiam uni-vérsa Ecclésia magnis in-creméntis adolévít. In quo certe illíus prudéntia mirá-bilis fuit, cum eo tēmpore Anastásius imperátor hæ-réticus, et Theodorícus ari-ánus rerum utriúsq; im-périi potiréntur. Imminénte famis perículo, úbere annó-na Urbem recreávit. Luper-cália, áliaque Gentílium spe-ctácula, quæ ad hæc usque tēmpora, post tam multa imperatórum edicta advér-sus idololatriám lata, et Ro-manórum Pontíficum stúdia ad eam exstirpándam ad-híbita, vigúisse constat, An-

drómacho senatóre, aliisque Románis frustra licet refragántibus, pénitus abolévit.

R. Pósui adjutórium. 12*

Lectio vi.

Alia quamplúrima ad dignitátem et disciplinam Ecclésiæ spectántia præstitit, sancívit, et scripsit. Defensóres Acácii, Euphémi-um præsértim Constantino-politánum damnávit; scriptisque ad divérsos nervosíssimis juxta atque doctíssimis lítteris, vel eos in officio contínuit, vel aberrántes redúxit. Pelagiános, Manichæos, et álios hæré-ticos coércuit, eorúmque libros públicis flammis tradi curávit. Præter decretáles, et hymnos ecclesiásticos, egrégia scripsit opúscula contra Nestórium, Arium, Pelágium, et Eutychéten. Sed illud præ céteris me-

morándum, quod libros canónicos ab áliis, et probátos ab apócryphis, in Romána sýnodo septuagínta episcopórum, singulári decréto distínxit. Post multos de-mum labóres in regénda universáli Ecclésia exantlá-tos, sanctíssimus et doctís-simus Póntifex pie óbiit in Dómino undécimo Kalén-das Decémbris, anno Christi quadringentésimo nonagé-simo sexto, et sepúltus est in Vaticáno.

R. Iste est, qui.

In III. Noct. Homil. in Evang. Homo pèregre. de Coñ. 1. loco.

Lect. ix. de Homil. Vigil. S. Andreae et in Laudib. comm. ejusdem, ac S. Saturnini Mart.

Die i. Decembris.

S. Didaci Confessoris.

Semiduplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Brev. die 13. Nov.

Index alphabeticus.

	pag.
Agapiti I. Papæ et Conf. dupl. 20. Sept.	14*
Bonifacii I. Papæ et Conf. dupl. 25. Oct.	24*
Callisti I. Papæ et Mart. dupl. 14. Oct.	23*
Cordis purissimi B. M. V. dupl. maj. Domin. post Oct. Assumpt. B. M. V.	3*
Dedicat. Basil. Ss. Salvat. dupl. 1. cl. cum Oct. 9. Nov.	28*
— Octava. dupl. 16. Nov.	31*
Deusdedit Papæ et Conf. dupl. 14. Nov.	30*
Didaci Conf. semid. 1. Dec.	35*
Elisabeth Reginæ Portugalliæ Viduæ. semid. 3. Sept.	4*
Eusebii Papæ et Mart. dupl. 26. Sept.	15*
Evaristi Papæ et Mart. dupl. 26. Oct.	26*
Gallæ Vid. dupl. 5. Oct.	19*
Gelasii I. Papæ et Conf. dupl. 29. Nov.	34*
Gregorii III. Papæ et Conf. dupl. 28. Nov.	32*
Gregorii Episc. maj. Armen. Mart. dupl. 1. Oct.	17*
Hilari Papæ et Conf. dupl. 10. Sept.	12*
Joannis Leonardi Conf. dupl. 11. Oct.	20*
Ludovici Reg. et Conf. semid. 1. Sept.	3*
Marci Papæ et Conf. dupl. 7. Oct.	19*
Mariæ B. V. Maternitatis dupl. maj. Dom. II. Oct.	20*
— Patrocinii. dupl. maj. Dom. II. Nov.	29*
— Puritatis. dupl. maj. Dom. III. Oct.	20*
Nicolai I. Papæ et Conf. dupl. 13. Nov.	29*
Philumenæ Virg. et Mart. dupl. 16. Oct.	23*
Pontiani Papæ et Mart. dupl. 19. Nov.	31*
Raphaëlis Archang. dupl. maj. 24. Oct.	24*
Redemptoris Ss. dupl. maj. 23. Oct.	24*
Rosæ Viterb. Virg. dupl. 4. Sept.	11*
Sergii I. Papæ et Conf. dupl. 9. Sept.	11*
Silvestri Abb. dupl. 26. Nov.	32*
Siricii Papæ et Conf. dupl. 31. Oct.	27*

SUPPLEMENTUM

AD OFFICIA PROPRIA

SS. SUMMORUM PONTIFICUM S. R. E.

PARS AUTUMNALIS.

Die 3. Septembris.

**S. Elisabeth Reg. Portu-
gall. Vid.**

Semiduplex.

**Omnia ut in Breviario die
8. Julii.**

**In I. Vesp. si dicantur Suf-
fragia, erit V. Spécie tua.**

**Vesp. de sequ. comm. præc.
Ant. et V. propr.**

Die 7. Septembris.

**S. Hadriani III. Papæ et
Confessoris.**

Duplex.

**Omnia de Coñ. Conf. Pont.
præter sequentia. (m. t. v.)**

Oratio.

Omnípotens mitissime De-
us, qui beátum Hadriá-
num Confessórem tuum a-
postólica dignitáte sublimá-
sti, quique illi coeléstis re-
gni jánuam misericórditer
aperuísti: tríbue, quæsu-
mus; ut ejus piis interces-
sionibus et præsentis vitæ
suffrágia, et ætérna præmia
cónsequi mereámur. Per
Dóminum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

adriánustértius Pón-
tífex Máximus Ro-
mánus, cáthedram
apostólicam turbulentíssi-
mis Itáliæ tempóribus con-
scéndit, vergénte jam ad
finem Carolingiórú impé-
rio. In públicis calamitá-
tibus, quas rerum penúria
et annónæ deféctus ubíque
augébat, ipse tamquam bo-
nus pastor ærúmnas ómni-
um leníre, omniúmque ne-
cessitátibus occúrrere curá-
bat. Crescénte perículo ir-
ruptiónis Saracenórum, qui
Cassinénse monastérium
ferro et igni vastáverant,
jamque Urbis Romæ cervi-
cibus imminébant, cum nul-
la auxilií spes ab impera-
tóre Occidéntis affulgéret;
Hadriánus omni ope stú-
duit Oriéntis Impérium Ro-
mánæ Ecclesiæ conciliáre,

a qua tum témporis funésto schismate discíssum erat. Quare benigníssimas líttéras cum expositióne orthodóxæ fidei de Spíritus sancti processióne ad aulam Constantinopolitánam misit; ad hæc, opem prostrátis Itáliæ et Romæ rebus postulávit. Attamen, ut erat acérrimus integritátis fidei custos et vindex, addúci nunquam pótuit, ut Phótium hæréticum a suis decessóribus destitútum, sedis Constantinopolitánæ Patriárcham agnósceret.

R. Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Nihil proficiet inimícus in eo, et fílius iniquitátis non nocébit ei. Manus.

Lectio v.

Monastéria tamquam pietátis et scientiárum domicília in univérso Occidente sua benevoléntia prosecútus est, potestáte deféndit, illórum jura ampliávit, adhíbita étiam Románæ Sýnodi, cui ipse præsédit, auctoritáte. Factiosórum hóminum motus et flagítia, quibus pública Urbis tranquillitas vehementer turbabátur, severe repressit. Inter hæc consi-

lium proficiscéndi in Fránciam suscepit, ut imperatórem Cárolum Crassum Wormátia conveníret; haud satis constat utrum ab ipso imperatóre fúerit invitátus ad componénda rei públicæ negótia, an ultro id consilii céperit, ut Cárolum et Impérii próceres ad causam Románæ Ecclesiæ Italiæque suscipiéndam permovéret. Verum in ipso itinere apostólicus peregrínus gravi morbo corréptus, in agro províciæ Æmiliæ, qui Spinum Lambéti dicebátur, ad oram flúminis Scultínæ, sanctíssime diem supréum óbiit, anno octingentesimo octuagésimo quinto, postquam annum unum et menses quátuor Ecclesiám doctrína et sanctitate vitæ illustrásset.

R. Pósui adjutórium super poténtem, et exaltávi electum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliábitur ei. **V.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Corpus beáti Pontíficis in próximum monastérium Nonantulénse delátum, et in æde sancti Silvístri honorífice cónditum fuit;

ibique confestim patrata miracula spectatam servi Dei sanctimoniam virtutemque, sicut antiqui scriptores testantur, ipsius patrocinii comprobant. Hinc factum est, ut non incolae modo coenobii, sed proximi etiam populi Hadrianum venerari ceperint, ipsius opem implorare, donariis ac lampadibus sepulchrum religioso cultu decorare. Quin etiam pulverem ex ejus tumulo erasum potui immiscabant, remedium fugandis febribus salutari hoc haustu experti. Accessit, quod cum dira incendii vis templum corripuisset, sacra illius ossa in mediis licet flammis intacta prorsus permansisse memoriae proditum est. Crebrescentis itaque cultus celebritatem et clientium pia studia auxere templum ipsius honori aedificatum, reliquiae distributae et publice in altaribus propositae, anaglypta et tabellae, in quibus sancti titulo insignitus Hadrianus legabatur, ac postrimo dies festus quotannis ex pietate celebratus cum Missa et oratione propria. Quae documenta venerationis antiquissima, constantia, publica, jam saeculo decimo

sexto exeunte in causa fuerunt, ut de Sancto Hadriano Papa in Abbatia Nonantulana Officium fieret. Instante autem Archiepiscopo Mutinensi eodemque Abbate Comendatario, Leo decimus tertius Pontifex Maximus, ex sacrorum Rituum Congregationis consulto, confirmavit cultum Sancto Hadriano Papae ab immemorabili praestitum, atque Officium et Missam in ejus honorem quotannis a Clero Romano, Nonantulano et Mutinensi celebrari concessit.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtutes operatus est, et de omni corde suo laudavit Dominum: ***** Ipse intercédât pro peccatis omnium populorum. **V.** Ecce homo sine querela, verus Dei cultor, abstinens se ab omni opere malo, et permanens in innocentia sua. Ipse.

In III. Nocturno Homilia in Evangel. Vigilae. de eodem Communi 2. loco.

Die 11. Septembris.

S. Nicolai de Tolentino Confessoris.

Duplex. (m. t. v.)

Omnia ut in Breviario die 10. huj.

Die 25. Septembris.

**Ss. Eustachii et Socior.
Martyrum.**

Duplex.

Omnia ut in Brev. die 20. huj.

Die 16. Octobris.

**Beati Victoris III. Papæ
et Confessoris.**

Duplex.

**Omnia de Comuni Confessoris
Pontificis 1. loco, præter sequ.**

Oratio.

Deus, qui per beatum Victorem Confessorem tuum atque Pontificem in summa Ecclesiæ dignitate declinanda eaque tuenda, præclarum humilitatis et fortitudinis exemplum dedisti: concede nobis, ejus meritis et imitatione; hostium omnium insidias invicto animo superare. Per Dominum nostrum.

**In I. Nocturno Lectiones de
Scriptura occurrente.**

In II. Nocturno.

Lectio iv.

ictor Papa tertius, Desiderius antea dictus, Beneventi principe familia natus, a primis annis eximia pietate morumque innocentia præfulsit. Vix exacta adulescentia terrenas nuptias aversatus, quas ei parentes

statuerant, sponsam clam deserens, eremum petiit. Matre vero et consanguineis id ægre ferentibus, ne a sancto proposito dimoveretur, monachi vitam amplexus, varias successive sedes mutavit. Cavense scilicet monasterium incoluit, postea ad cœnobium insulæ Trëmitis divertit, et apud eremitas montis Majellæ aliquando delituit. Dein cum ex gravi morbo convalesceret, Cassinum montem ascendit, ubi propter singulares virtutes a monachis Abbas designatus, et a Stéphano nono confirmatus est. Ejusdem Pontificis nutu Constantinopolim Legatus mittitur pro restituenda Ecclesiæ Græcæ cum Apostolica Sede communionē.

R. Inveni David servum meum, oleo sancto meo unxi eum: * Manus enim mea auxiliabitur ei. **V.** Nihil proficiet inimicus in eo, et filius iniquitatis non nocēbit ei. Manus.

Lectio v.

Stéphano defuncto ad Cassinense cœnobium reversus, brevi a Nicolao secundo sanctæ Romænæ Ecclesiæ Cardinalis renunciatus fuit, simulque Cas-

sinénsis Abbas benedíctus. Idem Póntifex ejúsque successóres eum ad præcípuā ac difficíllima Ecclésiæ negotia pertractánda destinárunť, quin a monachórum regímine distraherétur; nam non solum eórum aucto número sanctæ régulæ observántiam promovit, sed cœnóbium fere ex íntegro restítuit. Basílicam ínsuper sancti patris Benedícti córpore claram, ádeo spléndide a fundaméntis excitávit, pretiosisque lapídibus ab orientálibus étiam oris advéctis, opéribus musívis, ac sacra supelléctili mira arte magnóque sumptu elaboráta ditávit, ut præclárum munificéntiæ ejus ingeniique exstet monuméntum. Hanc basílicam Alexánder secúndus in signum suæ erga Desidérium benevoléntiæ, consecrávit, adstántibus quamplúrimis Epíscopis, et Cardínalibus, inter quos digni sunt memória sanctus Petrus Damiánuš et Hildebrándus, qui póstea Gregórii séptimi assúpto nómine eidem Alexándro succéssit.

R. Pósuí adjutórium super poténtem, et exaltávi eléctum de plebe mea: * Manus enim mea auxiliá-

bitur ei. **Y.** Invéni David servum meum, óleo sancto meo unxi eum. Manus.

Lectio vi.

Cum ipse sanctus Gregórius morti próximus eum tamquam digníssimum qui sibi in Apostólica Sede succéderet designásset, commúni suffrágio Desidérius Póntifex eligitur. At hujus humílitas tunc máxime enítuit, qui per annum fere íntegrum tantam dignitátem declinávit. Eníxis dein præsulum, príncipum, ac pópuli précibus indúctus, in Capuána sýnodo Victóris nomen et summi pontificátus insígnia accépit. Romam dedúctus, solémni ritu consecrátur, ejéctis inde pseudopontífice Guibérto ejúsque factiónis homínibus. Exércitum sub vexíllō sancti Petri ex tota fere Itália colléctum contra Saracénos transmísit in Africam, ubi commísso prælio, illórum ácies pénitus profligávit. Benevénti coáctas sýnodo, schismáticos anathémate pér culit, ac investitúras, quæ in electiónibus libertátem Ecclésiæ opprimébant, omníno proscripsit; plúraque ália ad ecclesiásticam disciplínam per tinéntia decrevit. Perácta

sýnodo, letháli morbo corréptus, Cassinum a Cardinálibus et Episcopis comitátus deférri vóluit, ubi labóribus ærumnísque pro conciliánda Ecclesiæ pace conféctus, ánimam Deo réddidit sanctitáte et miráculis illústris, anno millésimo octogésimo séptimo. Sedit a suæ consecrationis die menses quátuor et dies septem; ejúsque corpus in basilica Cassinénsi summa veneratióne cólitur.

R. Iste est qui ante Deum magnas virtútes operátus

est, et de omni corde suo laudávit Dóminum: * Ipse intercédát pro peccátis ómnium populórum. **V.** Ecce homo sine queréla, verus Dei cultor, ábstinens se ab omni ópere malo, et pérmanens in innocéntia sua. Ipse intercédát.

In III. Noct. Hom. in Evang. Homo péregre. de eodem Comm. 1. loco.

Die 27. Novembris.

S. Elisabeth Viduæ.

Duplex.

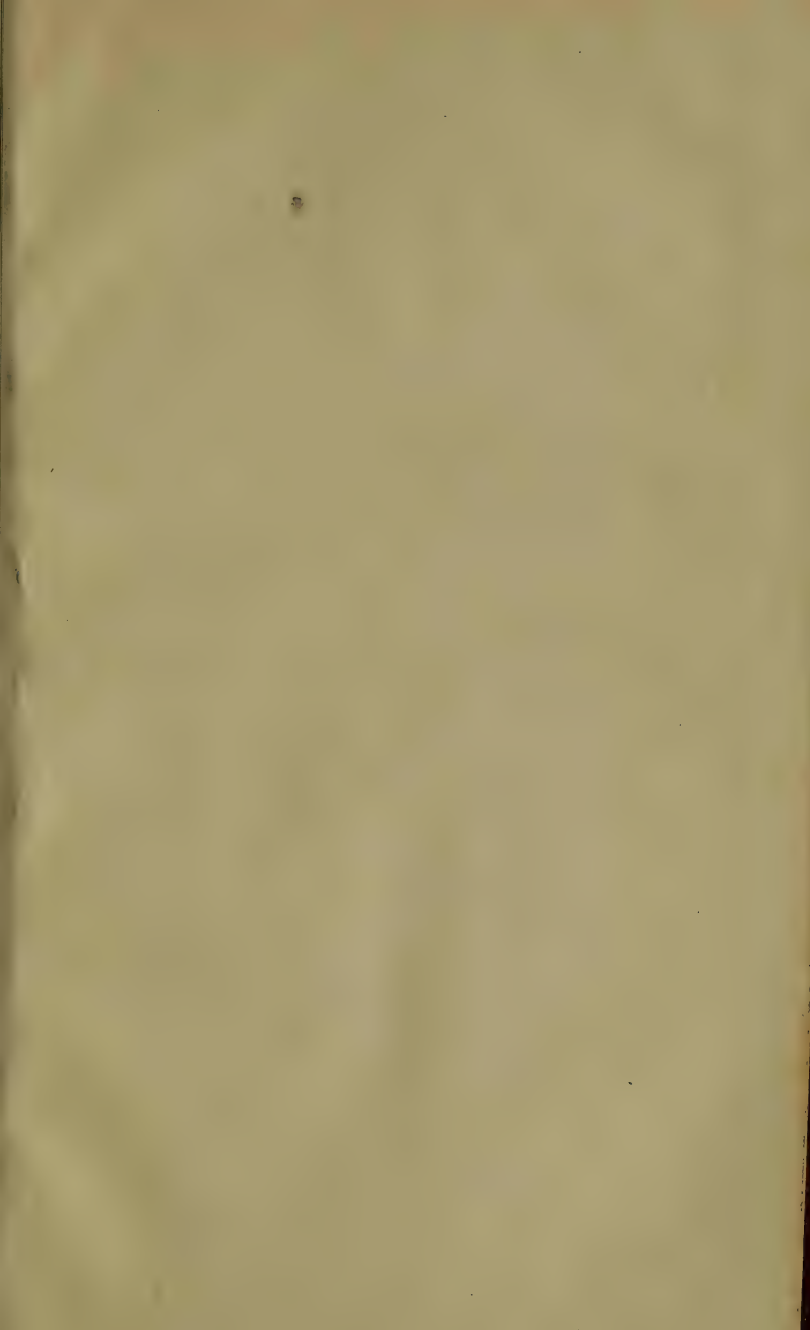
Omnia ut in Brev. die 19. huj.

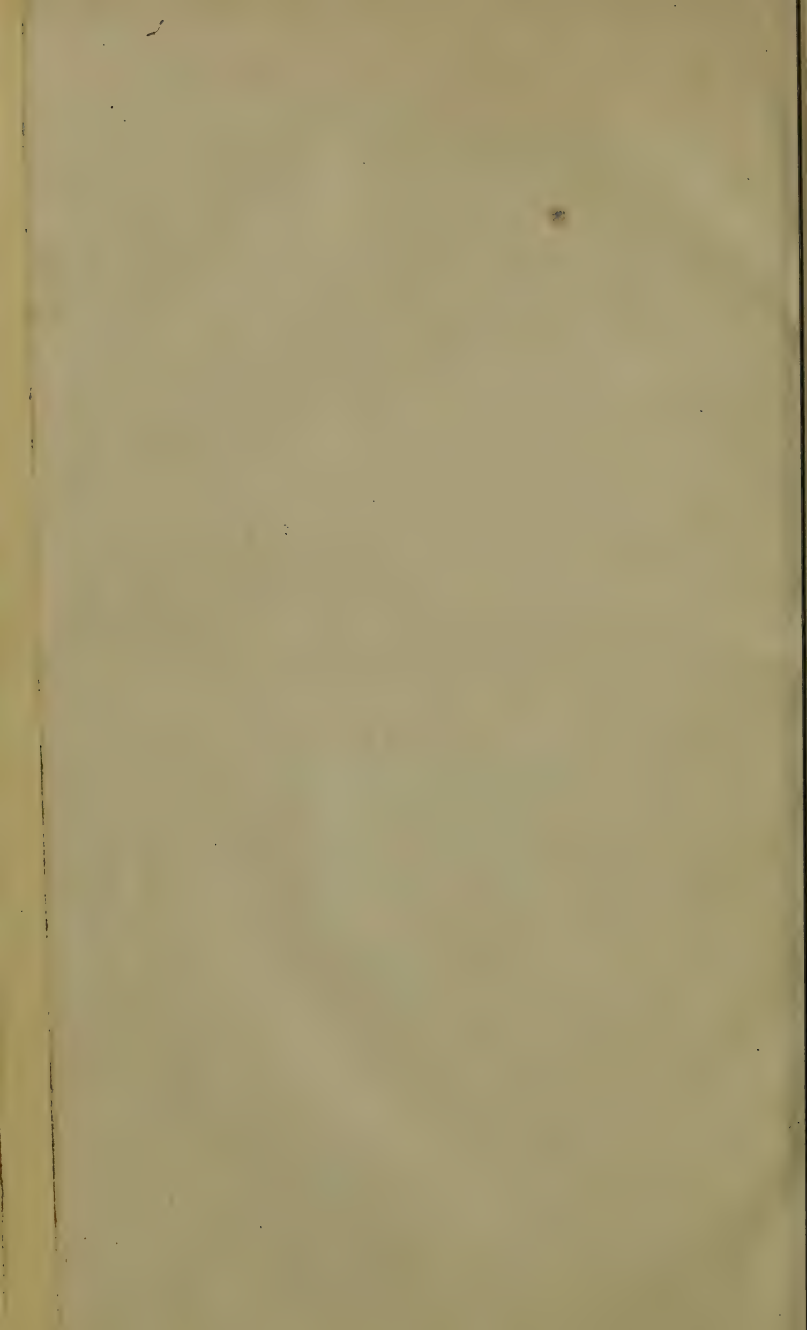

Concordant cum Originalibus.

Ratisbonæ, die 30. Novembris 1896.

Dr. F. X. Leitner, Vic. in Spirit. Gen.

3 1197 21061 5354

All library items are subject to recall at any time.

~~Ac: 18 2011~~

[illegible]

Brigham Young University

